Quoniã q̃dem pñs collectio arti deser/uit grãmatice. que fm quosdã in syllabã in dictione z oratione dñditur A lra fm Jsidoz in pmo libzo etymologiarũ in omib⁹ linguis przor ẽ. qz ipa nascẽtiũ ora apit. De quo dr in histoziis. Masculus recẽter natus ciuilãdo dr z clamat a. femina ẽo e. Uñ e profert ab a. quisquis procedit ab Eua. Pñtis quoq; operis psecutio p lras alphabeti distinguit. ideo a pmis litteris. nõ tm latinoz. sz etiã hebreoz z grecoz inciptam⁹ ordinẽ tñ latinoz lraz triplici alphabeto specialit prosequendo. scz nominũ. verboz. ac ptiũ indeclinabiliũ.

Aleph igit pma lra hebreoz vl hebraici alphabeti est. z interptat doctrina. vl via vl bea titudo. Et est sensus. Doctrina legis ẽ via ad beatitudinẽ eternã.

Alpha grecoz est pma lra. z dr initiũ latine. Uñ Apoc. vlt. Ego sum alpha z o. Et o grece est finis latine. Et est sensus. Ego sum pncipiũ z finis.

A ẽo pma lra nroz l latinici alphabeti ẽ. cui fm Pristianũ tria accidũt. s. nom̃ q̃ntũ ad vocem. figura q̃ntũ ad ptractionẽ. ptãs q̃ntum ad coceptionẽ z pductionẽ. Etiã vt idem dr. A ẽ nomẽ indeclinabile. neu. gẽ. z oẽs alie lre vt a vl b vl c. z sic de alijs. ẽ lra vl figura triangularis. Q̃nq; a ẽ ppositõ. vt A summo vsq; deorsuz. q̃nz ẽ interiectio dolẽtis. vt pt̃z i verbis Hieremie q̃ in pncipio thẽatis dicta sũt scz A a a dñe. ꝛc.

A ante A vel B

Alma. i. ẽgo absco dita vl secreta.

Aaron indeclinabile. magn⁹ vl fortitudo interptat. z frater Moysi erat.

Ab indeclinabile nomẽ fm hebreos dr mensis Augustus. etiã ẽ ppositõ. vt patz loco suo.

Abacuch. ẽ nomẽ pphete z interptat amplexans vl luctator.

Abaccidẽtib⁹ vna dictio indecli. dr ille q̃ scribebat accidẽtia. ita exponit. ij. Esdre. iij.

Abactor m t ẽ fur ummẽtor l predor. quẽ vulgo abigeũ vocam⁹ ab abigendo. Uñ latrones et abactores dicim⁹.

Abactrix. f. t. m. lier dr faciẽs sic abactor.

Abact⁹. a. ũ. i. fugat⁹. dispsus. sepat⁹.

Abacus. m. s. ẽ pp̃riũ nomẽ. z vt q̃dã dicunt phs fuit i arithmetica. vl ab acus dr ab abar. qd interptat arẽ. qz in abaco sunt arẽ arcus scẽ arẽ uplãres. in pmo ẽ vnitas. in secũdo denarius. i tercio centenar⁹. Est et abac⁹ l abax ẽgo geometrie vl tabula quã hñt phi vbi figuras i pulue suppositio faciũt. q̃ alio noie dr Abar et abac⁹ dr supior pes capitelli pilar id est saxũ q̃drangl are qd sup calũnas ponit. dr etiã q̃liber mẽsa marmorea.

Abalienat⁹. aũ. i. pfecte alienatus

Abamita. f. p. ẽ sozor abaui. ff. de gra. l. iurisco sultus. §. auunculus.

Abarcenũ. n. s. t. inhonestũ.

Abanet dr subucula vl camisia linea vl cingulũ sacerdotale rotundũ polymita arte ex eoco purpura z hyacincto pextũ

Abarim dr mons in quo obijt moyses. vt habet Deutro. xxxij.

Abas ppriã nomẽ cuiusdã viri. Uñ Qui dã dictus abas. monachoz sit pr abbas.

Abaso dr dom⁹ infirma vl infirmi. z dr ab a qd ẽ sine. z basis. i. fundamentũ

Abatis. cõ. t. me. coz. indecli. q̃ vl q̃ cũ bato diuidit auenã vl alia frumẽta. Uñ. Abbatz ad cenã dat equis abbatis auenã.

Abauia. f. p. dr mr paui vl pauie. ff. de gra. l. iurisco sultus. §. q̃rto gradu.

Abauunculus. m. s. ẽ frater abauie.

Abauis. m. s. me. coz. dr pater paui. Uñ abauus dr pater pris mei. sz pauus dr pater aui. sz abauus dr pr paui. sz atauus dr pr ab aui. sz tritauus dr pr ataui z hoc ascendẽdo. Similiter descẽdẽdo nepos dr fili⁹ filij l filie mee et neptz filia filij vl filie mee. sz pnepos filius neporz abnepos fili⁹ pronepotis. atnepos fili⁹ abnepotis. z trinepos fili⁹ adnepotis. Uñ Est auus pauus abauus atauus tritauscz. Et sic inde nepos. pro. ab. at. tri. suscipit hec voz. Et sicut auus z nepos componũtur cũ pro. ab. at tri. sic etiã neptis. socer. socrus. nurus. gener. et filia. vt prosocer. i. pater soceri. prosoci⁹ mater. socrus mee. ꝛc.

Abar. vide s. in abacus.

Abba. fm Pap. syrum z hebreũ ẽ. z interptatur pr z accẽtuat⁹ in fine iuxta illos versus.

Omis barbara vox nõ declinata latine
Accentũ sup extremã fuabit acutũ.

Abbas. m. t. me. p. dr pr mõachoz. Jñ abbatia. dr plato vl dignitas abbatis. Uñ Abba pr signat hinc absalon erit z abbas

Abbatissa. f. p. dr mr monaliũ vl dña.

Abdenago. indecli. interptat fuiens taceo. Et erat vnus de tribus pueris qui fuerũt in camino ignis. z accentuat in f. ne. Jdez z Azarias.

Abdera est terra in qua kal. Januarij homines indigene vnũ emptũ pro capitibus omnium

uotū lapidabāt. Ūn Ouidi⁹ in Ibim. Aut te uouēat certis abdera diebus

Abderites dr̄ saturn⁹ a lapide quē p ioue uouerunt. q̄ grece dr̄ abadir

Abdias ꝯus dñi interptat

Abdicatoriū. n. s. dr̄ loc⁹ habil' ad abdicādū. et uriuat ab abdico. as.

Abdiciū. dr̄ secretū occultū vl' absc̄ditū. Abdomen. n. t. grece. dr̄ pin guedo carnis latine. et ē ꝓpe pinguedo q̄ ē in ventre porci vl' porce. Unde Iuuenal'. Atq; bonā tenere placant ab domine porce.

Abdomitū. n. s. ē pinguedo latens in ossibus carniū decoctar. Et dr̄ ab abdo. dis. i. abscondo. qr̄ tal' pinguedo absc̄dita ē in ossibus

Abel ꝓpriū nom ē viri. t fuit fili⁹ Ade. t interptat luct⁹. qr̄ pr̄ ei⁹ p ducētos ānos lugebat p eo. qñ interfect⁹ fuit a fratre suo Cain. Et noluit Adam Euā uxorē ei⁹ cognoscē ꝓpt̄ tale nefas Cain nisi ex diuino iussu. vt habet in glo. super Gen̄. t ponit transsūptiue in scholastica hystoria. Ul' interptat uapor vl' fumus quasi cito transiturus. qr̄ cum triginta esset annorū occidit eū frater suus. Ul' quia fm Ioseph huz non reliquit semen super terram. Ul' etiam interptatur iustus ꝓpter holocaustū. Et bel etiā dicit lapis super quez arca dñi fuit posita. vel locus ubi steterat arca. vt patet in Gen̄. Ubi Abel est nomen ciuitatis que priūs Bethsames dicebat. Ūn. Uox abba pater. sed abel luctus lapis t vir.

Abela ꝓpriū nomē ciuitatis. vl' nomen lapidis sup quē arca dñi fuit posita.

Abelston. dr̄ lapis preciosus depositus ad modum ferri.

Abelstis. intestina bestiar aspiciēs

Abesus. a. ū. pr̄. pd. i. circūq; q; comest⁹. t corrosus. t ꝯponit ab am. t circū. t esus.

Abia. interptat pr̄ dñs. Et fuit fili⁹ Roboam Unde. Post Roboam regni suscepit Abia coronam.

Abiect⁹. a. ū. i. peul iact⁹. uilis. vl' cōtēpt⁹ t venit ab abijcō. Ūn abiectio. onis. i. uilitas. proicul iactio vl' ꝓtēptus

Abies. etis. f. t. ē nomē arboris. t dr̄ ab ēdo. eo q; p ceteris arboribꝰ lōge eat t in excelsū promineat. Ūn abien⁹. p. n. sine g. t abigen⁹ cuz. g. fm quosdā in eodē sensu. i. abiete exñs. Inde abietarius. i. carpentarius q; de abiete operatur Iterē abies repit etiā in q̄nta declinacōe. Unde Claudianus. Et sectas abies. Sz fm Virgiliū dr̄ abiete secta. Ūn. Ex abies abietis fit ex abies abiei.

Abiecula. f. p. pr̄. cor. i. pua abies.

Abiges. gis. m. t. i. fur. iumentor t pecor. eo q; ipa abigat alior sū. vr ꝓxtēti⁹ ea furari possit Sz abigeat⁹ dr̄ tale furtū vl' etiaz terrefactio ipor pecudū.

Abige⁹. vide. s. in abactor. vl' abige⁹ fm Pap dr̄ q; seducit alienū ꝯus

Abimelech. interptat pr̄ me⁹ rex. vl' lingēs sanguinē. t ē cōmune nomē omniū regum palestinorum.

Abiona. interptat desideriū ocupiscētie.

Abintestato. i. sine testamēto. vt iste est mortuus ab intestato. i. sine testamēto.

Abiurat⁹. interptat ꝑmittuus vl' ꝑmicial'.

Abisac interptat pr̄is risus.

Abyssus. f. s. ē profunditas aq̄r impenetrabil' a qua fontes t flumina procedunt. t p occultas venas ad matricem abyssum reuertūtur. et dr̄ abyssus quasi adipsus. qr̄ ad ipam reuertūtur. vl' quasi abuisus. quia eius altitudo cerni non potest. Ūn ꝓfunditas scripturar dicitur abyssus. Ul' dr̄ ab a qd̄ est sine. t byssus qd̄ ē genus lini candidissimi. q̄si sine byssо. i. candore vl' ab a qd̄ ē sine. t basis fundamētū. Ul' dicitur infernus.

Abitio. onis. f. t. i. recessio.

Abiud interptat pr̄ meus

Abiuratio. f. t. ē rei credite abnegatio.

Ablactatio. f. t. i. a lacte remotio. Et ut dr̄ mgr̄ in hystoriis tripl'r ē ablactatio. Prima a lacte māmille q̄ fit in tercio anno. Secūda a lacte infantie q̄ fit in septio anno. Tercia a lacte puericie. q̄ fit in duodecio. t sic amouet puer a nutrice. a pedagogo t tutore.

Ablactat⁹. a. ū. i. a lacte amotus

Ablas. ꝯ. t. dr̄ stultus. insipiens.

Ablatiu⁹. a. ū. q̄ aufert vl' ponit pro casu qui est auferentiū.

Abligurigo. inis. f. t. pr̄. p. i pdigalitas. deuastatio vl' uoracitas.

Abliguritor. m. t. i. ꝯsūptor vl' gulosus. Ind̄ abliguritio. i. uoracitas vl' gulositas.

Ablegumina. n. s. sunt ptes erior.

Ablucinatio. onis. f. t. i. lucis alienatio t absentatio. t deriuat ab ablucino.

Ablutes. tm̄ plis nūi. sūt loca cenosa t aq̄ plena. q̄ t ablutia dicūtur. t dicūtur sic ab abluendo. p ꝓtrariū. qr̄ mūme sūt abluta.

Abluuio. f. t. mundatio sordiū.

Abmatertera. f. p. ē soror abauie. Insti de gra. 6. tercio gradu.

Abnepos. est filius nepotis. sicut nepos filius filij vl' file.

Abneptis est filia neptis vl neptis.
Abnormis.i. deformis.turpis.inanis.grādꝫ. irregularis.illiteratus.crassus. Un̄ Oratius Rusticus abnormis sapiēs crassaq; minerua
Abolitio ē accusacōis instituta emptio.vl ab solutio q̄ nomē alicui⁹ q̄ accusauit cū oīm̄i inscriptiōe tā facta in totū abolet remissa necessitate accusandi ff.de abo.l.abolitō.
Abolit⁹.a.ū.me.cor.i.delet⁹.destruct⁹.ꝓsumptus.deuastatus. Rho.uij. Extinanita est fides abolita ē ꝓmissio.
Abolla.le. ē gen⁹ vestꝫ senatorie. t dr̄ sic quasi abulla.eo q vndiq; sit bullata. Und. Undiq; bullata vestꝫ dicat abolla.
Abominiū.n.s.dr̄ execratio.
Abomiosus.a.ū.i.plen⁹ fortuna.ab ab t omē.
Aborigines.de.cor.plis nūi.l aborigo.ginis. sunt supflue frutices .que non natural'r.sed vitiose in arbor⁹ t campis oriūtur. Et dicunt quasi seorsum ab origine. non q; non habēt originē.sed q; nō naturalē. Item aborigines. nis.ꝑ.t.i.rusticus agrestis. t ignobilis. Und Salustius. Cūq; his aborigines genus hominū agreste.
Abortiuus.m.s.ē puer vl alter fetus añ debitū tps nat⁹. t dr̄ sic.nō q; nō oriat.sz aboriat. ꝟm Isido.libro decio. Ul' dr̄ abscisus de aluo mris quā dolor ptus incessabiliter cogit expirare. Dz Paulus dt se abortiuū q; christū in carne nō vidit. vl extra tps renatus in christo apl'atum accepit. Ul' dr̄ ille q ē mortu⁹ natus vl q ad ꝑsentiā christi nō venit. Un̄. Errat abortiuus nō certo tpe nat⁹. Est abortiuus q cesus tract⁹ ab aluo . Post hum⁹ est natus post exeq̄as genitoris.
Aborsus.a.ū.ab orior.nō q; nō oriat.sz aboriat q.s.natural'r nō ē natus.
Abpatruus.ē frater abauꝰ vl abauꝰe.
Abra interpat sperulū.t ꝟm Hugt.dr̄ ancilla libertatis. Etiā ē ꝓpriū nomē puelle. Un̄ le gif Judith.xvij. Habuit pduisse quā nomine Abra. Et dr̄ Abra q̄si abara.q; ad arā t de ant⁹ puelle ducebāt. Un̄. Abra pduisse qua nomē ꝓpriūq; puelle.
Abrā ꝓponit ab abba.qd ē pr̄.t ram qd ē excelsus. vn Abraam q̄si abbaram.i.pr̄ excelsus. et addita est ei a lra. t dictus ē Abraam q; sonat pr̄ multarū. t subaudit gentiū. t dele scribi sine aspiracōe. Un̄. Est Abram pr̄ excelsus pr̄ t ꝓpulor. Fertur multor. tunc a supaddi tur vna.
Abre.i.sine causa. vt habet in.l. Si q̄s seruo persuaserit. C. de fur. t de iudi.l.ꝓsentaneū
Abreptit⁹.m.s.i.furiosus.
Abreth.interpat pr̄ tenerrimus.
Abrogans.i.detrahēs vl actās. vl hūil' Dz arrogās.i.supb⁹. vide loco suo.
Abrotanū.n.s.herba ē hūs virtutē calidam.
Abrotoniū.f s.nomē mlieris ē q̄si affrodoni um.i.venuscula. t est impositū cā adulacōis. ꝟm Pap. grecum est. t interpretatur amplexibus apta.
Abruptus pticipiū. dr̄ ab aliquo ruptus vel sepatus a rūpo. Sed abruptus nomē est loc⁹ excelsus.q̄si a visu hoīm vl accessu raptus
Abrupta.dicūt loca aspa inter mōtes t acuta
Absalon.interpat pax pr̄is . patri frasim. q; bellū ꝓtra patrē gessit.
Abscidiliū.dr̄ cultellus quo vngule equorū absendūtur.
Abscōditus.i.occultat⁹. Et differūt abscōditus t abscōsus. Un̄. Que natura tegit nobis abscōdita dicas. Res sunt absconse que celas calliditate.
Absens.o.t.i.nō pns.ff.de ꝟb sig.l.absentē
Absida. de.grecū ē. t interpat lucida.i latus edificij vl triuia. eo q; lumie accepto p arcū resplendeat t lumē faciat.
Absinthiū.n.s.grecū ē ꝟm Pap. t est amara herba.
Absirtus frater Medee fuit. quē fugiēs cum Jasone interfecit.Absirtus etiā ē fluui⁹ q ca/dit in mare adriaticū.
Absis.dis.f.t.i.absida. Item absis dr̄ ꝓn⁹ extracōis planete in suo circulo.i.illa ps circuli i q planeta icipit eleuari.l' ista ps in q̄ planeta adeo distat a sole q; ampli⁹ distare nō ꝑt.
Absintes.tꝫ.gēma ē mag t pōdēosa q̄ calefacta igni.septē diēb⁹ tenet calorē.
Absolut⁹.a.ū.t.a vinculo vl ab impedimento solutus vl liberat⁹. Un̄ t q̄dā noia dicūt absoluta.q; p se dicta dant intelligi q̄cq̄d eis cōuenienter ꝑt addi. vt de me⁹. Et q̄dā ꝟba dicūt absoluta.i.nō trāsitiua. Ul' absoluta.i.nō discretiua rei ad rē in sua significacōe. Ul' absoluta.i.pfecta.q; nō deficiūt in aliquo sui modo Et absolutū.id est non relatum.i.non respectu alicui⁹ dictū.
Absonus.i.dissidēs t discordās vl nō sonās Iñ absonātia.i.dissonātia.
Absorpt⁹.a.ū.i.euacuat⁹ vl valde sorptus
Abstemius.i.abstinēs vl sobrius.t dr̄ ab ab t temetū.q̄si a temeto.i.vino abstinēs.
Absterū.n.s.dr̄ domus sanctar⁹ monialium
Abstrusura.f. p.dicitur occultatio vl inclusio

Abstula.i.napta. Ūñ. Abstula vl napta fer/
mentū malleolus qz. Quisquilie stipule possūt
ignē renocare.
Absurdus.a.ū.i.incōueniēs. ſz substantiuū q̄
non audit.
Abulla.vide.s.in abolla.
Abusio dr̄ malus vsus.l ē octaua spēs trāsū/
ptionis.t fit qñ dictiōes ꝓsilis significacōis
trāsumūt ꝑ inuicē. vt breue ꝑ puo.lōgū pro
Abusiuus.a.ū.i.extra vsuz ductꝰ /magno.
Abusus.us.ui.i.puersus vsus.

A ante L

Acaliculis.indecli.i.pincerna vl custos.l ma
gister calicū l calciorꝫ qs solēt hz̄e diuites.vi/
de infra a commētarys.
Acarna ē puincia in grecia.
Acaris.ridis.l acaris me.coz.com.t.fm ali/
qs dr̄ ab a qđ ē sine t caris gr̄a q̄si sine gratia
vl ingracōsus.t dr̄ eē huꝰ cui dñs ē inuidio sꝰ
Accaluaster.i.ab anteriori pte caluus.sicut re
caluaster a posteriori.t dr̄ ab ante t caluaster.
Ūñ. Est accaluaster vir caluꝰ ab antēiori par
te.recaluaster retro caluarꝰ hētur.
Accalissa.f.p.dr̄ vrtica.
Accasia ē succus expssus a pomis vl pris.
Accasiū.ē fructꝰ accasij.
Accasius.arbor quedā
Accētꝰ.us.ui.i.sonꝰ vl modulacō vocis
Acceptilatio.f.t. ē liberacō ꝑ mutuā interroga
tionē q̄ vtrisqz ꝓtingit ab eo nexu absolucō .ff.
e.tī.l.plibꝰ.t.l.i.
Accersitꝰ.i.vocatꝰ collectꝰ vl circa se situs.lxiij
dis.qz igit.
Accessio dr̄ aliqđ adiacēs alteri. l oīe id qđ
est accessoriū t necessariū in ꝑncipali.vt capi/
struz equo.vestis seruo.vt.ff. depo.l.i.§.que in
depositis.
Accessoriū idē.
Acciatus.dr̄ cultellus magnꝰ t acutus.t di/
citur q̄si acute scindens. Et sunt plura nomia
idē significātia. Unde. Acciatus pugio ꝓiun
go nouacula cultris. Cultellosqz spatas raso/
ria iūgimus illis.
Accinctus dr̄ armis instructus t paratus ad
bellum.
Accipiter fm Pap. est auis armata vngulis.
ab accipiēdo dcā. eo q̄ sibi capiat t ab alīs ra
piat. Ūñ Ouidiꝰ de arte. O dimꝰ accipitrē qz
sp viuit in armis.
Accisus.m.s.i.circūcisus.
Accitus.a.ū.me.coz.i.appellatꝰ vl vocatus.
Acclinis.ꝺ.t.vl acclinus.a.ū.in eodē sensu.
id est flexus vl incuruatus.t ꝑprie in ascēsu.
vl dr̄ locꝰ erectꝰ sursum. Ūñ in Auroza. Debe
bant baculis acclinia corpa viri.id est flexa vl
incuruata.
Acclinatoriū.n.s.ē locus in quo acclinari vl
requiescē possumꝰ.vl sup̄ qđ acclinat.vt culci
tra vl puluinar.
Acclinatꝰ.m.s.i.curuꝰ vl obliquus.
Accola.ꝺ.p.fm Pap. dr̄ finitimꝰ ꝑpinquꝰ vi
cinus alienꝰ ciuis affinis cultor loci in q̄ nō ē
natꝰ. Ūñ q̄dam. Accola nō ꝑpriā. ꝑpriā co/
lit incola terrā
Accubitꝰ.us.ui.m.q.i.locus requiei.
Accuratus.a.ū.i.diligēter ꝑcuratus.
Accusatio.f.t. ē alicuiꝰ apd iudicē de crimine
proclamatio.
Accusatoz.m.t. q̄ aliquē coz̄ iudice accusat et
criminalē sibi mouet questionē.
Acepharus.ꝑ.coz. dr̄ q̄ ē sine capite.ab a qđ
ē sine.t cephas caput. xciij.di.nulla.in Aut.
de apd.§.generalē.
Acephali.genus clericoꝝ sine capite.q̄ quē se/
quētur ignorāt. Hi t heretici dcī.quoꝝ nulli
ē autor a quo exorti sunt. hi triū Calcedoneuz
capitoꝝ impugnatores. duaꝝ in christo sub/
stātiaꝝ ꝑpetatē negāt.t vnā naturā in eiꝰ ꝑso
na ꝑdicant.
Acer ē equocū ad plūa. Ūñ. Dr̄ arbor acer vir
fortis improbꝰ acer. Pro ꝓmo dat eris.sed p
reliqs tibi dat cris. Et ꝓpat acer.or.cernimꝰ.t
mouet h acer.hec aceris.h acre. Dr̄ etiā acer sub
tilis vel acutus ingenio. Inde acrimonia.i.
subtilitas sensus.
Acerat. a.ū.ab acer.aceris.dicit sordibus in
star aceris.
Acerbus.a.ū.immaturus.vl asper.
Acernus.a.ū.de acere erīs.
Aceronicus dr̄ q̄ nulli cōmunicat.
Acerre.arū. plis nūi voce. singlaris significa
tione.sicut thebe athene.ē nomē ciuitatis.t dr̄
ab a qđ ē sine. t ceres dea frugū.qz apud istam
ciuitatē non crescunt fruges. qz terra sterilis ē
et infecunda.
Acerra.f.p. dr̄ tumulus vl vas ad cerrē recipi
endā.in quo thus recipit. vl qz fertur añ cere/
rem talem dea vl quia ponitur ante cererē in
ara. Uel vas in quo thus reseruatur. Unde.
Thuribulū thura consumit. seruat acerua. Et
venit ab acer aceris pro arbore.eo q̄ de acere fie
ri soler.
Aceruus.dr̄ strues.moles.cōgeries.cumulus
congestū. Unde congeries.moles.cumulusqz
strues fit aceruus. Inde aceruulus. id est pu

acerrus. Inde acervosus.a.um.i.plenus acervis
Item acervus mercurij fm quosdā ē de argenti vivi. Dicit etiā fm phōs Acerus mercurij qui ppter eloquētiā z discretionē preesse mercatoribus dicebat quibus ista duo sunt necessaria Et dr mercurius quasi mercatorū Kyros.i.dominus. Un ambulātes in via vbi sepultus ē mercurius. consuetudinē habebant. fm fabulas lapidē iacere in acervū ipius. vnusquisq; i honorē eiusdē. Vl acerus mercurij. sunt eius denarij. vbi si lapis ppicit dispgūtur. sicut q̄ sul eo tribuit honorē. Vl dr edificiū vl altare factū in honore mercurij. qui laborat in eo pdit opus suū. Vl est cumulus lapidū vl fabarum vl denariorū. sive aliarū rerū de q̄b hz fiet nūeratio. vbi pro vno solido vl libra poit vna faba vl lapillus. tc.
Acetabulū.n.s.ē vas aceti plenū. vl ad accipiendū acetū patū.
Acetarū idē. eo q̄ posita in eo dom accipit. vl dr vas in quo sacerdotes punidebāt q̄ debebāt offerri vtrū accepta essent z idonea deo vl non Sumebāt em sacerdotes de his que offerēda erāt portiunculas. quas in his vasis ponebāt pgustandū. q̄si plibanda de singulis que libamina dicit Moyses offerenda.i.de offerendis sumenda.
Acetallū.n.s.ē vas in quo aceta probātur. vl vas aceto plenū. vel vas ad acetū recipiendū paratū. vt acetarū. vl vas in quo oia liquida probātur.
Acetosa.f.p.herba quedā.
Acetosus.a.um.i.amarus.
Acetū.n.s.pc cor.dr quasi acutū vl q̄si aquatū. Unū em cū aqua mixtū cito in hunc sapore redigitur.
Acetulū dimi.i.pui acetū.
Achab.interptat mater pris Rex isrl fuit qui venit Benedab regē syrie cuz triginta duob regibus.
Achademia.pc.cor.ē villa in q̄ Plato studuit Inde achademicus id est platonicus. vl philosophicus.
Achadeon dicit velū maximū. z in media nave postitutū.
Achaia.f.p.dr puintia grecie.
Acham.interptat colubr insidiās.
Achantus ē arbor in egypto sp frondēs herba frondidus z spinis plena.
Achātis grece.auis est q̄ spinis z cardonibus vesci. q̄ latine carduellus dr.
Achar.interptat turbatus l vallis. l tumultus. vl nomē ciuitat est.
Acharon.dr ciuitas palestine que cesarea postea dicta est.
Achates.tis.gen est lapidis quē si q̄s portauerit erit gracōsus Vl ē ppriū nomē viri z interpretatur robustus. z dicitur fuisse comes Enee.
Acham interptat apprehēdens dnm.
Achea.dr mulier greca.
Acheus.i.grecus.
Achei q̄ z achiui dci sunt. ab acheio filio Jouis a quo achaia dr.
Acheldemac.interptat ager sanguis.ab achel qd ē ager. z emac qd dr sanguis z dr ager compatus sanguine christi p numis quibus traditus erat.
Acheon grece.dicit splendens latine. z dicit equus solis.
Acheron.ontis. est palus infernalis. z dr ab a qd est sine. z chere quod est salue vel gaude. quia nulla salus nullū gaudium in inferno est z habet acheronta in acrō. Uel fm Papiam acheronta in nominatiuo. z componitur ab a quod est sine. z cheronta quod est gaudium. Unde. Quod sine letitia nomen trahit hec acheronta.
Achila.f.p.pc cor. quidam locus est. Unde.i. Regum.xxvi. Ecce Dauid absconditus est in colle achile.
Achilles.ppium nomen est. z dr ab a qd ē sine z chilles. qd est labiū. per ptrariū. qr grossa habuit labia.
Achini vl achei. quidā greci dicuntur. Unde Horatius. Quicquid delirāt reges plectuntur achini.
Achinus dr hortolanus in villis residēs nō hns mansos.
Achior.ē locus vl propriū nomē viri. z interpratur tumultus.
Achiron.n.undecli.dr locus inferni qui etiā dr achironta.
Achirologia.ē dictio improprie posita. vt timeo requiē.spero laborem.
Achisis.idis.f.t. auaritia z dr ab a. qd ē sine et chisis sacietas q̄si sine sacietate.
Achis.interptat flos.
Achitophel.interptat pris ruina.
Acholiti grece.dicuntur ceroferarij velaceentes latine.a deportandis cereis quando legendum est euangelium aut sacrificium offerendum.
Acia.f.p.ē desect visus. qñ.f.hoīes aptos oculos hnt z tñ nō vidēt.
Accidia.f.p.dr indurata mētis tristicia. q̄ duz

quis laborat. vertit in tediū. et dicit ab acis. grece quod sonat cura vel anxietas vel tedium vel molestia Inde acidiola. i. tristicia Jñ acidiosus. i. molestus. tristis. anxius.

Acidus a um. pr. cor. i. amarum vt acetū. Dicūtur etiā dentes acidi. i. stupefacti.

Acies pla sigt. Nā acies est ferri sūmitas Jtē acies oculoz acumē Jtē acies exercitus. eo q ar matus erat ad bellū acutis armis. Uñ ē acies oculi ferri belliq caterua.

Aciecula. f. p. pe. cor. i. parua acies.

Aculus antiqtus niger sigt. vel qui hz recuruū nasum sicut aquila.

Acinatus pr. cor. ligā medoz gladi militarj ē valde acut. etiā dr ista matēies ferri. s. aciarū

Acin m. s. me. cor. i. botr. s. granelli. qd est in grano vue. Uñ grecismus. Tu dicas acinum quod in vua cernis acutū.

Acinū vel aciatū dr a quibusdā qsi aqdū. s. aq qua lauantur tortularia expresso vino et ē vilis potus seruoz vel paupm

Acinariū n. s. i. grosie vel cortices vuarū q p expressionē proiiciūtur.

Accitabula dicūtur musica instrumenta. enea vel argentea. q pcussa sonū faciūt grandē.

Acclasis dr vestis vel humeros nō psuta

Acliuis uis. p. t. vel acliuus a. um. in eodem sensu. i. inclinatus vel curu vel situs loci difficulter accensibilis. vt mons ē acliuis.

Acolabus m. s. dr bzucus cum modicū inci pit volare

Acommentariis vna dictio indecli. cois gene dr qui vices regi agebat. cui iuditio leges scribebantur. ita dicit Glo. ij. Regum viij. In historiis vero dicitur scriptor gestoz tempoz. Etiam est idem quod cancellarius qui in historiis scriba dicitur. Dicitur añt acōmētarys a cōminiscor eris. i. ad memoriā reuocari vl cōmendari vel commemorari! excogitare. fingere componere mentiri. Unde fm Hugo. commētum. fraus. mendaciū. machinamētū. inuentū pfictū idē sunt. Jtē cōmentū est pluriū in mente habitoz in vnū collectio Jñ cōmentari. i. expositoz a cui dtō pli vel ablatio. s. cōmētarys cōponitur a cōmētarys. Multa enī illorum nominum sunt teste Prisciano in maiori composita t indeclinabilia. et sunt nomia officiozū et magistrozū. vt Acōmentarys. i. magister commentozum Acaliculis. i. custos vl magister calicū. Asecretis. i. mgr vel custos secretozum. Abatis. i. batozum vel fruguz. Arespōsus. i. responsozum. Et sunt multa alia. et sic omnia indeclinabilia.

Aconita f p. dicitur herba venenata. vl genus aspidis venenosi. Unde. Quilibet hypocrita facietenus est heremita. Mente tñ tacita latet anguis aconita.

Acophilus. m. s. dicitur pincerna

Acor. n. t. dr corruptio vini vel amaritudo

Unde Mucor panis acor vini rācor quoqz carnis. Hidor ab assata fit carne sed a pede pedor.

Acredo dis. f. t. i. amaritudor ppie dr de pomis et silibus rebus.

Acredula. i. quedā parua auis que aliter dicit lucinia De hac dicit Cicero. Et matutinos excercet acredula cantus.

Acrimonia. f. p. ppie ē austeritas in vultu vel dr viuacitas. aiositas. aspitas. fortitudo Inde acrimōiosus. a um. i. fortis constans asp. Sz fm legistas. acrimonia est pena que infligitur sacriligis. sicut incarceratio. vel exilij relegatio C. de sacrosan. ec. l. placet.

Acrisia f. p. est defectus qñ aliqs aptis oculis non videt. et dr ab a quod est sine et crisis iudicium quasi sine iudicio. qd fit p visum. qd magi faciunt incantationibus suis

Acroceramonia oz. n. s. plis numeri. dicūtur pericula maria naues mergētia ab acros qd ē mons et ceron cornu. t amnis aqua quasi mōtes aquarū cornuti.

Acronicus a. um. i. sine tempore. et dicitur ortus iste qñ aliqua stella p dyametrū soli opposita oritur sole occidente. Et dicitur talis ort acronicus respectu solis. quasi sine tempore solis. i. non in die

Acta dicūtur publice scripture negociozū que in iudicio agūtur. ordinem corum modum t figuram continentes Acta etiam qñqz dicimus locum in quo iudex residet. instructus de causa cognoscens vbi acta de tegunt. vt qlibet factuz suum audiat vel videat. et suum consequatur meritum. qui locus aliter etiaz ius appellatur ff. de iusti. et iu. l. pe. §. fi.

Acten est nomen ciuitatis in grecia. que postea dicta est athenis.

Actio onis. f. t. dicitur factio. ductio vel opatio. Uel actio fm iuristas est ius prosequendi iudicio quod sibi debetur. Insti. de act. in prin. Et addunt quidam. quod suum est vel alienū ita vt illa diffinitio includat omnem actionē tam in rem qz in personam Sz illa diffinitio premissa solum comprehendit actionem personalem. Illud autem quod tuum est tibi debetur. Si vero quod non tuum est. et quicquid est in iudicio. debet includi diuersimode quo

petitur Et includitur in actiõe reali ꝛ ꝑsonali quia in personali peto mihi debitum Jn reali vero actione peto aliquid vt meum. quare hoc verbum actio sumitur aliꝫ ꝛ aliter vt ꝓmissum est Et nota ꝙ hoc verbum. debetur· quandoq; large sumitur. Et cum dicitur. quicquid in iudicio tibi debetur. i. res quam petis vt rẽ tuaz siue rei vendicatione actione commodati. siue ꝓpositi ſm Azo. in sum. ti. de eden. circa ꝓin. Jtẽ actio olim dicebatur conceptio verborum formata a magistratib⁹ vnde dicebaꝫ formula vulgaris. hodie autem fit sine imperatione ꝛ conceptione verborum solemnium. Nec hodie ẽ aliqua dña inter interdicta ꝛ actiones. cũ interdictum nihil aliud sit q̃z actio ꝑetoria. Dicitur ergo actio ius ciuile vel ꝓtorium quo vbiq̃ a te exigere possum. vel ꝑtere rẽ mihi restitui ſm Azo ꝛ Hoff. de iudi. dilecti. Et est actio a iure ciuili Jnstitu. de iu. na. gen. ꝛ ci. §. ius autem Et ſm canones actio dicit causa c. fozus de ver. sig. Et sc̃dm leges actio vbi q̃ poni in causa quia nemo sine actione experitur. ff. de negꝫ. gest. si pupilli in fi. Prohibentur tamẽ attentius nimis subtiles actionuz intentationes vt in c. dilecti. de iudi. Actionum vero quedam sunt in rem et quedam in personam. Actio in rem dicitur vendicatio rei. quando aliquis dicit rem de qua agitur suam. ꝛ aduersari⁹ dicit eam esse suam Quando ergo petis rem aliquam vt tuam. rei vendicatione. tunc agis actione in rem. Actio vero in personam dicitur quando petis ab aduersario aliquid tibi dari vel fieri. Jtem actiones quedam dicuntur bonefidei quedam stricti iuris. Actiões bonefidei dicuntur non ideo. quia in eis vbi ſ seruari bona fides. qz etiam bona fides seruatur i actionibus stricti iuris. sed dicuntur bone fidei. quia maxime exuberare vbi bona fides inter contrahentes in eis. et vltra id etiam veniunt omnia accessoria. et ea pe quibus nihil est cogitatum vt in actione emp. vel contractu vẽ di. Uenit etiã id quod expresse non est actum videlicet a tempore more qui alteri non reddit istud ad quod tenetur de natura contractus veniunt damna et interesse que debent restitui. ꝛ sic in eis multum exuberat officiũ iudicis pinguius q̃z in actione stricti iuris. Et actiões bone fidei sunt decem ꝛ septem. que enumerãtur Jnstitꝫ. de act. §. actionum. Et continentur in his versibus. Empti conducti mandati depositiq; Pignora ciscunde communi ꝓ socioq; Dotis et heredibus. tutele commoda gesto. Prescriptis verbis cũ estimat atq; permutat. Jsti bonefidei sũt stricta ceteri iuris Alie vero dicuntur actiones stricti iuris. vt actio ex mutuo. ex stipulatu. ex arbitrio ꝛ consimiles. Et in illis non venit accessorium. nec ea de quibus non est cogitatum. vt notat Bernhard⁹ i glosa preall'. Nec in his a tempore more qui alteri non rddidit illõ ad quod tenetur de natura contractus. veniunt damna et interesse qui dicuntur restitui Jtem actionum realium. alie ꝓperunt ꝓ rebus corporeis. et sic habet locum rei vendicatio. alie ꝓ incorporalib⁹ ꝛ ꝓ seruitutibus acqurendis seruiendi ꝛ defendẽ di. et sic competũt due actiones. quarum vna vocatur confessoria. alia negatoria. Jtem nota ꝙ actiones personales vsq; in metas triginta annorum extenduntur. vt C. de consti. pec. l. ij. et ibi nota tex. ꝙ possibile est omnes res in pecuniam conuerti. C. de prescrip. triginta annorum. l. sicut in rem Reales autem vsq; ad metas quadraginta vt C. de vendi. ping. l. i. et in glo. de vtroq; casu.

Actio ad exhibendum datur contra possessorem vel aduersus eum qui dolo malo possidet vt rem exhibeat. i. in publicum deducat. vt fiat aduersario copia vendicandi ſm Azo i sum. ti. ad exhi. in ꝓin.

Actio arborum furtim cesarum habet condẽnationem aduersus eum qui laborez furtim cedit inscio et inuito ipso domino. et competit contra ipsum damnum dantem ad dupluz damni dati. in quo casu huic etiam competit actio legis aquilie. ita tamẽ vt deducere possit a condemnatione ꝙ actor consecutus est altéa actione vt ff. arbor. fur cesar. l. i.

Actio calusiana est ꝑ quã reuocantur ea qui in fraudem patrone libertus alienauit. vbi etiam locum habet actio fauiana. ff. de iure pa. l. si libertus ſm Pla.

Actio fabiana ꝛ pauliana sic dicta sunt ab autoribus et earuz inuentoribus Et habẽt locũ quando debitor in fraudem creditoris alienauit ea que alienata fuerunt creditori. vt reuocetur ipsa alienatio

Actiones ciuiles que sunt ꝛ quot. vide in speci. de act. et excep. proponen. §. postremo. Et quandoq; distinguitur actio ciuilis contra criminalem. et tunc idem est quod actio intẽtata ꝓ aliquo interesse. Quãdoq; distinguitur contra pretoriam. tunc idem est quod actio satisfactoria directa in re. Pretoria autẽ dr que datur officio iudicis.

Actio commodati directa competit ei qui reꝫ

aliquam accōmodauit contra commodatariū ad repetendum ipsam rem. vt ei res ad eius accensiones restituantur. facto et expleto vsu ꝓpter quē ꝓmodata est ff. ꝓmo. l. i. fm ꝑla.

Actio commodati contraria cōpetit ei qui cōmodatū accepit in eum qui cōmodauit. ⁊ impensas i re accōmodata factas veluti se egruz seruum curauit. quod nomine cibariorum impendit. non repetit. ff. commo. l. i rebus. §. possum cum. §. se.

Actio cōmodati vtilis competit vbi nō est vere commodatuz sed interpretatiue. vt si amicꝰ ex ꝓfidētia rē aīci ex ꝓpria auctoritate accepit

Actio confessoria est q̄ competit ei qui dicit se habere ius vel seruitutem p fundū viaz eūdi vel agendi vel altius edes suas leuādi vl̄ quācunqz aliam seruitutem in re ipsius. etiā inuito eo. Et hec actio dicitur in rem. qz rem tuā corporalem. s. ius eundi p fundū petis quāuis fortuitus sit incorpalis. vt ff. si serui vendi. l. ij. in princi. Dicitur etiam confessoria. quia ex verbis affirmatiuis constituitur. ⁊ eius contraria verbꝭ negatiis ꝓponit qui dr actio negatoria.

Unde actio negatoria cōpetit ei qui dicit aliquem non habere ius vel seruitutē ad aliquid quod facere volebat alter. et ipm per hāc actionem phibet vt q̄n dñs fūdi intēdat aduersum te solitū ire p fundum suū dicēs. Non est tibi ius ire p fundū meum. Et hec actio sil̄r in rem dr. qz dñs fundi vendicat libertatem quando ipsam intendat verbis negatiuis dicens q̄ alter non habet ius eundi vel agendi per fundū suū nec altius edificandi edes ne lumib⁹ suis noccat. Et sic p hāc dñs fundi ad hoc agit vt fundus tuus declaretur liber ⁊ alter cesset ⁊ p hibeatur ne euz de cetero inquietet ff. serui. vē di. l. ij. ⁊ l. loci corpus. §. competit. et Insti. de act. §. econtra. Et hec actio non cōpetit de dominio sed de iure prediorum. sicut ⁊ confessoria vt in preall̄. l. ij. in prin. Et licet fm ꝑla. dicat ideo negatoria qz verbis negatiuis intentatur in contrariū notat in l. ij. ⁊ §. econtra sup all̄. Nam quelibet earū. s. confessoria et negatoria potest dari p verba affirmatiua ⁊ etiā negatiua Non ergo sumunt dr̄nam p formam verboz sed ratione materie. qz confessoria dat ad tuendā sibi seruitutē debitā. ⁊ negatoria ad tuēdā suam libertatem

Actio coīduidendo dat inter eos qui sine societate nec ex eā hereditaria aliquid cōe hñt. vt id diuidat fm ꝑla. ⁊ Azo.

Actio conducti competit ei q̄ conduxit a locante vel locatorie fundum. vel prediū. vel domum et competit ei ad hoc q̄ liceat sibi habitare vl̄ in vsu habere rē conductaz. Etiā competit contra locatorem si aliquas expensas vtiles vl̄ necessarias ibi fecerit.

Actio directa est q̄n aliq̄d directe petit in ius vt ex cōmodato depositoꝫ hmōi

Actio vtilis est q̄ dat non ex iure aliquo directo. sed vtiliter ⁊ exequitate cōpetit vt publiciana ⁊ hmōi ꝑla. ⁊ Azo.

Actio depositi directa cōpetit depositori ad repetendū depositū ⁊ accessiones eius. ⁊ cōpetit in simplū. nisi forte res sunt incēdio ruina. naufragio deposite. quo casu q̄ depositū sic recepit si negauerit ⁊ inficiet. ⁊ de hoc ꝓuincat. in duplo condēnabit ff. de po. l. ij. §. ait prętor.

Actio depositi cōtraria cōpetit ei penes quem res deposita ē. ad petendū impēsas si quas circa rem impenderit vt illas repetat vel dānum datū p ferruz depositū fm ꝑla.

Actio de dolo cōpetit mihi q̄n damnum dolo malo alicuius datū est mihi. vl̄ si q̄s aduersus me versetur dolose consulendo vel malitiose negocia mea administrando. nec supereſt aliqua alia actio qua possum experiri. ff. de dolo. l. i. §. verba. Sed nō datur nisi lis duos aureos excedat. Nec actio qz odiosa est non dat liberis cōtra parentes. quia in ea damnatus infamis efficitur. Nec libertis cōtra ꝓpatronos sed loco eiꝰ actio in factū verbis sit tempandis i cōditiōe libelli in quo nulla est mētio doli facienda. ff. de dolo. l. si oleum. §. si cum. l. se.

Actio de dolo ⁊ furto eoz qui ministerio cauponū stabularium vel nauē exercent. datur aduersus stabularios ⁊ nautas qui q̄n officio maloz hoim vtunt. in duplo tenentur quo dolo vel furtum commissum est in his rebus quas saluas fore recepere. ff. furti. aduersario. naute cau. sta. l. i.

Actio de cōstituta pecunia competit aduersus eū qui sine stipulatiōe constituit pro se vel pro alio soluere. C. de cōsti. pecu. l. ij. Nam oīa constituere est debitorem se facere fm ꝑla.

Actio in rem verso datur aduersus dñm vel patrem si seruus vel filius pecuniā in rez pātis vel dñi impendit quā mutuo accepit. ff. de i rē vel l. in prin.

Actio de tigno iniuncto datur ei cuius tignuz alieno edificio iniūctū est ab eo qui estimabat suū tignū esse. Si vero sciens alienū. id dolose fecerit. tenet de tigno immisso ⁊ furti ⁊ actione ad exhibendū nō q̄ tignum cogat eximere. sed q̄ interſit prestare. ff. de tig. iniunc. l. i. ⁊ ff. de rei vendi. l. in rem. §. i.

Actio de rebus ecclesiasticis venditis. custodi b⁹ eaz datur aduersus eos qui sacras res emẽrũt citra formã nulla eis actiõe relicta ꝺ sacrosanctas ecclesias de precio quod dederunt repetendo. Hec autem actio datur in factum cum res in aliam rez est mutata. vt ex phiala factus est cyphus. Si vero in sui forma sit. rei vendicatio habet locum

Actio de pauperie cõpetit aduersus eũ cuius animal damnũ dedit contra naturam sui generis Verbi gratia vt si equus non loci angustia vel non instigatus calce percutiat. vel bos cornupetat ex naturali feritate Secus tamen si instigatus vel ex loci angustia damnum dederit in hmõi actionis cõdẽnatiõe venit damni resartio aut in solutione venit ex lege duodecim tabularz noxe deditio. Dominus enim noxali iudicio serui sui nomine conuentus. seruum actori noxe dẽdendo liberat Insti. de nox. act. §. i. Et si aialia noxe dedantur proficiunt reo ad liberationem. Insti. si q̃. pau. fe. di. Et vtrũ malit vt soluendo dãnũ sufferat. aut alias pro noxia dẽt aial. hoc ꝓ cum stat ff. si qua. pau. fe. di. l. i. in prin.

Actio de appositio vel suspenso quo iter cõ vulgo. cuius casus nocere poterit datur aduersus eum qui subingrũda ꝓtecto ve habet id oppositum vel suspensuz quod nocere potuit Cui⁹ condemnatio est decem solidorum. ff. de his. q̃ eie. t effu. l. si vero. §. ait pretor.

Actio de effusis et eiectis daf aduersus eũ ex cuius habitatione vel habitaculo aliquid effusum vel eiectum est contra iter publicũ. vñ dãnum datũ alicui trãseunti restaurãdũ est i duplum t si liber hõ inde pisse dicaf in quinquaginta aureos daf hec actio. Si vero nocuerit libero homini daf quãti videf iudici ex bono et equo. compensatis impensis factis et opib⁹ quibus est cariturus mutiliter. ff. de his q̃ eie. vel esu. l. in prin.

Actio edilicia competit multis modis. Prio si res vendita sit redibita ꝓpter viciũ siue morbum. nec tñ a venditore restituitur precium emptori cũ actionib⁹ t alijs que ediles inhibent Et in hoc casu est ꝓpetua. ff. de edi. edi. l. ediles in prin. §. i. Secundo competit quando venditio fit. vt si res vendita non placet vt reddaf t tũc est tempalis vsqz ad. lx. dies. ff. eo. ti. l. qõ nolit. §. si quid ita venerit Tercio competit si venditor non vult tradere seruum vel mancipium vel iumentum cum ornamento cum quo ostenderat tempore vẽditionis ꝓ ipso ornamento. vl vt fiat redibitio rei principalis ꝓpter accessoria. t tunc competit etiam vsqz ad. lx. dies. ff. e. ti. l. edilis in prin. §. vẽdendi. Quarto vero competit quando eo loco quo iter est vulgo habet quis canẽ lupũ. vrsum. aprũ. verrẽ. vel aliud aial qõ nocere posset siue sit ligatũ. sine sit solutum. ff. e. ti. l. hi eñ. §. ẽinde autem.

Actio de superficie in rẽ ꝓpetit ei q̃ superficiẽ hz i alieno solo noie ꝓducti ad repetẽdũ superficiẽ si possederat. ff. de superfi. l. i. §. q̃ superficiẽ. in fi.

Actio empti competit emptori ad rẽ petendã quã emerat. in qua venit cõmodũ qõ accessit. Et si quid in speciali pacto ꝓhendiť i hac actione attendiť ꝓut quisqz sibi pacisciť. ff. de actio. emp. l. exemptor. in prin.

Actio ex stipulatu nascitur cum de re certa in genere sed in certa in specie fit stipulatio. vt in Iti. de. ꝛ. obli. in ꝓn. Nam si res esset simpliciť. incerta. stipulatio nõ valẽt. ff. e. ti. ira. i. stipulatus. in prin. Et stipulatio est concepta vt cuz te spondes dare seruuz vel spondes te facturũ domum. Et ptinet hec actio ad actiones in personam que oriuntur ex contractu verbor. Et nota q̃ actio descendens ex stipulatione nõ hz dilationẽ anni sicut actio de dote. l. i. §. exactor C. de rei. vxo. act t. §. cũ autem.

Actiones ex contractu sunt q̃ nascunť ex pacto siue pactũ siue obligatio surgat ex re. vt cõdi. certi de nu. pecu. conditõ certitudinaria. cõditio ob causam actio cõmodati depositi. pignoraticia. Siue etiam consurgat obligatio. ex verbis sicut in actione ex stipulatu quando res certa in stipulationibus deducta est. Siue etiã oriatur obligatio ex litteris. de quib⁹. conditio odio dẽsidie datur in eũ qui cũ spe future numerationis scribit se debere quod ei ñ est numeratum. Numeratione autem nõ secuta infra biennũ non repetit chirographũ. Et est introducta et exclusa exceptione non numerate pecunie. cũ mime cogatur soluere qõ scripsit se debere. Siue etiam oriatur obligatio. ex consensu. veluti. empti. venditi. locati. conducti. pro socio. mandati. prescriptis verbis t actio de constituta pecunia nec non actio in factum. et de iureiurando. Et iste sñt species actõnum in personam que oriuntur ex contractu. siue re. verbis. lris. aut cõsensu obligatio oriatur siue nascatur.

Actiones ex quasi contractu sunt que neqz ex pacto neqz ex maleficio oriunť sed tñ maiorez habent ꝓuenientiã t affinitatẽ cũ pactis qz cũ maleficijs. Et sunt iste. scz condicio indebiti. conditio libere actionis. Actio negociorum. gestorum. tutele. subsidiaria. coidiuidendo

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

finiū regundoꝝ.familie herciscundē.petitio hereditatis directa et vtilis possessoria.fidei cō/missoria.ꝛ actio ex testamento.actio de peculio ꝛ p iussu.ꝛ de in rē verso.actio tributaria.institoria exercitoria.funeraria.ad exhibendū de tigno iniuncto.actio in factū.de rei.ven.ꝺ pau/perie interdictū quoꝝ bonoꝝ vti possidetis vtrobi interdictuꝫ saluianum.

Actiones vel obligatioēs ex maleficio sūt q̄bꝰ delicta hoim coercenť qꝺ publice vtilitaꝫ interest.ff.de fideiuss.l.si aureo.§.fi et.ff.ad.l.aq̄.l. ita wlneratus.cum similibus.vt est cōditio rei furtiue.actio arborū furtim cesarum. actio furti.actio vi bonoꝝ raptoꝝ.actio legis acquilie actio iniuriarum.quod metus causa de dolo. actio serui corrupti.actio rerū amotarum con/ditio ob turpem causam.interdictuꝫ vnde vi. interdictum quod vi aut clam.interdictum de libero homine exhibēdo.de vxore ducenda.de liberis exercendis.interdictū quoꝝ legatoruꝫ interdictū phibitoriū ne quid in flumine ripa ve publica fiat.nec in via publica.interdictuꝫ de itinere actuq̄ priuato.

Actiones et obligatioēs ex quasi maleficio sūt que neq̄ ad pacta accedunt neq̄ ad maleficia. sunt tamen similiores maleficijs q̄ pactis.vt actio in factum aduersus iudicem.qui litem fecit suam.et actio in factum de electis et effusis actio in factum de appositō. vel suspenso quorum interest. et actio in factum de dolo et furto eorū qui ministerium cauponū aut stabularium aut nauem exercent.

Actio exercitoria ꝺm Azo.in sum.eo.ti. ꝺatur contrahentibꝰ cū magistro nauis propter navigandi necessitatem contra exercitorem nauis qui magistrū naui prepositum.que equū fuit teneri.vt tenetur qui institorem taberne vel negotio prepositum.ff.de exerci.act.l.i Est aūt magister cui totius nauis ancora et mādata est.l.e.§.magistrū nauis.qui in vulgari lumbardorū et prouincialiū comitus dicit.et in alemanico styermā. Nec distinguit an iste magister sit liber vel seruus.maior vel minor. et sibi imputaꝫ qui eū prepositum.vt in.l.i.pall.§.cuꝰ āt cōditionis. Sed exercitor dicit is ad quē obuentiones quotidiane seu redditus questus.et vtilitates nauis pueniūt.siue verꝰ sit dñs nauis siue a dño nauis cōductꝰ Nec āt actio nō ꝺatur contra magistꝝ nauis sꝫ contra eū q̄ magistrū nauis prepositum in eam causam in quaꝫ prepositus est expresse vel tacite.

Actio estimatoria id ē actio prescriptis verbis sic cognominata.est actio que ex estimato prouenitur gratia ꝺubitationis tollende quādo res estimata vendenda ꝺatur. Dubitatum enim est an ex vendito sit actio.an ex locato. an ex cōducto.an mandati.vt si rem meā ꝺo tibi ꝛ estimo vt eam vendas p decē.et inde decē reddas mihi aut rem.vt nota.ff.de esti.act. in rub.

Actio ex testamento non solum scripto heredi competit ad petendum hereditatem.sed etiam contra heredem scriptum legatarijs ꝛ fideicōmissarijs. Codice cōmunia dele. et fidei commiss lege prima.

Actio familie herciscunde inter eos competit qui communem habent hereditatem diuidendā.ff.famil.herciss.l.i.et.ij. Et dicit familie herciscūnde id est hereditatis diuidunde ꝺm Azo. Nomen autem familia quandoq̄ ponitur pro cognatione. vt cum dicitur Illi sunt de familia Priami Quandoq̄ pro seruitute et potestate vt cū dicitur paterfamilias filiusfamilias hic tamen pro substācia et hereditate Itez herciscо est verbum grecum. et idem est quod diuido.inde herciscunde id est diuidunde. Et vtimur hoc verbo sicut reperimus apud antiquos qui gerundia sua pronunciabant in vndo.vt legundo.andiundo.herciscundo ꝺm Azo.in sum.

Actio finium regundorum competit finibus ad distinguendum vel iudicandum inter eos qui confines habent agros vel predia. Instit. de act.§. Item finium regundorum. Et habet locuꝫ in rusticis predijs tm.ꝛ non in vrbanis quia vrbana predia non sunt confinia sed vicinia.quia parietibus distingui consueuere sed confinia dicimus que adeo sunt proxima. vt nullus paries in medio interponatur Item vrbana predia dicuntur omnia prediā. que habent edificia etiam si sunt in villa. quia vrbanum predium non facit locus.sed materia habitandi causa facta. Unde si in vrbe edificiuꝫ causa non habitandi. sed gracia reponendorū fructuum fiat.dicetur predium rusticum. Sꝫ et orti in edificijs constituti nisi plurimuꝫ sint redditus vinearij forti ꝛ sicalitorij cōtinеť appellatōe vrbanoꝝ predioꝝ.ff.de.§.sig.l.vrbana Rustica āt pdia dicūť agri non hītes edificia Actio funeraria ꝺaťr extra heredē bonoꝝ vl' possessorē.ff.de re.etsump.fu.l.et si q̄s.§.fi Et ꝺaťr ei q̄ funerauit vt nō heres defūctū. sꝫ cā pietaꝫ Actio furti manifesti ꝺm Azonem locum habet quando fur rem tenens visus vel deprehēsus fuerit.siue in publico. siue in priuato vel a dño vl' alio anteq̄ pueniat ad locū quo pferre eam estinauit. Et ꝺaťr actio furti in q̄druplū.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Insti. de obli. que ex mal. nas. §. pena manifesti

Actio furti non manifesti competit quādocūqz predictis modis furtuz non manifestū probatur Et etiam si vidisti furtum fieri te tamen absconditi cum furtum faceret ne te occideret non est manifestum Et datur hec actio in duplū Insti. de obli. que ex mal. nas. §. pena.

Actiones hereditarie dicuntur que transeunt ad heredes vel contra heredes ꝑm Azo. Item que ab heredibus incipiūt vel contra heredes Utāt plene sciatur que transeunt ad heredes vel non: distingue. aut nascitur actio ex maleficio vel quasi vl' ex contractu vel q̄si ꝓut prosequitur dñs Azo in sum. His actionib⁹ conueniuntur hi qui succedunt in ius. z non hi q̄ succedunt in rem. vt donatarij vl' legatarij

Actio in factum aduersus iudicem qui litē fecit suā. datur aduersus iudicez. qui per imperitiam male iudicauit. et tenetur ad damnū restituenduz quod p ei⁹ sententiā illatū est. Si vero dolo malo iudicauit. vere est ex maleficio obligatus vel actione in factū vl' actione de dolo ad omne interesse ei quem lesit et infamis ē Itez tenetur crimine falsi qō pēnā deportationis vel vltimi supplicij continet ꝑm Azo. Iudex āt ecclesiastic⁹ male inductus p graciā vel p sordes. ab executione officij p annū est suspēsus ad estimationez parti qua lesit nihilominus condemnandus. Et si durante suspensione si diuinis ingesserit. irregularis est nec cuz eo nisi per sedē apostolicā poterit dispensari. vt in c. cum eterni de re iudi. li. vi.

Actio in factū de eo qō certo loco ōz vbi aliq̄d est promissū dari certo loco si iudicium in illo loco constitui non possit. Introducta tamē est quedaz actio arbitraria vt possit etiam in alio loco agi. Pretor enī iniquū ē arbitrat̄ non posse cōuenire debitorez in alio loco q̄s destinato solutioni. Et hec actio arbitraria ex sua natura est stricti iuris in q̄ hita consideratione aliarū actionū stricti iuris. quicquid esset omissū deberet haberi omissū. tñ in illa etiā venit q̄c quid equū et iustū visuz fuerit religioni iudicantis Et propter hoc appellatur hec actio arbitraria irregularis. quia contra naturam aliarū actionum stricti iuris est.

Actio in factuz ex edicto pretoris de alienatione iudicij mutandi causa facta. datur ei in cui⁹ fraudem z illusionem facta est alienatio z suis heredibus. aduers⁹ eum q̄ rem alienauit. quem ad interesse conuenit quanti interest actoris coram ordinario vel delegato. de q̄ Hos. in sum. de alie. iudi. mu. cau. fac. et. c. i. ē. ti. in glo.

Actio in factū de dolo et furto eoz quoz ministerio q̄s cauponem aut nauem vel stabulū exercet. datur aduersus eos qui ꝓsunt cauponi. aut naui vel stabulo. qui q̄n officiū maloz hoim vtuntur. in duplo tenenturq̄ dolo aut furto eoz cōmissum est in his rebus quas saluas fore receperunt. ff. naute cau. sta. l. i. in ꝓn cipio. §. idem Pomponius.

Actio in personā ōz conditio q̄n contendis alique dare aut facere tibi oportere. Quādo vero agis vt restituatur tibi res tua et speciale nomen accipit et in depositō dicitur simpliciter actio ꝓsonalis et non conditio Hoc autē nomen conditio inde descendebat. quia olim iudicia erāt ordinaria. et certa verba. et q̄ oportuit condici. i. simul dici. vt si q̄s caderet a syllaba caderet a tota causa. Sed postea ille solēnitates in dissuetudinē abierunt. attamen nomen remansit vt adhuc et ꝓsonales actiones q̄ solēnibus verbis interpretabanturlseu interpretantur conditiones vocentur. Et haz actōnum genera quedam nascuntur ex cōtractu. q̄dam ex quasi contractu. quedam ex maleficto. et quedam ex quasi maleficio. Et nota q̄ actio ꝓsonalis non sequitur fundum. ff. de ꝓtrahē. emp. et ven. §. Lucius Titius. Item actio p sonalis ita est affixa ossibus creditoris q̄ in alium trāsferri non potest nisi fictione iuris. ff. ō pecu. l. si quis ergo.

Actio in rem dicitur vendicatio rei. scz quando dicis rem de qua agitur tuam esse et aduersarius dicit vel ostendit ipsam esse suam. ff. de act. et obliga. l. actionum genera. Et harū actōnum alia est directa in rem actio. vt rei vendicatio. actio confessoria et negatoria.

Alia est actio in rem vtilis. que sunt actiones de dominio non directe sed vtiles que ex equitate dantur quādoq̄ nō dominijs. vt sunt publiciane que ex aduersis causis ꝓpetūt. et actō per quā queritur an actor iurauit. et actio in rē de superficie. et actio fauiana et pauliana et caluisiana. et actio in rem que cōpetit inter dominū tabule et pictorem. Sunt et alie in rē actiones in quibus non de dominio sed de pignore agitur sicut actio seruiana. quasi serniana. ō quibus vide loco suo.

Actio iniuriarum competit ei qui iniuriā passus est contra eum qui intulit iniuriam vel inferri procurauit et pulsauit vel verberauit vel famosum carmen ad alterius cōtumeliā scripsit vel recitauit vel quomodocunq̄ iniuria aliquē affecit in qua iudex reū tanti cōdēnabit

quanti actor iurauerit se nolle illã iniuriaz su/stinuisse.premissa tñ iudicis taxatione. Qui/dam tamen dicũt q̃ iurare debet potius ꝛ suo pdidisse tm̃ vel tm̃ q̃z talem iniuriam sustinuis/se. Alij dicunt q̃ sufficiat eum iurare sic q̃ nol/let lucrari tm̃ vel tm̃ p eo q̃ talem iniuriã sustinere vel sustinuisset.

Actio institoria fm̃ Azo. datur ei cum aliquo cõtraxit in illa negociatione in qua prepositus est.contra eum qui prepposuit aliquã stationez vel negociationem gerendo de contrahentib⁹ cum prepposito.siue ppositus sit expressus siue tacitus.vt.ff.ꝛ instit.act.l.i.et.ij.et.l.ait.§.non tamen.cum ibi nota.

Actio legis aquilie duo ꝯtinet capita vel tria licet vnũ non sit in vsu. Primũ caput est ꝛ ser/uis occisis vel quadrupedibus.qui numero pe/cudum continentur.vt in.l.aquilia.ff.eo.ti.vbi dicit ꝛ animalib⁹ que gregatim habent et pa/scuntur.sicut oues.capre.et boues.equi.muli.asini. Et fm̃ Labionem sues sed non canes.et longe minus.bestie.fere.vrsi ꝛ leones ꝛc. Sed elephantes et cameli quasi mixti sunt. et ideo primo capite eos contineri oportet. Quo casu tanti fit condemnatio quanti plurimi ipa res valuit anno preterito. Secundũ caput est qđ non est in vsu hoc non ponitur. vt.ff.e.l.si ser/uus in.§.hui⁹ vbi dicitur. Huius legis secun/dum quidem caput i dissuetudinẽ abut Ter/cium caput est ꝛ eis vulneratis feris bestijs oc/cisis ceterisq̃ rebus ruptis.vt veste vase ꝛ simi/libus. Quo casu condẽnabitur q̃ damnũ de/dit quãti res fuit triginta retro diebus rei p̃/cium ꝛ valorem estimando.vt dicta.l. si seru⁹ seruũ.§.tercio aũt capite. Et in hac actione si quis damnũ se dedisse inficiatur.i. negat con/damnabitur in duplum.ff.e.l.i.§.i.

Actio mandati directa competit mãdatori et eius heredi.contra mundatariũ vel pcuratorẽ post mandatum susceptum.ff.e.l. si remunerã/di.§.i. Et inq̃tum interest id factuz esse quod mandauit.pura mandaui vt fundum emeres si mea intereat emi .tenebris⁹ p⁹ mãdatũ susce/ptum.tamen si eundem fundum egoipse emo. vel alius mihi.neq̃ interest aliud . cessabit hec actio

Actio mandati contraria competit mandata/rio vel eius pcuratori ad expensas . aduersus mandatorẽ quatenus fines non est egressus. Si vero aliquid erogauit vtiliter in eo nõ ha/bet mandati iudiciũ.sed tm̃ negocioz gestoz. Si vero mandauerim tibi vt mihi fundum emeres .etiã si nõdũ pcium solueris ages me/cum mandati vt suscipiã obligationẽ qua te/neris venditori Nã ꝛ ego agere possum vt ce/das mihi actionem empti.ff.e.ti.l.si mandato meo primo responso.

Actio negocioz gestoz directa est qua agit do/minus rei geste.contra eum qui negocia ei⁹ ges/sit vt administrationis rõnem reddat.vt.ff.de nego.gest.l.ij.

Actio negocioz gestorũ contraria competit illi qui sine mãdato se miscuit alienis negocijs ge/rendis aduersus dominũ negocioz ad repetẽ/dum expensas negociorũ gestatione factas. Et veniunt oia que expendit ꝛ suo necessario vel vtiliter.non tamen voluptuose.ꝛ hec colligũ/tur.ff.eo.ti.l.ij.

Actio ꝛ peculio vel peculietenus competit ei qui cum filio familias vel seruo peculium ha/bentibus contraxit que post mortẽ filij vel ser/ui est annalis ꝛ non post emancipationem ma numissione.vel alienationem.ff.q̃n act.ꝛ pec. est annalis.l.i.§.q̃diu.

Actio noxalis fm̃ Azo.dr actio que nascit vl oritur ex delictis seruoz.ff.eo.ti.l.i.et Insti.eo. ti.in prin.

Actio pignoraticia directa competit debitori contra creditorem vel eius tutorem vel curato/rem si pignora acceperunt.ff.eo.titu.l.si solo/tum.§.fi.

Actio pignoraticia contraria datur creditori contra debitorem.ꝛ datur ad multa. Si enim recipiatur a debitore vel ipa re vel eius ppositio quia obligauit rem alienam vel alij pignora/tam siue obligatam.nisi cadez res sit ampla et ad modicum etiam fuerit alij pignorata q̃si in nullo captus sit qui pignora secõdo loco ac/cepit. Et si debitor maliciose versatus sit obli/gando.es vel stagnum pro auro vel argento. vel si obligauit seruum per quem damnum da/tum est.puta furtũ vel aliud hmõi.ꝛ hoc si sci/uerit.tenetur in solidũ.i.in totuz. sec⁹ si igno/rauit.quia tunc liberabitur noxe deditione.scz dando seruum pro noxa.

Actio pignoraticia vtilis fm̃ Pla.datur ei q̃ impignorauit rem alienam sine consensu domi/ni ꝛ postea dominus pignoris est.vt ff.eo.ti.l. rem alienam.ꝛ tam directa q̃z illa dantur prin/cipali ꝛ suis heredib⁹.ꝛ ptra hẽdes creditoris

Actio per quã quentur an actor iurauerit. fm̃ quosdam datur ei qui cum peteret rem suã ꝛ/lato sibi iureiurando ab aduersario eam suam esse iurauit

Actiones preiudiciales in rem dicuntur esse per quas queritur an quis liber sit.an libertus

et in patria agnoscendo. vt in. § ꝑiudiciales Insti. de act. Sed illa per quam queritꝫ an aliquis sit liber. partim causam ciuilez obtinet ptim ꝓtoriã. Ciuilem ãt fm formã dominij q̃ in ea directe agitur. Et pretoriam fm formaz et modum petendi. quia tuñ a teipso. non ab alio petit possessore Letere vero due formã accipiũt ex pretoria iurisdictione Et in rem dicuntur esse ad instar actionũ de seruitute. qz in hac de iure patronatus in re. in illa ꝑpetatꝫ in re agitur Et ꝑiudiciales dicũtur. qz quemadmodũ exceptiones actionibus opponũtur Et ante primã questionẽ terminãtur Si ãt quis querat quare nõ exceptiones. sed actiones dicantur. hanc causam accipiat quia non est exceptio nisi sit actionis exclusio. hec vero preiudiciales nullam actionem excludunt. sed non competere dicunt.

Actio prescriptis verbis ex contractibus innominatis descendit. vbi scz ciuilis causa subest sufficiens ad actionem introducendã. z cũ negotiũ nõ cadit in certũ et speciale nomẽ contractus nec causa hmõi actionis exprimit. cetere hmõi actiones exprimuntur sic. do vt des. facio vt facias. do vt facias. facio vt des Ex q̃bus nascit actio prescriptꝫ verbis noiata alias ciuilis. Qñ mihi aliqd adest vl̃ abest vel affuturñ est. nec tibi adest. nec affuturꝫ ẽ. aut mihi non abest nec tibi adest. aut si nec tibi assit nec mihi absit et cesses implere quod cõuenit inter nos. ego ãt feci in subsidiũ. intentatur actio de dolo. nam vbi vnus cessat implere qõ in se est qõ promisit altero implente. locũ hz hec actio Actiones pretorie. que sunt et quot. require in spec. ti. de act. seu peti. propo. § . postremo Dicuntur autem pretorie. quia a pretore sunt inducte. vt Insti. de act.

Actio pro socio que ex vtraq̃ parte directa ẽ cõpetit ab vsufructu quẽ solus alter sociorꝫ ꝓcipit vel si dolum cõmisit in rebus coibus Et habet locũ quãdo duo ineũt contractũ societatis. ita q tam lucrũ q̃ damnũ inter eos cõmune est Et si aliquis sociorũ male et dolose versetur. tũc alteri contra eũ datur hec actio. Est ãt societas fm Azo. duorꝫ vel pluriũ conuentio contracta ob comodiorem vsum et vberiorem questũ. Nascitur ãt hec actio demñ societate finita. que finitur pluribus modis vt ꝓsequitur ipse Azo in sum. eo. ti.

Actio publiciana ex equitate datur ei qui rem bona fide emit a non domino. et rem sibi tradi tam bona fide cepit. credens vendentem tempore venditionis et traditionis dominiũ esse ff. de publi. et si res. §. vltimo. Et sufficit emptori habuisse bonam fidem. licet venditor mala fidem habuerit. et callido consilio vendiderit. vt. c. l. §. pretor ait.

Actio publiciana rescisoria datur ei cuius res quã a non domino emit credens cuz dominũ vt supra cum absens erat causa rei publice. vel studij vel peregrinationis vel legationis cuitatis vel causa appellationis ꝓsequẽde vl̃ testimonij ferendi vel qz in captiuitate fuit vel alia causa necessaria fuit absens. et talis res sua cum esset absens vsucapta est. licz ei propter necessariam absentiam infra annũ postq̃ reuersus est rescindere vsucaptionem. vt dicat aduersariũ non vsucepisse qui vsucepit per auxilium pretoris hoc remediũ sibi dantis. Si autem vere domin⁹ fuit rei. et tunc competit ei vendicatio rescisoria Si vero talis res fuit pignori obligata cõpetit ei hypotecaria rescisoria z hꝫ in realibus actionib⁹ In actione ãt ꝑsonali competit certi conditio rescisoria.

Actio quanti minoris pretoria locum habet cum quis emit animal vel seruum morbosum seu viciosum qui propter morbum vel viciũ minus valet q̃z emptus sit. et datur ad petendũ id quod minus valet. puta si res non esset viciosa vel morbosa valeret viginti. nũc autez valet quindecim: ꝓponitur hec actio ad petendũ quanti minoris interfuit emptoris Hoc autem scias qõ de vicio nũq̃ tenetur venditor nisi in tribus casibus. Primus est quãdo nominatim promisit. z tunc agetur ex stipulatu. Secundus est quando sciebat seruum habere vitium. z emptorem non ammonuit. z tũc tenetur ex empto. vel q credebatur. vel q̃ admittere teneatur Tercius si in vno vicio animi sit admixtum vicium corporis datur autem infra annum vtilem

Actio ciuilis quanti minoris competit quando librum vel aliam rem viciosam vel morbosam emit ꝓpter quod res minus valet et agitur quãti minoris esset empturus De hac actione nihil dicitur in arboze actionum. sed de pretoria solum.

Actio quod iussu perpetuo datur contra patrem vl̃ dñm quoꝝ iussu cum filio vl̃ seruo aliqs contraxit. siue videatur iussus ad contrahentem siue ad seruum. nec est in ea opus verbis aut scriptura Vel vt distinguat fm Azo. an videatur iussus specialiter in vno contractu vl̃ gñaliter. vt ita q volens cuz seruo meo gererer. videor ei omnia iussisse. nisi lex certa. i. conditio vl̃ pactũ cõtrariũ ꝓhibeat Nabz er-

go locum hec actio qñ dño vīente vel patre
suus vel filius ꝓtraxit. qz hac dñs vel pater
eo q̄ iussit tenebit
Actio qō metus causa datur ei q̄ ꝓbabili vl̄
iusto metu coctus rem suam vendidit tradi/
dit vel ꝓmisit. aduersus eum qui metum fe/
cit. Sed infra annū erit quadrupli. ꝓpter cō
tumaciā nolentis rem restituere iussu iudicis
ante litꝭ. ꝓꝭ. post annū vero simpli. vt in l. si
cum emptore ꝑmo respōso. §. post annuz. ff.
qō metus causa
Actio rei vendicationis est qñ dicis rem cor
porālē esse tuam. vt hunc suum hanc vestem
hunc equum. Alia ōr vendicatio quā legiste
non habent q̄ datur ꝓ re incorpali. vt nota p
doc. in. c. examinata de iudicijs
Actio redibitoria datur emptori contra ven
ditorem. vt suum vel animal morbosum reci
piat t p̄cium restituat. t datur infra sex menses
vtiles. qz hec actio tm̄ sex mensib⁹ durat. vt
ff. de edi. edic. l. i. Verbi grā Si vendis mihi
animal morbosum. latentem morbum habēs
vel aliam rem vitiosam tali vicio. quod vici
um si scuissem nullo modo emissem. mihi da
tur actio contra te ad hoc q̄ p̄cium receptum
restituas infra sex menses. t rem tuam morbi
dam vel vitiosam reassumas
Actio rei amotarū competit marito aduersus
vxorem de rebus constante matrimonio cau/
sa diuortij ablatis. Datur aūt post diuortiū.
et continet rei persecutōem. sed si pendente iu/
dicio reintegretur matrimoniū. soluitur iudi/
cium rei amotarū. Et si integrato matrimonio
iterum fiat diuortium remanebit actio rerū
amotarū ob res amotas ꝑtis diuortij causa
Et in quo casu actio furti datur contra extra/
neū. in eodem actio rerum amotarū locum ha
bet. dummodo illa concurrant. scz vt res ma/
riti dolo malo amoueantur t econtra Item q̄
fiat amotio constante matrimonio. vel aliq̄d
quod ꝑ amotōem habeatur. Item q̄ fiat cau
sa diuortij. Datur etiam hec actio contra pa/
trem filio vel filie. quatenꝰ ex ea re locupletior
est factus. t dolo malo eius factum est quo mi
nus fieret
Actio rei vxorie vel vxoraticie sublata est in
cuius locum surrogata est actio ex stipulatu.
que datur marito vel eius patri. vt dos trada
tur. Si em̄ a datōe dos inciperet. hec actio lo
cum non haberet. licet q̄dam dicant ꝓtrariuz
vt ōr Azo. in sum. e. ti
Actio Fuliana domino fundi vel domus ꝓpe/
tit ad ꝓsequendas res conductoris ꝓ merce/
de domus. quasi res pignoratas. q̄uis nō cō/
uentōe pignoretur. tamen iurꝭ constitutōe ob
ligantur tacite ꝓ locatōe iure pignoris in vr
banis p̄diis infecta t illata. in rusticis vero
prediis fructus tm̄
Actō quasi seruiana que etiam hypothecaria
ōr pretoria est. per quā rem mobilem vel im/
mobilem tibi pignori obligatam quā possi/
det aliq̄s siue sit debitor siue alius poteris ab
eo euacuare seu petere. Et est actio in rem vti/
lis. t datur creditori ad ꝓsequendū pignus.
hypothecarie. i. rem mobilem obligatā. Instꝭ
de act. §. seruiana.
Actio serui corrupti competit non solum ad/
uersus eum cuius hortatu vel consilio seruus
corruptus vel deterioratus est. sed etiam con
tra eum noua lex datur. Qui sollicitauit ser/
uum. licet bonos mores eius corrumpere non
potuerit. Hec aūt actio in duplum habet con/
demnationem. scilicet quanti deterioratus est
seruus. quanti ve res fuerit a seruo sollicitato
asportata t tenetur qui corrupit. siue ex bono
malum. siue ex malo in deteriorem fecerit. De
hoc. i l. si quis seruo alieno ꝓsuaserit. C. de fur
tis.
Actio subsidiaria dicitur. quia in subsidiuz t
auxilium alterius que inefficax facta est dat.
vt si tutor res pupilli alienauerit vel male ad
ministrauerit. t ipse tutor. t eius heredes nō
sunt soluendo. i. non sufficientes ad soluendū
pupillo datur actio contra istum in quez res
eius alienate sunt
Actio tutele subsidiaria competit pupillo qñ
nec tutor nec heres soluere habet. contra eum
cui iura tradita sunt a pupillo vt cautōem exi
gat a tutore de indemnitate pupilli. qñ nul/
lam vel parū idoneā admisit cautōem.
Actio tutele directa datur aduersus tutorem.
ipsi pupillo inq̄ntum conuenit. si tutor in re/
bus pupillaribus damnum dedit dolo vl̄ cul
pa ipsi pupillo
Actio tutele contraria competit tutori aduer/
sus pupillum si in rem eius aliquid de suo im
pendit. vel ꝓ eo fideiussit. aut rem ꝓpriā im/
pignorauit vel obligauit ꝓ pupillo.
Actio venditi competit venditori ad petēdū
p̄cium t vsuras ex tpe more. Et si aliq̄d spēa
li pacto ꝓphenditur ꝓut is sibi pactum est vl̄
inter ptes ꝓuentum est. Et huius ꝓtraria est
actio empti quā vide. s.
Actio vi bonoꝝ raptoꝝ de rebus mobilibus
vi surreptis. datur ei cui res mobiles ꝓ vio/
lentiam sunt ablate. t hec competit restitutio

infra annū ad q̄druplū.ita q̄ in q̄druplo con
tineat rei restitutio.t hec ē vis ablatiua.
Actiuncula.f.p.pr.cor.i.pua actio
Actor sine.u.cū c.venit ab ago.t dr defensor.
patronus causidicus aduocatus factor du/
ctor vel curator.vñ Actor agit libros pastor
pecudes puer annos. Hic agit hic ducit tēpa
transit t hic. Vel actor dr ille q̄ agit t pulsat
alium rem aliquā ab ipso ptens in iudicio.ff
de iudi.l.in tribus. Actor etiā est ppriū nom
et grecū est.t cor.pr. sed qñ est latinū tūc pd.
vñ Actoris in spolijs ptus actoris habetur
Sed autor cū u.sine c.venit ab autenti gre/
ce.i.autor vel dignū latine.q̄ eius dictū vl̄
factum est dignū imitatiōe. Jñ autentic⁹. Jñ
etiā autoritas.t est sīma imitatōe digna. Hz
autor cū.c.t u.venit averto augeo.t dr aliqs
q̄ aliquā rem auget. Vñ. Jnuenit autor.agit
actor.res ampliat actor. Et ab actor venit ac
trix. Jñ etiā actiuus.i.habilis agere
Actualis est ille q̄ acta facit. vel res que est in
actu
Actuari⁹ dr diuersis actib⁹ poccupat⁹. Etiaz
dr scriptor publicus q̄ facit acta
Actuaria.f.p.est nauis que velor remis simł
agitur.
Actus us ui.i.operatio ductio actio vel fictio
vel p̄sentialitas vel p̄sentia. Est etiā idez qđ
iter. Sed tñ dr̄ñt.q̄ actus est via apta curri
bus t iumentis.ab ago is.i.duco is quia res
ibi ducunt.sed iter est via apta hoibus trāse
untibus.vñ Grecista. Est actus via q̄ cur/
rus iumenta q̄z ducit. Sed p iter sine iumen/
tis t curribus ibis
Aculegia.f.p.dr q̄dā pstis vl̄ pisces q̄dam
Aculeus.m.s.est ferr̄ acutuz t recuruatū me
diante quo pisces solent capi.etiā est stimul⁹
quo mediante pungunt bues. Ponit etiā p
stimulo apis vel serpentis vel alterius aialis
pungentis. Est etiā expāsale in q̄ expanditur
pann⁹ vel cutis ad faciendū pgamenū Vl̄ dr
q̄dam genus tormenti.s.patibulū.qđ tñ p
prie dr ēculeus
Aculeatus pticipiū.t.aculeo munit⁹.vt apis
vel ab aculeo punitus ab api.
Acumen.n t.i.acutio ab acuo. Vñ Est acies
belli sed acumē sit tibi cultri.
Acumeos.i.victima.
Acupedius vel fm aliōs acupediens.i.cursor
q̄si acutis pedibus currēs
Acupedineus.i.velox.vel ad acupedium per/
tinens
Acupedilius a ū.i.velox
Acupicta.f.p.dr vestis acu pterta vel orna/
ta vel picta Eadē t phrygia dr.qz in phrygia
inuenta est Vñ t artifices illius vestis phry
giones dicunt
Acus cus.f.q.est instrm suendi. Etiā est spin
ter quo monsles aptant vela sup capita. vel
alie mulieres pepla Item acus dr porta in hie
rusalē.vt in Euangelio fm Crisostomū de di
uite vbi dr. Sicut possibile est camelum p fo
ramen acus transire ita possibile est diuitē in/
trare regnū celor. Sed acus aceris.n.t.i.pa/
lea frumenti vel tritici.vñ. Puncta pūgit ac⁹.
gallinis spgitur acus Et acus aceris p palea
dr ab a qđ est sine t ceres dea frugū q̄si sine fru
mentis.q̄ purgat a frumētis Hz acus us ui
dr ab acuo is.q̄ acuta est l̄ ab acumē q̄ nihil
pene est nisi acumē. Et hz acub⁹ in dto t abla
tiuo pl̄i.vñ. Añ bus u.fuāt.
Acutela le.f.p.pr.p.t.acumē.
Acutio onis.f.t.i.actio vel passio acuēdi.
Acutor oris. hō q̄ acuit. Jñ acutrix mulier q̄
acuit
Acutus us ui.i.acutio.vel acutus a ū.

A ante D

Adagonista dr incitator certamis
Adam ppriū nomē viri pthoplausti.i.p/
mi hois.t interptat hō terren⁹ vel luct⁹. Hz
fm Josephū dr rubeus vl̄ rubra terra.q̄ de terra facta est caro illius. Et illud nomen inuen/
tum est a quattuor stellis q̄ttuor ptium mun
di.scz orientali occidentali septentrionali et
meridionali. Et qñ adam fuit formatus legi/
tur q̄ creator creaturaz post creatōm celi t ter
re volēs facere homines creauit adam. Quo
facto volens ei imponere nomen misit quat/
tuor angelos in q̄ttuor partes mundi. Et pri
mum scz Michaelē misit in orientem vt au
ferret lr̄am.qui quandā vidit stellam Anato/
le que interptatur nascens vel oriens. qui re
diens tulit inde A. Secōm angelum scz Ga
brielem misit in occidentem qui vidit stellaz
nominatā disis.que interptatur occidens. q̄
rediens tulit inde.D. Tercium scz Raphae
lem misit in septentrionē.qui vidit stellaz no
mine arcos.que interptatur septentrio. qui re
diens tulit inde. A. Quartum scz Vrielem.
misit in partem meridionalem.qui vidit stel/
lam messambris.que interpretatur meridies
qui rediens tulit inde. M. Et redeuntes ad
dominū.dixit.legite litteras.t legerunt Adā
Et ait dominus. Hoc erit nomen eius. Et

per hoc sīgnus est ꝑmus hō Adaz vt ꝓgenies suas q̄ttuor ptes mūdi possideret. vñ Enato le dr̄it a. disis d. a. contulit arctos. Messembris. m. collige fit adam.

Adamiami. sunt heretici. q̄ nudi orant. ⁊ nudi inter se mares ⁊ femine ꝓueniunt ⁊ coeunt. q̄si Ade imitent nuditatē

Adama hebraice latine dom⁹ vel terra dr̄

Adamas antʒ. vt dr̄ Isidor⁹. xvi. ethymol. in dicus lapis est ⁊ purus ⁊ indecor⁹. ferreū hns colorem ⁊ splendorē crystallum. Nunq̄ aūt vltra magnitudinē nuclei auellane reꝑritur. et est durissim⁹. Hic nulli materiei cedit. nec ferro q̀dem nec igni. ⁊ nunq̄ calescit. hircino tamen sanguine recenti rumpit. ⁊ dicitur ab adimendo Jn̄ venit adamantin⁹ a ū. i. ⁊ adamāte existens. ⁊ ꝑ. ꝑ. Etiā dr̄ ab ad. ⁊ amo. quia valde amatur. nam valde p̄ciosus est. Unde Est adamas gemma. quam non ferrum neq̄ flamma. Dissoluit. sanguis hircinus diuidit illum

Adamātius ⁊ Origenes sunt nomina cuiusdam hoīs

Adaptus a ū. i. ornatus vel p̄parat⁹

Adar hebraice dr̄ mensis martij⁹. ⁊ est. g. n. in decli. Et nota q⁹ Beda dr̄ in suo tractatu d mē sib⁹. Hebrei q̀bus sunt credita eloq̀a dei anti q̄ more menses obseruare nō cessant. Primuz mēsem q̀ pasche cerimonijs sacrat⁹ ē nisan appellātes. q̀ ꝑpter multiuagū lune discursū nūc in martiū mensem. nūc incidit in aꝑilem. nūc aliq̄r dies mēsis maū occupat. sz rectiꝰ aprilis ꝛeputat. q⁹ pascha sp in ipso icipit vel desinit vel totaliꝛ in eo includit. Secūs mēsis sz mayus dr̄ yar. Tercius sz iunius dr̄ siban. Quartus sz iulius dr̄ thamū. Quintus sz augustus dr̄ ab. Sextus. sz septēber dr̄ elul. Septimus. s. october dr̄ thesere. quē ꝑpter collectiōem frugū. et celeberrimas in ipo festiuitates nouū annū appellant. Octauus. s. nouēber dr̄ marisan. Nonus sz decēber dr̄ casseu. Decimus. s. ianuarius dr̄ thebeth. Undecimus. s. febr̄uarius dr̄ sabath. Duodecimus. s. martius dr̄ adar. Nomina aūt ⁊ ordo istoz mensium ꝑt haberi ꝑ hos ysus. Mensibus hebreus hic ponit noīa nisan. Aciayr. et siban. thamū. ab. elul. thesereq̄ Marisan. casseu. thebeth. sabath. simul adar. Inchoat aꝑlis. sed martius est ibi finis

Adasia est ouis maioꝛ natu.

Adastria. i. sors. eo ꝙ dura semp videatur. vl dr̄ esse femina

Adaugma. n. t. i. augmentū vl additamentū

Adaugium. n. s. i. auctio vel augmētatio

Addictus a ū. i. ꝛeputat⁹ ꝓscriptus assertus. destinatus. vñ Oratius. Nullius addictus iurare in ẏba magistri

Additus a ū. i. iūctus appositus. vñ. i. Machiū. Et additi sunt ad eos exercitus

Adelphus dr̄ ab ad ⁊ delphus grece q̄d ē frater latine. vñ Terentius. Jn adelphis. i. in comedia facta de duobus fratribus.

Ademptus. i. sublatus ab adimo is.

Adempta legata dicimus illa q̄ testatoꝛ adimit legatoꝛio cui ꝓmio legauerat mutata prima sua voluntate

Adeodatus est nomen Dauid q̀ datus fuit a deo ad liberatōem israel

Adeps dr̄ pinguedo. ⁊ est interioꝛ ꝑs carnis. Pinguedo em̄ sup carnē. aruina vel lardus dr̄. q̄ carni admixta dr̄ pinguedo. vñ Juuenalis adeps aruina foris. pinguedoq̄ mixta. Et sicut dr̄ in hystoꝛijs triplex est adeps. vitalium sz coꝛdis ⁊ ventris. adeps iecoris. i. epatis quē reticulum dicimus. q̄ inuoluitur ad modū rethis. adeps renum. Nos tres adipes. duosq̄ renes. i. illas renūculos adolebat sacerdos sup altare. Jtē adeps dr̄ medulla tritici. q̄ ē ipsius pinguioꝛ ⁊ interioꝛ ꝑs.

Adepticus ca cum. ꝑ. coꝛ. quod de facili adq̀ritur

Adeptus a um. i. assuetus vl acq̀situs ab adipiscoꝛ.

Aderatio dr̄ q̄si eris punitio. vel aderata prędia dicebāt eq̀b⁹ es puniebat. vt habet ex. l. i. C. de comi. re. mili.

Adipatus. i. adipe ꝺditus ⁊ impinguat⁹

Adipatū est q̄libet edulium adipe ipinguatū.

Adiper ẏmiculus q̀dam

Adipicul⁹ li. dimi. i. ꝑuus adeps

Aditus us ui. ⁊ h̄ aditū ti. ꝑ. coꝛ. differunt. Nam aditus est introitus gradatō opoꝛtunitas vel aggressio. Sed aditū ti est locus secretus iuxta altare vñ dabant ẏrīsa. ⁊ dr̄ ab adundo ꝓ ōrium. q̄ minime licebat alicui adire locū illū nisi summo pontifici

Adiumentū auxiliū subuentio adiuuamētū. adiuuamē adiutoriū. oīa idem significāt

Adminiculū li. i. auxiliū. Jn adminiculatoꝛius a ū. i. auxiliatoꝛius

Administratoꝛ. m. t. dr̄ curie adoꝛnatoꝛ. vl coadiutoꝛ.

Admissarius. i. equus seu emissarius. sed differunt in hoc. q̄ admissari⁹ est equ⁹ q̀ ad tps inter equas admittit ad coitū. sed emissarius est q̀ sp equabus interest

Admissura dr̄ q̄n animalia ⁊ ꝑtie iumenta

ad coitum admittunt vt ꝯcipiāt. ꝛ dr ab admitto. i. ad coitū mitto ꝓ uno significato. Vl admittere dr assumere ꝛ cū agilitate equū vertere ꝛ ducere. vñ Ouid. Nil nocet admisso ſb dere calcar equo. Et admissus a ū. i. aptus admittendū. Vñ fortes ꝛ bonos eqs admissarios vocamus. qr admittunt inter armenta. ad coitum. vel ad arandū vel ad trahendum. Unde hec admissura re. qñq dicuntur bruta animalia ꝛ ꝓprie iumenta que ad coitum admittuntur. Istas significatiões ponit Hugt. in suis deriuationib⁹. Serotina aūt admissura sicut tangitur in bystorijs erat ea que fiebat in extremitate veris. in q̄ exteriores erāt fetus. quia in tarde appetentibus coitum minus viget natura. Uel serotina admissura dicta est in autumno. quia natura ouium Mesopotanie ꝛ Italie eadem esse traditur. vt bis in anno pariant

Admissum est peccatū iam perpetratū. vñ Admittit peccat assumit flectit equūq. Hinc admissura permittere bruta coire

Admirabilis. ꝟ. t. i. modestus honestus. siue morigeratus egregius taciturnus facetus venustus decens gratus elegans stupidus ꝛ admiratōe plenus

Adolescens. ꝟ. t. dr ille q̄ est infra triginta annos Vñ. Est adolens crescens nomen trahit hinc adolescens

Adolescentia. f. p. dr tercia etas hominis durans a decimosexto anno vsq ad vicesimūoctauum ꝛ dr adolescentia quasi ad gignendū apta ꝛ adulta

Adolescentulus a um. dimi. i. paruus adolescens

Adomisedech interptat dñs iustus.

Adonai nomē dei hebreū ꝛ interptat dñs

Adoneus. i. dñs vel ad dñm ptinēs.

Adon est nomen cuiusdā ciuitatis.

Adonis adonis vel adonidis. me. p. in ntō. et me. cor. in obliq̄s. dr fuisse iuuenis pulcerrim⁹ amasius veneris. vñ Ouid. Abstinet a summo celo ꝑfertur adonis. Et fm fabulas dr fuisse venator ꝛ mechus q̄ vulnerās aper veneris occisus est ab eo. Et dr reuixisse post mortem in mense q̄ apud hebreos thamū dr id est in iulio quē gentiles anniuersario sole/bant plangere sicut ipsa planxit. De quo ꝓpheta israelitas increpat. Ezechiel' viij. Mulieres plangentes adonidem. vñ. Quē transfixit aper veneris vir fertur adonis

Adoptio. f. t. est gratuita q̄dam electio q̄ qs sibi eligit aliquē in filiū. ꝛ sic q̄ recipitur in filium dr Adoptiu⁹. ꝛ q̄ eum sic recipit dr adoptiuus pater.

Adoptatō. f. t. ꝛ p̄syncopā adoptō. i. desideriū vel affiliatio in filium acceptio.

Adoptat⁹ a ū. dr electus in filiū vel desideratus.

Ador. n. indecli. est q̄dā genus annone. vel frumenti vñ fiebat panis immolatici⁹. quē q̄ immolabat deum adorabat

Adoreus a ū. i. tritici⁹. Adori⁹ idem

Adorea. f. p. dea frumēti. vel q̄dam vestis triūphalis

Adoria. f. p. i. gloria vel bona fama

Adoraſtus. m. s. fantasma dr

Adorosus a ū. i. inceptus vel allocut⁹

Adortus. m. s. i. nouiter vel subito nat⁹.

Adramoloch ydolum assyrioꝝ quod samaritę colunt

Adremon dr ciuitas vel vrbs iuxta Jezrael in campo magedon in quo Josias rex victus a pharaone nechao vulneratus est. sup q̄ lamentatōes scripsit Hyeremias. De quo plāctu dr Zacharie. ij. Erit planctus magnus in hierusalem sicut planctus adremon. Uel adremon dr nomen regis regnantis tunc in charamis. In cuius auxilium venit Josias cōtra nechao. vnde Adremon castri vel regis nom̄ habetur.

Adriastia. f. p. dr sors

Adria est mare petrosum. ꝛ dr ab adros grece id est petra eo q̄ magis est petrosuꝝ q̄ alia maria. vñ Ouid. Serpentē medijs adria vidit aquis Dr etiā regio vel nomen loci a q̄ dr mare adriaticum. Etiam dr scopulus vel rupes. vñ. Adria sunt scopuli sed ꝛ adria terra frerūq̄. Jñ adriatic⁹ ca cū. i. petrosus. ꝛ de adria terra existens. vel ad eam ptinens.

Aduena. ꝟ. p. dr eo q̄ aliunde veniat. ar. ff. de iudi. l. heres absens

Aduertibil'. ꝟ. t. solubil' ꝛ intelligibil'

Aduentin⁹. m. s. q̄dam mons rhome.

Aduenticius. i. aduena. f. q̄ aliunde venit

Aduerbiū. n. s. i. allocutō. ꝛ sumit ꝓ q̄dam pte orōnis q̄ determinat verbū rōe significatōnis. Jñ h̄ ꝛ hec adūbial' ꝛ h̄ le. i. ad aduerbiū ptinens. Itē nomē aduerbiale dr q̄ ab adūbio deriuat. vt hesternus hodiernus

Aduncus. i. valde curuus

Aduocatus. m. s. est q̄ alio noie q̄si legatus l' patronus vocat. q̄ in forensib⁹. seu extraneis negocijs ꝑeminentib⁹ ꝑtet litigantib⁹ suum patrocinium cuius ꝑcium onerarias vocatus sub antiquo nomine

Adula le. f. p. dr caput lini.

Adulator.m.t.dr q blandit.s. locutor ore et nō corde. Jñ adulatrix
Adultor.ris.m.s.dr pius adulator
Adulatio.f.t.dr falsa laudatio
Adulter.m.s. dr qsi adalter. t ē ille q vxorez alteri⁹ accedit ipaz violādo Jñ adultera
Adulteriū.n.s.dr qsi ad alteri⁹ thoz accessus vel ad alterz.q: ex adulterio ab vno ꝯcept⁹ ad hereditatē alteri⁹ nascitur
Adulteriū etiā fz mgz iiij smaz ē illicit⁹ coitus cum maritata. Stupz est defloratio virginis illicita. Incestus cū ꝯsanguinea vel affini vel religiosa psona. Raptus est cum puella violenter deducit de domo paterna Sz fornicatio ē cōis ad hec oīa. fit tn specialr cū soluta vidua vel meretrice
Adulterin⁹ est de adulterio ꝯceptus vel genitus. Un adulterina moneta. vel sigillū dr falsa moneta. vel falsum sigillum ad instar veri vel vere facta vel factum.
Adulterine plantatōes dicunt meche plane vel nō naturales. vtz Hap.iiij. Et illā trām innuit Augus.in libro.ij. de doctrina xpiana. Sed raban⁹ t antiq dicūt q sint spuria vitulamina. Et vitulamē dr planta infructuosa. q nascit ex radice vitis vel alteri⁹ arboris.
Adultus venit a ẋlo adoleo es eui crū vl itū p q vtimur adultū qd pt cremare vel crescere Un adult⁹ a ū.t cremat⁹ excretus matur⁹ vl annosus. Et p excretus inuenitur frequenter in sacra scriptura

A ante E

Aer.m.t.fm vsum caret pli nūor ē vnū de q tuor elemētis t ppe ē illud qd ptendit a nob vsq ad sperā lune Et dr ab a qd ē sine t er lis qsi sine lite. p ꝯriū q: ibi ē ventoz ꝯrius ꝯflictus. nā ibi cāntur nebule tonitrua chozusca tōes t fulgura. Uel ō sine lite. q: facilr sine lite cedit ferienti vel ipellenti. Jtē aer ē corpus elemētare humidū p naturā qd inspiratur t respirat a nobis. Jtē etiā hz aera in accusatiuo moze greco: t etiā format femininū in a. Nā q̄nq; sunt noīa hñtia em vel a in accusatiuo singulari a qb⁹ formant noīa. f.p. in a. q noīa sic hñtia em vel a in accusatiuo singulari hñt es vel as in accusatiuo pli. Un Ether t crather aer lāpas iungas q̄q pāther. Ex quo femina q̄bus est inflectio ꝑma Hūt t alia noīa isto mō facīēta. vt stix ache tō heros. vtz in in sequētia vbi canit Sz q̄d nos istos recensem⁹ heroas. i. dños
Aeriani heretici ab aere dicti. Hij vetāt p defunctis sacrificiū offerri fm Pap.
Aerinus a ū. de. p. i. ad aerē ptinens
Aerius a ū. idē vel q̄nq; idē est qd altus.
Aeripes.i. aereos hns pdes. i. veloces. ita q̄ aere videant sustentari t figi. t idē ē qd ceru⁹
Aeromancia. de. p. est diuinatio q fit in aere. Jñ aeromātic⁹. i. pfectus in tali arte q̄dā dicūt aerimātia p J in tercia syllaba

A ante F

Afer fuit vnus ex posteris Abrae de Cethura a q africa dicta est q illam gentē duxit t inhabitauit vel dr ab alio de tali regione
Aferesis vel auferesis ē substractio līe vl syllabe in pncipio dictionis
Affa idē est qd talpa.
Affabilis.ꝯ.t.i. delectabilis
Affatus a ū. pticipium veniēs ab affor aris.
Affatus us ui. me. .p. dr allocutio vel ornatus sermo.
Affect⁹ us ui. fm Pap. est animi deuotio amicicia fedus societas dilectio charitas ab affecto as. sed affectus pticipium dr laceratus vl maceratus
Affectio. f.t. est alteratio corporis. vñ Corporis alteritas affectio dr esse. Ac spectat mētis ad interiora affectus Et dr ñt affectio t pietas q: pietas inter ꝯiunctos sanguine est. affectō inter extraneos exhibetur
Affibulat⁹ a ū.i. ꝯnodat⁹ vel fibula ornatus
Affictus dr census q dat rōe pdior
Affid ore sunt sm e quar. pars est honesta. et ps inhonesta.
Affiliatio. i. adoptio vel imitatio nature
Affinis.ꝯ.t.dr ꝯgnat⁹ vel ppinqu⁹ vroris vel mariti vel cōuerso. vel q ē de genere pris aut mris. t dr ñt affinis t ꝯfinis. vñ Affinis genere ꝯfinis primitate Jtē. Cōfinis me⁹ est mihi māsio prima cui⁹. Affinis meus est mihi natio prima cuius. Affinis genere ꝯfinis prim⁹ vtr Affinitas ē primitas psonar ex coitu puerōes oī carēs parētela. t h de iure canonico. t sic ꝯhitur affinitas tā p coitū legitimū qz p fornicariū. Sed fm leges est regularitas psonar ex nupcijs ꝯiunctar oī carēs parētela vt. C. de nup. l. liberi
Affirmatio. f.t. dr ꝯfirmatio assertio.
Affla. f.p. est animal quoddā.
Afflatus. m.s. inspirat⁹ ab ad t flo flas
Afflictus us ui ab affligo. i. cruciamē
Affluus a ū. i. abundans vel diues

Aflatices est lacus iudee vbi nihil mergi pōt qō habet aiam q̄si sine flatu
Affodillū.n.s.est altedo exīs in ouo
Afforism⁹.m.s.est fmo breuis integr sensuz rei ꝓpositē scribens. Etiā aforismi sunt forā/mina in naui vñ remi emittunt. Item liber q̄ dam in phisica sic dr
Aforus.m.s pr.cor.dr piscicul⁹ q̄ ꝓpter exi/guitatē hamo capi nō pt
Afosum indecli.dr minister crudelitat⁹
Afrasia vel afrisia.f.p.herba q̄dam
Africa.f.p.dr regio q̄dam t dr q̄si aprica q̄a fuit aperta t exposita celo vel soli vel est tercia ps mūdi a meridie.
African⁹.m.s.i.negociator vl' incola africe.
Africus me.cor.vent⁹ a meridie flans. ꝯsus africam. Vñ q̄ttuor st⁹ venti ꝑncipales. Prim⁹ ab oriētē dr cur⁹ q̄ venit ab oriente eq̄no/ctiali ab illa.s.pte mūdi vbi sol oritur circa fe/stū Greg. tm Exultatiōe sancte crucis. Hic habet duos collaterales .s. vulturnū q̄ venit ab oriente estiuo. vbi sol oritur circa festū scti Viti. t alterꝫ subsolanū q̄ venit ab oriētē hye mali. i. a loco vbi sol oriē circa festū scte Lu/cie. Deīn tres sunt in occidēte q̄ꝝ ꝑncipalis q̄ venit ab occidēte eq̄noctiali dr cephirus. hu⁹ collateralis venīs ab occidēte estiuo dr circi us. sed ab occidente hyemali dr fauonius. De inde tres veniunt a parte meridionali. quoꝝ ꝑncipalis t medius dr auster. huius collate/ralis declinans ad occasum ꝯsus cephiruz dr nothus. sed alter collateralis vergens ad ori entem dr africus. Deīn ab aq̄lone. i. septētrio ne etiam veniunt tres quoꝝ medius t ꝑnci/palis dr boreas. ille vero q̄ ab eo declinat ver sus occidentem dr chorus. declinans añt ad orientem dr aquilo. Et subsolanus dr q⁹ sub sole ort⁹ est. Eurus q⁹ ab eo flat. s. ab oriente Vulturn⁹ eo q⁹ alte tonat. Auster dr ab hau. riendo aquas. hic grece dr nothus nā pestilē/tiam gignit. Euroauster eo q⁹ ex vna parte ha bet eurum t ex alia parte habet austrum. Au/stroafricus eo q⁹ iunctus est huic. Austrofauo nius eo q⁹ foueat fruges t flores. Africus di/ctus est chorus eo q⁹ ipse circumclaudat t q̄si chor facit. Septentrio eo q⁹ in circulo septem stellaꝝ cōsurgat. Aquilo dr circius eo q⁹ sit in/ctus choro. Boreas eo q⁹ ab hyperboreis pti bus flat t est frigidus t siccus. Natura em̄ se ptentrionalium est frigida t sicca. australium calida t humida. orientalium calida t sicca. occidentalium frigida t humida. Vñ. Flat sb solanus vulturnus t eurus ab ortu. Atq; dici medie nothus heret t africo⁹ austro. Circa⁹ oc/casum. cephirusq; fauon⁹ afflant. Sed veni unt aq̄lo boreas t chor⁹ ab arcto
Afrodita.f.p.dr venus. t dr ab afros q̄ est spuma. q⁹ nata dr fuisse fm fabulas ex spuma maris puenīte ex genitalib⁹ saturni. Unde Martial'. Dēs vero illecebras circa sensus. cunctos apposuit afrodita
Afrodis grece femina latine
Afronitū.n.s.est spuma nitri. vñ q̄dam. Ru sticus hec nescit q̄d greco noīe dicat Spuma vocor nitri grecis t afronitū est
Afrus.m.s.fm Pap. est ciuis africus
Afumentū.n.s.i.dumetum

A ante G

Agabus.pr.cor.q̄dam ꝓpheta de quo habet. Actuū.xi. vñ in Auroza Agab⁹ ecce famem pdixit in vrbe futuram
Agagulo.m.t.dr vanus fornicator
Agalma.n.t.i.figura t dr q̄si agens imaginē alteri⁹ vel est speculū pdaꝝ. ponit etiā ꝑ celo. vbi est veꝝ speculū. s. facies xpi. vñ Intrat cū palma plebs alma salut⁹ agalma. i. reg⁹ celoꝝ
Agam⁹.m.s.pr.cor.i.sine vxore. t dr ab a qđ est sine t gamos vxor.
Agapa pr. vel agapē pes. i. labor alienus dile/ctio caritas orōnum cōmunio vel elemosyna rogata t fm aliquos est manducatio que fit in caritate ob memoriā defunctoꝝ. Inde aga/pitus. i. dilectus
Agapeta.f.p.pr.pdu. ancilla dei q̄ ꝑ xp̄o nubere noluit. vt dr Hugu⁹. Papias añt dr. Agape ta. vel agapetes. i. lenocinator. l' q̄ cū feminis illicite ꝓuersatur
Agar interp̄tatur aduena ꝓuersa. t erat cōcu/bina Abrae
Agareni pr.pdu. dicti sunt ꝑ sclitr aduene ab agar.
Agaritudo.f.t.dr suspiriū vel anxietas.
Agarus.m.s.dr cursor pedester
Agaso ꝓprie dr q̄ curat iumēta q̄si agens so/marii. q̄nq; tñ agaso dr domesticus minister azinoꝝ. vñ Grecism⁹ Est azinoꝝ pastor aga so boumq; bubulcus
Agates.m.t.dr lapis pciosus
Agaricia.f.p.est herba q̄dam
Agea.f.p.dr locus vel via in naui ꝑ quā cita tor ad remiges accedit. vñ Ennius. Multa foro ponēs ageaq; longa repletur. Item agea ageoꝝ pluraliter dicunt victime q̄ ꝑ rebus agē dis offerebantur

Agelaſter dr aliqs qui nunq̄ ridet.
Agellarius.m.s.i.ruſticus ab ager dictus.
Agenei.orū plis numen dicūtur victime que pro rebus agendis offerebātur.
Agenaria.f.p.dr ra agendi cuius feſta agenaria dicūtur in plurali.in ſingulari agenariū.
Agenator dr qui rez ſuaꝝ celeriter agit.
Agenda dr liber baptiſmatis vel benedictiōis
Agenus.a.ū.i.feſtinus vt lepus.
Ager dr campus vel ſpaciū terre que colitur ꝛ aratur. Et diuidit agera Virgilio q̄dripharie Eſt ei ager ſational'. q eſt apt' ſemibus.ꝛ ē conſitius q̄ eſt apt' vitibus ꝛ arborib'. ꝛ ager paſcuus q̄ eſt aptus paſcuis.ꝛ eſt ager floridꝰ vel florens qui eſt aptus floribus,pducendis Vñ Eſt bñ tur' ager quē cū circūcepit ager Jñ agerculus ꝛ agellus.i.paruus ager.
Agger ē cumulus terre ſurſuz eleuate. Etiā dr cuiuslibet rei coacernatio. Jñ aggeroſus.a.um id eſt cumuloſus.
Aggeſtus.us.m.i.cumulus vel coadunatio.
Vñ Agger aggeſtus eſt cōgeries vel aceruus.
Monticulus cumulus aggero parturit hec
Aggeus.m.s.interptatur feſtiuus ꝛ letus.
Ageromines.i.dilectus.
Agilis.cō.t.dr facilis ad agendū .ꝛ ꝑaraꝯ agilis.or.limis. Jñ agilitas.i.facilitas agendi
Agia.f.p.dr fragilitas p quā gignit̄ inuidia.
Agina dr foramen in quo ſe trutina vertit .vl' dicitur feſtinantia.
Aginator.m.t.i.actor vel mercator qui rem ſuam agiliter agit.
Agiama dicūtur quedā loca in manibus q̄ per arrationē rhemoꝝ veniūt .vel dicūtur foramina p que horrator rhemos accedit.
Agiographia.i.ſcā ſcriptura. ad agios quod ē ſancta.ꝛ graphia quod eſt ſcriptura.
Agiographus.m.s.i.ſancta ſcribens.
Agios grece.i.ſanctus latie.ꝛ dicit̄ ab a quod eſt ſine.ꝛ ge qđ eſt terra.
Agitator.i.vector qui currū agitat.
Aginon grece.i.victus latine
Agmen dr turba vel exercitus in aliq̄ itinere.ꝛ ſm Rabanū dr ab ago.is.quia vbi agmen eſt ibi frequēs actio exercetur .Vel ſm Iſidorum dr ad agendo.i.eundo.ſm qđ in lōgitudine directū eſt ſicut erit a portis alias abuſiue.
Agnati dicūtur cōgnati rr patre. eo q̄ accedūt ꝑ natus dum rſunt filij,vel dicūtur amici deſcendentes a patre.ſed cognati dicuntur amici rſcendentes a matre. Vnde. Attinet agnatus ſexus a patre virilis.
Agnellus.m.s.i.paruus.agnus.
Agnes ꝓprium nomē virginis .ꝛ rclinat̄ Agnes agnetis.vel agna.ne.vel grece hec agne. h' agnes. Et interptatur caſta vel mr̄ vel martir.
Agniculus.m.s.i.agnellus.
Anniglosſa herba quedā que dr agniligua.
Agnomē.n.t. eſt nomen qđ alicui imponit̄ ab euentu. vt Scipio dictus eſt africanus.q̄ africā ſubiugauit.ꝛ pylatus dicitur pontius ab inſula que dicit̄ pontus.
Agnoiatio.f.t.eſt quidā color rhethoricus.vl' dicit̄ q̄nq̄ fedus cōiugale.
Agnus.m.s.eſt animal ab agnoſcendo dictuz q̄ noſcit matrē pditā in voce. Vñ. Agnus ab agnoſco q̄ ꝺgnoſcitq̄ parentē Balatu.mater quoq̄ noſcit̄ hinc in codē.
Agolus.m.s.eſt baculus paſtoralis. ab agendo pecora dictus.
Agon.onis dr pugna mortis. Vnde canit̄ Jn agone triūphali. Et dr certamen vel pugna ab ago.is.vl' ab a qđ eſt ſine .ꝛ gonos angulus.q̄ ſi ſine angulo. quia antiquitus agones in locꝭ rotundis fiebant Vñ ij. Machab.iiij. Quinquēnalis agon dicebat̄ certamē quod fiebat rr quinquēnio ad quinquēniū quattuor mediis annis vacātibus Locus āt iſtius certamis olympias dicebat̄. q̄ ſub olympo mōte agones hmōi ab Hercule inſtituti ſunt. Etiaz dicitur cetus vl' multitudo hominum ad certamen ordinata .ꝛ quod certamē appellamus greci agonem.ſepe tn cetus hominū ſignt̄ p agonez. Jñ agonia.i.agon. Agonia etiam dicitur victima vel fiducia vel hoſtia.ꝛ eſt penul'. produ. vl' cor Apud grecos em̄ in ml'tis vocabulis vocalis ante vocalem,pducitur. ſed q̄n ad formā latiꝛuz reducitur poteſt corripi.q̄ vocalis añ vocalem non producitur niſi in paucis.vt in agonia ꝛ ſcenophia ꝛc. Et vſuz eccie in q̄ es teneas
Agoniſta.ɔ.p.eſt qui vl' que in agone eſt.i. pugil vel certator.
Agoniſticus.a.ū.i.victoriоſus .vl' bellicoſus.
Agonitheta,ɔ.p.qui vel que ē in agone.i. pugil ſm Hugui. Papias vero dicit agonitheta prelij actor qui preeſt certantibus.
Agonizeta.i.victor.
Agonomus.m.s.i. princeps quaſi per actiōez nominatus ꝛ diuulgatus.
Agoniſma dicitur pugna vel duellum.
Agonalia dicūtur que ad agonez ptinent.
Agrammatus.a.ū.i.illiteratus.
Agraria.f.p.i. lex data rr agro vel precium qđ pro agro ſuſcipitur.
Agrarius.i.ruſticus qui colit agrum. Vñ Eccle. xxxviij. Cū opario agrario rr oī ope tracta.

Agredula.f.p.dicitur parua rana que in agris inuenitur.
Agrassum.i.violentia.
Agrestis.i.agricola.quasi stans in agro.vel dicitur inexecrabilis ⁊ implacabilis .vel dicitur terra inculta.
Agricola dicitur quasi agrum vel agros colēs et est commune nomen ad omnes agricolas. ⁊ nomina specialia agricolarum sunt illa.quia agricolaꝝ q̄dā sunt ascripticij. quidā cēsiti. quidam perpetui.quidaꝝ coloni cōditionales. quidam inquilini. alij originarij. alij simpliciter coloni nuncupātur
Agrimessor.m.t.est qui agros mensurat ⁊ metitur ⁊ fines p̄ rebitā mensurā distinguit.
Agriculator ⁊ agricularius ⁊ agricolonus ⁊ agricultor idem fignt ſcz qui colit agros.
Agrimonia.fei.p.herba quedam que precipue abundat in agris.
Agriofagite homines qui solum ferarum carnes edunt.ab agrion quod greci vocant ferum vel ab ager.ri.⁊ fagin quod est comedere Di ciclopes dicuntur vel monoculi.quia vnum habere oculum in media fronte ad modū cycli dicuntur.hos India gignit.
Agrion grece.i.ferum vel agreste latine.
Agripenni sunt agri illi qui nō plene sunt agri
Agrippa est qui cum labore matris editur. ſicut per pedes. non per caput.ab agros quod est tractus ⁊ pes.qz in partu primo loco pedes remittit. Unde Virgilius enei.viij. Per te alia ventis ⁊ dys agrippa secundis. Dictus est etiam quidam Herodes agrippa. Unde in Aurora. Tercius herodes rex est agrippa vocat⁹.
Agrippina.fe.p.ciuitas Colonia ab Agrippa condita.
Agula.f.p.pe.cor.i.lena.quasi ageus gulam.
Ain vel ai.est dictio hebrayca.⁊ interpretatur fons vel oculus.
Aianea dicitur vltimus calor ī coitu quo omne corpus concutitur.
Aios latine.i.agios grece.

a ante L

Ala ale prīo significat agmen vel turbam equitum vel militum ſic dicta eo q̄ protegant pedites alarum vice. Inde alaris.i.turma equitat.
Ūñ Improuiſus adest ⁊ muris appticat alas
Secundo dicitur falsa religio. Unde Job de hypocritis. Cum tempus habuerunt extenderunt alas i.falsam religionem exterius Tercio significat protectionem. Unde p̄s. Sub vm bra alarum tuarum. Quarto gratiā dei. Unde Prosper Qui caret alas ad celi patriā non habet vnde volet. Quinto dicit vanus actus Unde Zacharias. Ecce due mulieres progredientes ⁊ spūs in alis earum. Sexto est pars pilosa ſub brachijs que etiā dicitur ascella Unde Ouidius Quā sepe amoui nec trux iret in alis i.feror ſub aſcellis. Septimo dicit pars auis Unde in euāgelio. Quēadmodum gallina cōgregat pullos ſub alis Itē ab ala venit alatus id est aliqs habens alas. Inde etiā aliger quasi gerens alas. Itē alarica est lancea quadrata habens ferrum quasi alas. Unde. Euolat ⁊ purgat humeris ſupponitur ala.
Alabastrites dicitur lapis candidus ⁊ intertinctus varijs coloribus.
Alabaſter idem.
Alabastrū dicitur pixis vnguenti ꝺ alabastro in qua incorrupta seruātur vnguenta. Ūñ ſm magistrū in historys est similis modus loquē di alabastrū vnguenti. ſicut cum dicitur cyphꝰ vini. Unde alabastrum vnguēti nardi.i.pixis alabastro plena vnguēto nardi.de quo infra dicetur ybi nardus Unde Marmorei lapidis nitidum genus est alabastrum. Forsan ob hoc dictum.qz forma splendet vt astruz. Marmoris est ſpecies alabastrum vaſcula. de quo Pro conseruādis vnguētis sepe canatur
Alabanda dicitur etiā lapis precōſus.
Alabrūm dicit instrumentū cuz quo fila vertūtur Unde Uertitur hoc alabro quicq̄d nec feia fuso Et dicitur ab ala ⁊ brios mēſura q̄ſi mensuratū alis Et nota q̄ filum a colo ducit in fusum.de fuſo in alabrū.hinc in girgillum.deinde in glomicellū.hinc in ſpaciū.postea in telaz.
Alacer ſm Papiā dicitur fortis.gaudēs. expeditus.hilaris velox. Inde alacritudo ⁊ alacrimonia.i.leticia. Unde Est alacer validus.letus.velocq̄z notatur.
Alani dicūtur populi q̄daz habitātes iuxta lanuz fluuiū.ſicut alemani iuxta lemanuz.
Alapa est faciei percuſſio. ſicut colaphus colli. Inde venit alapus.pi.⁊ dicitur ille qui patiēdo alapas victū acquirit. Unde Si mihi das alapam vere tibi do talionem. Dic alapaz malle colli dicas colophū q̄z.
Alauda.f.p.nomen auis.
Alauſa.f.p.nomen piſcis.
Alba.be.quedam ciuitas eo q̄ alba ſcropha fuit ibi inuēta. Itē alba etiaz dicitur veſtis ſacer dotalis linea ⁊ ſtricta que camiſia dicitur ⁊ poderis ⁊ talaris ⁊ ſubucula ſm Papiam. Unde Dicatur vrbs alba veſtitur preſbiter alba.

Albane.arū.sunt nuces q̄ diu seruate sꝫ albe. ab albus.a.ū.
Albania Asie est puincia vl regia.
Albani dicūtur homines eiusdem regionis p̄ pter albos crines.
Albaspina nomē est arboris.
Albra.ē pp̄riū nomē aque.
Albedo.inis.i.albitas.
Albicies.f.p.i.albedo.
Albidꝰ.a.ū.ꝛ albinꝰ.a.ū.ē illud qđ nimis albū ē. Jñ albiditas.i.albedo.
Albidolus.a.ū.ē qđ aliq̄ntulū albet.
Albitū ē formula q̄dā.
Albo.indeclinabile. ē liber in quo noīa sanctorum scribūtur.
Albor dr̄ pallida albedo.ꝛ dr̄ signū lepre
Albugo. ē subtilis mēbrana. tenuis pellicꝫa visum impediens.ꝛ dr̄ glaucitas ꝛ albedo oculoꝝ. Unde Aurora. Conturbans oculos albugo figurat hebreos.
Albula q̄dā fluuiꝰ ppe colorē aq̄ q̄ mō dr̄ tyberinꝰ a Tyberio rege in eo submerso.
Albumē dr̄ albꝰ liquor in ouo. Unde. Albugo visus.albumen dr̄ oui. Itē Albumē testa centrū mēbrana vitellus. Sunt pres oui q̄s q̄s discere debet.
Alburnꝰ est quedā mons Lucanie. eo q̄ albeat. vl est idolū qđdā.
Albus.a.ū.i.candidus. Et differunt. Unde. Albū natura facit est res candida cura.
Albus etiā ponit̄ p̄ro ventre q̄si aluꝰ. vñ hic albiolus.li. Unde Juuenalis. Cuiꝰ ꝛ albiolus. et lanā piguerat artus.
Albū p̄torīs.ē q̄dā tabula dealbata q̄ ponebat̄ in curia vl turri p̄torīs.in loco cōmuni.in q̄ scribebāt̄ ꝛ ponebātur noīa vocatoꝝ ad iudiciū ꝛ ad eiꝰ instātiā q̄libet citatꝰ esset.ꝛ ibi ponebātur statuta ꝛ edicta p̄torīs in grossa lra. ita q̄ ab oibꝰ legi possent. Et erat certa pena cōtra illū q̄ delebat illd albū.qđ mō sublatū est. De hoc in cle.i.de iudi.in Autꝫ.de litig.§.omnem.coll.viij.
Albagaria.sunt p̄curacōes q̄s certe ville dñt dominis suis ad eos venētibus.de rescriptis ad audientiā.
Albergarie sunt census seu pactiōes que debentur p̄ comestionibꝰ. De hoc p̄r glo.in.c.p̄te/rea.de iur.patro.
Alcal dr̄ acetū valēs ad alchimiā.
Alce grece.fortꝰ vl fortitudo latine.
Alcea.f p.i.herba.
Alcedo.inis.dr̄ auis q̄ p̄ ceteris auibꝰ pullos suos sedule alit.ꝛ venit ab alo.alis.
Alceus.cei. p̄. pdu.fuit q̄dā poeta fortis qui inuectiuā scripsit.
Alchimꝰ.mi.pp̄riū nomē viri. Unde Aurora.
Alchimꝰ ex Aron descēdēs stirpe sacerdos
Alchimia dr̄ scia vocēs facē auꝝ vl argentuꝝ ex pulueribꝰ metalli.l q̄ scit separe auꝝ a cupro
Alchimista.ꝫ.p.q̄ scit istā artē.
Alcides.i.fortis ꝛ formosus.l nomē ē Herculis
Alcyone. ē auis marina. q̄ i hyeme in stagnis oceani nidos facit.q̄ incubāte fertur p̄lagꝫ flā/tibꝰ ventis continua septē dieꝝ tranquillita/te putrescere.ꝛ eius fetibus educādis obsequium ipa reruꝫ natura p̄bere. Vel dr̄ ab alcyone vxore Ceicis.q̄ dolore viri sui mutata ē i auē istā. Unde Ouidius. Alcyones sole memores Ceicis amati.
Alea.f. p.quidam ludus vel instrumentuꝫ q̄ ludit̄ ab Alea q̄dā milite.qui in troyano bello istū ludū inuenit fm Hugꝫ. Pap. vero dicit. Alea tabula lusoria dicta a quedaꝫ qui hunc ludū inuenit. Unde alea fortune sortes examinat aurum.
Alearum.n.s.locꝰ vbi alee reponūtur vl vbi luditur.
Aleator.oris.q̄ p̄fectꝰ est in ludo aleaꝝ
Aleatoriū.n.s locus in quo ludit̄ cū alea. Jñ aleatoriꝰ.a.ū.quod p̄tinet ad aleas. vel q̄ cum eis ludit.
Aleo.onis.dicitur qui frequēter ludit in ea.et perdit. Unde. Sum nudus vt passer hoc fecit tesser ꝛ asser.
Aleola.f.p.i.pua alea.
Alemania.i.germania. ꝛ dr̄ ab alendo.q̄ manat in pinguedie. vl dr̄ a lemado fluuio.
Alemanꝰ aliās de tali terra.
Alers.i.doctꝰ.q̄si alienꝰ ab arte p̄ otrariū.
Ales.tis me.cor.in obliq̄s.ꝫ.g.ē auis.ꝛ dicitur ab alo.lis.q̄ alit ꝛ nutrit pullos suos.vel fm Hugꝫ.q̄ aliter a nob. vl dr̄ mater vl nutrit.vt in hymno. A sol ortus cardine.tē. vel dr̄ turma militū que ꝛ acies dr̄.ꝛ hoc in bello q̄n fortiores p̄ponūtur ad modū ale.ꝛ tūc dr̄ ab ala.le. Unde Si volat est volucris ales si gesserit alas.
Alexander pp̄riū nomē virī.
Alexandria nomē p̄uincie vl regionis.
Alga.f.p.fm Hugꝫ.est herba frigidissima crescēs in mari. ꝛ ē q̄si fenū dispositū.ꝛ dr̄ a ꝥbo algeo.es. Etiā alga sumit̄ p̄ro quolibet quod mare ejicit. vñ mare dr̄ algosum.eo q̄ algā de se ꝓjicit. vl dr̄ alga ab alligo as.q̄ alligat p̄tes vl manꝰ. Unde Alga fit herba maris.ſz dr̄ vlua paludis.

Algama.atʒ.dr̃ sūmitas vl̃ altitudo.
Algatis .f.t.dr̃ sedes alta in celo.q̃i alēs aīas
Algenia dr̃ dolor algidus.
Algiditas .atʒ.f.t.i.frigiditas.
Algidus.a.ū.i.frigidus.
Algor.oris.m.t.i.frigus.
Algorithmus.est ars numerādi.
Algosus.a.ū.i.frigorosus.
Algus.us.ui.i.algor vl̃ frigus.
Alia.m.p. est nomē fluuij p vnū l .ʃz causa metri aliq̃n scribit̃ p duo.
Alibrū.i.alabrū eo q̃ in eo librāt̃.i.voluūtur fila.vl̃ librātur.i.soluūtur.
Auledus.a.ū.i.frigid⁹ dulcʒ ad mo⁹ soni or/ganici.ꝛ dr̃ ab aule.arū.p fistul'.
Alienigena.ↄ.p.dr̃ q̃si aliene regionis.l'alīca gēte nat⁹ vl̃ genit⁹. Et dr̃ ab alon.i.alienuʒ.ꝛ genesis natura l'generacō Sic etiā terrigena francigena.oīa tl'ia stʒ.ↄ.g
Alien⁹.a.ū.i.extraneus.
Aliet⁹.ti.i.merill⁹ ab alo.is.vl̃ vt dr̃ Pap̃.
Aliet⁹ ē auis sil'is aq̃le l'maior. vñ Exiguas in se vires aliet⁹ habēdo. Exiguas volucres dr̃ pscit diripiendo.
Aliger.m.s.i.auis.ꝛ dr̃ ab ala ꝛ gero.q̃ gerit se sursum alis suis exercendo officiū volandi. et sumit̃ p veloce trāssūptiue.dr̃ etiā aliger q̃i nera legās.i.trāsīēs q̃ volādo aerea ptransit.
Alimē.i.alimētū.alibū.i.nutrimētū.
Alimonia idē.vl̃ etiā dr̃ panis dat⁹ pro deo. scʒ elemosyna. Etiā ē loc⁹ in q̃ ꝑuātur nutrimēta.ꝛ dr̃ ab alo. Vñ Est alo fons rectus alimonia nominis huius. Nam panez querēs hunc alimēta trahit.
Alimones.m.plis nūeri.i.nutritores.
Aliphan⁹ dicit̃ cyphus puus habens puū foramen ad modū vitri gutturati ꝛ dr̃ q̃i alens infantes.
Alipopiari⁹.m.s.dr̃ iaculator pile
Aliptes.ↄ.t.i.velox q̃si hñs alas in pede.
Aliptes.i.plagaꝝ curator.q̃ eas fomētʒ alit. id est curat. Vñ Juuenal'. Grāmatic⁹ rhetor. geometer pictor aliptes.
Aliq̃d ē ↄpositū ex ali⁹ꝛ q̃s.ꝛ mouet̃ aliquis aliq̃.aliq̃d vl̃ aliq̃d.ꝛ scribit̃ p d.
Aliq̃t ē gʒ.o.indecli.ꝛ plis nūeri.
Alisorūn.ē cutellus sutoris.
Alitaris dr̃ meretrix q̃ a scurris nutrit̃.
Alittus.auis quedā q̃ gallice ascia vocat̃. vñ Ouidi⁹ Est hō fact⁹ auis vlnis alitt⁹ in alis. vl̃ forte est alictus.
Alitudo.f.t.i.pinguedo.
Alitus.us.ui.m.q.i.nutrimentum vl̃ pastus

Hʒ alit⁹.a.ū.i.nutrit⁹. ʃz q̃n aspirat̃ ꝛ flatū. vt ptʒ in loco suo.
Alitut⁹.m.s.dr̃ vermis volatilis.
Aliu⁹ vl̃ alin⁹.dr̃ ager vl̃ agger iuxta aquā
Alius me.cor.in ntō.hʒ alius in gtō.me.pdn Et differunt ali⁹ꝛ alter.q̃ alius inter mltos sed alter inter duos . Vñ Grecista. De mltis ꝓprie primus dices aliusq̃. Sed prior ac alter dic concordare duobus . Istʒ alteruter vter associes ꝛ vterq̃. Item aliter dicat̃.s.q̃ ꝓueniunt in hoc quia important diuersitatē amb. sed differunt.quia alius importat diuersitatē essentialem.sed alter accidentalē. Differt etiaʒ alius a ceteris.nam alij dicūtur alio ex nūo.ʃz ceteri ex eodē.
Alectorius.dicit̃ lapis qui in stomacho galli reperitur.
Alecto. onis. dicitur instabilis qui nō habet requiem vel est quedam furia infernalis. q̃rū sunt tres. Unde Tres agitant mentē furie ratione carentem. Cū mens bachatur tunc alle/cto vocitatur . Et cum mente fera disputat in ore megera . Tunc est thesipone cum produnt iurgia voce.
Allectus.a.ū.qui palam est electus. vel dicit̃ ↄfirmatus.
Allec pisciculus ad liquorē salsamentoꝝ ido neus. Et dr̃ q̃ viuat ex sola aqua.nihil aliud comedens. Vñ Quattuor ex puris vitā du/cunt elementis. Allec vnda fouet.ignis pascit salamandrā . Talpam terra nutrit.aer quoqʒ cameleontem.
Allegoria.f.p.est mysteriū l'sil'itudo q̃ in p̄figuracōe loquimur vbi aliud est in voce. aliud in sēsa. Et dr̃ ab allon quod ē alienū.ꝛ gorus ductio vl̃ locucō.q̃ vnū dr̃ ꝛ aliud intelligit̃ Circa q̄ notandū q̃ oīs sacra scriptura q̃/druplici racōe distinguitur siue exponit̃. Aut em̄ in historiaco vl̃ lr̃ali intellectu.aut allegorico.aut onagogico.aut tropologico.vl̃ moza li solet accipi. Historia nāqʒ est quādo res aliqua quomodo sm̄ lr̃am dicta vl̃ facta sit.plano sermone refertur.vt cum dicitur. Populus isrl̃ ex egypto saluatus tabernaculū dño fecit. Et dicitur ab histeron.i.videre vl̃ cognoscere quia antiquitus nemo scribebat historiā nisi qui vidisset. Et sic quando dictiones intelligūtur simpl'r vt sonāt.est sensus lr̃alis.vl̃ historic⁹. Allegoria āt ē. cum verbis siue rebus mysticis p̄sentia xp̄i. ꝛ ecclesia sacramēta signtur. Verbis videlicet vt ait Esaias. Egredie/tur virga de radice yesse. quod aperte est dice/re. Nascetur virgo ex Maria de stirpe Dauid.

et de ea xp̄s nascetur. Rebus misticis ē popu lus isrl' ab egyptiaca fuitute per sanguinē ag ni liberat⁹. Allegorice eccl'iaz beat q̄ p passiōez xp̄i a demoniaca fuitute liberata est. Et nota q allegoria m'ti mōis exponit. Q̄nqz a p̄sōa vt Isaac significat xp̄m. Q̄nqz a re. vt aries occi sus significat xp̄i carnē passam. Q̄nqz a loco. vt xp̄s p̄dicatur⁹ ascendit in montē. vbi emi nēria loci significat ei⁹ sapiam t excellentiam. Q̄nqz a nūero vt apprehenderūt septē mulie res virū vnū. i. septem dona gratiaz xp̄i. Q̄n qz a negocio l' facto. vt interfectio Holie a Da uid. interfectionē dyaboli a xp̄o sig̃t. Anago/ gia autē ad superiora est ducens. locutio que de premio futuro. t de ea que in celis ē vita fu tura. apertis siue misticis sermonibus dispu tat. Apertis vt cū dicitur. Beati mundo corde Misticis vt cum dicitur. Beati qui lauant stolas suas vt sit illis potestas in ligno vite t per portas intrent ciuitatē. Quod sic exponit Anagogice. Beati qui mundant cogitacōnes suas t actus. vt sit illis potestas videndi do/ minū nostrū Jh̄m xp̄m. qui dicit. Ego sū via vita t veritas. t per doctrinā t exempla prece/ dentiū patrum intrant in regnū celorū. Et sic est dīa inter allegoriam t anagogiam. quia al legoria est mysticus sensus pertinens ad mili tantem ecclesiam in qua sumus. Sed anago/ gia est apertus sensus pertinens ad ecclesiā tri umphantē que est cōmunitas sanctorum iam triumphans t regnans. Tropologia vero est moralis locutio que ad instructionē t correctō nē animoz mystice siue aperte respicit. My/ stice. vt ait Salomon. Omī tpe sint vestimē ta tua candida. t oleū de capite tuo non defici at. quod est dicere. Omni tempe sint opa tua munda. t charitas de corde tuo non deficiat. Aperte vt Joannes dicit. Filioli. non diliga/ mus verbo neqz lingua. sed opere t ꝟitate. Et vt breuiter habeas. historia docet factū Tropo logia faciendū. Allegoria credendū. Anago/ gia appetendū. Unde. Littera gesta docet. q̄d credas allegoria. Moral' q̄d agas. quo tēdas anagogia. Hec patent in hac dictione hirl'm. Hiſtorice em̄ est nomen ciuitatis. Tropologi ce est typus anime fidelis. Allegorice figūa ge rit eccl'ie militantis. Anagogice typū gerit ec/ clesie triumphantis. Un̄ Sicut hirlm polis est terrena. fidelis Constans eccl'ia mons for/ tis patria summa.

Alleluia ē hebraicū t habet accentum acutum super extremā. Et ꝟm diuersos diuersimode ex ponitur. etiā diuersa habet significata ꝟm Hu guitionē. Cum autem gaudium in historijs po nitur t supabundanter nec eius significatum propter nimiam mentis iubilationem expri/ mi potest. tunc est interiectio significacōis gau dentis vel exultantis t significat leticiā domi nice resurrectionis. vt patet in quibusdam of/ ficijs vbi continue frequētatur iste terminus all'a. Sed er quo circa expositores variaf. ido Huguitio sic exponit. Alleluia. id est laudate nomen domini. Hieronymus sic. Alle. i. crea/ tura. lu. j. laudat. ia. i. dominū q̄z. Aug⁹. Alle. i. salua. lu. i. me. ia. i. domine. Ambrosius. Alle. lux. lu virtus. ia. vita. Gregorius sic. Alle. pa ter. lu. filius. ia. spiritussanctus. Beda Allelu. id est laudate. ia. dominum. Uel ꝟm aliquos. Al. altissim⁹. le. leuatus in cruce. lu. lugebant apostoli. ia. iam surrexit. Ul' All'a. id est lauda te inuisibilē. vl' narrate deo laudes. vl' laus ti/ bi xp̄e. Et Alleluia ista vox leticie t iubili pri/ mo audita fuit a Joanne in insula pathmos. vt patet in Apoc̄. t vtimur ea tm̄ in diuinis laudibus. Et ꝟm aliquos est nomē masc'li. gr̄. eo q vtimur ea pro deo. tc̄. Un̄ Gregori⁹. pa/ trē natū signat quoq; pneuma. Denotat Am/ brosi⁹ q sit lux vita salusq;. Saluū me domie fac eorum denotat. Aug⁹. Laus tibi sit christe Hieronymus comprobat esse. Et ꝟm Raba/ nū ista duo nomina. Amē. t All'a. non sūt trās lata. sed retinent propriā t primā imposicōez ꝓpter reuerentiā. quia Joannes in Apoc̄. di cit se ea ab angelo audiuisse. vl' q; alleluia gau diū t laudē celestē sig̃t qō nemo nouit huius seculi. t per ꝟsequens exponi non potest. quia ignota. sūt sub notis vocabulis exprimitur im proprie.

Allibrati dicūtur q descripti sunt in libro ciui um vl' cōmunitatis alicui⁹ ciuitatis.

Allisus. a. ū. i. lesus.

Allitor. m. t. i. cementari⁹.

Alliū dr̄ q̄si olidū. i. fetens. vl' ꝟm Pap̄. eo q oleat. cui⁹ odolem venenata fera non sustinet. leo t pardus fugiunt. Homo pro cibo sumit. et visceribus infundit pro medicamento non pro cibo. sumatur ab egrotantibus nō ab epu/ lantibus. Hoc autem genus ꝟm Hypocratez calidum est t deducit vermes. Corporibus q̄/ dem bonū est. oculis ꝟo pernicios um. qr in cibo sumptū oculis caliginē facit.

Allobroges. dicūtur burgundinenses. nomē gentile est.

Allodiū. n. s. dr̄ hereditas quā vendere vl' do nare possū ita vt mea ꝓpa Et ꝓpe vocaf fun/ d⁹ siue curia rustical' ad quē agri vl' māsus pri

nēt. ⁊ dicit ab allos qđ est alienū ⁊ odalaus. q̄si aliena laus. q⁊ alieni laudāt te si habes bona hereditatē. vl' q⁊ allodium talis hereditas laudat si bona fuerit. Et hꝫ etiā scribi p simplē l. ⁊ tūc dr̄ ab alo. q⁊ alit ⁊ nutrit nos. Etiā pt dici ab alieno. q⁊ alienat de vno ad aliū

Allo. masculi. t. est instrumentū acuendi cultellos. ⁊ est lapis rotundus cum quo vl' in q̄ faber purgat instrumenta. vt sint acuta Itē alla f. p idem.

Allopholus. pr. cor. i. alienos. vñ in Aurora. Cerne q̄ allophilus hostib⁹ ille dat.

Allon interpretat alienū.

Allopathia vl' allopathe grece fm Hugt. id est aliena passio q̄ ab alio infert. vl' fm Pap. passio ab alio in aliū trāsiens

Allopeda ē nomē piscis

Allotha q̄dā piscis.

Allotheta ē mater omniū figuraꝝ. ⁊ dicit ab allos qđ est alienū. ⁊ thesis positio. quasi aliena positio accidentis pro accidente. Cōfundit n. genera. vt lis est de paupe regno. Numerum vt turba ruunt. Casum vt vrbem quaꝫ statuo vestra est.

Alliopasis ē modus construēdi reciprocus vt sit in ꝓstructiōe transitiui reciproca. Et dr̄ ab allion. i. alienū ⁊ passis passio.

Allutes. tiū. ⁊ allutia. oruꝫ. loca cenosa. i. cenoplena vbi fluuiꝰ abluendo dimittit cenum et putredinem.

Alluuio. onis. ⁊ alluues. ei. i. alluuiū. vl' aq̄ſitas aq̄ꝫ inundātia. Job. xiij. Alluuione paulatim terra ꝓsumit.

Alluuiū. n. s. est latens incrementū qđ fit cuꝫ fluuiꝰ ex vna pte addit ripe. vl' dr̄ ꝓsumptū riparū ab aquis.

Alluuiꝰ. m. s. dr̄ ager quē paulatim fluuiꝰ abluendo in agrū reddit.

Alluuiosus. a. ū. i. cenosus plenꝰ alluuio.

Allur. dr̄ maria pedica. ab ad ⁊ luceo. d. m. l. q̄si ad alias lucēs in magnitudine. vñ. Est manuū poller sꝫ dicat pedis allur.

Almus. a. ū. i. sctūs. pulcer. nutriēs. Et dr̄nt almus ⁊ sctūs. Unū Ad corpꝰ sctūs ad mentē ptinet almus Jñ almitas. almitudo almicies id est sanctitas oia idē.

Almilucerna. f. p. locus amenus qui freq̄nter illustratur.

Almia. mons ē apud smirnam.

Almus femininū gt. s. quedam arbor. eo q⁊ a nutre alatur. Inde hoc almetum. ti. et est locꝰ vbi crescunt alni.

Almeus. a. ū. i. de alno existens.

Alnum. fructus alni.

Aloa. f. p. dr̄ arbor odoris suauissimi fm Pap. q̄ in India nascit ⁊ lignū eiꝰ vice thymiamatꝫ altaribꝰ adolet. vñ ⁊ nomē traxisse credit. Itē fm Pap. ⁊ Isidoꝝ ē herba suauissimi succi. ⁊ ꝓstringitur succus iste ad modū picis. ⁊ est fere eiusdē coloris. ⁊ est valde medicinalis. Et potest declinaē hec aloe. hui⁹ aloes. vl' hec aloa huius aloe. vt dicit Brito. fm autem Hugt. aloes. is. sumitur pro quodam vnguēto amarissimo facto de aloa.

Alogia dr̄ conuiuū sine fmone. quia antiq̄ silenter prandebāt.

Alogij dicūtur hereretici sine ꝓbo. q⁊ ꝓbo rei nō credāt. respuentes Joannis euangelium ⁊ apocalypsim.

Alogꝰ dr̄ lra vl' nota in libris emendadis

Alopex. i. vulpes. Jñ alopicia. i. vulpecula. t' alopicia. i. alienacō capillorū. vñ. Musculus in tibia. semp manet alopicia.

Alopicios⁹. a. ū. i. caluus.

Alopia. f. p. lepra quedā.

Alopus. ē q̄ ꝓpter mercedē patit aliq̄d.

Alphabetū. n. s. i. abecedarium.

Alphagus vl' alpagus. i. scalpēs vl' effodiēs.

Alphanꝰ. m. s. ē fallsus mēdicus.

Alphita. f. p. ē primū granū maturū ⁊ altissimū in spica. ⁊ dr̄ ab alpha. i. ꝓncipiū. vl' dr̄ farina hordei vl' polenta

Alpis raro inuenit in singulari. Et dicunt alpes alti montes p̄ alijs montibꝰ eminētes. Et dicūtur alpes q̄si alta petētes. vl' q̄si altipedes id est montes. ⁊ nō est cōposicō. Et ē tractuꝫ a lingua gallorꝝ qui alpes altos montes vocāt. Et ab alpes dicitur alpinus. a. ū. i. aliquis. in montibus habitans Inde transalpinus. i. vltra alpes existens.

Alpinas. atꝫ. ꝓ. t. nomen gentile. aliq̄s natꝰ in alpibus vl' de Alpibꝰ existens.

Alsa fluuiꝰ q̄dā. Jñ alsatia. puintia. ⁊ alsatiꝰ. aliq̄s de tali prouintia.

Altare. n. t. i. ara. ⁊ dr̄ quasi alta ara. quia altaria solent fieri in altis locis. Et ista noīa altare altariū altar idem signt. scz altum locuꝫ vl' altum edificium vl' lapidem in alto posituꝫ super quoꝫ offerūtur sacrificia. Et nota q⁊ ara fm quosdam differt ab his. quia ara dicitur illa eleuatio sine lapide lato tegente. sed altarium vel altare significat lapideꝫ suprapositū vnū tamen sepe pro reliquo ponitur. Vl' sic differt quia ara fm aliquos est solius dei. altare vero sanctorum ⁊ deorꝫ gentiliū. Scōm ꝓpo Greci stā econuerso. ⁊ melius altare dicitur de. ⁊ ara

sanctoꝝ. Unde pphēta. Tunc imponent sup altare tuū vitulos. Uñ. Est altare dei diuoꝝ dicimus aras. Nota etiā q̄ ara vel altare sīgt corpus xp̄i in cruce. calix tumulū vel sepulcrū patēa lapidē sepulcri. corpale seu byssꝰ syndonē in qua xp̄us erat inuolutꝰ in sepulcro. Uñ Ara crucis tūuli calix. lapidisq̄ patena Syndonis officiū candida byssus habet.

Altariolū n.s.i. paruum altarium.

Altea.f.p. malua siluatica. Uñ. Alteā dico illam quia crescit in altum.

Altellus ðr Romulꝰ. eo q̄ a lupa sit alitus

Alter et alius differūt. vide supra in aliꝰ. Jñ alteruter. i. alter ex duobus. i. ille vel ille l' vter q̄ ambo.

Alteratus a.um. i. alter effectus.

Altercatio. i. certatio vel litigatio.

Altercator. disputator. certator. litigator

Alteritas f.t. vicissitudo.

Alterna. i. mutua.

Alternans. i. dubitans vel errans

Alternus a.um. i. vicissitudinarius

Altiboans. i. alte clamans.

Altricula f.p. ðr parua altilis vel nutrix.

Altigradus a.um. i. alte gradiens. vel qui est in alto gradu

Altilis cō.t. et hoc altile pe. cor. ðr res que ad hoc alitur et piguior fiat vt occidatur. vt pōr ci: volucres domestice. ꝛ ðr q̄ñq̄ substātiue. hec altil' q̄ñ; hoc altile Uñ in euangelio Tauri mei et altilia occisa sunt Papi. ðt. Altilia volatilia sagmata studio Et priscianus dicit Altilia dicimus ab eo q̄ est alere. Altilia q̄i aliti lia vocamus. ꝛ cor. pe. Uñ Grecista. Omnis silua; solet altilis esse domorum.

Altiloquus a.um. qui alta loquitur.

Altio. onis. i. alitio ab alo.

Altisonans o.t.i. altum vel ex alto sonans

Altisonus. i. alte sonans

Altithronꝰ n.s.i. sedes regia. Jñ altithronꝰ qui sedet in ista sede.

Altitonans. o.t.i. qui alte tonat. vel substantiue dicitur deus altitonans ꝛ trinitas sancta ꝛ verbum. et aer. et celum

Altor p syncopā. p alitor. i. nutritor Inde altrix vel altrix. vl' nutrix.

Altrinsecus. i. alter. vel econtrario vtrūq;

Altripler o.t. qui vel q̄ est aio duplex ffz Hugꝰ sed fm Papi. dupler dolosus

Altus. a um. p syncopā ab altor vel alo id est alitus Vel altus a.um. ab alto. as. de q̄ etiam altisonus ꝛ altitonans sīgt plura. primo enim idem est quod sublime vt celum est altū. Secundo. i. difficile. vt ista questio est alta. i. difficilis. Unde Porphirius, Altioribꝰ quidem questionibus abstinēs tē. Tertio ðr pfundū vt infernus vel mare est altum. eo q̄ ibi raro p tingimus fundū Et nota q̄ altū ꝛ pfundū sīt reciproca eo mō. oē enī quod est altum ðr sū considerando est pfundum. et oīe pfundum sursum cōsiderādo ðr altum. Unde. Oē qđ est altum numeres si retro sit imum.

Aluear alueare vl' alucariū idem. et est vas in quo apes delitescunt.

Aluecus m.s. dicitur venter fluuioꝝ. vel dicit vas factum ad modū aluei fluuij in quo pedes lauāturꝫ olerat carnes Inde alueolus li. diminutiuum tam aluei fluuij q̄ aluei vasis. Dante. xiij. Intriuerat panes in alueolo.

Ponit etiā alueus p vase quadrato capaci i quo metallum ardens immergitur. vt per antiparistasim. i. contra resistentiam indueretur.

Item alpheus est nomē fluuij. et interpretat rectitudo. Unde fingitur q̄ alpheus sequitur arethusam vt rectitudo virtutem

Alumen. n.t.i. salsugo terre. i. luti. ꝛ dicitur a lumen. eo q̄ ceteris coloribus prebet lumē vl' alumentū. vl' ab alo. quia colores quibꝰ miscetur alit. Sed alij dicunt q̄ alumen sit infernꝰ. et sic producit mediā. et dicitur ab a quod est sine ꝛ lumen quasi sine lumine

Alumnatus a.um. i. nutritus.

Alūnus. m.s. ðr qui nutrit l' q̄ nutritur. Uñ Est et qui nutrit et qui nutritur alumnus.

Alus a.um. i. largus.

Aluta f.p. ðr pell' artificioseꝫ curiose cādidata. et ðr ab alo is. q̄ alit pedes a frigore.

Unde Juuenalis. Apposita nigre. lunaꝫ subtraxit a lute.

Alutarius ðr pelliparius q̄ vl' opatur pelles cādidatas vel tinctos vel qui eas candidat.

Alutum dicitur calceus peregrini ꝛ dicitur ab a quod est sine et lutum. p cōtrariū. q̄ sepe est cū luto vel dicit cortex arboris quercine qua cerdones preparant corium

Alutarinꝫ ðr aliquid factū ex luto. vt paries.

Aluus et venter ꝛ vterus idem sīgnt. s. partem corpis aīalis. sed tamē ppie differūt. q̄ venter est generalius in sīgndo. q̄ cōuenit tā aīalibus brutis q̄ rationalibus sed alia duo solū conueniunt hominibus Sed adhuc differūt quia aluus dicitur virginis. sed vterus mulieris p̄gnantis Uñ Grecis. Est venter mīs tē. Attn etiā venter attribuit mulieribꝰ. Uñ Benedictus fructus vētris tui Jhē. Btus vēter qui te portauit. Et p hoc patet q̄ vnū sepe po/

nīē p̄o reliquo Item aliter p̄ōt assignari dō̄a. q̄z venter est ps dīgerēs z cōsumēs cibos ac/cepto s. et dicīē venter q̄i ventū tenēs vl' q̄z p totū cōrp̄s vite alimēta trāsmittit z dōz ps extre/ior in q̄ appet pinguedo extrisecus. et p̄dīē a pectore vsq3 ad inguinē. l' dōz a venio is. q̄z re cipit cibū venientē. Sed aluus est pars in q̄ sunt sordes que purgari solent. Et dicitur al/uus eo q̄ abluat vel purget ventrē intrinsec⁹. Et dicitur ab alo. quia alit corpus et nutrit. Item aluus virginis dicīē qnasi albus. q̄z vt frequenter virgines habēt albos vētros. l' q̄z debent esse albe. i. caste. Uterus vero dicīē ab vtilitate. et ē mulieris p̄egnātis. vel dicitur ab vtendo. quia mulier vtitur multiplici cibo ad fouendū fetum. vel dōz sic eo q̄ duplex sit z ab vtraq3 in duas sz diuidit ptes vel q̄z inte rius impleatur fetu. Uñ. Uenter consumit. vterus parit. egerit aluus.
Aluulus. i. puus aluus.

A ante AR

Ama f. p. auis nocturna ab amādo puulos di cta vnde et lac p̄ebere fertur nascentibus hec dōz et strix a stridore. Itē ama dōz vas ad fundē dum vinū. Jñ venit amula. dimi. pua. ama.
Amadrias in singulari. et in plurali amadria des ꝛc. sunt arbo3 q̄si amātes Driades. i. arbo res. Dzias enim est arbor
Amalech p̄p̄am nomē. et interp̄etatur cōtra rius vel terram lingens vel populus labens et fuit filius Eliphaz p̄rimogeniti Esau. po/nitur etiam p̄o p̄aua gente ab eo descendēte. Unde Rex amelech sed gens amalech cogno scitur esse.
Amamen amamentum amatus us. ui. oīa idem. i. amatio.
Aman interp̄etatur iniquitas.
Amanitis tidis. fe. ge. sed amanites est g. ma. Unde ij. Regl. xiij. dixit dici. Naaman ama nitis non amanites
Amantilla herba quedam.
Amaracus m. s. quedam herba vel fm fabu/las quidam puer qui dum ferret vnguenta et cecidisset mortuus est z mutatus in florē sui nominis. Et vnguentum quod inde fit dicīē hoc amaracum
Amarellus m. s. auis quedam. Uel.
Amarellus a. um. dimi. ab amarus.
Amarillus arbor quedam
Amarillum fructus eius.
Amaritilla herba quedam.
Amartia. i. peccatum.
Amartigenia. f. p. dicitur origo peccati
Amartigenati sunt libri ꝛc originali pctō.
Amartitis. i. peccator.
Amartiolus idem.
Amarina dōz genus virgulti amari.
Amator m. t. i. amaritudo.
Amaricosus a. um. i. plenus amarore.
Amarus a. um. i. asper. crudelis. seuerus ab ꝟ nomine mare. vel econuerso mare dōz ab amar⁹ Et amarū et dulce opponūē. z sīgnt extremas species saporis. Dulce enī significat saporem delectabile gustui. sz amarū econuerso acetosū et minus delectabile. Jñ amaritudo qō q̄ñz inuenitur p̄o tristicia.
Amarusta. i. pomariana.
Amaruscus f. s. arbor istius fructus. pom⁹ sil uestris
Amasa f. p. p̄riū nomē viri ꝛc q̄ dōz ij. Re. xvij.
Amasan vero constituit Absalon p̄ Joab
Amasio onis. m. t. i. amasius.
Amasiol⁹ m. s. diminutiuū. i. paruus amasi⁹.
Amasiunculus dimi. idem.
Amasius in. s. i. qui incempate amat. vel q̄ in tempate amatur. Et est amasius luxurie amic⁹ honestatis inimicus.
Amasia. mulier que amat sine lege. Inde ama sinncula. i. parua amasia.
Amathi interp̄etatur veritas.
Amatorculus m. s. puus amator
Amatricula. i. parua amatrix.
Amazones dicuntur quedam mulieres. ab a et mazon quod est mamma. quasi sine mam/ma. scilicet dextra quaz inurebant. ne impedi ret eas in sagittando z eā nudabant. et hoc eti am faciebant de sinistra ne clypeus impedirē Eedem dicte sunt vnimamme He sine viris viuunt. Unde Virgilius Enei xi. Pulsant z pictis bellantur amazones armis. Et scias q̄ vt dicit Jsi dorus ceymol'. viij. tria sunt gene/ra consuetudinum Sicut scythaz vbi femi/ne et viri in pugnam eunt Amazones vbi so le femine Rhomanorum aliarūq3 gentiū vbi soli mares.
Ambactus a. um. i. circamactus. sicut solet ē quisquis dubitans.
Ambages gis. dubia locutio.
Ambago fe. r. dicitur dubia locutio sermois. prolixitas verborum z circūitus vel circūlo/cutio. Et sic hec est vera. Canē comedere panē Inde ambagiosus. i. dubitabilis. l' dubitatō vel dubitatione plenus.
Ambasiator masculi. r. est legatus p̄incipis in arduis negocijs. et ambasiata est hmōi legatō

conciliorum vel principum in causis suis
Ambestus vl' ambestus.i. cornosus vl' comest⁹
Ambi.i.fm.ab ambiendo.i.circũeundo dicti
Ambidens.f.t.i. ouis hñs in supiori pte dentem vnũ ⁊ alium in inferiori.
Ambiderter.m.s.dr̃ q̃ vtraq; manu vtiť pro dextra. sicut fuit Aoch. vt hr̃ in libro Judicũ
Ambifari⁹.m.s.dr̃ dupl'r loq̃ns
Ambigna.f.p. dicebať ouis q̃ cũ geminos pareret cũ ipis sacrificabať. vñ dr̃ quasi ex vtraq; pte hñs agnos.
Ambigarũ i.ex ambab⁹ ptib⁹
Ambigu⁹.a.ũ.i.dubius.⁊ dr̃ ab ambo ⁊ ago vl' eligo. quia qui dubius est nec hoc agit vel elegit. nec hoc plene dimittit. sed aliq̃d vtriusq; partis sectatur. vel dicťensis. Inde ambiguitas ⁊ ambiguosus. id est dubitabilis. vel plenus ambagibus.
Ambiguus ẽ vbi opiniones sunt ⁊ iura varia videtur. de sen. ex con. inter alia. Et ius ambiguũ ẽ p sũmũ pontificẽ declarãdũ. c.p venerabilẽ. 9. racionib⁹ q̃ fi. sunt legit.
Ambiloqu⁹.a.ũ i.bilinguis. q̃ nũc hñ nũc illõ affirmat. Inde ambiloquium. id est talis locutio.
Ambitio.onis.f.t.i. circũdacõ vel cupiditas ⁊ maxime honoris. Inde ambitiosus. id est cupidus. ⁊ proprie honoris Inde ambitiositas id est cupiditas. ⁊ hec ambities. ei. p eodem ⁊ qr ambitiosor ẽ blãditi. iõ ambicõ ponit q̃nq; p adulacõe ⁊ blãdicijs.
Ambit⁹ qñ ẽ p principiũ idẽ est q̃ circũdatus. ⁊ sic ẽ media longa. Unde Ouidi⁹. Jussit ⁊ ambite circũdare littora terre. Sed quando ẽ nomen. tunc est media cor. ⁊ idem est q̃ circũit⁹. Unde Lucanus. Letalis ambitus vbia. i. circũitus. Et Hugl. exponit etiam pro superbia. vel dicitur transsumptiue affectus hominis. s. cupiditas. ab ambio. is. qr iste qui vult honores. ambit ⁊ circũit potẽtes ⁊ magnates sicut muri ciuitatẽ orãdo. tã p se. q̃q; p amicos. vt valeat honores obtinẽ.
Ambo.onis.m.t.i. pulpitũ. vbi ex ambab⁹ ptibus sunt gradus. Etiam sumitur pro loco sermocinandi. vl' vbi legiť euangeliũ. vl' pro gradu simpliciter Et idez dicitur amo.onis. Hz ambo.orũ.n.s. pl'alis numeri tm̃ ab ampho greco. quod equipollet amphi. quod significat circum. id est vterq; vl' duo. Et nota q̃ ambo diuidit ⁊ colligit. duo colligit ⁊ non diuidit. Unde vere possum dicere Isti duo ferunt hũc lapidem. sed non. Isti ambo ferunt hunc lapidem nisi vterq; ferat. Unde. Pulpita designat ambo duo colligit ambo.
Ambra.f.p. herba q̃dã l' spẽs valde chara.
Ambrisibera. l' ambrisibula. f.p. dr̃ asptis q̃ hz duo capi⁹.i. vnũ in loco suo. aliũ in cauda. cuius oculi lucent vt lucerna.
Ambro.onis. mas. ter. dr̃ proprij patrimonij p̃sũptor. leccator. gulosus. ⁊ est idem q̃ luco manducus. ardelio. ganeo. sed inter est.
Ambro dicitur iste q̃ scit bene iudicare de sapore cibor̃. ⁊ libenter gustat bene saporata. Luco dr̃ iste qui gulose ⁊ immũde omia deuorat sic dictus a lues. quod ẽt sordes. vl' a lura q̃ est os viris. Manducus dicitur iste qui ore hians turpiter mãducat. Ardelio ab ardeo. q̃a ardens est in leccacitate Ganeo q̃ morat̃ in tabernis. quia ganeũ est taberna vbi fit leccacitas. Inde ganeo leccacitas. Inde ganeo talis leccator. Item ambrones dicuntur homines deuorãtes ⁊ leccatores. Et ab ambro venit ambroninus. a.ũ. Unde quidam cum vellet alium redarguere. ait. Tu habes turconinã buccã et ambronina labia volens significare q̃ multum ⁊ turpiter comedebat. ⁊ libenter de bene saporatis.
Ambrosia vl' ambrosiana. f.p. quedã herba p̃ dulcis saporis diuina dicta. eo q̃ inde pascant̃ equi deorum. Unde ⁊ ambrosia dicitť quã dogz nectar vel cibus deorum. Inde ambrosi⁹ a.ũ. id est dulcis vl' gulosus. ⁊ tunc ab ambro dicitur.
Ambrosius. m.s. vn⁹ de quattuor doctorib⁹. et interpretatur odor diuinus. vl' nectar dulcis. Inde ambrosianus. aliquis de ordine sancti Ambrosij.
Ambubaia. f. p. femina freq̃ns circa balnea q̃si ambiens balnea. Unde Horatius. Ambubaiarũ collegia farina copl'e. Vl' ambubaia. i. tibicina vl' symphonistica.
Ambulacrũ ⁊ ambulatorijm̃ p eodẽ dicitur locus spacios⁹. ad spaciandũ aptus. vl' etiã pro porticu repitur. vl' fm̃ Papiã. Ambulacrũ est spaciũ ambulandi.
Ambulus. a.ũ. pr. cor. i. velox. quod ⁊ substantiue ponitur pro cursore. qui causa festinacõis legatur.
Amburbale vl' amburbiũ. id est sacrificiũ q̃d circũit ciuitatẽ.
Ambustus participium. id est circũustus. vel vstulatus.
Amella. f.p. quedam arbor que iuxta mellam fluuiũ crescit cui⁹ flos dr̃ hic amellus. Unde Virgilius in georgi. Est etiam flos in pratis cui nomen amello.

Amelech .nomē regis pro quo.iū. Regū legit fm quosdā Amalech ꝛ male.qz dr apd Joas filiū Amelech.

Amen.i.vere vl fideliter siue eternaliꝛ.ꝛ sic est aduerb.q̄litatis. Itez idem est qd fiat.ꝛ sic est ꝑbū defectiū.singularis nūeri. tercie psone vt ptz per equipollentiā hui⁹ ꝑbi fiat. Itē idez est qd veritas vl de⁹ qui est veritas.ꝛ sic est nom̄ neu.gn̄.indecli.hebraicū. Et fm Pap.ista nomina hebraica amen.ꝛ alla.in alia lingua p/nuntiare fas non est.licet interptari plit Intā tū em̄ nomia sancta sunt. vt etiā Joannes in Apocalypsi refert.se spiritu reuelante audiuisse vocē exercitus dicentem amen.alleluia.ꝛc. ac pmisit dici in terris sicut vtraq; resonāt in celis. Unde Uerum. vere fiat.amen tria denotat ista. Si verū nomen. adūbiū sit tibi vere. Amē amē vere. duo st adūbia vere. Amen p fiat.tibi ꝑbū deficiēs est.

Amentū.n.s.locꝰ pulcer ꝛ delectabil.ꝛ etiā p amenitate poit.ꝛ dr amenꝰ.a.ū.

Amens fm Pap.dr inops.turbatꝰ.furiosus iratus.ab a qd ē sine ꝛ mens. Et hoc idē dicit aminens.entꝛ.quasi alienus a mente ꝛ rubore Et dr aminens ab a ꝛ minū.i.colꝛ rubꝰ.q̄si sine minio.i.rubore.qz pallidꝰ est. Amens etꝛ dr qui non potest stare. Un̄. Qui nō stare potest amens hic dicit esse. Et ē dra inf amens ꝛ demens. Un̄ Grecista Nil mentis retinēs hō secū dz amens. Partim mente furens nō prorsus sit tibi demēs. Jn amentia.i.furoꝛ vecoꝛdia male mentis alienatio. Et vt dr Papias. Amentia perpetuum.dementia vero temporale vitium.

Amentū.n.s.dicitur vinculū per quod iaculū facilius fibratur.s.sona vl corrigia baliste vel artus in qua manus ponit q̄n telum mittitur. vel dicit lignū longū vl funis cū quo naute profunditatē aquaꝝ scrutātur. ab a quod est sine ꝛ mene defectus.vl dicit corrigia ligata in medio haste.

Amentatꝰ.a.ū.i.pulsus ꝛ amatꝰ amento.

Amenus.a.ū.ab amo dr fm Uarronē.ꝛ idez est qd pulcer vl delectabil.ꝛ cōpat ꝛ mouetur. Et dr amenū quasi amuniū.i.sine munio.i.sine fructu.Delectationē solū ofert. Et fm Hugu.amenū est qd solum amorem prestat.ꝛ ad se amandum allicit. Inde amenitas.id est pulchritudo vel delectatio. Et hec amenitudo.i. iocunditas.

Amethistus.est lapis preciosus indicus qui inf gemmas purpureas obtinet pncipatū.vt dicit Jsidoꝛus. Unde Celsioꝛ in gemmis fulgentioꝛ est amethistus. Jn amethistina.ne.vestis eusdē coloꝛis. Un̄ Causidicū vēdūt amethistina pcenit illis.

Amiaton.lapis dictus a veteribus. quia si ex ipo fuerit vestis conterta.contra ignem resistit ꝛ igni imposita non ardet.sed splendoꝛe accepto nitescit.

Amicilū.n.s.dr fascia capitis.s.pplū.

Amictus.a.ū.i.cooptus. sz amictus.us.ui.et amictoriū.i.vestimētū qd libet. Un̄ Cum demon aliquē ꝑfundē vult maledictū Utrif vt longū sibi circūponat amictū.

Amiculuz.neu.s.est mitra virginalis. Unde Macrobius. Virgo virginem terit amiculo Uel est pallium lineum meretricum. Hoc em̄ apud veteres.matrone in adulterio deprehēse induebantur. vt in tali amiculo potius q̄z in stola polluerent pudicitiam. Et erat olim sig/nū meretricie vestis .nunc vero in hispania ꝛ alibi honestatis

Amicus.m.s. dr quasi amoꝛis vl animi custos. Et fm Ambꝛosiū ē alter ego. Un̄ Alter ego nisi sis nō es mihi verꝰ amicꝰ. Ne mihi sis vt ego nō eris alter ego. vl pt ec adiectm̄.ꝛ cōpatur ꝛ mouet.

Amygdalus est nomen arboꝛis.sed amygdola est fructꝰ istiꝰ arboꝛis. Et fm Jsidoꝛ amygdala nomen grecū est que latine nux longa dr hanc alij nuculam vocant. id est minoꝛes nucem. Et inuenitur amygdala.le.ꝛ hic amygdalus.ac hoc amygdalum pro fructu amygdali. Cunctis em̄ arboꝛibus prior est in floꝛe ꝛ vltimus in proferēdo fructus. Et ex his alie st amare.alie dulce.sed agricole hoc genere medicari ferunt vt ex amaris dulces fructus fiant. Terunt em̄ illius arboꝛis radicē ꝛ in medium inserunt surculū arboꝛis que grece dicit pinus quē nos piceā dicim⁹. quo facto sua amaritudo deponitur. Inde amygdalinꝰ.id est de amygdalo existens.

Amiliarius.masc.gn̄.sc̄de declinacōis.lapis est vocatus q̄ vbi est positus miliarium ostendit viantibus.

Aminadab.interptat popls spontaneus.

Aminea.f.p.dr genꝰ vue qd reddit albū vinū qd amineū dr. ab a ꝛ minio.i.rubore.qz vinū eius non rubet.

Aminiculū.n.s.dr subsidiū.solatiū.adiutoꝛium.auxiliū.ꝛ venit ab aminiculoꝛ.

Amis nomen indeclinabile. vel fm aliquos.

Amis.itis.dicitur furcula retꝛ.l'hami.vl fm Hugu.est lignum bifurcatū p quod venatoꝛes expandunt ꝛ extendunt retia ad capiēdū feras.

vel ꝺr forcula q̄ leuat rethe ꝙ capiunt aues.
Amistides lapis est quē q̄ secū gestauerit ine
briari nō poterit
Amita.f.p.est sororꝛ patris. Sed amita mag
na sororꝛ aui
Amitinꝰ ẽ amite filius.xxxv.q.v.c.vlt.
Amman est ꝓprium nomen loci
Amnensis.f.t.q̄libet villa ꝓx amnē sita
Amnicola.ɔ.p.colens amnē
Amniculus.m.s.dimi.puus amnis
Amnicus a ū.i.fluuialis.
Amnis.m.t.ꝺr aq̄ suauiter currēs.t ꝺr ab a/
menitate.qꝛ ibi sp locus delectabilis inueni
tur. Pap.vero ꝺr. Amnis fluuius ab ameni
tate dictus frondibꝰ redimitus.vñ Hinc am
nem dicas qꝛ ripas reddit amenas
Amnites est gēma sil'is vitro sed durioꝛ
Amomū.n.s.me.pd.est arboꝛ q̄dam in syria
albo floꝛe vtriole. Jñ amomita vel amomata
species q̄dam q̄ gutta ꝺr
Amon filius popli mei interptatur. vl' Amō
fidelis.t honestus.t fuerunt Moab.t Amō
filij Loth.a q̄bus moabite.t amonite.t po/
puli sunt
Amona ꝺr calamus mensure
Amonū.n.s.ꝺr genus seminis qꝺ facit fluere
menstruū.t vrinā.t alij dicunt amomū
Amoꝛosus a ū.i.plenus amoꝛe
Amoꝛreus Arazeus Azeneus.t Aradius fue
runt filij Chanaā. Vñ q̄dam populi dicti sūt
amoꝛrei.alij arazei.alij azenei.alij aradij
Amos interptatur populꝰ anulsus.qꝛ ꝓphe/
ta missus fuit ad ꝓplm israel q̄ iam erat anul
sus a deo
Amphi grece ꝺr latine circū vel dubiū
Amphibologia.f.p.ꝺr dubiosa locutio dictō
nis vel sēntie.ab amphi qꝺ ẽ dubiū.t bole sēntia
Amphibalus.m.s.i.sclauina q̄ est vestis cir
cumpilosa vel villosa
Amphibrachus.m.s ꝑ.coꝛ.est ꝑs ɔstās ex
tribus syllabis.prima.t vltima breuibꝰ.t me
dia longa.t est ɔrius amphimacro
Amphidorus.i.extraq̄ pte gl'osus.t ꝺr ab
amphi qꝺ ẽ circū.t dora qꝺ est gl'a
Amphimacrꝰ.m.s.est ꝑs ɔstans ex tribꝰ syl
labis ex ꝓma vltima longa.t media breui.t
ꝺr ab amphi qꝺ est circū.t macros qꝺ est lon
gum q̄si hās hinc inde longā syllabā.vñ Am
phimacrꝰ ꝓmā mediā breue longat.t ymam.
Amphibrachꝰ varia postulat ire via
Amphion q̄dam cytharedꝰ pfectꝰ atq̄ theba
nus fuit.vel ꝺr fuisse filius Jouis
Amphitapa.f.p.vel hoc amphitapū. vel ꝑm
alios amphitapza ꝺr rapetū circū villosum.
Amphiteatꝛ.n.s. locus rotundꝰ ad spectacu
lum factus.vel ꝺr spectaculū qꝺ sup vnā sta
tuā circulariter est edificatū.vel ꝺr locus gla/
diatoꝛ.i.campus martis vbi gladiatoꝛes an
tiq̄tus sedebant.t artes suas exercebāt Et q̄n
locus iste est circundatus ex toto muro ꝺr am
phiteatꝛ sed si nō ex toto est muro circūdatus
dicitur theatꝛ
Amphitheariū ꝺr ꝓprie locus gladiatoꝛ.
Amphitrites.i.neptunꝰ ex amphi.i.circū.t tri
tente quē tenet.vel ꝺr mare vel fretū ab am/
phi.i.circū.t tero teris qꝛ circūterit litoꝛa vel
terrā.vñ Dic amphitritē q̄ terrā circuit oēm
Amphitrita dea maris matrona neptuni
Ampho grecū ẽ.t eq̄pollet amphi qꝺ ẽ circuꝛ
Amphoꝛa.f.p.i.cōcha vel vas in q̄ fertur aq̄
vel alius liquoꝛ. Et ꝺr ab amphi grece qꝺ est
circū latine.t foꝛos ferre qꝛ hinc inde leuat vt
pote ex vtraq̄ pte manuta hec a figura sua gre
ce ꝺr diota a dya qꝺ est duo.t ota qꝺ est auꝛ
Et ꝑr scribi p.f.vel p ph.p.m.vel.n.
Amphoꝛella.f.p.pua amphoꝛa.
Ampoꝛisma ꝺr foꝛamē p qꝺ exit sudoꝛ
Amplus a ū.ab am.i.circuꝛ.t platos grece.i.
latū.q̄si circūq̄q̄ latū. Jñ amplitudo
Ampula.f.p.est vas amplū siue olla ampla.
vel ꝺr ꝓprie vas amplū qꝺ dat ad altare. in
quo fuatur vinū vel aqua. Et ꝺr ab am.i.cir
cū.t bulla.qꝛ est magna.t circumq̄q̄ inflata.l'
ab amplū eo q̄ sit ampla.vel ꝺr vesica q̄ fit su
pra aquā qñ pluit. Jnde ampulloſus a um.
id est superbus.t inflatus.vel plenus ampul/
lis.
Amula.f.p.sine h.est quoddā vas vel vrceo/
lus vel phiala in quo offerebat vinū vl' obla
tio.ꝛc q̄ habet iij. Reg.vij. Fecit quoq̄ hiras
lebetes.t scuta.t amulas. Sed hamula cū.h.
ꝺr fuscinula ad extrahēdas carnes ꝛc olla. Et
venit ab hamo.
Amurca ce f.p.ꝺr ꝓprie fex olei inferioꝛ.t cō
ponitur ab a.t mergo.qꝛ ab oleo se mergit in/
ferius. Jnde etiam venit amurcosus a um.et
amurcositas. Et scias q̄ amurca ꝓprie est in/
ferioꝛ fex olei.sed q̄nq̄ ponitur ꝓ fece alterius
liquoꝛis
Amussis.f.t.est instrumentū plumbatum ce/
mentariorꝛ quod emittunt a sursum vsq̄ ꝛc/
orsum ad perpendendā equalitatem parietis.
quod alio nomine dicitur perpendiculū.vl' di
citur regula que habet lapides in muro coeq̄/
te.t ꝺr sic quasi sine dubitatiōe.qꝛ cementa/
rium reddit certū.t ꝺr ab a qꝺ est sine.t mussis

dubitatio quasi sine dubitatõne. ꝺr ꝟga illa cum qua examinatur argentũ.
Amuteria dicunt plagamenta ꝛ internodia. articuloꝝ.

A ante N

Ana grece ꝺr sursum latine. Ana etiam ꝺr re ꝺr etiam rectum. Item ana apud phisicos significat duos scrupulos.
Anabatꝝ.n.s.i.cortina ab ana sursum ꝛ batin quod est gradus. qr sursum graditur ꝛ extenditur. vel anabatra dicunt gradus qr per eos sursum graditur ꝛ ascenditur. vñ Juuenalis. Conducto pendet anabatra tigillo. Vel ſm ꝓaꝑ. Anabatra dicunt pulpita vel gradus scale.
Anabolodiũ.n.s.ꝺr amictoriũ lineũ femiaꝝ quo humeri cooperiunt circa renes alligatum stricte. latitudine diffusum omne genus ꝓtinens coloꝝ qꝺ greci ꝛ latini syndonẽ vocãt
Anabibazon grece.i.supra scãdens
Anabolica est expositio spũalis scripture ꝛ ꝺr q̃si sursum ducens cor
Anacephalcolis est superius dicti recapitulatio
Anachoreta.ꝯ.p.pe.cor.i.heremita quasi cor angens ad ꝺeum ieiunijs ꝛ afflictionibꝰ. et ꝺeriuatur ab ango gꝛ. ꝛ ſm hoc est nomẽ latinũ. vel ꝺr ab ana qꝺ est sursum ꝛ chorus q̃si celestem choꝝ mente inhabitãs. vel ſm Papiaꝝ Anachoreta est heremita reclusus q̃ ꝺserta petit ꝛ solus habitat. Jñ anachoresis.i.heremꝰ vel vita anachoretalis. Jñ anachoretic⁹ a ũ. nomen possessiuũ
Anadyplasis est geminatio eiusꝺẽ dictionis in fine clausule ꝛ in ꝓncipio Sicut q̃ seq̃ns ꝟsus incipit sicut ꝑcedens ẽminat. Et ꝺr ab ana.i.re ꝛ dya duor plasis plicatio. quasi duaꝝ dictionũ replicatio. vt Seq̃tur pulcherrimus astur. Astur equus videꝫ
Anaphora pe.cor. est repetitio eiusꝺẽ dictionis ꝓ ꝓncipia plurũ ꝟsuuꝫ. ꝛ ꝺr ab ana.i.sursuꝫ ꝛ foros ferre qr qꝺ sursũ est dictũ item ꝝ ferẽt et ꝺr. vt Nate mee vires mea magna potẽtia solus. Nate patris summi
Anaglypha phoꝝ. dicunt eminẽres picture. sicut sunt in frontispicijs eccl̃eꝝ. ꝛ in aliis altis locis. vel dicunt vasa sursum sculpta. ab ana sursum ꝛ glyphe.i.sculpere vel sculptura. Dicunt etiã celature in ꝓiuncturis tabulaꝝ. Jñ anaglyphus a ũ.i.sculptus. ꝛ anaglypharius m.s.i.sculptor. vñ Dic celaturas que grecus anaglypha dicit
Anagoge ges ꝺr excellens vel superior intellectus vt ꝺe ꝺeo vel ꝺe angelis ꝛ hmõi Et ꝺr ab ana quod est sursum ꝛ ge terra. vel ab ana ꝛ go ge.i.ductio quasi sursum ductio. Jnde anagogeticus a ũ. q̃ tractat ꝺe celestibus. Potest etiam ꝺeclinari hec anagogia gie. Jnde venit q̃ꝺam modus ꝓcedendi in theologia q̃ ꝺr anagogicus vl̃ anagoricus. scꝫ q̃n illud quod gestum est reducitur ad celestem patriã. vñ Dauid vicit goliã. i. sancti in celo exñtes vicerũt tribulatões vide. ꝭ. allegoria.
Analysis.f.t.pe.cor.i.resolutio. ab ana.i.re. et clysis solutio.
Analytica.f.t.i.resuolutoria. vel ars resolutionis
Analogia.f.p.ꝺr ꝺebita ꝓporcio. vel similis locutio vel sapia vel ratio
Analogicus ꝺr recte loquens vel equalis locutor. ab ana id est actum vel ratio. ꝛ logus sermo
Analogium ꝺr pulpitũ liboꝝ vel locus eminens in quo ꝓdicatur
Ananias grã ꝺei interꝓtatur. Jtẽ ꝛ Sidrach in signa chaldea qꝺ interꝓtat ꝺeoꝝ meus
Ananiel gloria ꝺei interꝓtatur. ꝛ est ꝓprium nomẽ
Ananisapta mala mors interꝓtatur ꝛ q̃libet littera repsentat vnam dictõem. scꝫ. Antito/dum. nazareni. auferat. necem. intoxicationis sanctificet. alimenta. pocula. trinitas. alma. vnde. Est mala mors capta dum dicitur ananisapta. Ananisapta ferit mortem que ledere querit
Anantie.f.p. dicuntur capilli a fronte ꝺepenꝺentes. q̃si antie ab ante. vel ab ana sursum. ꝛ ota vel otis.i.auris. qr sup aurẽ ꝺependenta fronte que est superior aure
Anapestus grece ꝺr repcussus Greci anapestũ repercussionem dicunt. ꝛ ideo sic dicitur quia repercutitur a dactylo. Est enim illi contrarius.
Anaphus.m.s.ꝺr ciphus ꝺeauratus ab ana sursum ꝛ phos.i.lux quasi in superiori parte ℓ supficie lucens
Anas atis.f.t.ꝺr assiduitate natandi. qr assiꝺue natat. Jnde anatinus a ũ. ꝛ hic anatin⁹ ꝓ populo anatis. vnde O fluuialis anas q̃ꝫta dulcedine manas. Si te nouissem ferudis cibis carnissem
Anastasis.f.t.i.inuict⁹ vel resurrectio ab ana id est sursum ꝛ stasis status vel stans q̃si sursum statio vel erectio

Anastasius proprium nomen viri
Anastrophe.phes.quidam tropus.t fit qñ p/positio postponitur suo casuali ab vna sursuz et strophos conuersio quasi recti ordinis conuersio.vt dicendo.mecum.tecum.secum.
Anastrepha.i.stomachi sensum euertēs cum quis qđ accepit euomit.ab ana sursum.t strophos qđ est conuersio.qz cōuertitur supra qđ immissum est.
Anatheca.f.p.dr herba quedam
Anates.f.t.dr morbus qui solet ano id ē culo euenire.sic vt contigit philisteis.
Anathema qñqz est adiectiuū vtriusqz numeri ois ge.t tunc est idem q maledictus excōicatus et damnatus.vt ille t iste sunt anathema id est excōicati. Item anathema qñqz est substantiuū.neu.ge.t tunc idem est qđ suspensio.vel excōicatio.damnatio.perditio.vel sepatio Et dr ab ana sursum et theta figura que olim imprimebatur in frontibus damnatoꝝ.vl' ab ana.i.rectū et tomos diuisio quasi recta diuisio ab eccl'ia. Jñ dr anathema q̄si superna maledictio vel diuisio.que solet fieri p̄ platos fm Hug. Jtē anathema ponit p sepatiōe.prima. Lozin.xij. Nemo in spū dei loquens dicit anathema Jhesu.i.nemo spū dei afflat' dicit ipsi Jhesu.tu es anathema.i.sepatus a deo patre t spūsancto vl' diuinitas tua sepata ē ab hūanitate.vel aliqđ aliud falsum. Jtez anathema dicitur esse ciuitas denotata ad mortē. vt Josue.vij.pz de hiericho. Item anathema maranatha.id est perditio in aduētu dñi.
Anatheosis.f.t.dr recta diuinitas.vel dr cultus deo debitus qui alio noīe dr latria. ab ana id est rectū et theos deus
Anatole est quedā stella in oriente. et interpretatur nascens.
Anathome id est apertio superi' incisa.ab ana et toma diuisio vel sectio. •
Anax id est rex.
Anceps.p.t.ppie est res que habet duo capita. Unde et anceps dr homo cū dubitat vtr de duobus vnū facere debeat. Et anceps fauor q̄ hz se ad duo tm. Uñ gladius dr anceps.qz ledit ex vtraqz parte.
Ancesa.f.p.vasa circūpicta vl' celata.ab am id est circum et cedo.
Anchille.n.t.est scutū rotundū qđ cecidit a celo. Numa sacrificante.qz circūcirca labrum t marginē habet.ab am.i.circū.t chille labrum. vñ Ouidius. Idqz anchille vocant qđ ab oi parte rotundū. Quaqz notus oculis angul' ois abest.vel ancile dicit idē qđ scutū ab am t cedo is.quasi ancisum id est rotundū.vñ Gze cista. Amqz notat circū.pbat hoc ancille rotūdum.
Ancilla.f.p.dr famula vel serua ab am.i.circū et cilleo.les.i.moueo.quia circūcirca mouetur ad seruitiū. vel ab ana qđ est sursum et cilleo.i moueo.vel sustineo.eo q ancilla sit sustentamē tum dñe. vel ab ancon qđ ē curuū. Und acon grece dr cubitus.qz curuatur. Inde hec ancilla le.quia curuatur ad seruitiū. vel qz ē cubit'. vel sustentamentū dñe. Inde ancillus lz non sit in vsu pōt tñ dici artificialiter. Jō quid am dicunt hic seruus.hec ancilla.sed hoc nō ē artificialiter sed dicitur hic seru' hec serua. Sed q dicatur serua paret in methaphisica vbi dr. Hoim natura multipliciter est serua.
Ancillaris.p.t.et hoc re.i.res ancille vel pti/nens ad ancillam.
Ancillula.f.p.i.parua ancilla.
Anclabris.f.t.dicitur mensa diuinis officijs aptata cuius etiā vasa anclabria dicunt.
Anclabilis id est hausibilis.
Anclator.i.mistrator.vl' aliqs hauriens aqs.
Anclidia.f.p.dr rota hauritoria vel sentina.
Anclia idem.
Ancon grece.latine curuū. Unde ancon apud grecos dr cubitus.quia curuatur. Et quedā ciuitas dr a con.onis.ab ancon grece qđ latine dr curuū.qz cōcauitatē quandā hz in portu.
Anconites et anconitanus id est de anconia.
Ancora.f.p.est instrumentū ferreum quo retinentur naues et dicit ab am id est circū t chyros manus quasi circū manuta.habet em duo rostra quibus quasi manibus retinetur. Item ancora est quedam nota que apponitur in libris.et est supior et inferior. Ancora superior ponitur vbi res magna omnino est.
Ancora inferior vbi aliquid vilissime denunciatum est.
Ancuba.id est concubina vel succuba.ab am. et cubo as.
Ancus-mi.s.dictus est quidam rex rhoman'. quia brachia habuit curua. Jtē ancus.a.ū.id est curu'.et dr ppie de his qui hñt curua bra
Andabate sunt homies quidam q /chia. clausis oculis pugnant.
Andeganis.f.t.nomen ciuitatis.et dr ab anda.i.stercus.et auis.qz vbi inuēta fuerūt stercora auiū ibi fundauerunt ciuitatē. Cū em homines illius terre vellent fundare ciuitatem. quesierunt augurium.et vbi inuenerunt multitudinem stercorum auiū credentes esse bonū locū ad habitandū.fundauerunt ciuitatē.t eā

andegauis vocauerunt. vnde. Sic est andegauis aurum ꝛ stercore dicta.
Andela vel andena.f.p. est serrū supra qđ apponūt ligna i igne. ꝛ dr alio noie hyperpyrgiū ab hyp.i. supra et pyr ignis quasi supra le tenens ignem.
Andepagus. vnde Virgilius fuit natus
Andreas interpretatur. xecorus siue resplendens. vel virilis. ab andros quod est vir quia viriliter xpo adhesit.
Androa.f.p. gēma argenti nitorē hīs. ꝛ dicit nomen ei impositū esse. qz aiox impet⁹ vel iracundias domare ꝛ refrenare dicitur.
Androgenus.a.ū. vir ꝛ mulier insimul. scilz q̄ hz vtrūq; serū. Idē ꝛ hermofrodita.
Andromā.n.t. gemma muri colozis et odozis vnde et nomen habet.
Andromoda.f.p. vel andromodes.is. est vestis facta ex pellib⁹ nobilibus ꝛ dr ab andros grece qđ est vir latine. qz talis vestis ptinet p̄ prie ad viros nobiles. licet etiā mulieres poss.
Androna ē spaciū inter duas domus. tēt.
Andronen.n.s. est locus domicilij vbi multi viri habitāt. sicut gynezeū dr locus vbi multe mulieres cōueniūt
Anellus.m.s. id est parvus anulus.
Aneta.f.p. auis quedam aquatica.
Anetarius masculus istius auis.
Ansibulus.m.s.i. vestis equi villosa. sicut est sclauina que circūcluditur
Anfora vide supra in amphora.
Anfractus.us.ui.i. circūfractio vel anfractus dicūtur vie ꝛ loca aspera ꝛ diuerticulis plena. ꝛ circūfractionibus et ramis. vel dicuntur voues vel cōcauationes vel spelūce latronum. ab am i. circū ꝛ frango. vel dr ab anfringo is. Jn anfractuosus.a.ū.i. anfractibus plenus.
Angarius.m.s.i. coactus vel cōpulsus.
Angarie in plī sunt psonalia seruicia seu opera que q̄s in psona sua implere cogit siue cū q̄s pp̄rys sumptib⁹ seruit. vel angarie sunt opera possessionibus imposita. siue cū q̄s sumptib⁹ seruit alienis. vel in re sua. vel i equo vel in asino. vel hmōi. Hz angaria dr cōpulsio vl' iniusta exactio. vel sm Pap. Angaria publica officia dicūtur. Jn̄ angarius ꝛ est pedellus vel cōpulsor seu iniustus exactor. Et sic patet q̄ angarius mouetur voce ꝛ nō significatione. nam differūt vt dictum est Jtē angaria etiā dicitur ieiunīū quatuor tempox anni. vn̄. Vult crux lucia cinerum charismata dia Ut sit i angaria quarta sequēs feria.
Angala.f.p. dicitur compulsio facta ab angario.
Angarium est locus vbi sufferank equi. ab angulo vel angusto vel ango is. vn̄. Fabr in angario cōnectit babata gumpho.
Angelus grece. hebraice amal vel amolaoth. latine nuntius interpretatur. eo q̄ dn̄i voluntatem populis annunciat. Et sm Jsido. angelorum vocabula officij nomina sunt ꝛ non nature. Semper em̄ spiritus. sed dum mittūtur angeli sunt. Et angelox chori vel ordines sūt nouē scz angeli archangeli principatus potestates virtutes dominationes throni cherubin ꝛ seraphin. Jtem angelus dicitur ab ana. id est surium et gelon missus quasi nunci⁹ missus a superioribus ad inferiora. Jtem angel⁹ dicitur ab agios. i. sanctus. vel ab a qđ est sine et ge terra. qz celestis est ꝛ sine terrenox amore Jnde hoc angeliū. i. annūciatio et in simplici non est in vsu sed in cōpositio vt euangeliū qđ patebit infra. Jn̄ etiaz angelicus. a. ū. id est ad angelum pertinens vel angelicam vitā ducēs
Angelici heretici quidam q̄ angelos colūt.
Angens.o.t. constringens sollicitans afficiēs vel crucians. ab ango.
Anger.m.t. id est spatarius. ab ango eo q̄ angente. id est stricte spatā teneat. vel hic anger. i. cruciatox. vel anger genus serpentis. quia angulose tortuose incedit. vnde. Anger angit gladios serpens est ꝛ cruciatox.
Angina.f.p. tumox fautiū vel inflatio guttu/ris. vn̄ Macer. Subuenit angine melli ni/troq; iugate Pap. vero dicit. Angina morib⁹ fautiū tubera porcox.
Angiportus.us ui. vel angiportuz.ti. est via stricta. siue portus. siue litus strictum
Angistrum.n.s. id est ventosa. instrumentum minuendi sanguinem.
Anglia.f.p. quedam regio
Anglicus.a.ū.s. aliquis ex tali regione
Angox.i. tristicia. anxietas. afflictio vl' dolox.
Anguis ȝ.t. est nomē cōe serpētum qui plicari pñt. ab angulo. as. eo q̄ angulosus et nunq; rectus incedit. vl' ab ango is. qz angit ꝛ premit mordendo. Et est ppie anguis aquarum. serpens terrarum. draco templox. Jnde anguilla et est q̄dā piscis. Et vt dr Basili⁹. Anguillas non aliter nisi de semo nasci certissimū est. quarum genus nec ouū. nec aliter aliquis partus instaurat. sed ex limo gignendi sortiuntur originem. Anguilla etiam dicitur seutica qua pueri verberantur. Jnde etiam venit anguillaris com. tercie. et hoc re. id est existens vel pertinens ad anguillā Jn̄ anguillariū locus vbi

anguille abundant. Inde etiã anguinus a ũ
Anguicomus dr fꝛens q̃ hz comas.
Anguipes. o. t. dr fꝛens q̃ habet pedes. vñ p
transsumptõem gygãtes dicunt angupedes.
qz ad instar fꝛentis astuti erant t sapientes.
vel quia serpebant in terrenis in quibus con
fidebant
Angulus. m. s. dr latitudo ĩter duo latera cõ
phensa ab ango gis fm Hugl. i. ꝯstringo. q̃a
a pctibus vndiq; angitur Vel ideo qz parte
tes in vnũ angit. i. ꝯstringit Sed anguli oꝛ
sepe ponit in biblia p pncipalioꝛibus ppl'oꝛ
Et ysaie xix. ponitur p regno vel foꝛtitudine
Jñ angularis. ꝯ. t. t hoc re. i. ad angulum pr
tinens
Angularis. f. t. dr etiã lapis anguli
Angulosus a um. i. plenus angulis
Angustꝰ a ũ venit ab ango. Et dr ñt angustũ
t artũ. Angustũ em ptinet ad tpus. Artũ ad
locũ. vñ Angustũ tps dicat t ẽ locꝰ art⁹. An
go sit pmi caput arceo sitq; sedi
Anhelia f. p. i. pugna t dr ab anhelus
Anhelis. ꝯ. t. i. inanis
Anhelitꝰ us m. incitatoꝛ spũs vel flatus
Anhelus a ũ. i. fatigatus
Anhetũ. n. s. herba oꝛtulana odoꝛifera in ci/
bo sumpta calefacit t stringit t phibet sternuta
mentũ naribꝰ appsita. vñ Macer. A medi
cis calidũ siccũ refert anhetũ
Anicꝰ a ũ. i. inuictꝰ. vñ Boetiꝰ dictꝰ est anti
cius q̃si inuictꝰ qz vicio vinci nõ potuit
Anicos. i. inuictos ab a t nicos. i. victꝰ
Anicula. f. p. pꝛ. coꝛ. i. pua anus
Aniculosus a um. i. anilis vl' ridiculosus ad
sil'itudinem ꝓbꝛ anuũ
Anilis. ꝯ. t. pꝛ. coꝛ. t hoc le. res anus vel pti/
nens ad anũ. Inde anilitas. i. senectus anti/
quitas
Anima. f. p. i. spũs. Differunt ãñ spũs t ania
qz aia dr inq̃tũ est in coꝛpe ab aio as. qz vi/
uificat t foꝛtificat coꝛpus. Spũs aũt dr aia
exuta coꝛpe. Vel sic differũt fm sanctos do/
ctoꝛes. qz aia est vita coꝛpis pstans sensuz t
motum coꝛpi. Spũs aũt est q̃si vis aie ac po
tentia rõnalis pr quã lege naturali videt di/
stare a pecoꝛib⁹. vñ flatus vite est t aialem ho
minẽ facit. vel spũs est q̃ carnales ꝓcupiscen/
tias calcat atq; moꝛtalitatẽ pꝛimat vite Om
ms em anima spũs esse poꝛest. nõ aũt omnis
spũs aia. Nam t ipse deus spũs est non ãt aia
Eodem modo angeli t venti spũs sunt. ani/
me tñ non sunt. Item nota anima ppꝛie est
substantia incoꝛpoꝛea t rõnalis. t est equino
cum ad plura. Nam q̃q; est spũs vegetans
bꝛuta aialia. vnde Genes pmo. Pꝛoducũt aq̃
reptilia anime viuẽtis Anima viuens dr spi
ritus vegetabilis. Scdo dr vita. vñ Lucã/
nus. Quid supest anime terrene. Etiam in eu
angelio. Qui amat aiam suam pꝛdit eã. Ter
cio dr sanguis. vnde Alexander Purpureaz
inuenit ille aiam. i. sanguinẽ. Quarto dr ꝓpo
situm ex coꝛpoꝛe t anima. Unde legitur q̃ oc/
to anime erant in archa noe. i. octo homines.
Quinto dr dyabolus. vñ Anime inclusẽ erãt
in staruis. i. demones. Sexto dr intentio. vñ
Job. Aiam meam in manib⁹ meis poꝛto. i. in
tentõm meam in opibus meis pꝛpẽdo. Et sic
aiam in manib⁹ poꝛtare est intentõm coꝛdis
in opꝛe vel oꝛõne ostendere. Septimo dr vo
racitas. vñ Dilatauit infernus aiam suam. i.
voꝛacitatẽ suã absq; vllo termino. Octauo
dr voluntas. vñ Job. Jn ꝓsilium eoꝝ nõ ve
niet sic anima mea. i. voluntas mea non ꝓcoꝛ
dat cum ꝓsilio eoꝝ. Unñ. Est simplex anima.
vegetabilis. vitaq;. sanguis. Compositũ de/
mon. intentio. gula. voluntas. Et fm aliq̃s.
anima deriuatur ab alo is. eo q̃ nos alat Alij
dicunt q̃ ꝓponatur ab a qđ est sine t neme sã
guis eo q̃ sit sine sanguine. Alij dicunt esse p
mitiuũ. Sed Hugl. dr q̃ anima deriuatur ab
anemos grece quod dr ventus latine. qz q̃dã
putauerunt aiam esse ventum. qz oꝛe trahen/
tes aerem viuere videamur. Jtẽ ab anima ve
nit Animula. i. pua aia. Jñ hic t hec aialis et
hoc le. i. ad aiam ptinens Unñ apl's pma Coꝛ
ij. Aialis hõ nõ pcipit ea q̃ sunt spũs dei. Jñ
aialitas. i. pfectas q̃ aliq̃d dr aial
Animaduersio. f. t. i. pena punitio. t est genus
oim penaꝝ Item animaduersio dr cuiuslibet
operis certa determinatio fm quã quis p mer
cede sua recipit certum opus t determinatũ su
is impensis faciendũ. vt terram colendam vl'
domũ ꝓstruendã
Animal. n. t. dr ab anima t animꝰ vel ab ane
mos grece quod est vegetare latine. qz vege/
tat t nutrit se actiue. t est cõmune nomẽ oim
aiam habentiũ. dictum q̃ animetur spũ t mo
ueatur. vel dr ab anima vegetabili. qz triplex
est anima in animatis. scilez intellectualis in
rõnabilibus. sensibilis in animalibus bꝛutz
et vegetabilis in plantis. Sed anima vege/
tatiua sensitiua t intellectiua in homine non
dicuntur anime sed potentie. Simil'r vegeta
tiua t sensitiua in bꝛutis dicunt potentie Itẽ
aia est substãtia aiata sensibilis
Animatus a um. i. habens aiam vel coꝛdatꝰ.

vel volũtarius. Et vt dr Pap. Aiatum est qc quid aiam. i. vitam habet. sicut hõ bos arbor herba. Et dr aiatus q̃si aio acut⁹.
Aiosus ꝙ. i. aio ⁊ virib⁹ plenus Jtẽ aiosus. qñq; i. fortis audax supbus. Jñ aiositas id ẽ fortitudo vel audacia
Animeqor. i. aio vel animi eqor
Animequs. i. patiens fm Pap. Baruch iiij. Animeqor esto hui⁹m. Jtẽ animequus a um me. pdu. dr aliqs exñs equi animi. vel eq̃lis animi q̃ scz nõ mutat ꝓpter ꝓspera nec aduersa sed sp̃ est ꝛstans ⁊ firmus
Animus. m. s. i. ingenũ ⁊ est ꝙtus aĩe supre ma mediãte q̃ aĩa recipit ⁊ intelligit Et in substãtia idẽ est anim⁹ aĩa sensus mẽs rõ ⁊ spũs sed dr̃ in effectu. qr fm Jsidor anim⁹ ẽ cõsiliũ ⁊ vigoris. aĩa vite. sensus dũ sentit. mẽs dũ intelligit vel recolit. rõ dũ discernit. spũs dũ spirat vl̃ ꝓtẽplatur. Jtẽ anim⁹ ꝓponit mltis modis vt equanim⁹ magnanim⁹ pusillanimus exanim⁹ ⁊ longanim⁹ q̃ sunt scde vel tercie declinatõnis
Anisũ. n. s. herba q̃dã vel semẽ isti⁹ herbe
Anitas. f. t. i. vetusta senect⁹ ab an⁹. p vetula
Anna. f. p. interp̃tatur grã dei. qr cũ ꝑus esset sterilis postea fecũdata est grã dei
Annalis. ꝙ. t. ⁊ hoc le. i. annuus. Et hic annalis ⁊ est liber in quo facta anni scribebant fm Hugt. Pap. vero dr. Annalis. i. liber ãnua cõtinens acta. annales eor q̃ nostra etas nõ nouit. hystoria q̃ vidimus
Annalis actio est q̃ certo tpe fienda est. puta ĩ anno. vt iniuriar vel minor.
Annaria. f. p. dr lex de anno facta.
Anniculus. m. s. i. parus annus sicut est annus lunaris. vel adiective anniculus la lũ. i. vnius anni. vñ Exo. xij. Erit agn⁹ sine macula masculus anniculꝰ
Anniũsariũ. n. s. est dies ꝑ mortuis celebrata singulis annis. ⁊ ꝓponitur ab ann⁹ ⁊ ꝛsario. potest etiam declinari adiective vt Anniuersaria dies
Annona. f. p. dr seges vnius anni eo q̃ singulis annis renouetur. Jnde annonarius est aliqs habens multas annonas. Jnde etiã annonarium. i. granariuz vel locus vbi ponuntur annone.
Annona fm Azo. dr salarium qđ cuiq; ꝑ capite suo remuneratõis causa datur
Annone militares dicũtur quas milites singulis diebus consequunt. vt C. de anno. mili. libro vltimo
Annone ciuiles sunt que publice dabantur iudicantibus ciuibus vel omnibus tempore necessitatis ꝑr singulos dies. vt. C. de anno. tribu. li. ij. li. x.
Annosus a ũ. i. antiqu⁹ vel annis plenus
Annotatio est conscriptio bonor vel eor conuocatio seu consignatõ. veluti cum aliquis cuiuscunq; criminis reus si absentat se vocatus ad iudicium patietur bonor annotatõem. vt si infra annũ venerit ⁊ se purgauerit bona sua recuperet. si aũt non venerit tunc fisco applicẽtur
Annotatio sacra dr rescriptũ illud qđ imperator ꝓprio motu mentis indulget alicui ꝛstituens fm p̃ces eius aliqđ fieri vel nõ fieri. C. de diuer. rescrip. li. fi. ⁊ ibi in glo.
Annotin⁹ a ũ. i. vnius anni. vnde Josephus in sexto li. annaliũ. Arietem cum agno annotino in holocaustũ offerebãt
Annualis. ꝙ. t. ⁊ hoc le. i. annu⁹. sed hoc annuale lis substatiue. i. anniuersariũ
Annuarius a um sicut annuaria officia. i. singulor annor
Annuncius cij ⁊ hec annuncia idẽ quod nuncius vel nuncia ⁊ hoc annunciũ id qđ annũciatur. vñ Ambro. sup egesippũ. Jrridebãt ꝓphetar annuncia. fas omne calcabãt
Annus. m. s. dr temp⁹ ꝓtinens in se duodecim menses. Jtẽ annus solaris est spacium tpis q̃ sol ab vno puncto zodiaci exiens ad idem reuertitur Hoc aũt facit in trecentis sexaginta. q̃nq; diebus ⁊ ser horis. Et dr ab am qđ est circũ ⁊ nas. qr circũdat. i. circulariter volui⁹. vel dr ab Anna dea anni. Jnde annu⁹ a um. i. res anni vel ad annũ pertinens. Jnde etiam biennis triennis quadriennis ⁊ ꝛsimilia plura nomina q̃titatem annor in numero significantia
Annus iubileus dr annus remissionis qr eo anno debita remittebãt. Serui hebrei dimittebant liberi. ⁊ omnia reuertebant in ꝑstinuz statum. Et est annus q̃nquagesim⁹. vt in. c. de iubileo. de pe. dis. ꝓma
Analegium. n. s. dr lectorium vel ambo. ⁊ dr ab ana. i. sursum ⁊ legium pulpitum qr ibi supra legitur. Jdem est analogiũ a logos sermo qr ibi supra fmocinatur fm Hugt. Papias vero dr Analogium dr qr fmo inde ꝑdicat
Analogia. f. p. penultima acuta est equalis locutio regularis formatio vel similiũ compatio siue ꝓporcio Colligitur aũt octo modis cõparatõe genere numero figura casu extremitatibus similium syllabarum ⁊ similitudine.

tempoꝝ Inde analogicus ca cū .i. regulare ſm Hugꝯ. Papꝫ etiā dr. Analogia grece ſimiliuꝫ ꝓpatio ſiue ꝓꝓrcio dr

Anomalus a ū .i. ſine lege vel extra regulā

Anomia grece latine iniq̄tas .i. ſine lege ab a qđ eſt ſine ⁊ noma vel nomia qđ eſt lex

Anorma .f.p.t. iniq̄tas irregularitas vel illegalitas ab a qđ eſt ſine ⁊ norma regula.

Anormalꝰ .m.s.i. iniquꝰ illegalꝰ vl irregularꝯ

Anq̄na .f.p. eſt funis nauis q̄ antēna ad malum religat. vñ Lucanꝰ Atq; anq̄na regat ſtabilem fortiſſima curſu

Anq̄romagus genꝰ nauigij eſt. ⁊ dr ſic q̄ celeritate ſui ancoris ⁊ reliq̄s inſtrumētis nauium vehendus ſit aptus.

Anſa .f.p. auris p quā vas ſuſtolitur ab ango gꝯ. Jñ anſatꝰ a ū .i. habēs anſam. Unū ⁊ anſatū dr vas qđ tales habet anſas ſiue aures.

Jtē anſa dr auris p quā cortina vel veſtis ſuſpendit Jñ anſula .i. pua anſa. vñ Anſula cortinā ſuſtentat vas leuat anſa

Anſariū .n.s. eſt cultellus ſutoris cū q̄ purgat pelles

Anſer pmiſcui gꝯ quedā auis q̄ dr occa. ppt ſilitudinē anatis. Jñ anſerinus a ū, pe. p. ⁊ ē calmus anſeris vtilis ad ſcribendū. vñ Anſer ouē variat cui potū vacca miniſtrat

Antageniſta .c.p.t. certatoꝝ q̄ ante ꝓmiſit ali quod bellum

Antarcticus .m.s. dr circulus auſtralis l' pōlus. ⁊ dr ab anti .i. ꝓtra ⁊ arcticꝰ q̄ſi ꝯ arcticū poſitus

Antecenīū .n.s. vel añcenia .f.p. i. merēda. ſcz cibus q̄ ante cenā ſumit. Merēda ār q̄ſi vulgare eſt. ſic tū dicta q̄ſi poſt meridiē edēda

Antela .f.p. dr cingulū illud qđ ante pectꝰ eq̄ tenditur. ſicut poſtela dr illud qđ poſterꝰ tenditur ſub cauda equi. vel antela dr q̄ſi añ ſellam ⁊ poſtela q̄ſi poſt ſellam. ⁊ ſic p̄t dici qđlt bet ornamentū equi añ vel retro. Uel manica que ante portatur vel retro. Et dr ab ante et telon .i. longū. vñ Eſt antela qđ eſt in pecto re q̄drupedāt. Dicit poſtela qđ ē a poſteriori

Antelucanꝰ a ū .i. añ lucē vel diē ſurgēs vl ex iſtens. vñ Sap. xi. Et tāq; gutta roris ante lucani q̄ deſcendit in terrā. Uel añlucanus ſb ſtātiue dr ſplēdor matutinꝰ

Antemna .fe.p. dr corda capitalis in naui q̄ ſurſum dirigit velum vel ptica ex qua velum dependet q̄ſi añ amnē poſita. vñ Ouidꝰ triſtiū. Nō tulit antemnas aura ſeda meas Papias ꝙ dr. Antemna eſt lignū ex̄s ꝓ ſto mali poſitū p quod dependet velum

Antemurale .n.t. eſt defenſio ante murū Unde vſa xxvi. Ponet in ea murus ⁊ antemurale.

Antepenultimꝰ a ū. q̄ eſt in ſcdo loco ante penultimū

Antepes .m.t. ⁊ antepedes in plurali ſunt obſeq̄a amicoꝝ. vel ipſi amici obſequētes

Antetermin ꝰ a ū .i. vicinꝰ vl iuxta terminos poſitus

Anteritas .f.t.i. antiq̄tas.

Anteriū .n.s. dr plium ante vrbē factum qđ alr anteurbanū dr.

Antes antiū .m.t.pl is nūi ſunt lapides ⁊ materie q̄ claudunt vineas eo q̄ ante ſtant. vl dicuntur extremi ordines vineaꝝ. vel lignū. in quo oſtium ſeratur

Anteſignanꝰ a ū .i. ꝓmipulus vexillifer ab añ et ſignum vel ſigna addita nus

Anthibachius .m.s. eſt pes ꝓtrarius bachio. Conſtat em̄ ex duabꝰ ꝑmis lōgis ⁊ tercia breui vt natura. Bachius ꝙ ꝓſtat ex ꝑma breui ⁊ duabꝰ ſequentibꝰ longis. vt poete. vnde Abbreuiat ꝑmā mediam ꝓducit ⁊ imā. Bachius. eſt antibachius hoſtis ei.

Antibibliū .n.s. ē pignꝰ p codice mutuato da

Antica .f.p. vel anticū .n.s. eſt oſtium anteriꝰ ſicut poſtica poſterius. vñ Eſt antica domus ingreſſus ab anteriori. Poſtica latens tibi ſit a poſteriori. Irez alij ſus. Fallitur anticā q̄ me non dixerit eſſe. Ac noua ſunt ſe ſolue q̄d eſſe poteſt. Item antica dr pars ecclē q̄ dr tremia. ⁊ venit ab anti ⁊ ꝓtra.

Anturp̄s .m.s. dr q̄ſi ꝓtra xp̄m ab anti .i. contra ⁊ xp̄s. ⁊ ſumitur p quodā regnaturo añ diem iudicij.

Antidicomarite q̄dam heretici dicti ſunt. ex eo q; Marie ꝧginitati ꝓtradicūt aſſerētes eā poſt xp̄m natū viro ſuo ꝓmiſtam

Antidona .n.s. dicunt dona pditionis

Antidotū dr venenū qđ datur ꝓtra vitam. l' iſtud qđ datur ꝓtra venenū ab anti qđ eſt cōtra ⁊ datū q̄ſi ex ꝓtrario datū Cōtraria em̄ cōtrarijs curant. vñ ſumit ꝑ medicina. vñ. Eſt ancilla dei ſimplex elemoſyna mortis

Antidotū venie porta ſalutis iter Jñ antidotarius eſt liber q̄dam ꝓtra vicia ꝓpoſit

Antifraſis .f.t.pe. cor. dr ꝓtraria locutio. ſ. qñ ſermo p ꝓtrariū intelligit. ⁊ differt ab ironia Ironia pnūciatōe ſola etiā indicat qđ vult intelligi. vt cū dr hoi male agēti. Qđ bonū ē facis. Sed antifraſis nō voce pnūciantis ſt cōtrariū. ſed tm̄ ꝧbis ſuis q̄ꝝ origo ꝓtraria eſt.

Antigꝑphus .m.s. dr ab anti quod eſt ꝓtra. et graphus .i. ſcriptoꝝ. ⁊ idē eſt qđ cancellarius

qui ⁊ archigraphus dr. qz rescribit litter⁹ missis ad dñm suū. Un anthigraphia vel archigraphia. i. e⁹ dignitas scz cancellaria
Antilibanus. pr. coz. dr ea pars libani. vel super libanū que occidentalem ptem respicit q̄si ꝓtra libanum
Antilogus est fmo de supiozibus descendēs.
Antiloquus a ū dr q̄ ꝑmo loq̄tur. Jn̄ antiloquiū dr ꝑma locutio
Antimetabola. f. p. pr. coz. vel atimetabole les grece est mutatio fmonis cū sm̄a. vt Non vt edas vinas sed edas vt viuere possis
Anthiochia. f. p. dicta ē ab antiocho patre seleuci. q̄ eam edificauit. a quo etiā seleucia alia ciuitas dicta est. vel dr sic. ab anthi ⁊ ocis qđ est velox. qz ꝓtra velox. i. occeanū est posita Jn̄ anthiochen⁹. i. exn̄s de anthiochia
Antiope vna fuit mulier quā corrupit Jupiter
Antipagenta dicunt valuas ornamenta
Antipas interptatur testis fidelis.
Antipast⁹ dr pes q̄ fit ex ꝟ̄ syllabis scz ex breui ⁊ longa. ⁊ ex lōga ⁊ breui vt amauere.
Antipater tris. pr. coz. vñ in Euroza. Cur ꝑbus antipater ydmeus ꝓsulit illi
Antipentemimeris. pr. coz. est q̄dam species cesure. p quā vocalis naturaliꝫ correpta ꝑducit in ꝑncipio scdi pedis. vt i hoc ꝟsu Dozs ecce nō tardat ⁊ lō labitur hoza
Antiphona. f. p. i. ꝯ psalmū sonans. vel quia pars illius canitur ab vna parte chozi. alia ab alia. ⁊ dr ab anti quod est ꝯ̄ phonos son⁹. et ꝑt scrib p ph. vel. f. Paꝑ. ꝟo dr. Anthephone grece. i. vos reciproca duob⁹ chorus alternatim psallentibus.
Antipoca dr chirographus quē facit debitor creditori. in q̄ ꝓfitetur se soluisse tantū. ⁊ fit a debitore in hunc modū. Cōfiteor me tantum vsuraꝝ noie vel pensionis soluisse
Antipofora. f. p. est rn̄sio tacite obiectionis facta. vt Nil mihi rescribas attn̄ ipse veni.
Antipos podis dr ppl'us subterrane⁹. ꝯ nos habens pedes. vt putant q̄dam. Paꝑ. ꝟo dr.
Antipodes pr. coz. dicti q ꝓtrarij nostris vestigijs putant. Jtem antipodes genus monstri in libia plantas ꝟsas habēt post crura. ⁊ octonos digitos in plantis
Antiprosis. pr. p. q̄dam figura allothete ⁊ fit qn̄ casus ponit ꝑ casu
Antiquarius. m. s. dr qui antiqua habet in memoria vel scribit. Et differt a librario. q̄a librarius dr qui noua ⁊ vetera scribit. antiq̄rius qui solum vetera. Antiq̄rius etiā dr senex vel antiquus
Antiquus a ū. i. res multoꝝ annoꝝ. ⁊ dr ab ante qz illud est multoꝝ annoꝝ. ⁊ ab ante respectu istius quod est aliquoꝝ annoꝝ ⁊ ꝓparatur. antiquus q̄or. ssimus. Jn̄ antiq̄tas. et est eni longitudo
Antisima dr ab anti quod est ꝓtra ⁊ sima. i. curua ⁊ est nota in his ꝟsibus quoꝝ ordo permutatus est. Eadē nota cum puncto ponitur. vbi in eodem ꝟsu duplices sensus sunt. ⁊ dubitatur q̄s potius eligendus sit
Antismicus a ū. i. vrbanus non amarus nō iracundus
Antisma est locus vbi sensus est mutand⁹.
Antismos est tropus floride ⁊ vrbane virtutis vel sententie
Antistes. ꝯ. t. i. sacerdos. q̄si stans ꝑ pp'o q̄a ante stat ⁊ orat p plebe.
Antistitiū. n. s. i. sacerdotiū vel dominiū
Antistitia. f. p. idem
Antista. f. p. i. sacerdotissa.
Antistropha. f. p. est qn̄ finito ꝟsu reincipitur ipm̄ Rn̄soriū. vel eius medietas fm̄ Hugl. Paꝑ. ꝟo dr. Antistropha est reciproca ꝯsio. qn̄ totum rn̄soriū conuertit
Antitas. i. antiq̄tas
Anthitesis est littere ꝑ littera positio. vt olli. ꝑ illi.
Antitheta est ꝯria positio vel locutio. ⁊ dr ab anti quod est ꝓtra. ⁊ thesis quod est positio. s. vbi ꝯria ꝯrijs opponunt. vt ꝓtra malum bonum Per infamiā ⁊ bonam famā. oppositōes sunt q̄si ꝓtra thetā lr̄am. Sed antitheto vbi ꝓtraria ꝯrijs opponunt. ⁊ pulcritudinē sentētie reddunt. vt Frigida pugnabāt calidis humentia siccis
Antiton dr genus ligni incōbustibilis vl'ignum padysi qđ ꝓburendo fit mūdus
Anthonomasia. f. p. est qn̄ illud nomē qđ est cōe pl'ibus ꝑ ꝑpꝑ aliqui ꝑ excellentiā. sicut Dauid dr specialiꝫ ꝑpheta ꝑpter excellentiā. Paulus apl's. Aristoteles ph̄s. Et dr ab anti qđ est ꝯ ⁊ onima qđ est nomē ⁊ thesis positio. q̄si ꝯria ⁊ ipropa positio nois ꝑ noie.
Antonomia est nois ꝑ noie positio
Antracidis lapis pciosus sic dictus qz ipse ē ignei coloris. vt carbuncul⁹ q̄ antrax dr ꝟ ca lida vena pcinctus. Cui⁹ ꝑpriū est iactatus i igne velut inter mortuos extinguit. ⁊ ecōtrario aquis pfusus exardescit
Antrax. i. carbuncul⁹ vel calculus. i. lapis
Antrillus. m. s. est instr̄m lapicidaꝝ
Anthropofagi. vel Anthropofagite est gens.

aspima que humanis carnibus vescit. et sunt sub regione scythie t dicit ad antropos quod ē homo t fagin qđ est comedere.

Anthropomorphite heretici dicti sunt p eo q simplicitate rustica ꝺum habere humana mēbra que in diuinis libris scripta sunt arbitrāt Antropos enim grece. homo latine interpretatur ignorātes vocē domini q̄ ait. Spiritus est ꝺus incorporeus. Nen enim mēbris distinguitur nec corpis mole censetur.

Antropos est homo sursum erectus vel cōuersus t dr ab ana qđ est sursum t thropos cōuersio. q̄si sursum erect⁹ t ꝓuersus ad celū vt suum creatorē aspiciat Et nota q hō dr ab hūo q̄ ad materiā. quia ꝺ terra formatus est t in terram ꝓuertit. Sed dicit anthropos ꝓpter ꝓuersiōz sui capitis in celū. qđ alie creature ꝓuertunt in terrā. vt plāte que sic radices. i. capita habz hñt Jtez antropos in greco dr arbor ꝓuersa que cōuertit radices sursum. Unī. Os hominū sublime ꝺedit celūq̄z videre. Jussit t erectos ad sidera vertere vultus.

Anthropospathos est humana passio attributa ꝺo. s. irasci vel ridere.

Antrū. n. s. grecū est. latine spelunca dr. vel antra q̄si atra. i. obscura loca. Et differt a spelunca. Unī. Est spelunca insculsum natura pmit⁹ antruz.

Anubis. m. t. dr mercurius q̄si sine nube. est ei ꝺus sermonis. quia oīa reuelat. Et idem dr cinocephal⁹ a cynos. i. canis t cephas caput qz cū canino capite ꝺpingit apud egyptios ꝓpter sagacitatē. Unī Virgilius. Digenūq̄z ꝺum monstra t latrator anubis.

Anularis cois generis t hoc anulare ter. ꝺ. qđ ptinet ad anulū. Sed anularis. m. s. substātiue. secūdis digitus a minimo. qz ibi frequēter ponit anulus. Jñ anularius. i. q̄ facit anulos. Jñ etiā hoc anularū. i. loc⁹ vbi fiunt anuli.

Anulus. m. s. pma breuis ē ornamētuz q̄ddā scz circulus quidā sed prima lōga est puus an⁹ Jñ anulatus. a. ū. i. hns anulū. Et dr ab anus pro culo a rotūditate. vel dicit ab annus per diminutiōem quasi anulus. i. circulus. qz in se redeat vt annus. Quidaz tamē dicūt q anul⁹ nō venit ab anus ꝓpter p̄dictā causam sed ob aliā. Fuit enim cōsuetudo olim q si aliqs esset homicida vel adulter ꝺferet simiam in collo. os suum ad simie culum tenens. sed qz hoc erat nimis obprobriosum. fecerūt torquē rotundū quem in ꝺdecus deferebant in digitis. t tunc nobiles fecerunt illum facere aureum vel argēteum. quod magis videbatur honori q̄z ꝺdecori. et eo tempore consuetudo inolevit vt nobiles deferent anulos. t ideo quidam dicunt q anulus dictus est ab ano simie. Alij dicunt q Prometheus fertur circundedisse ferreum circulum digito. lapide incluso. qua ꝓsuetudine homines vsi anulos habere ceperunt. t post gēs cepit gestare eos in quarto a pollice digito qz in eo vena est que vsq̄z ad cor ptingit. quā notandā t ornandā aliq̄ insigni veteres putauāt Annus. us. m. dicitur antiqua vetula. eo q mltos habeat annos. vel dicitur ab a quod est sine. t nus. i. sensus. quasi sine sensu. Unde quidam. Pamphile tolle manus tāq̄z redibit an⁹. Sed anus ani. i. culus. similiter dicitur ab annus ꝓpter circulationē. Unde. Forma senil anus ps quedam corpis anus. Item. Dum se curuat anus velut anser sibilat anus.

Anutergium. n. s. dr illud vnde anus. i. culus tergitur.

Anxilla. f. p. dicitur olla supius stricta.

Anxioma fm Hugt. dicitur cōcatenatō loquē di sicut sunt sophismata. Pap. vero dicit. Anxiomata sunt ꝓloquia. t maxime ꝓpositiones in topicis. Item anxioma. i. obnoxiuz veritati aut falsitati. vt Cicero disputat. Cicero nō disputat.

Anxius. a. um. i. tristis. sollicitus. Jnde anxietas. i. tristicia vel molestia.

Aonia est regio q̄dam in qua Cadmus rex edificauit thebas ciuitatem. Jnde aonides nomē patronymicū. i. thebanus.

Aorasia. f. p. dicitur cecitas qua sodomite circa domū Loth fuerūt ꝑcussi. Gen. xiij.

Apathia. thie. gtece latine impassibilitas.

Apella. i. iudeus q̄si sine pelle. Auroza. Extinguit dñi factus appella puer.

Apennius dictus est quasi alpes acute. Pannuz em antiqui acutū vocabāt. Uel apennīn dicitur q̄si alpes penni. i. hānibalis. p q̄s hannibal dux viā fecit dñ rhomā ꝑteret.

Aper. m. s. est porc⁹ siluestris t dr ab apiendo eo q fodiendo aperiat. Uel dr aper q̄si afer a ferocitate conuersa. f. m. p. Jñ hic apecularius. i. effractor domus. Et est dīa inter aprum verrē et nefrendum. Nam aper dicitur porcus siluestris. Uerres domesticus habens testiculos. Nefrendus dicitur domesticus non habens testiculos. Unde. Cultor aper nemorum tibi sit veresq̄z domorum. Atq̄z nefrendus t hic caret vsu testiculorum. Et aper corripit primam syllabam. Unde Ouidius. A cane non magno sepe tenetur aper. Jñ aperculus diminu. id est

paruus aper.
Aperus.m.s.est quidam piscis.
Apes apis pl'a signat. Primo enim est quoddam animal volatile mellificans.qđ nascitur ex carnib⁹ bouinis sepultis ⁊ certo tpe putrefactis Et sunt pl'a talia animalia volatilia ex stercoribꝫ ⁊ carnibus animaliū putrefactis nascētia. vt bruchi ⁊ locuste ex stercoribus ⁊ scabie de carnib⁹ equorum fucus de mulis. vespe de asinis Et dr ab a qđ est sine. ⁊ pes.qr prio nascit sine pedibus ⁊ postea accipit pedes. Itez apes vel apis vt ait Plinus dicebat quidā taurus qui de Nilo solebat exire ⁊ gesticulatiōe sui corporis predicere iutura hns in humero dextro signū candidū adinstar lune cornuculatum ad quē cum statim ꝛfluxerūt egyptij cum instrīs musicis psallentes leuabant eum in aere. ⁊ sup eos tanꝫ psallens ferebatur. ⁊ ad motum vel stationem ipsius. illi interra mouebantur vel stabant. et eadem die euanescebat. Aiunt tamen quidam q̄ in festo serapis vel sorapis annuatim taurus ille emugebat.i.boabat. ⁊ vt ipsum ydolum consecrari crederent.annuatim ipsos egyptios vocauit. Alij p̄ centenū ipsius semel apparere dixerunt Alij tantū tempore iusti sacerdotis.heliopolis illud factum fuisse dicunt. ⁊ tempore iniusti sacerdotis non vt q̄ iustitia rei indicijs indicaretur sacerdotis. Hoc habetur in historia de submersione parulorū hebreorum in egypto. Etiaz apes vel apis erat ꝓprium nomen cuiusdam regis grecorum qui mortuus in egypto ponebatur in sarcofago. et ibi cepit adorari pro deo. Et dictus est postea serapis quasi sorapis. a sorus quod est caro et apis. quia carnaliter adorabatur. Item apes est deus apum Et pro primo significato est gemi.sed pro aliis g.mas. Item in prima significatiōe ⁊ vltima corripit primā syllabam. sed in aliis producit. Unde. Vel fert ⁊ deus est apis bos rex simul apis. Inde apecula vel apicula.i.parua apis.
Aper.m. ⁊.i. summitas. Quod enim in summo est a pedibus remotum est. Et quandoq̄ aper dicitur littera. Et proprie apices dicūtur littere que in frontispicijs murorū vel ecclesiarum scribuntur. ⁊ in principijs librorꝫ ⁊ in titulis legum. Item quelibet littera quādoq̄ dicitur aper. Unde in Marco. Unus aper non preteribit. Et aper dicitur ligamen. Item aper dicitur pileus subtilis quo gētiles sacerdotes vtebantur. Item dicitur summitas galee.s.conus super quē criste ponūtur. Inde apicul⁹ qđ et ꝑ littera ⁊ ꝑ ligamine q̄ phylacteria dependēt et pro filis accipitur. Papias vero dicit. Aper apicis dictus q̄ longe sit a pedibus .i. summa pars verticis vel coni vl' galee vel montis vel littere Item aper est summitas honoris vel distinctionis nota. Unde. Aper littera signū galee. dignitas altissima mitra.
Aphedno fm quod exponit glo. Danielis. ri, compositum est. ⁊ idem est quod solij sui. Alij exponunt aphedno.i.emaus que est ciuitas ad radicem montis oliueti distans a hierusalem fere tria miliaria. Alexander negꝫ dicit q̄ aphedno idem est quod appendix sez mansiuncula q̄ adheret magne domui. Et dicitur prospectuz si de lignis. mentanum si de lapidibus cōstructum est. Unde. Dicas aphedno solaria sigtq̄ Appendix q̄ si lignum construxerit ipsum. Dicas prospectuz si sarum dic mentanum
Apia dicebatur Rhome quedam publica via Unde in passionali sepe legitur. Rhome via apia. Item iurta hanc viam venus habuit tēplum vnde ipsa dicitur apias. Unde Quidꝰ Non illas lites apias ipsa probat. Apia etiaz dicitur fuisse vxor Philemonis.
Apiago.f.t. dicitur herba cuius flores apes libenter colligunt ⁊ maxime appetūt.
Apiane sunt vue que dulce vinum faciunt
Apiariū.n.s. est locus vbi sunt vel mellificāt apes.sicut auiariū vbi sunt aues ⁊ fiolariū vbi fiole.rosarium vbi rose.
Apiforium ⁊ apisterium idem
Apiaster.m.s. dicitur magister apum. ⁊ dr ab ape sicut catulaster a catulo.
Apiastra .f.pri. est auis que libenter comedit apes. ⁊ est viridis coloris.que ⁊ merops dicit.
Apiatellū.n.s. est herba quā qui ieiunus gustauerit ridendo exanimatur.
Apicios⁹.a.ū.i. caluus capite.cuius frontis summitas apparet.
Apicitus.a.ū.i.ligatus ab apicio.
Apifera.pe.cor. sunt funes qui cornibus antemne dextrā sinistraq̄ tenduntur retro versa ab a et pes.pedis. et fero quia longe a pede mali vel veli ferunt cornua et extendunt cornua veli.
Apiforum.n.s.pe.cor.est nomen opidi.
Apium.n.s.fm Inguitionem est herba qua solebant coronari apices id est capita hominū sed fm Pap. apium est genus herbe dictum eo q̄ apices id est capita antiquorum triumphantium vel poetarum ipso coronabantur quo internorum viscerum dolores grauissimi sopiuntur huiusmodi herba ebrietatem dicitur prohibere.

Aplanos vel aplane aplanes.i.firmamentuz quasi sine errore.qz sp mouek in codē loco.
Aplustre strīs.ōz gubernaculuz nauis vel armamentū. Unī Juuenalis. Uicteqz triremis aplustre Jnuenitur etiā aplustra tre.
Apoca.f.p.ē scriptū qō creditoz dat debitozi soluēti in quo creditoz pfitek se tm̄ accepisse ꝛ fit a creditoze sicut anticopa a debitoze Unde Apoca soluenti datur anti suscipienti. Apocalypsis.sis.vel seos.interpzetaē revelatio secretozū.et dicitur liber Johānis euāgeliste.q̄ nobis celestia ꝛ multa secreta revelauit. Et ōz ab apo.qō est re.et calypsis qō̄sest velamentū qz ibi maifesta sunt q̄ erāt abscondita Auroza . Est apocalypsis mistica verba gerens
Apocelesma dicit cōiectura de futuris cōsiderata iuxta motū planetarū.
Apocriphꝰ a.ū.pe.coz.i.occultus et secretus.ꝛ ōz ab apo.i.de et crisis secretū. Jtē apocripha ꝓpe dicūtur illa scripta quozū ozigo ꝛ auctoz ignoraē.et q̄ꝫ ibi sint multa vera. non tam̄ habentur i auctozitate ꝓpter plā falsa que ibi cōtinenē Jū apocripharius qui describit apocripha. Jtē fm quosdā apocriphus dicit ab apo quod est longe.ꝛ crisis.i.iudiciū quasi lōge a iudicō. vel de quo non pōt haberi certum iudiciū. Et aliquis liber dicitur dupliciter apocriphus. vel qz autoz ignoratur.et veritas patet.et talem recipit ecclesia .non ad fidei pbationē.sed ad errozē destructionem . quales sūt liber . Judith et alij quos enumerat Hieronimus in plogo Regū. vel qz de eiꝰ veritate dubitatur.et tales non recipit eccia vt est liber de infantia saluatozis
Apocripharius vel apocrisarius.i.secretarius cōsiliarius. vel etiam dicitur cancellarius .qz ipse est secretarius regis vel imperatozis.ꝛ eiꝰ secreta scit.ꝛ diciturab apo.ꝛ crisis.i.secretum vel dicit ab apo quod est ab vel de.ꝛ chrysos aurū.ꝛ idez est quod thezaurarius .eo q̄ habz aurū regis vel imperatozis in sua custodia
Apocrisarij sunt nūcij domini pape quasi secretarij.vt dis.xvi.c.septuaginta .Nā crisis ōz secretum.aurum. vel iudicium.ca.significasti. de elec.in glo.i. Unde Aurum secretum dat iudicium tibi crisis
Apocopa.f.p.vl apocope.pes.ꝛ substractio litere vel sillabe de fine dictionis.vt Achilli pro achillis.fac pro face.
Apodisterium.n.s.est locus vbi res ponūtur in balneo.
Apodixis grece fm Pap.i. ostēsio Huguitō vero dicit opodixis.i.ostēsio.fantasia proba/tio experimētū.virtus potestas. Unde in vita de beata Agnete legitur. Ad filium meum vo/luisti apodixin tue artis magice demonstrare.
Apoferotum pe.produ.ē vas planū ad ferendum poma vel aliquid aliud Etiaz est vas ad referendū reliquias.
Apofragisma.f.p.est signaculuz anuli fere eucumflexum
Apogeū.ge.i.est constructū sub terra edificiuz quod nos antrum vel spelūcā dicimus et dicitur ab apo.i.de.ꝛ ge.terra Jdem̄ dicitur hypogeum ab hypo quod ē sub et ge.terra
Apolesma dicitur distinctio ꝛ consumatio disputationis
Apolides dicuntur qui sunt sine ciuitate .ab a quod est sine.et polis ciuitas.
Apologus m.s.est sermo rusticalis de brutis animalibus instructioni hominum coaptatꝰ. exemplum viuendi continens
Apolutium.n.s.est vestibulum seu locus vbi vestes abluende exuuntur
Apollo linis.m.t.prima brevis propriuz nomen viri. Unde Uirgilius. Concutit ꝛ stimulos sub pectoze vertit apollo. Aliquādo autez est indeclinabilis Unde pri. Loz.i. Ego quidem sum pauli.ego apollo. Etiā apollo fm fabulas dicitur deus vel ydolum grecozum.scilicet deus zelotes vim super arcū et pharetram gestans.vel citharam et tibiam.quasi donans hominibus mercedem gratie vel vindicte .vl dicitur sol a gentibus
Apollonius.m.s.prima brevis. propium nomen viri. Unde in Auroza. Missus apollonius dux nuper factus ab illo.
Apollinariste heretici ab apollīare vocati sūt dicentes xpm̄ corpus tantummō sine anima assumpsisse
Apologia f.p.i.excusatio vel respōsio . et dicit ab apo quod ē re.ꝛ logos.i.sermo quasi sermonis relatio.i.respōsio. Unde in decretis Alexā ōz pape Clerici qui alios accusant iustam accipiant apologiam . Et ponitur ibi apologia pro defensiōe vl negatiōe sola Inde apologeticus.a.um.i.excusatozius vel rūsozius fz Huguitionē Papias dicit. Apologia.i .excusatio Inde apologeticum dicitur.i satisfactionis iudicium vel verum testimonium.
Apompeius grece dicitur emissarius latine.
Apoplexia.f.p ē subita sanguinis effusio qua suffocati intereunt sic dicta quia ex letali percussione repentinus casus fiat. Greci igitur percussionem apoplexim dicunt.
Apozia f.p.pe.coz plura significat. Est enī idē

quod apertio.labor.angor aculeus.stimulus ictus.vulnus.cura.tediuz.molestia pauptas tristicia.vertigo capitis.et dicitur ab a qđ est sine.t porus qđ est mimũ foramen in corpe. per quod sudor emanat.ita dicit Hug' Sup illud Eccl.xxvij. Aporia hois in cogitatu illius.dicit glo.i.influvio stimulus vel molestia. Itẽ sr illud Cor.iiij.Aporiamur sed nõ destituimur tc.dicit.i.paupes sumus.penos enim grece paup dicitur latine Itẽ sup illud Isai. lix. Est aporiatus.i.contristatus ꝛ infelicitate corũ. Et fm hoc aporia idem ẽ qđ tristicia Sed Pap.dr Aporia grecũ nomẽ ẽ et est idẽ quod fluvio.diuuatio vel vnatio glorie. Ul' sunt feces et reliquie sordes elementorum que in aere purgantur vnde gignuntur in terra diversa.scz arbores.lapides.tc. Item aporus a.um.i.diuinus.

Aposiopesis f.t.est validus defectus oronis. Unde therentius in eunucho. Ego ne illam. que illum.que me.que me non.

Apostata.p.p.dr puersus.renunciatus.refuga.retromissus Et proprie dicitur ille qui primo bñ agit et postea puertit se.t male agendo retro abit. Uel est aliquis recedẽs a fide vꝛe religione Et dicitur ab apo.quod est retro.t stas. Jñ apostaticus a.um i.pruersus. Inde apostasia.i.renunciatio.retro ad malũ morez ttio.que in tribus consistit. Prio quidez i dimissione fidei xpiane Secũdo in dimissione habitus religiois.Tercio in dimissione tõsure clerical'. Itẽ apostaticus est etiam idem qđ proselitus.scilicet qui procul salit ꝛ vna secta in aliam.

Apostema.n.t.pe.pdu.dr duꝛa hũorum collectio in corpe.sic dictum a collectione hũorum Nam greci apostemata collectiones vocant.

Apostolus m.s.grecum est.t dr missus latie et hebrayce lysan.t dr apo.quod est de vel re. et stolos quod est missus. q̃si de celo vel a deo missus. Missi enim sunt apostoli a xpo in vniuersum mundũ ad predicandum euangeliuz Inde apostolatus.us.ui.i.dignitas vel officiuz apostoli Inde apostolicus.a.um.t hic apostolicus pro papa Inde etiam apostolaris cõter.et hoc re.

Apostoli in iure dicũtur litere date appellanti in quibus continentur allegationes.t qualiter in causa processum sit. Item apl'oꝝ alij sunt conuentionales.s.qñ pars admittit appellationem.siue in iudicio iudice refutante. siue tacẽte.vel extra iudiciũ. vt extra de appel.c sepe.t.c.oblate. Alij sunt testimoniales testificantes de appellatione facta Alij dimissoꝝ p quos apparet q̃ iudex detulit appellatiõi Alij refutatoꝝ.per quos apparet q̃ iudex nõ detulit appellationi. Alij reuerendi siue reuerentiales scilicet quando ob reuerẽtiam superioris appellationi defertur.vt capi.i.de appel.libro sexto in glosa.

Apostolici heretici quidaz qui sibi hoc nomẽ sumpserũt.quia nihil possidentes proprium nequaq̃ recipiunt illos qui aliqua in hoc mũdo vtuntur.

Apostrophe phes.vl' apostropha.phe.est conuersio locutioni ad aliquẽ per secundaz psonam.vt domini est salus et super populũ tuum benedictio tua.

Apostrophus.m.s.virgula. regl'a quasi pars circuli extra ad summam lr̃am posita in his dictionibus in fine.tribunal et pirrin qua nota oñditur deꝛe in sermone vltima vocalis.vt tribunal pro tribunale.pirrin pro pirrine.

Apotheca.f.p.dicitur repositoriuz vel recõditorium.qz in his homines elaboratas fruges ponũt. Inde apothecarius.rij.qui custodit apothecam.vel mercatoꝛ t apothecariꝰ a.um.i. ad apothecam pertinens. Uel apotheca dicitur arca vel locus in quo aliquid ponitur custodienda causa.vel in quo publice t cõmuniter merces vẽdũtur.t specialiter mediciales.

Apotheosis.f.i.diuinatio vel cõtẽplatio

Apozima.pe.coꝛ.ẽ vis herbarũ decoctarum. Unde Macer Uis potius seminum vel apozima proderit huius

Apparitores vel apparatores dicuntur seruientes.quia appareant t videantur vt p̃sto sint ad obsequium Uel apparitores illi qui citãt partes.et eas apparere faciunt in iudicio Uel dicuntur ministri crudelitatis ad interficiendam malefactores

Appellatio fm Azo.est a minoꝛe iudice p invocationem maioris iudicis pretextu iniquitatis prime late sententie rescissio .ff. de minor. prefecti.

Appellite heretici quidem.quoꝝ autoꝛ.Appelles princeps fuit.qui creatoꝛem angelũ nescio quem gl'osum superioris dei faciens deuz legis israel.illuz igneum affirmans qui dixit xpm non in veritate deum sed hominez in fantasia apparuisse.

Appendix.o.t.dr mansiũcula.que magne domui adheret.s.que appenditur pariet non habens tectum divisum in duo latera. Inde appendicium.n.s.idem

Applauda vel appluda.f.p.dicitur sorbicium

cula ex paleis facta circa q̃ pueri solebãt applaudere. vl' applauda dr furfur.
Applũbatio ẽ diuersar̃ materiar̃ consolidacõ vt auri. argenti. plumbi. stanni. ⁊ ceterorum. ⁊ earum materiarum coniunctio dicitur applũbatura.
Appostus. a. ũ. t. puersus ⁊ ꝺtrarius.
Appulsus pecoris ad aquã. ẽ ius ad ducendũ pecus vl' gregẽ ad aquã fontis alieni vl' riuꝝ ad aquandum.
Aprícus. a. um. pe. pro. i. iocundus. amen⁹ calidus. delectabilis. Et dicit ab aprilis eo q̃ in illo mense sit pulcherrimũ tẽpus ex prodꝰcti/one florum. Inde aprícitas. i. calor. iocunditas. Unde Horatius. Quicquid sub terra est in aprícum pfert etas. i. in aptum.
Aprilis mẽsis quidam. ⁊ dr quasi aperilis qr tunc terra aperitur ⁊ flores germinat. Vl' dicit ab aphrodite quod est venus. vnde aprilis. i. aphrodilis. vl' quasi aphrilis. i. venereus. qr ille mensis dedicatus est veneri. vel quia in eo habet festum suum. vel' qr in eo nata fuit.
Aptitudo. f. t. i. conuenięcia. Inde aptitudinarius. a. um. quod significat aptitudinẽ ꝓpetatis. vt risibilis.
Aptotus. a. um. i. sine casu. ab a quod est sine. ⁊ tosis casus quasi sine casu. Inde aptota nomina. incasualia vt frugi.
Aptus. a. um. nomẽ ⁊ non ptícipium. quia ꝺbum a quo descendit nõ est in vsu. scꝫ apiscor. et idẽ q̃ habilis vl' dispositus. Jñ in eptus id est indispositus. ⁊ ambo ꝓparãtur.
Apulia. f. p. ẽ puintia vbi ꝺditũ ẽ Brundusiũ. Jñapulus. a. ũ. i. de epulia exns.

A ante Q

Aqua dr quasi equa. Est em̃ plana in superficie. Et est qꝺdam elementum corporeum simpler humidũ ⁊ frigidũ Inde aqueus. a. ũ. i. humidus vl' in aqua exns. Inde aquula. dimi. i. pua aqua.
Aquagiũ. n. s. dr aqueductus. scꝫ cannalis in quo dr aqua.
Aqualitrũ. n. s. dr locus vl' guttatorium per quod aqua foras mittitur ⁊ elicitur a proprio alueo.
Aqualiculus. m. s. i. ventriculus. Unde Persius. Pinguis aqualiculus pensus sesquipede ꝺstat.
Aqualis. is. ⁊ hoc le. i. ad aquã pertinẽs. ⁊ sꝫstãtiue hoc equale ẽ vas equatile grossum ⁊ latum. Unde Plautus. Date illi sellam vbi sedeat. ⁊ aquale cum aqua. Item aquale etiam accipitur pro ventre grosso.
Aqualium. n. s. dicitur summa pars capitis. eo q̃ prius suscipit aquã defluentẽ q̃ totum corpus.
Aquamanile. n. t. dr vas sup q̃ ꝺ cadit aqua q̃ abluũtur digiti sacerdotũ p⁹ sumptionẽ corporis xpi.
Aquarij heretici sunt dicti. eo q̃ aquã solã offerũt in calice sacramenti.
Aquariolus, m. s. dr seruus meretricis q̃ crebro fert aquã.
Aquarius. m. s. p quodã signo celi. eo q̃ tunc cũ sol ẽ in eo ẽ abũdantia aquar̃. Itez aquari⁹ dr fluens q̃ portat aquã. Jñ aq̃ria. i. ancilla q̃ aquã defert.
Aquatic⁹. a. ũ. ⁊ aq̃tilis. lis. ⁊ hoc le i. ad aquã ptinẽs vl' in aq̃ exns.
Aquebibus. m. s. dr q̃ sepe bibit aquã ⁊ pt declinari adiectiue.
Aqueductile ẽ via p quã aqua agitat ⁊ ducit de propo loco.
Aqueductus ẽ ius ducendi aquã per fundum vl' agrũ alienũ ad irrigandũ agrũ meũ vl' alterius iure fruitur. ꝺstitute.
Aquehaustus est ius hauriendi aquã ⁊ portandi per agrũ fundũ seu prediũ alterius racõne seruitutis. Et differt ab aqueductu. qr aqueductus fit in fistulis ⁊ meatib⁹ terraneis. Sꝫ aquehaustus fit per animalia portãdo. vt. l. si prius. §. i. ⁊. ij. ff. de aq̃ plu. ar. vbi dicit q̃ non debet ille cui debetur seruitus aqueductus lapidibus. sed fistulis ordinare. quia vsus hominis plus incõmodatur. ff. de contra. emp. l. si aq̃ductus.
Aquenomus. pe. cor. dr qui aquã vomit ⁊ pt declinari adiectiue.
Aquila. epicheni gꝰ. ẽ nomẽ auis obtinẽs ꝓncipatũ inter alias aues. Et dr aq̃la ab acumine oculor. qr irreuerberato visu solẽ inspicit. Unde Nobilitas aquile precellit oẽ volatile celi.
Summa volando petit ⁊ pendens aere sũmo
In liquidis piscem speculatur acumine visus.
Inde aquilus. a. um. qui nasum habet curauꝝ in summitate vt aquile rostrum. Itẽ aquila est signũ in celo.
Aquilegia. f. p. est nomẽ herbe.
Aquiliana stipulatio ẽ ꝓmissio q̃ nouat oẽm ꝺtractum. vt dicendo. Quecũq; mihi debes ex quacũq; causa illa mihi promittes animo nouandi. ⁊ dicat promitto. tunc per acceptilacõ tolletur obligatio. Jnstit. quibus modis tol. obliga.
Aquilo. f. t. est ventus q̃daꝫ serenus. ⁊ aquas

stringens ⁊ nubes dissipās. vide.ē.in africus. Unde. Dic aquilam volucrem ventum dicas aquilonem.

Aquilus.a.ū. dicebāt antiqui ꝓ niger.a.um. Jñ aquilegus.a.ū.i.niger vl' fuscus.

Aquosus.a.ū.i.plenus aqua. ⁊ ꝓprie locꝰ dr̄ aquosus.⁊ potio aquata. Jñ aquositas.id est inundantia aquaꝝ.

A ante R

Ara ꝑma longa sine aspiracōe.i.altare.sz ꝑma breuis ⁊ cū aspiratōe est stabulum porcorum. Unde. Est hara porcorum breuis . ⁊ non ara porcorum.

Arabarchus dr̄ ꝓnceps are. vl' ꝰtus.

Arabia.f.p.ē regio quedā.⁊ interꝑtatur sacra. qz regio illa thure abundat. Hanc greci ende/mon.nostri tr̄atā noiauerūt. Eadē est noiata. et Saba a filio Chus q̄ dictus ē Saba.

Arabicus.a.ū.i.aliqs de tali regiōe.scz de ara/bia. Arabs idē.

Arabici quidā heretici in arabia erorti.dicen tes aiam cū corpe mori. ⁊ in nouissimo vtrūq; resurgere.

Arabilis.lis.⁊ hoc le. dr̄ qđ ē aptū ⁊ bonū ad arandū. vt terra ē arabilis

Aradij quidā popli sunt. vide.ē.amorreus.

Arā indeclinabile.interꝑtat electꝰ

Aranea.f.p.dr̄ vermiculus faciēs telā ad ca/piendū muscas . ab aere dictꝰ.eo q̄ in aere fila gerat. Vl' dr̄ aranea ab aragne regīa q̄ fuit mu tata a Pallade in aranēā fm fabulas. Jñ hec arancola.i.pua aranea. Jñ etiā hic aranus in/uenir̄.⁊ araneus.a.ū.i.ad arancā pertinēs. Jñ hic araneolus

Arapagatꝰ.ta.tū.ab area effossus. Vñ Plau/tus. Eurū michi iuntus arapagatū ē.

Araphis.f.t.dr̄ domus lusoꝝ vl' aratoꝝ.

Aratellū.n.s.dr̄ parū aratrū.

Aratiuncula.f p.dr̄ fossa parua que instar sul/ci aratur.

Aratorculus.m.s.dr̄ parus arator.

Aratorius.a.ū.dr̄ locus q̄ pōt arari.

Aratrū n.s.est instrumentū arandi. Unde in Furore. Nostre carnis humū crucis ꝯ aratro q̄si sulcant

Arbiter.m.s.dicitur reuelator consiliorꝝ.vt in Salustio. Procul arbitris oībus amotis. Etiam est idem qđ̄ testis. Unde in Geñ. Ac/cidit autez vt Joseph intraret domū ⁊ operis quippiam faceret absq; arbitris. Vl' est idem qđ̄ cōpromissarius vl' iudex.⁊ est ille qui ex cō promisso.i.ex consensu partium ⁊ ex litiganti/um electione de causa cognoscit.qui nullā ha/bet iurisdictionē propriam seu delegatam.ff.de arbi.l.i. Hz electus ē a pribus discordantib⁹ ad earū litem sua sententia dirimendaz. Et est differentia inter arbitrū.arbitratorem.⁊ ami/cabilem compositorem. Nam arbiter ⁊ arbitra tor possunt eligi cū quadā pena.sed differēter. Nam arbiter dr̄ iudex per consensum litigan/tiū electus qui iudicis partes suscipit.⁊ finez cōtrouersie sue sententia se pollicet impositurū .ff.de arbi.l.si de meis.§.recepisse. Et a senten/tia talis nō potest appellari.ff.de arbi.l.diē p/feri.§.stare.et.l.i. C.e.ti. Hz arbitrator est in quē aliqui compromittūt tali forma vt possit cognoscē ⁊ etiaz iudicare alte ⁊ basse. Hz ami cabilis cōpositor est qui sine pena temptat ⁊ ex perit̄ an litigatores patiātur Juersiā suo cō/silio vl' autoritate discuti.§.qđ si qs in preal/le.l.si de meis.

Arbitriū.n.s. dr̄ libera volūtas potestas qua quis sponte bona vl' mala appetē pr̄. Jtē arbi/triū est actꝰ certaꝝ psonaꝝ exequētiū compro missum fm Jsi.

Arbor vl' arbos fm Jsidoꝝ dr̄ ab aruis. quia terre fixis radicib⁹ adheret. vl' dr̄ ab herba.eo q̄ ad modū herbaꝝ pullulet nascēdo. Priꝰ em̄ iacto semine herba nascit. ⁊ hinc confota sur/git in arborē. ⁊ hinc in parua rpe herbā quam videras arbustum suspicj. Et arbos ꝓprie di/citur de fructifera. arbor vero de nō fructifera et sterili. Et est arbos gn̄.fe.cum sit mater proprij fetus. Et nota q̄ noia arboꝝ sunt gn̄.fe.qz na/turam matris in suis fructibus imitantur.vt pirus ⁊ ulmus. Hec enim est quasi obstetrix puerperarum bacchi. Unde oleaster est generis mascu. quia non concipit cum sit proprij⁹ fue gentis concipere.i.oliuaruz. Pro pomis vero sunt gene.neu.

Arborētū.ti.locus vbi arbores crescunt.

Arboreus.a.ū. ⁊ arborinus.a.ū. idem scz de ar bore exīs.

Arbuncula.f.p.dimi.i pua arbor.

Arbustula.f.p.dimi.idē.

Arbustū.n.s.dr̄ locꝰ vbi crescūt arbores. ⁊ p ipis q̄q; ponit.⁊ ꝑcipue nouellis.

Arbustū etiaz dr̄ q̄q; arbor nouella ⁊ tenera in qua insertio quādoq; fieri potest. Et dicitur arbustum quasi arborum multarum statio vel hasta.

Arca dicitur ab arceo.es .qz arcet ⁊ prohibet visum. Jtem arca testamenti dicitur testifica/tio. Exod̄.xxv.id est scrinū in quo posita ē te/stificatio.id est tabule in quib⁹ tabulis scptum

erat testamentū tñ queq; ibi repōsita p̄ñt dicti testamēta. Uñ in predicta arca posita erat vrna aurea plena mãna in testificacōz q̄ panē dedit eis de celo. Tabule in testificacōez q̄ legem naturalē sopitã in cordibus etiam suscitarent in scripto. Virgam aaron in testimoniū quod dixerant. Omia que dixit dñs faciemus. Una de tres arce fuerunt in tribus temporibus. Uñ Temporibus tres esse tribus cognouimus arcas. Prima Hoc Moysi fuit altera. tercia xp̄i. Lignea p̄ma. scda metallica. tercia neutrum. Octo prior. tria posterior tulit. altera solum. Lege carēs. sub lege manēs. a lege soluta. Hãc pelagus tulit. hãc Moyses. hãc spūs almus Inde hic arcarius dicitur qui facit arcas. vel qui custodit. Vel dicit ille qui suscipit aurum z argentum publicum a possessioibus ſm Accur. in glo. C. de pon. l. i. li. x. Vel potest dici/ adiectiue arcarius. a. ū. quod ptinet ad arcam vl' ad arcarū.

Arcanus. a. um. i. secretus. a. um. a quo ceteri arcentur.

Arcas. ȝ. t. est nomē gētile. z dr̄ aliq̄s vl' aliq̄ de arcadia.

Archangelus. m. s. dicit p̄nceps angelorz. vt Gabriel. z dr̄ ab archos qđ est p̄nceps. z angelus. z est vnus angelus de ordine supremo. id est summus nūcius. Uñ. Nuncius angel' est. archangel' ē sibi p̄nceps. Inde archangelicus. a. um.

Architypus. f. p. dr̄ p̄nceps figurarz. Nã typ' idē est qđ figūa z archos p̄nceps z p̄t poni adiectiue. Uñ architypus mūdus dr̄ p̄ncipal' figura sensibilis mūdi.

Archa. chie. f. p. dr̄ p̄ncipat'.

Architer. m. s. dr̄ ab archos z ater. i. niger. q̄i p̄nceps nigrorz. i. dyabolus

Archicancellarius. m. s. dr̄ supremus cancellarius.

Archicoqu'. m. s. dr̄ p̄nceps coquorz

Archidiaconus. m. s. dr̄ p̄nceps diaconorum Inde archidiaconat'. us. ui. dignitas vl' officiū archidiaconi.

Archiepūs. m. s. dr̄ p̄nceps eporz. Iñ ȟ z hec archiepalis. z hoc le. z archiepatus. us. ui. z ȟ archiepiscopiū.

Archigallus. m. s. dr̄ p̄nceps gallorz. scz illorū sacerdotū.

Archigenes. pr. cor. dr̄ p̄ncipal' medicus q̄ optime scit mederi genesi. i. nature.

Archigraphus. vide. s. antigraphus.

Archileuita. te. dr̄ p̄nceps leuitarz.

Archilogus. m. s. dr̄ p̄nceps vl' p̄mus in sermone. Inde archilogiū dicitur principiū sermonis

Archimandrita. m. p. dr̄ pastor ouiū. Et per translatōem p̄t dici eps vel archieps. q̄ ē pastor spūaliū ouiū. vel dr̄ supmus pastor scilz xps q̄ est supmus pastor

Archipirata. m. p. dr̄ p̄nceps piratarz

Archipota te. pr. p. i. magn' potator. z dr̄ ab archos z poto. q̄si p̄nceps potatorz.

Archipsbiter. m. s. dr̄ p̄nceps p̄sbiterorz vl' q̄ sup clericos in aliqua ecclesia habet aliquā iurisdictōem ecclesiasticam ſm ꝯsuetudinem loci. Inde archipresbiteratus us ui. talis dignitas

Archisynagogus. m. s. dicitur princeps synagoge

Archisteriū. n. s. dr̄ monasteriū. ab archos et sterion qđ ē statio q̄si p̄ncipal'. i. spūal' statio. vel q; regul' z disciplinis arcet

Architector. m. s. dr̄ q̄ facit tecta. vel dr̄ p̄ncipal' artifex q̄ p̄est edificijs ꝯstructis. q̄ etiã dr̄ architectus. Iñ hec architectura. talis p̄ncipal' tectura. vñ Artificū p̄nceps architector datur esse

Architriclinus. m. s. dr̄ princeps triclinij. nã triclinū est domus trina sessione quiuantiuz ordinata. ſm Hugt. Papias vero dicit. Architriclinus dicit maior domus vel in domo princeps triuz lectorz. quia in lectis antiqui solebant comedere. Nam clinos vel cline grece lectus dr̄.

Arcobalista. est genus baliste.

Archomū. n. s. dr̄ aceruus manipl'orz vl' aliarū rerum.

Archonciani heretici. ab archontio appellati. q̄ vniuersitatē quã deus ꝯdidit opera angelorz defendunt.

Archos grece. latine dr̄ p̄nceps.

Arcicula. f. p. pr. cor. parua arx siue rupes.

Arcipotens. o. t. ꝯponit ab arcus z potēs. Itē arcus etiã ꝯponit cū tenens. vt arcitenēs. l' ar q̄tenēs ſm antiq̄s q̄ dicebãt arquus pro arc'. id est arcū tenēs.

Arcipus. m. s. ē ꝓpriū nomen viri.

Arcites. tis. dr̄ sagittari' cū arcu eq̄tans z sagittãs. sicut turchi z thraci. Ull' p̄t scribi p. q. more antiquorz. q̄ dicebãt arquus pro arcus. et tūc dr̄ arq̄res.

Arciuñ. n. s. pr. pdu. dr̄ librariñ vl' armarium

Arcticus. m. s. dr̄ polus iuxta arctū. z etiã circulus inducēs illã q̄ z septētrio dr̄.

Arctophilax. dr̄ stella situata ꝑ ſsus septētrionem circa vrsam minorē. et dicitur ab arctos id est vrsa. z philax. quasi. l' philos. i. amor. q̄i

seruans vl amans vrsam. qz eā semp sequtur. vl ē minoz vrsa. Vl ē aliud signū arcturi qđ dicūt wetes.

Arcturus. m.s. dr ꝺ stellacō quedaz in celo q̄ etiā plaustrū cū septē stellis dr. ⁊ dr ab ardendo. eo q̄ sp ardeat iuxta polū arcticū. ⁊ nūq̄z occidit. vl ab arctos qđ est maioz vrsa. Est enim circa maiorē vrsam.

Arctus. ti. vl arctos grece. i. vrsa. sc̄z p illo signo celesti. vl ē septētrio. quia ex septem stellis cōstat.

Arcubius. m.s. dr ille q̄ cubat in arce.

Arcula. f.p. i. pua arca. Inde arculari⁹. q̄ facit vl custodit arcas.

Arculus. m.s. diminutiū. i. pu⁹ arcus.

Arcus. us. ui. habens. u. ante bus in datiuo et ablatiuo pl̄ibus. ē instrumentū sagittandi q̄ tela iaciūtur. Iuxta illud. Tolle arma tua scutū pharetrā ⁊ arcū. Et trāssumit ad significādū testudinē seu partē pontis incuruatā. Iuxta illud. Saxeus in genti quā pons ꝺplectit arcu. Tercio transsumit signē minas vl hominem minantem. Iuxta illud. Nō semper ꝓcreat cuiq̄z minabitur arcu. Quarto significat circulum iris. vt Ponam arcum meum in nubib⁹ celi. Quinto significat curuā partem circuli. id est semicirculū. Sexto dicit plicatura. sicut dicimus ąternus habet quiq̄z arcus. Septimo dr industria sagittandi. Vñ in planctu Dauid sup Saul ⁊ Jonathas dicit Beda. Et ꝑcepit Dauid vt docerēt filios iuda arcuz id est ꝑritiā sagittādi.

Ardea. f.p. dr q̄dā auis volans in sublimib⁹ et dicitur ab arduus. quia volando petit ardua sc̄z aerem.

Ardelio. m.t. i. leccatoz qui ardens est in leccatate. Et talis qui sic viuit ⁊ vagatur. sortit diuersa noia. Vñ histrio vl palpo minus vel gesticulatoz. Est epulo vl ardelio parasit⁹ scurra leccatoz.

Ardu enna. ne. quedam silua. quia eius ligna sunt ardua.

Arduus. a. ū. i. excelsus. strenuus ab ardeo ꝓcupio. qz talis ꝛsiderat cū ardoze sublimitates honoris. vl dr arduus. qz expedit ardua ⁊ magn̄. Inde hec arduitas.

Area. f.p. est locus apt⁹ ad excutiendū frumēta vl dicitur tabulaz equalitas. vl ponit ꝓ domus latitudine. vel ꝓ mari. qz latū ⁊ spacioſuz ē. Jn areola. i. pua area. vl viridariū vl hoztulus. vbi nutriūtur arboꝛes bone ⁊ herbe virtuose.

Arefici⁹ dr ꝛmoniacus vl a ꝛmōe possessus. Vñ areficij dicūtur a ꝛmone possessi.

Arelatū. pe. pd. ē vrbs gallie.

Arena. f.p. ē multitudo lapidū fm planiciem Jn arenula. Jn arenosus. a. ū. i. plenus arena. Jn arenarius. a. ū. idē. vl qđ fit de arena. Jnđ arenariū. i. locus plenus arenis. Et dicit ab areo. es. vel dicitur ab aro. aras. per contrarium.

Arenatoꝛes dicūtur q̄ in arenis ꝛiecta ⁊ colapsa solent extrahere. ⁊ dicūtur hūiles ꝓsone C. de incestu. nup. l. humilē.

Aregna ē apta ⁊ ꝓcoꝛis ꝓbaꝛ sentētia q̄ ponit post salutationē in priuilegijs archiepoꝛum negociorum.

Areologus. m.s. dr fatuosus ⁊ potens in fmone. ⁊ dr ab ares. i. fatus. ⁊ logus fmo.

Areopagus dr ab arioth qđ ē mars. ⁊ pag⁹ villa vl vicus. quasi vicus martis. qz ille erat vicus athenis in quo erat templū martis. vl vt alij dicūt dicit ab ares qđ est virtus ⁊ pagus quod est villa. i. villa virtutis sc̄z vicus athenis vbi studebāt philosophi. Jnđ areopagita id est princeps vl magister illius ville. Unde Dionysius dr areopagita fm Hugt. Vl areopagus curia erat athenien̄sium vbi erant iudices. Nam ares virtus. pagus villa. qz ibi tota virtus ciuitatis erat. Vñ areopagite athenien̄sium curiales vl ꝓncipales. vt dr Pap. Ares vl arete grece dr fr⁹ latine.

Aresponsis. indeclinabile dr q̄ dat rñsa ꝓncipis vide s a cōmētarijs.

Arfaxat. interptat ꝛpoplacō.

Argētari⁹. m.s. dr aurifaber vl q̄ de argēto operat. vl q̄ custodit argētū. Est ār argētū metallū qđđā simile stāno. Jn argētat⁹. a. ū. i. argento supinductus. Jn argenteus. a. ū. i. de argēto ex̄n̄s. Inde argenteolus. a. ū. i. aliquantulum argenteus.

Argētifodina. f.p. dr loc⁹ vbi fodit argentum.

Argentificina. dr fozmaz argenti. vl locus vbi argentū cudit. ꝓpat. purgat. ⁊ fozmat in vasa et alia ozn̄amta. Item oīa nomina metallorū possunt de se fozmare nomina desinētia in cina vl dina. vt aurificina. ⁊ anrifodina. ⁊ cum terminātur in cina. tunc significant locuz vbi tale metallū cuditur. funditur. vl fozmat. Sz quando terminātur in dina significant locum vbi tale metallum foditur. ⁊ primo inuenitur Unde. Cinas vel dinas dant er se queq̄z metalla. Sicut ferrifodinas vel quoq̄z ferrificinas.

Argentina. nomen ciuitatis germanie. ab argētin. i. candoz. qz ꝓ ceteris ciuitatib⁹ in illis

partibus in diuitijs ⁊ honoribus candet. Vl' dicitur quasi argentea tina. sic ab argento appellata. qz olim ibi erat argentū quod ducebat ad rhomam. vel quia olim argentuz seruabat ibi rhomanis. Nam rhomani olim totī orbi p dominātes ordinabāt in qualibet prouincia certum locū in quo colligebatur ⁊ seruabatur tributuz et sensus eoruz. ⁊ sic tributum quod colligebatur in illa prouincia seruabatur in argentina. Vel dicitur argentina ab argento qđ ibidez in vicinis mōtibus foditur ⁊ reperitur Item argentina tria nomina habet in alemania co qz ante natiuitatem domini. ⁊ postea pluribus annis vocabatur argentina quasi tina argenti. Deinde circa ānos dñi. cccli. Accala rex hunoz. i. vngaroz paganus in fauorem suoz idoloz quasi omnes ciuitates xpianitatis xpopulatus est. ad rhenum vsqz pueniens. cū suo exercitu Coloniā obsedit. ibiqz vndecim milia virginū trucidauit. Ac inter ceteras ciuitates rheni etiā argentinam xpopulando p ipsam ciuitatem cum incendio ⁊ destructione magnaz stratam ⁊ viam fecit. Vnde argentina primū nomen perdens sortita ē nomē. vul. strasburch sicut hodierna die in clypeo ⁊ pānerio ipsoz rubea platea vel via transit p campū album. Deinde post aliqua tempora argentinēses viribꝰ ciuitatem suaz reparantes causa euphonie mutauerūt burch in burch dicētes Strasburch sicut mō appellatur.

Argi. m. g. ⁊ in plurali nomen loci est.

Argiletum. pe. pdu. locus in quo occisus ē argus. Possunt etiā esse due dictiones ⁊ tunc argiletum. i. mors argi

Argilla. f. p. est terra tenax ⁊ humida vnde fiūt lateres. ab argos vel argis ciuitate grecie. quia apud grecos primū ex ea facta sunt vasa. Inde argilloſus. i. plenus argilla. Inde argillator. i operans in argilla.

Argyrus olim dicebatur ōnarius. ⁊ dicitur ab argento. qz maxime moneta ō argento solet fieri Itē argyra est quedam insula in medio oceano. fecunda argento. vt dicatur habere superficiem argenteam.

Argysteria dicūtur statiōes nundinarum.

Argonauta dr ab argos qđ est prima nauis et nauta. Et dicuntur argonaute omnes illi qui in illa naue ierunt pro aureo vellere Inde argonauticus. a. um. possessiuuz Inde hec argonautica. ce. ⁊ est liber compositus ab Apollonio de argonautis.

Argos nomen ciuitatis in grecia vbi olim viguit studiuz. Et in singulari est generis neutri indeclinabile. sed in plurali est generis masculini ⁊ declinatur agri. oz Unde dicti sunt agri ab Argo rege

Argumentum. n. s. dicitur tribus modis Nā dicitur argumentū res ficta que tamē fieri potuit. vt comedie Terentij. Dicitur etiā paruuz opus premissuz in quo tota materia subsequētis operis prelibatur. Et dr argumētum. i. callide inuentū. Dicitur etiaz argumētum rei dubie probamentum. Inde argumentosus. a. um i. plenus argumentis. ⁊ qñqz dicit expeditus. Inde argumentator. tris. tio. Et dr argumētatio argutamentis oratio ſm Hugt. Pap. vero dicit Argumentū argute inuentū quod rei dubie facit fidem. Argumētuz probatio vel breuis oratio. vel fabula verisimilis. vel instrumētum mechanicum.

Argumentum dr eo qđ arguat mentem. Arguit autem tanqz ignaram vt intra se de ignorantia confundatur. ⁊ derelicto mendatō veritatē deuote sequatur. Argumētuz est ipsa sententia que fidem prestat. Argumentatio est ipius sententie per orationem explicatō. cuius due sunt spēs. syllogisms ⁊ inductō. sed syllogismo enthymema. ⁊ inductioni suppōitur exemplū.

Argus. m. s. dr pastor quidam qui fabulose legitur habuisse centū oculos. Item argus idez est quod cātus ⁊ transsumptiue dicitur homo prouidus qui hincinde respicit considerādo illud quod eueniat. ⁊ illud quod sequatur. Vel argus dicitur piger vl' vagus Inde argia. i. pigritia. Agrus etiam dicitur quidam mons a quo vel a factore dicta est prima nauis.

Argutia. f. p. i. calliditas. versutia. disertitudo Sed argutie vt dicit Pap. sunt documentorum experimenta.

Argutus. a. um. quando est nomen tria significat. Nam argutum. i. breue. vt argutum caput Et argutum. i. sonoruz vt argutum organum. Et argutū. i. callidū. vt argutū aial Unde. Est breuis argut⁹. est callid⁹ atqz sonor⁹. Papias ꝯo dicit. Argutus est qui cito argumētuz inuenit. vrbanus in loquēdo. i. astut⁹. Item argut⁹ pticipiū. i. quiet⁹ accusat⁹ reprehensus. constrict⁹

Aridus. a. ū. i. siccus. ⁊ dr ad areo In aridita i. siccitas Itē terra dr arida. qz eius naturalis pprietas est siccitas. Gen. primo. Appellauit aridam terram.

Ariel hebraicū ē. ⁊ ſm Remigiū interptat leo deus. vl' leo dei. ⁊ ponit quādoqz pro viro forti vt. i. Paralipō. xi. Ipe percussit duos ariel moab. i. duos viros fortes ad modū leois Qñqz ponitur p hierusalez Esaie. xxix Ue ariel ariel.

Et dicit bis ariel ppter templū ⁊ altare. Ponitur etiā p altari Unde Ezechi.xliij. Ipse ariel quattuor cubitorum. Unde Hierusalem signat ariel signatq; leonē.

Aries ōr veruex non castratus. ⁊ fm Jsidorū dicitur ab ara. quia primo in ara immolat⁹ est aries. Unde Virgili⁹ Aries mactatur ad aras Uel dicitur ab areos. i. a mare vnde etiam in grege masculi mares vocantur. Uel dicitur ab ares. i. virtus. eo q; maioris virtutis sit in grege. Est etiam instrumentum bellicum quo muri quatiuntur. quia impugnat murū in modū arietū impugnantium. vel quia fit in summo cum cornibus ad similitudinem arietis. Jtez aries etiam est quoddam signum in celo. Unde. Est aries veruex signum vel machina belli.

Areditur ex ares aries natus vel ab ara. Jnde arietulus. i. paruus aries Jnde arietinus. a. uz de ariete existens.

Arillū. n. s. dicitur granū inter folliculos vue Arillator grecū est. ⁊ nō habet veriuationē apd nos. sed exponitur pro mercatore. vt ptz in cornuto.

Arimaspi. i. homīes vnum oculuz habentes. bellum gerunt cum griphibus animalibus terribilibus. ⁊ sibi smaragdos lapides pretiosissimos auferunt. Nam fm Remigium preciosissimi smaragdinei lapides reperiūtur in scythia regione deserti. quos tamē custodiunt griphes animalia quedaz terribilia ⁊ fortiora. que corpus habent leoninum. pdes autem ⁊ rostrum et alas vt aquila. Jdeoq; per terraz currunt vt leones. per aerea volant vt aues. Que bestie custodiunt ipam deserti regionez. ⁊ seruant ipos lapides. non q; ipe in suam eos conuertāt vtilitatem. sed hominibus ipos auferunt. cum q̄ bus arimaspi homines vnum oculum habentes belluz gerunt. ipsoq; lapides auferunt eis. Et dicuntur arimaspi ab ares quod est virtus er aspicio quod est virtuose aspiciētes. licet tā tum vnum oculum habeant. vident tamen virtuose ⁊ acute.

Ariolus. m. s. dicitur ab ara. ⁊ est diuinator q̄ circa aras idolorum nefarias preces emittit. ⁊ funesta sacrificia offert. Unde. Ariolus vates vel diuinator ab ara.

Ariolathesis est fictō ariolandi vel sacrificādi et dicitur ab ara ⁊ thesis positio. vel dicitur fictio que fit in ipsis aīalibus immolādis.

Arista. f. p. i. spica. vel spicula spice ⁊ piscium. Jnde aristella. i. parua arista. Jnde aristatus. a. um. i. plenus aristis. sicut dicimus pisces aristatos qui habent plures aristas.

Aristoforuz. h. s. dicitur vas ad pōtus ⁊ pran dia referenda rusticis in agros aptum. ⁊ dicit ab areo per contrarium. eo q; non sit ariduz. qz operarij semper indigent vt vinum vel aqua sit in eo qua vtantur. vel dicitur vas vbi reliquie ciborum reponūtur.

Aristoteles. m. t. fuit quidaz philosoph⁹ dict⁹ ab ares virtus. quia virtuosus fuit virtute adquisita.

Arithmetrica dicitur ab ares id ē virt⁹. ⁊ rithmon numerus. quasi scientia tractans de virtute numerorum.

Arma armorum dicūtur ab armis. quia eum tegunt. vel quia armis. i. brachys exercentur. Et dicūtur arma generaliter omnium generū tela. sed tamen ppie arma quibus dēfendimur et tela quibus oppugnamus ⁊ que mittimus Jnde armatiuncula. i. parua armatio.

Armabilis. p. t. ⁊ hoc le. quod facile est ad armandum.

Armamentariolum. n. s. i. paruum armamentarium.

Armamentarium. n. s. dicitur locus vbi arma et tela ponuntur.

Armamentū locus vbi arma ponuntur. vel armamenta sunt firmamēta nauiuz.

Armarium. n. s. est locus vbi arma reponunt. Differt tamen ab armentario. quia armentarium est locus vbi tela ⁊ arma pōnuntur. armarium vero dicitur generaliter loc⁹ vbi instrumēta cuiuscūq; artis reponuntur. quia cuiuslibet artis sunt sua arma. vt clericoruz arma sunt libri. nautarum vela. remi. funes. feminarū. fusi coli. ⁊ hmōi. Frequenter tamen nunc armariū specialiter dicimus libroz.

Armatura. f. p. est preparatio omniuz armorū ad bellum.

Armelausa. f. p. est vestis ante ⁊ retro diuisa et aperta. in armis tamen clausa. ⁊ dicitur quasi armiclausa. ablata. c. ⁊ est sclauina.

Armelus. m. s. fm Rabanum est vestis humeros tantū tegens. sicut scapulare monachorū.

Armelum. n. s. dicitur vas sanctorum vel victimarum.

Armelustrius dicitur loc⁹ metuēdus q̄ ab armatis sepe illustrat. vl dicitur ludus cū armis factis. ab armis ⁊ lustro pro circundo.

Armenia. f. p. dicitur asie prouncia.

Armentum fm Huguitionem dicitur congregatio maioruz animaliū que sunt apta ad arādum. vt equi ⁊ boues. Jnde armentariū ⁊ idē est quod armentuz. Papias vero dicit. Armētarium est locus vbi armēta sunt. Jnde armen

tarius ⁊ est custos armentor̄. Inde armētario/riolū.i. puū armentū Et dr armentū quasi aramentū. vl' dr ab arma eo q' cornib⁹ sit armatū Et differt a grege. quia armentū ꝓprie ē de maioribus. grex de bestijs minoribꝫ

Armigata dicūt organa ad armū ligata l' posita. vl' fm quosdā dr gen⁹ organi qđ sonat cū aq̄. ⁊ sine aq̄ nihil sonat.

Armiger.a.ū.pr.cor.i.q̄ arma gerit. Et reperitur substātiue in quolibet gene. vt dicēdo hic armiger pro scutifero. hec armigera pro scutifera

Armillus mouet voce ⁊ non significacōe. Nā armillus est diminutū ab armus .i. paruus. humerus.

Armilla dicitur torques. brachiale. extrochetiū. ⁊ sunt proprie virorum. ab armoruꝫ virtute collate victorie causa. que olim virile dicebātur. Eedem ⁊ circuli. vel quia in armis id est humeris ferūtur. sed armilla precipue mulierum latius extenditur. Circulus ꝙ rotundus fit. Item q̄nq̄ reperitur pro hamo. vt habetur in Job. Armilla perforabit maxillam eius.

Armillū.n.s. dr vas vinariū aptum ad portandū in humeris.

Armipotens.m.t.pr.cor.i.mars. Est etiā omnis generis ⁊ idē est qđ in armis potens.

Armomantia.f.p. dicit diuinacō que fit in armis.i. scapulis bestiarū.

Armon fm Josephum dicitur fluuius a montibus arabie descendens. ⁊ per desertum fluens in stagnū alphati erumpit. diuidens moabitidem ⁊ ammoniticam. Quidam esse ciuitatē volunt in deserto. que ponitur in finibus ammorrei.

Armonia.f.p.i. dulcoratio ⁊ consonātia plurimorum cantuum. Inde armoniacus.a.um. id est dulcis. suauis. delectabilis cantus. vt armonia.i. dulcis cantus celi. Et vidit armonia esse compositū ex ad. Sed fm antiquos mutatur. d in r. ⁊ sic fit ab ar ⁊ monos qđ est vnū vbi scz oīs cantus ad vnā cōsonantiā tēdūt vide infra in psalte.

Armus.m.s.i. scapula vel humerus. scz humerus proprie est hominum. armus vero bestiarum.

Arna grece agna latine.

Arninus.a.ū.i. agnus.

Arnissa.f.p. dr agn⁹ recenter natus.

Arnaglossa.f.p. vel arnaglossus est herba quedam scz agnilingua. ab arna quod est agna. ⁊ glossa.i. lingua. Eadē a rhomanis dicit ⁊ nominat plātago. q̄ plāta ei⁹ cito adheret terre.

Aroma.n.t. dicitur quasi aeris oma. ⁊ est bon⁹ odor ⁊ est vnguentū pretiosum quod conficitur ex q̄nq̄ speciēb⁹ aromaticis. que in his versibus continētur. Contere thus mirrham nardum. calamum. cinamomū. His superinfu/dans oleum tibi sic fit aroma. Et aliqui loco nardum habent costum ⁊ dicunt sic. Contere thus mirrhaꝫ costum calamum cinamomum His superinfundans oleum tibi sic fit aroma Vel dicit arcoma. nomen trahens ab aere. et est quodlibꝫ pigmentū quod odore suo inficit aerem. Vel aromata dicuntur quecūq̄ flagrātis odoris. India mittit vl' alie regiones dicta sic ab ara. quia aris impositā diuinis innouationibus apta videantur. Vel ab aere. quia se aeri inseri ⁊ misceri probantur. Naꝫ quid est odor nisi aeris contractus. Unde Aurora Nectar aroma fauus thus mirrham balsama cunctas.

Arpage grece rapina dr latine.

Arpago.i. fuscinula. vl' quoddā genus vesti/menti.

Arpax.est instrumentū ferreus vncin⁹ dictus. eo q' rapiat qđ in puteū cadit fm Pap et dr ab arpe grece. i. rapere.

Arpen est gen⁹ teli falcati. quo vtebatur Mercurius.

Arpes pis. est quoddam genus gladij.

Arpya.f.p. est q̄dam auis marina vultum hominis habens ⁊ est talis nature q' primū hominē quē videt interficit. ⁊ postea sedet super aquas ⁊ ꝓsiderat vultū suū propriuꝫ in aqua tanq̄ in speculo. ⁊ videns q' sibi similē interfecit. postea cū videt hominē nimio dolore cruciatur. ⁊ penitet eum interfecisse primū hominē quē viderat.

Arquitenens fm antiquos. vl' arcitenens fꝫ modernos pr.cor.i. tenens arcū.

Arra est illud quod datur in certitudinem vt ꝓtractus firmus habeatur. Vel dr pign⁹ quod datur sponse a sponso. Etiā aliqñ ē pars pcij. et hoc si teneatur pro emptione vel venditione. vt rata teneatur. Et hoc est de iure q' si iste q̄ dedit arram peniteat de contractu inito amittit arram. Si vero venditor peniteat duplicataꝫ arram debet refundere scz restituere quod recepit ⁊ tantū de suo.

Arrabo.m.t.i. vadimoniū. Unde Terentius. in tercia comedia. Ea relicta arrabom est pro illo argēto. Et proprie arrabo dicitur bona arra. sicut que datur pro bona re. vt pro ꝓiugio.

que vero datur pro mala re. vt pro fornicacõe non est arrabo. Unde' Pars arrabo venit pre cij. dũ res bona venit. i. vendit.

Arreptici⁹. a. ũ. i. possessus a demone. vl' q̃ agitatur ab ipo. Unde. Sũt arreptici vexati demone multo. Est euergumin⁹ quẽ demon possidet vnus.

Arriani heretici ab Arrio alexandrino pbite/ro exorti. q̃ coeternũ patri filiũ no agnoscens diuersas in trinitate substãtias asserut ꝫ illõ qđ ait dñs. Ego t pr̃ vnũ sum⁹.

Arrogans. i. supbus. elatus. inflatus. vl' iactator. Jñ arrogãtia. i. supbia. differt ꝑ a sup/bia. qz supbia ẽ inanis gl'a de eo q̃ ꝙs hz. sz arrogãtia ẽ inanis gl'a de eo qđ ꝙs nõ hz. t cum credit quis ea se scire vl' habere. que tamen non scit vl' habet.

Ars artis. i. scia. t dicit ab arceo. ces. qz arcet. i. ꝙstringit nos regulis t doctrinis. l' dr̃ ab ares id est frutus. quia intellectũ nostrũ disponit ad frutes. t ars est collectio multor ꝓceptor ad vnũ finẽ tendentiuz. Et ꝑm Isidor differunt ars t disciplina qz disciplina est illor necessarior que aliter se habere non possunt. sz quando aliquid certis racõibus discutit. Sed ars est illor que se habere possunt. sicut sunt opinabilia.

Arsates st̃ reges persar sicut August⁹ dr̃ cesar rhomanor ꝑm Pap.

Arseda. f. p. i. sella valde splendẽs.

Arsenicũ. n. s. dr̃ auripigmẽtũ.

Arseuerse dr̃ puerbiũ. vl' ẽ frbũ defectũ ipatiui modi sede plone. t fcat auerte ignẽ. t dicit ab ardeo.

Arseneũ. n. s. dr̃ vestis mulieris rubri coloris

Arsis eleuatio vocis. i. mitiũ.

Artabatite. pe. pd. est gen⁹ monstri in ethiopia proni vt pecora ambulare dicũt. q̃dragesimũ annũ nullus supgredit. Et dicũtur sic ab art⁹ a. ũ. t batin qđ est gradus. qz artatim t curue gradiũtur.

Artabe. pe. cor. q̃dam mensure sunt. Ubi Pap dicit. Artaba genus mensure syriace que tres modios facit.

Artauus. m. s. me. cor. ẽ cultellus sceptor.

Artemesia ẽ quedã herba Diane a gẽtibus cõsecrata. Ubi t grece. Diana artemis dr̃. t ẽ illius nature q̃ cũ vino decocta t mane bibita mẽstrua educit.

Artemo. onis. pe. pdu. dr̃ paruũ velũ q̃ i dulcib⁹ potib⁹ vtimur ad⁹. Ubi in actib⁹ apl'or Et elevato artemone fm⁹ aure flatũ tẽdebãt ad lit⁹

Artemũ idẽ. Ubi Est artemo vl' artemũ velux quoqz ratis.

Arteria. f. p. ẽ vena p quã exit t intrat aer t spiritus. Ul' ꝑm Pap. Arterie st̃ fistule vl' vene dicte eo q̃ artis teneãt itinerib⁹ vitalẽ spm̃. l' qz p eas aer. i. spũs a pulmone fertur. Jñ arteriacus. a. ũ. et est ille cui⁹ fauces reumatizant.

Jñ arteticũ. n. s. t ẽ medicia que prodest meatui gutturis.

Artesis. f. t. dr̃ artuũ morbus. Ubi Prudẽti⁹ Nodosa q̃s podagra distorquet t artesis. Jñ arteric⁹. a. ũ. t dr̃ ille q̃ hz infirmitatẽ in artubus ex ꝙsuetudine. vl' vt medici volunt dicit ille qui quandã nodositatẽ in mẽbrorũ partiũ iuncturis. t in eodẽ sensu dicit articus. a. um.

Jñ arterica. t dr̃ passio vl' infirmitas illa.

Articula. f. p. dr̃ pua ars.

Articularis. ꝙ. t. t h̃ le. i. ad artẽ ptinẽs. Et dr̃ ab ars artis.

Articulus. m. s. diminu i. puus artus vt digitus. t dicit ab art⁹. us. ui. Itẽ articulus dicitur quedã pars oꝛonis apd̃ grecos solã relacõnem significans. Inde articularis. ꝙ. t. t hocre quod habet officium articuli vt hic t hec t h̃.

Articulus est etiam quidam color rhetoricus qui fit q̃n multe dictiones simul ponũtur pũctatim sine coniunctione media vt ibi. Ho/lers. inermis. inops. inglorius. vnde rediisti.

Item articul⁹ etiam dicitur finis. Item articulus. i. momentũ. vt in articulo diei illius. i. in initio. in fine. in hora. in momento. Itẽ articulus pressura. artitudo. Itẽ articulus ẽ species numeri. Itẽ articulus est minima ps symboli. i. fidei. ꝑm quod dicimus. duodecim sunt articuli fidei. Etiam articulus sumit̃ pro signo. cũ quo mulieres signãt panes in fornace. ne fiat ꝙfusio int̃ alios. Unde Grecista. Articulus color est. breue mẽbrũ. dictio greca. Articulus numer⁹ p denos multiplicatos. Momentum articulus pressuraq̃ dicitur esse. Itẽ articulus est pars intentionis continens illõ quod actor intendit probare. vt in capitulo veniens. ij. de testi. t glosa in capitulo presentium. ℣. testes eo. titu. li. vi. Et articuli dicunt capitula in iudicio probanda. eo. ti. per tuas. Et quandoq̃ dicuntur intentiones. quando/q̃ assertiones.

Artifex t opifex differũt. Nam artifex dicit ex arte. opifex vero ex sola manu t iussione alteri⁹ Inde artificiũ qđ est manufactũ. Inde artificiosus. a. um. i. plenus artificio. Inde etiã artificialis. ꝙ. t. t hoc le.

Artificina.f.p.pe.p.est locus vbi artes exercẽ
tur
Articus a ũ.i.vonis artibus instruct⁹ ab ars
Artocop⁹.m.s.i.pist⁹ q̃si artifex panis. vñ
Juuenal'. Salua sit artocopi reuerentia Etiã
dr panis cum labore factus. ab artos quod ẽ
panis.ꝛ copos labr. Jñ artocopus i. panis
cum labore factus.ad opus dñi sui Uel dr pa
nis pistus in oleo
Artocrea.f.p.dr quilibet cibus artificiose cõ/
positus. Uel dr cibus ex pane ꝛ pasta ꝛ carne
factus.ꝛ dr ab artos.i.panis.ꝛ creos caro ꝑz
Hugt. Pap vero dr. Artos panis creos gre
ce caro. Jñ artocrea panis carnẽ ptinens. vul
go tortella
Artopta.f.p i.vas artificial'r operatũ. Unde
Plautus in aularia. Ego artoptam hinc pri
mo vtendã peto
Artos grece est panis latine
Artoterite hereticiab oblatõe vocati.panem
eñ ꝛ caseum offerunt. dicẽtes a p̃mis hoĩb⁹
oblatõem a fructibus terre.ꝛ a fructib⁹ ouiũ
fuisse celebratã
Artotira.f.p.pe.cor.est cibus q̃ fit ex pane vl'
pasta ꝛ caseo.ꝛ dr ab artos panis.ꝛ tirus qđ
est caseus
Artuosus a ñ.i.membrat⁹.ꝛ dr ab artus
Artus a ũ.i.strictus.sed artus us ui.t.mem/
br qđ neruis artat'.ꝛ facit datiuũ ꝛ ablatiuũ
in ubus ad drãm de ars artis artib⁹.
Arualis.ɔ.t.ꝛ hoc le.i.pertinens ad aruñ. vel
res arui.
Aruambale.n.t.est hostia cum qua arua am/
biebãt.qđ etiã dr amburbale.sed amburba/
lis. vel amburbale.ꝛ ꝫ amburbiũ est hostia
cũ q̃ ciuitatẽ ambiebãt.ab ambior vrbs Pa
pias dr.Aruambale est sacrificiũ aruor
Arugo ginis est color q̃dam sicut pdes acci/
pitris.ꝛ scribit' p a solã fm Pap. Sed arug
go per au.fm Hugt.est morbus regius. Item
arurugo est corruptõ aure per quam segetes cõ
trahunt innaturalem colorem ex aura corrup
ta
Aruina.f.p.i.pinguedo.vnde Job.xv. Et de
lateribus eius aruina pendet. Jnde aruina
tus a um.i.impinguatus. Jnde aruinosus a.
um.i.crassus. Jnde aruinula.femi.p.id est p/
ua aruina
Aruiolum li.dr paruum aruum.siuer corpus
puum
Arula.f.p.pe.cor.fm Hugt. est parua ara siue
altare. Uel fm Pap. Arula est patella carbo
num.craticula. vel vas eneum quadrangulũ
in quo ignis ardet. vel in quo prune vel carbo
nes asportantur.
Arulla.f.p.dr residuum' pomi.quod abũcitur
vnde. Tolle pripsima post ede pulpam sper/
nas arullam
Arundo fm Hugt.ppie dr folium pendẽs
sed sepe ponit' p canna.ꝛ dr ab areo ares qr ca
to aret. vñ Cãtat hyrundo.floret arundo. na
tat hyrudo. Jñ arundine⁹ ^ ũ.i.aliqđ de arun
dine existens. Jñ arundinetũ.ꝛ est locus vbi
crescunt arundines
Aruspex.ɔ.t.i. diuinator. q̃si arar inspector.
Hũ etiã exta seu intestina pcudũ inspiciunt.
vt futura p̃dicent.
Aruspicina.f.p.pe.p.est domus aruspicũ. vel
locus vbi diuinatur
Aruspiciũ.n.s.i.diuinatio
Aruũ.n.s.i.campus
Arx arcis.f.t.i.cochlea. scz turris.ab arceo es
qr arcet hostes. vñ. Arx docet arx munit arc⁹
tegit ꝛ ferit idem

A ante B

As assis plura significat Primo idem est qđ
obolus. Unde in euangelio. Nõne due passe/
res asse veniunt Et tamen differunt as ꝛ obo
lus quia obolus est factus ad similitudinẽ to
tius denarij valens denarij medietatẽ. sed as
est dimidius siue diuisus denarius toti tamẽ
obolo equivalens. Et nota q ɔposita ab as as
sis p obolo in essis finiunt' pter tria q̃ in ussis
finiunt'.scz octussis.septussis.centussis.ꝛ pter
semissis quod in issis finitur.ꝛ mouossis qđ
in ossis finitur. Sedo dr pondus duodecim
vnciar. Tercio dr punctus vnus in decivl'
tessere Quarto dr possessio ominiũ bonor ali
cuius que habet. Unde. As obolus pondus
pũctus possessio tota Jnde venit semis ꝛ plu
ra alia que patent in loco suo. Et as p obolo
dicitur ab a quod est sine.ꝛ sphera rotũditas
quasi sine rotunditate. Jrẽ in asse quando sig
nificat pondus ptinentur duodecim partes.
quar quelibet habet ppriũ vocabulũ. Unde
Assis bissena pars dicitur vncia plena. Assi
tollatur pars vna semisq vocatur Tollit de
as secuns.ꝛ erit pars altera decuns Excipe sex
quadrans .erit pars altera dodrans. Quattu
or ablatis ps est si bene nũatis. Illa trien
bisse qđ restat credo fuisse. Si tollis q̃q q̃n
cunsq relinq. Septuncẽ dicas ꝛ subscribit ps
altera semis. Septẽ si demis.ꝛ erit ps altera

semis.
Asabel interptat visio dei
Asaph interptat synagoga vel congregās.
Asbestus ē lapis ferrei coloris ab igne nomē sortit⁹.q⁹ semel accēsus nūq̄ extinguit. Naz asbestus.i.inextinguibil'
Ascella.f.p.locus sb brachijs.q⁹ ab eis ascellus brachia cillent.i.mouent
Ascia.f.p.i.dolabra q̄si acute scindēs. Jñ asciola dimi.i.pua ascia
Ascis.f.t.dr securis q̄ cemētarij vtunt. Jñ ascidulus.i.pua ascis.
Asclepius interptat deus dura facies t dr fabulose fuisse medicus.t potiones ꝓficiens.et emplastra ꝓponēs ꝓpter victus.q⁹ indigēs erat.nouissime in flumine tactus a Jone ꝓpt Darij filiū quē interemit
Ascolon villa vel vallis interptat.
Ascolonita ciuitas palestine q̄ t dr ascolon. de q̄ fuit herodes q̄ occidit infantes
Ascopa pe.pt.cor.vas est aq̄ticum vtri persimile. Ascopa em̄ grece latine dr uter. Unde Judith decimo. Imposuit utriq̄ abre sue ascopā vini.
Asscript⁹ a ū.i.alicui rei dedit⁹ t deputat⁹
Asscriptici⁹ glebe dr ille q̄ est asscriptus glebe fundo siue solo terre.t astrictus p scripturā in qua ꝓmittit domino soli se nunq̄ a solo discedere
Ascetis vide.s.acōmentarijs
Aser ē ꝓpr iñ nomē.t interptat btūs.q⁹ Jñ prr.dr. Cū peperisset eū zelpha dixit lya. Hoc p beatitudine mea.beatā q̄pe me dicent mulieres.ꝓpterea appellauit eum Aser. t scribit p vnū.s.vñ Aurora. Neptalim t iudas. tentamin t gad aser
Asia sie q̄dā femia fuit q̄ olim tenuit imperiū orientis.a qua dicta est asia regio illa. scz tercia ps mundi versus orientē. Jñ asian⁹ a.ū. asiatic⁹ a ū. Uel asia interptatur elatio vel elevatio.q⁹ illa pars mundi est elatior t altior. Inuenit etiā asia p quadā palude prima p/ducta.que p nomine regionis breuiatur. vñ Lucanus. Europam miseri lybiam asiamq̄ timere
Asilium.n.s.dr domus refugij quod Rhomulus fecit.sed mō est ecclesia. t dr ab a. q̄d ē sine.t silon q̄d est tactus. q⁹ nō est fas alicui ibi alium tangere vel offendere.t p.pe. Unde Virgilius vñ enei. Hinc lucum ingentē quē rhomulus acer asilum. Retulit t gelida mō/strat sub rupe lupercal. Pap. vero dr asilum ē templū quod Rhemus t Rhomulus constituerunt.ad quod q̄cunq̄ confugeret ab omni nora liber esset. Item hic asilus li.m.s.ē musca que boues stimulat t consumit mel apum. et eas conturbat.quā greci oestr̄ vocant t instici tabanū. Et videt etiā dici ab a q̄d ē sine et silon tactus p Jrium.q⁹ eius tactus nimis sentitur.vñ Grecista Turbat asilus apes miseris succurit asilum.
Asymphonia.i.consonantia.ab a t sympho/nia
Asyntheton est q̄dam figura. t fit sm Pap. qñ vna ozō dimidit in duas
Asinus.m.s.dr quasi asidus a sedēdo.q⁹ homines anteq̄ haberent eq̄s asinis insidebant vel dr ab a t senos sensus.quasi sine sensu q⁹ brutum t stolidum animal est. Dicitur etiaz asinus quasi alta sinens.sed tunc est etymologia non ꝓpositio Jn aselius.i.puus asinus Jñ asina t asella. Jñ asininus a ū.i.de asino existens. Jnde asinarius a ū quod pertinet ad asinum vt mola asinaria quā trahit asin⁹ ad molendinū. Et hic asinarius qui ducit vl pascit asinos. Et asina facit datiuū t ablatiuz plurales in abus ad drām sui masculini q̄d facit in is. Tamen inuenitur in is. Unde pri mo Regū.ix. Et de asinis quas perdidisti nu diustercius ne sollicitus sis quia inuente sūt Et scias q⁹ vt dicit Basilius in Hexameron Omelia octaua Intelligit asinus t hominis consuetus vocem.nouit iter quod sepius ambulauit.ad audiendum ita vehementer acutus.vt nullus ei de terrestrib⁹ comparari possit
Asmodeus.pe.pdu.est nomen demonis. Unde Thobie.iij. Demon nomine asmodeus occiderat eos
Asopus nomen est fluuij. Unde Asopum retrahas europam siue piropum. Et pirop⁹ nomen est gemme
Asparagus herba q̄dam. cuius frutex est asp et spinosus. Est etiam q̄dam pisciculus parvus.sed optimi saporis. Et etiam boletus vocatur asparagus. Et vt Pap.dr. Asparagi in cibo sumpti stomacho plus sunt.calidi sunt in aq̄ cocti omnes vesice causas curant. t calculos frangunt.
Aspera rū.i.dur⁹ acerbus trunculētus.
Aspergo gines.f.t.i.aspersio vel est nomē cuiusdam auis marine. vel est vestis femineq̄ vel vestimentoq̄ superfluitas. quod etiam sirina dicitur
Aspis dis.femini.ter.dicitur genus serpentis Et est illius nature. dum enim incantatur a

diuinatoribus. tunc vnam aurem pōnit. ⁊ tru
dit in terraꝫ. ⁊ aliam obstruit cuꝫ cauda ne au/
diat voces incantantium vt illesa permaneat.
Et ideo incātatur. quia veneno extracto aspis
est medicinalis ⁊ precioſi valoris. De hac di/
cit propheta. Sicut aspidis surde ⁊ obturan
tis aures suas ne audiat vocem incantantis.
Et ſm Isidoꝛum Aspis est vocata q̄ morsu ve
nena immittat. ⁊ spargat Hyos enim grece ve
nenum dicunt ⁊ inde aspis. quasi aspergēs hy
os id est venenū eo q̄ morsu venato interimat
et coꝛ. pe. in genitiuo. Itē aspis ꝺr et ſ̄ scutū mi
litare. Jn aspidula. i. pua aspis.
Aspriolus est aial quoddā
Assa. asse. f. p. ꝺr lignū dolatū ⁊ latū.
Assecula vel assecla per syncopam. con. pe. dici
tur ab assequendo. ⁊ est humilis persona alte/
ri subiecta. vel idem est quod domesticus fami
liaris. vel dicitur ab assideo quod in vna signi
ficatōne valet intantuꝫ sicut intendo quia ser
uus debet esse assiduus iuxta dominum suum
et sic dicitur seruiens vel comes qui sequit̄ ali/
um. Unde in Auroꝛa. Rursus vt in p̄mis vir
lucis ⁊ assecla fumi. Astiterant dño. ⁊c.
Asser asseris. masculini. tercie decli. significat il
las longas partes ⁊ tenues que diuiduntur et
abscinduntur a truncis. Et dicitur ab asse. q̄a
asseres soli in tectis ponūtur ⁊ non coniunctiꝫ
Assem enim vnum dicimus. Uel dicūtur asse
res. quia assideant parietib⁹ ⁊ trabibus. vel q̄
vnus alteri in pariete inseritur. Unde Ecc. xxix
Melioꝛ est victus paupis sub tegmie asseꝝ q̄
epule splendide. ⁊c.
Assessoꝛ dicit̄ quasi assidens iudici in cogniti
one causarum. suum prebens consilium iudici
qui alio nomine dicitur officialis iudicis ⁊ cō
siliarius.
Assidela feminini generis prime declinatio/
nis penultima produc. est mensa iuxta quam
sedemus.
Assidei sunt iudei qui diuino cultui semp̄ insi
debant.
Assiduus. a. um. i. studioſus. sollicitus. conti/
nuus. alicui rei intentus. et dicitur ab assideo.
Item assiduus id est diues ⁊ ponderosus in pe
cunia. ⁊ sic dicitur ab as assis ⁊ ꝺo. quia diues
plures habet asses id est obolos. Unde Naa/
man in hiſtoria legitur fuisse vir diues et assi/
duus Unde. Diues ⁊ intentus notat assiduus
sub eodē Ass facit assiduū sic assidet assiduusq̄
Etiam assiduus dicit̄ qui expensis erarij p̄erat
et sic dicitur ab esse ⁊ dādo. nō quia multū gra
tis ꝛt diues. sed coactus plus dat q̄ pauper
in collectis faciendis.
Assimetra feminini generis prime ꝛclinatio/
nis dicitur nomen generale omniū mansoꝛuꝫ
adiacentium ville vel ciuitati. ab assideo. es. et
metros mensura.
Assisterium neutri generis secūde declinatio.
est locus vel domus monialium sicut monaste
riuꝫ monachoꝛum.
Assistria feminini generis prime ꝛclinatōnis
monialis ibi assistens.
Assistrix vel astitrix ab assistendo videtur dici
et dicitur que sistit iuxta seruitiū vel circūsistit
Unde Hab. ix. Da mihi ſdomine sedium tua
rum assistricē sapientiā Et est producenda hec
syllaba stri. ſm Hugī. Dicunt tamen quidam
q̄ hec littera coꝛrupta sit. ⁊ ꝛbet dici astitricē ⁊
non assistricem. Nam sisto quando est transiti
uum accipit preteritū mutuo a statuo. ⁊ facit
statui. ⁊ in compositione assisto astitui astitu/
tum. a quo ꝛscenderet astitutrix. quando vero
est neutrum accipit preteritū mutuo a sto. stas
et facit steti. ⁊ in compositione assisto astiti asti
tum. ⁊ ab hoc regulariter ꝛscenderet astitrix.
me. coꝛ. ⁊ non assistrix. quia nihil est. nec ab ali
quo verbo potest̄ formari. Unde. Sisto facit
statui si transeat atq̄ statutum. Si fuerit neu/
trum dicito sisto steti
Associus masculini generis secunde ꝛclinatō
nis id est consocius. consoꝛ. consodalis. contri
bulis. confeduſtus. et dicitur ab ad et ab hoc
nomine socius.
Assolatus. a. um. id est ad solum ꝛductus vel
ad solitudinem redactus vel ꝛ solio ꝛpositus
Assula feminini generis prime declinationis
pe. coꝛ. dicitur id quod cadit de ligno quando
dolat̄. ⁊ dicitur ab assa asse.
Assultus. us. ui. impetus. assumptus saltu.
Assumentū. n. s. est illa pars que de aliquo ac
cipit̄ vel assumitur ad aliq̄d faciēdū vl̄ reparā
dū. Unū Marci. ij. Nemo assumētuꝫ panni ru
dis assuit vestimēto veteri. q̄si diceret. Nemo
sapiēs cōiungit panno veteri partē noui pānī
quā assumpſit ꝛ aliquo nouo panno.
Assur assuris. fuit filius Sem. a quo dicta est
assuria. Inde assurius. a. ū. i. assur Unū in Auro
ra. Sicut rex assur malus extitit ⁊ tamē idem.
Assus. a. uꝫ ꝺr q̄si arsus. ab ardeo Jn assatus.
a. ū. ⁊ hec assatura. re. Unū. ij. Regꝫ. vi.
assaturā bubl'e carnis vnā. i. fruſtū bouis assa
Astarthen est idolū sidoniꝫ. tum.
Astericus vel asteriſcus masculini. secunde ꝛ.
id est forma astri. ⁊ est quedā nota que in libris
apponit̄. que ꝛ his omiſſa sunt vt eluceſcebāt

per eam notam que esse videtur. et dicitur ab aster quod est stella. qua vsus est Origenes in translatione biblie. Circa quod notandum q translatores et interpretes biblie multi fuerūt sicut dicit magister in hystoriis. quia ante incarnationē domini annis. ccxxxi. tēporibus. Ptolomei philadelphi regis egypti septuaginta interpretes floruerunt. qui legis et pphetas hoc modo transtulerunt. Ptolomeus studiosus et librorum cupidus ꝓcipiens apud iudeos legem esse ore dei editam. et digito illius scriptam. missis epistolis et muneribus. rogauit Eleazarū pontificem iudeorum vt sibi viros seniores hebraice et grece lingue peritos qui interpretari et transferre valerēt. dirigeret. Etenim sua desideria essent eam in greco translatam habere. et arcanis regalibus interesse. Eleazarus autem annuens eius petitioni. de vnaquaq tribu sex legiferos vel legiferentes destinauit. Hi sunt septuagintaduo interpretes. qui licet septuagintaduo fuerunt more sacre scripture. tamen communiter dicitur septuaginta. quia si duo supersunt hoc est modicum respectu septuaginta. Qui venientes ad regem pentateucum et prophetas transferentes coram rege disputauerunt de vno deo colēdo. et q nulla creatura esset deus. Inde est q vbicūq occurrebat eis in transferendo de trinitate. vel sub silentio preteribant vel enigmate trāstulerunt ne tres deos colendos tradidisse viderentur. Similiter de incarnatione verbi facientes. Unde trāslatio septuagintaduum quādoq est superflua quandoq diminuta. Post incarnatōnem autem domini et passionem annis centum. xviij. Aquila quidā iudeus ad fidem conuersus. sz postea in heresim lapsus. primus interpres fecit aliaz translationem de hebraico in grecum tempore Hadriani imperatoris. Deinde post annos. lij. Theodotion fecit terciā translatōnem sub Comodo. Deinde post annos trigīta Simmachus interps claruit sb Seuero. Deinde post annos octo inuēta est quedaz trāslatio. Hierosolymis. cuius auctor ignorat. que dicta est vulgata translatio vel quinta editio. Deinde post annos. xvij. tempore Alexandri superuenit. Origenes videns istas translationes imperfectas. incepit corrigere translationē lxx. interpretum per posteriores iam dictas translationes vel fm aliquos solum translationem Theodotionis correxit. et miscuit. scilicz supplens diminuta. et resecans superflua. Ubi cunq igitur ad translatōnez. lxx. interpretuz aliquid addidit ex translatiōibus sequētibus vel vbi addidit que deerant ibi ponebat asteri cum vel astericum id est stellam vel formam astri per quod innuit q per additionem illam elucescebant que prius deerant. Et dicitur astericus ab aster et icon quod est imago vel signū et producit pe. quia apud grecos icon scribitur per ei diphtongō. et dicitur astericus fm modernos vel asteriscus fm antiquos. et tunc dicitur ab astris id est stella et icon Ubi vero erat superfluum ponebant obelum. Obelos cm̄ grece dicitur sagitta latine vel veru. signans p hoc q littera ibi superflua erat. Deinde ipse Origenes fecit aliam translationem per se plenam sine his signis. Hi omnes transtulerunt de hebraico in grecum. Deinde quidam volētes habere omnes istas translatōnes simul scribēbāt libros. sic eos ordinantes. q in medio cuiusliber folij ponebant sex columnas a summo deorsum descendentes. ponentes in prima verba translationis prime. in secunda secunde. et sic de aliis. Et isti libri dicti sunt hexapla abhexa grece quod est sex latie. quasi sexcupla vel dicitur exapla quasi liber habens sex translatōnes rectas vl rectificatas. Quidaz tamen hexapla exponunt simplicitur pro exemplaria. Et his temporibus multi vtriusq lingue scioli fecerunt alias translationes de predictis grecis translatōnibus in latinum. Nouissime superueniens beatus Hieronymus. peritus in tribus linguis hebraica. greca et latina primo correxit translationem. lxx. interpretum in latino cum astericis et obelis postea vero transtulit immediate bibliam de hebreo in latinum sine astericis et obelis. Et hac translatōne nuūc vbiq vtitur tota rhomana ecclesia. licet nō in omnibus libris Et ipius translatio merito ceteris antefertur. quia est verborum tenatior et perspicuitate sententie clarior. Et trāslatio prima. s. lxx. interpretum facta est in Alexādria ciuitate que metropolis est egypti. Alie autem translatōnes in diuersis partibus mundi vbi tunc magistri polluerūt. Nota q vbicunq in libris veteris testamenti mēdositas reperitur currendum est ad volumina hebreorum. quia vetus testamētuz primo in lingua hebrea scriptum est. Si vero in libris noui testamēti recurrenduz est ad volumina grecoruz. quia nouum testamentuz primo in lingua greca scriptuz est preter euangelium Matthei et epistolas Pauli ad hebreos.

Asterites est gemma candida inclusam lucem continens sicut stellā intus ambulantez vnde dicta est.

Asty grece dr vrbs vel ciuitas.
Astysmos.i.antismos. vide.s.
Astrea.f.p.pe.pd.i.iusticia ab astr.q2 de celo descēdit. vñ Ouid.in pmo methamor.ph. Ultima celestū terras astrea reliquit
Astereus a um.pe.pd.dr res que pertinet ad astrum
Astiron gemma est crystallo ppinq. in cuius centro lucet stella fulgore lune plene. t dr sic. q2 astris postposita fulgorē rapit t gerit
Astrolabiū.n.s.qđ dā instrumentū ipsi9 artis astronomie
Astrologus dr inspector t mēsurator astror et dr ab astrum t logus.q̄si loquens de astris et augurans. Inde astrologia q̄dam ars astronomie Jñ astrologicus a'um. Et scias q astrologia partim est naturalis.partim supsticiosa Naturalis dum exeq̄tur solis. t lune cursus. vel stellar certas tempor stationes. Supersticiosa vero est illa quā mathematici sequūtur. qui in stellis augurantur. quibus etiam duodecim signa per singula anime vel corporis membra disponunt.siderumq3 cursu nativitates hominum t mores predicare nosc/untur
Astronomus.m.s.dr q̄ docet legem vel regulam de astris. vel q̄ nominat ea. t dicitur ab astrum t nomos quod est lex.vel norma.i.regula.vel onoma.i.nomen. Jñ astronomia ipsa ars Jñ astronomicus a um.fm Hugt. Papias dr.Astronomia.i.astror lex.que cursus siderum docet. t est vna de septem artibus liberalibus
Astrosia vel atrophia.f.p.est tenuitas corporis ex causis latentib9 t paulatim pualescentibus dicta sic ab immutatōe corporis. Nam greci nutrimenti cessatōem astrosiam vl' atrophiam vocant
Astrosus.a um.i. lunatic9 quasi malo sidere vel astro natus
Asturco onis.i.extrari9 ab astur p gente.q̄a apud illam gentē hmōi equi abundant. Est etiā idē quod accipiter
Astrum.n.s.i.stella t dr ab astro ph̄o q̄ pm9 tractauit de astris. vel ab aster qđ grece dr stella. Jñ hic t hec astralis.t hoc le.t. ad astrum pertinens. Et nota q stella dr quelibet singularis. Sidus pluriz stellar collectio. Astr grandis stella vt sol luna t alij planete. Hec tamen nomina apud auctores cofunduntur. Item astrum quādoq3 ponitur p celo.non q idem significet.sed quia astra signant partem celi
Astula.f.p.dr illud qđ cadit de ligno.qñ dolatur.t dr a tollendo. Uñ q̄dam volūt dici ascīā ab astulis q2 eas a ligno eximit
Astur.m.t.est q̄dam ppl's hyspanie qui iurta fluuiū qui dr stura habitat. Inde asturia. f.p.regio vel ciuitas eor. Inde asturiensis t asturiense Item astur.m.t.dr q̄dam auis que apud illam gentē abūdat.t dr ab astur p gēte.vel dr ab aue t sterno.q2 sternit aues.q̄ et dr asturco vel accipiter. Pap. dr. Asturco accipiter maior. vñ Asturco q̄drupes asturco dr ales
Astus usus callidit as solertia fraus fallacia.t sumit in malo. Inde astucia.f.p i.ingeniositas solertias cautela industria callidit as.t ppie dr de malo. Inuenit etiā astu indeclinabile.n.g̃.p codē. Uñ. Astu vincit hō cūcta creata solo
Astut9 a um.i.callidus.t dr ab astu

A ante T

Atacus.pe.co2.maior est bruco. Et vt dr glosa Joel' pmo. Eruca vermis est q̄ in oleribus marime inuenit. Bruc9 dr fetus locuste anteq3 habeat alas. Dem̄ cum par incipit volare dr atelab9 Cū vero pleniter volat dr locusta. Et est bruchus multo ḡuior q3 locusta vl' atelab9. q2 tacens in vno loco radicit9 cōedit fructus. Atacus aūt dr q̄si ategus.i.sine tega eo q nihil habeat q̄ inuolut9 tegat. Pap. aūt dr. Atacus auis ignota
Atauus pr̄ aui. vide.s.abauus.
Atelabus vide.s.in atacus.
Ater a um.i.niger
Atalanta est q̄dam virgo ppter velocitatē.et dr ab atas.i.leuitas.t lentos plenum q̄si plena leuitate
Atlas antis.fuit frater Promotheci.rex africe optimus astrologus.vnde dictus est celū sustinuisse. Et a nomine eius dictus est mons africe atlas.q̄ ppter suā altitudinē dictus est celsum sustinuisse. Jñ atlanteus a um.t atlāticus a um.
Athalia inteptatur tempus dñi. t fuit regina in israel.
Athanasia.i.immortalitas
Athanathos.i.immortalis.ab t qđ est sine. et thanathos mortale. Inde athanatus.a.ū. i.immortalis.
Athene ar.q̄dam ciuitas in grecia ab athanathos.i.imortalis ppter studiū sapie q̄ immortal' est.q̄ olim ibi viguit

Athenien̄sis.ɔ.t.ꝛ hoc se. nom̄ē est patrium. et fm formationis analogiā deberet dici athenēsis.sed cā euphonie hꝫ.i.añ penultimā

Athesis nom̄ē fluuij

Athleta pe.p.p.ɔ.i.luctator pugnator miles fortis.ꝛ dicitur sic quasi ad letum fortis.id ē ad mortem

Atomia grece debilitas stomachi latine

Atomus.f.s.dꝛ corpꝰ indiuisibile ꝓpter sui puitatem q̄uis forte nullū corpus sit qđ diuisionē recipere non possit.ꝛ dꝛ ab a qđ est sine.ꝛ tomus qđ est diuisio vel sectio. qꝛ nō recipit sectiōem iēsui subiacentē.

Atnepos filius abnepotis. vide.s.in abauꝰ.

Atornati dicunt̄ pcuratores apud acta ɔstituti.in capi.vnico.de sta.mona.libro.vi.in.§ porro

Atramen.n.t.i.nigredo. Jn̄ hoc atramentuꝫ ti.i.incaustuꝫ. qꝛ nigꝝ facit liquorem in quo ponitur

Atramentariū.n.s.i.scriptoriū pluteū pulmatium.vnde. Ezechiel ix. Et atramentariū scriptoris ad renes eius. Jnde atramentariolū li.diminutiuū

Atriensis.m.t.i. ianitor ostiarius excusariꝰ. patiginarius ianuarius.

Atriolū.n.s.i.puū atrium.

Atriplices herbe q̄ humidā ꝛ frigidā ꝑtutem hñt in cibo sumpte ventē dissoluūt

Atrium.n.s.dꝛ magna domus ampla ꝛ spacioſa.ꝛ est ipsoꝝ nobiliū.ꝛ dꝛ atrium qꝛ ei adūtur tres porticus extrinsecꝰ.vel ab ater dꝛ ꝓpter caliginem ignis. q̄ olim solebat esse in atrio. Unde in passione xp̄i. Et petrus stans in atrio calefaciebat se ad ignē. Jtem atria dicuntur aule cemiteria vel loca sancta.ab atteroris.quia pedibus ambulantiū atteruntur. Uñ Atria dic aulas cadē cemiteria dicas Et loca sanctoꝝ tibi sit caput ꝛ atriꝫ

Atriarij sunt fui siue custodes atrij

Atrox.o.t.i.efferus crudelis. Jn̄ atrocitas.i. asperitas crudelitas

Attabernalis.ɔ.t.i.socius ꝛ ꝓprie in taberna leccator q̄ valde frequētat tabernā

Attramen inis.n.t.i.setaciū

Attestatões sunt dicta testiū. vel testimonia. ordines iuris in scriptis redacta

Attritus est afflictus ɔsumptus exhaustus ī debilis vel fessus

Attollitꝰ media breuis est eleuatꝰ. vel quasi q̄dam pauore ɔcussus

Attonitꝰ a ū.pe coꝛ.i.tonitruo stupefactus territus ɔfusus ꝑturbatus

A ante W

Auarus dꝛ qui inordinate cupit res tēpales et dꝛ auarus quasi aueus.id est cupiens aurū vel quasi varas habens manus.i.curuas. Et auarus ꝓprie dicitur qui non satiatur.sed cupidus qui aliena desiderat. Jnde auaricia.id est cupiditas.ꝛ dicitur ab aueo ues. id est cupio.quia auari semp sunt cupidi. Etiam auaricia est rerum temporaliū insatiabilis cupiditas.ꝛ est vnum de septem peccatis mortalibus

Auceps.ɔ.t.dꝛ aues capiens.ab auis ꝛ capio vel capiens

Aucipium dꝛ locus aptus ad capiendū aues vel rethe vel virga viscata. vel tugurium ad hoc ꝑparatum

Auctio.f.t.i.augmentatio.dꝛ etiā auctio mercatio. Jnde auctionarius a ū.i.mercator. qui res suas auget.ꝛ ꝓprie dꝛ ille qui hic vel illic res quas ꝛ veteres ꝛ tritas ꝛ ruptas emit. vt postea charius vendat. Jtem auctionator qui q̄ accipit ꝑ imparatore

Auctor oris.m.t.i. augmentator dux ꝛ venit a verbo augeo ges.ꝛ ꝛ debet scribi p.u.ꝛ ct. vide.s.in actor

Auctoriū.n.s.dꝛ illud quod additur rei mēsurate cum venditur. Et est etiā cibus q̄ mense vacuate supadditur

Auctrix.f.t.i.augmentatrix

Aucupabilis.ɔ.t.ꝛ hoc le.res que est apta ad capiendū

Aucupiū.n.s.i.fortuniū ꝛ bonus euentꝰ. Dꝛ etiā officiū capiendi aues

Audax.o.t.dꝛ qui aggreditur aggredienda.ꝛ fugit non aggredienda. Jnde audacia.ꝛ differunt audax ꝛ temerariꝰ. audacia ꝛ temeritas. qꝛ audax non timet.temerariꝰ non cogitat periculum. Jtem audacia fit per ɔsilium temeritas sine ɔsilio. Jtem audax ponit q̄nq; ꝑrogante

Audientia licet etiā aliter capiatur.tñ magis ꝓprie dꝛ esse facultas ꝛ potestas loquendi coram superiore alicui concessa.put dicimꝰ data ē illi audientia vel denegata est ei cōmunis audientia

Auditoriū.n.s.dꝛ locus vbi ɔsilia ꝛ rñsa audiunt̄.vel foꝝ causaꝝ vel locus in quo diuerse cause audiunt̄ ꝛ tractant̄

Auditor in curia papē vocatur q̄ vice iudicis alicuiꝰ causam vel causas audit.in Cle.audituꝛ de rescrip.

Auditor camere papæ. dr q audit negocia sup thesauro papæ. t sup hijs que ad cameră papæ ptinent.

Auditor ꝺictoriaꝝ dr in curia papæ q audit impetrates rescripta ad lites vel alr ad ius cõe ptinentes grãs

Auellana ne. tã p arbore q̃ p fructu ponitur ĩ f. g. t dr ab auellano monte vbi abũdãt auellane.

Auena. f p. genus herbe. eo q auide surgat Jñ auenula. i pua auena

Auernus. m. s. dr locus. vbi est descensus ad inferos. t ponit sepe p inferno. t dr ab a qđ ẽ sine. t vernos qđ ẽ delectatio. qr in inferno nr la est delectatio

Augmentũ. n. s. i. amplificamentũ.

Augur. ꝺ. t. q vel q̃ in garritu auiũ diuinat. t dr ab auis t garrio. qr antiq̃tus diuinatores p garritũ auiũ futura p̃dicebãt. Jñ auguriuz ralis diuinatio

Augustea. f. p. i. charta q̃ ab Augusto. i. ipatore mittebar. l' qđ dã genꝰ charte sic dcm in honore illi⁹. Sicut augusteũ dr genus marmoris in egypto tpe Augusti pmo inuentũ. Sicut etiã tyberiũ genus marmoris tpe Tyberij inuentum

Augustus. mi s. est ppriũ nomẽ cesaris Quilibet etiã rhomanꝰ impator pt dici augustus ab augẽdo imperiũ. Vñ in natiuitate dm̃ legitur. Exijt edictũ a cesare Augusto. Etiã antonomatice Octauianꝰ dictus ẽ augustꝰ. qa sup oẽs alios auxit rhomanũ imperiũ. Et ab illo dictꝰ est q̃dam mẽsis augustꝰ. qr in eo mẽse natus est vel qr obtinuit victoriã de Anthonio. t Cleopatra. vl' ideo ab augeo ges. qr in isto mense res augent t crescũt. Oñq̃z ꝺo adiectiue ꝺeclinat augustus a ũ. i. nobil' illustris insignis p̃clarus exgrex segregarꝰ celticus heroicꝰ. Et est ꝺpositũ ab aue. t gusto as. qr solis nobilibꝰ licebat olim gustare aues. et tũc ꝺpatur. Cũ ꝺo ꝺeclinat p quartã ꝺeclinatõem hic augustꝰ us ui. est q̃dam spes diuinatõis. q̃ fiebat in gustu auiũ. t est ꝺpositum ab aue t gustu. Solebãt em̃ auẽ spgere gallinis et in gustu t captõe illꝰ esce sape auguriũ. qđ dr augustus

Auia. f. p. est mater patris vel matris.

Auiaria. i. secreta loca. t a via remota. Aut tm̃ auibus adibilia

Auicula. f. p. dimi. i. pua auis

Auicurarꝰ. m. s. q̃ capit aues. Jtẽ auicularia plis nũ. n. s. dicunt loca secreta silvaz. solis auibus adibilia

Auidus a ũ. i. multũ cupidꝰ. t fm q̃sdã dr ab habendo. qr sp habere ꝺesiderat. Jñ auidulus a ũ. i. aliquantulũ auidus

Auigerulus. m. s. vel auigerula. f. p. dr q vl' q̃ gerit aues ad vendendũ

Auinum. n. s. p. pd. quasi extra vinum. i. aq̃ mixtum.

Auis. f. t. est nomen generale ad oia volatilia pnnata. t dr ab a t via. q̃si sine via. qr certã viam non habet. sed p auia q̃q̃z discurrit. Potius tñ videtur ethymologia q̃ ꝺpositõ. Etiã dr ab auco ues. i. cupio qr auis cupide sumit cibum

Auius a um. i. a via remotus Jnuius t deuiꝰ idem. Sed tñ ppie differũt. qr deuiũ ppie est in siluis. Auiũ in puis ẏgultis. Jnuiũ in paludibꝰ t aqs. vñ Deuia sũt silue ẏgultz auia lymphe. Jnuia sepe tñ hec legis im ppie.

Aula. f. p. i. domꝰ regia siue spaciosuz habitaculũ porticibus quattuor ꝺclusum. Jnde hec aulula dimi. i. parua aula. Jtem aula dr q̃q̃z scrimũ in quo res ponunt. Etiã aule plural'r dicunt fistule organoꝝ per quas elicitur melodia. Jnde aulidus da dum. i. dulcis instar sonorgani.

Aularis ꝺ. t. t hoc re. t aulet⁹ a ũ. p eodẽ. sciz ad aulam ptinens

Aula grece cãnula dr vel tibia latine

Aules lis. t auledus dr q̃ cũ cannis cãtat. s. tibicẽ. Et ꝺponit choraules lis. t est q̃ cũ cannulis cãtat in choro

Auleũ. n. s. dr cortina. qr in aula Attali regis pgamoꝝ pmo fuit inuentũ. l' qr in aulis extendi solet. Jtem auleus a ũ. i. regalis vel res aule. t dr ab aula

Aulicꝰ a ũ. t aulanꝰ a ũ. i. palatinꝰ q̃si aule custos. qr assidue ẽ in aula cũ pncipe

Auoth. i villa vel ville. vñ Nũi. rrij. Quos appellauit auoth iayr. i. villas iayr

Aura. f. p. q̃q̃z idem est quod splendor. Vñ p ramos aura refulsit. i. splẽdor. Sedo dr vẽtus. vt aura flat. i. ventꝰ. Tercio dr aer. vnde Theodolꝰ. Comit eq̃ pẽnas. t se dimittit in auras. i. in aera. Quarto dr fauor. vt iste habet bonã aurã sue pmotõis. Vñ. Aera splẽdorem ventũ sil' atq̃z fauorẽ. Quattuor hec aura significare solet

Aurata. f. p. dr piscis q̃dam q̃ in capite habet colorẽ simile auro

Aurea. f. p. dr frenũ eo q circa aures ponatur. et dr ab auris. Dicitur etiã aureus a um. adiectiue. i. de auro. t tunc dr ab aurum. vnde. Aurea frenat eqs. est aurea mobile nomẽ

Aureola.fe.p.ðr ꝓprie illud ꝑmiũ ꝓueniens ex opibus ꝑcellentiꝫ qð datur sanctis in patria eterna. Et tale ꝑmiũ est triplex. Primus ðr crinale q ꝯiugati caste viuentes cozonanť. qð fm theologos fructꝫ tricesimꝫ ðr Sed fm ðr sertum. q hoies existentes in viduitate ꝯtinẽtes in patria eterna cozonanť. illud ðr fructus sexagesimus. Tertius ðr aureola qua doctores martires ⁊ homines existentes ꝛgines cozonabunť. ⁊ ðr fructus centesimus. ⁊ virginibus castis ſpecialr in eterna patria attribuendus. Vñ. Virginiꝫ cecidit centesimus in tegritatis. Sed sexaginta seruant q sunt viduati. Triginta seruãt coniugati caste viuentes. Et ðr ab aurum ⁊ olon. i. totum. quasi tota aurea

Auricalchũ. n. s. quoddã genus metalli ex diuersis metallis ꝯflatum. sic dictũ qz habet similitudinẽ auri ⁊ eris. auri in splẽdoꝛe. eris duricia. ⁊ ðr ab aurꝫ ⁊ calchos. i. es vl ab aurꝫ et calchos. i. fex. q si fex auri

Auricomꝫ a ũ. ðr q habet aureos capillos

Auricularis. ꝯ. r. vel auriculare. n. r. ðr minimus digitus. qz eo aurẽ purgamꝫ. Et adiecti ue inueniť. vt h ⁊ hec auricularis ⁊ h re. i. secretus. vt auricularꝭ amicus. vel auricularꝭ. i. res ad aurẽ ptinens. ⁊ ꝓ eodẽ auricularius a um vt auricularꝫ anulus vel auricularꝫ q in aure fertur. vel auricularꝫ. i. secretꝫ ꝯsiliatoꝛ. ⁊ h auricularia. i. secreta ꝯsiliatrix. qz secreta in aure solent dici

Auriculariũ a secreto vna ꝑs indeclinabil'. i. secretariꝫ vel ꝯsiliariꝫ. vñ. y. Reg. xxxii. Fecit qz eũ sibi dauid auricularium a secreto. i. secretarium ꝯsiliarium

Auriculatus a ũ. i. magnas aures hns ab auricula ðr

Auricus a ũ. i. res ptinens ad aures. sicut dicimꝫ auricos pilos q creſcũt in aure

Aurifaber. m. s. ðr q opatur in auro

Aurifer. ꝯ. r. ðr q vel q facit aurꝫ.

Aurificina. f. p. ðr fabrica aurificũ. vel locus. in quo aurifaber excoꝯt aurꝫ

Aurifodina. f. p. ðr locus vbi fodiť aurꝫ

Auriga. m. p. ꝛ. pd. ðr rector currus. ⁊ ðr ab aure ⁊ rego. qz regit equos freno. q si auris auditu. vel ðr ab ago ⁊ rego. qz agit ⁊ regit currum. vel ðr ab aurio. qz aurit. i. pcutit equos iunctos. Vnde. Aurio ꝑcutio auriga dicitur inde.

Aurigraphia. f. p. ðr aurea scriptura. Jñ aurigꝑbus q aureã scripturã facit

Aurilegium. n. s. ðr locus vbi reponiť aurũ.

Auripigmentũ. n. s. est genus terre ex q sit qñ qꝫ vnguentũ hns colorẽ auri.

Auris. f. r. fm Jsidoꝛ ðr ab hauriẽdo voces vñ Virgilius. Uocẽqꝫ hys auribus hausit. Uel ðr q si auide rapiens sonũ Uel ab audiẽdo. ⁊ nõ est ꝯpositio sed ethymologia. Jñ auricula. i. ꝑua auris

Auriscidus. m. s. artifex q scindit aurꝫ.

Aurisia. f. p. ðr cecitas q ꝛodomite circa domũ loth fuerũt ꝑcussi

Auritus a ũ. q habet magnas aures

Auroꝛa. f. p. ðr initiũ dici clarescẽtis. vel primus splẽdoꝛ aeris. q grece eos ðr. ⁊ nos ꝑtinatiõem ab auroꝛa q si croꝛẽ dicimꝫ.

Aurugo gis. f. r. est morbꝫ regiꝫ. vide. s. arugo

Aurulentꝫ a ũ. i. plenꝫ auro

Aurũ. n. s. est quoddã metallũ. ⁊ ðr ab aura. ꝑ splẽdoꝛe. quia ꝑ ceteris metallis fulget. vel ðr ab arion qð ẽ seruare. qz ꝑ ceteꝛ metall' seruatur Jnde aureus a um. id est ex auro existẽs Jnde aureolus a um. id est aliquantuli' aureus.

Auruꝫ cozonantiũ dicebať quod ꝯferebatur ad cozonatões ꝓncipuꝫ. vel quod cozon. ⁊ faciendaꝫ nomine ꝓestabatur. que in templo pendentes a Tyroꝛ Uespasiano sublate sunt Alij dicunt aurum cozonatoꝛꝫ quod dabatur athletis

Aurũ publicũ est qð ptinꝫ ad erariũ fisci. C. de au. pu. pse. i. detectoꝛibꝫ. l. r.

Auruſpex. ꝯ. r. i. diuinatoꝛ vel diuinatrix ab auſpiciẽdis auibꝫ dictus vel dicta. ⁊ videť di ci ab aue ⁊ ſpecio. Jnde auſpicatoꝛ. i. diuinatoꝛ. Jnde auſpicatrix. i. diuinatrix Jnuenitur etiam auſpicato aduerbialr. Unde Terentiꝫ in andria. Haud auſpicato huc me appuli Auſpex idem.

Auſpiciũ. i. diuinatio. auiũ inſpectus vel bonus euentus. Sed auſpiciũ iuris est exordiũ libri. fm Ber. in ca. paſtoral'

Auſter auſtri. ðr ventꝫ ꝓflans a meridie dictus sic ab hauriendo aqs. Nam nubila nutrit ⁊ aquas dat. Jñ auſtral'. ꝯ. r. ⁊ h le. ⁊ auſtrinus a ũ. p eodem

Auſtralis plaga est que est ab auſtro siue meridie. Unde auſtralis. i. meridianus. Jtem auſtralis inueniť ꝓquoddã paralello. q ⁊ bruma lis ðr Et est auſter ita calidus q etiam piſces ðr corrumpere in mari. Item ab auſter vel auſtrinus auſtrino nas. i. corrumpo vitiovl' macrumfacio. Jnde auſtrinatus a um. vt auſtrinata animalia id est macra. quasi auſtro corrupta.

Austerus.a.ū.ꝛ hic ꝛ hoc austeris.ꝛ hoc re.in eodem sensu.i.asp.seuer⁹.strenuus ꝛ dr ab auster.qr ille ventus a pncipio est asper ꝛ insuauis. Inde austeritas.i.aspritas

Austroafricus est quidaꝫ ventus collateralis austro.sic dictus qr inter austrum ꝛ africū est

Ausus.us.ui.i.audacia.sꝫ ausᵘ.a.ū.dr audax

Autenticus a.um.i.autoritate plen⁹ vel fide dignus.scꝫ cui prio credebatur ex sui dignitate.vt autenticus sermo.autentica propositio. ꝛ dicitur ab autentum grece quod est dignum latine. Item autenticus etiaꝫ dicitur nobilis

Autenticum n.s.est liber iuris ciuilis excerptus quasi quedā summula ex aliꝫ legalib⁹ libris continens nouē collationes vt nouē partes principales Sꝫ autentica.f.p.est lex vl' ℈. incorporatus in li.C. Et ergo sp allegatur autentica.C.ti.tali vel tali.C.ꝛ epi.ꝛ cle.autētica generaliter. Et sic additur ti.sed non additur numerus coll'.

Autor.m.t.i.fidedignus.s.pmordialis inuētor alicuius artis. Et dicitur ab autentim grece.quod est famosum vel fidedignum latine.

Etiam autor idem est quod ligator.et sic dicit a q̄ dam verbo ꝛfectiuo.s.auieo.auies.i.ligo Et fm pmam significationē philosophi ꝛ inuētores artiū.vt Plato Aristoteles ꝛ queli bet excellētes psone ꝛbēt dici autores. Sedꝫ vero secundā significationē Virgilius Lucanus Ouidius ꝛ ceteri poete ꝛdent dici autores qui ligauerunt carmina sua pedibus et metris. Inde autrix mulier autentica

Autoritas.f.t.est sententia imitatione digna vel autoritas prout sumitur in topicis est iudicium sapiētis in scientia sua. Unde a rei iudicio solet talis actᵘ ꝛnominari.vt Plato dicit celū esse volubile.ergo ita est.quia quod videtur alicui sapienti ꝛ experto i sua scientia credendū est sic esse.iuxta illud Experto crede magistro. Inde autoricabilis.o.t.ꝛ hoc le.in eodem sensu cū autēticus id est factū autenticū. vel autoricabile dicitur quod fit autoritate sapientis vel sapiētum.vt homo autoricabilis. id est autoritatis cui credi ꝛbet

Autumnus.m.s.est quarta ps anni frigida ꝛ sicca.ꝛ dicit a tempestate. quoniā folia cadūt et omnia matureſcūt vel dicitur ab autumno. as.antiquo verbo.i.colligo quia in autumno vue colliguntur.ꝛ hoc fm Isidorum. Sꝫ fm Huguitionem dicit ab augeo es. qr tunc oēs fructus augētur ꝛ matureſcūt. Sed fm Papiam dicitur a tēpestate. qr in autumno sunt magne tempestates. Et sunt quatuor partes anni. Unde. Uer Petro ꝛtur.estas exinde sequetur. Hāc dabit Urbanus. autūnū Symphorianus Festum Clementis caput hyemis est venientis

Auūculus m.s.dicitur frater matris.sicut patruus frater patris. Unde Patruᵘ a patre pēdet auūculus a genitrice. Sed auūculus magnus est frater auie.

Auus.m.s.dicitur pater patris vel matris. Inde auia.f.p.matris vel patris mater.vide supra abauus.

Aux augis vel auges in eodem sensu.venit ab augeo.et est iste punctus in quo sol est dū maxime appropinquatur nobis.vt est circa festuꝫ sancti viti.

Auxesis.i.augmentum.ꝛ est ppie dictionis.

Auxiliū.i.subsidiū vel pſidium.sed differunt qr auxiliū est quod ab extraneis datur.subsidiū quod postea supuenit.presidium aūt loco vtili positū. Inde auxiliaris cō.r.ꝛ hoc re. et auxiliarius a.um.qui vel que vel qd̄ potest ꝛbere auxilium. Item auxiliatorius idem

Auxilla.f.p.i.olla.vel mensura parum maioꝛ q̄ iusta. Inde auxillula.dimi.parua olla vel q̄ua talis mensura

A ante X

Ara filia Caleph fuit

Axioma.n.t.i.dignitas. Inde axiomaticus a.um.i.dignitatem habens

Axis est celi septentrionalis linea recta p medium plagam sphere

Axunga vel axungia.f.p.i.venter porci vel alterius rei. Unde Mater de viribus herbarū Si porcina vetus axungia iungitur illi. Inde axungarius a.um.ad axūgiam pertinēs vel axungiam vendens. Uel axunga vel axungia id est vnguentum porci. Unde dicit Papias Axungia.i.pinguedo ab vnctione dicta.

A ante Z

Azabel interpretatur fluens sanguīe.vel sterquilinium dicitur.

Azaria interpretatur auxilium domini.

Azymus a.ū.i.sincerus sine fermento.ꝛ dicit ab a quod est sine.ꝛ zymos qd̄ est fermentum.

Azonus.a.ū.pe.pd.dr ab a quod est sine ꝛ zona quasi sine zona vl' extra zonam. Unde azoni dicuntur dij extra zonam zodiaci manētes Similiter signa dicuntur azona que non cōtinentur intra zonum zodiaci.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

B ante a

Baal nomē idoli cuiusdam. ⁊ interpretatur singulare ſm Iſidorum vide infra in Belus

Baalberith dicit idolū iuratōis

Baalim dicuntur idola aſſyriorum

Baalpharaſim interpretat diuiſio virorum.

Baalphaſis interptatur diuiſio inimicorum.

Babatū dicit ferrū quod annectit faber equo cum gumpho.

Babel interptatur cōfuſio. Inde Babylō vl' Babilōia ciuitas vbi olim homines turrim edificantes diſperſi ſunt immiſſa diuinitus cōfuſione linguarū inter eos. Inde babylonia regio. ⁊ babylonius a.ū. nomē patriū vl' gentile

Babiger. babōſus. baburrus idem. ſ. ſtultus ineptus. hebes. inops.

Baburra. i. ineptia vel ſtultitia

Bacca. ce. f. o. p duo c. eſt fructus oliue ⁊ etiā lauri. Punitur tn qnqz p quolibet fructu. et p cipue arborū ſilueſtriū. Inuenit etiā bacca p gemma preciosa. Unde i Aulona. Quid nitido preciū cortice bacca daret. Inde baccatus a.um. i. baccis lapidibus adornatus. Uel ſm primā ſignificationē de fructu baccarum habundans vel paſtus. Inuenitur etiā pro catena. vt Colla baccis attrita. i. catenis. Jn baccatus. a.um. i. catenatus.

Baccar. aris. f. t dicitur herba faſcinuz pellēs et dicitur a bacca. Unde Virgilius in bucolicis. Baccare cinge caput.

Baccaulum. n. s. dicitur feretrum i quo mortui deferuntur.

Baccha. che. ſacerdotiſſa bacchi.

Bacchanalia bacchanalium vl' liorum. feſta bacchi. Juuenalis. Qui chairos ſimulant et bacchanalia viuunt

Bacchania. f. p. i. furor.

Baccharium. n. s. quoddam vas vinārium.

Bacchanna. ne. f. p. idem

Baccheus. a.um. ⁊ bacchicus. a.um. in eodez ſenſu. i. de baccho exiſtens.

Bacchides proprium nomen viri. ex quo habetur in libro Machabeorum

Bacchinal. n. t. i. torcular preſſorium.

Bacchis. bacchidis. f. t. i. femina colens feſtū bachi. i. ſacerdotiſſa eius.

Bacchius. m. s. quidā pes metricus quo i feſtis bacchi vtebantur. vide ſupra antibachi⁹

Bachū. n. s. i. feſtum bacchi. Bacchū etiam dicitur paruus vrceus quo vtebātur in feſtis bacchi ad vinum tenendū. ſed poſtea in vſus aquarios tranſijt.

Bacchula. dimi. i. parua baccha.

Bacchus bacchi dicitur ex⁹ vini ⁊ ponit qnqz p ipo vino. Unde Cato. Cū venere ⁊ bacho lis eſt ſed iūcta voluptas. Et ſm fabulas dicit egiſſe nocturnas feſtiuitates. ⁊ fuiſſe magiſter ebrietatis. ppriarum vxorum violator. ⁊ primorum vxores euellens ⁊ furiens ac furioſus. nouiſſime ſo a titanis occiſus eſt Etiā bacchus eſt quoddam genus carminis qō in feſto bacchi canitur. Jtez fabuloſe dicit q⁹ Jupiter genauit filiū q̄ dicebat bacchus cuius mater anteqz pareret intoxicata fuit ⁊ morieba tur. ⁊ filius ex matre mortua fuit exciſus q̄ dicitur inueniſſe vinum. Unde. Eſt menſura batus proprium quoqz dicito bacchus.

Baculus. m. s. dicitur a baccho ſm Iſidorū quia ab ipſo baccho dicitur repertus. quia homines vino moti baculo innitebātur. Uel dicitur a baiulo. as.

Badius. m. s. dicitur equus quem antiq̄ vadium dicebāt. a baiulo as. quia nos baiulat. vel dicitur badius quaſi vadi⁹. a vado is. qz fortius vadit inter cetera animalia.

Baſer a.um. i. groſſus vel agreſtis

Bahen eſt ornamentum colli ex anulis aureis confectum. Bahen. n. grece. corona latine.

Baia. f. p. dicitur portus. Jtē baie. arū eſt ciuitas i ytalia iuxta mare. quia ibi eſt loc⁹ portuoſus et delectabilis. Jnde baianus. a.ū. nomen patrium

Baiulum. n. s i. frenum equi

Baiunola. f. p. dr lect⁹ q̄ in itinere baiulatur.

Bala. le. interpretatur inueterata. Fuit enim ancilla Rachelis.

Balaam interpretatur vanus populus

Balach interptatur pcipitās ſiue deuorans.

Balanite. arum. i. vne vel vites inſtar glandium vuas facientes grandes. Jnde hec balanitides. itidis. gemma preciosa

Balanon grece dicitur glans

Balans antis. participium. o. ge. a balo as. et balans antis. f. t. p̄o oue

Balanus pe. cor. quedam arbor. Et vt dicūt genus eſt quercinū Jn hoc balanū balani p fructu ⁊ p vngento inde facto Jnde balanatus a.um. i. balano vnctus ſm Huguitiones Quidam dicūt q⁹ balanus eſt caſtanea cocta ſ. baloſa ⁊ cor. la.

Balatro. onis. i. damoroſus ioculator Unde Horacius Mendici mane balatrones Vl' balatrones ſm quoſdam dicuntur prodigi et leccatores a tali Seruilio balatrōe ⁊c. Sed

fm hanc significationē melius dī baratro tro nis a baratruz. t apte baratro onis. i. leccator. dī a baratrum q; oīa bratro. i. ventri cōmittit

Balatus tus tui dicit clamor ouiuz

Balbus dī balbutiens vel titubans q̄ verba non exprimit sed frangit. a balbādo dicī. Hz blesus dicit qui litteras imperfecte profert.

Balducta te. f. p. dicit lac pressuz a sero. s. mu tata. t dicit balducta q̄si valde ducta. q; val de pressa est t ducta

Balea. f. p. i. funda vel instrumentū qđ vul/go vocat balestz. Inde baleari⁹ t hic baleator .i. funditor vel balistrator. t dicit a balin

Balearis cō. t. t hoc re. i. cum balea iactabile. Inuenit etiam balearis pro funda t deriuatur tūc a noīe insule. Baleros enī vel balerica vl' balearis insula est hispanie. Et sunt due scilz. aphrosiades t gemasiades maior t mior. Un de vulgus eas maioricam t minoricam vocat In his insulis primuz reperta est funda. Un balearis dicta est funda. t balearis dicta est ta lis insula. Et in vtraq; significatione a balin. a q̄ balea. Et a balea baleos vel balerica vel ba/learis. a quo etiā hic t hec balearis t hoc re nomen gentile

Balena. f. p. quidā magn⁹ piscis. t dī a balin qđ est fundere vel iacere. eo q; effundat vel ia/ciat aquā huc t illuc alt⁹ cunctis bestijs marj

Balestrū stri. n. s. ab balin dicit. Inde balestro stras strare. i. cū balestro aliq̄d pjcē vel peté.

Balin grece latine dicit iacere siue emittere vl' effundere

Balinō greci. balneum latini dicūt q; anxie/tatem animi tollit a balin t noys quod ē mēs q; iacit anxietatez de mente. Hinc hoc balneū nei. a leuatione merozis dicit. Inuenitur etiā in femi. genere balnee arum. Inde balnerium rij. t balneatozium tij. ambo pro loco in q̄ bal neatur

Balista. f. p. genus est tormenti. vel dicit om/ne illud quod aptū est ad mittendum iacula et tela. t dicitur a balin t hasta. Torquetur enī verbere neruoz iacit hastas t saxa. vel dicitur a baleros insula quadaz vbi vsus balistaz pri mitus est inuentus. Inde balistarius. qui fa/cit balistas vel qui iacit cū eis

Baluus est officialis dñi tpalis. vt de sen. ex cō. c. dilecto. t in cle. i. de pe.

Balneolum. n. s. i. parvū balneum

Balneū vide s. balinon

Balsam⁹. f. s. dī arbor balsami silis vite in sti pite. foljs silis rute. sed albiorib⁹ semp q; ma/nantibus. in qua q̄nq; p sideranť. s. folia lignū cōtex fructus t succus. Unde

Balsamū. n. s. est lignū vel fructus vel liquor eius. Et nota q; multiplex vnguentū balsam⁹ affert. Primū est pciosi⁹ aljs quod spōte ma/nat de foljs. t illud vocat balsamū. Secōm est carpobalsamū vel xirobalsamū. Tertiū ē opo balsamū. Quartū est folio balsamū. Quintū est calobalsomū vel xilobalsamū. Et q̄bat sic an sit corruptū balsamū vel nō. Si ferat i ma nu ꝫ solē purit carnē si nō est corruptū. Inde balsamat⁹ a ū. i. balsamo inunct⁹. qđ etiaz pōt esse ptcipiū. Nā balsamo as. i: balsamo inun/gere. quod cōponit cū in. t fit inbalsamo as. i. valde balsamo inungere

Balteū est etroclitū in ge. q; in singulari ē ge. m. t in pl'i. ge. m. vel neu. t semp secunde decli. Et est balteus cingulū militaris sic dict⁹ qua si pendēs. q; ex eo dependent signa ad demon/strandū legionis militaris sūmā. i. sexmilium sexcentoz. ex quo numero t ipsi consistūt. Un t balteus dī non tm̄ q; cingit sed etiā id a quo arma dependēt. Unde Job. xy. Balteū regū dis soluit t precingit fune renes eoz. Inde balteo lus. i. puus balte⁹. t balteatus a ū. i. balteo or natus. Auroza. Balte⁹ est carnis macies can/doz q; pudic⁹

Balistriū. n. s. est locus vbi sūt multa balnea q̄si lustratus balneis

Balluta. f. p. ē publica vtilitas. vel est vas lu ti. E. de metal. li. xi. fm Accurs.

Bamoth. interpretat euentus mortis

Bannū fm vulgare gallicoz t lombardoruz videt esse edictū publicū. iuxta illud qđ dicit Ray. c. q' clericis. de fo. cōpe. q; preco parisien/sis nūciat bannū noie epi a rege

Bannitoriū rij. n. s. est locus causarum. al's panditoriū

Baptismus. m. s. interpretat tinctio. dict⁹ a baptes qđ est flumē vel aqua vel etiam sacruz Un hoc baptisma matis idē. Et differūt ba/ptismus baptisma baptismum. q; baptismū .n. s. fm Isidorum valet tantum sicut vnctio. quia baptismum grecum tractuz est in latinū. t dicitur mentis purgatio per cōfessionē. Un in euangelio erat Johannes in deserto predi/cans baptismuz penitētie. Sed baptisma ma tis est aqua siue sacramentum sub certa forma verborum peractum. per quod mundatio aie t corporis designat. Sed baptismus cōprehen dit ista duo. t tū sepe vnum pro reliquo sumi tur. Unde baptismū proprie tibi sit munda/tio mētis. exterior que fit p aquā baptisma vo cat. Baptismus vox hec nectit vtrūq; simul.

Baptista.m.p.dicitur qui baptizat
Baptisterium.n.s.i.statio baptismatis. ꝛ dicitur a sterion quod ē statio ꝛ baptisma. ꝛ sumitur tam pro baptismate q̄ pro loco. qđ ꝛ hoc baptisatorium dicit
Bar lingua syria filius interpretat
Barach interpretat fulgurās
Barachias interpretat bñdictus dñi. vel bñ dictus dñs
Baratro vide s.balatro
Baratrū.n.s.nomē est nimie altitudinis ꝛ profunditatis. ꝛ dicitur barathrum quasi vorātrum. id est vorago atra ex profunditate. quia omnia devorat. Et dicitur barathrum quandoq; infernus. q̄nq; profundissimus locus inferni. in quo nulla est redēptio. q̄nq; fossa. q̄nq; gurges vertiginosus. quiq; venter. quādoq; etiam profundus puteus in quez execratores precipitant. Unde hoc etiā barathrū q; devorat oīa dico
Barba.f.p.dicunt crines q̄ crescunt circa mētum virorū. ꝛ dicit barba quasi virana a viro quia virorum est ꝛ non mulierum. Et proprie barba est hominum. sed barbe aliorum animalium. Inde barbula.i.parua barba. Inde etiā barbatus a um.i.habens barbam longam. quod ꝛ pro sapiente dicitur. Nā ꝛ olim philosophi in signum sapientie solebant pascere barbas. Inde barbatulus a um.i.parū barbatus.
Barbanus æ.produ.i.patruus
Barbara proprium nomē virgis. Est etiā q̄dā modus syllogisandi in p̄ma figura. cōstans ex tribus vniūsalibus affirmatiuis. sic etiā bara co ꝛ baralipton sunt modi syllogizandi
Babaria.f.p. dicta est quedā terra iuxta greciā propter excellentiā crudelitatis
Barbaries rici. regi barbarorum
Barbarismus.m.s.dicitur a barbar⁹ ꝛ mos. quasi cōsuetudo ꝛ mos barbarorum.s. vitiuz qđ consistit in coniuctione litterarū in syllaba vel syllabarum in dictione. vel in earum accentibus. quo vitio maxime barbari solēt vti. ideo ab eorum consuetudine nomē habuit. Vel dī a barba ꝛ rure ꝛ more. quasi mos ꝛ consuetudo barbe rude durioris ꝛ ruris. quia enī rurico le vtpote inculti ꝛ duri rudes ꝛ incultas solēt habere barbas. ideo ad eius moris silitudinē barbarismus dicitur vitiuz in dictiōe que nō est culta sua proprietate. Item barbarismus si est in cōi sermone siue rōne vitiū est ꝛ euitandus. Si autē in poemate fiat vel in aliq̄ prosaico dictamīe aliqua rōnabili de cā figura erit ꝛ dicet methaplasmus
Barbaralexis ē aliene lingue corruptio. ꝛ dicitur a barbar⁹ ꝛ lexis quod est sermo. Et differt a barbarismo. quia barbarismus est corruptio proprie lingue. vt si grecus corrūpat linguā grecā latinus latinam. Barbaroleyis ſo est corruptio aliene lingue. vt si grecus corrūpet latinā linguā ꝛc.
Barbarostomus.m.s.dicitur qui verba plena barbarismis profert
Barbarus a um.i. crudelis inculꝰ austerus stolidus. Un oli gentes oēs dicte sūt barbare p̄ter grecos ꝛ latinos. Inde barbaricus a um. ꝛ barbaratim⁹ a um in eodē sensu. Papias ſo dicit. Barbarus incultus vulgaris impit⁹ crūe⁹
Barbitista cō.p.qui vel que cāt cū barbito. ꝛ dicitur a barbitus
Barbitondiuz.n.s.i.tonsura barbe. vel locus vbi tondetur. ꝛ dicit a barba ꝛ tondeo
Barbitonsor.m.t.dicit qui barbaz tonder. vt barbarius. a barba ꝛ tonsor
Barbitus.n.s.quod ꝛ hoc barbitum inuenit est quoddā instrumentum musicū quasi barritus. qz de ossibus barrorum fit
Barca.f.p.dicit pua nauis merces ad litt⁹ portās. Inde barcula ꝛ barcella.i.pua barca. Inde barcarius. ꝛ dicit qui facit barcas
Bardus.m.s.dicit stultus hebes inept⁹ tard⁹ qui ꝛ alio nomine dicit blenn⁹. Bardus etiā sumit p̄ cantore laudis vel populo. Un Lucanus. Plurima securi fudistis carmina bardi. Inde dicti sunt longobardi vel p syncopā lombardi q̄si longibardi. vel a longis barbis quas solebant nutrire ꝛ non tondere. Inde lōbardia vel longobardia. puincia quā possederunt. a cuius noīe mō sumit gentile longobardus a um. vel lombardus a um
Barginus a um. ꝛ hic ꝛ hec barginis ꝛ hocne. .i.alienigena.i.peregrinus ꝛ barbarus. vel gēs vel gentus. Vel bargines dicuntur fortes in bello. a baro ꝛ ago. vel genitus. qz ad modum baronū se agūt. vel sunt fortes quasi essent geniti a baronibus.
Bari grece. latine dicit graue vel forte
Baria.f.p.i. grauis linia a summo sinistre deposite in dextram. ꝛ est vna de decem figuris accentuuz. que pro verborum distinctionibus a grecis apponuntur
Bariona. filius colūbe interpretatur. a bar qđ est lingua syra filī⁹. ꝛ iona lingua hebraica columba interpretatur. Vel dicet dici barioanna.i. filius Joannis. a bar.i. filius. ꝛ ioanna.i. Joannis.
Bariptes dicitur gē / ma nigra cuz sanguineis ꝛ albis notis.

Barnabas leuites.cypr⁹ genere.vn⁹ ex septua giraduob⁹ domini discipulis. Pauli apostoli in p̄dicatione socius fuit.z interp̄tatur fili⁹ p/ phete.vel filius consolationis.

Baro onis.mas.t.i.nobilis dñs vl fortis vel grauis in moꝛib⁹.z dꝛ a barrhus quia sicut ele phas cetera animalia magnitudine superat ita baro alios hoies precellit. Uel quod melius ē dicit a bari.quia grauis z fortis homo dicitur baro. Et ꝛnotat nobilitatē z fortitudinē.q̄q; fortitudinē solam. Unde greciſta. Est bari fo/ tis baroq; monstrat idem

Barunculus.i.parnus baro

Baronissa.f.p. mulier baronis.vel virago sc̄z baronis habens animum

Barrabas interp̄tat filius magistri eoꝝ.a bar q̄ est filius.z rabi q̄ est magister. z ab is pꝛo nomine.vel a greco ci equipolenti

Barchidus.i.supbus.z dicit a barrgus

Barrit⁹ tus.tui.pe.p. voꝛ elephantis.

Barrhus.m.s.i.elephas.z dꝛ a bari.quod est graue.vel forte. quia grauis est z fortis

Barsabas.interp̄tatur filius quietis.

Bartholomeus.interp̄tatur filius suspenden tis aquas.i.dei qui mentes doctoꝝ surſum ele/ uat.z inferius aquas distillat

Baruth.interpretatur fulgurans

Basan z est.n. lr̄a finalis. interp̄tatur siccitas vel confusio.

Basileos a basis.z leos. quod est ꝓpulus q̄ versum est in latinū z dicitur basileus.i.rex vl impatoꝛ.quia est sustentamentū populi. Inde basilica.i.ecclesia.z basilla z basilissa.i.regina et basiliscus rex serpentum.

Basilea.f.p.est q̄dam ciuitas cis rhenum

Basilica.pe.coꝛ.dꝛ domus regia.sc̄z palatium regis vel impatoꝛis. Sed modo p trās̄latōem dicitur basilica ecclesia.quia est palatium sum mi regis.

Basilican⁹.na.na.i.palatin⁹ vl etiā eccl̄iastic⁹.

Basilidiani heretici a Basilide appellati qui inter reliquas blasphemias chr̄istum passum negant

Basilisca.f.p. est herba que z gentiana dicitur cuius radix dat fortitudinem z sanitatem om/ nibus vtentibus ea.

Basiliscus grece.latine interp̄tatur regulus eo q̄ rex serpentum sit.adeo vt eum videntes fugi ant.quia olfactu suo eos necat. Nam z si homi nem aspiciat interimit. Siquidem eius aspe/ ctu nulla auis volans illesa transit. sed q̄uis procul sit ab eius oꝛe ꝓbusta ꝛcuoꝛatur a muste lis tamen vincitur.quas illis homines inferūt carnes quibus delitescunt.itaq; ea mustela vi/ sa fugit quem illa prosequitur z occidit. Nihil em̄ parens ipe cratoꝛ rerum sine remedio cōsti tuit. Est autez longitudine semipedalis.albis maculis lineatis .z in ethiopia inuenitur. Et dꝛ nasci ex ouis galloꝝ. Naz dꝛ q̄ gallus nouē annoꝝ generat ouū.ex q̄ ouo nascit basiliscus.

Basis.f.t. dicitur fultura que supponit colum ne. Etiā est nomē fortissime petre lingua syroꝝ Est etiaz exeremitas plaute ꝑm Hugut. Pap. ꝺo dicit Basis sessio colūnarum.confirmatio fundamēti.nomen petre durissime

Basiū.n.s.i.osculuz. z differt ab osculo z sua/ uio. Ulī Basia ꝓiugib⁹.sed oscula dant amici Suauia lasciuis miscent grata puellis

Bassan interp̄tatur pinguedo.

Bassaris.dis.f.t.a bassa dꝛ q̄ ē ouis pinguis Et sūt bassarides vacce mulsarie z vteres Bas sarides etiā sūt sacerdotisse bacchi.a baccho dce

Bassus a.um.i.nō altus.quia pinguedo non sinit multū in altum crescere. Inde bassa.sc.f.p dicitur ouis pinguis

Bastangarij ꝑm quosdam dicunt quasi bestie angarie.eo q̄ rusticos angariabant.i.angebant ad q̄ntam bestiaz p̄standam vt .L. de muri.l.q̄ ad p̄sens li.xi. Et ꝑm Accurs Bastanganrij sunt de domo principis: quasi bestigarij primo modo.vel quasi festatoꝛes animalium secūdo modo alias bestatoꝛes

Basterna.f.p.est theca manualis. vel vehicu/ lum itineris.quasi vesterna.quia mollib⁹ vesti bus sternit. z a duobus aialibus trahitur vbi nobiles femine ꝛferūtur.

Batha bathe.siue beth.apud hebraicos dicit mola olearia.

Batera re.f.p.genus patere a batus

Bath hebraicelinum dicitur latine.

Barhin dicuntur vestes linee sc̄z brache linee vsq; ad genua pertingentes quibus verenda sa cerdotis velabantur

Batillum p geminum.l.i.thuribulū.pala in/ strumentū q̄ colligunt carbones.z cozri.p̄maz Ulī Oratⁱ⁹. Pretextū z latū clauū p̄meq; ba/ tillū. Inuenit etiā hic batill⁹.dimi.a barus

Batus.ti.m.s.quedā mensura capiens q̄nq̄/ ginta sextarios que mēsura mole vna vice sup/ ducitur. Uel ꝑm Hieronymū Batus qui he braice dicit betu.eadem mensura est quez ephi sc̄z triū modioꝝ.z ꝛputatur tm̄ liq̄dis ꝓpte licet in alijs rebus talis mēsura habeatur. Eze chielis.xlv.dicit. Ephi z batus equalia z vni/ us mensure erunt.

Bedelliū.liij. est arbor aromatica.z etiā p gu/
mi accipit. Jtē ſm Plinīū Bedelliū est arbor
aromatica magnitudine alcagina.cui⁹ lachry/
ma lucida.gustu amara.boni odoris.ſz odoratōe
infusiōe boni vini. Bdelliū etiā ē gen⁹ lapidis.
Beatitas.tatis.f.n..beatitudo. vñ Aug⁹.in.x.
de ciui.xi. Alternāti sepe beatitate z miseria
Beatulus a.um. i. aliquātulum beatus.
Beatus.i.felix.vel cui omnia suppetūt ad vo
tum.ille scz qui habet que vult.et nō ea que nō
vult et nihil mali vult.
Beemoth hebraice latīe aīal sonat. bestia igno
ta ē. Jñ añt beemoth.i.aial. diabol⁹ dr.qr de ex
celsis ad terrena cadens pprio merito aial bru
tū factus ē. Jpe ē leuiathā.i.serpēs de aqs.qui
in hui⁹ seculi mari volubili versatur astutia
Beel dr mors.z fuit idolum assyriorum.vide
infra in belus
Bachardus z beguina vel begutta.sunt viri z
mulieres tercij ordinis Et dic Jo.an. q⁹ begui
nar genus pnitiosū est.nec de facili alios q̄s reli
giosos admittunt.a quibus omnibus modis
cauendum est.xviij.q.ij.diffinimus
Bele dicitur mens.
Belgis ciuitas gallie.a qua belgica prouincia
dicitur.scz lothoringia
Belial.vide infra in belus
Bellariū.n.s.dr omne gen⁹ cibi secunde mense
sicut sunt poma z nuces. q̄ extremi apponūtur
Prima quidē mēsa est carniū.secunda fructuū
sed carnes ꝑualent fructibus ideoq; bellariū su
mē a diminutōne vt notet diminutio bonita
tis.vñ Macrobius de saturnalib⁹ Adhuc di
cēt esurio secūde mense allata sunt bellaria
Belliger a.um.pe.cor.dr qui gerit bellum.
Bellipotēs.p.t.dr deus vel dea belli.z bellipo/
tens.o.t.accipit pro potenti vel forti in bello.
Bellona.f.p.dea belli.a bellum dicitur.
Bellulū.n.s.i.paruū bellum.
Bellum.n.t.dr a bonū p antifrasim.qr mīme
bonū. Jñ bellic⁹ a.um. z bellatic⁹ a.um.z hic
et h̄ z hoc bellax.acis. in codē sensu. Et differt
bellum a pugna z prelio. Nā pugna est q̄ fit cū
pugnis.plīū primus ꝯflictus bellū totus con
flict⁹. Jtē bellū dr vniuersū z pūctū. q̄si totum
tēpus guerre dr bellū hui⁹ ptes sunt pugne vt
cauēsis.cremēsis. Jtē in vna pugna sūt multa
prelia. alīd in cornibus. alīd in medio. aliud ī
extrema acie gerit. Bellū igitur totum est. plu
ra nomia idē significātia. Ulī ꝯflictus.bellum
congressus ala.duellū. Obsidiū mars atq; re/
bellio.prelia.pugna Sunt acies guerra predi/
etis associandā Et sunt quinq; nomina que di
cūtur p antifrasim. Ud Jsta p antifrasim di
cuntur noīa quinq; Luc⁹ z offitiū bellū libuit/
naq; mundus.
Bellum iustuz est illud quod fit precepto pn/
cipis de rebus repetendis.vl̄ ppter iniuriā rpl
lendam Sunt autem septem genera bellorum
Primum est bellum rhomanorum cōtra infide
les.de here.excōica.ij. Et dicitur rhomanum qr
rhomana ecclesia est caput fidei.xxiij.q.i.hec ē
fides. Secundum est iudiciale .quod fit autho/
ritate iudicis habentis merum imperiū de sen.
excō.c.dilecto.li.vi.ff.de rei ven.l.qui restituere
Tercium est presuptuosum.quod faciunt ino
bedientes iudici.de.pe.dis.vi.ad finē
Quartum est licitum quod fit autoritate iur
quo ad illum cui conceditur.de.re.spo.olim de
sen.excō.si vero.C. Uñ.vi.li.i. Quintum teme
rarium contra illos qui se iuste defendūt. Sex
tum voluntarium.quo moderni principes vtū
tur.c.noli.xxiij.q.i. Septimum est iustum et
necessariū.quod fit se z sua defendendo. Et i iu
sto bello morientes salui fiunt.ceteris paribus
xxiij.q.v.omni timore. Sed qui sine iussu pn
cipis bellum ducit tenetur.l. Julia maiest.ff ad
l.nil.maiest.l.iij.z in Aut⁹.de armis.coll.vi. Et
in Aut⁹.de.man.princi.coll.iij. Necessitate tñ
imminēte sufficit licentia magistri officioz.ſm
Hosti.C.de fab.l.fl.li.xi.
Bellus.a.um.i.pulcer vel aliquantuluz bon⁹
Jñ libellus.i.aliq̄ntulū bellus. Jnuenitur et⁹
hic bellus.li.p quodā idolo. vt hēē i Daniele
sed tūc scribit p vnū l
Beloculus.m.s.est gēma albicās z pupillam
cingit nigrā in medio aureo.fulgore luccētem z
ppter speciē assyrioz regi belo dicata ē.vñ.z di
cit belocul⁹ q̄i oculus beli
Beelphegor scribitur p oe in papia. Numeri
xxv.inuenitur beelphegor.z cōponitur cū bel z
phegor.z pt dici beelphegor vel beelphegor.
Belua.f.p.dr ianis bestia maris. Inde belu⁹
a.um.z belot⁹.a.ū.i.turpis z belue.i.bestie simi
lis.
Belues.ei.g.g.dr egestas q̄ solz ꝯtingere p va/
statōez belue
Belus.li.m.s.fuit pater Nini primus rex assy
rioz.z cepit postea haberi pro deo z coli ibi.et
in africa.z factum est ei idolū in babylonia qđ
vocatum est bel.quod interpretatur ventus.
Unde et lingua punica baal dr deus.sed apud
assyrios bel.quod ē deus vl̄ vir.a quo et zebub
id est musca.dictum est idolum belzebub.id ē

ꝛeus vel vir muscarum p̄o inmundicia ⁊ sor/
dibus idolatrie ⁊ sanguis ibi imolati ad quē
multitudo muscarum conueniebat vel p̄o im
mundicia bel̄ial id est dyaboli qui ibi colebat.
Et idem idolū dictum est acharon ⁊ belial Et
a bel ⁊ phegor qui fuit q̄dā mōs ꝺr belphe/
gor quod int̄erpratur simulacruꝫ ignorancie.
Idolum enim fuit moab cognomeꝛo baal sup
montem phegor quem latini p̄iapū vocant.
scilicet ꝛeum horꝛoꝝ Sic igit̄ baal.belial.be/
elzebub·beelphegor.belzuth.berit belzis iō
sunt sc̄z diabolus vt dicit Hugꝯ. Beda autez
dicit Ninus cōditor Ninive. Belo patri suo
statuam.eiq̄z diuinos honoꝛes constituit cui⁹
simulacri consuetudine chaldei suscipiētes.bel
vocabant.palestini baal.moabite beelphegor.
Judei autem vnius ꝛei cultoꝛes p̄pter ꝛerisio
nem gencium.beelzebub appellabant..asseren
tes in hoc simulacro p̄incipē ꝛemoniorum ha
bitaꝛ Et nota q̄ dicitur belphegor l beelphe
gor vt videꝛur dicere Hugꝯ. Vel belphegor l̄
ꝛelphoegor p oc. vt ꝺr Pap Sil̄r belzebub l̄
ꝛelzebub.⁊ b ē finalis lra
Bec hebraice.i.filius Ūñ Josue bēnun.i. Jo
sue filius nun
Benefactoꝛi⁹.m.s.ꝺr ille q̄ p munere sibi im
pēso bñfacit in bñficijs
Bñficus.a.ū.p̄ coꝛ.i.bñfactoꝛ.largus elemo
sine ꝛeditus
Bñficium sumitur latissime p omni liberalita
te Minus late p liberalitate p̄incipis Et sic
sumptum significat large ⁊ stricte Large vt p
tineat ꝛeneficium stricte sumptum ⁊ cum h̄ re
scriptū ⁊ p̄uilegiū. Stricte dicitur bñficium
p̄ncipis.concessio facta a p̄rincipe ꝛe aliqua re
vel iure quod est p̄ncipib⁹ ꝯcedēdis Et p hoc
ꝺr a rescꝛto l̄ p̄uilegio
Beneficium iuris est illud quod concedit̄ vel
indulgetur a iure Et hoꝛ bñficioꝝ iuris q̄dā
sunt oꝛdinaria.sicut ea que a iure omnibus cō
cedūtur.quedā exoꝛdinaria.sicut ea que ex spe
ciali p̄uilegio quibusdam spēaliter indulgent̄
sicut bñficiū restitutōis in integrū·ecclie.l̄ mi
noꝛi viginti q̄nq̄z annoꝝ ꝯcessum
Bñficium noue constitutōis ꝛe duobus reis
stipulandi vel p̄omittendi est p quod sbuen
tur duobus reis ꝛendi vel p̄omittēdi vt p
ipm postulare possint se non in solidum. sz p
parte posse conueniri. nisi se obligauerint ⁊ hu
ic beneficio renuncietur ⁊ hoc adiecta noua ꝯ
stitutione in actione ꝛe duobus reis p̄mitten
di vel stipulandi
Beneficium eccleſiasticum datur ratione offi
cij. Et ḡ nō ꝺat excōmunicato qꝛ nō p̄t officia
re nec fructus p̄cipit f̄m Hoff. ꝛe cle. excō. mis.
§. si tū q̄ris.
Bñlinguatus a.um.i.eloquens facund⁹.
Benjamin.int̄eptat filij⁹ ꝛextre q̄ ē ẏtut̄
Benign⁹ a.ū.i.bon⁹ l̄ mit̄ ⁊ ꝺr q̄i bñ dign⁹.
vel ꝺr q̄ spōte ē disposit⁹ l̄ exposit⁹ ad bñ facien
dū.⁊ ē blādus ⁊ dulcis. in alloq̄o.⁊ sic ꝺr be/
nignus q̄si bñ ignitus igne.i.amoꝛe ⁊ ardoꝛe
Jñ benignitas.⁊ ē ẏtus spōte ad bñfaciēdum
exposita.lenis blāda.dulcis alloq̄oꝛ sua cun/
ctos muitās dulcedine.
Beniuol⁹ a.ū.ꝺr a bñ ⁊ volo Jñ beniuolens
et beniuolencia
Bēnū.i.filius nun.nomē ē Josue à ben.i.fili
us ⁊ nun p̄p̄ū nomē patris Josue
Bepho grece.latine puer l̄ iuuenis ꝺr
Bephotrophiū.n.s.ꝺr loc⁹ venerabilis vbi
pueri ⁊ infantes alūtur. Jñ h̄ ⁊ hec bephotro
phita.te.q̄ l̄ q̄ custodit bephotrophiū
Berber.berbecis.m.t.⁊ h̄ berbicus.ci.ē aries
castratus.hec berbica.i.ouis ⁊ ꝺr a veruex mu
ta v.in b.
Berillus.p gemi nū l. ē gēma in India hñs
nomē sue gētis.f̄m Hugꝯ.f̄m alios ẏo beril⁹
ē lapis p̄ciosus viridis apꝺ indos cādid⁹
Berith int̄eptat ꝺiuratio
Bersabee ē p̄p̄ū nomē mulieris ⁊ int̄eptat fi
lia iuramēti.l̄ ꝺr domus l̄ puteus sacietat̄ Et
fuit mr̄ salomonis ⁊ vxoꝛ Urie.
Bes.i.octo vncie.⁊ ꝛessus q̄dā ppꝛs
Beseleel.int̄eptat ẏbū ꝛei ⁊ fuit polymitari⁹
vt ꝺr in libꝛo exo.
Bestia ⁊ fera ꝺr̄ qꝛ omis ꝛestia ē fera ⁊ non
ecōuerso. Bestie em̄ sunt q̄ moꝛsibus l̄ vngui
bus seuiūt.exceptis serpentibus vt pardi.leo
nes.⁊ silies a vastādo ꝺcē q̄si vastie vl̄a vi.q̄
seuiunt q̄si vistie Fere aūt sunt ille que ⁊ si nō
seuiant moꝛsibus vl̄ vnguib⁹ tamē siuestres
sunt sic ꝺicte quia naturali vtanꝯ libertate ⁊ ꝺ
siderio suo ferunꝯ Q̄nq̄z omnis fera ꝺicit̄ be/
stia Q̄nq̄z etiā ꝛestia nō ꝺr nisi q̄ mansiōe ho
minū vtꝰ ⁊ tūc ꝺr a beth quod est domus ⁊
sto as. Jnde bestiola id est parua best⁹a. Jnde
bastiarius.a.um.id est crudelis ⁊ viuens ad
modum bestiarum Et hic bestiarius ⁊ ꝺicit̄
quiseruat bestias vel venatur eas Et hoc be/
stiarum.⁊ est liber ꝛe bestijs loquens.vel·loc⁹
vbi ꝛestie moꝛātur Jnde bestialis.con.t.⁊ h̄ le
id est facies ad modum bestiarum Jñ bestiali
tas.i.crudelitas. Jnde etiā bestius.a.ū.i.cruꝺ
lis instar bestie
Beth apud hebꝛeos ꝺicitur mola olearia vel

etiã betha.ꝛ beth ẽ ſcõa lrã eoꝝ Et a bẽth dicũt greci bethã ſcõaz lrãz Et a bẽtha dicimus nos. B Hic ergo betha apud hebꝛeos ẽ mola olearia.apud grecos ſcõa lrã.ꝛ tũc ẽ neu.gꝰ indecli. Et inde apud nos betha.f.p.eſt genuſ oleris.ſcz ſcõus caulis q̃ poſt abſciſionẽ naſcitur in magnderi Jñ bethaceꝰ.a.um.poſſeſſi.i. ad betham pertinens. vel ꝛ betha exiſtens vt cibus bethacheus id eſt de bethis exñs Item beth interp̃taf̃ domus

Bethania interp̃taf̃ domus obediens

Bethel eſt vꝛbs ſamarie que pꝛimo dcã ẽ luza.ſed poſtq̃z ibi dormiens Jacob vidit ſcalaz innitẽtem celo ꝛ dixit. Uere h̃ domus dei ẽ et porta celi Ex hac cauſa locꝰ ille dictꝰ ẽ bethel .i. domus dei.a beth.qđ ẽ domus ꝛ el ꝛ.ſz qñ ibi a Hierobõa vituli aurei fabꝛicati ſũt dcã ẽ bethauẽ.i.domus idoli

Bethfage domus muſce.l'maxillaꝝ interp̃taf̃. vl' domꝰ vallis

Bethleem ciuitas in iudea que pꝛimũ dcã eſt ephꝛata.ſz qñ Jacob ibi pauit pecoꝛa ſua.eiđ loco bethleẽ quodã vaticinio futuri impoſuit. qđ domus pois interp̃taf̃ ppter illũ panẽ q̃ ꝛ celo ꝛeſcendit q̃ ꝛ dcã ẽ ciuitas Dauid. Inde bethl'emita.con.p.nomẽ patriũ Inde hic bethleemites tis.ſecũdo. Regꝭ xi Polimitaniꝰ bethleemites

Bethſaida.f.p.hebꝛaice latine domꝰ pecudũ Eadẽ pbatica piſcina dꝛ Joãnis.v.

Bethſura f.p.q̃dã locus ẽ ꝛ quo h̃etur in libꝛis Machab.

Bethis.fluuius hiſpanie eo q̃ humi' ꝛecurrat Jñ bethica.i.hyſpania ꝛ bethicus.i.ꝛ hyſpania pnuncia exñs.

Bethonica.f.p.q̃dã herba

B añ J

Bia grece.i.violencia latine

Biangulus a.um.i.hñs duos angulos Inde biangulatus a.um.ꝛ pt̃ poni ſbſtatiue.h̃ biangulus p tali figura

Biarcha vel biarchas dꝛ pnceps.xl.militũ a bis viginti.ꝛ archos pnceps vt colligit ꝛ offiq̃ſtio.vbi apparet q̃ biarcha ẽ minoꝛ dignitate cẽtrarcha cui eſt poteſtas centenarij qꝛ duꝛ cẽtũ militũ Ul'ẽ nomẽ pñi.q̃ forte habuit|aureã cathedrã vl' qꝛ ꝛocebat ſciaz que pꝛecioſioꝛ eſt auro

Bibax.o.t.dꝛ q̃ multũ bibit

Biblio onis.m.t.i.muſciones ſupnatãtes in vino Et bibliones dicũtur ẽmes q̃ generãt ex coꝛꝛuptõe vini

Bibix.f.t.i.pugna.a bis dcã quia ſemper inẽ duas partes fit

Bibleus a.um.ꝛ biblius a.um ambo poſſeſſiua ꝛ fcant aliq̃d factũ ex iunco vt biblo Bi/blei ꝛ biblij dicũtur in ſtabiles ꝛ etiã qui reparant libꝛos Uel biblij dicũtur libꝛi ſcripti cũ iũco.ꝛ dꝛ a biblo inſula phenicis in q̃ inuenit papyꝰ mire magnitudis qui biblus dicit Uel dicũtur latomi pꝛiſſimi q̃ poliũt lapides et faciunt ymagines. Ul'dicũtur inhabitatoꝛes in biblos ciuitate

Biblia.f.p.ẽ q̃dam liber diuerſoꝝ annoꝝ geſta cõtinẽs. Cõtinet em̃ in ſe vetꝰ ꝛ nouũ teſtamentũ ꝛ dꝛ a biblꝰ qꝛ antiq̃ libꝛos biblis ſcripſerũt .l'dꝛ a bibo.bis.qꝛ bibit .i.claudit in ſe vetꝰ ꝛ nouũ teſtamẽta

Bibliopola ɔ.p.ꝛe.coꝛ.i.vẽditoꝛ ꝛ oꝛnatoꝛ libꝛoꝝ qꝛ polit ꝛ punicat vt charꝰ vẽdat Et nõ dꝛ bibliatoꝛ.toꝛis

Bibliotheca.f.p eſt armarium ſeu locus vbi ponũtur libꝛi.ꝛ dꝛ a biblus qđ eſt liber ꝛ theca quod eſt repoſitoꝛium quaſi libꝛoꝝ repoſitio vel reconditio Uñ ꝑ ſimilitudinem q̃dã liber in eccleſia dꝛ biblioteca qꝛ ibi multi libꝛi theologie ꝓtinẽt Jñ bibliothecarius.i.cuſtos libꝛoꝝ ſiue repoſitoꝛ

Biblis f.p.eſt dcã vel h̃ noꝛ afficiẽs coꝛpus

Biblus.m.s.i.iñcus.ꝛ dꝛ a bibo qꝛ aquarum eſt bibulus ꝛ aliq̃ dicitur ꝑ libꝛo qꝛ antiqui ꝛ iũcis ſolebãt ꝓtexere ꝑgamenũ ꝛ ibi ſcribere a ñq̃z cẽt vſus charte

Bibo onis.ɔ.t.dꝛ q̃ multũ bibit.

Bibula.fe.p.papyrus dicta..eo q̃ humoꝛem bibat.

Bibulꝰ a.ũ pe.coꝛ.q̃ multũ bibit.l'q̃ multuz attrahit humoꝛẽ.vt arena

Bicellũ.n.s.qđ ꝛ biclinium dꝛ ẽ domꝰ ſb ſe habẽs duas cellas ſicut domus mercatoꝝ ivꝛbꝛ et dꝛ a bis ꝛ cella

Biceps.m.t.dꝛ gladius ex vtraq̃z parte ſcindens vl' dꝛ q̃ hz duas acies.l'duo capita .l'etz dꝛ Jonꝰ.i.ꝛ anni q̃i duo capita hñs.

Bicornis.ɔ.t ꝛ h̃ ne.i.hñs duo cꝛnua

Bicolor.q̃i duoꝝ coloꝝ

Bicoꝛpoꝛ.quaſi duoꝝ coꝛpoꝝ vel habẽs duo coꝛpoꝛa

Bicubitus ẽ mẽſura bis cõtinẽs cubitũ ponitur etz ꝑ cubito ſm aliq̃s

Bidens.m.t. dꝛ inſtrumẽtũ quoddã ruſticoꝛũ bifurcatũ.genus raſtri ꝓpter duos dentes Sed bidẽs.fe.t.ouis a duobus ꝛentib' q̃ pemiñẽt dicta ꝛ cum quibus fertur naſci Secũdum autem Seruiũ dicuntur oues bidẽtes

q̄si biennes.i. duoꝝ annoꝝ. qz talis etatis eligebātur ad sacrificiū.

Bidental.n.t.ē locꝰ in quo cadit fulmē. Anticus em̄ diꝝ fecerūt fulmina.vt poplꝰ pterritꝰ ad honorez deoꝝ sacrificaret et oues iumenta z alia sacrificia.vt hētur in scholastica historia sic dicēda bidētibꝰ ibi sacrificatis.vl' aliq̄d fulmine percussum. Persius. Triste iacens lucis euitandū qz bidental.vel dicit locus vbi oues mactant.

Biduū.n.s.dr̄ q̄si duoꝝ diez spaciū.

Biennis.ɔ.t.z hoc ne.i.duoꝝ annorū. Jn̄ h̄ bienniū.i.spaciū duoꝝ annoꝝ.

Bifarius.a.ū.i.duplꝰ loquēs.vir bilinguis q̄ duas nouit linguas.vl' duplex z fallax. q̄ aliō hz in corde quaz fat in ore vl' q̄ nunc dr̄ hoc z nūc aliud.z dr̄ a bis z forz.a q̄ etiā trifariꝰ a.ū. q̄drifariꝰ.a.ū.multifariꝰ.a.ū.sil'r ea exponesi/cut bifarius

Bifax.acs.ɔ.t.q̄ duos hz obtuitꝰ.

Bifidus.a.ū.i.i duas ptes fissum.z dr̄ a bis z fidus.a.ū.qō nō ē in vsu. z deriuat a findo. dis.z scribit p vnū f.bifidꝰ trifidus bifarius trifarius z hmōi.qz corripiūt pmā.

Bifininiū.n.s.ē locus vl' diuisio inter duos fines.sicut trifiniū dicimus z q̄drifiniū.z diuersifiniū.i.diuisio inter diuersas terras vl' locus inter diuersos fines. scilicet vbi diuersi fines ɔueniūt.

Bifores.riū.f.t.plis nūi. dicunt ianue q̄ sit claudūtur.z in claudēdo se mutuo tangūt. vl' dicūtur duplices value. qz bina foramia faciunt. Vñ Ouid. Argēti bifores radiabāt lūie value Jn̄ h̄ z hec biforis.z h̄ re.i. duplex.

Biformis.ɔ.t.z hoc re.i. duaꝝ formarū sicut triformis triū formaꝝ

Bifrons.m.t.dr̄ Janus.z dr̄ a bis z frōs.qz duas hz frōtes hoīs.scz añ z retro.

Biga.ge.f.p.q̄ ē bijuga.ge.dr̄ vl' fm alios biges.gs. ē currꝰ duaꝝ rotaꝝ a duobꝰ eqs tm̄ tractus. Et biga ppe ē lune ppt duas ppetates. scz qz crescit z decrescit. Triga Plutōis .quia capit hoies de tribꝰ etatibꝰ.s.pneritia.iuuētute z senectute. Quadriga solꝰ ppt q̄ttuor tpa anni .que facit vicinitate z remotione sua.scz ver.estatem.autumnū.hyemē.vl' propt q̄ttuor ppetates quas hz i die Rubet ei in mane. splendet in tercia.calet in meridie.tepescit i nona. Seiuga currus. Jouis a ser z iugo quia a ser equis trahitur. Et attribuitur Joui.vt puta summo deo fm poetas. Et ita biga triga q̄/driga dicuntur a numero equorum z iugo

Bigamus fm Hosti.dr̄ qui diuersis tpibꝰ et successiue duas legittias habuit vxores.sz large z interptative dicit qui ɔtraxit cū corrupta vl' vidua.vl' qui duas vxores habuit añ baptismū.vl' vnā ante baptismū z aliā post.vl' q̄ castitatē pmissam violauit.vt subdiaconꝰ vel monachus qui ɔtrahit de facto.cū de iure non possit.vel qui vnā de iure.alterā de facto.vel q̄ de facto duas vxores.vel qui vxorem adulterata postea scienter cognoscit. Nam non potest promoueri ad sacros ordines cuiꝰ vxor adulterata ē.etiā si eā virginē duxerit.dū post adulteriū eā ɔgnoscit alias secꝰ.xxxiij.dis.si cuius vxorē. Secōm tm̄ q̄sdā indistincte bigamꝰ censef.etiā si ignorāte cognoscat eā.sicut q̄ publicā pnitentiā egit. Et dr̄ bigamꝰ fm Jnno.iuxta vulgare ꝓuincialiū.q̄si bis gamꝰ.i.stultus vl' fatuꝰ.qz ibi stultꝰ dr̄ gamꝰ. Vl' dr̄ a bis et gamos vxor.q̄si hō bine vxoris vl' bini ɔiugij Et licz bigamꝰ ad sacerdotiū promoueri nō possit.tm̄ in necessitate ordinat in subdiaconum. xxxiij.di. Et nō ē bigamꝰ ille q̄ ɔtrahit cū vidua si est incognita .c.debitū de biga. Nec ē bigamus ɔtrahens cū vnica z ꝑgine.de cle.con/iuga.c.sane.

Bigamia ē triplex.vna videlicet q̄n q̄s duas vl' plures hz vxores. Alia cū q̄s contrahit cū corrupta. Tercia q̄ castitatē pmissam per voti solemne violat. vel qui scienꝫ cognoscit vxorem adulteram . z cum talibus non dispensat. Et qui tales ordinat. priuatur officio z potestate ordinandi. Sil'r ordinatꝰ tali ordine p/natur.vt nota.eo.ti .c.ij.

Bigenis.tis.o.t.q̄ ex duabꝰ gētibꝰ est natus.sicut ex parte tusco z matre franca. z dicit a bis et gens.

Bigenus.a.ū.pe.cor. dr̄ a bis z genus. Et dicūtur bigena aialia que ex diuersis generibꝰ nascūtur. vt mulus ex equa z asino. burdo ex eq̄ et asina.musino z capra z ariete. z musinus est dux gregis fm Hugs.

Bigermen.n.t.i.seges. vel legumē ex duobus germinibꝰ cōmixtū.

Bijuga.ge.f.p.i.biga.

Bijugus.a.ū.vel bijugis gs.ɔ.t.z h̄ ge.in eo dē sensu. z substātiue declinata inuenit h̄ bi/iugus.gi.z h̄ z hec bijugis.gs. Et dicit bijugi vel bijuges equi q̄ trahūt biga. vel q̄ duo sūt ad iugū.z fm hoc ꝓponit bijugus vel bijugs. a bis z iugū.z cor.penul.

Bilanx.bilancs.f.p.i.libra.statera.a bis z lāx q̄si h̄ns duas lances.

Bilibris.ɔ.t.ꝛ hec.re.i. duaꝝ libraꝝ pond⁹. Vl' mēsura fm Hugt.ꝛ pdu.li.sic libra Ipo cal'.vi. Bilibris tritici denario vno. Pap.ſo dr q bilibris ē sertar⁹ bis assumpt⁹

Bilinguis.cō.t.ꝛ h̄ gue. dr̄ a bis ꝛ lingua sic trilinguis a tris ꝛ lingua.ꝛ dr̄ q duas vl' tres linguas notat.q duab⁹ vl' trib⁹ linguis loquitur. Et p sil'itudinē bilingues ꝛ trilingues dicūtur fallaces ꝛ duplices.q aliō hn̄t in corde. et aliō in lingua.vel instabiles q nūc hec hn̄t in lingua.nūc illō. Vñ Grecista. Duplices ac cordis hō dr̄ eē bilinguis

Bilioſus.a.ū. q frequenter irascit.ꝛ sp ē tristis ab humore q bilis dr̄.

Bilis.ſ.i.t.i.fellis ꝛ tres sedes. vl' ex fell' cōmocōe pcedēs amaricatio.ꝛ ponit qnq; p ipo felle.ꝛ p quolibet nigro ꝛ malo hūore. qnq; pro ira. Vñ Persi⁹. Turgescit vitrea bilis.

Bilix.f.t.i.lorica q ꝓtexit duob⁹ licijs accumulatis.texit ei ponēdo licū sup licū.ꝛ dr̄ a bis. ꝛ licū.cū q ꝓponit etiā tris. vt triliciū.ꝛ ē lorica q trib⁹ cōtexit licijs. Et hec bilix.cis.ꝛ hec trilix.cis.i.pannus trib⁹ filis aggregatim contert⁹. Jñ h̄ ꝛ hec bilicꝫ.ꝛ hoc ce.ꝛ h̄ ꝛ hec trilicis.ꝛ hoc trilice.

Bimartus.m.s.i.bigamus.qui bis fuit maritꝰ.ꝛ dr̄ a bis ꝛ maritꝰ.qr bis marcuit Luxuria em̄ facit marcere hoiez. Jñ bimartia.rie.talis ꝓprietas.

Bimaris.ɔ.t.ꝛ hoc re.duo maria vl' int̄ duo maria exñs.

Bimatꝰ.tus.tui.i.spaciū duoꝝ annoꝝ.scz biennīū.ꝛ dr̄ a binꝰ.a.ū.qō ꝓponit a bis ꝛ annꝰ et dr̄ ille q ē duoꝝ annoꝝ.sic trimꝰ q est triumannoꝝ.ꝛ sic de alijs. Jñ bimulus.a.ū.dimi.a bimus. Cū aūt dr̄ in euāgelio A bimatu ꝛ infra hoc pt exponi dupl'r. Vno mō vt infra dicat ordinē trpis. Ordo āt trpis ē q pteritū tps ꝓpus ē q̄ pñs.ꝛ pñs q̄ futuꝝ.ꝛ nō ecōuerso Et tūc a bimatu ꝛ infra valz tm̄.sic ab infantib⁹ duoꝝ annoꝝ vsq; ad pueros vniꝰ anni. Alio mō exponit a bimatu.i. a pueris duoꝝ ānorū vsq; ad pueros q̄nq; annorū. ita q infra dicat ordinē nūt.qui ē.q nñer⁹ miꝰ pcedat maiorē ꝛ nō ecōuerso.q̄re duoꝝ annoꝝ erant pueri q̄s Herodes occidit.ꝛ deinde vsq; ad q̄nq;.ꝛ qui q̄ttuor annos habebāt.etiā nñeꝝ duoꝝ annorū in se habebāt.ꝛ nō ecōuerso.

Bimēsis.ɔ.t.ꝛ hoc se.i.duoꝝ mēsiuꝫ.qō alit bimestris.stris.dr̄.

Bimeter.a.um.pnl'.cor. vbi sꝫ duo metra a bis.ꝛ metrū.

Bimus.a.ū.i.duorū annoꝝ. a bis.ꝛ annus. Vñ Grecista. Est geminꝰ binus anni gemini quoq; bimus.

Binoctiū.n.s.spaciū duaꝝ noctiū ꝛ dr̄ a bis ꝛ noctiū qō antiq olim dicebāt hoc noctiū.vl' a gtō pl'i ꝛ nox noctis.

Binomē.n.t.i.duo noīa. Jñ hic ꝛ hec binomis.ꝛ h̄ me.q hꝫ duo noīa.

Binꝰ.a.ū.nomē distributiuuꝫ.qō in singl'ari tm̄ vꝫ q̄ntū duo.vt Bina lectio.i due leōnes Hꝫ in pl'i tenet distributiue ꝑpe.vt isti cōdūt bini. Et q̄nq; tm̄ vꝫ in pl'ali q̄ntū in singulari.vt Vidi binos homies.i.duos ꝛ dr̄ a qis ꝛ vnꝰ. Jñ binariꝰ.a.ū.adiectiue.

Bios.i.vita.

Biothanatos.m s. dr̄ ille q est bis mortuus vt Lazarus.ꝛ dr̄ a bis.ꝛ thanatꝰ. qō ē mors vl' mortuꝰ ꝛ pt eē adiectiū fm Hugt. Pap.ſo dr. Biothanatꝰ.i.bis mortuꝰ.dupl'r dānatꝰ. Vñ in vita sci Andree legit q Andreas inter biothanatos sepultꝰ fuit.i.int̄ dānatos corpe et aīa. Vl' biothanatꝰ.i.fatuꝰ ꝛ Vñ legit in passione sci Prothasij. Vis biothanatus fieri sicut frater tuꝰ.i.fatuꝰ.

Bipennis.f.t.i.securꝫ q̄ duas pēnas hꝫ. Hec etiā volabra dr̄ fm Pap.ꝛ corripit pmā. Vñ Virgiliꝰ.iiij.georgt. Versata alios vrge sata et validā ī vites mollite bipēnē. Hugt.āt dr. q ꝓponat a bis ꝛ pēna.ꝛ dr̄ h̄ ꝛ hec bipēnis.ꝛ h̄ ne.qr duas hꝫ pēnas.s.añ ꝛ retro.

Bipes.ɔ.t.i.duas h̄ns pdes.ɔstructiōe tm̄ pt eē generis oīs.

Biplex.o.t.dr̄ a bis.ꝛ plica.cū q etiā cōponit alter.ꝛ dr̄ hic ꝛ hec ꝛ h̄ alterplex.in eodē sensu scz duplex aio fraudulēt⁹ ꝛ vtrūq; icō pat Jñ h̄ biplicitas ꝛ alt̄plicitas duplicitas fraudulētia

Biremis.f.t.dr̄ nauis bina remigacōe vl' naūigacōe agitata. vl' dr̄ nauis q hꝫ duos ordines remoꝝ.

Birrhatꝰ.a.ū.birrho indutus.

Birrhia.rie.ꝓpriū nomē viri. ꝛ dr̄ a birrhuꝫ id est grossum vestim ētū.q birrho ꝛ viriliter indutꝰ erat.vl' birrhia q̄si virria.b.in.v.ꝓsa. qr virilit ꝓsulebat dño suo.

Burrhosꝰ.a.ū.et birrhatꝰ.a.ū.i.birrho indutꝰ

Birrhū.n.s.i.grossum vestimētū.ꝛ dr̄ a greco Hīa birrhū greci dicūt libr.

Byrsa.f.p.i.cloaca.vl' coriū bouis Vñ et Cartago olim dcā ē byrsa. qr circūdata fuit corio bouis. Jñ byrsus.a.ū.i.rufus vl' niger.

Bisāniſ.n.t.q̄dā fluuiꝰ currēs ēca ianuā a bis et annis.qr duo amni l'āneꝫ ītrāt illū fluuiū

Bislongus a ū. qsi tantū bis longus
Bispilus li. vbi mortuꝰ portat.
Bisse sunt pres assis. t cōtinet octo vncias. nec dr ad respectū totius. cū nec duplicatꝰ redit suū totū. t dr a bes. i. octo vncie Et a bisse dr bissertꝰ q ex bisse. i. minutis colligit. vl dr a bis t sextus. q sextus dies ante Kalendas martij bis putat eo anno. vt dr Hugꝫ. t in sequenti die celebrat festū Matthie. t eiꝰ vigilia in die pcedenti. vñ. Bissextū sexte martis tenuere kalende. Posteriore die celebrāt festa mathie
Bissyllabus a ū. dictio constans ex duabus syllabis. vt amo
Bissus. f. s. genus lini cādidissimi t mollissimi t nascitur in egypto Jñ bissinꝰ a ū de bisso exīs. vt vestis bissina. i. cādida fcā ex bisso
Bistardus est nomē auis.
Bithalassum. n. s. dr vestigiū in luto pssum l ꝯcursus duoꝝ mariū. s. locꝰ vbi duo maria ꝯcurrūt. a bis t thalassū. qd est mare. Unde Actuū. xxvij. Et cū incidissemꝰ in locū bithalassū impegerūt nauē. vñ. Cōcursū mariū binoꝝ dic bithalassum.
Bitidus a ū. i. biformis vel q̄tum ad coꝛpꝰ vel q̄tum ad aiam. t dr a bis t idea. qd ē forBithimia. f. p. Asie minoris pnicia /ma
Bituligo. f. t. dr vimē minutū. qd crescit i bitumine.
Bitumen. n. t. est qdam genꝰ terre vtile ad ꝯpages nauiū. qd t glutē dr. t abūdat in asphalto lacu iudee. Ul vt dr glo. Bñ. vi. Bitumē ē gluten feruentissimū. q̄ lita ligna nulla violētia pnt dissolui. t pd. tu. vel ē viscus q̄ fit de sepo cera t resina q̄ valde ē necessariꝰ ad cōpages nauiū. vñ Auro. Archā linuit ponē/do forte bitumē. Jñ bitumineꝰ. a. ū. i. exīs de bitumīe. t bituminatꝰ a ñ. i. litꝰ de bitumine.
Biuira re. f. p. q̄ duos hꝫ vel habuit viros. i. maritos a bis t vir
Biuiū. n. s. dr locus vbi due vie ꝯueniūt vl ꝯcurrunt. Jñ biuial. ꝯ. t. t hoc le. i. ad biuiꝫ ptinens
Bicantiū vel bicante. olim dicta est Cōstantinopol. Jñ bicātius a ū. t bicāteus a ū. ꝯstātinopolitanꝰ Hinc etiā adhuc moneta istiꝰ ciuitatꝫ dr h bicanteꝰ. vel h bicātiꝰ.

B ante L

Blandus a ū. i. mitis vel leuis in ꝓbis. Jñ blandicia cie. t blandicies ei. i. adulatio. Jñ blandulus a ū. i. aliq̄tulū blandus. qd t blā
dicellus a ū. Jñ t blandicella dicunt ꝓba di minutiua. t blāditiosus a ū
Blas blatis. i. stultus vel insipiēs
Blasphemia mie. t plr blasphemie aꝝ. i. de/tractio vl vitupatio. vñ Prudē. in sichomachia. Nō tulit vlteriꝰ capti blasphemia monstri. Uirtutū regina fides Et ē blasphemia irreligiosa reprhēsio. l detractio vel etiā vitupatio Blasphemꝰ ꝓo ē maledictꝰ. detractoꝛ. vel vituperatoꝛ. t ē adiectiuū. t p. phe. t dr a blas qd ē stultꝰ t femina. Nā feminaꝝ est rē stulte blasphemare. Et ꝓprie blasphemare est iniuriam deo irrogare.
Blasto ois. m. t. i. cubiculariꝰ sū hospitalariꝰ
Blata. f. p. ē qdā aial tm de nocte ambulās Ul ñ t lucifuga dr. q̄ ꝓhēsa manu tingit. Alij dicūt q̄ sit vesptilio. Quidā dicūt q̄ sit genus murꝫ in subterraneis habitās cauernis. Jñ h blata te. i. purpura eiusdē aialis coloꝛis imitās. Jñ blateꝰ a ū. t h t h blateal t h le. i. purpureꝰ. vel tal coloꝛ. s. blauꝰ Itē a blata te p aiali dr h blatea tee. i. illd qd de calciamēto rū soleis eradit. vel lutū ex itinere in calciamētis collectum.
Blatera. f. p. i. sonus ranaꝝ
Blatus. m s. dr stultꝰ vel insipiens
Blennꝰ. m. s. t blenno onis in eodē sensu. i. stultꝰ vel hircosus t impudicꝰ
Blesus a ñ. dr q̄si fresus. q ꝓba frangit. nō tenē ea pferens

B ante D

Boa l boas dr q̄dē ꝑpes q̄ valde psequit boues Nā plurio lacte riguis vberibꝰ se inecrit. t sugēs iteremit. t dr boas a boū depopulatōe. boa etiā dr tumoꝛ cruriū in vnū collectꝰ. t rubꝛ. et etiā lutū dr boas
Boanerges iterptat filiꝰ tonitrui. sic dicti sc̄ Joan. euange. t Jacobꝰ frater eiꝰ. q ma in/tonuerūt. s. Joan. In pnō erat ꝓbū ꝛc.
Boariū. n. s. dr locus vbi venduntur boues
Boatꝰ us ui. i. mugitꝰ bū. l vox plena
Bobicinatoꝛ ꝓiciatoꝛ tricosus t incōstās.
Boema. n. t. boatꝰ. sonꝰ strepitꝰ
Boetes tꝫ. f. t. l boete. ē stella fixa in polo arctico añcedēs illas stellas q̄ apparet facē figurā cumꝰ i celo. t ē cca temonē. t ista etꝫ arctophylax dr hꝫ Grecistā. Ul potiꝰ sumit ꝑ sigꝰ Cōtinet em plures stellas. sc̄z duodeci. t seq̄t plaustrū q̄si bubulcꝰ
Boeti legistaꝝ. adiutoꝛes coꝛ sunt qui rōes publicas discutiunt. Boete em grece. latine

dicitur adiutor. ſm Accur. C. de ta. ſcri. t bo. li. x.

Boetiani heretici a Boetio ſūt vocati. Idē qz eunomiani. ab Eunomio q̄dam dyalectico. Et⁹ diſcipulo. er cui⁹ noīe magis innotuerūt diſſimilē patri aſſerētes filiū. t filio ſpm̄ ſcm̄ dicunt etiā nulli imputari pcm̄ in fide manē tium

Boeti⁹ ppriū nomē cuiuſdā theologi t ph̄i. et dr a boetes

Boglosſa vide infra in buglosſa

Boia boie. f. p. dr torques dānator q̄ſi iugū in boue

Bois grece latine dr bos ſm Pap

Bole. i. ſententia vel veritas

Boletus. m. s. eſt gen⁹ fungi. vñ. Boleti leti cauſa fuere mei. Et ſunt pl'a noīa idē ſignātia ſcz Aſparag⁹ bolet⁹ fung⁹ tubis

Bolis dis m. t. ē maſſa plūbi quā naute mit tūt in mari ad experiendū p̄funditatē maris. vñ. Per bolidē plūbi dic maſſam ſignificari. Per quā naute ſolēt marī explorare p̄fundū

Bolus. m. s. i. morſell⁹. vel bolus iactus. t dr a bne vel bonus.

Bombix. m. t. dr ab ombus Sūt aūt bombices vermes ex quor egeſtione efficit ipſa lana ſerici. vel vt dicūt bombacie ꝓficitur Generāt ex ſe longiſſima fila. vñ purpura t hmōi texūt Jn bombicū q̄ noīe ipſa lana vocat anteq̄z tex tur t textura que fit inde. A quo etiā bombicinus. na. nū. pe. cor. i. aliqd factū de ſerico. vt fila. t p. pe. q aūt Juuenal' corripit ea ibi. Quar delicias pann' bombicin⁹ vrit. licentia poetica fuit

Bombicinator. dr aliqs faciens bombicinū vel purpurā.

Bombus a bo as. i. ſon⁹ a quo bombizo as. i. bombos facere vel clamare. t eſt ppria apum q̄ clamāt modo ſuo. Jn hec bombizatio ois ipſa vox apum. Jnuenitur etiā bombus p ſono culi

Bonus a ū eſt p̄mituū. vel p̄t deriuari a venus. t dr bonus q̄ſi venus a venuſtate corporis. t poſtea translatū eſt ad animū. eū em̄ bonū dicim⁹. cui nō p̄ualet malū. eñq optimū. q̄ peccat minimū. Jn bonitas tat̄

Bona cor q̄ ſibiipſis morte ꝓſtituūt ſeu infligūt. ſi hoc faciunt ex impatiētia doloris vl' ob pudorē honoris alieni. tūc nō auferunt bona heredibus. Si aūt faciūt ex ꝓſcia delicti. ſ. ſi aliqs inſtigit ſibi morte. ideo qz erat delictū vel crimen ob qđ nō erant bona publicāda. puta furtū homicidiū. vel hmōi. tunc auferuntur bona heredib⁹. Jte ſi erat crime cui⁹ accuſatio poterat inchoari poſt mortē. vt repetundar⁹ peculiat⁹ t leſe maieſtatis. tūc etiā auferunt bona heredib⁹. Si aūt accuſatio non poterit inchoari poſt mortē non auferunt ſibi bona. niſi adiudicauerit ſibi poſt mortē poſtq̄z fuerit in ſcelere deprehenſus. ff. de bo. eor qui ante ſen. mor. ſibi conſt.

Bona libertor. Patron⁹ ſuccedit in bonis liberti. in tercia pte addita locupletate heredi tatis liberti. vel ab vno ex heredib⁹. t nō relictis filijs a liberto. vel etiā relictis. ſed ingratis. vt nō poſſint arguere teſtamēta ſuor parentū inofficioſa Locuples aūt hereditas vocatur. ſi eſt maior centū aureis. vt dr Azo. in ſum. C. de bo. liber. t iure pa.

Bona materna t materni generis ſunt illa q̄ ex matre vel auia deuenē filyſſamilias vel etiā emancipatis deferunt. Et q̄nq̄z p nepotibus. puta res auie ipſor

Bona ciuitatis abuſiue publica dicta ſunt. Sola em̄ publica ſunt q̄ populi rhomani ſt̄ vt. l. bona. ff. de. ver. ſig.

Bona dicunt ſic a beando. eo q̄ beāt. i. beatos faciūt vel p̄ſunt. Nam beare idē eſt qđ p̄deſſe et' qđ p̄deſt beat. li. bonor. ff. de ꝟ. ſig. Sumit aūt hec dictio p oi bono vtili delectabili vl' honeſto. ſpūali vel ei⁹ tpali. Jn iure aūt hec dctō bona in pl'r neutral'r ꝑt res noſtras q̄ſ ſunt in dominio noſtro. vel q̄ſi. vt in dicta. li. bonor. Et ipſas res ex ſuo ppzio ſignificato cōiter accepto ꝑt deducto ere alieno. q̄nq̄z aūt nō deducto ſignificare ꝓcluditur

Bonor poſſeſſor dr ille q̄ de iure p̄torio alteri ſuccedit. qz bonor poſſeſſiones a p̄tore ſunt inuente. Et eſt dr̄a inter bonor poſſeſſorē et heredē. qz bonor poſſeſſor de iure ptorio ſuccedit. ſed heres de iure ciuili

Bonor poſſeſſio ponit̄ p vna dictōe ſm Azo et ꝑt ius recipiendi. pſequēdi t retinēdi illd. quod in bonis illius erat. cui ſuccedit de iure ptorio. Et differt a petitōe hereditatis que eſt de iure ciuili. vt Jnſti. t. ff. pall'. Jtē eſt ius qđ pſeq̄tur. Et in hoc differt ab actōe hereditatis vniuerſalis. ſcz poſſeſſorie hereditatis petitōe Et q̄n ponit̄ p vna dictōne. ſigt hoc ius. Si aūt dr poſſeſſio bonor t ſunt due dictōes tūc ꝑt factū Diuidit̄ aūt bonor poſſeſſio. qz alia ē ordinaria. alia extraordinaria. Alij diuidunt bonor poſſeſſionē in has ſpecies. ſcilz bonor poſſeſſionē ſm tabulas teſtamenti quam pretor dat liberis a patre in teſtamento iniuſte pretentis t bonor poſſeſſionem contra tabu

las testamenti. ⁊ est quā ꝓtor liberis pollicetur
Bonoꝝ possessiones extraordinarie sunt due
ex testamento. scz ꝑm tabulas et cōtra tabulas
Et q̄ttuor abintestato. scz bonoꝝ possessio vñ
liberi ⁊ dat filio emācipato. qñ pater decedit ab
intestato. Et bonoꝝ possessio vñ cognati. ⁊ da
tur his q̄ ꝑ femineū sexū sunt ꝓiūcti. Et bono
rū possessio vñ agnati. ⁊ dat primis cognatis
p virilem sexū post liberos. Et bonoꝝ posses/
sio vñ vir ⁊ vxor. ⁊ datur viro. muliere ab inte/
stato decedente. agnatis vel cognatis nō exīti/
bus vel ecōuerso mulieri. viro ab intestato de/
cedente. agnatis ⁊ cognatis nō exīntibus.
Bona vacare. est ipa dñm nō habere.
Bonefidei possessor est q̄ credit se aliquā rē iu
ste retinere. Sz malefidei possessor ē qui iniu
ste scit aliq̄ rē possidere. vt in regu. possessor. de
re. iur. li. vi. ⁊ Insti. de vsuca. p totū.
Bonefidei emptor dr q̄ ignorauit rē alienam
esse. vel putauit venditorē habere ius venden
di scz esse. pcuratorē vel tutorē. ff. de ver. sign. l.
bonefidei.
Bonosiani heretici a Bonosio q̄dam epo ex/
orti ꝓdunt q̄ xpm dei filium adoptiuū non
ꝓprium esse asserunt.
Boos interptat in q̄ fortitudo vel robur est.
Boreas. ree. f. p. q̄dā vētus est. ⁊ cor. ꝑmā. vñ
Ouidius epi. Illic me teneas boreas vbi dul
ce morari est.
Borith. herba fullonū ē de q̄ panes faciūt q̄s
herbaticos vocant ⁊ siccant illos. habēt q̄ ꝑ/
saponē ꝑm Plin. Secūm aūt Hiero. sup Jere
miā hebraicū est. ⁊ ē quedā herba quā septua/
ginta interptes dicūt herbā fullonū q̄ in pale/
stina in humidis et in virentibus locis inue/
nitur ⁊ eandē vim hz quā ⁊ nitrū ad lauādas
Borago. f. t. quedam herba. vestes
Bos. ɔ. t. ē aīal q̄drupes domesticū aratro ap
tū. ⁊ dr bos q̄si bonus opator soli. ⁊ ē etymo. ñ
ꝓpositio. Et deberet facere gtūs bois. sed inter
ponitur. u. ⁊ dr bous cā euphonie. gtūs plis
facit boū. dtūs ⁊ ablatiꝰ bobꝰ. vñ Virgilius
Leta boū passim cāpis armēta videmꝰ. Et no
ta q̄ bobus. qđ amisit in sillabis. recupauit in
temporibꝰ. Vñ lz bouis ⁊ boue corripiunt ꝑ/
mā qr Ouidiꝰ. Nō boue mactato celestia nu/
mina gaudēt tm bobus eam ꝓdu. Vñ idem.
Non pfecturus litora bobus aras.
Bosforus. m. s. pe. cor. i. illud mare p qđ tran
siit Dyo in specie bouis. vel p qđ iupiter i spe/
cie tauri detulit europā. Idem ⁊ alio nomīe p/
pōtides dr a trāsitu pōti. Inuenit etiā bosforꝰ
⁊ ꝓpontides p nomīe cuiusdā stelle. Sumit
etiam ꝑ via quam vadunt boues ad campuꝝ
pro nutrimento.
Bossequus. pe. cor. i. bubulcus.
q̄si sequēs boues. in custodia vl q̄uis alio mō
Bostar. n. t. ꝓ. p. est locus vbi boues stant. scz
stabulū Dicit etiā bostar locus vbi corpa bo/
um cremant. Et inuenit ꝯ bostar. ris. pe. cor. ꝑ
prium nomen viri et ꝑmitiuū.
Botrio. onis. m. t. dr qđ exit de sarmēto quā/
do trugescit. ⁊ dependet de cingulo.
Botrus. tri. f. s. est id qđ est in acino. sed poni
tur q̄nq̄ ꝑ acino. q̄nq̄ ꝑ vua. q̄nq̄ ꝑ racemo.
Inuenit tm aliq̄n in mas. ge. vñ Deutro. xxiij.
Botrus amarissimus.
Bouariū vel boariū. n. s. locus vbi vendunt
boues.
Bouicida. ɔ. p. p. pdu. q̄ vel que cedit boues.
id est macellarius.
Bouilla. le. f. p. est locus vbi vendunt boues.
vñ Persius. Accedo bouillas. Vel bouille. la
rū. q̄dam locus iuxta Rhomā vbi boues ven
debantur. vel vbi boues tm sacrificabant iu/
xta ꝓceptum Minerue.
Bouinus. a. ū. res bouis. vel ad bouē ptinens
Bouinus etiā vr dicit Pap. i. bouis filis.
Bouiscida. ɔ. p. i. qui scindit boues. scz macel
larius.

Brabantia. f. p. quedā puincia.
Brachale. n. t. i. lūbare. ⁊ dr a brache. arū.
Brachatas. a. ū. q̄ indutus est bracha. Vñ et
brachata dr quedā regio gallie. scz que adiacet
rheno. qr ibi hoies vtuntur lar is brachis.
Brache. arū plis numeri. sunt indumēta q̄bꝰ
verēda corpis velantur ⁊ tegunt. ⁊ dr a bra/
chos qđ est breue. qr breues solent esse. Nō enī
solent habere tibialia sed extendunt solūmodo
vsq̄ ad genua.
Bracheū. i. vadū. ⁊ dr a brachos. qđ est breue
Brachile. lis. i. lūbare. Brachile etiā dicitur
cingulum renum.
Brachilogia. f. p. est quedam figura locutio
nis. et fit cū plura sub paucis verbis ꝓphen/
duntur. vt Urit amor. Paridē. nuptam rapit
armat atridem Ultro pugnatur. fit machina.
troia crematur.
Brachis. f. t. dr inferior pars circuli.
Brachiale. lis. n. t. dr torquis in brachio. siue
brachiū quoddā ornamentū. quod ⁊ dextroche
rium. siue dextrochirium dicitur.
Brachium. n. s. dr a bari. qđ est forte vl graue
quia ceteris membris fortius est. Inde brachi

olām.i.paruū brachiū. Et brachiatus .a.ū.i. hūs brachia. Et nota q̄ sunt multe ptes ī brachio. Nā ibi est torus siue masculus.cubitus.t vlna. t alia siue ascella. siue subhircus.et lacertus. Et lacertus supior pars vel etiā ipm totum brachiū. t dr a lacero.as.qr lacerti videntur esse lacerati a toto corpe. Inde lacertos.a.um.i.fortio.q̄ magnos t fortes habz lacertos Torus siue masculus ē illa pulposa caro. que in lacerto est. Cubit⁹ est vsq̄ ad manuz. t dr a cubo. as. qr homes solēt cubare sup cubitū in cena. vel dr a cubon qđ est firmū. qr firmū mē bū est. Ulna fm quosdam ē cubitalis mēsura idem scz q̄ cubitus. Secōm alios est extensio vtriusq̄ brachij. Ala est ista pars pilosa sb brachijs. t dr sic. qr pilosa est vt ala. vel qr instar alaz inde brachia emergant vel moueanť Et eadē dr ascella. qr ab hoc loco brachia ciluentur id est mouenť. Et idē loc⁹ dr subhircus quia est fetidus. habet em subtus hircum. i. se torem. hirci.

Brachos grece ip est breue latine.

Brachmane.arū. ppl'i sunt Indie. t declinať etiam.hec brahmana.ne.g.p.pe.cor.

Bractea.n.s.pl'alis numeri.tenuissima auri lamia. t dr a bractē greco qđ lamina auri est. Inde hec bracteola.f.p.i.parua bractea. Bractea etiā vel bracteola dr cāpanula aurea. Iū/ bracteatus.a.ū.i.bracteis ornatus fm Hug. Papi. vero dicit. Bractea tenuis auri lamia. vel alicuius metalli.

Brancia.f.p.q̄ daz locus iuxta guttur. t vt dr brancie sunt fauces. Ulū legiť in hystoria Tobie q̄ Tobiā iuuenē piscem metuentē prendere inssit angel⁹ dicēs. Apprehende brācias ei⁹

Branciola..f.p.i.parua brancia.

Brancus.m.s.i.guttur.a.brachos qđ est breue. qr breue est q̄tum ad alia mēbra. Itē inuenitur hic brancus.ci. quedā passio siue morb⁹ scz pfocatio faucū frigido humore et tunc dicitur a brancia.cie.

Braueta.te.g.p.pe.pdu. dr tam victor q̄z qui accipit brauiū. q̄z qui dat.

Brauiū.n.s.i.laurea. palma. munus pmium cursus. q̄si parauiū. i. paratū adquisituz vi et virtute vl' q̄si habita uiū. i. habitū virtute.

Breith est liber geneseos fm hebreos.

Breuigerulus . pe.cor.i. baiulus. t portator breuium.

Breuilogia.f.p.breuis dictio. scz qñ aliquis breuiter dicit.

Breuiloquus.a.ū. pe.cor. q̄ breuiter loquiť. Inde breuiloquium.i.breuis locutio.

Breuis.g.t.dr a brachos qđ est breue. t ppať Iū breuitas.tatis. Iū etiā breue.breuis.n.t.p litteris. qđ t hic breuis.breuis inueniť. Inđ h̄ breuiariū.n.s.locus vbi reponunť vl' reportanť breuia. vel vbi aliq̄d ordinať abbreuiatū. Ulū q̄dam liber in quo ē totū officiū diurnuz t nocturnū dr breuiariū. Itē a breuis de breuio.as.

Bria.f.p.i.mēsura. q̄libet. t dr a brachos qđ est breue. vbi em nimietas ē ibi mensura nō ē. Et bria dr terra quedam vbi fiūt boni casei.

Brisca.ce.i.fauus vñ mel elicit. t dr a brisin.

Briseus.m.s.i. bachus. t dr a brisin qđ est exprimere vel elicere. qr ille prim⁹ dicit exprimere t elicere vinū de vua. lac de māma. mel de fauo.

Brisin.i.exprimere vel elicere.

Brito.onis.m.t.pe.cor. in obliq̄s. vl' cō.g. no mē cuiusdaz gentis. t dr abrut⁹. Sūt em brito nes q̄si bruti. q̄ q̄dē. Brut⁹ fuit prim⁹ rex britonū. t q̄ prio vna cū eis habitauit illā insulam que mō vocat anglia. Idē dicunť britanni et eadē cā. Iū h̄ britānia t britonia. a quo sumitur mō gentile brito t britānus. ni. Et nota q̄ britanni q̄nq̄z dicunť anglici. sed cū adiuncto vt flaui britanni. t raro sine adiuncto. Et q̄nz dr quedaz insula vltra britannos. t ppie illi britanni q̄ eandem inhabitāt. Scz q̄ nob sunt cōtigui. ppie sunt britones Iuuenalis.

Quā nec terribiles cymbri nec britones vnq̄z

Bromin interptatur comedere vel cōsumere.

Bromius.m.s.i.bachus.

Bruchus.m.s. q̄dam vermis a brachos qđ ē breue. qr breuis est. vel quia duret breuiter fm Hug. Papi. vero dicit. Bruchus locuste similis. vel q̄ nondū volat tamen maior.

Bruma.f.p.i.gelu. tps hyemis t dr a brachos qđ est breue. t emeras. qđ est dies q̄si brachos emeres. i. breues dies. ppter breuitatē dieruz q̄ tūc sunt. Et dr bruma matutinale frig⁹ ppie qr breuiť durat. Et totū tps hyemale dr bruma a breuitate diez. Uel bromin interptatur comedere vel cōsumere. Iū bromius. i. bacch⁹ qr dat appetitū comedēdi. Iū hec bruma. me. q̄si edacitas. qr comedit t corrodit folia arborū. vl' qr dat appetitū comedendi. Iū bruma/ ni dicunť q̄ hūt fastidiū cibor. et inde bruma rij in eodem sensu. Itē a bruma hic t hec brumalis. t hoc le. vt brumale tps t brumos⁹ a. um. i. imundus t frigorosus.

Brunda grece. latine cornu vel caput cerui dr Iū hoc brūdusiū. n. s. a situ loci. t est loc⁹ q̄dā vbi est optim⁹ port⁹. Uidenť em cornua cerni t caput t figura in dispositioe eiusdem loci.

Brutus.a.um.i.stolidus.insulsus.stultus.im
mundus. Unde dicimus stultū esse brutū ⁊ ir
rationalem. Omne etiā aīal irr̄onale dr brutū
q̄ autē dr brutus obrutus.scilicet a sensu quia
caret sensu est enī sine ratōne.etymo est nō com
positio

B ante B

Bubal⁹.pe.cor.bos siluestris et ferinus a bos
quia similis est boui. Jn̄ babula.f.p.p. femina
bubali.et bubalinus.a.ū.i.bubalus.a.ū. in ea
dem significatione.scz ad bubalum pt̄inēs vel
ex bubalo eni̊s. Jnuenit etiā bubalus.a.um.ij.
Regū sexto.

Bubasthis.stis.f.t ꝛea bubulcor.

Bubo.onis.incerti.ge.a sono.vocis cōpositū
nomen habet.ē auis fœda et feralis.onusta qui
dem plumis.sed graui sp̄ deterenta pigritia in se
pulcris die noctuq̄ versatur.et sp̄ cōmorans in
cauernis. De qua ouidius Fœdaq̄ fit volucris
venturi nuncia luctus. Jgnauus bubo dirum
mortalibus omen. Denīq̄ apud augures ma
lum ptendere fertur. Nam cū in vrbe visa fue
rit solitudinē signare dicūt

Bubulcus.m.s.dr.custos bouū.sicut subule⁹ cu
stos suum

Bucca.f.p.i.os vel oris folliculus vel inflatio
Uel bucca.f.p.est nomen ficticiū sumptum ex
ppr̄ietate vocis ip̄ius rei.q̄ aūt dr bucca quasi
bolos.i.cibos capiens.etymologia est nō cōpo
sitio.

Buccat⁹.a.ū.q̄.hz buccas vltra mod̄ magnas

Bucco.conis.m.t.verbosator q̄ multū loq̄tur
et q̄ multū cōedit. Proprie quidē bucco dr gar
rul⁹ q̄ cūctos loquacitate oris nō sensu exupat

Buccula et bucella.f.p tam p morsella q̄ pro
parua bucca. Buccella etiā dr vmbo et quedā
pars galee scz crista vel conus. Unde Juuenal⁹
Et fracta ex casside buccula pendens. Item bu
cula p vnū.c.i. iuuenca.et tunc ꝛriuatur a bos
vñ Virgil⁹ in primo georgi. Aeria fugere gru
es.aut buccula celū. Papias vero dicit Cucen
la vacula a boue diminutiū

Buccella.f.p.dr a bucca taz.p morsello panis
q̄z p pua bucca

Buccellarius.m.s.i.gluto.⁊ dicit a buccella

Bucetum.n.s.dr loc⁹.vbi boues cūf.i.vocāt
sicut est stabulū vel pascua vel foz ⁊ dr a bos ⁊
cio cis.

Buccina.f.p.i.tuba.et dicitur a boo.as .q̄ so
nat.vel dicitur buccina quasi vocina a voce.et
est ppr̄ie qua signū datur in hostes Sed olim
pagani agrestes ad omnē vsum buccina ad cō
pita vocabantur.proprie igitur agrestib⁹ hoc
signū fuit. Et differt a tuba in vsu quia bucci
na insonans sollicitudinē ad bellū denūncia
bat.sed tuba prelū indicebat. Jnde buccino
as.i.cū buccina sonare. Jnde buccineus.a.um
et hic buccin⁹.i.clamor buccine. Et cor.pe.vñ.
Virgil⁹ in.vi.enei. Bucana cū muros varia
cingere corona

Buccicen.m.t.pe.cor.i.cū buccina canēs

Bucolicus.a.ū.pe.cor..i.bouinus.liber de bo
bus factus vel tractans. Ubi et plurariter buco
lica.corum.ille liber vbi tractatur ex bobus ſm
Hug. Pap. ſo dr.bucolicū carmē.i.pastorale.

Bufo.onis.m.t.i.rana terrestris

Buglossa.f.p.est quedā herba q̄si bouis līgua
quia folia asperrima ad modū lingue bouis hz
Et Pap. Boglossa per.o.in prima syllaba di
cit q̄ sit herba lingua bouina a grecis dicta .q̄
folia asperrima ad modū lingue bouis habet
Sed Macer ⁊ medici dicūt vsualiť buglossa

Bulla.f.p.p duo.l.ē tūor q̄ fit in aq̄ ex pluuia
cadente.⁊ dr a bullio.is. Jnuenitur etiā bulla
p stella aliqñ inuenitur p gemma. aliqñ dicit
bulla ornamentum equor et nobiliū puerorū
Solebant enī pueri nobiles in signum nobili
tatis ferre q̄sdā bullas aureas a collo penden
tes.p quasdā corrigiolas. Unde tales pueri dice
bant bullati. Unde et q̄dā vestis.et etiā balthe⁹
dicitur bulla.q̄ bullis ornatur. Etur generali
ter dicať oia ornamēta aurea vel argētea q̄ fiūt
q̄si inflata.bulle dicūtur. Et bulla dr etiā q̄nq̄
sigillū q̄d cere imprimit. Jn̄ bullo.as.are.i. si
gillo. Et a bulla ſm quālibet significationē dr
bullat⁹.a.ū.i.plen⁹ bullis vl ornat⁹ vl sigilat⁹

Bullio.onis.i.tumor aque bulientis.et dicit
a bulio.is.ire. Jn̄ buliculus.i. paruus bullio.
Et bulliuncul⁹.dimi.i.puus bullio.

Bullor.oris.tūor aque bulientis

Bumastha.f.p.⁊ hoc bumasthe.thes.ē vitis vl
vua magna i filitudinē māme bouis ⁊ dr a bos
Jn̄ ⁊ dr bumastha q̄i bouis māma

Burdigallis ē q̄dā ciuitas.a burd⁹ et gall⁹ q̄
hunc burdū galli habuerūt prius Jn̄ hic ⁊ hec
burdi galensis ⁊ hoc se.aliquis ex tali ciuitate

Burdo onis.est aīal q̄d ex equo nascit et asina
ſm papiā sicut mul⁹ ex eq̄ ⁊ asinor dicūť talia
animalia bigena

Burgūdio.onis.p noīe cuiusdā gētis a burg⁹
gi.q̄ olī ꝛuicti a rhomanis hoies illius gētis
ab ipsis romanis p burgos sūt diuisi ⁊ ob hoc
burgūdiones dicti sunt. Jn̄ hec burgūdia. f.p
dr terra illa Jn̄ mō sumitur hic ⁊ hec burgun
dio.gētile q̄ ē ex terra illa.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Burgus.gi.m.s.i.castrū vel fortiliciū. Et castra crebra q̄dē p limites habitacula cōstituta burgas vulgo vocant. Jñ burgarius a.ū. t hic et hec burgensis in eodē sensu id est castrensis.
Burgulio onis. vel burguliz in eodem sensu dicitur crinis genitaliū. Vñ Burgulium, ppe testiculos crescens crinis extat.
Buris.p.t.dr longū lignum t curuatū in aratro. vel potius curuatura illius ligni. t dicit a bos.q̄si bouis vros. qz earua est ad similitudinem caude bouis Pap. vero dicit. Buris curuatura aratri.
Bursa.f.p..i. marsupiū. t dr a byrsa.se.qđ est corium bouis. quia de corio fit.
Bursella dimi.i.parua bursa.
Bustarius rij. dicit ille qui corpa cremat vl' sepelit. t dicitur a bustum.
Busticera.cō.p. dicitur qui vel que sepulchra struit t dicitur a bustum.sti.
Bustifragus.pe.cor. qui frangit bustū id est sepulcrum spoliat mortuum
Bustulū dimi. id est paruum bustum
Bustū.n.s. dicit ignis vel lignoꝝ strues. vbi corpora mortuorū cremant. et dicitur bustum quasi vstū abvrendo. Et bustū id est sepulcrū.
Bustura.f.p. id est sepultura. t dicitur a bustū quod est sepulcrum
Buphthalmon dr aliquis hñs magnos oculos vt bos. t dr a bus.i. bos. et ophthalmon oculos. vel fm Jsidoꝝ est quidā flos croci. similis oculo bouis. t a grecis nomē accepit
Butanicū.n.s. est quidam liber medicine vel physice qui et herbarium dicitur
Butyrū.n.s. me.pd.dr pinguedo lactis et sic dictum a buto qđ ē q̄dam aīal lacte multū abūdans. Jnuenitur tn me.cor. vñ Virgilius Lac niuiū butyrūq; nouū cum melle comedi. Et sic cōponit a bos t vterus vel tyrus. qđ est caseus. t dr butyrū quoddā qđ fit ex lacte.
Buto onis.m.t. est qđdaz genus aīalis quod valde in lacte abundat. et dicitur a buo.is.
Butro onis.m.t. id est iuuenis
Butus.a.ū. id est perfusus. a buo is.
Buxus.m.s. est quedā arbor. t dr a byxos grece. Jñ hoc buxū.i. lignuz. vel fructus illius arboris. vtrūq; tn indifferenter inuenitur tam p arbore q̄m p ligno. Jñ etiā buxeus.a.ū. de buxo existens. t hoc buxetū. locꝰ in quo crescūt buxi.

L ante a.

Qath pēnitentia vel patientia dicit Caball'.m.s.i. vilis equus. t dicit a cabo. Jñ caballinus.a.ū.pe. pdu Vel caballus dicitur quasi cauallus. quia pde cauat terraz. vel quia pde hz cauū vt dextran⁹
Cabo onis.i. equus castratus.
Cabro.m.t. t scabreus.brei. sunt diuersa genera animalia. et dicūtur ambo a cabo.i. equo qz de putridis carnib⁹ equorū sepe nascūtur. Pap. vero dicit. Cabro vermis dictus a cabone id ē equo. eo q̄ ex equo creetur. sic cabro scribitur sine.r. in prima sillaba. Ponit etiā cabro ita q.r est in prima t secūda sillabis. Vnde dicit. Crabro vermis dict⁹ a cabone ex quo nascitur. Et hec litera inuenitur in multis bibliis Deutro. vij. Jnsuper et crabrones mittet dominus dē⁹ tuus in eos. Quedam autē biblie habent tibis et dicitur scrabrones. ita q̄ .r. est in prima t secūda sillabis. Red Pap. vult q̄ scabrones scribatur sine.r.ī prima sillaba. Vnde dicit Scabrones id est vespe longiora crura habētes. Cabul in lingua phenicū sonat displicere. Unde iij. Regū.ix. dicitur. q̄ Hiraz appellauit oppida que dedit ei Salomon. terram cabul. quia displicuerunt ei. vnde Dico cabul terram. Salomon quā contulit Hiram.
Cabus bi. dicitur mensura. Vnde quarto Regum sexto. Quarta pars cabi. scz stercoris columbarum. Et vt dicit Josephus hoc condiebant cibos pro sale. Jtem in hystoriis dicitur. Tradunt quidam nomie stercoris dici vesicam columbe. in qua recipiebantur grana de foris allata. vnde. Est mensura cabus. caro vermibus apta cadauer
Cacabus .m.s. pe.cor. i .lebes a sono feruoris dictus Feruēdo em̄ exprimit hunc sonū ca.ca. ca. fm Hug. Unde. Jn nostro cacabo propter pulmenta cacabo. Pap. dicit. Cacabus. vas de terra. t etiam de eramento. vnde. Desipis in cacabum si frustra remorsa retrudis.
Cacephaton id ē turpis sonus. a cacos t phone qđ est sonus vel turpis flatus. Jñ cacephatus id est turpis sonus vl' turpis flatus. quod et alio noīe dr cacaphonia id est cacephaton.
Cacethes.this.m.t. id ē malus mos. t dicitur a cacos t ethis qđ est mos. Unde Juuenalis. Jnsanabile multos scribendi cacethes.
Cacexia.xie. vel cacosia dicitur grece malaveratio. quedaz passio est. t dicitur a cacos t orī qđ est acutum. vel ethis. quod est mos quasi acutum malum vel malus mos fm Hugl. Pap. vero dicit
Caxeia nomen sumpsit a corporis habitu. Nā grece malum vel veratio dicitur Fit em̄ intēperantia egrotantis vel medicantis.
Cachinnus id est risus inutilis et immodara/

tus. et dicitur a cachinnor. naris vel ꝓponit. cū con et cygnus qui est albus vt nix ꝓpter dētes qui videntur albere in risu.

Cachinnator et cachinno. onis. idē. s. derisor.

Cacodemon. onis. i. malus angelus. quasi malum sciens. a cacos et demon.

Cacos grece interp̄tatur malum.

Cacosyntheon. est vitiosa cōpositio dictionū vt. Uersaq; viuentium terga vatigam⁹ hasta.

Cacumen. n. t. i. summitas. Jñ cacumino. as. id est acuere. in somno sublimare. et cor. mi.

Ouidius. Sūmasq; cacuminat aures.

Cacus. ci. dr a cacos malū. quia fuit mal⁹. Fuit em̄ seruus Euandri et malus et fur.

Cadauer. n. t. dr a cadēdo. eo q; morte cecidit aut quia stare nō pōt. Dis mortu⁹ aut funus ē aut cadauer. Fun⁹ si sepeliat a funib⁹ accensis. i. candelis. sic dictū est. q; ās ferētrum papyris cera circūdatas ferebāt. Cadauer ꝓsi insepultū iacet. Itē fun⁹ dr in domo. Cadauer dū portat vel sepelit vel cremat. Exequias vl funus dicim⁹ crematū. Reliquias conditū iam sepultū corpus ꝓsuetudine dicim⁹. q; añt dr cadauer. quasi caro data vermib⁹ etymologia est. Inde cadauerosus. a. ū. i. plen⁹ cadaueribus.

Cadax. ꝓ. t. i. claudus qui sepe cadit.

Cades. dis. f. t. vel hoc cades indecli. i. loc⁹ vl fons vbi erit iudicū. Et interp̄tatur sanctū vl sanctificans vl sanctificatio.

Cadesa. f. p. i. scor. tū. vñ Gen. xxxviij. de Juda dr Quā cū vidisset suspicat⁹ ē cadesaz. i. scor

Cadex. m. t. i. truncus. t dr a cado. q; si tuz. casum dans. quod et caudex dr t codex.

Caduceū. cei. n. s. virga Mercurij cū qua discordiam faciebat cadere in pacē et somnū. Inde hic caduceator. oris. q; lites pacificat. Et ꝓprie caduceatores dicūtur legati pacis. s. qui gratia pacis ferunt legationē inter aliquos.

Caduciser. a. ū. i. ferens caduceū. talē scz virgā

Caduc⁹. a. ū. pe. pdu. et cadabundus. a. ū. i. crebro cadens. Caducus etiā dr id quod cadere facit. vt caducus morbus qui etiā concial dr Itē hoc caducū. ci. est illa hereditas que ꝓtingit alicui ex morte alicuius carentis herede.

Inde hic caducarius. rij. et hec caducaria. rie. ille vel illa cui hoc ꝓtingit. scz qui accipit ca/

Caduca etiā dicunt folia malor vel ducū. flores quos greci quintinas vocant fm Hug. Pap. vero dicit. Caducū dr qđ ab vno cadit in alterū per hereditatem.

Caducū legatū fm Azo. in sum. C. de cadu. toll. est qđ deficit post mortē testatoris q̄cunq; rōne. Et quia quibusdam modis t rōnib⁹. iniquis. et olim legata fiebant q̄q; caduca. iō lex ponit vnā rubri. de cadu. tollen.

Cadula or. i. gutte que cadunt ex pingui carne cum assatur vel etiam ex cereo.

Cadurcū. n. s. i. tentorium. quia facile cadit qđ t cadurcus inuenitur. Item cadurcū est membrum virile vel potius femine. Nam ꝓprie cadurca dicuntur sūmitates nature femine. sicut viror̄ p̄putia. Alij spondam lectuli cē dicunt

Cadus. di. ē vas qđ vulgo dicitur barrile. Et vt dicunt ē vas vinarū cōtinens tres vrnas. et alio nōie dr situla. Jñ cadul⁹ li. t cadiol⁹ li.

Capharnaū interp̄tat ager ꝓsolatōis / dimi. vel villa pinguedinis. t scribitur p. f. in Papia. Pōt etiam scribi per. ph.

Cayphas. phe. m. p. tr. cor. interp̄tat inuestigator. vel sagax. vel vomens ore. Jnique em̄ ore suo iustū dānauit q̄uis hoc mysterio prophetali annūciasset. Aurora. Ad Cayphā p/perant consiliūq; tenent.

Cain ꝓpriū nomē viri. et fuit p̄mogenit⁹ Ad/de et interp̄retatur lamentatio vel possessiovl augmentatio.

Cainiani heretici ꝓinde sunt appellati. quoniam Cain adorant.

Calabra. f. p. puincia iuxta apuliam.

Caladrius. drij. auis quedā est. et dr etiā caradrion. Leuitī. xi. Sed Deutro. xxiij. dr Caladriū ne comedatis. Aurora. Barrula caradrion auis est illosq; figurat. Et vt dicunt caladrius et caladrion p eadem aue accipiunt.

Calamatus. m. s. est quoddā genus strictemitre. et dicitur calamatus quasi calore machinās eoq; stricta sit et capiti ꝓpessa vñ Joseph⁹ Sup caput gestat pileū i modū pui calamati

Calamariū. n. s. dr cornu vbi tenet incaustū.

Calamistratus. a. ū. i. calamistro ornat⁹. Inde calamistratulus. pe. cor. vñ Hiero. in quadaz epistola. Pueros cincinnaculos et calamistratulos. et pegrina vnguenta olentia deuita

Calamistrum. n. s. est acus ferrea vel alterius metalli in similitudinē calami facta. quia crines obtorquentur vt crispi fiant. quā in cinere vel in igne calefacere solent qui capillos crispant vt calamistrati sint.

Calamitas. atis. et dicitur a calamus p canna. quia est inanis et vacua instar calami. ꝓprie quidem calamitas est quādo aliquis nec in re nec in spe nec exterius. nec interius habet. sicut canna vacua et vana est exterius t interius. Vel dicit calamitas a calamis stipulis. Cum em̄ calami segetuz frāgunt. t inde oriūē

fames et miserie. tunc est calamitas. Unde et quidam dicūt q̄ calamitas dicitur quasi ca/damitas a cado. d. in. l. mutata. qñ ita calami cadunt et franguntur. sed potius videtur ethymolo. q̄z cōpositio.

Calamites. m. t. est genus rane. sic dictus a calamus. quia morat̄ in calamis.

Calamitosus. a. ū. i. miser et calamitate plen⁹

Calamus. m. s. est cāna vel stipula seget̄ que sustinet spicam. et dicit̄ a caleo. les. quia immisso flatu calescit. Itē ꝑm Pap. calam⁹ dicit̄ penna scriptoris. a calamo as. qđ est velū ponere. quia calcat id est incaustum imponit̄ super cartam. Item calamus est ꝓprium nomen arboris a cauendo. i. fundendo voces dictus. Item calamus Ezechiel. xl. est mensura ser cubitoꝝ et palmi. Item calamus est fluui⁹ amnis campanie. Item calamus est species aromatica. Item calami sunt haste candelabroꝝ facte in modū calamorū. vnde Est arbor calamus. fit scriptoris quoq; penna. Est culm⁹ segetis. species et aromatis ertat.

Calaria. f. p. est nauis que lingua portat. et dicitur a calon grece quod est lignum latine.

Calatus. m. s. i. canistrū. vel quoddā gen⁹ poculoꝝ ꝑm Hug. z dicitur a colon qđ est lignū quia fit ex ligno. vel ḋr a colo. as. i. pono. quia ibi ponūtur pensa vel aliud Pap. vero ḋt Calathi sunt ciathi. canistri de virgis. angusti in fundo. lati in ore.

Calcaneus. ḋr a calx. vel callus. et idem est qđ calx. et est aliud q̄z talus. Nā talus est sub cruribus. idem et talenus. et sub talo est calcaneus. vel calx.

Calcar. n. t. ḋr a calcaneus. qz in calce vel calcaneo religatur. Et dicuntur calcaria stimuli animaliū. vñ Ouidi⁹. Nil nocet admisso subdere calcar equo. Item a caleo callus de q̄ calcar venit et calx.

Calcedonius est lapis preciosus sicut dic̄ glo supra Apoc. xxi. calorem naturalem habens ictu solis vel digitoꝝ attritus excandescit ꝛpaleas ad se trahit.

Calcitrosus equ⁹ est qui solet calce ferire. i. pedibus retro se percutere.

Calcula le. i. lixa. vel seruus militum. vel nūcius cursatilis. vñ Plautus. Video calculaz militarem.

Calculus plura significat. Nam primo idē est quod ratio. Ut ille habet bonū calculū. id est bonā rōnē. Scdo est numerus vel computatio. Unde in legibus. Si quis errauerit in calculo. i. non bene diuiserit numerū. ḋz errare in calculo. Tercio est sententia diffinitiua. vñ in decretis. Non ꝓcedat calculus in absentem. Quarto id est carbo. vnde Esa. vi. Et volauit vnus ad me de seraphin. et in manu eius calculus. Sz ibi dicit glo. q̄ calcul⁹ ē lapis ignitus vel carbunculus qui ꝓpter flammem colorem dicitur ignitus. Quito ḋr mima ps pōderis. que etiā calcus ḋr. scz quarta ps oboli. Sexto trāssumptiue dicit̄ pmiū. vñ i Apoc. Uincenti dabo mānā absconditū et calculuz candidū. i. premiū. Septimo dicitur lapis leuis paruus rotundus et durissim⁹ sic dictus. quia breuitate sui sine molestia calcatur. Cui ↄtrarius est scrupus. lapillus minut⁹. et asper qui si inciderit in calciamentuz nocet. et ē molestus aiovñ animi molestiā scrupulū dicim⁹ hinc et scrupea vel scrupulosa sara. i. aspera.

Octauo. est idē qđ gladius. Item calcul⁹ dicitur lapis qui est in vesica. Unde calculosus. a. um. qui talē patit̄ infirmitatē. Itē a calculus ꝓpter similitudinē calculi dicuntur scaqui. quia leues sunt et rotundi. vel dicuntur callis quia ꝑ vias ordinales eant id̄ est p̄calles sz calculoꝝ ꝓtum ordine mouent̄. vñ et ordinarij dicuntur. partim vage. vnde et vagi dicunt̄. acq̄ omnino moueri nō possunt inciti dicunt̄ Un et egentes homīes inciti vocantur. quib⁹ spes vltra ꝓcedendi nulla restat. vñ Calcul⁹ ē pondus minim⁹ lapis ensis acut⁹. Calcul⁹ est rō numerus. sententia carbo. Morbus. et in ludis scaquoꝝ calculus ibit.

Calculator est numerator. computator. Et sz Isidoꝝ dicitur a calculis. i. lapillis minutis. quos antiqui in manibus tenentes solebant numerū computare.

Calc⁹. m. s. i. quarta ps oboli. et est mīma ps ponderis. Item calcos greci dicunt et. o. mutata in. u. ꝙuertitur in latinū. et dicitur chalcus ci. id est fer vel es.

Caldaria. f. p. est vas quoddā quasi calidaria a calidus dicitur.

Caldus. a. ū. ꝑ syncopam dicitur ꝓ calidus.

Caleptra vide infra. capullulum.

Calerarius. m. s. diciturministrer ferens ligna

Calibs. libis. ↄ. t. ḋr q̄dā ppl'us. et ḋr a caleo. les. eo q̄ sp caleat fodiendo illud gen⁹ ferri qđ multum abundat circa eos. Inde calibs. bis. dicitur illud genus ferri. et coz. pe. vnde Lucanus in quarto. Non calibem gentes penu⁹ fugiete metallo. Eruerant. ꝛc.

Calidus. a. ū. ḋr a caleo. es. et compatur. Inđ caliditas tat̄. Et vt dicit Pap. Calidus id ē calorꝛ effectus. scribitur ꝑ vnū. l. Corripit em

primã. sicut caleo les

Caliendrũ dzi. n. s. i. mitra. vel generaliter q̃c quid caput inuolut vt maiorem calorem con trahat. Vñ Horatius in sermonibus. Altum sagane caliendrũ

Caliga. f. p. dr̃ calciamentũ crurũ siue sit de pãno siue de corio siue de ferro. ꝛ dr̃ a calcio as. vel a caligo gas. quia calige ligantur. vel dicitur a callo pedum. Inuenitur etiã calicula pro eodẽ Vñ auroza. Sume tibi caligas ꝛ vestẽ strunge sequendo

Caligatus a um. i. caliga indutus vel habens caligas. Unde ꝛ milites caligati dicunt a quibusdã caligis ferreis quas solẽt habere. Unde quidam. Heronũ dictus est caligula. qz a puericia inter milites est versatus. Caligula põt etiã dici pua caliga

Caligo inis. f. t. est obscuritas ꝛ vmbra spissitudine aeris facta. vel caligo dr̃ fuligo. ꝛ dicit sic. qz maxime calore aeris vel ignis gignitur. Vñ. Est vestis caligo nomen caligo tenebre. Uerbũ caligo notat obscuro vel vmbro. Inde caliginosus a ũ. i. obscurus caligine plenus

Calimachus de. cor. ppriuz nomen viri. de quo Ouidius in de remedio amorꝭ. Calimaci numerus nõ est dicendus Achilles

Caliope pes. est vna de nouẽ musis. quasi calophone. i. bona sonoritas. ꝛ dicitur a calo quod est bonũ. ꝛ põt scribi p k Kaliope

Calix. m. t. est quoddaz genus poculoz quod olim ex ligno fiebat. ꝛ dicit a calon. vel põt deriuari a caleo les. Solebãt enĩ calidam ꝛ frigidã potionẽ miscere in calice. Vñ calix dicꝰ est a calida potiõe. Et miscere p ministrare ꝛ ppinare vinuz. vñ adhuc miscemꝰ calida frigidis ꝛ ecõuerso. vinũ ꝛ aquam. ꝛ ecõuerso. ꝛ coz. li. Vñ Horatiꝰ. Fecũdi calices quẽ nõ fecere disertũ. Itẽ calix trãsnptiue plura alia sigt. Vñ vas sacramẽti sacra scriptura voluptas. Passio sitiz calix eternaqz premia regni. Inde caliculus. i. puus calix

Callidus a ũ. i. subdolus. vel p execrationẽ artis instructus. Et sic callidus non pro astuto tm̃ sed pro astute etiã docto dicitur. Dic etiaz dicitur versutus. quia animũ cito vertit ꝛ facile ad quamlibet fraudem. Inde calliditas. i. fraudulentia

Callis lis. dicitur semita callo pedum perdurata stricta ꝛ angusta inter montes. Et est callis iter pedum proprie. semita hominũ. vel callis est limes callide iacẽs. ꝛ fm ꝫ dicitur a caleo les. pro callide scio

Callus. m. s. id est duricies pedũ qua terram calcamus. ꝛ etiam manuum duricies interioz dicitur callus. ꝛ etiam cutis lardi. Inde callosus a um. i. pinguis carnulentus callis plenꝰ. Inde etiaz callositas. id est duricia. fortitudo pinguedo. Unde Callus duricies dicatur semita callis

Calo. m. r. dicitur ille qui portat ligna. Calones etiam dicunt galee militaz. Vñ. Ponere dico calo: sed refert pondera calo.

Calobalsamũ n. s. dicit lignũ balsami. vel liquoz emanans de ligno eius trito.

Calon grece dr̃ lignũ latine

Calopodium. n. s. i. baculus ligneus vel pes ligneus. ꝛ dr̃ a calon ꝛ podium. quod est baculꝰ quo terre innitimur. vel a calon ꝛ pos. i. pes.

Calor lozis. dr̃ a caleo les

Caluaria. f. p. i. locus patens sup duo supercilia. Vñ vt in euangelio habetur. Locus in q̃ decapitabant latrones. locus caluarie appellabatur. s. ppter caluiciẽ abscisoz capitum q̃ ibi iacebant vel propt ossa calua existẽtia ibi. ꝛ dr̃ hebraice golgotha

Caluaster. i aliq̃tulũ caluus

Caluiciũ. n. s. ꝛ hec caluicies ei. locus patens sup duo supcilia

Calũnia. f. p. est accusatio falsa crimẽ falso obiectum. iurgium aliene litis. Uel est petitio iniusta ex certa sciẽtia in iudicio facta. ꝛ iuste petitioni inmusta respõsio. vel ẽ falsi criminis impositio. ff. de verbo. sig. l. infra. in pn.

Calũniator. i. falsus accusator. vel qui scient alicui falsa crimina imponit vexandi occasiõe

Calus li. est vas vimineum. vel de salice p qd̃ musta colantur

Caluus. m. s. dicit carens crinibꝰ in fronte capitis. Inde caluulus. i. parꝰ calnus

Calx. m. p. dr̃ prima ps plante. vel potius postrema. que ꝛ calcaneꝰ dr̃. ꝛ dicitur a callus sed hec calx cis. i. cementum. ꝛ tunc dicitur a calidus quasi calix. quia ex lapide calefacto ꝛ adusto fit calx. Etiã ponitur pro fine cuiuslibet rei. sicut dr̃. In calce libri. pro in fine libri. Unde. Pars pedis ẽ hic calx. cõbustus calculꝰ hec calx. Sed Pap. dicit. Calx lapis coctꝰ aq̃ accendit. oleo extinguit

Cama. f. p. est quoddã genus lecti breuis ꝛ cita terraz. qd̃ ꝛ ꝫ cama matis. inuenit in Ambrosio de officijs. Etiaz fm Isidoz. Cama est quedã pticula snie. Vñ. Dormit inops cama cõbussit pgama cauma.

Cambyses de. pdu. ppriũ nomẽ. Vñ Auroza Rex Nabuchodonosoz Cãbyses dictꝰ i anno

Cameleon leontis. m. t. quoddã aial dictum a

camelus. ꝛ dicitur sic. qꝛ ꝫ sit aspersus albis maculis vt pardus. collo: quo' similis. pedi/ bus bubalis. capite tñ camelo est similis ſm Hugt. Papias dicit. Cameleon similis lace/ re quadrupes. s. sub aspectu mutat colorem. et viuit ex aere. vide supra allec.

Camel pardus dictus est eo q camelo ꝛ par/ do silis sit.

Camelus. m. s. est animal gibbosum. ꝛ dr̄ a ca mi. qđ est breue vel humile. qz cum cameli one rantur vt breuiores ꝛ humiles fiant: accubāt. vel dicit a camur quod est curuū. qz curuus ē dorso. Itē camelus me. p. est funis nauticus

Camena ne. f. p. i. cantilena vel musa. quasi ca/ nens amene vel canens melos. ꝛ produ. pnl. Unde Horatius. Surge ꝛ inhumane seniuꝫ pone camene

Camerus a um. i. curuus. ꝛ dicit a camur. qđ est curuū. Inde camera. f. p. i. curuatura. Uñ ꝛ camera dicit locus secretus vbi cubam⁹. eo q quandā curuaturā solet habere in supiori pte. quasi ad modū celi que testitudo dicit ꝛ lacu/ nar. Inde camerari⁹. i. cubicularius vel pedis/ sequus. ꝛ cameraria. i. pedissequa. Inde came/ ratus a um. i. curuat⁹. vel cameris ornat⁹. ꝛ cō ponit. bicameratus a ū. tricameratꝰ a um. Uñ Est camur curuū. camerā dic inde venire

Camillus. m. s. i. puer ingenuus. qui cameraꝫ solet frequentare. Inde etiā camilla. f. p. ꝛ di/ cit puella ingenua. Inueniūt etiā he due ptes ī alio sensu. i. pro pueris sacerdotū. Unde Ma crobius de saturnalib⁹. Camillos inquit ꝛ ca millas appellabāt flaminum. flaminarūqꝫ mi nistros. Et ſm hoc tm̄ valet camillus quan/ tū minister ꝛ camilla quantū ministra. Unde ꝛ Mercurius inuenit appellari camillus. qz minister est deoꝝ

Caminus. m. s. pe. pro. i. ignis vel fornax. ꝛ di citur a caumate ſm Pap.

Camisia. f. p. dr̄ a cama. qz in ea dormim⁹. in camis. i. in lectis nostris vel stratis: Uel dici tur sic. qz olim fiebāt de canabe. Inde camisia/ tus a ū. i. qui habet vel indutus est camisiam. Inde camisiola. i. pua camisia

Campana. f. p. me. p. dr̄ a campania prouin/ cia. qz eius vsus primū ibi repertus est. Inde ꝫ campanula ꝛ hec campanella. ambo dimi. Iñ etiaꝫ campanarius. i. qui facit campanas. Iñ hec campanaria rie eius vroꝝ vel que campa/ nas facit. ꝛ hoc campanile lis. turris in q̄ sunt campane

Campania. fe. p. est prouincia cuius caput est capua.

Campester con. t. vel cāpestris ꝛ hec campestre adiectiuum. ꝛ hoc campestre ſhuius campestriꝫ substantiuū. vestis gladiatorum qua tm̄ geni talia tegunt dicta sunt. qz iuuenes dū nudi in campo Martis gladiaturam exercebant. illa veste pudenda cooperiebant. Dicuntur etiaꝫ cāpestria lūbaria. succinctoria perizomata ſm Hugt. Et hoc est quod aliꝫ dicunt. q̄ campe/ stria dicuntur id quo virgines olim pudibun da tegebāt. vt perizomata

Campiductoꝛ mas. t. i. pugil seu ductoꝛ vel ca pitaneus

Campio onis. m. t. i. gladiatoꝛ vel in cāpo du ellū exercens. s. pugnatoꝛ

Campus. m. s. proprie est planicies terrarū. et dicitur a cami. quod est breue ꝛ humile. qz est humilis ꝛ breuis pedibus. non erect⁹ vt mōs sed tacēs. Unde ꝛ grece podion dicitur. Inde cāpulus ꝛ cāpellus ambo dimi.

Camur grece. latine dicit curuū. Inde camu/ rus a ū. i. curuus. ꝛ hi camures murum. boues alti ꝛ decuruati. vel derivat a cami qđ est breue qz habent cornua breuia

Cana vicus est galilee. Uñ Simon dict⁹ est cananeus. Johā. ij. Nuptie facte sunt in cana galilee. ꝛ interpretat zelus vel emulatio

Canabū. n. s. dicitur a canna propter silitudi nē canne vel a greco cannabim qđ dicūt greci Inde hec cannabis bis. p codē. ꝛ pro chorda inde facta. ꝛ cor. pe. Uñ Persius. Tunc mare trāsiliens vt chorda cannabe vultū

Canalis. f. t. ꝛ hoc canale lis. a canna dr̄. qz ca/ na est ad modū canne

Cancellarius. m. s. dicit ille qui facit cancel/ los. Et cācellari⁹ dicitur in curia imperatoris ab illa sigtione ſm quam cācellus dr̄ aula pa lacij. qz semper habitat in cācello ꝛ in aula pa lacij. Cū eni thesaurus imperatoris esset in cu/ stodia ipsi⁹ ipe iuxta thesaurū manebat q̄ erat repositus in cancello. Uel cācellari⁹ nomē ac/ cepit a cancellando. Cācellare eni est linea du cere vel dānare. Unde littera vl scriptura que damnatur cum linea per medium ducta dicit cancellata. Et inde dicitur cancellarius cuius officium est rescripta vel responsa imperatoris ꝛ mandata inspicere. ꝛ male scripta cancellare. ꝛ bñ scripta cū signaculo suo signare. ꝛ sigillum eis imprimere. Inde cancelleria. tā pro illa q̄ habet illud officiuꝫ. q̄ꝫ pro vroꝛe cancellarij ꝛ eius dignitate

Cancellus. m. s. ē aula palacij. paruū foramē parietis. interstitium int propugnacula mur/ratoꝝ. parietes sine tectura. sicut qui claudun/

chor. Pap. ꝙ dicit. Cancellus cantor exce/lens locus. Inde cancellarius. qui in cācellis primus ē. Dicitur etiam cancellus fenestra reticulata. Prouerbiorū. vij. De fenestra enim domus mee per cancellos prospexi. Et dicitur a cancer cri.

Cancer cri. m. s. dicitur a concha. qz est tota cōcha. Et nota q̄ cancri viuūt de carnibus ostreorū miro ingenio. Nam quia validam testā eorū aperire nō possunt. explorant quo ad ostrea clausa testarum aperiant. z tunc cancer latenter lapillū inijcit. z impedit a cōclusiōe ostreorum carnes corrodit. Item Pap. dicit. Cancer cancri animal dictus. qz intestina in modum concharū habet. Cancer etiam est quartū signū in celo dictus. qz cum ad eum sol venerit retrogradit in modum cancri. Dicit etiā cancer pro morbo. Et ꝑm antiquos fuit generis neu. z fecit genitiuus cancerꝭ. Unū. Est cancer animal signū vitiūq; malignū. Cancer ris morbus. cancer cri stella q; piscis.

Candacis. f. t. quedam regina fuit. z cor. pnl'. Unde Auror. Candacis regina virum direxerat istum. Et vt dī in hist̄orijs. Omnes regine ethiopū dicebantur cādaces. sicut romani imperatores dicebantur cesares. Nec habebant regimen regio illa nisi a feminis

Candela. f. p. dicitur a candeo des. quia accēsa candet

Candelabrum. n. s. pr. pro. dicitur a candela. quasi candelaferum. qz fert candelam. vel dicitur candelabrū quasi candele latorū

Candidarius. i. pelliparius qui coria facit alba. a candeo. Item candidarius etiaz vocatur qui lauat pannos. Inde candidaria. f. p. i. lotrix que lauat pannos

Candidat' a um. i. dealbatus

Candidulus a u n. i. parū candidus. dī etiam candulus ꝑ sincopam idem. Unde Iuuenal' Prefrenda gladio pulera est z candula cōiunx

Inuenitur etiam candiculus a um. i. candid' vel candidulus. Unde Merbotus in libello de lapidibus. Tertia candiculis tribus est inscripta lituris.

Candidus a um i. splendidus vel albus

Candus. m. s. est vestis regia

Canicies ei. z hec canitudo. f. t. in eodez sensu. albedo crinium generata ex malis humorib'

Canicula. f. p. z hic caniculus. a canis diminutiuū. id est puus canis. Canicula etiaz dicitur quedam stella in quam ꝑm poetas fuit mutata canicula hycari. Inde hic z hec canicularis z hoc re. vt dies caniculares in quib' canicula regnat ꝑm Hugt. Papias ꝙ dicit. Canicula vel canis nomen stelle que est vicina thauro que z syrus dicitur. estiuis mēsibus in medio centro celi est. Et cum sol ad eam ascēderit. duplicatur calor. z dissoluunt corpora. vñ canis dicit qz corpora morbo afficit

Canis con. t. est animal latrabile. z dicitur a cano nis vel canor noris. Inde canicus a um z caninus a um. i. de cane existens. vel ad canē pertinens. vel canis dicit a cynos grece quod canis dicitur latine. Item canis est piscis marinus. Itē est sidus celeste. Unde Mat canis i ponto. latrat extra. fulget i alto. Et nota q̄ ꝑm Isidor. xij. ethimo. canibus nihil ē sagacius. plus eni ceteris animalibus habent. Nam soli sua nomina recognoscūt dños suos diligūt dñor tecta defendūt. pro dominis suis se mori subijciunt. voluntarie cū domino ad predā eunt. corpus dñi sui etiā mortui custodiunt z non relinquūt. quor postrema nature est ex hoies esse non posse

Canistrum. n. s. dicitur portula vel vas de fo/lijs palmarū contextum ad portanduz panes quod fieri cannis cōtexitur. z dicitur a canna qz de cannis cōtexitur. Uel dicitur a canus a ū quia cana. i. poma que sunt cana. i. lanuginosa ibi ponunt. Inde canistrellum. i. parū canistrū. Unū: Portula de cannis fert cōtexta cā/

Canna. f. p. plura sig. Nā cāna potest canistrū p arūdine. p cāna gule. z p q̄dā fluuio. Iū cānella le. f. p. dimi. i. pua cāna. Inde cannetum. n. s. est locus vbi crescūt cāne. Inde cannula f. p. dimi. i. pua canna. Inde cannosus. locus vbi multe canne crescūt. Inde cannalis con. t z hoc le. i. ad cannam ptinens. Et cānale. n. t. z est fistula vel lignū ducens aquam

Canon nis. m. t. grece. latine regula. consuetudo approbata siue institutio. iij. dis. canon. Et in vna significatione est id quod in cōcilio generali vel prouinciali statuitur. Et sic capitur de psti. c. canonū statuta. In alia significatiōe videt esse id quod ab emphiteota de re emphiteotica soluitur. z sic videt sumi ab Azo. in sū. C. de iure emphiteo. ff. ex hoc autem cōtractu. Etiā dicit illud qd̄ sumit pro pedagio vel vectigali. ff. de publi. z vecti.

Canon largitionalium titulorum est summa tributi. z prestatur de regulari prestatione a prouincialibus fisco. Et dicūtur tituli qui ex specialibus titulis. i. litteris breuibus cauta legūtur. vt. C. de iur fisci. l. pe. z. C. de āno. z tribu. l. iij. §. acceptationes.

Canon frumentarius vrbis Rome est certus

numerus mensuraꝝ frumēti qui singulis'an/nis metebantur Rome.l.i.ꝛ.ij.eo.ti.li°.xi.qđ erat'etiam ꝛ oleo. Et contra hoc nō licebat ali cui bñficiū vel indulgentiā aut priuileginm impꝛtrare.ꝛ ipꝛtratū nō valuit. vt ibidē dicit.

Canonica est ius quod puenit ex lectione ꝛ receptione in fratrē.vel est ius percipiendi fructū pbende siue redditus.c.relatū.ꝛ prebn.

Canonica monitio est quando interuenit cītatio cum tribus monitionibus vel vna pemptoria tres continens.ꝛ qua in.c.cōstitutio/ de sen.ercō.li.vi.

Canonica portio ꝛ canone ꝛputata eccl'ie p/rochiali ꝛ relictis prochiano ꝛ functo illi ecclesie vbi eligit sepulturam'cū alibi q̄z in prochiali eligerit eam. Et est fm varias ꝛsuetudines alia ṫalia. Nā alicui medietas. alicui tertia.alicui quarta dat.ꝛ sepul.c.certificari

Canonica est nomen tituli ꝛ iuris. Pretenda vo nomen facti.ꝛ cadit in extraneum. vt notat Inno.in.c.cū.m.ꝛ consti.

Canonicus a um.i.regularis.quod substantiue dicit hic canonicus hec canonica.tā pro femina regulari q̄z p ecclesia vbi regulares morant Quelibet tñ ecclesia inuenitur dici canonica. Naz in qualibet regulariter viuere ꝛbēt

Canopeū.n.s. dicit cortina sbtilissima instar retium.plexa rerta ꝛ fenestrata.vnde lecti nobilium ornant ad arcendos culices ꝛ muscas ꝛ dicit a canopus vel canopia pie.'que est quedam ciuitas egypti.qz in egypto hmōi rete p̄cipue habent. Vñ Juuenalis. Ut testudineo tibi lecte canopeo. Vel vt alij dicunt. canopeū ꝛriuat a canos qđ est sūmitas galee. ꝛ tūc canopeū dicit q̄si conū pretens.qz ad silitudinē coni a lato tendit in acutū ad modū reticulorū que cā arcendi pulueres sup altaria collo cant. ꝛ tūc scribit p o in ꝑma sillaba

Canopus vel canopia. ciuitas egypti est a Canobo gubernatore Menelai.mutata littera b. in p.

Canor oris.m.ꝛ.i.son°.ꝛ pdu.no in obliq̄s

Canorus a ū.i.dulcis suauis cantu gratus

Cantaber a ū.ꝛ hic cantaber est populus hyspanie.a noīe vbis dictus ꝛ hiberi amnis cui insidet.sic dictus

Cantabꝝ.n.s.i.purgamentū frumenti vel farine.vel cibus caninus quo canes pascunt

Cantarida f.p.dicit vermis terrenus corpo/rens cadauera

Cantarus mas.s. est quoddam vas vinariuꝝ .s.crater.ꝛ dicitur a cano is. quia cātando portatur. Et sunt plura idem sīgnia. Vñ Cantarus ꝛ patera calices ꝛ pocula crater. Cyphus apud vetercs tractant communa cōche. Cymbia vel cyathus cachesia tangit istis.

Canterius.m.s.dicit equ° castratus

Cantes plis numeri dicunt fistule organoꝝ.i quibus cāt° moderat. Vel vt Martiano placet. Cantes dicunt ꝛ ornamentoꝝ

Canticum.n.s. vox cantantiū in letitia: laus Item canticum psalterij est cum id qđ organū modulat postea cantans loquit. Quidam etiā liber Salomonis intitulat.cantica cāticoꝝ p excellentiam. eo q̄ oībus canticis prefert.ꝛ dī hebraice syrasirim

Cantilena.f.p.dī a cantus ꝛ lenis. non enī dī esse cātilena nisi sit cant° dulcis ꝛ lenis.i.suauis ꝛ nō asper

Cantus us ui.dī modulatio vocis. ꝛ dicit a cano is. Sed cantus ti dī curuatura vel circūferentia rote.s.lignū quod terram calcat cui radius infigit. Vñ Persius. Uertentē sese frustra sectabere cantū

Canus a um.a caneo nes.ꝛ canicus a um.ꝛ ꝫ canus ni.tā pro illo qui canet q̄z p capillo qui in capite canet. Vñ. Miles pce cani cuz ceruices sint tibi cani

Capa.f.p.dī a capit.qz est ornamentū capitiꝫ vel dī a capio is.qz capit totum hoīem. Inde capatus a ū.i.capa indut°.vl qui hz capā. Jñ hz caputiū ꝛ est idē qđ capa. Jñ capula.i.pua Capacul°li.dimi.i.aliq̄ꝫ tulū capax. /capa

Capadocia.f.p.est quedā ciuitas. Vñ regio i qua est illa ciuitas. dicta est capadocia. Inde capador vocis.cō.p.tam gentile q̄z patrium.et cor.pe. Unde Juuenalis. Quanq̄z ꝛ capodoces orti sūt a Masloth filio Japhet

Capana.f.p.i.vilis casa. vel domus palea coperta.ꝛ dicitur a capio. qz capit tm vnum vel vineis custodiendis.licet alie dicantur cāpane sz impꝛprie fm Hugī. Papias etiā dicit.

Capana a rusticis dicta.qz vnum tm capiat. .i.tugurium

Capellis hui° capapellis cōponit et ablatiuo ꝛ nrō.sicut legeius.quod in rethoricis inuenit.qz dicit capellis.q̄si pellis cū capa

Capax.o.t.q̄ aliqua in se capere pōt ꝛ ptinere.

Capedo dinis.f.t.i. ingenij studium vel spacium.ꝛ dī a capio pis. Unde p cōpositionem hec intercapedo dinis.i. distantia localis inter duos parietes. Item capedo vel capice dī q̄ tā piscis

Capella.f.p.dimi.a capra:ꝛ dicit parua capra Etiaz capitur pro parua ecclesia que nec habet

baptismū nec cemiteriū. ꝛ dr̄ a capra. qz olim tabernaculū ex pellibus caprarum erat cooperrtum. Inde hec capellula le. i. parua capella. Jñ hic capellanus tam pro sacerdote illius ecclesie qz pro prochiano. Jñ capellana capellane. Inuenit etiam capellanus a ū. adiectiue. Capella etiam pro ecclesia dicta est q̄si capiens laos. i. populū vel laudem

Capellus. m. s. qd̄ ꝛ hoc capellus inuenit. dr̄ a capillus. qz capillos tegit ꝛ caput. Qd̄ autez dr̄ capell⁹ q̄si capit⁹ pell⁹ ethimo. ē nō compositio. Inde capellatus a ū. i. capillo tectus

Caper. m. s. i. hirc⁹. ꝛ dr̄ a carpo is. eo q⁹ carpat virgulta. vel a capio. qz capit ardua vel aspera vel dicit sic ꝝ quosdam a crepitu cruriū suorū. Inde hec capra pre.

Capi. n. g. indecli. est quedā mensura

Capitiū. n. s. est os tunice vel alteri⁹ vestis vt de caput imittit. ꝛ dicit a caput. Ūñ Job. iij. Quasi capitio tunice succinxerūt me.

Capidula le. dimi. i. qua capis

Capiliciū. n. s. venit a capillis. ꝛ idem ē qd̄ capillatura. Unde Marcialis. Diaconib⁹ circūplexa crebro ꝛ capellicio fulsa. Ūñ capilliciū capillatura capillamentū oia idem. s. capillozꝝ ornatus vel spissitudo capillozꝝ. Etiā capillamentū dr̄ coma arborꝝ

Capillus. m. s. dicit quasi capitis pilus: ꝛ dicitur a caput. Inde capillul⁹. i. parvus capill⁹ ꝛ capillosus a um i. plenus pilis. ꝛ capillat⁹ a um. q̄ multos vel longos hz capillos. Et est capillus tā viri qz mulier̄. Ūñ. Est cōma qua druxedis. colubri iuba siue leonis. Cesaries hois crinis pprie mulieris. Hui⁹ ꝛ illius bñ dicit esse capillus

Capis idis. f. t. est quoddā vas. qd̄ vulgo dicit casa. ꝛ dr̄ capis quasi capiēs hydros. id est aquas. Et facit actū i es vel in as. vt capides vel capidas. vñ magis grecū ostendit

Capisteriū. n. s. est quoddā vas cum quo frumenta purgamus. ꝛ dicit a capio

Capistrū. n. s. in singulari. sed in plurali mas. vel neu. est quoddā ligamen cū quo equus vel aliud aīal ex pte capitis tenet. ꝛ dicit a caput. qz caput tumentoꝝ stringit

Capitalis lis. n. t. vel capitalē lis. tam p pcunia vel pena capitali. qz etiam pro sententia de capite puniendo

Capitalis cō. t. ꝛ hoc le. i. res capitis vel pertinens ad caput. Papias ꝙo dicit. Capitalis astutus versutus superbus. Capitale caput pecunie vel sors

Capitatus a um. potest esse nomē a capite qui hz caput. ꝛ pōt esse pticipium huius verbi capito tas. quod est alicui caput facere

Capitcensus us m. i. corona que in capite geritur vel taxatio passionum. Et adiectiue capitecensus a um. qui de capite suo annuatim reddit sensum. i. tributū. vel qui in capite gerit coronam

Capitellū li. n. s. est dimi. de capitulum in q̄libet sui significatione. Unde ꝛ capitella dicuntur que supponuntur columnis. qz columnarū sunt capita. quasi super collū caput. que grece dicuntur epistilia

Capitis diminutio est status cōmutatio. vt qñ liber efficit seruus. Et est triplex diminutio capitis. scz maxima media ꝛ minima. Minima est qñ q̄s nec ciuitatē in qua morat. nec libertatē amittit. sed tñ patit ꝙtra se statꝰ cōmutationē vel minorationē circa familiā. vt qui sui iuris est alieno iuri incipit esse subiectus. veluti p arrogationem. aut cū quis emancipat q̄ primo erat in aliena ptāte. Media est cū salua libertate ciuitas amittit. vt cum q̄s deportat seu relegat ad exiliū p quinquēniū vel bannitur. Maxima est cū ciuitas amittit nec libertas retinet. vt cū deportatur quis in insulā ꝛ seruus efficit aut in metallū damnat. ꝛ sic etiā bānitur in opus metalli. vel si maior vigīti annis patit se venundari ad precium participandū vel si manumissus in seruitutem ex ingratitudine revocet

Capito tonis. m. t. q̄dā piscis a quātitate capitis sic dictus

Capitolinus a ū. pe. cor. i. de capitolio existens vel capitolio seruiens

Capitolium. n. s. dr̄ a capitulū. qz ibi cōueniebant senatores. sicut i capitulo claustrales. vel dr̄ a caput. eo q⁹ ibi sit caput romane ciuitatis vel qz ibi cōueniebant capita ciuitatis. vel qz Tarquin⁹ priscus dum capitolij fundamēta aperet in loco fundamēti caput hois litteris tuscis notatū inuenit. ꝛ inde capitoliū appellatū. a caput ꝛ laos. qd̄ est populus

Capitulū. n. s. i. puū caput

Caditulū etiam dr̄ qñq; ille parvus locus in quē conueniūt claustrales. qñq; est illa congregatio claustraliū. qñq; aliqua distinctio breuis in quolibet libro. Unde. Distiguit repit locat ꝛ collectio ferē. Inde capitularis cō. t. ꝛ hoc re. i. quod conuenit capiti ꝛ capitulo. Inde capitulo as. i. capitulis aliq̄d distinguere

Capo onis. est gallus castrat⁹. Ūñ. Cantat nocte capo vinū vult vendere caupo

Capparis. f. t. est quedam herba vel virgultū

simile lentisco. quia habet in sūmitatibus rotunda seminū capitula. sicut dicit Huguitio Diascorides vo dicit q̄ est frutex spinosus expassus super terrā vnctiōe plenus. Et dī q̄ duriciem splenis sup omnia medicamenta iuuat z hz multas radices z magnas. Et cor pt. Vñ Marcialis. Capparis vt putricepas allece natātes. Et scribit p c vel p k. fm q̄ eius origo ē greca. Vñ Eccl's.xij. Dissipabit capparis.

Capra.f.p.aial quoddaz a caper dicit. Capra vo siluatica dicta. q̄si capiens ardua. Vñ Prisciano in.iij.li. Capreolus videt a ntō caprēs esse. cui⁹ femininū in vsu est caprea. nā capra a capro fit. ex quib⁹ capellus z capella dimi. fiūt.

Caprarius.m.s. qui custodit capras

Caprea.f.p.i. capra siluestris dicta. q̄si capiēs ardua. Capree vt dicit Papias. sūt ibices q̄si auices. eo q̄ instar auium alta petant. De siqñ aduersitatē ferarū vel hominum presenserint. de altis cacuminibus sese precipitātes suis se cornibus in ramis arboz recipiunt illesas

Capreolus li dimi. tam capri q̄ caprei. Vñ h̄ capreola sil'iter dimi. tā capre q̄ capree

Capreus.i. silnestris caper. Et nota q̄ caprei z capree dicunt dorcades z etiam ibices

Capricornus.m.s. dicit aial quoddaz. quod rhinoceros z egloceros dicitur. z dī capricornus quasi caprina habens cornua. Capricornus etiā dicitur quoddā sidus celeste. cui⁹ cauda in effigie pisc̄ forma. vt in extrema sui parte pluuias designet

Caprificus.f.s. quedā herba ē sic dicta. q̄ parietes quibus inascit carpit z fodit z erūpit extra e latebris. quib⁹ concepta est. Vel dī a fico. q̄ ficus arboz eius remedio fecundat. Vñ Persius. Et q̄ semel intus innata est rupto tecoze. Exierit caprificus

Caprigenus a um. pt. cor. qđ melius dicit caprigena. cō. p. est pecus genitū de capra

Caprinus a um. z hic z hec caprilis z hoc le. in eedē sensu. i. de capra cristens. vel ad capraz pertinens. Item hoc caprile. n.s. est stabulum caprarū

Capriolus li. dicit a capio pis. z sunt caprioli cinanni siue vnciuuli. quib⁹ se innectere vel suspendere arboribus solent vites. vt sine lapsu sustineant fructⁿ suos. Sed capreoli fm Papiā sunt filij capre. q̄ acutū visum hūt herbas eligūt vt comedant. ad alta nituntᵏ

Caprona.f.p. est anterior tuba equi. quasi capiti prona.

Capsa.f.p.i. cista vbi aliq̄d reponitur qđ etiaz pro q̄libet parua domo ponitur. z dicitur a capio is. eo q̄ capsat in se z seruet aliquid. Inde capsella z capsula ambo dimi. i. pua capsa

Capsarij dicunt qui in balneis vestimenta suscipiunt custodienda. vel aliter sunt illi q̄ portant alijs libros ad scolas

Capsus mas. s. i. carruca vndiq̄ cōtecta quasi capsa. qz multa capit

Captencula.f.p.i. verboz subtilis deceptio. sicut sunt sophismata. Vñ Martian⁹. Captenculis ludis illigantib⁹

Captio. i. deceptio. Jñ captiosuz. i. deceptoriū vel deceptiosum aut dolosum. vt no. Jo. an. de offi. dele. si duo. li. vi. in glo. i. in fi.

Captio causa mortis. al's captio fm Azo. est q̄n per mortē alicuius occasio capiendi obuenit alicui. exceptis his capiendi figuris z causis. que certis z proprijs noibus nūcupantur vt hereditas legatuz z fideicōmissum. qz talis captio z capio nō incidit in naturam acceptionis hereditatis legati vel fideicōmissi. Et causa mortis. capio fm Azo. in sum. C de donat̄. cau. mor. est. cum post mortem alicuius aliq̄d datur alicui causa conditionis implende. vel aliquid prouenit ad aliquē mortis occasione nec tñ aliquo certo translationis vel acceptionis noīe nūcupat

Captiuus a ū: dicitur quasi captus vel quasi capite diminutus. Vñ z sic dicit apud legistas. Jngennitatis enī fortuna excidit ab eo. Inde hec captiuitas. i. detentio

Captura.f.p.i. captio. Vñ Luce.v. Stupor circūdederat eū. z oēs qui cū eo erāt in captura piscium quā ceperāt

Capua.f.p. quedam ciuitas. est

Capullulū z capeduluz.n.s. z caleptra.f.p. in eodem sensu. s. mitra tegens caput. que z alio noīe dicitur pilleus galerus calamatus calidrū comatium caticulum. Caleptra tñ ppie dī cuphia equi

Capulus.m.s. dicitur a caput. qz ē caput gladij. Vel dicitur a capio. qz ibi capitur gladi⁹ vt teneatur. Capulus etiā dicitur lect⁹ in quo mortui deferuntur. quia super capita hominū defert. Vñ. Est gladij capulus capuluſq̄ cadauera portat.

Capus pi. i. falco auis a capiendo dicta

Caput neu. t. dicitur a capio pis. quia omnes sensus z etiaz nerui ab ipso initium habent. et ex eo omnis vigendi causa oritur. Jbi enī oēs sensus apparēt. Unde ipsius anime que cor porī consulit psonā quodāmodo gerit. Caput etiā mentez sīgt. que caput est aie fm Hugui. Et ponit quandoq̄ pro principio. Vñ pphe.

In capite libri scriptū est de me. qñq; etiā pro nūc p fine. Eccl'. xxxij. Habeat caput rūsus suū poīc etiā qñq; p dñatu. vñ. Principiū caput est ps corpis ⁊ dñat⁹. Itē caput cōponīc cū bis ⁊ cū tris. ⁊ dr biceps cipitis. triceps cipitis .g. ois. q̄ hz duo vel tria capita. Inuenīc etiaz h̄ biciput. h̄ triciput. neu. g. i. geminū vel trinuz caput. Cōponīc etiā caput cū occiduū. ⁊ dr h̄ occiput pitis. i. occidua ⁊ postrema ps capitis Uel occiput cōponīc cū ob ⁊ caput. ⁊ dr sic. q̄si ō caput. qz sit capiti retrosum. ⁊ idē dr occipitiū. Itē cōponīc cū sincer⁹. ⁊ dr sinciput pitis. i. pōr ⁊ anterior ps capitis q̄si sincera ⁊ pura patens ꝓpter capillōz absentiā. Itē cōponīc cū p. ⁊ dr preceps. ⁊ cū añ. ⁊ dīcīc anceps.

Carabrio onis. est gen⁹ auis mustele silis

Carabus. pua scapha ex vimine facta. ⁊ crudo corio ꝓtecta. vt est nauicula currens in pado Etiā dicīc illud qđ est in medio nauis

Caracter ris. grece imago nou⁹ vultus effigies forma vel stilus figura lr̄a ferrū quo note pecoribus inurunc. Unde ⁊ ipsa nota vel signū caracter dicitur

Caracterismus mas. s. est descriptio forme alicuius.

Caradrion est auis quedam alba tota. cui⁹ interiora oculos caliginosos curant. Si viuere debet infirmus appropīnquabit sibi. si ño mori fugit ab eo. Per medias noctes in sublime celi dicīc volare

Caragma. n. t. i. impressio. imago vel lr̄a. Unde Aulanus. Sicut nūmus hz caragma cesaris sic homo caragma dei

Cararis. f. t. i. notatio. ⁊ dr a caracter

Carbasus. m. s. in singulari. sed in pl'i carbasa sor. n. g. i. velus. q̄si carēs base. i. sustentamēto ab inferiori pte. Carbasus etiā dicīc quoddā gn⁹ vestis subtilissime. Jn carbase⁹ a ū. Fm Hug. Et dr hic carbasus in singulari vestis sinuosa que tam viro q̄z mulieri conuenīri pōt. Sz carbasa sarū. ad vela nauiū ptinet. ⁊ cor. pe. vñ Ouidius. Uidi pcipiti carbasa tēra notho

Carbo onis. dicitur a carpo. quia ab igne carpitur. vel potius dicitur a careo res. quia flamma caret. ⁊ qñ accensus ē dicīc pruna. cū pruna extincta fuerit carbo vocaf. Inde carbonarius rij. qui facit carbones. vnde. Carbo carēs flāma. succensus pruna vocaf.

Carbūculus. m. s. tā pro quo carbone q̄z pro lapide pretioso ignito vt carbo. cuius fulgur nec nocte vincīc. Et pro morbo quodā inueniri tur. eo q̄ in orto suo rubeus sit vt ignis. postea niger vt carbo extinctus. Unī. Est lapis ē morbus calo carbūculus erat.

Carcanus nomē ciuitatis vel loci

Carcan calcamo arphat emath. ciuitātes i oriente sunt

Carcer i singulari ꝓprie dicīc vbi rei claudūnc Sed in pl'i vñ quadrige emittunc vel repagula antepositā. ⁊ dicitur carcer quasi capiens reos. ⁊ est ethimo. nō cōpositio: Inde carcerari⁹ rij. qui carcerē facit vel custodit. Inde hic ⁊ h̄ carceralis ⁊ h̄ le.

Carchesia pocula a loco carchesi. vel spelunca. vel sūmitas arboris nauis. Unī Grecī. Aft i strumentuz. dicas carchesia nauis. Hugī. ño dicit. Carchesia sūt in cacumīe arboris nauis trochee quasi. f. littera per que funes trahunc. Unī. quedam vasa ad silitudinem illoz facta carchesia dicunc. Trochee etiā sūt dicte. qz rotulas habent. Trochos enī grece rota dicitur latine. Itē carchesia sūmitas mali in q̄ chor⁹ de ꝓcurrūt. Unī Lucan⁹. Ac vtinā sūmi curuet carchesia mali.

Cardiacus a ū. pr. cor. i. cordis pulsum patiēs quasi cor ardēs habens ꝓpter sitim. ⁊ dr ab ardeo. ⁊ cor. p compositionē. Uel a greco cardia qđ est cor. Unde Juuenalis. Cardiaco ciathum nūq̄z missurus amico. Uel est compositū a cor ⁊ bio. quasi cor hians habēs ꝓpter sitim. ⁊ tūc dicīc cordiacus

Cardia grece. latine cor

Cardinalis cō. t. ⁊ hoc le. ⁊ cardinarius a um. in eodem sensu. s. quod ad cardinem pertinet. Unde cardinales venti dicuntur a quatuor partibus mundi flantes. Et quedam virtutes dicuntur cardinales ad similitudinem cardinis in quo motus ostij firmatur. Et hic cardinalis substantiue ꝓ noīe dignitatis. qz per cardinales mundus debet regi ⁊ gubernari ⁊ moueri sicut ostiū p cardinem

Cardo dinis. incerti ge. dicīc vna ps ostij. scz cuneus qui in foramine vertitur. vel ponīc ꝓ ipso foramine aliqñ. ⁊ dicitur cardia quod est cor. qz sicut cor hominem regit ⁊ mouet. ita ille cuneus ianuam regit ⁊ mouet. Cardo etiam dicīc extremitas rei. Unde ⁊ cardines celi dicuntur extreme ptes aris. sic dicti. quia p eos vertitur celū. Cardo etiam ponitur pro oportunitate vl' articulo. Unde prouerbialiē solet dici. Res ē in cardine. i. in articulo vel in oportunitate. Unde Uirgilius. Aut tanto cessabit cardine rerū. Sed cardo dinis. est herba nociua colonis. Unī. Cardo subest forib⁹ si cardinis est genitiuus. Cardo cardonis est herba nociua colonis.

Cardomomũ.n.s.herba q̃dã ẽ.gñũ q̃ddã spẽs
Carduelis.f.t.q̃dã auis dicta a car aromatꝫ
duus.qz scirpis ꝛ carduis pascit
Cartularij iudices dicebant olim illi q̃ ab impa
tore hẽbãt ptãtẽ iudicãdi. ꝛ illos solũ q̃ cozaz
eis eligebãt litigare. ꝛ poterãt eligi sine ꝓsensu
ꝓpozũ iudicũ. sicut tradit in glo.l.i.ff. de iudi.
Cardu⁹ ẽ gen⁹ herbe spinose e⁹ natura mordax
ꝛ austera est. ꝛ lõ succ⁹ ei⁹ alopicias.i.capillos
fluxꝰ curat. ꝛ radix e⁹ i aq̃ decocta cupiditatẽ po
tatozib⁹ mistrat. mirici utilissia ẽ iuuãs ad ma
sculos ꝓcreãdos l'ẽ gen⁹ cardonũ. Jn cardetũ
Carectũ.n.s.ẽ loc⁹ vbi abũdat tlis herba
loc⁹ vbi crescit carex vl'repit. vñ Virgi. i bu.
Tytire coge pec⁹.tu post carecta latebas
Carenũ.n.s.dr̃ ctia ps musti. ꝛ dr̃ a careo es.
eo q⁹ feruẽdo ctia pte careat. Tertia ei pte musti
amissa qd̃ remanet dr̃ carenũ. cui ꝛriũ ẽ sapa.
qz feruẽdo ad ctiã ptẽ redacta descẽdit. Etiã ali
Carex cis.f.t.ẽ q̃dã qñ capit ꝓ ipso musto
herba acuta. vulgo lista. ꝛ vt dicũt. cãna palu
stris ẽ. ꝛ dr̃ a careo.qz robore caret
Cariathbarbe.q̃ ꝛ hebrõ dr̃. ꝛ iterptat cĩtas q̃t
tuoꝝ. Arbe ei q̃ttuoꝝ cariath ciuitas. qz ibi se
pult⁹ ẽ Adã maxim⁹ Abraã Ysaac ꝛ Jacob cũ
Cariathsepher interptat vil vxoꝝib⁹ suis.
la pulcritudinis vel ciuitas lr̃arũ
Caribdis.f.t.ẽ qdã piculũ marinũ sic dictũ
qz carinas abdit.i.absorbet. Aqs ei accipit vt
vomat. vomit vt accipiat. Vñ Ouí. Euomit
ꝛ potat dira caribdis aqs. Uel caribdis q̃dã
vetula voracissia fuit q̃ qz bues Hercul'fura
ta ẽ.a ioue fulmiata ẽ ꝛ i mari ꝓcipitata ẽ. anti
qs ibi exercẽs rapiãs. vñ loc⁹ ille dict⁹ ẽ carib
dis. Uel caribdis vt dr̃ Pap. mare ẽ ꝓtigiosũ
i sicilia dcã grece q⁹ gurgitib⁹ occultꝫ naues ab
sorbeat. Ter in die stringit fluct⁹ ꝛ ter vomit.
Carica.f.p.i.fruct⁹ palme. ꝛ fic⁹ sicce. vel poti⁹
massa illaꝝ. ꝛ coz.pe. Vñ Ouidi⁹. Quid vult
palma sibi vulgosaq̃ carica dici
Carientissim⁹ tps ẽ q̃ dure dicta. gñ⁹ siue miti⁹
ꝓferũt. vt cũ introgãtib⁹ nob. an aliqs nos q̃
sierit. rñdeb bõa forꝛtuna. exq̃ dat itelligi nemi
Caries rei.i.putredo.qz nẽ nos q̃ssisse
caret soliditate. sz caries ẽ ꝓprie lignoꝝ putre
do ꝛo aliarũ rerũ. Jtẽ Caria.f.p.idẽ.
Carina.f.p.ẽ media ps nauis. qz cũ remis cur
rẽs diuidit aqs. ꝛ dr̃ a cario l'poti⁹ a curro dr̃
carina q̃i currina. Et ẽ ꝓprie media ps nauis. s.
uent. sz qñq̃ ponit ꝓ ipsa naui. Vñ. Diclat⁹
Carinator orꝛ.i. ẽ ratẽ vẽtrẽ dic eẽ carinã
ꝓuiciator. ꝛ derivat a carino as.
Carin⁹.m.s.dr̃ q̃dã vir a Cerẽtio iduct⁹ dict⁹
sic.q̃si carẽs uoy.i.mẽte vel sensu /
Cariolus a ũ.i.vetustus putrid⁹
Caris grecũ. ꝛ iterptat gra. ꝛ pt scribi p k siue c
Carisia.f.p.i.lẽa vet⁹ ꝛ litigiosa. ꝛ dr̃ a carõ es
vñ. ꝛ fallaces ãcille carisie dicũt qz vitate carẽt
Carisma atꝫ.n.t.i.gra l'donũ gre. ꝛ dr̃ a carꝫ qd̃
Caristeũ.n.s.ge⁹ ẽ marmorꝫ ꝓcidis. ẽ gra
Caritas.f.t.i.dilectio.l'rex emptio difficil' qd̃
magꝫ ꝓpe dr̃ caritudo inis. Et h̃ caristia stie.
qd̃ etiã dr̃ festꝫ ꝛ grõsus dies. ꝛ etiã suauitas ꝛ
dulcedo ꝛ gra. Et h̃ caritia i eodẽ sẽsu. fz Du.
Pap. etiã dr̃. Caritia dies festꝫ int cognatos. ꝛ
dr̃ caritas q̃si cara vnitas. qz vnit nos deo
Carmel⁹ q̃ hebraice chermel dr̃. mõs ẽ i ꝓsinto
paleſtine atq̃ fenicꝫ. sz nõ ille de q̃ nabal carme
lus. Ille mõs ẽ galilee i fra pmissiõis.
Carmẽ inis. dr̃ q̃cq̃d pedib⁹ ꝓtinet. ꝛ dr̃ a car
pe. eo q⁹ carpti ꝓnũciet. l'dr̃ a carmẽtꝫ dea carmi
nũ. Carmẽ dr̃ etiã scriptũ d aliq̃ delectabili cũ
metro. vt i Boe⁹. Carmina q̃ q̃ndã ꝛc. Carmẽ
dr̃ etiã q̃libet cãt⁹ cũ metro. Vñ lib odarũ in
titulat lib carminũ.i.cãtnũ. qz q̃libet ei⁹ distin
ctio ẽ cãtabil'. Jn carmine⁹ a ũ.i ad carmẽ pti
nẽs. Carmẽ etiã dr̃ ꝓiura⁹ vetulaꝝ q̃ carmizãt
Carmẽtꝫ tis.f.t.ẽ pueros ꝛ alios ifirmos
dea carminũ. ꝛ fuit mr̃ euãdri. ꝛ dr̃ a carpo
Carnariũ.n.s.dr̃ locus vbi carnes reponunt.
vel locus vbi ossa mortuoꝝ ponunt
Carnicula.f.p.dimi.i.pua caro
Carnifex dr̃ homicida vel macellator. vel car
nifex dr̃ q̃ facit carnes
Carnificina.f.p.pe.pd̃.i.macellũ
Carnifici.n.s.i.officiũ vel act⁹ carnificꝫ
Carnulent⁹ a ũ.i.plenus carnib⁹.s. pinguis ꝛ
crassus. Jnde carnulentia.i.crassitudo.
Caro carnis.f.t.dr̃ a creos vl'a creo as. vel dr̃
caro q̃si cara. Et ẽ caro ex q̃ttuoꝝ elemꝫ cõpsi
ta ꝛ ꝓpacta. Nã cra i carne ẽ aer i halitu hñor
i sãguie ignis i calore vitali. Et ꝓpe caro dr̃ q̃
viuit. sz iã latiꝰ vtimur isto vocabl'o caro. Jte
ꝓpe caro i singl'ari hũana carnes i pl'i q̃libꝫ a
lie porcie pecorie l'alie. in carne⁹ a ũ. qd̃ ẽ ex car
ne l'piguis. ꝛ carnos⁹ a ũ.i. crass⁹. in carnal'. cõ. t
ꝛ h̃ le.i. carneũ l'q̃ seq̃t fragilitatẽ carnis q̃i fra
gile l' qd̃ ptz ad carnẽ. ꝛ h̃ carnalitas tatꝫ. ꝛ hꝫ
ꝓmã breuẽ. Vñ. Utilis sepe caro fiat ꝓ mũere
Carolus pe.coꝝ.rex frãcie fuit. charo
Carpasi⁹ dr̃ color silis auro l'color viridis. vñ
carpasi⁹ color.i. aure⁹ color. Jta exponit i hester
Carpẽtari⁹.m.s.q̃ facit vl' duc carpẽtũ. Dr̃ tñ ge
neralit oĩs artifex lignari⁹ carpẽtari⁹: Jn carpẽ
Carpẽta.f.p.dr̃ astula ligni tariol⁹
Carpẽtũ.n.s.ẽ qdã gen⁹ vehiculi seu curruũ
Uel ẽ curr⁹ sup q̃ sedẽt mlires tect⁹ pãno. ꝛ dr̃
q̃si curr⁹ põpaticus. qz in pompis solet haberi

Carpobalsamū. vel cyrobalsamū. i. fructꝰ vel semen balsami. vel liq̄r q̄ fit ex eiꝰ fructu. l'scie
Carpocratiani heretici a Carpocrate q̄dā vocā tur q̄ dicit xp̄m hoiem fuisse tm̄ ex vtroq; seu
Carpofor. m. s. dr q̄dā deꝰ paganoꝝ ꝓgenitū. qui latine interptatur fructifex vel vberrimꝰ.
Carpos grecc. latine dr fructus vel semen
Carrena et publica pnia t q̄dragena vnū sunt
Qui igit istā pniaz fac. kl. diebꝰ ñ itrat ecclaz t lanea veste indutꝰ. ab escis t potibus q̄ inf/
dicti sūt. a chozo. gladio et eq̄tatu. illos supdi
ctos dies abstinet. In tercia aūt t q̄nta feria et
sabbato. aliq̄ genere. leguminū ac oleribꝰ. po/
mis vl' pisz vl' piscicul' cū modica ceruisia vta
Carruca. f. tur tpate. hec oīa extra de homi.
p. i. biga. t dr a carro qđ ē diuido. q; curr̄edo
Carrꝰ. m. s. vl' carrū. ri. ē genꝰ diuidit terrā.
vehiculi. t dr sic a cardie rotaz. q̄tuoz vl' q; cur
Charta. f. p. a careo rēdo sonz. l' q̄si currꝰ dr.
dr q; caret pl' carnibꝰ Jñ hec chartula. pe. coz
i. pua charta. Et hec chartularꝰ que facit car/
Cartago. ginis. ē quedā ciuitas que tas.
fuit circūdata cozio bouis. hic et hec cartagi/
nensis et hoc se. i. aliquis de cartagine.
Cartallū. n. s. dr canistrū. cophinus. vel vas. i
quo mortui efferuntur.
Cartallus grece. sisicella latine.
Cartilago: inis. i. naris. vel auris vel alterius
rei ossea teneritudo. et sine medulla. qđ genus
auricule et narīū discrimina et costaz extremi
tates hñt t dr sicq; leni attritucarz dolore dū
plectitur t dr Pap. Cartilago. ossis spēm hz
fortitudinē nō hz. sicut discrimē narīū t auri/
cule. vñ Alexander. Cartilago riget eadē ma/
Carūcula. f. p. i. parua caro ge carne rigescit.
Charꝰ. a. ū. i duabꝰ significationibꝰ. Charuz
em̄ idē est qđ dilectū. et charū ēcuius emptio
est difficilis. et dr a charis
Casa f. p. i. pua domꝰ paupum. vel habitacu/
lum agreste. palis. virgultis. arūdinibusq; cō/
tertū. quibꝰ pñt tueri a vi frigoris vel caloris
Caselle sunt granaria in quibꝰ fructꝰ cōponū/
tur. ff. de iudi. l. i. Et dr quasi cellule granoz.
Caseꝰ. m. s: dr a cado. is. qz facile cadit t cedit
Vñ quidā Caseꝰ anguilla mortis. cibꝰ ille vl'
illa. Ui bibas et rebibas et rebibēdo bibas.
Inde caseolus. i. puus caseus
Casea. f. p. ē q̄dā herba cuiꝰ flores cito cadunt.
Vñ casia flos illiꝰ herbe vel liquor inde factꝰ
et dr scribi p vnū. s. et coz: primā. vñ. Persiꝰ
in vltima satyra. Hec sibi corrupto casiā dissol
uit oliuo. Item Ouidius. Qui simulas casi
as et nardi lenis aristas.
Casleu nouember mensis qui est nonus.
Casma. n. t. i: porticus aeris vel fulgor et here
et ēgrecū. latine dr fulgethra. Sedz vero papꝰ
Casma biatꝰ terre dū rūpit terra.
Casoma. f. p. ē aeꝰ ml'ieris q̄ capit: calpit a ca/
do dicta. eo q; cadere facit immūda
Cassabūdus. a. ū. id est cassus frustratus.
Cassarius. m. s. id est reciarius q̄ retia facit
Cassicula f. p. i. puū rete. qđ t cassilis dr. vl' dr
cassilis a careo. qz caret soliditate i foramibus
Cassidilis. f. t. et cassidile. n. t. dr sacculus pra
sarcipiū. sicatiū. marsupiū. moculus. loculus.
crumena fm Hug. Pap. vero dic̄. Cassidilis ē
pra pastoral'. Cassidile ecz vt q̄dā dicūt. dr pe
ra aucupis i modū reticuli fcā i q; poit auesq;
in casse. i. in reti capit qz q̄cq̄d capit in casse se
dr inclusum in cassidilibꝰ Vl' dr quasi cassus
sedile. quia breue est vt sedile. i. fundus cassis
et simili modo reticulatū. Item in omnibꝰ an/
tiqs t nō corrupt pz biblijs inuenies Tob. viij.
Protulit de cassidili suo ptē iecoz Quedā tm̄
biblie noue hñt de cassidili suo t coz. pr. t declī
nat cassidil'. lis. Quedā etiā legūt ibi cassilidi
Cassis. idis. f. t. suo declinātes cassile lidz
i. galea qz caput tegit t ē de ferro. t ē ppie mi
litū. Galea ꝺo de corio ē. dicta a galeō qđ ē co
riū t ē pcidū. Et fac actm̄ cassidem vl' cassida
Vñ t fuit hec cassida. de idē qđ cassis Hz cassis
sis. m. t. i. rete venatoziū. t dr a careo. qz caret
soliditate i foramibꝰ Dicit etiā h cassis idis p
helmo Vñ fallit aues cassis: muūt caput enea
cassis Si cassis cassi dicas figit tibi rete Sed
galeā signo cū cassis cassidis aio.
Cassus. a. ū. qñ ē pticipiū idē est qđ puatꝰ. qñ
vero est nomē idem est quod vanus.
Castanea. f. p. tā p arbore q̄ p frctu vñ Arbor
in ē siluis q̄ scribit octo figurz Fine tribꝰ dēptz
Castellanꝰ. a. ū. qui vir vnā int̄ mille videb
inhabitat castr t dr a castrū Jñ hic castella/
rius. i. dñs castri vel qui preest castris.
Castellū dimi. i. puū castr a q̄ castellulū. i. par
uū castellū Castellū etiā vl' castellꝰ fm Albri
dr receptacl'm dd qđ aq̄m publicā suscepit q̄
ducit ad aliqđ pdiū irrigādū l' dr vas ad aq̄z
recipiēdā t videt sic dici qz ad modū castri sit
dispositū Casterium. n. s. dr locꝰ vbi remi col
locāt. Castifex: a. ū. pr. coz. qui flagella por
tet vt castiget a castꝰ t fero fers.
Castimonia. f. p. i. castitas. a castus dicit.
Castor. oris. fuit vnꝰ filioz Jouis t Pollux fu
it sz ei⁹ q̄ apd paganos p dūs habiti sī q̄s etiā
iter sidera fixerūt qđ signū gemi dicit. Castor
etiā ē aīal quoddā mirable qđ viuit i terra et ī
aq̄. cauda eiꝰ naturā piscis habet t corpꝰ carne
um est. Unde cauda eius in ieiunio licite co/
meditur. t corpus non. et habet quatuor pe/
des. anteriores duos quasi anserinos cum.

quibus natat.posteriores quasi caninos. In quantitate parui canis est dentes habet acutissimos.et pellem pciosam.testiculi ei⁹ multū valent medicis. Et dicitur a castro.as.qz cuz sentit venatorē se sequentē.seipm castrat vt euadere possit sciens se fugari ppter testiculos Idē et fiber.bri.et beuer.z canis ponticus dicitur. Inde castoreū.n.s.i.medicamētū.qđ fit ɔ testiculis castoris. Et adiectiue declinat castore⁹.a.ū. vt castorea caro castoris.vel æ castore existens.Ūn quidā dicit. Questio soluatur cur castor ab hoste fugat. Cur ablatiuos. dentes gent in genitinos.

Castra in plurali sunt vbi milites steterūt.dicta quasi casta.vel quia castretur libido. Castrum vero in singulari est oppidū.et dicit sic quia in alto loco situ est quasi casa alta.vl'dicitur a castro.as.quia ibi castrat licētia inhabitātiū ne passim vagari liceat. Inde castrens cō.t.et hoc se.aliquis vel aliqua in castris habitans vel existens. Et ꝑz papi. Castrensis dicitur dignitas vel honor castroz.

Castratus.a.ū.ɔr ille qui est frigide cōplexionis.z ppter frigiditatem nature nequit exercere libidinem.et dicitur quasi caste natus.ꝑz nō sponte. Et differt a spadone et eunucho.qz spado dicit qui violenter castratur ab homibus. et ɔr a spata. Spata est em gladius spaciosus z latus.z forte antiquitus tales tali gladio castrabant. Eunuchus ɔr qui nec est spado.nec frigide nature vel cōplexionis.ꝑz p amore regni celestis se abstinet.et ɔr ab eu qđ est bonū z nyche qđ est virtus vel victoria.quia ē bon⁹ victor et virtuosus. Et ɔ talib⁹ ait Aug⁹ Beati sunt quos castrauit nō necessitas sed voluntas. Vel eunuchi regis vel regine fuerunt ministri eoz qui paruuli castrabantur vñ Castratuz reddit gelidū naturaqz virtus. Eunuchū genitalia secta spadonē. Et de his spadonib⁹. quidā coeunt sed virtus in semine nō est.

Castrimargia.vel potis gastrimargia.f.p.i.cōcupiscentia gule.ventris ingluuies.et dicitur a castus p cōstrariū.qz non facit castos.

Castus.a.ū.ꝑmo a castratione dictus.postea placuit veteribus etiā eos sic nomiari qui ppetuam libidinis abstinentiā pollicentur Inde castitas.et ppie est corpis incorruptio. Ꝑz continentia est post corruptionē luxui abrenūciatio.

Casula.f.p.i.parua casa. Casula etiā ɔr vulgo planeta pbyteri.quia instar parue case totum hominē tegit.

Casus.us.ui.est inopinate rei euentus. Unde dicimus hoc accidit a casu.et sic accipit phus scđo.phisicoz.cū dicit. Casus est causa p accidens.zc. Secūdo casus ɔr lapsus.et sic dicit a cado.is.vnde Quāto gradus altior tāto casus ꝛcliuior. Tercio ē accidens nois: Dicit etiā fortuna vel omen vel piculuz. Inde casualis.ɔ.t.et hoc le. Unde Lapsus z euentus inflectio sit tibi casus.

Cata ꝓpositio greca est.et qñqz tm valet quantum trans.vt cathagrapho.id est transcribo. quandoqz tm qztum per.vt Cata antifrasim.i. per antifrasim.quandoqz qztum supra vel iuxta.vt cata. Matheū id est iuxta Matheuz et ponitur pro breui etiam vt cathalogus.

Catacarisia.f.p.i ancilla super alias dolosa.et fallax.et dicitur a cata et carisia.

Cataclismus.m.s.id est diluuiū.vnđ Ecc.xxix. Et quoniā cataclismus aridam inebriauit.

Catachresis vel catachrips est vsurpatio alieni nominis cū ꝓprium deest. Ut cū patricidā dicimus.qui occidit patrem.z piscinā dicim⁹ que pisces non habet.

Cathafrigy dicuntur heretici qui aduentū spiritussancti nō in apostolos sed in se aduenisse asserunt.quoruū autores Montanus z Prisca et Maximilla fuerunt.

Catafronicus id est contumax contemptor.superbus.

Catalecticus.a.ū.pe.coz.cui nihil supabūdat Unde ille versus dicitur catalecticus.in q̄ nihil æ metro supereſt. Et cōponitur cū.a.vl'hyper quod est super. Et dicitur a catalecticus.a.um.z hypcalecticus.a.um. Ille autem versus dicitur a catalecticus.ad cuius pfectionē deest vna syllaba. Idem dicitur et claudus. Hypercatalecticus vero est ille versus cui superabūdat vna syllaba.

Catalogus.m.s.dicitur enumeratiō.ordo.series vel breuis interpretatio.seu descriptiovl iustoz numerus.et dicitur a cata quod est breue et logos quod est sermo vel ratio.quasi sermo multa breuiter comprehendens.vt Omnes sancti orate pro nobis. Catalogus etiam dicuntur duodecim libri veteris testamenti: vnde. Hyeronimus in prologo Tobie. Quez hebrei æcatalogo diuinarū scripturaz sectantes.

Catamane.id est iuxta mane scz diluculo.vel in ipso mane. Unde quidam. Quolibet a mane fieri dicas catamane.

Cataplasma.n.t.i.inductio.medicamen.su/
pra formā morbi inducitur Item dicitur hoc
implastrū vel emplastrū.ab en.quod est in. et
plastes quod est forma.

Cataplectatio interptatur ꝓuitiū. Unde fm
vnā translationē dicitur obiurgatio. Ecc xxi.
Et pōt dici cataplectatio.a cata qđ est iuxta.et
plecto.is.qñ scz est tāta rixa q fere plectunt se.
id est puniunt ꝛ verberant. Nostra aūt līa di/
cit Obiurgatio et iniurie annullabūt substā/
tiam.sed alia translatio habet cataplectatō vt
dicit glo.

Cata puera id est docta puella

Catapulta est vas vt dicunt vel potius sagit/
ta cum ferro bipēni.quam sagittam barbataz
vocant.

Cataracta.te.est via subterranea.qua aqua sb
terra discurrit. Unde p translationem in celo
dicunt cataracte.nubes vel discursus.et meat⁹
pluuiarū vel tonitrua fm Hug. Pap.etiam
dicit Cataracte celi fenestre.i.nubes vel toni/
trua.ꝛ coz.primā. Unde in pantheon. Et ca/
taractarum fundit in orbe faron.

Catrane vel catarij heretici qui ꝓpter mundi/
ciam se ita noīauerunt.gloriantes enī de suis
meritis negant penitentibus veniā peccatorū
viduas si nupserint tanqz adulteras damnāt.
mundiores se cunctis predicant.si nomē suum
agnoscere vellent mundanos se potius qz mū
dos vocarent.

Catarius.m.s.est fluor reumatis iugis ex na/
ribus qui dum a faucibus venerit dr branc⁹.
dum a torace vel pulmone dicit tussis

Catascopus est quoddā gen⁹ nauigij qđ latie
dicitur speculatoriū.qz mittit causa indagan/
di ꝛ speculandi.et dicit a cata.i.p et scopim qđ
est intēdere vel speculari. Unde sepe catascop⁹
dicit explorator.indagator circulator.inuesti
gator.

Catasta.f.p.est pene genus simile eculeo vel le
ctus ferreus

Catatyposis fit qñ aliquid iuxta sui formā de
scribitur vel figuratur sub noīe patris vl ma
tris vel alterius rei.vt caluus crispus ventro
sus.sophronicus.pheatonius Socratem scri
bunt hec omnia solum

Categorema.n.t.i.pdicamtū vl significatm
Categoria.rie.f.p.est pdicamētū vl pdicatio l
significatio Unde pdicamēta Aristotelis di/
cuntur categorie. Categorie etiam dicuntur ac
cusationes.

Cateia telum dicit lingua persaz vel gallorū
et vt dicunt.lancea vel hasta. Uel vt quidam
dicunt Cateia lingua persarum est sagitta bar
bulata siue hasta qua vtebat Hercules. Erat
enim cum ligulis catenarum.et quando eam
ꝓiciebat: iterū cum catenula retrahebat. Un
Virgilius. Soliti torquere cateias. Quidā
tamen libri in donato in capitulo de barbaris/
mo hnt catela.i.iaculum longum qđ cum care
na proiicitur

Catella.f.p.di.id est parua catena. Unde ꝛ ca
telle dicunt catenule ꝛ circuli colli muicē se/
comprehendentes in modū catene: Itē catella
diminutiuum id est parua cata.et venit a ca/
tellus Inuenitur etiā catela per vnum l.id est
iaculum longū. vt patet supra in cateia.

Catellus.dimi.a catulus id est paruus catus.
Inde catellulus.id est paruus catellus ꝛ a ca/
tellus hec catella et a catellulus hec catellula.

Catena dicitur a capio.is. quia capiēdo tenet
vel quia capiēdo se tenet pluribus modis.ꝛ ē
etymologia non compositio.sicut illud. Cate/
na quasi captiuos tenens. Inde catenula id ē
parua catena.

Caterua.f.p.est multitudo hoīm.et videt de/
riuari a cata id est iuxta.

Cateruarius.a.ū.qđ est caterue.vel qđ spectat
ad cateruā. Cateruarius etiā dicitur qui sp in
caterua est.id est in multitudine populi.

Cathecuminus.pr.coz.interptatur instructus
vel audiens quia doctrinā fidei audit.necdz
tamen baptismum percepit.

Cathedra.dre.f.p.grecū est excelsa sedes iudi/
cis vel presidentis.ꝛ dicitur a cathos qđ est se
des et edra sponda.quasi spondata sedes. A q
hic et hec cathedralis.et hoc le. Inde etiam ca
thedraliter. cathedraliras Item a cathedra
cathedratus.a.ū. Cathedrate.cathedraticus.
a.um. Cathedratice. Et ponit etiam p sede do
ctoris. Ita dicit glo.in cle.dudū de sepul. Et
allegūt Grecismū. Unde Rex soliū. doctoz ca
thedram iudicij tribunal Possidet.ac sedem
presul.pretorqz curulem.

Catheristica.f.p.pr.coz.id est determinata

Catheresis vel cauheresis grece.doctrina vl lo/
cus doctrine dicit latie. Inde catheterizo.as.l
catheziso.zas.i.cōfirmare.instruere.edocere.ī
buere.redarguere. obiurgare refutare. Inde ca
thetizeta te.et catheziseta.i.doctor.pceptor.in
structor ꝛ hic catheciſmus.mi.id instructio do
ctrina et maxime in fide.

Catholicon interptatur vniuersale vel cōe Ita
catholicus.a.ū.i. vniuersalis.vt Fides catho
lica. Catholicus etiam idē est quod rectus.

Cathomus.me.coz.est flagellum ex virgis fe:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ris factum. vel flagellum et virgis in modum scobe. quo vtuntur religiosi in capitulis.

Catilio. onis. m. t. i. gluto. ꝛglutator. qui quadam gulositate ad modam catuli p̄ domos discurrit. Inde catilios⁹ a. ū. i. auidus sicut catulus est ad escam.

Catillum. n. s. i. parum caltinum.

Catinum. n. s. ſm Jsidoꝝ est vas vinariū fictile. qđ melius in neu. ge. dr̄ q̄z mas. sicut ⁊ salinū dicitur vas aptū sali. Vñ quidam. Qđ capiens vinū teneat tūc dico catinū. Fictile vel luteū faciens frigere licum.

Cato. m. t. ꝓpriū nomen viri. et dicitur a cat⁹ q̄z astutus fuit ad modū illius aialis. Jñ catonicus. a. ū. Et hic et hec catonista. ste. q̄ vl̄ que Catonē sequitur ⁊ sectō illius. Duo aūt. Catones fuerunt ambo amatores ſrutis. Maior censorinus. auunculus minoris. pn̄oꝝ pitissimus. Minor nepos eius rigidus dictus est. ⁊ vticēsis. qui vtice se interfecit. vel Cato dicitur a catus. a. um.

Cattus. ti. m. s. quoddā aial ingeniosum scilz murilegus. qđ alij dicūt gattus. p. g sed corrupte. Inde catta te. ⁊ dicitur cattus p̄ synco pā a caut⁹. eo q̄ sit cautus in muribus capiēdis.

Catulaster. m. s. i. puus cattulus ⁊ catulastra id est parua cattula.

Catullus p̄ geminū. l. fuit quidā poeta. Veronensis. de quo dicit Ouidius. Mātua Virgilio gaudet. verona Catullo. Peligne gentis gloria dicor ego.

Catulus. m. s. me. cor. dr̄ a canis. Et sunt catuli ꝓprie filij canū. Abusiue tn̄ filij quarūlibet bestiarū dicuntur catuli.

Catulus. a. ū. i. cautus. ⁊ ē sycopatio huiꝰ qđ est cautus ſm. Hug. Pap̄. aūt dicit. Catus a nomiatur siue cnomiatione assumit a cane. i. doctus. sapiens. acutus. ingeniosus. Inde cato. tonis. vt supra dictum est.

Caucalus est mons scythie. ab India. vsq̄ ad taurū porrectus. p̄ gentiū et varietate linguarū dictus. Nā in oriēte inercelsum consurgit. caucasus dr̄ ſm qđ iꝑ lingua p̄ niue candidum dicitur. Et cor. pe. Vñ: Carbasus abbreuiat et caucasus est comes illi.

Cauda. f. p: est extrema ps aialis. Inde caudatus. a. ū. qui habet caudam.

Cauder. m. t. i. truncus q̄z est quasi cauda arboris quod et cader dicitur.

Caudice. nauicule dicte. q̄z quattuor vsq̄ ad decē capiant homines ſm Pap̄.

Caudix. cis. f. t. i. radix que inheret terre.

Cauea. f. p. est locus concau⁹. vbi aues aut alia aialia includuntur. Cauea etiā dicit theatrū vel sessio hoīm in circūitu considentiū. Jñ caueola id est parua cauea.

Cauerna. f. p. i. spelunca. Jñ cauernatus. a. ū. et cauernos⁹. a. ū. in eodē sensu scz pforatus p̄fossus pscrobatus. Jñ caucrnicula dimi. i. parua cauerna et cauernula dimi. idem.

Cauilla. f. p. dr̄ a caueo. et est lignū qđ insenk. foraminibus ad modū claui. Jn cauillo. las. id est clauis infingere. vel confirmare cauillis Jnuenitur etiā cauilla p̄ rixa. cauillatione. cōtentione. sed tunc venit a caluo.

Caula. f. p. ouile a greco aula. Greci em̄ vocāt aulas receptacula aialium. et inde caula addita. c. Caula etiam dicitur cancellus ante iudicem vbi sunt aduocati. vel ingress⁹. Caule etiā dicuntur munimenta ouium.

Caulis. m. t. est generaliter oim herbaꝝ ⁊ olez medius fiurer. qui vulgo tirsus dicitur. quia a terra sursum ꝛscendit. Exquo tractum est vt spāliter quoddā genus olerum caules dicitur q̄z tirsus ipi⁹ amplius ceteris oleribus coalescit id est crescit. Vnde. Die caules olera dicūtur ouilia caule.

Cauma. atis. n. t. i. incendiū. calor. estus.

Caupo. onis. m. t. est venditor vini. et dr̄ a capio. is. quia capit vinū vel aquam. q̄ autez dicitur caupo quasi capiens potū. etymologia ē nō compositio. Qui et alio nomine dicitur tabernarius. et tabernio et ganeo. Et caupo dicit cauponarius. rij. in eodem sensu. scz tabernari⁹ Jnuenitur etiā capo vide supra capo.

Caupona. f. p. pe. pdu. tam p̄ muliere tabernaria q̄z p̄ taberna.

Causa. se. f. p. dicitur a casu quo euenit. Est ei origo ⁊ materia negocij nedum discussionis et amine patefacta. que dum proponitur causa ē dum discutitur iudicium. dum finitur iusticia. c. fo. rus de verboꝝ significa. vbi Ber. dicit in glo. Item causa est res in dicendo posita cum interpositione certarum personarum. scilicet actoris. rei. iudicis et testium. Et dicitur a casu. quia casualiter occurrit preter hominū voluntatē. Et differunt causa et actio. Nā causa est negotiuz vel contractus ex quo quis mouetur ad petendum vel litigandum. vt est venditio vel locatio rei: ex qua oritur obligatio. et est causa. prima obligationis que obligatio parit actionem. cum obligatio mater sit actionis. Et est duplex causa. scz prima et remota que differunt in actione reali et psonali. Nam in psonali remota est ipm factū. prima ē ipa obligatio. Et in personali non sufficit q̄z

primere causam primã dicendo. Ago ꝓtra te. obligaris mihi in decem. sed oportet exprimere causam remotam. vt dicendo. Conuenio te qz mutuauit tibi decẽ. In reali prima causa est dominiũ. Sed remota est ex qua ꝓsequitur quis dominiũ. Et nõ est necesse exprimere remotam. vt dicendo. Ago ꝓtra te. quia emi domũ. sz sufficit exprimere primã causam dicendo. Ago cõtra te. quia sum dñs domus illius. et hec no. in glo. ꝛ p doc. c. dilecti filij de iudi. De diuersis speciebus causaꝝ. vide bonã glo. xi. q. i. in sũ. Est em̃ quedã cã spũalis vel annexa spũali. vt illa que fit de iurepatronatus. Quedã ciuilis. vt cum agitur super rei vendicatione in causa pecuniaria. Quedam criminalis. vt cum agitur directe de crimine. Quedam mixta. vt cũ agitur de crimine ciuiliter. vt de adulter s ad separationẽ thori. In his tribus vltimis casibus iuratur de calumnia. in primo non. sed soluz de ventate dicenda.

Cause criminales dicuntur in quibus agitur ad vindictã siue ad penã. Etiã qñqz agitur criminaliter quando agitur ad vindictã publicã qñqz dr agi criminaliter quando agitur ad penam p modum inquisitionis. denũciationis. vel ad interesse partis per viam accusationis.

Causa minima est duoꝝ aureoꝝ vel decẽ aureoꝝ. vel quinquaginta solidorũ vel illa q̃ nõ sufficit ad sumptus iudiciales.

Causa autem argumento sez naturalis rõnis constat. aut ꝓbatione testiũ. vel tabulaꝝ ꝛ instrumentoꝝ. c. fo. 2. de ver. sig. facit em̃ ꝓbatõnem confessio. vt ibidem notat in glo.

Cause fauorabiles sunt quattuor. s. de libertate. matrimonio. dote et testamento. c. duob de re iudi. Trẽ causa fm logicũ est ad cuius esse sequitur aliud. Et diuiditur in causam materialem formalem. efficientem. et finalem.

Causatus. m. s. i. amator litis. vel reus q̃ ex aliquo crimine ad causam ducitur.

Causatiuus. a. ũ. qđ er causa sequitur. Unde causatiua dicuntur effectus causaꝝ.

Causidicꝰ. m. s. qui dicit et tractat causas fm Hug. Pap. vero dicit. Causidicus orator. defensor patronus. et cor pe. vñ Causidicus lites medicus ꝓnostica vite. Ululus amat medicus presbyter interitus.

Caustos grece. latine incensum.

Causula. dimi. id est parua causa.

Cauteriatus. a. ũ. põt esse ꝑticipiũ a cauterio. as. ꝛ tũc tm̃ valet q̃tum vstus cauterio vl' diffamatus. Vel põt ee nomen. et tunc tm̃ valet q̃tum durus. malus vel corruptus.

Cauteriũ. n. s. est ferrũ quo vruntur infirmi q̃ si cautiriũ. quia caute vrit. Et etiã quo inurũtur damnati ꝑ signo. vt dum caro vritur voluntas refrenetur. Inde cauteriolũ.

Cautes. tis. f. t. est petra durissima et asperrima. dicta a cautus. quasi cauta. quia cauetur vnde theodolus. Lamburt aĩalia cautem fz Hug. Pap. vero dicit Cautes saxa asperrima videlicet maris. dicte a cauendo a nauiganti/bus. sez quasi caute.

Cauticus. a. ũ. i. asper durus. et dicitur a cauterium. vnde macer de viribus herbaꝝ. A medicis ruthe vis cautica dicitur esse.

Cautio. onis. f. t. i. cautela. iuratio. obseruatio. ꝛ ponitur pro scripto vel charta in qua scribit cõputatio. vt luce. xvi. Accipe cautionẽ tuam. Et vt Pap. dicit. Cautio est breue chirographum. Item fm iuristas: Cautio est generale nomen oĩm securitatum quotiens. quis securus redditur de eo qđ sibi ꝑmittitur. Et diuiditur in infrascriptas spẽs. quia cautionũ alia est hypothecaria vel cirographica sez quando inter aliquos interuenit hypotheca vl' chirographum. et possunt dici satisdationes.

Cautio rati danda est cũ de mãdato dubitat. C. de ꝓcu. l. i. Et dicitur illa securitas que reꝯ ritur a ꝓcuratore actoris pro domino cuius nomine agit. q̃ ratum habebit omne illud qđ in iudicio per illum factum fuerit. Unde caue re de rato vel satisdare ẽ ꝓcuratorẽ actoris ꝑ/mittere velle perseuerare vsq; ad fine litis.

Cautio fideiussoria est quando interuenit fideiussor principali obligationi Et dicitur satisdatio. Et he multe sunt. vt de lite prosequẽda iudicio sisti. iudicatum solui et de rato.

Cautio fidei proprie interuẽtu dicitur que fit per fidem prestitaz sine solemnitate iuramẽti.

Cautio iuratoria est quando compromissio. iuramento firmatur. vt quãdo iuro soleniter. me debere aliquid. vel impleturũ ꝓmitto

Cautio nudo pacto est cum aliquis fidem tantam habet de me q̃ contentus sit nuda ꝓmissione mea. Et hec ꝓprie dicitur pollicitatio. vl' pollicita conuentio. Unde vere et ꝓprie dicitur satisdatio et satisfactio dici põt. Sed satisdatio proprie est cum duo paciscentes. duas scripturas sub eadem forma verborũ inter se conficiunt ꝛ mutuo tradunt. Et pollicitatio. et satisdatio cautele dici possunt. proprie loquendo.

Cautio pignoratícia siue etiã hypothecaria est

cū pignus traditur aut hypotheca .supporta/
tur.et dicitur etiam satisdatio.
Cautio de euictione dr qñ securitas prestanda
est vel prestita emptori a venditore sit ea con/
dictione.vt si ab eo euincatur venditor restitu
at estimationē rei in duplum.vel in simplum
put inter eos prius conuentum est.
Cautionū alie multe possunt esse spēs.put ad
diuersas materias applicantur.vñ Spe.i tra
ctatu libelli ti.de pigneribus.§.sequitur vbi qdam alias species cautionū psequitur.
Cautio.de damno infecto est que prestatur cū
tua dom⁹ ruinosa minatur domui mee ruinaz
vel etiā pstatur fm quosdam cū timeo q aliqs
mihi insidietur .possum agere vt mihi prestet
cautionē ne me offendat.
Cautio de ope moliendo quam pstat ille qñqz
cui nūciatur opus nouū.s.q ipm opus demo/
liatur si constiterit cū iniuste edificasse.
Cautio de vsufructu in qua de duob⁹ cauet.scz
q vsufructuarius re nō male vtatur.et q etiaz
vsufructu finito restituat quod ex re ipa super
erat.
Cautio qua heres cauet ipi legatario cū heres
dat fideiussores legatario delegato prestando.
Cautio qua legatarius cauet heredi .est illa q
legatarius satisdat heredi.vt si falcidia locum
habet q amplius noīe legati recipit qz ratio le/
gis falcidie patitur.id heredi restituat.
Cautio arrogatorū qua arrogator stipulat ser
uo publico qd restituat arrogato que ab eo ha
buit vel eis ad quos quentura sint et q dabit
sibi quartā ptem de bonis suis si eum sine cau
sa emācipauerit seu exheredauerit.
Cautio qua cauet ei cui restitutio fieri debz p
quā rogatus restituere bona alicuius si sine li/
beris decesserit.quicqd post mortē de heredita/
te extrahit.cogitur cauere illi cui debet fieri re/
stitutio q seruat ei quartam partem.
Cautio mutiana a Mutio iurisconsulto di/
cta est.et habet fieri in vltimis voluntatib⁹ et
cōmuniter fm doc.non in cōtractibus. Et fit i
conditionibus negatiuis.puta sic dicendo.
Si Ticius capitoliū non ascenderit si seruū
nō manumiserit.lego ei decem.l.mutiane cau/
tiones.ff.de condi.et demonstra.
Cautus.a.ū.i.qui sibi cauet.astutus.calidus
gnarus.et dr a caueo.et pōt esse nomen vl par
tici piū. In Grecismo sic dicitur. Cautū pui/
sum cautū signat qqz firmū. Itē cautela dimi.
ē t tñ qñz supabūdātiā iportat vt cū dr. Abū
dans cautela nō nocet.l.testamēto. in fi. C. de
testa. Inde cauteloſus.i.prouidus. circūspe/
ctus vel plenus cautelis.
Cauus.a.ū.dr a cauo.as. Et ē cauū natura ex
uatū manu. Et cauus.ui.substantiue.p cauer
na vel foramine. Inde cauitas.tatis. Et p cō
positionē. Cōcauus.a.ū.in eodem sensu.

C ante E

Cecula.f.p.est genus serpentis sic dicta.q est
parua et non habet oculos.
Cecuma.f.p.i.noctua a cecus dicitur.
Ceeus.a.ū.qui neutro oculo videt.et dicitur
a ceco.as.vel dr a careo.q caret visu. Inde ce
citas.atis. Item cecus cōpenitur cū semi vr se
micecus a.ū.pro dimidia parte cecus.
Cecū.ci.n.s.est quoddā intestinū.t dr a cecus
quia est sine foramine et exitu.qd greci tiloneu
tron dicunt.
Cecuta.f.p.est genus fistule.
Cecuticen:cō.t.qui canit in tali fistula.
Ceda.f.p.i:charta. Iñ cedula.i.pua charta.
Cedar est nomen loci videlicet regio saraceno
rū trans arabiā sita. Unde ppheta. Habitani
cū habitantib⁹ cedar. Itē cedar fuit Ysmael
et interptatur tenebre vel meroz.
Cedes.dis f.t.i.verberatio vel incisio vl occi
sio.et dr a cedo.is. Inde cedecula.i.pua cedes.
Cedria.f.p.ē vnguentū factū quo asseres liniti nō putrescunt. vl tpe vel vermibus.
Cedron nomen fluuij vel loci.et interptat te/
nebre. Et nota q cedrō Johānis.xviij.ē grūs
plis grecus. Et est sensus Trans torrentē que
dr cedron.i.cedroz.et noīatur sic ppter multi
tudinē cedroz.et est versus orientem ppe hie
rusalem. Uel fm Josephum. Cedron est val/
lis.vl torrēs iuxta hierusalē ad orientalē plagā
Cedr⁹.dri.f.s.i.arbor quā greci vocant cedrō
qd est arbor ardentis humoris.et imputribi/
lis. Item fm Isidoz. Cedrus est lignū iocun
di odoris.et diu durans et nūqz tinea aut tere
dine.i.lignoz verme exterminatur. Uñ ppter
eius durabilem ppetuitatē ex cedris fiunt la/
cunaria in regū palatijs et in templis. Huius
arboris gumi vel lachryma dr cedria. que ad
pseruationē librorz sūme est necessaria. Nā li/
bri ex hac lachrima liniti.nec a tineis corrodū
tur.nec tpe senescunt. Nascitur in terris affrica
t syria.et maxime monte libani. Et vt dicta/
banus sup psalterium. Cedrus est arbor altis
sima oīm arborz dña et regina. Est etiā aspe/
ctu pulcra.semp retinēs virorē suū et insuper
odorifera.cui⁹ odor fugat serpentes t omnia
venenosa. Inde cedrinus.a.ū.i.de cedro etis
Ceduus a.ū.venit a cedo qd est incidere et dr

silua cedua.que est apta ad succidendū. t cui⁹ arbusta recrescunt. Et ita sumitur in iure ci/ uili.

Celsa.lē.pe.coꝛ.quidā locus est sic dictus.

Celamen.n.t.et celatura pro eodē id est sculp tura vel pictura. Et dicūtur a celo.as.

Celeber.m.t.hec celebris.et hoc bre.i.festiuus solēnis.sanctus.deuotus.frequens.frequenta tus. Et ppie ille locus dicitur celeber q̄ a ſmł tis est frequentatus.vel vbi celebria agunt.vt forum ecclesia. Et coꝛ.le. Vñ Ouidius in.pri mo de arte amandi. Vt redit atq; frequens lō gum formica per agmē. Sic ruit ad celebres. cultissima femina ludos. Inde celebritas ta/ tis.id est solemnitas.frequentia conuentus.

Celebs.bis.cō.t.id est celestem vitam ducens scilicet virgo. vel castus sine sollicitudine secu lari. vel vir castus sine vxore. Unde quidam. Si mens lingua manus tibi sit celestis et a/ nus. Unus secure claustrum nō sit tibi cure.

Celer hic et hec ris.et hoc re.id est velox.t cō/ paratur.celer.ioꝛ.rimus.et coꝛ.ce. Sed celer. subꝰ pro seruo Rhomuli.pdu.ce.et cōponit. cū.p.vt pceler.et cū.p.vt preceler.

Celeriusculus.a.ū.id est aliquantulum celer.

Celestis.cō.t.et hoc ste.id est celicus.q̄si stans in celo.

Celeuma.matis.n.t.est clamoꝛ nauticus. qꝛ ad celū defertur. Dicitur quoq; generaliꝛ p q̄/ libet clamore. Hiere.xlviij. Nequaq; calcatoꝛ vue solitū celeuma cantabit. Inde celeumati/ cus.a.ū.qđ cōponitur pceleumaticus.ci.ſ.pes metricus constans ex quattuoꝛ breuibꝰ sylla/ bis.quia ad talem clamorem describenduꝫ.fu/ it inuentus: Unde. Quattuoꝛ ipe breues p/ celeumatice feruet.q; añ dicit celeuma quasi calcantium oma.id est.cantus.etymologia est fm Hug: Pap. vero dicit. Celeuma clamoꝛ nautarum siue carmen sup mortuos vel sup la cum.vñ. Dicas celeuma quā dat vindemia cā tum. Editus a nautis clamoꝛ celeuma vocat.

Celibatus.us.ui.id est virginitas.castitas.

Celicola.ɔ:p.pe.coꝛ.qui colit deos vel celum vel qui inhabitat celum.vt deus. Itē celicole. licolarū facit per concisionem celicolum.quod marime fit in compositis et patronymicis.vt granigenum.caprigenum.omnigenum.enea/ dum.dardanidum.

Celicus.a.ū.pe.coꝛ.id est celestis.a celum.

Chelidon.i.hirundo.quia in celo.i.in aere c, bum capit.

Chelidonia.f.p.est quedam herba.que erum/ pit in aduentum hirundinum si pacienter in oculis.mater ex hac herba mederi dicitur t'sta tim visum recipiunt. Item chelidonia est que dam gemma ex hirundinum colore vocata. q̄ et chelonites dicitur. Inde hic chelidoniacus ci.gladius lati ferri.cuius mucro duplex t bi/ furcatus in modum caude hyrundinis forma/ tur.

Celigena.ɔ.p.pe.coꝛ.id est genitus a dīs.

Celites.celitum.cō.ge.pluraliter.vitam cele/ stem agentes scz dij.et dicitur a celum.

Celium n.s.idem est quod celtes quod vulgo celionem vel scalpellum vocant.

Cella.f.p.dicitur a celo.as quia celat in ea ha bitantes. Inde cellula id est parua cella. A cel la etiaꝫ dicitur cellita.te.id est studens vł stās in cella.

Cellariū.n.s.dicit a colligo.gis qui in eo col/ liguntur ministeria mensarum vel necessaria, que victui supersunt. Et est cellariū paucoꝝ dierum.sed pmptuarium longi temporis.

Inde hic cellarius et hic cellerarius id est cu/ stos cellarij.

Celoꝛ.ocis.f.t.vel hec celonis huius celonis. id est veloꝛ nauis.et ad ministeriū classis apta vnde. Ennius. Labitur vncta carina per equo ra alta celonis. Inde hic et hec et hoc celoꝛ.id est veloꝛ.

Celsus.a.ū.id est altus.quasi celestis.et dici/ tur a cello.lis.vel a celo.quia sublimis sit et al tus.et componitur cum ex.et dicitur excelsus. Inde celsitudo id est altitudo.

Celres tis.m.t.est instrumentum ferreum ap/ tum ad sculpendum.et dicitur a celo.as.p pin gere vel sculpere. vnde Job.xix. Vel celte scul pantur in silice. Quidam tamen legunt ibi cer te. Vel dicitur a celleo vel ceculi.

Celtiber nomen gentile est vel populi. Unde celtiberi sunt popūli mixti ex Gallis et hispa nis.

Celte em̄ dicuntur galli et hiberi hispani. in/ de dicūtur celtiberi mixti ex vtraq; gente ppłi. Et formant de se femininū.in.a.vt celtibera.

Celticus.a.ū.i.nobilis et dicitur a celsus.

Celū.n.s.dꝛ a celo.as.quia celat nos.vel a ce lo.las.p sculpere.quia sculptum est et insigni tum varijs stellis.vel cōponitur a casa et clios qđ est sol.quia est casa solis. Et est celū etrocli tū genere.qꝛ in singulari c̄ ge.neu.in plł mas. Et sunt plł noīa idē significātia. Vñ Ether: astra polus celum dicatur olympus. Et celum est substantia corporea fm sui naturā eterna. varijs stellis sculpta et ornata.

Cementū.n.s:i.calx et minutoꝝ lapidū cō

gregatiõ. ⁊ censura lapidum. ⁊ fundamentum domus. ⁊ dicitur a cedẽdo. eo ꝙ ceso lapide surgat. vel quia fit ex cesis lapidibus. Inde cemẽtarius rij. q̃ disponit lapides in muro. Cemẽtum etiam mendaciũ sigt. Inde cemẽtinꝰ a ũ. .i. ad cementum pertinẽs vel ex cemẽto existẽs Cena. f. p. dicitur comestio serotina. ⁊ dicit ab a et cenon qõ est cõmũe. quasi acõmunione vescendi: Antiqui. n. publice ⁊ in patulo comedebant nõ solitarij et ꝓuati. sicut modo. ne singularitas in delitijs luxuriã generaret. vl' dicit cena q̃si scena. a scenon qõ est vmbra. Et dicit cena ꝓprie in seto. sicut iantaculum in mane. Prandiũ in tertia. Merenda vl' atecenia pro nona. Absoniũ post cenam A cena ðr hec cenula id est parua cena. Et cenaticus. a. ũ. id est ad cenam pertinẽs Et cõponitur cena hic ⁊ hec i cenis. i. ieiunus. quasi sine cena. Inde cenaculum. n. s. et cenatoriũ locus cenandi ffz. Hug. Pap̃. vero dicit. Cenaculum domus superior pars dictũ a cõmunione vescentiũ. Inde et cenobium. bij. cõgregatio multorum. Jñ cenatarius. m. s. et ðr ille qui victũ manibus q̃ritat Cenith est pũctꝰ in firmamẽto directe supꝰ positus capitibus nostris.

Cenobates. tis. m. t. qui ꝓpter cenam sup fune ambulat. Sed ꝓtius per. s. debet scribi. vi de loco suo.

Cenobiũ ðr a cenon qõ est cõe. et habito. ⁊ idẽ est qõ monasteriũ. scz cõmunis habitatio plurimoꝝ vbi sunt plures congregati insimul ad cõmuniter habitãdũ et comedendũ. Inde hic et hec cenobita. te. qui vl' que illũ locũ inhabitat. Quidã tñ solent scribere hoc nomẽ per sc. vt dicat scenobiũ. a scenõ qõ est vmbra. quia talis locꝰ solet fieri in vmbrosis locis et nemorosis Jñ scenobita. cõ. p per sc. Inde Pap̃ scribit p. c. cenobiũ et cenobita. Unde dicit Cenobite genus monachoꝝ quos nos in cõi viuentes possumus appellare.

Cenodociũ. n. s. id est domꝰ in qua cenandi refugiũ est pauperibꝰ scz hospitale. Inde hic cenodociarius id est elemosynarius et hec cenodociaria eius vxor vel elemosynaria. Sed hec melius scribunt ꝑ. x. vt dicant a xenos vt inferius inuenies in. x. littera.

Cenodoxus. m. s. et hec cenedoxa. xe. qui vl' q̃ est cupidꝰ vl' cupida cenose vl' vane glorie. scz. mundane. Inde hec cenodoxa id est vana gloria. sicut ẽ mundana gloria ſm Hug. Pap̃. vero dicit. Canodoxa. i. iactãtia seu vana gl'ia.

Cenodorus. inanis glorie cupidus.

Cenofactoria. f. p. ars ẽ illoꝝ qui operant ex ceno id est luto Actꝝ. xviij. ðr. Scenofactoria ꝑ sc ⁊ medius. vide infra scenofactoria.

Cenomia. mie. f. p. i. cõis musca. a cenon qõ ẽ cõe. et scribitur ꝑ. oe. ſm Pap̃. qui dicit.

Cenomia canina musca sed omnino mordax. Scribitur etiã Cynomia per. y. sed in alia significatione.

Cenon vel scenos grece. latine nouũ vel cõe. vel mixtum.

Cenosus. a. ũ. i. fetidus. spurcus. lutulentꝰ hic cosus. Jñ hec cenositas. i. fetor vel lutulentia.

Cenotaphiũ. n. s. est inane sepulcr̃. id est monumentũ sine corpe. qõ constat ad memoriaz defuncti. Nunc aũt locũ placet esse religiosum sicut in ea re testis est Virgilꝰ. Sed duo fratres Anthonius et Seuerus. contra scripserunt quoꝝ sententia prevalet vt. ff. de re. diui. l. intantum. §. fi.

Cenouectorium. n. s. i. instrumentũ cũ quo vehitur cenum. Inde cenouehum: hi. idem.

Censite dicuntur q̃ censent. i. censum ꝓbent

Censitor ẽ qui recipit ꝓsentationes collectoꝝ. coloni et pigneris iure venditis ꝓdium. si census nõ soluitur. vt. ff. de censi. l. forma. §. illa. ⁊ l. cũ possessor. §. pro pecunia.

Censor oris. m. t. i. index et ꝓprie qui iudicat. de moribus. et eos corrigit:

Censorinus et censorius. m. s. pro eodem. s. censor. Uñ Cato dictus est censorinus. qz morũ erat corrector. Et pñt esse adiectiua et possessiua. vt Censoria res. i. censoris. Itẽ pñt esse derivatiua a census. vt hic censorius et hic censorinus id est ille qui censum seruat vel pecuniam.

Censualis. ↄ. t. et hoc le. i. officialis qui censuz exigit. puincialem. et qui dat illum.

Censura. f. p. pe. pdu. i. iudiciũ. vigor. seueritas. mensura. vindicta. potestas sententia. dec̃

Census. ns. ui. pecunia. facultas descripta publice vel estimata. Dicitur etiã hic census. si q̃ rũ patrimonia publice annotata sunt descripta vel estimata. Inuenit etiã ⁊ census. a. ũ. participiũ a censeo. Item census tributum et pensio publica idem sunt. vt. C. qui. cau. pig contra. l. i. et. C. si ꝓpter pensionẽ publicã. l. si accipitur. Vel census est pensio que soluitur de ꝓuentibus.

Centaurus. m. s. dicitur a gigno vel genitus ⁊ aura quasi gentaurus. i. genitus ex aura Si quidẽ ſm fabulas poetaꝝ rion secretarius. Junonis eam interpellauit de concubitu. que cũ filio Jouis formauit quandam nubem in sui specie et eã obtulit rioni. quã putãs ille Ju/

nonem esse. effudit semen in nubrem. ⁊ inde nata sunt q̄dā monstra. in media pte hoies. ⁊ in media pte scz inferiori equi. Et dicti sunt centauri q̄si gentauri. i. geniti ex aura. Inde cētaureus. a. ū. ⁊ hec centaurea. ree. quedā herba ꝑm Hugt. Pap. ꝯo dt. Centauri a latinis dei bre uitate. Nā hypocentauri dicere nrem⁹ ab hypo. i. subtus. ⁊ centaurus equus qz cū supius essent homies inferus erant equi. Dicit autē hoc nomē siue monstrū ꝯfictū fuisse ad exprimendā humane vite velocitatē. qz equus est velox. Hcōm aūt hystoriā rtion ꝑmus in grecia centū milites armatos adunauit. i. q̄ equites cū ab indoctis primū viderētur super eqs vnū aīal reputari ex hoie ⁊ equo dei sti cētauri. q̄si centū armati. vl qz centū erant q̄si aura cito volātes terrā ꝯsumebāt.

Centenarij dicūtur duces vl mgri centū militū quoz ptās dr centena.

Centenari⁹. a. ū. ꝯtinēs centū vl hūs centū annos. ⁊ dr a centū vl centenus. Et hic centenarius. rij. ꝑo tali numero. Et hoc centenarium rij. ꝑo quodaz pondere centū librarum. quod pondus rhomani instituerūt ꝑo pfectiōe centenarij numeri.

Centenus a centū dr. ⁊ in singulari tm̄ valet q̄stū suū ꝑmitm̄. Hz in pl'ali tenet distributiue. ⁊ distribuit p parē numerū. sicut bini ⁊ trini. vt Isti incedūt cēteni. Īrē hoc centenum. ni. quodā genus annone. s. miliū eo q̄ in plerisq; locis semen eius in crementū frugis cētesimū renascat. Un ⁊ miliū a mltitudie fruct⁹ Cētesim⁹. a. ū. nom̄ ē ordiale. ⁊ dr a cētū dr Centuman⁹. us. m. dr a centum ⁊ manus ꝑm Prisciānū in. vi. li. Potest tm̄ declinari hic cētimanus. ni. vl adiectiue. centiman⁹. a. ū. q̄ cētū hz manus. ⁊ coz. pe. Pap. aūt sequēs Prisciānū dicit. Centiman⁹ a manu ꝯpositū eius habit declinationē. hic centiman⁹. hui⁹ centimanus. Nota igit nullū aliud propriū ptici piū vel adiectiuū vel mobile quarte declinacōnis esse.

Cento. tonis. m. t. dr a centū. Et dicebāt olicentones q̄ de carmib⁹ Homeri vl Virgilij ad propria opera more centenario ex multis hinc inde cōpositis vnū sarciebāt corpus ad facultatē cuiuscūq; materie. Sed de cuiuscūq; carmibus quicūq; hoc mō faciūt centones dicūtur. Et cento. onis. dr sartor puluinaris. vl velū de multis pānis vl qui facit filtra. vl ipsum filtrū. Unde Iuuenalis Intrauit callide veteri centone lupanar. Quidā tamen dicunt q̄ hic cēto dr ferox venēs ex libidinis assiduitate. Et etiā cēto sit pannūs ille immūdus cū quo meretrices tergunt immūdicias.

Contra dr portus egypti.

Centris. is. f. t. est quidaz serpens infectuosus rectus incedens.

Centrix. f. t. a centū dr vl a cento. Et dicūtur centrices meretrices. i. lupe. multiiure. diaulares. nonarie. ⁊ dicūtur a centū ꝓpter multitudinē. Vel a centonibus. i. filtris. qz ex eis deseccabātur vel qz sternātur in lupanari. vt locus reddat calidior.

Centrū. tri. i. punctū in medio circuli vl alterius. rei. a q̄ equaliter distat q̄libet pars perifrie vl circūferētie. qđ ⁊ hoc centrū inuenit in tedi. ⁊ h centro. onis. inuenit. Et in q̄dā hym centrū sumit ꝑo sole. eo q̄ sit in medio planetaz. Et iā sumit ꝑo terra.

Cētua. fe. p. ē mēsura terre vl vinee hūs p singulas ptes pdes centū.

Centū. o. g. indecli. ⁊ tm̄ pl'al nūeri. ⁊ ē ꝑmittiuū vt dicūt. vl poti⁹ dcrinat a cātus. ti. qđ est circul⁹ ⁊ circūferētia rote. qz ibi circulat ⁊ curratur numerus ad primū vl qz ille numerus est impfectus.

Centupeda. f. p. ē gen⁹ aīalis a multitudine pedum dictum.

Cētuplus. a. ū. pe. coz. i. centies tm̄.

Centuria. f. p. i. centū homines in re militari ⁊ dr a centum vl centurio. Un Horatius. Cēturie senior agitant expia frugis. Et centuria dicitur ducenta iugera in agris. sicut ager ducentorū iugerū. q̄ antiqt⁹ a centū iugerib⁹ centuria vocabat. sed post duplicata est mēsura. ⁊ nom̄ pristinū retinuit. In nūero eim̄ centurie mltiplicate sti. sz nom̄ mutare nō potuerit ꝑm Hugt. Pap. dicit. Centurias dicim⁹ ptes exercitus in centenos milites diuisas. Un ⁊ q̄ his p̄sunt cēturiones dicūtur.

Cēturio. m. t. dr q̄ preest cētū viris. ⁊ dr a centū. vl q̄ p̄est centū militib⁹.

Cētussis. m. t. i. cētū asses. l. p̄cium cētū assiuz. ⁊ dr ab as ꝑ obolo. Un Persi⁹ Et cētū gtos curto cētusse licet. Hz h̄ poit ꝑ cētesiā pte assis.

Cenū. n. s. sordidū lutū. vorago ꝑo funda. et dr a ceno. as. p ꝯtrariū. qz nō cenat. Īn cenulētus. a. ū. i. plen⁹ ceno. ⁊ dr a cenū ⁊ lentos grece qđ sonat plenitudinē.

Cepe. n. indecli. in singl'ari ⁊ in pl'ali cepe arū. f. g. dr herba l legumē cui⁹ ꝓtus solū ꝯsistit in capite. dr a cephas qđ ē caput. qz nō ē nisi caput. Inuenit etiā cepa. pe. in singl'ari. Un Ouid⁹ Cadēda est hortis eruta cepa meis.

Coparius. m. s. hortolan⁹ q̄ custodit l q̄ vēdit

cepas. Jñ hec ceparia.rie.i.hortulana.z cepa/
rius.a.ū.possessi.vt foliū ceparīū.i.cepe l' dsig
nat materiā.vt olus ceparīū.i.de cepis.
Cephalia.f.p.pe.pro.passio capitis. Cephalin
em greci caput dicūt fm Pāp. Hugt. so dic.
Cephalia vl' cephalargia.vena vl' dolor capi/
tis a cephas dr.sic m Pāp.tephalargia e hu/
Cephas l' cephali greci dicūt ca) mor capitis
put. Uñ cephas dict9 e Petr9. qz in capite et
pncipatu e ostitut9 apl'or. Jtē cephas hebrai
ce. Petr9 grece.latie agnoscēs.syriace caput.
Cepitiū.n.s.vl' hic cepiti9.i.cepe.
Cepidines.dinū.f.t.i.sara.san mari.vl' q pre/
eminēt in pruptis locis.
Cera.re.f.p.ab aue q dr apes fit.s.ofectio quas
faciūt apes ex liqre aeris ad oseruandū fauum
mellis. Jtē cera materies fuit lrax illarū que
puuloz nutrices fuerūt. Jtē fm aliqs cera ac/
cipit pro cornu. Jñ cerica.i.canēs in cornu.
Ceramius.m.s.i.figulus q sicut fingit ceram
ta argillam a cera z limus.
Cerastes.m.s.q facit l' vēdit cerā l' q opat i ea
Cerastes vl' ceraста dr serpens cornut9. Unde
Ben.xlix. Cerastes i semita. Et dr a ceros qō
e cornu.eo q in capite cornua habeat arietum.
Uñ Lucan9 in.vi. Aut viuētis adhuc liybie
mēsure ceraste.
Cerasus.si.f.s.ciuitas fuit pōti quā ciuitatem
cū Lucul9 extulisset qōdā gen9 pomi inde ad
uexit.z dicta e arbor hec cerasus.z fruct9 eius
hoc cerasum.i.dr cerasus a cerite oppido vbi
Cerati.ide. qōdā pōd9.s.media pe) abūdat
oboli.hūs siliquā vnā z semis.hunc latini se/
mioboli vocāt. Cerati grece.latie siliq cornuū
Cerat9.a.ū.z cere9a.ū.dr̄nt.qz) interptat.
cereū e qō to m ex cera ostat.sz ceratū qō l' linitū
vl' incrustatū e cera. Uñ z cerate dicūt tabule
Ceraunia.nior.plis nūeri.) in qb9 scribūt
id est acutōes vl' exaltacōes vndarū in tēpe/
state qi amnes cornuti.vñ Lucan9 i.v. No/
nitz ceraunia nautis. Uñ ceraunia dicūtur sara
pemunētia in mari instar cornuū. Jtē a cera he
ceraunie.niarū.i.vites vl' vue qz sūt subrubre
vt cera. Ul' ceraunos grece latie dr fulmē z in
de ceraunie.niar.vites l' vue qz rubrāt vt ignis
Et hec ceraunia qdā gēma sic dicta.qz alibi n̄
inuenit nisi i loco fulmie icto. Et h ceraunium
nū.nota qdā q ponitur qn̄ m'ti vsus impro/
bātur.nec p singl'os obtlāt. Et hec ceraunia.
ior.prupte sāmitates mōtium dicūt.a crebra
fulmiacōe.qō oponit cū acros qō est mons.z
dr acroceraunia.nior.illō idē qsi mōtes ful/
miati. Uñ z ceraunū z acroceraunū antono/
masice dicūt mōtes epyri ppt altitudinē z as
siduos ict9 fulminū Ceraunos grece fulmēltie
Cerber9 ri.m.s.cais infernal'.tria capita habere
dr ppt tres etates.s.infantiā. iuuēturē.z sene
ctutē.z cor.pe.vñ Virgil'.enei.vi. Cerber9 hvi
Cercopa.pe.o.p.i. ges latratu regna trifātis
certator.z dr a certor.z copia.qi certās copio/
Cerdo.onis.dr q ppat corūi sic calcifer /se
Uñ Pers9 Collat sua munera sardo. Jtē cer
do i.sutor.vñ Pāp.di. Cerdōes sutores. Jtez
cerdo dict9 e qdā hereticus. Uñ Cerdoniani he
retici dicti sūt q duo asserūt ōria pncipia.
Cerdon.interptat corium.
Cereagi9.gij.i.pistor q ad mm cere reducit pa
stā.z dr a cera z ago.
Cerealiū.lij.n.s.loc9 vbi pais z cibus parat.z
dr a ceres.cereris.
Cerebr̄.bri.m.s.ps capitis.z ppe medulla ca
pitis appellat. Jñ cerebellū.i.puū cerebr̄. Jñ
cerebrosus.a.uz.i.iracund9. l' q vicinz hz in ce
rebro.vl' q i eo patit.
Ceres.cereris.f.r.e tra frumti.z sepe ponit pro
ipo frumto.z dr sic qz creat fruges. Jpa e z ter
ra.z ops opis.qz melior sit terra ope.z p serpi
na.qz ex ea serpent fruges. z vesta etiā dr. Jñ h
et hec cereal'.z hoc le.i.ad cerere pnēs.
Cerete.tis.n.t.dr a chere. z est quedaz ciuitas.
Uñ dum rhomani olim militarēt iurta aqli/
nā ciuitatē quesierunt a ciuib9 qō esset nomen
ciuitatis. Illi so ineptes lingue latine.vtpo
te greci.se a rhomanis ee salutatos credentes.
rñderunt chere.qō est salue.tunc rhomani che
re nomen citatis ee credentes subtraxer̄t.h.z
addiderunt hāc syllabā te.z dixerunt h cerete.
tis. Jñ antiqui sumpserunt nomē patrium. h
et hec ceretis.z hoc te.pe.pdu. Postea rhoma/
ni antiqui causa differentie ad primitiuū. cor
ruperunt derivatiuū mutantes.e.pe.in i.z dixe
runt hic z hec ceritis. z hoc cerite.similr pe.p
dū. Sed moderni nomen amplius corrupe/
rūt patriū in ntō illo mas. z fe.gi.scilicet ceritis
subtrahentes.ti syllabā dixerunt per syncopā.
et hic z hec ceres.z hoc cerete.gtō ceretis.vl' ce
ritis.pe.produ. Sed causa differentie ad pri/
mitium tam in e qz in i pe. inuenitur in isto no
mine pe.cor.apud autores. Cū ergo in primi/
tiuo inueniat i pe.cor. nimis improprie ponitur
sola poetica licentia.
Cerethi z pheleti nomina sunt indeclī.z accen/
tuantur in fine. Erant autem cohortes siue le
giones pugnatorum.z sonat cerethi.extremis
tores, pheleti admirabiles. Hi erant pugna/
tores doctissimi. Unde scdo Regum octauo.

Banaias filius Joiade sup cerethi ⁊ phileti. Hi erāt custodes capitis Dō vt dr ī hīstorys
Cereus.a.uz.quod fit ex cera et hic cereus rei. id est candela ⁊ dicitur a cera.
Cerimonie.arū sūt festa cum cereis facta. vel cerimonie dicūtur quasi carimonie.a carēdo q̄ busdā escis.q̄b⁹ oli iudei in festis abstinebāt vel q⁊ hoies carēt vsu illarū rerū q̄ in sacrifi/cijs diuinis offerūtur. Jn̄ hec cerionia.orum. ipsa sacrificia. Et hic⁊ hec cerimonialis ⁊ ꝫ le id ē festiu⁹.religiosus.diuinus.sctūs.vel sacrificatiu⁹. Jtē pnt dici cerimonie a charꝫ qđ est gr̄a et mene qđ ē ex̄fectus .q̄si ex̄fectus gr̄ē. q⁊ hmōi obseruatiōes de se grām nō cōferebant. Et nota q̄ i lege et ꝓphetis q̄nq⁊ erāt q̄rū noticia valde necessaria est.s.mozalia.iudicialia cerionialia.pmissa⁊ sacramentalia Mozalia erāt p̄cepta ex̄decalogi.ex q̄b⁹ habeť Exodi.xxx. Judicialia erāt illa ex q̄b⁹ habeť Exo.xxi. Si emeris fr̄ūm hebr̄ēū ꝛc.⁊ hmōi ptinēt ad pacez inter hoies cōseruandā. Alia erant cerimonialia.et hec erāt in differētijs sacrificiorū.i diſ/crerione ciborū.in expiatiōe immūditiarū.in obseruatiōe solēnitatū. de q̄bus habeť in Leuitico fere per totū. Promissa aūt erant ad alliciendū.sicut pmissio terre manātꝫ lacte⁊ mel le. Exo. iij. Etiā pmissio angelice custodie Exodi.xxiij. Ecce ego mittā angelū meū qui precedat te et custodiat te in via.et inducat ad locū quē parauī. Et pmissio ex̄ oiz bonozū⁊ mlti/plicatiōe. Leui.xxvi. Si in p̄ceptis meis ambulaueritis.ꝛc. Sacramētalia aūt erant figuē sacramentorū noue legꝭ.sicut est phase Exo.xij Tollat vnusq̄sq⁊ agnū p familias⁊ domos suas ꝛc. Et sacramentū vitule rufe Numeri xix. Precipe filijs isr̄l vt adducant ad te vitulaz rufam etatis integre.in qua sit nulla macula.
Cerinthiani quidā heretici a Cerintho quodam dicti Hi inter cetera circūcisionē obser/uāt mille annos p⁹ resurrectionē in voluptate carnis p̄dicāt futuros Vñ et grece chiliaste.latine millenarij sunt appellati.
Cernida.d.f.p.lignū super quod ducit taratā tara⁊ cernida dicit taratātara.q⁊ discernit pulmentum a furfure
Cernulus a.um.i.inclinatus vel ingeniosus.
Cernuus a.um.i.accliuis hūilis. pronus in capite ruens Cernui etiā dicūť focci siue solea
Cernuus etiam dicitur magnus infinitus
Ceroferarius.rij.qui cereū portat.vt acholyt⁹ vel qui fert ad vendendū
Ceroma.matis.n.t.quoddā vnguētū vel quedā ꝓfectio ex melle herbis⁊ cēa.qua palestrite capillos suos inungebāt vt eēt labiliores Jn̄ ex ceromaticus.a.um.i.ceromate vnctus
Ceros grece dicitur cornu latine.
Cerotū ti.n.s.idē est qđ ceroma vel cōmixtio herbarū et vnguētorū.
Cerrit⁹ a.uz.me.pdu.a cēs rerſ.dr ī terpositā ne diceret cerit⁹ p vnuz r.putaret a cera dici q̄ hz frumētū l'insanus a nimia potacōe l'pestione.ex q̄ q̄ pl⁹ recipit q̄z natura req̄rit insan⁹ efficiť.sicut antiq̄t⁹ qñ sacerdotes cereris ei sacrificabāt solebāt insanire Vel dicit a cerebrū.s.furiosus q̄ cerebrū hz cōmotū. Vñ Grecis. Cerritus dicek quē vesania torquet.
Chersidrus.m.s.quidā serpēs q̄ alternatī mō in aqua mō in terra mozať.et dr a cherson qđ est terra.et hydor quod ē aqua. Et idē dr chelydr⁹ Et ab eisdē cōponiť.s.a chelō quod ē curuū.q̄si chersydr⁹. Lucan⁹ tū videť velle q⁊ aliud gen⁹ serpentis sit chelydr⁹ q̄z chersydr⁹. et ꝓponitur p̄m hoc a chelō qđ ē curuū⁊ hydor aqua.q⁊ sp curuať⁊ mozať in aq̄ Jn̄ chelydrū dr lignū l'lapꝭ teres⁊ lōg⁹⁊ volubiť ad modū p̄ris illi⁹ q̄ arca adeq̄ť. Vide qđ quidam solēt ꝓficere has dictiones corrupte dicētes celsydrus sed barbarism⁹ ē in oibus Chelyndr⁹ tū ineiť⁊ ī alia significatiōe.s.qđā figura q̄drata sicut dr in geometria.hñs supius seicirculum et diciť sic a predicto lapide l'ꝑēte ꝓpter eq̄litatē. Jn̄ hic chelindroidos.dr vmbra equaliter crescens in longum.
Cherson dicunt greci terram.
Certamē n.t.venit a certo as.⁊ est idez quod pugna vel litigiū. Et sic̄ noia pl'a idē significātia Vñ. Certamē lites rixas⁊ iurgia vites Et cōtētio vel dissēsio litigiūq̄. Assit agonia qui iūgiť agonizanti. Cōtrouersia nec nō discepta tio scisma.
Certus a.uz.dr a cerno.is. Et proprie certus dicit ille q̄ cernit rē ex̄ q̄ certificatur.⁊ q̄ñq⁊ ad aīam referať Et certus cōponiť cū q̄z vt q̄certus.i.valde certus.⁊ cū in vt Jncertus a.um .i.nō certꝰ ꝑm Hugꝭ. Papias ꝙo dr. Certa clara manifesta. Jn̄ certitudo et nihil aliud ē q̄z ex̄terminatio intellectus advnū
Certū dr nō dubiū Unde procurator ex̄t eē certus ff.ex̄ procul.l.ij. Item arbiter certus ex̄t esse ff.ex̄ arbi.l.ite si vnus §.si in duas Similiter tutor debet esse certus.ff.ex̄ testa.tute. l.tutor incertus.
Certicōditio cōpetit ex oī obligatiōe⁊ ex oi cā ex qua aliquid certū et ex̄terminatū petiť sive ex contractu. siue ex cā legati. siue suo nomīe siue obligetur hereditario Et sunt due certicō

ditiones. vna generalis in oi cõtractu vbi certum petitur Alia spēalis in ꝺtractu mutui Et licet nulla lex hoc maifeste dicat. ꝑ tñ eligi ex ter. Inſt. quib⁹ mo. re cõtra obli. §. i. ĩ fi. ibi ex cõtractu. ſ. mutui naſcit certicõditio. quaſi ꝑ nomẽ eo. ꝛemrãt ſpēalitatẽ in mutuo

Ceruica. ce. f. p. i. alapa vel potius colaph⁹

Ceruical. lis. n. t. i. puluinar aureale. quod ꝛ ceruicariũ ꝺr a ceruix.

Ceruicatus a. um. i. ſuperb⁹ furioſus. cõtumax.

Ceruicoſus a. ũ. i. ſuperbus arrogãs

Ceruinus a. um. ꝛ. pdu. i. res cerui. vel ꝺe ceruo. a ceruus ui.

Ceruiſia ſie. f. p. gen⁹ potiõis. a cerere ꝺr

Ceruix cis. f. t. ẽ poſterior pars colli. ſicut gula anterior. ꝛ ꝺr a cedo is. qr ibi cedũtur capilli

Ceruix etiã accipit ꝓ ſuperbia. ꝛ marie ĩ plĩ. ꝛ qñq; etiã in ſingl'ari Vñ Job xv. Cucurrit aduerſus eñ erecto collo ꝛ pigui ceruice armatus

Ceruꝰ la. lũ. ꝛ. cor. i. fluidus inſtar cere. viri/ ꝺſ. niger glauc⁹ ꝓpꝺe q ꝺẽ ceruleũ ẽ viride cũ nigro. vt ẽ mare. Jñ cerule⁹ a. ũ. pe. cor. ꝛ vt ꝺi ꝑ. Ceruꝰ ꝺr color Cerule⁹ vero qꝺ ex ceruleo ꝟſtat. Jtẽ cerulus nafe. cerule⁹ figmẽti eſt.

Ceruſa quedã materies apta ad pingenduꝫ q̃ ex plũbo ſtãnoq; cõficit ꝑm ꝑ. Hugꝰ. vero ꝺi. A ceroma ꝺicatur hec ceruſa ſe. quoꝺdã genus coloris

Ceruus eſt aĩal q̃ꝺdã. et ꝺr a ceros. qꝺ ẽ cor/ nu Jñ hec cerua Jñ ceruulus. li. ꝺimi. i. puus ceruus. Jñ hec ceruula le.

Ceſar ꝺr a. cedo is. cecidi. vel qr abſtractus fuit de celo vtero mr̃is. vel qr fortiꝫ cedebat alios ĩ prelio. vl' qr prio ſecuit ceſariẽ ſibi. vel qr cũ ceſarie ſit nat⁹. vel a ceſus ꝺr qꝺ ẽ elephas qr in ſinguları certamĩe ꝺeuicit elephantẽ. Et fuit ceſar Juli⁹ ꝑm⁹ impator rhomanus. a q̃ quilibet impator rhomanus ꝺict⁹ ẽ ceſar. ſicut et Auguſtus ab Auguſto. Et a ceſar ceſareus a. ũ. et hic et hec ceſarĩẽſis. et hoc ſe. Jnueitur etiã ceſar aliq̃ in plĩ nũero Vñ Ouidꝰ. Ceſaribus virtus contigit añ ꝺiẽ.

Ceſar auguſta ſte. f. p. i. terraconẽſis hiſpanie oppiꝺũ. a ceſare Auguſto fcm̃ ꝛ noiatum.

Ceſarea. ree. vel ceſaria. rie. quedã ciuitas. ꝛ ſtꝫ pl'es ceſaree vel ceſarie noiate

Ceſaries ei. f. g. ẽ coma capit⁹ ꝛ ꝓpe eſt virorũ.

Ceſia ſie. f. p. i. lenticula. Jñ ceſius a. ũ. i. lenticuloſus. Qui enĩ lenticuloſus eſt colorẽ non integrum ſed interciſuꝫ habet.

Ceſo. ſonis. m. t. q̃ ꝛ vẽtre mr̃is ceſo ſcinditur

Ceſonia nie. quedã caruncula in frõte equini pulli. cũ primũ ꝓꝺit ex gluo vñ faciũt m'ieres quandaꝫ ꝓtionẽ mortiferaꝫ. Jtẽ ceſonia fuit ꝓprium nomẽ cuiuſdaꝫ mulieris.

Ceſor. oris. i. inciſor. vñ. ij. Paralipo. xxiij.

At illi conducebant ex ea ceſores lapidum.

Ceſpes. tis. m. t. terra cum herbis euulſa. vel fruter. vel virgultum. ꝛ ꝺr ſic q̃ſi circa pedes.

Ceſſabũꝺ. a. ũ. i. ſil'is ceſſati. l' ille q̃ ſepe ceſſat.

Ceſſio eſt iuris ꝛ actionis trãſlatio Nam per ceſſionem iura ꝛ actiones in euꝫ cui ceſſu tranſferuntur qr ſicut in vendicõe vl' quolibꝫ titulo alienatõis rei corpal' neceſſaria eſt tradicio q̃tum ad dominũ translationẽ. Jta ad translationẽ rei i corpalis. ſ. iuris ꝛ actioĩs vtimur ceſſacione que reputaf ꝓ traditione.

Ceſtus. ſti. m. s. a. caſtus. vel ceſtos. ꝛ H ceſton indecli. i. cingulũ veneris quo accigũf ꝛ vtuntur in legitimis nuptiis. ꝛ ꝺr ceſton q̃ſi caſton eo q ꝑ in feminis maritatis caſtitaſ ſignuꝫ ſit. Vnde poĩtur qñq; ꝓ legitima copula et maritali concoꝛdia vel caſtitate.

Ceſtus. us. ui. a cedo cecidi. i. corĩũ cũ plũbo infuſo. quo manus ſuas pugiles munũt ꝛ ſe inuicẽ cedunt. Ceſtus etiã ꝺr baculus q̃ corio et corrigiis ſolet eſſe circũdatus. Etiã generaliter arma pugiluꝫ ꝺicunt ceſt⁹. Jñ videt ꝺici ceſticulus. li. circul⁹ ĩ capite cũ aliq̃ꝺ portat

Ceſura eſt finalitas ꝺictõis in principio pedis ita q̃ ſequẽs ꝺictõ a longa poſſit incipere vel a breui. Non autẽ fit in primo pede q̃uis poſſit incipere a monoſyllaba ꝺictõe. qr monoſyllaba ꝺictõ non habet aliquid ante ſe a quo cedatur. licet illa cedatur. i. ſeparef a ſequenti vt ſi ꝺicas. Non minor ẽ virt⁹ q̃z q̃rere parta tueri.

Ceſus. a. um. i. pcuſſus. inciſus. maculatus.

Cetaria. i. vinaria ĩ quib⁹ cete ꝛ alij piſces ſũt vel officina in qua liquamen ex piſcibus conficitur. et ꝺicitur a ceto.

Cetarius. rij. m. s ꝺr qui cetum piſcẽ capit. vl' vendit. Et inde hoc cetariuꝫ. rij. loc⁹ vbi venꝺuntur cete. vel vbi capiunf ꝛ abundãt. Qꝺ ꝛ ꝑ ipſ et ꝓ quibuſlibet piſcibus ponitur.

Ceteri reliqui ex eodem numero.

Cetheus ꝛ produ. interpretatur abſciſus.

Cetei quidam ſapientes inuentores verborum

Cethura interpretaf thymiama. vꝺor ſunt A/ brahe poſt Saram.

Cetus. us. ui. i. congregatio hominum. et ꝺicitur a cedo ceſſi ꝑ contrarium qr non cedit. vel melius ꝺicif a coeundo quaſi coctus. Vñ ꝛ oe dyphthongon vꝛit ſcribi. Jnde ꝛriuatur hic cetus p ſolam e. maſ. g. in ſingulari. In plurali vero neutri ge. ideĉli. Pluraliter cete ho/ cete ꝓ piſce magno marino qr copioſius eſt

instar cetūs. Unde. Est hoim cetus. sed vivit in equore cetus.

C ante H

Chalcos grece. latine es vel fer dicit.
Chaldei interpretat feroces vel captiuātes. l' quasi demētes t dicūtur a Caleb filio Nachor fratris Abrae. Unde dicti sunt chaldei q ñc chaldei dicūtur. s. mutata in l
Caleph' interpretatur canis. vel quasi viride. siue cor. aut quasi omne cor
Cham interpretatur calidus vel callidus siue calor aut calliditas
Chami greci dicunt breue et humile
Chamos idolū moabitar.
Chamul interptatur surgēs dolor vel necessarie pturiens. seu calens dolore. aut caliditas parturientis.
Chamus. m. s. est quoddā genus freni l' pars et dra chami qđ ē breue et humile. vel cham' capistrum est
Chanaan interptat possidēs dñz l' emlator grē
Chananeus interpretatur emulator vel zelotes siue paratus aut negociator
Chaos n. indecli. vt chaon. t etiā hic chaus. chai. vel hic chaor choi. i. profunditas fossa. vel cōfusio. caligo vel confusio rerū. vel initiuz rerū. s. hile in quo oia fuerūt pfusa t pmixta. t a quo oia fm Hugī. Papi. yo dr. Chaos greci dicūt materiam celi t terre confusam.
Charraz interptatur ira vel iracūdia siue furor aut foramis. Unī Tob. xi. Peruenerūt ad charra q̄ est in medio itinere circa niniuen
Chasleu interptat spes ei". vel spans in eñ
Chele dicūtur brachia scorpiōis ppter curuitatē Idē chele. laz inuenit p signo libre. qz ex pedibus virginis et brachijs scorpiōis efficitur t dicitur a chelon.
Chelidr' serpēs quidā. vide supra i chersydr'
Chel'. lis. m. t. i. cythara. qz i modū brachioz curuata est
Chelon grece latine dr curuū Uel chelon grece latie dr brachiū siue crus ppter curuitatez.
Chere interpretatur salue vel aue vel gaudet pducit che. Unī Persi' Quis dicuit psitacū suū chere. i. suam salutationem
Chermel hebrayce dr qui et carmelus mōs est in cōfinio palestine t phenicis. et interpretatur molle vel tenerū. siue agn' tener. aut agnitio. seu scia circūcisionis
Cherub cherubis cherubin cherubē. cherub. cherubē. t pluraliter cherubin p oēs casus mas gene. et p m. scriptū. Item cherub indecli. i singulari et plī pro eodem. Item hic cherubin in decli. mas. gene. et scriptū p m. t tm̄ singularis nūeri. et significat vnūquēq; angeloz de illo ordine et tūc debet dici Sancte cherubin ora p nobis. Item pluraliter hec cherubin t idecli. et neu. gene. t tm̄ i plurali scribit p n. t sigt il' lū ordinem angeloz et tūc debet dici Sancta cherubin orate pro nobis. t fm ppmā declinationē pt dici Sācte cherubin orate p nobis. Et interpretat pleitudo seu multitudo. scia qz illi angeli vicini' posiri deo. dina scia amplī ceteris inferioz ordinū pleni sunt.
Cherucus ci. i. summitas mali. scz illud quod instar vexilli malo supponitur malo. t fz ventū mouet Unī Lucan' Instabit summ' miror vrsa cherucis. Quidā tm̄ dicūt q cherici sūt capita t cornua antennaz. vel funes in malo.
Cheruni sigti vel metuētes. seu formidantes aut insanientes interpretatur.
Chidon. interpretatur scutum vel clipeus
Chilindroides dicitur umbra equaliter crescens in longum.
Chile cum aspiratione est labrum.
Chilones cum aspiratione. hoies breuioriby labijs vocantur.
Chimera re. est quoddā monstrū fm fabulas. habēs caput leoninū. pectus et ventrē caprinū et caudā anguinā. Et p similitudinē meretrix dicitur chimera Unī. Qis reuera meretrix est dicta chimera Parte leo prima. medio caper anguis in ima Unī Virgilius in vi. enei. Horrēdum stridens flāmata chimera Chimera etiaz est nauis enee Unī Virgi. in v. enei. Ingentē qz gigas ingentiqz mole chimerā.
Chios insula dr lingua syra qz ibi mastix gignitur Syri enī mastice chion vocāt. t in chius a. um. pe. produ. que in primitiuo cor.
Itē chios dr filius. Itē chius chij. quidaz locus de quo dicitur Actu. xj. Sequenti die venimus circa chiū Scdm vero papi. Chius insula in qua bonū vinū nascitur quod chiū dicitur in qua fons est hebetes faciens
Choa eccia vel cōgregatio interpretat.
Chobal condēnatus l' pdēnatio interpretat.
Chodorlaomor interptatur q̄si generatio manipuli vel q̄si habens decor manipulum
Choeleth hebrayce. grece. ecclīastes. latine cōcionator
Chomor interpretat lacescens vel puocans siue lacessiones aut prouocatiōes.
Chonenias. interpretatur pcussus dño. vel pcussio domini.
Chorazula. p. p. dicitur q chor ducit. vel qui

in choro cū cannulis cantat. qui aliter dr choraules et ex eisdē cōponit Vel choraules cōponitur a chorea t ago. is. s. qui agit choream sm Hugt. Pap. di. Choraules pnceps chori vel qui cū cānulis. i. fistulis cait in choro.

Chore interpretat caluaria vel caluiciū l' calui

Chorea ree. f. p. i. ludicris cātilena vel saltratio t dicit a chor. Pap. vero di. Chorea son lud or. cantus vel carmina.

Choreb interpretat mēsa vel massa. siue tēptās aut tēptatio.

Chore interpretat tracūd l' liber aut de foramine

Chorican ni. m. s. dr qui canit in choro, vel cum choro. et dicitur a chorus et cano

Choricista idem

Chorulus dimi. i. parvus chorus.

Chor ri. m. s. est multitudo in sacris collecta Dicitur tā et chor loc vbi canūt q in choro sūt. et dr a cōcordia. Alij dicūt q chor deriuatur a corona. eo q oli i modum corone circaras starēt et canerēt. sz meli videt q corona a chorus veniet Vel chorus dr a coeuus. qsi coeuor cātus. l' societas vl' locus. A chor de riuatur hic chorus ri. quidam vētus collateralis zephiro. qr vētor circulū claudit t quasi chor facit Itē chorus ē quedā mensura decez modior. sed hoc ex hebraeo descendit. q vocat choza ad silitudinē collis. Chozia ei hebraice colles appellant. Coacernati enī xxx. modij. istar collis vident. t onus cameli efficiūt sm Hugt. Itē chorus ē gen musici instrumenti cū duab cānis. i. fistulis. p vnā recipit ventū p alterā reddit sonū. Et corus p vēto nō aspirat. sz p alijs signat aspiratur. t pmā cor. sed p vento pducit Vñ. Confusa turba chorus quatiens est aera corus

Chous choi. m. g. est ps celi. f. qua celum continet l' tpm celi. Itē invenit chous choi pro quodā loco de quo dr Actu. xxi. A recto cursu venimus choum.

Chremes etis. ppm nomē cuiusdā persone i comedia quadā Terentij

Chryseus a. us. i. aureus. t dr a chrysos qd est aurum Jñ chrysat a. ū. i. deauratus.

Crisis grece. latīe dr secretū vel iudiciū Sed chrysos idem ē quod aurum

Chrisma ē grecū. et scribit p ch. t dr vnctio latine. et dr a chrysos quod est aurum

Chrysolitus. m. s. ē lapis pciosus simulis auro cū marini coloris silitudine. et dicit a chrysos quod est aurum.

Chrysopassus quidā lapis pciosus viridis aurei mixture. a chrysos quod est aurū t passos qd est porrum ppter colorē viridem

Chrysopothasius lapis pciosus ethiopic tz lux celat. pdit obscuritas Nocte enim igneus

Chrysostom a chrysos qd ē au( )die aureū et omos quod ē os. dictus ē Johēs chrysostomus. i. aureū os.

Christeeleison ab eli qd ē de dr quoddā verbū grecū. f. eleison. i. miserere Inde cristeeleisō id est criste miserere.

Christianismus mi. cultus et ritus xpianorū et dicitur a xpianus t mos.

Christianus ni. Vñ christiani a christo dicti sunt. sicut a iuda iudei Sed ab vnctione deductū ē hoc nomē. qd nomē pmū i antiochia p petri pdicationē exortū est. vt hētur Act. xi.

Christicola. c. p. pe. cor. i. christū colens.

Christus a chrismate dict est quasi crismate vnctus Chrisma enī grece latīe dr vnctio. qd nomē christus oli erat cōe t sacerdotibus et regibus. qr et hi qui vocabātur ad regnū et qui ad sacerdotiū inungebātur. De regibus hētur in Esaia. Dicite christo meo Cyro De sacerdotib dr in ps Nolite tāgere xpos meos. Vñ dūs noster antonomatice ppo noie dict est xpūs. qr ver rex t sacerdos fuit t chrisma te vnct. i. vij. donis spūsci plenarie delibut

Chus interpretat ethiops vel tenebrosus

Chusan interpretatur tenebrās donū l' nigredo gratificationis

Chusaura sathaim tenebrosa iniquitas. l' nigredo impietatis interpretatur.

Chusi interpretatur secretum vel silentiū. vel arcanum aut profunditas.

C ante J

Ciathus. thi. m. s. ē quoddā vas ad bibēdum Et. xij. ciathi vnā sextariū faciūt. Itē ciathus parvus ciphus. craterculus. porrectorius. Et cor. pe. Vñ. Ex magnis ciathis multi periere sciatis.

Cibariū n. s. i. cibus Et adiectiue cibarius a. um. qui vel que vel quod ptinet ad cibum

Cibatus us. m. i. comestio. declinatur etiā adiectiue cibatus a. um.

Cibe bax plis nūeri. i. tessere q̄drate. f. tarilli.

Cibeles lis. vel hec cibele lis. i. mr deor. f. terra. que cibaria pfert. t dr a cibo as. vel potius a cubon qd interpretatur solidū vel firmum. quasi cubele. eo q inter elementa nullū sit firmius t solidius illo. vel dicit sica cubelo mōte in quo colitur. Et a cibele vel cibelo dicit cibelus. li. lum possessiuum. Et cibeleus cibelea cibeleum idem.

Cibriū.rū.n.s.qđdā vas ad cibos referēdos
Cibosus.a.ū.i.cibo plen⁹. Jñ hec cibositas.tatis.plenitudo ciboꝝ.ꝛ đr a cib⁹.
Cibus bi.m.s.đr a capio.pis.q ät đr cib⁹ qsi capt⁹ oze.qz capiť oze.etymologia ē. nō ꝓpositio. Jtē fm Pap. Cibus grecū ē. Est aūt figura in geometria q̄ longitudine.latitudine.ꝛ altitudine ꝓtinet.fitqz corpus solidū. Hec etiā tetera đr bis bini bis.latine cubus. Hugucio ẽť đr q a cubon qđ iterptať solidū siue fumū dicitur hic cibus.bi. figura solida. vide infra in cubus.
Cibutū.ti.n.s.i.area cibaria.
Cicada.de.đr a cuculus.qz et cuculoꝝ nascūť sputo.vl' dicūť sic a sono quē faciūt.q ät dicit cicada qsi canēdo cadēs vl' cito cadēs.etymologia est nō ꝓpositō.ꝛ pdu.pe. Ouidi⁹ in p⁹ de arte. Vere prius taccant volucres estate cicade. Femia quā inueni blande tēptata repugnz Et fm Seruiū nō durat vita illi⁹ nisi p diez Dicit em q codē die quo oriť moriť. Vñ q̄dā Moze ꝛ vita dies vna cicada tibi. Sed aut falsum dicit apte aut alia aialia vocauit cicadas q̄z nos vocemus.
Cicatrix.i.vestigiū. obductio vulneris.ꝛ đr a ceco.as.qz cecat ꝛ obducit vulnera.q̄si cecatrix q ät đr cicatrix quasi cese carnis tritio.etymologia est nō ꝓpositio Jñ cicatricula.diminu.i. pua cicatrix. Jñ ꝛ cicatricosus.a.ū.i.plenus cicatricibus.
Cicēdela.f.p.i.lusula. gen⁹ scabzonū.eo q volans candeat.
Cicendulū.li.n.s.i.thuribulū vl' licinus.ꝛ ponit ꝓ candela.
Cicer.ris.n.t.ē gen⁹ legumis.
Cicla.cle.f.p.ꝛ hec ciclas.cladis.qđdaz gen⁹ pallij circūtextū.ꝛ cōtinēs mīros intertextos cyclos. Et hec cyclas.dis.đr insula.q̄ cū q̄busdā alijs in cyclo dispositā ē. Cyclades ei fuerit seraginta tres insule circa delū in ozbe site.ꝛ iō sic dicte sūt.nō qz in ozbe sūt digeste.sz ꝓpē scopulos q̄ ꝑtra easdē sunt fm Hugt. Pap. dic. Cyclades insule sūt in egeo mari.dicto q i cyclo.i. in ozbe sunt posite.
Cyclas.dis.gen⁹ vestis a rotūditate dicta.sursum stricta.dorsum ampla. Vñ inueniť in legenda bate Agnetis. Induit me dñs cyclade auro tecta.ꝛ corri.pe.gtī. Statius achilleidos Puppis ꝛ in mari mutabant cyclades auras. Vñ in Grecismo Est cyclas pannus circūdat cyclada pōtus. Et ira teneas q a mediante d. corripiať Fortunat⁹ tñ eā pducit dicēs. Bracteā geminata cycladē filo catenant.
Cyclopea saxa in quibus cyclopes habitauerť in sicilia.
Cyclops.m.t.đr a cycl⁹ cycli. Et cyclopes nascūtur in India ꝛ in scythia olim sic dcī erāt. qz vnū ozbem.i. vnū oculū hře in media fronte phibenť. Di ꝛ anthropofagite dicuntur.qz solas feraꝝ carnes edūt. Cyclopes isti dcī sunt eē fabri Jouis.ꝛ fabzicare fulmia ei⁹ in ethna mōte sicilie. Inde cyclopeus.a.ū.ꝛ pdu.pe. Unde Uirgilius in.vi.enei. Ferrum exercebāt vasto cyclopes in antro. Et Theodolus. Fulmia cyclopedes Jouis imperio fabzicāres. Et q̄dam dicunt q si cyclopes est nomē cōe gētile.pdu. pe. Hi ꝙo propriū eā corripit. Item inueniť cycrops.pis.p.r.ꝛ tūc coz.pe.in obliquis. Vñ Theodolus. Egregio cycropi detur causa latandi.
Cyclus.li.đr a circulus p syncopā.l'a greco cyclon.qđ greci rotundū vl' ozbē vocāt. Cyclus ꝓponiť epicyclus.i.semicyclus.hemicyclus abhemis ꝛ cyclus.i.medi⁹ circul⁹. Vñ hemicycl⁹ qñqz đr sedes dimidiū circulū hñs.i.arcum. Et fm ꝓzotistas cyclus ē spaciū aliq̄z annoꝝ in serediēs fm aliq̄s nūeros.
Ciconia.f.p.ē q̄dā auis.ꝛ đr a sono q̄ crepitat q̄si cicania.qz son⁹ porti⁹ ē oris q̄z vocis.qz cū quatiente rostro faciūt. Jñ ꝛ ciconiā qđ ꝛ ciconiū dicit.vocāt hispani lignū lōgū q̄ ihoztis hauriunt aquā.qz imitarur naturas illius auis leuantis ꝛ deponentis rostra dū clangit. Eandē horto lani telonā vocant. Tale lignū inuenitur modo sup quosda puteos.cū cathena ferrea.
Cicur.i.placidus mansuet⁹ prudēs. Pluraliť cicures.placiti.quieti fm Pap.
Cicurius.ri.m.s.i.prudēs.gratus cautus astut⁹ vafer.placidus.māsuetus
Cicurris.ris.m.t.ē porc⁹ nat⁹ ex apro silueſtri. et domestica porca.
Cicuta.te.f.p.pe.pdu.q̄dā herba ē a cecus dcā q̄si cecuta.qz ei⁹ succus nocet oculi. vl' qz in tiso geniculato nodos hz occultos vt canna.sic đr fossa ceca q occulta ē.
Cicuticē.m.t.pe.coz.q̄ cait cū cicuta.ꝛ đr a cicuta ꝛ cano. Jñ hec cicuticina femina q̄ canit cum cicuta.
Cidaris.ris.f.t.ē pille⁹ pōtificalis.ꝛ vt dicūt mitra.cidaris.ꝛ tiara.idē est.
Cidon.donis.m.t. puerozū amator. Cidones puerozū amatores.
Cidonia ciuitas cretēsis Cidonia gen⁹ pomi. Jtē cidonia mala ab oppido qđ ē in creta dicta.ex q̄ ꝑmo pomū cidonicum conficitur. Fit-

ḡz ex eo vinū ḡ lāguētū ꝛ̄sideria fallūt.nā vi
Cifra ē figura nihili.)nū repūtat.
Cygnus ē genꝰ auis q̄ ꝛ olor dr̄ qz totꝰ sit al/
bus plumis.a canēdo dictꝰ. eo q̄ carmina mo
dulatis vocibus fundat. Inde cygnulus.li.i.
puꝰ cygnꝰ. Jñ eraz cygneꝰ.a.ū.ꝛ cygninꝰ.a.ū.
id est cādidus.l' ad cygnū pīnēs.vl' ꝛ cygno
exūs. Jñ cignitꝰ.us.ui.ꝛ elt vor cygni. Jtez a
cygnus dictus ē amnis quidā cilicie cygnus
tum.qz mirā habet aquarū suauitatez tum qz
autumno ꝛ estate qñ niues soluūtur tumescit.
Quadā em̄ lingua q̄cq̄d est candidū dr̄ cyg/
nus. Reliquis vero tēporibus anni tenuis ē
ꝛ quietus.
Chile ē q̄dā figūa q̄ apd̄ grecos repūtat mille.
Chilia vēter interptaf. Jñ chiliacꝰ q̄ in vētre
habet passionē.
Chiliarcha che.m.p.dr̄ q̄ pest mille militibꝰ.
quē nos millenariū dicimꝰ
Chiliaste q̄dā hereici sunt. vide s cherichiani
Chilices q̄dā popli sunt q̄s vicit Pompeius
Pirate erāt ꝛ ponūt chilices p piratas.ꝛ pirate
p chilicibus.
Cilicia pūtia Asie mīoris iuxta taurū mon/
tē.a cilice quodā nomē traxit. Jñ cilicꝰ.a.ū.pe
cor.i.ꝛ cilicia exūs.
Ciliciū.n.s.dr̄ velamīū factū ex pilis capraꝝ
vl' taroꝝ vñ tentoria fiūt ꝛ mortui operiūtur.
Jñ cilicinꝰ.a.ū.i.ex cilicio exūs vt cilicia vestis
Ciliū.lij.n.s.i.ordo piloꝝ q̄ in folliculo q̄ ocu
lus tegit siue i cilo crescat.qđ ꝓponit cū sup et
inter.vt Supcilia ꝛ intercilia.
Cilliba.be.f.p.pe.cor. mensa cibaoria q̄ finita
comestiōe remouet.ꝛ dr̄ a cilleo.les.ꝛ cibo.as
Nec ꝛ assidela dr̄.
Cillones sine aspiracōe dicunt̄ hoies angusti
capitis.q̄ꝝ capita oblonga sūt.
Cilū.li.n.s.i.folliculus q̄ oculus tegit.qz ocu/
los celat.ꝛ dr̄ a celo.as.vl' fm Jsido.a cilleo.
Cima.me.q̄si coma.s.sūmitas oleꝝ)les.
vl' arboꝝ.ꝛ dr̄ a coma.
Cymba.be.f.p.i.ima ps nauis ꝛ vicinioꝝ aq̄s
q̄ ꝛ dr̄ cūba Vñ ꝛ ipa nauis ꝛ pcipue pua.q̄ñ
qz dr̄ cymba. Vñ plaut cymbia.biorū.dicūt
pocula facta ad silitudinē cymbe nauis.
Cymbala crabula q̄dā sūt q̄ pcussa semuicē rā
gūt ꝛ faciūt sonū.sic dcā.qz cum bellematia sil'
pcutiūt Et ē cymbalū pe.cor.ūstrumētū musicū
pōe q̄ accit.i.aduocat.
Cimia vl' cimicia dr̄ q̄dā herba q̄ valde fetet.
Jñ hic cimex.cis.nial valde feridū.ꝛ ppie iste
vermis sez cimex nascit in carne putrida. Ti/
nea in vestimētis. Eruca in olere. Teredo in
ligno. Tarmus in lardo. Jñ cimicosus.a.ū.i.
plenus cimicibus.
Ciminile lis n.t.dr̄ vas aq̄ticū ab ablucēdas
manꝰ vt dicūt batinū.
Ciminū.ni.u.s.pe.pdu.ē genꝰ herbe vl' semis
qđ vulgo dr̄ cuminū ꝛ ē calidū ꝛ siccū. Vñ
Macer Esse putant calidū medici siccūq; ci/
Cimis grece interptaf dulcis latie)minū.
Cimiterū vl' portꝰ cemiterū.n.s.dr̄ a cimis.
qđ ē dulcis.ꝛ sterion qđ ē statio. q̄si cimisterū.
id est dulcis statio aiaꝝ.l' portꝰ corpoꝝ. Vl' dr̄
cimiterū q̄si ciniterū. qz ibi cinis mortuorū
terit. vl' dr̄ a cis.qz cis.i. añ ecclias solz fieri.
Jñ cemiterolū.i.puū cemiterū.
Cinara.re.pe.cor. instrūmtū musicū est. ꝛ dr̄ a
cieo.qđ ē mouē. q̄si ciens.i. cōmouēs aera sono
suo.l' qz cier.i.mouet ad sonādū. Vñ dr̄ Pap
Cinare stis acitabula q̄ pcussa i modulo ꝛcitāt
Cincinnus.m.s.dr̄ crinis q̄ plire tepēdz. vñ
Canti.v. Cincinni mei guttis noctū pleni sūt
Jñ cincinnaculus.cincinnacla.cincinnaculū
id est capillāre q̄ magnos hz capilloꝝ cincin/
nos. Jtē cincinnꝰ dr̄ pānicl'us vetus panno/
sus ꝛ tritus.ꝛ tūc idē dr̄ cincinnosus.a.ū.i.
pānosus.lacinie sus .tūcosus. Papꝰ ꝛo dicit.
Cincinni dicūt capilli tepēdētes. Jñ cincin/
nosus.a.ū.cui capilli crispi tependēt. vl' crinni
tus sicut ml'ier.
Cinctoriū.n.s.q̄ cingimur. a cingo.
Cinctura.re.pe.pdu.ꝛ actꝰ cingēdi.ꝛ id q̄ cin/
gimur.ꝛ dr̄ a cingo.
Cinctꝰ.cti.m.s.i.lata cinctūa vl' zona. Jtē mo
bil'r cinctꝰ.a.ū.pticipiū.
Cinctutus idē est qđ cinctꝰ. Vñ Horatius. Fur
gere cinctutꝰ nō exaudita cheregis.
Cyne greci latie emti vl' cingē.
Cynedus.a.ū.ꝛ cynicus. a.ū.i eodē sēsu.a cy/
nos.i canimus. Dicuntur etiā cyniri vl' cynedi
molles ꝛ effemīati ꝛ imūdi. sic canes q̄ ꝛ pub/
lice coeūt.ꝛ ad vomitū redeūt. Vñ dicūtur sic
satyrici.i.reprehēsiōe ledūt si/
cut canis morsu. Juuenalis. Castigas turpia.
cū sis inf socraticos notissima fossa cynedos.
Vñ ꝛ p excellentiā immūdicie q̄dā phi hereti
ci dci stis cynici q̄ publice ꝛ in patulo cū vxor
bꝰ cōcumbēbāt. pdicātes publice esse ꝛcubēdū
cū vxoribꝰ in vicis ꝛ plateis ad modū canum
qz ꝓtugiū iustū ē.
Cinerica auis ē cineꝝ hns colorē.
Cineus.a.ū.pe.pdu.nom gētis.ꝛ vt dr̄ Pap
Cinei orti sunt a Jetro genero Moysi.
Cingulatꝰ.ti.m.s.q̄dā genꝰ calciamēti.ꝛ vo
cant̄ cingulati a quibusdā soliati.

Cingulū.n.s.i.cinctus cti p diminutōm qđ
et hic cingulus inuenit. Inde hec cingula le.
f.p. Et est cingulum hoim. cingula ꝺo alioꝝ
aialium. vñ Cingula sunt hoim. cingula stri
git equum
Cynicus ca cū.i.caninꝰ.a cynos.i. canis. Et
cor.pt. vñ Persius Si cynico barbā ptulās
nonaria vellat
Cynifes fis.f.t. vel cinifer indecli.p eodē. vel
p alio genere puaꝝ muscaꝝ. scz p xinzala cer
nicula. Et ꝺr a cynos qđ est canis. t sic videt
p.c. scribēdū in ꝓma syllaba. Sed multi ad
dūt s. t dicunt scinifes p.sc. in ꝓma syllaba.
ita cōiter scribitur Exo. viij. Facti sunt scinifes
in hoibus t iumentis. Itē Papi. ponit p pri
ma lra s. t ꝺt. Scinifes culicū genꝰ est. acule
os pmolestū. Et scias q in psalmo ꝺr scinifes
p s. in ꝓma t vltima lris Dixit (inqt) t venit
symonia t scynifes. Et pt scribi p.f. vel p ph.
in vltima syllaba. In hystoriis aūt ꝺr q sci
nifes muscę sunt adeo subtiles. vt visu nisi a
cute cernētis effugiant. t corpꝰ cui insident.
acerbo terūt stimulo.
Ciniflo flonis.m.s. ꝺr ille q cū folliculo ig
nis flāmā eritat. l q calamistꝝ calefacit. s. fer
rū q crines crispāt. Hic vulgo cinifer ꝺr.
Ciniphis fluuiꝰ ē libie iuxta quē magni abū
dāt hirci. Iñ ciniphei dicūt maiores hirci a
fluīe africe vbi plurimi sunt t magni
Ciner vel cinis hꝰ cineris in eodē sensu ē scin
tilla extincta. t ꝺr a cādeo cēs. qr er cādore l
incēdio fit. Iñ cineriꝰ a ū. t cineꝰ.i. ex cinere ex
istēs. Iñ t cinisculꝰ.i. puus canis Iñ cinerulē
tus.i. plenꝰ cinere. Et vt ꝺr in Grecis. Bis
duo noīa sunt q substātiua vocāt. Que vel i
tis vel in er recti posuere frequēter. Ut puluer
vel puluis. vomer vel vomis. ciner vl cinis.
cucumer vel cucumis.
Cinnamolegꝰ.pt.cor.q legit cinnama. t est q
dam auis arabie eoꝝ legat t texat nidū ex fru
cibꝰ cinnami.
Cinnamū vel cinnamomū.n.s. ē breuis ar
bustula. sed mire ꝯtutis t odoris. cuius fru
ctus dicūt stacte. Et ꝺr cinnamū vel cinamo
mū a cāna qr cortex eiꝰ in modū cānaꝝ ē ro
tundꝰ t tenuis t tā cortex qꝫ arbor ipsa ꝺrsic.
Cinnꝰ ni.m.s.i. tortio oris Et cinnꝰ ꝓmixtio
libet rez ꝓporcionalꝫ t ꝓponit ꝓcinnꝰ ni.
Cynocephalꝰ li. pt. cor.i. gēs habēs caput ad
modū canini capitis. Et etiā qđ dā genus sy
miaꝝ sic ꝺr
Cynoglossa se q̄dam herba. a cynos canis. et
glossa qđ est lingua ex similitudine lingue canis
sic dicta. vel qr ad morsum cannis trita cum
sale t imposita succurrat.
Cynomia mie.i. musca canina t venenosa. et
ꝺr a cynos.i. canis
Cynos grece latine ꝺr canis
Cinoth hebrayce. ꝺr latine lamētatio. Hye
remie. vñ ꝺt Hyero. in ꝓlogo Reg. Hyeremi
as cū cinothi.i. cū lamētationibꝰ suis
Cinus.m. ē genꝰ arboris. vt dicūt lēriscus
Cinria rie.f.p.i. Juno a cingo gis. t ꝺr sic qr i
eiꝰ honore t noie puelle maritate cingūt. cuz
illis pōsit nubētibus.
Cyparissus si.f.s. q̄dam arbor q t cupressus et
cypressus vocat. t ꝺr a cepha s qđ est caput qa
capit ex a rotūditate in cacumie erigit. l dicta
est cyparissus a q̄dā eꝰ noīs puero in illā arbo
rē fin poetas mutato. Iñ hec cyparissa sc. no
cturna imago. Et hꝫ cyparissus siue cypressus.
lignū imputribile.
Cyphus.m.s. idē ē qđ crather siue cāterꝰ
Cyppus pi p geminū p. ꝺr a cepi pterito a ca
pio t p trunco t p cumulo terre t p lapide mor
tuo supposito. t p cemiterio. t p instro q eoꝝ
pedes restringunt. q si tenēs pedes
Cyprinū.n.s. vnguentū a flore cypro vocatū
cuiꝰ odorē ꝓprie fert
Cypriꝰ a ū. de cypro vbi nobiles vites sūt af
fluentes. t a cyprus.
Cipr⁹ pri.f.s. q̄dam ciuitas vel insula in q ē
illa dicta est cyprus Vel cypros interpatet mi
xtura. Vñ t illa insula dicta ē cyprus. qr mlte t varie herbe ad ꝑfectōes faciēdas in ea re
periunt. Iñ cypriꝰ a ū. t cypriceꝰ a ū. Itē a cy
prus ꝟ cypria prie. genꝰ colloris. qđ ibi valde
abūdat. Et hec cypris pridis.i. venꝰ. qr i ea
colit. Eadē insula ꝺr t paphꝰ. Et vt ꝺt Pri
scianꝰ in tractatu possessiuoꝝ. Cyprꝰ facit cy
priceꝰ. Cypriceꝰ ꝺo cypriacus a ū.
Chyragra gre.f.p.i. manū infirmitas. sicut
podagra ꝺr infirmitas pedū. a chirus qđ ē ma
nꝰ ꝺr chyragra. t podagra ꝺr a pos qđ ē pes t
agros qđ ē tractꝰ. cū manꝰ vel pedes ꝓtrahū
tur.
Circinus ni.m.s i. muchinulā. q̄ apud carpē
tarios circulū efficit.
Circius.m.s.i vētus q̄ diuerse t acriter cir
cūtū faciēdo volat. t ꝺr a circus ci
Circulatoꝝ toris.m.t. ꝓprie q famā portat vl
q̄ inq̄rendo nō hꝫ finē. t ponit ꝓ receptore.
Circūlatoriꝰ ry.m.s ꝺr q leōs tornatiles faē
Circumitores dicūt q circumeūt vel circun
dant patrias a nūdinis ad nūdinas referen
tes res venales q̄ alio noie ꝺnr ē cōmeatores

Circulus li. idē est qđ circus' quasi dimi. ꝛ dicꝫ a circus. Itē circul⁹ est figura plana. q̄ sub vna linea ꝓtinet. ad quā ex vno ꝓncto qđ intꝫ ipsam est. oēs q̄ recte ducūt lince eq̄ sibi sunt.
Itē circulus armilla vel frenū
Circūamictus us ui. ꝛ adiectiue circūamict⁹ a ū. circūamicio. ꝛ dr scribi p. m. ꝛ non ꝓferri qñ ē vna ps Dr aūt sunt due ptes tūc. m. scribit ꝛ ꝓfertur. ꝛ ita ꝺ sil'ibus dicas.
Circūpes ꝓdis. m. ꝛ. a circū ꝛ pes dr. Et sunt circūpedes obsequa huc. vel serui obsequētes vel scandalia ſm Hug̃.
Circūcellio onis. m. ꝛ. i monach⁹ q̄ ꝑ diuersas cellas sp vagat. ꝺuastādo ꝛ ꝺuorādo q̄q̄d inuenit ibi q̄ ꝛ circellio dr
Circūcillio onis. m. ꝛ. videꝫ dici a circū ꝛ cello. Et circūcillīones st̄ q̄dā heretici si dicti. q. agrestes sunt. q̄s sto cepicos vocāt. q̄ xp̃m filiū ꝺi adoptiuū nō ꝑ ꝓpriū asserūt
Circūcisio. f. ꝛ. est in carne p̄puciꝫ abscisio. qđ solis iudeis fit ꝛ dr a circūcido
Circūferētia. f. p. est extremitas cuiꝰlibet rei
Circūfora⁹ ni. m. s. est ille q̄ circuit fo⁹ cā⁹ causa aduocationū. vel fo⁹ re⁹ venaliū causa ꝺcapiēdi ꝛ auferēdi aliq̄d q̄ ꝛ lustro dr
Circūlumū lumiꝫ ē loc⁹ quē aq̄ circūfluit.
Circūscript⁹ ta tū. pticipiū in eadē ꝓcatōe q̄ ꝛ suū ꝓbū. Itē circūscript⁹ a ū. i. caut⁹ vel callidꝰ vel argut⁹ vel strict⁹
Circūsept⁹ a ū. i. circūdat⁹. vndiq; cinct⁹ vl' se ꝓ ambit⁹. ꝛ dr a circū ꝛ sept⁹
Circ⁹ ci. m. s. i. circularis linea. ꝛ ad idē pūctū redics. Ūñ ꝛ hꝫ circ⁹ ci. dictus ē locus Rhome in quo eq̄ currebāt in circumitu circa metā. i. theatꝝ. Et q̄libet locus in q̄ equi ita currūt p̄t dici circus.
Cirene regina fuit libie. q̄ ex suo noīe ciuitatē ꝓdidit quā cirenē noiauit
Ciren⁹. pe. acuta. interptat̄ heres
Chirocop⁹. i. vnguētari⁹ q̄ vendit vel opatur vnguentū. ꝛ dr a chiros qđ ē man⁹ ꝛ cop⁹ labor. Idē ꝛ mirocop⁹ qđ ꝓnit a mirō qđ est vnguentū ꝛ cop⁹ labor.
Chirogph⁹. m. s. ꝛ hoc chirogphum. est cum pacisc̄tes duas scripturas sub eadē forma ꝛbꝝ inter se ꝓficiunt. ꝛ mutuo sibi tradūt vl' dr instrm seu illa lra in q̄ debitor ꝓfitet̄ se obligatū creditori Et dr a chiros qđ ē man⁹ ꝛ gph⁹ vel gphia. i. scriptura Itē ab eisdē ꝛ sin qđ ē a vel sil' ꝓnit̄ sin̄gphus. m. s. vel singphum. n. g. ꝛ hec singphia indecli. Et chirogphus ꝛ singphus sepe accipiunt̄ indifferenter. Differunt tñ fm ꝓprietatē. q. chirogphus dr ꝓscriptio manuū. scz cautio. scz q̄ fit ꝓpria manu debitoris. ꝛ ꝓmittitur creditori. Singphus dr cōscriptio. i. duoꝝ insil' scriptio. Antiq⁹ em̄ debitor ꝛ creditor simul ꝛ in ligno l' charta scribāt. ꝛ nomē creditoris ꝛ nomē debitoris. et testes. ꝛ summā pecunie. ꝛ in medio hoc nomē singphus capitalib⁹ lr̄is. ꝛ p̄ mediū diuide/bāt. Postea si creditor plus exigēt q̄ debitor debuerat. vel si debitor denegaret depositū vtenti̇ afferebat ptem quā habebat vtꝝ due ptes cōueniret. ꝛ illud ꝑtinet singphū vel singph⁹. Singphus etiā dr nota aliq̄ vel scriptura ī re aliq̄ ꝓfirmāda facta. sicut in chartis publicis. vbi nō vn⁹ scribit tm̄. sed pl'es ad ꝓfirmatōem charte
Chirogill⁹. i. crinatic⁹ spinosus maior critio.
Chyromātia. f. p. diuinatō q̄ fit ī manu. ꝛ dr a chiros qđ ē man⁹ mātia diuinatio
Chironomāta. f. p. ꝛ hꝫ chiromās t̄s. i. iocularor q̄libet q̄ man⁹ q̄ manib⁹ suis ludit mouēdo eas cū cultellis. ꝛ dr a chiros manus ꝛ nomos qđ est mouens. Jñ etiā hꝫ chironomō ideclinabile. in eodē sensu. ꝛ hꝫ chiromō dict⁹ est ioculator ꝓprie noīe. q̄si p excellētiā leccacitatis ꝛ ioculationis
Chiros grece man⁹ latine
Chirotheca ce. i. manuū tectura vel repositoriū. a chiros ꝛ tego gis. vel theca qđ est repositio. scz scriniū vel aliud vbi aliq̄d reponit̄ Et nota q̄ theca p̄t esse grecū. ꝛ sic aspiratur cum suis ꝓpositis. Vel p̄t esse latinū a tego gis. et sic non aspirat̄ Jñ chirothecari⁹. m. s. q̄ chirotecas facit vel vendit. Et chirothecarius. a ū. adiectiuū.
Cirrus. plicatura capillorꝝ in anteriori pte capitis. ꝛ dr a cirrum qđ tōdere. Jñ cirrit⁹ ta tū id ē crinitus. vñ Est hō cirritus. q̄ cirros ꝓtice portat.
Chirurgicus. pe. cor. i. medic⁹ manu ꝛ ferro p̄ cisionē operās. ꝛ dr a chiros man⁹ ꝛ ago agis Jñ etiā chirurgicus a ū Jñ etiā hec chirurgia gie. ipsa manuū ei⁹ opatio.
Chirurgia etiā dr liber docēs sanare plagas ꝛ vulnra
Cis ꝓpriū nomē patris Saul
Cisson interptat̄ letificās eos vel duricia eorꝝ
Cista ste. f. p. i. scriniū. ꝛ dr a costa ste. qz a costis. i. ex cānis vel lignis q̄bus texitur fit. Et fm Pap. Cista est grādis corb. Jñ cistella. i. pua cista.
Cisterna. f. p est loc⁹ aquā colligēs. Pōt etiā dici loc⁹ pfund⁹ vbi colligunt̄ aque pluuiales et dr cisterna q̄si inferi⁹ stricta

Cisterna.f.p.est locus aquā colligēs.pōt etiaz dici locꝰ pfundꝰ vbi colligūtur aq̄ pluuiales. ⁊ dr cisterna quasi inferius stricta.

Citatio est in ius vocatio vel muitatio.vt cū quis ꝛc aliū ꝓquerīt.et q̄rimonia sua corā iudice ꝛc posita.iudex emisso citatōnis edicto ad eius instātiā vocat vel iuitat illū ad se in quē agere ꝛc ſiderat qui ꝓquestus est. Si ſo in edicto iudex adiciat hāc clausulā. Si i die pscripto nō veneris q̄ ꝓtinax ꝓdēnaberis vl reputaberis.tūc edictū olim dicebatur pēptoriuz. Hodie añt sufficit q̄ dicatur. Citamus talem peremptorie.

Citatus a.ū.i.velox.a cito as.⁊ ꝓpatur. Etiaz citatus idem est qđ ad iudiciū vocatus.

Cithara vrica lingua dr pectꝰ. Jñ hec citthara re.dicta sic.q̄ i initio creditur fuisse similis hūano pectori. vt sicut a pectore.ita ex ipa cantus vel melodie eduñt Sed paulatim postea fuerūt plēs eius spēs. Jñ citharista ste.qui cū cithara canit. Et citharedus pe.p.idem

Citharistes.tis.m.t.grecū ⁊ est quidā mons.

Citherus ri.m.s.quidā mōs est. Jñ citherea. ree.i.venꝰ q̄ in illo mōte coluit vl q̄ iuxta illum mōtē fuit nata ꝛc spuma maris. Jñ cithereꝰ a. um.i.venereus.vel a monte illo existens

Cithisus genus est arboris pinguis a cithiso insula vbi abūdat. Jtē cithisus genus fruticꝫ herba odorifera.et cor.pe. Uñ Theodolꝰ Ue sper oues cithiso capras ꝛcpellit ab humo

Citimus.i.primus.

Citropedes.vide infra sitropedes

Citus a.ū.i.velox.agilis.viuax.⁊ dr a cio cis. Uñ Terētius.Citus puerꝰ natꝰ est e Pāphilo Et ꝓponit cū p.vt pcitus.i.valde citus.

Ciuicus a.ū.pe.cor.⁊ hꝫ ⁊ hec ciuilis.et hoc le. id est ad ciuē ptinēs.vel res ciuis

Ciuilitas.tatꝫ.fe.t.māsio ciuiū. vel priuilegio ciuiū vti posse vel gaudē. Uñ Actꝫ.xxij. Ego multa sūma ciuilitatē hanc ꝓsecutus sum

Ciuis cō.t.dr a coeo.eo q̄ ciues coeant ⁊ insimul viuāt vel dr a cio cis q̄ citātur ad simul habitādū Et inde p cōpositionē ꝓciuis ⁊ diciunt cōcives qui habitāt in eadē ciuitate Uñ quidā.Nō bonꝰ est ciuis q̄ ꝓfert ciuibꝰ hostē. Pap.dicit.Ciues vocati q̄ in vnū cetū coeāt societatis vinclo adunati ad custodiēdā legē.

Jñ ciuitacula.i.parua ciuitas.

Ciuitas tatꝫ.f.t.est hoīm multitudo.societatꝫ vinculo adunata.ab eodē iure viuēdi. Et ciuitas nō sapa sed habitatores vocantur.

Clades.dis.f.t.dr fames q̄ fit ex sterilitate frugū ex q̄ carētia sequit fames.⁊ dr a cladeo.es eo q̄ tunc res ineq̄liter ꝓtingat.vl a gladiꝰ.q̄si gladis. Proprie enī clades dr eē pestilētia q̄ fit p gladiū siue p interfectōem factā a gladio Sm Hugꝫ Pap.vero dicit. Clades dicta q̄ currendo facta ledat vl clā data clades morbꝰ tales calamitas piculū. Et differūt clades strages ⁊ morbꝰ Uñ De fructu sterili pōt clades bene dici Dr ac strages occisio facta p hostes. Que venit ex pastu corruptō sit tibi pestis Jñ cladecula.i.parua clades.

Clādestinus.a.ū.i.occultus ⁊ latens.

Clādestinū cōiugiū est ꝛcspecta psonaꝝ pñtia vel iuris solēnitate vl ꝛcnūciatione nō pmissa sine sacerdotꝫ bñdictōe occultū matrimoniū.

Clādestina electio dr q̄ in camerꝫ p occulta cōuētic'a fit l'illa quā canonici inf se secretā tenēt

Chlamys dis.f.r.i.palliū qđ ex vna pte induitur neq̄ consuitur.sed fibula infrenatur. Et chlaymis est vestis militum purpura regum stola sacerdotū toga aduocatoruz birrhꝰ rusticoꝝ vel custoodum cucula monachoꝝ vt.L. ꝛcvesti alo.⁊ aura.li.xi.

Clamor.oris.a.clamo.as.dr ⁊ est clamor rōnabiliū clangor vero irracionabilium.

Clanculus.a.ū.i.occultus dubius.

Clangor oris.i.sonus ⁊ est irrōnabiliū vt anseruz tubaꝝ alaꝝ sed clamor rōnabilium Uñ

Clamorē faciūt tibi res rōne fruēntes Clāgorem faciunt tibi res rōne carentes.

Claredo dinis.f.r.i.claritas ⁊ dr a clarus. Jñ hec claritudo in eodē sensu. Et vt dicit Pap.

Claritas est splendoris claritudo nobilitatis

Clarigatio onis.i.clara actio.f.que exponitur clara ⁊ aperta voce Et pōt esse verbale a clarigo gas.i.clarigatōem facere.i.causas belli exponere Et est sumptū a romana cōsuetudine. Cum enī rhomani hostibus bellū indicere volebāt pakpatratꝰ ad fines hostiū pficiscebatur ⁊ clara voce eis exponebat quibꝰ ꝛc causis bellum indiceret Que causaꝝ expositio clarigatō dicebatur quia clara voce fiebat Expositis autem causis hasta emissa in fines indicebat pugne principium

Clarius rij.i.sol ⁊ dr a clarus.ri.vel dr a claro insula in qua colitur.

Clarus.a.ū.i.splendidꝰ pspicax illuminosus ⁊ dr a celū eo q̄ splendeat Et cōponitur cuz p vt preclarus ⁊ cū q̄z vt q̄clarꝰ ambo p valde clarus Et p.cla. Uñ quidā Quid tibi nobilitas quid virtus clara parentum.

Classarius.rij.m.s.c.tubicē ⁊ ppe militum.

Classicari⁹.i. prōzeta qui nautis imperat
Classitū.n.s.i.cornu vel tuba vel aliō instrm causa cōuocādi factū.ꝛ dr a colo as.qđ ē vocare. Classitū etiā dr signū bellicū vel son⁹ tube vel alterius instrumēti bellici. Proprie tñ classitū est ꝯcentus ꝛ cōcordia oīm instroꝝ insimul sonantiū siue sint tube ꝛ cornua in bello siue sint campane siue etiam homines.
Classis.f.ꝛ dr multitudo nauiū.dr tñ ꝛ classis vna nauis.ꝛ dr a colō qđ est lignū qz ex ligno fit. Classis etiā dr cornu p qđ vocātur hoies. Et qz alia hēbāt signa bellica romani milites q̄z pedites.ī milites dicūtur qñq̄z classes.qñq̄z etiā tam milites q̄z plebei dicuntur classes. Cum em̄ Romulus rēpublicā instituisset romanos in duas ptes diuisit.scz i nobiles ꝛ ignobiles ꝛ vtrāq̄z partē classem appellauit a q̄busdā classitis.qz tā isti q̄z illi suū classitū.i.suum signū hēbant.sz illi.s.nobiles dicebanꝯ prima classis.ignobiles secūda classis Unde. Nauem dic classis.equitum sit in ordine classis. Naues collectas dic classem signare.
Clatrus m.s.i.repagulū qđ opponit ostio vel ipsuz ostiū.pcipue hortoꝝ.vineaꝝ ꝛ viridari oꝝ.vl trūcus. Ūñ Horatius. Obiectos vale at ꝯfringere clatros.Fm Pap. Clatri ligna volubilia in caueis validissimi fustes.quib⁹ hostia obserantur valli
Claua.ue.f.p.est baculus habēs massiam ferri in fine.ꝛ etiā aliq̄ñ in pncipio qui vulgariter dr massa ꝛ dr a clau⁹ ui.qz est clau⁹ ferreis relegata.q̄ ꝛ cateia dr. Et differūt claua clauus et clauis Ūñ Claua ferit clauis aptꝫ clauus duo iungit. Indue te clauo rege clauo.pcute claua.
Clauatus.a.ū.i.clauis ꝯfixus vel clauo veste vel instrumēto ornat⁹ ꝛ pparatus.ꝛ dr a clau⁹ Itē clauatus.m.s.est quoddā genus calciamēti pedū.ꝛ dicūtur clauati q̄i clauis latis qz minutis clauis.i.acutis solea caligis vinciatur.
Claudicarius.a.ū.qui cito claudicat.vl sepe.ꝛ dr a claudico as. Inuenit etiā hec claudicaria rie.f.p.i.nauis oneraria vel sonora
Claudus.a.ū.qui inequalit incedit Jñ claudulus.a.um.dimi.a claudus
Clauiger.a.ū.pe.cor.qui claues gerit Inuenit ec substātie ꝛ eliatū.in q̄libz genere.ꝛ ꝯponit a clauis ꝛ gero. Pōt etiā ꝯponi a claua ꝛ gero ris.ꝛ tunc idem est qđ clauem gerens
Clauis.is.f.t.faciēs actm singlarez i em vl im ꝛ ablatiū in e.vel in i.ꝛ actm plem in es. vel i is. est instrm aptēdi ꝛ serādi seras et dr a claudo is.qz claudit. Jñ clauicula.fe.p.i. pua clauis. Jñ etiā clauicularius⁹ m.s.q̄ portat clauis.et hec clauicularia.rie.in eodē sensu Item clauis put sumit in theologia est ptās soluēdi et ligādi q̄ ecclesiastic⁹ iudex dignos recipe et idignos excludere dz a regno. Claustz.n.s. dr inhabitatio religioso⁹ vel dom⁹ includēs monachos ꝛ moniales sub certa regla viuētes ꝛ dr a claudo. Inde claustrellū.i.puū claustz ꝛ hic ꝛ hec claustrālis ꝛ hoc se.ꝛ hic ꝛ hec claustralis ꝛ hoc le.in eodē sensu.i.res claustri vel ptinēs ad claustz ꝛ pōt esse substātiū ꝛ hic et hec claustralis vl claustrālis.i.monachus vl monacha stans in claustro vel in cenobio. Itē claustrū etiā idē est qđ clausura vel sera.
Clausula.f.p.pe.cor.est distinctio ꝯstructionis ꝛ dr a claudo. Et vt Pap.dicit Clausula est in oratione breuis sententia
Clauus.m.s.dr ferrū acutū q̄ lignū ligno adherz vl ferrū ferro.vl ferrū ligno.ꝛ dr a calibs q̄i calib⁹.i.ferreus qz fit dr ferro. Itē clauus dr vestis purpurea q̄ vtebātur senatores.qz qui busdā clauis aureis vel ex alia materia erat ornata et variata. Et in tali veste sepe ꝛenotat dignitas. Clauus etiā dr gubernaculū nauis scz temo vl manica temonis. Prouer.xxix. Qui si sopitus gubernator amisso clauo. Dr etiā rē pagulū.vñ dr clauus tabernaculi.
Clemēs.tis.o.t.i.misericors.nobilis.pius et sanct⁹.ꝛ dr a cluo is.i.defendo.qz cluit.i.defendit ꝛ ptegit ꝛ tuet.sic solet pronus clientē. Jū clemētia.ꝛ differat a mia. Ūñ Juste dānato miseri sit cordia vere. Jniusteqz rei clemētia dr esse. Ju pmo versu ꝯmittit themesis.qz illa dictio misericordia diuidit ꝛ sic interponitur
Cleopatra.f.p.regia et sor⁹ Ptolomei regis Alexādrie et cor.pe. Ūñ Aurora Rubit alexādro Cleopatra regia rident
Cleophas frater fuit Joseph spōsi virgis marie.ꝛ marit⁹ sēc Anne. Ūñ Anna maſ virgis Marie hūit tres viros successiue.ꝛ ex q̄libet eoꝝ tm̄ vnā filiā noie mariā. Ūñ Anna solet dici tres concepisse marias. Nas genuere viri Joachim Cleophas Salomeqz Nas duxere viri ioseph alphe⁹ zebede⁹. Pria pit rp̄z iacobū sēda mioꝛē. Et ioseph iustū pcit cū symōe iudā Tercia maioꝛē iacobū volucrēqz iohānē
Cleos.i.gloria. Inde inclitus.i.gloriosus
Cleps pis.ꝯ.t.l cleptes.t.i.fur.
Clepsedra.dre.f.p.pe.cor.i.docil⁹ q̄ obdit foramē dolij qz p illū q̄s furat liquorem ꝛ videt esse cōpositū a clepo.is.ꝛ hydor quod est aqua siue liq̄r. Ūñ q̄dā dicūt clepsydra pe.cor. quasi cleps hydor.sz potius videtur etymo.qz cōpositio. Item clepsydra dicit quoddam in-

strumentū qđ imittit in doliū p foramē supi⁹ cā furādi vinū Itē clepsydra. dicitur illud in strumentū p qđ hore colligūtur. i. horologiū. Jñ clepsydrarij dicunt illi q p illđ instrm horas colligūt. Clepsydre etiā dicūt vasa pforata que hēbant phi ad dimentiendā q̄ntitatez. Vñ Martialis in sua astrologia. Mōstratū est omia signa paria spacia ptineri multiplici appositione clepsydrax.

Clept⁹. a. ū. i. furat⁹ passiue. qđ t p guloso dr.

Cleric⁹ ci. m. s. dr a clerus vel cleros. Et dicūt clerici generalr oēs q̄ in eccīa xpi xeruiūt dū tū ordinē habeāt. t ab illo tpe sic dicti sunt ex q̄ Mathias sorte electus est. quē pmū ab apostolis legim⁹ ordinatū. Jñ clericat⁹ us. ui. t hic et hec clericalr. et hoc le. i. ad clex ptinēs et hec clericalitas. tatis. i. dignitas clericox fm Hugt. Pap. dr. Cleric⁹ dict⁹ ē. q. d sorte dñi est vel q. dns sors est t ps clericox.

Clerica dr corona clericox rasa. vt no. Jo. an. vi. et hone. cleri. c. clerici

Cleronom⁹: m. s: i. heres a cleros dr. Jñ clero nomia. i. hereditas:

Cleros grece. latine sors vel hereditas.

Clerus. ri. m. s. i. multitudo clericox. q̄si hereditarius vl sortit⁹. eo q̄ sit sortit⁹ deo. i. xe sorte dñi vel quia ptem dñi habet. vel fm quosdam clerus dicitur a clarus. eo q̄ sit clarus.

Cliban⁹ m. s. pe. cor. i. furn⁹ vl fornax. et dr a cliuus q̄si cliuanus. q. in erectione ē collectus Cui⁹ em ascensus dr. Itē t alio noie dr cliuatus. cij. sil⁹ a cliuo. Jñ clibanari⁹ rū. q̄ custodit clibanū vl fac. t hec clibanaria rie. vxor clibanarij vl q̄ facit vl custodit clibanū. t adiecti ue clibanari⁹. a. ū. Jñ etiā clibanici⁹. m. s. i. panis in testa. vel in furno coct⁹. Vñ Est furnus clibanus ascensus cliuus habetur.

Cliens. cō: r. dr seruiēs vl famul⁹ q̄cūq; vl nobilis fu⁹. et dr quasi colēs a colēdis prib⁹. vel a cluo. eo q̄ cluat et defendat dūm suū fm hugui. Pap. vero dicit Cliēs a colēdo prōnz dictus. i. amicus domestic⁹. Itē clientes discipli. quasi colētes magistrū. q̄ prius colētes dicebant. Vl cliēs dr ille cui⁹ cām aduocatus tuetur et defendit. Jñ clientulus in eodem sensu. vel puus cliens vel seruiens.

Clientela. f. p. i seruitū vel multitudo fuorū. t dr a colo. is. Vñ fm Pap. Clientela officiū domesticū. et p te.

Clima. tis. n. t. dr tāta portio terre fz quā mutat meridies. et dr a cleo. cles. p iclinari. Et fm oci astrologia assignātur septē climata i nra habitabili regiōe fm quosdā vl fm alios octo Itē clima dr plaga vl ps mūdi siue celi sic cō/ suevit dici Quatuor sūt climata mūdi. id est ptes sez oriental occidental septētrional t australis Itē clima grece dr latie gradatō Jñ climatenū rij t sūt climateria q̄ gradatim discurrūt vel incerte rei diuinatiōes vel incerta pfugia

Climax quidā color rhetoricus est t fit cum de vno verbo i verbis fit gradatio. vt Mars videt hāc visamq; cupit potiturq; cupita. vel vt Pap. dicit. Climax gradatio cū a q̄ superior sensus termiatur. inferior incipit. vt est illō Ex innocētia nascitur dignitas. ex dignitate honor. ex honore imperium

Cline grece. latine dr lectus. t vertitur in latinum t dicitur clinus. ni. i. lectus. a quo clino. Clinicus ci. m. s. pe. cor. qui de lecto non descēdit. et precipue paraliticus

Clypeus pei. i. scutū. Sed scutū est militum. clype⁹ vero peditū. t dr a cluo. i. defendo quasi cluxus q. defendit nos ab ictibus vel a clepopis. qđ est furari. q̄i clex⁹ q. furat corpora nra ictib⁹. Itē clipeū n. s. i. pictura vel ymago vel figura rotūda vbi tm caput impingit. vel dicitur sic locus vbi ymagines reponūtur. Jñ clypeol⁹ li. dimi. Jñ clypeola le. pe. cor. i. anul⁹ eo q̄ sit rotundus instar clypei. vel ē monile rotū dū ad modū clipei Jñ clypeatus a. ū. i. clypeo ptectus vel armatus. Unde Quam manib⁹ clypeos t acute cuspidis hastam.

Clistere ris. n. t. t hoc clisteriū inuenit sez istrumentū medicox q̄ sterc⁹ infirmi in vētre perduratū faciūt exire. sic dictū quasi clepēs stercus. vel dicitur sic q̄si colus stercoris. vel quasi colatio stercoris. q. p ipsum colatur stercus extrinsec⁹. Et cor. pe. clistere. Unde Macer de puluere anheti Appositis digitis aut int⁹ clystere fuso. Inuenitur etiam cluster in ntō.

Clyto onis. m. t. i. filius regis vel imperatoris vel qui multa resplendet nobilitate. a cluo is pro splendeo.

Clitus a. um. i. gloriosus. nobilis. sed non est in vsu. t dicitur a cleos quod est gloria. Et cōponitur cum in. vt inclitus id est valde gloriosus et nobilis.

Cliuus. m. s. id est collis fm q̄ cōsideratur in descensu. s. ascensus. vel potius descensus montis vel flexuositas. Inde cliuosus. a. um. i. mōticulosus vel flexuosus. Item cliuis componitur hic et hec accliuis. t hoc ue. vl accliuis a. ū. declinus procliuus. et quodlibet istorum cōparatur fm Hugt. Papias vero dicit. Cliuus ascensus mons non altus. Inde cliuosus. a. um. id est inclinatus.

Cloaca.f.p.ðr quelibet fossa ad quã sordes ꝛ fluunt.ꝛ ðr a colo as.eo ꝙ ibi colantur q̃ emittuntur.vel ðr a cleo cles.qð ẽ abscõdere vel sorbere eo ꝙ stercora ꝛ immũda absorbeat vel abscõdat. Vel ſm Papiaz Cloace dicte sunt.qz p eas colank aque vt quotiẽs pluuie inunda/tio exiterit p eas aq̃ extra ciuitatẽ emittantur Inde cloacarius rij.q̃ cloacã facit vel purgat.ꝛ hec cloacaria rie.in eodẽ sensu. Et cloacari9 a.um.qð ptinet ad cloacam vel res cloace.

Clotho vna ꝛ trib9 paras que fingũtur regere vitã hois. Vñ Clotho colũ baiulat lache/sis trahit.atropos occat. Prima dat esse.secñda regit.sed tercia finit

Cluniculũ li.n.s.pẽ.coz.i.spata.splẽdonã ꝛ dick a clunis eo ꝙ resplẽdeat a clune. vel dicak a cluo is.eo ꝙ rẽfẽdat Cluniculũ etiã ðr fozamẽ qð fit in camisys mulier circa inguina.vel generaliter qð fit in pãnis eaz circa latus

Clunis incerti generis.i.nates. ꝛ ðr a cul9 eo ꝙ sit circa culũ.vl' pocius a cluo is.p rẽfendo qz illa massa carnis rẽfendit ossa sedentis

L ante D

Coactio est dupler.absoluta et condicionalis Coactio absoluta est cui resisti nõ potest cum quis violẽter trahitur ad aliq̃d faciendũ quo casu quis omnino excusak.l.di.pibiteris.i.q.i. cõstat. Coactio cõditionalis est q̃ metũ cruciatus vel aliquid graue minak que si excusat a tã to non tñ a toto.c.sacris ꝛ his que vi.me.ve.cau.fi.in glo.verbi attenuet ſm Boff.in sum. eodem ti.

Coactor oris.qui cogit. Coactor etiaz dicitur agitator aselli ſm Papiam

Coactrix tricis.f.t dicitur mulier que cogit

Coactus a.ũ.i.constrictus ꝛ in vnũ collectus.

Coagolatus a.ũ.i.ꝓstrictus vl' simul strictus

Coagulũ.n.s.i.illud quod ponitur i lacte vt coaguletur

Coar vor ranarum

Coccytus ti.fluui9 infernalis ꝛ interpretatur luctus.ꝛ p.pe.ꝛ etiã pmã.qz.c.duplicat. Vñ Job xvi. Dulcis fuit glareis cocciti Et nota ꝙ Papias ponit quoccytus in q ꝛ etiã in c Vñ in c dicit Coccytus inferni palus vel fluui9 vl' oia fluia ignea a coccytos id est luctu vl' gemitu.ꝛ signat q̃cq̃d boies in luctũ lacrimasq̃ cõpellit Vñ Nõ nisi lamẽta tua dãt coccyte fluenta Quidam tamen scribunt per vnũ c tm

Coccyteus a ũ ðr a coccytus Vñ Virgili9 in vj enei Hic subitam rabiem coccytea virgo obiçat ꝛẽ

Coccus ci.m.s.ẽ gen9 tincture.s.mediũ inter rubeũ ꝛ croceũ. Coccũ dicũt greci.nos rubeuz seu vermiculatum dicim9. Est em̃ ſmicul9 ex siluestribus frõdibus. Inde coccineus a.ũ.et coccinus.a.ũ.i.illo colore tinctus.i.rube9. Inuenitur etiã hoc coccinũ. Esa.i. Si fuerit pec cata vestra vt coccinũ. vbi dicit glo.idẽ ẽ coccus et coccinũ ꝛ vermicul9. Pap: dicit. Coccinetum.i.sanguineum a cocco dicitur.

Cochlea ðr circũflex9 ascẽsus in muro vel turri. Et ðr a concha quasi cõchula. Itẽ cochlee dicunk alte ꝛ rotũde turres.s.a cycle.q̃si cyclee qz p circulũ ꝓscendũt ad ozbẽ. Vñ ſm Papã. Cochlea ðr p circulũ ascensus. Vñ Die cochleam turris scalã testãq̃ limacis.

Cochlear.n.t.vel cochleare hui9 cochlear ðr instrm̃ q̃ cibi liquidi solẽt mãducari.a cõcauitate.vel ab vsu prius cochleariũ dictũ.

Cochlear etiã ðr quedã mẽsura.s.dimidia pars drachme appendẽs siliq̃s nouẽ qð triplicatñ conculã facit: Unde. Est cochlear ꝓprie q̃ pultes ponis in ore.

Cochlearius.rij.m.s.ẽ lapis marin9 cochleis ꝛ arenis et lapillis cõcretus et aspim9.

Coctilis.p.t.ꝛ hoc le.pe.coz.qð coctũ ẽ vl' aptum ad coquendum.

Coctus.a.ũ.a coq̃.is.ðr. Qð autẽ coctñ q̃i coactñ ab igne et aq̃ ðr etymo.ẽ.nõ ꝓpositõ.ideõ ponik semicoctus.a.um.i.p dimidia pte coct9

Cocula vasa oĩa coquendi causa pata.

Codex idẽ est qð cauder.qð est trunc9 ꝛ mutata a in o dicik codex. Itẽ p translationẽ a codr vel caudex ðr h̃ codex liber q̃dã in q̃ ptinentur diuersi libri partiales.sic in codice trũco pti/nẽtur diuersi rami. Et appellatio ista mõ ampliata est vt etiã q̃libz liber dicak codex. Differũt tñ codex et liber. Quia codex ẽ ꝓprie multoz libroz.sz liber ẽ vni9 volumis. Itẽ codex ꝓpe ẽ lib q̃ ptinet diũsa pcepta ipatoz.vñ añ tps Justiniani erãt tres codices.s.gregorian9 hermogenian9.ꝛ theodosiã9 ꝛ mlte ꝓstitutões ex illos deuagãtes.pterea duo pene milia liborũ ꝛ treties cẽtena milia ꝓsuñ. Videsne igit Justinian9 legñ rãtaz multitudinẽ voluit circa hoc adhibẽ remediũ salubre.ꝓmo direxit aim suũ ad ipiales ꝓstitutões.et de istz trib9 codicibus extrauagãtibus fecit fieri vnũ codicẽ.quẽ suo noĩe appellauit codicẽ Justiniani. Deide direxit aĩm ad imensa veteris iuris volumia. ꝛ ðr ill' duob9 pene milib9 liboz ꝛ treties cẽtenis milib9 ꝓsuñ fec̃ fieri libz digestoz siue pãdectaz quẽ diuisit in.l.libros ptiales ꝛ i tres integrales.s.ff.vetus.infortiatum.ꝛ.ff. nouuz

Postea p̄ iuuenib⁹ ⁊ legum tyronib⁹ fecit li/
bz. Insti. scz mediocrē eruditōem p̄ quē qua
si p̄ pontē iuuenes ad legum subtiliora ⁊ al/
tiora p̄uenirent

Codicill⁹ li. dimi. ipuus coder. Codicill⁹ etiā
dicebaf illa carta in q̄ scriptū erat testamentū
alicui⁹ mortui extra ciuitatē vel in pegrinatōe
q̄ postea mittebaf ad rhomanos. Vel codicil
lus dr̄ puus coder vel scptura nulla indigens
solēnitate. sed solummō testatoris voluntatē
significās loco testamēti habeē

Codicul⁹ li. i. puus coder.

Coepiscop⁹ pi. i. vicarius epī. a con ⁊ episcop⁹
vel p̄m Paṗ. Coepiscopus cōiunctus ⁊ vici/
nus episcopus.

Coesus a ū. i. corosus. a cō ⁊ esus

Coetane⁹ a ū. i. vnius ⁊ eiusdē etatis. Vñ ad
Gal. i. Proficiebaz in iudaismo supᵃ multos
coetaneos meos

Coetern⁹ a ū. i. sil' eternus. Et dr̄ a con. ⁊ eter/
nus. Inde coeternitas

Cogitatiūcula. f. p. i. pua cogitatio

Cognatus. m. s. i. frater q̄si simul natus ⁊ hec
cognata. i. sozoz q̄si simul nata. i. filia. ⁊ tñe in
terponitur g. p. pthesim. Itē nat⁹ ꝑponiē cum
con ⁊ ad. ⁊ dr̄ ꝯgnatus a ū. ⁊ hic cognatus. h̄
cognata. Et agnatus a ū. ⁊ hic agnatus h̄ ag/
nata. q̄ vel q̄ vel vel qđ est ꝛe eodē genere na/
tus vel nata vel natū. Tñ ibi est dr̄ā. qz ag/
nati dicunē q̄ p̄ virilem serū ꝛesecēdūt. Sꝫg
nati q̄ p̄ femineū serum. Et dicunē agnati qz
succedūt p̄ natis. ⁊ succedñt loco natoz dum
ꝛesunt filij. Sed cognati dicunē qz sunt ꝛe eo
dem genere nati. vel qz sunt ꝓpinq̄tate cogōē
nis ꝯiuncti. Qui ideo post agnatos habenē.
qz p̄ femineī serus psonas veniūt

Cognatō legal' p̄m Hosti. est q̄dam ꝓximitas
p̄ueniēs eradoptōe vel arrogatōe

Cognatio spūalis est ꝓpinq̄tas vel attinen/
tia q̄ p̄uenit ex sacramēti datōe. vel ad sacrm
recipiendū attestatōe vel tentōe Vñ er cogna
tōe spūali q̄ in baptismo ꝯhitur nouē ꝓpinq̄
tates nascunē. Prima filiatio inter sacerdotē
baptizantē ⁊ baptizatū. Scda ꝯpaternitas ī
ter sacerdotē baptizantē ⁊ patrem baptizati.
Tercia cōmaternitas inter eundē ⁊ matrem
baptizati. Quarta inter filios sacerdotⁱ ⁊ ba
ptizatū. scz fraternitas. xxx. q. i. hoies. ⁊. q. iij.
ita diligere. Quinta filiatio inter baptizatū.
et suscipientem ꝛe baptismo. Sexta filiatio i
ter eundē ⁊ vxorē suscipientis. Septima fra
ternitas inter baptizatum ⁊ filios suscipien/
tis. Octaua, ꝯpaternitas inter suscipientē et
patrē suscepti. Nona ꝯmaternitas inter eūdē
et matrē pueri. vt. xxx. q. iij. p̄ totū

Cognomē. n. r. est cōe nomē totius cognatio/
nis. Inñ h̄ ⁊ h̄ cognomis ⁊ h̄ ne. q̄ sunt eiusdē
nois vel ꝯgnominis.

Coheres redis. ꝯ. r. i. sil' cū alio heres. vñ Ro
ma. viij. Si aūt filij ⁊ heredes. heredes q̄dē
ꝛei coheredes aūt xp̄i.

Cohors tis. m. r. dr̄ a cohortor a frequētia co
hortatiōis. ⁊ est multitudo rusticoꝝ. Sed ca
stra multitudo militū. Cohors maior ꝯtinet
q̄ngentos. Cohors minor trecētos. Itē cors
cortis. dr̄ qđā genus munitionis. a coartā/
do vel a coarcēdo. eo q̄ coarceat interiora. i. cō
cludat. vel qz coarceat obiectu suo extraneos.
⁊ adire phibeat ⁊ p̄m hoc in tali sensu melius
scribitur sine h. ⁊ p̄ vnū. o.

Cohum hi. n. s. i. corrigia qua iugum ad te/
monē religatur

Coit⁹ us ui. i. est ꝯcubitus a coco is

Colar laris fuit q̄dā leccator. a quo ⁊ q̄bibet
parasitus p̄t dici colar.

Colema atis. n. r. i. ꝯmixtō herbe ⁊ olei ex q̄ lu
ctatores in palestra vngebanē

Cholera re. f. p. pe. cor. dr̄ a colos vel colō. q̄si
follicula. s. fellis effusio. ⁊ est vnus ꝛe q̄ttuor
humorib⁹ corpis. Dicīē etiā cholera ipse fol/
liculus ꝛe quo fel effundiē. Et nota q̄ sunt q̄t
tuor humores corpis humani. s. sanguis cho
lera melancholia ⁊ flegma. Et vnusq̄sq̄ p̄di/
ctoꝝ humoꝝ elementū suū imitaf. Sāguis
namq̄ imitaf aerem. Cholera ignem. Melan
cholia terrā. Flegma aquam. Inde colericus
ea cum. ille in quo magis dominatur chole/
ra

Coliciani heretici a quodā Colicio noīati. q̄
dicunt ꝛeum nō creasse mala. ꝯ illud qđ scrip
tū est. Ego dñs creans mala

Coliphiū. n. s. i. panis q̄ post p̄mā vel meri/
diē labrantib⁹ datur. vel panis azim⁹ i mo
dum virilis mēbri factus. q̄ solebāt vti ago/
niste vt essent fortiores. vñ Juuenal'. Come/
dūt coliphia pauce. Paṗ. dr̄. Coliphia dicū/
tur panes azimi ⁊ genus carniuz. Carnes asse
et semicocte q̄ est victus athletaꝝ

Columbus bi. m. s. est herba crescēs in aq̄ vl'
tirsis virens. vel aq̄ductus. scz locus p̄ quez
discurrit aq̄. In passione beati Thome inuenit
fecit columbū ⁊ lacus aq̄ꝝ influentes. Paṗ.
dr̄. Columb⁹ vbi mundant vestimēta. vel aq̄
rū influens locus

Collactane⁹ a um. i. eodē lacte nutritus vl' eo
dem tpe lactatus

Collacteus a um.i.cum sdē lactis. Collactei sūt qui idem lac suxerunt vel in eodem tpe.quasi coetanei

Colaphus phi.m.s.est colli pcussio.

Collariū ry.n.s.id qđ est in collo canis

Collateral.p.t.t hoc le.qui est ꝛ latere.vt vē tus collateralis.quasi ꝓximus t vicinus t a latere existens

Collatores dicuntur a ꝓferendo quia ꝓferūt in fiscum.siue ordinaria sit collatio siue extra ordinaria

Collatio ſm Azo.nō est aliud q̄ cōlocatio qua res quondā nō sua vel nō hereditaria iā ē sua vel hereditaria.l'est ꝓfusio sine coadunatio rē ꝓferentis in res cōes.seu cū reb⁹ cōib⁹ di/ uidēdis.vt nota in.l.si soror. C.ꝛ colla.

Collariu⁹ a ū.i.largus amplus sinuosus ca/ pax.vbi multa ꝓferuntur

Collectiuus a ū.a colligo đr. Uñ nomē colle ctiuū đr.qđ in singulari numero multitudi/ nē ꝑt vt ppl's. Pl'es em̄ homines in vno po pulo colliguntur

Collega ge.m.p.nomē est officiū viroꝝ. Et đr a collego gas. Proprie q̄dem collegę sunt in officio.scz q̄ insimul legātur ad aliquod offi/ cium agendū.vt ad pacē inter aliquos ꝓpo/ nendā.vñ Cōsortes ꝓiungit amor.socios la/ bor.vnus. Missio collegas ad eundē copulat actū. Alt eadem comites vnit via mensa soda les Itē lego gis ꝓponitur cum cō.t đr colligo gis. Jñ h t hec colliga ge.ꝓ.p.cor.i.simul col ligens vel legens Sicut em̄ ꝓuene dicunt si mul venientes.sic collegę dicuntur simul le/ gentes

Collegarius vnus ex talibus socijs.

Collegium est societas collegaꝝ in vno hono re positoꝝ

Collegiati dicunt aliq̄ qui sunt ꝛ aliquo cor pore.i.ꝓgregatōe vel artificio hoim

Collibentia tie.i.obedientia vel ꝓsensus.t idē est collibescentia.

Collibertus.m.s.i.cū alio libertus.

Collibiū bij.n.s.đr puū munusculū. vel fru ctus.vt poma nuces cicer frixū vua passa qđ t bellariū đr.t antepometū.t đr a collibet. q̄ si l'cū alijs placet.post carniū fercula fruct⁹ so let diligi.p se nō tm̄. Jñ collibista ste.đr q̄ re cipit collibia t hmōi munuscula.pvsura l'ali q̄ fucio. Dr etiā collibista q̄ vēdit collibia

Collibꝫ bri.pe.p.ē genus pecunie.vel tota pe cunia sil' collibrata

Collirida re.f.p.pe.cor. est panis tenuis t q̄si subcinericius vel est panis modicus t triāgu lus coctus t frictus extensus.

Collirium ry.n.s.i. q̄libet supunctio. ppte m̄ ad regendas feces oculoꝝ ſm Hugo. Pap. ho đr. Collirijū medicamentū. Collyria sonāt.q; vicia oculoꝝ tergant. Ipoc.iij. Et collirio in unge oculos tuos vt videas

Collis lis.m.t.a collū đr. Et sunt colles p/ minentioꝛa iuga montiū q̄si colla.vl'ipsi asce sus circa summitates montiū. Jñ colliculus pnus collis

Collisio onis.f.t.đr q̄si sil'lesio.t đr a collido dis. Itē collisio est quedā species methaplas mi.q̄ alio noie đr synalympha. Itē collisiones sunt cum aspere ꝓsonātes in ꝓstructōe occur/ rūt sibi.vt est illud. Si vires auriga p loza p flagella p frena.vt vult Pap Et sic collisio est viciū ꝓtentū sub barbarismo

Collisus sa sū.q̄si simul lesus.

Colloquiū quij.i.ꝓsilium vel contio qđ vul go đr plamentum

Collum li.n.s.đr a columna.eo q̄ sit longꝫ et rotundū vt columna baiulans caput. cui⁹ anterioꝛ ps gula posterioꝛ cervix. Jñ collulū. n.s.i.puum collum

Collusio est inter actorē t reū latens t fraudu lenta ꝓuentio.p quā alter in iudicio se supari permittit.vt đr ꝛ collu.in glo.c.auduum⁹

Colluuiū uij.n.s.t hec colluuies ei.t h collu uio oris án codē sensu.i.aq̄ꝫ inundatio.vl'sor dium collectio.t ꝓgregatio ex multa fluxione et inundatōe aq̄ꝫ

Colobium.n.s.đr palleū ſginale vsq; ad ta los ꝛpensum.t sine manicis.t đr colobiū q̄si collobiū a collo ꝛpensum vel q; sit longū Et nota q̄ nō solū ſgines sz etiā dyaconi vtebāt colobio.loco cui⁹ postea vsi sūt dalmatica q; scz nuditas brachioꝝ culpabat

Coloma me.i.calam⁹ cū spica sua

Colō greci dicūt t interptatur membꝫ. Itez cholō vel cholus greci dicūt fel vel aliud inte stinū. Itē a colō đr p ꝓpōem monocolos dico los vel bicolos tricolos t tetracolos. a mo/ nos qđ est vnū.vel dis.siue bis qđ est duo.l' tris qđ ē tres vel tria .vl'tetras qđ ē q̄tuoꝛ. et colō qđ ē membꝫ.s.q̄ hz vnā l'duas l'tres vel q̄ttuoꝛ metri varietates. vñ iuenit i odis Oratij. Hec oda ē monocolos. h dicolos.h tricolos i.hz in se vnā duas vl'tres metriva rietates. Pap. đr. Cholō cularе intestinū

Colonia nie.f.p.i.ciuitas vl'castꝫ vel villa q̄ libet a nouis ĩstituta colonis.vñ Hyeronim⁹ i plogo Hyeremie Jā terras eoꝝ colonie gētiū possidebāt. Colonia etiā dicebat olim cives l

regio capta a rhomanis.in qua veterib⁹ expul sis supinducebantur noui coloni a rhomanis Colonia etiã dicebaf cunctas l' castrũ l' villa i ꝓuincia duaꝝ regionũ.a colonis ibi frequẽf mu tatis a rhomanis.ne liceret eis esse infideles Colon⁹ni.m.s.i.fre cultor.ꝛ ꝓpe aduena que aliũde uenĩs agrũ locatũ sibi colit. l' q̃ hz p̃/ diũ agri colendi causa. Differt ãt colon⁹ ab in quilino.qz hic in rure.iste ãt in citate morat. Et hz plũes spẽs agricolaꝝ fm Aze.vt patebit. Coloni ꝺditionales dicũf q̃si ex sua ꝺdicõe p̃/ diũ vl' agrũ colẽ debẽres.

Coloni ꝺñici dicebãf q̃ colebãt agros impa/ toris.vt.C.de prec.ꝛ oib⁹ re.li.xi.

Coloni illiricem alias ꝛ melꝰ illiriciani de il/ lirico.i.de sclauonia dicũf. ꝛ habẽf in.l.cũ q̃re baf.C.vñ vi.

Colonus inquilin⁹ mun⁹ẽ astrict⁹ q̃s colon⁹ cõdi/ tional⁹. Vñ inquilinus. bñ p̃t in alia pte cuiusli bet suburbij domũ ꝺducẽ ꝛ inhabitare. Ex cõ dicõnalis colonus nõ audet cũ sua familia re cedẽ a fundo quẽ colit nec alibi habitare.

Colon⁹ originari⁹ dr̃ coloni ꝺdicõnalis filius ex eo q̃ originaliter ꝺdicõi colonarie subiect⁹ẽ Nec refert siue in solo fuerit nat⁹ siue extra solũ qz tãq̃ originari⁹ ad terrã illã reducẽdus.quã p̃ suus suscipit colendã.

Coloni partiarij fm quosdã dicũtur illi q̃ ter/ rã colũt p pte dimidia vl' tercia fm sterilitatẽ seu fertilitatẽ terraꝝ.

Coloni palestini sñt de palestia puĩtia dcĩ.

Colon⁹ simpl'r dr̃ q̃ sub certa annua mercede i pecunia nũerata p̃dia colenda accipit.

Colon⁹ ꝓpe dr̃ q̃ rẽ rusticã ꝺducit nũmis ꝛ cõ penit ꝺ eũ actio p̃scriptis verbis siue i factũ.

Colon⁹ ad nũmũ ꝺduct⁹ẽ ille q̃ statim cũ fru/ ctus fuerit a solo sepat⁹.vt vsufructuari⁹ intel ligif fm Jo.ff.de fur.l.si apes.

Colon⁹ superficiarius ẽ q̃ arcã ꝺducit ea ꝺdicõe vt sibi liceat in ea edificare ꝛ domuꝝ tollẽ cum voluerit.

Coloni partionarij sñt q̃ totũ agrũ suis expens colunt.ꝛ ex fructibus prestant dño fundi q̃n/ tũ conuenit.

Coloquintida.de.vl' hec coloq̃ntis.tidis.ẽ cu curbita agrestis ꝛ vehemẽter amara.que simi/ liter per terrã ꝛt cucurbita flagella extendit fru ctu rotundo ꝛ foliis similibus cucumeri vsua li. Vñ.xiij. Regũ.xij. Et collegit ex ea colloq̃n tidas agri. Vel vt in hystoriis dicit. Coloq̃n/ tide sunt agrestes concurbite amarissime. mi/ nores his que in hortis nascunt. Vl' vt q̃daꝝ dicũt.herba ẽ q̃si vitis se diffundẽs in sepib⁹. fructu modico purpureo ꝛ rotũdo cũ matur⁹ ẽ vñ Agrestis tibi sit coloq̃ntida cucurbita leõr

Color.oris.m.r.dr̃ qlitas peceptibil' visu i lu/ ce.ꝛ dr̃ a colo.as.qz olim colores colebanf.vt essent nimie subtilitas. Inde colozo.as Alij dicũt q̃ a colozo fit color ꝓpocapã. Jtez co/ lor ꝓponit hic ꝛ hec bicolor.ris.q̃si duoꝝ co/ loꝝ. Jñ bicolorat⁹. a.ũ. Et h̃ ꝛ hec tricolor.i. triũ coloꝝ. Jñ tricolat⁹.a.ũ. Et h̃ ꝛ hec multi/ color.i.multoꝝ coloꝝ. Et hic ꝛ hec diuersico/ lor.i.diuersoꝝ colorũ. Et hic ꝛ hec discolor.i. diuersoꝝ coloꝝ vl' alteri⁹ coloris. Jñ discolo/ ratus.a.ũ. Et hic ꝛ hec vnicolor.i.vni⁹ coloꝛ. Et hic ꝛ hec rubicolor.i.rubei coloris Et hic ꝛ hec albicolor.i.albi coloris. Et cũ oib⁹ ill' cõ/ ponif colozo.as. Jtẽ oĩa ꝓposita a color vt bi color.a ꝛecor. vt ꝛdecor.a corp⁹ vt bicorpor. sñt cõis gñ.lz irregl'arif aliq̃n reperiãf in neu.g. qđ autoritati attribuim⁹. Ezechiel'.xvi. Et aſ/ sumpsisti vestimẽta tua multicoloria. Et cor. ꝑmã color. Vñ Auian⁹. Jngenio moꝝ subsi stit forma coloꝝ.

Colos vl' colon. dicũt greci fel. vel aliud inte/ stinũ.

Coloseũ.sei.n.s.q̃dam locus rhome vbi olim erant imagines omniũ prouinciaꝝ.ꝛ in me/ dio erat imago rhome tenẽs pomũ aureũ i ma nu.vtpote domina ꝛ regina omniuꝝ. Et erãt ita dispositę arte necromantie q̃ q̃n aliq̃ prouincia volebat insurgẽ ꝺ romanos.statim imago rho me obuertebat dorsum illius prouincie imagi/ ni. Vl' vt dicũt.imago illius prouincie insurge bat ꝺ imaginẽ rhome.ꝛ tũc rhomani ex improꝝ uiso mittebãt illuc exercitũ.ꝛ prouinciã illã sibi subiugabãt. Et tl'i arte rhomani q̃si totũ mun dũ sibi subiugauerũt.

Colosus.si.m.s.i.aliq̃ res in memoriã alicu/ ius mortui facta.vt tumuli ꝛ imagines apud antiquos.ꝛ dr̃ colosus q̃si colens ossa.ꝛ pdu. pe. Vñ Juuenal'. Et de marmoreo cithară sus pende colosso. Pap.dr. Colosus vocaf statua marmorea ꝛ alta.

Colostrũ.stri.n.s.qđ ꝛ colostra dr̃.i.lac ꝛcre/ tũ in mãmis.vl' poti⁹ nouũ lac qđ statim ꝑmo mulgef p⁹ ferũ qđ cito coagulaf.

Colober.bri.m.s.pe.cor.ꝛ hec colubra.bre.est genus serpentis.eo q̃ colat umbram. Inde co lubrinus.a.ũ. Item coluber ceruum fugit.leo/ nem interficit. Jnde colubrculus id est paru⁹ coluber.

Colum.li.n.s. est instrumentũ p qđ mustum

fluit. Vñ Virgili⁹. Tunc spissos vimine nexos colaq; plozꝫ. Finosis ꝛ risp; tectis. Jñ colarū ꝛ ē idē qđ colū. Jtē colum accipit ꝑ quo dā colore rhetorico. ꝛ ē punctū sine vlla ꝯgula qñ videlicꝫ ꝯstructio ē ꝑfecta. sꝫ adhuc ꝑtendit intentio dictatoris. ꝛ talis distinctio vocat media siue ꝯstās.

Colūbus.m.s. ꝛ hec colūba.auis q̄dā sic dcā. ꝑpt diuersos ꝙs hꝫ colores in collo. ꝛ dr colūba. q̄si colēs lūbos. Et hꝫ sepiē ꝑpetates. Caret felle. nullū ledit. alienos pullos nutrit. gemitū ꝑ cantu emittit. iuxta fluuiū morat. granū eligit qđ cōedat. in foraminib⁹ ꝑtre nidificat. significat etiā spm̄ sanctū.

Colūbar.bar.n.t. est latibulū vel foramē vbi nidificāt colūbe. Colūbar etiā dr qđdā genus vinculi a collo. qz ē aptū collo. Dicūt etiā colūbaria loca ꝯcaua in naui p q̄ remi emittunt

Colūbin⁹ a. ū. ꝑ. ꝑdu. possessiuū ꝛ colūbus. Jtē hic colūbinus. ni. q̄dā lapis a colore illi⁹ auis sic dictus.

Columē. minis. n. t alacritas vl' fortitudo. Et cor. lu. Vñ Homer⁹. Dic patrie columē pugnat mauortius hector.

Columis. ꝯ. t. ꝛ ꝫ me. i. san⁹ alacer ꝛ dr a colūna. eo q̄ rect⁹ ꝛ firmissim⁹ sit. A quo ꝑ ꝯpositionē ꝫ ꝛ hec incolumis. ꝛ ꝫ me. i. infirm⁹

Colūna. ne. f. p. statua. ꝛ dr a columē. eo q̄ insumo sit longa. vl' qz columē sustinet. Jñ hec colūnula. le. ꝛ hec columella. Et a columnella ꝑ mutationē. m. in. b. inuenit hec columbella. le. Et cor. co. Vñ Horatius. Nempe inter varias nutrit silua colūnas

Columnelli. lor. m. s. pl'is nūeri sūt dētes q̄ canini dicūtur a lōgitudine sic dci. qz sunt lōgi ꝛ rotundi ad modū colūne ſm Hugl. Papē ot colomelli.

Colur⁹. dr a colon ꝛ vrus. q̄si colen vri. i. menbrū. s. cauda bouis siluestris. Nā vrus est bos siluestris. Jñ colurus cauda illi⁹. Vñ ꝛ q̄dā si multitudine coluri dicunt duo circuli impfecti in celo. q̄ quadā ideali ꝓuidētia fingunt in firmam̄to. Sicut em̄ cauda bouis facit circuū impfectū. ita q̄dā circuli fingūt ē in celo impfecti. q̄ntū ad visum nr̄m.

Cholus li. m. s. apd nos latinos. idem ē qđ chole vl' cholu. apud grecos. s. fel. vl' aliud intestinū. Et in physica dicit intestinū culare. Jñ cholicus. a. ū. ve cholica passio q̄ fit in isto mēbro. ꝛ cholicus hō q̄ patit infirmitatem choli. Vñ Macer ꝛ virib⁹ herbaꝝ. Illi⁹ semē cholicis cū melle medet. Jtē inuenit hec col⁹ us. ui. vl' colus. li. ꝑ rota. femina ꝛ l' instrum̄to vñ femineni. ꝛ tunc dr a colo. lis. Et cor. ꝑma

Unde Ouidius. Aptior est digitis lana colus q̄ meis.

Come. f. p. ꝑpe capilli m'liez. a comēdo siē cesaries viroꝝ a cedēdo. Vl' dr coma ꝑpe nō cesi capilli. ꝛ est nomē grecū. Jtez cuma. me. vel potius coma. me. dr breuis dictio ꝛ dr a cumulo. las. ꝑ cōtrariū. Jtē hoc comatis. n. t. i. cē sura iudiciū. Jtē coma ponit ꝓ quodā colore rhetorico. ꝛ ē punctū cū ꝯgula sursum ducta. q̄n nec sēnia nec ꝯstructio ē ꝑfecta ꝛ tal' distinctio dr suspensiua

Comarchus. chi. i. ꝑnceps sup comites. ꝛ dr a comes ꝛ archus.

Comaticus. m. s ꝛ. versificator. ꝛ dr a coma. come. Jñ aduerbiū comatice. i. breuiter. cōpendiose. Comatic⁹ etiā dr abbreuiator cōpēdiosus. diuisus.

Comatulus. a. ū. di. a coma. me. Vñ Hieronymus in q̄dā epl'a. Comatul⁹ compt⁹ lasciu⁹ domus tue tecta nō videāt.

Comat⁹. a. ū. i. comas hñs. Et hec comata te. ē quedā gallie sez lombardia. eo ꝙ comas soleat nutrire.

Comedia. f. pa. villanus cant⁹. l' villana laus et dicitur ab oda qđ est cantus vl' laus ꝛ come qđ ē villa. quia tractat de rebus rusticanis. et est affinis quotidiane locutioni. quia circa villas fiebat ꝛ recitabat. Vl' dicitur comedia a comestione. Solebant em̄ post cibum homies ad audiendam eam conuenire Jñ comedus. a. um. qui comediam describit. Jnde comedicus a. um. ad comediam vl' ad comedendum pertinens vl' delectabilis. Jnde comedice. id est delectabiliter.

Comes. tis. m. ꝛ. est nomen dignitatis. ꝛ dicit a como. as. Jnde comitissa. se. Jtez inuenitur comes. con. gl'. pro socio. ꝛ tunc dr a comeo. as. Et ē comes ꝑpie intrinsecā a cōmēdo. socius in periculo. collega in officio. ꝯsors in p̄mio. sodalis in mensa.

Comes orientis ſm Azo. in sū. forte erat pecūiator rez cesaris. ꝙs hēbat in oriēte.

Comes palatinus dr q̄ curā gerebat p̄cipuā. ve missoꝝ notariox. ꝛ iudicū negligētia argueret. ꝛ a prouintialib⁹ tributa exigeret ꝛ consueta ꝛposcer⁹et.

Comes rerū ꝑuatax ſm Azo. erat forte pecūiator cesaris in ꝑuatis rebus. ꝛ ſm eū erā illustris fuit. Alij dicūt q̄ ꝑuati cōmodi ꝛ fiscalium rez' habuit administrationē. vt eas ꝯseruaret ꝛ. in eis negociarek.

Comes sacrarū largitionum ſm Azo. erat ille

per quem princeps sua stipēdia largiebatur. ⁊ hic forte erat procurator reipublice. que grece legista nūcupatur. Alij dicūt q̄ ip̄erator p̄ hunc suam libertatē ⁊ magnificentiā exercebat ⁊ largitudinē agebat

Comes sacri patrimonij erat que imperatoris procurabat patrimoniū. qui in hoc differt a comite rerū priuatarū. qz hic tenet custodiā rerū priuatarū ⁊ exercet negociationē circa mobilia. sed ille patrimoniū ⁊ īmobilia procurat

Comites cōsistoriani sūt q̄ consistorij milites dici meruerūt. q̄ etiā spectabilibus p̄consulibus equipabant. vel cōsistoriani dicebant qui p̄erāt castris principis ordinandis

Comitarienses milites alias comitatenses dicunt milites stipēdiarij a comitatu dicti qz militant nō soli sed in comitatu

Comesatio onis dicitur a comeso sas. Et sūt p̄prie comesationes superflua ⁊ luxuriosa cōuiuia. Et ꝛ̄ret scribi p vnū s. sicut suuz verbum Unde ad Roma. xiij. In comesationibus ⁊ ebrietatibus. Comesationibus ꝛ̄ret scribi p̄ vnū s. ⁊ sil'iter proferri

Comesor vel comestor. i. gulosus

Cometa te. f. p. dī ordinatrix comarū. ⁊ deriuatur a coma me. Iuuenalis tñ gr̄a metri interposuit ibi. Ponūt cosmete crinitas. Item inuenit etiā h̄ cometa mete. vel hic cometes metis vel comete. Et est cometa q̄dā stella crinita ⁊ emittēs ꝛ̄ se radios flāmarū ad modum criniū Et q̄n apparet sig̃t mortē vel imutationē alicui⁹ p̄ncipis vel alicui⁹ patrie ꝛ̄structionez ⁊ semp dirigit radios suos ad illā partē cui minat. Quidā tñ dicūt q̄ nō sit stella sed quedam nubes ignea claritate accensa. Pap. dicit Cometes est stella dicta. qz comas luminis er se fundat. quod gen⁹ sideris q̄n apparet. p̄stilentiā famē aut bellū vel regni imutationez sig̃t. q̄d latini crinitē vocāt. eo q̄ in modū criniū flāmas spargit. Alij dicunt q̄ cometes nihil aliud sit q̄z vapor terre⁹ grossus cui⁹ ptes sibi multū cōiacēt paulatim ascēdens ab inferiori pte estus ad supiorē eiusdē vbi cōcaustatē ignis contingit ⁊ ibi diffusus inflāmat. ⁊ iō videt longus frequenter ⁊ diffusus

Comicus a ū. i. comedus vel ad comediam pertinens vel facetus. ⁊ cor. p̄. Unū duo sūt genera comicoz. s. comediā scribentiū. s. veteres q̄ ioculatores extiterūt. vt Terentius. Nouī qui ⁊ satyrici. quibus generaliter vitia carpūtur. vt Persius ⁊ Iuuenalis. Et nudi pinguūt. eo q̄ vitia denudent

Comis mis. con. t. ⁊ hoc me. i. suauis vel curialis vel facetus. sed facetus ꝛ̄ doctrina comis ꝛ̄ natura vel facetus in factis comis in dictis. Uel fm Pap̄. Comis. i. cōpositus hilaris benignus. et nota q̄ como is. ⁊ hic ⁊ hec comis ⁊ hoc me. ⁊ coma matis. p ducūt primā. sed coma me eā cor. Unū. Lane colore comis me fallit femina comis. i. suauis vel curialis. Iñ comitas tatis. i. curialitas vel suauitas

Comitatus us ui. i. comitis dignitas. vel terra siue tantū spaciū quātū vn⁹ comes tenet. et derivat a comes. Inuenit etiā hic comitatus us ui. i. societas vel comitatio. ⁊ tūc dicit a comitor aris. Item̄ inuenit adiectiue comitat⁹ a ū

Comitiū tij. n. s. est tempus in quo cōsules eligunt vel intronizant. vel etiā ipsa electio. vel intronizatio dī comitiū vel solēnitas que tūc ibi fiebat. ⁊ cōuentus totius populi ⁊ loc⁹ in quo fiebat. ⁊ dī comitiū q̄si coitiū qz totus popul⁹ ad electionē ⁊ intronizationē cōsulum conueniebat. sed est etymo. potius q̄z cōpositio. Inde comitius vel comitialis morbus. i. caducus vel passiuus. qz in comitijs illi qui patiebant repulsam p pudorē morbū caducū incurrebant Uel est comitiū placitū qd̄ multi comites faciunt. Unū Plaut⁹ ibi inquit. vt de capite meo faciant comitia. ⁊ sic deriuat a comes

Comitulus la lū ⁊ comitellus la lum ambo dimi. i. puus comes

Cōmanipularis cō. t. ⁊ hoc re. i. cōsocius. a cō ⁊ manipularis q̄si cū alio manipularis

Cōmater tris f. t. q̄si simul mr̄ con ⁊ mater. Et nota q̄ due sūt species compaternitatis seu cō maternitatis. Una directa. s. quando ego suscipio de sacro fonte filium Berte. vel ipsa meū vel ad confirmationem coram ep̄o teneo filiuz Berte. ⁊ si eam accepero semper est separandū. connubiū. Alia est indirecta quando vnus cōiugū post̄q̄ sunt vna caro effecti. filium alteri⁹ suscipit. in quo casu ambo parētes infantis cōpatres efficiuntur. etiam alteri ꝯiugum qui nō suscipit. ⁊ ambe impediunt matrimoniū cōtrahendū ⁊ dirimūt contractum

Cōmeatus us ui. i. simul meatus. Item commeatus etiaz dicit expensa que ē necessaria in itinere sil' cōmeantibus

Cōmeatus dicitur licentiatus vel recōmendatio seu remuneratio ipsis licētiatis tempore licentiature facta. vt in epistola Alexandri magni ⁊ Arestotelis legitur. Et est quod vulgo dicitur conductus liber. i. trāsitus a cōmeando descendens vt vbi dicitur. optimis nos suscepērūt cōmeatibus.

Cōmemoratio onis. f. t. i. recordatio

Cōmendaticꝰ a ū. aliqs qui ꝺ suo nobis aliquid dat. vt res eius in nostra habeamꝰ tutela. Est etiā cōmendaticia res que nobis ꝛ nostre tutele cōmendat. Inuenit etiā cōmendaticꝰ. i. cōmendat nos vel laudat. Unū. ij. Corſ. iij. Aut indigemus cōmendaticijs epl'is.

Cōmendaticie lr̄e sūt dimissorie quibꝰ clericꝰ dimittit ꝛ absolvit a potestate sui epi i quibꝰ phibet ꝺ vita ꝛ ordinibꝰ illius testimoniū

Cōmentariensis ꝺr̄ custos in carcere positorū. .ff. ꝺ offi. iuris. ꝛ. C. ꝺ custo. reo. l. ad cōmentariensem. vbi talis punit tali pena cū socio suo q̄ punitus fuisset a fugiēs ex negligētia eorū nisi ex necessitate peul ab officio egerit. tūc adiutor eius pari pena ꝟstringit.

Cōmenda est custodia eccl'ie alicui cōmissa. c. nemo ꝺ cleric. l. vi.

Cōmentarius a ū. i. expositorius a ū. a cōmentum. Et hic cōmentarius ry. q̄ cōmenat. Et cōmentator ꝛ cōmentarius. qui cōmentū componit vel scribit. Et hoc cōmentariū. i. armarium vbi reponunt cōmenta. Et hic cōmentariolus

Cōmenticius a ū. i. confictus falsus vel expositorius vel ad cōmentū ptinens

Cōmentꝰ a ū. ꝛ hoc cōmentum ti. i. fraus mendaciū machinamentū inuentum ꝟ fictū cōpositum. Vel cōmentum est plurium studio vel doctrina in mēte habitor in vnū collectio. Et ſm hoc q̄libet liber ꝛ quodlibet opus de q̄libet arte cōpositū ꝺr̄ cōmentū. Sed in nr̄o vsu cōmentū ꝺr̄ liber expositorius. s. qui ꝺseruit expositioni ſnie alicuius libri ꝛ nō constructiōi lr̄e. Et ſm hoc diffinit.

Cōmentū est expositio verboꝝ iuncturam nō cōsiderans sed sensum

Cōmerciū. n. s. i. ex plurib' rebus vna venditio vel diuersarū rer cōmutatio. vt si q̄s daret vel cōmutaret mantellū p capa vel ecc̄ūso Unū ꝺr̄ cōmerciū q̄si cōmutatio mercium. Illa ꝺo mirabilis incarnatio Jh̄u xp̄i fuit cōmerciū. q̄si cōmutatio merciū. s. diuinitatis ꝛ humanitatis. Nā hō q̄dāmodo ꝺcessit ꝺo humanitatē ꝺ' hoi largitus est diuinitatē. ꝺscēdit diuinitas ascēdit humanitas ꝛ exaltata ē super choros angelorꝝ. Unū canit. O admirabile cōmerciū

Cōmissura re. f. p. i. incrastura conūctura ligatura. a cōmitto tis.

Cōmissū si. i. in fide traditum creditū cōiunctum peccatū forefactum. a cōmitto.

Cōmodatarius e ille cui res aliq̄ ꝺat vtenda videlz ipsū cōmodatū

Cōmodatū est alicuius vel certe rei ad aliquē ſpecialē vsum gratuita concessio

Cōmodus a ū. i. vtilis bonus mansuetꝰ q̄si cū modo. Unū cōmodū ꝺr̄ illud quod est nr̄i iuris ꝛ ad aliū tp̄aliter translatū est cū mō tp̄is. q̄diu apud eū sit. Unū ꝛ cōmodū dictuꝫ ē q̄si cū mō datū. vel ad vtilitatē nō ad p̄petuē datum

Cōmoratio onis. f. t. i. habitatio mansio tardatio. a cāmoror aris.

Cōpactus a um. i. impulsus vel coniunctus ꝛ ꝟformatus ꝟglutinatus.

Cōpages gis. f. t. i. cōiunctio. Et hec compago ginis. idē. Cōpagines etiā vel cōpages dicūt capita ossiū. qr compacta neruis velut q̄dam glutino sibi adhereāt. Unū cōpagineus a um.

Compatiuus a ū. ꝛ h̄ cōpatiuus ui. ꝛ h̄ cōpatiuū ui. p qō fit compatio. i. collatio rei ad rez vel qō ptinet ad compatiendū.

Compascuus a ū. cōis ad pascua vel ad pascēdum. Unde pascuꝰ ager dictus ē. qr cōiter ad pascendū vicinis relictus est

Compater tris. mas. t. quasi simul eiusdem filiꝫ pat̄. qui filium alicuiꝰ baptisat vel x̄pianuꝫ facit. vel ad baptismū vel ad cōfirmationē euꝫ tenet. Inde cōpaternitas.

Compatriota te. con. p. p. ꝟ pdn. i. vnius ꝛ eiusdē patrie

Cōpeditus a ū. i. cum pede vel pedica astrictus incatenatus

Compendiū. n. s. q̄quid est breue ꝛ vtile. Unū cōpendiosus a ū. breuis ꝛ vtilis

Cōpensus a ū. i. redditus. vel equatus vel re

Cōpes dis. f. t. i. catena circa pedes. mūerat

Cōpetens tis. o. g. i. ꝺueniens

Cōpilator ſm Jsidoꝝ est ille qui aliena dicta suis pmiscet. Et sic solēt pigmentarij in pictura diuersa mixta ꝟfūdere. Unū pictoribus atq̄ poetis q̄dlibet audiēdi sp fuit eq̄ ptās. Hoc scelere q̄ndā accusabat Hercules mutuanꝰ. cū versus Homeri trāsferēs q̄sdam voces suis p miscuisset. Et cū compilator ab emulis diceretur rn̄dit. Magnarū virtū esse clauā a manu Herculis extorquere.

Cōpitū ti. n. s. est collectio pluriū viarū. s. locus vbi plures vie se cōpetūt ꝛ cōueniūt. sicut ē biuiū triuiū. ꝛ ꝺr̄ a cōpeto tis. vl' a cō ꝛ pital qō ē via. Unū h̄ ꝛ hec cōpitalis ꝛ h̄ le.

Cōplexus us ui. i. brachijs cinctus. ꝛ ꝺr̄ a cōplector ris qō est simul vtriſq̄ manibus cingere. Inde complexio. i. actus cōplectendi. vel quedā argumentatio que vndiq̄ complectit. aduersariū. Et hec a latinis dicitur cōplexio vel coznutus ſyllogiſmus a grecis dilemo. Et omplexio dicitur natura vel dispositio. Inde

Hꝛ hec cōplerionalis ꝛ H le. ꝛ cōplerionalitas cōplerionatus a ū. i. cōplectione pticipans vel dispositus. Itē cōplexus accipiť in passiua significatiōe. i. cōtūctus vel cōpositus. vt Hermo cōplexus dī cōstans ex dictionibus. ſ. oro ꝛ cōpositio. Et cōponiť. Incōplexus a ū Cōplex. o. t. i. in malo consentiens alteri⁹ dolo simul cōsentiēs. Proprie quidē complex est q̄ aliq̄ peccato vel crimine ē alteri implicit⁹. Et semp ad malū ꝛ nūq̄ ad bonū dī complex

Cōplexio onis: est actus cōplectendi vel q̄daꝫ color rethoricus q̄ fit ex eo q̄ eadē dictio in pncipijs pluriū clausularū repetiť ꝛ altera circa finem earūdē. vt Hūdicite angeli dñi dño. bñdicite celi dño

Cōplicitas tatis. f. t. i. pcoꝛs ini⁹ duos vel plures dolositas in malo pſensus

Cōplosus a ū i. cōcussus vel cōiunctus

Cōplutus a ū. i. pluuia irrigatus. Vñ Amos iij. Pars vna cōpluta est. ꝛ ps sup quam nō pluit aruit. Inde cōpluuiū. ꝛ est loc⁹ ad quam multe pluuie pfluūt vel cōpluūt

Cōpos otis. i. cōpotēs assecutoꝛ sui voti cui oīa succedūt ad votū. ꝛ est cō. ge. ecclī. ꝛ pstructiōe ge. oīs. Vñ Boetius. Constat eternū bonū ē sui cōpos

Cōpotoꝛ oris. ꝛ cōpotrix. i. sil' vel luxurioſe potans. Et cōpotatoꝛ ꝛ cōpotatrix idem. ſ. sil' potans. a compoto as are

Cōputus ti. m. s. i. numeratio vel numeri assignatio vel doctrinalis ars. ꝛ dī a computo as vel cōputoꝛ aris. Antiqui tñ dicebāt computus sicut erigit ꝛ riuatio qđ nos abhoꝛremus propter vocis absonantiā. Inde hic ꝛ hec cōputista. ste. q̄ docet cōputū vel q̄ vacat cōputo

Cōpromissarius dī cui simpliciter vel ad tempus cōmittiť vt eligat vice eoꝝ q̄ cōpromittūt vt ꝛ elec. qꝛ propter

Comptus a ū. i. oꝛnatus planatus. a como comis. Vñ Ouidi⁹. Sint procul a nobis iuuenes ꝛ femina compti.

Compunctio onis. f. t. est peccatoꝝ cuꝫ meroꝛe recoꝛdatio

Conamen nis. n. t. i. nisus temptatio. a conoꝛ conaris.

Conatus us ui ꝛ conatus a ū adiectiue. i. nisus temptatus

Concha. f. p. dī a cauo. eo q̄ sit caua. vel qꝛ deficiente luna cauať. i. euacuať. Et inuenitur concha p quodā terreo vase. ꝛ p testa cuiusdā piscis. ꝛ pro ipso pisce q̄nq̄ inueniť. Item nota multa esse genera cōcharū. inter q̄s margaritifere habentur q̄. ꝛ cochlee dicūť. in q̄rū carne pciosus calculus solidať. ꝛ dicūt q̄ nocturno tē poꝛe littoꝛa appetūt ꝛ ex celesti roꝛe margaritas pcipiūt. Itē concha generaliť appellatur oīs piscis testā hns

Concentus us ui. t. cōuenientia ꝛ concoꝛdantia ꝛ pꝛprie in cantu. ꝛ dī a cōcino is fm Du. Pap. dicit. Cōcent⁹ cant⁹ mixtus. i. simphonia. a cōcino. Concentus etiā celi dī a q̄busdā ē. i. consonātia planetarū. Concentus etiā dī cantus continuus ꝛ laus bonoꝝ. Unde Job. xxxviij. Concentū celi q̄s moꝛmire facit

Conceptaculū li. loc⁹ pceptiōis. a concepto as

Conceptio dī quasi sil' captio. ꝛ ē pceptio q̄dā spes allothece q̄ alio noie dī silensis

Concessio est apud rethoꝛes cū reus nō id qđ factū est ꝛfendit. sed vt ignoscať postulat

Concessio facta alicui ꝛ aliq̄ re respicit psonā cui fit non autē ipsam rem. adeo q̄ finiť moꝛte ipsius cui facta est. nec ad heredes ei⁹ trāsmittiť nisi in ipsa pcessiōe fiat mentio ꝛ heredib⁹. l. cū seruus. §. si q̄s. ff. ꝛ le.

Concidentia tie q̄si sil' cadentia. vt cōcidentis geneꝝ ē. cū diūsa genera sil' cadūt in eadē voce

Conchile lis. n. t. vel conchilū. n. s. i. piscis q̄ latitat in cōcha. ꝛ cui⁹ sanguine tingiť lana. ꝛ fit purpura. Vñ ꝛ q̄nq̄ poniť p tali tinctura. q̄nq̄ p vitijs q̄ coinq̄nant ꝛ tingunt ꝛ inficiunt ad modū illi⁹ tincture. q̄nq̄ p inq̄natis ꝛ soꝛdidis ꝛ tinctis tinctura vitioꝝ. Vñ Iuuenalis p vitijs vl' vitiosis illud ponēs ait. Do rū ego nō fugiā conchilia

Conchileg⁹. m. s. dī q̄ conchilia legit. i. colligit. ꝛ dī a chonchа ꝛ lego

Conciliabulū li. n. s. dī a cōciliū q̄si consiliabulū vel loc⁹ in quo accipimus consilia. vel locus in quo multi hoīes sunt sui iuris

Conciliū. n. s. dī a cō ꝛ ciliū q̄dā sil'itudine cilioꝝ. qꝛ sic cilij iungunť cū oculi q̄escere cupiunt. Ita quoq̄ concoꝛdiť iūgūť hoīes in psilio. ꝛ ē tractum a romano moꝛe. Tempoꝛe enī quo cause agebantur pueniebāt oēs in vnum ꝛ cōi intentione tractabāt. Unde ꝛ concilium a cōi intentiōe ꝛ a cōi puentiōe dictum est q̄si pfilium ꝛ q̄si considiū

Concinn⁹ na nū. i. pcoꝛs affabilis benignus. in q̄ moꝛes pcoꝛditer compositi sūt ꝛ cōmixti ꝛ dī a con ꝛ cinnus: Vñ concinne aduerbiū. ꝛ hec cōcinnitas tatis. i. cōcoꝛdia congruitas.

Concionabulū li. n. s. i. cōciliū vel locus cōcilioꝝ Vñ in decretis Innocen. papę. Si statim decederes ꝛ tuo pessimo cōcionabulo.

Cōcipio onis. f. t. a cōcipio is. Et sūt pcipiōes q̄dā stelle q̄ concipientib⁹ aptanť ꝛ fauent

Concisio onis.f.t.pr.cor.q̄si sīl' cesio.a concido is.vñ Phil'.iij. Videre cōcisionem

Concitarīū rij.n.s.i.donū impatoris.a cōci/to tas.q; cōcitat alios militū ad obediēdū ei

Conclauis uis.f.t.vel cōclaue.n.t.a con t cla uis.i.cella vel thalam⁹ camera secreta sub cla/ue dom⁹ alterius clausa vel que sub multi cla/uibus ꝺtinet t ad quā p multas claues venit Vñ.ij. Regū.iij. Ille dormiebat sup lectum snū in conclaui

Concordia die.f.p.i.cōuentētia cū aliquo pa/ctificato.t dī a concors. Item ꝺcordia est co/lor rethoricus.t fit q̄n fines medietati versuū conueniūt t concordāt. vt patet in versib⁹ leo ninis. Fac tibi fortunā festines frangere lunā. Et cōtra fatum faciet te cura beatum. Inde cō cordiosus a ū.

Concors cordis.o.t.q̄si vni⁹ t eiusdē cordis. Inde concordit aduer.

Concretus a um.participium a contresco scis .i.coagulatus vel cōmixtus crescendo. vel si/mul cretus. Sed concretus a concerno.i. con iunctus conglobatus

Concuba be.cō.p.q̄ vel q̄ cū alio cubit vel cu/bat.a concubo as.vel a cōcūbo is.

Concubina ne.f.p.q̄ ad vsū veneris nō legitīe tenet.t dī a concubo as.vel a cōcūbo is. Inde cōcubinula le i.pua concubina. Et hic t hȳ cō cubinalis t hȳ le.t cōcubinari⁹ a ū. in eodē sen su.qd ad cōcubinam pertinet.t hȳ concubinat⁹ us ui.talis proprietas

Conchula le.f.p.i.pua concha. Et cōchula dī q̄dam mensura que drachma t dimidia est

Concurrēs ſm q̄ sumit a computistis ē super/crescētia vni⁹ diei vel pluriū sup q̄nq̄gintadu/as septimanas vel plurīū. ideo dī.q; in anno bisextili superscūt duo dies. In reliq̄s ꝺo an nis vn⁹ tm. Vñ. Hebdomade dcies q̄ne nu/merātur in anno. Atq; due post quas lux vna due ve supsunt. Et ab illo incremento origi/nem habent concurrētes.alij postea formantur vno addito.sic tū q̄ septenarium numerū non excedāt

Conch⁹ quidā lapis q̄ in concha repitur

Conditio onis.f.t.ē lex vel pactū. t dī a con t dicio onis.qd ē prās. t tūc cōditio scribit p c. solū sicut dicio. Inuenit etiā cōditio p t solaz .i.constitutio.t tūc est verbale huius ꝺbi con do dis. Vel ꝺditio dcriuat a ꝺdico cis ꝺi ctum t subtrahit t.t scribit p solū c. Et sunt condi/tiones ꝓprie testiū a condicēdo q̄si conditio/nes.q; ibi nō tm vnus testis iurat sed plures Nā in ore duoꝝ vel triū testiū stat omne ꝺbū

Vel conditiones.q; inter se conueniat sermo te stium quasi condictiones ſm Hugī. Papias dicit. Conditio cōuentio potestas fortuna ca/sus exitus

Conditio ē dispositionis suspēsio ex euentu in certo futuro ei apposito. in quē euentū ei⁹ di/spositiōis facta est collatio.ff.si cer.pe.l.itaq;.

Conditio certi ē q̄ cōpetit ex oi cā: t oi obliga/tiōe ex q̄ aliqd certū petit sive ex certo ꝺctu sive incerto sive ex lege aḷia agat: sive suo nōie si/ue hereditario obligef

Conditio ex lege ſm Azo.locū hȳ q̄n seu q̄ti/ens ex noua lege surgit obligatio nec i eadē le/ge cautū ē q̄ genere actionū expiat.q̄ p varieta te cāz.nūc ex ꝺctu nūc ex debito nascit

Conditio furtiua cōpetit dño rei ꝺ furem ei⁹q; successores ad ipsā rē p̄sequendā vel estimatio nē ei⁹ q̄nti plurimi fuerit postq; ablata fuit eo q̄ fur semp est t fuit in mora

Conditio indebiti cōpetit ei qui p errorē inde bitam pecuniam soluit alicui credens ei se te/neri cū teneat. vl' cū a procuratore suo soluta eet ipso ignorante

Conditio liberationis cōpetit ei qui qd oino nō debuit promisit

Conditio ob cām datoz ſm Azo. cōpetit t lo cū hȳ vbicūq; duo ꝓtractus inoiati interueni unt.s.do vt des.facio vt facias

Conditio ob turpē cām ē p quā repetimus ea q̄ dedim⁹ alteri cā nō secuta ob quam data sūt si turpitudo tm ex pte accipientis versef

Conditio ob causaz. hāc conditionē parit res apud aliū constituta.sive ab initio sive iam si/ue postea puenit ad eū ex iusta causa.postea ad instantiā redijt vt chirographū apud credito/rē post debiti solutionē recipit

Cōditio sine cā cōpetit q̄n aliqd ꝑmo ex iusta cā est apud alterꝝ sz postea p aliquē effectū esse nō dz. Verbi grā. Mutuasti mihi cētū feci ti bi instrumētū in q̄ confessus sū me tibi teneri soluo tibi mō instrumentū obligatoriū ē apō te sine cā p quā repetā ipsum

Cōditio triticaria generalis est de alijs rebus omnibus competens. preterq; de pecunia nu/merata.sive soli mobiles sive immobiles sint. Ideoq; fundus t vsufructus t cetere seruitu/tes prediorꝝ per ipsam recte petunt. Rez autē suam nemo petit hac actione nisi ex certis cau sis.vt ex cā furti vel rapine

Conditiones generales semper in pactionib⁹ includuntur t intelliguntur.vtpote. Si deus voluerit. Si res in eodem statu permanseri t similia. Ut nota in glosa verbi intelligenda

de rescip. c. ij. et c. quemadmodū. de iureiurā. cū similibus.

Cōdilomata te. f. p. est quoddā genꝰ glādiū in star nodoꝝ minutoꝝ. ꝛ dicit a ꝓdilus

Cōdilomaticus a um. i. nodosus pustulosus. Ūn cōdilomatica passio dr manuuꝝ nodosi/tas vel etiā alioꝝ membroꝝ que plena sūt pustulis. ꝛ dr a condilus

Condilus. m. s. i. nodus ꝛ pcipue qui apparet in articulis digitoꝝ pugno clauso. q̄ solemus q̄ꝝ capita pueroꝝ pcutē ludēdo. ꝛ maxime inferre lesionē. Ūn Marcial' caxella. Ictibus crebris ꝓticez cōplicatisq; in codilos digitos

Cōditor ors. m. t. p. pō. dr iusꝫ vulnerabat a ꝓdio dis. qō idē ē q̄ saporare vel dulcorare. Uel pōt dr iuari a condo dis dre. ꝛ sic cor. pr. ꝛ idē est q̄ factor actor vel etiā absconditor. Ūn Conditor abscōdit cōditor fercula condit

Conditus a ū. me. p. venit a verbo condio dis dire. ꝛ idem est q̄ salsus vel cōdimentꝫ ꝑpatus Sed conditus a ū. me. cor. a cōdo is. i. factus edificatus cōstructus cōstitutꝰ vel abscōditus

Condoliū lij. n. s. i. annulus. a condo is.

Condo nis. m. t. i. gladiator. a condo is.

Conduplicatio est quidā colorꝫ rethoricꝰ. ꝛ est geminatio dictionis vel dictionū vel oratōis ad laudē vel vituperiū alicuiꝰ. ꝛ nō fuat locuꝫ q̄ fit in ꝓncipio vel medio vel fine. vt Tu ne prem gladio crudelis nate necasti. Tūc patrē nūq̄d mors prīs mors tua nūq̄d

Condus di. m. s. est quoddam genus cyphi. a condo is. Uel fm Pap. Condus cyphus patera pculū

Constabularius rij. qō frequentiꝰ inuenit constabularius ē quedā dignitas vel officiuꝫ. Jn constabularia rie. eiꝰ vxor vel dignitas

Confectus a ū. reputur in sex sigtionibus. sicut suū verbum. scilz confitio. vide infra in confitio. Pap. sic dicit. Cōfecta debilitata imunita examinata

Confeduſtus a ū. in eodem federe cū alio coniunctꝰ. s. socius consors cōmanipularius consodalis collateralis cōcomes collega consociꝰ contubernio concubinariꝰ connictuarius collaterensis. a confedero ras.

Confertꝰ a ū. i. spissus constipatus repletus. a cōfertio is. Pap. dicit. Conferta in vnū collecta plena compata consociata. Lu. vi. Mēsurā bonam ꝛ confertā coagitatā ꝛc.

Confinis cō. t. ꝛ hoc ne. pr. p. i. vicinus eundē habens finē. Jnde cōfiniter aduerbiuꝫ. Et hec confinitas tatis. ꝛ hoc confiniū. ambo pro vicinitate. vel locus vbi fines duarum terrarum cōueniūt.

Confinia dicunt q̄ a deo sunt ꝓfecta vt nullus paries inter ea sit. Ūn prędia vrbana q̄ cō sueuerūt parietib⁹ distingui. ꝓprie non dicuntur cōfinia sed potius vicinia: Prędia vo rustica pñt dici confinia. qz solo ptis finalis sūt distincta.

Confirmatio est iuris prī habiti corroboratio vt colligitur de fi. instru. c. iter dilectos. Alio mō est sacramentoꝝ ministratio. s. in fronte crismatis assignatio

Conflages. f. p. i. loca montuosa ad' que multa confluūt flamina siue venti. ꝛ facit gtūs iū. cō flagiū. sicut naues nauiū.

Conflatoriū rij. n. s. locus vbi fit ꝓflatio. a cōflo as. Uel conflatoriū dr vbi ferrum vel argē tum conflatur

Conflictus us ui. i. bellū pugna. Jnde ꝓflictatio onis. cunctatio contentio pugna vel verbo rū. Ūn. i. Thimo. vi. Conflictationes hoium mente corruptoꝝ

Conformis cō. t. ꝛ hoc me. i. vnⁱ ꝛ eiusdez forme. Jn conformiter aduer. ꝛ hec cōformitas

Confossus a ū ꝑ geminū s. q̄si sil' fossus iaculatus vulneratus. a cōfodio dis.

Confotus a ū. i. sil' fotus. a confoueo. Ūn Isa. lxix. Et qō confotū est etiā pet in regulum

Confragus a um. i. tenebrosus tumulosus vel potius asp ꝛ spissus condensatus confractiōe ramoꝝ aridoꝝ. ꝛ dr a confringo. Uel fz Pap.

Confraga dicuntur loca vbi vndiq; venti currūt ac frangūt se

Confrater tris. a con ꝛ frater componitur. Et dicuntur confratres. quasi simul fratres/siue in ecclesia siue in alio loco vel consortio. siue etiā fm carnē

Confratrissa se. f. p. i. consoror vel congregatio confratrū vel consoroꝝ

Confresus a ū. i. confractus contritus cōcussus. ꝛ dr a cōfrendeo des.

Confuga ge. con. p. sil' cū alio fugiens

Confugiū gij. vel confugela le securitas ꝛ tutela vel adiutoriū vel locus refugij

Conger vel congrⁱ gri. quidā piscis similis anguille sed grandis sed mozat in cauernis pr/trarū sub aqua

Congeries riei. f. g. i. cumulus

Congestus sta stū. i. sil' gestus congregatⁱ accumulatⁱ. Sz ꝓgestⁱus ui. cōgeries accumulaꝝ

Cōgiariū rij. n. s. i. bñficiū donatio impatorꝫ qz q̄libet īpator fauorē ppli captās adiciebat vt largior videret in donis. Et etiā ꝓgiariū dr frustū carnis vndiq; eqtū. Et h ꝛ h congialis

ꝛ ꝫ le.i.retundū
Congius.gū.m.ſ.genus eſt mēſure. ſcilz ſe/
ptariorum
Congruus a ū.i.ꝓueniēs.ꝛ dr̄ a ꝓgruo is
Cohibentia tie.i.aſſenſus.idē eſt ꝛ cōuenīētia
ꝛ collibētia.vt ille ſine cōhibētia vel cōuen
tia vel collibētia fr̄m receſſit.i.ſine aſſenſu
Coniector oris.m.t.p.pd.tā in ntō q̄ in obli
q̄s dr̄ interp̄s vel cōiecturis p̄itus ſacrilegus
diuinus.ꝛ dr̄ a cōiicio is. Vñ Ben̄.xi. Ut cō
iecturis veritas p̄barek
Coniectura re.f.p.iudiciū ſuſpicio opinio ſu/
ſpiciosa cogitatio vel eſtimatio. Jñ ꝫ ꝛ hec cō
iecturalis ꝛ ꝫ le. qđ coniectura aliqua p̄ēdik
vel habek.vel qđ ꝓiectura cōſumik. Inde cōic/
cturaliter aduer. q̄ſi opinatiue. Itē cōiectura ē
verisīlis rō ſuſpicionē inducens. nō ex neceſſi
tate p̄ſonā vincens
Conifer ra rū.p.cor.i.ferens conos
Coniuentia tie. vide ſupra cōhibētia
Cōiugatio onis.f.t.i.verboꝝ conſequens ex̄li
natio.ꝛ dr̄ a cōiugo as.q; p conſonantes cō/
iugatas.i.affines ꝛ cōſīles apud grecos diſcer
nik cōiugatio.ꝛ hec oꝛo ad grecos ſpectat. Vel
dr̄ ex̄clinatio ꝑbi ſic.q; plurima verba ꝓiugan
tur in ea.i.ſub eadē ex̄clinatione ponunk.ꝛ hec
oꝛo ptinet ad latinos
Cōiugiū.n.s.dr̄ legitimarū p̄ſonarū inter ſe
coeūdi ꝛ copulandi ꝓtractus.vel legitima vi/
ri ꝛ mulieris cōiūctio indiuiduā cōſuetudinē
vite cōtinens.ꝛ dr̄ a cōiunx
Coniugꝰ a ū.i.eiuſdē iugi vel ſub eodez iugo
poſitꝰ.ꝛ dr̄ a con ꝛ iugū. Jdē ꝛ ſyniugꝰ a ū. qđ
ſīliter cōponik a syn ꝛ iugū. Vñ q̄dā ꝓnoīa ab
Ariſtarco dicunk cōiuga vel ſyniuga.i. eidem
iugo certitudinis vel diffinitiōis p̄ſonarū ſb/
tacentia. Et cōponik cū in. vt incōiugus a ū.i.
diſſīlis nō eiuſdē cōiugij
Cōiunctio.f.t.i.quedā p̄ſoꝛonis indecli.cōiū
ctiua aliarū ptiū oꝛonis q̄bꝰ ꝓſignificat. Con
iunctio etiā dicik q̄dā color rethoricus ꝛ ē cū
due clauſule claudūk ſub vno ꝑbo poſito ī me/
dio.vt Aut etas forme ꝛcus atterit.aut vali/
tudo.i.infirmitas
Coniunx gis cō.t.f̄m quoſdā cōponik a con ꝛ
iugū.ꝛ dicunk cōiuges q̄ſi eiuſdē iugi. a iugo
qđ imponik matrimonio coniugendis ꝛ quo
copulanē ne ſeparentur. Vel dicunk cōiuges.
p̄.cor.a cōiungo is.q; ſunt cōiuncti. Et ꝫ n
in ntō ꝛ nō in obliq̄s
Conopeū.n.s.rete q̄ culices vel muſce excludū
tur in modū tētorij. quibꝰ alexandrini magis
vtunk.q; ibi ex nilo culices copioſi naſcunk
Conſanguinitas ē vinculū p̄ſonarū ab eodem
ſtipite ꝛſcēdētiū carnali ꝓpagatione ꝛctū. Et
dr̄ cōſanguinitas a con ꝛ ſanguis.q̄ſi cōez ſan
guinē hñtes vel ex vno ſanguine p̄cedētes.
Et ſcias q̄ f̄m canones duo frēs ſūt in primo
gradu filij duoꝝ fratrū in ſecūdo.nepotes in
tertio. ꝓnepotes in q̄rto. Gradus autē eſt ha
bitudo p̄ſonarum diſtantium quo cognoſci/
tur quota generationis diſtantia due p̄rſone
inter ſe differant
Conſciētia.f.p.i.cognitio cordis ſuiipſiꝰ
Conſcius a ū dr̄ a conſcio ſcis.qđ eſt ſil̄ ſcire ꝛ
ꝑprie in malo. Vñ quidam. Conſcaꝰ ipſe ſibi
ex̄ ſe putat oīa dicta
Conſectaneꝰ a ū.q̄ ſimul ſectatur.ꝛ dr̄ a conſe/
ctor aris.vel ꝓſectaneꝰ eiuſdē ſecte
Conſentaneꝰ a ū.q̄ facile conſentit.vel conue/
niens congruus
Conſentes p̄lis numeri ſunt dū ſibi vel bonis
conſentientes.vel conſentes quaſi coeſſentes.
qz diuina eſſentia cui ſemp aſſiſtūt ſemp refici
unk. Hi ꝛ conſentanei dicunk
Conſeptū.n.i.ambitus locus circūcirca clau/
ſus.a cōſepio is. Vñ.iiij. Regū.xi. Ducite eā
extra conſepta templi.i.extra ambitū vel clau/
ſurā templi
Conſeruatoꝛ ē iudex datus ad ꝛfendendū ali
q̄s ꝫ manifeſtas iniurias. iudiciali indagine
nō vtens.ex offi.ꝛle.ſtatuimꝰ.li.vi.
Conſiliū lij.n.s.qđ ex aī prouidētia alicui tri
buik. Inde ꝫ conſiliolū li.i.puū conſiliū. Et
cōſiliarius a ū. Et cōſiliatoꝛiū locus conſilio/
rū. Itē conſiliariꝰ qui cōſulit.vel ſecretariꝰ.ſi/
cut dei filiꝰ dr̄ conſiliariꝰ patris.i.ſecretariꝰ.qz
oīa ſecreta eius ab eterno nouit
Conſiſtoriū.n.s.i.veſtibulū portic⁹ locꝰ ad cō
ſiſtendū. Vñ Heſter.v. Ut ille ſedebat ſup ſo
liū ſuū in conſiſtorio palacij ꝫ oſtium domus
Vel conſiſtoriū idē eſt q̄ p̄retoriuz vel tribu/
nal.ſ.locus in quo ius reddik ex more
Conſobrini vocati ſūt qui aut ex ſoꝛore ꝛ fra/
tre.aut ex duabus ſoꝛoribus ſūt nati.quaſi cō
ſoꝛini.ſed ſobrini ſunt conſobrinoꝝ filij. Vñ
hi conſobrini q̄s genuere ſoꝛores.
Conſoꝛs con.t.i.ſocius eiuſdem ſoꝛtis. Inde
hoc conſoꝛtiū.n.s.i.ſocietas
Conſpſio onis.f.t.eſt farina ꝑ quā conglutina
ta ſine fermēto. Jdē eſt ꝛ azima. Vñ Corinth.
.v. Ut ſitis noua conſpſio ſicut eſtis azimi
Conſpſus a ū.i.infuſus repletus
Conſpicillū.n.s.locus ad conſpiciendū apt⁹
Conſpicuus a um.i. aptus ꝛ habilis ad con/
ſpiciendum. vel ſpecioſus p̄clarus altus. Et

conspicax. o. ge. in eodē sensu vel subtus ad cō spiciendū. Jn conspicacia. cie. et hec cōspicacitas. tatis. species vel subtilitas vl aptitudo vi
Conspiratio ē q̄dā fraudulenta ꝓse ꝙvendi. tratio facta in piudiciū alicui⁹ psone vl dignitatis. xxij. q. ij. si q̄s laycus. et est palea.
Constantinopolis ciuitas q̄dā impialis ē in grecia. Jn ⁊ ꝓstantinopolitan⁹. a. ū. de illa ciui
Cōstellatō. onis. sepe ponit ꝑ ipō si ꝙtategno stellarū ſm Hug. Pap. dr. Cōstellatōes latini vocāt supstitiones mathematicoꝝ. i. notationes siderū. quo habeat se vnusquisq̄.
Cōsternatus. a. ū. i. territus. cōturbatus. Consternatus ꝓprie mente. stratus vero corpe.
Cōstitutio vl edictū ponit p eo q̄d rex ꝓstituit vl edicit vl facit. ⁊ ſm hoc sic describit. Est ius relatū in scriptis redactū.
Cōstitutiones etiā pñt dici q̄d facit eccl'ia vel congregatio aliqua religioso⁹.
Cōstitutor dr q̄ p alio se soluturū ꝑmittit vel aliqua facturū et alterius in se transfert vl suscipit obligationē.
Cōstructio. f t. i. edificatio. ordinatio. ꝑparatio a cōstruo is. Jn cōstructiu⁹. a. ū. ⁊ hic ⁊ hec ꝓstruenbilis. et hoc le. ſm vero Pap. Cōstructio a multitudine lapidū et lignoꝝ dicta. et strue. q̄d ē cōpositō. Jtē cōstructio ē quedā dictionū cōgregatio. vt Dortes legit Virgiliū. q̄d etiā dr oratio. ⁊ etiā locutio. sicut ſcōsueuit dici. Dortes legit Virgiliū. Hec ē vna oratio. vna constructio. et vna locutio.
Cōsubstantialis. ꝑ. t. et hoc le. i. eiusdē substātie. Un filius dei dr consubstantialis patri q̄z est vni⁹ ⁊ eiusdē sube ⁊ nature secū. i. cū patre.
Cōsuetudo est ius quoddā moꝛb⁹ ꝓstitutum q̄d ꝑ lege suscipitur cū deficit lex. vt. i. dis. consuetudo. Que em̄ in scriptis redacta ē. vocat lex siue constitutio. que aūt in scriptis nō ē. retinet nomē suū cōsuetudo dis. i. §. cū ergo.
Consul olim dicebatur senatus. magistratus. vt. ff. de sena. et Jnsti. de iu. na. gen. et ciui. Hodie aūt dr a cōsulendo. q̄z reipublice cōsulit.
Inde ꝓsulatus. us. ui. et hic et hec ꝓsularis. ⁊ hoc re. id est dignus consulatu. Et p cōpositionē ꝑ consul. lis. loco cōsulis positus. Excōsul lia. i. extra cōsulatū positus eū eū pr⁹ habuerit. sicut dicit Hug. Jsidorus vero dicit. q̄ ꝓsules appellati sunt a consulendo ciuibus vel a regendo cūcta cōsilia. Excōsules aūt dicuntur qui iam a consulatu exierint siue discesserint pacto vicis anno Proconsul dr q̄ vices consulis fungitur.
Consultus. a. ū. qui consulit vel disertus ⁊ cū consilio Pap. dicit. Consultus interrogatus. consulturus interrogaturus. Consultum ꝓuidentia. consilium placitū. Consultus etiā dicitur causidicus. Jtē consultus qui consilium a consulto accipit. qui ⁊ dr consultor. Un Cōsultor poscit. q̄d consultus bene noscit. Consultor rogitat. consultus consilium dat.
Consultatio dicitur in qua alicui papa de iure respondet.
Consummatio. onis. f. t. i. completiō. et dicitur ꝓprie in bono. sed consumptio id est deuastatio. et sumitur in malo. Un Consummare mea volo. sed consumere nolo.
Consummatus. a. um. id est ad finem perductus vel cōpletus.
Consummator. i. pficiens vel finiens.
Consumptus. us: ui. et consumptio idem. s. de uastatio et expensio inutilis.
Consumptor. oris. m. t. id est expenditor inutilis.
Consutilis. lis. cō. t. et hoc le. dr a cō ꝙtilis. et suo. et cōponit cū in. vt incōsutilis vn Joh. xix. Erat aūt tunica inconsutilis.
Contagiū. gij. n. s. ⁊ hec contagio. onis. in eodem sensu. i. labes. putredo. lues. vel morbus pecoꝝ siue ouiū. ⁊ dr a cōtingo. is. q̄z contactu vnius totus grex corrumpit. Unde. Contagium dr morbus: q̄z quicquid tetigerit polluit Inde contagiosus. a. ū. i. sordidus.
Cōtemplatiu⁹. a. ū. qui moratur in cōtēplatōne vel ad cōtemplationē pertinens.
Contemporaneus. a. ū. i. cū tpe veniens. vl sil' in tpe existens vel venies. vel eiusdem tpis.
Contemptibilis. lis. ⁊ hoc le. i. contemptui habilis. et venit a contemno.
Contemptus. a. ū. i. spretus. repuls⁹.
Contentio. onis. f. t. i. pugna. disceptatio. Et describitur sic. Contentio ē impugnatio veritatꝫ ex confidentia clamoris: Jtem contentio est q̄dam color rhetoricus: et fit q̄n contrarijs reb⁹ oratio conficitur. vt Jn luctu rides. inter conuiuia luges. Urbem rure cupis. laudas bona ruris in urbe.
Contentiosus sa. sum. qui nō rōne aliq̄d ſz sola pinacia contendit. vel dr litigiosus.
Contētus. a. ū. i. patiēs. sufficiēs pauco. ⁊ veīt a cōtineo. nes. Potest etiā deriuari a cōtendo ⁊ tūc idē ē q̄d sil' tēt⁹ siue tens⁹. Jnuenit ec cōtēpt⁹. i. spret⁹. Un Cōtēpt⁹ spret⁹. cōtēt⁹ sufficiēs ē. Primū cōtemnor dat cōtineoq̄ secūdū
Contermin⁹. a. ū. i. vicinus. coniunctus. Inde hic et hec conterminalis. et hoc le. id est confinalis. Et conterminū. i. vicinitas.
Cōternans. antis. dr ille q̄ est in cōpletōe ter-

cū anni. Un dr cōternās qsi cōplēs terciū an nū qi triēnis vl qsi triū annoz ecīs. vñ Esa. xv. Uectes ei⁹ vsqz ad segoz vitulā ꝓternātē. i. vitulā triū ānoz. vl segoz ciuitatē quā dr vi/ tulā ꝓternātē. i. robustā. qz ſm glo. aialia sunt robusta tercio anno. sicut hō in .xx. āno. Hie re. xxxviij. dr. A segoz vsqz ozonā vitulā ꝓter/ nantē vbi quidā falsi libri hñt ꝓstemantem. Conticiniū. nij. n. s. tps noctis dr. qñ cuncta silent. et dr a conticeo ces.

Cōtignatio. onis. f. t. i. tignoz ꝓiūctio. vel co/ aptatio in edificio. et dr a cōtigno: as. qđ ē ti/ gna cōponere et cōiungere. coaptare in structu ra edificij. Un Tectū tigna ferūt q ꝓtignatio Cōtigu⁹. a. ū. i. vicin⁹. prim⁹. a. ꝓtin /iūgit. go. gis. qz ꝓtingit domū alteri⁹. Jñ contiguī/ tas. i. vicinitas. Sz ꝓtinu⁹ ē vicin⁹ sine inter positione. eo q sil teneat. et deriuat a contineo. es. Un aqua in vase ē vasi ꝓtigua. sz nō ē con/ tinua ei. sed aqua aque. quia termin⁹ idē natu ra ſm pḣm in. v. physicoz. Cōtigua sunt quo rū vltia sunt sil. Cōtinua añt qz termin⁹ idē et vnus est vtriusqz que tangunt.

Cōtinēs. o. t. i. cast⁹. abstinēs. Jñ ꝓtinētia. ab/ Cōtiqa. i. ibrū collectio. qsi /stinētia castitas. ꝓtinens aquā ex quib⁹ videtur componi.

Cōtractio. onis. f. t. ē collectio. ꝓstrictio: abbre uiatio. vel decurtatio. vñ Ezech. vij. Ecce veit Cōtract⁹. vēditio. locatio. et ce/ /ꝓtractio. tere spēs conductionis ſm Pap.

Cōtract⁹ ē duoz vel plurū in idem ꝛsens⁹ Et ponit qñqz p oi pacto cōuentione. vel qsi con/ tractu. vt si qs gessit alteri⁹ negocia vel tutelā Jōqz dicimus q paciscēdo diuersas in vnum trahimus volūtates. Un emptiones. cōductō nes et sil'ia ꝓtractus dicimus qui aio obliga/ tionis ex ꝓtractu nascuntur.

Cōtrarius. a. ū. i. aduersarius. Cōtrariū etiam est quidā color rhetoricus. et fit exquo anim⁹. et diuersis rebus efficit certus. vt Qui sibi nō parcit qñō mihi vel tibi parcet.

Contribulis. cō. t. et hoc le. i. eiusdem tribus. et dicitur a con. et tribus.

Contritio. onis. i. sil' tritio. vel ex toto tritio. t deriuat a cōtero. is. Et sic describitur. Est do/ lor de pctis assumpt⁹ cū ꝓpōsito ꝓfitendi et sa/ Cōtrouersia. sie. dr qsi cōtraria ver /tisfaciēdi sio. t ē ꝓtrouersia negociū. certamē. questio cō/ tentio. disceptio. collatio. comparatio.

Cōtubernīū. n. s. dr tabernaculū vel societas vel ad tps coeūdi ꝓuētus. et dr a con. et taber/ na. qz sicut illi qui in taberna ꝓueniūt ad tps cōmanēt et cito dissoluūtur. ita contuberniuz ꝓprie sumēdo cito dissoluit pacto sez negocio p quo ad ꝓtubernīū ꝓuenitur. Jnde ꝓtuber/ nio: onis. i. socius cōmilito qui est in eodē cō/ tubernio cū alio. Et hic et hec contubernalis.

Cōtumax. o. t. i. supbus. iniurio /et hoc le. sus vel repugnatiu⁹. vel inobediēs. vel dr con tumax. qz ꝓtemnit et negligit. et dr a cōtumeo es. Et cōponitur cū. p. vt pcontumax. i. valde cōtumax. Jñ ꝓtumacia. cie. et est erga iudicem vel plātū cōmissa inobedientia Jñ et cōtuma citas. tatis: i. supbia. iniuria: repugnātia. con Cōtumelia. lie. f. p. i. iniuria. vitupe /tempt⁹ riū graue ꝓuitū. et dr a cōtumeo. es. Idem et cōtumia. mie. Jñ ꝓtumelios⁹. a. ū. qui audax ē et tumet verbis iniurie. et supbie. vel qui con/ tumelias et conuitia iūgit.

Contus. ti. m. s. quoddā gen⁹ teli. et ꝓprie qđ ferrū nō habet. sed ē acuta cuspide longū sicut partica pacuta quā portant rustici loco haste: Contus dr etiā instrm cū quo piscator piscat vel scisitatur aquā inquirēdo pisces.

Cōuallis. f. t. i. magna vallis. vel loca terraruz depressa inter montes.

Cōnubiū. bij. n. s. i. cōiugiū nuptie vel ꝓiūctō viri et femine. Jñ hic et hec cōnubialis t hoc hoc le. vñ Virgilius. Cōnubio iungā. stabili. ꝓpriamqz dicabo.

Cōuena. cō. p. i. simul cū alio veniens. vel q cū alio cōuenit Uel cōuene dicunt aduene t di/ Cōuēt⁹. us. ui. i. tuba. cetus. /uersis locis.

Cōuersio. onis. quasi sil' versio. Jrē ꝓuersio ē quidā color rhetoricus. et ē qñ eadē dictio i fi ne clausulaz repetit. vt Qui vitiū spernis: te spernis. friuola spernis.

Cōuexus. a. ū. i. vndiqz inclinatus. et curuat⁹. qsi cōuersus. t dr a cōueho. i. qz vndiqz vehit in circūitu ad visum. Jñ hec cōueritas. tatis. i: curuitas. rotunditas sicut et celi. Uel ſm Pa pi. Cōuexa dicunt extrema celi flexa.

Conuicaneus. a. ū. i. conuicin⁹.

Conuican⁹. a. ū. idem est sez cōuicinus.

Cōuictor. toris. m. t. q sil' cū alio viuit. et tunc dicit a cōuiuio. is. vl ꝓuictor qsi cū alio victor et tunc deriuatur a cōuinco cis.

Cōuitiū. tij. n. s. i. cōtumelia. vituperium. vl op probriū. iniuria. et videtur q debeat scribi p. c sicut vicin⁹. qđ deriuat a vinco. cis ſm Hug. Alij dicūt q vitiū deriuatur a veto as. i. cōn/ tiū a cō. t vita. et sic debet scribi p. t. sicut veto et vita. t hoc verius videtur. Jñ cōuitiolū. p. cor. i. paruū conuitium.

Cōuiua. q. p. dr qui cū alio viuit. et comedit t pduat vi. Un Ozat⁹ in epi. Cres mihi con

niue prope dissentire videntur.
Conuiuariū.n.s.ē locꝰ in quo q̄s cōuiuatur. quod et conuiuatoriū dicitur.
Cōuiuiū.n.s.i.lauta comestio et magna. Inō conuiuiolū dimi.i.puū cōuiuium.
Conuotus.a.ū.i.eodē voto astrictus. ⁊ dr a con et votum.
Conꝰ.ni.m.s.i.summitas galee. vel curuatura que sup galeā ponitur.sup quaz sunt criste.a conō grece qđ dr latine acuta vel alta rotūditas. Vñ ⁊ conō dr figura q̄ ab amplo incipit et in acutuz finitur sicut ortogonū
Cophinariꝰ.riū.m.s.q̄ cophios facit vl̄ vēdit
Cophinꝰ.ni.pe.cor.dr a cauo.) vel portat. as.q̄si cauꝰ eoq; sit cauꝰ Et vt dr Pap. Cophinos grece corbis latine. Cophinos vas ex virgultis aptū aliquid mūdare Vel cophini sunt vasa ad simū portandū.vl̄ cophinꝰ ē gestatorū simi vl̄ ceni.qđ quasi idē ē. Vl̄ cophini sūt vasi viminea ad opa seruilia reputata. Jux̄ illud. Manus eiꝰ in cophino seruierūt. Jñ cophinulus id est paruus cophinus
Copia pie.f.p.i.ml̄titudo.abūdātia dicta q̄si cū opibus.⁊ dr a copos.i.labor qr oīs substantia ex labore ꝓstat. Nō em̄ sine labore copia haberi ꝑt Jñ copiosus.a.ū.i.locuples abūdans plenꝰ copia Quidā tñ dicūt q; copia veniet a cops pis.vñ Cops diues fert.copia nascit hꝫ Jñ copiola dimi.i:parua copia.
Copos grece dicitur labor latine.
Cops.pis.o.t.i diues opulentus.q̄si cū opibus.vñ quidā. Fecundus cops ē rea terre fertilis ops est. Fer tomuñ scops est mūdaz fossa q; scrops ē Jnuenīt etiā hec ops indecli.f.g.⁊ tūc veriuat a copia pie et est idem q; copia:
Copula le.i.cōiūctio.vel id qđ cōiūgit vel vinculū in collo canis.et in singulari ⁊ ī pl̄i ē ge.f Jn pl̄i tñ inuenīt neu.ge.copula.orū. Et vt dicūt in singulari ꝑ cōiunctōe canum. Jn pl̄i copula neu.g.ꝑ qualibet alia cōiūctione siue hominū siue aliaz rerum.
Copularius.riū.m.s.i.vinculū in collo canis
Copulatiuus.a.ū.qđ copulare habet.
Coquina.ne locus vbi cibus coquitur.
Coquus.qui.i.qui cibos coquit Jñ coquilus dimi.id est paruus coquus.
Cor cordis.n.t.dr a cardian qđ ē cor.qđ aūt dr cor q̄si custodia oīm rez etymol̄.est nō compositio et componitur cū ml̄tis.vt cōcors discors excors vecors socors vnicors.et sic de aliis que patent locis suis.
Choragios grece latine villa dicitur.
Choragiū gij.i.suffragiū.Choragiū etiā ē ps ludi.q̄ñ puerbia dicūtur vel choragiū ē virginale signū vel virginalis pompa quā solent virgines facere in q̄busdā locis circa mortuū.s. chorea et quelibet chorea sic pōt dici et tūc cōponit a chorea et ago agis. Sed corragiū per duo.r.aliud ē scz qđ ex toto et intimo corde pꝛtitur et componitur a cor ⁊ ago
Coralisꝰ.lis.naturā hz vimis sub aq̄ sz tractata sup aquā stati durescit ⁊ rubescit ⁊ lapidescit. Jta occupariq; ⁊ euelli retibꝰ solet aut acri ferro
Corax cis.i.corvus ⁊ tam) ramēto precidi. illud q; istud nomē hz a sono pectoris qr grō/
Corban oblatio siue donū vel) nit pctoꝝ votū sonat Matth̄.vij. Corban qđ est donū
Corbio.onis.m.t.ille qui facit vel vendit vel portat corbes.
Corbis bis.vas vimeniū quo mensurat vinū vel etiā ānona vel p qđ etiā fluit mustū et dr a curuo.as.qr ex curuatis virgis cōtexitur vel dicitur a colando.
Corbita.te.pe.p.f.p.i.nauis oneraria.
Corbius bij.et hinc corbinus bini peodem. scz ille qui duplex hz cor.et dr a binū ⁊ cor q̄si binū cor hns.vl̄ revera q̄ ē versipell̄ ⁊ icōstās
Carbonā.vl̄ hec carbona.i.gazophylaciū vbi divine oblationes reponūtur. Pap. vero dr Corbonā gazophylatiū vbi pecunia sacerdotum erat posita.⁊ interptat oblatio. Et vt dr ī hystoriis sup actus apl̄oz. Corbonam erat arca in qua reponebāt donaria sacerdotū. Mus erat arca in qua reponebantur donaria regū.vel principū. Gazophylatiū erat arca in q̄ reponebantur donaria transeuntiū.
Corbulus.li.m.s.pe.cor.i.paruus corbis.
Corcula.i. iaculatrix.
Corculū.li.dimi.i.paruū cor.
Corculus.i. Tadeꝰ a corde dictꝰ. Jpe ⁊ tadeꝰ ipe est ⁊ Judas Jacobi que ecclīastica ſtradit historia missuz. Edissā ad Abagarū regem.
Chorda.de.f.p.dr.a cor.qr sicut pulsus cor/dis est in pctore.ita pulsꝰ chorde ē in cithara. vñ ꝓpheta. Laudate eū in chordis ⁊ organo
Chordatista.te.ꝯ.p.qui vel que canit cū chorda et dicitur a chorda.
Cordatus.a.ū.id est sapiens.gnauus.audax. conueniens. Vñ Job.xxxviij. Viri cordati.i. sapiētes audite me. Jñ cordate.i.sapienter cōuenienter honeste.
Cordex.cis.m.t.qui facit chordam.vel qui canit cum cordis.
Cordiacus.vide supra cardiacus.
Chordula.le.dimi.i.parua chorda.
Cordus.a.ū.i.serotinus.et dr a cor. Unde et

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

vue que tarde veniũt ad maturitatẽ corde dicunt ſm Hug. Et Pap. dicit. Cordum ſerotinum quod tarde naſcitur.

Coredulus li.q̃dã auis q̃ ſtatim et citi⁹ q̃z ceteꝛa membꝛa coꝛ auis capte edit.

Choriambus.bi.eſt q̃dã pes ꝯſtãs ex ꝑma lõga et duab⁹ mediis bꝛeuib⁹ et vltĩa longa.vt. Audierãt ꝛ dꝛ ſic eo q̃ carmen hoc pede compoſitũ aptũ ſit choꝛo canentiũ.

Coriandrum.dri.n.s.genus herbe a greco qđ illi coꝛion dicũt ꝛ vt dicit Pap: Coriandꝛũ qđ greci coꝛion dicũt cui⁹ ſemẽ dulci vino datum ꝑniozes reddit i venerẽ.ſi ſup̃ modũ ꝺeꝛis amentiã facit. In cibo ſumptũ calefacit et ſtringit et ſomnum facit.

Coriarius·rij.m.s.qui parit coꝛia vl'qui opꝛatur ex coꝛiis.et dicitur a coꝛio.

Corimbus.m.s.fructus eſt hedere ꝛ dꝛ a coꝛona q̃z inde coꝛonabantur antiq̃ et p̃cipue poete vñ Ouidius.iij.meth̃ Et grauidus diſtĩguit tela coꝛimbis. Corimbi etiã dicũf ãnuli. vitis qui ꝑima queq; liganter ꝓꝛehẽdũt ne longius laxati palmites ventoꝛum flatibus diſſipent Vñ Stati⁹ thebꝛidos in.vij. Quã ſup a teꝛgo velox coꝛithos et arcus. Itẽ coꝛincus.thi. id eſt repoſitoꝛiũ ſagittaꝛũ ſecz pharetha. Vñ Ouidius triſtiũ In quibus eſt nemo q̃ nõ coꝛinthon et arcũ. Corinthon actĩ gꝛecũ ꝑtul't ꝑ coꝛinthũ Inuenif etiã hec coꝛinthus nom̃ ciuitatis Vñ coꝛinthius.thia.thiũ Ad coꝛinthios ſcꝛibit. Paul⁹ duas epl'as. Et ſcꝛibitur per:h.in vltima ſyllaba.

Coriũ.n.s.a carne dꝛ q̃ſi carniũ.eo q̃ carnẽ tegat vl'q̃ a carne extrahif. Jñ coꝛios⁹.a.um.i. coꝛio veſtitus Jñ coꝛiolũ dimi.i.puũ coꝛiuz

Cornetum.ti.n.s.pe ꝓd.locus vbi creſcũt coꝛni.ꝛ dꝛ a cornus.ni.ꝓ quadam aꝛbꝛe dura in fructu vel ligno.

Corne⁹.a.ũ.pertinẽs ad coꝛnu vel ex coꝛnu et Cornicen.nis.m:t.q̃ canit cũ coꝛnu. iſtẽs qđ dicif etiã hic et hec coꝛnicens.tis.et vtrũq; componitur a coꝛnu et cano.

Cornicena ne.f.p.pe..coꝛ.femina que canit cũ coꝛnu et dicitur a coꝛnicen.

Corniger.a.ũ.pe.coꝛ.id eſt gerẽs coꝛnu.

Cornipes.dis.oĩs.t.i.coꝛneos hñs pedes qđ ꝓ equo inuenitur.et tñc eſt.ge.maſ.

Cornix.cis.f.r.quedã auis clamoſa.ꝛ dicitur a coꝛnu quia clamoſa ẽ vt coꝛnu.vel q̃z diu viuit vt coꝛnu etiã ꝺuꝛat. Inde coꝛnicula id eſt parua coꝛnix.

Coꝛnu dicitur a carne quaſi carneũ.q̃z ex carne pcedit Et in ſingulare eſt indecli. In plurali vero hec coꝛnua.nuũ. Inuenitur etiã ꝙ coꝛnus.us.ui.in eo dẽ ſenſu Et nota q̃ coꝛnua vocantur extreme partes antẽnaꝝ per tꝛo puz ab aĩali. Itẽ coꝛnua vocantur extremitates exercitus q̃z in toꝛte ſunt ad modũ coꝛnuũ aialis. ſed in hac ſigꝛtione ꝓpꝛie inuenif hic coꝛn⁹.us ui.et ꝑ coꝛnu militꝛis ſil'r. Sed coꝛnu in ſingulari et coꝛnua in plurali ꝓpꝛie ptinet ad aialia Al coꝛnu deꝛiuaf coꝛnutus.a.ũ. et coꝛno as.i. coꝛnu reſonare.et hic coꝛnus.ni.ꝑ quadã aꝛboꝛe ꝺuꝛe in fructu vel ligno. Jñ hoc coꝛnũ.ni. fructus illi⁹ aꝛboꝛis. Vñ Coꝛna gerit coꝛnus pecudũ ſunt coꝛnua coꝛnu. Militis ẽ q̃ñ ꝓpꝛat ſua bella gerendo. Itẽ coꝛnu cõponif hec hic coꝛnis et hec ne et hic ꝛ hec vnicoꝛn⁹.et hoc ne: Inde coꝛnicũlũ.n.s.i.paruũ coꝛnu.

Coꝛnicularij dicunf illi q̃ gerebãt coꝛnua.vel aciem in bello.vel qui in aures indicũ vota p̃ tulerunt ſua.

Coꝛnupeta te.pe coꝛ.i.bos.vñ. Exo.xxi. Si bos coꝛnupeta fuerit.ꝛc.

Coꝛnuſtibij.tercia filia Job.nomẽ accepit q̃ cim ꝑ coꝛnu et tibiã vnũ verbũ ex vtroq; cõpoſuit.vtrũq; verbũ ꝑ vnã oꝛõnis ꝓtẽ in latina lingua tranſfuſuz ẽ.quo voluit genere bellꝛe Coꝛnut⁹.a.ũ.i.hñs coꝛ monſtraut fꝛs gꝛenua. Et facies Moyſi erat coꝛnuta ſicut dicit glo. Exo.xxxiij.ꝓpter quoſdã radios ſp̃lẽdoꝛ quos humanus viſus capere non potuit.

Coꝛolla.le.dimi.i.parua coꝛona.

Coꝛollariũ.rij.n.s.ẽ pmiũ alicuius certamis. ſecz coꝛona vel aliud.vel coꝛollariũ ẽ vñ aliq̃s meꝛetur adipiſci coꝛonã.

Coꝛona.ne.f.p.ꝺꝛ a choꝛus.quia rotunda ad modũ choꝛi ſolet fieri.ꝛ ẽ inſignũ victoꝛie.vl' regij honoꝛis q̃ ideo in capite regũ ponif ad ſignificandũ circũfuſos in oꝛbe pp̃los q̃b⁹ accinctus quaſi caput ſuũ coꝛonaf Pap. vero ꝺꝛ. q̃ coꝛona generaliꝛ ꝺꝛ. diadema ꝙ ſpecialiꝛ. Nã geſtamẽ regij capitis. Coꝛona ꝙ q̃ñcumq;. Itẽ coꝛona oꝛ circul⁹. Itẽ coꝛona ẽ ecf raſura piloꝝ in ſupioꝛi pte capitis clericoꝝ que ꝛ clerica ꝺꝛ. Jñ coꝛonula id eſt parua coꝛona.

Coꝛpalis.ꝑ.t.ꝛ hoc le.i.ad coꝛp⁹ ptinẽs Inde coꝛpalitas tatis. Et cõponif cũ in.vt incoꝛpalis. Et vt dic Priſcian⁹ Coꝛpale nomẽ ẽ iſtꝺ qđ coꝛpeã rẽ ſigꝛt.ꝛ i hoc ꝓpꝛie ꝛ appellatiꝝ nomib⁹. In ꝓpꝛie vt Goꝛtes. In appellatiuis vt hõ Incoꝛpale ꝙ ẽ nomẽ illꝺ qđ i coꝛpoꝛeã rẽ ſigꝛt i ꝓpꝛie ꝛ appellatiꝝ In pꝺis vt pudicitia penoli. In appellatiꝝ vt ſꝛe. Itẽ coꝛpoꝛale ſubſtantiũ neu.ge.ẽ alba palla in altaꝛi

sup qua ponitur sacramentū eucharistie.
Corpulentus.a.ū.i.pinguis.crassus. Jñ corpulentia.tie.i.crassitudo.et dicit a corp⁹ z lentos quod notat plenum.
Corpus oris.n.t.a corrūpo.pis.dr.eoq⁹ sit nature corruptibilis.et citō corrūpit. Uel corpus cōponit a cor z p⁹.puris. Jñ corp⁹ q̄si cordis pus.i.custodia.sed potius videt etymologia q̄z cōpositio. Uel dicitur corpus quasi corā positus. Jñ corporē⁹.a.ū. Jñ z corporei/tas tatis.z ꝺponit hec incorporeitas.tatis A corp⁹ ꝺponit.bicorpor tē.tricorpor.quadricorpor tē. Jñ corpusculū.li.dimi.i.puū corpus. Corpus q̄q̄z dr collegiū siue vniuersitas cui⁹ caput ē plat⁹.c.nouit. de his q̄ fi.a p̄ Et tale corp⁹ pt hz̄ euū sigillū: de excess.pla.dilecta. Dicitur etiā ꝺgregatio cuiuscūq̄z ciuitatis vel ville vel castri habere corp⁹. Jtē quelibet cōgregatio p iusticia facienda.vt ꝺgregatō scabinoz vl' toci⁹ vniuersitatis . Jtē societas. causa religionis cui⁹ piisum ē vnū corp⁹ habere ꝛbet instar reipublice. Et res cōes.i.actorē siue syndicū cōem p quē agere pōt.ff.q⁹ cuius vniuer.no.agitur.l.i. Jtē eps cū capitulo suo. facit vnū corpus.cui⁹ ipe ē caput.sed cū clero ciuitatis vel dioc̄sis nō dr facere vnū corp⁹. sic nec abbatissa cū clericis suis .licet sit caput vnū corpus facit.
Correctio onis.f.t.i.emēdatio.cistigatō.a corrigo.gis. Jtē correctio ē quidā color rhetoric⁹ z fit q̄n tollit q̄d prius dictum est. et q̄d magis idoneū videtur apponit.vt sum min⁹ oblitus ꝛcoris quinimo ꝛdecoris ex quo dicor amās ymmo veracius amēs:
Corregionalis id est ex vna regione.
Corrigia.gie.f.p.dr a corrūpo. vel a colligo.as.q̄ si colligia. Jñ corrigiola.le.i.parua corrigia. Et corrigiatus.a.ū.r.cū corrigijs ligatus.
Corrigibilis.cō.t.et hoc le.ad corrigendū habilis ꝑm Pap.
Correptio fraterna ē admonitio fratris ꝛ emēdatione ꝛlictoz et fraterna caritate pcedens.
Corrualis.ɔ.t.et hoc le.i.cū alio potans eundem riuū. Uñ et p similitudinē corruales dicuntur qui eandem amicā habent.
Cors.cortis.vide supra in cohors.
Cortex incerti ge.est suprema ps arboris.z cōpatur pelli aialis.et videt cōponi a corrūpo. sed est etymologia pot⁹ q̄z cōpositio. Corticē etiaz vocāt quidā corticē. Liber ē pars interior corticis dictus a liberato cortice.i.ablato. est enī medium quod dā inter lignū et corticē. Potest etiam ibi poni tercium.s.suber. Unde. Pars prior est cortex liber altera tercia suber. Unde Theodolus. Mutat flebiliter rigidū p corpore suber: Jñ corticillus.li. paruus cortex.
Cortina.f.p.vt dr in historijs.q̄q̄z dr velux. q̄q̄z tentorium.q̄q̄z tabernaculū. Uñ cortina est ornamentū eccliaz vel tabernaculoz.sicut vela ꝛpicta.que in laterib⁹ altarij suspendunt tur.ne sacerdos in aspectu circūstantiū ꝺfundatur z dr a corijs q⁹ primo ex corijs z pellibus fuerunt facte. Jtē cortina etiā dicebatur locus olim in templo.vñ dabant⁹ responsa vel pot⁹ mēsa in tēplo Apollinis.sup quā stabat phebus qui dicebat oracula z dicebat cortina .q⁹ corijo fetonis erat tecta. Uel dr cortina q̄si certina.q⁹ ibi certa dabant⁹ responsa.vel cortina. quasi cordicina.q⁹ ibi hoīm tenebantur corda. Inde cortinatus.a.ū.i.cortina pparatus. Inde et cortinari⁹ rij.qui cortinas extēdit.vl' seruat vel facit. Et hec cortinaria.rie.in eodem sensu. Et cortinarius.a.ū.q̄d ad cortinā ptinz Inde etiā cortinula.i.parua cortina.
Corus ri.pma.pducta p vento sine asperatōe
Cos.cotis.f.t.dicitur a cote greco quod latine. dicitur incisio.eo⁹ ferrū ad incidendū acuat. Proprie vero duri lapides appellantur cotes quasi cautes.et pducit co. Uñ Virgili⁹. Subigunt⁹q̄z in cote secures.
Cosmarcha.che.dñs vel princeps mūdi a cosmos mund⁹ et archos princeps. Jñ hec cosmarchia.chie.eius potestas.
Cosmarius.rij.m.s.dicitur dñs mūdi.
Cosmicus.a.ū.pe.cor.id est mundanus.
Cosmographus phi.dr q̄ mundū describit.et dr a cosmos q̄d ē mund⁹.et graphos q̄d ē scribere et cor.pe. Uñ in Auroza dr. Cosmographo moysi mihi preduce carmine huius. Jnde cosmographia.phie.mundi descriptio.
Cosmopeia.i.mundi factura.
Cosmos dicunt greci.et cōuertitur in latinam formā.z dr hic cosmus.i.mundus
Cosmus.mi.i.mūdus.a cosmos. Jtē cosmus dicitur ornamentū pontificis.
Costa.ste.dr a custodio.is.q⁹ coste custodiunt interiora. Inde hec costula.le.et costella.le.dimi.et hoc costarū rij.locus costaz. Et costar⁹ a.um.qui hz costas vel habēs magnas costas
Coste ꝛcas.gentes.vnū et idem signt.
Costus.ti.f.s.est radix herbe cuiusdam.
Cotana.i.mala cogogna.i.gen⁹ maloz. et ꝛclinat hz cotanū.mi.z scribit sine.c.i Pap. Uñ dicit. Cotana gen⁹ fructuū nucū.et cor. primaz vt pz in hz versu. Cū cotano morus moriq̄z so
Cote grece.incisio latine. Jzor sycomorus.

Cotula le.f.p quedā mensura vini continens cyathos sex.i.emina.q̄ ideo cotula dicitur eo q̄ insecisio et diuisio sextarij sit in duo equa et ita fit cotula

Coturnix.cis.f.t.a sono vocis dr quā greci or togon vocant et est auis regia: Hec pariter mor bum caducū vt hoies Et pd pe.vnde Auroza Mane conturnices vesperę vulgus habet.

Conterin⁹.a.ū.i.ex eodē vtero cū alio pgenit⁹

Cora.re.f.p.et core in plurali dicte sunt quasi coniuncte axes. In ipis enim capita femoruz iunguntur. Inde corula.dimi.

L ante R

Cra vox coruorum.

Crapula.le f.p.i.superabundans edacitatis. im moderata t noxia voracitas et dr a crudus q̄i cruda epula.cuius cruditate grauat cor t sto/ machus turbat. Est aūt vini cibiq̄z.vñ. Una bibit mane cerebrū reformat inane. Que pfu dit heri crapula mlta meri. Et ponit q̄q̄z cra pula p excessu i potu Vñ ps. Crapulat⁹ a vio

Crassus.a.ū.i.pinguis.sed abesus plus z̄ pin guis.t dr a cresco.cis.vel a creas.vel a creādo. quasi aptus ad creandas carnes t pparat. Inde hec crassitas.tatis.et hec crassitudo.et hec cras sicies.ciei Et p ꝯpositionē crassilent⁹ a.ū.id est plenus crassicie. Pap.dicit. Crassa fecūda pin guis spissa. Crassari corpis ē et sanguis. Cras sari animi et credulitatis.

Crastin⁹.a.ū.dr a cras.a quo etiā crastino as q̄d cōponitur pcrastino.as. vide loco suo.

Crater.eris.m.t.est gen⁹ calicū.i.poculoz du as habēs ansas .et fiebat pmo ex conexi one virgultoz.et dr a cratim.eo q̄ seinuicē teneat. Et vt dicit Pap: Crater est vas vinariū. Itē crater facit duplicē actū in singulari.s. craterē vel cratera.et cratera ē actus grecus. Et sil'r in plurali geminū hz actū. vt crateres.vel crate ras.vñ Virgilius enei.viij. Indulgēt vino. et vertūt crateras aenos. Idē in pmo enei. Crateras magnos statuūt et vina coronant. Inde craterculas dimi.paruus crater.

Cratera pe.pdu.pt esse actus grecus.et tunc ē mas.ge.sicut crater. Vel pt eē noiati⁹.et sic ē.f. ge.prime declinationis.

Crates tis.f.t.instrumentū q̄d fit de vimīnibus vel de ferro ad assandas carnes vel pisces ex/ sup. Inde hec craticula.di.i. parua crates. Et nota q̄ istud dimi.requirit q̄ dicatur cratis in ntō per.i. In multis tn libris inuenit crates i ntō per.e. Vñ in Auroza. Altaq̄ medio crates predicta recedit In grecismo Est crater pate/ ra connexio virga crates.

Creagra.gre.f.p.dr a creas q̄d est caro et agros q̄d est tractus Et sunt creagre tridentes fulci/ nule ad carnes ex caldarijs pferendas vl' extra hendas

Creber a.ū.i.densus vel spissus.sed differt ab his.quia creber dicitur ex multitudine vt cre/ ber paries circuit hanc domū id est multi parie tes. Densum siue densatum est q̄d visu nō est penetrabile vt ebur.licet tenue Spissuz vero quod non est tenue. Et pd cre. Unde quidaz Lectio crebra valet quā non oblivio tollit.

Crebrifurus.furi.m.s.est locus crebro habēs fures.s.qui sepe frequētatur a furibus.

Crebro.onis.m.r.alio noie dr porca.est autez porca illa terra que ptinet inter duos sulcos t dr a crebro.qz aqua crebro p ipam discurrit.

Credibilis.p.t.et hoc le.q̄d pōt credi.

Creditarius.m.s.i.psiliarius.vel camerarius cui secreta cōmittūtur. Inde hec creditaria.id est cameraria.

Creditor est qui alienā fidē sequitur mutua/ tam pecuniā numerando. Generaliter ꝑo cre/ ditor dr qui ex cā quacūq̄z alienā fidem sequi tur. Et dr ideo creditor. qz credit debitori.

Credul⁹.a.ū.q̄ semp vl' facile credit Jñ hec cre dulitas.tatis. Et ponitur cū in.vt Incredu/ lus.q̄ nūq̄z vel vix credit. Vñ Grecism⁹. Ru mor credibil' res credula que cito credit. Sic incredibilis et res incredula distat.

Crementū.ti.n.s.i.semen virile.et dicit a creo as.quasi creamentū. vñ Josephus. Crementū ad libidinē suo potius nutriuit ex corpore. Item crementū dr a cresco.is.et tunc tm valet quantum incrementū.

Cremiū.mij.n.s.i.siccamentū lignoz vel frit orū in patella.et etiā q̄d remanet in patella a/ridū ex carnibus post pinguedinē liquefactaz: dicit cremiū. Vñ ppheta. Ossa mea sicut cre/ miū aruerunt. Et dicitur a cremo:

Cremiū.n.s.i.sacrificiū.q̄d et holocaustū di/ cebatur.et dicitur a cremo as.

Creas.grece.latine dr caro.

Creperon dubiū dr. Inde creperus.a.um.id ē dubius.

Crepido.inis.ē ripaz obruptio saxi. vl' rupis vel montis extremitas.altitudo.sūmitas Po nit tn q̄q̄z p caverna vbi vie ꝯueniunt. in q̄ solent paupes latitare vel mendicare. Vñ Ju venalis. Nulla crepido va cat. Et ponit hic p sūmitate ripaz. Et dr a crepo.as.qz ibi ē fre/ quēti⁹ sonit⁹ ventoz et ruptio lapidū Quidā tamen volūt ꝛriuari a creperon q̄d est dubius

vel incertum. qz dubiū est in tali loco pnē pe
dem Item summitas vel extremitas in circui
tu altaris dicebaf crepido. z ip̄m ꝓpiciatoriū
vñ Ezech. xliij. De sinu terre vsqz ad crepidi
nem. i. ꝓpiciatorium
Crepitus us m. z hoc crepitaculū. i. sonus
Crepor oris. m. t. i. sonitus vel elevatio. z dr
a crepo pas
Crepundiū dij. n. s. i. cunabulū. z dr a crepo.
pas. qz in eo puer crepat. i. sonat vagiēdo Itē
fm Paū. Crepundia pueritia ornamēta indi
ta. q̄ expositis infantib⁹ adhibent vt cunabu
lū. vñ Hyeronim⁹ Inter crepūdia noui ptus
Crepusculū li. n. s. i. dubia lux. sez hora q̄ iter
noctē z diem est. vel inter diem z noctē. du/
bia an sit diei z noctis. z dr a crepon dubiū.
et ē duplex crepusculū. s. diei z noctis Ubi ad
uertendū fm Hugt. q nox hz septē ptes Pri
ma ps noctis dr crepusculū vel vesper a stel
la occidentali. Sed a ꝓticinium a ꝓticendo.
Tercia gallicinū a gallicantu. Quarta intē
pestū. i. nō oportu nū z nō aptū tps alicui rei
faciende. q̄n nihil agi pt. q̄si sine tpe. i. actu p
quē ꝓgnoscit tps. Quinta itez gallicinū. p/
pter gallos lucis p̄nūcios. Sexta matutinū.
inter abcessū tenebraz z auroze aduzū Sep
tima diluculū nūcia diei. q̄ incipit q̄si diei p
ua lux. Idem etiā auroza dr postea itez z cre/
pusculum.
Cresus si. m. s. rex lidoz. vñ Hyeronimus in
epla ad Pulinū. viij. cap̄lo. Prefertur vidua
diuicijs cresi
Creta te. f. p. q̄dam insula est. in q̄ fuit nutri/
tus Jupiter. Jñ cretus a ū. z cresus a ū Et h̄
et hec cretensis z hoc se. in eodem sensu. Et h̄
creta te. genus terre albe. s. argilla. qz in illa in
sula melior abundat creta. Jñ cretosus a ū. i.
abundās creta. z crete⁹. a. ū. id qd est ꝛcreta.
Cretic⁹ ci. i. iudex vel medic⁹. z dr a crisis qd
est iudiciū. qz fm crisim iudicat de infirmo an
debeat euadere. vel ne. l' dr a cerno nis. Jñ cre
ticus a ū. i. iudicialis vel determinatiu⁹ vt cre
ticus dies in q̄ sumi t iudiciū infirmitaz
Cretio onis. f. t. i. iudicatio vl' certa nūs diez
in q̄ instituit⁹ est heres. vel adiit hereditatē. l'
finito tpe cretionis excludit. z dr cretio q̄si de/
cretio. qz ita decernit vel ꝓstituit
Crebz bri. n. s. est instrumentū aptū ad pur/
gandū fruges. z dr a currēdo. qz ibi currit fru
mentū. Vel dr a creber a ū. qd est idem qd den
sus. eo q̄ sit crebro pforatū. Jñ crebellū li. di.
i puum cribz. Unde q̄dam. Haurit aquā cri/
bro clericus absqz libro

Crimen inis. n. t. dr a careo. vt furtū falsitas
et silia. q̄ nō occidūt sed infamāt
Criminū capitales erant carceris custodes. q̄
etiā stratores dicunt a sternendo. qz damna
tos punie bant
Crimen ecclesiasticū est qd ptinet ad inrisdi/
ctōem ecclesie. vt heresis sacrilegiū. simonia p
iurijū. vsura adulteriū. xij. qz. ij. in sum. lxxvij.
dist. i.
Crimen mere ecclesiasticū est qd p̄cipal'r ex
tum a canonib⁹ sumpsit. z solum coram iudici/
bus ecclesiasticis ꝓgnosci habeat. de cuius ꝓg
nitōe iudices seculares se nullaten⁹ intromit
tere possunt. vt ē crimē heresis Sed crimē me
re cuile p oppositū est delictū legib⁹ ciuilib⁹ p
hibitū. alias in se nō peccatū. vt in ciuitate ire
de nocte p⁹ sonū cāpane vel ꝓsil'e Crimē ꝓ
mixtū est qd spectat ad foz vtrūqz. vt est sacri
legiū qd spectat ad foz ecclesiasticū. z p̄t etiaz
iudex secularis de pena ei⁹ ꝓgnescere z sacrile/
giū punire fm glo. in ꝓvo admim⁹. in. c. felicz
de pe. li. vi. z de h̄ē glo. in sum. xi. q. i.
Crimen lese maiestatz est vbicūqz qs ꝛ vlterz
aliqd molitur. aut q̄ pfugit ad hostes. l' istos
iuuat q̄licunqz causa. sez armis ꝓsilio vel pecu
nia vel q̄ subiectas puincias nitit facere rebel
les. vel seditōes. aut bella mouit in ciuitate.
vel q̄ platum magistratū vel p̄cipem occidit
vel qui cōtra latus eius militat. vel arma fert
et occupat contra rempublicā. Et idem dr cri
men pduellionis. i. hostile. Nam pduelliōes
dicuntur hostes. Secus si ꝓmittitur hoc cri
men non contra rempublicam. quia tunc nō
dicitur p̄rduellionis. sed simpliciter lese ma/
iestatis. Et nota q̄ non subditus crimen lese
maiestatis non committit. vt in. §. rursus. in
cle. pastoralis. de re iudi. vbi rex cecilie. Ro/
pertus non eodē modo subfuit. Henrico im/
paratori. q̄ crimen lese maiestatis in eum cō/
miserit
Crimen heresis in multis ꝓuenit cum crimi/
ne lese maiestatis. z hmōi fm canones est p/
prie lese maiestatis. qz ledit rempublicā im/
paratorē etiā diuinū z celestē
Crimen sacrilegij fm Azo. fit ꝓprie q̄n sacrū
de sacro aufertur. Ac etiā fm eum. si qs non sa
crum de sacro recipit. vel sacrum de non sacro.
Sed fm leges tunc sacrilegium non est. quia
q̄n res priuate auferunt de sacro. tunc acto fur
ti locum habet Hosti. tamen dr. q̄ si accipitur
sacrum de sacro. vel sacrum de non sacro. sp sa/
crilegium fit. vt xvij. q. iij. q̄squis. ver. simpli
citer

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Crimen peculiatus. fm Izo. locū habet p pe/cunia publice recepta vel intercepta. vel q̄ cū/q̄z mō ꝓraminata. vt si in auz vel argentū vel es publicū aliq̄s ferz. vel sil'e aliq̄d inducat. id est aduciat Idem est in sacra revt invasis ec clesie. Idem est in religiosis in ornamētis se/pulchris.

Crimen stellionat⁹ fm Izo. dr a quedā aīa/li reptili. quod dr stellio. Et ꝓmittit hoc cri/mē. q̄ i varietate animi rē aliquā alteri pignéi obligatā siue pigneratā alij postea obligat Et dr a stellione. q̄z sicut ille verines est varius i colorib⁹. sic ille q̄ ꝓmittit hoc crimē est vari⁹ in ore. t inconstās in mente

Crimen fraudati census ꝓmittit cū q̄s furat publicā pecuniā sibi accōmodatā.

Crimen fraudate annone est cū portitores fu/rant victualia a re publica ad exercitū missi

Crimē ꝓtaculare est q̄d morte expiat.

Crimen ꝓcussionis ꝓmittit. q̄ ꝓtextu offici. sibi ꝓcessi extorquet ꝓminando aliq̄d ab in/nito Et tali crimīe punit q̄s pena q̄drupli. i. q vij. sanximus in fi.

Criminū alia sunt ꝑuata. vt illa quoz execu/tio. i. accusatio. vel denunciatio primet tm ad illos q̄bus inferunt. vt furta damna illata t iniurie. Alia sunt publica quoz executio dat cuilibet de pp'o. Qm̄ ad publicā vtilitatē spe cta. ne maleficia maneāt impunita. vt homi cidia patricidia adulteria. post q̄dragesimum tm̄ diem. vt. l. iure. mariti. C. de adulte. Itē le/se maiestatis. Et nota q̄ crimen dr q̄nq̄z mo/dis Primo sumit p q̄libet peccato siue sit mor tale siue venale. Secdo p crimine irrogāte in famiā. quod est accusatōne t damnatōne dig nissimū. Tercio p peccato quod cuenit ex delī/beratōe. siue mortale siue venale sit. quod nō deletur nisi p pn̄am. Quarto quod semel cō/missum sufficit ad ꝓdempnatōem. nō tm̄ infa mat. Quinto quod irrogat ꝑpetuam infamiā vt no. xxv. dist. c. vnū ozariū. §. nunc aūt. Et lxxi. dis. apl's. vñ. Si q̄libet est peccatoz non tm̄ q̄libet est criminosus

Crimal'. ꝓ. t. t h̄ le. i. ad crimē ptinēs. t dr a cri nis Hz crimal'. m. t. i. ac⁹ q̄ crines aptant

Crinis nis. m. t. a cerno dr. t sunt crines ꝑpe mulier sic dicti. eo q̄ crinib⁹ a viris discernā tur. t ita q̄z tū ad vocē descendit crinis a cerno sz q̄tum ad significatōem potius a discerno. Etiā dr alio mō hic crin⁹ ri. qd̄ t ꝓplicatura dr capilloz. a cirrim qd̄ē tondere. Jn̄ crinicu lus. i. ꝑuus crinis. Et crinit⁹ a ū. pe. p. i. mag nos habens crines

Cripta pte. i. spelunca caverna. vel turba hoiz et dr a crepo.

Crista ste. f. p. dr illud qd̄ eminet sup galeā. et sup capita q̄rundā anū. Jn̄ cristat⁹ a ū. t. cri/sta ornatus. vel q̄ magnā hz cristā. Jnuenit etiā cristat⁹. t. galeatus.

Cristallus li. f. s. genus est cādidi lapidis q̄si nix. t fit glacie durata p annos. vñ t greci ei nomē dederūt. Et nota q̄ antiq̄ dicebāt h̄ cri stallū li. vñ Auroza. Cristallina facit facta se nestra decens Et cristallus apposita radijs so lis adeo rapit flāmā vt aridis fungis vel se/lijs p̄beat ignem. fulgidū āt nihil aliud q̄s fri gidum pati potest

Croce⁹ cea ceū. t hec crocea cee. f. p. i. cuna ian tiū. vñ in Threnis Hyere. Qui nutriebant i croceis amplexati sunt stercora.

Crocodillus li. q̄d dā aial q̄dripes. t dr a cro cos. eo q̄ croceū hz colorē. Et est plerūq̄z i lō/gitudine xx. cubitoz. tentū t vnguū ūmani tate armat⁹. tāte duricie q̄ fortiū ictus lapidū tergo repcussus nō sentiat. Nocte in aquis et die humi reqescit. Solus ex aialibus supio/rē mandibulā mouere dr. Quidā tm̄ dicunt. q̄ ꝓponatur a crocus t dilus quod ē metus. Un̄ Herba crocus dilusq̄z metuēs venit hic crocodilus. Nam croceis maculis variatur t est metuend⁹. R. post. c. p̄mū sibi dans. l. sep tito solo

Crocus ci q̄dam puer ꝟsus in florem fm poe tas. Jn̄ h̄ crocus ci. dict⁹ est flos Hz ꝓprie h̄ crocū ci. ꝑ floze. sed p puero h̄ crocus. lz p flo/re inueniat h̄ crocus ci tm̄ hoc fit grā pueri. Vl crocū dr a cozicio oppido cilicij. vbi melius t pl⁹ abūdat q̄z alibi. Jn̄ croceus cea ceū. t hec crocea cee. substātiue.

Croma grece dr latine color Jn̄ cromatic⁹ a ū qui colore non ꝓfunditur. nec colorē mutat. fm Hugz. Pap. dicit. Croma grece dr color vel humor

Cronia nie. plurus corpis morbus. q̄ multo tpe morat. vt podagra vel ptisis

Chronic⁹ a ū. i. tpalis terren⁹ Et pl'r hec chro nica oz. i. tpa vel tempoz series. vel ordo. vel liber vbi descripta tpa ꝓtinent vel facta diuer soz temporū

Chronogphus. pe. cor. q̄ describit tpa. t dr a chronon qd̄ est tps. t gphus qd̄ est scriptor. Jn̄ chronogphia phie. i. breuis scriptura vel temporū descriptio

Chronon grece latine dr tempus

Cruciabilis. ꝓ. t. t hoc le. qd̄ est dignū vl' ap/tum cruciari.

Cruciamē.inis. ꝛ hoc cruciam̄ tū.ꝛ hoc crucīū
cij.oia idē.scz tormētū qđlibet. Ūn Lucilli⁹.
vinū crucīū insuaue dixit.
Cruciarius.rij.q̄ ē cruce dign⁹. vl q̄ fert crucē
ad suū dispēdiū. vl ad officiū suspendij. vl ad
signū pfessionis ꝛ regionis sue. ꝛ dr a crux.in
cruciari⁹.a.ū.adiectiue.
Crucibolū.li.n. s.i.lucerna.ꝛ dr a crucio ꝛ bo.
lus.q2 bolus.morsell⁹ sept ibi cruciat ꝛ dimi/
nuit. Crucibolū etiā dr mortariū
Crucicula.le f.p.i.pua crux
Crucifer.a.ū.q̄ fert crucē.
Crudel.p.t.ꝛ ꝫ le.i.crud⁹ Et ē crudel i sāguie
seuus in ira.
Crud⁹.a.ū.dr qđ nō ē coctū. q̄si nō sine sāgui
ne. Et dr a cruor. Et in p trāslationē dr hō cru
dus. q̄si nō coct⁹ nec esui habil. Est em asper ꝛ
crud⁹. Ūn hec cruditas.tatis. Ūn Crud⁹ nō co/
ctus ē crudel q̄ qz crudus.
Cruēt⁹.a.ū.i.sanguine inq̄nat⁹.l q̄ amat effu/
sionē sāguis. Ūn cruētat⁹.a.ū.ꝛ dr a cruētus.
q2 cruētat⁹ dr pp̄e sanguie inq̄nat⁹.sz cruēt⁹ q̄
amat effusionē sanguis.
Crumena.ne.pc.pro.sacc⁹ marsupium qđ ꝛ cru
ma.me.dr.
Cruor.oris.a curro dr.eo q⁹ cruor currēdo cor
ruat. ꝛ ē cruor effusus.sanguis ꝑo in corpore.
Ūn Sāguis alit corp⁹ cruor ē de corpe fusus
Ul sanguis ē hoim cruor victimaꝝ. Ul cru/
or ē corrupt⁹ sanguis q̄ emittit. ꝛ dr sanguis.
q2 sit suasuis
Crus.crur.n.t.dr a curro.is.q2 crurib⁹ curri/
m⁹ ꝛ gressū facim⁹. Et stz crura sub genib⁹ vsz
ad suras. Ul crus ē os tibie anteri⁹ Jn cruscu
lū.i.puū crus. Et cruscul⁹.a.ū.q̄ pua hz cru/
ra. Et crurat⁹.a.ū.q̄ magz hz crura
Cruscumul⁹.li.m.s.est tumor crurum. ꝛ dici/
tur a crus.
Crustū.sti.n.s.l crustulū p fragmēto panis. ꝛ
pro q̄libet edulio.
Crusta.te.vl crustula le dimi. pc.cor.ē lamina
q̄libet vl fragmētū auri vl argēti. vl alteri⁹ me
talli vl ligni vl lapidis. Ūn marmorati lapi
des crustati dicūt. Jtē crusta vl crustula sup/
fies vl corter panis vl alteri⁹ rei.
Crustaria.rie.i.taberna a vasis crust.tz sic dcā
Crustosus.a.ū.i.plen⁹ crust.z. ꝛ dr a crusta. Jn
crustositas.tatis.
Crustumiū.mij.qđdā gen⁹ piri. q2 durā habet
corticis crustā. vl dr a crustumia regiōe. ꝛ i ea/
dē significacōe pt declinari adiectiue.
Crux.crucis.dr a crucio.as.q2 cruciat. ꝛ facit ge
nitu⁹ plis crucū q2 format ab ablatio cru/
ce e mutata in u. Et cor.u.añ c. Ūn Horati⁹ in
epl̄is. Nō hoiez occidi. nō pasces in cruce cor/
uos. Et i Aurora. Extat imago crucis q̄ vincat
om̄e malignū. Et nota q⁹ crux p̄pi q̄ttuor lig/
nor genē fuisse phibet.s.palme. cypressi.oliue
ꝛ cedri. Ūn q̄dā. Ligna crucis palma cedrus
cypressus oliua. Hāc dām lignor videt apo
stol⁹ innuē cū dr. Ut possitis ꝑp̄hēdē cuz oib⁹
sanctis q̄ sit latitudo longitudo.sublimitas ꝛ
profundū.

C ante V

Cubatoriū.rij.tā p lecto q̄s pro alia re cui in/
nitimur. ꝛ dr a cubo.
Cubicularis.ris.m.s.i.lecti custos vl fabrica/
tor vl p̄pator. Jn cubicularia.rie.in eodē sēsu
Pōt etiā adiectiue cubicularis.a.ū.qđ
ptinet ad cubiculū vl ad cubicolariū
Cubicularij dicūt serui q̄ cubiculum dñi sui
procurant.
Cubiculū.li.i.lect⁹ a.cubo.as.
Cubile lis.n.t.dr a cūbo bis. vel a cubo bas.
er ē ꝑp̄rie ocubinaꝝ. sicut genial sponsaꝝ Fit
em ad lectū ocubinaꝝ pot⁹ adscensus ꝛ incli
namentū q̄s ascensus.
Cubito onis.m.t.i.masculus
Cubitus ti.m.s.ē q̄dam ps brachij ꝛ dr a cu
bon eo q⁹ firmū ꝛ solidū mēbꝝ sit. vel dr a cu/
bo bas. q2 sup cubitū solent cubare in come/
stione. ꝛ durat vsq̄ ad manū. Uel est mensu/
ra q̄dam a medio brachij vsq̄ ad finē digito/
rū se extendēs. Jn hic ꝛ hec cubital ꝛ hoc le.
Et sunt cubitalia sup q̄ cubitū vel cerueicē re/
clinam⁹. vt aurealia ꝛ puluinaria. vl etiā alia
Jtē cubital opponit bicubital le. ꝛ tricubital le
Uel cubit⁹ opponit bicubit⁹ a ū. tricubitus
a ū. Et vt dr Papias. Cubitus dupl vsum
vnus q̄ natural ad digitoꝝ summitatē a cu
bito vsq̄ ptenditur. q̄lu Moyses archam mē
suraui. Alius cubitus est q̄ ꝛ maior dr. qui
brachio extenso toto cubito capiti sedē plato
nē demōstrat. q̄ archa noe demetita est Ūn Est p
mensura cubitus cubituſq̄ lacert⁹.
Cubon interptat firmū siue solidū
Cubus bi.m.s.est figura solida q̄ longitudie
altitudine latitudine ptinet. Ūn cubicus dr
nūs solidus.s.habens in sui denoiatōe q̄ttu/
or voces. vt bis duo.bis ter.ter tria. Jn cubi
cus a ū. ꝛ hic cubicus p illo solido numero.s.
idē qđ cubus. Et vt Pap. dr. Cybus grecuz
est latinū cubus
Cucullus.m.s.i.vestis capuciata. ꝛ lata hu/
meros tm ꝛ caput tegens. instar caputij. Ūn

Juuenal'. Sume nocturnos meretrix angusta cucullos. Itē cucull' ē qdā gen' poculi. Vñ Horati'. Reges dicūt mlti vrgē cucull'.

Cuculus auis qdā a sono voc dctā. Vñ. Insilunt cuculū in claustr quere cucullū Itē Licet p mlros cuculus cātauerat ānos. Psallere nescit adhuc aliū cantū nisi gucguck.

Cucuma.me.f.p.a sono feruoris dr. sic cacab' .i. vas eneū desup cooptū. in q calescit aq l'coquit cib'. Itē cucuma vl'cucurma dr qdam genus claue.

Cucumer l'cucumis h' cucumer ē herba c' fructus humide nature ē. t dr ab amar'. eo q inde dū sit amar'. q dulc nasci phibt si lacte mellico eor semē infundat.

Cucumerariū.rij. n.s. loc' vbi cucumeres abūdāt t seruāt. Jñ cucumerari'.rij.m.s. t hec cucumeraria.ę vl'q eos custodit vl' vēdit. Unde Ysaie.i. Sicut tuguriū in cucumerario.

Cucurbita.te.f.p.pc.cor. dr q sit fructu rotūdo t foliis vt cucumer vsual'. sz pcipue agrestis cucurbita q t colocyntida dr sm Hugt. Papi. ꝙo dr. Cucurbita.i. succura q si spēs cucumeris hz. Est ät frigida t humida. Cucurbita et ē vētosa vñ trahit sanguis.

Cudis.f.t. malleus

Cuias.iat'.p.t.ē interrogatiū possessiuū infinitū relatiū gētile t patriū. t derivat a cui'. a.ū. t hz q̄rere de gēte vl' patria. tñ sil' t semel nō pōt q̄rere de vtroq. Ad qd pñt respōderi ista duo ꝓnoia nras t vras. vt Cuias ē iste. rñdet nostras. i. de nra gēte vl' patria. vl' pñt rñderi nomia gētilia seu patria. vt Romani' italic'. vel specificātia gētē vl' patriā posita i ablatio casu cū hac ꝓpōe de. vt Cuias est iste rñderi pt de tuscia. de bononia. Et circūflectit in cuias. q olim dicebat h t hec cuiatis. t h te. qd penul. circūflectebat

Cuius.a.ū. derivat ab hoc gtō cui'. t est infinitū interrogatiū possessiuū relatiū. Et differt a gtō c'. q c'.a.ū. possessiuus ē t acuit in fine. t tenet cōcordare cū substātiuo in trib'. Vñ Virgili' in buccol'. Dic mihi Dameta cuius pecus an Melibei. Sz gtūs cuius nō acuit. t ē primitiuū. t nō requirit predictā conuenientiam accidentiū. Itē ad interrogationē factā p cui'. a.ū. debent responderi nōia vl' pronomina possessiua. vl' gtūs specificans possessorē. vt cuiꝰ ē istud mancipiū. respondet petrus. meus. mei. martini.

Culcitra.re.f.p.pc.cor. dr a calco. q si calcitra. q calcat. i. farcit plumis. vel dr a colo. lis. q colit diligēter cultura.

Culex.cs.m.t.ē aīal puū volatile dict' ab aculeo quo sanguinē sugit. Culices nō tangūt hominē si absinthio cū oleo decocto se pungat. et cor. li. Vñ Aurora. Discutiāt culices hoiez turbādo quietū.

Culina.ne.f.p.pc. pdu. dr a coqns p diminutionē. Vl' vt dr Priscian' in qrto libro. denominatiuus. a coqu' dr hec coqna t culina. t pdu. li. Vñ Juuenal'. Centū cōuiue seqt sua q̄q culina. Pap. dr. Culina vl' coquina loc' coquēdi a coquendi a coquo dicta qui est artifex coquendi.

Culla.le.f.p.ē gen' vestis monachor. Jñ cullula.f.p.i. pua culla. Et cullat'.a.ū.t. culla indut'. Et hec cuculla idē qd culla. Jñ cucullat'.a.ū. Aliꝰ dicūt q cuculla sit dimi. a cella. q minor cella. vl' casa. Aliꝰ ꝙo a culla dicunt q si minor culla.

Culleus.lei.m.s. est quidā saccus de corio in q damnati insuebātur. sez q patrē vl' matrē l' fratrē occiderāt. vl' patriā pdiderāt. vl' aliū scel' magnū cōmiserāt. t cū dānato includebāt simia serpēs t gall' gallinaci' t canis. t sic imaē vl' etiā in flumē vicinū sm q̄litatē illi' regionis pūciebat. at tunc canis simiā simia gallū gallus serpentē persequebat donec serpens per os vl' per podicē damnati intrare cogebatur. t sic magnis pnis affligebat. Vñ Juuenalis. Cuius supplicō non debuit vna parari. Simia nec serpens canis nec culleus vn'. Et dia claudo. dis. vl' dr ab occulo. lis. q si occuleus. De pdicta pena dr in. l. vnica. C. de his q pa. t li. occi. Vel culle' est sacc' in q portat triticū t marie de corio q supponit equo. Jñ culleatus. i. a.ū. i. in culleum missus. Et hic culleolus. li. i. pu' culleus.

Culmen.inis.n.t.i. summitas tecti. q tecta domor apud quosdā culmo cooperiūtur. Jñ culmineus. a.ū.

Culmites.p.g. pl'is nūeri pc. cor. i. diuites q si bi diuitias accumulāt.

Culmus.mi.m.s.ē ipe calam' spice. q radicibus nascit. licz t culm'. q̄nq inueniat p ipso folliculo vñ spica exit. vel q̄nq pro ipsa spica et dr a calamo q si calam'. Vñ hec coloma.me. .i. calam' cū spica sua

Culpa.pe.i. nocta crimē mala fama reprehēsio. Et videt derivari a cello. lis. qd nō ē in vsu eo q̄ pcellat t pcuriat hoiez. Jñ ilis t hec culpabilis. t hoc le. t hec culpabilitas. tat'. Jñ dim culpula. le. dimi. i. pua culpa.

Culpone'. nei. m.s. calciamētum rusticor. amplū t latū. qd alio noie dr pero. onis.

Culter tri.m.s.ðr a colo is.q; anteq̄ falces essent repte. vites et arbores cū cultellis puta/bāt et colebāt. Jñ cultellus .i. parus culter.

Cultrū tri.n.s.i.patella. Uñ culter cultellus tibi sit cultrūq; patella.

Cultus a.ū. ꝑm Pap. i. ornatus aptatus. sed cultus us.ui.i.religio. quā credētes exhibem⁹ Et cōponit cū in. vt incultus. ⁊ qñ incultus. idē ē qđ nō cultus ē nomē. sed icultus. i. inhabitat⁹ pticipiū ē ab incolor.leris.

Cul⁹ li.m.s.i.anus ani. ⁊ ðr culus quasi curnus. eo q; p eū interiora discurrant.

Cūba be.f.p. ⁊ cimba be.i.ima ps nauis ⁊ vicinior aq̄s sic dicta q; aq̄s incūbat Under ipsa nauis ⁊ precipue pua qñq; ðr cumba siue cymba.

Cuminū ni.n.s.pe.pdu.latīe. ðr ciminū grece. herba quedā est. vide supra ciminū.

Cumulus li.i.summitas ⁊ aliquor congeries/tio et ðr a culm⁹. Jñ cumulosus a.ū.i.plenus cumulo. et cumulositas tatis.

Cuna ne.f.p. quasi cyna. i. lectulus vbi pueri iacere cōsueuerūt. Jdē ⁊ alio noīe ðr crepūdiū et ðr sic. q; ptui solet adhiberi. vl' q; puer iacz in ea cinctus. Cuna etiā ðr dea pagano⁹. que cunā ðr infanti admīstrare. Jñ hoc cunabulū ðr tps in quo puer iacet in cunaculo. ⁊ cōpōit incunabulū idem qđ cunabulū.

Cūcta te.i.morat ðr a cūctis ta.ū. Unde Latho. Prospicito cūcta tacit⁹ qđ quisq; loq̄tur Nō pōt hic cūcta eē plis nūeri⁊ actī casus. q; constructio esset incongrua Est ergo cuncta ablatiuus singl'aris. et ē talis sensus. Tu tacit⁹ pspicito id qđ quisq; loquat. pspicito dico cūcta. i. p cūctā. i. morā. anteq̄ des rnsum. vt intelligas qđ ðr. q; qui prius rndet q̄ audiat. stulū se demonstrat⁊ cōfusione dignū.

Cūctipotēs pe.cor.i.deus cūcta potens.

Cūctitenēs tis.pe.cor.i.cūcta tenēs.

Cūctus a.ū.i. vniuersus. vel collecta ī vnum. vniuersa multitudo. q̄i cuneus eo q; oēs ī vnū coeant. Cūcti enī dicūtur oēs cū cuncti sunt ⁊ simul faciūt. aliter dicūt oēs et nō cūcti ⁊ scribit p n. in ꝓma syllaba. Jnuenit etiā cōtus p o. vide supra ꝓt⁹ Jtē declinat hec cūcta te Uñ quidam Prospicito cuncta si vis bene dicere cuncta.

Cuneus nei.m.s.i.collecta ī vnū militum vel peditū multitudo Uñ qui in vnū coeūt dicūtur cuneus. q̄i counei⁹. eo q; i vnū coeāt ⁊ cogātur oēs. Cunei⁹ etiā ðr q̄ddā instrumētum ligneū ad findendum ligna. ⁊ ad firmādū stilum in firmamento aliq̄. l' alia re sil'iter a coeo eo q; coeat ī summitate. vel q; sui interpositio diuersa faciat coire vel coartari. Ad cui⁹ sil'itudinē dicūt cuneū in expeditione dici

Cuniculus li.m.s. idē est q; cuneus. s. via oc/culta ⁊ subterranea Jñ hic cunicul⁹ li.pe.cor. quoddā aīal in subterraneis hītās cauernis. vel ðr cuniculus q̄i caniculus. eo q; canū ida gine capiat. Hic cuniculinus a.ū. possessiuus vt cuniculine pelles. Jtē cuniculus ē qđdā genus machinar⁊ cante ad vrbes capiendas iuē tū. Uel ē castrū sub terra factus instar cunor. Uñ Ambro. sup Egesippū Joānes princeps seditionū cuniculū suffodit Et ꝓt intelligi cuniculus. tā via illa subterranea q̄ machinatio in ea facta. nā hmōi fouee subterranee sepe fiunt ad capienda oppida

Cunn⁹ ni.m.s.ðr a cunio is. qđ idē est qđ putrescere vel stercus facere. ⁊ est vas mulierum. Jnde cunnulus idem.

Cunus ni.m.s.i. forame occulta via. ⁊ sub/terranea.

Cupedia die.f.p.i.cupiditas edendi. ⁊ bibēdi et ðr a cupidue. Uñ Aug⁹ in li. de doc. xp̄iana. Fieri pōt vt sine aliq̄ vitio cupedie vel vorācitatis pciosissimo cibo sapiēs vtatur Jñ cupediosus a.ū.i.superbus vel cupidus.

Cupes pīs plis nūeri. i. cibi lautiores. vñ ꝓt orīri cupido ꝑm Hugt. Pap. ðt. Cupes fastidiosus supbus cupidus

Cupidenarius rij.m.s.i. denarior cupidus sic mercator. vel adiectiue ꝓt deriuari cupidenarius a.um.i.cupiens denarios Uñ Terēt⁹ in eunucho Cōcurrit leti obuiā mihi cupidenarij

Cupidineus a.ū.i. voluptarius.

Cupido dinis. p cupiditate l' auaritia ē ge.f. sed p filio veneris s. deo amoris ē ge. mas. Et p ambob⁹ signatis ill' pdu. pi. Uñ p cupiditate in Ouidio de arte Nō latet ignotū ē. ignoti nulla cupido Pro filio veneris in Ouidio de reme. Parce tuū vatē sceler⁊ dānate cupido Jnuenitur etiā cupido dūs vl' ablatiu⁹ de cupidus a.ū. ⁊ sic cor. pi. Uñ. Ouidius in epi. Adiuuene et cupido credar reddita ꝛgo. Et sic reperitur in tribus sigtis Unde Jpe cupido nocet multis cupidoq; cupido.

Cupidus a.ū. auarus. sz cupidus ī acquirendo. auarus in retinēdo. Jñ cupidulus. i. aliq̄ tulum cupidus.

Cupla ple.f.p.ðr a copulo as. Et sūt cuple ptes edificiorum sic dicte. q; copulāt inter se luctātes. Luctātes sil'iter sunt ptes edificior sic dicti. eo q; crecti inuicem se teneant more luctantium.

Cuppa pe.idē est qđ doliū. Ūñ Lucanus in ñsto. Nāq3 ratē vacue sustētāt vndiq3 cuppe.

Cura re.f.p.i.sollicitudo.anxietas.q3 aūt dr cura quasi cor edens. vel cor vrēs vel quasi a cor de ruens. vel cor agitās ethymologia ē nō cō/positio. Differt tn cura a sollicitudine. qz sollicitudo moderata est et tpalis. sed cura sine moderamīe. Itē cura ē medicina. Ūñ. Cura fugat morbos et auarū pectus adurit.

Curator toris.m.t.dr qui curā fert de pueris qui eius etatis sunt vt sua negocia admīstrare ñ pñt. Uel qui curā alicuius gerit defendēdo ipm a ptore fm leges legitie datas. Uel q3 res adolescētis admīstrat. Et differt a tutore. qz curator daf pricipaliter rebꝰ. et secūdario pso ne. Tutor vero primo et pncipaliter daf pso ne. et secūdario rebus vel patrimonio.

Curculia lie.fe.p. et curculias vocant naute funes quibꝰ in tēpestate vtūtur fm Hugui. Pa dicit. Curculias naute suo more vocāt funes quibus in tēpestatibus vtūtur.

Curculio.onis.f.t. q3dā vermis q3 comedit legumina. et dr a gutture. qz pene nihil aliud est q3 gattur. q3 eni totus cōstat i gutture Et hoc nomē vitiose inuenīt scriptuz p g. cū certū sit cē scribēdū p c.s.curculio .sed hic error pcessit a derivatione facta a gutture. Dī eni curculio q3 gurgulio a gutture. et hinc facta trūslatiōe curculio dr papus. Cū eni papus est inflatus est sīlis illi vermi Totus eni videt cōstare i gutture. et fere nihil aliud cē videt nisi guttur fm Hug. Pa. dicit. Curculio vermis frumēti vl fabe. Ji curculiūculꝰ.li.dimi.i.pnꝰ curculio.

Curia rie.f.p.ē locus vbi redditus. vl hitatio pncipis. et dr a cura. qz ibi frequēs cura ē et sollicitudo de rebus admīstrādis. De curia dicit quidam. Curia curax genitrix. nutrixq3 malox. Inuictis victos inhonestis equat honestos. Et est ibi quidam color rhetoricus. q3 dr agnominatio. Itē curia.i.meretrix. Unde. Curia ius curat meretrix est curia dicta.

Curialis cō.t. et hoc le. q3 ē de curia .vl ptinens ad curiā. vel res curie. Itē curialꝰ dr ille q3 ē officio curie vel iudicis obnoxiꝰ.i.obligatꝰ. adulatur pncipibꝰ di.xxxvij.nōne. Ūñ curiales dicimꝰ oēs qui quacūq3 cōditiōe obligati sūt curie alicuiꝰ publice ptātis. siue milites. siue aduocati sint. siue iudices. siue officiales. siue histriones. et breuiter q3cūq3 siue hñtes officium honestū siue inhonestum.

Curio onis.m.t. q3 est de curia. et cōponīt cū de vt decurio. Curiōes etiā dicūt qui accipiūt curā de pleb et ciuilia officia pcurāt et exequūtur Jdē et decuriones et curiales dicti sunt

Curiosus a.ū.i.facetus. dicax vrbanus Item pe curiosus dr q3 vitā alioz inuestigat et sua interioza ignorat. Jn curiositas et sumitur p subtilitate nimia cura exquisita. de renun.ca. i.li.vi.

Currax o.t.i.velox et cursu potēs. Jñ curraculꝰ la.lū.i.aliquātulū currax vel velox

Curriculū li.n.s.i.paruus cursus. vel tpis cursus. siue spaciū. vel etiā ipm tēpus. qz nō stat sed currit. vel locus siue spaciū in quo sit cursus vel officiū currēdi. Et ablatiuꝰ singularis huius nois.s.curriculo pomit aduerbialiter p cito vel celeriter. Ūñ plautus. Licet nos abire curriculo. Et Terētus. Percurrere curriculo Sed fm Hug. melius ē vt hic et ibi teneatur in vi ablatiui et ponatur pro cursu. vt sit sensus. Curriculo.i.cito cursu.

Curritis tis.i. Juno. et dr a cura. qz credebaf curā gerere populo. vl potiꝰ dr a currus. quia Juno vtif curru et armis. Est eni dea belli protegēdo populū. et pdu.pe. Ūñ Martial' Curritī dcent memorare bellātes

Currus rus.rui.q3ddam genus vehiculi Jnde curriculus.i.paruus currus.

Cursilis ɔ.t. et hoc le. pe.cor.i ad currendum facilis.

Cursio onis.f.t. est ipse actus currēdi

Cursor orꝫ.m.t.dr a curro. vt cursor dñi pape

Cursus.us.ui.ē velocitas pedū. et dr a cruce.

Curruca ce.f.p.ē quedā auis que alienos pullos educat vel nutrit. et dr a cuculus eo q3 dū cuculus eius ouа sorbeat sua relinquēs curruca tādiu ea fouet et pullos natos educat donec filij inde nati et excreti eā currucā comedant. Unde et curruca dicitur ille qui cū credat nutrire filios suos nutrit alienos Hec eadē auis linosa dicitur.

Curulis m.t.ē sedes consulum vel pretox et ediliū. et dr curulis quasi currulis. qz in curru ferebatur. Jnde hic et hec curulis et hoc le. adiectiuz. Et hic et hec curulis qui et dignitate sedet in tali sede. et cor. primaz. sed produ.pe. Unde. Possident hanc sede presul pretorq3 curulem.

Cuspis dis f.t. dr p pe posterior ps haste et dicitur a cespite quasi a virgulto Dicit tn q3q3 cuspis ipsa hasta. q3q3 summitas haste. q3q3 hastile amentatum.

Custos dis.ɔ.t.i.seruator pastor. pcurator. Jnde hec custodia die et custodela le.pe. produ.in eodem sensu. Et hic custodiarius. et hec custodiaria. idem quod custos.

Custodia ē exhibitio reoꝝ. vt di. Azo Bedz legistas est custodia que fit i carceribꝰ publicꝫ et etiā phibet carceres ꝓuatos. vt ptz ff. L. t ꝛ prima. carce. inhiben.

Cutis is. f. t. i. pellis. t dr a cote grece qđ sonat incisio. Sz pellis dr qz extraneas iurias corꝑis tegēdo pellit. Pellis vero ꝛtracta tā dr Coriū a carne quā tegit. sz hoc brutis aīalibꝰ ē ꝓpꝝ. Cutis vero dr. qz primā incisionem patitur. t cor. cu. Vñ Birrhia. Pena tenet stimulos innouat illa cutē. Jñ cuticula le. i. parua cutis.

Cuticus a. ū. i. stupratus corruptus. et dr a cutis. t cōponiť cū re. vt recuticus a. ū. in eodez sensu. vel qui retroueꝛsam hz pellē mēbꝝ virilis. Vñ repcutici ꝓprie dicūtur iudei quasi retro hñtes cutē. i. circūcisi. Carēt enī anteriori pelle virilis mēbꝝ. Vñ Martial ad suā vxorē ait. Hec recuticoꝝ fugis inguina iudeoꝝ Et Persius. Recuticaqz sabbata pellis.

Et vocant sabbata recutica ꝓpter recuticos. qz ad eos ꝓtinēt. t ea celebrāt.

D ante A

DAbir siue Daur oraculū dicī. sz in li. Regꝫ. interptatur loqla Dabreiamin. lib q dr sermo dierum. i. paralipomenon

Dactyloss grece. latine digitus dr.

Dactylus li. m. s. i. fructus palmaꝝ. t dr a dactyloy qđ ē digitus. qz digitoꝝ silitudinē imitari videť Jte dactylus est quidē pes metricꝰ qui ad modū digiti a lōgioꝛi mō inchoās. in duas ꝛsinit breues. vt carmīa mēalus. Jñ dactylicꝰ a. ū. vt dactylicū metrū. qđ ꝓstat ex dactylis. vel in quo dactylus magis dñatur.

Dactylus etiā inuenitur ꝓ digito vel anulo apud nos fm Hugui.

Dacus ci. quidā populus. et dr a dacus q̄ dagus. qz de geroꝝ genere dicūť fuisse creati daci Et ꝛclinaťhic dacus ci. p ppl'o illius terre. et hec daca ce. p feia. t dacus ca. cū. Jnde hec dacia. cie. terra coꝝ.

Dagon indecli. masc. ge. idolum fuit in azoto vbi arca ꝛi capta fuit

Dalila interpretatur paupcula l' situla cōiūx. Sampsonis fuit.

Dalmanuta locus quidā est. ex quo habetur Marci viij

Dalmatita regio ē. Jnde dalmaticꝰ a. ū. Jtē dalmatica ce. pe. cor. ē qnedā vestis sacerdotal' primū in dalmatica regione cōperta

Dalū li. n. s. mimū velū ad naris ꝓrā fixū

Dama me. f. p. ē quoddā aīal quadrupes vt dī cūt caprea. t videť dici a ꝛ et manu Jñ dama q̄i ꝛma. eo q ꝛ mānu fugiat Pap. vero di. Dama incerti gene. aīaliū genus timidū t imbecille canes nimiū fugiens.

Damaris pe. cor. nom ē cuiusdā mulieris Vñ in Aurora. Credis et o Damaris quam noꝝ gratia ditat.

Damascꝰ vrbs ē syrie. ꝺdita et ꝛnoiata a Damasco. l' ab Eleazaro dispēsatore Abrae Dec antea in oi syria tenuit principatū. Damascꝰ interptať sanguinē bibens. qz interfectus fuit ibi Abella Cain. absc̄ōsusqz in sabulo flumis Jñ damascenus a. ū. pe. pd. nomē gentile Vñ in paralipō. xviij. Supuenit āt in syrius damascenus Jtē damascena. ne. quedā arbor. s. quoddā genus prunoꝝ. qz ibi multū abūdat et melioꝛ. vel qz primo inde aduecta ē. Jñ damascenū fructus eius.

Damnū est diminutio vel adēptio patrimonij. et dr a ꝛmo vl' diminuo hz hostiē. ff. ꝛ dā infec. l. iij. Etiā qñz dānum ē luctum cessans.

Jtē dānū subito et nobis nescientibus fit. sz iacturā scientes t vltro patimur. detrimentuz vero leue dānū ē Jñ dānosus a ū. q̄ fert dānū et ꝓpatur. Jñ dānose aduer. t dānositas tatꝫ.

Damula le. f. p. cor. i. pua dama hz Hugꝫ. Papias di. Damula genꝰ fere caprioli silis. vel vt quidam dicunt mustela

Dan interptať iudiciū aut iudicās. Fuit enīz filius iacob ex ancilla Rachael. Bala enī dū eū pepisset dixit Rachael dña eus Judicame dns et exaudiens ꝛdit mihi filiū. t ita cāz nois exꝑssit. vt qz iudicasset dñs filio ācille iudiciū nomē imponeret De cuiꝰ genere l' tribu nasciturus ē antixpūs Et i hꝰ figurā Dan nō cōnumeratur inter centū quadragīta quat tuoꝝ milia signatos Apoca. vij.

Danai dicūtur greci a Dano rege.

Daniel interptatur iudiciū ꝛi. a dan qđ ē iudiciū. et el qđ est ꝛus.

Danista ste. m. p. i. senatoꝝ. t dr a danus.

Danubius bij. m. s. germanie fluuius dr a vi et copia niuiū q̄bꝰ magis augeť. Jste ē q̄ t in europa plus oībus hz famā. Jdē hister. qz dū p innūeras vadit gētes. mutat nomē et maioꝛes vires acquirit. Oriť aūt germanicis iugis in occidētalibus ptibꝰ barbaroꝝ. pgēs contra oriētem sexagita fluuios in se recipit. septē ostijs in ponticū mare intrat

Danus ni. m. s. i. senatoꝛ. a. w. das.

Dapar o. t. i. loqꝛ t facūdus ex ciboꝝ dr a dapes Jnde dapaticus. a. ū. pe. coꝝ. qđ t dapti.

cus inuenik.i.manifestus.ꝛ aptꝰꝛ largus. dá plilis mũificus.magnificꝰ Jñ daptice aduer.i. magnifice l'large dapsiliter vel munificẽter Daps vel dapes dapis.i.epulũ .sʒ dapes no biliũ sũt.epule priuatoꝝ.vel dapes deoꝝ epu le hoim.ꝛ coꝛ.da. Uñ quidã. Nobilitat viles frons generosa dapes.

Dapifer a.ũ pe'coꝛ.qui fert dapẽ.

Dapsilis cõ.t.ꝛ hoc le.i.largus.ꝛ pcipue ĩ ci/ bis.et cõpatur. Jnde dapsilitas.i.largitas .et coꝛ.psi. Unde dapsilis est dapibꝰ aliꝭ rebus quoqʒ largus.

Dardanus pe.coꝛ.filius iouis ꝛ Electre.q̃ pp ter fratricidiũ recessit ꝛ italia ꝛ tenuit illa loca vbi postea troia fuit.qui cõgregatis hincinde rusticis illoꝝ locoꝝ insil'.pmus actoꝛ troie ex titit. vñ troia dꝛ dardania.ꝛ troiani dardanij et dardanides.a cuius ntõ singulari sbtracta de sillaba fit hec dardanis.nidis.i.femina tro iana.

Darius rex chaldeoꝛum.

Data vel datũ est characterizatio in fine cõsti tutionũ vel litteraꝝ inscripta ex qua cognosci põt q̃ mẽse l'die instʒ vel qlibet lẽa emanauit et a quo tẽpe obliget cõstitutio vel psit gratia in scriptis facta. vide de hoc Jo.an.in fi.li.vi super data

Daticius a.ũ.i.facilis ad dãdũ. Et daticij di cũtur diticij. s.qꝛ victi vel vincendi tradũt se hostibus victoꝛibus.

Datio insolutũ ẽ datio p solutione et satisfa/ ctione.ꝛ ẽ vna spẽs cõtractus innoiati.s.do vt facias. Uerbigratia. Cũ Petrus deberet Jo anni centũ.agitur inter ipsos.vt petrus dꝛet in solutũ.i.pro solutione et satisfactione eius/ dem vnam domum.

Datiuus ui.p.tercio casu.a do.das.dꝛ.

Dauid interpretatur manu fortis.vel ꝛsidẽ/ rabilis. Dicitur etiã adeodatus.s.in regẽ. Dr etiã filiussalꝰ l'saltãs.qꝛ ꝛ saltu vbi oues pa scebat assũptus ẽ in regẽ. Etiã dꝛ polymitariꝰ er genere.qꝛ mater eius fuit ex genere. Beseleel qui erat polymitarius .vt ptʒ in Exo. Põt etiam ꝛclinari. Unde Dic dauid dauidis in declinabile si vis.

Dauus ui.m.s.fuit seruus Simonis.sʒ ma/ lus ꝛ fraudulẽtus.ꝛ interpretatur deuius.qꝛ faciebat Simonẽ ꝛuiare l'q̃i dãs viã Nã eiꝰ cõsilio oĩa agebat Paphil' Ul'q̃i dãs vana sicut faciebat Simõi. Mõ añt p quolibet fꝛ uo fraudulento et callido ponitur

Deambulacrũ cri.n.s.pe.coꝛ.vbi ꝛãbulari bene potest.

Deambulatoriũ rij.qd̃ ꝑpe dꝛ lobiũ quod fit iuxta domos ad spaciandum

Debilis ꝑ.t.ꝛ hꝫ le.qd̃ facile debellaf.ꝛ dꝛ a ꝛ bello las. vel dꝛ a ꝛ et bil'qd̃ ẽ hũoꝝ corpus afficiẽs.quasi p bilẽ factus fragilis et ꝛorsuꝝ a viribus. Jñ ꝛbilitas tatis.

Debitũ est qd̃ aliquis alteri ex naturali l'ciui li obligatione tenetur.

Debitoꝛ ẽ qui accipit pecuniã a creditoꝛe.

Debitores ciuitatũ sũt qui tenẽtur ciuitatib' sed in actione ꝛbiti fiscus precedit .vt C.eo. ti.l.ij.li.xi.

Deca.i.decẽ.sed deca dicũt greci.nos decẽ

Decas coste.gẽros vnũ et idẽ significãt. A ꝛ ca decas cadis.i.decẽ. Uñ q̃dã. Per ꝛcades centũ.p centum mille redũdat

Decachoꝛdus a.ũ.i.decẽ coꝛdaꝝ

Decalogus gi.m.s.ꝑ.coꝛ.i.ꝛcẽ ꝑcepta legis.

Decania f.p.i.societas decẽ viroꝝ vel digni/ tas ꝛcani.

Decanissa se.f.p.ẽ vxoꝛ decani vel que ꝛcẽ vi ros habet sub se.

Decanus ni.m.s.ꝑ.pdu.q̃ decẽ viros habet sub se.siue in eccia siue extra ʒ Hug. Papi. dꝛ

Decani dicti qꝛ decem militibus preferũtur vel clericis.

Decapolis lis.i cĩtas vel regio que ꝛcẽ hʒ ci uitates sub se.ꝛ dꝛ a ꝛca qd̃ ẽ decem.et polis qd̃ ẽ ciuitas. Et facit gẽs ꝛcapolis l' ꝛcapo leos. Uñ Marci vij. Inter medios fines ꝛ/ capoleos. Jñ decapolitanus dñs illꝰ cĩtatis vl' epũs vel archiepũs illius cĩtatis

Decem a ꝛca dꝛ.et est nomen nũerale indecli omnis generis.

December bris.est decimus mensis a primo mẽse.i.a martio.et dꝛ a decẽ ꝛmbr.qꝛ pluuio sus est et imbribus abũdare soler Põt etiã ꝛ clinari adiectiue hic ꝛ hec ꝛcẽber ꝛ hꝫ bre.ꝛ fa/ cit ablatiuus singularis.i.ꝛ actus pluralis es vel is.

Decemocto cõponitur a ꝛcẽ et octoꝛ ẽ omnis generis et indeclinabile.et pluralis numeri.a quo ꝛcimusoctauus a.um.

Decẽpeda de.pe.coꝛ.i.poꝛtica ꝛcẽ pedũ. Uñ Oratius in odis. Nulla decẽpedas metata poꝛticus

Decẽseptẽ omnis ge.numeri pluralis indecli. Jnde decimusseptimus a.um.

Decẽnal'.i.bellũ ꝛcẽ ãnis gestũ. pt eẽ ꝛcliari adiectiue.hꝫ ꝛ hec ꝛcẽnal'ꝛ hꝫ le.i.ꝛcẽ annoꝝ.

Decennis.ꝑ.t.et hꝫ ne.i.Decẽ annoꝝ. Jñ de/

cēniū nūj.spaciū decem annoꝝ
Decēnouē ois ge.indeclinabile.pluralis nūe.
Jñ decimusnonus a.ū.
Decēs.tis.o.t.participiū. et decēs aliqñ nomē. Et ꝺr decē motu corpis.speciosus specie. formosus natura vel forma. Jtē decēs.i.compositꝰ.pfectus egregie forme.ꝛ pfecte ꝛ cōpatur decens tior.tissimus
Decētarius rū.i.ingeniosus.prōptus.paratꝰ vel copiosus.et ꝺr a decem
Decētrix f.t.nauis compta.a decē dicitur
Decessus us.ui.i.mors.
Decibilis ꝺ.t.et hoc le.quē decet aliquid l'potest decere. vel quod decet
Deciduus a.um.i.ad cadendū facilis.
Decimula le.f.p.i.parua decima.
Decimus a.ū.et hec decima .me a decē ꝺr. et nota q' antiqui dicebāt decumꝰ pro decimꝰ et decumā pro decima.
Decima fm Hostien.ē oim bonoꝝ mobiliuꝝ licite adq̄sitoꝝ ps decia.ro data. diuina constitutione debita.hñanaqꝫ cōsuetudīe approbata.ꝛ dec.i.ꝛ c.parrochianus.c.nō ē c. tua nobis ℌ.verū.c.cū non sit ab hoie.
Decimaꝝ tres sunt spēs fm Hostien.in sum. Quedā psonales que debētur ex ope psonali vt ex artificio.scia.militia.negociatōne. Que dā p̄diales q̄ puenūt ex p̄dijs .vt vinū blada fructus arboꝝ. Tales eni dande sunt illi ec/clesie in cuius parrochia sita sūt p̄dia .ꝛ dec. Ad aplice. Etiā iudei tenētur soluere decias p̄diales c.ꝛ tris eo ti. Jtē debēt solui ꝛ diuersis semibus vnius agri.nō tm ꝛ vno si fuerit successiue seiati.c.ex pte canonicoꝝ.eo.ti. Etiā cisterciēses et alij qui si nullo gaudēt priuilegio.dare tenētur decias ꝛ terris ꝛ nouo ac quisitis.licet eas ppꝛijs maibus excolāt c.nueo.ti. Quedā sūt decime mixte.et p̄nt dici ꝛ quibꝰ dubitaf vtrū sint p̄diales vel psonales.vt de agnis et fetibꝰ aliorꝝ aīalium que sunt in pascuis ꝛ gregatim pascūtur
Decipula le.f.p.pe.cor.ꝺr instrumētum qꝺ ad aliquid decipiendū efficiť.sicut muscipula ad mures capiēdos. Uñ decipula pōt eē decepto muscipla laqus.pedica.ꝛ ꝺr a decipio Uñ Job ix. Absc̄ōdita ē in terra pedica eiꝰ .ꝛ decipula eiꝰ sup semitā. Jñ decipťosus.i.fraudulēťꝰ
Declinis nis.ꝺ.t.ꝛ hoc ne.ꝛ declinus a.ū.pe.pdu.in eodē sensu.i.deorsuꝫ inclinatus.vl' planus.q̄i deorsum a clino. Jñ declinitas.
Declinatio f.p.i.inclinatio inflectio.
Declinabilis ꝺ.t.et hoc le.ꝛ declinatus a.um qꝺ pōt declinari.vel quod declinatur
Decolor oris.ꝺ.t.i.sine colore.
Decor oris m.r.i.honorꝛ ꝺr a decet ꝛ cor.o.i gtō. Uñ Danie.vi. Et stabit in loco eius vilissimus ꝛ indignꝰ decore regio. Jnuenit tñ fm quosdam antiq̄s pro honorus ra.rū.adiectie positū. Et ꝺpoitur cū in vel de.ꝛ ꝺr hic hec decor oris.et hic hec decor oris.correpta o in gtō in eodē sensu.s.inhonorꝰ .decorosus Uñ Virgilius. Nō tamē indecorē tua te regina reliquit Jñ decorus a.ū.me cor.i.honorus Uel decorus.i.honorus pōt deriuari a decus oris. Uñ Statius theba. Terrarꝝ decora alta viri decoriqꝫ ingales. Jtē decor oris pdu.o i gtō.i.venustas et pulcritudo.et ꝺr a decoro ras Jñ decorus a.ū.me pdu.i. pulcer egregius vl' pfecte forme venustus. Uñ quidam. Ad celi decora nos erige virgo decora.
Decrepitus a.ū.i.valde senex.quasi iā decrisuꝫ a crepore.qꝛ iā desierit crepare.i.sonare.s.apte loqui vel platonem exprimere.
Decretista.ste.ꝺ.t.qui studet in decretis
Decretus a.ū.et hoc decretū ti.statutū patrum definitū iudiciū. Jñ hic et hec decretal'.ꝛ ℌ le. vt ista dicta sunt decretalia.i.que i decretis ꝓtinētur. Et pťalit hec decreta libi quo ꝓtinētur decreta. Inuenitur etiā decretal' substātiue.vt i tali decretali ꝺr. Jtez decretus a.ū. inuenitur a decresco is.decreui.et potest ibi esse augmentatiuum vel priuatiuum Et decretuꝫ est supinū duoꝝ verboꝝ.s.decresco ꝛ decerno.et decreui ē eoꝝ preteritum
Decretū fm Spe.ꝺr multis mōis.qñꝫ ꝺr sē tētia diffinitiua.vt ff. de re.iudi.l. decreta vel interlocutoria.ff. de assess.l.i.in fi. Qñꝫ id qꝺ papa cōstituit seu statuit ꝛ cōsilio cardinaliū. nulla facta cōsultatione. Et nūc in scriptis re/digťf.vt ꝛ rescp̄.pñti. Qñꝫ ꝺr cōsensus eligētiū in scriptis redactus.vt ij.q.i. legū de elec. innotuit. Qñꝫ est illud qꝺ capitulū vel ordo siue vniuersitas vel maior ps ordinauit.vt ff. q' cuiusq; vni.no.l.plane. Qñꝫ ē iudicis auto/ritas in alienatiōibus rerū p̄cipue minoꝝ iter posita.vt C.ꝛ predi.minorum l. interposita. Qñꝫ ꝺr autoritas p̄ncipis i rescriptis ℞nefi cialibus interposita.vt de rescriptꝫ. gāli.vi. Et fm Azo.illud decretū ē cōfirmatoriū gratie qꝛ ex hoc princeps insinuat suā voluntatem que seruanda est.etiā fm eū ligat ignorātes.
Est etiā quoddā decretū decurionū qꝺ in multos sup muneribus rerū tribui potest. exceptꝫ qui liberaliū studioꝝ laboribus insunt. et q̄ medendi cā funguntur. C.ꝛ decre.decurio.l ex ceptis li.x. Qñꝫ decretum est iussus iudicis

quo mādat vna alicui⁹ ppter ei⁹ cōtumatiaz
Decretalis fm Hostiē. in sum. Possideri est epla in qua papa ad cōsultationē alicui⁹ rñdet ꝛ resp. c. i. siue solus. siue de cōsilio fra/trū. vt ꝛ elec. c. bone memorie p⁹. Uñ decretū statuit decretalisq; respōdet. Sed canō est cō stitutio ecclesiastica vel statutū in cōsilio gene rali editum
Decubie az. i. vigilie. vel qđ vulgo dr palee mulieris. Uñ dr. Nec iacet in decubijs.
Decumanus. ni. m. s. i. maximus limes inter agros. qui ab oriente in occidētē p transuersū dirigit. qui qr formā decē efficit. Decumanus est appellat⁹. Ager enī bene diuisus figurā ꝛ nary numeri efficit. Nā cardo dr alius limes in agris. qui a septētrione directus est. et dr a cardine celi. qz ibi celū voluitur.
Decurio. i. ꝛ curia electus. vel potius ꝛ curia exñs. In eodē sensu inuenitur hic decuries rs. et hic decudes dis. Inueniūtur etiā hec noīa i alia sigtione. s. p eo q̄ decimā ptē de bonis du cit. vel qui ē sup decē milites cōstitutus i cu/ria dñoz l' principū sicut centurio sup centū. Uñ. Centurio cētū. bis quinq; decuno ducit. Alij dicūt q⁹ decuriones appellati sūt ex eo. q⁹ cū citates et mancipia cōstruebātur cuiusq; lo ci. gña consilij decima pars hoim pia collige/bāt. vt ff. et de ſ. signi si pupillus. Uel dicūt decuriones ex eo q⁹ cū colonie ducerētur. decia pars coz qui ducebātur consilium publicum constituebant
Decus hñs corrēptā oris in gtō. i. honor l' ve neratio. Et fm Pap. ē gle. sed decor oris. ē for me. et a decus p cōpositionē dr dedec⁹. oris. vituperatio q̄ fit ꝺ decus. Uñ Aug⁹. Nunq; est ꝛ decus culpe sine decore iusticie Jñ dedecoro sus a. ū. i. vicio plenus impudicūdus.
Dedalus li. pe. cor. dr a dedalon qđ interpre tat doctus. dr quidā fuit valde doctus ꝛ inge niosus artifex. Inde quilibet ingeniosus artifex potest dici dedalus.
Dedicatio onis. f. t. i. consecratio tēpli. vel con summatio. a dedico as. i. sacro
Deditio onis. f. t. dr traditio aut redditio qua quis se reddit victū vl' vincendū hostib⁹ vi/ctoribꝫ et dr a verbo dedo. is. qđ ē victū redde re. Jñ deditius a. ū. qui sic se tradit. Jtē dedi tius dr etiā qui ꝛ sua puincia ad aliā se tradi dit Pap. vero dr Dedity a deditiōe dicti q̄n dam dum aduersum populū romanū serui ar ma sumpsissent. cōprehēsi stigmatib⁹ affecti sē ex his post manumissionē ppter supplicioruz notas ad dignitatē cuiuū romanoz non per/uenerunt.
Deductio ē defalcatio vel separatioq; deduce re seperare dicitur.
Defecatus a. ū. pe. pdu. i. sine fece. vel sine sor dibus vel purus.
Defensor sozis. i. actor patronus. vel dr ille q̄ sine mādato cautōe prestita de iudicato solui aliū defendit. vel ei⁹ defensiōi se offert. vt ff. de pcura. l. si procurator. §. fi.
Defensaculū li. n. s. i. defusio l' id qđ defendit
Defluus a. ū. qđ cito discurrit. a defluo.
Defluum flui. n. s. i. discursio.
Deformis ꝺ. t. ꝛ hoc me. i. turpis. q̄i deorsum a forma. s. pulcra. Jtē deformis. i. vltra modū magnus. q̄i deorsum a forma. s. iusta. Et fm Pa. Deformꝭ cui deest forma ꝛ spectat ad cor pus. Turpe añt ad crimē vel ad aīm refertur.
Defresus a. uz. i. detritus. decussus a frēdeo.
Defūctus a. ū. i. mortuus. et dr a defūgor. ge ris. i. deorsum a functiōe eē. qz deorsuz est a fū ctione vite. Jtē quondā functi dicebaī q̄ddā genus ciuiū qui fungebātur officio ꝛ honore aliquo Jñ defūctos mortuos dicimus. qui cō pluerūt vite officia Nihil enī iā faciunt. Jñ defunctō. onis. i. mors Jtē defunctio etiā idē est qđ a debito liberatio. et defunct⁹. i. libēat⁹
Degener. ꝺ. g. decli. sz ois constructiōe est qui deorsuz ē a genere ꝛ nobilitate. i. idecor. ꝛ cor ri. pe. gti. Uñ Lucanus in vi. Degeneres trepi dāt ai peiorag; versant. Pa. vero di. Degener qui ex nobili genere nascitur ꝛ inhoneste viuit
Degener ignobil' genere. suo generi dissil'is
Degina grece. latine morsus.
Degulator. i. gule deditus.
Dehiscens. o. t. i. apertum hiatum diffusū ha bens valde hiscens.
Deicida ꝺ. p. pe. cor. qui deum occidit.
Deicola ꝺ. p. pe. cor. qui deū colit
Delator orꝭ. i. accusator. ꝛ dr a defero fers qđ ē accusare. Uñ ỳ. macha. uij. Simon ār pdi/ctus pecuniaz et patrie delator. i. accusator. et vt Pa. di. Delator accusator co q⁹ regit qđ latebat. aut facultates pdit alienas
Delatura rc. dr accusatio l' pdictō detractō l' de Delat⁹. i. de vno loco ad aliū lat⁹. portacō vel deorsum latus. accusatus.
Delbora interptat apex vl' loquar ꝛ cor. pe. vñ Aurora. Hic subyt mortē rebecce rebora nutr
Delectus. us. ui. i. electio facta ex multis. ꝛ de lectus a. ū. adiectiue. i. electus ex multis
Delegat⁹ ē cui cā cōmittit terminānda l' exequē da vices delegātis repūtās ꝛ in iurisdictione nihil proprīñ habēs. vt ff. de officio eius cui

man. est iur. l. i. in fi. ⁊ l iij. de offi. dele. Uel de legat⁹ est is cui a summo pōtifice vl ordinario vel delegat⁹ pncipis causa ꝓmittit. Jñ subdelegatus qui dr respectu delegati

Deletus. a. ū. pe. pro. i. destructus.

Delibatio. onis. f. t. i. degustatio. īmolatio. Et sm hāc significatōez dr ad Ro. xi. Si delibatio est facta ⁊ massa. Delibatio etiā accipit ibi p particula vel portione ad similitudinē ei⁹ q̄ pax cōtingit vel degustat de re vt habeat experientiam totius.

Delibatus a. ū. i. degustatus

Deliberatio est puida cause circūspectio cum qua rō totū agit. ⁊ furor sibi nō vendicat. xi. q. iij. illa prepositor. et. c. se.

Delibutus a. ū. q̄si oleo vel liq̄re inunctus. vl vt dicit Pap. Delibut⁹. pfusus bñunct⁹. ꝓtractus delicatus. oleo vnctus

Delicatus a. ū. i. delicijs assuetus. insolens angustiarum ⁊ dolorum.

Delitie. arr. f. p. dicūtur a delecto. qr delectant vel dicūtur delitie. qr inde delectātur homies Jñ delitiosus a. um. id est plen⁹ delicijs. Inde deliciositas

Delictū. n s. est q̄n quis dimittit illud qđ ab ipo debet fieri. ⁊ dr a delinquo quis. q̄si dereliquit officū suum. Et est delictū i omissiōe scz q̄n nō ipletur dei mādatuz. Peccatū vero in cōmissione fit q̄n scz phibitum fit. sz tū vnū p altero accipitur

Delinimētū ti. i. placatio. dulcedo. blādimentū. ⁊ cōponit vt delinificus a. ū. i. callidus. et cōsultator. vel blandiloquus.

Deliquium. quij. deliquatio. i. decursio distillamen. defectus.

Deliquus qua. quū. i. defluus. pur⁹ l liquid⁹.

Deliramētū ti. n. s. i. fatuitas. demētia. discordia vel deviatio a rectitudine

Delirus a. ū. me. cor. idē est qđ discors. sed in alijs significatiōibus pducit li. ⁊ idē est q fatuus insanus insipiēs insulsus stolid⁹. ⁊ dr a de et lira. Jñ. Reddūt delirꝫ femia vina virꝫ

Delos interptat manifestatio. Jñ quedā insula dicta est delos. et o cōversa in u dr hic delus. li. qr apollinis respōsa q̄ alibi dabātur obscura. ibi dabātur manifesta. vel qr post diluuiū qđ Ego pri tpe fuit ante oēs terras radijs solis illūinata est. et prima manifesta est visibus. et inde dicta est delos. et ciuitas ⁊ insula Et hoc fuit rei veritas. licet sm fabulas alit dicatur. Inde delius. lia. liū. et hic delus delij. id est Apollo. et hec delia. i. diana. vil quia ibi colūtur vel quia ibi nati sunt.

Delphin inis. vl delphinos ⁊ etiā xlphinus ni quidā piscis marin⁹ qui voces hoim sequtur Uel qr symphoniā gregatim faciunt. a phone qđ est sonus. Et p. phi. Jñ Ouid⁹ in epl̄is Jā nostras curui nouunt delphines amores.

Delubꝫ bri. pe. cor. dr templū. et dr a delēdo q̄si delens vmbrā. qr in sacris tēplis delētur vmbre pctōrꝫ. Jtē delubra dicūt tēpla sacros fontes habentia in quibus pctōres diluunt si ue abluūtur et regenerātur p baptismum.

Delūbis. ꝫ. t. et hoc tr. i. debilis. q̄si deorsum. a lumbo. i. fortitudine

Demarchus. chi. i. princeps super decem.

Demas. i. ornans

Demens. o. t. i. amens. insanus. quasi deorsuꝫ a mente. Jnde dementia. i. amentia. Demens est temporalis. amens vero perpetuus

Demēsum. i. incisū. sectū. xfectū. vl mēsuratū

Demō onis. interptatur sciens vel peritus Jñ hoc tremonium. nij. illud idē scz malus spiritus. Et tremonicus. a. ū. i. a demone possessus. Et a demoniū demoniacus. a. ū. idē. Jtē tremō ꝓponit cū cacos qđ est malum ⁊ colo qđ est bonū. ⁊ dr cacodemon ⁊ calodemon. Et sunt cacodemones mali angeli quasi mali scientes vl malum scientes.

Calodemones boni angeli quasi boni vel bonum scientes.

Demonstratio est rei subiecte oculis vel quasi subiecte oculis vel intellectui repntatiō. Jñ hic ⁊ hec tremōstrabilis ⁊ hoc le. ⁊ demonstratoriuus a. ū. ⁊ demonstrativus a. ū. qđ demonstrat vel qđ demonstratur.

Demulus a. um. pe. cor. i. emul⁹. ⁊ dr a demulor. ⁊ ppie demul⁹ est ciusdē artis emulator.

Denarius a. um. ⁊ hic denari⁹ rij. p tali numero. ⁊ p numimi q̄dā genere. qr decem numinis olim imputabat. ⁊ pensat siliq̄s decē octo. Jñ denariolus li. i. paruus denarius.

Denominatiū nomē est illud qđ a noīe derivatur. vt iusticia ab hoc noīe iustus.

Denūciatio est crimis alicui⁹ ap̄d iudicē sine inscriptōe legitima facta delatio ad pñiaz agēdā l aliā legitimā pnā iponēdā. l ec advtrūq;

Dens tſ. m. t. dr a demo mis. eo q auferūt omnū dentes. vel dicuntur quasi xcētes. qr pulcri decent. sicut deformes dedecēt. vel dicunt quasi dividentes cibos. vel greci dicunt odentes. et inde nos dicimus dentes. quorum primi incisini vel precisores dicūtur. quia omne quod accipitur ipi prius incidūt. Sequentes canini vocātur. quorū duo in dextera maxilla ⁊ duo in sinistra sunt sic dicti. quia sicut canis

ipſis oſſa cõfringit. ſic et hõ. et qđ nõ pñt prio
res pſcindere illos tradũt vt confringant. Pi
pro longitudine et rotũditate colũnelli vocã/
tur. Ultimi dicũtur molares q̃ cõtrita et cõci/
ſa a poꝛtibus et ꝓfracta a ſequẽtibus ſuſcipiũt.
vt molant et maſticent. Et ſunt plures dẽtes
in viris q̃ in mulieribus
Denſetus a.ũ.i. denſus vel ſpiſſus. ſcz ꝑ ſe li
cet. aliquando inueniatur pro denſato ſed dẽ
ſatum ab aliquo.
Dentana ne.f.p. ferꝛ vñ medici dentes tollũt
Dentale lis.n.t. dicitur illud in quod induci
tur vomer quaſi dens
Dentatus a.ũ. qui dentes habet. vel qui ma/
gnos dentes habet.
Denticulus.li.dimi.i. paruus dens
Denter eſt nauis ab anteriori parte ad modũ
dentis acuta
Dentoſus a.ũ.i. dentibus plenus
Dentrix eſt genus piſciũ. ꝓe magnitudine et
granditate dentiũ ſic dictum.
Denus a.ũ. in ſingulari tm̃ valet quãtũ ſuum
primitiuũ. In ꝑali accipiꝯ diſtributiue ꝑ pa
res numeros. vt iſti incedũt deni. i. decẽ z decẽ
Depigis. p.t.z hoc ge.pe.ꝓ.i. ſine narib⁹. et
ꝺr a de z piga. qđ eſt ſummitas narium.
Depontan⁹ ni.m.s. qui ad tam grauẽ deuenit
etatẽ z vitã vt magis ꝑſit ei de ponte ſe ꝓice
re q̃ viuere. quod etiam faciebant in aliquib⁹
prouinciis
Deportatio ꝺr in iure exiliũ ꝑpetuũ.
Depoſitũ ti.n.s. eſt pign⁹ ad tẽpus ꝓmẽdatuz
Item ꝛpoſitũ traditum vel cõmendatũ cauſa
cuſtodie cõmiſſum.
Depoſitarius eſt apꝺ quẽ res aliq̃ ꝛponiꝯ cu
ſtodienda Et differt a ſequeſtro. qz ꝛpoſitarⁱ⁹
ad hoc ꝑcipe tenet vt ꝛpoſitoriũ reſtituat. Te
netur etiã maxumã diligẽtiã adhibere. Sz ſe/
queſter neutri litigantiũ tenetur ꝑcipe rẽ reſti/
tuere. ſed indeterminate illi qui vicerit.
Depubis. cõ.t.z hoc be.pe.ꝑ.i. ꝛoꝛſum a pu/
be. i. a barba. Uñ z depubis ꝺr poꝛc⁹ ſugẽs q̃i
deoꝛſuz a ſetis. Et hic z hec ĩpubes z hoc be. i.
imberbis ſine pube qui nõdũ habet pubem
Derelictum ꝺr illud qđ caret poſſeſſoꝛe. vl̃ qđ
in nulli⁹ eſt poſſeſſiõe. vt Inſti. de re. diui §. h̃
amplius. circa finem.
Deꝛſus. a.ũ. id eſt deluſus. et hic deꝛſus. us.
ui. id eſt denſio.
Deſertoꝛes dicũtur clerici qui ꝓpꝛie eccleſie
miſtris deſtituti ad aliã vitio fuge ſe trãſferũt.
vt. xxi. q. ij. placuit. Sed ꝑm leges deſertoꝛes
dicũt milites vitio fuge ſuã militiã deſerẽtes
vt. C. e. ti. l. i. z. ũ. li. xij.
Deſertũ. ti. n. s. i. derelictũ. dictũ ſic qz nõ ſeꝛi/
tur. vel põt dici ꝛſertũ. qz deſeꝛitur. i. ab hom
nibus non habitatur.
Deſes. dis. cõ. r. i. piger remiſſus. Jñ ꝛſidia. i.
pigritia. et deſidioſus. a.ũ.
Deſiderius rij. vtõ o ꝛſideri. ꝓꝑriñ nomẽ vi/
ri ꝛ quo dicit Hieronim⁹ in ꝓlogo pẽtateu/
ci. Nũc te ꝑcoꝛ. Diſideri chariſſime.
Deſideriũ. rij. i. cupiditas. et ꝓꝑrie celeſtiũ. Jn
de ꝛſideriоſus. a.ũ.
Deſolatus. i. de ſolo eiectus. inops. deiectus.
Deſpectio. onis. i. refutatio.
Deſpectus. us. ui. idem eſt qđ deſpectio. ſz de
ſpectus. a. um. i. refutatus
Deꝛonſus. a.ũ.i. non tonſus.
Detractio vel ꝛtrectio. eſt alioꝝ bona opa in
malũ malicioſe verſio. vel ꝛtractio eſt reuela/
tio ꝛfectus abſentis primi. facta alicui vt ip/
ſum in bono minoꝛem eſtimet.
Detrimentũ. ti. n. s. i. dãnũ. iactura. dinutio.
Detruſus. a.ũ. pe. ꝑdu. i. incluſus. expulſus.
Deuex⁹. a.ũ. i. incliat⁹. incuruat⁹. i retũdũ ver
ſus q̃ſi ꝛuerſ⁹ z ꝺr a ꝛuerto. tis. Vl̃ ꝺr a ꝛue
ho. qz vndiq̃ ꝛoꝛſuz vehitur. Jñ ꝛueritas ta
tis E. t nota q̃ celũ ꝓꝑrie ꝺr ꝛuerum vel ꝛue/
rum vel ſi quid aliud ita ſit factum.
Deui⁹. a.ũ. i. inui⁹. vel aui⁹. ſ. loce ſecreta eꝫ vi
am a via remota. vide ſupra in auia.
Den⁹. i ꝛcẽ vncie. vel qđ meli⁹ ẽ vndecim vn/
cie. q̃ſi vncia dẽpta ꝛ aſſe Uñ Perſius Per/
gant auidos ſudare ꝛunces.
Deus. ꝺr a greco theos qđ ſigt metũ. et iñ mu
tata. o. i. v. z. d. poſita p th. ꝺr ꝛus. qz timoꝛ ẽ
oib⁹ reb⁹ colẽtib⁹ eñ. l ꝺr a do. das. qz dat oia
cõmodo oib⁹. vel a diligo. qz oia diligit. z ni/
hil odit eoꝝ que fecit. vl̃ ꝺr a ꝛſum ꝛes. p cõ/
trariũ eo q̃ nihil ei ꝛſit. Jtẽ ꝛ⁹ ſumiꝯ triplicit
ꝓmo mõ eſſentialiter et ſic eſt vn⁹ deus et ſic ca
ret pl̃i numero. ſcdo mõ vnitatiue vel adoptiue
ſic ꝓꝛtit hoib⁹. qui ꝺine bonitatis ſunt ptici/
pes. p grãz vt ſci. ꝛ quib⁹ ꝺr. Ego diri dũ eſtz
ꝑpter hoc in Exo. ponit deus ꝓ ſacerdotibus.
tercio ponitur nũcupatiue. vt antiqui et gẽti/
les arboꝛes z multa aĩalia appellabant ꝛes. z
in his duobus ſigtis habet pl̃em numeꝝ.
Deuterogamia. i. ſcda gamos. ſ. ſcde nuptie. et
ꝺr a ꝛuteron et gamos qđ eſt vxoꝛ. Scdẽ di/
cũt diagamia z bigamia. Deuterõ grece dicit
ſcdm latie. z nomõ vl̃ nomos ler. Uñ q̃dã li/
dictus ẽ ꝛuteronomiũ. mij. i. ſcda ler. qz repli
cat ea que dicta ſunt. ita tm̃ q̃ videtur nouã ler
et eſt prefiguratio euangelij. Jnuenitur etiam

Deuteronomi⁹. Un in Aurora dr. Hoc noīe deutronomius lex esse scda.
Deuteros sis.f.t.i.nouitas.t dr a deuteron
Dextera re.qđ p sincopam dr dextra tre.dicit a w das.quia ipsa pignus pacis t testis fidei solet dari.vel quia ea damus. Et a dextera dr dexter tra.trū.i.ex dextera pte existens vl' bon⁹ ppitius.prosper.
Dextralia ornamēta q̄dā q̄ sunt cōia viris t femis larga t ampla.t añ manicas portant t iūgunt vno clauo.t dicūtur a dextera.
Dextralis ↄ.t.et hoc le.i.ad dextrā ptinēs Un dextralis dr securis.i.dextre habilis
Dextrarius.rij.i.equus a dextra.q: per dextrā ducitur.
Dextrocherū.rij.ornamētū dextre.quasi dextrochirium.a dextra t chiros quod ē manus t est torqais aureus.

D ante J

Dia vel potius dyo apd grecos plres hz significatões. Scdm em q̄ scribit p y grecū nomē est t signat tm quātū duo. Cū ꝙ p i nrm scribitur valet tātum quātum de. vñ. Scribe per y grecū dyo duo significabit. Scribe p i simplex tibi sigbificabit
Diabolaris ris.f.t.i. mētrix.a dia.i.duo t obolus qđ est medalia quasi duob⁹ obolis empta t pt sepe haberi pro duobus obulis
Diabolatorius rij.qui pro ope suo duos obolos promeretur
Diabol⁹.li.m.s.dr a dia qđ est duo t bol⁹ q̄si duplex morsellus.mordet em aiaz t corp⁹.vl' diabolus dr hebrayce deorsuz fluēs q: superbie pōdere deorsum corruēs cecidit.sz grece dr criminator q: crimia in q̄ ipe illicit ad deū refert. vel q: electoz innocētiā crimib⁹ victis accusat. Jn diabolicus.a.ū.
Diacones.grece latine mīstri dicūtur.q: sicut in sacerdote cōsecratio.ita i diacono mīstri dispensatio habetur Et declinatur hic diacon⁹ ni. t hic diacon.vl' diacones nis. Jn diaconat⁹ us.ui.t.officiū vel ordo diaconi. Et cōponit cū sub.vel hypo vel archos.t dr subdiaconus hypodiaconus.archidiaconus
Diadema.tis.n.t.i.regia corona. a dia qđ est duo t demo is.q: duo demit sz p̄cipiū t finē t differt a serto t corona. q: sertū est qđ fit de floribus insertis. Corona dr quilibz circulus capitī de q̄cunq: metallo. Diadema ꝙ tm de auro t lapidib⁹ preciosis. Vel diadema dicit a dia qđ ē duo t demas qđ est ornās.q: vtrā q̄ pte capitī ornat. Vel dr a dia qđ est de t demos qđ est ↄiungere vel ligare.q: tale ornamtū in circūactis extremitatib⁹ retro astringitur et postea ligatur. Et est regū t matronaꝝ ornamentū. Un Virgil⁹. Est sertū clericz corona poete Laurea.rex gestat diadema l' induperator
Diafozesis est dubitatio.vt eloquar an sileam t dicitur a dia quod est duo et fozesis quod ē locutio.
Dialectica.ce.f.p.dr a dia qđ est duo t logos sermo q̄ dual' p̄mo. q: dialectica disputatō tota versat t finit in duos.s.opponētē et rndētem. vl' dr a dia qđ est de et lectos qđ est dictō q: in ea disputat de dictis
Dialis.ↄ.t.t hoc le.dr a dies.vt dialis cibus id est quotidianus. Jnde dictus est dialis sacerdos Jouis.
Dialiton fit p̄m donatū q̄n sine cōiunctioni/bus pūctatim pferūt dictões.vt Jte ferte cito ferrum dat tela.impellite remos.
Dialogus.gi.pe.coz.i.dualis sermo. scz q̄ versatur inter duos
Diamas mantis.m.t.lapis est preciosus illi⁹ nature q: reddit hominem gratiosum. Etiā dicitur vir diligens vel habēs duas vozes.vñ Est diamas coniunx geminus.diamas lapis ertat.
Diametz tri.n.s.vel hec diametr⁹ tri.vel diametros.et in mas.ge.inuenitur diameter tri.t. recta linea p centz ducta in duas equales partes circulum diuidens.et coz.pe.
Dian grece latine dr lux vel claritas.
Diameron grece neutr ge.est genus liquoris. medicinalis a suco mori dictum ex quo conficitur.
Diana est dea venationis et ponitur pro luna Hanc greci p̄m fabulas sororē appollinis vocatricem dicūt.et arcum habuisse cum phare/tra et eam errare in montibus solam cum canibus vt capet ceruū vl' capzā.t dr quasi duana q: ipsa est luna.ac luna die et nocte apparet. Jpa est et lucina eo q̄ luceat vel quia lucē prebet nascētibus. Eadem et triuia q: tres habet vias.i.ptātes. Un et tribus fingitur figuris.ē em diana in siluis. luna in celo.et proserpina in inferno p̄m poetas
Diapason musice artis symphonia.constans ex quinq: tonis et duobus semitonijs. habet enim octo voces.
Diapēte symphonia que ↄstat ex tribus tonis et semitonio.habet aūt quinq: voces
Diaphonia.i.dissonantia vocum.
Diapsalma me.fe.p.i.diuisio psalmi.et volūt quidā hoc esse hebzeum et signat q̄ illa quib⁹

interponit sempiterna esse ꝓfirmat. Alij vo/lūt esse grecū ⁊ signat interuallum psallēdi. vt psalma sit qđ psallit. diapsalma ꝙ interposi/tū in psallendo silētiū. Et sic sympsalma dr vo cis copulatio incātādo. ita diapsalma diuisi/o eius. vbi quedā reges distincte ꝺnuatōis ostendit. s. pausatio. Unde dicit Cassiodor⁹. Est diapsalma sermonū rupta cōtinuatio. docens vbicūq; repertū fuerit psonaꝝ fieri mutationē Hieronimus tñ ꝓfirmat diapsalma cōtinua/tionem esse spiritussancti

Diaptotus a.ū. vel diptotus a.ū. s. nomen qđ in vno numero ⁊ in vno genere habet tantum duas terminationes in diuersis casibus vt ta bi tabo.

Diaria rie. f. p. iugi ventris cursus sine vomi/tu. ⁊ dr a dies. Itez a dies dr diariū. rij. i. cib⁹ vni⁹ diei vel pciū. Unde Orati⁹. Cū seruis ur/bana diaria rodere mauis.

Dias dis. f. t. i. binarius

Diascholi vl diascholes dicūtur iasij. i. dicta tores vl distinctores legis. hoc est publice ra/tionis ⁊ ꝑm hoc accipit in glo. ꝺ tabu. scrip. vl pic. C li. xi.

Diasinthactica vel diasinthetica dr illa pars gramatice vbi agit de ꝺstructōe Jñ diasintha/ctic⁹. a.ū. i. de cōstructōe tractans

Diasirtos est figura locutōis in theologia fa/miliaris. qñ aliq; vox vel dictio ad duo trahit vt Nequādo rapiat vt leo aiaz meā. s. ille qui est leo vel leo nō rapiat

Diastasis dicit dissensio animoꝝ. quod qui/dam seditionem vocant

Diastole est cū dictio breuis vnā tps habeat. mittit illā in duo tpa ꝓducēdo ⁊ dr a dia qđ est diuisio vel diuidēs. ⁊ stolus qđ est missio.

Diatesseron. symphōia q̄ ꝺstat ex duob⁹ tonis ⁊ semitonio. ⁊ habet quatuor sonos.

Diatoniū dr genus modoꝝ in musica

Diatonius. i. media diuisio vel est luna cū est in partes diuisa

Dibellum li. i. secūdum bellum

Dica ce. f. p. i. tabula vel cautio vel charta p/prie vbi ꝺtinet summa debiti ⁊ noīa debitorū vel debentiū. ⁊ ponit ꝑ qualibz pte charte

Dicacitas tatis. f. t. breuis ⁊ acuta dictio ad ho minū risus. vel immoderata vl multa locutō

Dicacul⁹ la. lū. i. aliquātulū dicax. Unde Plau tus. Dicacula inqt est meretrix.

Dicat ois. t. i. facet⁹. vrban⁹. vel q̄ verbis tene loḡtur. vel qui īmoderate vel multū loquitur Jñ dicacitas tatis. ⁊ cor. i añ c. sicut veridicus maledicus.

Diceriū. rij. est iocose verbum dictū.

Dicolos. vide. supra in colon.

Dictator. oris. m. t. qui dictat. Uñ dictatores olim dicti fuerunt qui summū magisteriū ge/rebant. q̄ꝝ erat in minoribꝰ cauꝰ sniās ferre. seu dictare. vt. ff. de orti. iu. l. ij. Et ppl'o dicūtur auctores q̄ꝝ creati fuerunt tres a romanis p⁹ cesarē. Jñ dictatura re. eoꝝ dignitas vl honor

Dicio. onis. f. t. i. potestas. ꝺditio. implū. ⁊ dr a dico cis. et debet scribi p solā. c. ⁊ ntūs. ei⁹ ra ro. est in vsu. Uñ in Judith. dr. Jn ditōe tua dñe sunt cūcta posita. Sed dictio onis. p. ct. ē ps quelibz orationis Et dr a dico. cis. eo q̄ di cat aliq̄d. i. significet. vel intelligi faciat.

Didascal⁹ grece. latine dr magister siue doctor Jñ hic didascalatus. tus. tui. i. magistrat⁹. Et didascalicus. ca. cum. i. magistralis. siue doctri nalis. Uñ gen⁹ quoddā loquēdi discipulū ad magistrū dr didascalicū. quo Boeti⁹ vtit i li bro. de consolatione ph̄ie.

Didymus. pe. cor. grece. dubius latine. Tho mas apl'us dictus est didym⁹. quia diu hesi/tauit in fide.

Didrachma. me. i. due drachme vel mensure. Unde Mathei. xvij. Magister vester nō so luit didrachmā. ⁊ debet scribi per. ch. nō p. g.

Diemeron grece. dicitur biduū latine. et dr a dyo qđ est duo. et emeras. qđ est dies.

Diennium. nij. i. duoꝝ annoꝝ.

Directus. cti. i. malus dies dictus sic ꝑ ꝺtrari um. et dr a dies. et erectus.

Diereſis est diuisio syllabe vnius in duas fa/cta. vt apud Ouidiū Tercia post alium suc/cessit enea proles.

Dies. ei. a dian dr. qz clarus sit. vel dr a düs. quia eorū nomibus dies appellatur. qz nomi nibus planetarū quos quidā deos repurauc/runt Semp em̄ dies sumit nomen ab illa pla neta. qui in illo die habet primā horā. Unde quia sol habet primam horā. in die dñico. di/ctus est dies solis vel dies dñic⁹. quia sol ma/ior est et quasi dñicus inter planetas. ⁊ sic de alijs et est incerti generis in singulari dies. sz in in plurali est. g. m. Et nota q̄ quidā dies dicit naturalis. quidā artificialis. Dies artificialis est claritas solis in aere vl ē spaciū tpis inquo sol vertitur ab oriente in occidentez. Dies na turalis est spaciū diei. ⁊ noctis. i. spacium in quo sol ꝓcedit ab oriente in occidentem. ⁊ ite rum ab occidente reuertitur in orientez. Hui⁹ añt diei principiū diuerso mō assignat Chal/dei et perse a solis ortu faciunt initiū dici na/turaľ Egiptij ab initio noctis. Romani a media

nocte. Athenienses a sexta hora diei. Et dies habet e vel u in ablatiuo Vñ. Impet⁹ atq; dies ritus nor e vel u casu. Dicūt in sexto. que q̄/ tuor esse memento. Jñ diecula. pe. cor. i. parua dies. ꝛ pomē ꝓ qualibꝫ pua mora tpis

Diespiter tris. vel piteris. pe. cor. i. Jupiter. et dr a dies et pater. quasi diei pater. Vñ Macrobius de saturnalib⁹. Ipsi quoq; romāi diespitrē Jouem appellabant.

Dieta te. pe. p. i. diei itineratio. Jtē dieta dicitur obseruatio legis ꝛ vite vl' corpis dispēsatio vel cibus infirmoꝝ. Dieta etiā dr cenaculū q̄ die magis q̄ nocte solēt hoies residere. vt ff. de dona. l. lucius. vel domūcula cōstructa in hortis ꝓ colligēdis fructibus. seu oblectationis gra. Jta accipitur i. l. senatus. §. marcell⁹. ff. de le. i. Jtē dieta dicitur spaciū vni⁹ diei vel lapsus. dr etiā vni⁹ diei opatio. Pōt etiā dici vnius diei certa ꝛ determiata comestio Cōtinet autē dieta legalis viginti miliaria italica.

Dieta vero vulgaris dicitur illa que habetur fm cōsuetudinē regionis

Dietarij dicūtur qui in cenaculo alieno se dirigunt. aio furādi. a dieta fm illā significatōez q̄ dieta significat cenaculū. Sic exponitur i. l. saccularius. in prin. ff. de edi. edic.

Dieticus a. ū. i. regularis. secz de die in diem custodiens. sicut faciūt claustrales

Diezensis disiunctio dr fm Pap̄.

Difficax cacis. ois. t. i. difficilis. ꝛ cōpatur. Jnde difficacia cie. et hec difficacitas tatis in eodem sensu

Difficilis lis. ꝫ. t. et hoc le. cōponitur a dis et facilis. ꝛ cōpatur. ꝛ facit suplatiuus lim⁹. Jñ difficultas tatis. i. grauitas Jtē difficile q̄q; ponitur ꝓ nullo modo. vt. ij. q. vi. biduū. ꝫ. ſz aduersus.

Diffinitio. onis. f t. i. terminus demonstrans q̄d est esse rei Vñ. diffinitio est oratio exp̄mēs esse rei ꝓ substātialia. vt aīal rationale mortale exp̄mit esse hois ꝓ genus ꝛ dīas q̄ sunt sibi substātialia. Et argumētatur a diffinitōe affirmando ꝛ negādo. Diffinitio etiam est quidaz color rethoricus. et est breuis demōstratio rei per orationē facta. ppias rei amplectēs ꝓpetates. vt Prodig⁹ est q̄i vitio retinēda pfundens. Largus qui sumptū facit ex ratione libēter ꝛc. Vl' diffinitio idē est qđ corona. vt dicit glosa sup illud Ezechielis. xxiij. Diffinitio eius vsq; ad labium

Diffugus diffuga diffugū. id est in diuersa fugiens. vel vndiq; fugiens. Jnde diffugium. gij. fuga.

Digāma figura. f. dicta. eo q̄ habeat duo gamma. i. g.

Digamus a. ū. pe. cor. dr qui duab⁹ nupsit sexz viris vel vxoribus. ꝛ dr a dyo quod est duo. ꝛ gamos vxor Jnde digamia mie. i. due nuptie vel ppzietas qua aliqs dr digamus.

Digeries. rie. f. g. i. digestio euacuatio. ꝛ componitur ingeries. rie. i. indigestio.

Digestibilis. ꝫ. t. ꝛ h̄ le. qđ facile digeri pōt

Digestista te. ꝫ. p. qui vel que docet digestum vel qui docetur.

Digestū. n. s. dr quidā liber legalis. sic dictus. ꝓ legalia p̄cepta ibi excellēter digesta q̄ alio noie dr pandecta seu liber pandectaz. Jñ hic ꝛ hec digestalis. ꝛ hoc le. qđ ptinet ad digestū

Digestus a. ū. i. ꝓsumpt⁹ ordinat⁹ expositus. Jñ p cōpositōez Jndigestus a. ū. quasi nō digestus. Et digestio onis. i. ꝓsumptio. ordinatio explicatio. ꝛ hic digestus tus. tui.

Digitabulū. li. instrumētū in qđ digitus ītromittitur. qđ ꝛ digitale dr.

Digitellus li. vel digitulus li. diminutiua. i. paruus digitus.

Digitus ti. a decē dr. q: decē sunt digiti i vtraq; manu. vel in vtroq; pede. Vñ digiti dicuntur. quia decēter iūcti existūt. nā h̄nt in se numerū pfectū ꝛ ordinē decentissimū. Prim⁹ dicitur pollex. qz inter ceteros pollet ꝫtute et potestate ꝛ grossitudine. Secundus salutatorius et demonstratorius vel index dicit. qz eo fere salutam⁹ vel aliquid indicamus vel demōstramus. Tercius dicit medi⁹ vel impudicus quia p eum plerūq; probri insectatio exprimitur. Quartus dicitur anularis quia in eo solet ferri anulus. ꝛ idem medicinalis dicitur qz in eo trita colliria a medicis colligūtur. Quintus auricularis. qz eo aurē scalpim⁹. vel qz eo solemus aurē purgare.

Digna id est dignitas. vel nomē. decus laus gloria.

Dignitas est alicui⁹ honesta autoritas. cultus honore ꝛ verecūdia digna. Item dignitas decus laus nomen gloria. summus honor

Dignitosus a. ū. i. dignus. Vñ Chrisostom⁹ sup Matheū. Cū in illo seculo caro infirma dignitose aīe fuerit subiecta

Dignus na. nū. i. equus. cōgruus. competens honestus. probus.

Dilatio est temporis in causa prorogatio. vel fm Bal. est tempus quod habet certum principium ꝛ certū finē. Vel sic. est tempus datuz a lege vel a iudice partibus ad veniendum Et talis est duplex scilicet ꝑma q̄ dat ab homine

vel a iudice.secūda que dat a iure vel a lege vt patet i Rub. de feriis.et dilationū fm Host. in sū.ti.d dila.§.i. Alie sunt citatorie q̄ dātur vocato ad cām ad veniēdū ad iudicē añ litis ꝓtesta.infra quas citat⁹ se ꝓbabit vt veniat in termio.z nihilomin⁹ post terminū. vt de offi. dele.ꝓsulunt. Alie restitutorie q̄ dātur his qui spoliati fuerūt seu sunt. vel que dantur ad appellādū.que sunt decē diez. vel ad restitutiōz in integz petēdā que olim infra annū vtilem hodie quadriennū cōtinuū dātur. vt. C. d in inte. resti. l. fi. Alie sunt deliberatorie que dantur reis ad deliberādū.de q̄bus. C. d litis. ꝓtes. Alie sunt pēptorie q̄ dātur volēti ꝓbare. d q̄bus in. l. i. C. de dila. Alie sūt executorie q̄ dātur cōdemnato ad hoc q̄ satisfaciat. de his. l. ij C. de vsu. Alie sunt reuocatorie q̄ dātur hīntibus ius reuocādi domū. de quib⁹ hētur. l. ij. §. legatz. ff. de iudi. Alie sunt vocatorie siue feriales. vt in. l. de feriis. ff. eo. ti. z xcv. q. uij. p totū Alie psecutorie q̄ dātur ad appellatiōem pſequendā. de q̄bus i Autz. et qui appellat. C. de temp. ap. Alie sunt saluatorie. vt penicētiales Alie p̄ceptorie de ap. c. p̄terea. Alie electorie. vt de cōuer. cōiu. c. ex publico. ff. d adop. l. mācipioz. et de elec. ne p defectu. Alie exptorie. vt de frige. et male laudabilē. Alie exemptorie vt qui mat. accu. pos. c. fi. Alie refutatorie. vt de appel. pſonas. et. c. requirz. ij. Alie recepto / rie. scz ad ꝓponendas exceptiōes cōcessas a iure. de excep. pastoralis.

Dilema. quedā argumentatio q̄ a quibusdam vocatur cōplexio. et dr a dyo qđ est duo. et lema vocago. qz vndiq̄z cōplectitur aduersariū. A q̄busdā vero coznut⁹ sylogism⁹ dr

Dilucidus da. dū. i. clarus et aptus

Diluculū li. pe. coz. tempus illud cū incipit p ua lux esse et a nocte diuidi fm Hug. Pap. vero dicit diluculū aurora.

Diludiū dij. locus vbi diuersi ludi exercentur vel lud⁹ diuisus et diuersus ab alio Vñ Ozati⁹ i epi Displiz ille loc⁹ clāo z diludia posco.

Dilut⁹ a. ū. i. distēpatus. liq̄dus. vel ꝓpter liq̄ditatē diuisus. z pdu. lu. vñ Persi⁹. Dilutas querif geminet qz fistula guttas

Diluuiū uij. n. s. cataclismus. nimia aquaruz inundantia vel destructio. Et ꝓprie et nimia aquaz inūdatōe. sic dictū qz aquaz clade omnia que inundauerit diluat id est commisceat et destruat.

Dimensio onis. dr mensura vel mēsuratio vel nūerus vel nūeratio. Inde hic z hec dimēsionalis z hoc le. i. ad dimēsionem ꝓtinens.

Dina ne. est ꝓpriū nomē filie Jacob

Dinascia. vt hētur in histoz⁹ sup Heñ. capitulo de ortu regnoz dinasciaz egipcij summaz ptātem vocant.

Diocesis sis. f. t. interpretat gubernatio. z hoc nō fm ꝓprietatē verbi vel ptātē. sed fm effectū. Et est diocesis ꝓprie baptismalis ecclesie territoriū z gubernatio.

Diogenes nis. ꝓpriū nomē viri. z coz. penul. sicut Hermogenes nis.

Diomedes dis. pe. p. ꝓpriū nomē est cuiusdā viri. Et vt narrat Pap. Diomedē pagani dū asserūt. cuius socios in aues cōuersos ita se ludificare dicūt vt suis. i. grecis colludāt. alienos verberēt z ad tēplū diomedis rostro aquā portāt. sed hoc vel fingūt. vel si aquā portāt. vl talē aliq̄d ludificationibus fit demoniū. q̄ eos a veri dei cultu abstrahūt. Hug etiā dicit Diomedes aues dicti sunt a socijs Diomedio. q̄s ferunt fabule in illas aues fuisse cōuersos.

Dione. i. venus. z dicit a Dian. quia pulcra sit vel dicta est dione a matre sua que similiter dicta est dione. quasi duos nectēs in amore. Nō enim amor potest exerceri sine duobus. Vel dr a dione quasi ex duob⁹ nata. Jū dioneos neaneū. i. venereus. Vñ Virgilius. Ecce dionei ꝓcessit cesaris astrū.

Dionysius sij. dictus est bachus Unde pluraliter hec dionisia dicuntur festa bachi. Jtē dionisius dicit quidam lapis fuscus z rubētibus notis sparsus. sic dictus qz et si aque admist⁹ sit contritus nemiū fragrat fm Hugz. Papi. vero sic dicit. Dionysia gemma nigra mixt⁹ notis rubeis valens contra ebrietatem. Jtē Dionisius est ꝓpriū nomē cuiusdam sancti doctoris qui areopagita a vico ciuitatis in quo habitabat dictus est. z interpretatur vehementer fugiens vel elecuatus.

Dioscorus ri. m. ge. penul. coz. id est iunius

Dyota. dicitur vas vinariū duas aures. id est duas ansas habens. a dya quod est duo z ota quod est auris. Hoc alio nomīe dicit amphora. Et pd. o. Vñ. Auris otis tibi sit inde dyota venit.

Diotrepes pis. pe. coz. quidam hereſiarcha. et interpretatur spectosus. insulsus. vl decoz insaniens.

Diauolares sūt vilissime meretrices parui stipendij. Vel diauole fm Papiaz. Vel he alio nomine dicuntur diuoltres. vt videtur velle Huguitio.

Diplois ploidis. femi. t. duplex vestis. et dicitur a diplo. as. eo q̄ sit duplex amictus. et est

vestis militaris. vñ ps. Sicut dyploide cō
fusione sua.
Diplonia nie.f.p.i.dupler locutio.t dr a di/
plo as. Jñ etiā diplonia a ū.i.duplicat⁹ Et h
diplonari⁹.i.duplicator
Dipondi⁹ dij.m.s.i.duo pondera.s.gen⁹ pō/
deris ex duob⁹ assib⁹ ꝯpositū. vñ in Euāge.
Nōne duo passeres veniūt dipondio.
Dipsa pse.f.p.t hec dipsas sadis.t h dipsis
h⁹ sis vel sidis.gen⁹ est fpntis t interptat si
tibūda. vñt latine dr situla.qz quē mordet si
n facit pcire. vñ Deut. viij Jn qua erat fpns
flatu adurens t scorpio ac dipsas. vbi dr glo.
Dipsas gen⁹ aspidis.q̄ latine dr situla quē/
cunqz momordent. sitī p̄mit vl' perit. adeo p
na vt cū calcatur nō videat.cuius venenū sn
extinguit q̄s sentiat.nec tristiciā sentit morī/
turus
Diptica ce.f.p.tabula manual'.qt pugillaris
dr t ephymeris. Un q̄dam. Clerice dipticas
lateri ne apparesseris vnqz. Vel fm Pap. Dip
tice sunt tabule q̄bus corruptores amorē su/
um inscribūt puellis.t p.pti.vñ in Decretz.
xxiij.q.ij.canone. Sane pferat circa p̄cipuū
dr. Et in sacris dipticis scripserūt.quod glo.
ibidez exponit dicens. Diptice a dico cis. Et
dicit eadem glo.postea q̄ diptice sunt colum/
ne in q̄bus imagines patrū in suo cathalago.
ponunt
Dipthongus.f.s.est ꝯglutinatio duaꝝ voca
lium in vna t eadem syllaba vim suā retinen
tiū. Et sunt q̄ttuor.scz au.eu.ae.oe.quaꝝ due
scribūt t pferunt.scz au.t eu.alie due scribūt
et nō pferunt.scz ae.t oe.
Dira re.f.p.i.furia.t dr a durus.qz dura sit.
Et dicunt ꝓprie eumenides vel erinides in
inferno.furie in terra.dire in celo q̄si deoꝝ ire.
qz ex ira deoꝝ pueniūt.t est ethymologia non
cōpō fm Hug. Pap. dr. Dire de penaꝝ dicū
tur ultrices
Dirus a ū.i.crudelis reus īmisericors. aspe
rator detestabilis Dō ät dr dirus q̄si divina
ira inundat⁹.ethymologia ē nō ꝯpō. Proprie
ät dr dirꝝ qđ divina inferat ira. Dr etiā dirus
i.magn⁹.t p.di.vñ q̄dam. Blandicie plusq̄
dira venena nocent.
Dis.ꝯ.t.t hoc dite.gtō h⁹ ditis.i.dives opu
lent⁹.sz neutrꝝ in singulari nō est in vsu Et cō
patur dis ditior ditissim⁹ Jtē dis ditis.i.plu
to.a ditando.qz nostris mortib⁹ orbē suū di
tat.
Dis grece latine dr bis
Discerniculū li.pr.cor.ornamentū ꝯginale vt
acus.cum qua virgo discernit t dimidit ca
pillos.
Discidiū dij.n.s.i.separatio duorū a disci
to dis.co q̄ q̄s a pacto discedat Jñ discios⁹
a ū.q̄ frequens ē in discidijs t q̄ discidia amat
Potest etiā dissidiū a dissido dis
Discinctus a ū.i.deligat⁹.remissus incōpos⁹
et dr a discingo gis.qđ est deligare. vñ xxx. Re
gū.xxij. Non glorietur accinctus eque vt disci
ctus
Disciplina ne.dr a disco.vel discipul⁹. qz di
scit plena. Et est disciplina in discipulo Do/
ctrina in magistro. Facultas l' professio vel scia
in vtroqz
Discipulus li.m.s.q̄ addiscat. Jñ discipula.
le.t h t hec discipular' t hoc re. Et discipula
tus tus tui.
Discolorus a ū.pr.cor.i.discū ferens. vñ Hye
ronim⁹ in plogo Danielis. Cū vero ad Ba
chuc venerat.t de iudea ad chaldeā raptū di/
scolorꝝ lectitabat
Discolor loris.ꝯ.t.i.diversorꝝ colorꝝ.vel alte/
rius coloris. vñ Hyeremie.xxij. Nunqđ auis
discolor hereditas mea mihi
Discolus la lū.pr.cor.i.discors a scola.indo/
ctus ideota illitterat⁹ a scola diuisus t diver
sus. vñ.i. Pet.ij. Nō tm̄ bonis t modestis.sz
etiā discholis.
Discors.ꝯ.t.q̄si diversi cordis.vel q̄si deorsū
a corde alteri⁹. Jñ hec discordia die. t discor
diosus a um
Discretio onis.f.t.i.divisio.scia discussio q̄rū
libet rerꝝ ꝯsideratio ad q̄d tendāt. Et vt dr q̄/
dam poeta. Oibus in rebus res ē discretio sū
ma. Jtē discretio ē attributio actus vel passio
nis aliq̄bus cū exclusione alicui⁹ vl' aliq̄rꝝ
Discrimen inis.i.periculū vite.aliq̄n discrimē
dr linea vel distantia q̄ dividit capillos capi
tis alicui⁹.quandoqz dr differentia separatio
in duo. Vel fm Pap. Discrimen est periculum
distantia latꝝ a discernendo.quia aliquan/
do duaꝝ rerꝝ separatio ostendit. que coniun/
cte esse possunt.vt in ornamentis mulierꝝ Un
de discriminalia dicuntur. que dividunt ca/
pillos per mediam frontem Discriminalis cō
munis generis tercie declinationis.t hoc le.
quod dividit.t dicitur a discrimē. Et hoc di
scriminale. lis. Et sunt ꝓprie discriminalia.
mulierum capitis ornamenta. dicta q̄ caput
mulieris a viro discernunt. vel crines divi/
dunt.
Discumbens tis.ꝯ.t.i.ad discum sedens.t fer
cula sumens a discumbo bis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Discus sci.m.s.i. scutella.t dr a scus qđ ē rotundū.q olim t scus dicebat.sic dr discus a rotunditate.sed nūc discus dr qr escas t ferc'a apponit.vel potius est etymologia.disc' qsi dans escas. Jn hic disculus li dimi.i. pnus discus. Et discumbēs.i.ad discum sedēs. Et nota q discus ppie est scutella.t nō mensa. licet p ea ponat qnq; p metonomiā. Et a discus dict' est discus ludus plūbee scutelle t ipsa plūbea scutella qr facta erat ad silitudinem scutelle.t in aerē pjciebat q ludus nūc dr ludus pjciēdi lapidē.vñ Orati' in poetria Jn doctusq; pile disci vel trochi vel q̄escit. Discus etiā dr mappa vel mēsale. Unde t alia dicūt apparuisse petro in disco. qđ alibi dr liber Actuū apl'or lintheū vocat.vñ. Discus scutellā mensam notat atq; mapellā.vel sic. Est discus lud' discus q̄q; regia mēsa. Discus scutella tibi sit discus q̄q; mappa.

Diserte a ū.nomē.i.sapiēs eloquēs.t facūd' et dr a dissero ris.t fm Hugl. subtrahit vnū s.q̄uis sint duo in verbo pticipio t ꝑbali.vt dissero disserto.r.dissert' Unde pma corripit in diserte.vñ Orati'. Fecūdi calices quē nō fecere disertū Et ꝑpatur disertus tior tissimus Alij dicūt q disert' ꝑponit a di t ars interposita s.t sic ē nomē. Cū vero ē pticipiū scribit p geminū s. Jnde disertatio t ē civilis sapiētia vt. L. de or.cog.l.qualis

Disinteria ric.f.p.pe.acuta.i.diuisio ꝓtinuationis vel vlceratio intestinoꝝ. Et fit accedēti fluore.quē greci dyariā vocāt. t dr ab interia l'enteria qđ est in testina. Et fm Ysi pt dici disinteria vel disenteria fm Hugl. Pap̄ ꝙdr.q disinteria ē sanguine' fluxus ventris cū excoriatōe intestinoꝝ

Disnoic'.i.suspicios.q̄ plus recipit q̄z emittit.t videt esse ꝑpositū a dis.qđ ē diuisio vel diuersus.t noicus qđ ē infim'. Jnde disnoic' q̄ nō equo mō recipit t emittit

Dispectus a ū.i.ꝓtempt'. Et dispectō fastidiū superbia

Dispendiū dij.n.s.t hec dispensa se.i.nimia largitas vl'nimia dispēsa.t dr a dispēdo dis Et dispendiū dr qđ ē ꝓnium ꝓpendio.i.lēgū. et inutile. Inde dispendios⁹ a ū.i.longus et inutilis. Et ꝑpatur dispendiosus ior issim' Inde hec dispēdiositas tatis.fm Hugl. Papias vero dr. Dispendium damnū vel detrimentum.

Dispensator fm Pap̄. dr cui creditur administratio pecuniaꝝ.qr prius q̄ dabant pecuniā, nō numerabāt sed appendebāt eā.

Dispensatio est iuris cōis puida relaxatio vtilitate seu necessitate pensata. fm Guil. in spec. de dispen. Vel sic. Est rigoris iuris p eū ad quē spectat canonice facta relaxatio.i.q.vij.si rigor.t.c.se. Quōq; tñ dispensatio capitur ꝓprie.s.p iuris declaratōe.vt in.c.quintavalis.de iureiur.

Displosus a ū.i.dissut'.apertus dirupt'

Dissyllabus a ū.i.duaꝝ syllabaꝝ.t dr a dis. et syllaba

Dissitus a ū.pe.cor.i.sepatus.

Dissuria est arida vrine digestio vel difficultas mingendi

Dissutus a um.pe.p.i.disiunctus.t in futura fractus.

Distichon.n.s.t hoc distichiū innenik.i. carmen vel opus duoꝝ ꝟsuū.t dr a di.i.duo.et stichon qđ est ꝟsus.vñ Theodol'. Quos in distichij carmē ꝓplecteꝝ hemi. Jtē distichō. dr qđđā genus dicēdi.cū.s. autor totū leqt p se sine psona introducta

Distinct' a ū.i.diuisus.sepatus designat' pūctatus determinat'

Distinctio onis.i.diuisio pūctatō sepatio Et distinctionis tres sunt spēs.s.collū coma.periodus.de q̄bus vide in locis suis.

Districtus a ū.i.seren' asper austerus. Et cōparatur

Distrophos dr oda illa que semp in sedo versu repetit varietatē versus.vide infra in strophos

Dyualis.ꝑ.t.t hoc le.pe.p.i. diuinus. Unde dyualis dr ꝓnceps vel imperator q̄ quasi diuus habebatur.

Diuersiclinū nij.n.s.i.locus vbi diuersevie ꝓiungunt.t dr a diuersus a ū.t clino as qr illic diuerse vie acclinant.qr illic via inclinat ad diuersa.qđ aliter grece dr hoc eteroclituꝝ. Jtē eteroclita siue diuersiclinia dicunt q̄daꝝ noīa in arte grāmatica q̄si ad diuersa se inclinātia.s.q̄ inclināt se ad diuersas dictōes i diuersis casib'.vt Jupiter Jouis.vl'ad diūsas significatōes vel ad diuersas declinatōes.vel ad diuersa genera in diuersis nūis.vt vespra re.vas vasa.celū celi

Diuersoꝝū rij.neu.secunde declinatōis.i.diuersitas viaꝝ.scz vbi viator ad callem diuertitur.vel locus remotus ab alio vel receptaculum.scz hospicium vel hospitale.t dr a diuerto tis.quia illuc diuertimus.vel quia et diuersis vijs ibi cōuenitur. Unde in Luce. Nō erat ei locus in diuersorio. Et vt dicit glosa. Diuersoꝝium est domus inter duos muros.

duas hñs ianuas. vt scz er diuersis vñs recipiat aduenientes. z significat ecclesiã inter pdisũ et mundum.

Diuersus. sa. suz. i. diuisus. sepatus. nõ pcors malus. z compatur. Jñ hec diuersitas. tatis. i. varietas.

Diuerticulũ. li. n. s. i. flexus viarũ. vbi vna via diuertit ab alia. vel ipse call' p quẽ diuertimus ab alia via. q̃si diuersa via.

Dues. p. ge. declinatiõe. sed ois pstructione dr q̃si diu hñs. i. cupiẽs diuitias. i. opulẽtus. vel pecuniosus. siue vtaq; siue non.

Diuitiosus. a. ũ. i. copiosus. plen' diuitijs. Jñ diuitiositas. tatis. i. copiositas.

Diuidẽs. dẽtis. m. t. i. ouis. vl' agn' duos hñs tm̃ dentes z dr a duo z dens. Jtẽ diuidẽs. tis. o ge. pt. eẽ pticipiũ de diuido is.

Diuidia. die. f. p. i. discordia vel bellona. Jñ diuidiosus. sa. suz. i. discordiosus qui p suã discordiaz alios diuidit z discordare facit q̃ z diuisiosus dicitur.

Diuidiculũ. li. n. s. dr castellũ in diuisione terrarum posituz.

Diuidu'. a. ũ. qui diuidit vel diuidif. Jñ diuiduitas. tatis. z p ppositiõem indiuidu'. a. ũ. z hec indiuiduitas. tatis.

Diuinus. a. ũ. qđ est deoz. vl' ptinẽs ad deos. z dr a diuus. a. ũ. Et diuini dicũtur celestes deificati. Jtẽ diuini q̃ tractãt de deo. qui magis p prie dicũtur theologi Et diuini qui diuinant et astutia q̃daz fraudulẽta hoibus futura cõiecturãt. Jñ diuinitas. tatis.

Diuinator futura contemplans dr. z semper in malo accipitur.

Diuinatõ accipit tripl'r. prio p scia theologie. a q̃ theologi dicũtur diuini. Secdo p scia infusa a deo. z sic accipit Prouerb. xvi.

Diuinatio in labijs regis. Nã in iudicio nõ errauit os ei'. Tercio p scia magica vel fallaci p phanatõe. pphizatiõe. q̃ falsi pphe z magi fingũt se. p uidere vl' pscire futura. ita capit in. l. nemo. C. de male. z mathe. Et vt dicit Varro q̃t tuor eẽ genera diuinatiõis. i. terraz quã. ignez aerẽ. hinc geomãtiaz. hydromãtiaz. aeromãtiã pyromãtiaz dicimus

Diuisoriũ dr cella ab alijs diuisa

Diuoltres viliſſime meretrices. q̃ se suaq; grãnũmoz pbent. Et dicũtur diuoltres. q̃si de rio volãtes. vel q̃si p nummo volute.

Diuortiũ. n. s. dr. q̃si diuersuz. i. via vl' semita in diũsuz tendẽs. z ponit generaliter p sepatõe et diuisione. z subterfugitione. Ulñ diuortium fm Joff. z Hosti. est inter virũ z mulierẽ legitime facta sepatio. z dr a diuersitate mentiũ. qz hi qui matrimoniũ distrahunt. in diuersas ptes eunt.

Diurnus a. ũ. i. vnius diei. vel durãs p vnum diẽ. z dr a diu fm qđ accipit p determiato spacio tẽporis.

Dius. a. uz. i. diuin' z sanctus. z dr a deus.

Diuturnus. a. um. dr a diu fm qđ accipit pro indeterminato spacio tẽpis. z est quod habz indeterminatã significatiõez tpis sicut diuin' determinatã Et diutun'. a. ũ. in eodẽ sensu. i. lõgus. plixus. diu durãs. continuãs. et dicit diutinus. na. nuz. a diu sicut diurnus fm Hugl. Pap̃ so dicit. Diutina dicta ab eo q̃ diu duraverint. diuturna a pmanẽtate dicta q̃si eterna

Dius. a. ũ. i. deificatus. z dr a deus. Sed deus est semp. dius vero fit q̃si qui ex mortali fit imortalis. Ulñ fm Pap̃. Dius dicitur deus vel impator qui post mortẽ velut deus habet.

Docibilis. con. t. z hoc le. z hic z hec docilis. et hoc le. p syncopã differunt. Naz docilis est discipulus qui facile docet. Non em̃ dr docilis. qz sit Doctus. sz qz doceri pt Est em̃ ingeniosus z ad discẽduz pat'. Docibil' vero est lib qui facile discit vel disci põt ponitur tm̃ vnuz p altero Ulñ Joannis. vi. Erunt omnes docibiles dei. id est dociles.

Docillus li. m. s. i. clepsydra.

Docimen. inis. qđ z hoc documen inuenitur. pr. coz. i. documẽtuz.

Doctiloquus. qua. quũ. qui docte loq̃tur. Jñ doctiloquiũ. quij. i. doctuz eloquiũ. vl' docta z sapiens locutio.

Dodona. ne. f. p. i. dea glandiũ Et dodona etiã dicta est quedã silua epiri a dando dona. id est glandes hominib'. Jñ dodoneus. nea. neum. possessiuum.

Dodrãs. antis est quedã ps assis que ex nouez vntijs pficit. nec dr a totũ. vt Justit. de here. § hereditas.

Dogma. tis. ñ. t. i. doctrina vel iteratio doctrie vel decretũ placitũ. consensio. cõsolatio Jñ dogmatic'. a. um. i. doctus sagax prudens sophisticus. instructus vel instruct' vel psolatus.

Dolabra. bre. f. p. z hoc dolabrũ. bri. p eodez scz instrumẽto dolandi. scz. p bipenni. Jñ dolabella. le. z hoc dolabellũ. li. ambo diminitiua.

Dolatura. re. f. p. i. dolatio. vl' id quod dolãdo aufertur de ligno vel id cum quo dolatur. z dicitur a dolo. as. a quo etiam dolatilis. con. t. et hoc le. i. aptuz ad dolanduz. z hoc dolatoriuz.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ij.locus in quo volatur.
Doliuz.lij.n.s.dicit vas terre rotundū.
Dolo vel dolon.onis a dolus dicitur. Et sunt dolones tela abscōdita in ligneis vaginis ppt dolū.t etiam ipe lignee vagine dicūtur dolones. inter quas latet pugio sub specie baculi.t dicūtur sic.eo q fallant t recipiant ferro cum prefe/rant speciez ligni. Hos etiam vulgus greco no mine oxos vocant.id est acutos. Unde t apud medicos acutus morbus oxea dicit.ab oxi.qđ est acutum.
Dolor oris.m.t.est corpis inq̄etudo. Et nota q dolor nō est lesio sed lesionis sensus.
Dolorosus.a.ū.i.plenus dolore
Dolosus.a.ū.i.insidiosus.vel malign⁹.eo q de ludat Ut em̄ recipiat occultā malicia blandis sermonibus adorant.
Dolumē.inis.n.t.idē est q volabra.
Dolus.li.m.s.i. fraus malicia occulta blādis sermonibus adornata.calliditas mētis Et dr a dolore.eo q dolorē inferat. Uel cōponitur dolus a dludo. quasi dlus.eo q dludat t recipiat. Et fit dolus aio. insidie loco vel telo fraus circa fidē mutuatā. Et est dol⁹ cuz alid agit.aliud fil'atur. Et in p ꝓpositiōem subdol⁹. a.ū. Et subdolus.li.substātiuz.
Doli capax est ꝓrim⁹ pubertati.scz qñ mas hz vndecim annos t dimidiū. Tūc em̄ pt delinq re.preter q̄z in adulterio.fm Accurs. Fēia vero qñ hz nouē t dimidiū annos.vt.no.ff.de re.iu ris.in.l.pupillis. Augs. vero dt in epl'a ad renatuz q puer dr doli capax.cū est septē annoz. qr tūc metin t verū loqui pt.vt.no.in.c.ois vtri usq̄z sexus.de pe.t re.
Doma.matis.n.t.greci tectū dicūt. pt etz dici doma tectū. vel etiā atriū qđ nō tegitur. Unde phisiologus Deq̄z pit⁹ ei⁹ fiat sub domate fum⁹ Et.ij. Regs.v. Domatū fistulas tc Et appellā tur domatū fistule cannales.quibus stillicidia defluebant.
Domesticus.a.um.i.notus t familiaris.q̄si in domo eadem stans.
Domestici sunt libertus.colonus.ascriptitius mercennari⁹.oēs d familia alicui⁹ siue sint liber ti siue nō.t oēs familiares qui habitant cū ali quo t vxor.t si sunt in eius ptate ꝓpinqui.
Domestici iudices dicūtur eē ex quib⁹ pro magna pte ius pandet t ꝓsiliū. Hi etiaz dicūtur assessores.eo q assident iudici.t in cause cogni tione suū prebēt consiliuz vel officiuz .vt pz ex rub.C.de assess.
Domicellus.li.i.dominellus.li. dicunt a dns per diminutiōez.t domicella.le.t dominella.le. ambo diminitiua a dna. Domicellus etiā t domicella dicūtur q̄z pulcri iuuenes magnatū seu liberoz.siue sint seruientes siue nō.
Domiciliū.ly.n.s.i.dom⁹ fastigiū t altitudo. et dr sic q̄si culiū dom⁹. Dicitur tñ q̄z domiciliū dom⁹ ipsa vel habitatio vel mansio.vl' ins et ptās fm Hugs In psalmo añt vbi sic dr Sicut nycticorax in domicilio Dicit glo. vel in parietinis.q̄ vulgo dicūtur ruie vbi parietes stāt sine tecto. Dicitur añt parietina quasi parietū ruina.
Domiciliū alicui⁹ est ibi vbi maiorē ptem fortune sue ꝓstituit vel magnā ptem bonoz suoz vel si ibi hz larē.i.familiā.vt.C.de inco.t censl.si ciues libro decimo.
Domicula.le.f.p.i.pua domus.
Domiduca.ce.f.p.pnl'.cor. Juno dicitur qnia vsq̄z in domum puellas maritatas introduce/re credebatur.
Dominatio.onis.idē est qđ dominatus.
Dominatiões etiam dicuntur quidā angeli, et vt Hregs dicit. Ea angelorum agmina que mira potentia preeminent pro eo q eis ceteri ad obediendum subiecta sunt. dominationes vocantur.
Dominicus.a.um.dns vel dna dr. Jn dominica.ce. substātiuū pro prima feria. Et h t hec dnicalis.t hoc le. qđ sumit tam a dnica p illa die q̄z a dnicus.a.ū. Et vt Pap. dicit. Dominicus dies pinde dr. qr in eo resurrectionis dni nostri a christianis gandiū celebratur. Jtē hic dominicus.ci dictus est quidam egregius confessor pater t institutor ordinis fratrum predicatorum.
Dominium.n.s.id est ius.tutela.potestas Jn de dominosus.sa.sum.id est imperiosus. dns.t homo qui habet ardua precipere. scilicet homo magne auctoritatis.
Dominium directum fm Azo.in.sum. de iure emphi.dicitur habere ille q̄ possidet ciuiliter tā q̄z dominus. t ideo dicitur habere dominium directum.qr sine omni alia obligatione liberā, potestatem hz rei. qualiter nō est in illo qui hz dominiū vtile vel mixtū.
Dominius vtile fm Azo.dicit habere ille qui solus naturaliter possidet t nō ciuiliter .vt emphiteota t vsufructuarius t feudatarius.
Dominus.m.s.i.heros.t dicitur a domus.eo q domui presit. Qs autem dominus dicitur quasi dans minas .vel quasi dans munus. scz seruitium.vel dans minus.scilicet pene.etymologia est.non compositio. Et componitur cum hoc grō legum .t dr dominus legus. iurisperitus

sed qñ sunt due ptes. tūc dicitur dñm leguz solus impator. qz ipse habet potestatē condēdi et restituendi iura.

Domini recti. erāt quidā officiales defensozes ciuitatū ⁊ municipioꝝ.

Domini minozis magistratus sic dicti. qz dñi recti. qz suffragio duoꝝ eligebātur vnus constituebatur a plebe. alter a maiozibus. vt. C. de iudi. l. vlt.

Domnus. ni. ⁊ hec domna. ne. p syncopā. dicūtur a dñs dña. quod ꝓprie ꝓuenit claustralibꝫ sed dominus dña mudanis. Unde in ecclesia. cantatur. Jube dōne benedicere. ⁊ domnus abbas. domnus prior

Domnus secunde vel quarte declinationis est que ꝓstat ex pietibꝫ. tecto ⁊ fundamēto ꝓtegens nos a caumatibus ⁊ imbzibus. Uel est vnus familie habitaculū. sic vrbs vniꝫ populi. ⁊ sic orbis domicilium est totiꝫ humani generis Jtez domus dz ꝓmixtio viri ⁊ vxoris. ⁊ etiā familia sed incipit a duobus Nam ꝓprie familia est liberi ex liberis legibus suscepti a femore dicta

Jtē aliqñ sumit pro agnatioe. vt. l. cuz vnus. ī prin. ff. de. alī. ⁊ ciba. le. ⁊ ad sylle. in pn. Recepitur etiā p oibus geretibꝫ eadez signa vel arma. Jñ domūcula. le. i. pua domus.

Domusiuramenti. i. domus federis. scz tabernaculum.

Domussaltꝫ libāi. de q̄ habet. iij. Regꝫ. vij. dicebat. qz erat edificata de lignis libani.

Donarū. ry. n. s. id est qđ donū. Jtē donariuz est locus vbi dona q̄ offerunt in templo ponūtur. Et donarius. a. um. qđ donatur vel qđ facile donari potest

Donatica. ce. f. p. i. corona q̄ autoz donatur. Et donaticus. ca. cū. qđ donat vel accipit

Donatio ꝑm Azo. in sū. C. de dona. ē rei licite nullo iure cogente mera liberalitate facta collatio. vt. ff. e. ti. l. donaria.

Donatio ante nuptias vel ꝓpter nuptias. ꝑm Azo. ē illa quā facit sponsus vel aliqs suo noie sponse vel alteri noie sponse.

Donatio cā mortis ꝑm Hosti. ē timore mortis imminētis. vl future alicuiꝰ rei. puide ⁊ liberaliter facta collatio. Et huiꝰ tres sūt species. Pria cū quis donat metu mortalitatis future ⁊ non instātis. Secūda cuz qs donat metu mortalitatis instantis desperans ꝺ ꝓualescentia. ⁊ hec donatio ꝓbatur ei q̄ est inter vuos. Tercia qñ magꝫ vult se hēre q̄ cuz cui donat. ⁊ magꝫ donatariuz q̄ suuz heredē.

Donatio inter virū ⁊ mulierē ꝑm Azo. in sū. ē que fit constante matrimonio que ꝑm leges est ꝓhibita. ideo ne mutuo amoze in inuicē spoliarentur donationē nō spantes sed ꝓfuga erga se facilitate abutētes. Nec eēt eis studiū liberos potiꝰ educādi.

Donatio inter vuos scdm. Azo. in. sū. est quā do rem quam dono. malo habere illum cui dono q̄ me.

Donatō mera. est cadē cū simplici. scz qñ inter vuos donatio fit. Qñq̄ etiā dz pura liberalitate nō ob cām secutā. Si ꝙo fit ex cā ꝓcedente tūc dz remuneratio potius q̄ donatō vt. C. de bō. lib. l. cū oportet. §. cū aūt

Donatio facta ob cāz interposita scdm Hosti. ī sū. est quedā donatio inter vuos q̄ fit ob cāz interpositā. et notat vt aliqđ fiat vel nō fiat vel ꝓpter qđ fiat donatio secuta ꝓpē finē iuxta ea q̄ hñt. l. i. §. i. ff. de dona

Donatio pfectaz pura est species donationis simplicis. et est qñ statim pura liberalitate trāsfert dñium rei date

Donatio impfcā siue ꝺdicionalis vl sub mō ē fertā spēs donacionis simplicis Et ē qñ statuz trasferē dominū rei date ⁊ nō nisi sub ꝺditione. vel mō. vel in diē. vt dono tibi si rex intrauerit in italiā. vl dono nō q̄ tuū sit hic ad ānū vl aliqđ hmōi.

Donatio simplex ē q̄ cāz nō hzt cū donās nullo casu velit ad se redire qđ dedit vel daturū se ꝓmisit. vt ff. de dona. l. i

Donatio sponsalitia. scdm. Azo. dicitur ille q̄ a sponso sponse fit. vel ecōuerso. licet raro accidat

Donatus. ti. est aliqđ autoz. Hinc liber ab eo ꝺpositꝰ dz donatꝰ. Jñ hz. ⁊ hec donatista ste. q̄ seqđ donatū. vl q̄ studet in eius libro

Donatiste dicuntur quidam heretici a Donato quodam afro dicti. qui asserebant filiuz dei esse minozem patre. ⁊ minozem filio spiritum sanctum

Domifer. a. um. vel doniferus ri. penl. coz. qui defert dona

Donū. ni. n. s. est datio irreddibilis Et differt a munere. qz donū deo debeā. munꝰ ꝙo hōi Jtē donū honozariū ē. munus ꝙo debitū vt patrono. Nā ꝓprie munera dicūtur obsequia. q̄ pauperes diuitibꝫ loco munerū soluunt. sic dicta. qz manibꝫ accipiūtur vel danā Jtē donū dantis est a dando vel donando. munus accipientis a manibus. vel muniendo. vel monendo. ⁊ pōdo. Unde ouidius. de arte Placatur donis Jupiter ipe datz

Dozcas. cadis. f. t. i. capzea. et dz a dozcas vel dozco. quod est videre. eo q̄ acute videat ⁊ de lō

ginquo. Pe etiam ibices dicunt qui antices eo q instar aliū ardua t excelsa teneāt. t i sublimis habitent. ita vt ex sublimitate vir humanis obtutibus pateāt. Item dorcas proprium nomen ē mulierꝭ.

Dorcium cij. quedā mulier sic dicta cā adulationis t blādimēti qui iuuencula. t dra dorcas et iterptat pulcra visu

Dorco onis. m. t. id ē auidus. vorator dictus sic a dorcas. quod est videre. quia solo visu accēdit ad leccacitatē.

Dorus fuit filius Neptuni Unde dori vl dores quidā greci dicti sunt. quia ab eo originez duxerūt. Jn dorie⁹ a. ū.

Dorica. ce. pe. cor. est vna ex linguis grecorum. quā hūt egyptij t syri

Dorsum. n. s. est illa ps a cervice vsq ad renes et dra durus. qi dursum. eo q illa ps corporis sit durior ad modū saxi. fortꝭ ad portandū t pretiendū

Dos tꝭ. f. t. dr quod datur vxori a marito quādo nubit Donatio qd datur eidē ab eodē ppt deuirginationē Paraphernū quod dat ei ab amicis post nuptias p aliq dies ꝓ more consuetudinem diuersarū terrarū t dicitur parafernū a para. qd est iuxta. et fernos quod est dos. qr iuxta t post dotē datur. Et nota q antiquitus ritus erat vt maritus et vxor inuicem se emerēt et dotarent ne vxor videretur ancilla. et ideo dicunt dotē qsi doitem. quia precedente in nuptijs. viri donatione sequit dos vxoris. Et nota q dos qnq dicitur ppria et virtus alicuius. Unde Boecius in primo de consolatione dicit. Ut breuit omnes eius dotes includam. patri similis est. Et pducitur o. ante t. Unde Ouidius de reme. Quā potes in peius dotes deflecteꝛ puelle.

Dos ꝓm Azo. in sū. C. de iur. dotum est quod datur. a muliere marito. vel ab eius patre. vel ab extrāeo. ppt onera matrimonij. supportāda Dos aduentitia ꝓm Azo. que non pficiscitur a parente vel tanq a parente. vt si extraneus dederit patri vt daret in dotez. l. pfecticia. §. si qs certā. ff. de iurꝭ. do. Uel si pater non tanq pater sed vt extraneus dedit puta quia debebat filie. et eius voluntate dedit in dotem viro vt dicta l. pfecticia. §. fi. ff. cetez

Dos profecticia est. que nō a patre vel tanq a patre vel ab auo vel pro auo profecta est. scz de bonis eius vel facto ei⁹ pro filio vel nepote ei⁹. vel quam alius de mandato eoꝝ constituit. vt pses aut curator dedit de bonis alicui⁹ eoꝝ. si erat parens prodigus vel furiosus.

Dotalis. con. t. t hoc. le. i. doti. ascriptus. vl in dote habitus. et dicitur a dos. Inde dotalici⁹ a. um. idem qd dotalis. Inde hoc dotalicium cij. i. dos. vel doits precium.

Dotat⁹. a. um. qui dotē hz. Jn dotatim et dotate aduer. i. abundanter.

Dora grece latine dr gloria. Jn doxula. i. pua dora siue gloria.

D ante R

Dracena. ne. f. p. i. vxor vel filia draconis. t dicit a draco.

Drachma. me. quoddā pondus. scz octaua pars vncie t denarij pondus. trib⁹ constans argenti scrupulis. i. xccocto siliquis ꝓm Hugꝭ. Pap. vero dicit. Drachma octaua pars vncie. cōstat a tribus scrupulis. vel certum pondus argenti. Un Luce. xv Aut q mulier habens drachmas decē tcꝭ.

Draco onis. dr a greco dracon. Greci enim draconem draconteꝫ vocant t dicitur serpēs. t ē draco templorum. anguis aquarū. serpēs terre Dum em est i templo proprie dicit draco. Dū in aquis anguis. Dum in terra serpens. Glosa autē. Esa. xxvij. dicit q draco vt ferunt in terra serpit natat in aquis. uolat in aere. Et vt dicit Jsidorus etymo. xij. Draco maior est cunctoꝝ serpentū. siue omniū animantium super terrā qui sepe a speluncis abstractus fertur in aerem concitaturq propter ipsum aer. Est autem ei status. ore paruo. t artꝭ fistulis. per quas attrahit spiritum t linguam exurit. Ulm autem nō in dentibus sed in cauda habet. t verbere potiꝰ q ictu nocet innocuius est a venenis. sed ideo. huic ad mortem faciendam venena non erunt necessaria. quia si quez ligauerit. occidit. a quo nec elephas tutus est sui coporis magnitudie Nam circa semitas dilitescens p quas elephantes soliti gradiūtur crura eorum nodis illigat. ac suffocatos perimit Signitur autez in ethiopia. et in india. t in ipso incendio ingis estus.

Draconari⁹. nariū. i. vexillifer vexillari⁹ signifer q fert vexillū vbi est draco vpict⁹

Dracontea. tee. qdā herba. que vulgo dr herba dracōis. qr hasta ei⁹ varia sit in modū colubri et similitudinē draconis imittet: vel qr eā herbā vipa timeat. Pap. ꝙo dicit Dracontea herba dicta sic. qr a sanguine draconis fertur nata. t ē dracois color. t flos ei⁹ vt lingua dracois Si qs radicē hui⁹ herbe sanis. ꝓ fricet manib⁹ serpentes sine piculo prendet

Draconia. nie. vel draconita te. f. p. qdā gēma er capite draconis eruta.

Draculus li. dimi. i. puus draco

Dragma tis.n.t. est q̄stio siue interrogatio Jñ dragmaticus.a.ū.i. interrogatiu⁹ Ulñ qđ daz gen⁹ loquēdi dr dragmaticū scz qđ fit inter interrogātē ⁊ respondentē ⁊ ppe p psonas itro/ ductas. vt in Terencio scđm Hugt. Pap. dr q dragmaticon est gen⁹ dicēdi in q̄ poeta nus q̄z loq̄tur sz psone introducte tm̄

Driades.de arbor.a drindos qđ ē arbor

Drindides.didis.m.t.dr qđā lapis a drin/ dos qđ est arbor

Dridos grece.i.arbor latine

Drind⁹ di.arbor ⁊ dr a drindos

Dromedarius rij.m.t.camelar⁹ qui scz ducit dromedos. Ulñ Esaie.vi. Dromedarij .madi an.⁊epha.

Dromed⁹ di.m.s.⁊ hec dromeda.de quoddā genus camelor.minoris quidā stature sed ve locioris.vñ a velocitate currēdi nom̄ habuer̄t Centū em̄ ⁊ amplius vna die miliaria pergere solēt.⁊ dr a dromos grece.qđ dr cursus vl' ve locitas latine

Dromo.onis.m.t.longa nauis ⁊ velox in cur su.⁊ dr a dromos quod est cursus. velocitas.l' curuitas

Dromones dicūtur q̄ p̄erāt naubus ad fuan dū traiectū maris in hoc reipublice militātes et maris trāsitū tenētes vl' tuētes C.de offi.p fec.p̄tor.affri.l.ij. Ulñ adhuc eor naues noie. wlgari dromones appellāt

Dual'.cō.t.⁊ h̄ le.i.gemin⁹ diuisis Jñ hec dua litas .i.duplicitas.altriplicitas

Dubitatio ē quidā color rethoricus ⁊ fit.cum aliq̄s oñt dubiū se eē ⁊ ignorat q̄d sit poti⁹ eli gendū.vt Tu q̄s es ignoro quo te q̄q̄ nomi/ ne dicam

Dubius q̄si duuius.i.incert⁹ q̄i duar viar l' q̄si duas vias tenens

Dubi⁹ in fide ē infidelis.de here.c.i.

Dubiū sit obscur verbū interp̄tādū ē p reo. nisi in q̄ttuor casibus.s.q̄n agit de cā liberali. de.inoffi.testa.de mr̄imonio.⁊ dr vote vt de fi.i strum.c.inc̄ dilectos.i glo.vlt̄z de re.iudi.c. vlt̄z. Itē dubia sūt in meliorē pt̄ interp̄tāda.dr re. iur̄s. estote Jn q̄bus ad cōz intelligēciā ꝓbor recurrēdū ē.c.ex lr̄a de spōsa. Et tutior via in du bus ē eligēda de homi.ad audiēciam ⁊ de spō. inuenis

Ducatus.tuz.tu.i.dignitas ducis.val ei⁹ terra Et ducatus.i. ductus vl' guida.⁊ dr a dux.ct cor.primam

Ducēti.te.ta.dicit a do.⁊ centū Jnde ducen ties aduer.nūerale.⁊ ducentesim⁹.a.ū.⁊ ducē tuus na.num

Ducētarij dicūt duces l' magistri ducentorum militum.q̄z dignitatē dicimus ducenā

Ducētuplus a.ū.i.ducēties tm̄.

Ducilla.le.dimi.i. pua dux

Ducillus.li.dimi.i.pu⁹ dux.

Ductilis cō.t.⁊ h̄ le.dr q̄cq̄d ferendo. ferīēdo vel extēdēdo pducit.scz metallū res. vl' q̄ du ci p̄t in longū l' latū Ulñs malleus ars .ignis argētū ductile cudit Ars follis forma fornax vas fusile fūdit Quelibet infusa cribrū vas fu tile futit Ars argylla rota fornax vas fictile fingit. Ars natura labor tibi lignū fissile fidit Jñ ductiliter aduer.⁊ ductilens.a.ū ⁊ ducil/ lus.la.lū quod ⁊ docillus.la lum.dicitur ed ē clepsydra.

Ductor torſ.m.t.dr duco.cſ. Jñ ductrix cſ. et duct⁹ſt⁹.tui.⁊ ductiz adū.i.tracti

Duellū dr singularis pugna.que fit ꝓpter p/ batōem alterius.ita vt q̄ vicerit ꝓbasse credat et victus in pbatōe defecisse.⁊ dr q̄si duebellū vel dubellū..i duor bellū factū ad pbatōez ve ritatis.ac si p testes q̄s intentōez suā fundasſz vt c.ij.de pur.wl. Jñ duellator.orſ.ille q̄ duel lū pegit ⁊ h̄ duellio.onis.i.pugil.q̄ etiā duel lus dr. Et ñ p ꝓpositōez pduellis.lis.i.pugil q̄ pseuerāter durat in duello. Unde Militis est bellū fortſ pugillisq̄ duellū

Dulcſ.cō.t.⁊ h̄ ce.i.suauis iocūdus amabilis mitſ misericors Jñ duciculus.la.lū.i.aliq̄tu lum dulcis

Dulcoratus a.ū.i.dulcedine repletus

Dulēsis.sis.f.t.i.charitatiua seruitus q̄ fit int duos ⁊ dicitur a duo.vel derivatur a dulia qđ est seruitus.

Dulia.lie.f.p.i.seruitus q̄ exhibēda ē hōi sic latria est seruitus q̄ debet deo.⁊ dr a dulos ⁊ ꝺ ponit cō hyp qđ ē sup̄.⁊ dr hypdulia.lie q̄i su p̄ dulia ⁊ hec xpi hūanitati debet

Dulos grece dr fuit⁹ latine

Dumētū ti.de.p.i.loc⁹ dumo plen⁹ qđ ⁊ du/ micetū ti.dr.i.spinetū

Dumus.mi.m.s.est spina vl' potius spinarū collectio Jñ dumosus a.ū .i.spinosus spinis plenus. Jñ dumose adū.⁊ hec dumositas ⁊ h̄ et hec dumalus.⁊ h̄ le.spinosus

Duo a dyo dr pl'iter hi duo.he due⁊ hec duo gtō hor duom̄.haz duaz hoz duoz l' duuz dtō hīs duobus cē

Duodecēnis cō.t.⁊ h̄ ne.i.duodecim annorū et dr a duodecim ⁊ ānus Jñ h̄ duodecēniū.nij .i.spacium xij. annoz

Duodeciz dr a duo ⁊ decem ⁊ ē oīs gn̄. numeri plalis ⁊ indeclinabile
Duodenarius a.ū.dr a duodecim a q̄ etiā hic duodenari⁹ rij⁹ ⁊ duodecim⁹ a.ū ⁊ duodecies adū.i.duodeci vicibus
Duodēnis.i.duodecim annoz ⁊ videt ꝓpōi a duodeciz ⁊ ān⁹. sicut septēnis a septē ⁊ ānus
Duoden⁹ a.ū.a duodeciz dr.
Duodeuiginti.i.duo minus de viginti
Duon⁹.i.bonus.q̄ libēter tribuit ē dr a duo is
Dupler ois gn̄.i.dupl⁹ a.ū.
Duplicarius.rij.m.s.qui duab⁹ ptibus fauet sez fraudulētus
Duplicatio est allegatio q̄ dat reo ad infirmā dn̄ replicatōz actorꝭ.ut Justi ⁊ repii. ℔.rursū Ull'fm alios ē elisio l'anihilatio replicatōnis Et hz fieri a reo ꝺ replicatōz actorꝭ.
Duplonia.vt dr.ff.de ℣.obli.l.continu⁹.℔.cū ita ē inter duplicatū vel sterilitas fm glo.ibi dem.vl dr ille q̄ duplata vtitur dicta vl ille q̄ fortuito tpis euentu .de duabus dictis facit vnam
Durā indecli.ē quedā fluuius.iurta quē gigātes edificauerūt turrim Itē sicut dr Daniel.iij
Duran ē cāpus in q̄ rex Nabuchodonosoz posuit statuā aureā.
Duribuc⁹ dr ille q̄ nūq̄z vult apire os
Duricies.ci.f.g.i.duricia ⁊ dr a durus
Dur⁹ a.ū.i.asp.firm⁹.l nō mollis. Inde dure. duriter.aduer.⁊ duritas tatꝭ. Et componit durus.pdur⁹.a.ū.pdur⁹.a.ū.2 q̄dur⁹ a.ū ⁊ edur⁹ a.ū.i valde durus
Dusius sij.m.s.demon q̄ hōes educit a sensu vl q̄ ducit eos vsq̄ ad mortem Pap.dr Dusios gallī demones nominat quos romani faunos ficarios dicunt.
Dussis.f.t.i. duos asses.
Dustria pr. cor.in simplici nō ē in vsu.sz ī compositis. sez industria.i.nobilitas ⁊ venit a nomie adiectiuo.dustri⁹ a.ū.i.nobil' qđ in.f. ge. sbstātiuat sic curius iuri⁹
Dux cꝭ.ꝺ.t.dr a duco cis.⁊ designat dignitatē ⁊ officiū.dr em dux.q̄ sit ductor exercit⁹.sz non statim q̄cūq̄ pncipes l'duces sūt.etiā reges dici pnt In bello ꝺo melius ē ducē noiare q̄z regē Nā h̄ nomē exprimit in prelio ducentē. Inde ducissa Itē dux cōponit h̄ ⁊ hec redux cꝭ.⁊ h̄ ⁊ hec traduxcis

E añ A vel B

Eacides pr.cor.i. Eaci nepos.i.Achilles Unde q̄dā Ilio te. Eacida rhomanos vincere posse

Eadem me,p qñ ē ablatiuus casus In reliq̄s casibus.me.cor. Uñ In reliq̄s eadē facit ablatiu⁹ eadē. Et ē pnomē cōpositū ab is.⁊ dēr ponit in fe.ge.⁊ in neu.⁊ declinat sic suū simplex Ea tenus sūt due ptes ⁊ sb duobus accētibus pferūt.i.eodē mō l'eadē rōe.
Ebriolus la.lū.dimi.i.aliq̄tulū ebri⁹ Unde Plātus. Tristes ac ebriosi incedūt ⁊ cor.o
Ebrius a.ū.i.extra mēsurā bibēs.⁊ dr ab e.⁊ bria qđ est mensura Inde ebriosus a.ū q̄ sepe et multum bibit ⁊ hec ebrietas atis. Itē ebrius quandoq̄z ebriosus sepe ⁊ multum bibit. Unde ebrietas aliqñ Ebriositas frequēs vini remulencia.
Ebur eborꝭ.os elephātis Inde eburne⁹ a.ū illd qđ est de ebore vl qđ est candidū sicut ebur vñ in cantꝭ Collū tuū sicut turris eburnea Inne nit etiam eburnus na.nū.in eadē scatōe. Uñ virgilius in.vi.enei. Proseq̄tur dictꝭ portaq̄ emittit eburna

E ante L

Ecbasis hui⁹ ecbasis ē euagatio pter materiā ⁊ dr ab e qđ ē extra ⁊ basis qđ ē fundamētum q̄i extra materiā q̄ est fundamētū. cū ꝭz materiā inquirendi sunt sermones Uñ doctrinale Et materiā ꝺscribēs vana vagatur Tutor ⁊ hāc plures ecbasiz dicē figurā Quidā dicūt eubasp eu diphthōgō Et ē eubasis bona digressio sicut autores sepe faciunt q̄ relicta materia digressionē facīt
Ecclesia sie.f.p.ꝺuocatio interpatur q̄ omes ad se ꝺuocat ⁊ ē fideliū Hz synagoga qđ intpat ꝺgregatio ppie est iudeoz q̄uis etiā eccia dcā sit.sed māz apli nūq̄z synogogā direrunt. sed sp ecciam.siue discernendi cā siue iō q̄ iter ꝺgregatōz ⁊ synagogā ⁊ cōuocatōem vñ eccia nomen accepit differt aliqđ q̄ sez ꝺgregari pecora solent quorum greges proprie dicimus.
Conuocari aūt est magis vtentiū rōe sic sunt hoīes Ut aūt notaretur iudeoz infidelitas dicta ē hoz synagoga.i.ꝺgregatio q̄i peccz ⁊ indiscretoz Et vt fidelitas nostra ipsovocabulo inuerec.dicta est nostra ecclesia.id est conuocatio quasi rationabilium ⁊ discretoz Que ecclesia dicitur catholica.i.vniuersalis Non em sunt conuenticula hereticoz in aliq̄bus regionum ptibus coartatur.sed per totū orbē terrarū dilatata diffunditur Inecclesiola.ole.di.⁊ ecclesiastic⁹ a.ū..
Ecclesiastes grece.hebraice coeleth.latine concionator dr Salomon.vñ dicit Jeronim⁹. Tribus nominibus vocatū fuisse Salomōz

scripture manifestissime vocent Pacificū id ē Salomonē ⁊ ididā. hoc ē dilectū dñi ⁊ quod nunc dr coeleth Ecclesiastes aūt greco ꝑmone apllatus. eo ꝙ cetū. i. eccīaz cōgreget quē nos nuncupare possum⁹ concionatorē. eo ꝙ loq̄tur ad ppl'm ⁊ ꝑmo ei⁹ non spēalit ad vnū. sed ad vniuersos general'r dirigit.

Ecclesiasticū libr̄ū. Jesus fili⁹ Sirach nepos Jesu sacerdotis magni. Hyerosolymitani ꝓpo suit. qui liber apud latinos ꝓpt eloquū sil'itudinē titulo. Salomonis ꝓnotatur Dict⁹ aūt ecclesiastic⁹ qr de tocius ecclesie disciplina recligiose cōuersationis. magna sit edit⁹ cura ⁊ rōe Dic apud hebreos reputur. sed inter apocrifos habetur ab'eis

Echinus. m. i. pu⁹ pisticulus semipedalis sic dictus qr herendo nauē retineat Lz em̄ ruant venti. licet sonant ꝓcelle nauis. tamen q̄si radicata in mari stare vidē nec moueri nisi retinendo sed tm̄mō adherendo Ut em̄ dicit Augs. ñ contingit hoc ex ꝓpria fortitudine sz ex natura eius Dunc latini morā appellāt eo ꝙ cogat morari nauigiū Et hinc dr hic echinus vas. ad similitudinē illius piscis factū Jte Ambrosius in. iij. hexameron dr Echinus animal exiguū vile ac dspicabile. mariū loquor plerūq; index future tempestatis. aut trāquillitatis aut nuncius solet esse nauigantibus Deniq; dū ꝑcellā ventor̄ ꝓsenserit. calculū validū arripit eūq; velut saburrā vehit ⁊ tanq̄ ancoram trahit. ne excutiet̄ fluctibus Itaq; se nō suis litterat viribus. sed alieno stabilit ⁊ regit ponere. quo viso. nauto velut signo future ꝓturbationis tabescunt ⁊ sibi ꝑcauent ne eos ipatos turbo inꝓuisus inueniat Et ꝓd. primā. Ulñ Lucanus in. vi. Jn medijs echin⁹ aquis ocu liscz draconū. Jtē inuenit echin⁹ ꝑ irritio vñ dicit Ambrosius in. vi. hexameron.. Echinus iste terreus quem. vulgo ericiū vocant si q̄d i sidiaz ꝑsenserit spinis suis claudit. atq; i sua arma se colligit. vt q̄cūq; cū eū ꝓtingere putauerit vulneretur Idemq; h echinus futuri ꝑuidens geminas sibi respirandi vias munit. ⁊ cū horeā flaturā collegerit septētrionalē obstruit. qñ notho cognouerit tegi areis nubila ad septētrionalē se ꝓfert vt flat⁹ declinet obuios ⁊ e regione noxios

Eclipsis. sis. f. t. est defectus solis vl' lune. l' alterius rei. Jn dictamine ꝓo si fiat defectus dōnis vel orōnis dr eclips sed defectus littere vl' sillabe nō dr eclipsis. sed aferesis. vl' sincopa vl' apocopa. Jñ ecliptic⁹ a. ū. i. defectiu⁹. Unde linea zodiaci ꝑ quā sol discurrit dicit eclipti ca. Ad h em̄ q sol l'luna patiat eclipsiz oz vt i illa linea sit sol l'luna.

Echo. indecli. n. g. ē son⁹ aeris vel vallium. vel rupiū. l' montiū. sez sonus redditiu⁹ qr ē imago ⁊ repūtatio vocis. Quidā tñ dicūt ꝙ echo sacū ē. qđ hūanevocis sonū captās. ꝗba loquē cūi imitat Et dr sic qr ad vocē respondens alienem efficit imago sermonis. sed potius ⁊ ver⁹ videtur hoc euenire a natura locor̄ sicut ꝙalibñ ⁊ hmōi ꝑm hugs. Papias dr ꝙ echo ē vox areis sonus in silua. vl' in cauernis resonans. Une. Sap. xvij. Aut resonans de altissimis mōtibus echo

Econom⁹. pr. cor. grece. latine dr dispēsator domus. minister q̄ mō aduocatus dr vl' dispēsator ꝓprie familie. Jñ economia. i. dispensatio talis. ⁊ economicus a. ū. pr. cor. dispēsatiu⁹ Jñ economica. i. scia qua instruimur in dispēsatōne ꝓpe familie

Ecors. dis. oīs ge. q̄i sine cōrde. ⁊ dr ab'e ⁊ cor ⁊ est idē q' exors Jnuenitur etiā h ⁊ hec ecor dis ⁊ h ecor de

Ecqs. i. ecce q̄s ⁊ dr ab'en adū. ⁊ q̄s. mutata n in c. vt ecquis

Eculeus'ē gen⁹ tormēti ad modū crucis dispositū. L. de male. ⁊ mathe. l. ⁊ si excepta in fi.

E ante D

Edacul⁹. la. lū. pr. cor. i. aliq̄tulū edax. vorax et dr ab edax

Edax cis. oīs. ge. q̄ multū ⁊ assidue cōedit ⁊ ꝺpatur. Jnde edacit̄ adū. ⁊ q̄c edacitas tātis et cor. ꝑmam in ntō. ⁊ in obliqs Uñ ouidius de reme. Rumpere liuor edax iam magnū nomen habemus

Eden hebraice dr padisus terrestris. ⁊ inde ꝑtatur delicie Uel eden dr ꝑ eiden qđ ē videre. ⁊ ꝑm h ꝑt etiā cōuenire illi loco. Est ei ibi visus diuin⁹ q̄dāmō ⁊ delitiosus.

Edentatus a. um. id est extra dentes qui dentibus caret.

Edentulus la. lū. i. extra dētes q' dentib⁹ carz Unde grecismus Dente carens edentul⁹ ē. sed natus habere Qui dentes habuit nec habz dētes nec habebit. Est edentatus prior est infās. vetus alter

Edepol. i. ꝑ edē pollucs. adū. iurādi.

Edes edis. f. t. i. domus ⁊ dr ab edo es. ē quia primo facta fuit ad edendū. Jn euāgelio autē dr de Zacharia q̄ ꝓrūpt inter altare ⁊ edē. ⁊ dr h eden. i. tēplū

Edicula. le. dimi. id est ꝑua edes. ⁊ cor. cu. vñ Augs. in. ij. libro. de ciuitate dei Ne animalis.

que precipue cauenda sunt mores corrumpēt. hūani. nulla sacra edicula dignū pura uerunt. Edictū ti.n.s.i. pceptū siue mandatū ꝛ ppie regum ꝛ imperatoꝝ Unū in luca. Exiit edictum. a cesare Augusto Qūqꝫ idē ē qđ generale sta/ tutū p̄ncipis Unū edicūt reges..indicit festa sacerdos Et differt a cōstitutōe quia constitu/ tio potest esse generalis vel spēalis. vt l.i.ff. de consti. princi. Qūqꝫ idē est qđ statutū l' māda tum p̄toris sicut omnia pretoria edicta vt edi ctum ꝛ albo scribendo. ꝛ ꝛ in ius vocā do Et hmōi. ꝛ q̄bus videſ/pe. ꝛ act. seu pti. p pronē dis. ℔. postremo. ℣ nūc dicam⁹ ꝛ edic.

Edictum phibitoꝝ est illud in q̄ regulari ter oīs p̄mittitur/qui nō phibet vt in p̄curato ribus ꝛ testibus. ff. ꝛ testi. li.i. ꝛ trāsl. pla. c. it corporalia

Edictum p̄missoꝝ est illud quod regularit est phibitoriū ꝛ tñ in certꝫ casib⁹ p̄mittit. vt i .c. rhomana

Edictū edilicū est idē qđ actio edilicia Nā ac tio edilicia ab edicto edilitio descendit vt.l.cū autem. ℔. hec actōes. iūcto. ℔. edilicie in.l.fi. ꝛ edi.e dic

Edictū p̄toriū ē q̄ p̄tor edixit iubēdo māda do. vel ꝓstituēdo. vt fecit in edcō ꝛ dā. infec. vt ff. ꝛ dā infec. l. p̄tor ait

Edictū successoriū ē qđ ꝓuidet creditoribꝰ ne eis lōga mora fiat

Edilicū. ci. n.s. honoꝝ l' officiū edilis ꝛ dr' ab edil' a q̄ etiā edilitas tatꝫ. illud idē ꝛ edilici⁹ a. uꝫ. i. res p̄tinēs ad edilē

Edilis. lis. m.ꝛ. p. coꝝ. i. custos edis. qui custo diebat ꝛ dignitate ꝛ officio erariū vel capito liū vel curiā regis l' imperatoꝫ ne morbosa aia lia vt capre vel porci ꝛ hmōi intrarēt ꝛ aerē ibi corrumperent

Edilis olim dicebaꝫ q̄ nō solū constituebaꝫ a plebe ad h̄ vt p̄esset edibus sed etiā p̄fuit ple bisciris qui etiā edituꝰ dicebaꝫ a noīe edes. ꝛ ℣b tueoꝝ qꝛ tuebatur edes. ne in ciuitate esset domus ruinose. vol inordinare posite in preiu diciū reipublice

Ediles curules sūt constituti postq̄ placuisſz plebi. q̄ etiā curant ꝛ edibus patꝝ ꝛ negocia/ tionibus. l' etiā ꝛ edēdis curā hēbāt vt no. ff. ꝛ offi. p̄fec. vigil. l.i..

Edilis cereal' dr a cerere. qꝛ p̄fuit ānone i frum to distribuēdo

Edissa. se. vrbs. mesopotamie. quā ꝓdidit Nē roth. q̄ antea dcā ē areth

Editio onis. f. t. i. expositio ꝛ dr ab edo s.

Editꝰ a. ū. p. coꝝ. i. altꝰ vl' manifestus vl' natꝰ. vl' emissus ꝓpositꝰ exp̄ssitꝰ

Edituꝰ tui. tuo. idē ē qđ edil'. s. custos edis ꝛ dr ab ede ꝛ tueoꝝ q̄i edē tnēs ꝛ custodiēs Unū bo ni poete dicūt edituꝰ. qꝛ p. carina sua fortia fa cta vizoꝝ custodiūt

Edom filꝰ esau. a q̄ idumei ꝛ interp̄tat terreꝰ aut sanguineus.

Eduł. con. t. ꝛ hoc le. i. habil' ad edendū

Eduliū. liꝫ. n.s. i. cibus ꝛ dr ab edo. is. Unū dr Pa. Eduliū ab edēdo dcm̄ q̄i p̄gustia cōestio vl' esca edulia cibi alimēta. apta ad māducād.

Edulꝰ li. i. estoꝝ l' voratoꝝ q̄ ml'tū cōedit

E añ F

Effabil'. ꝫ. t. ꝛ ℔ le. qđ aptū ē vt q̄s loquatur illd ꝛ ꝓponit cū. in ꝛ dr ℏ ꝛ hec ieffabil' ꝛ ℔ le.

Effectiuꝰ a. ū q̄ hꝫ l' p̄t habere effectū vt medi cina ē effectiua sanitatis

Effamen. inis. n. t. t. loq̄la locutio

Effeminati dicūt sacerdotes. Libl' q̄ dr mōi um ꝛ oꝝ naturali actu vt dr mgr in historiꝫ. sup. iij. regꝫ. Itē effemiati dicūt molles ꝛ ener nati. ad fragilitatē femine ꝛ ducti Itē dicūtur castrati ꝛ feminis turpiter abutētes vl' i ephe bis turpiter peccātes

Effeminato rūm. iij. do mꝰ meretricū

Efferatꝰ a. ū dr mēte ferina effectꝰ sine rōne.

Efferꝰ ra. rū. i. valde ferꝰ crudel' ꝛ immānsuetꝰ

Effeta. i. adaptio l' adapire sic Marcꝰ euāge lista exponit' ꝛ coꝝ p̄. Unū auroza Effeta sic au dit sic homo ℣ba sonat

Effetꝰ a. ū. i. debilis q̄i sine fetu. i. sine fortitu/ dine virū ꝛ dr ab e. ꝛ fetus a. ū ℣ꝫ ꝓpe dr ꝛ muliere effeta. q̄si extra fetū posita qꝛ iā paré ñ p̄t Et hinc facta ē trāslatio vt ille dicaꝫ effectꝰ q̄ iā euacuatꝰ ē a viribꝰ ꝛ pdu. fe.

Efficax. cacis. o. ge. i. potens q̄ nullā difficulta tē hꝫ in q̄libꝫ re faciēda. sed eā ad effectū ducat Unū ꝛ eam medicinam dicimus efficacem. q̄ efficit illud ꝓpter qđ data est ꝛ cōpatur Pap. dicit. efficax effectus capax qui facile potest i/ plere qđ vult

Effigies. ei f. p. i. imago

Effractores dicūtur qui sine diurni vel noc turnifurandi. cā solent domos effringere. vt. ff. ꝛ effrac. ꝛ expila. l.i. ꝛ ij. l' q̄ carcerē seu aliqđ fran gūt vt euadunt

Effraim. filius Joseph dictus est qꝛ aurit eum deus Et ex eo vocabulo i linguā nostrā trāsfer tur augmentum.

Effrateus tea. teuꝫ pen l'. p. dr ab effraim ꝛ scri biꝫ p geminum f. sed ephrateus ab ephrata. per ph

Effrenatus.a.ū.dr qz pceps.t pnus t sine fre
Effrenis.o.t.t h ne.t effren⁹. no rōis sit
a.um in eodem sensu.i. sine freno.
Effrons-ontis.o.g.i. inuerecundus.sine frōte.
t sine verecundia.t dr ab ex t frons.
Effugiū.gij.i.fuga.effectus fuge.vel locus re
fugij.t dr ab effugio.gis. Ūñ Job.xi. Et effu/
gium pibit ab eis.
Effugus.a.um.p.cor.i.fugitiu⁹.vel extra fugi/
ens,qui sez ptinue t sepe fugit.

E ante G

Ega grece.latine dr capra.
Egens.entis.oīs ge.i.nō habēs.vel opus ha/
bens.t dr ab egeo.ges.
Egenus.a.ū.pe.p.i.paup.egens.inops.
Eger.gra.grū.i.tristis.vl infirm⁹.t dr ab egeo
ges.eo q egeat viribus.vel leticia. Jnde egri/
tudo.inis.i.tristicia vel infirmitas.t hec egri/
monia.nie. Jdē et egrotus.ta.tū.i.eger.fz eger
ppe animo.et egrotus corpe. Jtē eger.i. tristis
t infirmus ad tpus. Sed egrotus tm infirm⁹
et diu t sepe. Ūñ quidam. Jngemit egrot⁹ qz
languet corpe totus. Eger langueſcit mēt vi/
tium qz creſcit.
Egestas.statis.f.t.i.pauptas.vl inopia.t ē ege
stas peior q pauptas.pauptas em honesta pt
esse.sed egestas semp est turpis. Jnde egestuo/
sus.a.ū.i.egestate t miserijs plenus.
Egestus.a.ū.i.euacuatus vel foras panū miſ
sus vel vomitus. Ūñ q̄dam. Post res egestas
multos affligit egestas.
Egeus egei.pater fuit Theſei postea xus ma
ris factus qñ in illud se pcipitauit. Jñ egeū di
ctū est mare illud in quo se pcipitauit. Jñ ege⁹
a.ū.t h egeator.oris.i.hortator nauis i mari.
Egilopiū.pij.n.s.t hec egilopa.pe.i. vlcus vel
caro que nascitur in angulis oculor Ūñ Ma
cer x virib⁹ herbar. Egilopam curat si q̄s cō/
masticat illam. Jñ egilopicus.a.ū.pe.cor.q̄ ta
lem infirmitatem patitur vl curat.
Egyptus ti.f.s.ē quedā regio. Jñ egypti⁹.tia.
tiū.t interptant egyptij lingua hebraica affli
gentes qz afflixerunt ppl'm xi pus qz diuio au
xilio liberaretur. Et egyptiac⁹.a.ū.p.cor. Unde
in quolibet mēse dicunt duo mali dies egyp/
tiaci.qz ab egyptijs fuerūt xphensi fm q̄sdam
Jn egypto bo erāt peritissimi astronimi.t in/
uenerunt q̄sdam ꝛstellatones esse nociuas ac/
tibus hoīm in his dieb⁹.i.in aliqua hora ho/
rū diez.t iō notauerūt hos dies.sz nō dñt obſ
uari.qz scā mat eccīa phibz fidē tlib⁹ adhiberi.
Egloga.ge.dr q̄si egaloga.t est sermo x capris
vl q̄si d rusticis vel vilioribus reb⁹ vl dr egloga
i.caprin⁹ fmo.vel ppt fecditatē t turpitudine
matenei.vt apud satyricos.vel qz ibi fmo ha/
beatur x capris pcipue. vt apd Virgiliū.in/
buccolicis.ci.corrip.penulti. vnde Virg.eglo
ga verbenas q̄z adole pingues t mascula thura.
Ego.onis.t egona.ne.i.seculū.vel vt dic Pa
pi. Egones.pe.pd u.sunt sacerdotes rustici.
Egoceron.ontis.quoddā aīal.qđ alio noīe dr
capricornus. Et pōt dici p eodē aīali egocerō
vel egoceros.t acuitur in fine. Unde quidam
Est tibi saturne dus egocerontis t vrne.
Egomet.i.ego t non alius. Ūñ dicit Prisci
nus in.iij.libro x casibus ppnis. Dicēdo ego
dico vel possum t solus t cū alio intelligi solz
tamen met addita plerūq̄z significantiā vel di
scretionē ostendere. Egomet.i.ego.t non alius
Nec nō egoipse vel egometipse. Et nota q syl/
labica adiectō i mutat speciē sed non figuram.
Unde egomet est species xriuatiue ab ego .sed
figure simplicis.
Egregius.a.ū.i.nobilis.maxim⁹.pcipuus. et
dicit ab .e.t grex quasi extra gregē alioz.t com
parat egregius.magis egregius.egregyssimus
Jñ egregietas.tatis.talis ppetas.s. nobilitas
Egrimonia.nie.f.p.i.tristicia vel infirmitas t
dicitur ab eger.

E ante J

Eiulath in die regio sic dicta . eo q possessa sit
ab Eiuloth filio Jectan post diluuiuz.
Eiulatus.tus.tui.i.plozatus.vel clamoz p do/
loze confusus.
Eiulatio.onis.idem est quod eiulatus.

E ante L

El.eloi.et eloe noīa xi sunt apud hebreos . et
interptatur el xus vel Kiros.qđ est fortis.est
aūt el apud hebreos pmū nomē xi.eloi secun
dum.eloe tercium.
Elamite.pe.p.dicunt p se ab Elam filio Sem
Elate sunt palmar folia q̄ sursuz eleuāt nec pē
dent xorsum sicut aliar arbor. Elate t palma
rū sunt,pductiores rami t excellētiores iterdū
aurei coloris crispantes vel circūstātes.t sem
per ad excelsa tēdentes nunq̄z virorē amittunt
Quidā elatas abietes dicunt.ita dicit Papi.
t fm h dr elata q̄si eleuata eb effero.effers.t p
ducit la. Ūñ q̄dā Lantſ.v.vbi dr. Come ei⁹ si
cut elate palmar.pducunt ibi mediaz x elate
sed hoc non videtur.quia ibi glo.dicit. Alia
trāslatio. Crines eius abietes. Abies grece/

lates vocatur. Un ibi elate vel elates nō est la tinū. sed grecū videt. z nō multi corripiūt hanc syllabā la. ad differentiā ō elate. p ramo palme z p ipsa palma. z adiectiue elatus. a. ū. z vt di cunt. Elate est nomen arboris similis palme altitudine vel foliis.

Elat⁹. a. ū. i. extra elatus. q̄si eleuatus. superbus z ōr ab effero. effers. Inde hec elatio. id est ia ctantia. ꝫfidentia.

Elbus. a. ū. siue elbidus. da. dū. est color me dius inter nigrū et albū. z ōr ab albus. Jn el boe q̄si alboe. dicūtur vites vel vue. neq; pur pure neq; nigre neq; albe q̄s q̀dem varias ap

Eleadaberim hebraice. deutronomiū pellāt grece quidā liber est.

Eleazar interp̄tatur dei adiutorium.

Electros ōr ab helios qō est sol. Jn hoc ele ctrum tri. q̄dam spēs metalli eo q⁹ ad radiū so lis clari⁹ auro argēto q; reluceat. Et sūt tria ge nera electri. Unū genus ē gūmi. qō fluit ab ar boribus z durescit in lapidē. qō z succinus di citur. Scōm genus electri est qō ex auro z ar gento fit. auri. s. trib⁹ ptibus et argenti una.

Tercium est metallū. qō naturaliter inuenit z p cio hētur. Un Electrū succus. electrū gemma vocatur. Electrū cūctis plucens dico metallū

Electuariū. rij. n. s. ōr ab electione tex quibus

Electus. a. ū. i. splendidus. excelsus. ꝫficit clarus. ex alijs lectus. Jn electio. onis. cū quis ex multis eligitur.

Electio est alicuius psone ydonee ad dignita tem vel fraternitatem siue societatē facta forma canonice facta vocatio.

Elefrons grece. ōr mons.

Elegans. tis. ois. ge. ōr valens excellens. nobi lis. egregius. decens. pulcer. bonus. Jn elegā tia. tie. p̄stantia. excellentia. pulchritudo. vali tudo. Jn etiā eleganter. i. vrbane. nobiliter.

Elegus. ga. gū. i. miser. z ōr ab' elyson. qō ē mi sereri. Un viri sancti de miseria dicunt elegi Inde hec elegia. gie. i. miseria. z Elegiacus. a. um. i. miser. vel de miseris ꝫpositus. et cor. le. Un Boetius. Et veris elegi fletibus ora rigāt. Et vt Papias dicit. Elegiacū carmen dictuz q⁹ modulatio eiusdem carmis miseris ꝯueni at qō metrū cōstat p̄ro versu heroico · secūdo pentemimeri p̄ma heroica. secūda dactylica vt Carmina qui quondā studio florētе pegi. Flebilis heu mestos cogor mire modos.

Elementū de q̄si illimentū. ab ile. q; deus p̄ro de nihilo creauit ilem. et ex ile fecit elementa. z ex elementis oīa alia. Vel ōr elementū. q̄si eli zimentū. q; oīa ex elementis elicita fiunt. et ex tracta. Vel ōr elementū q̄si elenamentū. quia vnū sup aliud est eleuatū. scz aqua sup terram. aer sup aquā. ignis sup aerem. Vel elementum quasi alimentum. q; oīa aīalia alunt in elemē tis. Et nota q⁹ elementū. q̄nq; ōr ip̄m elemen tatum. vt terra quā videmus z calcamus. z aq quā videmus. z potamus. z sic de alijs. q̄nq; est etiam ip̄m verū elementum cuius quelibet pars est eiusdem generis cū ipso toto. vt elemē tum terra dicitur illud corpus. cuius quelibet pars est terra. z sic de ceteris. sed hoc potius ad phiam ptinet. Jn hic z hec elemētarius et h̄ re. i res elementi. vel qō ptinet ad elementum. Et quia elementum est p̄ma pars corporis in cō positione. et vltima in resolutione inde est q q̄ dam modo loquendi. quicqd est ps p̄ma alic⁹ rei in cōpositione z vltima in resolutione dici tur elementū. vt littera est elementū vocis lit terate. z dictio est elementum vocis significa tiue.

Elemon grece. misericors latine.

Elemosyna: ne. f. p. i. mandatū misericordie. vl munus datū p̄pter deū. z ōr ab elemonia qō ē misericordia. z syna. qō ē mandatū. vel ōr ab ely. qō ē deus. z syna mandatū. q̄si mandatum dei. Jpe eim mandauit fieri eā. Un in Luca. da te elemosynā. z ecce oīa munda sunt vobis. Vl ōr ab ely. z moys aqua. quasi diuina aqua sic eim aqua extīguit ignē. sic elemosyna extinguit peccatū. Et nota q⁹ sunt septē elemosyne corpa les. q̄ ptinent in h̄ versu. Uisito poto. cibo. re dimo. tego. colligo. condo. Jtē septē sunt elemo syne spūales. que ptinent in h̄ versu. Cōsule ca stiga. solare. remitte. fer ora. Jn hic el'yari⁹. rij. et hec elemosynaria. rie. et mobiliter elemosy narius. a. um.

Elenchus. chi. m. s. i. titulus libri. eo q⁹ totum opus illuminet. Un euangelium Luce sic in titulatur. Elenchus Luce. i. titulus. Dicetiā elenchos vocamus p̄ciosos lapides in superficie ornamenti. eo q⁹ illuminent illud. Et q̀cunq; p̄ciosi lapides in loco notabili ponunt dicun tur elenchi. Unde Juuenalis. Auribus ertenſis magnos cōmisit elenchos.

Elenchos etiaz ōr in dialectica. quod dā gen⁹ argumentationū: scz sylogismus ꝯtradictōnis Et diffinitur sic. Elenchus est sylogismus con tradictionis vnius et eiusdem non nominis solum. sed rei et nominis non synonimi sed eiusdem. sed ex his que data sunt de necessita te accidere. non connumerato quod erat in p̄n cipio p̄m idem. et ad idem. similiter et in eodē tempore.

in obliquis elephantis.anti.sed nō est in ntō.ē aial qđ apud Indos vocaf barrhus. vñ ⁊ eius vox barrhitus dr.⁊ dr ab elephon qđ ē mons a magnitudine sui corpis.eo q formā montis pferat. Et vt dr mire castitatis est.ita vt si perdat coniugē nulli copuletur.inter siluas solꝰ cōmoratur. Biennio añt portat fetū nec amplius ꝙ semel gignit.nec plures sed vnū tm̄. Viuit autem trecentis annis.

Elephantia.tie.f.ge.est quedā spēs lepre.et dr ab elephas.qz sicut ē elephas.maior oiū aliis aialibus.ita passionibus ceteris hec maior est

Elesmoth.liber est q dr exodus.

Eliachim interpratur resurrectio dñi.

Elicon.conis.m.t.est vnū d duobus cacumi/nibus parnassi in quo solebat esse olim studiū et dicit ab elicio.cis.qc olim eliciebat inde sapientia. Inde eliconius.a.um.

Eliconis eliconidis.f.t.dr musa.q in parnaso habitabat.vel femia illius loci.⁊ dr ab elicō

Elimas interpatur magus. Et sic omne nomen maleficoꝝ appropriatū est elime mago in actibus apl'oꝝ.⁊ cor.pe. Vñ auroza. Obstat Elimas mago vtens arte recenti. ceis

Elinguis.ɔ.t.⁊ hoc gue.i.sine lingua .vel mutus.⁊ dr ab.e.⁊ lingua.

Elion dicit apud hebreos nomē dei. Et inter Elysis est.quedā spēs me ptaf excelsus thaplasmi.⁊ ē qñ in scansione abiicit ɔsonās. cū pcedenti vocali.qñ sequens dictio incipit a vocali.⁊ hoc fit frequnter in hac littera.m. vt apud oratiū. Omibus hoc vitiū est cantori/bus inter amicos. Qñq fit in hac lra.s.vt apud Catonē. Paccessus indignos noli tu ferre molestē. Qñq abicitur sine vocali. vt apd Oratiū. Regis opꝰ sterl'diu palꝰ aptaq re/

Eliquꝰ.qua.quū.i.purus.liq̄dus.vel mis

Elizabeth interptat dei mei sa liquore plenꝰ turitas.vel dei mei iuramentū.

Elysius.a.ū.i.valde solutus.vel extra solutōz positus. Vñ ⁊ elisij in inferno dicunt campi. vbi requiescunt aie beatoꝝ.fm fabulas poetarū. Et dicuntur illi campi elisij quasi solutoꝝ vel quasi extra solutionē positoꝝ. sunt em̄ ibi cōmorantes beati.⁊ ita nunq paciunt disso/

Elisus.sa.sum.p.pdu.i.valde. lutionem

vel extra .vel euidenter lesus.⁊ dr ab elido.

Elixū.xi.n.s.vocat qđ in aqua solū coquit Lixa em̄ aqua dr.eo q sit soluta. Vñ membra loco mota lixa dicuntur.

Elleborus fluuiꝰ est. Itē hec elleborus .⁊ hoc elleboꝝ ē qdā herba.q circa fluuiū illum pluriū nascit. Hāc romani veratrū dicūt.qz sum

ptum in potu mentem in insaniā reducit. Est añt elleborus papulum nocens.esca tū ptur/nicū.⁊ plerūq tpatur ad salutē hoīs ⁊ cor. pe. Vñ Macer de virib⁹ herbaꝝ. Qualiter elle/borus sit nobis accipiendus.

Elogiū.gij.n.s.i.eloquiū puerbiū.et respon/sum diuinū ⁊ ignominia et ordo ⁊ textus carminū.⁊ prie malorꝝ vel criminū. vel textus malorꝝ gestorꝝ.vel dcorꝝ mysteriū. Inde hic elogius versiculus.

Eludiani.heretici q̄dam ab eludio dicti. q dicunt post natiuitatē christi Mariā alios filios de viro Joseph peperisse.

Elul nō ebul.vt q̄dam legunt.fm Bedam dr september.vel fm alios october.

Elumbis.bis.ɔ.t.⁊ hoc be.i.debilis. q̄si extra lumbos.i.extra fortitudinem.

Elutus.a.ū.pe.pdu.i.mundus.madidus.inſi

Eluuies.ei.⁊ hoc eluuiū.uij.et hec elu pidꝰ uio onis.i.nimia aquaꝝ inundātia. vel dstructio ex aquaꝝ abundantia.scz diluuium.

E ante R

Emacitas.tatis.f.t.i.emendi auiditas.

Emaculus.a.ū.pe.cor.i.aliquātulū emar.

Emanceps.pis.m.t.q cumprimo fuisset manceps.iam ab illa seruitute ⁊ ptāte est liberatus.

Emancipato fm Azo.est relaxatio patrie ptātis.coram iudice facta.et dr quasi extra manū id est ptātem patris positio.qz qñ filius extra manū patris ponitur.tunc emancipatur. vt ī ti. E. de emanci.libero.

Emancipatus dr filius vel nepos q a iugo et potestate vel manu patris vel aui est relaxatus ⁊ sui iuris effectus.

Emansor dr q diu vagus fuit extra castra tandē rediēs ad castra.vt.ff.de re.mili.l.iij. §. emāsor. Et ponitur de pe.dis.pma.§. pe. Vel dr q iminente lite fugit. extra castra.⁊ pace reformata redit.

Emanuel hebraice.qđ in latino sermone sigt nobiscū deus.scz qz p virginem deus natus hominibus in carne apparuit.

Emaus pprium nomen castelli . qđ post nicopolis dictum est.

Emar.acis.i.emptor auidus.vel qđ facile emitut. Inde emaciter aduer.

Emblema.matis.n.t.i.eminens sculptura.vel ornamenta vasorꝝ.vel varietas pauimenti siue diuersitas colorū in pauimento qui dicit lithostratos.vel frustum auri vel argenti. Vñ Prudentius in sichomachia. Hordent argenti emblemata.⁊ pducit ble.et corripit ma.

Embolismus.mi.m.s.i.supaugmenūt. Inde hꝫ
et hec embolismalis.e hꝫ le.i. supercrescens. vt
annus embolismalis. dr qñ supercrescens. qz
supat duos annos pcedentes vna lunatione.
Habet enī annꝰ embolismalis tredecim luna
tiones.scz duodecim.sicut et alij anni cōes. et
illā terciādecimā supadditā. que nullo mensi
tribuitur.
Emēbris.ɔ.t.et hoc bre.i.sine mēbro. ab.e. et
mēbruz.qñ extra fortitudinē.
Ememor.ɔ.t.me.cor.i. oblitus.
Emensus.sa.sum.qñ extra mensus. vel euidē/
Emeras.interpretatur dies /ter mensus.
Emeritus.ta.tū.i.tam extra meritū positus q
nō pōt iam merere et exercere officiū suū. imo li
beratus et solutus ē a labore sui officij. Sicut
miles olim post septuaginta annos nō coge/
batur militare.fz soluebatur a labore solito et
dabaf ei ager vel villa vel aliud vnde viueret.
et tūc erat emeritus.qñ extra meritū posit⁹. qz
nihil postea labore solito merebaf. Jñ hec eme
rito.onis.talis ppietas vel talis liberatio.
Jtē emeriti milites veterani.qz iaz soluti a mi
Emerita ciuitas quā postꝙ ce /licia sunt
sar edificauit. veteranos ibi ɔstituit. Vl emeri
tus.i.valde meritus.
Emigraneus vermis capitis. Vñ dicim⁹ do/
lorem capitis emigraneum esse.
Emina.ne.f.p.qdā mensura medium sextariū
ɔtinens ad emendum vinū vel annonā.
Eminens.ois ge.i.excellens.apparens. Jnde
eminulus.i.aliquantulū eminens.
Eminus.i.pcul.qñ extra manū. et dr ab.e. et
minus. Hꝫ cōminꝰ.i.ppe.a.con.et minus.
Vñ qdam. Eminꝰ ad longe.sed cōminꝰ ad p
pe spectat. Et sunt aduerbia loci.
Emissarius.a.ū.i.valde ad mittendū aptꝰ.si/
cut sunt cursores regū vel aliorꝫ diuitū q fre/
quēter emittunf ad nūcia ferenda. Jtē hyrcus
apompeius dicebaf emissarius qz emittebaf in
desertū. Apompeiꝰ grece emissariꝰ latine. Jtē hꝫ
emissarius.rij.dr equꝰ fortis z velox. qui extra
alios eligitur.t ad equas mittif ad coitū. Jdē
et admissariꝰ dr. Item emissarius dr pcursor.
gladiator. vel flagitiorꝫ et luxurie satelles. Vñ
emissarius equꝰ hircus atqz satelles.
Emissicius.a.ū.qñ sepe et cito in diuersa loca
emittif. vt oculus.t dr ab emitto.
Emola.le.ē vas coquinariū. sicut caldaria vl
coculū. Cocula aūt dicunf vasa coquine a co/
quēdo dicta. ois nāqz vasa cā coquendi para/
ta cocula dicūtur. Vñ Esdre.ij. vbi nos dici/
mus. Hostias coxerūt in emolis et ollis. greci
habent. Hostias coxerunt in eneis ollis.
Emolimentū.ti.n.s. ppie est lucrū molendi/
ni scz qđ hētur ex molendino ꝓpter molituraz
sed ꝓponitur p quolibet lucro. vl p qlibet cōmo
ditate. vñ Malach.iij. Et qđ emolimentū q:
custodim⁹ pcepta eius. Vel emolimentū capif
p sustētamento in dispositōe ɔtēto. et onere si/
bi annexo. qz ex emolimento regulaf vnus. vt
oneris vel quolibet alio medio disponēte cō/
clusum videtur. et materia subiecta patitur.
Emorrois.roidis.m.t. est quedā infirmitas.
qñ aliqs patif fluxum sanguinis. et dr ab he/
mach qđ ē sanguis. Jñ Emorroissus.sa.suz.q
talē infirmitatē patif. Vñ in euāgelio dr. quia
dña mulierē emorroissam sanauit. i. fluxū san
guis pacientē. qđ etiā emorrogius dr. Jtē dr
qui sanguinē mingit p vrinā. Jtē emorrois di
citur qdā serpens. qñ sanguinolenta. qz eiꝰ quē
mordet totū sanguinē effluere facit.
Emphasis.ē exꝑssio loquēdi. et fit cū volentes
exꝑmere aliqđ accidens vtimur nomīe substā
tiuo p adiectiuo signte illud accidēs ad maio
rē exꝑssionē. vt si ponaf scelꝰ p scelerato. vnꝰ
Emphyteosis.osis.f.t.i. melio /p virtuoso
ratio siue ɔtractus melioratiōis. Vñ cū dr
dat agrū alicui. vt excolat et melioret illuz. isle
dat agrū in empheteosim. Et ille accipit i em/
phiteosim. Et videtur ɔpositū ab en qđ est in
et phitos. qđ est fides. et thesis positō. qñ in fi/
de positio. Jñ hꝫ et hec emphiteota vel emphy/
teotheca. q rem accipit in emphiteosim. Et em
phiteoticus.ca cū. qđ ptinet ad emphyteosim
Et emphyteothecarius.ria.riū. idem qđ em/
phyteoteca vel emphyteoticus.
Emphyteomata vel emphyneumata. fm Azo.
sunt res meliorate. Vel melioratōes quibus
ager labore sic retinētis melior efficitur.
Empicus.m.s.dr spuens sanguinē. et pdu.pe.
Vñ Macer de betonica. Empicos tussimqziu
uat supiria sedat. Etiā fm Pap. Empici dicū
tur illi qbus collectio facta ē in pulmone vl to
race. et crepuerit et sanauerit. Jdē sunt samosi.
Empyreū.n.s.dr qñ intus ardēs. ab en. qđ est
in. et pyr ignis. qñ intus igneū nō ardore: sed
splendore. et est celū intellectuale vel spūale.
Empirici.pe.cor. et sunt medici q solā experien
tiam siue practicā sectantur vel sequuntur.
Emplastrū.stri.n.s.dr ab en. qđ est in et plastes
forma. eo qꝫ sup formā morbi inducatur.
Potest etiam dici implastrū.
Empos.tis.ɔ.t.i. patiēs emptor. Jtē empos
pōt esse ɔpositū ab en. qđ est in. et potis qua/
si nō potens. cui adimitur potestas. quasi ad/

empta potestate. id ē imminutus
Empticius. a. ū. i. emptus vel facilis ad emendum. Unde serui empticij dicebāt illi q̄ i seruitutē emebāt
Emptoriū. rij. n. s. i. locꝰ vbi emitur. qđ et hoc emptiriū. dr. Ulū Josephus m. ix. Ad portum nauigare ad emptiria nequaq̄ p̄ualuit. Et dr emptoriū vbicunq̄ negociaciones exercentur Inuenitur etiā hoc emporiū qđ diruatur ab empo grece. qđ latine dr fox vl' mercatū. Et dicitur emporiū ppre locus iurta mare vbi negociaciones vel mercationes exercētur. Jū emporicus. a. ū qđ ptinet ad emporiū. Jū emporica charta dr quoddaz genus charte. qz in ea merces inuoluūtur cū sit in scripturis minus idonea.
Emulus la. lū. i. diligens vel inuidus. vel sequax. vel eiusdem rei studiosus.
Emunctoriū. rij. n. s. i. purgatoriuz. scz ferrum cū quo candelā emungimꝰ et dr ab emūgo. gis Jū etiā emunctus. a. ū. vel emunctus. ta. tū. id est purgatus. Ulū exo. xxv. Emūctoria quoq̄ et vbi ea que emuncta sunt extinguuntur
Emunitas fm Hoff. in sum. est libertas cōcessa ecclesijs vel ecclesiasticis psonis et rebꝰ alijs ad eas spectantibus. Uel ē p̄tum legiū ecclesiastice libertatis vel psonaz vel rez ad eam ptinentiū. z dr ab. e. qđ est extra. z munia. i. officia vel onera a quibꝰ ecclesie sunt immunes.

E ante N

Ena. id ē vnitas
Encaustū. ti. dr ab en. qđ est in et caustos quasi mustū. scz tinctura scribendi. Idē incaustum
Encenia nioz. dicūtur initiationes vel initia siue noua festa. sicut dedicationes ecclesiarū. et dr ab en. qđ est in. et cenon qđ est nouū Uel dicūtur illa dona vel fercula. que amicꝰ infert alteri' causa honoris. vel reuerencie vel amoris. z p̄cipue in p̄ncipio noui anni Ulū Est nouū eē nō ex hīc encenia dicas.
Enchiridion. i. liber manualis. z dr a chiros. qđ est manus. et en. qđ est in. Item enchiridion dicitur instrumentū medicoz. sic dictū. q̄a manu' astringatur dum plura contineat ferramenta.
Endelis. lis. f. t. i. inclinatio. z dr ab en. et cleo. qđ est inclinare. Inde endeticus. a. ū. i. inclinatiuus vt endetica cōiūctio dr illa que inclinat se sub accentu p̄cedentis dictionis. remittēdo suū accentū in illā. et inclinat accētū illius supra se. vt q̄si sub accentu illius pferatur
Endecas. adis. f. t. i. vndecim. et dr ab ena qđ est vnitas. z deca
Endeca syllabus. a. ū. i. vndecim syllabaz
Endelicia cie. f. p. fuit mater. siches. i. anime. et interp̄tatur intima. etas vel absoluta pfectio. Uel endelicia fm Calcidiū pfecta etas. q̄si endos lechia. i. intima etas. fm Arestotelē. absoluta pfectio. fm Platonē aīa mūdi
Endiadis est. cū duo adiungūtur substantiua et alterū resoluitur in adiectiuū. vt Arma viz q̄ cano. i. armatū viz
Endogenia. i. natura Inde endogenicus. a. um id ē natural'. z ēdogenice. adū.
Endor grece aries ltie.
Endromis vel endromides. i. vestis villosa de arietinis pellibus facta. que induebāntur romani cōtra frigus. et dr ab endor. quod est aries Uel endromis dicit duplex vestis. duplex palliū forte z villosū z hyemale
Eneades. de. m. g. i. filiꝰ vl' nepos. Enee. z etiaz quicūq̄ descenderūt ab Enea dicunt eneades vt rhomani. et inde subtracta de syllaba. dr hec eneas. eneadis filia vel neptis enee. Jtē inuenitur hic eneus. enei. et inde hec enides. de. z subtracta de syllaba. ab eo qđ deberet dici enides fit hec eneis. dis. i. filia. vel neptis enei. Sed iam hoc nomine magis vtimur p̄ historia facta de enea. Et cor. pe. eneades. Ulū liber. Virgilij sic intitulatur. Incipit eneis. Virgilij. et cor. pe. eneidis. gtūs de eneis. huiꝰ eneidis. vel eneidos
Eneator. toris. i. cornicē. cornicrepa. lyricē. lyricinator. s. ere canens vel in eneis instrumentis canens
Energia est vis efficatia effectus. Unde Hieronymus in epla ad Paulinū. Habet nescio quid latentis energie viue vocis actꝰ. cē. Energia etiam dicitur agilitas. et rez gestarū. aut q̄si gestarum sub oculis inductio. Dicitur etiam animi anxietas. Unde fulgencius. Demones per energiā non credimus illabi aīe Et nota q̄ inuenitur inerguminus. et inergia scriptuz per in. et idem valet. qz tantū valet en apud grecos quātū i apud latinos Ulū hīmōi nomina greca siue notha que p̄dictā p̄positionem habent in sui compositione possunt scribi. et scribunt indifferenter modo per en. modo per in. vt encaustum et incaustum. enthymema et inthymema emplastrum et implastrum. energuminus z inerguminus. et sic de similibus. Uel dicit energia interior labor vel interior operatio. ab en. qđ est in. z erge qđ est opatio vel labor
Energuminus. i. demoniacꝰ. a dēmone possessꝰ et vexatus. z dr ab en qđ est in. et erge qđ ēopꝰ

vel labor.t mene.qđ est ꝛfectus vl' luna q̄si in efficax.nō laborans. nō opans.sed in ope defi/ciens.vel đr energuminus ab en.i.in .t erge la bor.t mene ꝛfectus.noys.i.mens.q̄si laborās in corpe ꝛficiens in mente.

Eneruis .uis.cō.t.t hoc ne.i.sine neruis solut⁹ ꝛbilis.effeminatus.ab.e. qđ est sine t neruis. quasi sine nerno id est virtute.

Engaddi indecli.est locus vbi finiť mare mor tuum.t interp̄tatur hebraice fons.i. baptism⁹ vel oculus celi aut vitulor.

Enigma.matis.n.t.est sermo figuratus.vel ob scura locutio.siue similitudo.vel questio occul ta vel obscura.que difficile intelligiť nisi apiať vt illud Judicū. De comedente exiuit cibus. et ꝛ forti egressa ē dulcedo significans ex ore leo/nis fauū esse extractū Jn hic t hec enigmatista ste.qui vel que obscure t figuraliter loquiť. Et enigmaticus.ca. cū.i. obscurus ad exponendū vel qui p̄r enigmata loquitur.

Enixa.i.conata ad efficiendus aliq̄d vel partu Ennoian.i.in mēte.i.accidens liberata qđ đr esse in mente. q̄ nullo corporeo sensu cō p̄hendiť. sed solo intellectu mentis. Jn enno imaticus.a.ū.i.accidētalis. Un Jsidorus.ac/cidentales diffinitiones vocat ennoian vel en/noimaticas . q̄ nō substātialia sed accidētalia ꝛclarātur.

Ennos interp̄tatur habitator vl' profundū.

Ennosigeus.đr ab ennos . qđ interp̄tať habi/tator .t sigeū.qđ est quidā mons iuxta troiam vñ dictus est Neptunus ennosigeus.i.habita tor.sigei illi⁹ promontorij in quo habebat tēplū iuxta troiā. Uel ennosigeus interp̄tať p̄fundū silentium. Ennos enim profundum dicitur si ge silentium vel latibulum.et vocatur Neptu/nus sic a profunditate maris . et a silentio quod est in profundo maris. Uel ennosigeus dici/tur ad ennos.quod est habitator .t iuxta quod est profundū.q̄si ennochise⁹.i.habitator profundi

Ennoch interp̄tur edificatio. Jpsius em̄ noie ciuitatē edificauit Cain filius Adam.

Enodis.dis.p.t.t hoc ꝛ.pr.pd.i.sine nodo ex tra nodum.

Enormis.mis.p.t.t hoc me.i. ꝛformis. tur/pis. inanis. grandis . irregularis . illiteratus. crassus.sine mensura vel forma.

Enos letitie locus interp̄tatur.

Ens entis.ois ge.pt esse nomen vel pticipium ꝛ sum.es.est.

Ensatus.ta.tum.i.ense armatus.t đr ab ensis

Ensiciū.ci.occisio facta cū ense .t đr ab ensis.

Ensiculus.li.m.s.id est paruus ensis.

Ensifer.ra.rū.pr.cor.qui fert ensem.

Ensis.sis.m.r.i.spata.t đr a secando.

Enteria.rioꝝ.i.intestina.

Entheca . ce.i. reposite rei copiosa substātia q̄si in techa reposita. Uel entheca.ce.i.pculus.vel ppriū . Jn enthecarius.ria. riū.t hic entheca/rius.rij.id est negociator.pr. pd.ē theca sicut t

Enthymema.n.t. est quodda ge apotheca. nus argumentatōnis.scz festinata conclusio.t dicit a thymo.qđ est mens.t en.qđ est in.q̄si in mente vnicū .qz ī enthymemate vnū ex vno in fertur Uel dicit ab en.t thymos.vel thyme qđ est mens.t monos vnū.q̄si in mente vnuz. qz vna ppositio tacetur in mente vl' retinetur. En thymema aūt est syllogismus imperfectus.i.ora tio in qua non oibus ppositōnibus aīpositis festinata infertur conclusio.vt Omne aial cur rit.ergo ois hō currit. In hac argumētatōe sub intelligitur.hec ppositio.ois hō est aial.t non apponit ibi.qz si apponeret esset syllogismus

Enū.ni.n.s.đr ab es. Jnde hoc enulū.luldimi nutiū id est paruū enū scz caldariū.

E ante N

Eos.eoi.grece đr sol vel oriens .vel primus splē đr aeris clarescentis.qui aurora đr.

Eous.eoi.primus equus solis.ordinatur etiaz adiectiue. Eous.a.ū.i.oriētalis. Et nota q̄ sol quattuor equos habere đr ppter quattuor pro prietates q̄s in se habet t ostendit quotidie Nā ꝛ mane đr eous.id ē oleus vel rubeus. ꝗa tunc est aurora. Circa terciā vero pallet.qz tūc aste/dit aera .t tunc đr echous. qz tunc apparet in aera siluis t montibus. Jn meridie đr pyrous et tunc feruet t marie circa horā nonā. Sz ho ra vesperoꝝ in occidente .t tūc đr phylogeus. quia tunc apperet subire terram.

E ante P

Epacta est numerus inuariabilis datus anno ad sciendum q̄ta sit luna in kalendis cuiusli/bet mensis.t đr ab epi qđ est supra.t aucta qđ est augmentum. id est excessus anni solaris su/pra lunarem.

Epanalepsis vel epinalepsis est sermōis in p̄n cipio versus positi eiusdem in fine repetitio vl' replicatio .vt Multa sup̄ Priamo rogitans super Hectore;multa.

Epar.n.t.est intestinū aīalis.scz iecur vel fica/tū.t đr ab epi.qđ est sup̄.eo q̄ supra positus sit.

Jn epaticus.a.ū.pr.cor.q̄ patiť in epate. Et fa cit gtīs epatis p.t.pr.cor. pm vsum.tamen pm Dugl.facit eparis vel epatis.

Epatiarius.a.ū.qđ ptinet ad epar. vñ Plaut⁹ Luz te morbus agitat epatiarius.

Epentesis est appositio ad mediā dictionē lit/tere vel syllabe. vt Reliquias danaū.p reliq̄s. et indupator pro impator.

Ephebia.bie..f.p.est ꝓma ps adolescentie fm Pap. Ephebia etiā dr iuuenū eminēs pulcritudo. vel collectio ephebor. ⁊ dr ab ephebus. Et vt dicit Alexander. Quo pstant pueri loc⁹ est ephebia dict⁹. ⁊ sic ponit̄ p ephebian.

Ephebian.f.ge.est locus pstitutōis vbi iuuenes meretricabantur et pstituebant̄. Unde.v. Mach.iiij. Sup hoc pmittebat ⁊ alia centū quinquaginta si ptāti eius pcederet̄ gymnasiū et ephebian sibi constituere.

Ephebus.m.s.i.valde lucid⁹. scz iuuenis pulcer ⁊ imberbis Jū ephebiolus.li.dimi.i.puus ephebus. Et potest mobiliter ꝛclinari.ephebus.ba.bū.⁊ ephebiolus.la.luz.pr.cor. Sed ephebus pd.pr. Unde Lucanus in tercio. Grande/uoscz senes mixtis armauit ephebis.

Ephi.quedā mensura est.scz trīū modior

Ephimera.re.quidā piscis qui vno die oritur et in eodē morit̄. Jū dr ephimera.re.pr.cor.febris simplex.⁊ nō molesta.que in vno die affligit hoiem ⁊ eodem die pcrit. q̄si supra diē non excedens.qr vltra vnū diem non solet durare. Et inde hec emphimeris.idis gen⁹ est historie s.vnius diei digestio.vel vni⁹ diei regularis abbreuiatio.computatio.calculatio. Ephimeris etiaz dr tabula manualis. vel liber in quo quotidiani actus scribi solent. Et sonat ephimeris apud nos diurnū vel quotidianū. Naz qđ latini dicūt diurnū greci dicunt ephimerida. vel ephimeris dr ab epi.id ē supra. ⁊ mereo.es qđ est ꝛclere. Jū ephimeris.meridis.dr tabula vl liber in quib⁹ vsurarij scribūt ꝛcnarios q̄s mutuo dant ad pignera q̄ recipiūt p qđ cognoscūt si lucrātur vel nō. Et si damnificātur dolēt sup damno qđ ipsis crescit.

Ephot indeclinabile. est vestis sacerdotal' qđ latine interp̄tatur supindumēturz. Erat em̄ pallium suphumerale.q̄ tota sacerdotal' ambitio tegebat. Et erāt duo genera. vnū lineū ⁊ simplex qđ sacerdotes habebāt. Aliđ ex diuersis coloribus auro gēmisq̄ contextuz. habens in vtroq̄ humero lapides duos smaragdinos auro conclusos. in quibus sculpta erant nomina patriarchar.quo olim pontifices vtebant̄. Unū. Vestis ephot ꝓprie dicatur pontificalis. Ex auro mundo filo quoq̄ ꝛcrta quaterno.

Ephrata.te.pr.cor.ciuitas est. q̄ dicta ē Bethleem. ⁊ non ꝛcbet vltima accentuari in ephrata

Inde ephrateus.tea.teū.pr.pducta.

Epi grece.latine dicitur supra.

Ephialtes. est quedā spēs phantasmatis. que contingit in somnys. ⁊ dr ab epi qđ est supra et altes qđ est premens.quasi supra pmens.qr suo pondere videtur suffocare et grauare dormientem.

Epibata.te.p.t.pr.cor. grece qđ latine dicitur laicus vel supueniens. hic nihil negocij habet in naui. sz naulo dato in alias terras ire disponit.⁊ dr ab epi qđ est sup̄ ⁊ baton qđ est nauis

Epicaustor.ū.ry.n.s.est instrūmituz qđ fit sup ignem causa emittendi fumū.⁊ dr ab epi ⁊ caustos qđ est incensuz. Jtē epicaustor.ū dr locus vnguentor.vbi se vngebant ad ignez. vel vbi vnguenta fiebāt ad ignē. Epicaustor.ū etiā dr locus discernendi causas. Et in qualibet istaz significatiōum accipitur cōꝛcnīre in passione sancti Thome.

Epicenus.na.nū.pr.pd.i.supra cōmune. Unū quedā noīa dicūtur epicena. vt aquila.

Epicyclus.cli.pr.pd.i. puus circulus positus sup maiorē circulū.ita vt epicycli cētrū sit in linea maioris circuli.

Epictasis.sis.f.t. est adiectio littere vel syllabe sup statum dictionis

Epicurus.ri.m.s.qđdam genus phor qui curam sup cutē corpis habebāt.⁊ dr ab epi ⁊ cura vel cutis. Dicebant em̄ voluptatem esse summuz bonū.ignorātes ergo aliam esse voluptatem p̄ter carnalez.dimissa aia. tm̄ corpi curam impendebant. Inde epicureus.rea.reū. Uel epicurei dcti sunt ab Epicuro quodā philosopho amatore voluptatis.⁊ vanitatis. non sapientie quē ipsi phi porcū noīauerunt. quasi voluptatē. qui vanitatis ⁊ voluptatis amator.non sapientie.summū bonuz voluptatem corporis asserebat cuius traditiōes epicurei sequebātur Unde dicebant ꝛcuz ex ꝓuidentia nihil agere Jn mundo oīa constare ex corpibus. Animaz nihil aliud esse q̄z corpus. Unde et dixisse fertur. Non ero postq̄z mortuus fuero.

Epicus.ca.cuz.i.laudabilis.⁊ dicitur ab epos id est laus. Unde Martialis. Epica vulgo lyricaq̄ pagina consonaret. Videtur tamen hec epica poni p̄ dactilo. Dactylus em̄ inuentus est ad ꝛcscribendum gesta heroū. ex quibus consecuti sunt laudem. Uel epicus dicitur ab.e.et pede id est ꝓsaicus. Potest ergo ibi legi epica id est prosaica.

Epidioecsis fit cum suprādictum in melioꝛez partem corrigit̄.vt Jste est certus amans. imo certioꝛ.imo certissimus.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Epidromus.mi.pe.cor.est qdā genus nauis et dr ab epi.t dromos qd est nauis. Et dr epidromos vel epidromus. velū secunde amplitudinis scz ad puppiz.

Epiphora.re.pe.cor.i.lippitudo oculoz.qñ.s. pellicula supducit oculo.t dr ab epi.qd est sup et phoros qd est ferre.

Epigrāma.tis.n.t.t.supscriptio.s.titul⁹ vl breuis annotatio eoz q̄ diffusius dicūtur in seqnti ope.t dr ab epi. qd est supra.t grāma qd est linea vel lra. Etiā epigrāma dr illa supscriptio que supponit titulo.s. epitaphiū vel que supponit imagini alicui⁹.ad signādum cuius imago sit.vel ad signāduz aliquā ppietatez illius cui⁹ imago est.t pd.penl. vñ Theodolus Hec cor primus veltigat grāmata Cadmus.

Epigrus. gri.m.ge.i.clauus quo ligno lignuz adheret. E dr ab epi. qd est sup .t agros qd est tractus.qz suptrahitur

Epilema.matis.i.emplastruz .t dr ab epi .t lema vel lemos qd est vorago. quia sup lema. id est vulneris vel vlceris voragine ponit.

Epilensia.sie.est quedā passio sic dicta. qz mentem apphendens pariter t corpus possidet. Grece em̄ apprehensiōem epilēsiaz vocāt Nec passio dicit caduca t alias lunatio .t morbus comitialis.qz apud gentiles cū comitioz dies cuidam accidisset. comitia dimittebātur. Cui tanta vis est vt homo valens concidat et spumet. Hos vulgus lunaticos vocat.eo q̄ p lune cursum contingat eis Jñ epilēsiacus.ca.cuz.q̄ talem infirmitatē patit. Et epilēticus.ca.cū.pe cor.in eodez sensu.

Epilogus.ga.gū idē est qd revolutio.vel supplocutio alicuius rei vel supradictoz̄ breuis recapitulatio.

Epimelas dr cuz in cādida gēma supnigressit color. Vñ t nomen accepit ab epi t melon qd est nigrum.

Epimenia.nioz.pluralis nūeri.i.expēse vl exenia vel tributa que dātur p singulos mēses p defectū lune id est post nouilunū.

Epimone est tropus in theologia qñ dictio repetitur ad maiorē certitudinē vel desidery.expsionem.vt Amen amen dico vobis Alij dicūt q̄ epimone fit qñ dictio nō tota reptit sed principium et finis variat .vt Expectans expectaui dñm. Canēs canebat. Laudans laudabo.

Epinichia.oz.dr festiuitas t grāruz actio p victoria phabita. Vñ.ij.Mach.viij.dicit. Et cū epinichia agerētur hierosolimis.t dr ab epi qd est supra .t nichos qd est victoria.

Epinirion sicut dicit glo.interlinearis.primo Paralipo .xv. In citharis p octaua.canebant epinirion tc.t interptatur victoz tc triūph⁹ et palma . Alia lra dicit epinichion qd vt dicunt interptatur victoz tc palma .vel victoz tci triumphus.

Epiphania.nie.f.p.i. supna apparitio.t dicit ab epi.qd est supra .t phania qd est apparitio vel dicit ab epi t phone sonus . Inde epiphania quasi supnus sonus.vel diuinus sonus.qz eo die vox patris sonuit tc celo . Hic est filius meus dilectus . Vel pleni⁹ t clarius sic potest dici. Epiphania quadruplici vocabulo nūcupat. fm qd quadruplici miraculo ista dies decoratur. Hodiem̄ die magi christū adorāt.Cuz em̄ christus esset.xiij.diez. magi ad eum stella duce venerunt.t inde ppie dr epiphania. ab epi qd est supra t phanos qd est apparitio. Ea tm etiā die revolutis.xxix.annis et.xiij.dieb⁹ in iordane baptizatus est.t ob hoc vocat theophania. a theos qd est deus t phanos apparitio. vel phanos sonus.qz deus trinitas tūc apparuit.pater in voce.filius in carne.spūssanct⁹ in columbe specie. Ipo itez die anno revoluto cū esset christus annoz triginta t.xiij. dierum aqua in vinū mutauit in nuptijs .t ideo vocatur bthphania a beth qd est domus t phanos apparitio.qz miraculo facto in domoue⁹ deus apparuit Ipa insup die revoluto anno cū essz christus annoz triginta vnius t.xiij.dierū.salauit quinqz milia hoim tc quinqz panib⁹. sic dicit Beda . Et ob hoc vocat phagiphania a phage vel phagin qd est bucca vel māducare. et phanos apparitio.

Epiphia.oz.pl⁹ numeri ge.neu.sunt ornamēta equoz.vt freng vel pectoralia. Vñ Ozan⁹ Optat epiphia bos piger optat arare caball⁹.

Jñ epiphiare.i.equū totaliter ornare.

Epirhediū.dij.n.s.t epirhedia in pl⁹ dicūtur ppie parua t minora vehicula.

Episcop⁹. pi.i.pl⁹ul .t dr ab epi qd est supra et scopim qd est intēdere vl speculari q̄si sup speculator t supintēdēs curā subditoz gerēs. Vl dr ab epi t copos qd est labor. q̄si suplaborās. scz supl gregē suū.t est nomē operis t oneris.vt Pap.dicit fm illud apli. Qui episcopatū desiderat.bonū opus desiderat.sed nunc magis videtur honeris q̄ onoris . Jñ hic t hec epalis t hoc le.t aduerbiū epaliter.t hic epatus.ns.ui. et hoc episcopū. pij.i. dignitas vel officiū epi.

Episynallepha.f.p.i.ꝯcursus duaruz vocaliuz in eadē syllaba t in eadē dictione positaz cum collisiōe vtruscz. Hec alio noie dicit synerefis fm quosdam. Vñ dicit Pap. Episynallepha

vel synerẽsis est conglutinatio duaꝝ sillabaꝝ in vnã vt neri p̃o nerei.

Epistiliũ n.s.ẽ capitellũ qđ̃ supponit colũne et đr ab epi.ꝛ stil⁹.qr supponit stilo columne Uñ epistilia dicũtur q̃i sup stilos .i. sup colũnas Et nota q̃ tres st̃ partes colũne.s. baſ.i. fundamẽtũ.stil⁹.s.illud rem̃ qđ̃ sup baſim eri gitur. Epistiliũ vero đr illđ̃ qđ̃ stilo suppoit Epl'a f.p.ẽ legatio lr'alis absenti persone vel absentib⁹ mittẽtis plene significãs volũtatẽ. et dicit ab epi.et stolon.quod est missio quasi suptamissio.qr supra intentiõem mittẽtis gẽ rit officiũ nũcij.vel qr epl'a i dignitate p̃emi/ net simplici missioni Jñ epl'aris.cõ.t.ꝛ hoc re quod est epl'e.vel qđ̃ ptinet ad epl'am. Et hoc epistolare ris.et hoc epistolarium.i.liber epi/ stolarium.

Epithaphiũ ij..n.s.ẽ scriptura siue titul⁹ i la pidib⁹ sepulchrorũ scriptus.et đr ab epiꝛ ta/ phos qđ̃ ẽ tumulũ vel sepulcrũ

Epithelamiũ mij.i.cãtus q̃ fit sr̃ thalamũ .i. sup spõsũ vel spõsã Jñ epithalami⁹.mia.miũ fm Hugt.Pap.đr Epithalamia st̃ carmina nuptiarũ.q̃ cantãtur a scholasticis in hono rẽ spõsi et spõse. Hoc primũ Salomõ edidit in laudẽ xpi et eccie.ex quo gẽtiles epithalami uꝝ sibi vẽdicauerũt Uñ hiero.in epl'a ad Pau linũ.c.vij. Salomon pacificus et amabilis domini mores corrigir.naturã docet.eccíaꝝ iñ git et xp̃m.sanctarũ nuptiarũ dulce canit epi/ thalamium.

Epithematic⁹ ca.cũ.i.suppositus vel appositꝰ Uñ ipe ipsa ip̃m dicit epithemateton.i.appo sitiuñ.qr apponit .i.iũgitur cũ prima ꝛ secda ꝛ tercia pſonis.vt Jpse lego ipse legis ipse legit Epithetũ ti.ẽ adiectiuñ qđ̃libet .et đr ab epi. et thesis qr supponitur. Sed ꝓprie epithetñ dicitur illud adiectiuñ qđ̃ ꝓueni t oi rei alicu/ ius maneriei sed nõ soli.vt cygni ẽ epithetum albus et corui niger Jtẽ epithetñ đr accidens quod ẽ ꝓp̃m.st̃ differũt.qr epithetuꝫ ẽ qđ̃ ꝓue nit oi rei alicuꝰ maneriei st̃ nõ soli.vt eẽ nigrũ cõuenit corno.sed non soli.Proprium vero oi bus vnius maneriei rebus et solis cõuenit Jñ epitheton đr quedã figura cũ tale accidẽs vel adiectiuñ additur tali rei immediate.

Epitoma.tis.n.t.vel epitome.mes.i.abbreuia tio sermois.ꝛ đr ab epi.ꝛ tomꝰ vel tomos di uisio.precisio.q̃si prescectio sermõis Uñ Hie ronimus đt in epl'a ad Paulinũ. Paralipo/ menon liber instrumenti veteris epitome tan tꝰ ac talis ẽ.ꝛc. Dr̃ aũt epitomia abbreuiatio veteris testamẽti quod đr instm̃.qr instituit in doctrinã fideiꝛ mor.et ponit hic absolute ꝓ abbreuiatiõe qr breuit tãgit p̃missa Jñ epito maticus ca.cũ.t.breuiter dicẽs vel dictus

Epithymũ mi.t.flos thymi.ꝛ ẽ tymbre sil'is. et đr ab epi.ꝛ thimũ quod ẽ flos.qr solꝫ sup/ põi a medicis alijs adiutorijs p̃cedentib⁹ Jnde epithymic⁹ca.cũ.t.cõcupiscibile Et epithymũ etiã dicit thuribuluꝫ qđ̃ alio noie đr thymea materiñ a suppositiõe thymioꝝ.qđ̃ alio noie dicitur thuricremulum Uñ dicitur. Põe thy mama in thuricremulo.

Episensis est eiusdẽ verbi in eodem versu sine aliq̃ dilatione congeminatio vt Meme Jtẽ Consurge cõsurge

Epitrophiũ n.s.est domus in qua alunt pau peres infantes.

Epos grece.latine dicitur laus.

Epto.onis.t.memoria.

Epudoratus a.ũ.i.extra pudorẽ positus

Epudorus a.ũ.t.extra pudorẽ.i.verecundiaꝝ impudẽs.ꝛ dicit ab e.et pudorus quod ẽ pu dore plenus

Epulũ li.n.g.in singl'ari.ꝛ he epule.arũ.ĩ plu rali ẽ eteroclitũ genere ꝛ declinatione.dicit q̃si opulũ ab ꝺpulentia rerũ. Et đr fm quosdam epulũ ꝓ corpali.sed epule arũ ꝓ spũali.t. ꝓ re fectiõe scie vel ſtutis Uñ Plato in Thi. Ue nistis ad epulas hesternas.

Epulonꝰ ni.m.s.t. gluto.epul' dicitꝰ q̃ alit đr hic epulo onis. Uñ Aug⁹ de citate dei Epulo nes etiã deos Jouis parasitos eẽ dixerũt.

Epulus.i.lux.

E ante Q

Equabilis lis.con.t.ꝛ hoc le.ꝛ ꝓ syncopã.hic et hec eq̃lis ꝛ hoc le.t.sil'is ĩ q̃litate ꝛ dicit ab equo eq̃s. Jñ hec equalitas tatis .ꝛ eq̃lit.ꝛ ꝓ ꝓpositionẽ inequabilis .vel inequalis . ieq̃le. in equalitas in equaliter.ineq̃bilitas.ieq̃bilit Equanimis.con.t.et hoc me.ꝛ eq̃nimus a.ũ. id ẽ equi et patiẽtis aĩ . Jñ eq̃nimitas tatꝫ.i. animi equitas ꝛ paciẽtia

Equariꝰ rij.t.custos eq̃rũ ꝛ dicit ab equus eq̃ Jnde etiã equaria rie.

Eques eq̃tis cõ.t.i.miles. Jñ hec eq̃tissa feia eq̃trans.et cor e.sicut equꝰ substãtiuñ Uñ q̃dã Et mõ vadit eques qui solet ire pedes

Equester cõ.t.vel equestris .ꝛ hoc equestre vl' potius fꝫ modernos hic eq̃ster.hec tris.ꝛ hoc equestre.q̃ vadit i equo.et dicit ab equus equi Unde ij. Machabeorũ ri. Apparuit prece/ dens eos equester. Equester etiã fm Papiam sumit ꝓ illo qui certaminib⁹ mediꝰ interue/

nit.p quē vtraq; pars equā fidē sectatur.t tūc videtur dici ab equus equa equū

Equestris etiā dignitas erat i his qui rhomā custodiebāt Nā t hi hñtur p absentib⁹ reipublice cā. Et dr Accurs. q aliq erāt pñsidētes .qz simplex militia nō erat dignitas.

Eq̄diū dū.idē est q eq̄noctiū.q̄si eq̄tas dierū cū noctib⁹ Jñ hic et hec equidialis.et hoc le. id est equinoctialis.

Equiferus ri.m.s.pe.coz.i.fer⁹ equus t silue stris.t dicitur ab equus et ferus.

Equiman⁹na.nū.qui equaliter vtraq; manū ad gladium vel ad aliud tenendum vtitur. et dicitur ab equus t manus.

Equinoctiū tij.t.eq̄litas noctiū cū dieb⁹.t fit bis in anno.s.in festo sce crucis t idib⁹ martij Vñ. Equa crucas festū dat tpa martis.t idus Jtē equinoctiū ē maxia dieī artificialis et noctis adequatio. Jñ hic.t hec equinoctial'.t hꝫ le.et hic equinoctialis et lis.tā p paralello q̄ p̄ coꝛulo in quo fit equinoctiū

Equiritia cie.vel equiria ē armentū equoꝝ vl' vaccaꝝ.et dicitur ab equus.

Equistatiū tij.n.s.i.stabulū vbi equi stāt.r dicitur ab equus et sto stas.

Eq̄tania nie quedā terra.et dr ab equitate aq̄ cuius dā fluuij.qz fere eā cingit.vel p contrariū qz oblique eā cingit.vl' dr ab aq̄. Jñ equitani e' ca.cū.pe.coz de illa terra exñs.

Eq̄tatus us.ui.i.act⁹ equitādi .vel multitudo equitū. Vñ in Canticis. Equitatui ī curribꝰ Pharaonis assimilauī te.

Equiuoc⁹ca.cū.qd vna voce pla significat Et describitur sic Eq̄uoca st̄ quoꝝ solū nomē ē cōe t fm illud nomē rō substātie ē diuersa. vt cū aīal significet aīal verū t aīal pictū.no/mē est eis cōe solū et rō sbe vtriusq; ꝫ illd̄ nomen ē diuersa Dicim⁹ enī de leōe picto ī piete Ecce terribile aīal. et de aīali vero quod ē leo idem dicimus equiuocādo hoc nomē aīal ad vtrūq; Jtē eq̄uocatio sic describit Est eiusdez dictionis diuersa intentio siue sigtio Vel fm alios Equiuocatio ē cū diuerse rerū rōnes in eodē noie simpliciter vniūtur.

Equor oris n.r.i.mare trāquillū.et dr ab eq̄litate Vñ Cū fremit cē fretū mare dicas cū sit amarū Pōtus pōte caret.sed ab eq̄ dr equor.

Equuleus lei.m.s.p̄o quodam tormento facto ad modū eq̄ fm Hugꝫ Pap. ꝑo dr Equulus vel equuleus dimi.ab equ⁹.i.puus equus vel genus tormenti.

Equus qui.m.s.i.caballus. et dr ab equ⁹ eq̄ equū.eo q eq̄ curratꝫ. Vl' dr ab eq̄ as.qz olim qñ equi gradibus imgebant equabant Jnde equa eque feminina equi.t equinus na.nū po p.i.res eq̄ vel ad equū ptinēs Et scribit pe.sc lā et corripit prima Sz equ⁹ a.ū.scribit p ae. diphthongun.t pducit prima Vñ. Non ē dign⁹ equo cui chariot est equus equo . Miles pungit equuꝫ.sed iudex iudicat equuꝫ. Et nota q nomina equoꝝ et genera sunt diuersa.et diuersis de causis imposita Equus namq; ē generale nomē omniuꝫ equoꝝ Caballus dicē quasi cauallus.quia pede cauat terram.vel qz pedem habet cauum vt dextrari⁹. Vel cabo dicitur equus castratus.quasi cauo.ñ caball⁹ q̄i dimunituū.i.vilis equus. Dextrari⁹ dicitur qz p dextrā ducitur. Palefredus dr a passu.t leni et freno.t ducendo . qz leni passu p frenum ducitur et idem dr gradarius a gradu.t dr sic Gradarius est equus mollis incessus sine succussura incedens Jtem potest dici mannus.qz manu nitatur.t ducatur. vel quia mansuetudine manū sequitur. Veredus dicitur equus q̄ vehit rhedā. Vadius dicitur equus quasi vadius a vado is.quia fortius vadit inter cetera aīalia. Ipse est etiaz spadix.quē frenaticū vocant. Et dicitur spadix a colore palme.quaz si culi spadicam vocant.t est glaucus qui quasi pictos habet oculos .et quodam splendore p fusos. Nam glaucō album greci dicunt Et scias q equi non coeunt cuz matribus sicut nec eameli.

Equus equa equū.i.rectus iustus. Et differat a iusto.quia iustus ex lege ē q̄si ius custodies Equus equa equū ex natura Jñ equitas tatis. et est conuenientia rez que cūcta coeq̄pat.et in paribus rōnibus paria iura.vel indicia desideat vt C.ad.l.falci.l.fi.verbi gratia Mutuasti mihi centum aureos mutuo . mō equū est vt isti numerationi conueniat solutio fm eandē q̄litatem et quantitatem.vt.ff.si cer.pe.l.mutuuꝫ Jtem dedi tibi damnum centum aureoꝝ.di/gnum equum et iustum est vt fm eandez q̄titatem damnum tibi resartiam Equitas etiaz dicitur quedam mitigatio temperās iurīs scripti rigorem.

E ante R

Era ere.f.p.i.pecūia siue moneta. et dr ab es

Erameñtū ti.n.s.ē instm de ere.sicut ferrameñtū de ferro.t dr ab es

Erari⁹ rij.m.s.i.monetari⁹ et hec erariа.i.monetaria.vel erari⁹ siue erariа dr q̄cūq; vel q̄cūq; opatur in ere Jtem erarius ria.riū.qd ad es vel ad erā pertinet.

Eregione.i.ex opposito.sicut vna regio oppo/nitur alij.vt ꝓtra eā distingit.ꝛ ē q̄dā irregu/laris vocū ꝓgeries ꝓtꝰ q̄z cōpositō.

Ereus.a.ū.ꝛ eneus.a.ū.in eodē sēsu scz qđ cō/stat ex ere.

Ergasteriū.rij.n.s.ē locus vbi aliq̄d opꝰ fit.et dr̄ ab ergo qđ ē opus.ꝛ sterion qđ ē statio:q̄si oparia staco.Et ergasteriū dr̄ magisterium qđ fit in tali loco.

Ergastulū.li.n.s.i.carcer rusticꝰ ꝛ locus dāna toꝝ.s.ad quē rei ligati mittebāt ꝛ ibi opabāt sibi iniuncta.Ūn Ero.vi.de ergastulo egypcō rū dr̄.Inuenit etiā q̄nq̄z ꝓ carcere coꝝpis in quo aīa in hac vita tenetur quasi incarcerata. Item ergastula dicuntur vincula ꝛ compedes quibus illi qui erant in ergastulis ligabantur Ūn Lucanus in.v. Ut primū fortuna redit fuitia soluit Agmina cōflato seuas ergastulo ferro exacuere.Pap.ꝺo dic. Ergastulum car/cer vl locus vbi damnati marmora secāt aut aliquid opantur Itē ergastulū durū opus ali quod dr̄.

Ergata.te.ꝺ.p.i.opatoꝝ vl vicinus

Erga grece.latīe dr̄ opus

Erica.ce.f.p.dicit ab vro.q̄si vrica.qz ignee sit virtutis.

Ericanꝰ.a.ū.pe.coꝝ.q̄ canit cuz ere.ꝛ dr̄ ab es. eris.ꝛ cano. Idē dr̄ erisonus.

Ericius vl iricius ē aīal spinis suis cooptum. ꝛ dr̄ ab erigo ris.qz erigit se q̄n spinis claudit. quibus vndiq̄z ꝓtectus est ꝓtra insidias.Nā statim cū aliquid presensent prius se surrigit. et in globum conuersus se in sua recolligit ar/ma.Huiꝰ q̄dā prudentia est.qz vitem ascen/dit ꝛ vuam exacinat.vt acini cadant sup terrā tunc spinis suis volutat se sup illos ita vt aci ni figātur i spinis suis.ꝛ sic portat escā filijs suis.Idē aīal est erinaciꝰ ꝛ irinacius.Quidā tñ dicūt q̄ sunt diuersa aīalia.Dicūt em̄ q̄ eri naciꝰ sūt aīalia de cauernis ꝓtraꝛ aggregatim ꝓcedētia.Ericiꝰ figurā ꝓcelli lactātis hꝫ.sꝫ de foris spinosus est.

Eridanus.i.padus.

Erinnys.nys.vl dis.i.furia infernalis.ꝛ dici tur ab eris grece qđ latine dr̄ lis.q̄si ad litez ꝛ discordia nata.ꝛ ꝓdu.ri.Ūn q̄dā Egre q̄z no tat litē.Fcat erinnys idē.

Eripes.dis.gꝫ.ois q hꝫ ꝓdes ereos.ꝛ dr̄ ab es er ꝓs.

Eris grece latīe dr̄ lis. Itē eris ē ꝑbū futurū indicatiui de sum.es.est.ꝛ coꝝ.ꝑmā. Itē eris ē gtūs huiꝰ nois es.ꝛ ꝓdu.ꝑmā. Ūn q̄dā Uer bū fiet eris.gtūs dr̄ eris.

Erisonꝰ.na.nū.pe.coꝝ.q̄ sonat cum ere.ꝛ dr̄ ab es.ꝛ sono.nas. Idē ꝛ ericanus.

Erpica.ce.f.p. instrumtū rusticoꝝ ad terēdas glebas.ꝛ trahit a bobus.ꝛ dicitur erpica q̄si arpica.ab arpe quod est rapꝛ. Ul q̄i arapeta.i. arata petens.prius em̄ terra aratur ꝛ postea erpi catur.Ūn erpicarius.q̄ erpicā facit vl trahit.ꝛ ꝑt adiectiue declinari erpicarius.a.ū. Inde et erpico.as.

Erroꝛonis.m.t.i. q̄libet vagus ꝛ instabil ꝛ dr̄ ab erro.as.Ūn Ouidiꝰ in Fmonib⁹. Teq̄z ip/sum vitas fugitiuꝰ ꝛ erro. Ul erro ē pusillꝰ fu/gitiuꝰ.q̄ nō q̄dē fugit.sꝫ ex ꝓsuetudine q̄dā ab errare solet ꝛ freq̄nter sine causa vagat tribus q̄z in rebꝰ nugatoꝝijs cōsūptis.tandē licet seró redit ad domū.vt.l.si q̄s sit fugituꝰ.ff.de erroꝝē. ff.de edi.edic.

Erroꝝ ē q̄n aliq̄d aliter ꝺtingit.vl aliꝺ ē q̄z cre ditur vl putat.

Errocalculi ē erroꝝ ꝓputacōis.veteres em̄ cō/putabāt ꝑ lapillos.q̄ calculi vocabant.ꝓ eo q̄ pedibꝰ aliq̄n calcātur

Erroꝝ intolerabil ē erroꝝ a iure repꝛobat⁹

Eruca.ce.f.p.ē modicꝰ vermis frondiū ꝛ dici/tur ab erodo.dis.q̄si eroda. Itē eruca ē quedā herba.ꝛ tūc dr̄ ab vro.as.q̄si vrica.eo q̄ ignee sit ꝺtutis ꝛ in cibo sepe sūpta veneris incendiū. sepe moueat ꝛ coꝝ.pe.Ūn Ouidiꝰ Nō te minꝰ erucas iubro vitare solaces.

Erugo.ginis.i.sanguisuga. Itē erugo vicium rodēs ferrū.ꝛ segetes.ꝛ nascit hec coꝝruptio ex minutissima pluuia circa festū sci Joānis Et ponitur sepe ꝑ amore pcunie.ꝛ dr̄ ab erodo.eo q̄ erodat. Ul dr̄ ab es eris.ꝛ fm h ē ꝓprie ers Ūn dicitur erugo quasi eris rubigo.sicut fer/rugo ferri rubigo.Jn erugineus.nea.neuz.i.de erugine exns.ꝛ eruginosus.sa.sum.i. erugine plenꝰ ꝛ pdu.ru.Ūn Matth.vi. Ubi nec eru go nec tinea demolit.

Erumna.ne.f.p.i.miseria.inopia.calamitas. et dr̄ ab e.ꝛ rumē.q̄si extra rumen.i.cibū. Inde erūnosus.sa.sum.i.miser.pauper.inops.sic di/ctus.qz ꝑ inopiā miser facit esuriat ꝛ sitiat Et erūno.nas.i.inopē ꝛ miserē facē.

Erutus.ta.tum.pe.coꝝ.i.extra raptus vl erep/tus aut euersus. Unde Zacharie.iij. Torris erutus de igne.

Es.eris.n.t.dr̄ ab aer eo q̄ sit eiusdē coloꝝ cū aere. Jn hoc erariū.rij.locꝰ vbi pecunia publi/ca reponit.qz olim prius ibi es reponebāt. Es ei prius olim fuit in vsu.auro ꝛ argēto.ꝛ ferro.

nondū inuētis. ex q̄b⁹ metall' q̄ꝫuis postea fa/
cta fuisset pecunia. nomē tñ erarij permānsit ab
eo metallo. vñ pecunia initiū sumpsit. ⁊ qz es
vtpote ꝓus inuentū habebat in vsu cunctis
metallū. ūñ ē q⁹ inueniēt ꝑ q̄libet metallo genē
liter. ⁊ scribit ꝑ ae.

Esca. sce. f. p. ab edo. es dī. ⁊ dī esca. co q⁹ eā os
capiat. ⁊ ē etymo. Jñ escosus. sa. sū. i. escis ple/
nus pinguis crassus.

Escale. lis. n. t. dī q̄ libet vas ad escas cōtinē/
das l' accipiēdas aptū.

Escaria. rie. f. p. i. mēsa escis plena

Escari⁹. rij. m. s. q̄dā piscis sic dict⁹. qz sol⁹ escā
ruminare phibet. nā alij pisces nō ruminānt.

Eschynes ⁊ Demosthenes fuerūt duo oratōes

Eschynes impugnauit cām Ctheſifontis. ⁊ de
mosthenes cōfecit ⁊ ꝓualuit. ⁊ coz. pe. De his
facit mētionē Hieronym⁹ in epla ad Pauli/
nū. ij°. capō.

Esculēt⁹. ta. tū. i. pinguis l' escis plen⁹ Jñ escu
lēta. tie. i. pinguedo crassitudo.

Esculetū. ti. pe. pdu. loc⁹ vbi ml'te crescūt escu
li. ⁊ dī ab esculus

Esculus. li. f. s. ē arbor cui⁹ fruct⁹ esca ē. ⁊ vt di
cūt q̄dā ē sorb⁹ l' nespus ſm Hug. et ſm Pap
ē arbor glādifera.

Eselvn. interptat cingulū tristicie vl' cogitacō
merozis.

Esquilie. liaꝝ. pl'is nūi q̄dā vicus rhome vbi
erat vstrina publica. Unī Juuenal'. Esq̄lias di
cū q̄ petūt a vimine collē. Qui loc⁹ dī hebrai
ce camarū. Et dī ille loc⁹ esq̄lie q̄si alitū esce.
qz aues ibi cōedebāt hoim cadauera Unī q̄dā
mons vicin⁹ dict⁹ ē esq̄lin⁹.

Essedū. di. gen⁹ ē vehiculi. vñ Horatius Esseda
festināt. ⁊ coz. pe.

Essentia. tie. f. p. i. suba vl' ꝓpietas essendi. Jñ
hec essential'. ⁊ hec le. Jñ essential'r ⁊ essentia
litas ſm Hugl. Pap. ho dt. Essentia suba na
tura vl' eternitas. eo q⁹ sp ē. Et differt essentia
ab esse. qz ee ē actus entie. Essentia āt dī cuius
actus ē ee. Subsistētia cui⁹ actus ē subsistē. Sub
stātia cui⁹ actus ē substare.

Estas. atꝫ. f. t. ē q̄rta ps anni. ⁊ ē calida ⁊ sicca
Et stꝫ q̄truoz tpa āni. scz hyems. ver. estas. au/
tūnus. Unī Dat Clemēs hyemē. dat Petrus
ver cathedraz. Estuat Urbanus. autumnat
Bartholomeus.

Estacula. le. dimi. i. pua estas.

Estifer. fera. ferū. pe. coz. i. ferēs estatē. vl' estū. ⁊
dī ab estas vl' estus ⁊ fero.

Estiuus. ua. uū. i. ad estatē ptinēs Unī Estiua
uoz. pl'iter dicūtur loca in nemoribus vbi i esta
te bestie sub vmbra morātur vt vitēt calorem.
Jtē ab estas vl' estiu⁹ dī h ⁊ hec estiual'. ⁊ h̄ le.
id est ad estatē vl' ad estuū ptinēs.

Estor. oris. i. vocator epulo mādue⁹ mandax
ardelio. ⁊ dī ab edo. es.

Estrix. cis. f. t. i. ml'ier gulosa.

Estuus. ua. uū. dī q̄si vst⁹. i. calor feruoz. Inde
estuosus. sa. sū. i. plen⁹ estu.

Esus. sa. sū. i. comest⁹. coz rosus.

E ante T

Etacula. le. dimi. i. pua etas.

Etas. etatꝫ. f. t. dī ab euo. q̄si euitas. Etas ple/
rūq; p vno anno ⁊ p septē ⁊ p centū ⁊ p quo
uis tpe sic dcā. q̄si euitas. s. silitudo eui. Nam
euū ē etas ꝓtua. cui⁹ nec initium nec finis et
trem⁹ noscit. qd̄ greci vocant eonas. qd̄ aliq̄n
apd̄ eos p scło q̄nq; p eterno poit. Unī apd̄ la
tinos ē deriuatm ab euū vl' ab ē ꝓpē et⁹ dura
bilitatē. Jñ etas dī duob⁹ mois. aut mōi aut
hois. Mundo aūt nō assignāt etates q̄ntum
ad substantiā. qz sic imꝓtuū durabit. scz q̄n/
tū ad statū. sic cēm transibit mundus. qz ptēt
figura mūdi ſm apl'm Figura mūdi. nō est sub
stātia. Et sic mūdus antiqtur ⁊ senescit. ⁊ ſm
hoc distinguūtur mūdi etates methaphorice
ad silitudinē etatis vni⁹ hois. Variātur eīm
in hoie etates ſm duas notabiles varietates
in statu ipius Unī ꝑma etas hois dī infantia
vsq; ad septē annos. Extinde vsq; ad q̄truoz/
decim annos est etas scda scz pueritia. nec dū
ad generandū apta. Unī puer dī a puritate. qz
purus ē. necdū lanuginē ⁊ florē habet genarū.
Tercia etas ē adolescētia ad gignēdū apta et
adulta. q̄ porrogat vsq; ad vigintiocto annos
q̄ tres etates ꝓputātur q̄nq; ꝓ vna. Quarta
est inuētus sinussima oīm alia. etatū finiēs
in q̄nq̄gesimo anno. Quinta ē senioris. i. gra
uitas. q̄ est declinacō a inuētute in iuuentutem
nōdū senect⁹. scz iā nō iuuēt⁹. qz senioris etas
ē. quā greci ꝑsbiteri vocāt. Nā senex apd̄ gre/
cos nō ꝑsbyter. sed geron dicit. q̄ etas a q̄nq̄ge
simo anno incipiens in. lxx. anno termiuatur.
Decrepita etas ē senect⁹ q̄ nullo annoz termino
finit. sed p⁹ illas q̄nq; etates q̄ntōcūq; vite est
senectuti deputat. Deniū aūt ē vltima ps sene
ctutis. durās vsq; ad finē. dcā sic. qz termin⁹
certe etatis. Etates aūt mūdi sic distinguunt.
Nā ꝑma etas mūdi fuit ab Ada vsq; ad Noe
in q̄ fuit generis hūani institutio ⁊ lapsus. Se
cūda a Noe vsq; ad Abraā in qua fuit generis
hūani destructō p diluuiū. ⁊ renouatō. Tercia
fuit ab Abraā vsq; ad David. in qua fuit ge/

circūcisiōis ⁊ legis institutio. Quarta a dauid vsq; ad trāsmigrationē babylonis siue Jude in babyloniā. in q̄ lex floruit sub regib⁹ ⁊ pphis Quinta a trāsmigrtiōe babylonis vsq; ad xp̄z in q̄ fuit ppli captiuatio ⁊ liberatio. Sexta a christo vsq; ad finē mūdi. in q̄ ē generis humani redēptio. In septima ḡ etate ⁊ vltia. venit christ⁹. Un dicit aplus ad Corinth̄. Nos sumus in quos fines seculoꝝ deuenerūt. Et nota q̄a p̄ncipio mūdi vsq; ad incarnationē xp̄i fluxerūt anni q̄nq; milia ducēti viginti octo. sicut dicūt Prosp ⁊ Eusebi⁹ cesariēsis ⁊ Hiero⁹ in cronicis suis. Orosi⁹ aūt presbr scribēs ad Augustinū dicit sic. Sūt ab Adam p̄mo hoīe vsq; ad ninū magnū vt dicūt regē q̄n natus ē Abraā anni tria milia centuz octoginta q̄tuor. q̄ ab omnib⁹ historiogphis vel omissi vel ignorati sūt. A Nino autez vel ab Abraā vsq; ad cesarē Augustū. i. vsq; ad natiuitatem christi q̄ fuit anno imperij cesaris q̄dragesimo secūdo facta pace cū parthis iā porte nō claue sunt. ⁊ bella toto orbe cessauerūt colliguntur anni duo milia quindecim. ⁊ sic colliguntur anni q̄nq; milia centū ⁊ nonaginta nouē a p̄ncipio mūdi vsq; ad christū

Etas legitima semp intelligit de naturali non de ea q̄ p p̄ncipis bñficiū implet. vt. C. de his q̄ ve. eta. imple. l. vlt.

Etas pupillaris est minor xiiij. annis in masculis. in femina. xij. ff. de ver. sig. l. pupillus

Etas pubertatis diūsimo de accipit. Nam in nuptijs p̄hendis etas pubertatis ē in masculo. xuij. annis. ⁊ in femina. xij. annis. vt Insti. de nuptijs. in p̄n. cū ibi no. Nō aūt idē tps req̄rit ꝫ alimēta requirunt vsq; ad pubertatē que debent masculo ad. xviij. annū. femie autē vsq; ad. xiij. ff. de ali. ⁊ cib. l. mela. aut in p̄n.

Etatis venia ē priuilegiū q̄d impetrat minor a p̄ncipe vt habeat pro maiore. Impetrat autē eam masculus maior. xx. annoz: femina autē maior. xviij. l. ij. C. de his q̄ ve. eta. impe.

Eternus na nū. dr ab etas. s. q̄d caret p̄ncipio et carebit fine. s. q̄d ñ habuit p̄ncipiū siue ecntie. nec hēbit finē q̄lis est sol⁹ de⁹. Jn eterne adū. Et vt dr Boetius in. v. li⁹. de cōsolatiōe. Eternitas ē interminabilis vite tota sil̄ ⁊ perfecta possessio. Et nota q̄ eternū est q̄d carz p̄ncipio ⁊ fine. Perpetuū q̄d in tpe icipit esse ⁊ caret fine. Sempiternū ē q̄d cū tpe incipit eē ⁊ cum tpe desinit esse. Tpale ē q̄d ī tpe icipit esse ⁊ cū tpe desinit eē. Solus ḡ de⁹ eternus est. Angeli ⁊ aie ppetue sūt. Mundus ⁊ temp⁹ sempiterna. Tpalia sunt hoīes ⁊ hominū facta. Item ab eternō ḥ ⁊ hec eternalis ⁊ ḥle. Jn eternalitas tatis. ⁊ eternaliter aduer.

Eteris. m. r. est supri⁹ elementū. s. ignis. ⁊ ē nomen grecū. Jnde etere⁹ a ū. ⁊ hec etra etre. i. splendoz eteris. Un illud in hymno. Quē terra pont⁹ ⁊ etra colunt adorāt p̄dicāt. Quidā tñ legunt ibi etera. ita q̄ sit nominatiui casus. dicimus enim eterem vel etera. Jnde hec etera etere. sed etra ꝑm Hugi. debet dici. Cōis tñ ecclie vsus dicit etera. Item eter dicit superioz ps aeris

Eteroclitū dr dictionū irregulariū ꝫ regulas artis grāmatice variatio. Uel est sigti vel ꝫsigti in vna ⁊ eadez pte oroīs variatio. ⁊ dr ab eteron q̄d est varū ⁊ clisis declinatio. Etiam eteroclitū est diuersitas viarū. Itē eteroclisis est varia declinatio que ḥz fieri quattuoz modis genere. vt celum li. in singulari. Jn plurali vo hi celi loz. Compatiōe. vt bon⁹ melioz optimus. Declinatiōe: vt vas q̄d in singulari est tertie declinatiōis ⁊ in pl̄i secunde. Sensu si ne sigtione. vt ops opis. in singulari p auxilio Jn pl̄i. s. opes p diuitijs

Eterogeneus nea neū. p. coz. i. diuersaz naturarū. ⁊ dr ab eteros vel eteron. q̄d est diuersuz ⁊ genus q̄d est natura. vt ptz in hoīe q̄ est tot⁹ eterogene⁹. i. diuersarū naturarū. Hoc etiā ptz in ptibus organicis vt in manu vel in pede. q̄z man⁹ ⁊ pes cōstat ex rebus diuersarū naturaz puta ex pelle carne neruis ossib⁹ ⁊ venis. Ex aliter ē in homogeneis. q̄z in homogeneis totum ⁊ ps sunt vnius nature. sicut frumentum piper vinū argentū caro ⁊ ossa. q̄z quelibet ps frumenti frumentum est. ⁊ sic de alijs. Et dicitur homogeneū ab homos quod est vnū. ⁊ genus natura. q̄si vnius nature

Ethicus a ū. pe. coz. i. moralis. ⁊ dr ab ethos q̄d est mos ¶ Jn ethica ce. i. moralitas. vel scia que tractat de moribus. Ethicus a um. i. prozriū ꝑm Hugi. Item vt dr Pap. Ethica gen⁹ febris ē cui⁹ tres sūt spēs. p̄ma secūda ⁊ tertia. ⁊ ḥz esse in mēbris. De p̄ma breuit literaꝝ aliq̄s de scda vix de tertia nūq;

Etimologia est expositio vni⁹ vocabuli p alios vocabulū. siue vnū siue plura magis notū vel magis nota in eadē lingua vel diuersis ꝑm rem pprietatē vel lr̄arū sil̄itudinē. vt lapis. q̄si ledens pedem. piger quasi pedib⁹ eger. ⁊ dr ab etimos vel etimon grece q̄d est verū latine. ⁊ logos sermo. Jn etimologicus a ū. i. figuratiu⁹. vel q̄d ptinet ad etymologiam. vel q̄ etymologizat. Itē etymologia est vna species grāmatice scie docēs designatis vel consignatis dictionum.

quarū sunt q̄ttuor.scz ortographia etymologia diasinthactica ꝛ prosidia
Ethiopeia pie.f.p.i.cōfirmatio mor.in q̄ hominis psonaz fingim⁹ p exprimēdis effectib⁹ etatis.studij fortudinis leticie sensus merorꝫ audacie.ꝛ dr̄ ab ethos qđ est mos ꝛ poio pois .i.fingo gis.fm Hugꝫ.Pap.dicit. Ethiopia est cū sermonez ex aliena psona inducimus vt cū fingimus psonā mulieris vel vocē
Ethiops p ps scribit.ꝛ cor.pe.taz in ntō q̄z in oblīs. Et ethiopes dicti sūt a filio Cham. q̄ vocatus est chus.a q̄ originē traxerūt
Chus enī hebraica lingua ethiops interptat.
Jn ethiopia pie.f.g.qđ interptat tenebre. Jn ethiopicus a ū.ꝛ ethiopi⁹ a ū.ābo gentilia
Ethos grece latine dr̄ mos
Ethna ne. est mons sicilie. ex igne ꝛ sulphure dictus
Ethnicus ca cū.pe.cor.i.gentilis
Ethnos grece latine dr̄ gens
Ethronus na nū.pe.cor. q̄ nullū hz thronū.s. q̄ nullam ptem regni hz.ꝛ dicitur ab e ꝛ thronus.quasi extra thronū

E ante V

Eu grece latine bonū dicit. Vel fm Pap. Eu vox tridentꝫ. Eus po aduer.est vocantꝫ
Eua interptat vita siue calamita.sine ve. Vita.qz ozigo fuit nascendi. Calamitas ꝛ ve. qz ppter puaricationē cā extitit moziendi. A ca/dēdo enī no⁹ assūpsit calamitas q̄i cadamitas
Euantis.m.t.i.bacchus dict⁹ sic a voce sacrificantiū pclamantiū euoe. Vel dr̄ ab eu qđ ē bonū.q̄si bon⁹ deus
Euangeliū bona annūciatio interptat. Greci enī eu bonū latine angelus nuncius interpretatur fm Pap. Hugꝫ autez dicit.q angel⁹ dr̄ ab agios qđ est sanct⁹. Jn h euāgeliū.i.annū/ciatio.qđ cōponit ab eu qđ est bonuz. u vocali uersa in consonātē.ꝛ sic euāgeliū i.bonū nunciū. Jn h euangelista ste.q̄ euāgeliū cōposuit
Eucharis ris.vel charidis.i.hō bñ gratiosus. ꝛ cor.cha. Un̄ Eccl'.vi. Et lingua eucharis in bono hoīe abundabit
Eucharistia stie.i.bona gratia vel grārū actio. ꝛ dicit ab eu quod est bonuz ꝛ charis grā. Vel eucharistia dr̄ sacramentū panis ꝛ calicis. scz sacrificiū corporis ꝛ sanguinis christi
Euchius chij.i.bacchus.ꝛ dr̄ ab eu qđ est bonū.ꝛ chios filius q̄si bonus filj⁹.q̄ noīe eū Jupiter noīauit cū gigantē interfecit
Endoria rie.f.p.i.bona glozia claritas
Eudulia lie.f.p.i.bonū seruitiuz.ꝛ dr̄ ab eu qđ est bonū ꝛ dulia qđ est seruitus
Euentus us ui.i.casus finis p̄ncipiuz. Unde Ouidi⁹. Exitus acta probat careat successib⁹ octo. Quisquis ab euentu facta notanda putat. De p̄dictis tribus significationibus dicit q̄dā. Euentus dic p̄ncipiū finē quoq; casum
Eueus filius Chanaan. a quo dicti sunt euei
Ipsi sunt ꝛ gabaonite de ciuitate gabaon. qui supplices venerunt ad Josue
Eufemia mie.i.bona fortuna.ab eu qđ est bonū. Jn quedam virgo dicta est Eufemia quasi bñ fortunata
Eufortuniū nij.i.bonum fortunū.ꝛ dr̄ ab eu qđ est bonū ꝛ fortunium
Euphrates hui⁹ euphratꝫ vel euphrate.m.g. ꝛ hoc euphrate hui⁹ euphrates.est fluui⁹ mesopotamie de paradiso exiens copiosissim⁹ gemmis.qui p̄r mediam babyloniā influit.hic ab vbertate nomē accepit. Nā hebraice euphrata fertilitas interptatur Mesopotamiā in q̄/busdā locis ita irrigat sicut Nilus alexandriā ꝛ pdu.pe. Un̄ Lucanus. Tigris ꝛ euphrates vno se fonte resoluūt. Item Aurora. Frugifer euphrates natat hic q plurimꝫ pfert
Euphrateus tea teū.dr̄ ab eufrates fluuio.ſz effrates p duo ff. ab effrata venit
Euphonia est pulcra locutio.vt meridies pro medidies. Et fm puosdā fit duplicit. Vel q̄n lr̄a trāsponit.vt nobiscū pro cum nobis. Vel scribit ꝛ nō pronūcerf.vt circūeo.circūamicto p/pter malā psonozositatē.ꝛ dr̄ ab eu qđ ē bonū ꝛ phonos son⁹ q̄si bona sonozitas vel bonus sonus. Jn euphonic⁹ a ū.i.bñ sonans. Et ex/cusat cacephaton fm doctrinale. Un̄. Cū reices que turpē sonāt euphonia habet
Eugenes pe.cor.greci dicūt. q nos ingenuos vel nobiles.i.boni generis dicimus
Euictio fm Azo.in sum.sic diffinit. Euictio est rei empte vel ex alia iusta cā accepta p sniaz iudicꝫ adductio vel vt petat alio euincēte omissio. Nec enī sp est necessariū rem adduci vt vitetur euicta.vt.ff.de euic.§.i.
Euidens tis.oīs g.i.clarus vel aptus. Jn hec euidentia tie.i. aptio vel claritas. Et cōponit cū in.ꝛ dr̄ inuidēs oīs ge.i.obscurus vel inpertus. Jn ieuidētia tie.i. obscuritas
Euilath filius Chus.a q̄ getuli.i.mauri. Jtez euilath dr̄ propriū terre
Euitatus a ū.i.valde vitatus vel euidenter vitatus.ꝛ dr̄ ab euito tas. Vel pōt cōponi ab e ꝛ vita.ꝛ tūc euitatus.i.vita priuatus. Un̄ dicit Pap.Euitatus.i.vita puatus.i. perterr⁹
Eulogiuz gij.n.s.i.sapiētia vel bona fama.vel

testimoniū vel cantus. Item eulogia dicunt laudes electe ꝛ sūmati collecte. vt si qs in imagine alicui⁹ laudes scribat eulogia dicuntur. Itē eulogia gie.f.g. dī ab eu qđ est bonū ꝛ logus. ꝛ sūt eulogie bñdictiões salutatiões ꝛ bone donationes. Ulñ in decret. xvi. dis. de eulogys ad sacra ꝛcilia ꝛstituť. Inde eulogicus a um. ꝛ eulogius gia giū. i. bñdictus

Eumenis dis.f.g. furia infernalis q̄si in bono deficiēs. ꝛ dī ab eu qđ est bonū ꝛ mene defect⁹. ꝛ cor. pt. Ulñ Grecis. Eumenides q̄ deficiunt bonitate vocant

Eunuchus chi.m.g. grecū est. i. spado. Et eunuchia chie. i. facies. Gz eunuchie arū. sūt de/ Euocatio est dictionū diūsarū intrā/ licie sitiua adiunctio. ita q̄ vna trahat ad impro/ prietatē alterius. vt Ego Petrus lego

Euphemismos ē bona ꝓbi p ꝓbo mutatio: vt Exultabit lingua mea iusticiā tuā. i. exultādo pnūciabit. ꝛ dicit ab eu qđ ē bonū ꝛ phemismos qđ ē mutatio q̄si bōa mutatio. Ulñ Euphemismos erit pro verbo ponere verbū. Exultat dñi vocē mea lingua supni

Eupolis.f.t.pe.cor. latine eupoleos grece. i. bona ciuitas. ꝛ dī ab eu qđ est bonū. ꝛ polis ciui/ Euprepia pie. i. pulcritudo decor tas

Euripus pi.m.s. i maris estuatio vl' loc⁹ i mari piculosus. ꝛ dī ab eu qđ ē bonū ꝛ ripa. q̄i bona ripa. p ꝛtū. Ulñ Boeti⁹. Estuāt mozefer tur euripi. fm Hugt. Pap. dicit. Euripus est reductio maris vel aquarū. qđ fit fm cremētū vel decremētū lune

Euroauster stri. ē vēt⁹ collateralis. ꝛ dī ab euro ꝛ auster. qz ē int eurū ꝛ austrū. Inuenit etiā Europa fuit filia Agenoris regis euroaq̄lo libye quā Jupit ab africa raptā. cretā aduerit ꝛ ab ea ītā ptē mūdi europā vocauit. Jñ europicus ca cum. ꝛ europi⁹ pia piuz. Et nota q̄ sūt tres ptes mundi. s. europa libya ꝛ asia. De q̄bus Lucanus in. vi. Europā miseri libyam asiamq̄ timere

Eurus ri. m. s. ē ventus flās ab oriēte. ꝛ dī ab eos eoi. q̄si ab eo oriēs

Eusebia bie. i. pietas. Jñ Eusebius. i. pi⁹. ꝛ cō ponit ab eu qđ ē bonū. ꝛ sebs qđ est pietas q̄si bona pietas. Hinc etiā grece ciconia dī ense/ bes. i. bone pietatis auis. Ferť eni q̄ sicut alit a parētib⁹ dū pua ē. ita postmodū senes pentes

Eusto chiū. f.s.i. bñ fortunata. ꝛ dī ab / alat eu qđ ē bonū. ꝛ tuchis qđ interpretat fortuna

Euticiani q̄dā heretici dicti ab Eutice cōstantinopolitano abbate q̄ xp̄z p⁹ hūanā assūptionē negauit existere in duabus naturis. sz solam diuinā asseruit in eo esse naturā

Eū. n. s. i. seculū vel tps vl' spaciū qđ cū mūdo cepit esse. ꝛ dī ab ꝫ infinitiuo ee. Eū etiā est presentarius status oīm q̄ sūt ꝛ fuerūt ꝛ futura sūt. i. in cuius pūtia sunt oia pterita ꝛ futura tā q̄z pūtia. Inde euiternus na nū. ꝛ euitaneus nea neū. i. pdurabilis in euo

E ante X

Exactio onis. f.t.i. iniusta petitio

Exactor oris. i. iniustus petitor

Exactus a ū. i. pfectus pq̄sit⁹ delectabilis

Exallage est mutatio qū pro numero p̄i singularis ponit

Examen inis. i. filū mediū q̄ trutina ꝛ statera regit ꝛ lances equant. Ulñ ꝛ in lāceis amentū dicit. Uel examē dī lingula q̄ in foramine trutine vertit huc ꝛ illuc. fm quā ꝛsiderat eq̄litas ponderator. Ulñ ꝛ examē dicit iudiciū discretio pbatio inq̄sitio. Examē etia dicit apū congregatio ꝛ p trāslationē hoim

Exanguis cō. t. ꝛ ꝫ gue. i extra sanguinem vel pallidus. ꝛ dicit ab ex ꝛ sanguis

Examinatus a ū. i. debilitatus perterrefactus consternatus

Excedra die. ab hydor vel hydro qđ est aq̄ dī hic hydrus vel hydra serpes aq̄ticus. De hydra legit q̄ fuit draco multorū capitū. qualis fuit in leerna palude puincie archadie. Hec latine excedra dī. qz vno ceso tria capita excrescebāt: Gz ꝫ fabulosū ē. Nā ꝛstat hydrā locum fuisse vomentē aq̄s vastantes ciuitatē vicinā. ī q̄ vno meatu clauso m'ti erūpebāt. Qđ Hercules vidēs loca illa cōbussit ꝛ sic aq̄ meatus clausit vñ ꝛ hydraz dicit iterfecisse. Et nota q̄ in aliq̄b⁹ libris scribit excedra p d. ꝛ tūc ē ethimolo. excedra qđ excelsa hydra. In aliq̄b⁹ p. excetra q̄si excelsa tria Et ista lra cōior est ꝛ hz mediā naturā'r pductā. Excetre aūt ꝛpat Hiero⁹. emultū suū propē detractionis sibilu. vel forte. qz qñ auferť vna via detrahendi inuenit detractor aliā viā vel plures Unde in plogo Esdre dicit. Itaq̄ licet excetra sibilet victor q̄z Sinō incendia iactet. Sinon autē fuit q̄daz proditor. cuius īsidijs capta fuit troia Et iō dī victor cui compat Hiero⁹. emulum suū detractiōis incendia iacientē

Excelsus a ū. i. altus vel sublimis. Jñ excelsitudo inis. i. altitudo sublimitas

Exceptio ē rei defensio p quā se defendit ꝛ tuetur ab actore. Et fm Azo. in sū. C. co. ti. qñq̄z ponit large ꝛ ꝓprie p omni defensiōe prout

reo cõpetit.etiã si nulla actori cõpetit actio. Et tũc q̃dã vocant eã exceptionem facti.vt qñ sine actione q̃s calũnioſe ponit

Exceptio dilatoria est q̃ cãm differt.vt insti.e.§.appellanť

Exceptio pẽptoria ꝺz spe. vocať sic.qz actionẽ vel intentionẽ agentis pimit

Exceptio ꝑpetua est q̃ ꝑpetuñ hz effectũ.vt cuz ꝑtis a me debitũ.excipio q̃ tu remisisti mihi. Hec exceptio ꝑpetua dici põt.z ꝑpetuo cõpetit qñcũq; actor agit.qz exceptio non cõpetit nisi q̃s agat.ff.de excep.l.exceptio

Exceptio tpalis ẽ q̃ ad tps vtilis ẽ vt cũ ꝑtis debitũ.excipio q̃ feciſti pactũ mecũ de nõ petendo. Hec exceptio vsq; ad ãnũ vtilis est. postea vo nõ.de qua de rescrip.c.plerũq;

Exceptio anormala ẽ q̃ nõ sequiť normã alia rũ.qz põt opponi ante litis cõtesta.z post z infra litis ꝓtesta.vt exceptio excõicatiõis z alie.s. de q̃bꝫ dubitaťan sint ꝑpetue an tpales.vt exceptio mrimonij.z exceptio ñ nũerate pecunie z nõ nũerate dotis.vt no. Insti.de excep.§.appel/

Exceptio rei iudicate nõ põt oppõi qñ lanť fit snp eadẽ re z qñ est ex eadẽ cã z eadẽ psona

Exceptorius a ũ dr̃ ab excipio pis. Excepto/ria sũt q̃ excipiunť vel debẽt excipi

Excidiũ dij.i.destructio vel euersio vel casus. Inde excidiosus a ũ.i.excidio plenus

Exciduus dua duũ.qđ facile cadit

Excipulũ li.i.venabulũ.z dr̃ ab excipio is.eo q̃ excipiat aprũ venientẽ

Excipuus a ũ.i.precipuus z melior.z dicitur ab excipio pis.qz meliora solent excipi z eligi quasi extra alia

Exclamatio ẽ cũ frequenť clamaťvt O qui/bus.o quantis.o qualibus es viduata

Exclusor oris.q̃ exclusarius dr̃.i. ianitor q̃ foras excludit hoies

Excolens entis oĩs ge.q̃ excolit,vel purꝰ z delicioſe z diligenť paratus. z tunc compatur.excolens tior tissimus. Uñ Johãnes cassianus dicit.Excolentiores cibi aĩe nõ adimũt puritatem si cũ moderamine sumanť

Excolitus ta tũ.i.bñ cultus z diligenter

Excõicatio.f.t.ẽ exr̃ cõionẽ eccl'ie sepatio vel cẽsura ecclesiastica excludens a cõione fideliũ.xi.q.iij.c.nihil.z.§.evidenť. Uel ẽ eterne mortis dãnatio.xi.q.iij.c.nemo epor.z.c.nullã. Et excõicatiõis due sunt spẽs q̃ frequenť vsitanť.de quibꝰ.iij.q.iij. Engeldrudã. Una que maior ẽ.z dr̃ anathema.z excludit ob ingressu eccle/sie z a cõione fideliũ z a sacramẽtis. Alia miorq̃ solũ sepat a sacramẽtorꝫ ꝓceptione.de q̃ in.c. Si celebrat.de celebra.missa.ex nostris

Exconsul est q̃ desijt esse cõsul

Excors cordis.oĩs ge.i.ineꝛs fatuus insipiẽs z dicitur ab ex z cor.quasi extra cor Et iu cor dẽ sensu ex e z cor.dr̃ ecors dis.ge.oĩs.q̃si sine corde. Uñ Oratius in epi. Sub domina meretrice fuisset turpis z excors

Excrementũ est qđ superexcrescit.vt in arboribꝰ qđ putaťseu qđ expuimus

Excubie arũ.i.vigilie custodie insidie

Excusatio est alicuiꝰ iuste cause allegatio in defensionẽ vel supportationẽ alicuius. ne cogať cõparere in iudicio.de quo in.l.ij.ff. si q̃s cautionibus.

Excusator ſm Azo. est q̃ venit ad ꝓponendu causas absentias alicuius qui non poterat simul rõne sui vel cause procuratorẽ constituere.vt in causis criminalibus in quibus lz procurator nõ intercueniat tñ allegatis causis absentie bñ admittiť.vt in.l.absens.ff.de procura.vel vocatus erat vt psonaliter cõpareret

Executor ſm spe.est officialis p quẽ litis executio vel ipsius cause preparatio iubente iudice suo expediť. Uel ſm Azo.proprie est ille qui discussam causam z sententiã executioni mandat.qui etiã in iure vocatur apparitor

Execratio onis.f.t.i.maledictio vel detestatio. Inde execrabilis.i.detestabilis

Execratus a ũ.i.maledictus vel excõicatus

Exedra dre.i.cathedra thronꝰ sedes sella suggestus. Uel exedra est camera secreta vel locus thesauri vel locus subsellioꝝ.i. absida vel camera vel locus quidam separatus modicũ a portio vel a palacio. Uel exedra genus est fenestre que exterius dilataťsed interius coaguť. Item inueniť exedra pro gazophilatio.z etiã p thalamo

Exemplũ pli.dr̃ ab amplus pla plũ.z dicitur illud quod fit. Inde exẽplar aris.ad cuius similitudinem fit. Uñ quidam. Exemplar genus est exempluz qđ trahis inde. Uel exẽplar liber est exemplum qđ trahis inde. Et est exemplũ alicuiꝰ dicti vel facti ꝑteriti ꝓpositio cum certi autoris noĩe.vt Oẽs pro superna patria laborare debemus sicut fecit aplus qui tot verbera passus est. Item exemplum est quedã species argumentationis.z ſm hoc exemplum est quando fit ꝓcessus ab vno particulari ad aliud.vt athenienses pugnare contra thebanos est malum.ergo thebanos pugnare contra focenses est malum.

Exemplaris dr illa substitutio que fit filio furioso seu mente capto in euētu mortis in furore seu non sana mente.

Exemptus.ta.tū.i.subtractus sublatus extractus ⁊ dr ab eximo.mis.ſi ex aliq̄ empt⁹.i.tra/ctus.

Exempt⁹ dr ille qui a suo iudice siue iurisdictione ordinarij subductus est.

Exēptio ꝓpe ē vbi aliq̄ ꝓuētual' eccia canonicor seculariū vl' regulariū monachor vl' monialiū imediate subest pape. Et ē dupler.scilz vniuersalis et particularis. Uniuersal' ē q̄ cuz vniuersitate iuris spectat ad papā.ita q⁹ metropolitano aut diocesano nihil iuris manear in cadē. Particular' ē q̄ ꝓ pte i certz casib⁹ ab eorū iurisdictōe eximit ⁊ alias ptinet ad eosdem

Exennū.nij.n.s.i.mun⁹ paruū.⁊ qōcūq⁹ munus mittit alicui ⁊ dr ab exenos qđ ē pegrinū ſm Hug. Pap. dr. Exenia p̄mia.dona.mūera.beneficia. Un Ecc.ij. Exemia ⁊ dona excecant oculos iudicum.

Exesis.sis.cō.t. ⁊ hoc se.i.extra sensum ⁊ dr ab ex et sensus. quasi extintera.

Exentera dicūtur intestina. que sic dicuntur.

Exeq̄e.arū.pl'is.nūeri.f.p.i.officiū mortuor ⁊ obsequia q̄ fiūt circa sepulturā. Jū h̄ ⁊ hec exequial' ⁊ h̄ le.i.ad exeq̄as ptinēs vel res exequiar⁹

Exercitor dicit⁹ is quē quotidian⁹ quest⁹ ⁊ veritas nauis ptinet. Magister vero nauis dicitur cui tota nauis et ancora cōmissa est:

Exercitus.us.ui.i.collectio hoim inexpeditōe

Exermis.cō.t.et hoc me.i.extra arma.et exermus.ma.mū.idem.

Exesus.a.ū.i.corrosus.extra vel valde et⁹ consumptus euacuatus.

Exhaust⁹ sta.stū.i.ꝓsūpt⁹.euacuat⁹ extenuat⁹

Exheredatio est alic⁹ a sua substantia vel hereditate exclusio.⁊ alteri⁹ seu alicui institutio. veluti cū parētes exheredāt filios.scribūt alios heredes in testamēto Ita accipitur Instit. de exhere.libe.

Exitū.tij.n:s.i.tormentū.vl' mors.clades.calamitas.casus aduersus.exitus malus. Inde exitiosus.a.ū.et hic ⁊ hec exicialis.⁊ hoc le.i.periculosum. vel q⁹ infert exitiū. Jū ⁊ exitiolū.li.dimi.id est paruū exitium.

Exiguus.gua.guū.i.puus.et dr ab exigo qđ ē diuido.qđ em̄ exiguū est alterius eget suffragio ſm Hug. Papias dr. Exiguus imbecill'i fim⁹ multū egens puus.

Exilis.lis.cō.t.et hoc le.i.tenuis et macer.⁊ dicitur ab ex et hilus vel exilis.quasi sine ilibus Non em̄ exilis videtur habere ilia.vl' exilis dicitur ab exeo.quia possit quasi p̄ angustū exire

Inde hec exilitas.tatis.i.tenuitas. Et pd. pē exilis.⁊ videt esse aspirandū qñ ꝓponitur ab hilus alias nō. Unde Horatius in epi.

Exilis hec domus est vbi nō multa supsunt.

Exiliū.lij.i.pegrinatio vel damnatio quasi ex tra solium electio.

Eximius.i.maxim⁹.p̄clar⁹ nobilis.sublimis.⁊ dr ab ex et imus.quasi extra imū positus. Et habet vim suplatiui.vñ ꝓstruitur cū gtō pl'i. vt Dauid eximius pphetarū. Uel dicit ab exquod est valde et eminēs quasi valde eminens. Inde eximietas tatis.i.sublimitas.magnitudo.nobilitas claritas.

Exitus.tus.tui.pl'a sigt Nā.exitus.i.finis. Un Ouidi⁹ epi. Exit⁹ acta pbat,careat successibus opto. Quisq̄s ab euentu facta notanda putat. Jtē exitus.i.mors. Jtē exitus.i.egress⁹. Un ꝓ pheta. In exitu israhel de egypto.

Exlex exlegis oīs.g.i.sine lege extra legem.⁊ dicitur ab ex et lex.

Exordiū.dij.i.primus.initium cantilene et dr ab ex et oda quod est cantus. Jū hic ⁊ hec exordiarius.rij.i.precentor.qui cantum incipit ante alios.et exordiarius.ria.riū.id est ad exordiū vel exordiarium pertinens.

Exodus.di.pe.cor.m.s.i.exitus.et dicitur ab ex et oda quod est via.quasi itus.viatio extra. Hinc quidā liber dicitur exodus.qui cōtinet. exitum vel egressum populi israhel de egipto.

Exoletus.a.ū.i:excretus vel nutritus.vel adultus.vñ Plautus in empidico. Domi reliq̄ virginē exolentam.i.grandem.dr ab ex et oleo les. Item exoletus.ta.tum.id est valde fetid⁹. et tunc dicitur ab ex et oletus.id est fetidus et est nomen.

Exomnis.cō.t.et hoc ne.i.extra somnum:⁊ dicitur ab ex et somnus.

Exomologes⁹.f.g.grece.latine dr ꝓfessio vel p̄/ces siue sit laudis.vt cū dr. Math.xi. Confiteor tibi p̄ celi et terre.⁊c.siue sit peccatorum. Et differt a letanijs.q̄ interp̄tant rogatōes. qz exomologes⁹ p̄ sola cōfessione peccator agit Letanie aūt ꝓpter rogandū deū et impetrandum in aliquo malo mīam eius fiunt.

Exorabilis.con.t.⁊ hoc le.quod facile potest exorari.s.concedere rogata. Inde exorabiliter aduerbiū. Et conponitur inexorabilis id est n̄ exorabilis.

Exorcismus.mi.est increpatio vel cōiuratio. aduersus dyabolū vt recedat.vt est illud Zacharie.iij. Increpet in te dominus sathan. Jū hic et hec exorcista.ste.id est coniurator. vel increpator. Inuocat enim super cathecuminos.

et sup eos q̄ habent spm̄ imundū nomen dñi nostri hiesu xp̄i adiurās p eū vt egrediat ab eo
Exordiū.dij.n.s.i.inceptio. Itē exordiū dicit p̄ma ps oronis in rhetorica. Nā fm Isydo.in libro etymo. Partes orationis in rhetorica arte sunt quattuor.s.exordium.narratio.argumentatio.z conclusio. Haz p̄ma auditoris aīm p/uocat. Secūda res gestas applicat. Tercia fidem assertoribus facit. Quarta finē totī⁹ oratiōis complectit. Et vt dr Pap̄. Exordiū dr p̄n cipiū oronis.qđ orator in sua cā facit in q̄ reddit auditores benivolos.docales z attentos.
Inde exordiarius.ria.riū.i.ad exordiū ptinēs Et h̄ exordiarius.rij.qui incipit vl' exordiū facit
Exoria.rie.f.p.i nascentia.et dicit ab exorior.
Exors.ortis.cō.t.i.extra sortē.et abiicit.s.p/cedēte.x. Un̄ Sapie.ij. Nemo nostrū sit exors luxurie nostre.i.alienus vel extra sortē.
Exors⁹.a.ū.i.locutus incept⁹ z dr ab exordior.
Exosus.a.ū.i.valde vel pfecte odiēs z constrinit cū actō.vt exosus bella.i.odiens valde. Et fz Pap̄. Exosus ē qui aliquem odit. Odios⁹ vero qui oditur.
Expeditus.a.ū.i.exolutus.liber.pmptus.dr ab expedio.is.qđ idē est qđ liberare explicare. exoluere.
Item expedire.i.conuenire.vl' prodesse l' vtilē ē fm h̄ sepe inuenit ipsonale expedit vt ibi. Expedit vobis vt vnus homo moriat̄ p populo ne tota gens pereat.
Expese sūt sūpt⁹ volūtarij z nō necessarij.dr expensa quasi extra pensas et debitū facta.
Exprrectus.a.um.i.p se vigilans.
Expers pertis.cō.t.i.imunis sine pte. Jn̄ expertus.a.ū.i.expers.fm Hug. Pap̄.vero dr. Expers.i.extra partem vel patriā alien⁹ extrane⁹. Inde expertia.i.extranea.
Expes.oīs.g.z deficit in obliquis.i.extra spē vel sine spe.desperatus. Un̄ Persius. Donec deceptus et expes. Et est quinte decli.
Expilatores.fm Azo.in sum.hi sunt qui ex rebus vacantis hereditatis aliquid surripiunt. z expilant de pe.dis.i.aut facta.
Expinis.cō.t.z hoc ne.i.extra spinas. vel sine spinis z dicitur ab ex z spina.
Expiatio onis.f.t.i.purgatio pia actio mūdatio. Expiamen pe.pdu.idem.
Expiatus.a.ū.i.mundatus.
Expletus.ta.tū.i. finitus.
Explicatio.onis.fe.t.ē allegatio.q̄ supplicatōnē infirmat z ē actor⁹ ℈ reū. vñ replicatō ē allegatio ℈ exceptionē z adiuuat actorē. Et supplicatio est allegatio q̄ replicatōnem infirmat et reum adiuuat.
Explicit⁹.ta.tū.i.extēsus.finitus.vl' iminat⁹
Exposa.i.exclusa.c.inq̄sitioni.de sen.ercō.
Expolia.e.f.p.p̄da sic dicta.ab expoliando.
Expulsor.oris ē aliquis expellēs Jn̄ expultrix tricis.mulier expellēs z formaf ab expulsor.et deberet dici expulsrix.sed mutatur.s.in.t.
Exp̄ctor dr ab expungo. Et exp̄ctores dicimus eos q̄ expellūt alios ab hereditate z delēt noia eor de tabula testamēti. Uel eos sic dicimus qz in signādis pārāt testamēt̄ z eor inserebant pūctos q̄ erant in hereditate vel eorū quotiēs expediebat auferebāt nomina q̄ erāt exheredādi.
Exquestor est qui publice pecunie congregande.conseruande z querende officiū habebat. Uel dicit ille q̄ questoris deponit administrationem.vt no. Jnsti.in phe.ℌ.cunq;.
Exta sunt medie pecor partes intestina fibre fm Pap̄. Secōm aūt Hug.dr h̄ extū ti.intestinū et dr ab exeo exis.vel ab exto.as. Un̄.Ezechie.xxi. Interrogauit ydola exta cōsuluit.
Extales z amidē sunt.i.vie alui purgandi. Un̄.i. Regū.v. Cōputrescebāt p̄minētes extales eor. Qđ dr Joseph⁹ factū fuisse ex violenta passione disinterie.vt et putrefacta intestina egerent. Un̄ mures ebullientes z agris comedebant extales eor. Et declinat hic extalis.lis z pducit ta.
Extasis.f.t.pe.cor.i.excessus mētis.s.cū hō ponitur extra statū sue mētis.sic in articulo mortis.z dr ab ex et stasis.qđ est stat⁹.vel fm Pap̄ Extasis ē excessus mētis q̄ fit pauore mentis vl' aliqua revelatione. Itē extasis est quedā spēs metaplasmi.z ē extēsio syllabe p̄tra naturā verbi.vt Italiā vado pfugus.cū italiā cor. p̄ma syllaba dici debeat.que diastole a q̄busdā dicitur. Uel extasis est pductio syllabe naturaliter breuis.et interpretatur extensio.z dicit ab ex quod est extra.et stasis quod est status q̄ extra pprium statū positio. Et dicit extensio syllabe quia breuitas extenditur in longitudinē. Quidā tñ dicunt exthesis.ab ex thesis positio quasi extra suā positionē.
Exter.ra.rū.i. vltimus vl' extrane⁹.extern⁹.et dicitur ab extra.
Externus.na.nū.i.alienus. Inde externo.as. are.i.alienare.
Exterus.ra.rū.i.externus.
Extirper.oīs.t.vel extispex.cis.i.augur qui inspicit exta.
Extollens.tis oīs.ge.i.supbus elatus.nisōis Inde extollentia.i.superbia.

Extorris.cō.t.i.expers vl' ex̄ terrā posit⁹ exul. ⁊ ꝓprie expulsus ō terra sua vi. ⁊ ōr ab ex ter ra. Ul' pōt ꝓponi ab ex ⁊ torris.et ōr extorris. i.exul,ꝓprie cui interdicebat ignis patrie. Extraduce sūt due ptes.et ex ꝓpositio traduce no mē qō est casus ablatiꝰ ꝛc traduc.cis.

Extraneꝰ nea.neū.q̄si exterraneꝰ.i.extra.terrā. suam positus.et ōr ab extra.

Extraordinariū remediū ē qō ob aliquā cām extra vel vltra cursum solitū alicui datur vt re stitutio minor leso.vel absenti cā iusta neces saria vel pbabili.ad que remedia nūq̄ recur rendū est q̄diu remedio ordinario locus estad quod potest haberi recursus.

Extraordinariū iudiciū ē cor̄ delegato. l' q̄n nō pcedit i figura iudicij.s; ex officio iudicis in modū inq̄sitionis vl' renūciationis . vide tex. iuncta glo.in.c.q̄m contra ꝛc pba.

Extremꝰ vl' extimꝰ ab extra exterior aduerbio. i.p̄clarus p̄cellens nonissimus.

Extricabilis,.ɔ.t.⁊ hoc le.i.explicabil'.solubil'. ⁊ pducit tri. Cū virgilius in vi.enei. Hic la boꝛ ille domus et extricabilis errꝛ.

Exuberis.cō.t.⁊ h̄ bere.ōr ex ⁊ vber ꝓ māma Et dicūt exuberes ifātes q̄ extracti sūt ab vbe

Exul.lis.cō.ge.i.extra solū ꝓpriū posit⁹.⁊ ōr ab exulo.lis.remota.o. Jn exiliū:liꝭ.q̄si extra solū ꝓpriū positio.extra terminū.et exularius ria riū.qui exulat.

Exultatio.onis.f.t.i.gaudiū. Et differt a leti cia qꝛ exultatio ē verboꝝ atq; mēboꝝ leticia vero mentis gaudium est.

Exutus.a.ū.i.spoliatus.extractus expulsus.

Exust⁹.a.ū.i.ɔbust⁹.ꝛc q̄ nihil sup est.

Exuuie.arū.i.spolia vestes.idumēta.qꝛ exuūt

Exuuie ⁊ induuie dicūtur tunice serpentū. qꝛ induūtur et exuūt ꝛz Hug. Pap. ho ōr. Exu uie spolia occisoꝝ hostiū vl' tunice serpentum. Ezechias iterp̄tat fortis dñs vl' fortitudo dñi Ezechiel.interp̄tat fortitudo dei.l' ipiū dñi.

Fante A

In latinis dictionibus ponimus vt fama filius. Jn grecis vero dicti onib⁹.ph.vt orphe⁹.pheton. Sci re tn̄ debes q̄ nō tam fitis labris est pnūciāda.f.qūo.ph.atq; hoc solū interest.si cut dicit Prisciaꝰ in p̄mo li.maiorꝭ.

Faba be.ōr q̄si faga a fagin quod ē comedere. Inde fabarius ria.riū.quod fit de faba vl' qō ptinet ad fabas. Et hic fabarius.id est cantoꝛ. Et dicebantur apud gentiles cantores fabarij quia illo legumine maxime vtebantur in cibo

Et ꝓ ꝓpositionem hec fabafresa.se.qꝛ eam ho mines frendent.i.frangunt cū molendo eā cō minuūt. Uel sunt due ptes et ōr fresus.a.um. i.fractus a frendeo des.

Fabella.le.dimi.i.pua fabula.

Faber.bri.ōr quasi facer a faciendo ferrū.⁊ ōr a facio is.quasi faciens ferrū. Hinc etiā postea hoc verbū traductum est ad aliaꝝ rerꝝ artifi ces.s.cum adiectione.vt faber lignarius.faber carpentarius. Inde hic faberculus.li.dimi.et hec fabrisa.se.vxor fabri. Inde hec fabrilla le. et fabercula le.dimi. Inde et fabrica ce. locus fabricādi. Jtē faber ꝓponit hic aurifaber bri. Jtē a faber.bri ōr faber bra.brū.i.ingeniosus cautus.pulcer.cōpositꝰ. Jn fabre aduer.quod ꝓponit fabrefactꝰ cta.ctū.i.artificiose ⁊ inge niose factus. Et ꝓponit faber affaber:bra.brū id est valde faber.et etiā infaber.bra.brū.i.nō faber.nō pulcer.nec cōpositus.

Faber lignarius.dicitur nō solū qui ligna do lat sed generaliter omnis qui edificat.ff.de ver sig l.fere.§.fabros.

Fabricenses dicebant̄ qui erant deputati ar mis faciendis reparandis.et vendendis.vt.l. C.eo.ti.li.xi. Sed Jo.an.ō sen.excō.si iudex li vi.dicit q̄ fabricensis dicitur qui publica ar ma facit.et in publicis fabricis et nō alibi.et dat primicerioꝛ vt reponat in publicis armā mentis quoꝝ brachia stigmate figurabantur.

Fabrateria rie.i.ornatus fabroꝝ vel loc⁹ vel domus vbi fabrice sunt. Uel fabrateria.rie.est ciuitas campanie. Jn fabraternus na.nū. Nomina em̄ desinentia in teria faciūt possessiuū in nus.r.precedente.

Fabril'.ɔ.t.⁊ hoc le.pe.pd.i.ad fabricā ptinēs vel a fabro perfectum.

Fabula.fabule.f.p.i.res.que nec ꝛa ē.nec veri similis.Et fabulla illa est vera que nihil veri tatis habet in se.Et illa falsa est que aliq̄d ve ritatis in se continet admixtū. Sicut em̄ ē in amore modus nō habuisse modū.sic est in fa bula veritatis nō habuisse veritatē.⁊ dicit fa bula a fando.quia in solo fatu consistit. Item fabula q̄nq; dicitur historia.similiter a fando quia eam famur.quandoq; locutio. Inde fabu losus sa.sum et hic et hec fabularis.et hoc re.

Et hec fabulo onis.recitatoꝛ fabulaꝝ vl' inuē toꝛ.et fubuloꝛ fabularis id est fabulas dicere. vel falsa.

Facetia.facetie.i.curialitas vrbanitas. elegan tia suauitas.et ꝓprie in factis et dicitur a fa cetus.

Facetus.ta.tum.i.curialis.vrbanus ꝓpe ꝛꝛ

doctrīa. ꝛ ꝓpe in factꝫ. ſ. q̄ iocos ꝛ luſus geſtꝫ et factis cōmodat ꝛ opatur. Qꝫ aūt dr facet⁹ q̄ſi fauens ceruī etymologia eſt.

Facies ei. dr a facio facis. qr facit noticiā ho/mis. vel qr facta ſit a natura. Eſt em facies naturalis ꝛ cert⁹ ꝛ imutabil' orꝫ. habit⁹. Ult⁹ ḡ artificial' ꝛ vari⁹ ē. ꝛ ꝑm affectōz animi mō triſtis mō letus. Vñ ſolet dici q facies fcā ē. vultus ꝙ fit. Vñ Cōſiſtit facies. ſz vultus ſepe mutat. Jñ faciecula. le. dimi. i. pua facies.

Facilis. cō. t. ꝛ hoc le. qđ de facili pōt fieri. vel ſine difficultate. Et vt dr Greciſm⁹. Dr id facile qđ nō grauat ad faciendū. Cui nō pond⁹ ineſt dr eſſe leue. Oppoſitū facili graue dico leui quoqꝫ pondus.

Facin⁹ facinoꝛꝫ dr a facio facis. Et differt eſagitio. Quicqd em agit idomita cupiditas ad corrūpendū aīm flagitiū vocat. Sz q̄cq̄d agit vt alteri noceat facin⁹ dr. Et hec ſunt duo genera oīm peccatoꝝ. Sz flagitia peiora ſūt q̄ cū corrūperint aīm ad facinora ꝓſiliunr. Sūt ei flagitia in dictꝫ vl' cogitationib⁹. ſz facinora in factis. Vñ ꝛ illa dicūtur flagitia a flagitādo facere qđ ſibi noceat. vel a flagitando corruptelā libidis. Sz ꝫ dicūt facinora a fcī cō/miſſione. qr facit qđ alteri nocet. Jñ facinoroſus ſa. ſum. Et nota q facin⁹ aliqñ accipit i bona ſigtione ſcz ꝑ facto. qđ ſere ſemp diſcernit ex adiūcto. vt pulcꝝ facin⁹. p̄claꝝ facinus.

Facitergiū. gij. i. togilla. ſiue puulum gauſape ad tergendum faciem.

Factici⁹. a. ū. dr a fact⁹. Et dr nomē facticium. qđ factū ē ad ſili'itudinē ſoni illius rei q̄ noīat Vel facticiū nomē eſt illud qđ a ꝓprietate ſonoꝝ inuentū eſt ꝑ imitationē vt turtur taratātara. tintinnabulum.

Factio onis. f. t. i. actus faciēdi. vel paſſio fiēdi Et factio dr ficta actio. Cū em aliqs fingit ſe aliquid facere cā cōmodi alicuius. et facit vt i cōmodet illi factio: ꝓprie dr. Vñ et factio dr ꝑditio. Jñ factioſ⁹ ſa. ſū. i. fictioſ⁹. q̄ ſe fingit facere vt ꝑſit. facit tñ vt noceat. Inde et factioſ⁹ dicitur proditor.

Factus. ctus. ctui. dicit a facio. et hoc factū cti. vel potius a fio. ꝛ eſt actus faciendi vel paſſio fiendi. Factū quod fit. Declinatur etiā adiecti/ue factus. cta. ctum.

Facula le. dimi. i. pua fax. Jñ faculo. las. i. fingere faces vel facere.

Faculentus ta. tū. i. lucidus clar⁹. et dr a phos et lentos. Inde faculentus. i. plenus luce lucidus ꝛ ornatus. Inde faculenter aduer. Et hec faculentia tie. id eſt ſplendor excuſatio.

Facultas. tis. f. t. i. facilitas vel poſſibilitas. Unde ꝛ facultas alicui⁹ dr ſcia illius in qua ꝑ ceteris eſt facilis et potens ad rñdendum. et qđ querit ſoluendū. Facultas etiā dr quelibet ſcia eo q̄ reddat eū facilē ꝛ potentē ad predicta facienda. Jtē facultas dr copia opum

Facūdus. da dū. i. exercitus. qui facit fari pōt. qđ intelligit. Inde hec facundia die. et facūdi/tas tatis. Et eſt facundia magnū ri donū. dū quis cōmode poteſt eloqui que commodem/telligit. Inde facundioſus ſa. ſum. ꝛ facunda/tus ta. tū. i. plenus facundia. et facūdo as. i. facundum facere.

Fage vel fagin grece. i. comedere latine.

Faginus. na. nū. pe. coꝝ. ꝛ fagineneus. nea. neū in codē ſenſu. quod eſt de fago vel quod pertinet ad fagū. et dicitur a fagus. Jñ hoc fagine/tum ti. locus vbi abundant fagi.

Fagolydoꝛos grece māducātes. maledictū latine. Fage em comedere. lydoꝛos maledictū et acuitur vltima. Vñ Iero. in prologo ſuper Ezech. dr. Sed vereoꝛ ne illud eis eis euenit. qđ grece ſignificanti⁹ dr. vt vocentur fagolydoꝛos. hoc eſt māducantes ſenecias quaſi diceret. vereoꝛ ne ipſis ſponte legentibus. ꝛ detrahentibus eueniat qđ grece ſignificantius. dr in deteſtationē taliū q̄s latine qr apud greꝯ verbū vſitatū eſt ꝛ maxime detractionis et ꝑſtuum. vt vocētur fagolydoꝛos. i. maledicta comedentes ꝛ incoꝛporantes ſibi eadē que⁹ maledixerunt detrahēdo. Quidā ꝙ et ponūt fagolydoꝛos. i. comedētes maledictū vel maledictiōz. Tales em detractoꝛes nihil aliud videntur habere in oꝛe niſi maledictōes vl' detractōes maledictas ꝫ ē apd nos māducantes ſenecias. Predicti apd grecos ēphatice vocantur fagolidoꝛos. Vel ꝑm alios. ſenecia grecꝫ eſt et latine dr belua imūdū aial. Dāc Philiolog⁹ dr aliqñ marine. aliqñ femiam. ꝛ qr ē aial imundū ponit hic ꝓ imūdicia. et eſt ſenſ⁹ mādu/cantes ſenecias. id eſt quod vnus detrahendo euomit. alius audiendo deglutit et ita i h⁹/modi imundicijs delectantur ſicut famelici in cibo. Unde manducantes ſenecias id eſt detractionum imundicias ꝛ delectabiliter māducātes. i. incoꝛporantes ſibi ſcz in occulto ea dq̄/bus in publico maledicunt.

Fagus. gi. eſt arboꝛ queda ꝫ glandifera. et dr a fagin qđ eſt comedere quia eius fructus olim homies comederunt ꝛ vt eſcam habuerūt Vñ ſepe ꝓ agro ponit. qr olim pauit homies ſicut modo ager. Et pdu. fa. Vñ virgilius. Tityre tu patule. recubans ſub tegmine fagi.

Falcarius rij.q falces facit.vel q falce secat.et ōr a falx cis

Falcastr stri.n.s.ōr instrm ferreū curruū cū longo manubrio ad tensitatē veprīū succidē dū.t ōr a falx.qr recuruū ē ad silitudinē falcis. Idē t rūco onis ōr a rūcando veprēs.

Falcicula le.f.p.i.pua falx

Falcidia lex ōr a Falcidio tribuno plebis. q sub Octauiano ipam adinuenit ad hoc q ās extraneo in testamento suo legare nō possz ān ad min9 q̄rta pars remaneret heredib9. q si cō tra faceret locū nō haberet. Et nota q si hēres sunt filij.t sunt q̄tuor vel pauciores. legittima oim est tercia ps hereditatis. Si vero sint ān qnqz vel plures .legittima oim erit medietas hereditatis Si aūt sint extranei siue pauci siue multi.q̄rta ps hereditatis erit legittia Et in q̄libet istoz casu. ista legittima est inter ipsos heredes. vbi plures sint equal'r diuidēda. Vñ q̄dam. Quattuor aut infra dant natis iura trientē. Semissem ꝺo dant natj ān qnqz vel vltra. Arbitriū seq̄tur substātia cetera patris

Falco onis auis q̄dā est.t ōr a falx cis. eo q vngues hz recuruos ad silitudinē falcis.

Falera re.pt.cor.est ornamentū eq̄x.sed poīt qñqz p ornatōe altarz rez.vt ꝺ boz. Itē falera inuenīt etiā p supbia t inani iactatōne. Et cor.fa.vñ Euroza. Plume sunt falere cicero/nis picta poete Inuenīt etiā fallere infinitiu9 de fallo lis. Et pdu.p̄mā ꝓsitōe. vñ Ouid. epi. Fallē credentē nō est oposa puellā.

Falernus ni.mōs est in cāpania vbi optimū abūdat vinū. Jō falernū ōr bonū vinū Inde falernus na nū.i.falernic9 ca cū.pt.cor.t p̄ma qr oīa illa scribunt p vnū.l.

Fallax lacis.o g.i.receptor.t ōr a fallo lis qr fando recipit. Jn fallacia cie.i.receptio Et nota q fallax ōr ab eo q mētit.qr oīs hō fallax id agit vel ōt vñ q̄s fallat.sed nō oīs hō vult fallere q̄ mentit.vt ioculatores q̄ sepe mentiūtur magis studio delectādi q̄z volūtate fallendi. Vñ t fallacia ōr apud ꝺyalecticos in argumētatiōe. Vel voce aliq̄.vt cum q̄s videt aliud fari.i.dicere vel significare. q̄z significat vñ t homo recipit.

Falsarij sc̄t q̄ crimine falsi tenēt vl'q crimē falsarioz admittūt.vt ōr de cri.fal. ad falsarioz

Falsidic9 ca cū.i.falsa dicēs t cor.di.

Falsus sa sum.ꝼm q̄sdā est pticipiū. t idē est qꝺ receptus. Sedm vero q est nomen falsus est q̄ fallit.vel q̄ negat qꝺ verū est. Jn hoc falsum si.t falsus sa sum.ōr qꝺ verū nō est.qr fallat. Jn falsē aduer. Et hec falsitas tatis. Et ꝺifert a mendacio qr falsitas est negare qꝺ verū est. Mendaciū est fingere qꝺ verū nō est Vñ q̄dam. Si vera suppōmas falsus agnoscer̄ ē Si falsa ꝺfingas sic mēdax esse videris. Itē falsum differt a ficto.qr falsum ad oīōes pertinet. vbi veritas ita sepe videtur. vt q̄ facta sint negent Sed fictuz ad poetas ptinet vbi q̄ facta non sunt facta dicunt. Falsum g ē qꝺ verū nō est. Fictū qꝺ verissimile ē. Itē falsus. sa sum.i.iniust9. vt falso q̄rit de sua natura humanū genus.i.iniuste.sicut t verū ōr iustū Et hinc venarius ōr falsus.q nō hz iusticiā suaz Deest em̄ ei vel in pondere vel in forma vl' in supscriptōe. Vñ t moneta ōr. qr monet ne q̄ fraus t iniusticia subsit.

Falx cis est instrm aptū segetib9 vineis t p̄tz et ōr a filice.qr hac p̄mū milites herbā filicē abscindere solebāt Vñ. Falce puto vineā meto sata tundeo p̄ta. Itē. Falx metit t scindit. far vrit.faux q̄qz mandit

Fama me.f.p.est sine certo autore inuent9 rumor.cui malignitas dedit initiū fides aūt incrementū. Vel est vehemēs vulgi vel maiorz ptis opinio rei.de q̄ q̄ritur ꝺsentiēs vel cōsonans.t ōr a famulor aris.q̄si famula qr famulatur nobis dū ad modū famule discurrēdo rumores de nobis portat. p diuersas terras.etiā nobis ignorantib9. vl' ōr a fando.q̄a fando propagat. Et est nomē bonaz t malaz rerū.sed sine adiūcto sepius accipit in bono. vñ Fama volat transitqz modū q̄cunqz ferat. Jn famosus sa sum.de q̄ fama loq̄tur siue bñ siue male. Vñ qñqz accipit in bono. sed sepius in malo.sez p infami

Famosum carmē ꝼm Azo.in sum C.de iniur. est dictamen vel hystoria ꝺposita ad alicuius infamiam

Famosus libellus p̄t dici liber ꝺscript9 ob alicui9 infamiā.vt.ff.de iniur.l.lex tormētoz. §. si quis libez. Et imponit ei pena capitis. qui edidit libellū. vel qui inuentū nō corrupit. sz alij manifestauit. Et q̄ eum dicrauerit. si non pbauerit de calumnia capitaliter punietur. ꝼm Azo.in sum.

Famelic9 ca cū.i.esuriens ieiun9.t ōr a fames et cor.pt. Vñ p̄mo Reg.ij. Et famelici saturā

Famen inis.n.t.i.locutio ri sunt.

Fames mis.f.g. qꝺ antiq̄ fames famei dixerunt.vñ adhuc ablatiuus desinit in e.pduc/tam quasi quinte declinationis. Et est fames appetitus edendi. cōtusio faucis. quasi phos means. t est ethymologia. Inde famelicus.

ca cū. ꝛ fameticꝰ ca cū. ꝛ fameteus tea teū i eo dem sensu. i. esuriēs. Famete etiā dr mortifer Et cor. ꝑmā fames. ſz fama eā ꝑ. vñ. Nil mage triste fame. nil clare ꝙparo fame.

Famicꝰ ci. m. s. ꝓ. cor. locus tabernaz in vrbe quē freqntant ꝓpter famā pllendā.

Familia lie. f. p. a femur dr. Et ē familia liberi ex libris legibꝰ suscepti. Nā familia ꝑ seruis abusiue. nō ꝓprie dr. Et ꝙponit cū pr mr filius. vt pr familias mr familias. filiusfamilias Et ē familias gtūs grecꝰ. Et incipit familia a pre. ꝛ terminat in tritauo. ſz stirps ex longa generis significatōe vocat. Itē familia familias greco more facit ꝑ familie Ubi ꝯ familia familie vel familias

Familiaris. ꝙ. t. ꝛ ꝯ re. i. domesticꝰ amicꝰ dr ꝑ/ prία familia. assuetꝰ vsitatꝰ Inuenit etiā substātiue positū. vt iste ē numis familiaz

Famulamē imis. i. famulatꝰ seruitū vel seruitus. ꝛ dr a famulor aris.

Famularis. ꝙ. t. ꝛ ꝯ re. dr a famulꝰ. ꝛ ꝙparat Jñ famulariter adū. ꝛ ꝯ famularitas. i. famulor Fuitiū vel fuitus

Famulitiū litij. i. Fuitiū vel obedictia

Famulul⁹ li. i. puus famulus. Jñ famula. i. pua famula

Famulꝰ li. dr a famulor aris. Et sunt ꝓprie famuli q̄ ex ꝓpria suoz familia sūt orti. ꝛ dr famulꝰ q̄si vnꝰ dr familia. Sz Puus ex ꝙditōe fuitutis. Jñ hec famula le. ꝛ famulus la luz adiectiue. Et sunt plura noia id ē significātia vñ. Manci piū famulusq̄ cliens ꝛ verna minister. Atq̄ ministrator puer assecla vernula Puus Satrapa ꝑdictis ꝙiungit atq̄ satelles Hec nō athleta hec vnū significabūt.

Fandꝰ da dū. q̄d q̄s dz fari. ꝛ dr a for. ꝛ ꝙponit infandꝰ ꝛ nefandꝰ

Fans tis. o. g. i. loq̄ns. ꝛ ꝑt ē noꝰ l' ꝑticipiū

Fantasia sie. fm Dap. est imago alicuius corporis visa. ꝛ cogitādo in aīo postea figurata. vt puta ꝑis spes quā vidim⁹

Fantasia poetica est rei inaīate sensuz dare. vt miranf arbores. Fantasma ꝯo est quā nunq̄ vidim⁹ species aīo figurata. vputa spes auis quā nunq̄ vidim⁹. fantasma visio vana Sz fm Hugſ. fantasma dr a phasmos qđ est apparitio. ꝛ hec fantasia sic. idē qđ phasma. sed phasma sp ē dubia. fantasma vel fantasia q̄nq̄. Itē fantasia ē de ognitis spes in aīo figurata. Sed fantasma ē de incognitis. Et hinc tractū est vt fallacia in argumentatiōibus dr fantasia cū apparet aliud q̄z sit. Jñ fantasticꝰ cacum qđ sic apparet. vl' qđ ptinet ad fantasma vel qđ in se ꝯtinet fantasiā. Unde ꝛ cellula q̄ est in anteriori ꝑte capitis. in qua est vis intelligendi dr fantastica. qz ea homo fantasticet imaginatorie ꝙphensa ꝑ intellectum percipit. Et ꝑdicta noia potius scribenda sunt per. ph. cum sint greca

Far faris. n. t. qđdā genus annone. ꝛ dr a frāgo gis Generalr tū oia semina frugū farra dicunt a frangēdo. qz olim frangebant in pila. anteq̄z usus molaz esset. Jñ farreus rea reuz. i. de farre exns vel factus

Farcimen inis. n. t. ꝛ ꝯ farcimentū ti. i. replētio extoz vel vētris. i. caro ꝙcisa ꝛ minutata. eo q̄ ea intestina farciant. i. repleant cum alijs rū rez ꝙmixtōe. ꝛ dr a farcio cis. Idē farrū ti qđ ꝛ fertū ti inuenit

Farina ne. f. p. dr a far faris. eo q̄ ex eo fiat Jñ hec farinula le. dimi. i. pua farina. ꝛ farinaceꝰ cea ceū. i. de farina factus. ꝛ farinosus sa sū. i. plenus farina

Farracū ci. n. s. est pulс ex farre facta. vel pinguis cibus generalr. ꝛ dr a far farris.

Farrago ginis. f. t. i. stramē vel q̄libet vilis annona. vel q̄libet mixtura pabuloz. vñ Parsꝰ Jn tenui farragine mendax Et hinc facta trāslatōe farrago dr multitudo scholariū q̄si de/spectiue. qz ex diuersis ꝛ varijs gentibꝰ sit collecta. Propꝛie tū farrago est herba hordea/cea adhuc viridis ꝛ granis ad maturitatē adhuc nō tergescentib⁹

Fartum ti. vide. s. in farcimen. Itē fartum est supinū de farcio cis.

Fas. i. licitū. ꝛ dr a facio cis. Et differt a iure. qz fas est lex diuina Jus ē lex humana. Fas ē ꝑ alienū agz trāsire nō aūt est ius.

Fascenia nie. f. p. i. clausibil' vallatio circa castra ꝛ ciuitates. q̄ so let fieri q̄busdā fascibꝰ stipulaz ꝛ lignoz. ꝛ dr a fascis

Fascia scie. i. ligatura. scz pannꝰ q̄ stringit pectus vel māmille mulieris. ꝛ dr a fascis. q̄a tegitur pectus ꝛ papille ꝙmunt. Uel ligatura qua puer inuoluit. qz in modū fasciculi corpus ligat

Fasciale lis. n. t. i. fascia. ꝛ ꝓprie fasciale. est latū cingulū. q̄ puer circū ligat in fascijs

Fascinus ni. m. s. vel hoc fascinū ni. i. incantatio. ꝛ dr a fascis vel fascia. qz in q̄busdā fasciculꝰ vel fascijs herbaz soleat fieri. Fascinꝰ etiā dr papus. qz q̄ busdā fascijs solebat olim involui cū careret brachijs. Itē fascinus siue fascinatio dr etiā vulgo q̄ nocet infantibꝰ. dicūtur em̄ quorundā oculi visu vrentes. q̄ si homo aliquis vel aliud animal ab eis inspectuz

fuerit. ex tali visu emarcescit. ⁊ hinc eozū actus fascinatio dicitur.

Fasciola. le. dimi. id est parua fascia. q̄ vulne/ra ligātur. Fascis. scis. m. ⁊. i. onus. Et pl'a liter hi fasces. ciū. i. insignia honoꝝ. ⁊ qnq; ipi honozes dicūtur fasces q̄ a fascibus lignoꝝ. qz graues sunt pondere dignitatis ⁊ autozitatis ſm Pug. Pap. etiā dicit. Fasces scium. dignitates ꝓsulares. Fascis colligatio lignoꝝ ad exportādū colligatoꝝ. Vñ Pondera sunt fasces. fasces dicūtur honozes.

Fasianus ni. m. s. pe. p. q̄dā auis. ⁊ dr a fasis. sis. l' fasidis. q̄dā insula grecie. qz inde primus asportatus est. vel dr a fagin qđ est comedere. q̄si fagianus. qz eius caro suauis est ad come/dēdū

Fassio. onis. f. ⁊. i. ꝓfessio ⁊ dr a fateor

Fassus sa. sum. i. ꝓfessus. locutus. ⁊ dr a fateor Vñ Ouidius in epi. Da veniam fassi mihi non tua munera tanti

Fastigiū. gij. i. summitas. altitudo. honor. Jñ

Fastuosus. sa. sū. i. sup/fastigiolū. li. dimi. bus. ⁊ dr a fast⁹ qđ idē est q; supbia. Jñ fastuo se aduer. Et fastuositas tatis. i. supbia. elegan/

Fastus. a. ū. i. licit⁹. ⁊ dr a fas. tia. elatio. vt fastus dies. i. licit⁹ in quo licebat romanis negocia agere. causas exercere. vel aliquid tale. Nefastus vero dies dr q̄si illicitus. qz illicitū aut q̄si nefas erat in illo die p̄dicta agere. quia in illo die male cōtigerat romanis. ⁊ dr nefastus a nefas. Et hinc quidā liber Ouidij in q̄ tractaꝝ de fastis ⁊ nefastis dieb⁹ a digniori intitulatur liber fastoꝝ. Hinc etiā annales libri in quib⁹ scribebātur facta romanoꝝ toti⁹ anni. lil' a digniori ꝑte dicti sunt fasti. Inuenit etiā hic fastus. tus. quarte declinationis ꝑ annali libro. Vñ Lucan⁹ in. x. An nimis ando ꝑ vincet fastib⁹ annis. Sz magis ꝓprie pro libro annali est secūde declinatiōis. Nam fastus ꝑ supbia ē quarte declinatōis. Unde. Festa dies fastus fastusq; supbia ferē. Fast⁹. i. licitus. fastos q̄q; dicito libros. Dat terrā fastus opi fastusq; nefastus.

Fatat⁹ a. u. i. fato destinat⁹. ⁊ dr a fato as. are.

Fatidicus ca. cū. pe. coz. id est fata dicens

Fatū ti. n. s. dr a for faris. ⁊ dicunt fatum esse quicqd deus fatur. Vel fatū ē tpalis successio vel euētus rez a deo puisarū. Et fingūt tria fata in colo et fuso ⁊ digitis fila ex lana trahēti bus ꝓpter trinā variationē rez. Quedā vero desinūt eē. quedā incipiūt eē. quedā pseuerant vl' ꝓpter tria tpa. scz preteritū qđ in fuso iam netum ⁊ involutū est. Presens qđ inter digitos mentis trahitur. Futurū qđ est in lana que in colo implicita est. ⁊ q; adhuc ꝑ digitos mentis ad fusum tanq̄ pñs ad preteritū trahiendū est Et est idem fatum ⁊ fortuna. Sed in hoc differūt qz fortuna est in his que fortuitu veniūt nulla palam causa. Fatum vero est appositum singulis ⁊ statutum. sed hoc alterius considerationis est. ſm vero Quintilianuz de causis fatum dr a facio vel fio. Unde ait. Quid ē fatum nisi qđ fit ⁊ non habet causas? Boecius vero in quarto lebro de cōsolatione dicit. Prouidentia est ipa diuina ratio i summo omniū principe cōstituta que cuncta disponit: Item fatum est inherens rebus mobilibus dispositio ꝑ quā prudētia suis queq; nectit ordinibus

Fatus a. ū. i. locutus. ⁊ dr a for faris.

Fatalis dies ſm Azo. in sum. C. de rē. et repa. appel. dr spaciū tpis infra qđ appellans debet appellationem prosequi.

Fatuus. tua. tuū. i. stult⁹. ⁊ dr a for faris. quia imperitiā suā ondit fando q̄dq; latz in aio vl' rūdendo ad interrogata. vel ideo dr fatuus a fando. qz qđ nec ipe fatur nec qđ alij dicāt intelligit. Et differt a stulto. qz stult⁹ est q̄ ꝑ stupozē nō mouet. iniuriā ⁊ sentiā ꝓfert. nec vlt⁹ est nec vllo ignominie cōmouet dolore. qz stultus ē hebetior corde. Vñ q̄dā. Ego stultū me estimo fatuū esse non opinor.

Faudicus. ca. cū. pe. coz. ē ille q̄ fa dicit cui cū ecti fauēt. ⁊ videt cōponi a faueor dico. qz ei⁹ di

Fauilla. le. f. p. i. scintilla. ⁊ dr a ctis fauet phos qđ est ignis. Sz scintilla ꝓprie dr accēsa faulla vero extincta ⁊ igne deserta. qz faulla ē extinctus scintille ignis vel cinis.

Fauill⁹. li. dimi. i. paruus fau⁹. Idē etiā fauu/

Fauissor. soris. ē piscator q̄ semp lus. li. dr. rogat ⁊ fauet deo vt sibi bñ eueniat. ⁊ dr a fa/

Fauius. a. ū. i. leuis ⁊ impōderosus. et /uco dicit a fauonius. nij. qui dr ventus lenis

Fauni dicti sunt q̄dam dij siluaꝝ. a fando vel phonos. qz voce nō signis ostendebāt futura in lucis ꝓsulti a paganis. Hi vulgo incubi vl' incubones. a romanis vero faunificarij dicūt.

Fauonius. nij. lenis ventus q̄ ⁊ zephyrus dr. Et vocat sic. qz ei⁹ fauore flores ꝓducūt et terra germinat. Vñ Ouidius. Usq; sub aduētu spirātis leue fauoni. Jñ fauonius. nia niū. et hoc fauoniū. nij. leue odiū qđ cito transit ⁊ cadit ad modū illius vēti. Fauonij etiā dicebātur spurij. q̄ ex patre incerto ⁊ matre vidua sūt geniti. ⁊ hoc ideo quia quedā animalia fauonio spiritu hausto concipere extimantur.

Fauor.oris.m.t.i.auxiliuz.laus assensus. Jñ fauorosus.sa.sum.i.fauore plenus. Jdē ꝛ fautorius.ria.riū.a fautore.et hic ꝛ hec fauorabilis et hoc le. Jñ fauorabiliter aduer.ꝛ hec fauorabilitas.atis.

Faustus.a.ū.id est felix.cui fortuna fauet. Jñ aduer.fauste.feliciter ꝓspere.et hec faustitudo dinis.id est felicitas. Et faustus ꝓponit infaustus.a.ū.id est infelix.cui fortuna nō fauet sed ꝙ est aduersa et ei nō contingit nisi male

Fautor.oris.m.t.i.laudator.cōsensor in malo.et dr a faueo ues. Jñ fautio onis.i.laus vel consensus in malo.sicut amicicia cōsensus in bono Qd̄ em̄ est amicicia inter bonos hoc idē est fautio inter malos Jnde fautiosus sa.sum. id est in malo cōsentiens.

Faunus ui.mel est i cera scz brisca. ꝛ dr a fagin grece qd̄ est comedere latine.quasi fagus.quia magis comeditur q̄z bibitur.

Faux.cis.m.t.dr a phos qd̄ est vox.et sūt fauces anguste fistule gutturis q̄si phos.i.voces per quas vocalis spūs ab intimo pectore exiliens sonū vocis emittit. Et dicitur sic vel a fundendis vocibus.vel qz p eas famur voces.vl fauces dicūtur a phos qd̄ ē aer.quasi phos capientes id est aerem. Uel dicūtur fauces a fagin qd̄ est comedere.ꝛ ꝑm hoc fauces dicūtur maxille quib⁹ comedim⁹. Et ad similitudinē fauciū dicūtur fauces loca stricta et angusta sicut est aditus viaz inter altos montes. Similiter ad similitudinē fauciū dicūtur fauces ostia fluuiorz.et exitus in mare.qz locus iste solet esse strictus et angustus ad modū fauciū.l' qz p illū locū aque et naues exeunt sicut p fauces voces. Unde. Faux ē falsa licz resecat falx

Fax quoq; lucet

Fax facis.f.t.i.teda.et dr a phos qd̄ est lux.qa facit lucē. Jnde facula le.id est parua fax.

Febris morb⁹ quidā.et dr a feruco.ues.qz facit hoiez feruere. Uel dr a frigeo es.qz facit hominē frigere. Et desinit actūs singularis in em vel in im.vt febrem vl' febrim. et abltūs in e. vel in i.et actūs pluralis in es vel in is.vt febres vel febris.

Februa orz.n.s.plis numeri.i.sacrificia et purgationes.que olim solebāt fieri ꝓ aiabus defunctorz. Jnde februatus ta.tū.i.purgat⁹.ta.tum Et hic februus.bri.i.pluto. Februi etiā dicūtur manes.qz eis fiebāt hmōi purgationes. Et a februus vel februs dr hic februarius rij.quidā mēsis dictus sic.q̄i sacrificatorib⁹ vel purgatorib⁹.siue purgatiu⁹ qz in illo mēse olim ꝓcipue fiebant februa ꝓ aiabus defunctorz ipi Plutoni.

Felicialis.lis.m.t.quasi fedialis.i.sacerdos.p quē federa fiebant.vel qui bella annūciabat q̄ potius dicebatur secularis. Ulī olim feciales dicebantur fediales.qz p eos federa fiebant.sicut p seculares bella. Fecialis g⁹ ꝓprie dicebatur ille q̄ legatōne vtebat ꝓ federe ꝛ pace.ꝑm Hug. Pap. dicit: Feciales dicunt p q̄s federa ꝛ bella indicebantur.i.sacerdotes.

Fecinū:nij.n.s.dr a fex Et dicūtur fecinia minuti acini et dure cutis.qz plus fecis faciantq̄z alij acini.

Fecula le.dimi.i.parua fex. Fecula etiā dr vua decocta vel pinguis.

Feculent⁹.ta.tū.i.fetidus.ꝛ dr a fece vel fecula vel dr a fece ꝛ lentos qd̄ est plenū: Jnde fecu/lentus.ta.tū.i.fece plen⁹ vel fetidus. Jnde hec fetulentia.tie.id est fetiditas.

Fecundus.da.dū.i.fertilis vl' abūdans:quasi fetūdus.i.fetu vndans vel quasi fetū dans Jnde fecunditas.tatis. Itē ꝓponit fecūd⁹.in fecundus.da.dum.i.non fecundus sterilis.

Fedosus.sa.sum id est fedus a.um.

Fedus eris.id est pactū vel pax que fit inē dimicātes.ꝛ dr a fedus da dum. Fuit em̄ olicō/suetudo q̄ cum aliquis vellet inire fedus quedam porca sacrificaretur in hunc modū.maior ex ista parte.ꝛ minor ex alia.siue esset imperator.siue rex.siue alius princeps.tenebant illaz porcam et ipsam ꝑcutiebant.et turpiter eccidebant.quasi dicerent.sic occidatur ille qui a pace resilierit.et inde dictū est fedus a porca feda.ꝛ turpiter occisa.cuius more optabatur ei qui a pace resiliret. Uel dicitur fedus a fide. Uel dicit ab hirco ꝛ hedo.f.littera addita.vl potius posita p.h.que habetur in hoc nomine hircus.ꝛ dr fedus sic quia hircus et hed⁹ cuz porca immolabantur in federe faciēdo. Et fedus venit pacem.sed federis partes sunt induciedicte.quasi in dies ocij.vel inducta otia.ꝛ scribitur per.oe.dypthongum. Jnuenitur fedus da dum.adiectiuū.i turpis.deformis.sordidus.et dr a fedo.as. Jñ fede.dius.si me.aduerbi.et hoc feditas tatis.ꝛ scribitur p.e.solam.producit tñ primam. Unde. Sordidus est fed⁹. ꝓ pacto dicito fedus.

Fel.lis.dr a follis.eo q̄ sit follicul⁹ gestās humorem qui vocat bilis. Et dr fel tā folliculus q̄z ille humor.ꝛ scribit ꝑ geminū.l.in grō. Jñ felleus.lea.leū.i.de felle eiūs.vel amaz.

Felena.ne.f.p.quedā bestia valde timida. scz

rerua. Et pro eo dē inuenit hec feles indeclia. Vñ Ouid. in. v. meta. Feles sozor phebi nisi/ uea saturina tacta.

Felix. cis. oīs gl. i. trat⁹. fortunat⁹. diues. Et dr felix i q dat felicitatē i q accipit. i p qđ dat felicitas. vt felix tēpus. felix locus. Inđ feliciter adū. i felicitas. tatis. i pdu. se. Vñ Lucan⁹ in qrto. Felix q potuit mundi vitare ruinā. Quo iaceat tā scire loco ꝛc.

Femella. le. dimi. i. pua femina.

Femellari⁹. laris. i. mulierari⁹ feineis vl̄ feineo opi tedit⁹ vl̄ femineos hns mozes vl̄ volūtati femine tedit⁹ i obnoxi⁹ q alio ncie dr vxorari⁹

Femen. inis. n. t. dr a femur. i stz ille ptes qb⁹ in eqtādo tergis eqꝝ adherem⁹. Vñ i pliato res olim sub feib⁹ amisisse eqs dicebāt. Vl̄ femen. inis. ē cora feine. Vñ Cantz. vij. Et iun/cture feminū tuoꝝ sicut monilia. Jñ hoc feiales. brache feiaꝝ eo q tegāt femia. Et hinc dr femen qñqz pinguedo illa q ē in pube mlieris i femur q ē in pube viroꝝ. Hec tñ ꝓpetas se/pe corrūpit apđ autores vtētes pdictis vocabulis indifferēter.

Femina. ne. f. p. dr o phos qđ ē ignis. qsi ignita. qz vehemēti⁹ viro ardet i ꝓcupiscit Vl̄ dr a fetiditate. qsi fetida. qz generat fetū. Jñ h et hec femella. le. i feminella. le. i feminula. le. oia dimi. i femine⁹ nea. neū. i feinus. na. nū. i. res feine vl̄ ptinēs ad feminā ¶ Itē feia pt eē plis nūi p coris mlierū. a femen. inis.

Femor. oris. n. t. px. cor. i sūt femora ab inguine vsqz ad genua. dcā a femia. qz ibi ē distin/ctio ei⁹ i viri. Vl̄ femur ē cora virl̄ ꝓpe. Jñ h femorale. lis. brache viroꝝ eo q femora tegāt. Et scias q femur i gen⁹ i stirps dr. ¶ actor

Fenerator. oris. q dat i accipit fen⁹ qsi fenoris

Fenestra. tre. f. p. dr a phos qđ ē lux. qz lucē ferat. vl̄ qz p eā videam⁹ foris lucē Unde i fenestra dr qi ferēs nos extra. Vl̄ fenestra cōponit a phos i ministro. qz mistrat lucē domui. Et sunt ꝓpe fenestre quib⁹ exterior ps angusta est stz interior diffusa. Jñ fenestrella. le. i. pua fenestra. i fenestrat⁹. ta. tū.

Fenicū. cij. ē h̄ba fullonū q nigrā facit tinctura. Vñ Esa. i. Si fuerint pcā vra qsi fenicū

Fenicul̄. li. px. cor. h̄ba qdā. i dr a fenū. qz tirsus hui⁹ herbe i radices acuūt visum. Jñ i fenicul̄ dr qsi ocnloꝝ fenū. vl̄ dr sic. qz hec herba ē calida i sicca.

Fenū. ni. n. s. dr a phos qđ ē ignis. qz facile igne accendit. l̄ eo flāma facile nutrit i scribit ꝙ oe diphthongū.

Fenus. noris. n. t. i. vsura. sed vsura ē lucrū de capitali acceptū. fen⁹ ꝙo lucrū de vsura acceptū Vl̄ vsura ē sine determinato tpe. sicut q accōmodat duodecim denarios p vno denario q̄t/q̄t mēsib⁹ acceptoꝝ voluerit. Fenus ꝙo est cum tpe determiato. sicut q accōmodat viginti pro triginta vsqz ad mēsem. Vñ fen⁹ vocat auidū qz q sic accōmodat sp auet vt illō tps veniat cito. Vñ Lucanus. Hinc vsura vorat auide qđ in tpe fenus. Indifferēter tamē vtimur p/dictis vocabulis. Jñ fenereus. rea. reū.

Fera. re. dr oīs bestia. i dr a fero fers. eo q toto corpe ferat. vl̄ qz vtat naturali libertate i desi/derio suo. i volūtate ꝓpria ferat. fere sunt etiā si nō seruūt. Bestie ꝙo a vastando dcē sunt qz morsu vl̄ vnguib⁹ seruūt quasi vastie. Jñ ferinus. na. nū. i. de fera exīs.

Feraculus. la. lū. i. aliqz trulū ferat.

Feralis. ꝙ. t. i h̄ le. i. mortalis. lugubris. funebris. i dr a feron qđ ē mors.

Feratrū. tri. n. s. dr a fera. Et stz feratra tecta silue spissa.

Ferax. cis. oīs. gl. i. fecūdus. abūbās. Jñ feraciter adū. i hec feracitas. tatis.

Ferculū. li. n. s. i. missoriū. i dr a fero fers.

Fercula etiā dr mēsa sup quā ponūtur fercula Itē ferculū etiā dr vasculū in q portat fercu/lū. Vñ in Cantz. Ferculū fecit Salomon rex de lignis libani. sm Hugz. Pap. ꝙo dr. Ferculū discus mēsa edētiū. aut vasculū missoriū in quo epule ferūtur.

Ferētari⁹. rij. m. s. i. vexillifer l̄ fundibulus vl̄ sagittari⁹. qz ferat arcū. Unde Ambrosi⁹ super Egesippū. Ez vt solet in ferētarioꝝ plus pla vulnera qz neces inferebātur.

Feretrū. tri. n. s. ē qđā instrumētū cū q portātur corpa mortuoꝝ. i dr a feron. qđ ē mors eo q ferat mortuū. q ät dr feretrū qi ferēs atrū etymo. ē. Quidā tñ volūt dcīuari feretrū a fero fers. qz ferat mortuos. Alij dicūt feretrū dici. quia ferat terū. i. mortuū. sed potius est etymologia.

Feria. rie. i. cessacō ab ope fuili. i dr a ferio. ris. Vñ i feria dr festiuus dies in quo cessare debemus ab opibus seruilib⁹. in qua sola res diuina debet geri. i dr feria a ferendis victimis i sm hoc soli festiui dies dicūtur ferie ꝓprie in quibus sacrificia precipue solent fieri. Ez qa qualibet die debem⁹ cessare a vicijs. Inde est q quilibet dies potest dici feria. Sed m ergo cō suetudinē christianoꝝ sic apellandi sunt dies. Dies solis ꝑma feria vl̄ dies dñica. Et dies lune secūda feria. Et dies martis tercia feria. Et dies Mercurij quarta feria. Et dies Jo/

uis quīta feria. Et dies veneris sexta feria Et dies saturni septia feria. Et est duplex sensus. qz ꝙ dies ab initio habit⁹ ē feriat'. iō dies dominica nūcupat ꝑma feria. qz ꝑm⁹ dies ē a feria id est a sabbo qđ feriale solz ee. Dies lune dicitur scđa feria. qz scđs a feria. i. a sabbo. ꝛ sic de ceteris. Vl' dies dñicus dr̄ ꝑma feria. qz ē ꝑmus dies septimane q̄ ē feria. ꝛ sic de alijs Jtē ferie sunt q̄dā solēnitates in quib⁹ cause tractari nō debent.

Feriat⁹. ta. tū. i. festiu⁹. ¶Prope q̄dē dies feriati dicūt q̄b⁹ res diuīa fit. ꝛ abstinē etiā oz hominē a litib⁹ ꝛ opib⁹ fruilib⁹.

Ferin⁹. na. nū. ē possessiuuz. ꝛ dr̄ a fera. Et hec ferina. ne. i. venatio. Vñ Virgil⁹. Implētur veteris bacchi pinguisq; ferine.

Fermētū. ti. i. zima. ꝛ dr̄ a ferueo. ues. qz efferuescat. Jñ fermētat⁹ ta. tū. Vñ q̄dā pais dr̄ fermentat⁹. i. fermēto corruptus. Et quia paz fermēti totā massam paste corrūpit. iō q̄q; ꝓhib⁹ ꝑ pctō. qz etiaz puū mortale magnā massam ꝑfrutū mortificat. qz q̄ in vno offendit fact⁹ ē oim reus teste apl'o.

Ferocia. cie. f. p. idē est qđ ferocitas ꝛ dr̄ a feroz Vñ Martial'. Pithagorici docuerūt ferociam aī cū tibijs mollire. Et in hymno martirū Di p te furias atq; ferocias.

Feron grece latīe dr̄ mors.

Feronia. nie. q̄dā fons vl' pal⁹. ꝛ dr̄ a fero. feres eo q̄ ꝓferat vtilitatē bibēt⁹. Et hec feronia nie. dr̄ ꝛa illi⁹ aque vl' fontis.

Ferari⁹ rij. q̄ in ferro opat'. vl' q̄ ferrū equi facit ꝛ dr̄ a ferrū.

Ferrimiatio ē eiusdē gn̄. materiaz solidacō ꝛ cōiūctio. vt si cypho argēteo fundus ferreus apponat'. ꝛ h̄ no. in. l. in rē. ff. de rei vēdi.

Ferrifodina. ne. loc⁹ vbi ferrū fodit'.

Ferrugo. ginis. i. ferri rubigo. Jtē ferrugo dr̄ q̄ dā color fil'is ferro. ꝛ ē purpure subnigre. ꝛfit in hispania. Jñ ferrugine⁹. nea. neū. de ferrugine ernis. ꝛ ferruginosus. sa. sū. i. plen⁹ ferrugine

Ferrū. ri n. s. ē metallū q̄dā. ꝛ dr̄ a far farris. qz farra. i. semia frugū retro ꝓdit. Jñ ferreus. a. ū. i. de ferro ernis. Jtē a ferrū dr̄ h̄ ferramētum ti. i. instrumētū ferreū. ꝛ accipit collective. ꝛ hoc ferrū. ri. ꝑ ferro equi. qz ex puro fit ferro. Et in tali significacōe ferrū hz pluralitatez. Et nota q̄ purgamīta ferri sunt rubigo ꝛ scozia. Jtē reperit' hic ferrū. ri. mas. g. ꝑ ꝑ ꝑo noie. qz q̄litas vocis essentiā rei nō mutat. ꝑt tū ꝛeliari h̄ ferrus. ri.

Fertil'. lis. ꝓ. t. ꝛ h̄ le. i. abūdās mlta ferēs.

Fertilis. ager ē Fructuosus ꝙ q̄cūq; ꝓpēdio ē Fertū. ti. oblatio q̄ altari offert'. ꝛ postea a pontificib⁹ sacrificat'. ꝛ dr̄ a fero fers. Jtē ferrū q̄ q; ponit' ꝑ fartū. vida s. fartū.

Feruid⁹ da. dū. i. calid⁹. ꝛ tracūd⁹. Jñ feruide. adū. ꝛ hec feruiditas. tat'.

Ferula. le. f. p. ꝛ. coz. qđā gen⁹ herbe. ꝛ palmaziū. inde factū. dr̄ ferula. Dic' em̄ Cotnutus q̄ ferula ē genus feniculi qđ crescit in mōte gargano. ꝛ in afferit' a pegrinis in modū retozti baculi. qđ ē tā calide nature. q̄ cū auster flat q̄ similiter ē calidus fit quidā ꝙflictus ꝛ ꝙfractio inter herbas illas. ꝛ inde procreat' ignis adeo magnus q̄ q̄q; cōburit' tota regio. a qua combustione tract⁹ Agatha siculos ꝛ romanos liberasse legit'.

Ferularīū. rij. loc⁹ vbi ferule abūdāt. ꝛ dr̄ a ferula. Et ꝓ eod⁹ inuenit' h̄ feruletū. ti.

Feruezīū. rij. i. caldarīū. ꝛ dr̄ a ferueo. es.

Ferus. ri. m. s. dr̄ a fero. fers. Vñ ꝑs. Singlaris ferus ꝛepast⁹ ē eā Et hec fera. fere. de q̄ s. loco suo Et a fera ꝛeriuat' ferus. a. ū. i. crudel'. durus. asper. Jñ feritas. i. crudelitas. ꝛ h̄ ꝛ hec et hoc feror. cis. i. crudelis imāsuet⁹. Jtē a feror dr̄ ferocitas. tat'. Et hec ferocia. cie. in eodē sensu. Et nota q̄ feror ē anim⁹. ferus ē leo. Jtē ferocitas sepe laudi habet'. Est em̄ ferocitas militū. ꝛ feror iuuentus dr̄. Hz feritas diri aī est. Et feror ꝙponit' h̄ ꝛ hec ꝛ h̄ ꝑferor. cis. Et corripit se. Vñ Lucan⁹ in. iij⁰. Nō sonipes in bella nō iret in equor.

Fescenia. nie. f. p. m'lier q̄ expellit fascina.

Fescenini. noz. m. g. pl'is nūi sunt carmia q̄ dt m'lier q̄n expellit fascinū. Et he fascenine. naz. carmia q̄ m'lier dt mouēdo cunas vt sopiat puerū. Et q̄q; fascenine dicūtur laudes. Vñ habetur in quodā sermone. q̄ angeli astantes ꝙmino nato in presepio canebant. Gloria in excelsis deo. ꝛc. ꝛ sic laudabant eum. Jtē inuenit' fesceninus. a. ū. a fescenino oppido. Vñ Ozati⁹ Fescenina p hūcuēta licētia moz. fm. Hug. Pap. etiā dt. Fescenina cantica nuptialia q̄ in nuptijs cantātur. Fescenin⁹. a. ū. i. nuptialis a fescenino oppido quodā cāpanie.

Fessus. a. ū. dr̄ a findo. dis. q̄si fissus. i. diuis⁹ a sanitate. nec iā integer salute. Et est generale nomē. ad oia cū refert'. dicim⁹ ꝙ fessus aīmo. fessus corpe. qđ magis ē ꝓpriū ꝛ fessus rerū ad casum venientiū. q̄si inops copiaz. ꝛ fm hoc est nomen. fm ꝙ q̄ est participiū dr̄ a fatiscor sceris.

Festialis.ȝ.t.hꝰ.festialꝭ.i.sacerdos ꝭ oratoꝛ.p quē bellū idicit ꝛ pax cōponit.q̄ et fescialꝭ dꝛ.
Festiuitacula.le.dimi.i.pua festiuitas
Festuus ua.uū.idē ē qđ festus. Uñ p trāslatiōez dꝛ hō festiuꝰ.i.letus.compt.suauis.
Jñ festiue aduer. Et hicꝛ hec festiualis.ꝛ ħ le
Jñ festiualit ꝛ hec festiualitas tatꝭ.i.solēnitas vel suauitas.dulcedo.ornatꝰ.letitia.ꝛ dꝛ festiuitas q̄i festiditas.a festis diebꝰ ꝛ ē etymo
Festra strē.dꝛ a fenestra p syncopā.i. pua fenestra. Uñ Macrobius ꝛ saturnalibꝰ. Festra q̄ dē est minusculū ostiū in sacrario.
Festuca ce.i.stips.s.mimū pondus vel pulus vel atomꝰ Jñ effestucare ꝟbū iuris.i.abrenū/ciare
Festulū li.pe.coꝛ.i.puñ festū
Festū ti.ē illud lignū in summitate domus ad qđ oia dirigūtur tigna et in quo ꝓueniūt Jñ hoc festū ti.p solēnitate. Sicut enī ad festū ligni tigna domus ꝓueniūt.sic ad festū.i.ad solēnitatē hoies cōueniūt. Uel festū dꝛ a feria. quasi feriatū. Jñ festus ta.tū.vt festus dies.ꝛ sunt festi dies tm̄ ocij ꝛ religionis.qꝛ in eis sola res diuina sit Et nota q̄ festi dies dicūt ex cōsuetudine.sed solēnes qui ad hoies ptinēt. vt parētela.vt cū quis ꝛfūcti officia expleue/rit dꝛ solēnia prestitisse.
Fetulētus ta.tū.i.plenus fetoꝛe. Jnde fetulētia tie.i.fetiditas.
Fetura re.i.fetus partus.et dꝛ a fetus a.ū.
Fetus us ui.i.partus natus.filiꝰ mulieris vel pecoꝛis.ꝛ ꝓpꝛie adhuc erñs in vtero.sic dictꝰ qꝛ adhuc in vtero foueat.licet ꝓ iā pro inuēiatur. Uñ fetus a.ū.i.plenus. et q̄nq̄ liberatꝰ vt ista mulier est fera.i.filio plena vel iā liberata. Et sil'iter si inueiat fera partu.i.liberata vl' plena.
Fetutina res.i.fetida ꝛ inquinatissima ac mulieb'is.soꝛdida actio.q̄ ꝓ mulierē fetuꝫ facere potest ꝟm Pap.
Feudū di.ē beneficiū et beniuola actio tribuens gaudiū capiēti.capienſq̄ tribuēdo in id qđ facit.ꝛ sua spōte parata. Ul' feudū ē illđ beneficiū qđ ex beniuolētia alicꝰ ita tradit alicui vt ꝓpꝛietate rei que in feudū dat penes dantē remanēte. vsufructū eiusdē rei ita ad accipientē trāsferat.vt ad eū heredesq̄ suos masc'los et feas si ꝛ eis noiatim dictū fuerit ꝛ imppetū ptineat ad hoc vt ipse ꝛ eꝰ heredes fidelit seruiāt dño.siue illud seruitiū noiatim dictuꝫ fuit a dño quale eē debeat. siue indeterminate ꝓmissum sit. Dicit aūt feudū a fidelitate vl' a fide.quā vasallus dño prestare tenetur. Nec eni ꝛtet aliqua inuestitura fieri.ei qui fidelitatē facere recusat.nisi feudū eo pacto sit adquisitum. vt ꝛ eo fidelitas non prestet. vt in cōstitutionibꝰ feu.p q̄s fiunt inuestit ꝛ.p q̄s recipitur.ibidem in qui.cau.feu.amit.in ca.ij.§.i.in vsi.feu.no.
Feudū liū.ſz spēz.ē qñ causa et occasio homagij cepit a dño. vt qui baro dixit alicui paupi militi ꝙ aliquā rē immobilē sibi daret si ei faceret homagiū et illā ꝛdit .talis res vocatur feudū legiū.et talis vasallꝰ homolegius .q̄ eē Feudatariꝰ ē q̄ feudū recipit. /vasallꝰ dꝛ.
Fer cis.f.t.dꝛ a figo gis.qꝛ se mergēdo i fundo vasis affigit.vel dꝛ a fedo as.

F ante J

Fiber bri.m.s.ē q̄ddā aial qđ cū venatores se quūtur se castrat.et sibi mētulam findit .vñ et alio noīe dꝛ castoꝛ.qꝛ ipse se castrat ſz quosdā Jñ fibrinꝰ na. nū.ꝛ hoc fibrinū ni.lana illꝰ aialis. Jñ hec fibrina.ne dꝛ vestis que tramā ꝛ fibri lana habet
Fibra bre.f.p. idem est qđ vena.ſz dīnt qꝛ fibra est ipsa chorda.s.ipse folliculus ꝙ quez sāguis discurrit Uena ipse sanguis cursus Ul' fibre iecoris extremitates sic dicte.qꝛ apđ gentiles in sacrificijs ad phebi aras ferebātur abariolis.vt ibi rñsa accipent. Fibre etiā dicunt vene interiores vel vene iecoris vel viscera vl' mēbroꝝ iuncture. Jnde fibrosus sa.sum.i.plenus fibris. Uñ in hymno scī Johan.bapti. Ut queant laxis resonare fibris.
Fibula le.f.p.dꝛ illđ q̄ pectꝰ feiaꝝ ornat ꝛ dꝛ a fibulim greco.l' fibula dꝛ firmatoriū q̄ palliū tenet in hūeris.l' cingulū in lumb. Jñ ħ fibla riū rij.illđ qđ appoit i mātello .l' ꝙ qđ immittūt fibule ne dissipēt mantellū Et potꝰ scribendū ē ꝙ ph.phibula.
Ficarius rij. qui colligit ficus .Jtē ficariꝰ rij'. dꝛ quidā ꝛeus siluestris.s.pan.l' faunus.vl' satyrus.ꝛ dꝛ a ficus Uñ Piere.l.dꝛ. Habitabunt dracones cū fatuis ficarijs vbi dꝛ glo. interliniaris.i.cū hoibus siluanis Alij dicūt q̄ ficarij dicūtur fauni ꝛ satyri qui iter ficꝰ ꝛ alias arbores morātur.q̄ Esa.xxxiij.onocētauri et pilosi appellātur.
Ficatū ti.i.iecur siue epar ꝛ dꝛ a ficus.
Ficedula le.pe.coꝛ.quedaꝫ auis a ficu dicta. qꝛ ficus magis edat. Hec eadēꝫ ficedulēsis dicitur. Quidam tamē dicūt q̄ ficedulenses ſz parui pisces.
Ficetū ti. pꝛ.p locus vbi' creſcūt arbores fici.
Ficosus sa.sū.qñ derivatur a ficus ꝓ morbo dꝛ tali infirmitate plenꝰ. Ficosus sa.sū.etiā ꝓ

dici a fico arbore. ꝙi plenus ill' arboꝝ. Et a ficu fructu ꝙi plen' tali fructu. s. ficũ
Ficticius'cia. ciũ. ꝛ ficticõsus sa. suꝫ. i ꝙ fingit vel qõ fingit. Itẽ ficticij vel ficticõsi ꝓpe sũt fasi amici ꝛ simulatoꝝ ij. s. qui fingũt facere ali quid ad seruitiũ amici ꝛ faciũt vt ei incõmodũ prestẽt. Unde et ficto ꝛ falsa ꝛ ficta aicitia quasi ficta actioꝛ ficticij dicũtur ficte agẽtes.
Fictil'. 2. r. et hoc le. pe. coꝝ. qõ facile fingi ꝑt. vel qõ iã fictã ẽ. et ꝛ a fingo gis. Ũn ꝛ vasa terrea fictilia vocãtur quasi ficta ꝛ ꝓposita. vt aliquã formam habeant.
Fictoꝛ. oris. m. r. ꝙ cõponit vel ordinat aliq̃d sicut qui capillos mulieꝝ linit ꝛ ptractat vngit ꝛ mitigat. Jñ fictoꝛi' ria. riũ ꝙ fingit vl' ꝙ
Ficulnea nee. ẽ pua ficus. ꝛ ꝛ a fi / fingit ro arbore. Jñ hoc ficulnetũ ti. locus vbi creſcũt ficulnee. qõ et hoc ficetũ ꝛ a fico. Et ficulne' a. ũ. ꝛ ficulnea eꝛũs. vel ad ficulneã ptinens. qõ et ficcus. cea. ceũ. ꝛ ficuln' a. ũ. dicit Ficeus etiã põt deriuari a ficu fructu.
Ficus ci. f. s. ꝓ arbore Ũn luc. xiij. Arboꝛẽ fici hẽbat quidã. Et ꝛ a fecũdus eo ꝙ sit fecũdi / oꝛ ꝛ feratioꝛ oĩbus alijs arboꝛibus. qꝛ bis vel ter generat fructũ in anno. ꝛ vno matureſcẽte alter oꝛit. Hicꝛ carica ꝛ fruct' ei' vel massa fructuũ ei' a copia. Jñ hec fic' us. ui. ꝓ fructu illi' arboꝛis quar. ꝛecli. ꝛ ꝛſint ablatiuus in vbus. Jnueniť etiã ꝓ quadã infirmitate. ſi militer fic' cus. ꝙrte ꝛeclina. ſed dĩnt. qꝛ fic' ꝓ morbo est ge. mas. ſꝫ ficus ꝓ fructu ẽ ge. fe. Cecilianus tñ voluit ꝙ ficus ꝓ morbo ẽ ſcẽde decli. Ũn Martialis coqu'. Cũ dixi ficus ri / ꝛes ꝙſi barbara verba Et dici ficos Ceciliane iubes. Dicemus ficus ꝙs scimus in arboꝛe nasci Dicem' ficos Ceciliãe tuos Itẽ vers'. Arboꝛe ꝛ fico maturas colligę fic' Sꝫ tumidos ficos nullus mihi mittat amicus Jnueniť eẽ ficus ci. f. g. ſcẽde ꝛecli. ꝓ fructu Hieremi. xxiij. Et ecce duo calati pleni ficis. Itẽ Marci. xi. Nõ enĩ erat tps ficoꝝ Ũn Grecis'. Eſt fic' morbus est ficus fructus et arboꝛ Dicit hic ficus ꝓ morbo. ſed ꝓ reliquis hec.
Fidecula le. dimi. 1. pua fides.
Fidelia lic. f. p. i. olla dicta a fideľ. qꝛ sit fideľ ĩ ſeruãdo Ũn Persi' Rũdet viridi nõ cocta fidelia limo. Fidelia etiaꝫ põt eẽ pl'is numeri et tũc ꝛeclinať hicꝛ hec fidelis et hoc le. vt ĩ ps.
Fidelia oĩa mãdata eius.
Fideliola le. dimi. i. pua fidelia siue olla.
Fideľ. 2. r. ꝛ hoc le. i. fidus. et ꝛ fideľ ab eo ꝙ dicit vel ꝓmittit tnũ. Ũn quidã. Eſt vir in obſequijs fidus. ſermone fidelis. Jñ fideliter aduer. ꝛ hec fidelitas tatis.
Fidelitas ſm Hoſtien. nihil aliud ẽ nisi inſtirandũ qõ a vaſallis ꝓeſtať dño
Fides ꝛei. f. g. ẽ qua veraciter credim' qõ nec̃ / ꝙꝫ videre valemus. ꝛ ꝛ a fio fis. Nã credẽ nõ possumus qõ videm'. Et ẽ fides ſi in aĩo fiat. qõ dictũ est vel ꝓmissum l' placitũ inter vtroſ ꝙ quasi iter ꝛũ ꝛ hoiez Ũn et Augſ. ꝛ ꝙ fi / ꝛes / ꝛ er hoc ꝙ fiũt dicta. Et nota ꝙ hic ꝛ fidis is. ꝓ chorda ꝛ coꝝ. ꝓri. Itẽ inuenitur hec fides dis ꝓ virgine quadã. ꝛ coꝝ. etiã ꝓri. ꝛ hec fides ꝛei. qõ etiã coꝝ. ꝓrimã. ſꝫ fido. dis verbũ ꝑdu. ꝓrimã. Ũn oꝛphea. Nulla fidis tãgit ꝙ tãgere fidis. Itẽ Virgo fides fidis ẽ resonat fidis in citharãdo / Jũgit amicoꝝ corda fides fidei. Ponit etiã fides fidei ꝓ credulitate ꝛ ꝓ articulo fidei. Ũn. Credulitasꝙ fides articulusꝙ fides. Et nota ꝙ sicut dicit Paul' Fides ẽ ſba sperandaꝝ rerũ argumẽtũ nõ apparẽtiũ Et appellať hic fides ſba non qꝛ ſba sit in genere substantie. ſꝫ qꝛ quãdã ꝑeratẽ hz ſbe. ſi / cut enĩ ſba ẽ fũdamentũ et basis oĩm aliorũ entiũ. ita fides est fundamentũ totius ſpũal' edificij. Et per hunc modũ ꝛ etiam ꝙ lux est hypostasis colorũ. qꝛ in natura lucis omnes colores fundantur.
Fidei cõmissuꝫ ẽ illud legatũ vel relictũ qõ cõmittit fidei heredis alicui dandũ ab eo cũ re / statoꝛ dicit. heres fidei tue cõmitto vt des legata et cõmissa. vt ꝛ Azo. i ſũ. C. eo. ti. H. ſeq̃ Fideicõmissarius ẽ ille cuius fidei legatũ vl' relictũ cõmittitur.
Fideicõmissaria hereditatis petitio ꝙ cõpetit ei cui fideiussoꝛia hereditas restituť er ſenatusc̃õsulto trebellião. vt ꝙ hz agros cõfines ꝙ ꝓ ipam diuidãtur agri vel fundi.
Fideiussoꝛ ẽ qui alienã obligatiõem in ſuã recipit vel ſuscipit fidẽ. ꝓncipali nihilomin' manẽte obligato vicz qui se ꝓ alio obligat vt eo. ſ. ꝓncipali ꝛebitoꝛe nõ satisfaciẽte ipe satisfaciat Et ꝛ ꝙſi iussu alterius ponens fidẽ suam. vt Jnſt. e. t. in ꝓn. et ff. e. l. i. ꝛ ij.
Fideiussoꝛ ĩ rẽ suã ꝛ qui fideiubet ꝓ aliq̃ rei ea cã qua res futura est eius. Uetbi gratia. Dedi procuratoꝛẽ ad ꝛefendendũ in cã mea. ꝛ et fideiussiꝫ eo iudicatũ solui. hoc casu fideiussoꝝ in rẽ meã dicoꝝ. vt l. ſi ꝛefunctus: ff. ꝛ. pcu.
Fideiussio ita fit. Si interrogetur fideiussoꝛ sic fide tua iubes ꝙ iſte debeat. Et ille rñde / at fideiubeo. vt Jnſt. e. ti. H. in ſtipulatiõib'. Hodie tñ ſm Hoſti. in ſũ. eo ti. H. qualiť vulgares vtũtur hoc mõ. es fideiussoꝛ ꝓ tali ꝓ / mittis mihi ꝓ eo. et iſte rñdet sic vel ꝓmitto

Fidicē.cinis.pe.cor.m.t.q̄ canit cum fide siue chorda.ꝛ dr a fidis chorda.ꝛ cano is.
Fidicina pe.cor.f.p.citharista que cū fide cait et dr a fidicen.
Fiditula le.f.p.dr quoddā genus tormenti.ſ. parua chordula vñ ligabātur manus martiꝝ et dr a fidis chorda. Vñ Prudētius in hym. Ignes et fidicule semāt.et tūc dr a fides.qz hm genere tormēti rei i eculeo torquebātur vt fi/des inueniret Idē etiā vngula dr
Fidifragus ga.gū.i.fidē frangens
Fidis.dis.f.g.i.chorda citharę.ꝛ dr a findo. dis fm Hugſ. Vel fm Pap. Fidis.i. chorda dicta.qz sibi fidē seruet.ne alteri⁹ sonos imitetur.et cor.fi.vide supꝰ in fides.
Fiducia cie.f.p.dr a fidus. Er ē fiducia i bonis rebus et in malis.sed sepius in bonis rebus. Jñ fiducial.p.t.ꝛ hm ie. Et fiducialiter aduer. et hec fiducialitas tatſ. Itē a fiducia dr fiduciarius a.um.i.fidus Itē fiducia ē cū res aliq̄ sumēde pcūie mutuc grā vel mācipat vel i iure credit.ꝛ hinc fiduciarius dr possessor vel q̄ rem aliquam fiducialiter accipit.i.in fiducia ꝛ tutela.
Fidus da.dū.i.fidel' qđ ꝛ fisc⁹ dr.sed nō est in vsu.et dr a findo dis. Et cōponit bifidus. da.dū.trifidus da.dū.quadrifidus da.dum. multifidus da.dū qđ ē fissū in duas vel tres vel mltas ptes Itē fidus pt ꝛriuari a fido.is et tūc dr fidus q̄ fidit ꝛ i quo quis fidit. et dr fidus aicus.fidelis aicus. Inde fide.di⁹.sime. aduer. Itē fidus ꝓponit infidus.da.dū.i. nō fidus ꝛ pfidus a.ū.ꝛ pdu.fi. Vñ Lucan⁹. In fidus pmis ducib⁹ dubiusq̄ priori Itē infid⁹ pōt cōponi ab in ꝛ fides.ꝛ tūc cor.fi. Vñ vir gilius i quodā libello. Infida me celeri facta tulisse mora. Sil'r dic de pfidus.ꝛ de psil'ib⁹ qđ si ꝓponaꝭ a fidus.pdu. pri. vt pfid⁹.i. val de fidus.si āt a fides cor.fi. Vñ q̄dā Perfidus est neq̄ pfidus corde fidelis. Itē. Nō caret ille fide cui mētis gratia fidi.
Figmē imis.i.figmētū.et hinc hoc figmētū ti. id ē cōpositio inuētio Jñ figmētat⁹ a.ū.i.fict⁹.
Figulus li.pe.cor.i.ollari⁹. luti ꝓpositor q̄ lutū ꝓfingit ꝛ redigit in aliquā formā .ꝛ dr a fin
Figulina ne.pe.pdu.ē fornax i quo /go gſ. coquūt figuli vasa terrea.ſ.ollas.
Figura re.i.forma l' silitudo Et ē figura hoīs forma nature. Item figura grāmatica ē ex eo/dē vel diuerso pueniens q̄dā dispositio dictō onis. Tres aūt sunt figure.ſ.simplex.cōposita et decō posita.
Filatista.p.p.dr qui vel que p mercede filat
Et dicitur a filum li.
Filialis p.t.px.pdu.res filij l' filie .vel ptinēs ad filiū vel filiā. Jñ filialiter aduer. Et hec filialitas tatſ.et hec filiatio.onis i eodē sensu.ſ. ꝑpetas q̄ quis dr filius vel filia.
Filiaster stri.m. s. q̄ filiā hz vxorē.vel potius puignus. Inde hec filiastra.i.puigna
Filiatus ta.tū.px.pdu.i.curuatus.ꝛ dr a filū qz filū cito curuatur.
Filica.ce.i.curialis .ꝛ dr a phile qđ ē mulier.
Filicarū ri.locus vbi filix abūdat. dr a filix cis. Filicetū ti.px.pdu.idez.
Filiceus cea.ceū.de filice exns. vel ad filicē pti nēs.et dr a filix cis.
Filiolus li.i.puus filius.vel quē de sacro fōte leuam⁹.et dr a filius. Itē a filia dr hec filio la .i.pua filia. vl' etiā quā de sacro fonte exhim⁹.
Filius lij.m.s.dr q̄i famul⁹ a familia. Jñ hec filia lie.et desinit dtūs ꝛ ablatiuus in abus . vt filia filiabus ad differētiā masculini Et di cūtur filij et filie a familia.qz primi exstūt in ordine nascentiū Familia eni incipit a pre et termiatur in tritauo. Sz stirps ex lnginq̄ ge neris sanguie vocat Quidā tñ dicūt q̄ filius dr a philos qđ ē amor.qz sit amor pīus l' matris. Vl' dr a filo generatiōis. Est ei filij⁹ filuꝫ generātiōis ꝓcedēti i posteris.sed vbi cesset filius frāgitur filiū generatiōis.nec vltra ꝓcedi pt Scdm vero. Hugſ.filij⁹ dr qz fit vt ille.i. vt pater ſz potius ē etymologia q̄ꝫ ꝓpositō.ꝛ ꝓueit ꝑe filio dei.qz p oia filius ē pri Et no/ea q̄ quadriptitus est ordo filioꝝ.ſ.vnigenit⁹ primogenitus.medius ꝛ nouissimus Primo genitus dr añ quē nullus. Vnigenitus dicit añ quē vel post quē nullus ē natus Medius inter oēs. Nouissimus post oēs. Idem ē ꝛ mi mus a monade. Nouissim⁹ āt qz nouus Naz ceteri p̄cedendo antiq̄ores exstūt. Itē q̄tuor modis dicūtur filij.ſ.naturavt filij naturales Imitatiōe vt iudei cū dicūtur filij Abrae.ip sius fidē imitātes ex gentibus Adoptiōe.ꝛ pt adoptari q̄libet tā masculus q̄ꝫ fēia. dūmō sit minoris etatis pre adoptiuo ita q̄ filius na/turalis eius ē possit. Doctrina.sicut apl's ap pellat eos filios q̄bus euāgeliū pdicauit. Itē dicūtur filij liberi .qz sicut seruus est in ptāte dñi.sic filius ē in ptāte pris. Et inde etiā filio fit emācipatio vt sit liber a patre sicut ꝓuo mumissio. Vel dicūf liberi qz ex libero sint ma trimonio orti. Nā filij ex liberoꝛ ancilla orti seruilis cōditionis st.ſp eni qui nascitur ex te riorē parentis st atū sumit.
Filiusfamilias dr q̄ est in ptāte pris l' parentſ

vt accipit m.l.fi.ff.de his q̄ sui vel alieni iuris sunt. filius emācipatus dr q̄ ex ptātē pr̄is est.
Filij naturales ꝑm Azo. in sum. C. eo. ti. sunt multiplices Aliq̄ sunt naturales et legittimi vt qui nascūtur p legittimū thor Aly sr̄ legitimi tm̄ vt adoptiui. Alij naturales tm̄. vt ex cōcubina vnicam i domo indubitato affectu cōiūcta. Alij neq3 naturales neq3 legitimi vt qui ex illicito t damnato coitu nati sunt
Filij spurij dicūtur qui de adulterio ex soluta cū non soluto vel ecōuerso cōcepti sūt.
Filiussaltus dr dō Ūn. ij. Regū. xxi. dicit.
Tercio q̄3 bellū fuit inter gob ꝯ philisteos in q̄ ꝑcussit adeodatus filiussaltus polymitarū bethleemites goliath getheū
Filix cis. quedā herba de cuius cinere fiūt vitra et dr a filum. qr eius folia q̄si fila sūt. t cor. pr. in grō Ūn Virgi. in ij. georgi. Et filicē curuis inuisam pascit aratris
Filtrū tri. n. s. dr a filū. qr ex filis. i. pilis aīalium fit. Jn filtratus. ta. tū Filtrū etiā dr quedā herba venenosa. Ūn t sepe inuenit p veneno acutissimo positum.
Filū li. n. s. dr a filon. vel dr filū quasi pilum qr ex pilis aīalium fit
Fimarius ry. dr homo vel equus qui portat fimum et dicitur a fimus
Fimbria bne. f. p. dr extremitas vestis vel fi/lū qd appendit ad ornāmē in extremitate vestis sicut fit in stolis et manipulis. Jtē fimbrie dicūtur ille scissure vel lingule in tunicis loc'ato rū t quorūdā nobiliū. q̄ potius dissolutiōis signa sr̄ q̄3 nobilitatis. Jn fimbriatus a. ū. i. fimbrijs ornatus.
Fimus mi. m. s. i. stercus qd p agros iacit. qd vulgo letam dr. qr suo nutrimēto leta facit arua et reddit pīguia. et cor. pri. Ūn quidā Fe/tat vbiq3 fimus vitiosi corpe fimus.
Finis nis. incerti ge. i. terminus. et dr a funis qr agror fines funicul' sunt diuisi. Unde p/pheta. Funes ceciderūt mihi in p̄claris Mē suraꝝ enī linee in terraꝝ partitione tēduntur. vel dimēsiōis eqtas teneat Et nota q finis dr terminus. cōsummatio. mors patria. Ūn. Est finis patria mors cōsummatio meta Jn hic t hec finalis et hoc le. Jn finaliter Et ē finis cōsummans. et ē finis consumēs. Ūn Finis cōsumens. et cōsummatio finis Jn eo q cōsummat siue pficit hz nomē marī. seu hz ad se modū maris Jn eo q ꝑsumit hz se ad modū feie Ūn cōueniēter ē incerti ge. i. mas. vel fe.
Finitim⁹ ma. mū. i. ppinquus. vicinus.
Finit⁹ ta. tū. dr a finio nis. Jn finitiuus a. ū. qd finit vel finitur. t ꝑponit infinitus. ta. tū. i. nō finitus. s. c⁹ mēsura nō habet finē. Et infinitiuus ua. uū. i. nō finitiu⁹. et hic q̄dā mod⁹ verbi dicitur infinitiu⁹
Firmaculū li. pr. cor. vel firmatorium est illud q̄ aliquid firmatur.
Firmamentū ti. n. s. dr eo q nō sit inualidus. neq3 remissum. l' celū i q̄ sidera sunt. t dr a firmo mas. eo q firmū sit nec casui subiacēs
Firmus ma. mū. i. valēs. sz firmus ex natura valēs vero ex p̄cipuis viribus. vt athleta. et dr a formō qd ē calor q̄si cū calore. t cōpatur Jn firme mus sime. aduer. et etiā firmiter dr Et hec firmitas tis. et hec firmitudo. dinis. q̄ aliquid firmatur
Fiscella le. f. p. dimi. i. pua fiscina. Et hic fiscellus li. i. mollis casei appetitor.
Fiscina ne. f. p. i. vas vel corbul⁹ ex iuncis vel vimine factus. in que fit case⁹. t cor. pe. Unde Virgili. Nūc facilis rubea ꝓtexitur fiscina virga. Jn fiscinula le. pe. cor. dimi. i. parua fiscia
Fiscus sci. m. s. i. saccus vel bursa regi vbi publicus census reponit. Uel ē saccus regius in quē reducūtur l' cui applicātur bona banitor vel ꝓscriptor. ita accipit. ff. locati. l. sz ades. q̄ fiscus. Ponit tn̄ q̄nq3 pro q̄libet sacco Jn hic t hec fiscalis t ḧ le. t hoc fiscale lis. i. reddi tus regal'. Omia enī publica dona dicūtur fiscalia. Et vt dr Aug⁹. ꝯ auaros. Od nō accipit xp̄us accipit fiscus. Jtē fiscus etiā ē pellis in qua testiculi sunt.
Fissilis li. p. t. et hoc le. quod facile findi l' frā/gi pōt. t cor. pe.
Fissus sa. suz. i. diuisus vel scissus. t dr a fin/do dis. Jn hec fissura. re. i. scissura. t scribit p geminū s. sed fisus. sa. sū. a fido dis p vnum. Ūn. A fido fisū sed fundo dat tibi fisium
Fistula. le. fe. p. est instrumētū ad canendū ex/canulis ꝓpactū. t dr a phos qd est vox t ston/lon qd est missio qr vocē vl' aerē emittit. Un q̄dā. Fistula dulce cait volucrē dū ꝛcipit auceps Jn t fistula dr aq̄ducet⁹ t meat⁹ qr aquā fundat t emittat sicut fistula instrumēta voces. Fistula etiā dr quedā infirmitas. Jn fistulatus. ta. tū. t fistulosus sa. sum. qui illā patit infirmitatē. Ūn. Fistula dulce canit. ē morb⁹ fistula durus. Fistula etiā dr aroma siue arbustula breuis aromatica q̄ t casia dr. Unde Cantico. iiij. Fistula t cinamomū cū vniuers
Fixula. le. f. p. i. phibula q̄ ad. lignis libāi firmandū pallū infigitur.
Fixus. a. um. i. stabilis firmus t dr a figo. is. Inuenitur etiaz fissus. sa. sum. a fundo. rr

Ūñ. A figo: fixus a findo: sit tibi fissus

F ante L

Flabellū.li.muscariū.scz cum q̄ muscas abigimus z flatū facimus.z ðr a flabrū:
Flabr̄.bri.i vētus vel flatus vēti.z ðr a flo flactus.cta.ctū.i.marcidus.z ðr a flacteo.
Flagitiū.rij.n.s.i.dedecus.petm̄ z ðr a flagitotas. Jñ flagitiosus.sa.suz.i.vitiosus libidinosus turpis.crimiosus sic dictus.q: frequēter. flagiter.z appetat libidinē vel noceat sibi. Jñ flagitiosc.sius.sime adver.z hec flāgitiositas.
Flagrū.gri.n.s.ðr a flo as z inde hoc tatis flagellū.li.dimi. Et sunt flagra vel flagella ſ gule vl̄ porri⁹ summe ptes virgarū.q: cu flatu et crepitu i corpe sonāt Vel summe ptes arbo/rū dicūt flagella.q: crebros vētos flat⁹ sustinēt. Eadē rone dicūt a flagra Jtē q: flagrum peunt z vrit ðr flagr̄ q̄nq; ſ dcratio q̄nz ardor
Flāma ðr radius flatus ignis.vel fumus ardens z ðr a flo.as.q: flatu excitatur.
Jñ flammula.i.pua flamma.
Flamē.inis.m.t.ðr.sacerdos iouis.z ðr a flū quasi filamē q: relig̃as a collo p fila pdentes portet. Ul' io ðr a filo.quicū q; erit sacerdos i signū sacerdotij dferebat almutū.sed ingruēte caloze cū ex calozis nimietate nō posset id dferre ligabat sibi capillos q̄dā filo.l'floculū lane filo i vertice ligatū dferebat i signuz sacerdotij. Sed flamē a flo.as.neu.g.i.flatus spiramē vel vētus. Ūñ hoc flamē flatus.ſ flamen plesbiteratus. Dū cantat flamē rñdet filius amē.
Flameū.mei.n.s.est vitta siue insula nuptiaz tenuis et rubea.qua vrebātur nubētes ad dsignadū pudoris lesionē.optentes vultū cū ea Ūñ Lucanus in ij. Lutea dimissos velarūt flamea vultus. Jñ flameolū.i. parū flameū Ūñ Prudent⁹ in sychomachia Flameolum strophiū diadema monile
Flameus mei.m.s.i.preministet sacroz.
Flamita te.i.sacerdotissa.et dicit a flamē.
Flaminia idē.vel est filia sacerdotis.
Flamineū nei.n.s.i.sacerdotiū l'officiū flamis
Flāmiger rā.rū.pc.coz.i.gerēs flammam
Flandria dzie.pc.coz.quedā puincia vl' comitatus Jnde hic et hec flādriēsis.natus vl' nata de illa puincia vel illo comitatu.
Flatus us.ui.i.ventus spūs vel aer.
Flatilis lis.pe.coz.ɔ.t.et hoc le.i. facil' ad flādū. Jñ flatiliter aduer.et hec flatilitas.
Flauus.ua.uñ.i.albus vel rube⁹.z ðr a flaueo ues.sed ꝓpe flauus ē.q vulgo ðr blundus
Flaui etiā dicti sunt anglici teutōici z flādrienses. Jtē flaua est arena. Flaua est spica cū est matura. Jñ flaue ius.sime.aduer. z ſ flauedo inis. Et vt dicit Hzecis. Flauus ē crinis sz fuuū metallū. Ūñ Dic apte flauū crinē fuluūq; Fleuus ua.uū.i.vanus. /metallū.
Flexibilis lis.ɔ.t.z hoc le.qđ facile flectiť vel flecti pōt. Jñ flexibiliť aduer.z hec flexibilitas
Flexuosus sa.sū.i plenus flexu.nō /tatis. rect⁹.l'q̄ nō cedit recta via. Jñ flexuositas tatz
Floccus ci.m.s.i.pua massa lane vel niuis.et ðr a flo.as.q: leui flatu impellitur huc z illuc. Jñ flocculus li.dimi.i.puus floccus.
Flora re.f.p.est dea florum.
Floralis lis.ɔ.t.z hoc le.qđ ptinet ad floram dā.z ðr a florare. Et pl'aliter floralia.liū.l' floralioz.festa floze q̄ ab antiq̄s celebrabāť. Jtez inuenitť ſ z hec floralis z hoc le.quod pertinet ad flozes. Et tūc ðr a flos Ūñ z floralia dicū
Florariū rij.locus vbi flozes /tur tpa floz. crescūt vel vbi reponūtur
Florētū ti.vbi flozes abundāt
Florulentus ta tū.i.plenus flozib⁹.z ðr a flos et lentos qđ sig̃t plenitudinē Florulenti sunt cāpi et prata Sz floride sunt arbores z herbe.
Flos oris.m.t.ðr a fluo is.q̄ fluos.z flozes q̄ si fluozes.q: cito fluāt Jñ floreus rea.reū. de floribus totus exñs.vel floribus plen⁹ vel p creandis floribus aptus.
Flosculus li.i.parus flos.z coz.pe.
Fluctículus.i.parus fluctus z coz.pe.
Fluctiuagus a.ū.pe.coz.i.vagans p fluctus.
Fluidus da.dū.i.madidus vel currēs Jñ fluiditas.i.madiditas decursio.
Flumē inis.n.t. est aqua decurrēs. Sz fluu⁹ ipse aq̄ decursus ðr.et a flumē flumine⁹ a.um.
Fluor oris m.t.i. decursio vel madiditas.
Frustrū strī.i.aqua vl' vnda crispās z ðr a fluo is Prope flustra sunt motis motus sine tēpestate fluctuantis Ūñ q̄dā. Vastabāt in flustrz ac si diceret. Jn salo z in crispātibus aquis.
Fluuid⁹.da.dū.idē est qđ fluidus Ūñ Lucanus. Trarit iners telū fluidū cōtagia pestis.
Fluuiolus li.dimi.i.puus fluuius.
Fluuius uij.m.s.est ipse aq̄ decursus Jñ fluuiosus sa.sum.z hicz hec fluuialis z hoc le.

F ante O

Foca ꝓpriū nomē cesaris vel foca ðr porcus vel piscis marinus.
Focacius cia cīū.a focus ðr.et ðr panis focacius in cinere coct⁹. Idē et subcinericius ðr.
Focaria ðr coq̄naria a foco. Ūñ.i. Regi vij.

Filias q3 vestras faciet sibi vnguētarias ꝛ focarias. Itē focaria ꝺr cōcubina.
Focaris ꝑ.t. et hoc re ē aliquid hñs in se ignē virtualiter ꝛ ꝺr a focus Vñ focarē petrā vulgꝰ vocat. q ferro pcussa scintillā emittit.
Focariū ry. locus in quo fit ignis.
Focus ci. ꝺr a phos quod ē ignis. ꝛ colo. is l' a foueo ues. qr fouet ignē Ignis etiā ē ipsa flāma. ꝛ quicquid ignē fouet focus vocaf. siue sit ara. siue sit illud in quo ignis foueꝭ. sicut locꝰ i quo ignis fit in domibꝰ. ponif tñ qñq3 p igne Iñ foculus li. i. paruus focus
Fodine. dicñf loca vel fouee vbi aliq̄d fodif. dis. xxi. cleros
Foliobalsamū. mi. n. s. ꝺr foliū balsami. vl' li quor mānans ꝛ certis folijs illiꝰ. ꝛ ꝺr a foliū et balsamus Vñ in Greci. ꝺr. Halsamꝰ ē arbor foliū foliobalsama reddit Et fm hoc dicendum ē foliobalsamū. ita q nō ē o tercia syllaba sed bal. sed pōt ꝺici q ibi est syncopa
Foliū lij. n. s ꝺr a foueo ues. qr fouet florē qñ pus prūpit. vel ꝺr a fluo is. qr facile fluit. Et inde foliū ꝺr quedā herba. qr sine radice vlla innatet huc et illuc. Et dicūt q pcedat de fontibus paradisi. ꝛ colligif in littoribus Indie ꝛ inde cōficif preciosū vnguētū qꝺ vocaf folia tum. Itē folia dicūf librorꝫ ppter silitudinez foliorꝫ arborꝫ. vel qr ex follibꝰ. i. ex pellibꝰ fiūt quorꝫ ptes pagine dicūf. qr sibi ꝟnuicē cōpigātur. i. cōiungātur. Itē a foliū ꝺr foliatꝰ ta. tuz id ē hñs folia. l' abūdans folijs. vl' curuatus. Itē foliū ꝑpoſ triū foliū. q̄nq3 foliū. ꝛ cor. fo. Vñ Alexāder Papinꝰ ē foliū vitis ramuscul⁹
Follicia cie. vel follentia tie. /huius. id est vanitas supbia. stulticia
Folliculus li. i. puus follis. Follicul⁹ etiā est theca frumēti in qua granū seruatur interius. Nic sup spicā vallo instructa munimē pretē/ ꝺit ne auiū minor morsibus spica suis fructibus eruaf. vel vestigijs pteraf Et vbicūq3 aliquid ita ꝓtinef. pt etiā ꝺici folliculus.
Follis li. m. t. mantibrū fabri. ꝛ ꝺr folle quasi fouis a fouendo. qr fouet ignē flādo. Et quia folles inflantur q̄ q̄nadā re inani. inde ē q folles ꝺicif stultus. supbus. vanus inflatus.
Fomen inis. n. t. i. nutrimentū. esca q̄ fouet. ꝛ ꝺicitur a foueo es.
Fomentū ti. n. s. i. nutrimentū esca.
Fomes itis. m. t. idē est qꝺ fomē vel fomētuz scz nutrimētū esca q̄ fouet Fomites etiā ꝺicūtur scintille q̄ psiliūt ex ferro cadēte. sicut astule que cadūt ex asserib⁹ cū ꝺolant Item fomes ꝺr radix ꝟz Pa. Vñ petrū originale ꝺr fomes
Fonalgū vel fonalgo īdecli. ꝺr quedā potio ꝺr a phonos qꝺ ē sonus. ꝛ ge qꝺ est terra. ꝛ ꝺr sic qr creat vocē. Nā terra creat oīa qua potiōe vtebātur poete cū recitare habebāt
Fōs fōtis m. t. ꝺr q̄ aq3 fundēs. ꝛ ꝺr a fundo eo q aquā ex se effūdat Est ei origo nascēꝺ aq̄
Fontana. ne. idē est qꝺ fons.
Fōtanꝰ. a. ū. i. iuxta fontē hītās l' ad eū pūcs
Fonticulus li. ꝺimi. i. paruus fons.
Fontosus sa. sū. i. plenus et abūdās fontibus
Forago ginis. ꝺr illud filū alterꝰ coloris qꝺ. mulier ponit in capite l' in fine vel in latere tele ad distinctionē vl' ornatū faciendū.
Foramē acus ꝺr quo Math. xix. Facilius ē camelū p foramē acus transire. ꝛc. sic exponif in hist oriꝫ. Quidā ꝺicūt in hierusalē fuisse portā que ꝺicebaf acus. ad quā cū veniebāt cameli p ꝓpendio vie. cū oneribus suis nō poterāt ptrāsire vel subire eā exonerarit. ergo trāsibāt. et iterū receptis oneribus minabātur. Scōm hoc q̄ sil'itudo vocaf. non impossibilitas. Oportet eni auarū amorē opū ꝺimittere. si vult ad vitā ingredi eternā Itē alia expositio Facilius figf hic min⁹ positiuo sūt cōtrarij. i. minus difficile q minus impossibile Pōt ei ꝺr facere vt camelus p foramē acus trāseat nullo obstante piculo. Auarū vero qui hic noīe ꝺiuitis intelligif ponere in gla si potest de potētia non pōt ꝺe iusticia. Foramē etiā ꝺr pspicuitas alicuius rei grosse. s. ligni.
Foranens ꝺr qui foruz tenet vel ꝛc forovenit iij. q. vij. peregrina.
Forceps pcis. m. t. est instrumētū fabrile cuz quo tenef ferrū ad fabricādū. licet antiqui pſuerūt hoc nomē in fe. ge. Vñ Henius. Signare oportet frontem calida forcipe. Et ꝺicitur a ferrū et capio. quasi ferriceps. eo q ferrū candens capiat et teneat Vel ꝺicitur forceps quasi formiceps. quia cum eo aliquid formū capimus et tenemus. Nam formum est cali/ ꝺum. Item ferrum componitur cum filo ꝛ ꝺicitur hic forfex. cis. qua inciditur filum. qua/ si ferrum filo. ideſt aptatum ad fila inciden/ ꝺa Vel componitur a foris et capio. quia capiat quod foris est in veste vel in panno. Et fm hoc ꝓprie est fullonum Itez componitur ferrum cum pilo. et ꝺicitur hec forpex cis. qua inciditur pilus. s. ferruz pilorꝫ scz aptatum ad pilos incidendos. Et ab istis tribus nominibus ꝛescendunt tria ꝺiminutiua. scz hec forticula. hec forficula. et hec forpicula. Vñ. Forfice fila. pilū cape forpice forcipe ferrum. Item Fex est filorum. ceps ferri. peꝛq3 pilorꝫ Fece

dit filū. c. ferrū. p. q̄ capillū. Uel sic. F resecat filum. p pilū. ceps quoq; ferrum.

Forculus li. pc. cor. ꝛus qui preest foribus vt etas custodiat. ꝛ dr a fores. riū.

Forēsis sis. cō. r. ꝛ hoc se. i. in foro vel in foris manēs ꝛ habitās. Ulñ Horatius. Hc velut in nati triuijs penetq; forenses.

Fores rium. f. g. pluraliter. i. porte. ꝛ dicitur a foris vel foras. qz foris ponūtur ꝛ foris apūtur ꝛ voluuntur. Jn singulari tñ inuenitur genitiu⁹ foris. actūs forē. abltūs fore.

Forica ce. f. p. i. cloaca ad quam publica ciuitatis stercora confluūt et p̄jciuntur Nā latie dicuntur a latendo scz cloace priuate. que i domibus latent. Forica etiam dicuntur fossa extra portā ad quam confluunt immūdicie. ꝛ dicitur sic. quia foris est. Si vero est intra portā dicitur latrina. Jtem forica dr quicqd immūdum foras iacitur.

Foresta est locus vbi fere inhabitāt vel includūtur. ꝛ vbi q̄s habet vsum venādi. Fm Bernar. de dona. cū dilectus. in glo. i.

Forinsecus ca. cū. i. extraneus de foris veniēs vel existens. Et ponitur forinsecus quandoq; aduer. sic ꝛ intrinsecus ꝛ extrinsec⁹ ꝛ cor. pe.

Forma me. f. p. i. pulcritudo. pulcra dispositō et dicitur a formon quod est calor. propē enim calor sanguinem mouet ꝛ sanguis pulcritudinem. Jnde formosus sa. sum. i. pulcer cui calor sanguinis ex rubore pulcritudinē creat. Jñ formose sius. sime. ꝛ hec formositas tatis. Jteq; a forma p compositōem biformis. triformis cōformis. deformis. difformis. iformis. vniformis. multiformis. a quibus aduerbia qualitatis ꝛ noīa pprietatis i tas vt biformit. tas. cōformiter. tas. deformiter. tas. ꝛc.

Formella dr paru⁹ case⁹. Unñ mgr i historijs sic exponit illō qđ scribit. i. Regū. xvij. Decem formellas caseī. i. decē caseos puos ꝛ recētes. Ulñ Alex. neq̄. Case⁹ exigu⁹ dat qđ formella figurat. Jtē formella. le. ꝛ formula diminutiua sunt a forma ꝛ st̄ ppe istrūmta alutarioꝝ q̄b⁹

Formica dr a fero qđ ē formāt subtalares. porto ꝛ mica eo q⁹ ferat micas ānone. Ulñ ouidi⁹. Grāde opus exiguo formicas ore gerētes Jñ formicinus na. nū. ꝛ formiceus cea. ceū. et hoc formicariū. rij. locus formicarum quod ꝛ formicetū dr. Et dic̄ quidā sapiens Exēplum p̄bet nobis formica labōris. De qua dr Jsidorus etymologiarū duodecimo. Formice solleritia multa. Prouidet enim sibi in futurum et p̄parat estate qđ comedat i hyeme. Jn messe aūt colligit triticū. Ordeū non tangit. Dū pluit el super frumentum totum eīcit.

Formicales liū. m. g. pl'alit. i. forcipes fabroꝝ. qz phorma. i. calida ꝛ fornace extrahunt.

Formicoleon. ontis. m. t. ē aīal parū formicis latis infestū. qđ se in puluere abscōdit ꝛ formicas frumētum gestātes interficit. ꝛ dr a formica ꝛ leon qđ est leo. q̄i formicaꝝ leo. l'certe formica parit ꝛ leo. pinde āt formica ꝛ leo vocant. qz alijs aīalib⁹ vt formica ē formicis āt vt leo ē

Formicula le. dimi. i. pua formica

Formido dinis. f. t. i. pauor l'met⁹ l'timor. sed dīnt. qz formido obycit oculi vel aīo sine habita rōe. ꝛ marie paulis. Hz pauor cū timiditate aī subita ē pturbās oculos q̄n tñ soluitur rōe l'tpe nō pstat. Metus est interior mot⁹ aī subitus siue cordis fact⁹ ex aliqua tristi recordatōe. Hz timor ē accidēs dolor mētis extrinsecus ex aliqua occasione accīti. Jtē formidines etiā dicūtur pēne sagitte alligate q̄b⁹ venatores ceruos capiūt.

Formidolus la. lū. pc. cor. qui hz formidinez. Jñ formidolosus sa. sū. i eodē sensu Ponit tñ ipropē p eo q̄ infert formidinē. vñ Salusti⁹. Nō aliena ꝛ⁹ sp ē formidolosa his. i. inferēs formidinē. Jñ formidolose si⁹. sime. aduer. et

Formidus da. dū. pc. /formidolositas tatis. cor. i. calidus ꝛ dr a fornus

Formon. i. calor vel ignis. Jñ form⁹. a. ū. dicerūt antiq̄ calid⁹ ꝛ feruens. ꝛ hec formū. i. calida materia ferri. sicut extrahitur ab igne.

Fornax cis. dr a phos qđ ē ignis q̄i phos vrna. vl q̄si phos vrgēs. Jtē fornax cis. dicebat q̄dā ꝛa apd gētiles. Jñ hec fornacla. le. dimi. ꝛ hec fornacalū. ly. vl fornacale lis. Et dicunt fornacalia festa illi⁹ ꝛe apd antiq̄s. Fornacalia ec dicūt q̄dā istrūmta ad op⁹ fornacis aptata

Fornicatio onis. f. t. est cuiuslibet illiciti coit⁹ gen⁹ q̄ fit extra vxorē legitimā. specialr in vsu viduaꝝ meretricū vel cōcubinaꝝ

Fornix cis. m. t. dr arc⁹ triūphal⁹ iuxta superbiā gētiliū in signū victorie erect⁹. Et sic dr i historijs super. i. Regū. xv. Fiebat ꝛ mixtis vl palmis vl oliuis. Et sic dicūt ibi ꝛpigebat series tell'i ꝛ gla triūphi. ꝛ dicebat fornix q̄i fornis nitēs. i. apparēs. qz in loco eminēte fiebat. vt ab oīb⁹ possz videri. ꝛ cor. pc. in obliq̄s. vñ Virgilius eneī. v. Menia ꝓspicio atq; aduerso fornice portas. Uel fornix dr arc⁹ lapide⁹. ꝛ dr a fornax. qz ꝛ coctura fornacis extruit. vel qz curuat⁹ vl arcuat⁹ sit vt fornax. Et qz meretrices solent meretricari in hmōi fornicib⁹. ideo etiā fornix dicitur lupanar. scilicz dom⁹ meretricū Unde Juuenalis. Leonū pueri quicūq; in

fornice nati. Item grecism⁹ Fornix lenonis locus est pariter meretricis. Ast arc⁹ muri dr exterior. Isi. Est arc⁹ fornix iz fornax sacra purit. Fors.f.g.i.euent⁹ rer. r dr a foros Un sepe inuenit positū aduerbialiter p aduerbio euent⁹ nec habet hoc nomen nisi istas duas voces nominatiuo hec fors.ablio ab hac forte.

Fortis tis.p.t.r hoc te.fm Rabanū dr a ferofers.eo q fortiter ferat aduersa.r quecūqz accidūt. Scdm vero Isidorū a ferro qr durus sit ad flectendū nec molliak. Et est fortis ad pericula.inuictus a labores. Qd aūt dr fortis q̄si phos vel phormō tenens.etymo.est. Jñ fortiter tius.sime.aduerb. Et hec fortitudo dinis. vna de quatuor cardinalib⁹ virtutib⁹ Et ē fortitudo mentis que aduersa equanimiter tolerat licet q̄nqz dicatur corporis. Et describik sic Fortitudo est periculoz psiderata susceptio r labor diuturna ppessio vt sic nō timeamus.r sic est fortitudo ptra timorem. Item fortiz pponitur q̄fortis tamfortis.i.valde fortis.

Fortuitus.ta.tū.id quod forte cōtingit.vt bona fortune r tpalia. Jnde fortuitu aduer.euentus p q̄ etiā q̄nqz inuenitur fortuito ablatiu⁹ positus aduerbialiter.

Fortuna ne.f.p.dr quasi forte vna.qr vir aut raro pmanet eadem. Unde depingitur ei⁹ imago q̄i voluens rotā ppt̄ sui volubilitatem. Et scribūtur ibi ihesus. Glorior elat⁹ descendo minorificat⁹. Infim⁹ axe teror.rursus ad astra feror. De q̄ dic Isidor⁹ etymo.viij.vbi loqtur d diis gentiū. Fortunā a fortuitz nom̄ hīe dicūt q̄i dā quādā res hūanas varijs casib⁹ r fortuitis illudentem.vnde r ea cecā appellāt.eo q in dūlibz passim incurrens sine vllo examīe meritoz r ad bonos r ad malos venit. Sz hec dea aut nihil est aut est temporalis euentus rerū a deo prouisaz.fm Pap. Fortuna dr felicitas euentus eritus Et licet fortuna se habeat ad psperitatē r ad aduersitatē.tñ sine adiūcto semper accipitur in bono Jnde fortunatus ta.tū. id est cui fortuna fauet r semp ē pspera. Et cōponitur.infortunatus ta.tum.cui fortuna sp est aduersa.r vtrūqz cōpatur.

Fortuniū nij.n.s.prosper euentus.

Forulus li.pe.cor.i.bursa vl scriptoriū.r dr a forus p foramine.qr crebro sit pforatū ad pēnas r cornua imponenda. Uel theca vel cista librorū.Un Juuenalis. Dic libros dabit et forulos mediamqz minerua.

Forū ri.n.s.dr loc⁹ reputat⁹ ad emēdū vel vēdendū.r dr a foris.qr semp fit foris. Foz etiā dr locus vbi tractantur cause.r tūc dr a fando Jnde hoc forulū.li.dimi.i.parū forū.

Fornapij.qd Apius senator condidit

Forus fori.m.s.ad multa eq̄uocatur. For⁹ em̄ est exercēdaz litium locus.a fando dict⁹ Vl a Phoronio rege q̄ pmo grecis litteris legē dedit vt de ver.sig.c.forus.r vij.dis. Moyses et cōstat ex trib⁹.s.causa lege r iudicio For⁹ etiaz est loc⁹ vbi vna calcak.sic dict⁹ qr pde calcantis feriatur quod et calcatoriū dr Item forus etiā dr vbi res vendūk.a fando.vel qr foris ē. Et forus est tabularium naus.a ferēdo.qr ferat incessum hoīm. Forus etiā dr foramē istd in naui per qd̄ rem⁹ imittik.a forando Un qui dā dicūt. Causak venditqz for.sigtqz foramē Inuenieszqz foros datqz carina foros.

Fossa.se.f.p.i.fouea Jñ fossatū dictū eo q mltas fossas habeat.

Fossor.soris.ille qui fodit terrā.

Fossoriū.rij.i.ligo cum quo foditur:

Fotilis.lis.cō.t.et hoc le.i.nutribilis.vl apt⁹ ad fouendū.et cor.pe.

Fotiniani.pe.p.quidā heretici a Fotinio gallo grecie smirne epo dicti qui hebionitaz hereſim susciteās.asseruit christū a Maria p Joseph nuptiali coitu fuisse conceptum.

Fotio.onis.f.p.i.nutritio.et dr a foueo.

Fotus tus.tui.et fotus.ta.tū.i.nutritus.refocillatus.refectus.et dr a foueo.

F ante R

Fracticius.tia ciū.qd.facile frangi pōt.

Fractill⁹ li.m.s.cauda vl fragmē pānī fissi.cā ornat⁹ pēdens ex inferiori pte. Fractill⁹ etiaz dr vill⁹ in tapeto vel alia veste villosa.

Fractus.cta.ctū.i.debilitatus.lacerat⁹.dissolutus et dr a frango. Jñ hec fractio.onis.et hec fractura re.et hoc fragmē.et fragmentū.ti.

Fraga.poma siluestria.vel gen⁹ rubicūde herbe que terre adheret.et dicitur camelia vel loca mōtosa. Jñ fragosus.sa.sum.

Fragidica.ce.i.stilus.et dr a frango.gis.

Fragilis.lis.cō.t.r hoc le.i.debilis.et cōpat Jnde fragilitas tatis.et fragiliter.aduer.

Fragor.oris:m.t.ē tonitruū vel ali⁹ son⁹ r dr a frāgo.gis.qr q̄qz sicca et arida facile frangit. Jñ fragos⁹.sa.sum.i.plen⁹ fragore vl asp.l spissus dēsitate rer fractar vt sūt loca i siluis vbi freq̄nter fiūt fragores fractione ramor arido/ Frag⁹.gi.m.s.i.curuatio genuū vel ipm̄ genu.r dr a frāgo.qr videk ibi os fractum.

Framea.ce.f.p.est gladi⁹ ex vtraqz parte acuus et dr a ferrū quasi ferrea. Idē est et spata et rhompheā. Sed machera est gladios lon/

gus ex vtraq; parte acut⁹. vel ſm alios framea dr q̄ſi fremea. a fremo mis. qr mēticulosos fre mere facit. Vñ ꝓpheta. Erue a framea deus animā meā. Vñ Alex. neq;. Id qđ dat gladi⁹ frameā signare memēto. Itē framea mltas ali as significatiōes hz que possunt haberi p hos versus. Framea vindicta rog⁹ ensis lācea dic/ ta Framea mors aīe dr hic ꝛefendat ꝛ ab hac. Frācigena ne. g. p. aliquis vel aliqua genitus vel genita a franco vl in francia. ꝛ dr a frācus ꝛ genero vel genitus

Franciſta ſte. dr a frācus. et sunt frāciste insi/ gnia que ante ꝯsules ferebanť vt secures sic di cte. a cōsuetudine francoꝝ

Frācus ci. fuit quidā dux frācoꝝ. Jñ hec fran cia cie. ꝛ franc⁹ ca. cū. Vel franci dicūtur a feri tate moꝝ Jñ dicta ē frācia cie. terra coꝝ ꝛ hinc francus ca. cū. gentile.

Frantellū li. n. s. i. stillicidiū stercoris vel ster/ quilinij.

Frater tris. m. t. a fructu dr. Qđ āt dr frat q̄ſi fere alter. etymologia est ꝓprie aūt frēs sunt qui sunt nati ex eodē pre. sed diuersis matrib⁹ vñ ꝛ dicūtur fratres eo q; sint ex eodē fructu. i. semie nati Hz germani sunt q̄ sunt ex eadē ma tre hz diuersis patrib⁹ ꝓcreati. Vñ ꝛ germani dicūtur q̄ſi ab eadē genitrice manātes non vt aliqui dicūt ex eodē germine qui tm frēs dicū tur. Itē germani dicūtur vterini qr sunt ex di uersis pr̄ib⁹ ꝛ vno vtero editi. Germane etiaz intelligūtur vt germani. ꝛ sozoꝝ vt frat. Et est sozoꝝ ex eodē semie dicta. qr sola cū fratrib⁹ in sorte cognatiōis habet. Hi vero habēt eūdez patrē ꝛ eādem mrem dicūtur fratres germani. Et sil'iter intellige de femineo seru. Quatuoꝝ aūt modis in scripturis sacris frēs dicūť. Na tura. vt Esau ꝛ Jacob. Petr⁹ ꝛ Andreas. Co/ gnatōe qui sunt de eadē familia siue parentela siue cōsanguinitate. vt Abrahā ꝛ Loth. Vñ Gen. xiij. dixit Abrahā ad nepotē suū Loth. Nō sit rixa inter me ꝛ te ꝛ inter pastores meos ꝛ tuos frēs em sum⁹. Gente. vt oēs iudei inter se frēs dicunť. Vñ apl's ad Ro. xi. Optabaz em egoipe anathema ee a xp̄o ꝓ fratrib⁹ meis qui sunt cognati mei ſm carnē qui sunt israeli te. Affectu etiā fratres dicūtur. ꝛ hoc duplicit hz cōiter ꝛ sp̄ialiter. Cōiter. s. cōi affectu sicut oēs homes qui de eodē patre nati sunt frēs vo/ cātur ꝛ pari germānitate ad inuicem ꝓiūgūť. vñ Dicite his q̄ oderūt vos. frēs nostri vos estis Sp̄ciali affectu oīes xp̄iani frēs vocanť. vñ ps. Ecce q̄z bonū ꝛ q̄z iocūdū hitare fres i vnū Et nota q; ſm iura inueniť fraternitas spūalis que attēdit inť illuz qui suscipit de sacro fonte ꝛ filios ꝛ filias carnales patr̄z sui spūalis siue patrini. De p̄dictoꝝ matrimonio sine aliqua dubitacōe ita teneas q; oēs filij duoꝝ cōpatr̄z siue ante cōpaternitatē geniti sint siue postea. p̄nt legitime matrimonial'r copulari. excepta illa ꝓsona q̄ mediāte cōpaternitas est cōtracta Nam illa ꝓsona nunq; pōt copulari alicui fi/ lioꝝ patris sui spūalis.

Fratres cōsanguinei sunt fratres ex eodē pa/ tre ꝛ eodē sāguine geniti. ita exponit tex. in §. sunt autē cognati. Jnstitu. de legi. ag. suc. ꝛ. l. ultraq;. C. co. ti.

Fratres patrueles sunt duoꝝ fratr̄z filij.

Fratres vterini sunt filij eiusdē matris. vt ex/ ponit glo. Jnsti. de legi. ag. suc. §. hz habendum

Fraterculus. li. dimi. i. puus frater

Fraternus. na. nū. i. res fratris vel ad frēs pti/ nens. Jñ fraternitas. tatis. ꝛ hz ꝛ hec fraternal'ꝛ hz le'ꝛ fraternalitas. tatis.

Fratrissa se. f. p. est vxor fratris.

Fratria. trie. i. filia vl' vxor fratris vel cōgrega tio et dr a frater.

Fratruus. trui. m. s. t. filⁱ frīs. Jñ hec fratrua true. i. filia vel vxor frīs Jñ hic ꝛ hec fratruelis ꝛ hoc le. qđ ꝓtinz ad fratrē vel res fratris

Vel fratruelis. i. filⁱ frīs vel filia frīs vel fra/ trui. Et dr fratruelis. vel fratruⁱ q̄i frater alⁱ sz ē ethymologia. Fratrueles etiā dicūtur duoꝝ fratrum filij.

Fraus. dis. f. t. i. volⁿ. sed differūt. qr fraus est circa fidē mutuatā. Dolⁿ in aio. Jnsidie vero loco vel telo Jnde fraudulentⁿ ta. tū. i. plenus fraude. Et hic ꝛ hec ꝛz fraudulens. tis. in eo/ dem sensu. Jnde fraudulenter aduerbiū.

Fraxinetū. ti. p̄. p. locⁿ vbi fraxini crescūt.

Fraxinⁿ. ni. pe. coz. quedaz arbor. ꝛ dr a fragus qr magis in aspis ꝛ mōtanis locis solet nasci sic ꝛ fragⁿ Vl' dr a frāgo. gis. qr facile frāgitur Jnde fraxineus. nea. neū.

Frea free. i. ptās vel mūdia. et a parēte suo re/ licta. et dr a fremo mis. Vñ hz mūdiū dij. dr Fremebūdⁿ da. dū. i. similis fremiti.) dñium vel qui cito fremit.

Fren neu. ge. indecli. q̄daz exagitatō furoris a cerebro descendens et dr a frendo.

Frenesis. sis. m. t. ipsa rabies. et dr a fren Jnde freneticus. ca. cū. qui frenesim hz. qr dentes cō cutiat. Vel frenesis dr ab ipedimto mentis. qr greci frenas menten dicunt.

Frenū. ni. n. ge in singulari. sz in plurali iueniť m. ge. et neu. s. hi frem. et hec frena. et dicīa frē xo xs qr dētibⁿ eq̄ semp cōcutiť ꝛ imꝑmitur.

Nam equi hoc semp frendēt.i.impmūt dentibus ꝛ ꝯcutiūt ꝛ mordēt. vel dr a fremo.qz facit equū fremere ꝛ pdu.fre. Uñ Ouidi⁹. Prepositis fremis sepe repugnat equo⁹. Jñ frenuluz li.pe.coz.i.paruū frenum.

Frenusculus li.pe.coz.dr a frenū. Et sunt frenusculi vlcera circa rictū oris sīlia his q̄ fiunt tumentis asperitate frenoꝝ.

Frequēs ois ge.i.multus vel assiduus vel creber.qz sepe fruat curia. Propie q̄dē frequēs dr qui assiduus est i curia ꝛ sepe fruit ea ꝛ coz. fre. Uñ ouidius. Ut redit atz frequēs longū formica pagmen.

Frequētidicus ca.cum .qui frequēter dicit vel frequens est in dicēdo.sicut est incātatoz.ꝛ dr a frequens ꝛ dico.

Fresus sa.sum.i.fractus ꝓtrit⁹ ꝯcussus. Uñ et fabā fresam dicim⁹qz hz thecā molitā.i.fractā ꝯcussam et contritam.

Fretū ti.n.s.dr a feruco ues.co q⁹ ferueat vel a fremendo. Et est ppie fretū ipe feruoz maris. sed ponit p mari Jtē fretū est angustū ꝛ q̄i fluens mare ab vndaꝝ feruoze dictū vt gaditanū et siculū. Et noiat mare diuersis noib⁹. vñ Lū fremit eē fretū mare dicas cū sit amaꝝ Pōtus pōte caret.sed ab equo dr equor

Fretus ta.tū.i.fultus.tutus impauid⁹ et dr a fretū p ꝓtrariū qz fretū facit hoiem pauidum Uel dr a feruoze.qz feruor et ira reddit hoiem impauidū Uel poti⁹ dr a fruor eris Fruitio em̄ natura solet reꝝ ꝓferre tutelā. Ille em̄ ē fretus q̄ auxilio alicui⁹ fruit. Nō aūt fret⁹ est principiū sz nomē ꝛ pducit fre.sz fretū ti. corripit eam. vñ Poscit nauta fretum tu ꝛbilis appete fretum Jtē Intrat nauta fretum ventorum turbine fretus

Frigdor oris.m.t.i.frigus

Frigidariū rij.locus vbi aliquid ponit ne calore corrumpatur

Frigidus da.dū.dr a frigeo ges.ꝛ compatur. Inde frigide frigidius sime.aduer.ꝛ hec frigiditas tatis.

Frigilla le.f.p.est auis que frigore cantat.ꝛ dr a frigeo ges.

Frigores gor.plis numeri.masc.ge.i.febres q̄ faciunt hominem frigere.

Frigorosus sa.sum.i.plenus frigore

Frigus goris.m.t.i.gelu.et dr a frigeo.

Fritillū li.n.s.i.molinellū in q̄ piper terit ꝛ dr a frango gis.qz grana piper vl alia frāgit et ē pforatū ab inferiori pte ꝛ inde pip tritū recolligit. Ponit etiā p quodā vase pforato.p qđ solet proijci taxilli ne fiat ibi fraus. vñ Iuue/

nalis. Paruoq; cadere monet arma fritillo.

Friuolus.la.lū.pe.coz.i.van⁹.inutilis mēdax caduc⁹.incertus.dubi⁹.sil'at⁹.qui p̄cij. Uñ friuolū quasi fere valens obolum. Inuenit q̄q; scriptū p.b.fribolus la.lū.sed ātiq̄tas est.p/pie aūt friuola dicūtur fictilia vasa ꝛ inutilia

Frixa.xe.f.p.i.carbonella.s.paꝝ carnis.que super carbones cito solet ꝛcoqui.et dicit a frigo.gis. Et hoc frixū.xi.gen⁹ cibi dictū a sono quē facit q̄n ardet in oleo vel sagimine.

Frixatura.re.fe.p.et hec frixura.re.in eodē sensu.s.coctura illa.talis actio.vel qđ frigitur.

Frixura dr.a frigo .gis.sz frixatura a frixo as. frequētatiuo.

Frixoriū.rij.n.s.patella vel ferrū sup̄ qđ coq̄t Uñ ppha. Lō frixa sunt ossa mea tanq; in frixorio. Jtē frixoriū cōponit cū cō. vt cōfrixoriū. ꝛ dr patella sartago.

Frondator.oris.m.t.q̄ frondes colligit ad pastū aīaliū. Ul'q̄ excellit frondes a virib⁹ vt citius matureſcant. Uel qui canit fronde. Vel auis q̄dā.q̄ ex frōdib⁹ nidū facit.vñ Virgil⁹.

Hic alta sub rupe canet frōdator ad auras.

Frōdatus.ta.tū.ꝛ frōde⁹.ꝛa.deū.ꝛ frondos⁹ sa.sum.differunt.qz frondeū ē qđ dr frondib⁹ totū est. Frondatū vel frondosum ē q̄ frōdes habet.et eis abundat.vt locus arboꝝ sic gramineū et graminosum..

Frondicula.le.dimi.pe.coz.i.pua frons.

Fronitus.ta.tū.i.prudēs.vel sapiens. et dr a phronos vel phron⁹. Et cōponit infronitus ta.tū.i.insipiens.insulsus Uñ Eccl.xxij. Ab irreuerenti et infronito ne tardas me. Sz ibi cōiter legitur infrunito.

Frons.frōdis.se.t.dr a foros.quasi forons.qz ferat virgulta vel vmbrā. Uel dr a fluo fluis. qz cito fluat. Jñ frōdosus:sa.sum.i.plen⁹ frondib⁹. Jñ frōdositas tatis.abūdātia frondum. Et frons frondis est arboris.sed frōs frontis est ps capitis. Unde. Frons foliū frōdis.frōs est in vertice frontis.

Frontispiciū.cij.n.s.i.inspectio frontis Uñ ꝛ anterior pars ecclesie frontispiciū dr

Fructuari⁹ ria.riū.i.vtil' vel fructu abūdans. vel ad fructū ptinēs Jtē fructuari⁹ ē q̄ ꝛi dñs nō ē.vt in.l.vti fru:ff.si vsufrnc.peta.tū in quibusdā casib⁹p dño habetur.s.in ꝛcipiētibus fructibus.ff.de vsufruc.l.si Titij.§.i.

Fructus.ct⁹.ctui.dr a fruor. Jñ fructuos⁹.sa.sum.ꝛ fructuose.sius.sime.et hec fructuositas Jtē fruct⁹ cta.ctū.ē ꝛticipiū de fruor frueris.

Fruct⁹ dicūtur qui supsunt deductis expensis que fiunt grā fructuū q̄rendoꝝ colligēdoꝝ

ꝛ conſeruã dozũ. qđ locũ hz tam in bõne q̃z in male fidei poſſeſſozib⁹ ꝛ in pdonibus. vt. ff. de pec. here. l ſia te. ℌ. fructus. Fructuũ autẽ alij ſũt induſtriales. vt frumẽtũ vinũ oleũ ꝛ ſil'ia ſcz lac ꝛ lana. q̃ ſine induſtria hois nõ pueniunt. Alij ſunt fruct⁹ naturales qui ex ipa natura pueniũt ſine magna induſtria hominis. vt poma pira ficus ꝛ hmõi.

Fructus pcepti dicũtur q̃ aliquo mõ ſunt a ſolo ſepati ꝛ in hozreis reconditi

Fructus pcipiendi dicũtur qui immatari ſũt quos verus dñs poſſider.

Frugalis. lis. ↄ. t. ꝛ hoc le. i. vtilis ſobzi⁹ moderatus ꝓtinẽs. Jñ frugaliꝫ aduer. Et hec frugalitas tatꝭ. i. vtilitas parſimonia l' modeſtia cõtinẽtia tempantia parcitas ſobzietas. Eſt aũt frugalitas ꝑtus inter auaritiã et ꝓdigalitatẽ.

Frugena. rie. ꝛa frugũ. et ðz a fruge.

Frugi oĩs ge. indecli. ꝓ oĩs caſus. i. bon⁹ vtilis valẽs tempat⁹ modeſtus. vl' ſm ꝓriſtianum frugi ẽ dtũs hui⁹ nois fruges et figurate et in trãſitiue ꝓiungiꝫ cũ oĩ caſu. cũ vtroq̃z numero cũ q̃libz genere. Vñ Eccl'. xxxi. Nõ frugi. Jdẽ dicas ꝛ nihili cozdi mancipi nemãcipi.

Frugifer ra. rũ. i. ferens frugem. i. vtilitatez vel fructũ. Et hec frugifera. re. i. terra. et hic frugifer id eſt ager.

Frumen inis. n. t. i. ſumma et eminens ꝑs gule vel gutturis. ꝓma ꝑs gurguliõi q̃ cib⁹ et potio ꝛenozat q̃ ſapoz cibi et potus diſcernit et q̃ fruimur cibis et veſcimur. Et cadẽ ructa et rumẽ. ſz rumẽ in bẽſtia. ructa vel rumẽ in homie Sed in greciſmo ðz. Gutturis eſt imum rumen frumen quoq̃z ſummũ

Frumentũ ti. n. s. ðz a frumẽ vel fruoz. q̃z p̃ci puũ eſt ad fruendũ Jñ frumentoſus ſa. ſum. i. plenus ꝛ abũdans frumẽto

Fruſtratus ta. tũ. ðz labozis fructu euacuatus illuſus. ꝛ ðz a fruſtroz aris.

Fruſtũ ſti. n. s. ſine r. in vltima ſillaba eſt particula carnis vel panis. ꝛ ðz a frumẽ q̃z capitur a frumine.

Frutex cis. m. t. i. ꝛenſitas virgulaꝝ vl' puaruz arboꝝ vel ſpinaꝝ ꝛ ðz a fruoz eris. vel a fruge Nõ aũt ðz frutex q̃i fröde terrã tegẽs etymo. eſt ꝛ coz. fru. Vñ Ouidi⁹ de arte li. iij. Turpe pec⁹ mutilũ turpis ſine gramie cãpus. Et ſine fröde frutex ꝛ ſine crine caput Jtẽ i epi. Nõs fuit apparẽs frutices i vertice rari. Jñ fruteta. ti. locus vbi frutices creſcũt Vñ Hieremie. xi. Et cõbuſta ſunt fruteta eius.

Frux vel fruges. gis. f. g. ſed ntũs ẽficit in vſu ſm Pap. ðz anni vtilitas alimonia. copia ci/ baria. annona. Et ſunt fruges liquide. frumẽta vero arida ꝛ ſicca. Et ſunt frumẽta oĩa que habent ariſtas. fruges vero reliq̃. Et nota q̃ ſegetes dicunt dũ ſerunt a ſerẽdo. i. ſeminando. Meſſes dũ colligunt a meto tis. fruges dum fruunt a fruendo. i. veſcendo.

F ante V

Fucatus ta. tũ. i. coloratus vel fuco ſuppoſit⁹ Et vt dicit Pap. Fucata depicta tincta. adulterio contaminata. ficta nõ vera id eſt diuerſi coloris.

Fucoſus ſa. ſum. i. ſuptinctus fuco. ꝛ ðz a fuc⁹ Fucus ci. eſt maioz apẽ. minoz ſcabzone. ꝛ ðz a fagin q̃ eſt comedere. q̃ſi fagus. eo q̃ alienos labozes edit. Nõ em̃ mellificat ſed aliarũ mel comedit. vñ Virgilius. Ignauũ fucus. ꝛcus a p̃ſepib⁹ arcet. Et hinc hic fucus ci. gen⁹ herbe vñ fit quedã tinctura q̃ ſil'ꝛ ðz fucus. ꝛ ꝓ q̃/libet colore naturali ſuppoſito ðz fuc⁹ qz alienũ mentit colorẽ. Vñ Bap. xiij. Rubicũdũ faciẽs fuco colorẽ. Jtẽ fucus ponitur quadam ſimilitudine pro ꝛceptione que ſupponit veritati celande. Vnde Boecius de cõſolatõe. Jntelligo inquit ml'tiplices fucos illius pdigij

Fuga fuge. poteſt ꝓtinere ad illum qui fugit. et tũc deſcendit a fugio. vel ꝓtinere ad illũ qui inſequit fugientem. ꝛ tũc ðz a fugo as. Unde A fugio fuga cũ venerit tibi ſit fugientis. Hz fugo ſi caput illius ſolet eſſe fugantis

Fugax gacis. oĩs ge. i. aſſiduus frequẽs in fuga ꝛ compat. Jñ fugaciter ꝛ hec fugacitas. tatis

Fugillus li. m. s. ferrũ quo extrahitur ignis de petra. ꝛ videtur dici a phos qđ eſt ignis ꝛ gero. q̃i phos gerẽs. Jñ fugillo as. id eſt ignẽ de petra fugillo extrahere. Jñ hic fugillator oris ꝛ hinc ꝑ figurã fugillatozes dicuntur vmbre demonũ qui ignem ferunt.

Fugitiu⁹ ua. uũ. ðz a fuga. Et fugitiu⁹ recte nemo ðz niſi qui fugit dñm. Nã ſi paruul⁹ puer a nutrice aut a ſchola diſceſſerit fugitiu⁹ nõ eſt

Fulcimẽ inis. n. t. i. ſuſtentamentũ. firmamentum. auxilium. Fulcimentũ ti. idem.

Fulcꝛ cri. n. s. ꝓpzie ðz ſponda ſiue pes lecti ꝛ ðz a fulcio cis. q̃z fulſit lectũ. Jnuenit q̃nq̃z pro ornamento lecti. Jnde fulcratꝰ. ta. tũ. i. fulcrum habens.

Fulgethza thze. lux que apparet añ tonitruũ. ꝛ ðz a fulgeo vel fulgens ꝛ ethza. quaſi fulgẽs ethza vl' quaſi fulgoz ethze. hoc grece ðz caſma vulgo aeris porticus. Et hoc ꝓpzie etiã dicitur ſplendoz ignis.

Fulgetū ti.i. fulgor. et dicitur a fulgeo
Fulgidus da. dū. i. splendidus. ꝛ ꝯponit̄ ꝓre fulgidus ꝛ q̄fulgid⁹ ambo ꝑ valde fulgidus.
Fulgor oris. m. t. i. splēdor. ꝛ ōr a fulgeo Unū i euāgelio. Sicut lucerna fulgoris illūiabit te.
Fulgor⁹ ra. rū. splendidus. ꝛ ōr a fulguro
Fulgur uris. est ictus celestis iaculi. ꝛ ōr a fulgeo. Fulgus idem.
Fulica ce. f. p. vel fulex cis. q̄dā auis. ꝛ ōr a fulgio ginis. Vel fulica ōr q̄ fuliga. q; caro eius quasi lepozina sapit. Lagos em̄ grece lepus ōr latine. Unū ꝛ apd̄ grecos lagos vocat̄. ꝛ ē auis stagnēsis. i. in stagnis ꝛ paludib⁹ morās. Hec habet nidū in medio aq̄ vel in petris q̄s aqua circūdat. maritimoq; sp̄ electat̄ ꝑfundo. q̄ dū p̄senserit maris cōmotionē fugiēs in vado luditꝫ Isidor. ꝛ cor. li. Unū Alex. Cū fulicis puppisq; petūt excelsa volando.
Fuligo ginis. f. t. i. nigredo illa que ꝺependet ꝺe trabib⁹ ꝛ fit ab igne. Dō ām ōr fuligo q̄ i fumo ligata. etymo. est. Jn̄ fuligine⁹ nea. neū. i. niger vel ꝺe fuligine existēs. vel ad fuligine⁹ ptinens Jtē a fuligine fuliginat⁹ ta. tū. i. fuligine ꝺenigratus. qd̄ pōt esse ꝓticipiuꝫ. ꝛ fuliginosus sa. sum. i. plenus fuligine. Et p. fuligo pe. ntī. sed pe. gtī cor. Unde Juuenalis Ille supcilū madida fuligine tinctū. Obliq̄ ꝓducit acu ꝛc.
Fulina ne f. p. i. coquina. Jn̄ fulinari⁹ rū. i. coquus. ꝛ fulinarius. na. riū.
Fullo onis. m. t. qui pānos parat. ꝛ excādidat ꝛ eos fulgere facit ꝝm Hugꝯ. Pap̄. dicit. Fullo lauandarius ꝛecoratoꝛ
Fulmen inis. neu. t. est ict⁹ celestis iaculi ꝛ ōr a fulgeo ges. Jn̄ fulmine⁹ nea. neū. Et nota q ꝝm opinionē Hugꝯ q̄n duo vl̄ tres vl̄ plures venti in aere intercipiūt nubē aliquā eā cōfringūt ꝛ collidūt ꝛ ex illa collisione fiat sonus in aere ꝛ ꝓcreatur ignis. ꝛ sonus ille ꝓꝛie ōr tonitrū q̄si ton⁹. i. sonus terrēs q; terreat. splē/dor illi⁹ ignis ꝓꝛie ōr fulgethra vel fulgor. Ignis ille siue iaculū ex eo factū vel ict⁹ illius iaculi ꝓꝛie ōr fulgor vel fulgus vel fulmē a fulgēdo vel fulgus feriendo. vel ꝓcutiēdo. Sz ꝓꝛie ōr fulgur. q; incendit ꝛ vrit. Fulgus q; tangit. Fulmen q; findit. Sūt em̄ tria genera fulmīs. Unū qd̄ afflat ꝛ tāgit ita q; non vrit. Secūm qd̄ vrit. Terciū qd̄ findit. ꝛ ideo cum trib⁹ radiis ꝛepingit̄ fulmen. Hinc ꝛ trifidam flammā ōr habere. q̄q; tū p̄dicta noia cōfunduntur ꝛ dicūtur esse noia vni⁹ et eiusdem rei
Fultus ta. tū. i. sustentatus. subnixus.
Fuluus ua. uū. i. rubeus aliquātulū. vel cum nigro rubeus ꝛ cōpatur. Jn̄ fulue adꝛer. ꝛ hec fuluedo dinis
Fulmarū rij. i. camin⁹ ꝑ quē exit fumus.
Fumid⁹. da. dū. ꝛ fumosus sa sum idem scilicet fumo plenus.
Fumus mi. m. s. ōr q̄si phos meās ꝛ est ꝛeiologia Jnde fumosus sa sum ꝛ fumositas tatis Jnde fumulns li dimi
Funalis lis. ꝯ. t. ꝛ hoc le ꝓtinēs ad funez ꝛ ōr a funis Et hoc funale lis idē qd̄ funis. Et funale lucinius ad candelā faciendā Unū ꝛ sepponitur ꝓ candela. Et dicūtur funalia lichnij a lanibus inter cerā quos ante vsum papyri cera circūdatos habuere matꝛes.
Funambulus li. pc. cor. est ille qui sup̄ funem ambulat ꝛ ōr a funis ꝛ ambulo.
Functoriū rij. i. transitoriū ꝝm Pap.
Functus. cta. ctū. i. vsus ꝛ ōr a fungor. geris. Hinc functi dicebat qōdā gen⁹ ciuiū qui fungebantur officio ꝛ honoꝛe aliquo
Funda ꝛe ōr a fundēdis lapidibus quia ex ea lapides fundantur. i. mittātur Jtē inuenit̄ hec funda ꝛe. genus piscatorie retis. q; in funduꝫ mittat̄ Jdē ꝛ iaculū a iacio ꝛ tūc ꝛeriuatur fūda a fundus di.
Fundamētū. ti. ōr a fundo as dictū sic quia sit fundus ꝛomui ꝛ est etymo. Jdē et cemētuꝫ q; ceso crasso lapide surgat.
Fundanus ni. i. rustic⁹ qui fundos colit.
Fundibalū li. n. s. machina ꝛellica Unde posſunt dici fundibalarij qui talibus machinis ꝓsunt et videt̄ ꝓponi a funda et balim qd̄ ē iacē vl̄ emittē. Unde. i. Machab. vi. Et statuit illic balistas ꝛ machinas et ignis iacula et ꝛormenta ad lapides iactādos ꝛ spicula ꝛ scorpios ad mittēdas sagittas ꝛ fundibala.
Fundibalus. li. m. s. ꝛ hic fundibalari⁹. rij. ꝛ hec fundibalista ste. in eodē sensu. i. cū funda iaciens ꝛ emittēs. ꝛ cor. ba.
Fundibula le pc. cor. i. funda.
Fundator ꝛoris. m. t. qui cū funda iacit
Fundula. le. f. p. i. parua funda.
Fundul⁹. li. i. pu⁹ fundus Jtē fundul⁹ ōr ādaꝫ piscis puus qui fundo adheret.
Fudus di. m. s. ōr ꝛ ꝓ fundo aq̄ ꝛ ꝓ agro ꝛ ꝓpe ꝑ allodio eo q ꝓ fundat aq̄s vel opes siue diuicias. Et ōr fūd⁹ taꝫ i citate q; erta. Unde fundus dicitur vrbanū edificiū ꝛ rusticanum ꝝm Hugꝯ Multi dicūt q ꝑ fundo aq̄ ōr h fū dū sꝫ ꝑ agro hic fundus. Unū ic Pap̄. Fundi sunt possessiones agri. campi p̄dia. vici. Fū dū ima ps aque. funduꝫ marꝯ imuꝫ. Unū grecꝯ Allodiū fund⁹ dicas funduꝫ marꝯ imuꝫ. Jteꝫ Fūd⁹ fūdit opes offūdit fūdala pillos Fūdū

cum tenui murmure fundit aq̃s Et ꝺt Jsido. rus Fundus est. qz in eo fundat᷑ z stabilit᷑ patrimonium
Fundus est mãsio alicui⁹ cũ accessicnib⁹.
Fund⁹ totalis est q̃ matrimonio ꝓtracto ꝺatus est sponso
Fundus q̃si totalis ꝺr q̃ tradit᷑us est sponso. nondũ secuto matrimonio ꝓ q̃ z supioꝛi ꝺcõ facit. l.i. ff. ꝛe fundo dota.
Fund⁹ instruct⁹ ẽ edificat⁹ vel cultus.
Fund⁹ vigens ẽ terra q̃ mõ nõ aratur. lz olim fuerit fertil. alias q̃ modo aratur licz olim fuerit sterilis
Fund⁹ limitatroph⁹. alias militatroph⁹ ꝺr a troph⁹. i. ꝛescriptio. z milite. q̃si ꝛescriptus ad vsum militũ q̃ imperiũ custoꝺiũt. vt. C. ꝛe fũ. limitato. l. i. z l. si. accipit. li. xi. Al'r ꝺr fund⁹ limitosus. vt ibidẽ ꝛe fun. limi. z pal.
Fund⁹ saltuẽsis est fund⁹ in q̃ est saltus. C. ꝛe fun. saltu. li. xi.
Fund⁹ reuelat⁹ ꝺr q̃ olim erat palustris. nũc aũt factus est serenus alias terrenus. C. ꝛe fũ. pa. l. fi. li. xi.
Fundum diuidi in ceteras regiones. est ipum diuidi in ꝛeterminatas ptes
Fungus gi. i. boletus z ꝺr a phos qꝺ est ignis eo q fungi aridi ignẽ acceptũ ꝓcipiãt z retineant. Vel dicunt fungi a fungoꝛ geris fm vocẽ. a ꝛefungoꝛ fm significatõem. qz ex eoꝝ genere q̃dã sũt interẽptoꝛij. Vñ z ꝛefuncti moꝛtui dicunt. vñ q̃dam. Boleti leti cã fuere tui. Jnuenit᷑ etiã fung⁹ ꝓ veteri pãno
Funicul⁹ li. i. puus funis.
Funis nis. m. t. i. coꝛda. z ꝺr a phos qꝺ ẽ ignis. qz funes aũ vsuz papiri olim in vsu luis fuerũt circũꝺati cera.
Funus neris. n. t. i. cadauer. z ꝺr fun⁹ a funib⁹ accẽsis. i. cãdelis q̃s aũ feretꝝ aũ papiri vsuz cera circũꝺatos ferebãt Jñ funere⁹ rea reũ z funest⁹ sta stũ. z h̃ hec funebris z h̃ bre. oia in eo ꝺem sensu. s. luctuosus mortal'. Tñ ꝺnũt fm ꝓpietatẽ. qz funebre ẽ luctuosũ. Et funereũ est qꝺ ex funere ꝓstat. l qꝺ ad fun⁹ ptinet. Funestũ ꝙ qꝺ funere ẽ inq̃natũ. Et funebris coꝛpe. natural'r. vñ Oꝛati⁹ in epi. Jra truces inimicitas z funebre bellũ
Funusculũ li. puũ funus
Fur furis. ꝛ. t. ppre est ille q̃ claꝫ z plerũq̃z ꝛe nocte ꝛez aliena amouet inuito ꝺño grã lucrã ꝺi. Et subaudi sine armis. vt in Autꝛ. sz noluo iure. C. ꝛe fur. z ser. coꝛ. Et ꝺr a furn⁹ na nũ qꝺ est nigꝝ. qz vt plurimũ in obscuro furat. Sed latro ꝺr q̃ latet in siluis. z expoliat trãseuntes. vñ. Fur latet in furno latro se fert obuius vltro. Et ꝓdu. fu. in gtõ. vñ Oꝛati⁹ i epi. Et ꝺñm fallunt z ꝓsunt furib⁹ g̃. Jñ furũculus li. ꝺimi. i. puus fur.
Fur manifest⁹ ꝺr q̃ in ipso maleficio est ꝛep̃hensus. vel in loco in q̃ ꝓmissum ẽ furtũ. vel post furtũ factũ. ꝺũ tñ furto ꝛep̃hendit᷑. aũq̃s ꝛeportauerit ad locũ ad quẽ ꝛestinauerit. Jnst̃. eo. ti. §. manifestus.
Fur nõ manifest⁹ ꝺr q̃ cũ re furtiua in ipso actu furandi nõ ꝛep̃hendit᷑. sed taꝫ ꝛeportauerat ad locũ in quẽ ꝛestinauerat nihilomin⁹ postea ꝓuincit᷑ ꝛe furto.
Furabula loꝝ nũi plis. n. g. i. tenebꝛe. qz furãtur nobis visum z ꝺiscretõem reꝝ
Furca ce. f. p. ꝺr a fur z cilleo. qz ibi fures cillẽtur. i. mouent᷑. z hz min⁹ ꝓne q̃z crur. qz statiz strãgulat z interficit. Jtẽ furca est instrm qꝺ ꝺaz rusticoꝝ. z fm hoc ꝺr a frumentũ z cilleo qz cũ ea mouet᷑ frumentũ in area Vel furca ꝺr a fero fers z caput. qz antiq̃ solebãt ꝛeferre capita occisoꝝ hoim in ea Jnuenit᷑ etiã furca trãstatiue ꝓ q̃ꝺam violẽtia. Vñ Oꝛati⁹ in epi. Naturã expellẽs furca tñ vsq̃z recurret. Jñ furcatus ta tñ. qꝺ ꝓponit᷑ bifurcat⁹ ta tũ. trifurcatus ta tum.
Furcella le. ꝺim. i. pua furca
Furcelles lũ. f. t. sunt ꝓpe ille furce vbi suspẽꝺunt fures z latrones. qz ibi cillent᷑
Furcifer ra rũ. ꝓ. coꝛ. i. ferẽs furcã. z ꝺr a furca z fero Furcifer etiã ꝺicebat᷑ olim q̃ ob leue ꝛelictũ cogebat᷑ a ꝺñs (ignominie magꝝ̃ꝝ̃ supplicij cã) furcã circa viã ferre. ꝓꝺicãs pcm suũ. et mouere ceteros. ne q̃ꝺ sile ꝓccarẽt Furcifer ez ꝺicebat homicida ꝺãnat⁹ ad furcã. vel q̃ ꝺign⁹ erat furca. qz ꝓsuetudo olim erat ꝺãnatos sua patibula poꝛtare ad locũ suspẽsionis. sicut legit᷑ xp̃m Jh̃m ꝺñm nost̃z feciss̃e
Furcula le. ꝺimi. i. pua furca
Furfur furis. m. t. ꝺr a farina vel farre. q̃z eoꝝ purgamẽtũ ẽ. Jñ furfure⁹ rea reũ. ꝛe furfure factus. Et vide fur simplex ẽ latro. sz fur gemiatũ. i. furfur ẽ cib⁹ poꝛci. vñ q̃ꝺã. Fur simplex latro geiatũ sit cib⁹ apꝛo. Et ẽ. m. g. lz q̃ꝺã ꝺixerũt. g. n. ꝺ̃ q̃s ꝺr. Furfura q̃ ꝺixit sp ꝛe furfure vixit. Jtẽ furfur furꝛ ẽ q̃ꝺã auis q̃ nõ pascit᷑ nisi furfure. hec eaꝺẽ ꝺr furfurio onis.
Furia rie. f. p. i. insania. z ꝺr a ferio rꝛ. q̃z ferit coꝛda hoiz z ea reddit ꝓnota Jñ h̃ z h̃ furial' z h̃ le. Jñ furial'r adũ. z h̃ furialitas tatꝛ. Et furiosus a ũ. q̃ ritu furiaꝝ ferit z ab eo furoꝛ nũ q̃z recedit. Et furiat⁹ ta tũ. q̃ furit ex cã. Jtẽ furie aꝝ. sũt pene infernales. eo q furere faciant.

Furibūdus da dū.i.sil's.furenti
Furnus ni.m.s.dr a furfure qz panis ex eo factus ibi coqtur Vel dr a phos qđ ē ignis Jñ furnus qsi phos vna. Jñ furnar' ria riū.i. ad furnū ptinens.z h furnari' rij z hec furnaria ne.q vel q custodit furnū. Jñ furnul' li.p uus furnus
Furo onis.m.t.qđ dā aial.z dr a furn'. Tenebrosos em̄ z occultos cuniculos effodit.z ej/cit pdam quā inuenit
Furtū ti.n.s.est alene rei inuito dño ptrectatio. Jñ furtim adū.z furtiu' ua uñ.z furtuo/sus sa sum.i.plen' furto q sepe pmittit furtuz vel qđ pertinet ad furtū. Furtuosius etiā dr q pugnat vbi merces certa patur. Jñ etia furtuosum.i.puum furtum
Furtum ptceptum est cū qs psentibus testib' apud aliquē rē furtiuā qrit z inuenit. vt Jnsti. de obli.q ex delic.nas.§.ptceptū furtū.
Furtū oblatū est.cū qs rē furtiuā alicui obtulit. vt port' penes eū qz penes se inueniret.
Furtū phibitū dr cū qs volentē rem furtiuā qrere phibuit. vt dic..ti.de obli.ex delic.§. est etiā. vbi dr q he actões furti ptcepti.oblati phibiti z nō phibiti in dissuetudinē abierūt.
Fusarius rij.m.s.dr q facit fusos.z adiectie. fusari' ria riū.qđ ad fusum ptinet
Fuscina ne.qđā instrm ferreū z tridēs quo vsūt gladiatores ad se capiendū. piscatores. ad pisces capiēdos.coq ad carnes extrahen/das de caldaria.l' de lebete l' de olla z coz.pe.vñ in Auro. Carbones carnes forceps vl' fuscina tollit. Jñ fuscanula.i.pua fuscina.
Fusilis lis ptt.z b le.qđ tm̄ fundit. sicut dutile qđ tm̄ malleo pducit fm Pap.
Fusoriū rij.n.s.i.vas in q aliqđ infundit
Fustis stis.m.t.i.pal' l' bacul' ad verandū.z dñr pali fustes qi fixi stātes.qz fixi i fossa stāt
Fusus sa sū.i.fugat' l' pstrat' spsus.z dr a fūdo dis Jñ fusio onis.z fusim adū. Jtē a fūdo dis h fusus.i.instrm filādi.eo q p eū fundat qđ netū ē. Jñ fusell'.i.puus fusus
Futil'.ptt.z h le.qđ cito z facile decurrit l' de/currere pt. Vel futilis dr qđ nihil pt retinere quēadmodū nec illud vas qđ dr futis Vñ p prie futilia dñr vasa illa fictilia q cassa z rimosa nō tenēt ea q immittūt. Et hinc facta trāslatõe futil' dr hō vanus supfluus loquax q nihil scit velare.nec audita pt retinē.nec abscōdere.vñ Futilevas illō qđ nulla receptō claudit Sic homo futilis est diuulgās omne qđ audit
Futis tis.p.t.qđā vas in templo vbi repo/nebat qđ de sacrificio restabat. Nō em̄ licebat cuiqz manu tangere vel effundere. Vas autem illud os habebat amplū z latū. fundū ꝑo acutissimū. adeo q intiare nō posset. Vñ stati inclinabat. ita q illud sacrificij qđ int' erat effūdebatur. qz nō licebat illud reseruari.
Futur' ra rū. pt esse pticipium de sum es est. z de fio fis fit. Et p hoc ꝓgnoscitur q est pticipium de sum. qđ exponit p futuz de fio fis fit. tūc est pticipiū eius. Sum futurus miles.i.ego fiam miles

G ante A

Gapud latinos nulli' syllabe est terminalis nisi cū loco d.vel b. ponit vt in ad vel sub. vel ob ꝓpositõe. vt aggredior aggredior suggero
Gabaon fuit qdam ciuitas. Jñ h z hec gabaonita te nom̄ patrū Et eadē ciuitas gabaa dr
Gabelus li.ppriū nomen cuiusdā viri Et p. pe. vñ Auroza. Angelus implet opus. tamq gabelus adest
Gabriel hebraice in nostra lingua interpr̄at fortitudo dei. Ubi em̄ potentia diuina vel fortitudo manifestat gabriel mittit
Gaddir ris.n.t.ciuitas ē in hyspania
Gades dis.f.t.ciuitas ē.z gades dis insula. est in fine hyspanie q dirimit europā ab africa.in q herculis colūne inferunt.q de noie insule gades dicte sunt
Gaius gaij.gaio.ppriū nomē cuiusdā viri
Gala grece latine dr lac
Galata te.p.g.nomē ppl'i.ad quē scripsit beatus Paul'. Et dr a gallus. Jtē galata est nomē gētile.z coz.pe.vñ Auro. Jnde ptit galatas phrygiā lustrans regione
Galacia cie.puincia galatar
Galaticie ar.f.p.i.leticie delicie lauticie.s.cibi delicati pprie et lacte z intestinis facti. Jñ galaticiosus sa sū.i.delicios⁹
Galarias vel galaria rie.i. lacteus circulus q vulgo dr via sācti Jacobi. Et scias q galaria q idem est qđ via lactea siue alba. vel lacteus circulus. nihil aliud est nisi multe stelle pue q/si ꝓtigue in illo loco orbis in qbus diffundit lumē solis. z ideo videt circulus albescēs qsi fumus
Galbanū ni.n.s.est genus pigmenti l' succi. et lac ferule Jñ hoc galbanū qdā color indefactus.z hinc galbaneus nea neū.z hoc galbanum ni. quoddam genus vestium. dictum a

galbaneo colore qui est sublucidus ꝛ subalbꝰ cū pallore. vñ Lucanꝰ in. ix. Hic ebulū stridet pegrinaqꝫ galbana sudant. Inuenīt tñ i mas. ge. Eccl'. xxiiij. Quasi galbanꝰ nō incisus. Et vt dr Papi. Galbanū ē spēs multis apta me dicaminibus.

Galea lee. f. p. pe. cor. i. cassis. Hꝫ cassis ē de ferro ꝛ militū. Galea ex corio ꝛ ē pditū. Jñ hoc galear. aris. i. galea. ꝛ galeatꝰ. ta. tū. q galeā hꝫ Inuenīt etiā hec galea. lee. pe. pd. genꝰ nauigij vñ Armo caput galea. plagꝰ pcurro galea.

Galeron grece. ltie dr corijū.

Galerus. ri. ꝛ hoc galerū. ri. ꝛ hꝫ galeriuꝫ. rij. in eodē sensu. s. pilleꝰ ex corio. ꝛ pro pe ex pelle cese hostie factū. Jñ galeratꝰ. ta. tū. i. galeꝫ hñs. l' galero ornatꝰ. Et pdu. pe. vñ Statius thebaidos. Obnubitqꝫ comas ꝛ tēperat astra galero

Galicia cie. f. p. dr a gala qđ ē lac. eo q gignat hoies candidiores reliqs hispanie popul' Jñ Gallicianꝰ. na. nū. gentile. Hi galitiā grecam originem sibi asserunt. Unde ꝛ naturali ingenio callent.

Galilea lee. f. p. regio ē palestine. Jñ galileꝰ lea leū Et galileꝰ interptat volubil'. Uñ sepe inuenīt Galilei sunt. i. volubiles Et ē dupler galilea scz supior ꝛ inferior. terra optima et ferax. et cor. pri. vñ Aurora. Hic tanta terrā galileā pace texuit

Galla. le. f. p. est instrumtū cerdonū quo corija purgant ꝛ dealbant Galla etiā dr quedā herba ꝛ fructꝰ quercinꝰ Uñ fit qsi puluis ad aptāda corija. q sil'r galla vocat Galla etiam fuit nomē cuiusdā mulieris Jñ hic gallarius rij. ꝛ gallicariꝰ rij. i. cerdo q in gallo opat Et adiectiue declinat gallariꝰ. a. ū. vl' gallicariꝰ ria nū qđ ptinet ad gallā

Gallus li. fluuiꝰ ē phrygie de q hoies potātes reddūtur insani ꝛ ebrij. Uñ sacerdotes Cibeles dicti sunt galli. ab illo fluuio vbi colit Cibele de quo potātes in sacrificō nimietate furoris agitabant qsi vini nimietate Vl' dicti sūt galli qsi gallinacij qr castrati st. Et p ꝓpositō nem archigallus li. i. archipresbiter ꝛ qsi pn/ceps galloꝝ

Galliacus ca cū. pe. cor. i. gallicus

Gallicinū nij. ꝛ hic gallicatꝰ. tus. tui. in eodē sensu. s. cātus galli Uñ ꝛ qdā ps noctꝫ dr gallicinū vl' gallicātus a cātu galli.

Gallina. ne. f. p. tā pro vrore galli qꝫ pro qdā signo celesti

Gallinaciꝰ cia cū. qđ ad gallinā ptinet

Gallinaciꝰ etiā dr gallꝰ. qr vocē ꝛ formā galline exprimit. Gallinacius etiā capus vel capo/dr. qr qsi gallina est Uñ gallinacios dicimus imbecilles ꝛ molles siue vrorarios hoies. Et nota q gallus gallinaciꝰ dr q qsi gallia nutrit pullos. qr mulieres solent ei replumare vētrē et fricare cū vtrica. q talis vtricat' libentissime cubat super pullos. ꝛ nutrit eos sicut mr ꝛ gracillat sicut gallina. Itē gallꝰ gallinaciꝰ repto cibo dat vocis signū vt gallina

Gallinella le. f. p. i. pua galliná

Gallinula le. dimi idē.

Gallio. onis. pprij nomen viri. de quo hꝫ Actu. xviij. ꝛ pdu. pe. in obliqs

Gallograecus. a. ū. dr a gallo ꝛ grecus Gallograeci idē sūt q ꝛ galate. Jñ hec gallograecia. cie. eadē regio q ꝛ galacia. Hi quidē olim galli in auxiliū a rege bythinie euocati regnū cū eo pacta victoria diuiserūt. licqꝫ de eisdē grecis admixti pmū gallograeci dicti sūt ꝛ eoꝝ regio gallograecia. nūc et antiq noie galate dicūtur ꝛ eo rū regio gallatia.

Gallulus li. dimi. i. puus gallꝰ

Gallus li. ē auis qdā. ꝛ dr gallꝰ qsi castrus vl' castratꝰ. a castro. as. qr inf aues hec sola castratur. Itē a gala greco dr gallus la lū. tā pro homie illiꝰ gentis. ꝛ dicti sunt galli a candoꝛe corporis. Secm cm diuersitatē celi ꝛ facies hominū ꝛ colores corporꝫ qlitates ꝛ aiorꝫ diuersitates existūt Et hic romanos graues. gatos leues. afros versipelles. gallus natura feroces et acriores ingenio videm. qđ natura clima/tū facit i quā nō necessitate sz qdā inclinacōe vl' dispositōe. Uñ inuenīt apd autores. q p/dicta gentiū noia designāt pprietates pdcas. vt Iste ē afer. qsi malignꝰ ꝛ versipell'. sm Hug'. Et a gallus derivat gallia. lie. regio coꝝ Et sunt tres pres gallie. s. comata togata bracha/ta. Gallia comata ē lombardia. scz ab alpibꝰ vsqꝫ ad rubiconē. Gallia togata est ab alpibꝰ vsqꝫ ad mare britanicū. Gallia brachata est q rheno adiacet. vt ps burgundie lotorigia flandria Colonia ꝛ terra ligonensiū. ꝛ etiā quedā alie regiones ptinentur in gallia brachata Et hinc gallus. a. ū. gentile. ꝛ gallicanus. na. nū. Proprie tamen gallus qui in gallia natus est dicitur gallicus ex gallia latus. gallicanus q ex gallia aliquid affert. Itē galli germani sunt teutonici. sed galli senones sunt franci. Papias ait dr sic. Gallie sunt tres. Togata. i. lombardia ad morē rhomanoꝝ. Comata. i. Burgundia. Brachata. i. teutonica a longis brachis. Uñ Sūt populi galli tenebris dāt cantica galli. Gallus auis populus fluuiꝰ bachi/Gamaliel interptat retribucō ꝙqꝫ sacerdos.

Gāma est tercia lra apd̄ grecos.

Gamo grece.nubo dr̄ ltrie.t inde gamos.i.nup tie vl' vxor vl' mul'ier. Et ꝑponit monogam⁹. vnigam⁹.bigam⁹.trigam⁹.q̄drigā⁹.pentagā⁹ seragā⁹.sez q̄ vl' q̄ vni vl' duob⁹ vl' trib⁹ vl' q̄t/tuor vl' q̄nq̄ vl' sex nupsit. Jnde hec monoga mia.vnigamia bigamia trigamia q̄drigamia. pētagamia.seragamia. ꝑprietas qua qua q̄s dicit monogamus. vnigamus.t sic de singul'. Et corripit ga.

Ganearia.rie.f.p.i.taberna.t dr̄ a ganea.q⁹ est leccacitas.qz ibi multa inutilia ganiūt. Jn h ganear⁹.i.tabnar⁹.t hec ganearia.i.tabnaria

Ganeo.onis.i.leccator in ganea.

Ganeū.nei.dr̄ a ganeo. nis.s.locus in terra de fossus.ad quē ad ludendū t scortandū ꝑfluebant. Gz vbicūq̄ ē leccacitas ille loc⁹ ꝑt dici ganeū.qz ibi mlta inutilia ganiūt. Jn hec ganea.nec.leccacitas q̄ in ganeo fit. Jnuenit ganea qn̄q̄ pro putana.sz hoc fit ꝑpter expressionē leccacitatis. Jnde hic gane⁹.nei.i.luxurio/sus leccator.

Ganges.gis.n.t.quidā fluui⁹ qui eriens de paradiso pgit ad regiones Jndie. Dic t phison dr̄.i.caterua.qz decē magnis fluminib⁹ sibi ad iunct⁹ implet t efficit vn⁹. Et dr̄ gāges a gangar⁹ q̄ fuit rex Jndie.

Garamas.mātis.n.t.q̄dā rex fuit apollinis fili⁹. Jn h garamara.me. qōdaz oppidū qō ille in africa ꝺdidit.t ex suo noīe garamā appella/uit. Et hic t hec garamas.mātis.q̄dā popl'us africe locū illū inhabitās. Vñ Lucan⁹. Nudi garamātes arant.

Garganus.ni.pe.pdu.mōs in apulia. Gz p hoīe corripit pe.vñ Mons ē gargan⁹.sz gargan⁹ incola montis.

Garralus.la.lū.dr̄ q̄si gracul⁹. t dr̄ ꝑpe garrulus q̄ vulgo ꝺbosus appellat.accedente letricia nec volēs nec valēs tacē. Et ē sumptū nomē a gracul' auib⁹.qz importuna loq̄citate sp strepūt nec vnq̄ quiescūt. Jn garrulitas.tat⁹. id est ꝺbositas vl' tl'is letricia.

Gastaldus ē maior dn̄s q̄ hz curā exteriorum

Gauata.te.f.p.ē vas escariū.q̄si ca rerū cpi. uata g posita pro c Et differt a concha. qz hec cauata.illa cōcaua.

Gausape.pis.n.t.i.mantile Et inuenit pro q̄ dā genē pallij. Et cū deberet regul'arit facē ablatīm in i freq̄ns usus hz vt faciat in e tm̄. Et ab isto ablatiuo fit plurale gausapa.nā a gausapi gausapia deberet cē t nō gausapa fm Hugt. Pristian⁹ aūt in.iij.libro sic dicit. Antiq̄ssimi et hec gausapes . t hec gausapia.et hoc gausper.t plurale neu. hec gausapa.quasi antō gausapū ꝓtulisse inueniūtur. Jdē in codē gausape facit ablatīm in e. Vñ Horat⁹.ij.sermonū Gausape purpureo mēsam ꝓtersit t alter. Vñ Persi⁹.q̄si in e tm̄ desinēte supdicti nois ablatiuo gausapa dr̄ pl'aliter n gausapia. Jā chlamydes regū iā lutea gausapa captis

Gaza.ce.f.p.lingua psarū dicūt diuicie thesaur⁹. Jn hoc gazetū.ti. pe.pdu.i.gazarū repositorū. qd̄ t pro ipa gaza ponit Et hec gaze.q̄dā ciuitas palestine. qz ibi Cambises rex psaꝝ thesauros suos posuit cuz bellū egyptijs intulisset. Jn hoc gazetū.ti.vnū inde latum

Gazophylatiū.tij.n. s.i.arca vl' locus vbi cōmunis census reponebat. Ul' vbi in tēplo colligūtur ea q̄ in vsus indigentiū pauper⁹ refuātur fm Hugt. Jn historijs āt sup euāgelium dr̄ q⁹ gazophylatiū erat arca desup forame habens posita ad dextrā ingredientib⁹ ꝫ altare.in qua mittebat pecunia offerentiū ad sartatecta templi instaurāda t fuabat. Jn Ezechiele āt gazophylatia dicūtur cellule que vbi thesauri recondūtur.

Gazophylar. lacs. vl' lagt. vtrūq̄ em̄ inuenit mast.gt. Vñ Josephus. Non permisit vt quādo opus esst a gazophylage deterer eisdē ponitificē Jsmaelē t Ezechiā gazophylacez. Et dr̄ gazophylax q̄ pest gazophilatio. vl' q̄ custodit vl' seruat illud.

Gazula.le. diminutm̄.parua gaza.

G ante E

He grece.latine dr̄ terra. Jn hic geon fluuius de paradiso eriens.t vniuersam ethiopiā ambiens. dict⁹ sic.qz incremēto sue inundationis terrā egypti irriget. Hic apd̄ egyptios Nilus vocat ꝑpter limū quē trahit q̄ efficit fecunditatē. Vñ t nilus q̄si nilon.i.limū trahēs Nā antea nilus latine melo dicebat.t scribit geon p e nō p i fm Hugt. t Pap.t etiā fm Ysidorum.libro etymo. vbi agit de fluminib⁹. Unde ptz q⁹ Ben.ij.t Eccl'.xxiij. dicēdā est geon.nō gion. Sion em̄ ē quidā locus in quo munet⁹ est Salomon in regē. De quo habetur.iij. Regū p⁹. Et posuerūt unct⁹ Salomonē sup̄ mulā regis Dauid.t adduxerūt eū in gion

Gedeon interptatur experimentē inimicor⁹ eoz et pdu.pe.gti. vñ Aurora. Angelus accedit cū Gedeone loq̄ns.

Gehennon est vallis q̄dā iuxta hirl'm.queuit filioz Hennon.t inde dicta est gehennon.q̄si terra Hennon vl' filioz eius. Et fuit hec vallis olim consecrata idolis. t sclere.idolarne

plena.repleta cadaueribꝫ mortuoꝝ. Ibi em̄ hebrei filios suos īmolabāt demonibꝫ. Iñ detā ē gehēna.i.locꝰ ignis ⁊ sulphuris.infernꝰ l' pena inferni. Futuri em̄ supplicij locꝰ vbi pcca/tores sunt cruciādi.pdicti loci vocabl'o.dēsignatur fm Hugī.

Hela.le.fluuiꝰ sicilie.qz frigidꝰ ē. Iñ qdā ciuitas dicta est Hela. Et hic gelaꝰ.a.ū.

Helicidiñ.dū.i.gelu cadēs.⁊ dr̄ a gelu.

Helima.me.f.p.i.garba l' coma segetes.⁊ dr̄ a genu.⁊ ligo.as.qz cū manu ligaf supꝫ genu.

Hello.vl' gillo.onis.dr̄ rusticꝰ ineptꝰ.q̄ aliter bacalis l'bacalaris l'lucalis dr̄.

Helonꝰ.ni.qdā popl's. qz sit frigide zone pximinquꝰ.⁊ dr̄ a gelu.

Helos grece.latīe dr̄ risus.

Helu.n.g.indecli.in singulari.sz gelua.luū.in pl'ali.i.frigus. ⁊ dr̄ a ge.qđ ē terra.⁊ ligo.as. eo qꝺ liget terrā.i.stringat. Iñ gelidꝰ.da.dū.⁊ pnaf. Iñ gelide.diꝰ.sime.adū.⁊ hec gelicitas tatꝭ. Et coꝝ.ge. Uñ Ouidꝰ epi. Queqz micat gelido parasis vsa polo.

Hemebūdꝰ.da.dū.i.sil'is gemēti.l' q̄ facile gemit.⁊ dr̄ a gemo.mis.

Hemellipera.re.pe.coꝝ. q̄ gemios parit. ⁊ dr̄ a gemellus ⁊ pario vl' pariens.

Heminꝰ.na.nū.i.duplex l' duo.⁊ dr̄ a gigno.nis. Iñ gemini dicunf duo sil' nati.⁊ non tm̄ duo sil' nati dicūtur gemini.sed etiam plures. De geminis vno abortiuo.alter q̄ legittīe fuerit natus.volpiscus dr̄. Hemi etiam q̄nqz dicūtur pares.sil'es.eq̄les. Iñ Hemellus.la.lū. diminu. Itē Beniamim.qz vtraqz manu eq̄ vtebaf pro dextra.geminus est dictꝰ.⁊ eiꝰ filij gemīnei. Uñ.ij. Regū.xx. Uir geminēꝰ.⁊ vi/dēf q̄ dexteret dici vir geminēꝰ ira q̄ I esset i pe. syllaba si vsus nō obsisteret.qz cōiter dr̄ gemineus pte.

Hēma.me. dr̄ q̄si guma.qz instar gumi translucet.⁊ scribif p duo m.⁊ pdu.pri. Uñ Ouid epi. Nec pdecin stupri gēmas aurūqz popposci. Iñ gēmatus.ta.tū.i.gēmis abūdās.⁊ gēmosus.sa.sū.i.plenꝰ gēmis.vl' pulcer.⁊ gemmosius.sime aduerb.

Hemula.le.f.p.i.pua gēma.

Hena.ne.ē locus lachrymaꝝ vl' inferior pars oculoꝝ. ista ps vultus q̄ est inter malas ⁊ auriculas. vñ barba inchoat. sic dicta.qz ibi barba gigni incipit. Hena etiā dr̄ palpebra. Uñ Terentꝰ. Hodie nō cōperi si genā. Et coꝝ.ge. Uñ epi.v. Et securi madidas vngue rigāte genas. Item Auroza. Et steriles habuit ⁊ sine flore genas.

Henealogus.ga.gū.i.de geneſi loqūēs.sic bā tus Matthe. Iñ hec geneologia.gie.i.genera/cō.l'fmo de genē.l'linea generacōis

Henarcha.ꝯ.p.i.pnceps vl' caput totiꝰ generis.⁊ dr̄ a genesis ⁊ archos.

Hener.generi.i.mariꝰ filie.⁊ dr̄ a gyne qđ est mulier.qz ppter mulierē habef.vl' a genꝰ quia ppf augmētādū genꝰ asciscif. Uñ. Sū socer. esqz gener tibi si mea filia nupsit.

Heneral'.ꝯ.t.⁊ hoc le.i.vniuersalis.⁊ dr̄ a genus. Iñ general'r.lius .sime. ⁊ generalitas id est vlitas. Nomē etiā generale dr̄ qđ in diuersas spēs pt diuidi.vt aial ⁊ arbor.

Henerosus.sa.sū.i.nobil'boni generis. ⁊ dr̄ a genus. Licet em̄ rustici genꝰ habeāt.non tm̄ dicūtur generosi. Soli em̄ nobiles solent dēscribere suas genealogias. Uñ ipi soli dicūtur habere genus.non rustici.licz genꝰ habeāt. Uñ et aborigines dicūtur q̄si sine origine. Inđ generose.sius.sime. ⁊ hec hec generositas.tatꝭ.i.nobilitas.pulcritudo.

Henesar ē stagnū siue lacus in iudea amplissimus lōgitudine.centū q̄draginta stadijs extē dif.latitudine q̄draginta diffundif.

Lacus etiā iste dr̄ stagnū genezareth.

Henesis.f.t.i.natūa vl' generatio ⁊ dr̄ a gigno.nis.fm Hugī. Ul' potiꝰ fm alios a genos qđ ē natūa. Inuenif etiā hic genesis.grō huiꝰ geneſis vl' seos.q̄dā liber veteriſ testamēti.sic dictꝰ.qz eoꝝ diū mūdi l' generacō in eo ꝓtinetur

Henestra.stre. pua arbor ⁊ vtilis mulieribus ppter lanificiū qđ inde habef fm Hugī. Uel vt dicit Papias. Henestra genus virgulti amarissimi.

Henetaliacus.ca.cū.pe.coꝝ.i.mathematicꝰ

Henetaliaci.q̄dā magi dicti sunt ppter ꝓsiderācōes naturaliū diez.qz genesim hoiz p duo decim signa celi dēscribūt. siderūqz cursum nascentiū mores ⁊ actus ⁊ euētus pdicare cōnātur.id est quo signo fuerit natus.aut quē effectū habeat vite q̄ nascif. Hi sunt q̄ vulgo mathematici vocātur. Inde hoc genetaliacuz.ci. id est natiuitas.

Heniatus.ta.tū.i.gratus delectabil'.

Heniculū.li.dimi.i.puū genu. Iñ hic ⁊ hec genicularis.⁊ hoc re. qđ ptinet ad genu. Et hec gēnicularis q̄dā herba que ob repellendā vim scorpionū substernif.

Henimen.inis.i.generacō vl' germen. ⁊ dicif a gigno.nis.⁊ coꝝ.pe.tā in ntō.qz in obliqs

Uñ Matthei.xxiij. Henimina vipaꝝ quis ostēdit vob fugere a vētura via.

Hnioſus.sa.sū.i.plenus genio.sez genio deo.

vel genio.i.ingenio.

Genista ste.ɔ.p.dr̄ a genus. Et sunt genistę q/dā heretici sic dicti q3 se genē abrae se esse glo riātur. Nā ꝛ in babyloniā cū venisset poplus dei. pleriq3 relinquentes vxores suas babylo nijs mulierib9 adheserant.quidā āt israheliti cis ɔiugijs tm̄ ɔtenti.vl' ex eis geniti dū reūsi essent se babylonia diuiserūt se ab om̄i popu/lo ꝛ assumpserūt sibi hoc nomē genistę iactan tie causa.

Genitale.lis.n.t.dr̄ a genio eo vl'a gignēdo. Et genitalia dicūtur q̄daz corpis ptes.i.sexus virilis ꝛ feminei. Hec ꝛ pudēda ꝛ verenda a verecūdia dicūtur vñ ꝛ operiūtur. Dicūtur etʒ inhonesta.q3 nō hñt speciē decoris sicut mem/bra q̄ in promptu sunt.idē q3 veretrū. Jnd hꝫ et hec genital'. ꝛ hoc le. q3 spectat vl' ptinet ad genitale vl' ad genitura ꝑm Hug. Pap. etʒ dr̄

Genitalia vñ vir generat aut mulier parit.

Genitiuus.a.ū.q3 ptinet ad genitura.scz na/turalis.vt genitiua forma.vl' imago.i.in q̄ ge nitus est. Et hic genitiu9. ui.pro quodā casu. q3 alios casus ex se gignit.vl' q3 p ipm̄ genus significam9.vt cū dr̄ hoc genus Priami.

Genitor.toꝛʒ.m.t.dr̄ a gigno.nis.ꝛ ē nom̄ na ture vl' originis. Pr̄ 9o dignitatʒ ꝛ honoris Unī senes pres dicimus.

Genitura.re.i.generacō l'scī posteritas.

Genit9.ta.tū.dr̄ a gigno.nis. Et hic genit9 tt. p filio.ꝛ hec genita p filia. Et cōponit genit9 Jngenitus.ta.tū.i.non genit9.pmogenit9.ta. tū.ꝛ vnigenit9.ta.tū. Primogenit9 ante quem nullus ē genitus. Unigenitus añ quē ꝛ post quē nullus est genitus.

Genius.genij.m.s. deus qui preest nuptijs vl' deus nature.ꝛ dr̄ a gigno.nis.q3 q̄si vim hab et oīm rerū gignēdarū. Ul' dr̄ a gignēdis libe/ris. Jñ hic genialis .lis. dr̄ lectus q̄ i nuptijs sternit.s.in quo sponsus ꝛ sponsa cubāt. Hꝫ cubile est cubinalis lectus.a cubādo.nō a gig nēdo dic9. Jñ hic ꝛ hec genialis.ꝛ hꝫ le.i.na/turalis vl' nuptialis vl' voluptuosus.ꝛ hic ge nial'r aduer.i.natural'r vl' nuptial'r vl' volup/tuose. Unī Ouidi9.xi.meta. Hospitʒ aduentu festū genial'r gerit. Jtē genius ꝛ genijū inueni/untur in alijs significacōibus. Genijū honoꝛ puatus. Geni9 honoꝛ public9 ꝑm Hug. Pap 9o dr̄. Genijū honoꝛ aut dignitas.vigoꝛ.oꝛ/dinatio. Genialis ḡtus ppinqu9 affinis.

Genorbadū.di.n.s.q3 vulgo dr̄ gerinouus. Unī quidā. Murilegus bene scit cuius genoꝛ bada lambit.

Genos grece latine dr̄ barba vl' natura.

Gens gentʒ.f.t.est ab vno principio orta mul/tudo.vl' ab alia nacōe ꝑm ppriā collectionez distincta.vt grecie Asie. Dicta gens ppter ge neracōes familiaꝝ a gignēdo.sicut natio a na/scendo. Gens genus est nacōis vl' familie.vt claudie.iulie.

Gens ad q̄litatē refertur.vt pomi pecoris. Et nota q9 gēs inuenit in eodē sensu in q̄ gētili/tas. Unī in actibus apl'oꝝ Ecce ɔuertimur ad gētes. Et in euāge. Jn viā gētū ne abieritis

Gentilic9.ca cū.pe.coꝛ.i.de gētib9 exīs.vel ad gētiles ptinēs.ꝛ dr̄ a gētilis.

Gentilis.lis.ɔ.t.ꝛ hoc le.dr̄ a ges. Et sʒ gen tiles ppie q̄ nec circūdūtur.vt iudei nec bap/tizantur vt xpiani. Unde ꝛ gētiles dicuntur. quia tales existunt.vt sunt geniti. Sed xpia/ni ita nō sunt vt fuerunt geniti. q3 sunt bapti zati. Sil'r ꝛ iudei mutātur. q3 circūciduntur. Jnde gentilitas.tatʒ.i.collectio gentiliū.vl' p prietas qua aliquis dicitur gentilis.ꝛ genti/licus.ca.cū.

Gētos.i.decē.ꝛ ɔponit cū bis.ꝛ dr̄ viginti.q̄ si biginti.ꝛ cū tris.ꝛ dr̄ triginta.ꝛc.

Genu.n.g.in singl'ari indecli.sz i pl'ali genua. genuū.nib9.et sʒ genua ɔmissiōs femoꝝ ꝛ cru rū.dcā a gena.eo q9 i vtēo sint genis opposita Jbi em̄ coherēt sibi.q3 infans in vtero caput tenet inclinatū inter genua.

Genuin9.na.nū.i.natural'. Et hic genuin9. ni.i.dens maxillarʒ. ꝛ etʒ q̄libet dens pt dici ge nuin9.a genio.l'a gigno.q3 natural'r gigni hꝫ Unī Persi9. Et genuinū fregit in ill'.

Genus.neris.n.t. pl'a significat. Prio ei fert pncipiū generacōis.vt Rhomulus fuit pnci/piū rhomanoꝝ. Jtē genus sumit p multitu/dine ab vno pncipio descēdete.vt rhomani sʒ vnū genus. Jtē dr̄ locus nascendi. Jtē sumit pro parentela.vt ille ē de gene meo. Jtē est di/scretio sexus. Jtē fert materiē vl' est generalis cōdicō pprietatis.vt Jste arbores sunt eius/dem generis. Jtē dr̄ vnū de q̄nq3 vlib9.ꝛ sic describit sic. Ben9 ē q9 p̄dicat de pl'ib9 dr̄nib9 specie in eo q9 q̄d. Jtem capitur pro accidēte partiūoꝛacōis.

Geographus.phi.m.s.i.terre descriptoꝛ.ꝛ dr̄ a geos terra.ꝛ graphus scriptoꝛ. Jñ hec geo/graphia.phie.i.terra descripcō.

Geomātia.tie f.p.i. diuinacō que fit in terra.ꝛ dr̄ a geos q9 ē terra.ꝛ mantia diuinatio.ꝛ no ta q9 dēmones expresse inuocati aliq̄n futura p̄nunciāt per homies viuos.sicut in arepertis patet. Et hec diuinatio fit per pphitōes.ꝛ pbi tonissas. Quādoq3 vero futura p̄nunciant p

aliquas figuras vel signa q̄ in reb⁹ inaīatis apparent in aliq̄ corpore terrestri. puta vngue vel ferro. aut lapide polito. ⁊ vocaī geomātia. Si autē in aq̄ hydromātia. Si autē in aere aeromantia. Si autē in igne pyromātia. Si autē in viscerib⁹ aīaliū īmolatoꝝ in aris extemo/nū vocaī auruspiciū

Geometer vel geometra. i. terre mensor

Geometria trie. i. mēsuratio terre. Ge enī terra metron grece mēsura dicīt

Georgic⁹ ca cū. pr. cor. i. agricultor vel cultura terre tractās. Ūn liber Virgilij intitulatur Liber georgicoꝝ. i. de cultura terre ſm Hugī. Pap. ꝙo dicit. Georgia terre opera vel cultura Jñ ⁊ georgicū carmen de terre cultura factum

Georgicus. rustic⁹ oparius terre rustican⁹

Gerara re. ⁊ geraris in pl̄i dī Gen. 20. Et ē gerara pr. cor. puincia vbi Bersabee oppidū cōstat. Ūn Aurora. Saphacia gerarā quos liber iste notat.

Gergese⁹ filius Chanaan. a quo gergesci

Gereon onis. fuit rex hispanie tricorpor quod nihil aliud fuit nisi q⁹ fuerūt tres frēs tāte cōcordie. vt in trib⁹ corporibus q̄si vna aīa esset vel q⁹ ille habuit tria regna. Prefuit enī Baletice maiori ⁊ Balerice miori ⁊ Ebuso. s. his tribus insulis. ⁊ iō fictus est esse tricorpor

Germania nie. f. p. terra diues populis inmanibus. ⁊ dī a gigno ⁊ īmania. Ūn propt̄ fecunditatē gignendoꝝ populoꝝ īmaniū. dicta est germania. Et sūt due germanie. s. superior iuxta septentrionē oceanū. inferior circa rhenū. Uel dī germāia q̄si gerēs īmania. q⁹ plurimū abūdant ibi corpora īmania hoīm. ⁊ īmanes nationes seuissimis durate frigoribus. Que mores ex ipso celi rigore traxerūt. Feroces aīa sūt ibi hoīes ⁊ semp indomiti. raptu venatuq̄ viuentes. Horū plurime gētes varie armis discordes habitu. linguis dissone. ⁊ origine vocabuloꝝ incerte. Jñ german⁹ na nū. ⁊ germanicus ca cū. i. de germania exñs vel nat⁹. Et hinc germanic⁹ ci. quidā cesar qui germaniā deuicit vel q⁹ eo anno nat⁹ ē q̄ pr̄ el⁹ germaniā deuicit

German⁹ na num. dī a genitrix ⁊ mano nas. proprie quidam germani vel germane dicunt qui vel que habent eandem matrē sed diuersos pres. i. ab eadē genitrice manantes. Et hic quoddā genus anatū dicunt germane. q⁹ pl⁹ ceteris diligant ⁊ nutriāt frēs

Germani etiam dicunt qui habēt eundem patrem ⁊ eandē matrē

Germē inis. i. surculus pregnans. vel botrus qui exit⁹ a ramo vel a radice turgescendo. i. inciū floris. ⁊ dī a gigno. ⁊ germē dicīt semē. vel dī a gero ris. Inde germine⁹ nea neū. de germie existens vel ad germen pertinēs

Geron onis. vel geronta te. i. senex. Inde gerōteus tea teū. ⁊ geronticus ca cū. i. senilis.

Gerontecomiū mij. n. s. i. hospitale. locus veneralibis in quo paupes ⁊ propter senectutez solā hoīes infirmi curant⁹ ⁊ paścunt

Gera re. f. p. i. nuga vel ineptia. ⁊ dī a gero ris

Et gerra ē piscis insipidus. ⁊ nullius laporis

In pl̄i ꝙo adhuc aliud sīgt. Nam gerre rarum dicunt sepes ferree circa altaria ⁊ choros. Jñ gerratus ta tū. i. gerris circūdatus ⁊ septus.

Gersa se. f. p. i. baltea. ⁊ dī a gero ris

Gerulus la lū. qui gerit. i. baiulus portator sonarius iumentū. ⁊ dī a gero ris

Gerula. nutrix portatrix. ⁊ inuenit hoc nomē substantiue positū in quolibet genere

Gerūdia vel gerūdiua dicunt quedam noīa q⁹ gerūt oīmodā sīgtionē suoꝝ verboꝝ. Et insup si venūt a verbis actiuis vel cōib⁹. vtrāq̄ gerūt sīgtionē. s. actiuā ⁊ passiuā ſm Hugī. Alij dicūt q⁹ gerūdiū descendit a verbo actiuo ⁊ passiuo ⁊ ipsonali neutro cōi ⁊ deponenti. Et si descēdit a verbo actiuo exponit̄ per verbū actiuū vt Magistrū legendū est Virgiliū. Si ꝙo descendit a verbo passiuo debet exponi p passiuū vt Magistrū honorandū ē a discipulis. i. magistrū dignū est honorari a discipulis.

Gesa se. f. p. est gen⁹ armoꝝ. q̄d gallice dicīt gisarma vel cesa se a cedendo. Et gese vel cese gallorꝝ pila romanoꝝ sarisse macedonū

Gessemani interp̄tat̄ villa pinguissima

Gessen. loc⁹ egypti in quo habitauit Jacob

Gestatoriū rij. illud in quo aliquid portat̄ vt feretrū: ⁊ dī a gesto as

Gestiuncula le. dimi. i. qua gestio. vel res aliq̄ minuta

Gestoriū rij. n. s. i. ferculū. ⁊ dī a gero

Gestuosus sa suz. flexibilis ⁊ diuersis modis agitabilis. Inde gestuose aduer. i. agilit̄ flexibiliter. ⁊ hec gestuositas tatis

Gestus a ū. i. factus portatus administratus. Et hic gestus tus tui. actus vel corporis agitatio. Inuenit̄ etiā hoc gestū ti. p actu.

Gete. i. gothi. post getuli dicti

Getulia lie. f. p. quedam terra. Hinc getulus la lū. nomē gentile. a quo getulicus ca cū. Et vt ferūt getulia piscatores nō hz

G ante J

Gibber⁹ ra rū. qui sarcine nimis incūbit ꝛ succūbit. ⁊ dī a gibber.

Gibbus.m.s.i.struma. Hz strumā ẽ tumoꝛ ī pectoꝛe. Gibbꝰ in posteriozi.s.i dozso. Un Juuenalis. Strumosuz atqz vtero pariꝫ gibbuqz tumentẽ. Jn gibbosus sa sum. qui hz gibbū.sicut strumosus q̄ hz strumā.z compak. Jn gibbose sius sime adū.z h gibbositas tatis. Itẽ a gibbus.h gibber huiꝰ gibberi.q̄ hz gibbū.vel potius ipse tumoꝛ.s.idẽ qd gibbꝰ. Jnde gibberosus sa sū.qui habet gibberꝫ.qui pluribꝰ tumoꝛibus onerak. Quidā ñ ponūt differentiā inter gibbus z gibber. Un. Jn dozso gibbus ī pectoꝛe gibber habeꝫ

Gigantes tea teñ.a gigas dr. Unde Numeri tij.de genere giganteo. Et pzodu.pt. Un Ouidꝰ. Jāqz gigantes iniectam faucibus etnam Transierūt zc.

Gigantimachia chie.f.p.i. pugna gigātū aduersus deos.z dr a gigas z machia.i. pugna.

Gigas gantis cō.t. dr a ge qd est terra z gigno vel genitus.q̄si gegātes.i.de terra geniti. Uel dicunk gigantes.q̄si gegines.i.terrigine.qz filij terre fabulose dicik fuisse. Be eni terra.gignes genus dicik. Gillo. vide supza gello

Gimnas dis.i.pugna lucta cursus.z dr a gimnos qd nudus.qz solēt nudi exerceri ī talibꝰ ludis. Jn hoc gimnasiū sij.i.gimnas vel locꝰ in q̄ fiebat. Añ enim in loco alieno certātes cincti erāt ne nudarenk.postea relaxato cingulo repente pstratus z examinatꝰ ẽ qui daz cursoꝛ quare ex cōsilij decreto archontꝭ monenes vt nudi. de/inceps exciterenk pmissū est. Et illo deinceps gimnas z gimnasiū dictū est a nuditate.qz inuenes nudi exercenk ibi.vbi sola tm̄ verēda cooperiebāk. Et hinc facta trāslatiōe.studiū scolaziū z mgroꝝ dr gimnas. z locus studij dr gimnasiū z q̄qz ipsū studium.qz sicut in palestra coꝛpus sic in studio animus exercek. Et hinc accidit vt omniū pzopzie artiū exercitium vel locus exercitij gimnasiuz dicak vt scola. Et vt dicūt quidā gimnasiū grece exercitiū vocatur latine. Et hinc gimnasiū dr generalis locꝰ exercitioꝝ. Nā z balnea.z loca scolariū z cursoꝝ z athletarū gimnasia sunt qz ibi hoies in suis artis studio exerceank

Gimnasiarches chis.princeps in gimnasio.z dr a gimnasium z archos pnceps

Gimnasiolū li.i. puñ gimnasiū vel puus locus studij. vel puū studium

Gimnasista ste cō.ge.luctatoꝛ palestrisatoꝛ. et dicitur a gimnas dis

Gimnia nie.f.p.i.exercitiū qd fiebat in gimnasio. Hec gimnitia tie.idem

Gimnicus ca cum.dr a gimnas.vt gimnicus ludus. Et est gimnicus ludus velocitas z vtilitū gloꝛia. Cuius quinqz sunt genera.s.saltus cursus iactus viꝛtus z luctatio.

Gimnos grece latine dicik nudus. z vertik in latinū z dicik gimnus na nū.

Gimnosophista ste cō.p.i.doctoꝛ vel magister in gimnasio.z dr a gimnos z sophista. z inde gimnosophiste dicti sunt quida phi qui nudi p opacas indie solitudines solebant philosophari. adhibētes tm̄ genitalibus tegmina ad modū iuuenuz qui nudi exercebank in campo. Unde Hieronymus in epistola ad Paulinū capl'o.i. Ut gimnosophistas z famosissimā solis mensam videret in sabulo.

Gine grece latine mulier dicik

Gineseū pt. acuta.est locꝰ vbi multe mulieres conueniunt. vel est lupanar. vel teꝛtrinuz. qz ibi multitudo feminarū ad meꝛetricanduz vel ad opus lanificij exercendi cōueniunt. Jnde ginezearius ria riuz.qui vtik vel pzeest ginezeo. vel teꝛtoꝛ in ginesco

Genezearij sunt qui pannos impiales teꝛunt inserendo sericum z aurū

Ginezeū etiā dicik locus vbi hec fiūt.vt C.de murileg.z ginezea li.xi.

Gingina ne.est caro vbi dentes gignunk.z dr a gigno gnis eo q̄ ibi dentes gignantur. Jnde gingivarius ria riū.quod ad gingivā pinet

Gion locus est vbi Salomon fuit inunctus.

Gipsū psi.n.g.cognatū ẽ calci.z est nomẽ greꝛcū. Jnde gipseus psea psum. hc gipso exās vel ad gipsum ptinēs. Et gipso sas.i.gipso linire Jnde gipsatus.i.gipso linitus

Giraculū li.est illud cū quo pueri ludunt. qd in sūmitate canne vel baculi volvik z ꝝ ventū cū impetu deferk

Girgillus li.m.s.dicik instrumentū femineū.qd alio noīe dicik volutoziuz. z dr a girus ri.qz vertēdo in girū inde fila deuoluunk. filum enim de colo ducik in fusum.a fuso in alabzū vel traductoziū.ab alabzo in girillū deuolutoziū.a girillo in glomicelluz. a glomicello i pannū.a panno in telā. Itez girillus est ligni mobile ex quo funis in puteuz cum situla demittitur ad hauriendū aquam

Girouagus ga gū.i.erroneus instabilis circūcicca vagans.

Girus ri.m.s.z hoc girū ri inuenitur.i. circuitus.curuus.coꝛona.circulus.

Git. est genus leguminis sil'e cimino in qualitate.sz nigri coloris.z in pane dulcoꝛādo sparguntur. vt dicit glosa Jsaie.xxvij. Uel vt dicūt medici. Git calidum z siccū est in secūdo gra/

du. Et est git herba que int frumentū orit t semen nigrū. t quasi triangulū facit. aliqtulam habēs amaritudinem virtutē hz dissoluendi. t cōsumendi.

G ante L

Glabellus la lū. i. nudꝰ. sine pilis. Inde hz glabella le. i. grana capitis. qz nuda ē t sine pilis
Glaber bra brū. i. lenis facie. imberb. sine pilis curiosus. nudꝰ. vel timorosus. Ūn Augꝰ de ciuī. Glabros inqt aut male barbatos videmꝰ.
Glabrio onis. m. g. i. calnus. vel imberbis. vel timorosus. t dī a glaber.
Glaciecula le. i. pua glacies
Glacies ei dī quasi gelaquies. i. gelata aqua. t dī a gelu t aqua. Inde glacialis t hz le. i. frigidus glacie plenus. De glacie dicit donatus. Mater me genuit eadem mox gignit ex me.
Gladiator oris. m. t. dī qui gladio dimicat. t ē nomen cuiusdā officij. qđ olim rome exercebat in arena. Jñ hec gladiatura re. ars illa vel ludus ille. Et gladiatorius ria riū. qđ pertinet ad gladiatores. vel quod exercet a gladiatore. Ūn gladiatorius. ensis. i. ensis gladiatoris. t gladiatoriꝰ ludꝰ qui exercet a gladiatore
Gladius dij. m. s. i. ensis. pugio. mucro vl spata. Gladius tm generalit dicit ensis in prelio. Sed ensis ferrū tm est. gladius vo totꝰ. Pro pte autē gladius dī qsi guladiꝰ. qz gulā diuidit. Nā cetera mēbra securi magis solēt trūcari: sed gladio collū tm. t ad hoc pmū factꝰ est t est etymo. Et scias q mucro ensis spata sūt synonima. Inde gladiolus li. puus gladiꝰ. Gladiolus etiā dī quedā herba. qz sit foliis gladio silis turso cubitali. floribus purpureis.
Glandicula le. i. pua glans. t cor. pr.
Glandiosus sa sū. i. glandibꝰ abundans.
Glandula le. f. p. t hoc glandulū li. idem. s. pestinoz. vel nodus qui sub cute nascitur ex humoz abundantia. t cor. pr.
Glans dis. f. t. est fructus quercinū. Glādes etiā dicunt masse plumbee facte ad modū glādinū que pūciunt cū fundis.
Glarea ree. i. argilla. s. terra humida. vel lapilli parui quos fluuius trahit. Unde Job. xxx. Aut sup glareā.
Glaucoma atis. qđ antiqui dicebāt hec glaucoma me. i. macula in oculo. vel nebula. vel caligo oculoz t obscuritas. Ūn Plautꝰ. Glaumā oculis subūciemus eñqz ita faciemꝰ. vt qđ videt ne videat.
Glaucus ci. dī quidā piscis. t dī a glaucū qđ greci dicunt albū. eo q sit albus. Inde glaucꝰ ca cū. i. splendidus. vt oculi glauci. i. splendidi habent enī candorē admixtū virori. Et glaucꝰ a ū. i. subniger. Est enī glaucus color ferrugineus subniger. Et glaucus viridis t flauus
Glaucus g albus. splendidus. subniger. rubꝰ flauus. viridis dī. quod glaucus dī albus vel splendidus. vel flauus. tractū est a greco. q vo glaucus dicit viridis vel subniger. tractū est a glauco. qui dicit mus maris. Nā color maris viridis t subniger est. Inde glauc̄itas tatis. t hec glaucedo dinis.
Gleba be. f. p. i. durus. cespes cum herba. t dī a globus qz sit quasi globus. Inde hec glebula le. t hec glebella le. di. t glebosus sa sum. t inde glebositas tatis. Itē a gleba hz glebo onis. i. rusticus. arator.
Gliceriū. f. s. ppriū noꝰ mulierꝫ cā adulatiōis t blandimēti qdā diminutiōe impositum. vt mea gliceriū qsi mea dulcicula. t dī a glica
Glyci vel glycon grece. latine dī dulce
Glirius ria riū. t gliricus ca cū. i. stupitꝰ. torpens. somnolentus. qui multū dormit.
Glirus ria rū. etiā dicit ō glire factus. vel ad glirem ptinens.
Glis gliꝛ. quoddā genꝰ muriū qđ multū dormit. t dī sic. qz somnus facit glires pingues t crescē. Tota enī hyeme dormiūt. t qsi mortui existūt. estate reuiuiscunt. t dī a gliscо cis. Aq etiā glis glissis. i. cardu. q aliq dī lapa. Itez a gliscо scis dī hec glis glitis. terra argillosa. vñ
Glis aial glis ēra tenax glis lapa vocat. Ris primū. glitꝫ tenet altera. tertia glissis. Ris animal. tis terra tenax. sis lapis vocat. Hic aial. hz terra tenax. hoc lapa vocat. Sic genus t nomen cognoscitur t genitiuus. Itē a gliscо cis hec glis glidis. i. musa panis.
Glissosus sa sum. i. laposus. vel lapa seu glisse plenus. t dī a glis glissis.
Gliteus tea teū. i. terreus. t dī a glis tis
Glitosus sa sū. i. argillolus. t dī a glis tis
Globus bi. ms. t hic glomꝰ mi. t hz glomꝰ meris differūt. Glomꝰ merꝫ. ē coadunatio t glomeratio filoz. Glomꝰ mi. illud idē vel circulꝰ
Globꝰ vo ē aliarū rerū coadunatio t cumulus Ūn proprie dī globꝰ quodlibet solidū t rotū dū. s. solida rotunditas hūs tres cōles dimensiones. vt mundꝰ. Ūn mundꝰ dī proprie globosus vel globatus. Ūn Martial. Mundꝰ genitus ex qtuor elementꝫ. Idēqz totus in modū sphere globatus. Inde globosus sa sū. t cōpatur. Inde globositas tatis.
Glozia rie. i. frequēs fama cū laude. t dī a clarius qsi claria a frequentia claritatꝫ. vl dī glo

ria quasi glaurea. i. gerēs laureā. ꝛ ē etymo. Jñ
glorioſus ſa ſū. ꝛ cōparatur. Jñ glorioſitas tatꝭ
Et cōponiť. ingloriosus ſa ſū. qui eſt ſine glo/
ria. i. triumphis. ꝛ ingloriosus. imemor gr̄ie
Gloriola le. dimi. pua gloria
Glos glotis. f. t. i. cognata. ſ. vxor fris. ſz glos
glozis. i. flos. ſed glos gloſſis. eſt lignū putri/
dū. Vñ glos glozis flos ē. glotꝭ femia fratris
Glos gloſſis lignū vet⁹ nocte serenū
Gloſa ſe. dr̄ a gloſſa qđ ē lingua. Et diſtat int
cōmētū gloſā trāſlationē ꝛ textū. Cōmentū ex
poſitio ē verboꝝ iñcturā nō ꝓſideras ſz tm̄ ſen
ſū. nam fuit enī expoſitiōi ſnie alicui⁹ libri ꝛ non
ꝓſtructiōi lr̄e. Accipiť tm̄ qñq; cōmentū largi⁹
. ſ. pro q̄libet libro. ꝛ tūc ſic diffiniť. Cōmentū
eſt plurīū ſtudio vl̄ doctrina in mēte habitoꝝ
in vnū collectio. Gloſa eſt expoſitio lr̄e ꝛ ipſi⁹
ſnie q̄ nō ſolū ſniam ſed etiam verba attendit
Vel gloſa dr̄ expoſitio ſnie lr̄am ꝓtinuās ꝛ ex
ponēs. Vñ dr̄ gloſa q̄ gloſſa. i. lingua. qz tāq;
lingua doctoris adeſſet ꝛ exponeret. ſic lr̄e expo
nende inſiſtit. ꝛ ſenſuꝫ enucleat. Tranſlatio eſt
expoſitio ſnie p aliā linguam. Textus eſt liber
ipſius doctoris continens tractatum ſine lit/
tere vel ſententie expoſitione. Et a gloſa dici/
tur hec gloſula le. i. pua gloſa. ꝛ gloſari⁹ ria riū
qui gloſat vel qui gloſatur
Gloſſa ſe. i. lingua. ꝛ produ. p̄mā. Vñ. Oſ/
ſe caret gloſſa per quā frangunť ꝛ oſſa. Jñ glo/
ſula. i. pua gloſſa
Gluten tinis. n. t. eſt terra tenax vtilis ad cō/
pages nauiū ꝛ alioꝝ vaſoꝝ. qđ ꝛ bitumē inis
dicitur. Jñ glutineus nea neū. i. de glutine exi/
ſtens vel ad gluten ptinēs. ꝛ glutinoſus ſa ſuꝫ
. i. plenus glutine vel tenax
Glutinū ni. n. s. dicť quicq̄d ꝓiungit. ſ. vin/
culū. Jñ hoc glutinariū rij. idem. Proprie tñ
glutinū eſt illud tenax qđ fit de glutine ad ali/
q̄d liniēdū. ꝛ coz. ti. Vñ in Auroza. Jnuiſcat
limus. ſic ꝛ ex glutino quodam.
Gluto onis. m. t. i. leccator vel deuorator

G ante N vel O

Gnarus ra rum. i. ſciens. perit⁹. doctus. ſ. qui ex
arte ſcit qualiter aliquid fiat vel ſit faciendum
vl̄ qualiter fieri debeat ſiue illud faciat ſiue nō.
ꝛ dr̄ gnarus pro narus. ꝛ apponiť g p ꝓthesin
Gnatus ti. i. filius quaſi generat⁹. Et hec gna
ta. i. filia quaſi generata.
Gnauus ua uū. dicť pro nauus. ꝛ apponitur
ibi g p prothesin
Gnidus di. gnido inſula ē. de q̄ Actuū. xxvij
Et vix deueniſſem⁹ circa gnidū
Gnoſtici q̄dā heretici q̄ ꝓpter excellētiā ſcie ſe
ita appellare voluerūt. Animā naturaꝫ dei eſſe
fingūt. deū autē eſſe bonū ꝛ malū ſuis dogma/
tibus fingentes
Golgotha ſyrū eſt. ꝛ interpretať caluaria. non
ob caput vel caluitiū Jde qđ mentiunť ibi ſe
pultū ſed ob decollationē dānatoꝝ. Vñ Jo/
hannis. xix. Hebraice golgotha.
Goliardi. bufones. ioculatores idem ſunt
Golias lie. proprīū nomen cuiuſdaꝫ philiſtei
quē interfecit Dauid. vñ Auroza. Exigu⁹ ma/
gnū vicit puer ille Goliam
Gomor menſura eſt antiqua continēs quin/
q; ſextarios
Gorgon interpretať terror
Gorgones quas fingūt poete meretrices fuiſ/
ſe crinitas ſerpentib⁹. que ſe aſpicientes puer/
tebant in lapidē hītes vnū oculum q̄ inuicē
vtebāť. Fuerūt ꝓ tres ſorores. ſ. Stenio. Eu
riale ꝛ Meduſa vnius pulcritudinis. Phor
cynis filie vni⁹ oculi q̄ ita ſpectatores ſtupefa/
ciebāt. vt etiā vertere eos putarent in lapides
Gorgones dicte q̄ george. i. terre cultrices. nā
ge terra. orge cultura dr̄

G ante R

Grabatū ti. n. s. i. reclinatri capitis ſuſceptio. ꝛ
videť componi ex gra qđ eſt caput. ꝛ batin qđ
eſt gradus. ſ. ad qđ gradimur vt ibi caput red
nemus. Genus lecti ē. ꝛ produ. p̄. Jnuenitur
etiaꝫ hoc grabatū p̄. cor. p gremio. Vñ. Pro
gremio grabatū p lecto pone grabatū
Graculus li. auis quedaꝫ. ꝛ dicť a garrio is.
Eſt enī loquaciſſimū gen⁹ aialis. ꝛ vocab⁹ im/
portunū. ꝛ cor. cu.
Gradale lis. dicť a gradus. qz gradatim can/
tatur poſt mīſoriū. Fm Hugī. Quidam tñ dicūt
graduale lis
Gradarius rij. i. palefredus. ꝛ dr̄ a grad⁹. Et
eſt equus mollis inceſſus ſine ſuccuſſatura in
nitens ꝛ incedens. Et gradarius ria riū. quod
fit gradatim
Gradatio color rethoric⁹ eſt. ꝛ fit cū de p̄ceden
ti voce ſubſequēs formať. q̄ſi per gradū vocū
vt. Quid leuius fumo vel flāma flamē. quid
flamine ventus. Quid vento mulier. q̄d mu/
liere nihil.
Gradiuus ui. i. mars. ꝛ dr̄ a gradus. qz grada
tim incedit ad bellum. Vel gradiuus a gradin
dicť qđ eſt vibratio haſte. Vel gradiuus di/
citur quaſi craton diuus. i. potens deus
Gradus dus dui. dicť illud per qđ aſcendit
ad altare. vel ad pulpitum. vel ad aliū locum

Gradus etiã est status. ꝛ ꝓprie dignitatis. Et grad⁹ ẽ iter ordinatũ. Jñ gradati. i. ꝑ gradus Jtẽ grad⁹ ſm goff. ꝛ hoſti. in ſũ. de. ꝓſan. ꝛ affi. eſt quedã hitudo. ſiue diſtãtia plonaꝝ adinui cem cõſanguitate ꝛ affinitate ſibi ꝓiũctaꝝ fcã collatõe ad cõem parẽtem Uel eſt vn⁹ ꝓlone diſtãtia ad aliã in linea cõſanguinitatis. vt. l. i. cũ ſe. ℌ. uſq; ad ℌ. affinitatis.

Gramme. mes. grece latie dicĩ linea. vñ greci dicũt hoc grãma tos. i. littera. Unde Theodol⁹ Grecoꝝ ꝑm⁹ veſtigat grammata Ladin⁹. Jñ grãmatus qui ſumit initiũ legẽdi. vel qui pa ginãs legere poteſt.

Grãmatica ce. vl' grãmatice ces. dr a'grãna qđ eſt littera q̃ſi lrãlis ſciẽtia. nõ a'ꝑma ꝑte ſui. qz primo tractat de litteris. ſed ꝑ effectũ. qz efficit litteratũ. Unde ſic deſcribitur.

Grãmatica eſt ſciẽtia recte ſcribendi recte pro nunciandi. recte conſtruendi gnara.

Gramen. inis. n. t. põt dici q̃libet herba ꝛ dr a germino. nas. eo q⁹ germiet. ſicut robur oĩs ligni cutis. ꝛ ſpes. qz ſit firmiſſima. Spẽcial'r tñ grãmẽ ẽ quedã herba q̃ naſcĩ ex hũano ſãguie Et etiã quedã alia herba q̃ etiã mortua recẽti herba renaſcĩ. ꝛ vulgo ita vocaĩ. ꝛ dr ſic quia m'ltum germinãdo multiplicaĩ. Ul' dr a ſitu ſ. ab agro. qz primoꝝ agroꝝ ſit. Unde ꝛ ipm' greci agreſte nũcupauerũt. Oñq; etiã inueniĩ ꝓ radice talis herbe. Jñ gramine⁹. a. ũ. qđ totũ ẽ ex gramine. vel qđ ad gramẽ ꝑtinet. ꝛ grami noſus. ſa. ſum. qđ gramine abũdat vt locus.

Grandeu⁹. ua. uñ. pe. pd. i. grãdis. eui. ſ. ſeneꝫ ꝛ dr a grãde. ꝛ euñ. Unde Innocẽti⁹. lxxvij. diſt Quicũq; in verbo grandeuus ꝛc.

Grandiloquus. qua. quũ: i. grandia loquẽs.

Grandis. dis. cõ. t. ꝛ hoc de. i. magn⁹ Sz grandis ad corp⁹ Magn⁹ ad aĩm referĩ Jñ grãtitudo. dinis. ꝛ hec grãditas. tatis. Et ꝓpoĩ grã dis. pgrãdis. tãgrãdis q̃grãdis. i. valde grãdis

Grandiſonus na. nũ. i. grandia ſonans.

Grandiuſcul⁹ la. lũ. pe. cor. i. aliq̃ntulũ grãdis

Grando dinis. dr a granũ eo q⁹ ſilitudinẽ grani habeat. Jñ grandine⁹ nea: neũ. ꝛ grandino ſus ſa. ſum.

Granum ni. n. s. eſt generale nomẽ cuuſlibet ſeminis. ꝛ dr a grandis qz creſcẽdo grande effi citur: Per excellẽtiam tñ frumẽtũ dr granum Jñ hoc granulũ li. ꝛ hoc granellũ li. dimi. et hoc granarũ rij. loc⁹ vbi granũ reponitur.

Graphia phie. id ẽ ſcriptura. ꝛ dr a graphos id ẽ ſcriptor. Jtẽ graphi⁹ phij. ꝛ hoc graphiũ. phij. i. ſtilus cum quo ſcribitur in cera.

Graſſator oris. m. ſ. qui crudel'r agit latro. ꝓe dator ſeuiẽs crudeliter. ꝛ homicida.

Grates. tiũ. f: g. i. gratie. Sz grates dco agũt Gra ℌo hoibus. Sz ſepe vnũ ꝓ alio ponitur.

Gratia tie dr a gratis. Et ẽ donũ vel donatio amor ꝛ dr gratia q̃ſi gratis data. Jñ hec gra la le dimi. i. pua gra Jnpe gratioſ⁹ ſa ſum. i. ple nus gratia Et dr ꝓprie gratioſus qui pl⁹ vni cuiq; q̃ meretur tribuit.

Gratuitus ta tũ. i. gratiſ dat⁹ ꝛ habitus.

Gratus ta tũ tria ſignat. Nã gratus. i. grãz ℌ uans gratioſus acceptabilis placit⁹ Et grat⁹ i. memor bñficij Et grat⁹. i. remunerat⁹ Et ꝓd primã. Unde Grati⁹ Grata ſupueniet que nõ ſperabitur hora.

Grauaſcellus li. m. s. i. aliq̃ntulũ grauis

Grauis ue con. t. ꝛ hoc ue dr a grandis qz q̃ grandia ſunt grauia ſolent eſſe Et eſt graue de natura ſed grauidñ de accidẽti. i. fecũdicate vt Arbor grauida pomis ꝛ mulier grauida fetu Jtẽ graues dicim⁹ autẽticos venerabiles Unde ꝛ o temptibiles leues dicim⁹ Et dr grauis ꝑ eoſtlio ꝛ cõſtantia qz non leui motu diſſilit ꝛ fixa cõſtantie grauitate ꝓſiſtit Jñ hec grauitas tatis idest firmitas venerabilitas maieſtas ꝛ hec g uedo dinis.

Grauitas ex põdere ai ꝛ ſententia cõſtat Sed grauedo vel grauitudo corpis ẽ Jtẽ quita ho mis etas dr grauitas q̃ eſt declinatõ a iuuẽtu te i ſenectutẽ nec dñ ſenect⁹ ſz iã nõ iuuẽt⁹ Jtẽ grauis multa ſigt Unde. Pond⁹ ꝓſona v. l lec tio femia pgnãs. Odq; moleſtat dr eẽ graue

Grauiſon⁹ na nũ ꝛ Grauid⁹ ca cũ ꝛ Grauilo qu⁹ q̃ quũ. i. grauia ſonans dicẽs loquens. i. ponderoſa moleſtia vehementia

Grecus ci fuit rex grecie. Jñ hec grecia cie ꝛ hinc grec⁹ ca cũ ꝛ grecalus la lũ Jtẽ greciſdi uiſi ſunt in quiq; ptes Quidã dicũtur attici quidã boetes q̃dã eoles q̃dã doꝛes q̃dã iades Unde ꝛ lingue grecoꝝ dicũt q̃q;. f. attica boetica eolica doꝛica iadica.

Gremiũ mij. n. s. i. ſinus Jñ gremiolum li di mi ꝛ gremioſus. a. um. ꝛ gremiatus ta tũ qui habet gremium.

Greſſus ſus ſui. i. paſſus vel ꝑs vel veſtigiũ pedis ꝛ dr a gdior Jtẽ greſſ⁹ ſa ſum ꝑticipium

Greſſutus ta tum. pe. pd. qui magnos habz ꝑ tes vel magnos facit greſſus.

Grex gis. m. t. differt ab armento qz armentũ maioꝝ eſt animalium vt equoꝝ boum. Grex minoꝝ vt capꝛarum ouium.

Grillus li nomẽ habet a ſono vocis hic retro ambulat terrã terebꝛat ſtridet vocib⁹ venaĩ eĩ formicã Jñ ℌ grilletũ ti loc⁹ vbi abũdãt grilli

Griphes.phis.mas.g. vel griphe.phes. ē aial q̄drupes et pēnatū Sūt em griphes alites ferē. ꝛ sunt in oīb⁹ leonib⁹ sil'es p̄ter alas ꝛ faciēs. quibus aquilis ꝺueniunt. et multū eḋs infestant et eis inimicanť adeo ꝙ equitē armatū cū equo in sublime rapiāt. Uel fm Remigiū Griphes sunt aialia terribilia ꝛ fortia. q̄ corpus hn̄t leoninū pedes aūt ꝛ alas ꝛ rostꝝ vt aquila. iō q̄ p terrā currūt vt leones. ꝙ aera volant vt aues. Griph⁹. pi. i. supbus. ceruicos⁹. Un̄ canens supbos et ignobiles gripos vocamus. qz p̄ ceteris supbi sunt.

Grossus. sa. sum: i. rudis villan⁹. Jn̄ hec grossitas tatis. et hec grossitudo. inis ꝛ hec grossicies ei. Et hic gross⁹: si. Et sunt grossi ficus īmature inhabiles ad comedendū. ꝛ ꝓpꝛie ꝑmitie que ad pulsum venti facile cadūt. Un̄ Apoc. vi: Sicut ficus mittit grossos suos. cū a vento magno mouetur.

Grucula. le. dimi. i. pua grus.

Gruin⁹. na. nū. quod ptinet ad gruē.

Grumus mi. i. cumulus: aceruus. ꝺgeries Jn̄ hic grumulus. li. in eodē sensu. Itē grum⁹ vel grumul⁹ ꝺr ager a tumore. Et hec gruma. me. crusta que fit in lateribus dolij ꝑptervinū. Jn̄ grumos⁹ sa. sum. et hec grumositas. tatis.

Grunda: ę. f. p. i. inferior ps tecti capane a q̄ stillat aqua. Jn̄ hec grūdula. le. dimi. Et hoc grūdatoriū. rij. idem ꝙ grūda vel qd̄ stillat a grūda. vl' sup qd̄ stillat. Et p ꝺpositōz hec sug grūda de: qd̄ ē int' tectū. et parietē. vl' ipa grū

Grus gruis. auis q̄dā. ꝛ ꝺr a sono vocis da.

Guadia. ę bita cōstitutio. Jn̄ guadiare. i. guadiam ꝺstituere vel guadiā firmare.

Guardia feuda sunt que ꝺstituūtur aliquibus ꝑpter custodiā rei dn̄i ꝺstituentis.

Guardio. ꝺr ille cui talis custodia ē cōmissa Uel ꝺr guardian⁹. qui etiā ē supior inter frēs minores custodiens ꝺuentū.

Gubernio. onis. i. gubnator. ꝛ ꝺr a guberno.

Guidagia. dicūtur q̄ danť ꝑ ducatu vl' ꝺductu p terrā alicui⁹ vt securius vadat. Sz gabelle. danť ꝺ ꝺctibus. vt ꝺ emptōe p emptorē.

Gula. le. f. p. i. anterior ps colli. Posterior ꝺr ceruix. ꝛ ꝺr a'gala. qz illa ps colli solet eē cādida. vel ꝺr a gutture. Jn̄ gulosus. sa. suz. i. lecator. ꝛ gulositas tatis. Et cor. gu. Un̄ Auora. Lepas post manna turba gulosa petit.

Gulo. onis. ꝛ gulonus ni. ambo p leccatore.

Gulus. li. genus nauigij pene rotundū ad modum gutturis.

Gumi. n. g. i. indecli. ē lachryma arboꝝ q̄ ē ḡsti gutta. ꝛ ꝑmo gutta erit a ligno. ꝛ inde durescit ꝛ fit gumi. Jn̄ gumosus sa. sum.

Gurdus. a. um. i. inept⁹ stult⁹: inutil'. ꝛ īpertinus ꝛ p̄cipue in comessationibus recipiendis

Gurges. gitis. m. t. ꝓpꝛie ē loc⁹ altus ꝛ profundus in fluīe. Per tabinosim tn̄ ponit sepe pro mari vl' p loco profundo in mari quā tabinosiz solent etiā autores elenare p adiunctōz epitheti ist⁹. s. magn⁹ ꝛ alt⁹. vel vastus. vl' ꝺsiliuz ꝺr gurges a gutt. qz ē q̄si gutt fluis Et cor. pe. in gtō. vn̄ Ouidius de arte. Quo mime ece/dis gurgite piscis erit.

Gurgulio. onis. f. t. quedā ps in ore. cui prīm est ruīmē. cuius meatus ad os ꝛ nares ꝓtendit hn̄s viā qua vox ad linguā trāsmittit. vt ꝑ sit verba collidere. Itē gurgulio inuenit p q̄/dam verme q̄ comedit legumia. sz in hac sig̃one ꝛbet potius scribi p. c.

Gurgustiū. stij. cella modica vel dom⁹ paupā angusta secreta. ꝛ tenebrosa. Uel loc⁹ tabnarū tenebrosus vbi turpia cōuiuia fiunt. Uel vbi pisces mittūť. vel rete piscatoriū. Un̄ Job. xl Nunq̄d implebis sagenas pelle eius. et gurgustiū piscium capite eius.

Gurgutin⁹. na. nū. i. ad gurgitē ptinens ꝛ ꝺr a gurges. gitis. et pdu. ti.

Gustus us. ui. vn⁹ ę quinq̄ sensibus corpis.

Gutta te. ē aqua que stat ꝛ paꝝ fluit. Stillat ꝺo que cadit. hic stillicidiū stilla cadēs. Stria em̄ grecū. i. gutta Jn̄ ꝺr stilla dimi. Dū ā stat ꝛ pendet ę tectis vl' arboribus. q̄si glutinosa gutta ē. vn̄ gutta q̄si glutta. i. glutinosa a glutine. dn̄ ceciderit stilla. Gutta etiā ꝺr quedā infirmitas. Itē guita ē q̄dā spēs aromatica suauis odoris. gustus aūt amarissimi. ꝛ ꝺr alio noīe aroma. Un̄ Est pluuie gutta spēs vl' aromatis ertat. Dr̄ et sepe passio gutta forte.

Guttosus. sa. sum. i. guttis plenus.

Guttula le. dimi. i. pua gutta.

Guttulus. li. quidā minut⁹ piscis.

Guttur. turis. n. t. ē ps colli. ꝛ ꝺr a garrio ris. q̄ garrur. qz inde garritus ꝓcedit et pdu. ꝓmaz. Un̄ Auroza. Qd̄ guttur transit nō ꝓfit ibi.

Guttura ne. f. p. i. infirmitas gutturis. q̄ solet cū inflatione gutturis euenire. Jnde guttur/nosus. sa. sum. habēs talē infirmitatem:

Guttarniū. rij. quoddā vas aquatile in inferiori pte pforatū qd̄ inferi⁹ ęguttat aquā.

Guttus. ti. m. s. genus vasis vnguētarij. ꝑ brevitate a gutta dictus. Jn̄ hec guttū. gutti vnguentū in eodē re positū. Un̄ Juuenal'. Non opposito pauidus tegit inguina gutto.

Guua vel guina. vas vitreū vel cucurbita qđ ventosa dr. t videt dici a gula. quasi gulosa in sanguine accipiēdo. Pap. ho dr. Guua vas vitreus que a latinis a similitudine cucurbite vētosa vocatur. que aīata spū p igniculū in superficiem trahit sanguinē.

H ante A

Habel interptatur iustus vel luct⁹ q̄ noīe pfigurabatur occidend⁹. Idē t vanitas. qr cito solutus vel sublatus est vel subtractus.

Habena. ne. f. p. i. lor t retinaculū freni. et dr ab habeo. qr ea habem⁹. i. retinem⁹ eq̄s. Inde habenat⁹. ta. tū. i. habenā; hñs vl habena ornat⁹

Habenula. le. dimi. i. pua habena.

Habilis. lis. cō. t. t hoc le. i. ad habendū cōmodus. aptus. t opportunus. cōgru⁹. t cōpar. In habiliter adver. t hec habilitas. atis. Et cōpos/nit habil. i. nō habilis In ihabilitas tatis.

Habitabilis. lis. t hoc le. qđ habitari pt t dr ab habito. Et cōpoit inhabitabilis. i. nō habitabilis. Et hoc habitaculū: li.

Habit⁹ tus tui. i. q̄litas corpis p applicatōes aduenīes. difficile mobilis. Habitus ille nihil aliud ē q̄z habilitas ad actū. Itē habit⁹ est vestimentū. vt iste mōach⁹ habitū gerit mōachalē. Itē habit⁹. i. stat⁹ vl volūtas. vl appetitus: vl act⁹ siue passio habēdi. Itē habitus ē principiū dr habito. Itē habit⁹ ta. tū. ponit p pingui In hitudo dinis. i. ꝓpositō corpis. vl moles. vel pinguedo. Uel habitudo dr aptitudo. vl pprietas habēdi. vl ꝓuenīetia. In habitudinar⁹. ria. rū. q̄ aliqua habitudie se habet ad aliq̄d. vl qđ ptinet ad habitudinē.

Haeriāni. quidā heretici ab haerio dicti sunt Qui offerre officiū vl sacrificiū p defunctis spnūt

Halitus. tus. i. odor vel spūs. t pdu. ha. Un Halitus est flatus alit⁹ nutritus habet.

Hamis. tis. m. t. i. fustis aucupabilis. s. ygula que sustinet rete quo capiūtur fere. vl que leuat rete in quo capiuntur aues.

Ham⁹. mi. m. s. ē ferrū recuruū cū quo capiūtur pisces t pd. pmā. sz amo as. eā cor Unde Unā sp amo c nō soluor ab hamo Ham⁹ ec ē macula lorice t pd. pmā. In hamat⁹ ta. tū: i. curuatus ad modū hami vl uncinis circūdatus. vl squamis ꝓtertus. Un. i. Reg. xvij. Et lorica hamata. Dr em ham⁹ asser ꝺclauis qui subtegitur terre in vineis sub arbor⁹ defen/dendis vl in domo circa scrinia t thesauros vt si aliq̄s fur ingrediatur eius pedib⁹ infigat/et ita fuerit deprehendatur. et sic cor. pmā.

Hara. re. qñ ponitur p stabulo porcor aspiratur. et cor. pmā. sed p altari pdu. pmā. t nō aspiratur: vides supra in ara.

Hasta. ste. f. p. ab astu dr. qr astutū querit dūz in ea vtenda.

Hastifer. ra. rū. qui fert hastā.

Hastiger. ra. rū. i. hastam gerens.

Hastile. lis. n. t. pr. p. ponitur p lingno lāceet p pte candelabri a stipite directe pcedente.

Hastiludiū. dij. quidā ludus militū cū hastis. scz qñ equites currunt et frangunt hastas.

Haustus tus tui. attractio. euacuatio. vl bibitio. Iste haustus ē ius hauriendi aquā dr puteo vicini cui eo inuito iure futuris ascribit.

Hauritorū vl hausorū. n. s. dr loc⁹ dr q̄ vel vbi hauritur. vl instrm hauriendi.

Hauritorius. ria. riū. qđ ptinet ad hauriendū

Haustra stre. f. p. qđ et haustrū inuenit. i. rota hauritoria. ab hauriendo aquas qđ etiā ꝟ girgillus dr. quia in girū vertitur.

H ante E

Hebdoas. adis. pr. cor. ē spaciū septez dierū. et dr ab hepta. qđ ē septē t doas qđ est dies. Et sil⁹ dr hic ogdoas. adis. spaciū octo dierū t dr ab octo et doas.

Hebdomas dis. et hec hebdomada de. dr ab hepta gre. qđ latine dr septē. q̄si heptomada. a numero septē dierū quor repetitione t mēses. et anni. et scla pagunt Un Daniel. ix. Hebdomadas vna t cor. do. In hepdōadari⁹ ria. rū qđ ptinet ad hebdomadā. Et ꝟ hebdomadari⁹ rij. q̄ p hebdomadā curā gerit p socijs sup cibarijs. vl in chorō officiū fac. Et vt dr Pap Hebdomada deberet scribi p. p. nā derivat ab hepta greco. i. septē latine. sz qr apud latinos. p. añ. d. nō repit trāsit. p. in. b Itē hebdomades etiā sunt ꝺceptiones q̄ fiūt inter nēte q̄ primote sunt oibus. vt Si dr equalibus equalia demas. que relinquūtur sunt equalia. prim nota sapientibus tm. vt in corporea in loco non esse. Et declinatur hec hebdomas. adis. et pluraliter. hebdomades hae hebdomadū.

Heber fuit pnepos Sem. t interptatur transitus. Et hec interptatio ē mystica. eo q̄ ab ei⁹ stirpe transiret dns. nec pseueraret in eis translata ad gentes grā Ex ipo em orti sunt hebrei Ab heber hebre⁹. brea. breū. qđ interptat trāsiens. vel trāsitus. vel transitor. pter pdictam cāz. Un hebrei dicti sūt quidā heretici. q̄i trāsitores. q̄ noiē admouēt. vt dr peiorib⁹ ad meliora transeant t pristinos errores relinquant

Hebēn⁹ ni.pe.p.f.s.arbor q̄ cesa durescit in lapidē.cui⁹ lignū nigrū ē.et dr hebenū. Jn hebeninus.na.nū.i.de hebeno existens.

Hebes betis.i.piger tard⁹ obtus⁹ stupid⁹ amēs

Hebeo onis vl' hebeon onis.i.paup. Jn hebeonei.vl' hebeonite dicti sūt q̄dā heretici.q̄si a pauptate itelligentie.xp̄m em̄ p̄ puentū soluz viz iustū putāt effectū qui multū errāt.

Hi semiudei sunt.et ita tenēt euāgeliū vt legem carnaliter seruēt. Jn hebeonius nea.neū. et hebeonicus.ca.cum.

Hebetudo.inis.f.t.i.pigrita.fatuitasobtusio tarditas. Et inuenit̄ scriptū p ibi quidā tm̄ volunt q̄ scribaī per be.

Hecatheca.ce.dr solariū. Ulī dicit glo.sup illud. Ezech.xli. Hecthecas ex vtraq; parte. ꝛc.

Hecthecas quas rome vocāt solaria ꝛ cenaculoz pietibus eminētia.vel menialia ab eo qui ea p̄mo inuenit.

Hector.oris.pe.gti.coz.sicut greca ppria i oz vt actor.toris. Hector.toris. Ulī Ouidius.

Hectora vonauit p̄amo.p̄ce motus. Achiles.

Herder.re.pe.coz.ē gen⁹ herbe q̄d arboribus adheret.et dr ab hereo.res.quasi arbor⁹ rependo adhereat. Jn hederin⁹.na. nū.

Hedus di.m.s.ē fetus capelle. Jn hedul⁹.li. dimi.i.puus hedus.

Helchana.interptaī xi zel⁹.vl' xi possessio.et coz.pe. Ulī auroza. Helehana qui dn̄m possessio dicitur illos.

Heleison.vel poti⁹ eleison.ē quòddā verbum grecū et idem est q̄ miserere. Ulī dr Christe/eleyson.i.christe miserere.

Helena.ne.pe.coz.ppriū nomē cuiusdā mu/

Heliades.de.m.g.filius vel nepos /lieris. solis.et dī ab helios q̄d est sol. Et subtracta. ꝛ syllaba ab heliades.dr hec helias heliadis filia vel neptis solis.

Helias ppriū nomē et interptatur dn̄s deus.

Heli vel potius eli.lama esabthani idē q̄d deus meus deus meus vt quid dereliquisti me.

Heliodorus.ppriū nomē cuiusdā viri.et inuenitur pe.pdu. Ulī Horatius Hospitō modi/co recto comes Heliodorus Jnuenitur etiā t correpta. Ulī Pantheon Corpus Heliodori fodiunt abeuūtq; latēter. Sicut em̄ Theodorus.coz.pe.p̄m cōem vsum.ita et heliodorus.licet aliq̄n inueniaī pe.pdu. Ulī Juuenalis. Lautoz pueros artē di. Theodor⁹.q̄d auctoritati ascribimus.

Helios grece.latine dicitur sol.

Heliotropia.pie.quedā gēma valde clara t pspicua que colores mutat p̄m variatōez coloz

In sole vī rubea apparet in mane et vespe.t dr ab helios q̄d est sol.et tropos q̄d ē uersio. vl' dicit sic.q̄ posita in labris eneis.radios solis mutat sanguineo colore repcussos. ſz extra a/quā in modū speculi solē accipit. Jnuenit̄ etiā liotropius.pij.p eodem lapide.

Heliotropiū.pij.ē q̄dā herba.et dr ab helios. q̄d ē sol.t tropos uersio.q̄ solis motib⁹ folia circūacta uertit. Ulī t a latinis solsequiū dr. Nam et sole oriēte flores suos aperit.sero claudit cū sol occubuerit. Jpa est quā latini in cubū situaticū vocāt. Hec t verrucaria dr.q̄ extinguit verrucas.

Heliseus interpretatur dn̄i salus.q̄ multas virtutes fecit.et famē pellēs pplm a morte liberauit et saluauit.

Hema grece sanguis interptatur latine.

Hemathia.i.sanguinolenta p̄p̄ multa bella.

Hemicycl⁹.cycli.i.dimidi⁹ circul⁹ t dr ab hemis et cyclus. Ulī hemicyclus q̄nq; dr sedes. dimidiū circulū habens.i. arcum.

Hēma.me.quedā mensura mediū sextariū p̄tinens.et dr ab hemis.q̄d est dimidiū.

Hemiolius.lia.liū.i.p̄tinens totū t dimidietatem. Jn hemiolicus:ca.cum.

Hemis dicunt greci dimidium.

Hemisphēriū.sphēriī:i. dimidiū sphere. Et sūt duo hemisphēria.s.supi⁹ t iferi⁹. Supius colim⁹ nos t antei nī. Jferi⁹ colūt antipodes nr̄i t eoz antei si tm̄ verū ē istos pplos ē.

Hemistichiū chij.dr dimidi⁹ vsus.t dr ab hemis.q̄d est dimidiū.t stichos.q̄d est versus.

Hemitheos.thei.i.dimidius deus.s.q̄ exptē patris vel matris ē tm̄ deus.sm̄ poetas.

Hemitogiū.gij.n.s.i.dimidia toga dr ab hemis: et toga quod est vestis.

Hemitriceus.triceī.i.febris acuta. Et sūt tres hemitricei.minor.medius et maior.

Henatini gigātes.siue robusti.siue potentes. aut humiles consurgentes.

Hēnon.vallis tristicie vel vall' interfectionis

Henophor.ri.vas vinariū aptū ad ferendū vinū t dr ab henō.q̄d ē vinū t phoros q̄d est ferre.

Henon grece.vinū dicitur latine.

Henomellū.li.i.vini.vel mulsi et mellis p̄fectio.et dicitur ab henon q̄d est vinū et mel.

Hepta grece latine dr septem.

Heptheminimeris.ē q̄dā spes cesure. q̄ septima syllaba naturaliter correpta p̄du. Septia dicō respectu triū spondeicoz pedū.vt hic Tātalus et sene perijt iniuria mensc: Et fit in p̄ncipio quarti pedis siue sup septimā syllabam.

Herba.be.dr ab aruo. Jacto em̄ semie in aruū

non lōgo tpe post ipm pullulat in herbam. vl' q3 terre fixis radicib⁹ adheret. Jñ h herbarū rij. i. locus vbi herbe crescēt vel abūdant. Jñ herbus ba brū. de herba factus vel ad herbā ptinens/vel viridis Et herbosus sa sum. i. plenus z abūdans herbis. Et herbidus da dū. pe. cor. i herba plenus herbosus. l' q3 hz herbā. Jñ hec herbiditas tatis

Herbilis. ɔ. t. z hoc le. pe. cor. i. herba abūdās

Herbilis etiā vocaf anser herba pastus

Herbula le. pe. cor. i. pua herba.

Hercules dr q3 heris cleos. i. lite gl'osus ab heris qđ est lis z cleos gl'a. vel q3 heros gl'osus. ab heros z cleos. vel q3 here. i. dñe. s. Junonis gl'a. ab hera z cleos. Jñ herculeus lea. leū. z herculin⁹ na nū

Hereb⁹ bi. i. infern⁹ z dr ab hereo q3 nimis adheret illi quē capit. Et ē hereb⁹ ppie tartar⁹. scz pfundissim⁹ loc⁹ inferox. z cor. pe. vñ Lucan⁹ in. ij. Qvtinā celiqz tris herebiqz liceret

Heredicapa pe. ɔ. p. q hereditatē alteri⁹ capit

Heredipeta te. ɔ. p. q alterius hereditatē petit vel cupit.

Herediscinda de. ɔ p. q alti⁹ hēditatē scidit l' hēditacula le. dimi. i. pua hēditas /aufert

Hereditalis lis. ɔ. t. z hoc le. z hereditari⁹ ria riū in eodē sensu. s. ad hereditatē ptinēs vel q hereditatē accipit vel accipere valet

Hereditas est successio in vniuersum ius qđ defunctus habuit. vt. ff. de ſ. sig. l. nihil aliud est hereditas. z. l. bonor. e. ti.

Hereditas addita ē illa de q heres se intromisit auctoritate ptoris. imo auctoritas ptoris nō est necāria. sed sola volūtas sufficit. vt Jnsti. de here. q3. z diffe. §. Itē extrane⁹. Hec⁹ i petitōe bonor⁹ possessionis. vt ibi no.

Hereditat⁹ tus tui. i. hereditas

Herediū dij. i. pdiū hereditatis.

Heremicola le. ɔ. p. i. heremū colens.

Heremipeta te. ɔ. p. q heremū petit

Heremita te. ɔ. p. dr ab herem⁹. q3i ab aspectu hoim remot⁹. Dozaf em in heremo solitari⁹ Jdē z anachoreta Jñ heremitic⁹ ca cū. z p. mi

Heremū mij. i. heremus.

Heremus mi. fe. s. dr ab hereo res p ɔtriū. qa nunqz vel raro fit ibi mā sio. Vel herem⁹ dr i una solitudo vbi nūqz hitatū est. Sed vsertū vbi aliqñ hitatū est z nūc velictū est. Jñ heremitic⁹ ca cū

Heres dis. ɔ. t. dr ppie fili⁹ heri. q3 hero succedere valet in hereditate. licet z heredes dicātur alij q in hereditatē succedūt. Vel heres ē ille q succedit in vniuersum ius defuncti. l. cū heres. ff. de diuer. z temp. pscrip. Vel ē dñs hereditatis. q fit a ditione in voluntarijs. §. fi. Jnsti. de here. q3. z diffe. Sed in necarijs defertur ipso iure hereditas.

Heredē instituere est aliquē post mortē suā loco in oibus bonis suis dñm ɔstituere

Heres ab intestato est ille q succedit in ius defuncti sine oi testamēto. vt Jnsti. de here. q ab intestato deferunt

Heres fidei ɔmissari⁹ est cui ex fidei ɔmisso relicta ē hereditas dāda illi cui testator dispo/suit. dđo sic fidei tue ɔmitto vt hoc des illi

Heres legatarius ē ille q legatū accipit vl' cui legatū factū ē. vt l. q3tiēs. C. de here. Jnsti.

Heres legittim⁹ ē. q ex lege xij. tabularū aut ex iuris ɔsti. etiā sine testamēto succedit dēfuncto vt ſſ agnati primi. Jnst. de legit. agn. suc. i pn.

Heres necāri⁹ ē Filius heres institut⁹ in testamēto dñi sui. ab eo q facultates suas hz suspectas ne possit ex ip⁹ sic satisfieri creditorib⁹ q/bus est obligat⁹ adeo q nō credit alienū hereditatē suā adire. si heredē eū instituerit q fu⁹ heres fact⁹ ideo necārio dr heres. q3 sive velit sive nolit cogit suā hereditatē adire vt satisfaciat creditorib⁹. vt Jnsti. de here. q3. z diffe. §. i.

Heres suus dr filius q est in ptāte patris tpe mortis ipsius patris.

Heres domestic⁹ dr q est in ptāte morientis tē pore mortis dñi eum alius nō pcedit. Filio ei supstite z in ptāte patris exīte nepos ex eo q i ptāte aui ē. suus heres nō est. Jnsti. de here. q. et diffe. §. sui

Heres substitut⁹ dr q alij heredi instituto substituit. vbi grā. Si testator ita dicat ille hēs esto. q si nō velit. vl' nō possit eē heres. iste esto ei substitut⁹. Et hoc sive scdo tercio vel q3to loco alio in locū instituto deficiēte substituat. Nā scds dr ois q p⁹ pmū sequit. etiā si decim⁹ sit ff. de vul. substi. in pn.

Heredes sui z legittimi fm Azo. de suis z legittimis heredib⁹ appellant. q in ptāte morientis fuerūt. vt fili⁹ filia nepos neptis ex nepote natus ex filio pnat⁹ pnata seu pnepos. pneptis legittimi z naturales l' etiā legittimi tm vt adeptiui Heredes testamētarij dicūtur q ex testamēto heredes scripti sunt

Heredes tutor. licet nō sint tutores reneē tm in q3busdā q3si tutores inchoatōis. s. p defectū omissum. vt. ff. de here. Jnsti. l. i.

Hereſiarcha che. ɔ. p. i. hereſis pnceps. s. q fal sam de fide opinionē gignit. vel pmo inuenit. sicut Arrianus z alij ɔsil'es

Hereſis sis/vel seos. f. t. ab electione dicit. eo

ꝙ q̄cunq; vnā opinionē hereticā vel discipli
nā sibi elegerit putat eā esse meliorē. vt. xxiij
q. iij. heresis. Vel heresis interp̄tatur diuisio
et est grecum
Hereticus dr errans in fide. Vñ q̄cunq; in fi
de dubitauerit friuola adhesione heretic⁹ cen
sef. vt. c. i. de here. Etiā p hereticō habef q̄ sciē
ter hereticū nō reuocat. vt eo ti. c. ij. t hz Aug⁹
Heretic⁹ dr q̄ certā opinionē nouā t pūsam.
gignit vel sequit grā alic⁹ tpalis ꝙmodi l' ali
cuius gl'e vel p̄ncipatus. Itē q̄ puertit sacra
eccē sicʃ symoniac⁹. i. q. i. eos. Itē sacre scp̄te p
uersus intellector. xxiij. q. iij. heresis. Itē ois
excōicatus. iij. q. i. qd aūt. Itē homāe eccie
public⁹ iiurator. xxij. di. ois Itē q̄ al'r sentit de
articulis fidei q̄z rhomana eccā. xxiij. q. i. hec
est fides
Heretic⁹ ca cū. i. diuisus ab vnitate fidei eli
gendo qd sibi melius videtur. Sed scismā
tici sunt q̄ ab alijs sūt segregati Solo em̄ cō
gregationis gaudēt discidio. qz eodē cultu et
eodē ritu incedūt vt ceteri. t q̄si eadē opinā.
heretici ꝙ penitus alia opinant
Herilis l' ꝙ. t. t h le. res heri. vel ptinēs ad
hez. t dr ab herus. Jñ hec herilitas tatʃ
Heritudo dinis. f. r. i. dñatio.
Hermaphrodit⁹ ti. m. s. t hec hermaphrodi
ta dr q̄ vel q̄ vtrunq; sexū hz. t dr ab herma.
qd est masculus. t phrodi qd feia nuncupaf
Hic alio noie dr androgenus. hij extrā mā
millam virilem. sinistrā mulierē hūtes. vi
cissim coeundo t gignūt t pariūt. Et qz talis
homo nec vir nec mulier videf. t vtrūq; vide
tur. iō q̄dā sil'itudine hermaphrodit⁹ dr ca
strat⁹. qz nec vir nec mulier videf Vel herma
phrodit⁹ dr ab hermes qd ē mercuri⁹. t phro
dita qd est vē⁹. i. fili⁹ veneris t mercurij. q̄ ꝙmi
xtus ex illis vtrūq; sexū habuit. Jō ab illo dr
hermaphrodit⁹ t hermaphrodita in q̄ vter
q; sexus apparet
Hermagedo ꝙsurrectio in p̄za siue mōs glo
wsus interp̄tatur
Hermenia nie dr interp̄tatio. Et fm grecā de
clinatōz hermenias facit gtm̄. qd ꝙponif cuz
peri t dr perihermenias Hermeneuma atʃ
i. interp̄tatio t dr ab hermenia Jñ hermeneu
matico ticas. i. interp̄tari.
Hermeneutic⁹ ca cum. i. interp̄tatiu⁹ t dr ab
hermenia nie. qd ē interp̄tatio Jñ qd dā gen⁹
loq̄ndi dr hermeneuticū. i. interp̄tatiuū. q. s.
aliquā rē interp̄tamur. i. exponim⁹ l' enarram⁹
vt in rethorica oratōe vel in vulgari fmone.
Sunt aūt tria p̄ncipalia genera loquēdi. scz
dragmaticum didascalicū hermeneuticū siue
enarratiuū. Dragmaticū est qd inter interro
gantē t rñdentē fit siue ꝙstatur qd scz decisum
est frequēti interrogatōe t rūsione. vt in dya
lectico tumultu. Et dr dragmaticū q̄si inter
rogatiuū. a dragma tis qd est interrogatō. Di
dascalicū est qd ꝙsistit inter doctorē t discipu
lum. Et dr didascalicū q̄si doctrinale a dida
scalo q̄d est doctor vel mgr Hermeneuticū vl
enarratiuū est qd ꝙsistit inter ꝓtinuā oronem
decurrentē t audientē vbi vn⁹ ꝓtinue loquf
alter vel alteri tacent t audiūt. Et differt a di
dascalico in hoc qz illud fit cum doctrina. il
lud vero minime est doctrinale
Hermes me. m. g. vel hic hermes mis vel her
metis. i. interp̄tatiu⁹. t dr ab hermenia Inde
et mercuri⁹ dictus est hermes. qz est interps.
tei t hoim. Jñ hec herma me. t hec hermula
le. dimi. dr imago mercurij t statua. Hinc et
am tractum est vt quelibet statua t p̄cipue si
ne manibus dicatur herma. vel hermula le.
Simil'r dr capitellum columne superius t in
ferius. s. quod supponitur t supponif colum
ne dr herma. Herma etiam apud grecos ma
sculus dr
Hermogenes nis. p̄. cor. ꝑpriū nomē viri
Hermon monis mōs est.
Herne lingua sabina sara vocanf
Hernia nie est tumor vl' defluctio intestinoz
in mentulā. Jñ hernios⁹ sa sū. talē tumorez
intestinoz patiens
Hernicus ca cū. p̄. cor. i. saros⁹ vel mōtic⁹
los⁹. vel q̄ habitat in locis saros⁹ vel mōn
culos⁹. t dr ab herne. vñ Virgilius. Et ros
darus hernita sara colunt.
Herodes inteptaf pellicens vel glorios⁹ cla
rus. t ē ethymo. Et nota q⁹ tres fuer̄t herodes
Primus fuit herodes ascolonita filius An
tipatris. q̄ primus alienigena regnauit in iu
dea post Hyrcanū. Iste totum regnū obtinuit
dolo. Iste herodes pueros interfecit bethlee
mitas a bimatu t infra. Fuit alius Herodes
antipas. qui fuit filius istius. sub quo passus
est dominus. vt habetur Luce xxiij Qui etā
decapitauit Joannem baptistam. vt habetur.
Mathei xiij. Iste etiam idem herodes ad
iudicāte Cesare imperatore succes̄it patri in
galilea. Et frater eius Archelaus in iudea fu
it t tercius herodes qui dictus est Agrippa.
nepos magni herodis. a quo Jacobus frater
Joannis occisus est gladio. vt habetur Actu
um duodecimo. Primus ergo Herodes di
ctus est Ascolonita. Secūdus Antipas. Et

Tercius Agrippa. Vñ Ascolonita necat pueros antipa ioannē. Agrippa iacobū claudēs in carcere pet̄z

Herodias diadis ꝛ hic herodius dij inuenitur ꝑ eodē. ꝛ J genitiui mutata in a ꝛ assumpta ꝛs fit hic herodiades herodiade nomē patronimicū. i. filius vel nepos herodis. ꝛ hinc subtracta ꝛs sillaba fit hec herodias dis. i. filia vel neptis herodis

Herodi⁹ dij idē est qđ herodes J. rē herodi⁹ est rapacissima auis cīz volatiliū maior ꝛ aq̄la vicit Ita ðr glo. sup illud p̄s Herodij tom⁹ dur. ē cor. Alia lra hz Fulice tom⁹. Item Deut. xiiij sup illđ Hec ār ne cōedaꝛ. Accipitrē inē gen⁹ suū. herodiū ꝛc Dic glo. iterlineālis. Vulgo grifalco ðr q̄ aq̄la rapit.

Herodion onis ꝛ dē ē qđ herodi⁹. Pap ꝛo ðt

Herodi⁹ grece fulica ī psalmo ardea putaꝛ

Heroyc⁹ ca cū ðr ab heros. vñ ðr Hoc est heroycū carmē Heroyca gesta q̄ stiꝛ ꝛe magnis viris ꝛ heroycis Et heroyc⁹ inuenit ꝑ dactilic⁹ qz gesta heroū dactylico metro solēt ꝛscribi.

Herois idis. f. gl. i. baronissa. s. vxor heroys. Jñ itytulat⁹ ē lib Ouidij epl̄ar. Incipit lib heroidū. qz fere oēs spl̄e in eo ꝓtente stiꝛ misse ab heroidib⁹ ad viros Et si aliq̄ ibi ē missa a viro ad mulierē nō fuit ꝛ ꝓposito autoris

Heroic⁹ ca cū. i. heroyc⁹ vl̄ antiqu⁹

Heros heroys mas. gl. i. baro vl̄ vir fortiꝛ. ꝛ sapiēs ꝛ potēs q̄si vir ter⁹. ꝛ q̄si dñs terre. ꝛ ðr ab her vl̄ heros. Vl̄ ðr heros q̄si ethere⁹. q̄a ꝑ sapia ꝛ fortitudine celo dign⁹ ē. Propē q̄dem heroes dicūt q̄ oli p⁹ mortē credebāt ꝛficari ob sua merita. vt Hercules Eneas ꝛ cōsiles Et ē h̄ nomē tractū a Junone Grece eīm iuno dcā ē hera Vn q̄dā e⁹ filiꝰ heros dict⁹ ē Herus ri. m. g. i. dñs terre Jñ hec hera. i. dña et cor. he. vñ Esop⁹. Utiꝛ fuit nemo duob⁹ heris

Hesdras dre int̄p̄tatur adiutor

Hesperia rie. i. hyspania ꝛ ðr ab hespero stella q̄ in ea pte lucz Et hec hesperia respectu ytalie q̄ ðr siꝛ hesperia Siq̄dē hesper⁹ fuit fratʳ athlāt pulsus a germāo ytaliā tenuit. eāq; ꝛs suo noīe vel noīe p̄stine regionis quā reliḡrat hesperiā appellauit Si ḡ dicas hesperiā sine addita mēto ytaliā sigt Si addis aliq̄d fm diū sa addita p̄t significare. nūc hyspaniā vt si dicas vltimā vel aliq̄d tale. nūc ytaliā vt si dicas magnā vel ꝓsil̄e Jñ hesperi⁹ ria riū. i. hyspan⁹ vel ytalicus Et hec hesperes ridis. i. hyspania vel ytalia Jñ filie athlātis dicte siꝛ hesperides. vel ab hyspania vel a patruo hespero.

Hesperus re dicūt greci. i. hora q̄ ē iter diē ꝛ noctē vl̄ ecōuerso inē noctē ꝛ diē Vñ h̄ hesperi. stella occidēt al̄ q̄ in vespere p⁹ solē apparet

Hec etiā ðr vesper⁹ ꝛ vesp. ꝛ cor. spe.

Hester indecli mulier q̄dā fuit

Hestern⁹ na nū ðr ab heri ꝑ herin⁹ cā alternitatiꝛ vitā de Hestern⁹ dies. i. heri. ꝛ hestern⁹ ci⁹. i. heri coct⁹. s. ab heri fuatus

Hex dicunt greci sex

Hexameron. i. liber sex dierū ꝛ ðr ab hex qđ ē sex ꝛ emera qđ est dies

Hexameter tra trū. i. ꝟsus ꝫstās ex sex metris vel pedib⁹ ꝛ cor. pe. natural̄r. vñ q̄dā. Fungit hexameter pedib⁹ sex mobile metro.

Hexaplois ꝛ ðr ab hex qđ ē sex ꝛ plois qđ ē plica q̄si sex h̄ns plicas. i. sex columnellas Et ꝑm q̄sdā ðz ꝑferri hexaplis qđ ē triū silbaꝝ. Oy em̄ dypthōg⁹ greca q̄ sonat. i. tā apd nos q̄z apud grecos. vñ Hyeronim⁹ in plogo Jo sue Ut ꝑ grecoꝝ exaplois q̄ ꝛ sūptu ꝛ labore marīo indigēt editōz nostrā habꝛt Et ponit hexaplois h̄ ꝑ sex exēplarib⁹ vl̄ interꝑtatōib⁹

Hexaptot⁹ ta tū est nom̄ sex casus h̄ns ꝛ cor. pe. Vñ illa noīa dicūt hexaptota q̄ in vno numero ꝛ genere sex diūsas terminatōes h̄nt in diuersis casibus vt vnus

Hyacinth⁹ ti. fuit q̄dam puer ꝟsus in florem ꝑm poetas Vñ ꝛ ille flos siꝛ dict⁹ ē hyacinth⁹. ꝛ ē purpure⁹ Et hic q̄dā lapis ē dict⁹ hyacinth⁹ h̄ns ꝑ upureū ꝛ ceruleū colorē ad modū illi⁹ florꝛis. vñ Flos ē hyacinth⁹ lapis est hyacinth⁹ h̄ōgz Jñ hyacinth⁹ tha thū ꝛ hyacinthin⁹ na nū qđ ē ꝛs colore hyacinthi

Hyas adis. f. g. ē qđdā signū celeste Et q̄libet stella illi⁹ signi ꝑt dici hyas ꝛ hoc signū est in fronte thauri Et dicūt hyades ab hyados grece qđ ē pluuia latine qz ortu suo efficiūt pluuias Vñ ꝛ latini succullas illas appellāt Vl̄ dicūt hyades ab hydor qđ ē aq̄ ꝛ cor. pe. Vñ Aurora Grece dicūt hyades gutte pluuiaꝝ

Hyalin grece latine ðr vitꝝ Jñ hoc hyalū liquoddā gen⁹ purissimi vitri Jñ hyalin⁹ na. num. i. vitreus

Hyatus tus tui. i. fissura aptio terre p̄ruptio terre ꝓfunda q̄si itus Hz ꝓprie hyat⁹ ē oris hois aptio Itē hyat⁹ ē quoddā vitiū qđ ꝓtinet sub barbarismo Vñ ðt Donat⁹ Fiūt añt barbarismi ꝑ hyat⁹. Et dicūt hyat⁹ quotiēs due vel plures vocales ꝓnūciant siꝛ. vt musa amabit. vel muse aenides

Hybernus na num dr ab hyems Un hyber/
nū tps est inter hyemē t ver quasi hyeme ver
num quod tps plerūqz apte totā hyemē sig/
nat Un.ū. Hesdre ix. Multitudo magna est
et tps hybernū. Jn hoc hybernū ni t h hyber
naculum li p eodē.scz domus in qua hyema/
mus in expeditōe Et hec hybernia nie puin/
cia q̄dam qr ibi est hyems pcipue dura Jnde
hybernus na num t hybernicus ca cum t hic
et hec hybernēsis t hoc se gentilia
Hyberus ri ma.gn.fluuius hyspanie. Jn hec
hyberia rie dicta est hyspania Est hyber ra rū
gentile Et nota q hyber gentile designat gē/
tē hyspanie t quelibet de illa gēte Et cā drne
ad nomen fluuij apocopat ab auctoribus ntūs
tm. t dr hyber ra rum t hyber beri. Et hinc hy/
ber beris nomē alterius gentis ab hyberis p/
fecte q̄ est vltra armeniā. Dicit tm t hyber beri
p hyspania. t hyber beris qm de illa gente loq̄
mur q̄ est vltra armenios. t hyberus ri fluius
Unde Lucanus in iij. Qui pstat terris tibi
nomen aufert hyberus.
Hydor vel hydro grece dr latine aqua
Hydra dre vel hydrus dri vide s in excedra
Hydria dre est quoddā vas aq̄tile. t dr ab
hydor vel ab hydro grece quod est aqua latie
Et cor.penl.
Hydrius drij.i.aq̄rius t dr ab hydro
Hydrophoba be.i.aque meatus Huc morbū
latini ab aque meatu lymphaticū vocāt Et fit
er canis rabidi morsu vel ex eius spuma quā
si homo vel bestia tetigerit aut demētia replet
aut in rabiē vertetur Et dr ab hydro t phobon
quod greci timorē vel meatū dicūt
Hydromalū li.pe.p2o.i.vnguētū qd fit ex aq̄
et malis macianis.
Hydromātia tie est diuinatio q̄ fit in aqua t
dr ab hydro t mātia qd est diuinatio Est em
ppie hydromātia in aque inspectōe vmbras
demonū euocare t imagines t ludificatōes eo
rū videre t ab eis aliqua ibi audire vbi adhi
bito sanguine etiā infans phibet suscitari. qd
genus diuinationis a psis fertur illatū. Jn
hydromanti⁹ tia tiū. vel hydromātic⁹ ca cum
q̄ talē artem exercet diuinādi
Hydromellū li.n.s.est aq̄ mellita q̄ pstat ex
aqua cocta t melle. t ponit ab hydo.i. aqua
et mel. Idem t medo dr. Sed mulsus est qd
fit ex aqua cruda t melle
Hydropis pisis vel hydrops pis.i.aquosus
humor. Est em humor succurane⁹ cū in infla
tōe t anhelitu fetido. Jnde hydropicus ca cū
pe.cor.q̄ talē infirmitatē patitur. Et hec hy/
dropisis idē quod hydropis t cor.pe.
Hyems mis dr ab hemis quod est dimidiū
qr tunc breuiori t diminuto vsqz ad medieta
tē vel vltra sol vertitur circulo. vel porius ab hy
em quod est pluere. Et est hyems frigida t hu
mida. Jn hic t hec hyemal t hoc le
Hyera grece latine dr sacr vel sanctū
Hyerapigra vl hyerapitagra dr ab hyera qd
est sacr t pigra quod est medicina quasi sacra
vel sancta medicina pter eius vtilitatē Est
em optima medicina
Hyerarcha che.i.sacer pnceps. Jnde hyerar/
chia chie eius potestas vel sacer pncipat⁹
Et sunt tres hyerarchie t in qualibet sūt tres
ordines angelor. Jnde hyerarchic⁹ ca cum.i.
sacer vel sacratus vel ad hyerarchiā pertinēs
vt actus hyerarchici.i. ad hyerarchiā pertinē
tes.
Hyrapolis pe.cor.quedā ciuitas
Hyeremias interpretatur excelsus dn qr dn
ei Ecce pstitui te sup gētes t regna
Hyerobam interpretatur supius dijudicans
vel cā ppli aut diuisio ppli siue discernēs po
pulū. qr in regno eius diuisus fuit ppls ille
et pcisus a regno stirpis Dauid
Hyeronimus interpretatur sacra ler Fuit em sā
ctus.i.firmus t mūdus vel sanguine tinctus
vel sacro vsui deputat⁹ sicut vasa templi dice
bant sacra. qr sacro vsui deputata. Et nota q
cū olim in ecclesia vnusqsqz caneret quod vo
lebat Theodosius impator Damasum papa
rogauit vt alicui viro docto eccleiasticū offi/
cium pmitteret ordinandū. Ipse igitur scās
Hyeronimū in lingua latina greca t hebray/
ca pfectum t in omni scia summū eidē pdem
officium pmisit. Hyeronim⁹ g̃ psalteriū per se
rias distinxit t vnicuiqz ferie ppriū nocturnū
assignauit. ac Gl'a patri. ꝛc. in fine cuiusli
bet psalmi dicendū instituit. Deū eplas t eu
angelia per anni circulum decantandas. cetera
qz ad officium pertinentia pter cantum rōna/
biliter ordinauit. Misitqz idem de bethleem
ad summū pontificem t tam a papa qz a car/
dinalibus fuit valde approbatum t perpetuo
autenticatū. Tandē aut in ore spelunce. vbi
dns iacuit monumentū sibi pstruxit. vbi ex/
pletis nonaginta octo annis t mensibus sep/
sepultus fuit.
Hyerosolumipeta te.pe.cor.p.p. per. grinus q̄
petit hyerusalem
Hyerusalem grece latine pacifica vel visio pa
cis interpretatur Jrē hyeb⁹ ppriū nomē fuit ci
uitatis dā viri Jnde hyebuseus sea scā Hyebusei

edifi cauerũt hiericó. Und̄ t dicta est hiericho q̄si hiebico. qz hiebus hirl'm ampliauit ideo hirl'm dicta ē hiebus. Siquidez hirl'm p̄mo dicta est salē a ꝓditore q̄ dicebat salē. Postea dicta est hiebus ab ampliatore q̄ vocatus est Hiebus. vl'a hiebusęis habitatorib⁹ Postea illis duobus noibus ꝓiũctis pr ꝓpositiõez .s. hiebus t salē dicta ē hierusalē q̄si hiebusalez et videf pferendũ esse p geminũ. s. sed dicq in ꝓpositiõe vnũ. s. abũcitur. Nec postea a Salomone dicta est hierosolyma. q̄si hierosalomonia. Et nota q inuenif hec hierosolyma. me. t he hierosolime. marũ. t hierosolymis indecli. in eodē sensu. scz pro illa ciuitate. Et hec etiaz corrupte a poetis solyma dicta est. Et postea ab Helio hadriano vocata est helia. In ipa ē syon que hebraice speculacõ interptaf. quia in sublimi ꝓstructa. t ꝛelonge veniẽtia cõtẽplaf. Et nota q hirl'm hystorice ē nomẽ ciuitatis cuiusdã. Tropologice est typus aie fidelis. Allegorice figura ē eccl'ie militãtis. Anagogice typũ gerit eccl'ie triũphantis. Itẽ scias q hirl'm ciuitas euersa ē a Nabuchodonosor. restituta est a Neemia t Jesu summo sacerdote. Euersa ꝙ est a romanis. restituta est ab Helio hadriano. sed non in eodē loco. nec in pristinum statũ. vt dicit glosa sup illud. Esa. xxv. Posuisti ciuitatẽ in tumulẽ. vrbem fortẽ in ruinã. q aũt in alio loco sit mõ hierusalē q̄s esset cum fuit dñs crucifixus. patz er hoc. qz locus in q̄ crucifixus ē dñs t hortus in quo sepultus est mõ sunt in medio ciuitatis. t tunc erat extra. Unde apl's ad Heb. xiij. Propf qđ t Jesus vt sanctificaret populũ p suũ sanguinẽ extra portam passus est.

Hieu. ppriũ nomẽ viri. t interptaf patiẽs vl' faciẽs siue ꝓmot⁹ vl' cõmotio.

Hilaramen. inis. n. t. i. leticia vl' gaudiũ. t dr ab hilaro. as.

Hilar⁹. ra. rũ. quidã sctus dict⁹ ab hilaro. as. qz sp fuit hilaris in dei seruitio. Et hinc Hilarionis. p alio sctõ.

Hylas ē fluuius asie. Itẽ hylas vl' hyla fuit quidã armiger vl' amasi⁹ Herculis. q̄ fuit raptus a nymphis cũ exhauriret aquã de quodaz fonte fm fabl'as poetaz.

Hyle. hyles. f. g. interptaf silua. t dicta est sic ꝑmordialis materia. quã quidã vocauerũt silũã. q̄dam possibilitatẽ. quidã int aliq̄d t nichil. q̄dã inter aliquã t nullã substantiã. q̄dã receptaculũ oĩm formaz. q̄dã corp⁹ incorporeũ et alius adhuc noibus phi eam vocauerũt Si queris vtrũ hyle sit aliq̄d vl' nichil. Non hoc concedimus. sed est inter aliq̄d t nihil De hoc tacuit Calcidi⁹ sup platonẽ. Sicut nihil videdo videm⁹ tenebras t nihil audiẽdo audim⁹ silentiũ. sic nihil intelligendo intelligim⁹ hylem. Unde Aug⁹. Cũ aliq̄d informe ꝓcipio prius nihil intelligo q̄z intelligã. Et ab hyle dictus ē hyle⁹ q̄dã gygas propf ꝓfusionẽ t magnitudinẽ elementoz.

Hylus. li. m. s. t hilũ. li. granũ. putamẽ qđ adheret fabe. vl' medulla. penne. scz illud tenue qđ est in medio penne.

Hymen. inis. m. g. ē mẽbranula illa in q̄ puer inuolui⁹ in vtẽo matris. q̄ alio noĩe matrit dr In q̄ sunt septẽ cellule forma hũana impresse nec plures. Unde nõ ꝓtingit pl'es q̄z septẽ pueros sil'cõcipi a muliere.

Hymeneus. nei. de⁹ nuptiaz. Aliq̄n aũt ponif p nuptijs. q̄nq̄z pro coitu. t interptaf oratio. ens. Et pdu. penl'. Unde Ouidius. Maioz hymene⁹. adest nõ illi grã lectoz. Itẽ Ouidius.

Ecce vocãt hymeneo t ignib⁹ atria fumant

Hymnican⁹. ni. q̄ canit hymnos

Hymnidic⁹. ca. cũ. q̄ dr hymnos.

Hymnigph⁹ pha. phũ. i. hymnoz scptor. Jn hec hymnigphia. phie. idẽ hymnoz ꝛescptio.

Hymniloqu⁹ qua. quũ. q̄ loqf de hymno. Itẽ pro eodẽ hymnilogus. ga. gũ. Jn hymnilogia gie. i. fmo vl' laus de hymno.

Hymnist⁹. ste. ꝙ g. q̄ facit vl' cãrat hymnos

Hymnus. ni. in. g. i. laus. dei cũ cãtico. Prope em hymn⁹ ē ꝓtinẽs laudẽ dei.

Si ergo sit laus. t nõ sit dei non est hymnus. Si sit laus. t sit dei t non cantef nõ hymn⁹ ē. Si ergo in laude dei dr t cantaf tũc ē hymn⁹ Cui contrariũ ē threna. quod est canticũ lamẽti t funeris.

Hin. q̄dã mẽsura est. scz sextarius

Hinnitus. tus. tui. p geminũ. n clamoz ē eqi Et pdu. ni. Unde Job. xxx. ix. Aut circũdabit collo eius hinnitũ.

Hinnulus. li. dr fili⁹ ceruoz. Jn hinnulinus na. nũ. t hinnule⁹. lea. leũ. in eodẽ sensu. t hic hinnuleus. lei. idẽ qđ hinnulus Unde Cãti. ij. Sil'is ē dilect⁹ me⁹ capree hinnuloq̄z ceruoz

Hypallage fm Jsid. fit quotiẽs p ꝛrarium ꝛba intelligũtur. vt Date classibus vẽtos cũ econtrario. classes ventis. t nõ ventos classibus ꝛemus. Itẽ Perflauit fistula buccas. Ul' est econuersio caluiũ. vl' constructionũ. vl' q̄nq̄z totius sententie. t dr ab hypo. quod ē trans et allage qđ est mutatõ. Inde hypallage id est transmutatio

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Hypaton dicũt greci iecur. Jñ hypaticus.ca cũ.qui patitur in iecore.vl' ptinens ad iecur.. Et cor.ti.

Hyper grece.i.sup latine.

Hypaspistes grece.idez est qđ ptector latine. Unde Hieronym⁹ in plogo Ben.Aristes eius/dem Ptolomei hypaspistes.

Hybaton est quedã trãslcẽsio ẏwor ordinem turbãs. Ul'est lõga t supgrediens ɔstructio/nis vl'sñie transcensio.s.cũ ẏbum aut sñia or dine cõmutat. Cui⁹ ạn qz sũt ipẽs.scz hystero/logia vl'hysteron.pteron.anastrophe.paran/thesis.temesis.synchrisis.

Hybole.ẽ dictio fidẽ excedẽs.augendi minuendi ve cã. Augẽdi.vt ille est nine candidior. aquilis velocior.leonibus fortior. Minuendi ve.vt terrebit te sonit⁹ folij volãtis t dẽs/grata ẽ sup cardones facies eor.

Hybolicus.ca.cũ.i.excedẽs ẏtatez.datus.t đr ab hybole.

Hybreus.rea.reũ.i.sup qđ breas flat.t đr ab hyp t breas. Unde t ạđã mõtes dicũt hyp breti.sup quos t a ạb⁹ breas flat.ạ t hybata.bate dicũtur.

Hypcatalecticus.vide sup̃ in Catalectic⁹.

Hypdulia.vide s in dulia.

Hypphanus.na.nũ.i.supbus.t đr ab hyp t phanus qđ est apparitõ. Jñ hec hypphania.nie.supbia.scz cũ aliquis vult apparere super illud qđ est.

Hypreon.onis.i.sup oĩa.t đr ab hyp t eon qđ est totũ vl'oĩe. qđ qñq; đr de Jove ạ sup oĩa est.qñq; de sole qui sup̃ facit totius terre in circũitu fertur.qñq; de quodã gigante ạ sup oĩs alios fuit.

Hyplidius đr ab hyp t lidius qđ đr acutus sonus in musica. t est hyplidius idẽ qđ lidi⁹ scz acutus sonus in musica.

Hyplintelicon.i.plus q̃ pfectuz. qđ p̃teritum apud grecos ẽsignt rem multo ante p̃teritaz.et đr ab hyp t lintelicon.qđ est pfectũ.

Hypsophia.phie.i supgredies sapia.

Hyphen.interp̃tat copulatõ. Est eni hyphen modus pnunciãdi ạ ɔsistit in ɔtinua placõe dictionũ sine vlla distinctiõe.vt h̃ Populus genriũ.rẽ. Et đr sic.qz vna dictio sub.i.p⁹ aliã sine distinctiõe copulatim pfertur.

Hippocentaurus.ri.idẽ est qđ centaurus.scilicet monstrũ ex pte hõ. t ex pte equus.sic̃ ono/cent taurus monstrũ ex pte asinus. t ex pte hõ. nã onus asin⁹ đr. Et đr ab hippos qđ ẽ equ⁹ et centaurus.

Hypocrita.te.ɔ.p.đr fictor.sil'ator t repñta/tor alterius psone. Simulat eñ se esse id qđ nõ est. Et đr ab hypo.t crisis. qđ ẽ iudiciũ qz dũ int⁹ malus sit bonũ se palã ostẽdit. t ideo de eo habẽt falsum iudiciũ dũ falso vultu incedit. t sil'at qđ nõ ẽ. Jñ hypocrisis.sis.i.sil'atõ

Hypodiaconus vl'hypodiacon grece đr sub/diaconus latine.

Hippodromus.mi.n.s.i.stabulũ equor l'trz/mentũ factũ ad modũ vl'ad similitudinẽ equi.et đr ab hippos qđ ẽ equ⁹. t dromos qđ est curuitas. Uel hypodromus mi. đr locus obscur⁹ et tomus declinandi ad necessitatẽ.vel loc⁹ supra.vl'citra.qui sunt arcus trambulatorij super quos homines ambulant. Et fm hoc hypodrom⁹ componit̃ ab hypo qđ est sub.t dromos qđ est curuitas. Ul'ab hyp qđ est sup̃.et dromos qđ est cursus. quia desuper homines currũt t ambulãt. Unde in legẽda tran Sebastiani đr. Tũc iussit eũ in hypodromo palatij tã diu fustigari q̃ diu spm exalaret. Et corni. dro. Unde Hypodromiqz dicus par sit loc⁹ his duodenus.

Hypophora.ẽ obiectio q̃ põt fieri ab aduersario.t đr ab hypo qđ est sub.t phoros qđ ẽ fero.i.dico.

Hippogabus.bi.m.g.i.nauis q̃ equi trahũt. et đr ab hippos qđ ẽ equ⁹.

Hypogeũ.gei i.sb terris ɔstructũ edificiũ qđ nos antrũ vl'spelunca dicim⁹.t đr ab hypo t ge.qđ est terra. Sed h̃ hypoge⁹.m.g.đr sol.qz sub terris vadit in nocte. Ul'hypogeus đr ab hyp qđ est sup.t ge.qđ est fra.qz in die sup terrã ferat. Unde Aurora. Ulpib⁹ hypogeis associandus abis.

Hypolidius.dij.gravis sonus in musica qui et sublidius đr.ab hypo t lidius.

Hippomanes.nis.m.t.q̃si veler ad mo⁹ equi vñ ppter sinã velocitatẽ đr supasse Atlantem cursu. Sz h̃ hippomanes indecli.nen.gi.ẽ q̃dã herba q̃ se comedẽtes facit furere. Ul'pot⁹ hippomanes est virus qđ stillat ab inguie eq̃ ex nimia luxuria dũ amoris rabie ferẽt. Et dicitur ab hippos qđ ẽ equ⁹ t mano.as.qz ab inguie eque distillat. Hoc nouerce t maleficę solent colligẽ.t potionẽ mortiferã inde facere qđ venenũ sil'r đr hippomenes.

Hypopirgiũ.gij.n.s.đr illđ ferreũ instrumẽtuz qđ retinet t sustinet ligna in igne.t đr ab hypos t pyr t gero.q̃si subtus ignẽ gerens

Hypo.i.sub.sed hyppos.i.equus.

Hypostasia.sis.f.t.i.suba intellecta sine forma s.p̃mordialʼ materia.t đr ab hypo qđ ẽ sb. et stasis qđ ẽ stat⁹ vl'stans. q̃si substans.quia

habet substare omib⁹ accidētib⁹. ⁊ in se oīa accidētia recipit nullo tñ informat. Jñ hypostatic⁹ca cū Et nota q⁹ greci vtūtur eodē mō hoc noīe hypostasis. sicut nos vtimur hoc noīe persona. Tñ pt dici q⁹ tres psone sunt in diuinis vl hypostases. i. tres subsistētes

Hippotam⁹ mi. i. equ⁹ fluuial'. s. q̄dā piscis sic dict⁹ q⁹ sit equo sil'is dorsu iuba hinnitu rostro resupinato a p̄mis dentib⁹ cauda tortuosa vngul'binis. die in aq̄s cōmorat. nocte segetes depascit.

Hypotheca. ce. f. p. ē cū res cōmodat fine dispositōe pigneris pacto vl' caucōe sola interueniente Et differt a pignere. q⁹ pignus ē quod ꝓpt rem creditā obligat Item fiducia differt ab vtroq⁹ Est ā fiducia cū res aliqua sumēde mutue pcunie grā vl' mancipat vl in iure creditē Itē hypoteca dī idē qđ apotheca Jñ hypothecari⁹ria riū. qđ ad hypotecā ptinet. Et hic hypotecarius. i. apothecari⁹. vl' q̄ rem noīe hypothece accipit.

Hypothesis dī cā vbi cū certa persona ꝓtroū/sia ē Et hypothesis ē suba vl' disputatō ⁊ condicō vl' suppositō vl' ꝯsensus Jñ hypotheric⁹ca. cū. i. ꝯdicōnalis vl' suppositiu⁹. ⁊ dī ab hypo qđ ē sub. ⁊ thesis qđ ē positō. Jñ hypothesis. i. suppositō.

Hyposensus ē vbi diuersa ꝓba singulis q̄busq⁹ clausulis p̄pe subigūt. vt Sic regē adut ⁊ regi mēorat. no mēq⁹ genusq⁹

Hir vigil interptat

Hyrcania nie. dī q̄dā silua q̄ subiacet scythie Jñ hec hyrcania nie. q̄dā regio illi silue adiacēs. Jñ hyrcan⁹na nū. pe. pd. vñ Aurora. Ꝑ annos plūes hyrcan⁹ surripit vnū

Hircinus na nū. pe. pdu. ⁊ hircosus sa suz. in eodē sensu q̄ ē fetidus instar hirci. q̄si q̄ sudoē corpis fetido feret Hircin⁹ etiā est possessionū de hircus

Hirc⁹ ci. vide infra in hirquus

Hirquulus li. dimi. mas. g⁹. puer libidiosus ⁊ lasciuus vt hirc⁹ ⁊ q̄ oc'os sp retorquet ad angulos ex nimia lasciuia.

Hirquus qui. mas. g⁹. fm Suetoniū ē oculorū angulus vbi putredo colligit Et q⁹ ex nimia lasciuia ⁊ luxuria solēt q̄dem retorquē oculos ad hirquos Jñ dī hic hireus ci. caper. scz aial lasciuū ⁊ petulcū ⁊ feruēs sp ad coitū. Cuius oculi ad libidinē in transuersum aspiciūt et ad hūq̄s retorq̄nt. ⁊ iñ dictus ē hircus Dī eñ in natūali historia hircos ita cē libidinosos vt indigueāt si videāt aliquos coeūtes vt in eos ipsū faciāt Jñ hirculus li. ⁊ hirciolus li. diminutiuum

Hirsutus ta tū. i. asper pilis vl' pelosus vt hircus Jñ hirt⁹ta tū. p sincopā p hirsut⁹ ta tum Vñ de scō Joāne dī Debuit hirtū tegimē camelus Proprie quidē est hirsutus cuius pili erecti exiant.

Hyrudo. inis. i. sanguisuga. ⁊ dī ab hereo eo qđ carni adhereat ⁊ pdu. m. Vñ Orati⁹ Nō missura cutē nisi plena cruoris hirudo. Jñ hirudineus. nea. neū. ⁊ hirudin⁹. na. nū. in eodē sensu Inuenit hec hirundo. dinis p. n. p quā aue Jñ hirūdinin⁹. na. nū. ⁊ hirundineus nea. neū. in eodē sensu Hirundininus et si pu⁹ fili⁹ hirundinis Vñ. Ales hirūdo volat nat hirudo. agitat arundo. Vl' sic Cantat hirūdo fugit hirudo. crescit arūdo.

Hyschiros grece. ltie dī fortis.

Hispan⁹ ni. fuit q̄dā rex ꝓditor hispanie Jñ dicta ē hispania nie. Et hinc hispan⁹. na. nū. gentile ⁊ possessiuū. ⁊ hinc hec hispaniensis ⁊ hoc se. gentile. Et hz sex puinctias. scz terraconensem. cartaginēsem. lusitaniā. galiciā. beticā et trans fretū in regione africe tingitaniā. Et sunt due hispanie. scz citerior q̄ in septētrionali plaga a pirinio vsq̄ ad cartaginē porrigit. Ulterior q̄ in meridie a celtiberis vsq̄ ad gaditanū fretū extēdit. Citerior autē ⁊ ulterior dicta est q̄si citra vl' vltra. Sed citra q̄si citra terras ⁊ vltra. vl' qđ vltra sit. vl' q⁹ nō sit post hāc vlla ⁊ alia terra.

Hispidus. da. dū. i. asper. setosus. pilosus. hirsutus. squalidus. ⁊ cor. pe.

Hister. stri. mas g. fluui⁹ est q̄ ⁊ danubius dī. vñ histri dicti sunt. Siqđē de colcho insula q̄ dā missi ad psequēdos argonautas. a pōto in trauerūt histrū fluuiū. ⁊ inde a vocabulo amnis q̄ a mari recesserūt histri dicti sūt. Jñ hec histria dicta ē terra quā incoluerūt. Jñ hister stra. strū. gēnile. Et hec histrix. cis. qđā aial q̄ dorsum spinosum. q⁹ in terra illa abūdat.

Historia dī ab historin qđ interptat vidē vl' cognoscē. Antiq̄tus cū nullus scribebat historiā nisi q⁹ interfuisset. ⁊ ea que scribēda essent vidisset. vl' ideo dī ab historin. q⁹ diu pterita ad nr̄am memoriā ⁊ noticiā reducit. Est autē historia res gesta a memoria hoīm ꝓpter vetustatē remota. Jn nr̄o tñ vsu et si nup vl' aliqn tulū res retro gesta sit tñ dī historia. Jñ historiale. le. diminu.

Historicus. ci. q̄ historiā describit vl' narrat et cor. ri. ⁊ pt adiectiue declinari.

Historiographus. phi. i. descriptor historiarū Jñ historiographia. phie. historie descriptio.

Hysterologia. vl' hysteron proteron ē sentētie
cū ꝟbis ordo mutatus. vt Horrere parāt flā/
mis ⁊ frangere sara. Qđ sic intelligas. Hyste
rologia ē mutat⁹ ordo sñie cū ꝟbis. vt in pdi/
cto exēplo. Horrere parāt. ⁊c. ꝑmo em̄ solet in
mola frangi triticū. ⁊ postea torreri. i. flāmis
coqui. ḡ ⁊ sensus ⁊ ꝟba ꝓfundūt. Itē Virgi/
lius. Moriamur ⁊ in arma ruamus. Itē nu/
trit ⁊ pprit. Itē ⁊ vomit ⁊ potat.

Histrio. onis. m. t. i. gesticulator. ioculator. q̄
diuersos gestus ⁊ habit⁹ hoīm scit repñtare. ⁊
dr̄ ab histerion qđ ē gesticulari. quasi histerio
Vñ histriones dicebāt repñtatores come/
diarū. q̄ in recitacōe laruas siue faciei apponē/
tes repñtabāt habit⁹ ⁊ gestus diuersoꝝ

Hiulcus. ca. cū. i. hians. fissus. rimosus. ⁊ dr̄
ab hio. as. In estate terra ē hiulca. cuꝫ ē fissa ⁊
rimosa calore solis. Et ꝓponitur semihiulcus
ca. cū. i. aliq̄tulū hians aptus ex pte.

H ante H

Holigopōmenon. ē sub paucis ꝟbis multoꝝ
cōprehensio. vt hic Urit amor paridē. Vel h̄
Mors mala. mors intus. malus act⁹. mors
fortis vsus. Tumba puella. puer. Lazar⁹ ista

Holocarpanū. nū. n. s. dr̄ ab holon /notāt.
qđ ē totū. ⁊ carpos qđ ē fruct⁹. q̄si totus fruc/
tus. ⁊ cor. pa.

Holocaustoma. matꝫ. n. t. idē est qđ holocau/
stū. ⁊ pdu. pr. ntī. sꝫ pr. gtī cor.

Holocaustū. ti. n. s. i. sacrificiū qđ olim fiebat
de aīalib⁹ brutis. ⁊ dr̄ ab holon. qđ ē to⁹ ⁊ cau
stos qđ ē incēsum q̄si totū incēsum. qꝛ totū in
cēdebaī. ⁊ cōburebaī. ⁊ nō comedebaī.

Holofernes dr̄ ab holon qđ est totū. ⁊ fero. ⁊
necis. q̄si ferens omīb⁹ necē. vñ bñ diabolum
signat.

Holographū. phi. i. testamentū manu autoꝛ
totū scriptū. ⁊ ab holon qđ ē totuꝫ. ⁊ graphia
scriptura.

Holon grece. latine dr̄ totū.

Holosericus. ca. cū. i. tot⁹ ex serico. ⁊ dr̄ ab ho/
lon qđ ē to⁹ ⁊ sericus. Jñ hec holoserica. ce. q̄/
dā vestis tota ex serico facta.

Homagiū. idē est qđ fidelitas. tī spr. e. ti. i li.
de feu. poit illā dr̄aꝫ q homagiū est de his q̄ ad
tpalia pinēt. Et iō ꝑ spūalib⁹ indignū ē. vt
q̄s homagiū facere ꝓpellaī. Fidelitas tī ꝑ spi
ritualibus pstatur. qꝛ prelati bene prestāt fide
litatē. vt in. c. antiqua de priuil'. Vel pōt sic de
scribi. Homagiū ē quedā astrictio seruitutis
libri hominis facta dño suo per pactōeꝫ vl' pe
titionē siue stipulacōeꝫ. ꝑmittente libro hoīe
dño suo fidelitatē. ⁊ ꝓstituēte se hoiem vl' va/
sallū suū. Et in aliquib⁹ ptib⁹ fit h̄ mō. ille q̄
facit homagiū coram dño suo flectit genua re
nēs manus suas cōiunctas simpl'r inter man⁹
dñi. iusiurandū de fidelitate prestans. Et mu
tuo se in signū fidelitatis osculātur.

Homagiū secretale tl'e ē. Nā heres hois mei
q̄ cū de ꝓsuetudie possit infeudari ⁊ per ꝓns in
homagiū succedē dz infra certū tps me in do/
minū agnoscē ⁊ fidelitatē mihi prestare. ⁊ ego
teneor cū rōe tal' feudi in hoiez recipe. ⁊ in reci
piēdo videor sibi ius feudi decernē ꝑpt qđ di
ca pt homagiū secretale.

Homagiū edictale siue hereditariū. fm spr. ē
qđ aliq̄s hz eoipō q ē heres Nā eoipō q adit
hereditatē hois mei. plonā ei⁹ repñtat ⁊ videt
hois homagiū subisse.

Homagiū legiū fm spr. ē qđ fit ipatoꝛ l'regi.
nulli⁹ alteri⁹ fidelitate salua. Illđ ār qđ fit ali
is nō dr̄ legiū. qꝛ fit vl' iuraī salua impatoꝛia
vl' regina infidelitate.

Homagiū nō legiū ē q̄n aliq̄d excipiī puta fa
cio tibi homagiū excepta fidelitate quaꝫ dño
tali lego teneor. l' saluo qđ possuꝫ cū voluero
dñm legiū mihi ꝓstituē. vl' saluo. qꝛ nolo tibi
ꝓtra talē iurare.

Homeosis ē min⁹ note rei ꝑ sil'itudiez e⁹ q̄ ma
gis nota ē demōstracō. ⁊ interptatur sil'itudo.
H⁹ tres sñt spēs. Jcō parabola. paradigma. i. yma/
go ꝓpacō exēplū vide locꝫ suis.

Homeoptoton. ē cū in sil'es casus exigūt ꝟba
diūsa. Sic apd ennū inuenīt. Mercēs flē/
tes lachrymātes ⁊ miserātes fm donatū. l' fm
bedā. Homeoptoton ē cū diūsis casib⁹ varia
tur oīo. vt ait apl's. rōa. pr. Qm̄ ex ipo. ⁊ ꝑ ipꝫ
et in ipo sñt oīa. ipi gl'a in scl'a.

Homoeteleton. ē cū sil'i mō dcōes pl'ime finiūt
vt eos reduci q̄z relinq̄. euehi q̄z referi malui. ⁊
fit ꝓpe in ꝟbis vt abyt abscessit. ⁊c.

Homerocētonas ⁊ ꝟgiliocētonas excepēnes
q̄dā sñt de libris home. ⁊ ꝟgi. ī duob⁹ libris re
dacte in q̄b⁹ ml'ti ꝟsus ꝑter dictoꝝ auroꝝ in/
tencōꝝ adaptāt ꝟpo. Vñ Hiero. in epi. ad pau
li vi. Quasi nō legerim⁹ homerocētonas ⁊ ꝟ/
giliocētonas. i. opuscula de ꝟsibus Homeri ⁊
Virgilij cōpsita. Et produ. to/ Quidā sane
exceptores libroꝝ home. ⁊ ꝟgi. transcurrentes
vbicūq̄z inuenerūt aliq̄d qđ sue materie posset
adaptare pūcto sigūerūt. vt q̄n ꝓpilarēt ꝓmp
ti⁹ inuenirēt. ⁊ ab hmōi pūctacōe cetoēs dicū/
tur scripta ex ꝟsib⁹ compilata hicinde collectꝫ.
et fm materiā ꝓtinuatis. Centro eīm vt dicūt ē
ꝟbū grecū idē qđ pūgo. Jñ dr̄ cēto. onis. idez
qđ pūctus. ⁊ declinaī hic virgiliocēto. onis.

hic homorocēto tonis. vñ gilliocētonas t homorocentonas sunt acti plēs greci.
Homicida de. pe. pd. i. hoies cedēs. i. occidēs
Homicidiū dy. dr hois occisio ab hoie facta
Hominiū nij. n. s. i. hois seruitū. vel est idez quod homagium.
Homo inis. ꝯ t. dr ab humus. q̄si humo. qz er humo est effectus. Jñ quattuor dimi. s. homūculus. homūcio. homulus homullulus. Nā vt dicit Prisc̄ianus in tercio li. que geminant l. añ us. vel a. añ uz. in vlus. vla. vlū faciunt iterū dimi. vt homull⁹ homullul⁹. paurillus paurillulus. Et pōt dici q hō quatuor dimi. habuit ꝓpter eius quatuor trāsgressiones Prima fuit in paradiso. Secūda legis naturalis. Tercia legis mosayce. Quarta legis enāgelice. Diminutus est etiā homo in tribus qz antissimi vt dicit Prisc̄ia. in vi. li. declinabant homo homōis. sz mutata ē o. pd. i i. correptā et dicamus hō hois Unde Ennius. Vulturis in siluis miserum mandebat homonē
Homophagia gie. f. p. vna l' silis cōestio. t dr ab homos pō est vnū. et phagin qd ē ꝯmedē.
Homogeneus. nea. neū. i. vnius nature supra eterogeneus
Homonyus a. um. i. eq̄uoc⁹ sm dialecticos. i. vnū nomē ꝓncipaliter ex diuersis impositiōibus pl'a significans. Jñ hec homonyma. me. i. eq̄uocatio sm Hugt. Ul'vt Prisc̄ianus di. Homonymū est vnū nomen plura significās. et hō i ꝓprijs t appellatiis Jn ꝓprijs vt pirrhus filius achillis. et Pirrhus rex epirotaꝝ. Jn appellatiis vt nepos filius filij et nepos luxuriosus Item acies ferri. oculorum et militum.
Homopasia est attributio ꝓprietatis vni⁹ alteri. vt Lingua mea meditabit iusticiam tuā. Lingue eni ē loqui t cordis mediatri. vñ qd cordis est attribuitur lingue.
Homophosis ē exposicō ignoti p eque magt ignotū. vt qd ē palmito. as. ptaxo as. Uel qñ p grecū exponitur latinum. vt quid est homo Antropos.
Homos grece latine dr vnum.
Homousion. vl' homousios. i. vnius t eiusdez sbe vel assil'atio. et dr ab homos. qd est vnum et vsia qd ē eēntia vel suba Unde Jesus xps dominus noster dictus ē homousius. i. vni⁹ eēntie vel subē cū pre Unde ipse dr Johannis xvi. Ego et pater vnū sum⁹ Item sm Papiam.
Homausia. i. sil'is sbe. qz q̄l' de⁹ tal' imago ei⁹
Homozeusis interptat sil'itudo p quā minus note res p sil'itudinē eius q magis est nota panditur demōstratio sm Hug.
Honestus a. ū. q nihil hz turpitudinis quasi stati honoris cōseruās. Jñ honestas tatis. i. ꝓpetuus honor quasi honoris status
Honor vel honos hz Pap. ē gra dignitatis. collatio i reb⁹ vel dictis. ꝑmium sacrificiū dignitas aliqua Ul' ē reuerētia alicui exhibita t est in honorāte t attendit non solū in reuerētia sz etiaz in administratione eoꝝ q̄ sunt corpi necessaria. Et vt dr philo. in iij. ethi. Uirtutis ꝑmiū honor ē. et attribuitur bonis
Honorculus li. pe. cor. i. paruus honor.
Hora re. cū. h. ē dierū. t ē spaciū in quo metuitas alicuius signi orit in orizōte. t medietas alterius occidit in occidēte Itē ora re. sine h. ē regionū l' finiū l' vestiū. Cū eni regionē vl' finē vel extremitatē vestimētoꝝ designare volumus p hoc nomē scribendū ē sine h. Itē alii q̄ est plis nu. dr os. oris. ora. Unde Oras mus dr hz nor horas. t chlamys oras. aspiras hora vbi tempus signabit.
Hordeaceus cea. ceū. vel hordeiceus. cea. ceū. qd fit de hordeo vel est
Hordeolū li. dimi. i. puum hordeū Inde hic hordeolus li. dimi. puissima collectō in pilis palpebraꝝ in medio lata hordei granū sil'ans
Hordeū dei est quoddā genus frumēti. t est frigidum t humidum
Horno aduer. tpis. i. hoc anno t dr ab hoc t annus Jñ hornus na. nū. t hornotinus. na. nū. pe. cor. i. codē sensu. i. huius anni designat tñ q̄ñz tempus indeterminate.
Horologicus ca. cū. pe. cor. q in horalogio colligit horas. vel qd pertinet ad horologiū
Horologiū gy. n. s. vbi hore legūtur. i. colligūtur vel intelligūtur.
Horoscopus pi. m. s. i. horaꝝ inspector. Et dr ab horat copos qd est labor vl' intentio. q̄si in cognitiōe horaꝝ intendēs vel laborans vel dr ab horat scopi qd ē speculari. qz p horas natitatis hoim speculat dissil'i t diuerso fato Inde hoc horoscopium pij. i. horaꝝ speculatio:
Horreū rei. est locus vbi reponit hordeū. t dicit ab hordeū. rei q̄si hordeū. Generaliter tñ locus vbi reponit annona quilibet dr horreū vel dr ab horreo res. qz spicis horret
Horridulus la. lū. diminu. i. ali q̄tulum horridus.
Horridus da. dū. i. terribilis aboiabilis. ri/gorosus tremens.
Horripilatio onis. est qñ pili capitis pre horore erigūtur.
Hortolanus ni. m. s. i. cultor horti. Et nota

q̄ antiqui dicebāt hortulanus p u.ī scđa sylla
ba.sed moderni dicūt hortolanus p o.
Hortus ti.m.s.i.ager.amen⁹ olerib⁹ abūdās
vl̄ gaudiis. Jñ hortul⁹ li.dimi.i. pu⁹ hortus
Hortula le.dimi.i.pua tpis hora.
Horus ri.q̄ primus horas inuenit.
Horuſpex cis. vel horiſpex cis. ille q̄ inſpicit
horas. Et hic horuſpicus pici.i.horaꝝ inſpe
ctor.qui etiā horoſcopus dr.
Hoſpes pitis.c.t.q̄ recipit z qui recipiť.z dr
ab hoſtiū z peto.q̄i hoſpites.i.hoſtiū petēs q̄i
hoſtio pedē inferat. Antiq̄tus ei hoſpites qui
recipiebāt z qui recipiebātur veniebāt ad hoſ/
pitiñ z ponebāt pedē in eo z firmabāt q⁹ vn⁹ ñ
ꝛcipet aliū. Uñ q̄ recipit z qui recipiť hoſpes
dr Uterq; ei ponēdo pedē in hoſtio amicitie
pactū firmabāt. Uñ quidā. Eſt q̄ ſuſcipiť z q̄
me ſuſcipit hoſpes.
Hoſpitarius ry.z hec hoſpitiaria.rie.cuſtos
hoſpitij.et dr ab hoſpitiū.
Hoſpitiolū li.dimi.i.puum hoſpitiū.
Hoſpitiū tij.n.s.vbi quis ad tēpus hoſpita
ti iure inhitat.z inde trāſiens migrat. Hoſpi
tiū ſo ſcholariū ē.ſz dom⁹ ē burgēſ q̄ eā locat
Hoſpita te.f.p.in ſingl'i q̄ recipit vel recipiť i
hoſpitiū.ſ.peregrina aduena.ſz i pli ē ge.neu.
hñs tātū ntiū actiū z vtiū.z ſic eſt ereroclitus
Uñ pluraliter ntō hec hoſpita.actō hec hoſpi
ta.vtō o hoſpita.
Hoſpitabil'lis.z h̄ le.c.t.qui liberēter hoſpita/
tur.vel qui ē dign⁹ vt recipiať in hoſpitiū
Hoſpital'c.t.z h̄ le.ꝛe.pd.q̄ benignus et pro
nus ē ad hoſpitādū. Jtē hoſpitale lis .neu.g.
eſt vāi peregrini recipiūtur i hoſpitō. Jñ hic
hoſpitalarius rij.cuſtos hoſpital'. vel q̄ eſt de
hoſpitali.et hec hoſpitalaria.rie.i. eodē ſenſu
Hoſtia ſtie.f.p.dr ab hoſtis Hoſtie ãt erãt ſa
crificia q̄ fiebāt añq̄ pgerēt ad hoſtes q̄i p ho
ſtibus ꝛcuicēdis facta. Sed victime erāt ſa/
crificia q̄ poſt victoriā victis hoſtib⁹ immola
bātur. Et erāt victie maiora ſacrificia q̄s ho/
ſtie.vñ. Victia p victi⁹ daf.hoſtia p ſupandis
Hoſtiator oris m.t.i.viator. q̄ et hoſtiarius
dr.q̄ cuſtodit hoſtiū.z iñ hoſtiari⁹ dr in eccia
ab officio.q̄ preſit hoſtijs tēpli Jpe ci tenēs
clauē oia int⁹ z exteri⁹ cuſtodit.et inter bonos
z malos hñs iudiciū fideles recipit z infide/
les reſpuit.z hec hoſtiaria rie q̄ cuſtodit hoſti
um. Et hoſtiari⁹ a.um.qđ ptinet ad hoſtiuz.
Hoſticapa.pe.c.p.q̄ vel que capit hoſtē.
Hoſticida.ꝛe.cō.p.qui vel que cedit hoſtē.
Hoſticinda.cō.p.qui vel q̄ ſcindit hoſtē.
Hoſticus.ca.cū.i.hoſtilis vel ĩmicus.vel ho
ſtis.et cor.ſti. Uñ in auroꝛa. Hoſtica ſunt e⁹
colla ſubacta manu.
Hoſtilis lis.cō.t.z h̄ le.qđ ptinet ad hoſtē et
pd.pe. Jñ hoſtiliter aduer.z hec hoſtilitas ta
tis.i.inimicitia.
Hoſtimentū ti.n.s.i.eq̄mētū eq̄litas.vel ullō
c̄ qđ pōdus exequaf in libꝛa.
Hoſtiolū li.dimi.i.puū hoſtiū.
Hoſtis tis.cō.t.dr.ab hoſtio is.qđ ē equare.
qꝛ equs fronte eat ad bellū Prope q̄dē hoſtes
dicūtur qui eq̄les ſunt z equaliter ſibi ꝛcurrere
ꝛcēt.quaſi q̄ nihil ſibi debēt.nec vn⁹ magiſte/
retur alteri q̄s ecōtrario Uñ hoſtes ꝓpe ñ pñt
eſſe xpiani inter ſe.nec hoſtile plius inter eos.
qꝛ xpiani ſp debēt ſibi ꝛcurrere aliquid ſaltem cā
xpianitatis.ſed xpiani et ſarraceni ꝓprie dicū
tur hoſtes.qꝛ nihil ſibi ꝛcurrere debent Si eniz
viliſſimus ſarracenus capet regē frātie tm̄ de/
beret illi q̄tū rex ille ꝛcēret illi ſi eum capet.vel
hoſtes dicūtur ab hoſtiendo.i.equādo menia
victoꝝ. Solēt eni hoſtes victores menia vi
ctoꝝ hoſtiū adequare.i.cū terra equa facere.i.
ꝛeſtruere et ꝛcūcere per terram.
Hoſtiū.ſtij.n.s.i.introiť⁹ domus.ſ.ianua.et
dr ab hoſte.qꝛ hoſtes arcet et ſic aſpiraf in ꝓn
cipio Uel poti⁹ dr ab oſtando.et ſic nō aſpira
tur.et ſil'r oia q̄ veniūt ab eo nō aſpirātur Hic
etiā hoſtia dicūtur fluuioꝝ exitus i mare.ſz
loca vbi intrāt mare.qꝛ hoſtib⁹ illuc ſolemus
occurrere.z nos eis opponere. Uel dicūtur lo
ca illa hoſtia.qꝛ p illa loca tq̄s p hoſtia in do/
mū intrant flumia marꝫ l'res exportātur l'im
portātur tq̄s p hoſtia Uel qꝛ boies p loca illa
tq̄s p oſtia egrediūtur z ingrediūtur fluuium
vel terrā ſuam quaſi domū
Hoſtoriū rij.n.s.dr lignū cū quo modi⁹ vel
ſertari⁹ adeq̄tur.illud videliz lignū qđ duc
tur ſup menſurā vt ſiquid ibi eſt ſupfluū amo
ueā.etſi quid deeſt ſuppleatur.

H ante M

Huſcemōi ē cō.g.et indeclinabile ab h⁹ z mo
di.et interponitur ce.ſyllabica adiecto.z ꝛeſi
gnat iſte gtūs mōi q̄litatē vt huiuſcemōi.i.tal'
Hūanus na.nū.qđ hz hūanitatē vl̄ qđ ptinz
ad hoiem Jtē hūanus.benignus manſuetus.
mīoꝛs qui circa hoies hz amoꝛē z miſeratio/
nis affectuz.et pdu.ṕmā.vñ Orati. Hūano
capiti ceruice pictoꝛ equinā. Jungere ſi velit
varijs inducere plumas Jñ hūanitas tatis.z
ē ꝓprietas qua q̄s dr hō.et hūanitas.i.man/
ſuetudo.mia.quedā affectio qua nos inuicem
Humectus.ta.tū.i.hūidus. /tuemur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Humeralis lis.cō.t.et hoc le.qđ ptiet ad hūe
ros.et dr a hūerus. Et hoc hūerale lis. dr qđ
dā palliū.qđ et suphūerale dr Uñ.Ecci xlv.
Et hūerale posuit ei.
Humerillus li.qui extremitati arie infigitur.
Humerus ri.m.s.dr ab armus q̄si armerus.
vt eēt distinctio hoim q̄z sunt humeri ad aīa
lia q̄drupedia.q̄z sunt armi Jñ hūerosus sa.
suz.i.fortis et magnos hñs hūeros.
Hūidus da.dū.qđ interius hz hūorē.sz vul
dū qđ exteri⁹ hz hūorē. Jñ hec hūiditas tatz.
Hūilis lis.9.t.et hoc le.t.abiect⁹ ignotus vl
mitis.et dr ab hum⁹ quasi humi accliuis Et
cōpatur hūilis?or.limus. Uñ Dañ.iiij. Hu/
millimū hoiez.et scribitur p duo l.suplatiuus
licet humilis scribaf p vnum l. Formatur enī
ab hūilis remota is.t addita limus. Et sunt
quinqz suplatiua que desinunt in limus. Uñ
Jn limus quinqz dat fagus cetera linque
Humor oris m.r.dr ab hūco mes. Jñ hūero
sus.sa.suz.i.hūore plen⁹. t pdu.pmā humor
nomē.sz humor aris.passiuū.de humo as.cor
ēs. Uñ quidam Me terret q̄ humor nō ter/
ret quod sonat humor.
Humus mi.f.s.i.terra et ppe humida.et infe
rior. Et nota q̄ humus est quasi ppum nomē
terre. Uñ t caret pluralitate.et cor.hu. Unde
Orati.epi. Laxuriat frigido sanguīe piguis
Pus terra ē in finib⁹ ydumee.t /humus
interpretatur festinans seu cōsiliator

I ante A

I ā nomē dñi sz qđ ē iuisibi
lis.et q̄ et allelu.qđ est laus l
laudate cōponit all'a .i. laus
iuisibil'. vel laudate iuisibilē.
Jabel interpretat ascensio.
Jabin interpretat sapiēs l'sensus siue prudētia
Jachus chi.m.g.i.bacchus Uñ Virgi. Po/
pulus alcide gratissima vitis Jacho.
Jacob interpretatur supplātator. qz i ortu suo
plantā nascētis fratris apphendit. vel qz post
ea fratrem arte decepit.
Jacobipeta.t.9.p. qui l'que petit eccīam sācti
Jacobi.
Jacobus zebedei a pre cognoiatus ē.quē cum
Joāne relinquēs.verū patrē secuti sunt. Hi
sunt filij tonitrui q̄ etiā boanerges ex infirmi
tate et magnitudine fidei noiati sunt Hic est
Jacobus filius zebedei frater Joānis qui p⁹
ascensionē dñi ab Herode occisus ē Et inter/
pretat supplātator .qz curā carnis supplātauit
dño vocāte.et ipam carnem. Herode crucian
te cōtempsit. Jñ iacobitanus a.ū .et hic.t hec
Jacobēus.t hoc se.
Jactātia tie.i.arrogātia.supbia vanitas.
Jactura re.f.p.i.iactus. Jactura dr etiā dam
nū.et ppe qđ naute patiūtur cū imminente et
ingraueſcente tēpestate.res suas i mare iaciūt
sez panē vinum pānos.t generaliter quicq̄d hñt
qñz ne ipsa nauis nimio pōdere rerū submer
gat. Jñ hic iactari⁹ ry.qui frequenter damnū
patitur.t ppe qui ita res suas iactat Et iactu
rius.ria riū.i.dānosus.patiēs vel inferēs dā/
num. Inter dānum ātt iacturā est dīa. qz ia/
cturā scientes t vltro patimur. Dānū vo inso
lito t nobis nescientib⁹. Itē iactura aliqñ po
nit p quocūqz dāno alicui p violentiā illato
vndecūqz prouenīat Uel dr lesio facta cū la/
pide vel ligno.
Jaculū li.n.s.i.missile.t dr a iacio cis.eo q̄ ia
citur.t mittit impetuose. Itē iaculū dr quod/
dā rethe piscatorīū. Jñ ioculator.oris q̄ iacu
lum iacit vel facit
Jaculus li.m.s.q̄dā serpēs volatilis .a iacīē
do dictus.qz de arboribus se iacit sup aīalia.t ea
pimit Uñ Lucanus in ix. Et natrix violator
aque iaculiqz volucres.
Jair interpretatur vigilās siue illūinās.
Jairus iairi.ppum nomē cuiusdā viri c⁹ filiā
dñs suscitauit. vt hētur Marci v. Et interp
tat illuminās siue illuminatio.seu vigilie aut
vigilātius.t pdu.pe. Unde in Aurora Mē/
sa leui splēdet curaf nata Jairi.
Jambus bi.ē quidā pes metricus ꝯstāsex bre
uī et longa. Et dr a iābusim qđ ē rephēderevl
detrahere venenū qz inuētus fuit ad describen
dū venenū ire.t reprehensiōes.sz detractiōes.
Unde Orati. Archillo cū ppo rabies arma
uit iāmbo. Jnde iāmbus bra.bū.t iābicus ca.cū.
Et ē byssillabū iābus q̄nis in predicto versu
sit tryssillabū p diresim iāmbo
Jamin.i.dexterra.t cōpoit cū ben.t dr beniamī.
Jāmes interpretat marinus siue vbi ē signū ei⁹
Cessit enīm defecit signū ei⁹ cor̄ signis moysi.
Unde dixerūt magi. Hic digitus dei est
Janiculū li.tēplū. Jani et dr a ianus
Janiculū etiā dicit oppidū quoddā italie. Et
hic ianiculus mōs apud romā .qz ibi olim co
lebatur ianus.
Janitor oris.q̄ et ianuator dr.i.custos ianue
sez qui obseruat ianuā.et dr a ianua
Janitrix tricis.f.t.dr illa q̄ obseruat ianuam.
Et ianitrices dicūtur vrores duor frarū q̄si
eādē ianuā terētes.l'p eādē ianuā iter hūtes.
Jantaculum li.n.s.dr cibus quo solumtur ie/

iuniū añ prandiū.
Janua nue.f.p.dr.ppe prim⁹ ingressus.prim⁹ introitus.s.porta et dr a Janus .qr ianus est dc⁹ principior.cui antiqui oēm introitū t exitū sacrificabāt. Uel ianua dr ostiū pforatum quale videm⁹ in cellariis p qd videri pt int⁹ et extra.sicut ian⁹ videt añ t retro. Jtē a ianua porta dicta ē Janua qdā ciuitas iuxta mare sita.et ē quasi itroit⁹ t porta lōbardie.tuscie.p/uincie. Jñ hic et hec ianuēsis.t hꝫ se.patrium. et ianuinus.na.nū.possessiuū.
Januari⁹ mēsis qdam et dr a ianua.qr ianua est et introit⁹ anni. Ul' dr a iano. qr ianuari⁹ est principiū anni.sicut Janus est principium oīm opm. Et inde ianuarius a.ū. hic alio noie iouonius dr.qr oīm mensiū est pater.
Janus ni.a paganis dictus ē deus principior. Et dr bifrons.i.hre duas frōtes.s.añ t retro. Et fm hoc dr ianus mūdus vel celū qd habz duas facies.i.duas portas.s.orientē t occidētem. vel cancrū.et capricornū Sz cū ianus dr quadrifrons hꝫ refert ad qttuor mūdi ptes vel ad quattuor elemēta.l'ad qttuor anni tpa
Japhet interpretat latitudo. Ex eo enī ppl'us gētiū natus ē. Et qr lata ē er gētib⁹ ml'titudo credentiū.ab illa latitudie Japhet dictus est.
Jas viride dr.
Jaspis dis.f.t.quedā gēma pciosa ē t viridis
Jas enī viride.pinasim gēma dr.

J ante B

Jber cis.f.t.genus ē quadrupedalis aialis.s. caprea q alio noie dr dorcas. Et dicūt ibices quasi auices.qr instar auiū arduat excelsa teneāt.t in sublimi inhabitāt.ita vt dc sublimitate vix humanis obtutibus cerni pnt. Ne si qñ aduersitatē aialiū vel hoim presenserit deculmibus saxor altissimis sese precipitātes suisqz se cornibus illesas suscipiūt fm Pap. Et declinatur hec iber.hꝫ ibicis.t cor.bi i obliquis Ulñ. Job.xxxix. Nunqd nosti tēpus partus ibicūqz i petris. Ulñ. Lornua fert iber. Job tesatis t ibicis inde.
Jbis.bis.vel ibidis.f.t.ē ciconia.s.auis imū/da qr nūqz pūcit se ad volandū nisi prius poteat aquā.qr rostro posteriora purgat. Et quia auis ē immūda.tō Ouidi⁹. vocauit ibim aduersariū suū t corriualē q cū vroze sua mechabatur.et libr̄ quē in eū scripsit sic ītitulauit Ouidius in ibim.i.ptra ibim. Unde sic dicit
Jbidis interea tu quoqz nomē habe.
Jbix cis.f.t.auis est aquatica fpētib⁹ īimica. vt dicit glosa sup illud· Esa.xxxiij. Possidebūt eā onocrotalus.t erit⁹ et ibix Jtē Jsido. etymo.xij Jbices aues meridiana plaga vocat que nili fluēta inhabitāt Uñ Jbix ibicis auis est niliqz fluentis.t pdu.pe.gti.

J ante L

Jcarus rij.fuit filius Dedali. Jñ icar⁹ a.um. Et hic mare dcm est icariū i quo submersus ē. et hec icaria rie.insula iuxta quā submersus ē.
Jchthyophagus ga.gū.i.pisces camedēs .dr ab ichthyus qd ē piscis.t phagin qd ē cōedē. Inde ichchyophagi sunt qdā ppl'i.qr venādo in mari valeāt.et piscibus tm alantur.
Jchthyus thyi.quidā piscis est.
Jcon ē plonaz inter se vel eor q plonis accidunt cōpatio.vt Uidim⁹ gl'am eius.gl'iam q si vnigeniti a patre.
Jcon onis .t hec iconia nie .t hec icona ne.i. imago vel signū fm Hugui.
Jconomus vel potius econom⁹ pe.cor.ē tā pcunie qz frugū t oīm que possidētur dispēsator Jñ econo mic⁹ ca.cū.xenofōtis pulcer liber est qui nō gubernationē ville sz dispēsionē vniuerse dom⁹. Tullio interptante designat.

J ante D

Jdalium lij.quedā silua ī cypro insula in q̄ colitur venus. Ulñ t ipa ven⁹ t qdā terra ei adiacēs dcā ē idalia lie.vl' idal'.lis vl' idis Jñ ida
Idea dee.pe.acuta exēplar vl' forma.et dr ab idos qd ē forma Jñ hic t hec idealis et hoc le.i.formal'.imaginarius
Jtē cōponit ab eis et demū q̄ is demū. hē ite rū is.t ei⁹ femininū ē eadē.t neutr idē i.eorpta.que ī mas.pducit. Ulñ Neutrū curtat idē sz mas pducit idē Et gemīatur ꝓpositō i neuge. Dicim⁹ enī idētidē.i.idē et idem.
Jdida dc.pe.cor.nomē ē. Salamōis.t interptatur dilect⁹ dñi ppter deū. l'amabil' dñi ppt
Jdin interptatur videre. dñm.
Idioma tis.neu.g.ē pprietas loquēdi in q̄libet lingua.et dr ab idios qd ē pprius. et omū qd ē fmo l'modulatio Quot ei sūt ligue tot sūt idiomata. vnusq̄sqz ei suo idiomate loqt
Idiopathe.thes.greca dcli .t hec idiopathia thie.i.ppa passio q aliūde ñ infertur.sz intrūcus nascitur. dios grece.latie dr ppriū.
Idiota ꝫ.p.i.illīatus.idoctus t īsipiens.t dr ab idus qd ē diuisio.t iota qd ē lr̄a. q̄ diuis⁹ a lr̄is.et pd.pe. Uñ. Uir bn vestit⁹ in vestib⁹ eē potus. Credit a mille q̄nis idiota sit ille
Idithū interptat trāsiliēs eos l'saltās Unde Saltator ē idithū.sz amabil' iditha constat.

Idolatra trē.pe.cor.i.cultor idoloꝝ.ſ.q̄ cultu rā quā rebꝫ ipendere reo ſuo creatori impēdit idolo. Inde hec idoltaria trie.i.cultura idolo rum.ſ.quā idolatra idolo impendit.

Idoliū lij.dicit locꝰ vbi idolatre venerāt ⁊ co lāt idolū.ſm Pap.vñ.i.Loꝝ.viij. In idolio recumbentem ꝛc.

Idolothitū ti.n.s.ponit ab idolū ⁊ theꝰ qđ eſt reus q̄ſi idolo rificatū.i.ſacrificatū.i.illud qđ idolo ꝓfecrat ⁊ offert. Et ſm cōpoſitōez pe nultima debet corripi.quā q̄dā ꝓſueuerāt ꝓ ducē. Et pt dici q̄ eſt ſimpleꝝ ⁊ deriuat ab ido lū ⁊ ſic ꝑ.pr.ſic hmōi noīa a noībus deriuata vñ q̄dā. Eſt locꝰ idoliū qđ ibi dat idolothitū Vñ.i.Loꝛ.viij. Idolothitū māducāt.

Idolū li.i.ſimulacꝝ qđ hūana effigie factū et ꝓſecratū eſt.⁊ dr ab idos qđ eſt forma.

Idoneus nea.neū.i.irrephēſibilis aptꝰ vtilis ꝓueniēs.q̄ ꝓformis cuilibꝫ ⁊ dr ab idos qđ ē forma. Inde idoneitas tatꝭ.i.ꝓueniētia.apti/ tudo.vtilitas

Idos grece latine dr forma. Jñ hec idea idee. id eſt formalis.

Idomea mee.quedā regio indie. Jñ idumeus mea.meū.pe.acuta.⁊ interptat rufa vel rubea. ſeu terrena.aut ſanguinea

Idus iduū.idibus.ſ.g.quarte declt.plis nūe ri.i.diuiſio. Vñ q̄dā dies mēſis dictꝰ eſt idus q̄ diuiſio.tūc diuidebat a nūdinis. que dura bāt a nonis vſq̄ ad idus. Vel qr tūc diuidit mēſis.nō qr i idibꝰ ſit medietas cuiuſlibꝫ mē ſis ſꝫ qr i idibꝰ eſt diuiſio mēſis quātū ad ap/ pellationē dieꝝ. Ab idibus eīm menſis nō cō/ putatur niſi p kalendas ſequentis menſis.

J añte E

Iecur.oꝛſ.i.epar.ſiue ficatū.⁊ dr iecur q̄ iapir qr ignis ibi iaceat ⁊ ibi habrat ſedē q̄ i cerebrū ſubuolat.⁊ inde ad oc'los ⁊ ad alia mēbra diſ fidūt ⁊ caloꝛe ſuo ſuccū ex cibo tractū vertit in ſanguinē. Et nota q̄ antiq̄ dicebant hoc iecoꝛ oris.vl iecus oꝛſ.ꝑ qua nos dicimꝰ hoc iecur oris. Et ꝓſiſtit in iecoꝛe ꝓcupiſcētia. Hic eniꝫ corde ſapimꝰ.ira iecoꝛe amamꝰ.⁊ coꝛ.pe.ī gtō. Vñ Splen ridere facit cogit amare iecur

Ieiuniū nij.dr qđdā inteltinū tenue ſp vacu um. Jñ dr ieiuniū.qr ſui media viſcera vacua ⁊ inexinanita exiſtūt. Et ē ieiuniū pſimonia victꝰ ⁊ abſtinētia ciboꝝ. Qđ aūt ieiunia qua tuoꝛ tpib' anni agātur his verſibus habetur. Vult cruꝛ lucia cinis chariſmata dia. Qđ ꝛet vota pia quarta ſequens feria.

Jepte interpꝛetatur aperiens vel apertus.

Jeſſe interptat in ſole ſacrificiū.vl incēſuꝫ l incēdēs ſiue incēdiū vt fuit pr̄ David.

Jeſus hebraice grece ſot.latine at ſalutaꝛ ſi/ ue ſalnatoꝛ interptat.qr cūctꝭ gētibꝰ ſaluti fer Jetro.ꝓgnitoꝛ veritatꝭ interptat.) venit.

J ante G

Ignarꝰ.ra.rū.i.inſciꝰ.rudis: dr ab in.⁊ narꝰ vel ab in ⁊ narꝭ. Et q̄ ignoꝛat ⁊ q̄ ignoꝛat ſic appellat. Et dr ꝓprie ignarꝰ q̄ eſt oblitꝰ ⁊ pdi dit memoriā.q̄ ſine naribus Olfeciſſe enim veteres ſciſſe dicebāt Et nota q.g.apponitur huic noi gnarꝰ ꝓ ptheſim ⁊ oībꝰ ab eo deriua/ tis Quidā tñ dicūt q̄ ſit ibi naturalr. i ꝓpōe n.nō trāſit i.g.ſꝫ ſbtrahitur Et produ.pr. Vñ q̄dā. Pandit ⁊ ignarꝭ q̄ſtio certa freques.

Ignauus ua.uū.i. inefficaꝛ. piger inſipiens ſtultus. Jñ ignauia. uie.i. pigritia. tarditas ſtulticia et eſt coꝛporis.

Ignearıꝰria.rū.i. ignē ꝓtinēs. Jñ hoc ignea rū.rij.i. focarū.

Igneꝰ nea.neū.i.ad ignē ꝓtinens.vel de igne exiſtēs. l reſplēdēs vel ardens. ⁊ dr ab ignis Jñ igneolꝰla.lū.pr.coꝛ. Vñ Prudētiꝰ i libꝛo hymnoꝝ Vigoꝛ igneolus nō vritur.

Ignibulū.li.i.thuribulū.⁊ dr ab igne.

Ignicremꝰma.mū.pr.coꝛ.i.igne crematus vel igne cremans

Ignículꝰ.li.dimi.i.paruus ignis.

Ignis nis.m.t.dr ab in ⁊ gigno q̄ſi nō gig/ nēs.qr mihi lab eo gigni ꝓt. ſꝫ ꝓſumit cūcta q̄ rapit. ⁊ ē ꝓprie ignis ipa flāma. Qđ āt fouet ignē focꝰ eſt. Et ſunt tres ſpēs ignis.ſ.lux flā/ ma carbo ¶ Et nota q̄ ignis in ſua ſphera non lucet.qr ſic tegeret coꝛpoꝛa celeſtia.

Igniti ſerpētes in Nūeri dicebāt.qr mimi et veloces erāt ad modū ſcintillaꝝ. Vel qr tactu veneno inflāmabāt vſq̄ ad tumoꝛē ⁊ ruboꝛē igneum.ita dr in hyſtoꝛys.

Igniuomꝰ.ma.mū.pe.coꝛ.i.ignē vomēs ⁊ dr ab ignis ⁊ vomo.mis.

Ignobilꝭ.ꝓ.t.⁊ hoc le.i. nō nobilꝭ.obſcurꝰ con temptꝰ. qui ferre nō cōgnoſcit.cuius ⁊ nomē ⁊ genus ignoꝛa tur.

Ignominia.nie.i.infamia q̄ cōtra nomē. Sꝫ ignominia ponit ptāte alicꝰ. Sꝫ infamia fit multoꝝ cōſ ētiēte ſermone. Jñ ignominioſus ſa.ſum.i. infamis.vitupatꝰ. Et vt dic Iſido. v.etymo.octo penaꝝ genera in legibꝰ cōtineri Tullí ſcribit.ſ.dānū.vincula.ꝑbera.taliōꝝ ignominiā.exiliū ſeruitutē.⁊ moꝛtē. Jnuenit etiā ignominiū.ignominij. Vñ dicit Pap.

Ignominiū dicēn.eo q̄ dēsinat hr̄e nomēis q̄ in aliq̄ crimine ꝛphendit quasi sine nomine.
Ignorās ātē.o.g.ōr: nescīēs negligēs oblitus sus. Inde ignorantia.i.oblitio.negligentia. ignauia.
Ignotus ta.tū.i.obscurus.nulli notus ignobilis incertus.

I ante L

Ile.ilis.tercie dēcli.ꝛ in singl'ari ꝛ in pl'ali vel tm̄ pl'alis nūeri.vnde Alexā. Ilia dēciat tibi tercia nō nisi plura. Et sunt ilia intestina parua ꝛ rotūda circa renes animaliū.ꝛ dicunt ab ilios qđ ē obuoluere.qz nos ibi obuoluimus Unde Lucan⁹ in.iiij. Alligat ꝛ mediū ꝓssis ilib⁹ artat. Et fm̄ q̄sdā ꝓponit exilis q̄ ex ilia Ilex cis.f.r.est q̄dā arbor glādifera ꝛ ōr ilex q̄ eligēdo.siue eligo gis.qz h⁹ arboris fructū ꝑmū hoīes elegerūt.ꝛ scribit ꝑ vnū l.ꝛ ꝑducit ꝑmā.vnde in Aurora ōr. Tres iuuenes vidit stātes in sub ilice mābre. Inde ilice⁹ cea.ceū.i.ex ilice existēs.vel ad ilicē ptinens
Ilios grece latine ōr obuoluere. Inde ilios l' ilion obuolutio.ꝛ ōr uolor intestinoꝝ qz intestina sepe ꝑ uolore obuoluūtur. Inde iliac⁹ ca.cū.q̄ talē infirmitatē patit.hi ꝛ torminosi dicūtur ob intestinoꝝ tormēta
Ilus fuit q̄dā rex troianus. vnde troia dicta ē iliū. Et nota q̄ troia dicta est regio asie. Iliuz ꝯo est ciuitas troie. Q̄nq̄ tm̄ troia accipit ꝑ illa citate ꝛ tūc iliū accipit ꝑ q̄dā eminētissima turri illius citat̄. Et in̄ inuenit h̄ ilion ixecti. ꝛ hoc iliū ilij ꝛ hic ilios ilioy.ꝛ hinc ꝑt dici h̄ ilius ily. In̄ hic et hec iliēsis et hoc se.et iliac⁹ ca.cū.i.troian⁹.et hic iliades dis.troian⁹.et sb tracta dē sillaba ōr ilias dis.femina troiana.
Illecebra bre.f.p.i.carnalis dēlectatio q̄ hoīez illicit licz ex ꝑ alia dēlectatōe inueniat. In̄ illecebrosus sa.sū.i.delectabilis illecebris plen⁹. fallax insidiosus. Inde illecebrositas.tatis
Illect⁹ cta.ctū.i.illaq̄at⁹ seduct⁹.in licio positus. vñ Jacobi.i.ōr. Abstractus et illectus ꝛc
Illepidus da.dū.i.insuauis.insipidus
Illex cis.ois ge.q̄ ducit aliquē in fraudē. Qđ etiā absolute ꝑ fraudulēto ōr ꝛ dēceptore. Unde Plautus. Esca est meretrix ꝛ pectus ilex
Illibatus.ta.tū.i.intactus.
Illiberalis.lis.ꝯ.r.et hoc le.i. non liberalis.
Illicitus ta.tū.i.nō licitus.
Illiria rie.f.p.regio est iuxta mare adriaticū q̄ ōr sclauonia.in illiris dis.ꝛ illiric⁹ ca.cū.pr. cor. Unde Ro.xv. Usq̄ ad illiricū ꝛc. Et illiris ōr idē qđ illiria. Et hec illirica ce.herba q̄dam

I ante M

Imaginatio onis.f.r.vis aie q̄ ꝺs cōprehēdit formas cū materia re absente. Sed hoc aut est recordatōis aut imitatōis aut ꝓfictōis. Recordatōis cū rē imaginamur q̄ ꝓpus fuit subiecta nr̄o sensui Imitatōis cū rē silez nō cand̄. Cōfictōis q̄n ꝓformam⁹ aliq̄d in mēte qđ in rer̄ nūero natura nō patit inueniri.vt chimerā ex capite leonis. pectore hominis. vētre asini.cauda serpentis. Prima imaginatio nobis cōis ē cū tribus.secda ꝛ tercia est ꝓpa hois
Imago gis.f.g repr̄sentatio alicuius rei.ꝛ ōr ab imitor aris.q̄li imitago.qz imitat rē cuius est in corporalibus liniamētis ꝛ dispositōe ptiū
In̄ imaginari⁹ ria.riū.qđ ptinet ad imaginez vel quod ꝑcipit vmbratiliter ꝛ quadam imaginatione.
Imbecillus la.lū.ꝛ hic et hec imbecillis ꝛ hoc le.in codē sensu.i.sine baculo.i. sustentamento virtiū.i.dēbilis.fragilis.
Imbellia lie.i.dēbilitas.fragilitas
Imbellis lis.ꝯ.r.et hoc le.i.enervis.fragilis. dēbilis
Imber brī.m.r.pluuie vis repentina ad nubes vel ad pluuiā ptinens.sic dictus.qz terrā inebriet ad germinandum.
Imbriciū cy.n.s.ꝑ qđ aqua elicit.s.lauarum fluariū vel cānal' qđ al'r ōr imbrex cis.et corpe gti.vñ Prudenti⁹. Imbricib⁹ ruptis vndātis dēsup auri.imbrices etiā dicūtur regule qz capiūt imbres.
Imbriculus li.dimi.i.puus imber
Imbric⁹ ca.cū.pr.cor.et imbricosus sa.sum.i. pluuiosus.et ōr ab imber.
Imbulus buli.m.g.pr.cor.portic⁹ lata et spaciosa. Et ōr ibul⁹ quasi inābulus locus ad ambulādū spaciosus fm̄ hugī. Pap. ꝯo dic. imbuli dicti vl' qz sub voluie sunt vel qz sub his ambulamus. Sūt em̄ platee ꝑ porticus.

Imeon vel imon grece dr ceruix.
Imitatorius na.rū.i.dignus imitatōe.vl'q aliquem imitatur.
Immanis nis.g.t.t h ne.q ñ est bon' sz crudelis.terribil'.effer' t dr ab i t manū qđ est bonū ḡsi sine manu.i.bono. Hedz Pap. Immanis dr ingēs iformis hispid' t horrēd'. Itē imanes sunt q electis cogitatōib' se extollūt. Ita expōit Hegl.i moralib' illđ Job.xxvi. Immanib' abscondit lucē. Idē al'r exponit.i manibus.vt sint due dictōes. Utrāq; expositōez inuenies in moralibus.
Immatur' ra.rū.i.nō matur'.acerb'.vñ Esa.xviij. Añ messez ei tot' efflorebit t imatura p/fectio germiabit. Iñ hec imaturitas tatis.i.nō matura acerba. Immaturitas cē dr nocturnū ēps qđ nō ē matuz.i.oportunū vt aliqđ agatur vigilando.qđ etiam vulgo dici solet hora importuna.
Immemor.oris.q oblit' ē.t cor.me. Ufñ q/dam. Immemor accepti nō timet esse boni
Immemoratio onis.f.g.i.obliuio ingratitu/do nō recognitio.vñ Sap.xvij. Bonoz dñi immemoratio
Immitis.g.t.t hoc te.i.non mitis.
Immot' ta.tū.pt cē pticipiū ex imoueor. Ul' pt cē nomē ꝓpositū ab in t mot' qsi nō mot'.
Immūd' da.dū.i.ipur'. Iñ immūdicia cie. id est impuritas.
Immūis nis.g.t.t hoc ne.i.sine munio.i.tributo.s.liber qui nulli est tributari'. Ufñ t sepe immunis dr exps.alienus.sine pte. Itē imunis.i.nō munific'.qi sine munio.i.munere.vñ in pūbio veteri dr. Immūes ciues odore sui. Itē immunis dr qui nō facit munia.i.officio nō fūgit.est em oi ꝑnilegio vacu' t dono.s.vicioſus pig vētri īdulgēs Iñ hec imūitas tatis. Impar imparis omnis ge.i.sine pare.nō par. inſumus.inequalis
Impatiēs tis.oīs ge.t.nō patiēs. sine freno. Iñ impacienter aduer. t hec impacientia cie.
Impedatura re.f.p.dr pede mēsura vl' ipressio vel inuestigatio. Peda añt dr vestigiū hoīs.
Impēdiū dy.n.s.t hec ipensa se.ābo p expēsa vel dispēsa. Inuenit etiā impēdiū p studio et sedulitate. Iñ ipēdioſus sa.sū.i.sedul'.intentus.t impendiosītas tatis.
Impenetrabile.i.inaccessabile fm Pap.
Impenitens.tis.oīs ge.i.nō penitēs.
Impator torſ.m.t.qđ dr aliqñ indupator dū sillaba interposita cā metri.t tunc oportet.m. mutari in n.añ d. Iñ impatrix tricſ. t ipatoz' ria.riū. Et hoc impiū ry.i.ptās.iussio ꝑpetuū regnū. Iñ hic t hec impial' t hoc le.t ipioſus sa.sum.i.altus nobil' t autētic'.ipio t ptāte et dignitate plen'. Iñ imperiose si'.sime.aduer. t hec imperiositas tatis.i.maiestas.
Imperitus ta.tū.i.nō peri'.nō instructus nō doctus. Iñ imperitia tie.
Impers imptis.i.expers.sine pte.vñ Ambro. sius sup Egesippū. Uestro plio oēs iplicabūt nec erit nostra villa regio vestri impers excoris
Impetigo gis.f.t.i.sicca scabies ꝓueniens cū asperitate t rotū ditate forme. Iñ impetiginoſus sa.sum.i.scabioſus. Iñ hec impetiginoſi/tas tatis.i.scabiositas.
Impet' tus.tui.t hic ipes tis.i eodē sensu afferuor.icursus.impssio. Iñ impetuoſus a.ū.i. furibūdus.cū impetu omnia faciens.
Impiger gra.grū.pr.cor.i.nō piger
Impi' a.ū.q sine pietate ē. Et ponit p infideli imq.qz nō ē equ'.sz ineq̄lis t pūis opibus mactat'.t omnis impi' ē imiqu'.sz ñ econuerso
Implumis g.t.t h me.i.sine pluma.sine barba.t pd.plu.vñ Ouidi. Implumes calue puer cetusq; fuerunt
Impluuiū uij.i.lauariū.guttatoriū.p qđ de/cidit pluuia in domū
Impolitus ta.tū.dr inordinatus.nō cōpla/natus non sculptus.
Impomētū ti.n.s.est id qđ extremius in cena ponit.sicut sunt nuces t poma
Impozcitor orſ.mas.g.q porcas fac.i.sulcos i ag'. Nota porca dr ira eminēs int duos sul/
Impoztun' na.nū.i.infest'.pteru' inq) cos etus.t dr ab in t poztun'.qz ñ hz poztū.i.qe tē sine opoztno. Ufñ impoztūi dicūt q in nauſragiū cito feruntur. Iñ hec impoztunitas tatis. i.infestatio.inquietudo
Impoztuoſus sa.sum.locus vacuus poztub' Inde hec impoztuositas tatis.
Impos tis.cōis ge.i. impotēs q votū suū ad effectū ducere nō pt.pusillanimis.
Impostor orſ.m.t.i.ceptor q male agit. Iñ imposteri' ria.riū.i.ceptori' ria.riū.t ipost' ta.tū.in eodē sensu.s.ceptori'.mal' puersus Unde Stati' thebaidos. Mēs cūctſ ipostа manet. Et hec impostura re.i.ceptio dolus. Ufñ. Decipit impostor dol' impostura vocat
Imprecatio onis.f.t.dr optatio mali
Improb' ba.bū.i.nō pb' vl' insaciabil' improtunus.pseuerās.vñ Labr improbus omnia vincit. Et dr improb' q instās phibēti.et est etymo. Unde in grecismo.
Improbus ē aliqs ꝑbis factisq; pteru'. Inde improbul' la.lū.pr.cor.i.aliquātulū improbus

Improperiū.rij.n.s i.ꝺultiū.ꝛedec⁹.iurkia de/nsio. Uñ in ps. Improperia improperantiuꝫ tibi ceciderūt sup me.

Improuisus.sa.sum.i.nō puisus ⁊ ꝺr ab in ⁊ puisus. Et est improuisum qꝺ nō puideť sed subito accidit qꝺ fit.

Imprudēs tis.oīs ge.i.nō prudēs.vel valde prudēs.in q̄ sensu raro inuenit. Uñ Uirgil⁹ in georg. Hūq̄ iprudētib⁹ imber offuit.

Impubes. vel impuper vel impubis ber. i.puer qui nodū hꝫ barbā.vl' q̄ nodū generare pōt

Impudēs.dentis.i.nō pudēs.nō verecūdus cui pudor ⁊ pudicicia ꝓcul est. Uñ Danielis xiij. Cōsurget rex impudens facie. Et cor.pu. Uñ Ouidi.de arte. Si doct⁹ videare rudi pe tulans ve pudenti.

Impudicus ca.cū.i.adulter obscen⁹.lebidīo/sus corruptor.⁊ ꝺr ab i ⁊ pudic⁹.quidā tñ di cūt q̄ ꝓponat ab in ⁊ podice.qꝛ podicē.i.feto rem dicit q̄ turpitudinē infert.

Impulsus.sa.sum.i.valde pulsus.vl' int⁹ pul sus.⁊ ꝺr ab ipello.lis.⁊ hic ipulsus.sus.

Impunis.nis.ꝺ.t.⁊ hoc ne.⁊ ipun⁹ na.nū.in eodē sensu.i.nō punit⁹.sine pena. Et q̄nq̄ ipu nis ꝺr imunis. Uñ ipune ⁊ ipuniter aduer.et hec ipunitas tatis. Et ē impune sine pena.liber sine vindicta. vt Impune nō cedit.i.nō habet successum. vel nō accidit sine pena

Impunit⁹.a.ū.i.nō punitus q̄ penā euasit.

Impurus.ra.rū.i.nō pur⁹.coinq̄nat⁹. pollut⁹ turpis.fedus.

Imus ma.mū.i.ꝺepressus.infimus

I ante N

Inaccessus.sus.sui.locus quo nō accedit̄.

Inaffabilis lis.ꝺ.t.⁊ hoc le.i. insuauis ⁊ au/sterus ad loquēdum.

Inanis nis ꝺ.t.⁊ hoc ne. ꝺr ab in ⁊ van⁹ q̄si ennan⁹.i.valde van⁹ ⁊ vim nullā hns. Uñ in anitas tatis. Et inanio.nis.niui.i.inanē facere adnihilare.euacuare. ꝺpmerc.⁊ p.a. vñ Cato Hoc facūt stulti quos gloria verat inanis.

Inauris.ris.i.anulus q̄ i aure pforata gestat Itē inaures dicūtur philacteria idoloꝝ.sic di/cit glo.sup Geñ.xxv.

Incātator toris.q̄ artē incātādi verbis pagit

Incastratura.re.f.p.ꝺr incanatura lignoꝝ per quā mutuo sibi copulāť sic ptz in extremitati/bus asseꝝ ꝺtinuatoꝝ.⁊ ꝺr incastratura.qꝛ i ea q̄si in castro vnīūtur ligna ⁊ minuuntur.

Incaustū.vide supra eucaustū

Incenatus a.ū.i.nō cenatus.vñ Danielis.vi Et abijt rex in domū suā ⁊ ꝺmiuit incenat⁹.

Incēdiari⁹ est q̄ ob inimicicia. aut p̄ter grām edes.arboꝛes siue segetes incēdit.vt.ff.ꝺ pēis. l.capitaliū.§. incendiarius

Incenis.nis.ꝺ.t.⁊ hoc ne.q̄si sine cena.i.ieiu/nus.⁊ ꝺr ab in et cena.

Incensum si.i.thus.vel ꝺr holocaustum eo q̄ ab igne cōburatur ⁊ ꝓsumatur dū offert.⁊ ꝺr ab incendio dis.

Incētuus ua.uū.⁊ hoc incētiuū.ui.qꝺ incē/dit vt est⁹ libidinis.ꝺsiderīū carnis stimulus irritamētum.et.pdu.pe.

Incētor.oris.ꝺm Isido.ꝺr ab eo q̄ incēdat at q̄ inflāmet. Et addit. Incētor ē q̄ pua suggesti one coꝛ alioꝝ succēdit et psuadēdo inflāmat

Incert⁹ ta.tū.i.dubius.nō certus.obscurus.

Incessus.sus.sui.i.itio.et ꝺr ab incedo.dis.

Incest⁹.ta.tū.q̄si incastus.q̄ cū monali ꝓsan guinea vel virgine cōcubit. Uñ hoc incestuꝫ ti. Et incestus tus.tui.talis coitus illicitus.

Incestuosus ꝺr q̄ cognatā vel affinē vel etiaꝫ sanctimonialē nefario amoꝛe vel coitu violat seu maculat.siue in mr̄imonio siue sine mr̄imonio

Incinct⁹ ta.tū.i.nō cinct⁹. Itē incincta te.f.g. i.p̄gnans.q̄i sine cinctu. qꝛ p̄cingi fortiter vte rus non permittit.

Incircūscriptus ta.tū.i.termino carens q̄ cir/cūcludi nequit.

Incisiuus na.uū.i.nō in'tpe sectus.vel imma turus.vel superflu⁹.vñ Ouati⁹ in odis. Ut gau det incisiua decet pēs pira. Et hoc incisiuū.ui. substātiue.p̄t dici superfluū illud qꝺ incidit de aliqua materia

Incitamētū.ti.i.inflāmatio.ꝓuocamentū

Inciti dicunť calculi q̄ in ludo scaquoꝝ oino moueri nō possunt. Uñ t homies egētes inci vocātur q̄bus spes vltra p̄cedendi.i.p̄ficien/di nulla restat

Inclemēs tis.oīs ge.i.ineꝛorabil'.crudel.imi sericoꝛs.ipi⁹. Uñ inclemētia tie.⁊ p.cle. Uñ in Auroꝛa Donec honoꝛet eas sūmi clemtia regis

Inclit⁹ ta.tū.i.gl'iosus.inuict⁹.illustris.

Includoꝛ oꝛis.m.t.⁊ hic includoꝛi.rij.ꝺr ille q̄ vicinoꝝ claudit pecoꝛa p̄ foꝛefacto ꝺm Hugl.

Includoꝛ eē p̄t dici q̄ aliq̄d includit.sic aurifa ber q̄ includit gēmā in anulo.⁊ p pe.tā in nō q̄ in genitiuo.

Incola le.ꝺ.p.pe.coꝛ.ꝺr q̄ in aliquā regionem domicilium ꝓtulit vel ꝓtrabit.q̄i sedē ibi positu rus vel māsionē.ita q̄ trāsactis decē ānis do/micilium retinuit licꝫ etiā cā studij ibidē sterent vt.ff.de.ꝺ.sig.l.pupill⁹.⁊ l.incola.vel q̄ ppriā te rā colit. Itē incola.i.aduēticiꝰ. Incola enim non indigenā sed aduenā designat.

Incolatus tus tui.i.inhītatō vel mansio.vñ ppha. Heu mihi qz incolatus meus plongatus est.i.ihītatio pegrinatio māsio

Incolumis mis.p.t. z hꝫ me idē ē quod columis Et ē ibi.m.nō puatiuū sz intētiuū quasi valde erectus fortis stabil' alacer. Jñ hec incolumitas atis.i.sanitas alacritudo

Incōmodū di.i.dispēdium damnū.

Incōmutabilis lis.p.t.z hoc le.i.nō mutabilis vt deus q̄ sp idē pmanet nec mutat

Incōpetēs entis ois gn̄.i.incōueniēs Jñ hec incōperentia.i.incōueniētia

Incōplexus xa xū.i.nō pplexus Vñ a dyalectis tmin⁹ pplexus dr q̄ pstat ex plib⁹ dcōnib⁹ vt hō alb⁹ Termin⁹ ro incōplexus dr ille q̄ vnica dcōe ptentus est vt hō

Incōcinnus n a nū.i.incōgruus nulli pcors in q̄ discordāt mores inter se z ab alijs. Jñ incōcinnitas tatis.

Incōdit⁹ ta tū icōpositus iordiatus ipolitus rudis

Incōiug⁹ ga gū.i.dissimil' nō eiusdē piugij z dr ab in z piugus

Incōsult⁹ ta tū dr ab eo q̄ nō accipiat psiliū. et dr ab in z psultus.

Incōsutil' lis.p.t.z hoc le.i.cū paucis suturis et cor.pe.vñ Joan.xix Erat āt tunica incōsutil'.i.cū paucis suturis vt eēt miozis sūpt⁹. paupes em solēt q̄tomin⁹ pūt pānos diuidere z paucas ptes facerevt fortiora sint induimēta et miozis sūpt⁹. Quidā ro sic exponūt. In psutil'.i.sine sutura acus. sz reticulato opere scā et iō apte scindi nō poterat. Hz nō ē ꝓbabile q̄ ista tunica tāte eēt artis cū xps pauper eēt z sūme humilis.

Incōtaminat⁹ ta tū.i.ipollut⁹ icorrupt⁹ nō dcurpat⁹ nō ptaminat⁹.

Incōtinēs tis.ois gn̄.i.nō ptinēs Jñhec incōtinētia tie.i.nō ptinētia.

Incuba be.p.g pe.cor.q̄ l' q̄ sp icubit l' icubat

Incubi l' icubones idē ē q̄ pilosi q̄dā dēmones fing̃ q̄ assumūt corpa ad oppmēdas mulieres vl' supponētes se virs qz sūt spūs ml'tū luxuriosi

Incudine⁹ nea neū qd̄ ptinet ad incudē.

Incunabula sunt infantis pmordia

Incuria rie.fe.p.i.negligētia ab eo qd̄ cure nō sit pm Pap.

Incuriosus a ū.q̄ ē sine cura z sollicitudie

Inc⁹ dis dr instrm ferreū sup qd̄ fabricant. z dr ab in z cudo is.qz ī ea cudit aliq̄d.i.ferendo pducit Uetēs em nō incudē sz intudē vocabāt.qz ī ea metallū tūdant.i.tēdant Vñ intudis dr malle⁹ a tūdendo.i.tēdendo

Indago gis.f.t.i.inuestigatio inq̄sitio.

Indecor ozis.i.inhonor⁹.vide ē decor

Indefessus sa sū.i.ifatigabil' l' indeficiēs

Idemnis nis.p.t.z hꝫ ne.i.sine dāno l' dāna/tōe.s.nō dānat⁹.vñ Prosp Indēnis pprīū fuat sapiētia censum.

Indemutabil'.p.t.z hꝫ le.i.incōmutabil'

Indept⁹ ta tū.i.acq̄situs

Indetōsus sa sū.i.nō detōsus

Index cis.ois g.q̄ idicat Jñ hꝫ idiciū cuj Index etis dr penultim⁹ digit⁹.s.collateral pollici qz eo idicā⁹ z tūc ē tm.m.g.z cor.di i gtō

India die q̄dā rḡio Jñ ind⁹ da dñ z idic⁹ ca cū gēnile Vñ z q̄ dā gen⁹ colors dem ē idicū qz i idicī calamis inuenit spūa adherēte limo. z ē colors cianei mixtura pupurei ceruleiq̄ mirabilē reddēs Et idic⁹ ci q̄dā lapis alb⁹. vñ Job xxviij Nō pserret tictis indie coloribus. Et nō q̄ idie ks ab hystoriographis asserūt Pia ē q̄ ad ethiopiā mittit.sed q̄ ad medos. tercia q̄ finē facit Jn hāc īgressus ē Bartho. apls.

Indictō onis ē nūs ānoꝝ psistēs ex ib⁹ lustris Est āt lustr q̄nquēniū Itē idictō.i.edictō l' annūciatō sū edictū Itē idictō solz appellari idictionū cycl⁹.i.xv.ānoꝝ tps vtz Q̄nz etis indictō appellat q̄libet ān⁹ illi⁹ tpis vt pm⁹ ān⁹ dicat pma indictō.z sc̄da.z tcia.z ita p singulos ānos.sic vsq; ad xv ānū.idictōes venientes rursus ad p̄m ānī p̄n⁹ reuoluūt. Q̄nz etis dicebat oli idictō illō tps i q̄ psil'ia ibuta psoluebāt rhomānis.s.spaciū.v.ānoꝝ Et nota q̄ indictōes inuēte sūt ad notādū q̄ tpe aliq̄d factū sit. Et inoleuit tal' psuetudo a rhomanis z talis appellatiōis rō ab eis sumpsit exordiū. Rhomāi em debellato orbe z sibi tributario fcō triplicē ordinē tpm ad triplex genus tributoꝝ psoluēdū pscripserūt. Erat em edictū in vniūsos dicioni eoꝝ subditos vt sp infra q̄ndecim ānos auro vl' argēto ere ferro solverēt tributa Et hoc tali ordine vt pmo q̄nquēnio soluerēt auꝝ z argētū ad sustētādā rē publicā Et ita illi q̄nq; ānī dicebāt pma indictio Dein i alio q̄nquēnio.i.i alijs q̄nq; ānis solueret es z hmōi metallū ad faciēdas imagies illustrib⁹ virs q̄ pmeruerāt z ad depingēda fortia fcā eoꝝ vt eēnt i mēoria Vñ finitis pmis q̄nq; ānis i p̄n⁹ sexti ānī fiebat edictū. vt deceps solueret es Et isti q̄nq; ānī dicebāt sc̄da indictō In tcia indictōe soluebat fer exq̄ fiebāt arma ad debellādos hostes.vñ finita se cūda indictōe in p̄n⁹ vndecimi ānī fiebat edictū vt in ill' q̄nq; ānis solueret fer. Ultra āt nūm q̄ndecim annoꝝ nō p̄cedebāt. Et appellatum est hoc tempus q̄ndecim annoꝝ indi/

ctio vna vel indictionū vn⁹ cyclus in q̄ plr/
narie mūdus expleuit qđ a rhomanis indi/
ctū erat. Sicut aūt rhomani actōes suas no
tabiles p indictiōes annotauer ūr. sic ecclesia
rhomana adhuc spūalia pfoluēs tributa no/
tabilia facta p indictōes ꝺsueuit ānotare Jtē
indictio reperīt in alijs significationib⁹ a pdi
ctis. vñ iij. Reg. v. vbi ꝺr Et erat indictō tri
ginta milia viroꝝ. i. summa coꝝ q̄bus indice
batur. Vel sicut exponīt in hystoriis Indictō
est ibi determinata hoīm collectio sicut est co/
hors vel legio Jtē indictio p exactōe vel p̄ce
pto g̃ui t intollerabili ponīt. ij. Hesdre viij.
vbi ꝺr Nec vlla alia indictio irrogat. tē Jn/
uenīt etiā indictio casus ablatiui h⁹ nois in/
dictū cij. sed tūc cor. antepr. vñ Ouidius epi.
Eminet indictio pdita flamma suo
Indict⁹ cta ctū pceptū vel annūciatū. vñ. ij.
Hesdre iiij. Sed nec indicto. i. nondū impa
rato vel annūciato
Indifferēs tis oīs g̃. i. nō differēs sine diffe/
rētia. i. idē vel similis. Jn hec indifferētia tie
i. idēptitas vel exp̄ssa similitudo
Indigena ne. ↄ. p. ꝺr q̄si inde genitus vl̄ q̄si
in eo loco natus in q̄ hitat fm Jsidoꝝ
Indigēs tis ois g̃. paup egēs. Jn indigētia.
tie. i. paupras egestas
Indiges getis. i. deificat⁹ Proprie q̄dē indi/
getes dicunt de hoibus facti dy t īmortales
Et dicunt indigetes ab indigeo p̄ rium qz
nullius rei indigēt. Vñ t q̄libet dy dicūt qñ
qz indigetes sz improp̄e t abusiue Vl̄ indige
tes dicūt q̄si inter deos agētes. i. quer̄antes.
vl̄ q̄si de die in diē agētes. i. pficiētes vel q̄si
nūm diez augētes. vl̄ q̄si ide geniti. i. ex terra
Se em̄ terra ꝺr Vel indiges apō q̄sdā ꝺr ab
indigito tas Et dicebant indigetes indigetes
apud antiq̄s q̄s noīare nō audebāt
Indigest⁹ sta stum. i. inordinat⁹ nō ↄsumpt⁹
vel nō ↄfect⁹ Jn indigestio onis qñ cibus nō
digerīt. i. nō ↄficitur
Indign⁹ na nū. i. nō dign⁹ inhabilis
Indigu⁹ a um paup egen⁹ indigēs
Indiseret⁹ ta tum. i. incipiēs nō facūdus nō
eloquens
Indisert⁹ ta tū. i. ineloquens
Indit⁹ ta tū. i. impositⁱ imissus insert⁹.
Indiuidu⁹ dua duū qđ nō diuidit vel nō di
uiditur Jn indiuiduitas tat̄. Et nota q indi
uiduū ꝺr trib⁹ modis vel carentia ptium vt
athomus. vel duricia vt adamas. vel qz p̄r
inferioꝝa sue nature philosophice diuidi non
potest vt Socrates.

Indoctilis lis. cōis g̃. tercie declīa. t hoc le pr.
coꝝ. i. nō docilis qui nihil discere potest. Sed
indoctus cta ctum q̄ nondū discat. sed tñ di/
scere potest
Indoles lis femini g̃. tercie declinatōnis pr.
coꝝ. q̄si sine dolo. i. etas iuuenilis. ingeniū ori
go pgenies fm Hug̃. Scōm vero Papiaz
Indoles est origo vel incrementū scholis. no
bilitas generis. pgenies ppago. Scōm aūt
Jsidoꝝ in r. ethymo. Indoles pprie est ima
go quedā vel signū inicij future pbitatis. si/
cut hoc apparet in multis pueris.
Indomitus ta tum. i. inuincibilis effrenat⁹.
impudens
Inducie arꝝ. sunt partes federis t ꝺr ab indu
co cis. quasi inducta ocia. vel ꝺr ab in t dies.
et ocium. vnde inducie quasi in dies ocia Inde
induciarius ria rium t hic t hec inducialis t
hoc le. vt hoc est tp̄s induciale. i. in quo hab̄
tur vel tenēt hareri inducie
Inductio onis. f. ter. est q̄dam spēcies argumē
tationis apud logicum Et fm hoc sic describi/
tur Inductio est oratio per quā fit pgressio
a pticularibus ad vniuersale. vt hic Socrates
currit Plato currit t sic de singulis. ergo om/
nis homo currit
Inducula le. pr. coꝝ. i. indumentū. t dicit ab
induo
Indumen inis. n. t. q̄cquid induimus Unde
Josephus in xvij. Quando ciuitatem intra/
bat puatis indumimbus vtebatur Inde hoc
indumentū ti.
Induperator aliq̄n dicitur imperator interp
sita du. causa metri quia in heroyco carmine
impator stare nō p̄t. t ibi est epenthesis
Industrius a um. t hic t hec industris thoc
stre pro eodem dicitur. i. studiosus agilis vi/
gilans efficax perseuerās impiger sollers In
de industrie aduer. t hec industria stre. i. assi/
duitas studium cupiditas ardoꝝ auiditas p
seuerantia sollertia vigilantia
Induuie arꝝ plis numeri. i. indumenta t p/
prie tunice p̄ntū. Eedem eruuie qz eruunt.
sicut induuie induunt
Inedia die femi. p. i. paupertas que est in ede
id est in re familiari. t dicitur inedia quasi si/
ne esu. Unde Job xviij. Inedia inuadat co/
stas illius.
Ineffabilis lis. cōis g̃. tercie declina. t hoc le
quod quis non potest loqui. vel quod q̄s p̄t
loq̄ cum difficultate Uñ t deus ē ineffabilis
nō qz dici nō p̄t. sz qz finiri sensu t intellectu
hūano nullaten⁹ p̄t Et qz nil ꝺ eo digne dici.

potest.ideo ineffabilis dr. Hil'r eadē rōne. quecdā nomen dei dr ineffabile
Ineffica'cis.o.g.i.nō efficax.s.q̄ nō p̄t reducē ad effectū qđ intendit.r fm Pap. Ineffica ignauus iners piger
Inenarrabil'.o.t.r hoc le p̄.cor. qđ enarrari nō p̄t.vel qđ cū difficultate narrat.
Inenodal'.cō.r.r hoc le.p̄.cor.qđ scīm nō p̄t.
Ineptiola le.p̄ co.dimi.i.pua ineptia
Inept' pta ptū.i.apto ōrius. q̄si nō aptus.i. stultus fm Pap. Hug' vero dr. Ineptus tantum.i.indiscretus q̄ adq̄rit.sed nondum habet modum in erpendēdo.
Inergia idem est qđ energia.vide.s. energia.
Inergumin' idē qđ energumin'.
Inermis mis.o.t.r h̄ me. r Inerm' ma mū in eodē sensu.i.sine armis sine viribus. Vñ Virgi. Tūc studio effusi mīres r vulg' iermū
Iners tis.o.g.q̄si sine arte q̄ ad nihilū faciendū vel patiendū est apt'. Jn hec inertia tie.i. hebetudo qua q̄s nescit q̄d facere debeat ex nimia pigricia
Inerticula le.f.p.i.vitis nigra quā greci amaranon vocāt boni vini r lenis. Vñ r sic dr qz iners interpellādis nervis habeat
Inertic' ca cū.i.q̄uis ignav' remissus
Inexorabil' o.t.r hoc le.i.nō exorabil'.inflexibilis iplacabilis r imisericors.q̄ nullis' precib' flectit. Hinc etiā dr. inexorabile odiū inf cos c.i.tale qđ pacificari l'exorare ad pacē nō p̄t
Inexpiabilis.o.t.r h̄ le.qđ nō purgat.vl'qđ expiari nō p̄t
Infaber bra br.i.inartificiosus inexpert' Jn infabre adū.i.inexperte. vñ Horati' i lib' sermo Quid sculptū infabre q̄d fusū durius esset.
Infamis.o.t.r h̄ me.i.sine bono noie vl'male fame. Jn infamia q̄si nō bona fama
Infand' da dū.i.execrād' sceleste nec nolandus q̄si qđ nō debet nolari nec aliq̄s de eo fari.r in eodē sensu dr nefand' da dū
Infans t̄s.o.g.i.nō loquēs.r ꝓpat infās noctissim'. vñ Prudē.in libro hymnor. Largite mihi carmē infantissimo. Dr etiā infans p puero.r tūc c.g.o.tm. Et c infans usq; ad septenniū.r dr infans qz nescit fari.i. nō expedite r distincte loq̄ cū nō habeat adhuc bñ ordinatos dentes. Jn infantia tie.etas infantis
Infantil'lis.o.t.r hoc le.i.res infantis.vel p. tinens ad infantē. Jn infantil'r adū.
Infantiosus sa sū.i.plen' infantia i.infantil'
Infantul' li.r infanticul' li.r infantol' li.et infantill' li.p geminū l.oia p puo infante
Infaust' sta stū.i.infelix cui fortuna nō fauet

ss sp'est adūsa.r ci nō ꝓtingit nisi male.
Infect' ta tū.i.nō fact'. vñ dr. Qđ est p infecto haberi nō p̄t.r dr ab in r fact'. vñ Virgilius. Et partem facta atq; infecta canebat Potest etiā esse principium de infictor ceris
Infensus sa sum.i.iratus offensus commot' molestus
Inferie riar̄.pl'is numeri sunt sacrificia facta inferis p mortuis.r dr ab infer' ri
Infernas nat'.o.g.i.de inferno ens.vel q̄ infernū colit.sicut supnas nat' dr q̄ est supnus vel q̄ colit supna
Infernus ni m.g'.in singulari.sed in plurali neutri tm̄.hec inferna nor̄. Et dr infern' ab infra.qz sub terra dr esse. Sicut em̄ cor est in medio hominis.ita r infernus in medio terre creditur esse. Vel infernus dr ab in. r fero. fers.quia anime reor̄ illuc inferantur. Inde hic r hec infernalis r hoc le r infernus na nū id est infernalis vel imus vel in inferno suppositus.
Infertum ti.n.s.vinum quod altari offertur vel libatur Et dicitur ab in r fertum quod est oblatio quedam. Vel derivatur tm̄ ab infero infers
Infer' ri.m.g.p inferno vel p deo infernali.s. p deo mortuor.vel p manibus sicut superus p deo celesti vel p deo vivor.
Infessus sa sū.i.nō fassus negās
Infestus sti.idē est qđ iratus infensus ōrius molestus inq̄etus.r dr ab in r festus.q̄si non festus nō festinus
Inficiar̄ pluralis numeri.id est negationes mendacia.
Infidus di.q̄ caret fide.sed infidel' q̄ caret fidelitate.vide s.in fidus.
Infimas at'.o.t.dr ab infimus Et dicunt infimates infimi r minores in ppl'o. Qui autez infimi vel infimates dicunt quasi in fine posiri.ethymo.est
Infimus ma mū.i.imus. Sed dr̄t.vnde in Grecismo dr. Infimus ordine sit imus at ille loco. Et ponitur etiā infimus p dejecto. vel infra posito.
Infinitus ta tū.i.nō finitus.scz cuius mensura nō habet finem
Infinitimus ma mū.i.nō finitimus. Et hinc q̄ dam modus ꝑbi dr hic infinitiu' ui.r hoc infinitū ui.qz psonā ꝑbi nō definit.
Infirmus ma mū.i.nō firmus q̄si sine phorzmo.i.calore
Informis communis generis tercie declinationis r hoc me.id est turpis. r dicitur ab in.

et forma quasi sine formitate. nō qz oīno careat forma. ſz qz careat pulcra z p̄cipua forma
Infortunīū ny.i.aduersitas mala fortuna infelicitas miseria
Infrenis.ɔ.t.z h̄ ne.z infren⁹ na nū.i.sine freno.indomit⁹.q̄ frenis nō regitur
Infrequēs entis.i.nō frequēs rar⁹ nō assiduus. Jñ infrequētia tie.i.raritas.
Infrunit⁹ ta tū.p̄.p.idē ē qđ infronit⁹.i.nō frunit⁹.i.stult⁹ insipiens indiscret⁹ sine frenorōnis.z đr ab in z frumen qđ est pars guttu/ris. vbi cibus sapit. Jñ infrumit⁹ q̄si sine frumine.i.sine sapore sapie. vñ Eccl'.xxiij. Filio infruito z irreuerēti ne tradas me. Inuenit etiā ibidē infronito
Infucat⁹ ta tum.i.sincerus sine fuco
Infula le est fasciola sacerdotal' capitis alba. in modū dyademat⁹ a qua vitte ab vtraq; p̄te dependēt q̄ infulam vinciāt. vñ z vitte dicte sunt qz vinciāt. Sed infula plerūq; lata erat.plerūq; tortilis z albo z croco.
Infusoriū ry.n.s.vas in quo est oleum. qđ ponit' in lucernis. Jtē infusoriū đr p quod p̄fundit' ablutio calicis.
Ingeniculās antis.o.g.i.genu vel genua flectens vel inclinās
Ingeniū ny.est interior vis animi.q̄ sepe inuenim⁹ q̄ ab alijs nō didicim⁹ dictū q̄si int⁹ genitū.s.a natura. Jñ hoc ingeniolū li.dimi. z ingeniosus sa sū.i.z ingeniositas tat⁹.i.astutia calliditas prudētia subtilitas
Ingenu⁹ a ū.i.nobilis q̄ in genere habet libertatē cū facto sicut libertus. Vñ greci ingenuos eugenes vocāt.qz sunt boni generis. Jnde hec ingenuitas tat⁹.i.nobilitas Et cor.ge.vñ Ouidius z arte. Dedecet ingenuos tedia ferre sui
Inglorioſus sa sum.i.immemor gl'e.vel q̄ est sine gl'a.i.triumphis.
Inglorius ria rium.i.sine gl'a absq; honore. Idē qđ ingl'osus.vñ q̄dam. Nec q̄ras gl'am et nō volebis cū inglorius ens.
Ingluuies ei.f.g.i.voracitas z đr ab in z gluties.vel đr ab in z gula q̄si in gulā veniēs Jñ ingluuiosus sa sum.i.vorax
Ingrat⁹ ta tū.tra signat. Nam ingr̄tus.i.nō gratus nō acceptabil'. Et ingr̄tus.i.immemor beneficij. Et ingr̄tus.i.irremunerat⁹. Et đr ingr̄t⁹ q̄si sine grā. vñ Dicit' ingr̄tus acceptor immemor omnis beneficij. Et cui⁹ merita seqūtur retributio nulla. Et cui dicēdi nō est gratia vl' faciendi. Jñ ingratitudo. dinis
Inguen inis.n.g. ps corpis circa pudēda sic dicta ab vnguo gis
Inhabilis lis.ɔ.t.z hoc le.i.nō habilis.
Inhibitor toris.m.t.i.prohibens. q̄ z angar⁹. et exactor đr.z đr ab inhebro bis.qz nimis p̄tēdo z iniuste fetēdo inhibet hoies. vel q̄ inhibet lites inter eos.
Inhumanus na nū.i.nō human⁹.s. effrenis. efferus z crudelis z imisericors Jñ inhūanitas tat⁹.i.feritas crudelitas impietas Jtē inhuman⁹ p̄t dici studens totus nō dit⁹ studio q̄ raro p̄uersatur cū hoibus.vñ Orati⁹ Surget inhumane senū nō pone camene
Initiū ty.n.s.z est inicium rei a q̄ aliq̄s incipit vt fundamentū dom⁹. sed p̄ncipium ꝓprie est exordium
Inimic⁹ ca.q̄si nō amicus. ɔtrarius infidelis Jñ hic z hec inimical' z hoc le
Ininterptabil' lis.ɔ.t.z hoc le.qđ interp̄tari nō p̄t.vel nō habile ad interp̄tandū.vñ Heb. v. Ininterptabil' ad dicendū.
Iniqu⁹ qua quū.i.nō equus. Jñ iniq̄tas tat⁹ et cor.p̄mā.vñ Paphilus. Sp iniq̄ scelus impedit acta bonoꝝ
Initus ta tū.p̄.cor.i.inceptus
Inuri⁹ ria riū.i.tortuosus nō fluans ius. Et đr ab in z ius.q̄si sine iure. Jñ hec iniuria rie. id est iniusticia.q̄si sine iure vl' ɔtra ius.q̄n.s. fit aliqđ ɔtra ordinē iuris. Jñ iniuriosus sa sum.i. nociator insectator iniurius vel p̄/tius ille q̄ patitur iniuriā ab aliquo. Jñ iniuriositas tatis.
Iniunx iugis.ɔ.t.đr ab in z iugū Et sunt in iuges boues nondū iugo ɔiuncti. Idē dicūt seiuges.q̄si seorsus a iugo. vñ in Grecismo đr Bos nondum domitus a multis dicitur iniunx
Innocens tis.o.g.i.nulli nocens
Innocu⁹ cua cuū.i.innocens. z cui nō nocet.
Innoxi⁹ ria riū q̄si sine nora Innoxi⁹ ꝓprie đr cui q̄s q̄ nō nocere nouit nec ipse alij.
Innuba bē.i.innupta q̄ adhuc nulli nupsit.z q̄ adhuc vultū suū nō velat.z cor.nu.sicut p̄/nuba.licet nubo bis ꝓducat eā.
Inofficiosum testamentū đr qđ scīm est ꝑ officiū pietatis.vt.l.ij.ff.de inoffi.testa.q̄.s.extraneus heres inscribit'.alias instituit'. Idem si non extraneus. Filius vero ꝓprius aut preteritur aut inique exheredat'. hoc est q̄n pater vel mater fecit testamentū. Idē si filius in testamento patrē sine causa exheredat. Etiam si frater fratrē exheredat trib⁹ p̄sonis institutis in duob⁹ casib⁹. Jtē officiū inter patrē z filiū đr pietas. Inter patronū z libertū đr obsequū

filiū dr pietas. Inf patronū ꝛ libertū dr ob/
sequiū.
Inter dēū ꝛ hoiez religio. Inf hoiem ꝛ hoiem
stat in noie generali. vt qđ dz hō hoi ex natu/
ra. ff. de ser. ex por. l. fuus.
Inofficiosa donatio dr q̄ p̄ officiū pietat⁹ fac/
ta ē. ꝛ fit ad sil'itudinē inofficiosi testamēti. vt
C. eo. ti. l. i. ꝛ p totū titulū seq̄ntem. qz pene li/
beri vel pntes excluduntur a bonoꝝ subsidio.
vel ex proposito donātis. vel re ipa q̄ p se suffi
cit ad reuocacōz donacōis. licet ꝓpositū vel cō
siliū donātis non intereuenat. vt no. in glo. in
l. si liq̄at. C. e. ti.
Inops. pis. o. g. i. sine opib⁹. paup. ꝛ dr ab in.
ꝛ ops. qđ ē diues. fecūd⁹ opulēt⁹ Dz differūt
inops ꝛ paup.
Inops ꝓprie dr. q̄ nihil hz. q̄ nec sibi sufficē
pt nec alijs largiri. Dz panper dr. q̄ licz alijs
largiri nō possit. sibiipi tn sufficit. vn ꝛ copu/
lacōz recipiūt. vt ibi Ego sum paup ꝛ inops.
Et alibi. Paupi ꝛ inopi tu eris adiutor. Uel
inops dr ab in. ꝛ ops. pis. ꝑ terra. q̄si sine ter/
ra. i. insepult⁹. scz q̄ caret sepultura. Jn hec in/
opia. pie. fm Hug. Un i grecismo dr Nullius
possessor inops hō dr eē.
Inq̄lin⁹. ni. i. aduena. q̄si incolēs aliena. Nō
em ꝓpriā sedez. sz in terra aliena inhabitat. ꝛ
dr ab incolo. lis. Dz dra ē inf inq̄linū. ꝛ ad/
uenā. vl' incolā. Nā inq̄lini sunt q̄ emigrant ꝛ
nō ꝓpetuo pmanēt. Aduene vl' incole aduēti/
ci⁹ st⁹ sed pmanētes. Idez ꝛ acole. Peregrini
ꝙo dicūtur. qz pentes eoꝝ ignorātur. Sūt ei
de longinq̄ regione Indigene ꝙo sūt inde geni
ti ꝛ in eodē loco nati vbi habitāt. Ul' inq̄li/
nus. dr ab in. ꝛ culina. s. vilis ciuis ꝛ aduēti/
cius fm quosdā.
Inq̄sicō. onis. i. pscrutacō. Ul' ē alic⁹ crimis ꝑ
supiorē respectu inferioꝝ suoꝝ inuestigacō. vt
in ti. de accu. ꝛ inqui. ꝛ denūc.
Insana. ne. f. p. ē gen⁹ hȳr q̄ si edaf insaniā fac
Insan⁹. na. nū. i. nō sanus. amēs vl' furiosus.
Jn insania. i. furoꝝ amētia.
Insci⁹tia. tie. f. p. i. ignorātia. vn Ozati⁹ i epi.
Dz turpē putat insciē metuit qz iturā. Jtez
Sap. xix. Aliā assumpserūt sibi cogitationez
insciē. Itē Sap. xviij. Dz ꝛ in magno viuē
tes insciē bello. Et nota q̄ insci⁹tia formaf ab
insciti gtō dr insci⁹. ta. tū. addita. a. qz regl'a
est. J. añ cia. bzemaf in denotatis. q̄ formātur
addita cia. vt iustus. ti. cia. sed insci⁹tia nō for/
matur addita cia. sed addita. a. vt insci⁹tus.
n. a. addita. a. fit isci⁹tia. ꝛ iō ñ ꝓducit. i. añ tia.
Un ꝛ scribit ꝑ. t. in pr. syllaba. Jt⁹ insci⁹tia est
sine doctrina. Insci⁹tia ꝙo sine scia.
Insci⁹us. a. ū. q̄si sine scia. ꝛ dr ab in ꝛ sci⁹us qđ
est sciens.
Insceptio ē ad̄ libell⁹ quē accusator offert iu/
dici sub hac forma. Ego. N. coraz vl' apd. N.
ptorē vl' iudicez refero talem reū legis iulie. de
adulterio qđ cōmisit cū B. dū ess cū ea. mēse
tl'i in domo tl'i. ꝓsule tali regnāte. Et opaf in/
scriptio q̄ accusator si crimē nō ꝓbauerit qđ i/
posuit ad talionē obligaf.
Insensis. sis. ꝯ. t. ꝛ h se. i. sine sensu.
Insidie. arꝝ. pl'is nūi. f. g. dr ab insideo. des. Et
fiūt insidie loco l' telo. fraus circa fidē mutua/
tā. vol' in aīo. Jn insidiosus. sa. sū.
Insignis. nis. ꝯ. t ꝛ h ne. i. ꝑclar⁹ oznat⁹ nobil'
gl'osus magne fame q̄i hns eminens sig⁹ pre
alijs. Jn h insigne. nis. substātiue. i. ornamtū
Insipid⁹ da. dū. pr. coz. i. sapid⁹. Jn insipidi/
tas. tatis.
Insipiens. entis. o. g. i. nō sapiens. ꝛ dr ab in. ꝛ
sapiens. q̄si sine sapoze ꝛ sapia. Jn hec insipiē/
tia. tie.
Insitio. onis. f. t. idē est q̄ plātatio. Ul' insicō
dr cū fisso trūco surcul⁹ nducaf. Etiā insitio est
tps serendi aliq̄d. vl' actio q̄ serif. Un Ouidi⁹
de reme. Uenerat insitio facramū. ramos ad/
aptet.
Insolens entis. o. g. i. supb⁹ fatu⁹ mozib⁹ nō cō/
uenies. Jn insolētia. tie. i. supba fatuitas
Insomnis. nis. ꝯ. t. ꝛ h ne. i. sine somno ꝓrui/
gil. q̄ dormire nō pt. Jn hec insomnia. nie. i. vi
gilia vl' vigilātia. Et hoc insomniū. qđ vide/
tur ꝑ somnū. Et est quedā species somnij. vide
infra in somniū.
Insons sontis. o. g. i. innocēs. innoxius. Unde
Esopus. Insontes aīos flozida lingua polit Jn
hec insontia. tie. s. innocētia.
Instās tis dr tps simpler. Et sic describif qđ
cū sit finis ꝓteriti. ꝛ ꝓncipiū futuri. vl' cū inci/
pit statim esse desinit. Ul' instās ē breuissima
ps tpis q̄ nō expectat successionē. Itē pt eē pti
cipiū de insto. stas.
Instātia. tie. ē tps q̄ iudiciuz discutif. ꝛ finiri
dz. c. venerabil' de iudi.
Instar. n. g. indecli. i. sil'itudo. vl' poti⁹ ad sil'itu
dinē. Dz em in se vim hui⁹ ꝓpositōis ad Un
nō dz recipe ꝓpositōz ad. nisi in expositōe Un
dicendū ē Hoc ē instar illi⁹. i. ad sil'itudinē il/
lius. Aliqn tn inuenif adinstar. sed tunc ꝓpo/
sitō abūdat.
Instinct⁹. cta. ctū. t. instigacō. psuasio. stimula
tio. incitatio.

15

Instita.te.f.p.ē q̄dā vestis talaris q̄ t stola dr
Instita etiā latū cingulū dr.cū quo puer liga
tur in cuna. Instite etʒ vt dr Pap.sūt pue lin
teole q̄ mortuū inuoluūt. Vñ Johis.xi. Liga
tus manʾ t pedes institis.t cor.sti.
Institor.toris.i.mercator. t dr ab isto.stas.q̄a
instat mercibʾ emēdis. vñ Job.xxvij. Filij in
stitor tē. Vñ. Qui vendit merces mercator
dr ille. Institor ē instar q̄ p precio minuendo
Mercator vēdit institor illud emit.
Institor ē ille q̄ tabernis.vinis vēdēdis l'alu
cui alteri negocō ē ppositʾ.l.institutor p̄ma.ff.
de insti.acti.
Institutū.ti.n.s.t hec institutio.onis.i.mor
informacō. Hz poīt etiā p quodā libro lega
li tm̄ in pl'i.he institucōes institucōnuz t hec
instituta.horū institutor dr. Et dr liber insti
tutionū.q̄si instructionū q̄z in h̄ p̄mis legū p̄
ceptis instruimur. vl' q̄z in statū hūani l'rho
mani iurʒ nos erigit vt dr Accurʒ in glo.in p̄n
institutionū vl' institutor.
Institutio.ē pmʾ gradʾ oīm institutor.vt no.
C.de libr.prete.l.i.etiā si mille essent p̄m leges
Hz p̄m canones. Institutio ē eccl'ie vl' eccl'ia
stici būficij collacō.q̄si ius h̄ntē ad būficū p̄r
p̄ntationē intʾ vl' in būficū statuēs.
Instrumētū artʒ dr p q̄d ipa ars opat
Instrumētū in iure dr q̄cq̄d cām instruit Vl'
instrumētū ē scēptura ad assertionē seu p̄batio
nē alicʾ rei facta.
Instrumtū publicū ē solēnis t rite ordinata
scēptūa p auctēricē p̄sone manū publice facta cā
mēorie.c.scēptura.de fi instru.
Instrumētū p̄uatū ē q̄d p manū p̄uatā p̄fectū
ē. vl' a tabellione.no.tñ in forma publica scēp
tū.vt q̄z nec nomē imperatoris nec p̄sul'.nec pa
cē appositʾ.
Insubulus.li q̄d dā instrumētū in texēdo te
lā.s.circa q̄d pānʾ vl' stamē inuolutʾ. t dr ab
insubulo.las.q̄z insubulatʾ.i.p̄fixatʾ vt possit
inuolui t retineri p volūtate texentis.
Insula.le.dr ēra vndiq̄z mari circūsepta.vñ i
sula dr.q̄z in salo sit sita.i.in mari.
Insularij fuit stʒ q̄ in insula retinentʾ.vt.l.in le
ge.ff.de ẏ.sig.
Insulsus.sa.sū.i.nō salsus.q̄i sine sapōe salis
vl' sapie. Vñ Job.vi. Aut poterit comedi in
sulsum q̄d nō ē sale p̄ditū.
Insultʾ.tus.tui.m.g. inuasio.aggressio.q̄i sal
tus in alū impetuose factus
Integer.gragrū.i.corruptʾ. incolumis plenʾ.
Iñ integritas.i.religiositas castitas.
Intellectʾ intelligētia t intelligibilitas dr ñt.
Propē quidē intellectʾ.ē vis aie p̄phētiua in
corporeaz̄ substātiaz̄ formis subtractarū vel
formaz̄ circa eas.
Intelligētia ẏo ē vis aie q̄ aspirat vt aliq̄d cir
ca diuinā subaz̄ p̄phēdat Intelligibilitas ẏo
ē q̄dā vis aie oīm formaz̄ in q̄dā simplicita
te p̄plicatiua absq̄z ordie naturali l'tpali.t tū
mō tʾ p̄phēdit res.q̄z eas ocs vno ictu abs
q̄z oīm̄ successiōe dr p̄phēdē.
Intemerata incorrupta intacta t nulla teme
ritate violata.
Intēpies.riei.t h̄ intēperiū.rij. vbi nulla secu
ritas t nullū tpamētū ē.
Intēpestiuʾ.ua.uū.i.incōgruʾ t incōuenies.si
in suo tpe veniēs.sz añ vl' pʾ. Vñ Boetʾ in
p̄mo tē p̄solacōe Intēpestiui fūdūt ẏtice cam.
Intēpestʾ.ta.tū.i.icōgruʾ inutil'.q̄si sine tpe.i.
actu. Vñ nor dr intēpesta q̄si incōgrua.q̄z nō
h̄z idoneū tp̄s gerēdis rebʾ Et nota q̄ q̄dā ps
noctʒ dr intēpestū. vide s̄ in crepusculū
Interasile. dicit interpolatū.celatura t plano
Planū em̄ inf celatūas q̄si rasū videt.t declī
nat h̄ t hec interasil' t h̄ le.pe.cor. Vl' fʾ Pap
Interasil' ē anaglypha sculptūa. Aliter ẏo
dr. Qd nūc sculpturis. nūc planicie variatur
Hoc t nō aliō opʾ interasile dicas.
Intercalaris.re.p.t.r h̄ re.i.interpositū vl'
interpositū.s.q̄d inponit.vt Versus intercala
ris dr q̄ sepe inponit. Inde hec intercalaritas.
taris.i.interpositio.
Intercapedo.dis.i.distātia local'.vt inter du
os parietes.
Intercessor.dr q̄ p alio p̄ces facit vel fundit.
Ite dicimʾ intercessorē illū q̄ intercedit t inter
ponit se inter debitorē t creditorē ad h̄ q̄ eis pe
cunia mutet.t ē q̄si fideiussor t p̄stitutor
Interciliū.lij.i.spaciū q̄d ē inter duo supcilia
q̄d sine pilis est.
Intercolūniū.nij.dr illd q̄d ē inf duas colū
nas vl' spaciū diuidēs eas.t dr ab inter.t co
lūna.q̄si inter colūnas exñs. Vñ.iij. Regʾ.vij
Medis intercolūnia q̄drata.nō rotūda.
Intercōfiniū.nij.terminus vl' locus inf duos
fines existens.
Intercus cutis.oris gʒ.i.illa res quaz patimur
inf carnē t cutē.sicut ē infirmitas vl' malʾ bu
mor vl' aliō hmōi. Iñ intercuticʾ.ca.cū.et
intercutaneʾ.nea.neū . Et intercutanʾ.na.nū.
oia p̄o eo q̄d ē inter cutē t carnē.
Interdictū.ti.n.s.dr ab interdico.cʒ.q̄si inte
rim dictū. scz q̄d interim annūciat a iudice ū
q̄ ppetuo maneat.q̄si q̄diu dictū t statutuz ē
a iudice. Nota h̄ q̄ in generali interdicto nemi

ista ꝓferri ab eccl'ia. s. baptismus puulox. penitentie morientiū. Pōt etiā epūs puulos baptisatos ꝓfirmare. Itē semel in mēse vl' septimana populū interdictū ꝛ etiā excōicatū ad eccl'siā aliquā ꝓuocare ꝛ ei pdicare. Itē pt eucharistia in morte vere penitētib⁹ dari. Cū ꝛcreatalis noua. Permittim⁹ eccl'iam ministris sel' in hebdomada tpe interdicti. nō pulsatis campanis. voce submissa. ianuis clausis. excōicatis et interdictis exclusis missax solēnia celebrāe causa ꝓficēdi corpus dñi qđ ꝛcedētib⁹ in penitentia nō ꝛnegatur. Item pmittit q⁹ clerici ꝛcedētes qui pene fuauerunt interdictū. in cimiterio eccl'ie. sine cāpanax pulsatōe. cessantibus solēnitatib⁹ oīb⁹ cū silētio tumulētur Itē ꝓcedit q⁹ in cōuentualib⁹ eccl'esijs bini ꝛ bini. vl' sil' tres horas canonicas valeāt legē potius ꝙ cantare ianuis clausis interdictis ꝛ excōicatis exclusis. voce ita dimissa q⁹ exteri⁹ nō possunt audiri. Per qđ ptz q⁹ interdicti. ꝛ multo fortius excōicati nō ꝛbent auscultare horas canonicas. Itē pegrinis accipientib⁹ signū crucis. ob reuerētiā crucifixi. nō ē pmitētia ꝛnegāda qđ etiā alijs pegrinis pt misericordit idulgeri. Itē nota q⁹ extrema vnctio nō ꝺz dari alicui psone laico vl' clerico vl' etiā religioso in loco generali interdicto suppositro. nisi sup hꝫ habeāt pmilegiū speciale.

Interdictū olim erat quedā formata ꝛ solēnis ꝛceptio ꝙbox. qb⁹ ꝓtor aliqđ fieri iubebat vel phibebat. qđ tūc maxime faciebat cū ꝛ possessione vl' q̄si possessiōe inter aliqs ꝓtēdebat vt Insti. de interdic. circa pn. ꝛ. ff. e. ti.

Interdictū ō aqua q̄tidiana ꝛ estiua dat hūtius aque q̄tidiane. vel etiaz estiue ducende ad pdia sua. cū aliqs ducere phibet. vt. ff. e. ti. l. i. in prin.

Interdictū ꝛ aqua ꝛ castello ducenda. datur habenti ius ducendi aquā ꝛ cannali vl' castello ad irrigandū.

Interdictū ꝛ arbor⁹ cedēdis dat cōtra hos q̄ hūt arbores q̄x folia pendent sup edificia vicinor⁹ l' nigrū ita q⁹ eis dānū inferant ꝛ ꝓsulit⁹ q⁹ hmōi arbores succidāt. ꝛ ligna tollant. ꝛ eas ꝛglobēt a terra vsq; ad q̄ndecī pedes. Idē ē si pdices minat piculū. vt. l. i. C. ꝛ interdic. Et hoc interdictū phibitoriū est.

Interdictū ꝛ cloacis ꝓuatis reficiendis. Si volēs q̄s suā claacā ꝓuatā. vl' etiā publicā vl' fistulas. vl' meatus reficere l' purgare. vl' ꝛ nouo facere ab alio phibet. tūc prouisum est ei ꝛ interdicto cloacis qđ est interdictū publice ꝛ putatū. ꝛ priuatū ꝛ priuatis cloacis. ꝛ ē phibitoriū. Etiā ē aliud restitutoriū. s. qđ dat contra imitentē in cloacā meaz vl' publicā vel qđ immissum in cloacam impedit. vl' q̄ iubet auferri qđ immissum ē. vt. ff. ꝛ cloacis. l. i. ꝛ. §. i. et §. deinde. ꝛ §. cloace. l. fi. e. ti.

Interdictū ꝛ aq̄ pluuiali arcēda. vl' ꝛ aq̄ pluuia. Si facis op⁹ aliqđ in fundo tuo ꝓpter qđ aq̄ pluuial' nocē pt fundo vicini tui. dat cōtra te actio pluuie arcende p quaz tuis expēs op⁹ teneris ꝛstruere. ꝛ damnū ꝓtingēs emendare Si vo possideas opus ab alio factū teneris patientiā pstare vt ꝛstruat. ar. l. i. ꝛ. ij. §. iij. in fi. et. l. si terci⁹ colon⁹. §. celsus scribit. ꝓ. §iquidez alius. ff. e. ti. ꝛ spꝛ. ibidē.

Interdictū ꝛ fonte est. qđ dat ei q̄ duxit aquā ꝛ fonte hꝫ āno. nec vi nec clā nec pcario ꝛ alterius fonte. vl' lacu puteo piscina. fossa. stagno. vt. ff. e. ti. l. i. in pn.

Interdictū fraudatoriū. ē quo tutor⁹ creditor⁹ pupillo tenet. vt si eū ꝓsilio fraudis ptic⁹ passe ꝓstabit vt fraudaret. vt. ff. ꝛ solu. l. pupilli. circa pn. Hoc interdicto tenet q̄ fraudē ptic⁹ pā/do emit a creditore q̄ nō sit soluēdo meli⁹ forte diceret a ꝛbitore.

Interdictū ꝛ glande legēda. vl' alios fructus dat ei cui⁹ glans vl' ali⁹ fruct⁹ in fundū alienū ceciderit. vt singulo tertio die legē ꝛ exportare liceat. Et glandis noīe oēs fructus ꝓtinet. vt l. vnica. ff. e. ti.

Interdictū ꝛ itinē actuq; puato restituēdo prohibitoriū ad tuēdas tm modo rusticas fuitutes dat ꝓtra phibētes aliquez uti fuitute sua. vt. ff. e. ti. l. i. §. i. Et dat ꝓfessoria ꝓtra negātez fuitutē. vt. l. si forte. §. sciendū. ff. si fuit⁹ vēdi. Et etiā aduersus cū q̄ al' tū inuste prohibz sua uti fuitute. imo etiā tūc dat ꝓfessoria. vt dicto. §. sciendū. l. pall'.

Interdictū ꝛ libero hoīe exhibēdo ꝓtit vnicuiq; ꝛ populo ad ꝛtendū in publicū hoīem liberū ꝓtra ꝛ aduersus eū q̄ liberū hoīem inuitū captū dolo malo ꝛtin ꝛ in fuitute.

Interdictuz ꝛ liberi⁹ exhibēdis seu ꝛducēdis dat patribus vl' ꝓtib⁹ ꝓtra eos q̄ liberos vl' nepotes in ptāre eox exītes sine eox volūtate ꝛtinēt. vñ. l. i. ti. ait pretor. Qui q̄ ve in ptāte Lucij Titij est. si is ea ve apud te est. dolo ve tuo factū est. quo minus apud esset. ita eū eam ve exhibeas.

Interdictū ꝛ migrando dat inquilino vt ipe libere cū reb⁹ suis possit ꝛ habitacōe migrare. si tū locatori satisfaciat. ꝛ ꝛ pnsiōe tori⁹ tpis vt. ff. e. ti. l. i. §. si pnsio.

Interdictū ꝛ mortuo inferēdo habet locū. vt

q̃s nō ꝓhibeaſ mortuū inferre ⁊ ſepelire q̃ liceꝛ ei inferre ⁊ ſepeliē. vt. ff. eo. ti. l. i. in ꝓn. vt ſi via ꝓhibeaſ vl̃ ſepulcrū edificare. l̃ lapides ad edificādū ꝓ fundū ducē. vt. ff. e. l. i. §. ꝓtoꝛ ait. ⁊. § ſi uter mihi. §. vim hr̃e. ⁊. §. fi.

Interdictū momentanee poſſeſſiōis ē q̃ agit̃ de poſſeſſiōe retinēda. ſicut vti poſſidetis. vt. ff. vti poſſi. l. i. §. i. vl̃ q̃ agit̃ de poſſeſſiōe adipiſcēda. vt eſt quoꝝ bonoꝝ quoꝝ legatoꝝ. vel quo agitur de poſſeſſione recuperāda. vt vñ vi. ff. e. ti. §. i.

Interdictū ne q̃d in loco ſacro fiat. ⁊ oīa ſeq̃ntia hmōi dan̄ cuilibet ex popl̃o ad exhibendū ne fiat. ⁊ quā ꝓhibitoꝛ ſi q̃d factū fuerit interdicto q̃d vi aut clā ſuis ſumptib⁹ vl̃ deſtruē cogeſ̄ oīa q̃d factū fuerit. aut in ꝑſtinū ſtatū reducē. l̃ reddē teneſ̄. vt. ff. ne q̃d in loco. pu. l. q. §. ait ꝓtoꝛ q̃ in via.

Interdictū ne q̃d fiat in loco publico vl̃ itinē. Hoc interdictū ꝓhibitoꝛiū ē. Et tam publicę vtilitatib⁹ q̃q̃ ꝑuatoꝝ ꝓ hoc ꝓſpiciē. Loca cū publica vtiq; ꝑuatoꝝ vſib⁹ deſeruiūt iure ſēpto citaq;. vt. l. i. §. i.

Interdictū ne q̃d fiat in mari. vl̃ flumie publico ripa ve ei⁹ q̃ pri⁹ nauigareſ̄. aut in via publica q̃ pri⁹ eaſ̄. Hoc interdictū daſ̄ ꝑpetuo oīb⁹ et in oīb⁹ hꝫ ꝯdemnationē in id q̃d actoꝛ̃ intereſt. vt. l. i. in fi. ff. de via. publi. ⁊ itinere. pub. reficiendo.

Inſdictū ne q̃d fiat in fluīe publico. vt alī fluat quā ꝑtem eſtate fluxit. i. vt aq̃ fiat altioꝛ de pſſioꝛ. rapidioꝛ. cū icōmodo euellētiū. vt. ff. ne q̃d in flu. pub. l. i. in ꝓn. §. nō āt oīe.

Interdictū de nouī opis nūciacōe daſ̄ ei q̃ ꝓhibeſ̄ edificare poſtq̃ ſatisfecerit. vt. ff. e. ti. l. ꝓtoꝛ ait. §. hꝫ āt interdictū.

Inſdictū de loco publico fruēdo ē publice vtilitatis cā ꝓpoſitū. q̃ tueē vectigalia publica. q̃ ꝓhibeſ̄ q̃s vim facē ei ſocio ve ei⁹ q̃ ꝯduxit locū publicū fruēdū ab eo q̃ locādi ius habuit q̃ min⁹ loco publico ſibi frui liceat ex. l. locacōis. vl̃ ꝯductionis. ⁊ hec habeē in. l. i. §. i. ⁊ in ꝓn. ff. de lo. pu. fru.

Inſdictū de ꝑcario. q̃d reſtitutoꝛiū ē daſ̄ ei q̃ ꝑcario rogauit ⁊ ꝑcario hꝫ imo etiā ſi nō rogauit dū tn̄ poſſidet. vt. ff. e. ti. l. in reb⁹. §. i. ⁊ ꝑ totā legē ꝑcariū videſ̄ rogaſ̄. ⁊ hr̃e ſi rogauit ꝑ ſe ⁊ hꝫ ꝑ ſuo. vl̃ ſi rogaūt ꝑcuratoꝛ ſu⁹ l̃ negocioꝝ geſtoꝛ ⁊ ipe ratuꝫ hꝫ. vt. ff. e. ti. l. certe. §. i. dū tn̄ accipiat in pſonā ſuā ꝓtractū al̃t nō. vt ff. de acq̃. poſſ. l. poſſeſſio. §. fi.

Inſdictū q̃d vi aut clā daſ̄ adūſus eū q̃ i loco alterius aliq̃d opus ꝯſtruxit vl̃ deſtruxit. dum tn̄ ſit factū in ſolo. ff. eo. ti. l. i. §. hꝫ interdictum Et etiā ſi vi. i. ꝑ violētiā. aut clā. i. occulte ſine notificacōe alteri facta fecit cū timēt ne ſi ſciꝛ ſibi ꝓhibeaſ̄. vt. ff. e. ti. l. i.

Interdictū q̃ꝝ bonoꝝ a ꝑte inuentū ē. ⁊ daſ̄ filio emācipato aduerſus heredē l̃ poſſeſſoꝛē. vl̃ ꝯ utlū q̃ ꝑ herede l̃ poſſeſſoꝛe poſſidꝫ ad vniuerſa bona adipiſcēda nō ad ſingl̃as res. Et ē duplex ſcꝫ directū ⁊ vtile. Directū daſ̄ ei q̃ eſt bonoꝝ poſſeſſoꝛ. Utile datur ei qui ſuccedit in re cuili et teſtam̄to l̃ ab inteſtato

Interdictū q̃ꝝ legatoꝝ ꝓpetit heredi ad repetē dū legata q̃ ſine volūtate ei⁹ legatari⁹ occupauit repetet itaq; heres vt reducat falcidiā alioq̃n ſi repetēt ſtatim repetitur⁹ exceptiōe doli poterit remoueri.

Interdictū de riuis ē vtiliſſimū. q̃ riuos ſpeciꝰ ⁊ ſepta reficē ⁊ purgare ꝑoꝛ aq̃ ducēde cā pmittit. dū tn̄ nō aliter aquā ducat quaꝫ ꝑte eſtate fluxit. vt in. l. in ꝓn. ff. de riuis.

Interdictū ſaluianū ꝓpetit dño fundi adūſus colonū i ſua domo hitātē ⁊ ei⁹ heredes de reb⁹ coloni tacite pigneratiꝫ ꝑ mercedib⁹ q̃s colon⁹ in fundū intulit. vt. li. ff. e. ti.

Interdictū de ſepulchꝛo edificādo locū hꝫ. vt q̃s nō ꝓhibeaſ̄ edificare ſepulcrū q̃ liceꝛ mortuum inferre.

Interdictū de tabul̃ exhibēdis. daſ̄ oīb⁹ q̃bus aliq̃d ē aſcriptū in tabul̃ vl̃ pure vl̃ in dic. vel ſub ꝯdicōe. ſiue ſint heredes. ſiue legatarij. ſiue cōmiſſarij.

Interdictū de ripa muniēda merito ꝓpoſitum fuit. Nā ripas fluminū publicoꝝ reficē ⁊ munire vtiliſſimū ē. ne ob id omiſſum nauigatio deterioꝛ fiat. vt in. l. vnica. §. i. ff. de ripa munie

Interdictū vti fluīe publico nauigaē /daliceat. ē q̃ ꝑſpiciē ne q̃s in fluīe publico nauigare. nauim ratē ve agē vl̃ in ripa onerare ꝑhibeaſ̄. Hꝫ vt ꝑ lacū. foſſam. ſtagnū publicuꝫ nauigare liceat. vt. l. vnica. §. i. ⁊ in ꝓn ff. e. ti. vbi ſubdit Vulpian⁹. Lacus eſt q̃ ꝑpetuā hꝫ aquā. Stagnū vo q̃d tpalē ꝯtinet aquā ibi dē ſtagnātē q̃ q̃dā aq̃ plerūq; hyeme colligit. Foſſa ē receptaculū aq̃ manufactū.

Interdictū vñ vi locū hꝫ cū q̃s poſſeſſionē ſoli ꝑ vim amiſit. Et daſ̄ directe ꝯ rectoꝛē illi qui vi de poſſeſſione alicui⁹ rei immobilis rectus eſt ſine oīi cauſa vt reſtituaſ̄ poſſeſſio de q̃ rect⁹ eſt. ⁊ oīa ablata. imo daro q̃ ibidem eſſent aliq̃ que penes violentū fuerint mortua vl̃ aliq̃ res que caſu foꝛtuito perierunt. non propt̃ hꝫ liberabiē. ſꝫ in totū ꝯdemnabiē ad earum eſtimationem. quia nec mortalis. nec foꝛ

tuitus casus liberat rectorē
Interdictū re vi t vi armata cū interdicto. vñ
vi dak t ponit ei q rectus ē. Fuit enī equis
simū vi recto subuenīri. g ad recuperandam
possessionem hoc interdictū inuētū est. Ne qd
enī p vim amittat legib⁹ pscīpit publicorū t
puator⁹ necnō stitutionib⁹ pncipā. vt. l. i. ff.
eo. ti. §. h interdictū. t. §. se.
Interdictū vti possidetis locū hz in reb⁹ īmo/
bilib⁹. s. si re fundi vel ediū possessione prēdit.
Insti. e. ti. §. sed interdictū. Habet etiā locū i
corporalib⁹. vt in q si possessiōe. t dak possidēti
ciuilit t naturalit. vel etiā q si possidenti gra re
tinēde possessiōis. Et ponit q tiens inter liti
gatores tentio est vtr possideant. qr alterut
magis se possidere affirmat
Interdictū vtrobiq. idē est cuz interdicto vti
possidetis. nisi q in h differūt. qr illud locum
hz cū questio ē retinēda possessione rerū mobi/
liū. ff. vtrobiq. l. vnica. §. hoc iterdictū. Sed
vti possidetis locū hz. cū questio est re retinen
da possessione rerū īmobiliū
Interdictū re vroze reducēda marito dak ma/
rito aduersus eū q dolo eā obtinet sine volūta
te mariti. lz ipsa volente. ff. e. ti. l. i.
Interdiu cōponit ab int t diu. t. interim duz
dies est. Inde interdi⁹ dia diū. i. ingis t con/
tinuus. Inuenit etiam prdius dia diū. in eo
dē sensu.
Interduca ce. i. iuno. t dī ab inter t duco cis.
eo q intereat qñ puelle maritabant. vel qr eas
introcebat. vel qr interim dū erāt i itinere eas
ducebat. Est eni pnuba q etiā domiduca dice
bak. qr vsqz in domū puellas maritatas intro
ducere credebak. t produ. pe.
Interesse hoc verbū cū pnoīe neutrali ponit.
t qñqz sigt dānū qd euenit. qñqz lucrū amissū
Dānū qd accidit. ybi gra. Persuasisti familie
mee q re domo vel possessiōe cederet q facto dā
num mihi euenit. tu teneris ad interesse mihi
prestādū. i. dānū qd passus sum resartiendū.
Itē re lucro amisso ponit exemplū. Debuisti
mihi soluere cētū aureos Rome. tu soluere re/
sideras Basilee. estimandū est quātū interfue
rit mea pecuniā suo loco mihi solutā fuisse. i. lu
crū qd est mea negociatiōe ex eo loco facere po/
tuissem. Et hec actio p quaz h fit dī arbitraria
loci. Vel interesse est dānū emergēs. vel lucrū
cessans sup eo qd dari vel fieri omissū est. ybi
gra. In Papia. mihi dare pecuniā promisisti ta
li die t non fecisti. h dāni t lucri rō ē habenda
Dāni. qr in mora fuisti. t nō soluisti die tali si
cut promisisti. nō habui vt soluerē. quare penaz
incurri t dānū. qd non incurrissem si mihi lo/
co t termino prefixis soluisses. nec damnuz h
passus essem. Lucri etiā cōsideratio habenda ē
qr si mihi i loco t termino debitz soluisses mer
cimonia cōparassem. t multa lucrat⁹ fuissem.
Est g interesse extimatio dāni qd taliter euenit
vel lucri qd cessat ex eo qd aliqd tibi nō redit.
vel nō fiet vt debet.
Interesse quentū est. s. cū nō facis qd promisi
sti mihi. vel cū nō fecero qd non promisi tibi.
Aliud interesse ē cōe. s. extimatio cōis dāni vl
lucri qd euenit vel cessat. Aliud singulare. s. ex/
timatio q euenit ex spāli casu vel vtilitate. vi/
de re h spe. ti. de fruc. interesse.
Interia qd t enteria etiā dicit. i. intestina. Jn
interici dicunt q dissolutionē patiunt vētris
t produ. ri.
Interiectio qdaz plozonis indecli. apud lati/
nos. t dī ab interiaceo ces.
Interitio onis. f. t. i. moz⁹. Un̄ Propha. Erit
puit eos re interitionib⁹ eoz
Interlinearis. cō. t. t h re: qd est inter lineas. t
dī ab inter t linearis. Un̄ quedā glose dicunt
interlineares q sunt interlineas. Uel interli/
nearis pōt derivari ab interliniū niy.
Inteliniū niy. i. spaciū tpis qd videt inter re/
fectū lune. t crementū eiusdem
Interminⁿa nū. i sine termino existēs. Unde
in ymno sancte trinitatis dr. Jn simplici sub
stantia virt⁹ manēs interminа. Pap. so dicit
Intermina internuncia mediatrix insepabili
termino carens
Internecio onis. f. g. q si q dā hoīs magna ne/
ctio moz⁹ vel pena. Internecīū dī bellu⁹ in q
oēs perierūt nullo remanēte
Intinicida re. idē qd homicida. q si enicida. s. q
falsū testimoniū fecit t cōmisit. t ob id hoiem
occidit. Inde hec internicies cici. moz⁹ ab il/
lo facta.
Internicidiū diy. vel intiniciuz. i. moz⁹ ocisio
quā intinicida cōmittit. Et internicidiū vel in
terniciū q si q dā hoīs enecatio. Et indiciū in/
ternicidy dabak i internicidā t accusatorez ei⁹
t possessio bonoz seqbak. Intinicīū etiā dī bel
lū in q oēs perierūt nullo remanente
Internodiū diy. spacium int nodos vel illud
grossū os qd ē in genu. Et dī iternodiū. qr in
nodat sil crus t coxa int se. Un̄ Qui. i. v. me/
tha. Mollia nodosus facit intinodia popler
Internūci⁹ cy. t hec internuncia cie. q vel que
inter duas ptes aliqd nūciat vel nūcium por
tat. Jn h internūciū cy. id qd internūcius nū
ciat vel portat

Intern⁹ na nū.i.interior.ꝛ dī ab intus
Interpola le.est quedā vestis q̄ dū sit vet⁹ ad
nouā spēm reducīt.ꝛ fit q̄si noua
Interpres pretī.cō.t. dī q̄ diūsa genera līgna
rū nouit.s.q̄ vnā linguā expōit p aliā.vl' vnā
linguā trāsfert in aliā.ꝛ dī ab inī ꝛ pres qđ ē
duos.qz iterptes dūtāt loqlā. trāsferētes vo
cabula ꝛ vna loqla in aliā. Uel dī a ps ptis
qz interpres est medi⁹ duaꝝ linguarū cū trās
fert ꝛ expōit vnā p aliā
Interscalare ris.est lignū ex trāsuerso in scala
positū. Jñ interscalaris cō.t.ꝛ h̄ re dī interpo
sitiuus. Uñ ꝓsus.interscalaris dicīt qui non
cōtinue interponīt ad modū scalariū in scala
Interscapulū li.n.s.ē spaciū qđ est inī scapu/
Intersignū gni.vel interſi/ /las.ꝛ coꝛ.pu
gniū gnij.qđ est inī duo signa.vel signū qđ ē
inī aliq̄s.sicut aliq̄d solet mitti ꝛ vno loco ad
aliū cā signi ꝛ noticie
Interstitiū tij.i.interuallū spaciū inter aliq̄.
ꝛ dicīt ab inter ꝛ sto stas
Intuallū li.n.s.i.spaciū inī capita vallorꝝ.i.
stipitū q̄b⁹ vallū fit. Uñ ꝛ cetera spacia q̄nq̄
dicūt interualla. Sz magī ꝓpe internalluz dī
spaciū tpis. Intercapedo ꝓ loc⁹ distantia
ꝓprie appellat. Jñ hoc interuallū li dimi.
Interuētus tus tui.i.interceſſio
Interula le.f.p.i.camisia.ꝛ dī ab int⁹.qz it⁹
curta carnē induit. Jñ interulat⁹ ta tū.i.inte/
rula siue camisia indut⁹. Jtē ab interula dī in
terulus la lū.i.iteriꝛ.ꝛ coꝛ.pr.vñ Marcial.
capel. Qui etiā iterulos gaudēs dissoluē ner⁹
Intestata hereditas ē q̄ testimonio scripta nō
ē.aut si scripta sit iure tñ nō est edita
Intestabilis cō.t.ꝛ h̄ le.q̄ nō est dign⁹ vt in/
testē recipiat.f. vel vt testamētū faciat
Intestat⁹ dicīt q̄ oīno nō fecit testamētū: vel
si fecit sz non rite ꝛ postea rupit ex certꝫ causis
vel si exhusto testamēto nemo sit heres. Insti.de
here.q̄ ab intesta.referunt.in ꝑn.
Intestin⁹ na nū.i.intrinsec⁹ ca cū.ꝛ dī ab int⁹
Jñ h̄ intestinū ni. Et dicūt intestina interio/
ra.qz in interiori pte corpis cohibent.q̄ iō lon
gis nerib⁹ ad modū circuloꝝ ordinata sūt. vt
susceptas escas paulati egerāt.ꝛ supadditꝫ scib
nō ꝓdiant. Uel intestin⁹ dī ab in.ꝛ testa. Jñ
bellū dī itestinū qđ ē inī testas.i.muros citatꝫ
Et intestina iterioꝛa. qz q̄si i testa recōdita sūt
Intronisatio onis. ē alicui⁹ i suā dignitatez
vel suū thronū introductio vel iuestitura
Intimas atꝫ.cō.t.i.interi⁹ habitās vel secreta
rius vel ꝓsiliari⁹ creditarius q̄ scit secreta ꝛ in
Intolerabil' lis.cō.t.ꝛ /tima coꝛdis l' dom⁹
h̄ le.qđ ñ valz nec dz tolerari.ꝛ scribīt ꝑ vnū l
Intonsus sa sū.i.nō tonsus
Introne⁹ nea neū:i.interioꝛ.ꝛ ꝓprie q̄ quadā
importunitate se ingerit intro vt comedat
Introrsus sa sū.i.intrinsec⁹. Sz frequēti⁹ in
troꝛsū iuenīt in vi adūbij
Inualitudiari⁹.i.lāguēs sīn valitudie fz paū.
Inualitudo inis.f.g.debilitas.ibrcillitas ifir/
Inuectiu⁹a ū.i.detractoꝛi⁹ malign⁹.ꝛ /mitas
dī ab inueho his. Et h̄ inuectiuū ui.ꝛ hec in/
uectia ue.ipsa inuectio detractio vitupatio. Uñ
ꝛ q̄dā liber Ciceronis dicīt ē Inuectiue atū.p
pter inuectiuas factas ibi in cantilenas
Inuestitura ē alicuius in suū ius introductio.
ꝛ ē ꝓprie possessio vel possessiōis traditio
Inuētari⁹ ria riū.i.facil' ad inueniēdū. Jtē inuē
tariū in iure dī libellus q̄dā in q̄ oīa bōa here/
ditaria q̄ apud aliquē inueniunt ꝙscribunt Et
oīa i illo libello ꝓtinēt. vt sciat q̄ntū eo tpe vl'
die q̄ scribebat in bonis suis ꝓtinebat
Inuidēcia tie.i.inuidia.ꝛ dī ab inuidēs. Uñ
Aug⁹. Nō eēt inuidētia si esset ꝓcoꝛs differētia
Inuidus da dū.q̄ inuidet. Jñ h̄ inuidia die. Et
est inuidia odiū aliene felicitatis. Uel inuidia
ē ex aliena felicitate in aīo cuiuscūq̄ innata tri/
stitia. Inde inuidiosus sa sū.cui inuidet.ꝛ raro
q̄ inuidet. Uñ. Inuidiosus ego nō inuid⁹ esse
laboꝛo. Et vt dicat Ozatius. Inuidia siculi ñ
inuenere tyranni. Tormentū mal⁹ cē. Pri/
scianus dicīt. Inuidus q̄ hz inuidiam
Inuiolatus a ū.i.itact⁹ integer ſm Jap̄.
Inuitus ta tū.a.nō volēs q̄si ꝫ vitā.i.volun/
tatē.ꝛ dicīt ab in ꝛ vita
Inuius a ū.nō patēs vie. vbi nō est via extra
viā.ꝛ dī ab in ꝛ via
Inuolutrū tri.n.s.i.inuolutio cuiuslibet rei qđ
fit cū in nris dict⁹ aliud inuolui q̄z dici videat
ſm Hugī. Jap̄. ꝓ quo dicit. Inuolutrū abscōsū
occultū. dictū sic q⁹ in se habeat aliud inuolutū
Uñ Ezechī.xxv. Inuolutꝫ hyacinctinis
Inuoluul' li.m.g.pr.coꝛ.q̄dā testia q̄ vt hoies
facilius recipiat inuoluit se aliq̄ re

J ante O

Joab interptat spīrās vel dñi robur
Joas interptat vbi est incensū dñi. Propria
ethimologia est nois. Jste ē q̄ sil'acra cōbussit
Joathan interptat pfectus puleer.ethimolo/
gia nois est. Fecit enī rōnez in conspectu dñi.ꝛ
portā dñi edificauit excelsam
Job interptat dolēs. propter percussionē car/
nis ꝛ passionē doloꝝ.

Jocista ste. cō-p. qui vel q̄ iocis semp intēdit q̄si in iocis stās

Jocosus sa sū. i. vsus iocis vel plenus iocis

Joculus li. dimi. i puus iocus

Jocundus da dū. i. letus hilaris. ꝛ dī a ioc⁹. qz semp iocis sit aptus ꝛ hilaritati frequentior. Jn iocunditas tatis.

Jocus ca. m. s. in singulari sed ī pl'i. m. ꝛ neu. hi ioci ꝛ hec ioca. i. lepos vbanitas festiuitas ridiculus. Et est iocus ꝓprie in verbis

Jonas vel iona interꝓtat columba vel ꝺolens. Colūba ꝓ gemitu q̄ in vētre ceti triduo fuit. Dolēs ꝓp̄ tristitiā quā ꝺe salute habuit nunciarū. vel ꝓpt̄ hedera subito arescentē cui⁹ vmbra tegebat ꝺ̄ solis ardorē

Jonathan interꝓtat columba dñi

Jonicus dī q̄da ꝑs metric⁹ ab inuentore. vel ꝓpt̄ numeroꝝ vel sillabarū ineq̄lē sonū. Jonos enī grece ieq̄le dī. Hz enī q̄ttuor sillabas duas breues ꝛ duas lōgas. Et ē ionic⁹ duplex. s. maior ꝛ minor. vel a maiori vel a miori. Jonic⁹ maior ē. vel a munori ꝯstat ex duab⁹ lōgis p̄cedentib⁹. ꝛ duab⁹ breuib⁹ seq̄ntib⁹. vt Acerrim⁹. Jonic⁹ mior vel a maiori ꝯstat ex duab⁹ ꝑmis breuib⁹. ꝛ duabus sequētib⁹ longis. vt Peramabas. Ulñ. Lōgat ꝑmores ꝛ curtat posteriores. Pes ionicus maior. obui⁹ huicq̄ minor. Itē ionica est vna ex linguis greco⁹

Joppe ioppes ioppen ioppe. oppidū palestine maritimū. Jnde ioppita te.

Jordanis nis. m. g. iudee fluuius. a duob⁹ fontibus nōat⁹ q̄rū vn⁹ ior. alter dan dr. Hi copulati iordanez faciunt. Nascitq̄ sub libano monte ꝛ diuidit iudeā ꝛ arabiā qui post multos circuit⁹ iuꝝ hiericho in mare mortuū fluit.

Et inter ꝓtat riuus iudicij

Jos. i. fluuius

Josaphat. interꝓtatur iudiciū dñi

Joseph q̄ mī alius sibi addi optauerat vocauit augmētū. Hūc pharao saphaneth appellauit qđ hebraice abscōditor⁹ reptor sōat. q̄ obscura sōnia reuelauit ꝛ ꝑdixit sterilitatē. Jnterꝓtat ei saphanet egyptio ꝼmōe saluator mūdi. qz orbē ꝛe ab iminēte fames libauit excidio

Josue interꝓtat saluator. Ipse ei in figura xp̄i pplm a ꝺeo to libauit ꝛ in trā ꝓmissiōis induxit. Et dict⁹ ē Josue bennū vel bentheleon'. i. fili⁹ Nun. Itez dict⁹ est Jesus fili⁹ naue. Ulñ Hiero⁹ in plogo. Regū. Et incipiūt a Jesu filio naue. q̄ apud eos Josue bennū dicit

Jota ꝑpe dī hec lr̄a i apud grecos. ꝛ ē minor ceteris lr̄is. qz vno ductu fit ꝼm Augū. Hz q̄nq̄ ponit simplr ꝓ q̄libet lr̄a. Ulñ in Matheo Jota vnū aut vn⁹ apex nō ꝑteribit a lege

Jotacism⁹ mi. ē vbi in plurimū sonat. vt si dicas. Juno Jouis iure irascit. Uel iotacism⁹ est cū verboꝝ ꝯiunctio in hui⁹ i lre assiduitate collidit. vt in ꝓdicto exēplo pz. Uel ꝼm Augū. Jotacism⁹ est vocaliū lr̄arū exilis ꝓnunciatio Uel q̄n in iota lr̄a est duplicat⁹ son⁹. s. q̄n ꝓ vno iota ꝓnūciant duo. vel econuerso. vel q̄n vnū exilius duo spissi⁹ sonāt. Nā vnū spissi⁹ duo exili⁹ ꝓferri ꝺebēt

Jouēsiles cō. g. i. dij ad nūcia ꝓferenda reputati. q̄si Jouī. i. creatori saltatores. ꝛ dī a Jove ꝛ salio. ꝛ cor. si. Ulñ Marcialis capella. Lymphe dijq̄z iouēsiles. Ull'z aliā lr̄az nouēsiles

Jouinianiste. q̄dā heretici a Jouiniano quodam monacho dicti. asserentes nullā nuptiā ꝛ virginū esse distantiā: nulliusq̄z inf abstinētes ꝛ sil'iter epulantes esse diserimē

Jouini⁹. i. ianuarius. qz oium mensiū ē pater

Jante P

Jpapāti indecli. i. obuiatio vel occursus. ꝛ dī ab ipsa grece qđ latie dī ire. ꝛ anti qđ ē ɔ. Ulñ repsentatio dñi in tēplo. i. festū purificatiōis beate virginis dī ipa panti. qz tunc Simeon christo occurrit ꝛ obuiauit. ꝛ in vlnis suis accepit eū. ꝛ in tēplo repñtauit. ꝼm Augū. Papeiā dr. Jpapāti grece: obuiatio dicit Simeonis. s. ꝛ Anne ꝛ ceteꝝ. ꝛ scribit ꝑ a. añpnl'. silba Ipse ipsa ipsū. pōr iūgi cū ꝑma ꝛ secda ꝛ tertia psona. ꝛ ipse lego. ipse legis. ipse legit. Hz cuz ꝑma ꝛ secda figuratiue. cum tertia sine figura. Et ē ꝑ ꝺe secda sillaba. Et vt dicit Prisciā⁹ ī xij. li⁹ ꝺe pnoibus. Illud attendendū q⁹ cū ille illud. iste istud. is id. faciūt neutra. ipe solū qđ ꝛ ipse⁹ inuenit a vetustissimis platū. neutꝝ in um ꝺesinēs fecit. Unde Terentius in andria. Ipsus mihi Dauus. qui intimus est eoꝝ cōsilius. Ipsa enī q̄ quibusdaz visa est rō nō adeo firma videt. ió in um facit neutrū. qz in us ꝺesinit masculinū. Nā alius cuz in us terminet aliud tñ neutrū facit

Jante R

Jr neu. g. indecli. i. palma man⁹. Ulñ. Si vis mnā vir na. dabit tibi nantz in ir mna.

Jra re. f. p. ē furor recēs cito trāsiēs. q̄ sic diffinit. Jra eū repentina aī motio ex q̄ nō puenit odium. Uel ira ē sanguis accēsio circa cor. ꝼm phz. Et ē ira breuis furor. sz iracūdia vl' odiū qđ idē inueterata ira ꝺe vltiōe sp cogitās. Itē ira ē pñs cōmotio aī. ꝛ ex cā nascit

Iracūdia ē vitiū naturale ⁊ ꝑpetuū. Et sic ira
tus ē p tpe ꝯcitat⁹. Iracūd⁹ frequēt irat⁹ ⁊ le/
Iris irⁱs vel iridis. m. g. ē arc⁹ celestis /uiter
⁊ dr̄ ab aere q̄si aeris. eo q⁹ ab aere dr̄scēdat ad
terrā. Hz arc⁹ ꝑprie ē via ipsi⁹ dr̄e. sz iris ipsa
dr̄a. Et dr̄ iris q̄si eris. qđ latine dr̄ lis. qz ra/
ro mittit nisi ad litē ⁊ discordiā ꝯcitandā Et
ē nūcia ⁊ prēsseq̄ Junonis. Et nota q⁹ irⁱs ni/
hil aliud ē q̄z nubes soli opposita. radijs solis
multipl'r iformata. Ea eni ē natura luiosi coꝛ
porⁱs. vt sp i oppositā ptē radios dirigat. Sol
eni cū sit luiosū coꝛp⁹ radios suos mittit i ptē
oppositā. in q̄ q̄nq̄z nubē inuenit q̄ in vna pte
sui est dēsa. in alia dēsior. i alia dēsissima. Itē
in alia sui pte ē rara. ⁊ i alia rarior. i alia rarissi
ma. In illa q̄ ē dēsa solares radij q̄si i vitro in
clusi rubrū colorē facīt. in dēsiori ceruleuz. in
densissima nigrū. Itē in rara pte facīt viridē
i rariori croceū. i rarissima albū. Et ita ꝓz ma
iorē dēsitatē illi⁹ nub⁹ magⁱ accedit ad colores
nigredi affines. Sedz maiorē raritatē magis
accedit ad colores altredini affines. Pretēa nu
bes illa q̄dā coꝛp⁹ ē ꝯpositū ex q̄ttuor elemtⁱs
⁊ aq̄sū. q̄ sol' radio accēsa a q̄ttuor elemtⁱs q̄dri
ptitū ꝯhit colorē. Cōtrahit ab igne rubrū. ab
aere cernleū siue lucidū vel purpureum. ab aq̄
viridē. a terra nigrū. Hinc ē. q⁹ si videat irⁱs in
mane videt i occidēte. sz in vespe videt i orien
te. Si i meridie videt in septērione. In meri
die videri nūq̄z pōt cū sol i opposita pte nūq̄z
possit ee. Et hic ꝑpt varietatē colo⁹ irⁱs dr̄ q̄dā
gēma ⁊ etiā q̄dā herba. qz ei⁹ flos colo⁹ varie
tate celestē arcū imitat. Ūn. Circul⁹ est irⁱs. la/
Irinos ē series ozonis /pis herbaq̄z dr̄ irⁱs.
vel ꝯstructio tenorē suū vsq̄z ad vltimū fuās
vt apud Virgi. In ꝓncipio celū ac tras cāpos
q̄z liq̄ntes. Lucentēq̄z globum lune titaniaq̄z
astra. Spūs int⁹ alit⁹ fm Donatū. Beda ꝙo
dicit. Irinos. i. ꝓuenietia dr̄ q̄ series ozonis
tenorē suū vsq̄z ad vltimū fuat. nulla videlicz
alia cā vel psona mutata. vt in ps. De⁹ i noie
tuo saluū me facz. vsz dū ait. ⁊ n̄ ꝓposuert ee
Ironia ē trop⁹ p ꝯrū qđ conat oēs. i. tropus
oēdēs id p ꝯrū qđ conat. i. qđ vult. vt in li⁰.
Regū. Clamare voce maiori. Jde⁹ eni Baal
forsitā loq̄t. vt in diūsorio ē. aut dormit vt ex
citet. Hāc nisi gnitas pnūciatiōis inuerit cō
fiteri videbit. qđ negare tēdit fm Donatuz:
Hugⁱ. ꝙo dicit. Ironia ē sniā pnūciatiōi ꝯ
hns intellectū. s. sic. Laudās vt vituparе intel
Irrefragabilis lis. cō. t. ⁊ h̄ le. i. inui /ligat
abilis cui resisti vel instari nō pōt
Irregl'aritas ē q̄dā nota siue ipedimentū cano
nicū ex facto siue ꝺ facto ꝓuenies. q̄ q̄s ad ec/
clesiasticos ordies ꝓmoueri ⁊ iā ꝓmot⁹ in eis
mistrare phibet. ⁊ exḡdari siue exp̄ōi q̄nq̄z mēt
Irreuerēs entis. i. nō reuerens inuerecundus:
Inde irreuerēta tie
Irrigu⁹ gua guū. i. madid⁹ vel fertil' vl' fecūd⁹
vl' stercorat⁹. ⁊ dr̄ ab irrigo gas. Ūn Ozati⁹ i
fmōib⁹. Irriguo nihil ē eluci⁹ horto. Et h̄ ir/
riguū gui. Ūn Judicⁱ. i. Irriguū supius rc.

Is ea id. scribit sine h. Ūn i pl'i ijs ⁊ eis ⁊ ijs si/
ne h dñt scribi ⁊ per geminū i. Sed hi he his
dñt aspirari. ⁊ p vnū i ⁊ p vnū e scribi. Et no
ta q⁹ id ē ⁊ h̄ ē sūt due ptes. vt cuz dr̄. Mare⁹
. i. Tulli⁹. vel Marc⁹ h̄ est Tullius. Jd ē vel
hoc ē nō pōt esse vna dictio cōposita. qz ꝓstat
ex ntō ⁊ vbo. Etiā nō sunt ꝓiūctiōes exposin/
ue vt quidā putauerūt. nec etiā talis spēs con/
iunctionū inuēta ē. Sunt g̃ oīones expositie
Et illud pnomē hoc venit demōstratiē. ⁊ h̄ p
nomē id relatiue. ⁊ respicit intellectum p̄ceden
tis termini ⁊ nō suppositum. ⁊ tō sunt ir in neu
tro genere. ⁊ in singulari numero.
Isaac interptat risus fm Papiā
Isachar interptat merces. ⁊ coꝛ. pe. Ūn i Au/
roza. Est asin⁹ fortⁱs Isachar recubās ꝓpe me
Isagoga ge. i. institructio vel itroductio /tas
Unde apud dialecticos introductiones ad ar
tem dialecticam isagoge dicuntur. Et etiā li/
ber Porphirij dr̄ Isagoga. qz introductorius
est ad libz predicamentoꝝ. Inde hic isagog⁹
gi. introductor lr̄arum
Isboseth vir cōfusiōis interptatur
Iscalidus da dum. dicit ab ercolo is. vt age/
iscalidus q̄si excolidus. qz iā a cultura exient.
sicut excōsul. qz a cōsulatu discesserit
Isis idis. f. t. est dea lanificū fm fabulas egy/
ptioꝝ. que habuit duos fratres. scilicet osirim
⁊ ciphonem. Et ipsa dea. Isis nupsit osirim p
marito. qđ aliter frater volens. cuz occidit que
propter osirim cū filio suo ozo fugit in bibluz
syrie querendo occisum ozisim amarissime la/
mentando donec ozus creuit. qui interfecit ti/
phonē patruū suū. sui patris occisorem ⁊ fra/
trem ac suū auunculū
Isopus pi. est herba apta pulmonib⁹ purgan
dis. Isopus etiā dicit sparsoriū aque. qz in q̄
busdā locis fit ex illa herba. vel dicit sic pro/
pter similitudinez purgationis. Et est. f. g. Fili
Hugⁱ. Inuenit tū in neu. ge. hoc isopuz. Ūn
Macer de viribus herbarum. Et isopum sic/
cum calidum quoq̄z tertius illi. Est in vtroq̄

gradus.rē. Et ſm aliōs cōr.pe. Vñ in Auro
ra. Pectoris humores Ysopi ꝛcoctio mūdat.
Itē alius dr. Ysop⁹ ē herba purgās de ꝛectore
phlegma. Alij dicūt q⁹ ysopus sit grecū.ꝛ pd.
pe. Vñ Bern: ait. Pectoris herba canas. rū/
pes insedit ysopo. Itē ali⁹ Ad pulmonis op⁹
ꝑfert medicamē ysop⁹. Item Jus sinapis cere
brū sed purgat pectus ysopus.
Ispalis ē, quedā ciuitas hispanie. Jñ ispaliē
sis sis.cō.t.et hoc se.
Israel.m.g.indeclinabi.ꝛ etiā ꝛeclinabi.inue/
nit ꝫ israel.h⁹ israelis. Jacob dict⁹ fuit Isra/
hel.ꝛ interptat vir videns ꝛum. Is ei dr vir.
ra. videns.el ꝛū. Tūc ei nomē ꝫ accipit. qñ to
ta nocte luctat⁹ vicit angelū in certamie.ꝛ ori
ente lucifero bñdict⁹ ē. et inde ꝑ visionē dei
israel appellatus est. Sicut et ipe ait. Vidi do
minū facie ad faciē. Et ex hic.xij.trib⁹ foliorū
israel vocabulū sortite sunt. Vñ Exo.xxiij. Fu
giam⁹ israelē Jñ ꝫr hec israelita.te.pe.p.ꝛ isra
helitica.cā:rū.pe.cor. Et solēt quidā in ꝫ no
mine israel tacere.s.qr.s.añ.r.in eadē syllaba
sonare nō pōt in latis dictōnib⁹.sz errāt. Nō
em̄ israel est latina dictio vel greca.sed barba/
ra.et in barbaris dictionibus in multis licet
barbarizare. Nō em̄ barbaries vel lingua he/
brea artatur regulis artis grāmatice.

J ante T

Italia lie.dicta ē ab italo rege. Et nota q⁹ ita
lia olim a grecis occupata. magna grecia dcā
est. Jñ italic⁹.ca.cū.ꝛ italus.la.lū. Sz ꝫ ma/
gis dr ab italo rege. Et cor.p̄mā italia.licz ali
qñ inueniat longa ꝑ ext asim vt Italiā ꝑfug⁹.
rē. vt dicit donatus.
Iter iteris.n.ge.et hoc itiner.neris . ꝛ hec itio.
onis.et hic itus.tus.oīa ab eo.is.sz differunt.
qr itus ē via q̄ iri ab hoīe quaq; versū.pt. Sz
iter ꝛ itiner diuersam hñt sigtionē. Iter em̄ est
loc⁹ trāsitu facilis. Vñ et eū appellam⁹ aditū
Itiner añt ē iter longe vie.et ipe labor ambu/
landi.vt q̄ velis ꝓuenias. Accipiūtur tñ qñq;
in eadē sigtione Et ſm ꝫ ex istis duob⁹ noīb⁹.
sz iter ꝛ itiner effectū ē vnū ꝫ mō . Iste ntūs.
iter est in vsu.sz lex⁹ oblīq nō sūt ī vsu. Itez isti
obliqui itineris itineri itinere.sunt in vsu.sed
cor ntūs aboleuit.et sic factū ē vt ex istis obli
q̄s ꝛ ex illo ntō iter efficeretur vnū nomē.ꝛ de
ꝛeclinatur hoc iter.neris.
Iterarche dicuntur itineris custodes.ab eo
is.et archos grece.i.p̄nceps hoc nomē trahen/
tes.qr ad ꝓuinciaꝝ tutelā ꝑ singula loca pacī
et quietis faciunt stare custodiam.vt in.l.ꝓti/
ma.C.de custo.reoꝝ.

J ante W

Juba be f:p.ē crīs eq̄ꝛ et⁹ alioꝝ aialiū irrō
nabiliū.ꝛ dr a iubeo.bes. Juba et⁹ dr crista q̄
gallee supponit.vl' ꝑpt noticiā.vel ꝑpter fru/
stratōem ictuū. Jñ iubatus.ta.tū.i.crinitus.
vel crist⁹ ꝛ iubosus.sa.sū.i.iubis abūdans
Jubar baris.i.splendor vel initiū ort⁹ solis.
vel sol vel lucifer.ec dr a iuba.be.qr ꝑpter ra/
dios quodlibet istoꝝ videtur iubatū.qr diri/
git radios ad modū iubaris. Et cor.p̄mā. Vñ
Exemplū q̄si sol collaterale iubar.
Jubile⁹.lei.m.s.i.ān⁹ reqecōis.gaudij ꝛ leti/
cie ꝛ remissiōis.q̄ fuit liberati donabāt debita
relaxabāt.captiui absoluebant possessiones g̃
tis restituebāt. Ita dic Hug. In hystoꝝs. ät
sup Gen.xliij.dr. Ab hac victoria Abrahe tra
dūt iubileū habuisse initiū ꝑ hac remissiōe ca
ptiuoꝝ. Jobel em̄ remissio vel initiū dr. Jn/
de ꝓubile⁹.i.remissiu⁹ vl' initiās. Ob ꝫ ät cō/
stitutus ē quinq̄gesim⁹.qr tūc erat Loth . vt
dicūt q̄dā.l.ānoꝝ.vel tūc erat.l.ann⁹ exq̄ dñs
ꝛ locut⁹ erat Abra em̄ via.vl' exq̄ egress⁹ ē de
arā. Et nota q⁹ si iubile⁹ deriuat a iubilo. las.
tūc dicēdū ē iubile⁹ ꝑ.i.in antepenul. syllaba.
Si aūt a Jobel.tūc dicendū ē iubile⁹ ꝑ.e. an
tepenul'.syllaba. Jn p̄ma ät syllaba cā eupho
nie scribitur.p.u:et non.per.o
Jubil⁹.li.i.argut⁹.sonoros⁹ et letabūd⁹ caut⁹
Proprie q̄dē iubil⁹ ē vox ꝑfusa ꝑ gaudio. Vl'
ſm q̄sdā Jubil⁹ ē gaudiū qđ verb explicari nō
pōt.nec tñ penit⁹ reticeri. Vl' iubil⁹ ē cū tāta le
ticia corde ꝓcipit.quāta sermonis efficacia nō
expletur vt dic Pap. vñ in Grecismo dr. Fer
tur inexpleta iubilus leticia mēte.s.
Juda fili⁹ Jacob.cōfessio interptat. Qñ ei em̄
pepit Lia.laudē dño retulit dicēs. Nūc super
hoc dño ꝓfitebor. Et nota q⁹ ꝑ filio Jacob in
uenit Judas vel Juda iude.ꝛ Juda indecli.
Jñ iuda.de.vel iuda indecli.tam ꝑ ppīo q̄s ꝑ
terra iudeoꝝ. Et qñ est indeclinabile ꝛbz accē
tuari in fine iuda cā differentie ſm Hug. Vñ
Aler. Cū declinatur ꝛmittit vltima iuda. Cū
mane īmota ipsius postrema leuatur. Et a iu/
da vel iudea dr iudaicus.ca.cum.
Judas Jacobi qui appellatur alibi lebeus. fi
guratū nomen habet a corde.qđ nos diminu
tiue corculū possumus appellare. Ipe in alio
euāgelio. Taddeus dr.quē eccl'iastica hysto/
ria tradit missum. Ed dissaz ad Abagarū regez.
Judas scarioth.vel scariothis.vel a vico in q̄
natus est.vel a tribu Jsachar vocabulū sum/
pſit quodam p̄sagio futuri in condemnatio/
nem sui Jsachar em̄ interpretatur merces. v.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

signarec̄ p̄ciuꝫ p̄ditionis. quo vendidit dñm.
Scarioth. interp̄tat memoria mortis. qz nō repēte p̄suasus. ſz diuti⁹ meditat⁹ pegit scel⁹.
Judei dicūtur q̄ mosaycā legē ad īrām imitā/tes tenēt circūcidēdo ꝛ alia legalia faciendo.
Jude⁹ ꝛa. ꝛc̄. dr a Juda filio Jacob qđ nomē scissura ꝛcē tribuū hebreis ip̄osuit. Nā añ hebrei. vel israel dicti sunt. sed ex quo in duo re/gna pp̄lus xri diuisus ē tūc due tribus que ꝛ stirpe iuda reges hēbant iudeoꝝ nomen sorti te sunt. Reliqui ps ꝛcē tribuū q̄ in samaria. regē sibi ꝓstituit. ob populi magnitudinem p̄stinū nomē obtinuit israhel. Et interp̄tat iudeus ꝓfessor sine ꝓfitens. Nomē ꝯo mō nōdū eis ꝓuenit. interp̄tatio añt ei⁹ ab eis longe absentatur. Nō em̄ vero noie nūc dicūtur ꝓfessores. sed diffessores potius.
Judex. dicis. dr q̄si ius dicēs populo. vel iure dꝛsceptans. ꝛ est etymo. Jure añt disceptare. ē iuste iudicare. Nō em̄ ē iudex. si nō ē in eo iustitia. vt in. c. fozus. §. in oī quoq; negocio đ ver. sig. Et iudex ē q̄ ex iurisdictione ꝓpꝛia. aut sibi ꝛlegata. ꝛ cōmissa ius habet sup cās litigioꝝ vel litigatoꝝ cognoscendi.
Judex ordinarius est ille q̄habet p̄tātē iudicā di a se iure suo hocipso q̄ talis. vt epūs. baliuus p̄ses p̄uincie. et consimiles.
Judex ꝛlegatus ē ille q̄ hꝫ p̄tātē ꝛc̄ cā aliq̄ cognoscendi ab aliquo sibi cōmissam. q̄ etiā dicitur iudex extraordinarius.
Judex cōpetens dr q̄ cause iurisdictionē habz cū exercitio dato qđ p exceptionē possit elidi. si ue exceptio ꝓtingat p̄sonā. vt qz suspectus. si/ue iurisdictionē. vt qz rescriptū surrepticiū. vt in glo. in cle. cū lite. vt lite pen
Judex incōpetens. est in quē licet ꝓsenserim⁹. vel qz ip̄e nullā iurisdictōem habebat. vel qz interuenit error in adducendo vel adeūdo ipz vel qz vi cōpulsus sum in eum consentire.
Judex cōpromissarius. ē ille qui ex cōpromisso. i. ex ꝓsensu p̄tiū ꝛ ex litigantiū electione de cā cognoscit. q̄ nullā habet iurisdictionē p̄pꝛiam seu delegatā. ff. ꝛc̄ arbi. l. i.
Judices pedanei. dicūtur illi q̄ꝝ officiū est de minutis causis et infimis cognoscere. ꝛ inutilibus vel vilibus. licet sunt ordinarij.
Judices cartularij erāt olim q̄ ab imp̄atore p̄ uilegiati erāt. vt q̄ vellēt coꝛā eis litigare possent sz ipi nō poterāt cogere aliquē ad litigandum coꝛā eis. Et dicūtur etiā hodie iudices ordinarij creati a comite palatino. qui nō hñt administrationē nisi habitu. vt no. in. l. i. ff. ꝛc̄ iudi. ꝛ l. fi. C. vbi et apud quos resti. agen. sit.
Judices domestici. vide supꝛa domestici.
Judicē ꝛlegare. ē vice sua aliū ꝛc̄ cā cognoscendā. Judiciū. Hec dictio multiplicit ꝓstituere. sigt. p̄mo mō idē ē qđ casꝰ fortuitus. vt dicit. Hoc de meo iudicio veit. Scdo ē discretō vt dicēdo. In pueris nō ē iudiciū. facit Insti. q̄ ñ ē p̄miss. ſa. testa. §. p̄terea. Tercio vt cū dicit Judiciū familie herciscūde. ff. de iudi. l. in famille Quarto ē vltīa volūtas testatoris Quitō ē iudiciū vel sn̄ia iudicis. l. i. ff. ꝛc̄ iudi. Scerro ponitur p̄ examinatione vel deliberatōe. Se/p̄imo p̄ autoꝛitate. l. xij. dis. c. ij. Octauo q̄ñq; p̄ pena. l. dis. c. expurgabat. Nono capit p̄ instantia vel ordinatione cāe discutiende in in/re coꝛā iudice. sic sumit in ti. ꝛc̄ iudi. et in. l. p/erādū. §. i. C. đ iudi. ꝛ ff. e. ti. l. p̄ponebat Et in hac sigtione diffinit sic. Judiciū ē actꝰ legitimꝰ triū p̄sonaꝝ. s. iudicis. actoꝝ ꝛ rei sup ea/dē questōne. aut sup eodē iudicio ꝓtractꝰ đ. §. sig. c. fozus. in glo. Et dr iudiciū. q̄si iurisdictō ꝛ oñsio. Et ē iudiciū dū discernit. Cā cū ꝓponit. Justicia cū finit Et a iudiciū dr hꝫ iudicio lū. li. di. ꝛ iudiciārj. ria. rū. qđ ptinet ad iudiciū ꝛ hꝫ ꝛ hꝫ iudiciale. ꝛ hꝫ le. in eodem sensu.
Judiciū ꝓtradictoꝝ dr. si dicerē hoc esse consuetudinē. et tu aduersarius me⁹ diceres nō ē ꝓsuetudinē. vt in. c. abbate. in glo. fi. đ. §. sig.
Judicia. capitalia sunt quibꝰ caput eximit a ciuitate morte vel exilio. ꝛc̄ his vide Insti. ꝛc̄ publi. iudi. in. §. publicoꝝ.
Judicia publica sunt de publicis causis. ꝛ dicūtur q̄si populica. qz cuilibet ꝛc̄ populo commissa est executio vt ꝓtra crimē lese maiestatis in quo oēs đ ppl'o p̄nt accusare. Q̄ñq; iudiciū publicū. dr ē iudiciū qđ intenditur a crimie. ꝛc̄ hoc Justi. ꝛc̄ publi. iudi. in p̄in.
Judicia p̄uata sūt q̄ ciuilit tractāt sine itentāt
Judith vidua laudanda que interfecit Polofernem. et liberauit israel ꝛc̄ manu hostis. ꝛ interp̄tatur laudans: vel iudea. vel ꝓfitens.
Jugabilis. lis. ↄ. t. et hoc le. qđ etiā hꝫ ꝛ hec iugalis. et hoc le. inuenitur p̄ syncopā. i. iungibil vel iugo habilis.
Jugalis. lis. ↄ. t. et hoc le. i. iugo assetus sub iugo positus q̄si domit⁹. Itē inuenit iugal. i. iugibilis. ꝛ tūc dr a iugabilis p̄ syncopā. Ūñ. ij. Regū. viij. Subnexuerunt oēs iugales curruū
Jugerū. n. hꝫ q̄ cōiter accipit ē spaciū terre qđ vno aratro p̄t arare in die. Et inuenit hic iuger. geris. in eadē sigtione Jsidor⁹ dicit i libro etymo. Jugerū ꝓstat longitudine p̄cū ducentoꝝ q̄draginta. latitudine centum viginti.
Jugis. gis. ↄ. t. et hoc ge: i. assiduus ↄtinuus.

pseuerās: et pd. primā. sed iugū eā cor. Unde Expers esse iugi veneris neqo pce iugi.

Jugitas tatis. f. t. i. assiduitas pseuerantia.

Juglans. dis dr a Joue z glans. Et dicūr in glandes castanee. qi iouis glandes. qz sunt cō secrate ei. vel qz sunt cib⁹ Joue dign⁹

Jugul⁹. li. i. guttur vl' gutturis incisio. Unde Lucan⁹ in. ij. His dabit hic pacē iugul⁹ finē/

Jugulū. li. dumi. id est puū iugū qz maloz

Jugū gi. n. s. ē cacumē montis et dr a iūgo. gs qz ppinquitate iugoz colles iungūtur Jñ iugosus. sa. sum. i. cacuminosus vel montuosus.

Dicit etiā iugū illud ligneū instrumētū cū q̄ boues iunguntr Uñ q̄dā silitudie iugū dr seruie⁹. z inde hic iugul⁹ Et cor. pmā iugū Unde Prosper Nō serule grauat libere corda iuguz

Julian⁹. na. nū. ē nomē possessiuū z Julius ce sar. Jñ Julian⁹ ni. dr ppriū nomē cuiusdam.

Julus li. fuit fili⁹ Enee z ē bissyllabū· viri licet q̄nqz eā metri ponat trissyllabū. Et hic cesar dict⁹ est Julius. qz de eiusdē progenie pcessit. Uñ illud Juli⁹ a magno dimissū nomē Julo. Jñ iuli⁹. lia. liū. nomē possessiuū. z hec iulia lie. q̄dā colūna rhome in cui⁹ summitate est vrna. in q̄ posita fuerūt ossa z cinis corpis cesaris et hinc dicta ē iulia. Jtē a Julio impatoē dict⁹ est hic iuli⁹ li. q̄dā mēsis. q̄ pmo vocabatur q̄ntilis. sz p⁹ea i honorē Julij cesaris q̄ eo mēse nat⁹ē. vel qz i eo aliquā victoziā obtinuit dict⁹ē Juli⁹. Jñ iuli⁹ lia. liū.

Julos ppie dr prima barba. s. lanugo.

Jumētū. ti. dr a iuuo. uas. vel a iuuamētū per syncopā bos vel equ⁹. vel asin⁹ z dicūr huiusmodi aialia iumēta. qz nr̄m laborē vl' on⁹ suo adiutorio subuectādo z arādo iuuēt. Nā carpta trahit bos. et durissimas terre glebas vomere euertit Equ⁹ z asin⁹ portāt onera z hoiz īgrādiēdo laborē tēprāt. vñ et iumēta appellātur qz iuuāt hoies. Eadē q̄z dicūr armēta. Jñ iumētarius. ria. riū. qd ptinet ad iumētū. et h̄ iumētari⁹. rij. et hec iumetaria. rie. custos iumti

Juncata. te ē lac cōcretū et iuncis inuolutū et Junc⁹. ci. i. scirp⁹ vel papyr⁹ dr a iunc⁹. ci. et dr a iūgo gis. qz eo aliqd iūgī z ligat. vel qz iunctis radicib⁹ hereat. Jñ hic iunculus. li. dumi. et hoc iuncetū. ti. locus vbi iunci abundāt z iunceus. a. ū. i. de iuncis exīs. vel ad iuncos ptinēs. vl' macer vl' subtilis ad modū iūci

Jungibilis lis. p. t. et hoc le. apt⁹ ad iūgendū

Junipyrus. ri. q̄dā arbor cui⁹ cineres pleno anno seruāt ignē. z dr q̄si gignipyrus. i. gignens pyr. i. ignē qz cōtectū diu teneat ignē adeo vt si pr̄une eius cinere fuerint cooperte vsqz ad annū pueniūt. vel qz ab amplo vsqz īacutū finit vt ignis.

Junius. nij. mēsis q̄dā. vide infra maius

Junix. cis. f. t. idē est q⁹ iuuēcula. i. parua bos. fm Huig. Pap. vero dicit. Junces boues iuuenes. Et pd pr. gti. Uñ Persius Tot tibi in flammis iuuicū omēta liquescūt.

Juno Junonis. f. g. dr a iuuo uas. q̄si iuuans nouos Est eni. Juno diuina bonitas q̄ nouos iuuat. qz creata grā sua nutrit. Est etiā aer q̄ si milit iuuat nouos. qz infātes z calido z humido vtero venientes. z similiū q̄litatū būficia poscētes recipiūt foues humore z calore qz ipe solus inter elemta calid⁹ē z humid⁹. Hec etiā esse dr Lucina. i. dea ptus Ul' Juno dr q̄si iuno a ianua. i. ianua ppagatois femiaz qz q̄sē portas matronaz pādit z naturas nubentiuz maritis. est em dea pturientiū et nubentium.

Jñ iunonius. nia. niū i. res ptinētes ad iunonē vl' res iunonis. sic pauo q̄ dr auis iunonia Uñ Ouidius de arte. Laudatas oñdit auis Jupiter. iouis. ē vn⁹ de septē iunonia pēnas planetis erraticis. in suis q̄litatib⁹ tpat⁹. calidus et humidus Malicia q̄nqz Saturni tēperat. Cursuz suū in. xij annis cōplet. Jtē fm fabl'as poetaz ferē alioz deoz pr. z dr a iuuo vl' iuuās. z pr̄. Et pducit pmā positione. Uñ Ouidius in epi. Jupiter esse piū statuit q̄dcūq; iuuaret. Et inuenit in ntō Jupit vel Jouis vt dr Prisi. Tū moderni vtūtur tm h̄ ntō Jupiter Hug. añt dr a iuuo uas. dr h̄ iouis. h⁹ iouis. z hic iupit ters. vl' iupitris. Antiq⁹ ei ita declinabant oia ista. sz postea obliq̄ isti⁹ nois. iupiter et iste ntūs iouis aboliti sunt. Uñ postea ex obliquis isti⁹ nti iouis. z isto noie iupit facta est q̄dā p̄mittio. z redacta sunt q̄si i vnuz nomē. s. h̄ iupit hui⁹ iouis. Jñ hic z hec iouis

Juramētū. ti. ē affirmatio vl' negatio. et hoc lis. er hoc le. sacre rei assertione vl' attestatōne firmata fm Hoff. vel adhibita religione fm pla.

Juramētū assertoriū. ē cū iurat de p̄nti vel de pterito sic esse vl' nō esse. fuisse vl' nō fuisse. Sz iuramētū pmissoriū ē q̄n iurat⁹ futuro aliqd datuz vl' factuz. Aliqn etiā iurat p execratōz vt Si hoc nō fecero hoc accidat mihi vl' filijs

Juramērū calūnie. est cū meis. aut hmōi. quis iurat se bona fide et nō aio calūniādi agere vl' rndere. nec egisse vl' rndisse. vñ illd iuretur q⁹ sibi lis iusta videt. Et si qret verū nō iurabit. Nihil pmittet. nec falsa pbatō ret Ut lis tardet dilatō nlla petet. c. i. d iur. calū. i gl. iij.

Jurat⁹. ta. tū: dr a iuro. as. z ponit actiue vel passiue. Uñ Ouidius. Tu mihi iurat⁹ p nu-

mina matris aquose. actiue dixit. Et alter. Jurata numina nō reducūt te. passiue dixit.
Jurgiū. gij. i. litigatio. vl' verberatio. ꝛ dr a iurgo gas. quasi iuris garriū. vel quasi iuris actō fm. Hug. Uel fm Pap. Jurgiū dr quitiū. casualis ꝺtentio. Idem iurgamen. inis.
Juridicialis. lis. ꝑ. t. et hoc le. q̄ de iure tractat Un ꝛ q̄dā ꝓstitutio in arte rhetorica dr iuridicialis. quia de iure tractat.
Juridicus. ca. cū. i. rectus: qui dicit ius.
Jurisc̄sultus. i. iurisperitus fm. Pap.
Jurisdictio. ē potestas de publico introducta. cū necessitate iuris dicendi vel equitatis statuende fm azo. Et dr a ius. ea dicio onis. qđ ē Jurisprudētia. ē dinaꝝ ꝛ hūanaꝝ ptās. / rez noticia. iusti atq; iniusti scia. iusti scz ad faciendū. iniusti ad euitandū. qz nō sufficit scire q̄d sit iustū aut iniustū. nisi et ipaꝝ rez ꝺtrariarū vel cozpaliū habeat quis noticiā. fm quam fm varias ꝺditōes varia iura sunt statuēda.
Jnsti. de iustitia et iure in princi.
Jus. iuris. dr a iubeo. bes. qz iubet. Et est ius lex diuina. Fas lex humana. Transire añt per agrū alienū. fas est. Jus vero nō ē. Jtē ius dr esse lex scripta. Jtē leges hūane sunt. Jura diuina sunt. Jtē ius generale est. Lex eius spēs. Et caret hoc nomē ius grō dtō ꝛ ablto. pluralibus fm vsum. Et nota q̄ ius repitur in alijs significationibus. Un ius aqua ius rectū. ius dr eē ptās. Jtē ius pphanū dr brodiū vel aq̄ in q̄ coquūtur carnes porcine. que pphane sūt iudeis. Et vt dicūt q̄dā. Jus iuris p lege vel ptāte. vel rōe p ris. Sz ius iutis p. t. p aq̄ vl' brodio. Un ius iutis mādo. ius iurā i agmie Jusiurandū. di. n. g. i. iusiuratio. /pando.
Jus naturale ē qđ ē cōe oi nationi eo q̄ vbiq; instinctu nature habetur. nō aliqua ꝺstōne facta ab hoīe. sz ab ipo nature ꝺditore. vt maris ꝛ femine ꝺiunctio. liberoꝝ succesio. et pueroꝝ educatio. Jtē ius naturale dr equissimū velut qđ tibi nō vis irrogari. alijs nō irroges. Jn dicuntur etiā p̄cepta naturalia. que in lege in euangelio ꝺtinentur. vt nō Mechaberis. ꝛc. Jus ciuile inuenit accipi diuersimode. vt dis. p̄ma. c. ius naturale. Uno⁰ ē qđ q̄sq; ppl's vl' quecq; ciuitas sibi ppriū diuina hūanaq; causa ꝺstituit. fm Jsi. li. v. Secdo dr ius ciuile. l. xij. tabulaꝝ. Tercio dr qđ ex legibus. plebiscitis. ꝺstitutionibus. senatusconsultis. p̄ncip̄ decretis. vel autozitate prudentiū inuenitur. Quarto dr ius. qđ nō ē ptoriū. Quito dr disputatio prudentū. que fuit facta sub lege. xij. tabulaꝝ. Sexto q̄dq̄ hē⁹ scriptū d iure Septimo q̄dq̄ iure naturali vl' iure gētiū subtra/ hit vl' qđ nō est ius naturale nec gentiū. Et sic capiēdo. ius canonicū dr ius ciuile. Et ita sumitur prima dis. ius aūt. aut naturale: vt i gl. Jusgentiū ē sediū. i. hostiliū occu / i. no. i fi. patio munitio. bella. captiuitates. seruitutes. postliminia. federa pacis inducie legatoꝝ non violandoꝝ vl' violādoꝝ. religio. cōnubia inter alienigenas ꝓhibita. Et dr ius gentiū. qz eo. omnes fere gentes vtūtur. c. iusgentiū. i. dist.
Jus aureoꝝ anuloꝝ fm quosdā dr qđ olim liberti anulos aureos ferre nō poterant. Sz fz Azo. est ꝑuilegiū qđ ꝺcedebatur libertis in lignū semiplene ingenuitatis. Uiuebāt em vt ingenui. sed moriebantur vt liberti.
Jus militare. ē belli inferendi solēnitas federis faciēdi nexus. signo dato egressio in hostes et pugne cōmissio. Jtē signo dato receptio Jtē flagitij militaris disciplina si locus ꝺferatur. Et fm canones. q̄ fugit in bello publico infamis est. vi. q. i. infames Et fm leges capite puniantur. ff. d̄ re. mili. l. cause. §. que in acie.
Jus poscendi est ex habitatiōe domicilij ꝛ cōi
Jus patronat⁹. ē autozitas siue pote / tatis. stas quā patronus habet in libertū. Aliter fz Hoff. est autozitas siue ptās. pueniēs ex bñficijs quę añ ꝺsecratōez eccl'ie collatis. Et ꝓuenit ex tribus. s. fundatione. dotatione. et edificatōne aut sola collatione. vt. xvi. q. vi. filijs. et. c. qui/ cūq; xvij. q. ij. abbates. Un patronū faciunt dos. edificatio. fundus.
Juspublicū. est qđ generaliter. alias p̄ncipaliter ad publicā deservit vl' spectat vtilitatē veluti ne in portis vel muris ciuitatis et alijs sacris iudicibus vel sacerdotibus vel magistratibus aliquid cōmittatur vel inferatur.
Jus priuatū. dr qđ specialiter ad singularem vtilitatem ptinet. secundario tamen etiam ad rem publicam. vt in pactis ꝛ in conuentionibus mutuis priuatoꝝ specialiter initis conspicitur. Jnsti. de insti. et iur. §. ij.
Jus quasi naturale. est qđ dns vel patronus. habet inseruum vel libertum.
Jus quiritū. dr a quirino. i. a Romulo. Et est ppie romanoꝝ. qz nulli tenēt hoc ius nisi q̄rites. i. romani fm Jsidoꝝ. li. v. etymo.
Jus sibi facere vel dicere est aliquid facere qđ manifeste spectat ad iudicis officiū. s. qđ a iudice faciendum sit. veluti quis rem suā ꝓpria rapuit autozitate putans sibi hoc licere in iure confitet se hoc fecisse. de quo queritur vtroq; caiu ipe facit. vnde de bet sustinere ꝺtrariū calculum id est contrariam sniam. vt p debito quo

teneris alicui. is pign⁹ tuū capit te inuito ius
qđ sibi iure ꝓrebat amictu
Jus ꝓtoriū est qđ ꝓtores induxerūt adiuuādi
supplendi. vel corrigendi iuris ciuilis grā. vt
ff. de iusti. t iur. l. ius aūt. Hoc etiā ius dr ho-
norariū. qz à hōres gerūt scz mgr̄atus. auto-
ritatē huic iur i dederūt. vt Inst̄. de iur. na. gē.
et ciu. § ꝓtoriq; edicta
Jus succedēdi hz heres. Itē patron⁹ i bonis
liberti.
Jus ꝑsutū dr̄ ꝑstigia vestigia siue captiōes
ꝓtor. qb⁹ obumbrat dicta. Et dicebāt ꝑsu-
ta p̄m Ezo. qz às repellebat ab actōe p q̄sdaz
ꝑsutias. i. machinatōes ꝓtor.
Juris auspiciū. i. exordiū litis. vt in. c. pasto-
ral. de cau. possess. C. de exceptō. l. penl. t de co-
dicil. l. vltimo. ꝑmo rñso
Juris p̄cepta tria st̄. s. honeste viuere alterū
nō ledere. t ius suū vnicuiq; tribuere
Jus canonicū diuidit in decretū t decretales
q̄z volumē dr extrauagās in q̄nq; libris ma
pime respectu iuris ciuilis. Quor libror ma
teria his ꝑsibus habet Pars ꝑor officia creat
ecclesiaq; mīstros Altera dat testes t cetera iu
dicior Tercia de rebus t vita p̄sbiterorū. Dās
thor q̄rta mulier q̄ docet illa. Ultima de vi-
cys t pnis tractat eor. Vel sic. Judex iudi-
ciū clerus sponsalia crimen
Jus ꝑo ciuile diuidit in q̄tuor libros ꝑnci-
pales. s. ff. C. Inst̄. t Aut̄. Quib⁹ addit col
latio decia. seu liber feudor. dc.
Justa or. pl̄is nūi. i. exequie mortuor qz iust̄ū
est vt hō hoiem cinis cinerē sepeliat. vñ Ouid⁹. Inmusta iusta pegi.
Justicia cie. f. p. est ꝑstans t ꝑpetua volūtas.
reddēs vnicuiq; qđ suū est. Et dr̄ iust⁹ t iu-
sticia. qz ius ē ars eq; t boni. scz, iusticia e ꝑstās
et ꝑpetua volūtas. vl ē ꝑtus tribuēs vnicuiq;
qđ suū est. Itē oē ius ē iusticia scz nō ecōuerso.
Itē ius dr in re sed iusticia in actu t exercitō
vel opatōe. Unū t dr iusticia q̄si iuris status
vel statio. qz p iusticiā stat ius. i. exercet
Justitiū ty. i. taciturnitas iuris t cessatio. et
dr a ius t taceo. vel dr a ius t statio. q̄si iuris
stateo. i. iuris cessatio Tūc em̄ ius stat. i. cessat
cū nō exercet. vñ Lucan⁹ in. ij. Ferale p vrbez
iusticium.
Justus sta stū. dr a ius q̄si ius tuēs vl tenēs
scz q ius custodit t ꝑm legē vivit Et dr̄ iust⁹
ab eq. qz iust⁹ et lege ē q̄si ius custodiēs. equ⁹
et natura est
Jut⁹ ta tū. i. adiut⁹ ptcipiū de iuuor arſ.
Juuenal⁹ lis. ꝑ. t. t hoc le. qđ ꝑtinet ad iuuenē
vel lasciu⁹ siue stultus t fatu⁹ ad modū iuue-
nis. Juuenīk etiā h t hec iuuenīl. t h le in eo-
dem sensu. vñ Orati⁹ in epi. Ultra iuueniles.
tardat arena pedes. Juuenīk etiā h Juuenal.
lis. ꝑpriū no⁹ viri. t desinit ablatiu⁹ in e. tm̄.
Juuencul⁹ li. dimi. i. puus iuuenc⁹ Jn hec iu
uencula le. q̄ alio nōie dr iunix
Juuēcus ci. m. s. i bos nouell⁹ cū a vitulo di
scedit. t iunare incipit hoīs vsus terrā excolē
do. Jn hec iuuēca ce. Et cor. ꝑmā. vñ Ouid.
epi. q̄male ineq̄les veniūt ad aratra iuuēci.
Juuenis nis. ꝑ. g. dr a iuuo as. qz iuuare pos
se incipit. Et est iuuenis in ipso etat̄ incremē
to posit⁹ t ad auxiliādū pat⁹ Et nota q̄ antiq̄
dicebāt h t hec iuuenis t h ne. t ꝓpabāt iuue
nis iuuenior sim⁹. scz mō iuuenis ꝓpat̄ tm̄ pr
duo genera. t caret suplatiuo. t hz ꝓpatim ir-
regularē. s. h t hec iunior t h iuni⁹. Et hic dr
h iuni⁹ ny. q̄dā mēsis sicut mai⁹ a maiorib⁹.
Jn iuni⁹ nia niū. vt Junie kalēde
Juuent⁹ tut̄. f. t. ē collectio iuuenū. t etas plu
rimor iuuenū. Hz iuuēta te etas vni⁹ iuue-
nis. Et est iuuent⁹ l'iuuēta a. xxviij. anno vsq
ad. l. Itē iuuent⁹ etiā dr dea iuuētut̄
Jrion irionis. m. g. p̄ fuit centaurox q̄ iuno
nē de ꝓcubitu interpellauit. t inreptat̄ digni-
tas Ūn t dr irion q̄si anrion qđ est dignitas
vel q̄si anrion ab ango gr̄. q̄a dignitas reddit
hoiem anxiū. Jn irione⁹ nea neū. t hīc irioni
des irionide. fili⁹ vel nepos irionis. t subtra-
cta syllaba de. dr hec irionis h⁹ irionidis fi-
lia l'neptis irionis Et ē irion onis auis de ge
nere vultur̄ alba t mior q̄z vultur. vñ Deut.
xxiij. Irion p aue in q̄busdā libris dr

Kante Ä

Ket q. q̄nis figura t noīe videāt aliq̄z
hīe dr̄az cū. c. tñ eā dē tā in sono vocu
q̄z i metro ꝓtinēt ptātē. Et k. q̄dē pnit⁹ supuacua ē. Nulla em̄ videt rō cur seq̄nte a
debeat scribi k. Karthago em̄ t caput sū p. c. sū
p k. scribāt nullā faciūt. nec i sono. nec i ptāte
eiusdē ꝓsonāt̄ dr̄az. sic̄ dr Prisi. i p⁹ maior̄
Et vt dr Pap. Dia greca q̄licūq; seq̄nte voca
li p k. scribēda st̄. scz h a seq̄torib⁹ nō fuat Hu
g̃. ꝓo dr. q h figura k. supfluit apd nos. scz ne-
q̄q; apd grecos. Ubi em̄ nos scribim⁹. c. greci
scribūt k. t vocat apd eos kapa. In null⁹ g̃ la
tis dcōib⁹ dz scribi k. scz tm̄ i grec̄ In nothis
ꝓo indrūr p̄ scribi tā c. q̄z k. qz em̄ reducte st̄
ad latitatē p̄nt scribi p c. scz qz a grec̄ hūt ori
Kala grece latie laxa dr Ygunē p̄nt scribi p k.

Kalendarīū rū. liber est vbi Kalende distincte sunt. ⁊ dr a Kalende ax.

Kalende dax. i. pm⁹ dies mensis. ⁊ dr a kalo. qđ est voco. qz eo die solebat pontifex ascendere turrī re ꝑ suetudine rhomanoꝝ. ⁊ volens nūciare ꝙta esset luna eo die. vel p̄ncipiū mensis. ⁊ dicebat plīes Kalo Kalo. ꝙsi voco vos venite ⁊ audite etatē lune. vel p̄nciptū mēsis tō mēsis ille dict⁹ est kalēde ꝙsi vocatōes. Vl' alr re ꝑ suetudine rhomanoꝝ erat. q̄ in p̄ncipio cuiuslibet mēsis celebrarēt nūdinas ⁊ eas incipiebāt i nonis. qz q̄ venturi nesciebāt p̄ncipiū mēsis. tō sp in p̄ma die p̄co turri ascēdebat. ⁊ totiēs vocabat Kalo. ꝙsi voco vos ad nūdinas. ꝙt dies restabāt vsq; ad diem in q̄ volebāt īcipe foꝝ. vt si q̄rto die. q̄ter dicebat kalo. Si in sexto sexies. vñ ⁊ ille mēsis habet q̄ttuor nonas. iste vero sex nonas. qđ tō sic diuiserūt vt latrones nescirēt qñ deberet esse foꝝ qz absconderēt in siluis. ⁊ venientes ad foꝝ occidedāt ⁊ p̄dabant. Vel kalende dr̄ ꝙsi colende. qz p̄ma dies cuiuslibet mensis colebat antiq̄tus colebat in honore Junonis. Vñ in li. fastoꝝ. Vēdicat ausonias iunois cura kalendas. Vel dr̄ kalende a Kalo qđ est bonū qz in p̄mo die mensis solebāt sibi inuicē munuscula mittere ⁊ dare. ⁊ ex illo bonā fortunā p totū mēsem sibi sperabāt euenturā. None ār dicebant a nundinis. qz p tot dies durabant nundine ꝙt sunt none Vel dicebant none. qz in istis diebus nullus deus habuit festū. ꝺa p tales dies durabant sola festa nūdinaꝝ. et nō deꝝ. vñ Quīd Nonaꝝ tutela deo caret. i. nonē carent tutela dei vt fiat hypallage. Idus vero dicunt ꝙsi diuisiones. ab iduo qđ est divido. qz fere quēlibet mensem diuidūt in duas ptes eq̄les. vel qz tūc popl'us diuidebat a nūdinis. Ab istis q̄ trib⁹ dieb⁹ appositis dictionib⁹ nūtibus ceteri oēs denoiant. vt xvi kalendas. iij. idus. iij. nonas. ⁊c. vtz in kalē dario. Et in oībus istis intelligēda ē hec dc ante. vt sit sensus. iiij. nonas. i. q̄rto die añ nonas. xvi. kal'. i. xvi. die añ kal'. ⁊c. Et nota. q vbi ponit nūs binarius circa p̄dicta nō debet pferri sic. scdo kal'. scdo nonas. vel scdo idus qz hec dictio scds dr a seq̄r eris. tal' aūt dies nō seq̄tur die kalendaꝝ nonaꝝ vel iduū. sz p cedit. Vñ debet dici p̄die kal'. p̄die nonas vel idus. i. p̄ox die añ kal'. nonas vel idus. Itez nota q festa q̄ occurrūt in kal'. nonis ⁊ idib⁹. debēt in ablatiuo p̄nūciari. scz. kalēdis nonis idibus aplis luna tali. Et est sensus. Luna ē in kalendis nonis vel idibus. Qñ vero festa p̄cedunt debent p̄nūciari in actō Et est sensus Luna est talis tali die añ kalendas nonas vl' idus. Vñ. De kalo siue colo. nos dicim⁹ esse kalendas

Kalo onis. m. t. i. ille q̄ fert ligna ⁊ dr a kalon qđ est lignū. Kalones etiā dicunt galee multum

Katherina est ppriū nomē cuiusdā sctē ꝙgis et dr a catha qđ est vnūsum. ⁊ ruina q̄si vltis ruina. Dē em edificiū dyaboli in ea vltr corruit. Nā in ea ruit edificiū superbie p humilitatē quā habuit. Carnalis ꝺcupiscētie p ꝙginitatē quā fuauit. Lupiditaꝝ mūdane. qz oia mūdana desperit.

Kyrios p vnū. r. i. dñs. kyrrios p duo r. i. porcus siue sus

Kyrie eleyson. i. dñe miserere. Et sunt duo p̄tes. ⁊ nō est dictio ꝺposita. Nam kyrie. i. dñe. Eleyson. i. miserere

L ante A

Labaz ri. i. signū bellicū qđ er auro fit et lapidib⁹ p̄ciosis in vexillū sctē crucis trāsformatū. inter alia bellica signa p̄ciosius erat. qđ ipator ⁊ ꝺsules adorabāt Hoc signū ⁊ adoratōem eius Cōstantin⁹ fieri iussit

Labdacism⁹ c̄. vbi l. plurimū sic sonat. vt sol ⁊ luna luce lucēt Labdacism⁹ etiā c̄. l' si. pro l. duo p̄nūcianf. l' q̄tiēs vnū. l. exili⁹. duo largius sonant. Nā vnū largi⁹ duo exili⁹ pferri debent.

Labecula le. dimi. i. pua labes

Labellū li. dimi. i. pūs labz. Jn labellulū li. aliud dimi.

Labro onis. m. t. i. tabernari⁹ vel leccator. Et dr a labor beris Et labro fuit q̄dā legisptus et etiā q̄dā vilis poeta

Labrint⁹ ti. i. pplexū edificiū. q̄le erat apud cretā fcm a Dedalo. ⁊ dr h labrint⁹. qz nemo posset inde labi. vel qz erratil' ē. sz ad labendū facil'. ⁊ dr a labor beris. Vel dr labrint⁹ go. a labor oris ⁊ int⁹. qz hz intus laborē

Labes bis. f. t. i. putredo pnicies ruina. miseria. ⁊ dr a labor beris.

Labil'lis. ↄ. t. ⁊ b le. qđ cito labit vl' in q̄ q̄s facile labit

Labiolū li. dimi. i. pūs labiū

Labina ne. f. p. terra aq̄sa ⁊ mobilis ⁊ labilis in q̄ q̄s facile labitur

Labiosus sa sum. q̄ grossa hz labia

Labor. vel labus oris. i. studiū cura. vigilie. miserie calamitas. conar⁹ ⁊ dr a labor o as Jū

Jñ labrosus. ꝛ labriosus sa sum. i. plen⁹ labre q̄ patiť labrē. ꝛ q̄ exigit labrē vt fiat
Labrosus sa sum. i. grossa labia hñs
Labrucetū ti locus vbi labruste abūdant
Labr brī. ꝛ hoc labiū bij. amb⁹ a lambo bis. dñt. q̄ labiū dr supius. labr infer⁹. Vel labium mulier labr virorꝫ ꝓpter pilos quā asperitatē ꝑt hec lra r. posita in hoc nomie labr. vñ. Labra virorꝫ sed labia sunt mulierꝫ. Vl labr est vasis. labiū vero oris. Vñ ꝛ labr ī/uenitur ꝓ ipso vase in q̄ prides lauank. ꝛ tūc labr dr a lauād o q̄si lauū. q̄ lauatio siue lotio infantū in eo fieri solet. Jdē dr ꝛ alue⁹.
Labrusta ste. f. p. vitis silueſtris sic dicta. q̄a in labris in extremitatib⁹ terre vel agroꝫ fi/nib⁹ ꝛ marginib⁹ nasciť Et ponit q̄nq; ꝓ fructu illi⁹ vitis. vñ ysa. v. Et expectauit vt faceret vuas ꝛ fecit labrusťas
Labrusterū ti. locus vbi labruste abūdāt
Labrustosus sa sum. plen⁹ labrustis
Lac lactis. n. t. a colore noiať. eo q̄ sit alb⁹ li/q̄r. Leucos em̄ greci albū dicūt. Cui⁹ natura ex sanguine ꝓcreať. Nā post ptū si q̄d sangu/nis nodū fuerit veteri nutrimto ꝟsumptū naturali meatu fluit in māmas. ꝛ eaꝫ ꝑtute al/bescēs lacť accipit q̄litatē. Et a lac dr hec lactis tis. q̄dā ps intestinoꝝ Et lactis ē id q̄ lac coagulať. ꝛ vt dicūt illud intestinū ē q̄dā pel/licula in q̄ lac in q̄busdā locis coagulať. Vñ Persius. Pulmone ꝛ lactib⁹ iūctis.
Lactis etiā est gtūs de lac
Lacer ra rū. i. lacceratus. Jñ lacerosus sa sum. in eodem sensu.
Lacerua ue. f. p. est palliū fimbriaꝫ q̄ olim soli milites vtebanť. ꝛ dr lacerua q̄ fit lacerať i. amputatis capitib⁹ fimbriaꝫ neq; ita latis vt sint ꝓnulaꝫ. i. palliorꝫ. vñ Juuenal. Crispin⁹ tyrias humere reuocāte laceruas. Jñ lacerua⁹ta tū. i. illo ꝓallio indut⁹. vñ Juuenal Ipse laceruate. tñ se iactaret amice
Lacertosus. i. fortis q̄ magnos hz lacertos. ꝛ dr a lacert⁹. vñ Ouid. in. xi. metamorph. Dura lacertosi fodiebāt arua coloni Jtē lacertos⁹ i. plen⁹ lacertꝫ. ꝛ dr a lacert⁹ l a lacerta reptili.
Lacertul⁹ li. ꝛ hꝫ lacertell⁹ li. dimi. a lacert⁹ Jtē lacertul⁹ etiā dr auis q̄dā
Lacertula le. ꝛ lacertella le. dimi. a lacerta.
Lacert⁹ ti. m. s, dr brachiū. ꝛ dr a lacero. q̄a sit ad lacerandū habil. vl q̄ a corpe videť lacerať. Et est ꝓprie lacert⁹ supior ps brachij l musculꝰ. Et hinc deriuať lacerta te. ꝛ hꝫ lacert⁹ ti. q̄dā reptile sic dictuꝫ. q̄ brachia habeat. Vel q̄ lacerta in horto solet mozari. iō q̄nq; ponit ꝓ hortulo Et lacert⁹ siue lacerta ē ꝓpleꝝ us brachioꝝ. s. tātū spaciū q̄ꝫ aliq̄s brachij ꝑt ꝓplecti. Et cor. ꝓmā lacert⁹. vñ Ouid. epi Est aliud collū solitis tetigisse lacertis
Lachesis ꝑm poetas ē vna de trib⁹ pcis q̄ trahit filū. i. ꝓducit vitā. ꝛ interꝑtať sors vel alteratio quā recipim⁹ in hac vita. ꝛ dr lachesis q̄si lactis chesis. i. ꝓductio vite.
Lacinia nie. ē vestis lacerata vel ora siue extremitas vestimenti. Jñ lacinios⁹ sa sum. i. laceratus vel pānosus
Lachryma me. f. p. i. gutta fluens de oculis. ꝛ dr a lacero as. q̄ lacerat mentē. vñ. Mēte tristamur cū nos oculi lachrymamur. Jñ lachrimosus sa sū. i. plen⁹ lachrymis vl lachrymas ꝟferens
Lachrymabil. p. t. ꝛ hꝫ le. i. flebil l tristis
Lachrymula le. dimi. i. ꝓua lachryma
Lactās antꝫ q̄ lac ꝑbet. ſꝫ lactēs cui lac ꝑbet
Lactatū ti. cib⁹ q̄ fit ex lacte. vt ex lacte amig/
Lacteol⁹ la lū. ꝓ. cor. idē q̄ lacte⁹ /dalor
Lacte⁹ tea teū. de lacte exñs. l ad lac ptinēs. l albū vt lac. Jñ hꝫ lacte⁹. vl hec lactea. q̄dā cir cul⁹ in celo. s. galaxias
Lactuca ce. f. p. herba q̄daꝫ. ꝛ dr a lac. eo q̄ ex abūdātia lacťs erubet. l feias lacte nutrictes ipleat. Dec etiā in virť venerť vsū coarcet Jñ hꝫ lactucetū ti. ꝛ hꝫ lactucariū rij. locꝰ vbi lactuce creſcūt ꝛ abūdāt ꝛ lactucari⁹ria riū Et vt dr Macer. frigida lactuce vis ostet ꝛ humida
Lacťn⁹ ni. ds q̄ ꝑst segeti lactēti /valde
Lacula le. f. p. q̄dā vestť q̄ q̄sdā lac⁹ q̄dratos. cū pictura hz intextos.
Lacuna ne q̄ alio noīe dr lac⁹. ꝛ ē fossa vbi remanēt aq̄ post effusionē imbriū. l ad quā cō/fluūt imūdicie. Et ē ꝓpe itra fores sicut forꝫca extra. Et q̄dā sil itudie lacuna dr vēter vel fossa vēterť. Jñ hꝫ lacunar narť. qd q̄nꝫ idē est. quod lacuna
Lacunar naris. n. t. i. testudo q̄ solet eē i cameris. ꝛ in domib⁹ arcuata. ꝛ ꝟcaua ad modū lacune. Antiq⁹ em̄ fiebāt testudines curuez cō caue i domib⁹. ꝛ iō lacunar dr a lacuna. l lacu qz testudo q̄sdā lac⁹ rotūdos l q̄dratos gipso vl alijs colorib⁹ hz ꝺpictos. cū signis intermicātib⁹ Vñ etť ipsa testudo sepi⁹ dr lac⁹. vñ Lucili⁹ Resultāt edesq; lacuꝫ. Et ide hꝫ lacunarū rij. ꝓ eodē Jtē lacunar ē ꝓiūctio trabiū a lacu. qz sicut plures riuuli i vno lacu. ita trabium capita. ꝛ lignoꝝ in vno loco conueniūt Jtem lacunar idem est quod lacuna. Et lacunar dicitť supellex domus. vel locus. vbi tota supellex domus reponitť Jtem lacunar dicitur

lampas ardens in aere. ⁊ tunc dicitur a lucere aer. quia lucem p̄bꝛat aeri.

Lacus cus cui. m. q. ⁊ etiā ꝯ lacus ci. ſcōe de/clinatōis inuenit. i. cuppa in q̄ vinū ꝛecurrit. et foſſa q̄ alio noīe dꝛ lacuna. ⁊ ē receptaculuz aq̄ꝝ. Et dꝛ a ſtagno ⁊ piſcina Stagnū em̄ ē aq̄ ſtās artificio ⁊ hñs piſces. Vñ ⁊ dꝛ a pi/ſce p̄ ꝛium

Lacus ē aq̄ ſtās natural'ir vel paꝛ fluēs. ſiue habꝛat piſces ſiue nō

Laganū ni. n. s. ē qđ̄dā genꝰ cibi. qđ̄ p̄us in aq̄ coq̄tur. poſtea in oleo frigit. Et fiunt laga/na de paſta. q̄ſi q̄dā mēbꝛanule. q̄ q̄nq̄ ſtanꝛ in oleo frigunt. ⁊ poſtea melle ꝯdiunt. q̄n p̄ꝛi us in aq̄ coquunt poſtea in oleo frigunt Illa ꝑo i vulgo dñr cruſtella. iſta laſania. ⁊ cor. ga vñ i Au. Lagāa latat notāt friſ ⁊ boſt'hōꝛē

Lagena ne. f. p. ē. vas vinarū. p̄pe. lꝛ etiā aq̄ti le inuenit. vñ in Euāge. Ire i ciuitatē ⁊ ec/curret vob hō lagenā aq̄ baiulās. ⁊ p. pe. Vñ Auro. Corpa ſubdētes moꝛti fregere lageās

Lagois. f g. q̄dā auis hñs lepoꝛinā carnē. et dꝛ a lagos qđ̄ ē lepꝰ. Etiā lagois dꝛ piſcis q̄ dam eadē rōne

Lagos grece dꝛ curſus l' velocitas. Vñ apō grecos lepus vocat lagos l' lageos. eo q̄ velo cit' currat. Et inde q̄dā vitis dꝛ lageos grece le poꝛina latine. qꝛ velociꝰ currat ad maturitatē vt lepꝰ. l' qꝛ vinū eꝰ venas hoīm cito trāsit

Lagūcula le. dimi. i. pua lagena. vñ Ysaie. v. Decē em̄ iugera vineaꝝ facient lagūculā vnā

Laicꝰca cū. i populaꝛ. ⁊ dꝛ a laos qđ̄ ē ꝑpl's qđ̄ dꝛ a laos qđ̄ ē lapis Jñ laicꝰ. qꝛ durꝰ ⁊ ex tranei ē a ſcia lr̄aꝝ. Jñ ḧ ⁊ ḧ laical'. ⁊ ḧ le. Jñ laical'r. adū. etiā laicalitas tatꝭ. p̄petas q̄ q̄s dꝛ laicꝰ. vel laicoꝝ ꝯgregatio.

Lama me. f. p. eſt locus voꝛaginoſus. l' lapis in via abꝛuptus vel obꝛutꝰ. ⁊ dꝛ a lema vel le mos. Lemos em̄ vel lema dꝛ voꝛago Jñ hec lema me locꝰ vel via aſpa vel voꝛaginoſa Jñ lamoſus ſa ſū. i. voꝛaginoſus. plenꝰ lanis Jtē lama. i. fruſtū latū auri. vel argenti vel alteriꝰ metalli. ⁊ tūc dꝛ a latꝰ ta tū. eo q̄ lata ſit ⁊ ſpa/cioſa. fm Hugꝭ. Pap. ātē dꝛ. Lame dicunt cō fractōes viaꝝ q̄ fieri ſolēt pluuia interuiente

Lame facture cuiuſlibet metalli ſunt

Lama ſebthani. Matth. xxvij. Heli heli la ma ſebthani. Hoc ē dō meꝰ dō meꝰ. vt q̄d de reliq̄ſti me

Lamech iterp̄tat p̄cutiēs. qꝛ p̄cuſſit ⁊ iterfe/cit cayn. qđ̄ ⁊ ip̄e poſtea p̄petraſſe vꝛoꝛibꝰ cōfi

Lam̄tatio onis. i. lachꝛyme gemituꝰ ⁊ fletus vlulatio. Jtē lamentabil'. i. flebil'

Lamia mie. f. p. i. ſtria dꝛ q̄ſi lania. a laniā dō pueros. qꝛ fabulāt' vetule lamias tanuis clau ſis domos intrare. infantes corꝛūpere. ac lani are. ⁊ poſtea viuos reſt ituere. ⁊ hnt facies hō mis ⁊ corpꝰ beſtiaꝝ Sup illud āt Threnoꝝ iiij. Sed ⁊ lamie nudauerūt māmas. dt glo.

Lamia crudelioꝛ ſuis ferisꝰ q̄ cetere beſtie dꝛ Vñ lamia q̄ſi lania dꝛ. qꝛ catulos ſuos lan are ferē. Jtē ysa. xxxiij. dt gloſa Lamia pedes hꝫ eq̄nos cetera mēbꝛa vt feia

Lamina ne. dꝛ pua lama. vñ Job. xix. Quis mihi det vt exarēt in libꝛo ſtilo ferreo ⁊ plūbi lamina. vel ſcelte ſculpant ſilice.

Lampas padis. f. t. ⁊ hec lampada de. dꝛvas qđ̄dā qđ̄ eccām illuīat. Et p̄pe lāpas ē vas l' ſtāma in vꝛtice lucēs. ⁊ dꝛ a lābo bis. qꝛ lam/bētis modū oñdere videt Vñ paꝛ ⁊ cādela dꝛ lampas. Et facit ſingularis lampadē vel da.

Lana ne. i. vellus ⁊ dꝛ a lanio. qꝛ laniat cuꝫ capit Vl' qꝛ oli lane p̄ laniarent i. euellerent non tonderent. Vñ ⁊ vellus dictum eſt a vel lendo. Jnde lanoſus ſa ſum. ⁊ lanutus ta tū i. lanā hñs. vel lana abūdās. ⁊ laneꝰ nea neū. de lana exiſtens.

Lācea cee. ē p̄pꝛie haſta habēs in medio amē tū ⁊ dꝛ a lance p̄ libꝛa. qꝛ eq̄ lance. i. eq̄li amē to ponderata vibꝛetur

Lanceola le. dimi. i. pua lācea. vel eſt herba

Landula le. i. alauda. genus auis eſt

Langoꝛ oꝛis. m. r. i. doloꝛ infirmitas labꝛ ſtu poꝛ pigritia defectus Jñ langoroſus ſa ſum. i. plenus langoꝛe. Et ſcribit' ſine u. tam in nō. q̄ in gtō.

Languidus da dñ. i. infirmus vel exoꝛes ſtu pidus vel deficiens

Laniarꝰ rij. i. rethiarius. ⁊ dꝛ a lana.

Laniatoꝛiū rij. i. macellū vbi carnes laniant et dꝛ a lanio as.

Lanicus ca cum. pe. coꝛ. i. laneus. ⁊ dicitur a lana

Laniena ne. f. p. domus medicoꝝ vbi laniāt infirmi. vñ Prudentꝰ in libro hymnoꝝ Laniena q̄ñ ſcuit ypocrita.

Laniſer ficis. ꝯ. r. q̄ vel q̄ lanā facit. vel q̄ vt q̄ ex lana operatur

Laniger ra rū. i. gerens lanā vt ouis

Lanio onis. m. r. q̄. laniat. q̄ etꝭ laniſta ſte dꝛ. et lanius nij. Laniones ⁊ laniſte ⁊ lanij di/cunt carnifices ⁊ homicide ⁊ macellatoꝛes. a laniando. ſ. carnes.

Laniſcus ſci faſciola ex lana facta

Lanoculus la lū. q̄ freq̄nter lanā adhibet ad infirmos oculos tergēdos.

Lanuginosus.sa.sū.i.plen⁹ lanugine.
Lanugo.inis.f.t.i.lana.sup poma.vl' flos tri
buli.q̄ postq̄ bñ siccat⁹ ē leui flatu efferf in ae/
rem.t dī a lana. q̄r colorē lane hz.t ē leuis ad
silitudinē lane. Ūñ Sap. v. Spes un pū tan
q̄ lanugo ē q̄ a vēto tollif Itē lanugo est ꝑma
barba ad sil'itudinē lane. Et pdu.nu.
Lan⁹ni.m.s.q̄dā fluui⁹ ē vltra danubiñ.
Lanx.lācis.f.t.ē lat⁹ disc⁹.t dī a lat⁹.ta.tū.sz
ꝑpe lances stz scutelle ꝺ libza pēdētes. Et hic
lār ponif q̄ñq̄z ꝑ libza. Ūñ Homer⁹ Justi/
ner auratas eq̄li pondē lances. Et fm h ꝺponif
hic bilans.cis.libza vl' statera duas quasi ha/
bens lances.
Laodicia.citas asie.t intꝑtat amabil' tribus.
Laos grece latīe dī lapis. Jñ apud grecos la/
os dī pop⁹us. q̄si lapide⁹ vl' dur⁹. quia nō seq̄
tur rōem.
Lapa.pe.f.p.gen⁹ est tribuli. herba spinosa sic
dcā. eo q̄ hēat ingentē caulē ꝑ terrā dispositū.
Hec herba a grecis philantropus dī. Et pd.
ꝑmā Quidā tñ dicūt q̄ geminef ibi.p.t sic est
ibi posicō.
Lapas.patz.fm magīm in histoziis ē cib⁹ ex
olerib⁹ cōfect⁹. Ita dī in libzo Judith.
Lapatica.ce.f.p.q̄dā herba q̄ in cibo sūpta sto
machū ꝺfortat. venerē repmit. vrinā ꝓuocat.
ructū excitat.
Lapene.stelle fulgētes.
Lapes grece.ignozātia vl' turpitudo latīe.
Lapetū.ti.pe.p.loc⁹ vbi lapes abūdāt l' crescūt
Lapicedma.ne.pe.pd.loc⁹ l' dom⁹ vbi lapides
cedūf.qō t lapicīna dī.
Lapicida.de.pe.pd.i.lapidis cesoz.
Lapide⁹ rea.dēū.i.de lapide ernis
Lapidicedi⁹ dij.i.cesoz lapidis
Lapidosus.sa.sū.i.plen⁹ lapidib⁹.
Lapill⁹.li.dimi.i.pu⁹ lapis.
Lapis.idis. dī fm Hugz.a.laas qꝺ ē lapis.
Vl' a ledo.dis.q̄r ledit pdē. Qz āt dī lapis q̄i
ledēs pdē. etymo. ē t lapis mollis. Petra ꝺo
dura t aspa. Sara āt herēt. t dē montib⁹ exci/
dūtur Petra grecum ē. t dī ꝑpe de duris. a pe/
tros qꝺ ē durū vl' firmū. Silex lapis durus.
q̄ t focaris dī
Lapista.ste.f.p.ē gen⁹ vasis lapidei t aq̄rij. et
dī a lapis.
Lappates.fm glo. Judith.x. dī cib⁹ ex olerib⁹
ꝺfect⁹. Ūñ q̄dā. Lappates cib⁹ ē. t olus ꝺpo/
nit eundē. Hugz. ꝺo dicit. Lappates carice. fi
cus sicce.
Laquear.aris.n.t.i. ꝺiūctio trabiū in sūmita/
te domus. t dī a laque⁹. Vl' laq̄aria sūt q̄ sup
tigna ponūf. t ipis tignis illaq̄anf. Itē laq̄a
ria sunt q̄ camerā subtegūt t ornāt. Hz laq̄/
ar ipa testudo camē dī. istar laq̄ curuati facta.
qꝺ alio noīe dī testudo t lacunar. Jñ hoc la/
quearū.rij.idē qꝺ laquear. Jñ laq̄ar⁹ria.riū.
Ūñ Josephus in.viij. De lignis celatis ope
laq̄rio auroq̄z vestitz.
Laqueat⁹.ta.tū. dī laq̄rib⁹ ornatū. vl' testu/
dinatū. ad modū laq̄i curuatuz. Ūñ Aggei. i.
vbi nos dicim⁹ Jn domib⁹ laq̄atis. Septua/
ginta interptes dicūt. Jn domib⁹ cōcauis Jtz
laq̄at⁹. dī laq̄is capt⁹ vl' ligat⁹
Laq̄ol⁹.li.dimi.i.pu⁹ laq̄us.
Laq̄tism⁹.mi m.s.i.tēdicula.t dī laq̄tismus
q̄si laq̄us tensus.
Laq̄us.q̄.i. vinculū vl' retiaculū.t dī a licū
q̄r de filo solet fieri.
Lar.laris.m.t.i. dom⁹.t a largior.girz. vl' a lar
gus.gi.q̄r iñ ꝑcedit largitas. Et h lar. larz dī
ignis. Ūñ in antiq̄z ꝓuerbio dr. Vidi larē in
laribus.i.ignē in domib⁹. Itē lar. larz. dr quedā
nympha q̄ ꝑmo ꝑpf garrulitatē suā dcā ē lar/
lar. q̄si latrās. sz ꝑpter turpe in sonū absisa est
vna syllaba. t dcā ē lar. Et produ. ꝑmā lares.
Ūñ Lucan⁹ in.v. O vite tua facultas paupis
angusti lares. O muuera nōdū intellecta dcū.
Itē lar. fuit q̄dā rex. sz tūc facit gtīm lartis. in/
terposita.t.cā dzñe. Ponif etiam lar ꝑro loco
vbi fit ignis.
Lardariū rij. loc⁹ vbi lardū fuaf t retinef
Lardū.di.n.g.ē pinguedo porci adherēs cuti.
et dr a lar. qꝺ ē ignis l' dom⁹ eo q̄ in igne ꝺsu/
maf vl' q̄r ī lare. i. domo repositū ꝺfuaf Ul' dr
lardū. q̄si large aridū. vl' poti⁹ ē etymolo. Jnde
lardulū.li.dimi. Et lardosus sa.sū.i.plen⁹ lar
do. t lardo .das t. lardo ipinguare. l' guttatim
lardo assare. vl' lardatū facē
Largifluus.flua.fluū.i.larg⁹ Jñ largiflue ad/
uerbiū.i.affluēter.
Largitor ozis.m.g.t.donator. Jñ largitrix.f.
g.pe.pdu.tā in ntō q̄z in gtō.i. donatrix.
Largitio.onis.i.retributcō. donatio. t ē ābitō
nis. sz largitudo vl' largitas ē hūanitatz.
Larguisculus.la.lū.i.aliq̄ntulū largior
Largus.ga.gū.i.abūdās. affluēs. t q̄ libenter
dat. Et ꝺponif plargus. q̄s larg⁹ dilargus oia
ꝓro valde largus.
Larua.ue. ē sil'acrū qꝺ terret. qꝺ vulgo solz di
ci mascara. q̄r apponif faciei ad terrēdū puēos
Itē larua dr maleficꝰ incantator. t umbra de/
monū. l' demon. Dicūt em laruas eē demones
factos ex hoib⁹ q̄ meriti mali fuerūt. q̄z nat⁹ a
dr eē terrere parulos. t in angulis garrire te/

nebrosis. Vñ in hymno apl'or Petri ⁊ pauli
Laruas repellūt ꝛmonū vltra mūdi limites
Et ī tractū ē illud quod apponitur faciei. ne
qs cognoscat. Vl' ad terrorē dr̄ larua .q̄ videt
esse imago ꝛmonis. fm Hugt. Pap. etiā dic̄.
Larue noxie vmbre dānatoz aie. Larua ima
go quā qs portat añ vultū. Jn̄ larunla le. di/
minu. i. pua larua.
Larus. ri. vt ōt glo. Leuit̄. ri. aīal est tā in tra
q̄ in aq̄s habitās. volat em ⁊ natat. Jtē Deu
tro. xiiij. ōt glo. Ut auis volat. vt aq̄tile natat
pua auis ēt ferē nigra ⁊ pinguis sp habitās
iuxta aq̄s nec pt lōge volare. Vñ ⁊ agiles ho/
mines freq̄nter eā capiūt.
Lasciu⁹. ua. uū. dr̄ q̄si laxiu⁹. qz sit lax⁹. i. solu
tus ⁊ van⁹. ⁊ dr̄ a lux⁹. xa. xū. Propc lasciu⁹ ē
q̄ ppter luxuriā ē solutus ⁊ vanus. quod vul
gariter ventosus l' petulans dicit. Jn̄ lasciuia.
uie. i. luxuria.
Lasciuiosus. sa. sū. i. luxuriosus. plen⁹ lasciuia
q̄ multū ⁊ petulāter ludit.
Latebra. bre. f. p. i. obscuritas. Jn̄ latebrosus
sa. sū. i. plen⁹ latebra vl' obscurus
Lateral'. ɔ. t. ⁊ h̄ le. i. a laté exñs.
Laterculus. li. di. i. puus later.
Later. teris. m. t. ē gleba cocta vñ fit mur⁹. Et
dicūtur lateres a lat⁹. a. ū. qz lati ⁊ spacioſi fo
mātur. Et nota hāc naturā lateris q̄ q̄nto pl⁹
abluit rāto pl⁹ exalpascit ⁊ ꝛterior fit. Vñ q̄/
dā volēs significare fuire se inutiliter cuidā a
quo nūq̄z remuneratiōnē cōsequi ꝛueret. inter
rogat⁹ a quodā quid ageret. p̄uerbialiter dixit
Lauo laterē. q̄i inutil'r fuio. sicut inutil'r labo
rat q̄ laterē lauat.
Laterici⁹. cia. ciū. i. de laté exñs.
Laterna. ne. f. p. dr̄ a lateo. tes. qz ibi int⁹ late/
at cādela Vñ ōt Pap. Laterna dr̄ eo q̄ ignis
in ea luceat ⁊ lateat. vas lucerne ē. ⁊ coz. pmā.
Vñ. Quo candela latz tibi sit loc⁹ ille laterna
Laternula. le. dimi. i. pua laterna.
Later. ticj̄. m. t. ppe ē aq̄ subterranea. ⁊ dr̄ a la
teo. tes. qz latz in venis terre. Quilibet tñ luc̄r
dr̄ later. sz ꝛtermiate p adiunctū. vt bacchic⁹
later. vl' aq̄tic⁹ later. ⁊ sil'ia.
Latomia. mie. f. p. ē lapidis cesio.
Latom⁹. mi. i. cesor lapidū. ⁊ dr̄ a laas. qđ ē la
pis. ⁊ tomos qđ ē diuisio sectio vl' incisio. qa
incidit lapides ⁊ diuidit.
Latibulū. li. pe coz. i. latebra vl' obscuritas
Laticosus. sa. sū. i. aq̄tic⁹ vl' aq̄sus l' liq̄rosus.
Latin⁹. nn. nū. pe. pdu. Et ppe latini dci sunt
italici. a latio vl' a latino pre lanime. Sz po/
stea etiā latini dci sunt ⁊ alij extra italiam. sed
nō nisi litterati. ppe. q̄ līas hñt latinas. Inde
hec latinitas. tatis. i. multitudo latinoz. ⁊ ppe
tas q̄ qs dr̄ latin⁹. vl' lingua latina.
Latini dicebāt olim q̄dā q̄ ita erāt a dñis ma
numissi. vt erāt in vita liberi. ⁊ gauderēt ple/
naria libertate in bonis suis. sz i morte sui erāt
q̄re p⁹ obitum eoz nō poterāt succedē heredes
eoz. sz bona eoz tā q̄z suoz ad dños ꝛuolue/
Latiū. tij. ponit pro Rhoma. Et vt di/ bāt
cūt historie. Saturn⁹ e grecia Jouē filiū fugi
ens circa fines vbi nūc Rhoma ē latuit. ⁊ ab
ei⁹ latebra latiū ē appellata. Vñ Lucan⁹ in p⁹
Gentib⁹ inuisto latiū pbere cruorē. Et latiuz
pt ibi poni adiectiue. vt latiū cruorē. i. rhoma/
nū cruorē. Jn̄ latial'. ɔ. t. ⁊ h̄ le. Vñ idē i eod̄
Percussit latiale caput.
Latratus ē vox canū.
Latria. trie. ē fuit⁹. q̄ soli ꝛeo dz exhiberi ⁊ er/
hibet. Et est latria q̄dā vt⁹ cardinal'. ⁊ reducit
ad iusticiā. Cōsistit ei latria in eo q⁹ reddit ꝛeo
qđ sibi ꝛebet. ⁊ ppt h̄ ad iusticiā reducit nō q̄i
spēs ad gen⁹. sz sic̄ vt⁹ annexa ad p̄ncipale q̄p
ticipat mo⁹ p̄ncipal'.
Latrien̄sis. ɔ. t. ⁊ h̄ se. q̄ latriā impendit.
Latrina. ne. pe. pd. ē puat⁹ secessus. s. cloaca q̄
latet in domo i loco puato. vñ ⁊ puata dr̄. Q̄
ām latrina q̄si latrat⁹ ani. qz ibi an⁹ latrat. ety/
mologia ē. Sup illō ām. xiij. Regū. x. Destruxe
rūt edē Baal. ⁊ fecerūt p ea latrinas. Dic̄ mḡr
in hist⁹ijs. i. subterraneos cuniculos ad mū
dādas vias vbis.
Latro. tronis. ɔ. t. dr̄ a lat⁹ Et dic̄ūt latrones
satellites magnatū. q̄ circūdāt latera eoz. q̄si
latrōes. Jtē latro dr̄ vispilio q̄ in silua latz ⁊
expoliat trāseūtes ⁊ tūc dr̄ a lateo. tes. Jn̄ la/
Latrūcul⁹. li. di. i puus latro crocinū. nij
Latumia. mie. ē vinculū. catena. carcer. vl' cu/
Lat⁹ teris. n. t. ē ps corpis stodia carceris.
hūani vl' alterius rei. ⁊ dr̄ a lateo. tes. qz nob
tacentibus latet. sed latus. ta. tū. i. amplus pa/
tulus. spacioſus. a lato. tas. Vñ Est amplus
latus. etiā latus est hois ps. Estq̄ pozis in i.
grūs erisq̄z sedi.
Latusculū. li. dimi. i. puū latus.
Lauacrū. cri. n. s. i. lotio ablutio. ⁊ coz. pe. nasa
lis. lz in viu posicōe possit eā pducē. Vñ Au/
roza. Illud ꝛe lauacro gallica lingua tener.
Lauacō. onis. i. baptism⁹. ablutio. Vñ Eccl.
xxxiij. Qui baptizat a mortuo. ⁊ iteruz tāgit
mortuū. qđ pficit lauatio eius.
Laudabil'. ɔ. t. ⁊ h̄ le. q̄ dignus ē vt laudetur
Laudū ē sententia arbitri.
Lauerna. ne. est ꝛea latronū ⁊ furum.

Laurus.ri.f.g.ꝛ hic laurus.rus.rui.ꝛ hec laurea.ree.q̄ dā arbor q̄ nūquā viriditatē ꝛmonit quasi laudis vl laudea. vñ a laus dicit quia olim cū laudibus ea victorum capita corona bantur. Vñ laudea dicebatur sed postea mutata est d in r. ꝛ dr laurea. ꝛ iñ laure⁹ rea reū. i. de lauro existens. l ad laurū ptinēs. Et ḣ laurea.ree. i. victoria. l corona de lauro. Jñ laureatus.a.ū. i. laurea coronatus. Item a laurea dr hoc laureū. rei. Jñ hoc laureolū. li. Laureū etiā dr remuneracō que consequebatur ex ludo pro quo laurea corona victores remunerabātur. Laureolū ꝯo dr ludus ille. Et dicūt q̄dam q̄ ludus ille ē discus l ꝓga q̄ supponit ꝓge ꝛ ibi volunt. Vñ Juuenal. Laureolū velox etiā bñ lentul⁹ erit.

Laus.dis.f.t.ē ipa ꝓt⁹ innitēs q̄ etiā sine celebracōe ostat. Jtē laus claritas. ornamētū dec⁹. gla nomē. Jtē laudacō ē ipa laudātis ozo.

Lausans. i. laudās Lausātes. i. laudātes

Lauticia.tricie.ꝛ ḣ laucia.cie. i. epulaꝝ magnificētia. Prope laucie l lauticie dicūt delicios⁹ et delicati cibi l mūdicie. Jñ lauticiosus.sa.sū. et laucios⁹ sa.sū. i. delicios⁹. Jñ lauticiosi/tas.tatis.ꝛ hec laucios⁹itas.tatis. i. delitios⁹itas

Laut⁹.ta.tū. i. lauat⁹.ra.tū sive lot⁹.ꝛ dr a lauo.as. l lauor.aris. Jtē laut⁹ accipit actiue. sm q̄ ē nomē ꝛ tūc tm vr laut⁹. q̄ntū se bene pcurās q̄si mūde ꝛ delicōse se ꝓcurās. Vñ Greg. Lautiores cibos q̄q; sine culpa sumim⁹. i. pciosiores. vl delicatiores.

Lazarus.interptat adiut⁹. eo q̄ a morte a domino fuerit resuscitatus.

L ante E

Lea.lee. vl leena.ne. dr vxor leonis. vñ Job. iij° Vor leene ꝛ dētes catl'or leonū ꝓtriti sūt

Lebes.bētis.m.t.pu⁹ cacab⁹ coq̄nal'.ꝛ fac actus singl'aris lebetē. l lebeta. Jñ sumit hec lebeta.te. p eodē. Vñ lebetas inuenit in pl'i nūero. i veteri testamēto. vt ptz Exod. xxvij. Et pduc pegri. Vñ Aurora. Dignos p̄sbiteros credo signare lebetas. Et nota q̄ p̄pe cacab⁹ appellatur vas eneū. Lebes ꝯo vas lapideū.

Lebe⁹ dict⁹ ē Judas Jacobi.

Lecca.ce.ē ꝓpetas lingēdi.ꝛ dr a lingo gis. Jñ hec leccacitas.tatis.ꝛ ḣ leccator toris.ꝛ hec leccatrix.cis. Nā talia ē lingē.

Lechi. i. maxilla. sic habet Judic. xv.

Lechit⁹.ti.m.s. vas ē. s. ampulla de auricalco sm Hugt. Pap. ꝯo dr. Lechit⁹ in regnorū li. ampulla olearia. Et pdu.pe. Vñ in doctrīa li dr. Et pducūtur lechitus ꝛ hermaphrodit⁹

Lectica.ce. i. curr⁹ in q̄ refert lectus. ꝛ dr a lect⁹ Vl ē cortina circa lectū. l etiā ipe lect⁹. ꝛ dicit tūc lectica sm q̄sdā. a lectis herbis. ꝛ ē idem q̄ thor⁹ sm Hug. Pap. ꝯo dr. Lectica dr lectus ipatorꝝ. ꝛ pd.pe. Vñ Ouid. Lectica dñe dissil'anit abi. Jtē Esaie. lxvi. Jn lectic⁹ ꝛ in mul⁹ et in carruc⁹. Jñ lecticari⁹ rij. q̄ ducat currū. vel q̄ facit lectulos. l q̄ i lectulo iacens portat. Et lecticari⁹ria.riū. mobil'r i eodē sēsu. l q̄ ptinz ad lecticā. ꝛ ḣ ꝛ hec lectical' ꝛ hoc le. in eodē sēsu.

Lectio.onis.f.t. id qđ legit. Lectisternium nij. i. lect⁹ strat⁹ ꝛ ꝓpat⁹. vl loc⁹ in q̄ lectuli sternūtur. i. ꝓpanat. vl pāni ꝛ strāmēta lectorꝝ. Vel loc⁹ in q̄ hoīes sedē vl iacē ꝓsueuerūt.

Lectiūcula. le. di. i. ꝑua lectio.

Lector.oris.m.t. dr a legēdo. i. percurrēdo. Vñ et nauis dr legē. q̄cq̄d ptrāsit. Vl a legēdo. i. colligēdo oīa q̄ legit q̄si collector Vl a legēdo. i. figuraꝝ sonos ꝓnūciādo ꝛ differt a prior⁹ qr nō ꝓuenit alicui ex eadē cā. Participiū ei ꝓuenit alicui ex actu vl passiōe. sz nom̄ ꝯbale ꝓuenit alicui nō ex actu vl passiōe. sz ex freqn/tia vl assiduitate vl industria. Dr em aliqs lector. l q̄r sciam. l etiā pitia hz eligēdi. l q̄r assidue. l q̄r freqnt legit. Vñ ab officio dicunt in eccl'ia lectores a legēdo freqnt. sic psalmiste. a psalmis canēdis.

Lectori⁹. a.ū. qđ ptinet ad legēdū l ad lectorē

Lectrū. tri. ꝛ hoc legiū. gij. ꝑ eodē. s. ꝑ pulpito ꝛ dicūt a lego. gis.

Lect⁹. ti. dr a legēdo. qr antiq̄ solebāt legē i lectis. q̄ ꝛ circa lectulos hēbāt pietes illitos cera. vt si aliq̄d dign⁹ mēoria occurrēt animis eorū statim graphio i illa cera illō designarēt. ne possent tradē oblioni. Jñ lectulus. li. di. Et nota q̄ exilior ps lecti dr sponda. interior pluteū. Jtē lect⁹. ta. tū. mobil'r declinat. ꝛ tūc ē participiū de lego. gis. eris.

Ledo.onis.f.t.i. maris exundacō. sic malma ē eiusdē retractio.

Legatū. ti. ē donacō q̄dā in testamēto. a testatore relicta. Jnsti. de lega. ℌ. i. ꝛ ff. de lega. ij. l. legatū. Et differt a caduco. qđ. s. cū filius ceſſt cadit sup nepotē vl aliū de cognacōe sz legatū extraneo dimittit. vñ Juuenal' Legatū omne capit nec nō ꝛ dulce caducū. Jñ legatari⁹. ꝛ hoc legataria. cui aliq̄d legatū ē. l q̄ l q̄ legatū accepit.

Legatus. ti. m. s. ꝛ ḣ legata. te. i. missus. sive missa l nūcius. l nūcia. ꝛ dr a lego. gas. pmittere. Vñ legat⁹ missus legatū morte relictum

Legat⁹ ē ille cui certa patria vl ꝓuincia ꝓmittit gubernanda. vt in. c. nouit de appel. Potest

et' dici legat' q̃cũq; ab aliq̃ ad aliq̃s ẽ missus
Aliter legatos dicimus eosdem quos aduoca
tos vl' patronos causar̃ q̃ in fozẽsib' negocijs
p̃eminẽtib' litigãtib' suũ p̃sent patrocinũ Et
nota q' sunt tria genera legator̃. Quãdã ꝛc la
tere dñi papę mittũtur. vt cardinales q̃s ap
pellat frẽs. Et tales p̃nt absoluẽ homies sue ꝛ
alteri' puincie. in puincia ꝛ extra. ꝛ equipan
tur p̃ ꝯsulib'. Alij sunt nõ ꝛc latẽ. sz dati. Illi
simplr in legationẽ mittũtur. vt plati q̃ tm ab
soluũt puinciales ꝛ in puincia. nõ extra ꝯsti
tutos. Et eq̃pank̃ p̃sidibus p̃ouintiar̃ Ter
eij sunt natiui q̃ suar̃ eccl'iar̃ p̃tertu legatione
fungũtur. vt archiep̃us cantuariensis. ꝛc quo
in. c. i. ꝛc offi. ꝛele. no. li. vi. Et sunt q̃tuor ſ. ar
chiep̃us Eboracensis Cantuariẽsis Remen'
et Pisanus. vt no. in al. c. i. e ti. li. vi.
Legat' p̃cõsulis ẽ cui p̃cõsul post q̃ puin
tiã est ingressus mandat iurisdictionẽ ꝛc termi
natã ꝛ assignatã. aut q̃q; in itinere morã pas
sus l' necessariã trahens. vt in. l. aliq̃ ꝛc offi.
p̃cõsul. ꝛ lega.
Legia. gie. f. p. ẽ pua nauis. ꝛ dr̃ a lego. gis. eo
q' legat. i. p̃currat ꝛ p̃trãseat aq̃s.
Legibilis. ꝯ. t. ꝛ hec le. apt' ad legẽdũ.
Legifer. ra. rũ. i. legẽ dans vl' ferens
Legio. onis. f. t. dr̃ a lego gs̃. q; legebãt. i. eligẽ
bãtur q̃ ꝛetineret eẽ ꝛc legione. Ul' dr̃ a lex. legis
q; lege in castris se hẽbãt. vl' lege in legiõe dis
positi erãt. Prope q̃dẽ lingua macedonũ dicit
phalanr. l' phalanga. Gallor̃ caterua. nr̃a le
gio. Et sunt in legione sex milia sexcẽti seragi
ta sex hoies. In cohorte q̃ngenti. In manipu
lo ducenti. In centuria centũ. In turma l' ala
triginta. Sz turma ẽ p̃ditũ. Ala militũ. In
decania ꝛecẽ fm Hugs̃.
Legionari'. ria. riũ. ꝛc legiõe exñs. vl' ad legio
nẽ p̃tinẽs.
Legista. ste. ꝯ p. q̃ vocz legẽ. vl' q̃ vacat legib'
Legitim'. ma. mũ. i. bon' fm legẽ hĩt' vl' fact'
et cor. añ p̃. Un̄ Ouid'. ꝛc arte. Legitimũ finẽ
fãma virilis habet.
Legumẽ. inis. dr̃ a lego. gs̃. q; legiť. i. colligiť
manu. Un̄ ꝛ legumẽ. q̃i lectũ manu dr̃. ꝛ ẽ ety
molo. Ul' legumẽ a legẽdo. i. eligẽdo. Uetés
em̃ quecz melioza erãt. ſ. fabã. pisam. ꝛ lẽticu
lã legebãt. i. eligebãt. Ul' q; melioza eligũtur
p̃ semie. Et p̃du. p̃.
Legumiari'. rij. ꝛ hec legumiaria. rie. q̃ l' q̃ cu
stodit vl' vẽdit legumia. Et adiectiue legumia
rius. ria. riũ. q̃d fit ꝛc legumine. vl' q̃d p̃tinet
ad legumen.
Lelex. lelegis. ꝯ. t. q̃dam pp̃lus est qui p̃imo
dicebať ler. legs̃. sz postea causa dr̃ne geminata
ẽ syllaba Jn̄ lelegi'. gia. giũ.
Lema vl' lemos grece. ltie dr̃ vorago
Leman'. ni. q̃dã fluui' in alemania.
Lembus. bi. m. s. i. pua nauicula. ꝛ dr̃ a lego.
gis. Jn̄ lembul'. li. dimi. Alio noie dr̃ linter
id est carabus. qua naue in fluuijs ꝛ paludib'
vtuntur.
Leminas. in lybia tradunt truncos sine capi
te nasci. ꝛ os ꝛ oc'los habere in pectore. Ita dr̃
Jsido. xi. crymol'.
Lemur. lemurs̃. m. ꝛ. fuit frater Rhomuli Un̄
lemur. q̃si remur. Lemures dicte sunt p̃pe fan
tastice apparicões ꝛ nocturne q̃ apparebãt rho
mulo post mortẽ Rhemi quẽ interfecerat vel
interfeci fecerat. Et ido dicti sunt lemures. q̃si
emures. Quelibet tñ fantastice apparicões ꝛ
nocturne dicũtur lemures. Un̄ Horatius epi.
Nocturnos lemures portentaq; thessalande.
Lena. lene. leccatrix vl' ꝯsiliatrix stupri. Lena
etiã inuenit' p̃ quodã genẽ pallij. Un̄ Pers'
Lui circa humeros hyacythina lena.
Lender. cs̃. f. ꝛ. i tarmus. ñmis in lardo.
Lendiculus. li dimi. i. pu' lens.
Lendosus. sa. sũ. lendibus plen'. ꝛ dr̃ a lens.
lendis.
Leneus. nei. m. s. i. bacch'. ꝛ dr̃ a lenio. nis. q̃
leniat curas. vl' q; sit lenis ad portãdũ. Ul' le
ne' a lenoy. q̃d ẽ lac'. l' cuppa in quẽ vl' in q̃
vinũ ꝛecurrit expssum. Et etiã bacch' dr̃ p̃du
cere lacũ. inde lene'. nca. neũ. i. bachicus
Lenimen. inis. i. lenimentũ.
Lenipes. pedis. o. ꝛ. i. lenes hñs pedes. ꝛ cor. p̃
tã nti q̃s gti.
Leno. onis. m. ꝛ. ẽ q̃ pciũ p̃ cõpato stupro ac
cipit. l' damnatã ꝛc adulterio durit. vl' q̃ cum
adulterio subijcit. l' adulteriũ se facit. l' questũ
ꝛc adulterio vxoris accipit. l' q̃ mancipia q̃stia
ria hz. sz q̃ taberne l' alicui negociacõi pponit
meretrices vt plus lucreť. Et hic est infamis. l'
q̃ vxorẽ ꝛeprehensa in adulterio in matrimo
nio retinuit. vt. C. ad. Liuliã. ꝛc adul. l. crimen
lenocinij.
Lẽs. dis. f. t. ẽ fet' sextupedis. Sz lẽs. ts̃. ẽ qđ
dã genꝰ legumis. Un̄ q̃dã. Lẽs lẽdis capiti.
lẽs lẽtis ꝯuenit ozi. Jtẽ alit'. Lẽs mozdet p. d.
mozdeť si capiat. t. Jtẽ lẽs aial lẽdis lẽs p̃ le
gumie lẽtis.
Lenticula. lenticule. dimi. quoddã legumen.
idẽ qđ lens lentis. Jtẽ lenticula. pua ꝛ rotun
da macula in carne ad similitudinẽ lentis. Jn̄
lenticulosus. sa. sum. i. plen' lenticulis. Et in
his sigtionibus lenticula. dicitur a lens lẽtis.

Jtē lenticula dī vas olearīū et auro ꝛ argento ppie ꝛ tūc dī a liniēdo. qz reges ꝛ sacerdotes inde liniebant ꝛ inungebant.

Lentigo gis. f. ꝛ. i. vestigiū puularū macularū i corpe. s. lēticula. ꝛ pd. ti. Uñ q̄daz. Est tōa lēs comedi. nō lētigo facies. Jñ lētigiōs' a ū. i. ple/

Lentisc⁹ sci. f. s. q̄dā arbor dicta nus lētigie.

a lent⁹ qz cuspis ei⁹ lenta sit. i. mollis ꝛ flexibil⁹

Lentos grece dī plen⁹ vel plenitudo latie. Et hinc cōponūt lesinētia in lent⁹ vt vinolentus

Lent⁹ ta tū. i. flexibilis. vt lēta /sōnolent⁹ salit. Et lent⁹. i. ociosus. Et lent⁹. i. piger ꝛ tardus. Et lent⁹. i. mollis nō fortis. vt arc⁹ lēt⁹. Et lentus. i. nō bñ siccus. vt frumentū ē lentū cū ñ sit bñ siccū. q autē quidā dicūt lent⁹. i. plenus ppe hec cōpōsita vinolent⁹ somnolent⁹ ꝛ silia. frīnolū est. Nūq̄z enī lent⁹ inuenit in tali signīo ne. nec p̄dicta noīa cōponunt a lent⁹ sz a lētos greco qđ signat plenitudinē sm Hugī. Pap. dicē

Lent⁹. i. tard⁹ segnis iefficax languidus ociosus

Lenulus li. dī. i. puus leno

Lenūculus li. dimi. puus leno

Leo a leon abiecta n dicim⁹ nos latini hic leo onis. Et vt dicit Jsidor⁹. xij. ethimo. Leo grece in hīptaī rex latine. eo q sit p̄nceps oīm bestiarū. Uirt⁹ eoz in pectore est. Firmitas in capite Cū dormiūt vigilāt oculi. Cum ambulāt cauda sua coopiūt vestigia sua ne eos venator inueniat. Cū genuerint catulos. trib⁹ dieb⁹ ꝛ tribus noctibus catulus dormire ferī. tūc deinde p̄is rugitu vel fremitu veluti tremefact⁹ cubilis loc⁹ suscitare dī catulū dormiētē. Circa homines enī eoz natura ē. vt nisi lesi neqant irasci Patet enī eoz mīa exemplis assiduis. Prostratis enī pcunt. captiuos obuios repatriare pmittūt hoiem nō nisi in magna fame interi/

Leuchrisis. m. r. gēma est colore au /mūt reo vena candida iterueniēte. ꝛ dī a leucos qđ est albū ꝛ chrisos qđ est aurū

Leoninus na nū. pr. pdu. i. res leonis. vel ad leonē ptinens.

Lentophon⁹ phoni. f. s. ē q̄dā bestia modica. ꝛ dī a leon qđ est leo. qz si capiaī ꝛ exurai ꝛ ei⁹ cinere carnes aspse ponanī p vias leones nec̄. si q̄tūlūcūq̄z ex illis sumpserint.

Leopardus di. m. s. qđ regulari⁹ diceret leo/nispdi. vt ex vtraq̄z pte declinaret. Et nascitur leopard⁹ ex adulterio leene ꝛ pardi. vel parde ꝛ leonis. Et hinc leopda de. sm Hugī.

Leos apud grecos equocū ē. Leos. i. ppl'us. Et leos. i. p̄nceps vel rex. Uñ greci dicūt leon quoddā aīal qz p̄ceps sit oīm bestiarū

Lepid⁹ da dū. i. sale sapie pdit⁹ suauis curialis mollis dulcis. Jñ lepiditas tatis. ꝛ lepidulus la lū. i. aliquantulus lepid⁹. Et hec lepida de. i. antiquoz patrū imago. Et Grecism⁹ facit differentiā inī lepid⁹ ꝛ facetus Uñ. Sed verbis lepidus aliqs factisq̄z facetus.

Lepos oris. m. r. est dulcedo ꝛ suauitas in verbis. ꝛ dī a lepus qz leporina caro suauis est. ꝛ pdu. pe. gti. sed lepus oris cū cor. Uñ. Silua tenet leporē sapientes lingua leporem. Lepos etiā interptaī urbanitas. ꝛ fit qñ vnus vel ad vnū fit locutio pluralis. vt Nostis bonep sul

Lepra pre. est aspritas cutis squamosa cū p̄ritu. ꝛ dī a lepida herba cui est silis in aspritate ꝛ in squamositate. Jnde leprosus

Lepus oris. m. r. est aīal timiduz. ꝛ dī a leuis ꝛ pes. q̄si leuis pes. qz leues habet pedes ꝛ velociter currit. Jnde leporin⁹ na nū. pr. produ. ꝛ leporius ria nū. pr. cor. Jtez hec leporia rie dicī quedā vitis q̄ cito tendit ad maturitatem

Lepusculus li dimi. i. puus lepus. Uñ Pro/uerb. xxx. Lepusculus plebs inualida

Lesibilis cō. i. ꝛ hoc le. idē qđ ledibilis.

Lesio onis. i. lesura

Lesus sa sū. i. afflictus offensus.

Letalis ꝛ hoc le. i mortalis

Letamen inis. n. r. i. smus sic dictus. eo q suo nutrimēto leta reddat gramina.

Letania nie. i. rogatio vl' inuocatio. ꝛ ppie p mortuis facta. ꝛ dī a letū ti. sm Hugī. Pap. ño dicit. Letania grece. latine dicunt rogationes q̄ inducūī ppter rogandū deū ꝛ iperādus

Letharg⁹ gi. m. s. morbus obliuionē afferēs ꝛ somnuz. ꝛ dī a lethe qđ interpretaī oblio Uñ in Boetio philosophia inquit. Lethargū patiī. s. cōem morbū illusarū mentiū. Jñ lethargie⁹ ea cū. pr. cor. i. obliuiosus. vel q̄ lethargū patiī. Et hec lethargia gie pr. acuta. ipsa obliuionis infirmitas. s. oppressio cerebri cum. obliuione ꝛ somno iugi

Letatus ta tū. i. mortuus vel mortificatus. ꝛ dī a letū ti. Uñ Ouidi⁹ metha. Quo sil' in/trauit letataq̄z corpa vidit. Et scribiī p oe di/pthongū sicut letū. Jnvenīī etiā letat⁹ ta tum a letor taris ptricipiū. Uñ in ps. Letatus sum in his que dicta sunt mihi. Et tūc scribiī p ae dipthongū. sicut letor aris.

Lethe thes. i. palus infernalis. ꝛ dī a leo les. qz delet memoriā. Uñ ꝛ iptaī obliuio qz exq̄ aie bibūt de aq̄ illius patiūī obliuionē pctoz sm poetas. vel futuroz sm phos. Jñ letheus thea theū. i. infernalis. vel pertinēs ad lethem vel obliuiosus. Uñ ꝛ lethea papauera dicim⁹ qz obliuionē mandentib⁹ conferūt. ꝛ acuit pe.

Un Lucan⁹ in.iij.metha. Non lethee ꝺiunx obliuio ripe

Lethes.f.t.quedā arbor cui⁹ succus gustat⁹ cō fert obliuionē.ꝛ ꝺr a lethe. Itē lethes cōponit cū phagin qꝺ est comedere.ꝛ ꝺr hic lethophagus gi.fruct⁹ illius arboris. q̄ valet ad irritandū amorē. Un Ouidius de reme. Illo lethophagos illo serenos in ātro. Esse puta ꝛc. Uel legit ibi lethophagos p oe diphthongū in pri/ma syllaba.ꝛ sine h in scꝺa syllaba. Est autē lethophag⁹ vermis corpa mortuoꝝ comedens.ꝛ ꝺr a letū.ti qꝺ ē mors.ꝛ phagin qꝺ ē comedē.

Letifer ra rū pe.cor.i.ferēs mortē.ꝛ ꝺr a letū ꝛ fero. Uel letifer ra rū.i.ferens leticiā.ꝛ ꝺr a let⁹ vel leticia ꝛ fero fers

Letūm.i.mors.ꝛ scribit̄ p oe.ꝛ ꝺr a leo les qꝺ in simplici nō ē in vsu. Iñ letū res ipsa q̄ ꝺlet vitā. Un q̄dā. Inq̄ metū leti. nā stultū ē tpe

Let⁹ ta tū p ae scribit̄.i.hilar⁹ gaudēs.ꝛ /oi ꝺr a lat⁹.qr latā ꝛ extensā hz faciē. Solēt enī leti faciem distendere.ecōtra tristes corrugare Itē let⁹ ti.addita cia fit leticia cie.quasi laticia Et eleticia vultus gaudiū ment⁹.exultatio vo verboꝝ ꝛ mēbroꝝ. Item letus cōponit.pletus q̄letus tāletus.i.valde letus

Leua ue.f.p.i.sinistra ꝛ ꝺr a leuo as.qr aptior est ad leuandū ꝛ portanduꝝ aliquid. Ipsa enī portat clypeuꝝ ꝛ ensem ꝛc. vt ꝺextera expeditior sit ad agendū. Inde leuus ua uū.i.sinister vel malus vel puersus

Leuatoriū riū.locus ī q̄ leuat vl planat aliq̄d

Leucos greci ꝺicūt albū

Leucothoe leucothoes.f.t.i.alba ꝺea.s.aurora vel lino mr̄ poꝛtuū.ꝛ a leucos qꝺ est album et theos ꝺeus.Fm Hugt. Pap. etiā ꝺicit Leucothoe vel leucothea.i.alba ꝺea q̄ est aurora

Leuca ce.f.p.finit passibus mlle quingentis.

Leucas galli vocant.greci stadia. nos milia/ria Fm Pap.

Leui interpretat additus vel assumptus

Leuia leue.quedā mensura terre que quingē tis passibus finitur.ꝛ ꝺr a leuo uas

Leuiathan est serpens tortuosus in aq̄s.scilz diabolus in mūdo.q̄ in huius seculi mari vo/lubili versat astutia.ꝛ interpretat additamen tū eoꝝ quoꝝ.s.nisi hoim.quib⁹ in paradiso se mel culpā preuaricationis intulit.ꝛ hanc vsq̄ ad eternā mortem quotidie pessimis suggestio nibus extendit quibus reatum senore peccati multiplicat peas.pcul ꝺubio sine cessatōe coa

Leuidensis.m.t.qdā vestis ꝺicta /ceruat. qr caro filo ꝛ leuit̄ tensata sit.ꝛ videt componi a leuis p non pōderoso ꝛ tensus.

Leuiga ge.instrumentū leuigandi.qꝺ etiā cō/planatoriū ꝺr

Leuipes ꝺis.o.t.pe.cor.i.leues hīs pedes.s. planos ꝛ agiles

Leuir leuiri.m.s.i.cognatus.s.mariti vel vxo ris.quasi leuis vir

Leuis cō.t.ꝛ hoc ne.hz duo sīgta. Leue enim .i agile ꝛ nō ponderosum. Et leue.i.planū.scz quod pilis ꝛ aspitate caret. Et fm hoc etiā est ꝺria in tpe. Un q̄dā. Pro plano leuis.pro le

Leuita te.pe.pdu.i.diacon⁹ /nitate leuis. ꝛ ꝺr a Leui filio Jacob. De leui enī leuite or/ortī sūt a quib⁹ in tēplo ꝺei mistici sacramenti ministeria explebant. Di grece diacones latie ministri ꝺicunt.qr sicut in sacerdote cōsecra/tio.ita in diacono ministerij dispēsatio habet. Inde leuitic⁹ ca cū pe.cor.res leuite vel ptinēs ad leuitā. Un quidā liber appellat leuitic⁹ ci. eo q⁹ leuitarū ministeria ꝛ diūsitates victima rū totusq̄ in eo ordo leuitic⁹ annotet

Leuitissa se.i.vxor leuite vel q̄ hz illud officiū

Leuitonariū rij.i.collobiū lineuꝝ sine manic⁹ .i.dalmatica.q̄si egiptij monachi vtunt. Hoc leuite olim vtebant

Leunculus li ꝺimi.i.puus leo.

Lex legis.f.t.est ius scriptū.asciscens honestū phibens ꝺr iū. Uel lex est scriptum ppli⁹ pro mulgatum magistrato querēte ꝛ ppli⁹ rndente Solebat enī magister ciuitat⁹ cū aliquā legē vellet cōstituere ascendere pulpitū ī media cō tione ꝛ querere a ppl⁹o si vellet illud ratuꝝ esse ꝛ accepta resp̄sione a populo ꝺinceps pro le/ge habebat. Itē lex est ꝓstitutio populi qua ma iores natu simul cū plebim⁹ aliquid sanxerūt fm Jsidorū li.v.ꝛ ꝺif.i.lex est. Et ꝺicit glo.q⁹ olim ppli⁹s statuit leges. Sed hodie trāstulit hanc ptātē in impatorē. Insti. de iu.na.gen.ꝛ ciui.§.sed q̄d p̄ncipi

Lex aquilia. loquitur ī eo casu cū quis culpe sue alicui ꝺamnū ꝺederit.veluti equū cerui vl aliud aīal occiderit vel vulnerauit seu vestem suā scinderit.aut in illis reb⁹ ꝺānū ꝺederit.talis tenet ad ꝺānū restituendū siue pecus traderet extimationē. Lex cōmissaria ppie non est lex neq̄ senatusc⁹ sultū.sed potius pactuꝝ.Et hz locū cū ita vēditor p̄uenit cū emptore.vt si nō fuerit solutū precium totū vel ps cū q̄dā portio stati soluta ē.vt in tali ꝺie vel tpe sit res ipsa vel inuendita si ꝺictū sit vt redeat possessio vl dominū ad venditorē. Tale autē pactū non hz locum in pignoribus sed in emptionib⁹.vt .ff.ꝺe le.cōmis.l.vlti.ꝛ l.si fundus.

Lex cornelia ꝺe falsis penā irrogat his q̄ falsū

testimoniū dicerūt. vel falsū testamētū vl' aliō qōlibz instrumētū scripserīt aut sigillauerunt. aut alias falsū cōmiserūt puta i moneta vl' mēsura. Et dr cornelia a cornelio inuentore. Dicit etiā testamētaria.

Lex cornelia de siccariis. loqr de his q̄ hoiem dolo malo interficiunt. s. telo vl' iactu furtiuo t hmōi. Vl' ers dr lex cornelia de veneficijs a veneno. puta qñ q̄s aliū interficit veneno aut magicis suffurris l' incātacōib⁹. vl' q2 mala medicamēta publice vēdidit.

Lex duodeci tabularū fuit origo totius iuris ciuilis. fm glo. Inst. de iu. na. gē. et. ciu. §. ex non scripto. in ff. origo. ff. de origi. iuris. l. ij. §. i. Et dr lex scripta in. xij. tabulis. q̄ decē a ciuitatibus athenēsiū t lacedemoniorū decē viris fuerūt allate. Et due ad illarū declarationē p eosdē decē viros postea addite. vt dōt glo. in ff. de decē viros. §. deinde. c. 2 Moyses. dis. vij.

Lex falcidia. dis. ij. c. quedā in fi. phibz ne q̄s in testamento plꝰ extraneis legare possit q̄z vt q̄rta ps sit heredibꝰ data dr ā falcidia a Falcidio tribuno autore. Vl' fm Hugo. dcā ē a fabri falce. id est diminutione. q2 iā in pmo singularibꝰ relictis resecat legatis. vt falce resecant segetes.

Lex fauia de plagiarijs. eos psequitur q̄ liberos aut suos vl' filios alienos ab vxre l' de vna potestate ad aliā sbducūt t eos vēdūt fraudulēt inscijs dnis t pribꝰ suis. vt. ff. ad. l. fa. de pla. l. i. t. l. lege.

Lex fusia alias susia vl' suffia canina. nō permittebat in testamēto manumissiones fieri. nisi vsq ad certū modū vl' nūer suor. licz inter viuos sit. Sz hodie ista sublata ē. t imo tamagis hoc liceret in vltima volūtate Et dr cannia forte a q̄dā inducta q̄ canis vocabat

Lex heliasceūa de ditiorū. ē de lata libertate. de q̄ Insti. q̄ t q̄. mo. manumit. nō pos. §. eadē lege heliasceūa q̄ dño minori viginti annis ñ aliter manumittere permittit. q̄z si vindicta. i. vga prouis apd cōsilium. i. apd locū cōsilij sup hoc iusta causa manumissionis approbata fuerint manumiss. vt ibidē ter. inq̄t.

Lex iulia de adulterijs t stupro. psequit adulteros t eos q̄ sine vi nūgies t viduas aut honestas. aut honestē viuētes corrūpūt. aut violāt Et nō solū temeratores aliarū nuptiarū gladio punit. sz etiā eos q̄ cū masculis nefandā libidinē exercē audēt siue nō verentur Inst. de pub. iudi. §. item lex iulia. de adulteris.

Lex iulia de ambitu. punit eos q̄ p ambitū seu ambitionē mūerib⁹ datis ad honores ad officia publica accedūt seu succedūt. de q̄ Insti. de publi. iudi. in. §. sūt preterea. in glo.

Lex iulia lese maiestatis. eos punit q̄ in pncipē aut in rē publicā aliq̄d cōmittūt t machinant. Et cōis tales statuta pena capitalis. Item q̄ vsq ad q̄rtā pgeniē non succedūt nati ab eis nisi p pncipē dispēsēt cū eis

Lex iulia repetundarū loqr de his plectēdis q̄ rpe administracōis aliq̄d acceperīt vt iudicarēt vl' nō iudicarēt vl' aliquē in vincula dūcecerēt vl' non.

Lex iulia de residuis. punit eos q̄ officiū publicū aut admīstracōz habuerūt t rpe admīstracōis sue publicā pecuniā quā acceperīt in q̄dē negocijs erogādā retinuerūt t nō erogauerīt vl' qui rēpublicā quā acceperūt tradendam in cōi erario nō reposuerūt ibidē. sz pones se furtiue t dolose retinuerīt. vt. ff. ad. l. iul'. pe. l. ij. t. l. ij. §. lege.

Lex iulia de vi publica punit eos q̄ vim cū armis fecerūt vl' intulerūt. Et ē pena deportationū. vt Inst. de pub. iudi. §. itē lex iulia.

Lex iulia de vi priuata punit eos q̄ sine armis īferūt in publicacōe tercie ptis bonorū. Qui āt vi rapt⁹ virginis. vidue l' cōmonial'. aut alias fiat facientes t opē flagitio dātes. pena capitis puniūtur. Inst. de pub. iudi. §. itē lex iulia. de vi priuata.

Lex iulia norbana. loqr de latina libertate. vt Inst. de libe. §. libertinorū āt.

Lex iulia de annona. pcurat p illū q̄ facit vl' procurat annonā fieri cariorē. q2 in hac ledit respublica. vt. ff. ad. l. iul' de anno. l. ij.

Lex iulia peculiat⁹ cōpetit cōsilijs illos q̄ pecuniā vl' rēpublicā vl' sacrā vl' religiosā furāt. vt Inst. de publi. iudi. §. lex iulia.

Lex iulia mistellia alias vistellia. hz locū q̄n marit⁹ relinq̄t vxori in testamēto aliq̄d sub certa condicōe si alteri nō nupserit. t condicōe ñ fulta nō tenet heres dare relictū p istā legē.

Lex octēsia lata. i. facta t a rege nomē sortita ē q̄ ea statuit t fecit. q̄ decreuit inter plebē t populū t pncipē q̄ instituit vt nō min⁹ aut plꝰ valeāt plebiscita q̄z lex populi de q̄ Inst. de iu. na. gē. t ci. §. sed t plebiscita.

Lex papia patrū optinet pmia p suscipiēdis liberis. Et dr a Papio autore. alias papiniana a Papiniano autore. vide de hac Insti. p q̄s pso. no. ius. acq̄. in. §. sancitū etiā.

Lex pōpeia de paricidijs. alias parricidijs punit eos q̄ patri. aut matri. aut auo. pauo. aut alicui de consanguineis. aut parētibus suis mortē infligunt.

Lex pōpli antomastici. dr̄ lex p excellentiā.
Lex publicana dcā ē a publicīão p̄tore autoē
Lex rhodia de actu subueīt his q̄z merces cā cōis pcli euitādi electi sūt. z ppt iactū nauis salua facta ē. Quib⁹ dat actio p̄ mgr̄m nauis. vl eos q̄z merces sūt salue. Et dr̄ rhodia ab insula rhodo. alias rhodiis. in q̄ antiq⁹ plimū fuit vsus mercatoz.
Lex satyra. ē q̄ de plib⁹ sil loq̄t reb⁹ dcā sic a copia rex. z q̄si a saturitate
Lex attilia. loq̄t de cōmissiōe tutele in pupillū et p̄sidib⁹ eaz Rhome p̄cano vrbani z maiori pte tribunoz pleb. de q̄ Justi. d attilia. tu.
Lex vitellia. loq̄t de libto appetēte ea q̄ ingenuis tm̄ p̄tūt. puta honores z dignitates. asserēdo se ingenuū ē.
Lex viaz. dr̄ solitaria excellētia.
Lex municipal dr̄ quā aliq̄ cīas ostituit sibi z ē ius ciuile. Justi. de iu. na. gen. z ciui. §. i. in tex. z in glo.
Lex canonica appellat diuina. c. nimis. de iure iurā. z c. de iura. calū. Et lex ciuil dr̄ lex hūana. c. ij. de rescrip. li. vi. Pōt tm̄ ius canonicū dici lex hūana. qz sūt in eo mlta ab hoib⁹ statuta. lz respectu aliox iurū ciuilū dicatur lex diuina. Sil lex ciuil pt dici diuina aliq̄ respectu imo sacra dr̄. z p ipaz q̄s religiosus efficit. vt. C. de legi. z justi. l. leges.
Lexis inf̄ptat pausacō l fīmo. Et in barbaro/lexis. fm̄ Hug. Pap. ꝯo dr̄. Lexis grece. latīe locutio. i. q̄libet syllaba l vox q̄ scribi dz vl pōt.

L ante J

Lia interp̄tat laboriosa Utiq̄z fuit laboriosa i generādo Plures ei doloēs q̄s Rachel fecūditate pariēdi ppessa vl expta ē.
Libamē. inis. n. t. i. sacrificiū l cib⁹. z dr̄ a libo/bo. as. z pdu. ba. Et scias q̄ sic dr̄ in historiis in p̄ncipio Leuit. triplex eoz q̄ offerebāt occurrit discretio. Aut ei erat oblacō de aialib⁹. z sacrificiū dicebat nec añ octauū die natiuitatis poterat offerri. nec eadē die z mr̄ z fet⁹ ei⁹. Aut de sicca materia. vt de similia pane thure. z ppe dicebat oblacō. Aut de liquidis. vt de vino z oleo. qō ppe libamē vl libacō dicebat. lz his noīb⁹ scptura q̄nq̄z indifferenter vtat. Itē alibi dr̄ libamē z libamētū erat sil ia oleo glutinata z vinū. q̄ cū hostia adolebāt. vt q̄si vinū z panis z caro dño offerārur.
Liban⁹. bani. m. s. mons phenicū altissimus dict⁹ sic ppter th⁹ qō ibi colligit vñ fit libatio. fm̄ Hug. Vl vt Pap. dr̄. Libanus est phenicum mons. in quo cedri sunt altissime. Alī liban⁹ ē mons arabie. vbi colligit thus. Sed h liban⁹ arbor ē arabie imēsa atz ramosa. succū aromaticū fundēs. Et dr̄ ppe h liban⁹ p mōte. hec liban⁹ p arbore. h libanū p thure. Dī ār dr̄ Eccl. xxiiij. Quasi liban⁹ nō insatus i mag̃. auctoritate ascribim⁹ Itē liban⁹ ponit pro tēplo. Esaie. xxxij. Cōfusus ē liban⁹ z obstoz/duit. vbi dr̄ glo. Cōfusus ē libanus. i. tēplū. z obsurduit. ne ibi audiāt pces a dño sicut ante.
Libasi⁹. sij. m. s. i. bacchus. z dr̄ a libo. as.
Libatoriū rij. loc⁹ vbi sacrificat.
Libat⁹. ta. tū. i. sacrificat⁹. vl parūp degustat⁹ Et ꝯpōit illibat⁹. ta. tū. i. nō tact⁹.
Libella. le. i. pua libra.
Libellulus. li. dimi. pu⁹ libellus.
Libell⁹. li. plib⁹ modis accipit. pmo ē paruus liber vl codicillus vl cedula in q̄ actor cām et actionē exp̄mit. Et ē duplex q̄dā accusacōis. z ille in crimialib⁹ locū hz. Et q̄dā p̄uencōis. et ille in ciuilib⁹. Et dñt plūa ꝯtineri in libello. vt in his ꝓsib⁹ cōtinet. Quis. q̄d. corā q̄. quo iure p̄tat. z a q̄. Recte ꝯpositꝰ. q̄sq̄z libell⁹ hz. Secōo pōit p pane azymo seu succinericio. vt C. de epis. audiē. l. iudices vbi tex. inq̄t q̄ incerātis dz victuall suba ministrari. vl traditis libellis duob⁹ aut trib⁹ diurnis. Et dr̄ glo. ibi. i. panib⁹ a libū. bi. vl a liba de. q̄d est panis alb⁹ vl succineriti⁹. Tercio capit pro pcib⁹ p̄ncipi oblatis. C. q̄n libel. p̄n. ob. fa. lit. ꝓtes. Quarto p iudice delegato. ff. de offi. ꝯsul. l. nec quisq̄z. Quīto p scptura demādatoz. Sexto p scptura recusacōis. Septio p scptura quaz vir dat vxori quā repudiat. z illa dr̄ libellus repudij. Octauo p scptura appellacōis. ff. de appel. l. i. Nono p scptura quam iudex dat appellāti. sic aplis de appel. c. coz. li. vi. Decio p scptūa instamatoria. q̄ dr̄ libell⁹ famosus. quā null⁹ dz scribere nec dictare sub pena capitis. fm̄ leges. Pro prie tm̄ libell⁹ est scptūa agēs q̄stionē p̄tēs z futurā actionē depromens.
Libens. entis. o. t. i. volūtari⁹. q̄si plena voluntate volens. z dr̄ a libeo. bes.
Liber. ra. rū. dr̄ q nō subiacet iugo fruituris. et dr̄ a libero. as. Jn libertas. tatis. Itē a libēo. as dr̄ hic liber qō in q̄ttuor significacōib⁹ inuenitur. Nā liber. i. coztex. vl coder. bacchus vl ingenuus. lz est dōña in grō. Nā pro baccho vl ingenuo facit gtm̄ liber. beri. Sz pro codice vl cortice liber. bri. Vñ liber. i. baech⁹ vl vir sine cōpede nat⁹. Ac liber est codex vl rapt⁹ ab arbore cortex.
Liber. beri. dr̄ filius ingenuus. quia de libero matrimonio sit natus vl oztus. Nam filij de

libero ⁊ ancilla orti. seruilis ꝺditois sunt. Sē ꝑ eū q̄ nascitur exteriorē statū parētū seq̄t. Liber ten ꝺr bacchus. q⁊ liberat hoiem a cur̄ vel q⁊ mares in cocūdo p̄ eo beneficiū emissis seminib⁹ liberāt. Itē liber mulieb⁊ ⁊ delicato carne ꝛepingit. q⁊ dicūt mulieres ei attulisse vinū ꝓpter excitandā luxuriā vl̄ libidinē. vñ et frons ei⁹ pāpino cingitur. sed iō coronā vitreā ⁊ cornu hz. q⁊ cū grate. ⁊ moderate vinū bibit letitiā ꝓstat. cum vltra modū excitat lites ⁊ q̄si cornu addit. vñ illud. Cum venere ⁊ baccho. lis est sed iuncta voluptas. vñ Ouiꝺ Vina parāt aūm veneri si plurima sumas

Liber bri. ē interior tunica vel ps corticis. q̄ ligno adheret. ⁊ ꝺr a libero as. q⁊ liberat ⁊ defēdit interius lignū. vel q⁊ iste interior cortex defendit ab exteriori. vel ꝺr liber a liberato cortice. i. ablato. Est em̄ mediū q̄ꝺ dā inter lignū et corticē. Jñ liber dicitur in q̄ legim⁹. q⁊ ante vsuz carte vel mēbrane ꝛ libris arbor̄ fiebāt volumina. ⁊ ꝺpaginebāt. Vñ ⁊ scriptores a libris arbor̄ librarij vocāt. Et inde dicti sūt bibliopole ⁊ antiq̄rij. Sed librarij sūt q̄ noua scribūt ⁊ vetera. Antiq̄rij q̄ tm̄ vetera. vnde ꝺicti sunt. Vel ꝺr liber a libertate legētiū. q̄a olim solis liberis studiū legēꝺi ꝺabat

Liberal' lis. ꝑ. t. ⁊ h̄ le. i. larg⁹ human⁹ benignus. s. q̄ libēter ꝺonat ⁊ nō murmurat. Jñ liberalitas tat̄. i. largitas hūanitas benignitas ⁊ ꝑ libertate inuenit. sed ꝓpie libertas ē ꝺonitionis. liberalitas ꝙ bñficētie ⁊ largitat̄. Itē liberal' ꝺr q̄ꝺ ad liber̄ ptinet. Vñ q̄ꝺā artes ꝺicunt liberales. q⁊ nō nisi liber̄ licebat eas ad discere. vel q⁊ volūt liber̄ ab omni cura ⁊ sollicitudine Vñ paupes studere nō possunt. q⁊ non sunt liberi ab omni cura. ꝓpter defectum rer̄ tpaliū. Libertas est natural' facultas ei⁹ q̄ꝺ cuiq̄ facere libet. nisi q̄ꝺ vi aut iure ꝓhibetur Jnsti. de iur. pso. i ꝑn. Et h̄ facultas. q̄uis late pateat. tñ ei q̄uis resistit de facto. vt q̄n ñ possum⁹ q̄ꝺ desider am⁹. vel de iure vt q̄n ñ facere furtū aut rapinā ꝓhibemur

Libertas latia fuit libertas q̄ hēbat. q⁊ si moreret ille cui ꝺabat libertas tūc tenuit. s̄z si supuixit tūc nō tenuit. Sz hodie ē correcta p. l. i. C. de lati. liber. to ll.

Libertas fidei cōmissoria ē quā testator ꝺirecē voluit ꝓpetere. sed p manumissionē alteri⁹ c⁹ fidei h̄ ꝺmisit. s. vt manumitteret

Libertas testamētaria ē q̄ ex ipso testamēto ꝺirecte ꝓpetit. C. de testa. ma. in ꝑn. in glo.

Libertas vindicta ē q̄ fit p vindictā. C. de vi. ꝺic. liber. in ꝑn. glo.

Libertus ti. ē q̄ ex suo fcūs ē liber q̄si liberat⁹ a iugo futur̄s. Jñ liberta te. q̄ de ancilla fcā ē libera. Et h̄ libertin⁹ ni fili⁹ liberti. ⁊ hec libertina ne filia liberti. quasi de liberto natus vel nata. Et libtin⁹ na nū. ad libtū ptinēs. Itē libt⁹ cōponit collibt⁹. l' collibta q̄ l' q̄ cū alio ē libt⁹ l' libta l' fit. Est g̃ ordo fu⁹ libt⁹ q̄ de suo fit lib Itē collibt⁹ l' manumissus. libtin⁹ fili⁹ libti. fili⁹ libtini simpl'r iā lib. Vñ. Libt⁹ ꝑm⁹ libtinusq̄ scōs. Terci⁹ ē lib posterita sq̄ sua. Jn legib⁹ āt ꝑ eodē h̄ñt libt⁹ collibt⁹ libtin⁹. s. ꝑ illo q̄ ex iusta cā a futute manumiss⁹ ē. Magister āt i hystoriis sup illō Actuū. Surrexerūt āt q̄ꝺā ꝺ synagoga libtinoꝝ sic ꝺr Libertina regione dicti. l' libtini. i. manumissi. q̄ cū ꝑ us fuissent fuī postea fuerūt libtati ꝺonati. et sic fuerūt de fuili ꝺitōe q̄ ꝑmo fidei restituerē

Libertus aboztiu⁹ ē q̄ in testamēto ei⁹ q̄ abozt⁹ ē. i mozt⁹ manumittit

Libertus assignatici⁹ ē. quē ꝑson⁹ ei⁹ ex liber̄ suis esse velit. ipm assignauit.

Libya bye. filia fuit Epasi q̄ reg⁹ libye posse dit. ex c⁹ noie tra illa ꝺcā ē libya. Jñ libyc⁹. ca. cū. ⁊ h̄ ⁊ hec libes. l' libys. i. libyc⁹. Et h̄ libyc⁹ vent⁹ flās a libya. q̄ al'r ꝺr afric⁹. Et liby⁹ bya. byū. i. libyc⁹. ⁊ hi ⁊ he libyes indeclinabile q̄ꝺaz populi libye. Vñ Ezech̄. xxvij. Perse ⁊ lidij ⁊ libyes. Et ꝺr libya tcia ps orb Vñ Lucanus in. vi. Europā miseri libyā asiāq̄ timē.

Libyana. ne. q̄ꝺā gen⁹ charte sic ꝺcā ad honorē libye. ⁊ libyan⁹. a. ū. i. libicus.

Libido. dinis. f. t. i. voluptas vl̄ luxuriosa volūtas. ⁊ ꝺr a libet. vl̄ a libero. q̄ puellaꝝ corpoꝛ depingit. Jñ libidinosus. sa. sū. voluptari⁹ vl̄ luxuriosus. q⁊ facit q̄ꝺ libet. Et libidine⁹ nea neū Et f̄m⁹ Pap. Libido cupiditas ai ē Sūt āt multe varieq̄ libidines. sicī vlciscēꝺi q̄ ira vocāt. l' h̄ñꝺi pecuniā q̄ auaritiā notāt. ⁊ cetere. Cū igr̄ nō addit cui⁹ libido nō solet aīo occurrere nisi illa q̄ in carne illa corruptibl'i pl⁹ oībus seuit. Hec āt sibi nō solūmō corp⁹ verū etiā itrisec⁹ totū ꝺmouet ⁊ vēdicat hoiem.

Libitina ne. dea libidinis. q̄ꝺ etiā ꝑ feretro ⁊ morte accipit

Libit⁹ ta tū. pe. cor. ꝺr a libet. ⁊ ꝺpōnit illibit⁹ ta tū. i. ñ libit⁹. Et h̄ libit⁹ t⁹. ⁊ h̄ libitū ti

Libra bre. f. p. pficit. xij. uncis. ⁊ inde habet pfecti ponderis gen⁹. q⁊ tot ꝺstat uncijs. quot mensibus annus. ⁊ ꝺr libra quia sit libera. et cuncta in se pondera p̄cedentia vel minora cōcludat. Et nota q⁊ libra ꝺicuntur viginti solidi. quia tantum solent ponderare. Item libra ꝺr q̄ꝺam signuz in celo. quod sol intrat

in septembri. ꝛ dr libra qr tūc dies ꝛ noctes eq̄ntur. Et ꝓponit libra. ḥ ꝛ hec bilibris ꝛ ḥ bre. i. duaꝝ librarꝝ pond⁹ vel mēsura. ꝛ sic tri libris ꝛ q̄drilibris. ꝛ p. li. sicut ꝛ libra naturalr p. li.. sed liber b ri cor. li. Vñ. Pro centū libris nolo carere libris

Libramentū ti. i. equamentū

Librari⁹ ria riū. qđ ad libra ptinet. Itē librari⁹ vel librarius. dr q̄ vel q̄ in libra apponēdo pondera causas rez determinat. vel dr tenēs libra. Itē librari⁹ vel librarius dr funis vel ancilla. qr ad libra. i. ad mensurā cibū accipiant Itē librarius vel librarius scriptor vel scriptrix q̄ vel q̄ scribit libꝝ vel libros vendēs vel custodiens. ꝛ p. li. vñ Hester. viij. Scribis ꝛ librarijs regis

Librellū li. q̄dā flos. ꝛ dr a libro as. qr crescendo cito sursum libret

Librilla le. est bacul⁹ cū corrigia plūbata ad librādū carnes. Et librilla dr instrm librādi i. pcutiendi lapides ī castris. s. mangan⁹.

Libripens dis dr tenēs libra. qr ꝛ manu e⁹ pendeat libra. vel qr libra pendentē sustineat. vñ Ner⁹. Qui libra tz appellat libripēs

Libū bi. ē panis īmolatici⁹. s. q̄ sacrificat vel offert. alio noie dr placēta. vñ Numeri xxviij Preter holocaustū sempiternū ꝛ libamen⁹

Liburnia nie. q̄dā regio cui⁹ hoies sūt agiles et ad currendū habiles ꝛ veloces. Iñ liburn⁹ a ū. gētile. Et qr liburni sūt veloces. ō pua nauis ꝛ habil⁹ ad currēdū dr hec liburna ne. Et qr sūt liburni sūt adeo agiles ꝛ veloces. ō ab ill⁹ dr ḥ liburn⁹ qđā gen⁹ curr⁹ velocissimi. vñ Iuuenal⁹. Diues ꝛ ingēti curret sup ara liburno Et ab eadē rōe dr ḥ liburn⁹ ni. pco l' discursor. vñ Iuuenal⁹. Prim⁹ clamāte liburno

Licētia tie ꝓpe ē abusio ꝛ ipropetas cū aliq̄s dr ꝓcessiōe cōi l' aliq̄ facit qđ nō dz. vel ꝑ arrē Vñ licētia autoris dicim⁹. cū corripiūt pductas. vel pducūt correptas. ꝛ dr a liceo ces vl' a licet. qđ est licitū. Iñ licens entis ti. addita a fit licētia. Itē dr q̄cunq̄ ꝓcessio. Itē licētia dr ꝓm eat⁹. qđ vulgarit dr ꝓmeatio. Iñ licentiosus sa sū. i. lasciu⁹ cui oia licent

Lycia cie. regio est. Iñ lycius cia ciū. pe. cor. vñ Ouid⁹. epi. Sāguie tricolomi lycia tepefecerat hastā. Autores tñ q̄nq̄ poetica licentia penul' istius nois pducūt

Liciatoriū rij. lignū in quo licia inuoluit

Lychnos grece latine dr lux. vel lumen vl' lucerna. Iñ hic lychnus ni. vel lychn⁹ ni. in eodem sensu. s. funis cādele q̄ ardet in cādela. vel cincēdela lucerne. Et dicūt sic qr dent lumē et ponunt q̄nq̄ p ipsis cādelis vl' lucernis. vñ Virgili⁹ in pmo eneid. Fit strepid⁹ tectis vocū qz pampla volutāt. Atria dependēt lychnis

Licinū nij. gen⁹ vestis dem a ligo as. qr texta e⁹ ligata ē p totū. q̄si lignū. ꝛ ē. c. positū p g

Lyciscus sci. ꝛ hec lyciscа sce. dr a lycos qđ ē lup⁹. ꝛ cynos qđ ē canis. Et vt dr Plin⁹ Lyciscі vel lyciscе dicūt canes nati ex lupis ꝛ canib⁹. cū forte inter se ꝓmiscent

Licitatio onis. f. t. ē ꝓprie q̄n aliq̄d vendit ꝛ emptores sup se augmentū vel diminutōem faciunt. vel sponsionē vel ꝓmissionē. Vñ ꝛ sepe licitatio dr sponsio vel ꝓmissio. ſ. ꝓprie p dicto mō facta.

Licitarij dicūt q̄ emendo vendēdo vel ꝓdu cendo rem aliquā vel negociando aliqđ aliō. plus offerēdo alter alteri ꝓtendit supare.

Liciū cij. filū innodatū tele p qđ stamē trahit et licitur.

Lycon vel potius glycon grece latīe dr dulce

Lycos grece. latīe dr lup⁹ ab auiditate vl' rapacitate. qr rabie rapacitat⁹ q̄ inuenit trucidat

Lictor oris. m. g. q̄ ꝛ officio portat gladiū et securi aū regē vel imperatorē. vt ad puniendos reos pūto sit. ꝛ dr a lito tas. q̄si litor. qr litat interficit reos Vñ ꝛ q̄cunq̄ regi vel iudici vl' alicui pūidi obsequūt ad punitēdos reos lictores dicunt. Itē lictor dr portitor cadaueꝝ. s. q̄ portat cadauera ad bustū l' ad sepulturā Itē lictor pt dici leccator. vl' q̄ lingit. ꝛ tūc dr a ligo gis.

Lydia die regio ē. Iñ lyd⁹ da dū. ꝛ lydi⁹ dia diū. vñ Ezech. xij. Ethiopia ꝛ lybia ꝛ lydij

Lien enis. m. g. i. id ē splē. ſ. lyē p y. i. ven⁹

Lienon. i. leue.

Lienteria rie dr a lienon. qđ est leue. ꝛ enteria qđ ē intestina. q̄si molle intestinū. qr abū tāq̄ p aliena intestina nullis obstantib⁹ facit p labi. qualēcunq̄ em cibū accepit incoctū egerit. Iñ lienterie⁹ ca cū. q̄ talē infirmitatē patit

Lyeus lyei. m. g. i. bacchus. vl' vinū dictū ab eo q̄ curā soluat. Iñ lyeus ea cū. i. bacchicus Et p. pe. vñ Ouid⁹. de arte. Turpe iacēs muliер multo madefacta lyei

Lignum ni dr a lychnos greco. eo q̄ incensū ꝓuertatur in lumen. vel quia ꝓuersum in ignem lumē faciat. vel quia aptum est flammis et liminibus. Inde ligneus nea neum. ꝛ ligno existens. vel ad lignum ptinens. ꝛ hoc lignarium ry. locus lignoꝝ. vel lignoꝝ acervus Item hic lignari⁹ generalr opifex lignoꝝ appellatur.

Ligo onis. m. g. i. sarpa qđđā instrumentuꝝ

rusticanū ad fodiendū aptū. et dr a leuo. as qr leuat terrā. Vñ ligo q̄si leuo et ligones. q̄si leuones. Et pdu. pe. grī. sed ligonis ligones nomen gentile eā corripit.

Ligula. le. i. pua fascia vl' corrigia cū qua aliquid ligat. Jñ ligulat⁹. ta. tū. i. ligulis ligat⁹. vl' plen⁹. Et ḥ ligulat⁹. ti. i. coqu⁹ cui mlte ligule sūt necessarie ppt veteres pānos q̄s induit

Liguria. rie. q̄dā ꝓuincia in qua sunt vercelle nouaria mediolanū. papia. dicta sic ab abūdantia legumis. Jñ hic et hec liguris vl' lig⁹.

Ligurinus. rie. m. g. q̄dā lapis ꝑcio guris. gētilesus dictus a lynx. qr sit ex vrina lincis tpe indurata. Vñ Exo. xxix. Ligurius achates.

Ligusticus. ca. cū. pe. cor. dicitur a liguria. vñ Juuenalis. Nā si pcubuit q̄ sara ligustica portat. Jtē hoc ligusticū. ci. quedā herba a liguria dicta. quia abundat in liguria.

Ligustrū tri. q̄dā flos dictus a liqueo. ques. qr cito liquet et marcescit. Vñ virgil⁹. Alba ligustra cadūt vaccinia nigra legūtur.

Liliū lij. dr flos lacteus. r quedā herba lactei coloris. sil' dr liliū a lacte. quasi lacteū. r lilia quasi lactea. quor candor ē in folijs.

Lima. me. f. g. ē instrumentū fabrile r ferreum quo metalla rodūtur poliūtur. minuūt. r purgant. r dr a lim⁹. qr limū aufert de metallis.

Limaca. ce. f. p. r limax. cis. p eodē verme. qr in limo morat̄. vel de limo nascit. qr totus est imundus et limosus.

Limarius. rij. i. retarius. et dr a lim⁹.

Limas atis. f. g. vestis q̄ ptendit ab umbili/co vsq; ad pedes. r dr a lim⁹. qr inferi⁹ in extremo sui habz limbū limū. obliquū. et eadez vestis dr limus. Hac publice vtebant serui et

Limbell⁹. li. dimi. i. puus limbus. /coqui.

Limbul⁹ li. dimi. i. puus limb⁹.

Limbus bi. quā nos ornatū dicim⁹. fascio/la ē q̄ ambit extremitatē vestiū. aut ex filis. aut ex auro ꝓtexta. assumptaq; extrinsec⁹ in extrema pte vestimēti. vl' chlamidis. Dicit̄ tñ limbus vñcunq; fiat talis ornatura. Dr etiā limbus q̄q; circūitus cuiuslibet rei vel ora maris. vl' vestis vl' chlamydis. Jñ limbosus. sa. sum. limbo ornatus vel plenus. Jtē limb⁹ ponitur p quadā pte iferni. Quatuor em̄ sūt loca inferni. s. infern⁹ dānator. limb⁹ puerorū purgatorū. et limbus patrum.

Limen. nis. ē termin⁹ dom⁹ vel in foribus. domor p qđ intratur. dictū a limes: Nā limina ostior dicūtur a limes. qr transuersa: vt limites sunt. et p ea sicut p limites in agros. in domū introeatur vel exeatur. Jñ hic r hec liminaris et hoc re. ad limitē ptinēs. Et hoc limiare ris idem quod limen:

Limes mitis: m. gi. callis. et dr a lim⁹ qr p trā uersum ducit r extra viā. Vel limes ē termin⁹ agris posit⁹ vl' pratis seu cāpis. vl' etiā dr meta. Jtē limes est regionū vl' finiū: Limē vero editū. Et limes cor. pe. gei. Vñ Prosper. Augusto virtus limite celsa petit:

Liminarche: dicūt ꝓncipes locor. in qb⁹ sūt diuersar. puncia. aut regnor diuersor limites et termini. Jñ colliminarche q̄ ꝓsima oppida vel ciuitates tenēt trās limitē locor.

Liminis⁹. ci. ḡula inter duos pūctos iacēs. r dr a limo as. i. obliquo. qr ex tranuerso iacet: Et ponit̄ in his locis. q̄ facre scripture interpres eodē sensu: sz diuerb sermonib⁹ trāstulerūt.

Liminū: nij: n. s. i. captiuitas exiliū. expulsio extra limē vl' extra domū. Et ꝓponit̄ postliminiū. nij. i. reuersio de exilio ad iura que amiserat vel ins qđ q̄s vēdicat sibi sup reb⁹ suis p⁹ reuersionē exilio. vide infra loco suo.

Limis. mis: ꝺ. t: et hoc me. et lim⁹: ma: mū. i. obliquus vel distorq̄ns oculos. s: strabo: Jñ hic limes. mitis. i. callis. Et inde ꝓponit̄ ḥ et

Limitan⁹. m. de⁹ q̄ p) hec sublimis. r ḥ me. est limiti q̄ ecc̄ termi⁹ dr. r dicit̄ a limes. itis.

Limosus. sa: sum: i. plenus limo.

Lympha: phe. i. aqua. r dr a nympha mutata n. in. l. Lympha etiā dr q̄dā hūor vl' spuma ī frōte canū q̄ dispersa p caput insaniūt et in rabiē vertūtur. et dr a lympha liquore. qr ad modū illi⁹ discurrit: vel qr pacientes hoc vitiū vi

Lymphatic⁹. ca. cū. i. in) rant et timēt aq̄m sanus: r dr sic. eo q⁹ aquā timeat. quē greci hydrophobā dicūt. Et dr ppie lymphatic⁹ q̄ vitiū ex aqua ḥbit. e⁹ vitiū ē huc r illuc cursū ire sumpto vitio a fluore aque. Sz iā poete vsurpant nomen hoc generaliter p furiosis: Und lymphatic⁹ ppie dr canis. a lympha quā hz et hinc translatū est ad aliā.

Lympidus da. dū. purus. lucidus. clarus. manifestus. q̄si lymphidus. Et ꝓpatur limpidus dior. dissim⁹ Vñ Ezech. xxiij. Sup limpidissimā petrā effudit illud.

Limula. le. dimi. i. parua lima.

Lim⁹. mi. f. g. terra humida r cenosa. sicut q̄ ēt̄ pfūdo aq̄. r dr a leuis. Jtē adiectīe declinat̄ lim⁹. ma. mū. i. obliqu⁹ vel distorq̄ns oculos. s.

Linari⁹ rij. i. retiari⁹. r dr a limū. Et) strabo linari⁹ ria nū. r hoc linarū. i. loc⁹ vbi abūdat

Linea. nee. ē chorda cū q̄) linū vl' semē lini. aliq̄d dirigitur r dr a linū. ni. eo q⁹ fiat ex lino Et si nō fiat etiā de lino tñ linea. dr. Et etiā signū qđ p lineā fit dr linea. vt in scriptura. Et linea etiam longitudo dicitur sine latitudine.

Itē linea ē collectio psonaꝝ ab eodē stipite descendentiū. diuersos gradus ꝓtinēs ⁊ nūeros distinguēs. Itē in veteri testamēto appellat linea stricta. camisia totū corpꝰ opiēs. q̄ ita strictis manicis adherebat corpi. vt nulla inesset ruga. et ꝛescēdebat vsq; ad pedes. vñ grece poderis. i. talaris dicebatur.

Linearis. ɔ. t. ⁊ hoc re. qđ ptinet ad lineā. ⁊ cō ponitur interlinearis. ris. ⁊ hoc re.

Lineus. nea. neū. đ lino exp̄s. vel ad linū per

Lingua. ue đr a lingo. gis tinēs. ⁊ đr a linū q; ea lingim⁹. vl̄ đr a ligo. gas. q; ligat verba. ⁊ voces p articulatos sonos. vel đr a ledo dis q; ꝛentib⁹ illidit. Sicut em̄ plectrū chordis. ita ligua illiditur ꝛentib⁹ ⁊ vocalē efficit sonū Jñ linguos⁹ sa. sum. i. loquela plen⁹ ⁊ abūdās scz loquax. Et linguatus. ta. tū. q̄ magnā hz lingua. vel in lingua potēs. Itē ligua ponit p līguagio. Ulñ. ꝑma Lor. xiij. Siue lingue cessabunt. Sūt aūt tres lingue sacre. s. hebraica greca ⁊ latina. q̄ marie toto orbe colūt Et his linguis titul⁹ sup crucē dñi fuit script⁹. vt habet Jo. xix. Itē lingua est equiuocū. Ulñ. Est instrumentū modus ac ydeoma loquēdi. Exa/mengz libre lingua vocari solet.

Linguax. cis. ois. g. i. multū loq̄x. assidue lo/quēs. copiosus lingue. Jnde linguacitas.

Linguilata. te. f. p. piscis qui formā hz ligue. vel auguratrix siue incantatrix mulier.

Lingula. le. i. parua lingua.

Liniamentū. ti. i. dispositō. sil'itudo vl̄ figura

Linifex. ficis. pe. cor. tā in ntō q̄z /sil'itudis in grō. q̄ vl̄ que facit vel opatur linū.

Linificiū. ficij. ē ipa lini apatio.

Linipes pedis. m. g. et hoc linipedīū. dij. i eo/dem sensu. scz lineū calciamentū.

Linistema. matis. ē vestis ex lino et lana cōtexta. ⁊ đr a linū ⁊ stamē. q; in stamīe linū. et in trama lanā habet. et p du. ste.

Linna. ne. f. p. i. sagū q̄drū ⁊ molle. et ē gallorū. Quibusdam em̄ nationibus sua cuiqz p/pria vestis ē. vt parthis. sarabere. gall' lineger manis. renones. hispanis. stringes. sardis. ma struce. Et a linna. linnat⁹. ta. tū. i. linna īdut⁹.

Linos⁹. sis. f. t. morbus splenis. et đr a liē. qđ ē splen. Et hic linos⁹. sa. sum. ⁊ lienos⁹. sa. sū. i. splenetic⁹ q̄ patitur in splene. Ulñ Plautus. Cor vt opinor lienosum habet.

Linter teris. f. t. i. pua nauicula dicta a linio. q; vadit ⁊ currit sup aquā quasi liniando. et

Linteū. tei. i. velū. qđ i lectulo. /cor. pe. gti. sternit vl̄ mātile. ⁊ đr a linū. ni. Jñ hꝫ lintea/mē minis. qđ i lectulo sternit. ⁊ pd. pe. nti. Et a linteū đr hꝫ linteolū. li. dimi. Ulñ Ezech. xij. Falcietur linteolis.

Linū. ni. đr a lenis. q; sit molle ⁊ lene. Vl' grece dicūt linatin. ⁊ inde nos dicim⁹ linū.

Lynx. cis. incerti. et hec linca. ce. p eodē aiali. qđ vulgo đr lup⁹ ceruari⁹. et đr a lycos. q; in lupoꝝ genere numerat. ⁊ ē eis sil'is Et đr lynx oculos hñe tā acutos vt etiā visu parietes penetret. Jñ đr lynceus. cea. ceū. Et hꝫ lynce⁹. cei dictus fuit q̄dā hñs oculos tā claros ⁊ tā acutos q; exp̄s in silicia vidit naues exeūtes đ africa. vt đr. Item lynceus cei. quidā mons archadie dictus sic ab abūdantia lupoꝝ

Lynxa. xe. dicta ē ꝛa bestiaꝝ. Hec dea splendor vel vinacitas visus intelligit. Dicit aūt hec ꝛa mag. s ꝛa bestiaꝝ q̄z hoim. q; acuti⁹ vident bruta aīalia q̄z hoīes. Ulñ nocte hñt sui visus ꝓtempamentū. q; tūc aliqua inueniunt obstacula ꝛ die aūt quia nulla inueniūt. fere

Lipper⁹ra. p. i. tener. mol'. đlicat⁹ nihil videt

Lippitudo. dinis. lachrymatio vel putredo oculi. et dicitur a lippus. pi.

Lipp⁹. pa. pū. p geminū. p. đr q̄ hz oculos lachrymātes q̄dā marcore plenos. et đr a pus. i putredo. i. a putredie oculoꝝ vt deriuatio sumatur ab vltima sillaba. q; aūt đr lippus. q̄si liq;ē putridū p ocl'os emittēs pot⁹ē etymo. q̄z

Lipsanū. ni. grecū ē ē ge. neu. Pro ꝓpositō. prie lipsana dicūt reliq̄e q̄ remanēt fm Hug. Jnueniť etz lipsanū vt quidā dicūt. p vase in quo ponūt ossa scoꝝ. Pap. etiā đr in q̄dā libo Lipsana reliquie. Jo. epus in quodā fmōe ex annūciatione dñica dicit. Palestina lipsanū Abrahe hz Joseph ossa vnū amplectit sepulcrū. Moysi nec inuenitur sepulchrum.

Liquamē. inis. n. t. et hoc liq̄mentū. ti. p eodē

Liquamē. ꝑprie đr piscū. q; soluti in salsamentū piscículi eundē humorē liquāt L⁹mōi liquor đr salsugo vel muria. sed ꝑprie muria. đr aqua sale cōmixta ⁊ affecta gustu in modū

Liquescentia. tie. f. p. i. apparētia /maris. vel ꝛfect⁹ vl̄ liq̄ditas. ⁊ đr a liquescēs. tis.

Liquidus. da dñ. i. fluidus. manifestus. dar⁹ pspicuus. et đr a liqueo. ques.

Liquor oris. m. t. aq̄ humor. soluta puritas.

Lyra. re. f. p. đr quoddā instr̄m canēdi. et đr a lyrin. q̄si a veritate vocū. q; diuersos sonos efficit. ⁊ cor. ꝑmā. Itē lyra đr sulcus. ⁊ ꝑpe aratri. et pdu. prima. Ulñ Pollice tango lyrā sacio cum vomere liraz.

Lyricen. inis. m. g. i. cū lyra canens

Lyricina. ne. mulier que cū lyra canit.

Lyricus. ca. cū. i. dulcis et suauis. et đr a lyra Ulñ carmīa Oratij dicūť lyrica. q; cū lyra cātabāť. vel a lyrin đr lyricus. ca. cū. i. vari⁹ vel

diūsus Et hinc carmia Oratū dicūf lyrica a varietate carminū q̄ ieis ꝓtinēf. Et lyrici poete q̄ lyrica scribēbāt Itē lyric⁹ ꝓpoīf plyric⁹ cū .i. dulcis lyric⁹ t ōlcābil' sr̄ alios. l'sr̄ cātū lyē Lyrin grece latine dr diūsitas l' varietas

Lis litis. f t. dr a limes mitis. q. ꝓmittit inter duos t mora finit. Rixa inter multos t iniuria ꝓstat. Et dr lis a ꝓtētōe limitis q̄ agros diudit. vñ Limes erat positꝰ litē vt discernēt. agri Et pdu. i. añ t. vñ q̄dā. Absentis ptē studeas in lite tueri Et scribit litiū gtūs plis per t. t etiā retinet sonū. r. lz ponat in ī dua vocales. t h ad drāz de liciū cū Et facit actūs plures l'is. vñ Licero i frumtaria Sedasti (inq̄t) etiā litis illoꝝ.

Litē pendē lis ꝓtestatōz eē l'litē i certo esse. cū tñ ābiguꝰ sit eiꝰ exitꝰ t euētꝰ. Hā lis t iudicioꝝ euētꝰ ē incertꝰ. ff. de pcul. l. qd dr rel'f.

Litē ꝓtestari dr qñ actor ꝓponit intētōz suā et actōz coā iudice ꝑ aliquē. t ille stati negat tūc ē lis ꝓtestata. t dr pendē. nā in supēso sūt. oia donec lis sopiat. i. finit. l'ad supiorē negociū trāsmittat

Litis ꝓtestatō ē negocij p̄ncipal' ab actore et reo hīnde fcā narratō. quā naratōz p̄cedere dz libell⁹ nisi forte de ꝓsensu ptiū remittat

Litigiosa res sup q̄ lis mouef vl' mota ē

Litis q̄si ꝓtestatio ē. qñ aliqs ꝓuēt⁹ i iudicio sup rb⁹ mobilib⁹ q̄s possidet noīe alieno. noīat dñz i iudicio t accipit iducias ad denūciādū dño vt ad iudicē veiat l' mittat. si ipe dñs nō ꝓpareat i termio sibi dato tūc lis ē q̄si ꝓtestata ꝑ dñz sū hēf ꝓtestata ad ītrūpēdū lōgi tpis p̄ scriptōz. vt i. c. qm̄ frequnt. §. i alijs. ff. q si sup

Lisa vl' lisan hebraice dr /vt lit. nō ꝓtest. apl's grece missus latine ſm Pap.

Lisciuū uj dr a lirē qd ē aq̄ qz fit cr aq̄ mixte

Lisis interptat solutio /ta cineri

Listrimos ē cū pl'es sensus ivnū locū breuit erpditos coaceruat. t cū q̄dā festinatōe decurrit. vt Cicero rēpublicā q̄ritās vitāq; hoim cōiuges liberos ſm Pap.

Lithargyrū gyrij. purgam̄tū argēti qd spūa argēti vocāt. t fit cr argēto t plūbo. t dr a lithos qd ē lapis t argyros qd ē argētū. Idē t h lithargyr gyri dr. Jū lithargyric⁹ ca cū qd fit de luthargyro l' qd ptinet ad lithargyr

Littera re. f. p. sic diffinit. Est mīma ps ꝓpositē voc. vl' ē vox idiuidua q̄ scribi pt. t dr a lego t iter l'itero q̄si legitera qz legēdi ꝑbet iter vel qz legēdo iterat. Jū h t hec l'ral' t b le. vt scia l'ral' q̄ de lris tractat. l' q lratū efficit Itē a lra dr h lrat⁹ tu. t h lratoz oris. t lratus ta tū

Lrator vl' lrat⁹ nō dr ille q̄ hz mltos libros t ispicit t fuoluit. vt moach⁹ q̄ ꝓpe pt dici antiq̄⁹. qz ātiq̄s hystorias hz ad manū. sz ille dr lrator l' lrāt⁹. q̄ ex arte de rudi voce scit fōrre lras t diūgē i sylbis. t sylbas i dcōib⁹ t dcōes i orōib⁹. t orōes sic ꝓgrue ꝓferre t accētuare. Vñ Hyero. sup Matth. Lrātor inq̄t erat q̄ grāmatus grece dr

Litteratoriꝰ ria riū qd ptinet ad lrās vel ad litteratorē. vl' qd tractat de lris. vel qd efficit litteratorē vel litteratū

Litterariꝰ ria riū. idē qd litteratoriꝰ. vel lris plenꝰ. vñ Augl'. de ciui. dei. Cū q̄dā lrāriꝰ varronis opa ꝑdicaret

Litterula le. dimi. i. pua lrā

Lithimos. i. ipatiētia calcata vel crudelitate irrisa. t dr a lithos

Lithos grece latie dr lapis.

Lithostratū ti. n. s. t h lithostrata te. i. pictura arte elaborata. t dr a lithos qd est lapis, t stratos qd ē variatio. Fit āt puul' cristis acta pillis. i. q̄dratis lapillis tinctis in varios colores. Idē dr lithostratos. t h lithostratꝰ. Vñ Joan. xix. In loco q̄ dr lithostratos. Est g̃ lithostratos variato colore ī pauimēto. t dgeries diūsoꝝ lapidū diūsoꝝ coloꝝ. l' pauimtū vel opꝰ mirifice fctm. l' etiā aliud opꝰ dūtaxat sit lapidū varioꝝ coloꝝ. Et nota q̄ glo. iterlineari. Joan. xix. dr. Lithostratos grece. i. iudiciū vel iudiciale latine

Liticē cinis. i. canēs cū lituo. t dr a litus t cano. Jū hec liticina ne. pr. coz. mulier q̄ cū cornu cātat

Litote tes. l' litota te. vt ait Brecis. sub scema te. iterptat minꝰ dicēs t plꝰ fcās. vt Nō nouꝰ imo vetꝰ. Iste nō ē ispicēs. sz sapiēs. Benꝰ t spēs nō videt simpl'r dici imo multipl'r. Et munera nr̄ spnas p libēt suscipias. Vl' ecōuerso cū plꝰ dr t minꝰ fr. vt dr Pap. Et vt dr doctrinale. Fiet ꝑ ea firmādo negatio bina. Et sic litote fit cū dne negatōes vnā faciūt affirmatōnē. vt Hedeo nec nō t scribo. t dr a litō. qd ē dissolutō. qz due ptes resoluūt ī vnā

Litura re. i. deletio vel fedītas. nō q̄liscūq; sz marie lrāz

Litꝰ toris. n. g. ē terra aque vl' mari vicina. t dr a ledo dis. qz fluctu elidaf vel illidaf. Vel dr a lito tas. qd est sacrificare. qz marinarij periculis marinis liberati. i litore solēt dīs marinis litare. vñ Donatꝰ dr in ꝓmēto sup Virgilij. q̄ litꝰ dr locꝰ iurta altare. vbi litatio. et mactatō bestiaꝝ fiebat Seruiꝰ āt ꝓdicit ei dicēs hoc nō valere. qz ꝑma huius noīs litus

pducik. vñ Ouid. epi. Nō pfectur litora bo/
bus arat Sz ṕma hꝰ ꝟbi lito corripik. hoc tñ
magis frivolū ē. qz sepe syllaba q̄ pducik in p̄
mitiuo corripik in deriuatiuo. vel ecōuso Uel
litt⁹ dr a ligo as. qz ligat terrā. Jñ litore⁹ rea
reū. r h̄ r h̄ litoral. r hoc le Jnuenik etiā litus
ta tū a lino nis. r cor li.

Litu⁹ tni. m. s. i. corrnu ḡcile. r dr a lito as. qz
eo ꝛuocabāt ad litādū. Litu⁹ etiā dr bacul⁹.
curu⁹ q̄ augures vtebāt l' pastores. r tūc ē. f. g
Liuens entꝫ. i. niger liuid⁹ inuid⁹

Liuid⁹ da dū. niger. subniger irat⁹ inuid⁹. r
dr a liuee ues

Liuor oris. m. r. i. liuiditas. vl' īuidia dolor l'
vuln⁹ fm Hugꝫ Pap. dr. Liuor macula nīg
nigredo l' inuidia Prope āt liuor ē plaga ꝟgan
flatio vulneꝛ cū pallore. Et p. ṕmā. vñ Ouid⁹.
Pascit i imis. liuor p⁹ fcā q̄escit

Lixa xe. m. p. i. mercēnari⁹ puta q̄ seq̄t exercitū
i expeditōe r portat aquā ad op⁹ exercit⁹ i castrꝫ

Lixabūd⁹ da dū. q̄ latꝫ īcedit passib⁹ ad mo
dū lixe. vel fil' lixanti.

Lixen. i. aq̄. r dr a luxos q̄si luxē. qz sit soluta

Lixiuiū uij. i. lisciuiū. r dr a lixen

Lixor oris. m. t. portitor aq̄.

Lixus xa xum. i. in aq̄ coct⁹.

L ante D

Locator oris ē ille q̄ rē aliquā p certo p̄cio vl'
certa mercede alicui vtendā ꝛcedit. vl' aliū re
sua mercede sibi ꝛuēta vti pmittit. vt cū loco
tibi domū meā ad hītādū. in ea ego dicor lo/
cator. Tu ꝟo q̄ sic vteris seu ad vsuz recipis
ꝛductor nūcuparꝫ. vt in. i. c. re loca. r ꝛduc.

Locul⁹ li. dimi. a loc⁹. vñ r locell⁹ alīd dimi.
Est āt locul⁹ pr. cor. pu⁹ loc⁹. Jtē locul⁹ ē bur
sa. vñ Joan. xij Fur erat r loculos hñs. ea que
mittebāt portabat. Jtē ē feretr. vñ Luce vij
Et tetigit loculū. i. feretr.

Locuples pletꝫ. o. g. i. diues r dr a loc⁹ r plē⁹
q̄i locis plen⁹ r plūmar possessionū possessor.

Loc⁹ ci. no⁹ eteroclitū ē Nā i singulari ē. g. m.
h̄ loc⁹. ſz i pl'i ē. g. m. r. n. h̄ loci. r h̄ loca Et dr
loc⁹ tā sba qz q̄stitas q̄ aliq̄d locat le ēcūscribik
Jtē dr marie ppō l' hirudo. vñ trahik argum
tū tā i dyalectica q̄z i rethorica Jñ h̄ r h̄ local'
r h̄ le. qđ loco ꝛtinet l' ercūscribik. Jñ local' r
adū. r h̄ localitas tatꝫ. Et nota q̄ loc⁹ ppe ē q̄z
titas circūscribēs corp⁹. Sz h̄ loca or. ppe re
his dicūk i qb⁹ passiões hñk. Loci āt ad logi
cos ptinēt. Et sic tal' fit diuisio. Locor aliꝰ in
trinseci. aliꝰ medij. Jtē loc⁹ ē sedes argumenti. l'
id est q̄ ad ppositā q̄stionē cōuenīes trahik ar
gumētū. Jtē locus dr facultas. copia. ptās. cō
ditō tps occasio. oportunitas dignitas. auto
ritas hor magnitudo. maiestas fastigiū splen
dor. gd⁹. gl'a. Et vt Brecism⁹ dr. Argumēta
locos. hoīes loca dr habere.

Locusta ste. ē pūs aial ꝛcte noxiū r plusq̄ ce
tera aialia frugib⁹ nocet. r dr a lōg⁹ r hasta eo
q̄ pedib⁹ sit lōgis velut hasta. Raban⁹ āt sup
Math̄. dr. Jn dictis arnulphi galliaꝛ epi re
pun⁹ minū gen⁹ locustaꝛ fuisse in texto iudee
q̄ past⁹ ē Joānes baptista. r vsq̄ hodie appa/
rēt q̄ corpuscul' i modū digiti man⁹ exilib⁹ r
brevib⁹ i herb facile capiūk. cocteq̄z i oleo pa
nez p̄bet victū. Cryso. ſo dr. Jste locuste sunt
volatilia q̄dā mūda. sz pua. r ñ satꝫ i altū vo
lātia Locusta etiā inuenik p q̄dā genē herbaꝛ

Locut⁹ ta tū. ptricipiū scribik p. c. lz suū ꝟbuz
sez loq̄r scribaī p. q. Dicat em Priſ. q̄ xponē
tia desinētia i q̄r mutāt eā i cu. r sumētia tū fa
ciūt supinū. vt loq̄r locutū seq̄r secutū. rē

Lodix dicꝫ m. g. q̄cq̄d i lectulo suppoik r p̄pe
pān⁹ villosus. Et p. pr. gti. vñ Juuenal' Mg
ne mētis op⁹ nec re lodice pata

Logic⁹ ca cū. i. fmocional' l' rōnal'. r dr a lo/
gos qđ ē fmo l' rō. vñ logica dr ꝛuiū q̄i fmo/
cional'. qz ꝛsistit i fmōib⁹. r excellēt dyalecti/
ca dr ꝛuiū. qz p alīs artib⁹ cuij ꝛsistit i fmo
nib⁹. Et inuenik grece declinari p eodē h̄ logice.
ces. Uñ logici dicūk cuiales l' dyalectici. Jtē
logica dr q̄dā spēs medicie. i. rōnal'. vñ logici
dicūk q̄dā medici. q̄ discussis etatū regionū k
q̄litatib⁹ artꝫ curā rōnabil' r serutāk. Et a logi
ca fm quālibet e⁹ fcatōz. h̄ r h̄ logical' r h̄ le Jñ
logical' r adū. r hec logicalitas tatꝫ.

Logisma me. f. p. i. cogitatō l' fmo l' rō fm Hu
gꝫ. Pap. ſo dr. Logism⁹ cogitatō

Logistric⁹ ca cū. pr. cor. i. fmocional' l' rōnal'.
vel cogitabil'.

Logiū gij. n. s rōnabile rñsū. i. sine inuolucro.
r dr a logos qđ ē rō Jtē h̄ logiū gij dr manua
le. s. exiguu⁹ pān⁹ r duplex auro r gēmis r q̄t
tuor ꝛtext⁹ coloꝛib⁹ hñs mḡnitudinē palmi
p q̄drū cui itexti erāt. xij. pciosi lapides. h̄ pā
n⁹ etiā rōnale dr. r sup hūeral ēcoꝛ pect⁹ pōnī

Logogph⁹. i. scpt⁹ publice Vꝫ anecteba
rōis. dr a logos qđ ē rō r gphos scptura

Logos. i. fmo vl' rō fm Hugꝫ. Vel fm Hye
ronimū i epla ad Paulinū Jn ṕncipio (inq̄t)
erat verbū. r ꝟbum erat apud dm. r deus erat
ꝟbum. Logos grece multa significat. Naz re
ꝟbū est r rō. r supputatio. r ca vniuersiuz re
p quā sūt singula q̄ subsistūt. q̄ vniuersa recte

intelligim⁹ in xp̃o. q̃ vic̃ xp̃s d̃r ꝑbū q̃tum ad p̃īs dicēt̄is manifestatōz. Cā q̃tū ad rex creatōz. Rō q̃tū ad creataz ordinatōz Supputatō q̃tū ad ordinatoz distictōem.

Logotheca ce.ɔ.p.q̄ l'q̄ ꝓmonē facit in ppl'o l'q̄ edictū ipatorꝫ l'alic⁹ ꝑncipis ppl'o nūciat

Loligo gis.f.r.q̄dā piscꝫ vt dicūt sepia. q̄ hz strumā nigerrimi colorꝫ ⁊ amarissimi saporis plenā. Vñ poēt q̃nz ꝑ nimia amaritudie Ponit etiā loligo ꝑ herba amara. Jñ loliginꝰ nea neū. ad loliginē ptinēs. vl' de loligie exñs. Et loliginosus sa sū. plen⁹ ⁊ abūdās loligib⁹

Lolū lij. n.s. illa mala herba q̃ crescit inter segetes. malū semē facit qđ sil'r d̃r lolū. Jñ lo/liosus sa sum plen⁹ lolio

Longanim⁹ ma mū. ⁊ hz ⁊ hec lōganimis ⁊ hz me ꝑ eodē. s. q̄ nullis passionib⁹ ꝓturbat. sed ad vniūsa sustinenda patiēs est

Longeu⁹ na nū. i. lōgi eui. s. sener. Jñ hec longeuitas tatꝫ. i. longi eui vita vel etas

Lōginqu⁹ q̃ quū. i. remot⁹. Jñ lōginq̄tas

Lōgiturn⁹ a ū. i. diuturn⁹. lōge durās. Jñ lōgiturnitas. i. diuꝛnitas. vñ Baruch. iij. Jn lōgiꝛnis dieb⁹. Et. iij. Ut scias sil' vbi sit lōgiꝛnitas vite. vl' hz aliā lr̃az. vbi sit lōgiꝛna vita

Longus ga .gū. d̃r a lien eo q̄ sit ꝓrrectū ad modū lienis. Et ɔpar lōgus gior sim⁹. Jñ lōgegius sime. ⁊ hec lōgitudo inis. Et ɔponit lōgus bilong⁹ oblong⁹ semilōgus. Jtē tālōgus q̃longus. i. valde longus

Laphos vl' port⁹ laphos grece. i. cerus.

Loqculus la lū. pe. cor. i. aliq̃tulū loq̃r

Loquax cis. o. g. i. assidu⁹ abūdās in locutōe Jñ hec loq̃citas tatꝫ. i. abūdās locutio

Loq̃la le. p vnū l. pe. p. ⁊ d̃r a loquor

Lorametū ti. d̃r a lor. ⁊ dicūt lorameta plura lora vel laq̃aria l'in parietib⁹ tabule. l'aliq̃ ligna q̃ mittunt

Lorari⁹ ria riū qđ ad lor ptinet vel tortus ⁊ solut⁹. l'ligat⁹. ⁊ hz lorari⁹. rij. i. tortor

Loreus rea reū. i. tort⁹ vel solut⁹ vl' ligat⁹. vl' ad lor ptinens

Lorica ce. pe. p. d̃r a lor ri. q̄ loris caret Solis em̄ circul' ferreis ɔtexit. Jñ loricat⁹ ta tū. q̄ hz loricā vel lorica indut⁹.

Loripes dis. ɔ. t. i. claud⁹ q̄ hz pedes tortos. ad silitudinē lori vl' q̄ hz pedē ligneū q̄busdā lorꝫ religatū Et cor. pe. tā i ntō q̃ i gtō. vñ Juuenal. Loripedē rect⁹ ꝛrideat ethiopē albus

Lor n. i. corrigia l'corriū l'habena freni Et p. lo. vñ Orati⁹ i epi. Seru⁹ hñs p̃cīū loris ñ vteris alo.

Loth iterp̃tat declinās l'inuict⁹. q̄ factꝫ sodomor ñ ɔsensit sz corrillicita carnis incēdia de

Lotio onis. i. ablutō l'lauatio /clinauit.

Lotiū tij ē liquiū cū q̄ vestes abluunt Vl'lotiū d̃r vrina. Et vt dicūt. Urinas hoim. sz lotia dic asinor

Lotus ta tū. i. ablut⁹. ⁊ d̃r a lauo uas.

L ante M

Lubric⁹ ca cū. i. labil'. ⁊ d̃r a labor lers Prope lubricū ē illō q̄ q̃sto magꝫ tenet tāto magis labit. vt ē anguilla. Et etiā illō d̃r lubricū in q̄ q̄s labit. vt via lutosa ⁊ aq̃sa ⁊ glacies. vñ in Ps̄. Fiat via illor tenebre ⁊ lubricū Et vt d̃r Paō. Lubric⁹ differt a labili. q̄ labile est qđ labit sicut fluui⁹ Lubricū ꝓ nō d̃r ꝑpter q̄ labit. sz in q̄ q̄s labit. Jtē lubric⁹ d̃r q̄cq̄d labit dū tenet vt piscis ⁊ serp̄s. vñ. Labil' ē fluui⁹ dicat lubric⁹ anguis Jtē lubric⁹ aliq̄n d̃r levis. vitiosus van⁹ frivol⁹ inept⁹ lasciu⁹ luxuriosus ꝛfluens

Lucanar nar. n. t. fovea in luco. ⁊ d̃r a lucus

Lucanica ce qđdā gen⁹ cibi. ⁊ vt dicūt salcicia. ⁊ d̃r a lucania. q̄ ꝓmo in lucania facta est

Lucanista ste. ɔ. p. q̄ legit lucanū vl' imitat

Lucan⁹ ni q̄dā poeta. ⁊ d̃r a lux. q̄ ĩter cetteros poetas elurit. ⁊ vt dilucide tractaret lōgū ɔstructōis hypbatō sp̃ euitauit Jtē lucan⁹ a ū adiectiue p̃t ee patrū l'gētile. Jtē hec lucania pulicia vltra rhomā. Jtē ĩuenit hz luca ce q̄dā citas. Jñ lucan⁹ na nū patriū. ⁊ hz ⁊ hz lucēsis et hz se. Jtē ĩuenit hz lucan⁹ ni splēdor matutin⁹. ⁊ tūc ɔpō nit ante lucan⁹ ni. i. erupto auroze añ lucē cancs. i. albēs. ⁊ adiectiue añlucan⁹ a. um. i. añ lucē surgēs

Lucar car. n. t. ꝑcunia l'p̃cīū ex luco collectū qđ vulgo d̃r siluaticū. ⁊ forestage gallice. ⁊ d̃r a luc⁹ ci. ⁊ p. pe. gti. Jtē ĩuenit hz lucar car. m. s. p q̄dā aue q̄ pulchr ⁊ dulcit canit. p⁹ mane qñ lux emanat ⁊ d̃r a luce. ⁊ cor. pe. gti

Lucas iterp̃tat ɔsurgēs l'ipe eleuās ⁊ d̃r a luce Ipe em̄ fuit ɔsurgēs a mūdanoz amore eleuās se i amorē dei ꝑ ɔtemplatōem

Lucellū li. i. punm lucr

Lucerna ne. d̃r a lucinū. vel a luce. q̄si ĩtra se lucem arcens Est tñ breuis hec syllaba lu. vñ Persius. Disponite pinguē nebylā vormire lucernā. Jñ hec lucernula le. dimi. i. pua lucerna. Et hoc lucernariū rij. id est candelabr. quia sustinet lucernam. Et lucernosus sa sum id est plenus lucernis. ⁊ lucernarius ria rium quod ptinet ad lucernā. Et hic lucernarius. rij. q̄ facit lucernas. ⁊ hec lucernaria rie. vtor.

eius vel etiã mulier faciens lucernas
Lucibil'.ɔ.t.ꝛ ꝫ le.qđ aptũ est vt luceat
Lucidari⁹ dari.qđã liber in q̃ multa elucidã tur ꝛ dr a lucidus
Lucidul⁹ la lũ.pr.cor.aliq̃tulũ lucidus
Lucidus da dũ.i.splendid⁹ Et differt a luci cibili.qr lucidũ est qđ alunde illuiaf. Lucibi le ꝙ ẽ qđ p se lucet. Jñ luciditas tatꝭ.
Lucifer ra rũ.pr.cor.i.lucẽ ferens. Jtẽ ꝫ lucifer ri.i.ven⁹ vel sol ꝛ hec lucifera re.i.luna.qr p̃ alijs stellis iste ferũt lucẽ. Lucifer ãt solẽ p cedẽs ꝛ mane nũcians. tenebras noctis luie sui fulgoris aspergit Lucifer etiꝫ metaphorice dr q̃dã angelus malus
Luciferani heretici a lucifero smirne epo orti q̃ epos catholicos.q̃ instãti psecutõne pfidie arrianoꝝ ɔsentientes erãt.ꝛ postea correcti in cathedrã redié recegerũt.dãnãtes qđ pus cre diderũt.siue qđ credidisse dissimauerũt. q̃s ec clesia catholica materno recepit sinu tãq̃ petr post fletũ negatõis.hãc illi matrꝭ charitatẽ sũ pre accipiẽtes eos recipe volẽtes ab eccẽ cõio ne recesserẽt.ꝛ cũ ipso lucifero auroze suo q̃ ma ne oriebaf cadere meruerũt.
Lucifuga ge.ɔ.p.lucẽ fugiẽs.ꝛ dr a lux ꝛ fu gio gis. Jtẽ hec lucifuga ge.dr q̃dam auis. q̃ sp fugit aspectũ diei.
Lucigena ne.ɔ.p.luce genit⁹ l' genita.
Lucina ne.tra ptus.i. Juno l' Pallas l' Dia na.ꝛ dr a lux.eo q̃ nascentib⁹ pbeat lucẽ. l' qa p̃sit in luce nascẽtib⁹. ꝛ eos recipit ꝛ fouet. vt fingunt poete. Et dempta media syllaba dr ꝫ luna Et p.pr.sicut alia dnoiatiua desinẽtia in a.sicut vult Prisc.ꝛ in Precis.dr. Jpsaq̃ ca strensis sil'est lucina curial'.
Lucinia nie auis q̃dam est q̃ mane canere in cipit ꝛ dr a luce qr cãtu suo fr ortũ diei q̃si lu cidia. Hec eadẽ dr acredula Hec vulgo dr ro sinol⁹.i.philomena.vñ Horati⁹ in fmo. Luci nias soliti impensa prãdere coemptas
Lucinũ nij.cinecẽdula lu cerne.qr dat lumen
Lucratiu⁹ na nũ.i.acq̃sit⁹ qđ aliqs lucraf.vl' p qđ qs lucraf.ꝛ dr a lucr
Lucrin⁹ ni.m.g.q̃dã lacus dictus a lucr.qr olim p copiã piscũ vectigalia magna pstabat Jñ lucrin⁹ na nũ.
Lucr cri.i.acq̃sitio.vel ex negotio incremtũ Jñ lucrosus sa sũ.i.plen⁹ lucro
Lucta te.i.pugna ꝛ dr a latus teris.i.a pplꝛ tu laterꝫ q̃bus comin⁹ certãtes initunt.q̃ gre ca appellatõe athlete vocant
Luctific⁹ ca'cũ.pr.cor.q̃ facit vl' desigt luctũ. vel de q̃ habetur luctus
Luctuosus sa sum.i.plenus luctu
Luct⁹ tus tui.i.plorat⁹.ꝛ dr a lugeo.
Lucublãdus da dũ.i.lucẽs blande.
Lucubratio onis.f.t.nocturna vigilia Jñ lu cubraciũcula le.dimi.i.vna modica vigilia. s.studiũ ꝛ vigilãtia vni⁹ noctꝭ.l' mimũ d luce
Lucubr bri.i.modicũ lumẽ l' modic⁹ ignis q̃ solet ex stuppa ꝛ cera fieri.sed vndecũq̃ fiat sic dr.ꝛ fit in vmbra. Jdẽ ꝛ lucubra.
Lucubrat⁹ ta tũ.pas lucens.
Luculent⁹ ta tũ.i.plen⁹ luce.i. clar⁹ apt⁹ splẽ did⁹.ꝛ dr a luce.ꝛ lẽtos qđ ẽ plenũ Vñ ꝛ hõ dr luculẽt⁹ q̃ ẽ ligna clar⁹ ꝛ fmõe splẽdid⁹ Jñ luculẽtia tie.i.claritas ꝛ lucis plenitudo
Luculeũ lei gen⁹ albi marmoris.ꝛ nascit i in cho insula.cui lucull⁹ ɔsul nomẽ dedit.q̃ dele ctat⁹ i illo pmũ rhomã vexit l' aduexit. solũq̃ pene ꝫ marmor ab amatore nomẽ accepit
Lucul⁹ li.i.pu⁹ lucus
Lucus ci.m.g i.densitas arboꝝ soli lucẽ detra hẽs.i.nem⁹ adeo densum.q̃ sol ibi lucẽ nõ põt Vñ p ꝛrium dr luc⁹ a lucẽdo
Ludibil'ꝛ ꝫ le.apt⁹ ludo.vl' ad ludendũ
Ludibriũ bri.i.derisior qđ illudif.ꝛ dr a lu do is Vl' ludibriũ ẽ res aliq̃ q̃ ludor ɔ rẽptui hñi dig̃ ẽ.vñ.ij Machab.viij Ludibrio hite ciuitatis iniuriã
Ludibũd⁹ a ũ.i.ludo plen⁹ ꝛ sil'is ludẽti
Ludicꝛ cri.n.s.i.lud⁹.ꝛ dr a ludo dis. Et lu dier⁹ cra cꝛ.ꝛ ꝫ ꝛ ludicrꝭ ꝛ ꝫ cre.ꝛ i pli ludi cres ludicra.ꝛ ñ ludieria. vt vult Prisc ꝛ sti i eodẽ fsu.s.ludo plen⁹.l' qđ ludis gerif. Jñ lu dicros⁹ sa sũ.i.plen⁹ ludicrꝭ l' ludibil' f⁹ Pug Pap.ꝙo dr. Ludicẽ sti ludoꝝ carmia l' epia ꝛ inhõesta.l' certamia q̃ i ludis gerũf.ꝛ cor.di. vñ Juro. Ludicra dicturꝫ ocia nra noces
Ludi⁹ dij.m.s.i.ecl'ator. Jñ ꝫ ludia die.i.
Ludix cis.f.g.q̃dã vestꝭ ẽ.ꝛ dr /ioculatrix a ludo is Et dicũf ludices vestes a ludis the atri. Cũ em egrediebãf de ludi ,pstibulo iuue nes haꝝ velamẽto tegebãt caput ꝛ faciẽ ne ɔg noscerẽf.qr solebat erubescẽ q̃ lupanar itrant
Ludulus li.pr.cor.dimi.i.pu⁹ ludus
Luecula le dimi.i.pua luis.
Lues luis.f.t.i.macl'a sordes l' pestilẽtia mor b⁹ repentin⁹.ꝛ dr a luo is.p deturpare.vel dr a late.vel a luctu.qr lucñ facit. Est em repenti n⁹ languor sil'cũ morte venies
Lugubris.ɔ.t.ꝛ hoc bre.i.flebilis
Luid⁹ da dũ.i.maculosus.l' luc.i.rabe fluẽs. et dr a lues. Jtẽ luid⁹ reperif p eodẽ
Lumbago ginis.f.t.i.lumboꝝ debilitas
Lumbaris.n.t.qđ et hoc lombar baris dr

pápocopā.i.cingulū circa lūbos.z dr a lum/
bus.qz eo lūbi reli gātur.l'qz lumb inhereat.
Idē dr a corale.et bzacharū et renale Hz p
pzie renale.est qđ renib⁹ alligaf sicut vētrale
circa ventrem cingulū.
Lumbatoziū rij.idē qđ lumbare.
Lumbifragiū gij.n.s.fractio lumboz.
Lumbzicus ci.pe.pd.vermis intestinoz z ter
re.z dr a lubzicus.vel lūbos.qi lubzicus.qz
labitur.l'qz in lūbis sit. Inde lūbzicosus sa.
sum.i.plenus lumbzicis.
Lūbulus li.dimi.i.paruus lumbus.
Lūbus bi.ob libidinis lasciuiā dictus ē qz
in viri corpe voluptatis cā in lumbis est sicut
in vmbilico in feminis.
Lumē inis.dr a luo is.qz luit.i.purgat z de/
let tenebzas. Jñ lumineus a.ū.ꝛ lūine exñs
vel ad lumē ptinēs.vel clarus. Et lumiosus
sa.sum.i.clarus.eo q̄ er se hēat lumē. Hz luia
tum ē.qđ aliūde lumē accepit.
Lumiare ris.n.t.i.lumē.vel qđ lumē facit. et
dr a lumē. Et hic et hec lumiaris z hꝫ re.adie.
Luna ne.f.p.dcā est quasi lucina qz luce lucet
aliēa Lumē ei a sole accipit.z acceptū reddit
Et est eadē luna.diana.et pserpina.sed lūa i
celo dr.diana in siluis.pserpia in infernis Jñ
lunat⁹ ta. tū.i.curuat⁹ ad modū lune iā dimi
die. Et lunatio onis.i.tēpus in quo luna rece
dit a sole.z postea pseqtur eū dē Itē lunatō.i.
curuatio.z tūc dr a luno nas Itē inueiť hec lu
na ne.p quadā citate olī edificata ad moduz
lune iā dimidie.sz mō ꝛstructa ē. Jñ hicz hec
lunensis et hoc se.
Lunatic⁹ ca.cū.q̄ singul' lūationib⁹ verať.et
mēte labozat.z dr a luna.qz singul' lunatiōi/
bus cōtingit cū luna ē plena. Hos etiā lūati
cos vulg⁹ vocat.qz p lune cursuz eōcomitātur
eos insidie dēonū. Et nota q̄ er vitio lūe non
patiūtur lunatici.sed dēones eos his vexant
tpibus.vt p lunā infamēt lune creatozē.
Lunula le.dimi.i.parua luna Vel ē quoddā
genus moniliū Propꝫe lunule sunt auree bul
lule dependentes i sil'itudinē lunr facte. Vñ
Esa.ij. Jn die illa auferet dñs oznamentū cal
ciamentoz et lunulas et torques. Jñ lunula
tus ta.tū.i.moniliatus lunulis oznatus.
Lupa pe.vroz lupi. Et etiā mētrix dr lupa pp
ter sil'itudinē rapacitatis.
Lupanar naris.i.pzostibolū dom⁹ meretricū
Lupan⁹ rij.z hec luparia rie.dr cais q̄ lupos
pseqť.et ad hoc officiū ē pcipuus.
Lupatū ti.n.s.quoddā gen⁹ asperoz frenoz
factū ad modū ꝛntiū lupoz q̄ inequales sūt
Sil'r et lupatū ineq̄le est et grauius mozdet.
Alij dicūt q̄ lupatū ē molinellū ipsius freni.
Et pdu.pa.
Lupcus ci.i.pan.vel sacerdos panis.et dr lu
percus q̄i lupos arcēs a pecozibus.qz pan.i.
ꝛus pastoz lupos arcet Jñ hoc lupcal.cal'.pe
nul.p.festū vel tēplū panis.vel fossa pastoza
liū ludoz in loco quasi theatrū facta.
Lupulus li.dimi.i.puus lupus.
Lupidinariū rij.z lupinetū ti.i eodē sensu.i.
locus vbi crescūt vel abūdāt lupini.
Lupinus ni.m.s.pe pdu.quoddā genus le/
gumis z dr a lup⁹ qz sonitu suo terrret lupos.
Cū em lupus lupinos intrat ipsi folliculi so/
nāt.et ita ille terreť Itē luminus a.ū.adiectīm
.i.res ptinēs ad lupū.vel ꝛ lupo exñs
Lupus pi.ē bestia vorax q̄ valde insidiať oui
bus.et dr a lycos grece qđ dr lupus latīe.vel
dr lupus q̄i leop⁹.qz quasi leōi ita sit illi vir/
tus in pedib⁹ Vñ quicq̄d pede pfferit nō vi/
nit. Accipiť etiā lup⁹ p lupato Vñ Ouidius
tristiū. Et placite duros accipit ore lupos.i.
frenos. Itē lupus dr etiā q̄dā piscis ad sil'itu
dinē lupi.qz etiā improba vozacitate pisces
alios psequiť Lupus etiā dicit ferreus arpax
qui et canicula dr. Et dr sic.qz si q̄d in putēū
ceciderit rapit et extrahit. Itē lupus etiā dici
tur mozb⁹ q̄ et plūmū in q̄libet diuite dr nasci
Et dr sic.qz rodit carnē hois sicut lupus nisi
remediū aliq̄d fiat.s.gallina vel aliud aial loco
volenti supponatur
Lura re.f.p.i.os ventris vel cullei.
Lurco conis.m.g.i.auidus z immūdus ꝛno
rator.qui multū z turpiter cōedit
Luridus da dū.i.pallid⁹.obscurus tenebzo/
sus.s.sozdidus z dr a lura. Sed ppe luridus
color dr color mortui. Vel luridus dr a lozo
qz hmōi hz cutē.s.pallidā.
Luscicio onis.ipm oculoz vitium.
Luscitiosus sa.sū.q̄ et lusticiosus sa.suz.dr.i.
q̄ vespe nil videt et dr a luscus vel luce
Luscus ca.cū.q̄ tm̄ hz vnū oculū z altero ca
ret.z dr a luce z carēs. qz luscus parū luc hz.
vel qz caret luce.z nō lucib⁹. Vel dr a luce. et
custos quasi luc custos.s.oculi nō oculoz
Lusor oris m.t.dr a lndo is.z lusorius ria.ri
us.et hꝫ lusoriū rij.locus vbi ludiť.
Lustralis l'.o.t.z hoc le. Jdēqz et lustrabil'bi
le.i.qđ facile pt lustrari. Itē lustral'qđ lustrat
vel quod aptū ē ad lustrāduz.i.purgandum
et circūdandū vel luminandū.
Lustram inis n.t.i.purgatio l'circūitio l'luia
Lustric⁹ ci.pe.coz.i.nouus dies nasce /tio
tium et dr a lustro as.qz forte in tali die puer

r i.

purgabatur apud gentiles
Lustro onis.m.t.dr ille qui vagus ē et nihil aliud agit nisi qđ fortis lustret.
Lustrū strī.dr spaciū q̄nq; annor̄.et dr a lustro.as.qr olim sp in fine q̄nquēnij solebant lustrare citatē.et purgare.faciēdo i circūitu ei⁹ amburbale. Hil⁹ circa agros faciebāt Vñ in hymno. Lustra ser qui iā pacta tē/ Itē lustrū dr obscurū latibulū ferar̄.i.cubile ferar̄. Et lustrū dr lupanar meretricū.t i vtraq; sigtōne dr a lustro as.p.ɔriū.qr par̄ illustrat.i.illūinat. Vñ. Lustra cubile fere q̄nquēnia lustra fuē.vl sic. Lustrū circūit⁹ spaciū purgatō silua
Lusus us.ui.i.locus a ludendo dictus.
Lutat⁹ ta.tū.i.inūct⁹.t luto obuolut⁹.t dr a lutū p ceno.t ē tractū a porcis.q̄ se luto ob/uoluūt. Et pt eē pticipiū a luto arſ.passiuo.
Luter teris.i.cōcha.vel cātarus aq̄r⁹ fz Hugui. Luter etiā dr lauatoriū.et qđcūq vas lugandis sordib⁹ reputatū. Vñ quidā Dic pureres vasa purgādis sordib⁹ apta.
Luteus tea.teū.i.croce⁹.l q̄i rubr⁹.vel roseus et dr a lutus p coloze. Jñ lurcolus la.lū. Itē a lutū p ceno dr lute⁹ tea.teū.i.sordid⁹ l luto plen⁹ Itē lute⁹ dr de luto.exñs. l ad lutū pīnēs.
Lutosus sa.sum.i.luto plenus.vel sordidus. et dr a lutū pro ceno.
Lutulētus ta.tū.i.sordidus fetidus.luto plenus.et dr a lutū t lētos qđ ē plenū Jñ lutulentia tie.i.fetilentia.fetiditas sordidatio
Lutū ti.i.sordes terre.cenū.t dr a luo p turpare l macłare. vel lutū.dr q̄i lutū p ɔtrariū.qr nō sit lotū.i.mūdū. Et nota q̄ inuenit hic lut⁹ ti.p q̄dā coloze croceo t q̄i rubro. Et dīnt in tpe.qr lut⁹ pro coloze pīmā pd.sz lutū p ceno eā corri.lz qnz gr̄a metri hec distinctio cōfundak. Itē lutū ē supi.de luo.is et tūc pd.pīmā. Vñ. Tellus vnda lutū faciūt et a luo lutum. Itē Cenū dico lutū.croceus color sit tibi lut⁹.
Vas luteū fragile toga lutea tegmē herile
Luuio onis.i.tabes nurus .fetiditas sordes vel turpis vorācitas. Vñ i hymno. Mētib⁹ pulsa luuiōe.i.tabe vicior̄ vel fetiditate.
Lux cis ppe ē ipsa sōa.sz lumē qđ a luce manat.i.candor et splēdor lucis.t dr a luceo ces. Fm Hugui. Sed Priscian⁹ videt velle q̄ luceo deriuetur a lux.
Luxos grece latine dr solutio.
Luxus xus.i.solutio libidinis voluptas relaxatiō. dissolutō abūdātia.lz etiā ponak p qualibet superfluitate et magnificentia .t dr a luxos Et luxus a.ū.i.libidine solutus Vñ t mēbra loco mota dicūtur lura.i.soluta. Jñ luxuria. xre.idē q̄ luxus.i.solutio libidis ppzie. Sed mō ampliata ē appellatō. vt luxuria dicak superfluitas in coitu.t in ciboz ī vestitu t etiā in aliis reb⁹. Jñ luxuriosus sa.sū.i.solutus in voluptatibus et in libidine pmptus. Sed pdig⁹ ē sumptuosus qui oia porro agit t q̄i pūcit Itē a luxus dr hec luxuries riei.idē qđ luxuria. sz luxuria ppe est in coitu. Luxuries in alys attē ditur Et differt luxuria vel luxuries a libidie Vñ Factū luxuries notat affectūq; libido. A luxus primū dica liber eē scđm.
Luza interpretak nur vel amigdalū Inuenit etiā poni pro quadā citate.i.hierusalē.

m ante A

Littera obscurū ī extremitate dictionū sonū hz. vt Templū Apparētū ī principio.vt magn⁹ Medio crē in medio.vt Umbra/Item sola hec seiuocalis p⁹ s.ponitur qđ mutatū est.vt Smaragdus.et añ liquidā vt rhamn⁹.t añ s.posita ī finali syllaba nois more mute inkposita i.facit gtm.vt hyems hyemis.velut inops inopis.celebs libis. Itez m. trāsit ī n.t marie d.c.q.t.sequētib⁹ Vocali q̄z seq̄nte incipit b.vt obustus oburo. Final dictiōis subtrahit m.ī metro.plerūq; si a vocali incipiat seq̄ns dictō.vt illū expirāte trāsfiro pectore flāmas. Vetustissimi tm nō cā sp subtrahebāt. Ennius ī x.aīaliū. Insignita fere cum milia miliū octo Anceps etiā l liq̄da dr q⁹ mutā posita sic l.r.n.ī eadē syllaba cōz facit/
Macedo onis.fuit q̄dā rex. Vñ q labā. dā terra dicta ē macedonia. Jñ macedoni⁹a.ū.et hic et hec macedo nis.et hicr hec macedones.gētilia t cor.ce. Vñ. Lucan⁹. In macedoniū tras miscēs aduersa scdis. Itē Auro ra Paulo vir macedo p⁹ hoc in troade paret.
Macedoīani heretici a Macedoio epo dicti sunt negātes xū esse spm̄scm.
Macellū li.n.s.dr a macto as.qr ibi mactāt pecora Jñ macellulū li.di. Et hz macelliōis.t hic macellari⁹. rij q̄ pecora mactat carnes vē dit.vl macellū dr a macero as.qr ibi carnes
Macer cra.crū.i.tenuis t sub macerātur. til. Jñ macritudo.inis.et hec macies ei.i.exilitas corpis. Macer etiā est pprīū nomē.
Macera re.i.macellū Jñ hz macerari⁹ i mace
Macerta rie.f.p.dr a macros. et larius. macerie dicūt lōgi pites q̄b⁹ vinee l aliō claudūt. Itē macēia dr mēbranula scdinar̄ q̄ involuūtur pueri in vtero.que diuiditur in partu et sequit puerū. Vñ sup Heñ.xxxvij. Quare diuisa est,propter te macería. Dicit vna glosa.

Secūdinariū mēbranā quā rupit cū manū
Macero ois.i.macerias ꝓstructor emisit
Machera re.f.p.pr.pdu.i. gladius lōgus ex
vna parte acutus.et dr a machia qđ ē pugna.
Machia grece latine dr pugna.
Machil ē tunica talaris tota hyacithina ha
bēs ad pdes lxxij tintinabula.totidēqz imur
ta ac depēdētia mala punica .et acuik in fine.
Machina ne.f.p.oē qđ ingenio parat.vt ma
nual' balistar silia.et ꝑpe illa q̄ ad pugnā pa
rātur.r licet etiā quelibet artificiosa ꝓpr l'con
structio dicat qnz machina. Et innenitur etiā
machina p insidijs r cor.pe.
Machinis inis dr a machina .r stꝫ machies
instia edificior.sic dicta a machinis.qbus isi
stūt ꝓpter altitudinē parietū
Machinosus sa.sū.i.plenus machis .vl'ar/
gumētosus r ingeniosus ad machinas facien
das vel insidiosus.
Machinula le.dimi.i.parua machina.
Macia or.pl'is nu.i.anteftia.s.q̄ sordes elici
ūt. Inueiť eē macia cie.p q̄dā spē valde clara
Maciecula le.dimi.i.pua macies.
Macilēt ta.tū.i.macer macie plen. Jū ma
cilēna tie.i.macies
Macor oris.i.macies.et dr a maceo ces
Macredo inis.i.macies. vñ Auro. Mortа
lis macule nulla macredine fusca.
Macrobius bij.lōgeu interptať.r ē nomen
phi platonici latini.r dr a macros qđ est lon
gū.et bios qđ est vita quasi longe vire
Macrobij etiā dicti sūt q̄dā in india duode
ci pedum staturā habentes.
Macrocosm mi.i.maior mūdus.r dr a ma/
cros qđ ē lōgū.et cosmus mūdus Vñ Ore/
cism Sed lignas mūdū maiorē p macrocos
mū. Hic alto noie dr megacosmus.
Macrologia ē longa sn̄ia.res nō necessarias
cōprehēdēs.vt legati nō impetrata pace retro
vnde venerāt dominū reuersi sūt
Macros vl' macron grece.latine dr longum.
Mactus ta.tū.i. magis actus.i.plen gl'a. s.
bonus valēs.et dr magꝫ aduer.r auctus In/
ueitur etiā mact p mactat.r tūc dr a mactor
aris. Et nota q nulla termiatio isti nois ma
ctus.cta.ctū ē in vsu.nisi termiatio vti.s.ma/
cte.qua termiatiōe vtimur tā p ntō q̄z p vtō.
Macula le.i.nota.vitiū.turpitudo. Macu/
la etiā dr squama lorice.r filū retis
Maculat ta.tū.i.ꝺtainat.ꝺturpat.corru/
pt inq̄nat.r dr a maculo las. /medarij.
Madiant epha regiōes sūt vt hitant dro /
Madiditas tatis idē ē qđ mador doris.
Madidulus a.ū.i.aliquātulū madidus
Madidus da.dū.i.hūidus.r dr a madeo.
Madi dij.fm Pa.menť q̄dā sic dict. eo q
tunc terra madeat.quir maius dr.
Mador doris.m.r.i.pluuia huiditas.
Madula le.vas adrinā recipiendā.qđ etiā
Magale lis.n.r.dr a magar. /madellū dr
q̄i magare l.poita p r. Et sūt magalia case pa
storales.l'case afror viles. Eadēr mapalia sz
i magalia ꝑma ꝑducit.r i mapalia corripit
Magal lingua punica nona villa dr.
Magdalū li quoddā oppidū fuit Jū magda
len na.nū.hic dcā ē maria magdalena Et hꝫ
magdalene.nes grece.r acuitur in fine r interp
tať turris fm Hugui.r ē g.einsdē syllabe cum
d. Et nota q cū addit maria dz dici Maria
magdalena.lz hꝫ nomē magdalēa p quādā no
ticiā sumať p maria peccatrice. Pōt etiā dici
magdalene si magdalene ponatur expositorie
Magister stri.i.autor.didascalus.eruditor.
Jū hec magistra stre.r hic mgr̄cul.li.i.puus
mgr̄ in psona vl' potr in scia. Jū magisterc'a
le. Itē a mgr̄ stri.dr mgr̄ stra.strū.adiectie. Et
hꝫ magisteriū rij.honor vl' dignitas.vel officiū
mgr̄i.r hic hec magistral'.r hꝫ le. Itē mgri di
cūtur maiores citatis.vel senatores.cōsules.
indices. Jū hic magistrat us.ui.eoꝝ digni/
tas. Et sepe mgr̄atus inuenitur collectiēp ipſ
scz q̄ magistrū hūt Et mgr̄at ē ꝺbale hr ver/
bi magistro as. Itē mgr̄ ꝓponiť cū gtō militū
et dr magistermilitū.hr magistermilitū.r tūc
notat dignitatē magnā quā quis hēbat i vr/
be rhomana.et is mō dr maraſcallus Hz qū
sunt due partes pōt fieri suppositio p quocūz
aliōs milites magistrante.
Magmas locus quidā ē.de q̄ hētur.i. Re.rij
Magnamētū ti.diuinamētū.et p syncopam
hꝫ magmētū ti.qnoddā pinguissimū extū vel
fm plecrū Pap.etiā di. Magmētū alij pin/
guissimū intestinū.alij seda plecta. Cornut
vero quicquid mactatur.i.distrahitur
Magnalis lis ꝓ.t.r hꝫ le.i.magn vel q̄ mag
facit. Vñ illud Loquebātur varijs ligius apo
stoli magnalia dei.
Magnanim ma.mū.pr.cor.et hic r hec mag
nanimus.r hꝫ me.in eodē sēsu.i. andax fortis
magni aī ad difficilia icipiēda r paciēda Vñ
Judi.v. Magnanior repta ē cōrētio Jū ma
gnanimitas tis.s.spōtanea rerū difficiliū ag/
Magnas atis.cō.t.q̄ magn ē in /gressio.
pp'or potēs. Et p eodē dr magnat ta.tū.pe
pd.vñ eccl.xx. Vir prudēs placebit magīis.
Magnes netis.m.r.q̄dā lapis p̄ciosus incli
cus ferrū ad se trahēs.et prod.pr.gti.

Magnific⁹ ca.cū.i.sublimis. generosus glo rioſus.q̄ magē facit. Jñ magnificēcia tie.spon tanea rerū difficiliū consummatio.

Magniloqu⁹.qua.quū.q̄ magna loq̄tur Jñ hoc magniloq̄uz quy.i.magē locutio.

Magn⁹ gna.gnū.cōparatur irregularit̄.maioz maxim⁹ Et cōponit̄ pmagn⁹.pmagn⁹.tāma/ gn⁹.q̄zmagn⁹.oīa p valde magn⁹

Magog et gog.sūt gētes ferocissime iter cās/ pios mōtes z mare caspiū.a magno alexādro incluse.et he sunt exture circa finem mūdi.et magnā stragē hoibus illature.

Maguderʒ mas.ge. vel maguder. p apocopā Et ē magueris secūdus caulis qui nascitur ī tirso abscisō l'ipe tirsus abscisus Ūñ Priscia nus dr q̄ significat frugē.i.genus caul' q̄ nasci tur ex ea pte c⁹ radix sirpis auellit̄. Uel vt alij dicūt saliginē Et facit actiū in im.z ablatiū ī i.tiū. Unde. Jm tantū faciūt ꝟ quartū noīa casum. Um.burim. tussim magueriq̄z sitiq̄z

Magus gi.m.g. vt dr in historijs magi dicū tur a magnitudie scie Quos ei greci phōs p/ se magis appellāt. iudei scribas. latini magi stros ſm Hug. Papi.dt. Magi olim stellaz interpretes dicebāt̄.s. qui pdiuinabāt qua liter se haberet quisq̄ cū nasceret. sicut de his legit in euangelio q̄ natū xp̄m annūciauerunt Cui⁹ artis scia vsq̄z ad euāgeliū fuit concessa vt edito christo nēo extinde natitatē alicuius et cetero interpretaret̄ Postea magi etiā dicti sunt qui vulgo incātatores z malefici ob faci noz magnitudine nūcupātur Mi elementa cōcutiūt.mētes turbāt hoim.z sine vllo venē ni haustu violentia tiū carmis interimūt Jñ magicus ca.cū. Et nota q̄ oriētales solēt pre/ ualere in arte magica. Ūñ q̄ñz oēs orientales dicūtur magi. Et diuidit̄ ars magica in pstī/ giū z maleficiū. Prestigiū ē sensuū hūanoruz illusio. ſm ꝟ incredibiles rez mutatiōes vidē tur fieri. vt.s.terre cumulus videat castrū. la/ pillus talentū. seges cohors militum galeata

Maleficiū aūt cū generaliter posset dici qd̄ libet malefactū. ꝟ tñ spēaliter illud dr q̄ nob; ita demōes subijcimus vt nobis pareant mis satica nra referentes. Ūñ quidā. Uir mag⁹ est magnus. magus est cū fit lupus agnus.

Malal lis.m.t. porc⁹ domesticus z pinguis carens testicul'.

Maiestas tatʒ.f.t.i.honor. dignitas. splēdor et dr a maior q̄si maior ptās. Jñ maiestatu⁹ ua.uū.i.potestatiuus.

Maiorica z miorica insule sunt hispanie ma ior et minor que et baleares dicūtur.

Maius maij q̄dā mēsis dictus a maioribus sicut Juni⁹ a iunioribus. Cū enī Romul⁹ instituisset rēpublicā. diuisit populū in duas ptes.s.in senes z ī iuuenes.i.ī maiores z mino res.et ad honorē ptiñ ab illis ptibus duos mēses noiauit.s.a maioribus maiñ.a iuniori bus iumiñ.sicut hētur ī Ouidio fastoꝝ Ma ius dr a maiestate.vel a maia mre mercurij.et iunius a iunone vel iuuētute vel a cōiunctiōe rhomanoz z sabinoꝝ.

Maiuscul⁹ la.lū.pe.cor.i.aliquātulū maior

Mala le.f.p.i.maxilla.z dr a malon qđ ē ro/ tūdū.q̄ rotūda ē.l' dr mala q̄i mola a molo l' a mādo is. Et ē mala supior. mādibula vero inferior. Prope aūt male sunt eminētes par/ tes sub oculis sic dicte ppter rotūditatē. Itez a malon dr hic malus.li.q̄dā arbor .q̄ fruct⁹ ei⁹ oīm pomoꝝ sit rotundissimus. Ūñ z illa sūt vera mala q̄ vehemēter sūt rotūda Jñ hoc malū li.fructus illi⁹ arboris. Et hic mal⁹.li. arbor nauis dr.q̄ rotūdus ē ad modū mali. et dr malus q̄i malle⁹ q̄ q̄i q̄busdam ligneis malleolis sit q̄z volubilitate vela facili⁹ ele/ uātur. Unde Esa.xxx. Donec relinq̄mī quasi mal⁹ nauis.z pd.pmā mala p maxilla.z mal⁹ p arborez malū p fructu.z mal⁹ p arbore na uis.z hi mali ox.p dentibus.z malo verbum .i.magis volo. Sz mal⁹ la.lū.z ꝟ maluz li.i. pctm corripiūt pmā. Ūñ. Mala mali malo mala cōtulit oīa mūdo Jn rate tristi malū cū frangit nauita malū. Malo carere mal' q̄z ma la mandere malis. Mala etiā dr ouis alba z inde cōponitur malonomus.

Malach hebraice.latine rex interpretatur

Malachias interptatur angelus dñi.i. nūti us. Quicq̄d enī loq̄batur quasi a dño ēet mā datū ira credebatur.

Malachim.i.regū qui tercior quarto regnoꝝ volue cōtinet Meliusq̄z ē mlto malachim.i. regū. q̄z malachod.i.regnoꝝ dicē. Non enim multaz gentiū regna describit sed vnius israeli tici ppli q̄ tribubus xp̄i.cōtinet.sic dicit Hie/ ronymus in plogo regum

Malagma atis.m.t.q̄ddā medicamētū dr a malus la.lum. Uel malagma dr qz sm̄ igne marcet.i.conterit. Sine igne dr.qz herbe vel spēs ex q̄bus fit.nō excoquūt sz maceranť.i.o terūtur Et dr malagma sic quasi molagma.qz molēdo.i.terēdo agit̄ Uel pōt dici malagma q̄i malū agēs.i.educēs curādo. Ūñ Sap.xvi Ereni neq̄z herba neq̄z malagma sanauit illos

Maledicus ca.cū.i.maledicēs.z.cor.pe. Itē maledicus ē q̄ obloquitur hoī ei detrahēdo.et

eñ obloquijs xpzimēdo. vt. c. i. de cle. male.
Maleficus ca. cū. pe. coz. i. malefaciēs. incā tator. Jñ hoc maleficū cij.
Malefidus da. dū. qñ est vna dictō ꝓposita et male fides significat illū q̄ leuitatē hȝ z ñ fuat fidē Sȝqñ sīʒ due ptes significat illū cui nō fuak fides. vt iste ē fidus male int hostes
Malicia cie. f. p. ðz cogitatio ꝓaue mētis
Malicioſus sa. suz. i. xterioz malo q̄z frequē ter malus callidus astutus. versut⁹. subdol⁹. insidioſus. Jñ hec maliciositas tatis.
Malignus na. nū. i. malus. rixoſus. Et ꝓpe ðz qui malitie votū z opus pagit Jñ maligni tas tatis. i. malitie opus vel votum.
Maliuolus la. lū. ðz a mal⁹ z volo vis. Jñ maliuolens entis. Jñ maliuolēter tiꝰ. sime ad uer. Et hec mali uolentia tie.
Malleatoz ozis m. g. ðz faber ferrarius.
Malleol⁹ li. di. i. pu⁹ malle⁹. Jtē malleol⁹ pe. coz. ðz nouell⁹ palmes innat⁹ ꝓzis anni fla gello dict⁹ sic. ob sil'itudinē rei. q̄z in ea pte q̄ xcidit et veteri sarmēto ꝓminēs vtusq̄ mal/ lei spē ꝓxt. Jn glo. ād Dañ. iij. dicūt malleoli vimīa z sarmēta arentia Et coz. o. Uñ q̄dam. Malleoli sarmēta notāt atȝ vimīa sicca.
Malleus lei. ē instrm fabꝛi. z ðz a mollio. l'. quasi molleus. q̄z mollit ferrū. vel q̄z dum ca let z molle est. cedit z ꝓducit illud Jnde mal/ leolus li. dimi.
Malluuiū uij. vas ad abluendas manus. et ad sordes manuū recolligēdas aptū Jñ mal luuian⁹ a. uz. vt malluuiane sordes. i. sordes manuū in malluuio collecte.
Malo onis. m. g. ðz a molon. qđ ē rotunduz
Malonē greci comā capitȝ dicūt quē nos cir
Malobatrū tri. n. s. q̄ddam /rū vocam⁹ vnguentū a malis lauādis sic dictum.
Malogranatus ti. q̄dā arbor cui⁹ fruct⁹ dicit malogranatū ti. q̄z hȝ grana interi⁹ Jdē z ma lūpunicū. Et nota q⁹ sepe inuenit malūgrana tū z malagranata ꝓ malogranata.
Malomellū li. genus pomi melliſlui z dulcȝ. et ðz a malū z mel. q̄z eius fruct⁹ hȝ sapozē mel lis. vel quia in melle seruetur.
Malon grece latine ðz rotundum
Malonomus mi. pastor ouiū Mala eni ðz ouis alba. nomos pastor z coz. pe.
Malua ue ðz quedā herba. z ðz a mollio lis. quasi mollia. q̄z vētrē molliat. Jñ maluace⁹ a. ū. res malue. l'. ptinēs ad maluā. Maluace⁹ etiā ðz vilis nō bonus vt malua.
Maluicia cie. quedā vestis dicta a malua. q̄z ex maluate stamie ꝓficit. quā alij malocinam alij manuellā vocāt
Malū li. i. pomū. z ðz malū multis modis. Est ei malū armenicū vl' armeniacū. q̄z ab ar menia ꝓmū sit aduectū. Et ē malū cidoniū di ctū ab oppido crete. Ex c⁹ pomo cidonicū cō ficitur. Et ē malū macianū a loco dictū vñ ꝓ mū aduectū ē. Et est malū amerinū. q̄z amari sit sapozis Et ē malū pſicū q̄z eā arboꝛē i egip to instruit. Persi⁹. Hec arboꝛ in pſida fructū sic cū genēat interfectoꝛiū. Apud nos ꝙo rotū dū et suaue. Et ē malū punicū dcm sic. q̄z ex punica regiōe sit aduectū. l'. q̄z grana hēat ru bea q̄i punicea. Jdē et malū granatuz q̄z inter coꝛticis rotūditatē granoꝛ ꝓtineat multitudi/ nē. Jtē vt ðz Papi. Mala dulcia vir egerū/ tur phlegma nutriūt. fell' ardoꝛē mouēt. infla tiōes faciūt q̄z sunt frigida z hūida Mala ve ro acida z matura oibus cōmoda sūt z bene di gerūt Sūt z agrestia mala. stridūt cocta bñ di
Malus la. lū. ðz a melan qđ ē /digerūt. nigrū q̄z niger sit z puersus. z cōpatur anozma le. mal⁹ pcioꝛ pessim⁹. Jñ male peius pessime aduer. z hec malicia cie. z hȝ malū li. substantie
Mābꝛes interptat mare pelliceū l' mare i ca/ pite. Et fuit ꝓpuz nomē cuiusdā Uñ citas q̄/ dā dicta fuit mābꝛe a noīe illius
Māma me. f. p. ðz a malum li. q̄z rotūda ē vt malū Jñ māmilla le. di. Et sunt māme mulie rū. māmille viroꝛ vbera pecoꝛ. Papille vero sunt capita māmaꝛ q̄ suggētes ꝓphēdit. Et coz. ꝑmā mamilla. Uñ Juuenal'. Et nusq̄ vi sis xxx. clara mamill' Lȝ i isto ꝙu ꝓria ponat lōga Māmillas vir hȝ pec⁹ vber. feia māmaſ
Māmona interptat diuitie. z ē nomē dēonis q̄ ꝓeest diuitijs. et ðz a māmon. nō. q̄z in ei⁹ ditiōe sint ditie. sȝ q̄z eis vtit ad xcipiendū irretiēdo laq̄s diuitiaꝛ.
Māmotrephus phi. puer q̄ lac diu sugit
Man. i. videre Ul' vt ðz Papi. Man qđ est māna interptat q̄d ē hȝ. Cū ei xus ꝓus pluerȝ māna filijs isꝛl'. q̄i mirātes dixerūt Manhu hoc est quid est hoc
Manaa interptat mun⁹ l' sacrificiū l' holocau stū l' ꝙsolatio Uñ Baruth ꝓ. De q̄b⁹ emite ho locaustomata z thus z facite manaa. vbi aliq̄ libꝛi hñt miꝛdias l' māna sȝ manaa ē vēa lra
Manasses hebꝛaice ðz obliuio latine.
Uñ dictus ē manasses q̄i obliuioſus eo q⁹ pꝛ eius Jacob sit oblitus labꝛoꝛ suoꝛ
Manceps pitis. m. t. i. seruus. z ðz māceps q̄i manu capt⁹. q̄z marie in hȝ noie cēsebāt q̄ i bel lo capiebāt. et in seruitutē redigebātur. Jñ hȝ mācipiuz pij. in eodē sensu. sȝ mō ampliata ē

appellacō hᵒ nois māceps l' mācipiū vt dica tur filiᵘ vel filia nōdū emācipata a pre. Et iñ quicqd manu capi ꝛ subdi pōt dr mancipiuꝫ vt hō equus ouis Hec eni aialia stativt nata sunt. mācipia eē putāt. Nā et ea que de nūero bestiaꝝ sunt tūc videtur mācipia eē qñ capi l' domari ceperit. Itē manceps cōponit cū e. vt emāceps. ꝛ cū ne vt nemāceps Et vt dr Pap. Mācipiū nō serū. sꝫ conditionē sigt

Mācinus na. nū. q vtiq sinistra manu p dex tera. vel ecōuerso. et p du. pe.

Mācipi indecli. quicqd manu pōt capi.

Mancus ca. cū. dr qi manu carēs.

Mācus etiā dr cui aliqd pcest ad pfectionez Iñ mancatus ta. tū. i. manu trūcatus.

Mandatela le. i. mandatum.

Madatū ti. n. s. qd mittit. Vel mandatū. i. pceptū. Unde dns in euāgelio Joānis Māda tū nouū do vobis. Vel mandatū fm Azo. est officiū ab eo. q gtuitū gratꝫ suscipit exhibēdū.

Mādator dr ille q aliqd mandat alicui vt si bi vel alij aliquid faciat.

Mādatariᵘ ē q mādatū suscipit adiplēdum

Mādibula le. inferior maxilla. ꝛ dr a mādo is. Unde Judi. xv. Inuētāq maxillā. i. mandi/ bulā asini. Et infra. In maxilla asini ꝛ i mādi bula pulli asinaꝝ dcleui eos.

Mādo dois. m. t. q multū mādit. s. leccator ardelio. gulo. cōedo. auidᵘ eluo. ꝛ epl'o. Et ī eo dē sēsu. hic ꝛ hꝛ hᵗ madaꝝ cis. ꝛ pd. penl. gti.

Mādra dre. m. g. i. bubulcᵘ. ꝛ dr a bobus sibi ꝓmēdatis. vl' qr noia bouū mādat mēore. l' mā dros dr ouis. Unde mandra pastor ouiū

Mandragora gore. pe. cor. est genᵘ pomi sil'is puo peponi odorez saporc. l' spē vel qr hꝫ ma la suaue redolentia i magnitudine mali macia ni. vñ ꝛ eam etiā latini vocāt malū terre Hāc poete antropomorphos appellāt. eo q hēat radicē formā hois sil'antē. Antropos eni grece. latīe dr hō. Cuiᵘ corter vino mixtus ad bibendum dat ill' q̄ corpus ppter curā secādum ē. vt so porati dolorē non sentiāt Huiᵘ spēs due sunt Fcia folijs lactuce silibus. mala generās i sil'i tudinē prunoꝝ. Masculus folijs bethe sil'i/ bus. De hꝫ añt pomi genere q̄dā opinantur. q acceptū in escā feis sterilibus fecūditatē pari/ at. Unde Gen. xxx. Egressus Ruben tpe messis triticee in agro repperit mādragoras quas ma tri Lie extulit Et infra. Dormiat tecū hac no cte p mādragoris filij tui vir tuus

Manducus ci. pe. pd. i. ioculator ore hians 3. turpiter mandens.

Mane nomē indecli. ē vel aduer. tpis. ꝛ dr a manū qd ē bonū. Quid tñ melius mane qñ de tenebris deuenitur ad lucē.

Mane rethel. phares exponit in textu Dañ. v. Ubi. Mane rethelq phares. vigili si mēte notares. Rapta resignares ꝛ meliora dares

Manes. mū. ibus. actō mancs l' manis. m. g. i. dij infernales. ꝛ aie infernales. ꝛ dicunt a manu qd ē bonū p ꝯriū. qr nō sunt boni. sꝫ effe rꝛ crudeles. Vel manes dicūt a mano as. qr late manāt p auras ꝛ pd. p. Unde Horati. epi. Carmīe dij. supi placātur carmine manes.

Māgo onis m. t. i. mercator. et ppe vēditor eq̄ꝫ. ꝛ dr a manᵘ eo q mānu agat eq̄s. ꝛ ec q̄libꝫ mercator pt dici māgo. qr res suas mānu agat.

Mania nie. ē sane mētis alienatō. furor dicta sic ab insania. quā greci maniā vocāt Ul' dr a mantin qd ē diuinare qr hec amētes ꝛ insanos facit. q̄ꝫ aly efficiūtur leti. alij tristes alij furio si. Mania etiā dr q̄dā furia infernalis.

Manica ce. pe. cor. ē cathenavel vinculū quo captiuoꝝ manus ligātur. ꝛ dr a manᵘ q̄ ma/ nū capiēs Unde pphā. Et nobiles eoꝝ i manī cis ferreis Itē manica ē illa ps tunice q̄ ē ab hu mero vsq̄ ad manū Unde dr Pa. Manice sꝫ vincule q̄bus manus vinculātur. sꝫ etiā tuni caꝝ sint Iñ manicatus ta. tū.

Maichei heretici a q̄dā psa extiterūt q vocat ē manes. Hic duas naturas ꝛ duas sbas intro duxit. i. bonā et malā. et aias ex do q̄ ex aliquo fonte manare asseruit Testamentū vetus respuūt nouū ex parte recipiūt.

Maifestus a. ū. i. aptus clarᵘ certᵘ. ꝛ dr a ma nus ꝛ festus. q̄ ad manū positᵘ ꝛ pmptᵘ Nā manifestus expoī solet ꝛ nō absconditi. Unde etiaꝫ dr maifestᵘ q̄ manēs festᵘ. ꝛ ē etymo. Itē i se sto oia dūt extrahi pulcriora ꝛ i apto poī. vñ ꝛ dr maifestᵘ. i. pmptᵘ aptᵘ ꝛ palā positᵘ Iñ mai festariᵘ a. ū. q maifestat. l' maifestaf. l' maifester apte aliqd facies. Itē maifestū ē publicare fa/ mosa. pclamatio ex certa scia ꝛ certꝫ autoritati bᵘ pueniēs. Et pōt maifestū pbari p multos testes vel autores nō tū p tot qd fiat notoriū vide glo. iij. i. c. cōstitutōm. de ꝓ. sig. li. vi. ꝛ vi. q. ij. placuit. Spe. ti. de noto. cri. H. seq̄f de mai circa pn. vbi dr. Manifestū ē qd pz plibus sꝫ nō oibus. sed notoriū oibᵘ publice pt

Mantiu grece i. diuinare.

Maipularis p. t. ꝛ hꝫ re. et manipulariᵘ a. uꝫ. ad manipulū pti nēs. vel de manipl'o erūs. vt maipulares milites q̄ sunt de maipulo. Ma nipulares etiā dictᵘ eos q̄ signa añ regē portāt Et cōponit cū manipularis ris.

Maipulᵘ li. ē tantū segetis. q̄tuꝫ manᵘ cape

pōt.z dr̄ a manꝰ q̄si manū implēs z ē etymo. Itē maipulus dr̄ societas ducētoꝝ militū qz añq; sig̃ecnt maipulos.i.fasciculos stipule vl̄ aliꝰ herbe sibi p signis faciebāt.l' qz olim tcl/lū maibꝰ incipiebāt. Inuenit etiā manipulos p syncopā. Unde Luca. Cōuocat armatos ertēplo ad sig̃ maipl'os Itē maipulꝰ dr̄ ornamēntū sinistre manꝰ sacerdotis.

Manna indecli.z hoc māna.atis.pe coz.dr̄ q dā cibꝰ q̄lis de celo cecidit filijs isl̄.z dr̄ a manū qđ ē wnū.qz wnū erat. Cuiuscūq; ei rei sapiē erigebat q māna comedat talē hēbat.vñ Sap̄.xvi. Paratū panē de celo p̄stitisti illi sine labore omē delectamētū in se hītē.z ois sapioris suauitatē. Ul' māna dcm̄ ē a māhu aduerbiū.admirātis apđ hebreos.q̄si qđ sigꝫ ē hoc. vl' qđ ē hoc. Et tm̄ a māhu.i.admiracōe quā i mane habuēr cū p̄mū māna reperērūt dctm̄ ē māna. Cū ei in mane p̄ vidissent māna admirātes cepēr dicē māhu q̄si dicerēt qđ ē hoc.q; wnū.q; dulce. Inuenit etiā hoc mana.ne.neu g. sic z pasca.ce.sz hoc videt eē ꝺ regl'as Prisciaq; nullū nomē neutrū i ma decliacōe.l' q̄nta inuenit.sz p̄t dici.q; Prisciа intelligit de noibꝰ

Mānus.ni.i.palefredꝰ.z dr̄ a mā/ latis. suetꝰ.eo q; māsuetudinē manuū sequit.l' qz mansuetꝰ sit.l' a manꝰ.qz manu nitat z ducat.

Māsionariꝰ.ria.riū.i.manēs l' ad māsionē p tinēs.z dr̄ a manco.nes.

Māsiūcula.le.di.i.pua māsio.

Māsulaꝰ.ciꝫ.i.edax ad mādēdū patꝰ

Māsuetꝰ.ta.tū.i.mitis nulli iniuriā faciens. vel domitꝰ.q̄si manu l' manui assuetꝰ.

Māsus sa.sū.i.comestꝰ.z dr̄ a mādo.dis Itē māsus.sa.sū.i.māsuetus.z tūc dr̄ a mansueo. sues.fm Hug. Itē māsus p̄t deriuari a maneo.es. Unde di. Pap̄. Māsa comesta.māsueta māsus dictꝰ a manēdo q; integrū sit.rij.iugeri bꝰ. Itē mansus fm vulgare italicoꝝ dr̄ ps fre q̄ duobꝰ bꝰ sufficit in āno ad labozādū.

Mātia.tie.i.diuinacō.z dr̄ a mantos. Et ab eo ꝺpoit necromātia.pyromātia.acromantia. hydromātia geomātia chiromātia ornizomātia.de q̄bꝰ vide locis suis.

Mātica.ce.f.p.i.sarcina.s.mola.z dr̄ a manꝰ Iñ māticat.a.ū.i.mātica onerat z coz.ti.

Mātícula.le.di.i.pua mātica.

Mātícula etiā dr̄ pera pastoralis.

Mātículꝰ.li.di.i.puꝰ mātellus.

Mātile.l' pe.pd.z ß mātele.lis.i.velam̄ mense l' mapa.z dr̄ a mādo.is.q̄si mādele l' mādile vl' mātile siue mātele q̄si mānu tergile.z fm hoc ꝓpe sic dr̄ gausape.qz in tergēdis maibꝰ plet

Un̄ z dr̄ mātile vl' mātele.q̄si manus tela

Mātos.i.diuinacō.z dr̄ a mānn qđ ē diuinare Itē hoc māte.tes.illō idē.s.diuinacō.scz visio positoꝝ.i.puisoꝝ a teo. Et hīc filia tiresie dicta ē mātes q̄i diuinatrix. Ul' mātes dicta ē tā diuinacō q; filia Tiresie.a manes z tue/oz.qz manes tucaf.

Mātua.tue.q̄dā ciuitas lōbardie. de q̄ oziū/dus fuit ꝙgilꝰ.vñ Qui.mātua ꝙgilio gaudz verona catullo. Deligne gentꝫ gl'a dicar ego Iñ mātuanꝰ.a.ū.gētile l' patriū.

Mātꝰ.ti.ē breuis aictꝰ.z dr̄ a manꝰ.qz manꝰ

Manual'.lis.ɔ.t.z hoc le.ad /tegat tm̄. manū ptinēs z hoc manuale. l' pro q̄dā libro q̄ q̄si ad manū sp hētur.

Manubie.arū.i.excubie q̄ p spacia noctis vigilāt.z dr̄ a manꝰ.qz p manꝰ.i.cateruas fiūt.

Manubie etiā dicūf spolia eximie.q; victi exhūtur. sic dicte.qz maibꝰ victoꝝ extrahūf ꝙ Quꝫ. Pap̄.ꝺo.dt. Manubie spolia rapine.res de pda mānu collecte. Manubie dicte sint.qz manibꝰ detrahūf.i.vestes mortuoꝝ. Un̄ Ezech. xxvij. Et dirupies manubias infinitas.

Manubriū.brij dr̄ manica l' manicū cuiusli/bet ferri.z dr̄ a manꝰ.qz manu tenef Iñ manu briatꝰ.a.ū z videt ꝺpositū a mānu z bria.qđ ē mēsura.qz ita ꝺmēsurat q; possit teneri i mānu. sic pt; in cultello z securi.

Manulea.lea.i.manica.z dr̄ a manꝰ Iñ manu leatꝰ.a.ū.i manicatus.

Manū grece.latine dr̄ wnū.

Manumissio onis.ē dacō libratis.ff.de acq̄. re.domi.l.adeo.§.cū q̄s i fi. Et mānissus dr̄ q̄ ē liberatꝰ a manu z prēte dñi.z dr̄ sic.q̄si extra manū.i prātē dñi sui missus.

Manuptarū.rij.i gausape.q̄si manꝰ ptās

Manꝰ.us.ui.f.g.a munꝰ.eo q; sit totiꝰ corporis munꝰ. Ipa ei ozi cibū mīstrat.z facꝫ z dispēsat.oia dat z accipit. Un̄ ab Ars. manꝰ appellaf ozganū ozganoꝝ. Iñ manuꝰ.a.ū i.magꝫ hñs manꝰ.z coz.pmā. Un̄ puerb.pz. Manꝰ in manu nō erit innocēs malus.

Maūtergiū.gij.ē togilla cū q̄ tergit manꝰ

Mancer.eris.m.g.i.filiꝰ scorti l' adulterinus Un̄ Deut.xxiij. Nō ingrediet mancer hoc ē de scorto natus in eccliaz dñi vsq; ad decimā generacōz. Iñ mācerinꝰ.a.ū.i.adulterinus.

Mapa.pe.i.togilla.z dr̄ a manus. q̄si manupia.i.manū pias. Iñ hec mapella.le.l' mapula vl' mapellula.le.di. Mapa etiā dr̄ pictura vl' forma ludoꝝ. Un̄ dr̄ mapa mūdi.

Mapalia.pastoralia tabernacla.

Maranatha.vt di. q̄dam glo.sup illud.i.ad

Corin.xvi. Sit anathema maranatha. Sit anathema.i.sepat⁹a deo vl ꝺēnatus.
Maranatha.i. donec veniat dñs l' in aduentu dñi. Maranatha ei interptaf dñs venit.
Maratron grece.i.feniculū.
Marcescibil'.ɔ.t.t hoc le.i.putrescibil'
Marcha dr comitat⁹ fre alic⁹ Un t marchio dr ꝓnceps vl' dñs marche.
Marcha etʒ dr qdā pōd⁹ .s. media libra. vt
Marciatō.n.g.gē⁹ vnguēti dr marca argēt
Marcidul⁹.la.lū.i.aliq̄tulū marcidus.
Marcid⁹.da.dū.i.putrid⁹.arcēs.languens. Jñ hec marciditas.tatʒ.
Marcionīste q̄dā heretici a Marciōe stoico pho appellati.q cerdonis dogꝫ secut⁹ alteruʒ bonū.altez iustū dñm asseruit.tāq̄ duo ꝓncipia creacōis t bonitatis
Marcor.oris.i.marciditas.macies.defect⁹ q̄dā. Jñ marcorosus.sa.sū i.plen⁹ marcore.
Marcul⁹.li.i.pusill⁹ malleus.t ē diminu.a marcus.qd t martellus dr.
Marc⁹ ci.dr malle⁹.t ē marc⁹ maior q̄z malleus.t dr a mollio.l' sic h malle⁹.l' q2 maior ē t fortior ad cedēdū. Marc⁹ etʒ dr q̄dā cuāgelista t interptaf excelsius mādato Excelsus ita q̄z ꝓpf euāgeliū altissimi qd ꝓdicauit· Ul' sublimis mādato dr rōe pfectiōis in vita.q2 non solū fuauit mādata cōia sʒ etʒ sublimia sic sūt ꝓsilia. Et vt dr in q̄dā chronica. Claudi⁹ ipar.
Marc⁹ euāgelista scribit.apli p orbē diuūlgat
Marcus alexandrie martyriū ꝓpleuit.
Mare.rʃ.n.t.pt dicit aq̄z generalē collectio.et dr a meo.as q̄si meare.q2 spē in motu.eis cū aq̄z collectō siue salsa sit siue dulcē.abusiue dr mare. Un Gen.p⁹ Cōgregacōes aq̄z appellauit maria.sʒ ꝓpe mare dr.cui⁹ aq̄ amaē stʒ Jdē dr exr ꝙlag⁹.fretū.pont⁹.ocean⁹.abyssus. Jñ marin⁹.a.ū.t marinari⁹.a.ū.q̄si iuxta mare existēs. Jtē inuenif mare tiberiadis t ē idē qd lacus tiberiadis Jtē inuenif mare rubz. t vt dr i historiis sup Exo. Mare rubrū nō ē aq̄ rubea.sʒ ois ēa circūstās rubea ē.ex q̄ viciaf gurges t inficif. vñ nimiū acutissim⁹ ꝛcerpif.q̄c/qd etʒ ad esū i fructib⁹ē i hūc colorē cadit. Ob hoc gēme ibidē rubre inuenūf q̄ humo inuolute t inf arenas attrite terre colorem t maris hñt Et vbi nos dicim⁹ rubrū.hebre⁹ hz cānosum eo q cāne i litoribus abūdāt. Jtʒ inuenitur mare mortuū. Et dr mortuū vt dr Jsiō. ppt hoc q nihil gignit viuū.nihil recipit ex genere viuētiū. Nā neq̄z pisces hz.neq̄z assuetas aq̄s t letas mergēdi vsu patif aues.sʒ q̄cūq̄z viuētia mergēda tēptauerʒ.q̄cūq̄z arte ꝛcemersa.statim resiliēt.t q̄uis vehemēter illisa.stati ecutiūf. Hoc t mare salinarū vocaf qd ē i iudea
Margarita.te.f.p.ē q̄dā gēma ꝓciosa candida.a mari dcā. Un dr Jsido.xvi.etymo.
Margarita ꝓma candidaz gēmaz.quā inde margaritā aiūt vocatā.q i cōchul' marʒ hoc genus lapidis iuciaf. Inest ei i carne cochlee calculus nat⁹ sic i cerebro pisc⁹ lapill⁹. Signif āt de celesti roze.quē certo āni tpe cochlee hauriunt Jtʒ inuenif hoc margaritū.ti. Proueb.xxv. Jnauris aurea t margaritū fulgēs q arguit sapiētē. Inuenif etʒ hec margarita.te.p q̄dā virgine gl'osa.a margarita gēma dcā.
Margo.inis.icerti.g.lʒ q̄dā dixerit q sit cō.ē lit⁹ marʒ.t dr a gyro.as.t mare.qi girās mare Trāsferf etʒ h nom margo vt dicaf qd libet lit⁹ vl' lymb⁹.t general' extrēitas.l' extrēa ps cuiuslibet rei. Jñ margine⁹.a.ū. t h t h margial'. et hoc le.qd ꝓtinet ad marginē l' qd ē in margine. Un glose dicūf marginales q̄ stʒ i margin⁹ libri ad drāz inter lineaz glosaz q̄ stʒ inf lineas textus
Maria.rie.f.p.mr dñi ꝓpter claritatē. Un t Maria illūiatrix siue stella marʒ interptatur. q2 genuit lumē mūdi. De virʒ t filiꝫ duaz mariaz sororz btē Marie mris dñi.vide s. Cleo
Mariam.octau⁹ mēsis ē. /phas
Mariſca ce.f.p.dr ꝓpe vesica q̄ circa podicez mariū ex nimio fricatu ex vsu agēdi op⁹ sodo/mutticū solet eructare. Un Juuenal'. Si podice leui. Hcidunf tuide medico ridēte mariſce. Dr tn q̄nq̄z mariſca q̄libet vesica q ex assiduo carnis fricatu nascif.
Maritell⁹.li.m.s.di.i.pu⁹ marit⁹.t hec maritella.le.pua vxor vl' marita.
Maritim⁹.a.ū.q̄i iuxē maē crns. Jñ hec maritima.me.dr ēra q iurta maē ē. Ul' maritia.di/cūf loca mari vicina.sic dcā q̄si marʒ intima.
Marit⁹.ti.m.g.i.vir q ꝺiūgē hz.t dr a mas. Jñ hec marita.te.i.vxor. Et marit⁹.ta.tū.pti/nēs ad maritū l' maritā.vl' maritar⁹.a.ū.t h t
Mars.tis.dr ꝛc⁹ belli)hec martal' t hoc le Et p ipo bello inuenif.t dr a mas.rʃ.q2 marīū ē mars. Ad h ei q sit mars.i.bellū p viros pugāf marie apd nos vbi soli mares pugnant
Marsia.sie.q̄dā fra ē Jñ marsus.sa.sū.l' marsi stʒ dei q̄si martē scientes vl' sitientes .q2 bellico si stʒ.t q2 marsi multū valēt i incātacōe serpentū.iō q̄nq̄z inuenif marsus p incātatore serpentū. Q̄nq̄z generalr p incantatore
Marsilia.lie.q̄dā puīcia ē siue reg⁹ (Mar supitū.pij.saccul⁹ ꝛcumie.t dr a marsupon qd greci sic vocāt. Marcell⁹.li.mediocres malle⁹

Martir tiris.ɔ.g. grece latine dr testis. Un
r testimonia.grece martiria dicuf. Jn martir
testis dr.qz ꝓpter testimonū rpi passiões su/
stinuit.r vsqz ad mortē ꝓ vitare certauit Et
inde hoc martiriū rū.cruciat⁹ martiris.vel lo
cus vel tēplū martirū.qz in memoria mris sit
ɔstructū l qz sepulē ibi sti scoz martiz
Martⁱ tia tiū.t.ad martē ptinēs. vl bellico
sus.r dr a mars. Et h martⁱ rū.q̄dā mensis
sic dcūs ꝓpf martē rhomāe gētis auctorē fu
it em pr rhomuli. Et iō rhomul⁹ in honorez
prīs ꝑmū mēsem ab ei⁹ noie martiū vocauit.
Vel iō martⁱ⁹ dr a marte.qz in eo ē festū mar
tis.r ei ɔsecrat⁹ est mēsis ille. qz eo tpe cūcta
aiantia ad martē agūf ɔcupēdi volūtate. Et
idē dr mēsis nouoz.qz martⁱ⁹ olim erat ūciū
anni. Et inde martⁱ tia tiū.
Mas marⁱ.m.t.i.masculⁱ⁹ vel maritⁱ⁹. r coz.
ma.vñ Illibata timet fossorē gleba timescit.
Ad maris accessuz ꝯgnitatis honor.
Masculⁱ la lū.i.masculini sexⁱ⁹ l fortis vl ba
ro.vel vir.r dr a mas. Et hinc masculinⁱ⁹ na
nū. Et ɔponif cū cō.r dr ɔmasculⁱ⁹ la. lū. fm
Hugl.r fm Pap.masculⁱ⁹ ē dimi a mas.
Masloth.liber ē.q̄ dr Prodūbia Salomōis
Maspiter maspiterⁱ l maspitrⁱ.m.t.i. martⁱ
pr.r dr a mare r pr. Ull maspiter dr marⁱ pr
r rūc ɔponif a mas r pr.
Massa.i.villa l casula.vl massa apud hebre
os gūe nōdus dr.r ꝓpe metalli alicⁱ⁹. Jn hic
massarⁱ⁹ rū.cui ɔmissa ē cura totⁱ⁹ familie. Et
h massaria rie Itē massa palataz inuenif r dr
pōdus ficuū. Ficⁱ⁹ em iter palas ɔpsse dicunt
palate Un mgr i hystoriis.y. Reg.xvi. Ne
rati massis palataz.i.ficuū.qz inter tabulas
qs palas dicimⁱ⁹ presse ɔpingunt
Massageta vel massagetes. dr a massa qd ē
pōdus gūe.r geta qd ē gorbⁱ⁹. Et sti massage/
te vt dr gētes hitātes ite scythas r albanos.
Et coz.pr.vñ Lucanⁱ⁹ in.y. Agmia massagetē
scythⁱ nō alliger iste. Itē Hyeronimⁱ⁹ in epla
ad Paulinū.i.capl'o. Pertrāsiuit caucasū al/
banos.scythas massagetas
Massicⁱ ci mōs ē vbi optimū vinū abūdat
et ponif qñqz ꝑ vino. Jn massicⁱ⁹ ca cū.r mas
sicū a.p optimo vino
Mastigia gie.ɔ.p.malⁱ⁹ r neqz fuⁱ⁹ vl ancilla
r dr a mano nas. q̄si a stige manās Itē masti
gia pt dīuari a mastico cas.r tūc ē.g.f.r ē coz
ngia baltei.vel q̄ mātell⁹ ɔglutinaf añ. r po
nif qñqz ꝑ flagello
Mastix cis.m.g.genⁱ⁹ colozis ē.r vt dr lētici
arboris gutta ē. Jn h masticina ne.q̄dā vestⁱ.
qz colorē mastiqz hr fm Hugl. Et vt ferf ma
stix ē genⁱ⁹ gumi ɔsolidās tentes.
Mastruca ce f.p.vestis sardoz ex pellibⁱ⁹ fera
rū.r dr a mōstr.q̄si mōstruosa.qz q̄ ea vtif q̄
si in feraz hitū trāsformaf. Jn mastrucatⁱ⁹ ta.
tū.t.mastruca indutⁱ⁹
Mater tris.dr a meter grece qd idē ē qd mr
Qsⁱ ät dr mr q̄si māmas tritas hns.l q̄si mā
mas gerēs ethymologia ē. Jn masculo le di.
pua mr vl in statura vl in diuiciis. Et masnⁱ⁹
na nū. Et h r hec maternal r h le. Et ꝑ.ꝑmā.
mr naturaliter.vñ Ouid.epi. Mater eris thau
ro senioz ipse truci. Jn materfamilias mater/
familie vel materfamiliaz.f.p.i.mater sup fa
miliā. vel que per quandā iuris solēnitatē in
familiam transit mariti Tabule em matrimo
niales instrumēta fiūt sue emptōis Vel mater
familias est illa q̄ plures enixa est. qz familia
er duobus esse incipit
Materia rie.dr a mater q̄si mater rei. Jn ma
teriola le dimi. Et ē materia in vocibⁱ⁹ r scien/
tijs.sz materies i alijs rebⁱ⁹. Itē a materia ma
terialⁱ⁹ ta tū.qd er materia ɔstat. Et materio.
as.i.materiā ɔstruere Et h r hec materialⁱ⁹ r h
le.ad materiā ptinēs vl er materia ɔstās. vel
in sua materia dsignāda positⁱ⁹. Un r h voca
bulū dr materialⁱ⁹ positū. qd ponif ad dsig/
nādū materiā suā.t.scipm r q̄litatē suiipsⁱ⁹.
Matertera re ē sozor matrⁱ. r dr a mater q̄si
altera mater.sicut amita dr sozor patris.
Matesis sis.pr.coz.i.vanitas.
Matesis.sis.pr.p.r sine aspiratōe.i. diuina
tio. Jn matematicⁱ⁹ ca cū.i.diuinatoz.vñ Ju
uenal'. Neo matematicⁱ⁹ geminū idēna⁹ hēbit
Matheſ pr.coz.cū aspiratōe.i. doctrina.s.q̄dru
uiū.vñ. Scire facit matheſ.sz diuinare ma/
tesis. Jn mathematicⁱ⁹ ca cū.i.doctrinal q̄dru
uial'. Et hec mathematica ce.i. scia q̄druvial'.
siue q̄druū q̄si doctrinal scia.vl qz p illā ve
nif ad theologiā q̄ ē doctrina doctrinaz r scia
sciaz. vel qz maioz doctrina fit in mathemati
ca qs in alijs. Et cū in alijs artibⁱ⁹ solo ꝓmōe.
sit doctrina.in hac etiā visu fit.qz qd ꝓbo dr.
r rōe sub figuris r oculis oñdif. Vel dr do/
ctrinal qz circa posteriora ɔsistit. qz ibi fit do
ctrina r corporib⁹ ꝑ ea q̄ circa corpa stⁱ. Un
mathematica dat inicīū.phisica pfectū. theo
logia ɔsummat impfectū.
Matheſicētr tri.n.s.i. discipⁱlinal vel doc/
nalis pūctus circuli.r dr a matho vel mathe
sis r centr qd est pūctus
Matho grece.i. disco latine
Matricida dr.ɔ.p.pr.p. qui vel que occidit.

matrē. Jñ ħ ꝛ ħ matricidalis.ꝛ ħ le. res matricide. vel ptinēs ad matricidā. ꝛ hoc matricidiū dij.

Matricula le.pe.coꝛ.est di. de matrix cis. qđ etiā p cartula iuuenik.ꝛ ꝑpe p cartula ꝓmissionis. Jñ in vita bēati Siluestri legik q habebat nois viduaꝫ ꝛ oꝛphanoꝫ in matricula sua scripta. hoc ē in ꝓmissionis cartula

Matrimes mis.g.t.q̄ vel q̄ viuit supstes defuncta matre. Vl' matrimes dꝛ puer sil'is matri. Jñ ꝛ dꝛ tūc matrimes q̄si matrē imitans

Matrimoniū nij.idē qđ nuptiez dꝛ a mater et sic diffinik. Matrimoniū ē viri ꝛ mulierꝫ. legittima ꝯiunctio. indiuiduā vite ꝯsuetudinē retinēs. xxvij.q.ij.§.i.ꝛ de ꝑsump.c.illđ. de ꝯuer. infide. ex lr̄is. Et subaudi hoc.s. ad ꝓpositū. in q̄ dñt eē tpe q̄ nubūt vl' mr̄imoniū ꝯ hūt Jnsti. de pa. po. in ꝓn. Et mr̄imoniū ē duplex.s.ꝑm ꝛ ꝑsūptū. Uez qđ ꝯhik inē ꝑsōas legittimas p ꝶba apta nullo impedimēto subsistēte. Presūptū dꝛ qñ inē ꝑsonas legittias interuenit tractat⁹ de ꝯhēdo. vl' ꝶba apta in euē tū tñ ꝯditōis vel arbitrij alieni. ꝛ succedit copula carnal'. vt inđt Hoff. Et nota q̄ ñ dꝛ pr̄imoniū. lꝫ a digniori dꝛeat fieri denoiatō. ꝛ tā tū votū habeat pr̄ in libros sicut mr̄. qꝛ mat mai⁹ exercicium l' officiū exercꝫ circa puēos q̄ꝫ pr̄ qꝛ añ ptū onerosa in ptu dolorosa ꝛ p⁹ ptū laborioſa. igr̄ ad honorē ei⁹ dꝛ matrimoniū. vt de ꝯuer. unſi. c. ex lr̄is. Et q̄ mr̄imoniū stꝫ tria substātialia. q̄ dicūt bona ei⁹. s. fides. ples ꝛ sacrm. Et si apponik ꝯditō aliq̄d istoꝫ nullū erit mr̄imoniū. Exēplū de p⁹. Sic dico. ꝯhotecū si te p q̄stu adulterādā exposueris. nō est mr̄imoniū. qꝛ ē ꝯ bonū fidei. qđ ꝯsistit in eo. q̄ alter ꝯiugū suū corp⁹ qđ suū nō ē. lꝫ ꝯsorꝫ sue nō exponat vl' det alteri. alias ē adulter fur et fidei fractor. Exēplū de scđo. vt si dico. Cōtraho tecū. si generatōꝫ ꝑlis cuites. si venenū sterilitatis accipis. non est matrimoniū. quia ꝯ scđm bonum. lꝫ bonum ꝑlis. ꝑpter quam multiplicādā fuit mr̄imoniū a deo institutuꝫ Exēplū tercij. si dico. Cōtraho tecū donec ditioꝛē l' pulchꝛioꝛē hēbo. nō tꝫ mr̄imoniū. qꝛ ē ꝯ sacrm indiuiduitatꝫ. qꝛ nullū dꝫ eē diuorꝫtiū inter ꝯiuges.

Matrina ne.f.p. q̄ aliquē de sacro fōte leuat. vel in eccām introducit. Jtē matrina. i. nouerca. ꝛ p. ptnl'.

Matrix.f.t.ē loc⁹ ꝯceptōis. vel ꝓlicula q̄ puer inuolik in utero mr̄is. ꝛ dꝛ a mater. qꝛ fet⁹ in ea generak. Hemē em̄ receptū matris ꝯsoꝛuet. ꝯsortū coꝛpat. coꝛpatū in mēbꝛa distinguit

Matrona ne.f.p. q̄ iam nupsit ꝛ genuit. ꝛ dꝛ a mater. q̄si mr̄ nati. vl'. qꝛ ꝑt fieri mr̄. Jñ ħ ꝛ hec matronal'. ꝛ hoc le.

Matros vel ꝓtr⁹ meter grece. latine dꝛ mr̄.

Matruel'lis.f.t. idē qđ matertera. Jtē ħ ꝛ ħ matruel' ꝛ ħ le. ptinēs ad matertera. Matrueles etiā dicūt filij vl' filie matertere

Matthe⁹ in hebꝛeo donat⁹ exp̄mik. Jdē etiā appellak leui ex tribu iuda a q̄ oꝛt⁹ est. Jn latino ātex ope publicani nomē accepit. qꝛ ex publicanis fuit electꝰ. ꝛ in apl'atū trāslat⁹ Et scribik ꝑ duplex. t. sicut ꝛ Matthias

Matthias q̄ ink apl'os sine cognomēto sol⁹ habeꝛ. interptak donat⁹. vt subaudiak ꝑ Juda Jste em̄ in loco iude electꝰ ē ab apl'is. cū pro duob⁹ sors mitteꝛet. vñ ē matthias ꝑ dicta manū q̄ ē bonū. ꝛ thesi positō q̄si bonū positū ꝑ malo. s. ꝑ iuda

Matur⁹ ra rū. dꝛ q̄si mādur⁹. i. ad mādēdū. apt⁹. Jtē matur⁹ a ū. i. festin⁹

Matusalē interptak moꝛtu⁹ ē. Euidēs ethymologia ē nois Quidā em̄ eū cū. pr̄e trāslatū fuisse ꝛ diluuiū ꝑteriſſe putaueꝛt. sꝫ ideo hoc noīe dict⁹ ē. vt significeꝛ eū nō viriſſe post diluuiū. sꝫ i eodē cataclismo fuisse defunctū Uirit em̄ matusalē filius enoch nōgēties sexagintanouē annis. vt dꝛ Gñ. v.

Matuta te.pe.p.i. auroꝛa. l' dea q̄ ꝑsit illi hore. s. q̄ ē inē noctē ꝛ diē. ꝛ dꝛ a mane. Jñ matutin⁹ na nū. ꝛ hoc matutinū ni. tā ꝑ ipo officio q̄ꝫ ꝑ ipsa hoꝛa in q̄ canik l' pulsak. Sꝫ pl'r matutini noꝛ ipsa officia. Jñ ħ ꝛ ħ matutinal'. ꝛ hoc le.

Mauoꝛs.tis.m.t.i. mars. Jñ mauoꝛt⁹ tis. tiū. ptinēs ad mauoꝛtē. vel bellicosus. Dr̄ eſ mauoꝛs matronale optimētū. q̄si mas vel q̄si mars. Signū em̄ ē marital' dignitatꝫ. ꝛ ptātis ē caput in q̄ ē. Caput em̄ mulierꝫ vir ē Uñ ꝛ sup caput mulierꝫ ē. Jdē ꝛ stola dꝛ.

Mauric⁹ cij dꝛ a maurō qđ ē nigꝛ. fuit em̄ niger ꝓpr̄ sui dēſpectōꝫ ꝛ mūdi ꝓceptū Mauric⁹ martir vir inclit⁹. ꝛ in scissima legione q̄ thebea dꝛ dux extitisse phibet. Et dꝛ scribi ꝑ c. vñ Dicē mauriti multa voluē piti. Sꝫ puto mauric iubet ars ꝛ regula dict

Mauruſia sie. eadē terra ē q̄ ꝛ mauritanea. et dꝛ a maurō l' maur⁹ Jñ mauruſi⁹ sia siū. adie

Mauron grece latine dꝛ nigꝛ /ctiue

Maur⁹ a ū. dꝛ q̄dā ppl's a maurō qđ ē nigꝛ qꝛ homies illi⁹ ppli sunt nigri Estifero q̄ppe coloꝛe afflati. sp̄m acri colorꝫ trahūt. Jnde mauritania nie. terra quam possidebant. Et hinc mauritanus, tana, tanum. ꝛ maurus.

ra.rum.quicūq; est de terra illa.siue sit niger si/ ne nō. Vl' maur⁹ dict⁹ ē a medis q̄si med⁹.me di eni in africa trāsfretauer.t.t mixti sunt cū li/ bÿs.q̄z nomē libies paulati corrūpe ceperūt barbara lingua mauros p medos appellātes

Mausoleū lei.dr sumptuosum monumētū a mausoleo rege sic dictū.vñ dic. Isidor⁹ etymo xv. Mausolea sūt sepulcra regū siue monumē/ ta dicta sic a mausoleo rege egyptioz. Nā eo defuncto vxor ei⁹ mire magnitudis extruxit ei se pulcz in tñ vt vsq; hodie oia monumēta pci osa ex neie ei⁹ mausolea nūcupēt. Et pdu.pe. Vñ Lucan⁹. Pyramides claudūt indigna q; mausolea. Itē q̄dā. Qui mausoleū pronūtiat aut canopeū. Aut toloneū. haut reor esse reū

Maxilla.le.di.a mala. Jñ hic t hec maxillar; t hoc re.et hic maxillar;.ris.dens molaris.

M ante E

Meandrus dri.m.g.vel hic meāder dri.i.fle xuositas cuiuslibz amnis.qđ ec̄ generaliter p q̄li toztuositate t receptiōe inuenit.vñ Prudēti⁹ in libro hymnoz. Toztuose serpēs q̄ mille p meādros fraudesq; flexuosas agitas q̄eta cor/ da. Et inde etiā dr meāder vl' meādrus q̄dam amnis asie flexuosus sic dict⁹.q; sit flexuosus et nunq; currat rectus

Meapte pnomē est.i.mea cā. Et ē deriuatiue spēi a mea. Et est figure simplicis. Et pte ē syllabica adiectiō. Nā vt dic Prisc;.i.xv.li⁰. Hec syllabica adiectiō pte addit q̄libz ablīs feminis possessiuoz pronoim.vt meapte tuapte suapte nostrapte vestrapte. Et vt exponit Pap. meapte tuapte suapte.i.mea tua sua.ppzie mea cā vel meapte.i.meo vsu vel more.

Meat⁹ tus.tui.i.trāsitus.excursus. Itē cōductus per quē aliquid trāsit dr meatus

Mechanic⁹ a.ū.i.adulterin⁹ t dr a mech⁹.vñ artes dicūt mechanice q̄si adulterine respectu liberaliū.etiā quēcūq; remouēat exercitū t pfe/ rāt cōmoditatē vl' vtilitatē. Jñ hec mechanice.i.scientia hūanoz opū necessitati corpū ob

Mechia chie.i.adultriū t dr a mech⁹ seq̄ntiū

Mech⁹ chi.i.adulter.et hec mecha.i.adultera.

Mech⁹ cha.chū.adiectiue.i.adulter.a.ū.

Medela.le.pe.p.i.medicatō siue medicamētū

Medianus.na.nū.i.medius.

Mediarcitus.ta.tū.i.in medio statutus t ar/ tatus.et dr a medius et arceo.

Mediator toris.m.t.q̄ pūgit t int̄ alios est medi⁹ vt eos pūgit t pacificz Vñ Jhs xps dr mediator dei t hoim q; int̄ deū t homez cōstitu tus est medius. vt homes ad deū pduceret.

Medica.ce.q̄dā gen⁹ legumis t dr a media puincia.q; a medis est trāslata in greciā tpe q̄ eā xerxes rex psaz inuasit. Hoc gen⁹ legumis sel' serit t dicē annis pmanet.t quat vl' xies. p annū pōt rescindi. Et hec herba abūdat ve/ netijs t est triū foliox t sp viresc.it. Quidā dicūt q; sit illud legumē qđ vulgo dr trifolium Itē medica ē q̄dā arbor pmū asportata a medis vñ t dicta ē. Nāc greci hydromellā.latim citz vl' citriā vocāt.q; ei⁹ poma in folia citri odorē re/ fert malū ei⁹ ē inimicū venenis. Hec arbor pe ne oī tpe plena ē pomis.ptiz matur⁹ parti.acer bis.paret adhuc in flore positz.qđ i alijs arbo/ ribus.raz ē. Et dr q; reuera hec arbor ē citr⁹.sz Apulei⁹ h̄ negat. Itē inuenit hic medic⁹.ci.i. physic⁹. Et hec medica.ce.t adiectiue medicus ca.cū.t tunc scribatur a medeor.deris.

Medicina.ne.dr quasi modicina.q; cū mo/ do debet exhiberi. Jñ hic et hec medicinalis.t hoc le.ad medicinā ptinens.

Medieſtin⁹.na.nū.i.in medio stās vl' mediū tenēs t dr a medi⁹.et sto stas.t teneo. Itē me/ dieſtin⁹.na.nū.i.in medio ciuitatis exīs.t tūc ponitur a medi⁹.et a stin.qđ ē ciuitas. Vnd Horati⁹ i epi. Tu medieſtin⁹ tacite pcerura petebas Itē medieſtin⁹ dr balneator. Idē t me/

Medimin⁹ ni.m.s.dr a mina vl') diuſtin⁹ emina q̄i media mina.vl' mēsura q̄nq; modio rū sic dcā q; medieſq̄nq; modijs q̄ sūt pfecti nu meri medietas. Et inuenit mediminū p medi minoz p syncopā.vñ Cicero i frumentaria Ex tritici septies mediminū ex niphonis ofonib⁹

Mediminū p mediminoz p synco) tollit. pā posuit sicut iugez p iugeroz.

Medrocris.p.t.et h̄ cre.cui mediū q̄d sufficit q̄si q̄ excedere nō vult vltra vel citra.sed i me/ dio.i.in virtute psistere. Inde mediocriter ad/ uer.et mediocritas.tatis.

Mediocricul⁹.la.lū.i.aliq;tulū mediocris.

Mediolanū.ni.citas ē in lōbardia.t dr a me dius.t lana.quia sus media lanea fuit inuēta in eius edificatōe. Et fuit factū mediolanuz a gallis illuc olim venientibus expulsis indigeis Jñ hic et hec mediolanēs.et hoc se.

Medioxim⁹.a.ū.qđ ē int̄ mediū t extremū vt due habitabiles zone q̄ sunt int̄ extremas t tor/ ridā.q; media ē medioxie sūt. Et dū q̄ sūt inter aercos et terrestres liter aercos t celestes medo ximi sūt. Vñ plaut⁹. Atq; ita medij terq; supi inferi t medoximi. Et Martial⁹ capel. Quos greci demones latini medioximos vocant

Meditatiūcula.le.di.i.pua meditatio.

Mediterraneus.nea.neum.dicitur quasi īn/

medio terre habitās. vel mediū terre tenēs. vñ
ij. mach. viij. ꝑ mediterraneā fugiens
Meditatio onis. f. r. i. excogitatio. delibratio.
et ōr a medito ꝛ are. a q̄ etiā meditatu⁹ ua. uū.
vñ ꝙba dicūt meditatiā q̄ ꝛsignāt meditatōz
Meditullīū lij. i. medietas. s. id qđ ī medio ē.
vt in ouo vitell⁹. et q̄cq̄d eminet in medio rote
ōr meditullīū. et eminēs loc⁹ in medio cāpo
Medi⁹ dij. ſm ꝓp̄. ōr internūci⁹. pacifica/
tor. actor ꝓcordie. Itē medi⁹ a. ū. adiectie. Jn̄
medietas tatis. ꝛ medio as. ꝛ cor. ꝑmā Itē me
di⁹ ōr q̄ diuidit et ſeq̄strat. mediator ꝙ q̄ ꝓiū
git et pacificat Itē medi⁹ ꝓponit cū fidi⁹ et ōr
mediusfidi⁹ aduer. iurādi. i. ꝑ mercuriū q̄ medi
ator est et fidi⁹ interpres ꝛor et hoim. Vl' me
diusfidius ꝓpōit a medius et fides q̄i media/
Mediustinus. m. i. balneator. q̄i in te fide.
media vstiōe positus Jdē ōr mediestinus
Medo onis. potio melle mixta. et ōr a mel q̄i
melo. idē et medus quasi melus. qz ex melle fit
sic calamitas ꝑ cadamitas ōr. Jdē et mulsū q̄
si melsū vl' a mulceo. sz mulsū ex aqua cruda l'
vino. Sz medo vel medus ex aqua ꝛcocta fit
Medulla le. f. p. ꝑprie ōr illō molle qđ est in
ꝓcauitate ossis interius. ꝛ ōr a medius qz i me
dio ē Itē medulla q̄ñq̄ large ſumitur ꝑ ītimis
lignor ꝑ adipe frugū et hmōi. vñ et ōr medul
la cedri et medulla tritici. Jn̄ medullinus na.
nū. pe. p. i. ad medullā ptinēs. l' ō medull'a exns
Sz hec medullīa ne. ꝑpū nom̄ ē cuiusdā feie.
Medus di. q̄dā rex a q̄ dcā ē media regio vel
puīcia. a qua medus da. dū. gentile. et p. ꝑmā
medus et media ab eo descendens. vñ Daniel'
v. Darius medus succedit in regnū
Meduſa. ꝑprium nomen filie phorcynis. et in
terptatur obliuio que oīs aſpicientes ſe dicta
est in ſaxa ꝓuerrere.
Mega vel megalon grece ōr magnū latine.
Megacosmus mi. i. maior mūdus. et ōr a me
ga vel megalō et cosm⁹ qđ est mūd⁹. Item alio
Megera re. quedā fu/ noie ōr macrocosm⁹
ria infernalis et interptatur magna ptentio.
Megistus. i. maximus
Mel. lis. n. c. grece appellatōis est qđ ab api
bus nom̄ hr̄e. ꝑbatur. nā apis grece melisse ōr
Jn̄ melle⁹ lea. leū. ꝛ mellin⁹ a. ū. ꝛ mellic⁹ ca. cū
Et dic̄ auicenna vbi lo q̄tur ō simplicib⁹ medi
cīs sic dicens. q̄ mel est occult⁹ ros cadens sup
flores et alias plātas ꝛ sup lapides qđ apes re
colligūt. et aliq̄n est ros mānifest⁹ q̄ pūt colligē
hoies. i idē ei redit generatio mānatis. qz mā/
na ſm auicēnā ē ros et est de genere mell' ī terr' ſ
calidis cadens ſpiſſi⁹ melle cōi. Vñ ꝛ exiccat ꝛ
multā virtutē ꝓtrahit ab eo sup qđ cadit.
Mel silueſtre ōr mel in ſilua reptū ſm Hie/
ronimū. Cū q̄ videt ꝓcordare Jſidor⁹ etymo.
xx. dicēs. Canna de roze mel gerit. inuenit q̄ in
arūdinū folijs. vñ et Virgili⁹. Hacten⁹ aerij
mellis celeſtia dona Si q̄dē hucusq̄ ī iudea ꝛ
arabia colligatū repit ramis inherēs in ſimili
tudiez ſalis. Arnulph⁹ āt q̄dā expositor ſic de
Jn̄ deſerto iudee ſunt arbores folia lata ꝛ rotū
da hñtes lactei coloris ꝛ mellici ſaporis q̄ na
tura fragilia manib⁹ ꝑfricāt ꝛ edūt. Criſoſto/
m⁹ āt ſic dr. Mel ſilueſtre inueniebat in trūcis
ſiue arūdinibus. Sūt ei q̄dā arūdines plene
melle naturaliter. de q̄ fit zuccar
Mela le. q̄dā veſtis. a melan dicta. eo q⁹ ſit ni
gro colore.
Melan grece. latine dicitur nigr.
Melancholia lie. f. p. est nigri ſangis cū felle
mixtio. ꝛ est peſſima ꝓplexio. ꝛ ōr a melā qđ ē
nigr ꝛ chole qđ est fel eo q⁹ ſit ex nigri ſanguis
fece admixta abūdātia fellis. Jn̄ melācholic⁹
ca. cū. in q̄ melācholia dñat. Melācholici ec
ꝓpſatōez hñana refugiūt eo q⁹ gaudiū cū alijs
hr̄e nō pūt. Et ē melācholia frigida ꝛ ſicca
Melanur⁹ ri. q̄dā piſcis dictus a melan qđ ē
nigr qz nigrā hz caudā et nigras pēnas. et in
corpe lineas nigras
Melchiſedech interptatur rex iuſt⁹. rex qz ī/
pauit ſalē. iuſt⁹ qz diſcernēs ſacrāmta legis et
euāgelij. nō ꝓcudū victimas ſz oblatōez pāis
et calicis in ſacrificiū obtulit.
Melchiſedechiani dicti ſunt q̄daz heretici ꝑ
eo q⁹ melchiſedech ſacerdotē dñi nō hoiez fu/
isse ſz virtutem dei esse arbitrantur
Melchon qđ ſonat rex eor idolū est āmoni/
tar de quo dicit glo. ij. Reg. xij.
Melcul̄ li. dimi. i. paruū mel. et cor. pe.
Meliſſe grece dicūtur apes.
Melibeus est ꝑprium nomē ruſticū bucolicuz
paſtorale. vñ Virgili⁹ in bucol. O melibee de
us nobis hec otia fecit.
Melior ozis. p. t. ꝛ hz meli⁹ ōr a mollior. iris.
q̄i mollior ꝛ non durus
Melipepo nis. qđdā gen⁹ ꝓponis. ꝛ ōr a me
lo et pepo. ꝛ ꝑd. pe. tā in ntō q̄z in gtō.
Meliuſculus la. lū. i. paz vl' aliquātulū me/
lius et est dimi. a melius.
Mella le. quā greci latio vocāt. q̄ vulgo ꝑpt
formā ꝛ colorē faba ſyriaca ōr Arbor ei est ma
gna fructū ferēs ꝛ comeſtibilē ꝛ guſtu dulcez.
vñ et mella dicta est. De q̄ in laudē ſapiēte ōr
Et sup mellā dulcis est. Itē inuenit hec mel/
la le. ꝑ q̄dā fluuio. ꝛ ꝓponit cū a. vt amella le.

Mellātēs tis.m.t.quidā lapis melleū ⁊ dulcem succū.emittens. ⁊ dr a mello.
Mellariū rij.n.s.vas in q̄ mel ꝓseruaf vel in quo vinū ponitur. vel vue calcanf.
Mellicratū ti.cōfectio cōstans ex aqua ⁊ mel le quā latini mulsum vocant.
Mellifluus flua.fluū.i.fluēs ⁊ abūdans mel le vel dulcedine.
Mello indecli.erat p̄cipitiū ⁊ q̄si q̄dā pfūda vorago vall'. ⁊ postea ipa ciuitas vocata ē mello. Ita dr in hist'ijs. Andreas ꝙ q̄dā exposit' sup illū textū.ij. Regū.xi. Salomō edifi cauit mello ⁊ coequauit voraginē ciuitatī ⁊c. sic dic. Idē ē voraginē ⁊ coequare et mello edificare.p̄cedēti ei expositio ē.q̄ āt supponif ⁊ p idē accipi ꝛbr mōs sion in q̄ arx. erat ciuitas Dauid dicebatur. Inf mōtē ⁊ ciuitatē erat q̄/dā vasta pfūditas ⁊ vorago mello noie hāc repleri. ⁊ reliq̄ solo coequari ꝓstituit Salomon
Melostos.f.g.arbor q̄dam in africa.eo q̄ hēat florē in sil'itudinē maloꝝ vl' dr sic lingua punica. Ex hac pfluit lent' succus q̄ a loco armoniacus dicitur.
Melon grece rotundū dr latine.
Melope'.pei.i.dulcis cātus. vl' cantus fictor ⁊ dr a melos et peo qđ est fingo.
Melos.f.g.q̄dā insula ex nūero cicladū oīm rotūdissima.⁊ dr a melō qđ ē rotūdū. Jñ hoc melinū ni.gen' colozis.q̄ eiusdē metalli ferax sit melos. Itē melos pt ꝛtruari a mel Et ꝛtrecliuaf hic melos odis.l' hoc melos indecli.i.dulcis cantus. dulcis modulatio. Jñ hec melodia die.et hoc melodiama.atis.in eodē sensu.
Melosonus.na.nū.pe.cor.q̄ dulciter sonat
Melota te.f.p.vl' mel'.li.vel melo onis.qđ/daz aial.s.taxus.et dr a mel eo q̄ fauos mellis ꝛtat et assidue mella captet
Melo etiā olim dict' est mil'. ⁊ a melo dr hic melotes tis.⁊ hec melota te.q̄dā vestis ꝺ pilis vel ꝛtpellib' illi' aial' facta a collo pēdēs vsq̄ ad lūbos q̄ monachi vtūf. Et iste habit' ē necessar' ꝓprie ad opis exercitū. Eadē ⁊ ꝛtra vt dicūt.vñ Heb.xi. Circūierūt melotis ⁊ ī ꝛtpellib' capnis. Quidā dicūt q̄ melota sit vestis aspa ꝛtpilis camelozꝝ facta.⁊ pducit ꝛt. vñ. Hic si p̄cedat ⁊ idem melota vocaf.
Mel' la.lū.i.dulcis.vl' dulcif sonās vel ptinēs ad melodias. vel qđ cōsistit in melodijs.l' qđ tractat ꝛt melodijs.iñ melic' ca.cū.p eodē
Mēbrana ne.f.p.illa pellis tenuissima q̄ ē in alis vesptiliōis. Dr etiā mēbrana charta vl' pgamenū.q̄ ex mēbris aīaliū excorticef. Et sic lumif.ij. Timoth.iiij. Affer tecū ⁊ libros.maxime autem membranas.
Membranula le.dimi.i.parua mēbrana
Mēbrulū li.dimi.i.paruū membrum
Mēbr̄ brī.n.s.ps corpis. Jñ mēbrat'.ta.tū magna hñs mēbra. Et mēbrosus a.ū.idē.vel mēbr̄ plen'. Jñ mēbrositas tatī.mēbror̄ magnitudo vel plenitudo ⁊ abūdātia. Itē mēbr̄ ꝓponif hic et hec vnimēbr̄.⁊ hꝫ brē.bimēbris brē.trimēbr̄ brē.q̄drimēbr̄ brē.serimēbr̄ brē
Memere.i.tristis. emēbris brē.
Memerī.idē qđ merī.i.diuisio l' ps.⁊ cor.pe.
Memon grece latīe dr memoria.l' monimētū
Memor oris.q̄ memoria tenet. ⁊ q̄ memoria tenef.et dr a memoro ras.
Memoria rie.f.p.ē firma cōprehēsor̄ mora ī mēte. Jñ memoriosus sa.sum.q̄ bone ē mēorie
Mēphis.i.egypt'. Et dr egyt' mēphis a mēphi ciuitate egypti quā sedificauit mēphus filius Jouis.vt dic Jsidor'. Et ꝛclinaf hec mēphis.hꝫ mēphis vl' mēpheos.vñ Jeremie.ij. Filij thaneos ⁊ mēpheos. Jñ mēphitic' ca.cū vñ Hieronim' in epla ad Paulinū. Sic pythagoras adūt mēphiticos vates.i.egyptios philosophos.et cor.pe.
Mena ne.q̄dā piscis q̄ cū luna crescit et ꝛtrescit.⁊ dr a mene qđ est luna vel ꝛtfectus.
Menādriani q̄dā heretici q̄ mundū nō a deo sz ab angelis factū ee asserūt ⁊ dicūtur a menādro mago discipulo Simonis.
Menas nadis.f.g.i.sacerdotissa bacchi.
Mēceps pitī.ois g.i.mēte capt'.insan'.et dr a mēte ⁊ capt'. Quotiēs ei capt' ꝓponif vl' iūgif cū dictōe ꝛtsignāte mēbrū sp ꝛtsignat carētiā isti' mēbri.vt menceps.i.mente capt'.oculiceps.i.captus oculis ⁊c.
Menda ꝛt.f.p.et hoc mendū di.id est macula maxime illa que solet esse in libris nōdū emēdatis.sed mendū in alijs reb'. Et ponif q̄nq̄ ꝓ mendatio. vel culpa corpis. Et a menda dr mendus da.dū.i.sordidus macl'osus. Unde Ouidius ꝛtreme. Tūc aīo signa qđcūq̄ī cor pe mendū est.
Mendaciolū li.dimi.i.paruum mendacium
Mendaciū cij.fm Aug'.ē falsa sigtio vocis cū intētōe fallēdi. Et nota q̄ vt dic Aug'.i libro ꝛt mēdatio.octo sunt genera mēdaciorum. Primū est qđ fit ī doctrīa religiōis.vt rpm nō esse natū ꝛt virgine vel non esse passum.vel simile contra articulos fidei. Secundū vt aliquē ledat iniuste.quod tale est vt nulli ꝓsit et obtulit alicui vt est mendacium ꝛtractōis.⁊ falsus testis in causa criminali. Tercīū quod alicui ꝓdest ita vt obsit alicui.q̄uis nō ad īmūdicīā

Wō de Mendacio

corporalē. vt mēdaciū testis in cā pecuniaria. Quartū quod fit sola mētiēdi fallēdiq; libidine. sine cā z vtilitate. qđ miꝝ mendaciū est. Quintū qđ fit sola placēdi cupiditate vt mēdaciū adulatoris. Sextū qđ nulli. obest z prodest alicui ad vitādū picul̄ pecunie. vt si q̄s pecūiaz alic⁹ inuste tollēdā a fure vl̄ pdōe vbi sit nescire se mētiat. Septimū qđ nulli obest z pdest alicui ad vitādū picul̄ psone. vt si q̄s mētiat nolēs pdere hoiez q̄sitū ad mortē. Octauū est qđ nulli obest z ad hoc pdest vt ab im mūdicia corpali aliquā tueat. vt si volēte corrūpe virginē mētiat eā esse pregnatā.

Mendacul⁹. a. ū. dimi. i. aliquatulū mēdax

Mendax dicſ. q̄ mentē alteri⁹ fallit Et ē dīa inter mendacē z vanū. qz mēdax dr q̄ gr̄a z spe lucri vl̄ volūtate accipiendi mētit Sz vanus q̄ sine cā vl̄ vtilitate mētit Jn̄ mēdacitas tatſ. Item mendax. i. fragil̄ et mutabil̄. Un̄ pp̄ia. Omnis homo mendax.

Mendic⁹ ca. cū. i. ex toto paup. Et dr a man⁹ et dico vl̄ duco. q̄si mādic⁹. qz mos erat antiq tus egenū os claudere et manū extendere. quasi manu ducere vl̄ q̄i manū ducere Jn̄ h̄ et hec mēdicitas tatſ. Mēdicul⁹. dimi. paup tenuis

Mendosus sa. sum. i. m cl̄osus sordid⁹ spurcus. turpis in factſ. Sz mendax in ꝓbis Jn̄ mendose aduer. i. maculose turpit mendaciter. Un̄ Orati⁹ in epi. Falsus honos iuuat et mendax infamia terret. Quē nisi mendosum z̄.

Mene. i. defect⁹. Un̄ apud grecos luna dr mene eo q̄ singulis mēsib⁹ deficiat. Et sic mene. i. luna vel defectus

Menia niū. nibus. sunt ꝓprie muri ciuitatis a munio is. quasi munia qz munīt ciuitatez. Sz abusiue dicūtur menia oīa edificia ciuitatis et scribit̄ p oe diphthongū

Menianū ni. n. s. i. solariū. et dr a menia. q̄a menib⁹ solet addi. vl̄ meian⁹ collega Crassi in foro precit macerias vt ēent loca in q̄b⁹ spectātes insiſterēt q̄ ex noie ei⁹ menia appellata sūt. Hec et solaria dicūt. qz patēt soli. Et inde inoleuit postea ꝓsuetudo. vt meniana domibus adiacerēt. Jn̄ menianat⁹ ta. tū. i. menianis or narus et p̄paratus.

Meniat⁹ ta. tū. i. menib⁹ circūdatus. vel constructus vel abundans

Mennon fuit fili⁹ auroze. rex oriētal̄. Jn̄ mēnon⁹ nia. niū. Hic in troiano bello perijt cui⁹ filie mutate sunt in aues. q̄ ab eo dicte sunt mēnonides Hec cateruati et egipto ad iliū volare dicūt iuꝛ. Mēnonis sepulcꝝ. et inde ilienses mēnonides eas vocāt. quinto aūt āno ad iliū veniūt z cū biduo circūuolauerīt. tercia die inuicem pugnā vicissim se vnguib⁹ dilacerāt.

Mens entis. est ꝓs aie q̄dā p quā ois rō intelligētiaq; ꝓcipitur. mens vocata. eo q̄ emineat in aīa sm̄ Paū. Vel est ipsa aīa dū memit et sensibilia ad memoriā reducit.

Mēsa se. est tabula sup quā comedit. z est p prie pauperū. z dr a mene qđ est defect⁹ mīta ei ibi solēt adficere. Sz tabula diuitū est q̄i tenabula. qz tenet multa. Vel mensa dr q̄i mensurata. qz mensurati ibi res mīstrātur. Vel mensa q̄si comesa a comedo dis. Jn̄ hic et hec mensalis et hoc le. ad mensam ꝓtinens. Et hoc mēsale. lis. id est mātile.

Mensiculus li. dimi. i. puus mensis

Mensis sis. m. g. dr a mene qđ est luna qz sm lunatōes menses olim fuerūt distincti Qđ aūt dr mēsis. i. mene salt⁹ etymologia ē. Quot aūt dies q̄libz mēsis habeat his ꝑsib⁹ declaratur. Junius aꝑilis septēbꝝ nouembꝝ tricenos. Plus vnū reliq̄. februꝰ hz octo viceos Cui sibi sept⁹ fuerit supaddit vn⁹. Et nota q̄ mēsis nouoꝝ dr martius. qz anni initiū hic mēsis est apud hebreos. qui olim erat apud romanos.

Mēsor sozis. mas. ge. q̄ mēsurat. Un̄ zacharie. ij. Jn manu ei⁹ funiculus mensoꝝ

Mensoriū rij. n. s. qđ est in mensa vt mātile et vas escariū.

Mēstruū struī. n. s. dr quod solet euenire sm mensem. vl̄ sm circūitū lune. sic dolor capitis z pfluuiū sanguis ml̄ieris. z dr a mēse. Prope mestrua sunt supflu⁹ sanguis ml̄ieris dicta a circūitu mensis vel lune q̄ solet h̄ fluere. pfluuiū. Hec z mulierbria dicūt. qz sola mulier aīal mēstruale est L⁹ crucis ꝓtractu frūges ñ germīant. acrescūt musta. morīūt herbe. amittūt arbores fetus. ferꝝ rubigie corrūpit nigrescūt era. Si q̄ canes inde ederint in rabiem efferuntur. glutinū affalti qđ nec ferro nec aq̄s dissoluitur. cruore ipo pollutū sponte dispgitur. Jn̄ hic z hec mēstrualis et hoc le. qđ patitur menstruū vel ꝓtinēs ad mēstruū. Et mēstruosus sa. sum. et mēstruat⁹ ta. tū. i. mēstruis pollutus. vel menstrua patiens.

Mensula le. dimi. i. parua mensa.

Mensura. re. f. p. res aliqua suo mō l̄re circūscripta. Ul̄ mēsura ē q̄ cq̄d pōdē capacitate lōgitudie. altitudie. latitudie aioꝝ finif. Hec āt ē ps corpis aut tpis. Corpis vt hoim. lignoꝝ colūnaꝝ z fil̄iū lōgitudo l̄ breuitas. tpis vt horaꝝ dieꝝ ānoꝝ. Prope āt mēsura dr ea metiamur aliq̄d. vt vrna l̄ āphora Jsido. ec dic. prope āt mēsura vocata ē. qz ea fruges mē

surantur at ꝫ frumētum. i. humida ⁊ sicca.
Mensurn⁹ na. nū. i. mēstruus. et dr a mensis.
Mensus sa. sum. vide infra in metior. tiris.
Mēta te. f. p. ē herba odorifera. dr q̄ Macer
Trita canis morsum supaddita cū sale curat.
Mentula le. dr virga virilis. vel vas vitreū. vel cꝛus hircor. vñ. Mentula vas vitreū. dr hircorūꝫ priapus.
Mentū ti. dr q̄si mouentuꝫ. a moueo ues. qꝛ sp est in motu. Vl dr mentū qꝛ inde mādibule oriātur vel qꝛ ibi iungātur. Jñ mētosus sasium. Et mentat⁹ ta. tū. i. hñs magnū mentum
Meraca ce. f. p. q̄dā potio dr vino ad vitiatuꝫ cerebꝛ purgādū facta. Jñ merac⁹ ca. cū. i. purgatorius. ⁊ pdu. pr. Unde Persius. Antichiras melius sorbere meracas.
Meracul⁹ la. lū. aliquātulū merax. ⁊ dr a merax. Et hoc meraculū li. q̄dā potio dr vino facta. idem qđ meraca.
Merax cis. g. oīs. i. pur⁹ clar⁹ ꝛefecat⁹. et ꝓpatur. merax. tior. sim⁹. vñ Deut. xxxij. Et sanguinē vue biberūt meracissimū Jñ meracitas tatis id est puritas. claritas
Mercatus tus. tui. cetus multoꝝ vendentiū vel ementiū. vel locus vbi vendit et emit. vñ Ezech. xxvij. Et auro qđ ꝓposuerūt i mercatu tuo. Et hoc mercatū ti. res q̄ vendit et emit. et ponitur q̄nq̄ꝫ p mercatu.
Mercedarius rij. m. s. seruus vel alius q̄ distribuit pecuniā sub dño suo.
Mercedonius nij. q̄ p laboꝛe suo ipenso dat mercedē. s. dñs q̄ soluit mercedē operis suis. ⁊ dr a merces et mono.
Mercedula le. dimi. i. parua merces.
Mercēnari⁹ rij. i. pcio ꝓduct⁹. s. q̄ accipit mercedē. Jdē ⁊ baro. qꝛ fortis ē in laboꝛib⁹. a barī qđ est grauis. i. fortis. cui ꝓri⁹ é lenis. i. ifirm⁹.
Merces cedis. i. pmiū vl pciū. ⁊ dr a mercoꝛ vl merx. cis. sꝫ pciū cū par p pari dat. merces cū
Mercula le. dimi. i. parua merx. min⁹.
Mercidius dij. i. ppter mercedē dicēs vel loquens. ⁊ dr a merx cis. ⁊ dico
Mercimoniū nij. idē qđ merx vl res q̄ dr vna patria portat ad aliā. vt charius vendatur
Mercurialis lis. ⁊ hꝫ le. i. res mercurij vel ptinēs ad mercuriū. Jnuenit etiā hic mercurial⁹ p propo noie cuiusdā viri.
Mercuri⁹ rij. dr⁹ mercatoꝝ sic dict⁹ q̄si mercatoꝝ kyrios. Mercuri⁹ ei nepos Atlātis. multarū artiū perit⁹ claruit. quas ⁊ hoies docuit. vt post mortē deū eē voluerī. et interptat ꝓmo vl eloq̄ntia. nā mercatoꝛib⁹ maxie necessaria ē affabilitas. vl dr mēcuri⁹ q̄i mercatoꝝ chere. ⁊ aue. Illi ei ad reꝝ venaliū coemptōꝝ pace salutationis allicit. Uel mercuri⁹ dr q̄si medius currēs eo q ꝓmo medi⁹ currat int auditoꝛēꝛ lo q̄ntē. vñ ⁊ hermes grece dr. i. interps. Et ꝓm ꝫ bñ dr dr⁹ mercatoꝝ. qꝛ int emētes ⁊ vēdentes sermo est medi⁹ iō fingit hr̄e pēnas. qꝛ cito discurrit q̄cito erit ab oꝛe loq̄ntis ⁊ replet aures audiēt. Nunci⁹ dicit. qꝛ p sermonē oīa cogitata enunciantur.
Merda. dr. ⁊ hoc merdū. di. dr: a mer⁹. a. ū. pr ꝓtrariū. qꝛ nō est mera Vl dr a merꝫ qđ ē diuisio vl pars qꝛ sterc⁹ in digestiōe diuidit ab eo qđ incoꝛpat. ⁊ p secessum emittit Jñ merdula le. di Et p ꝓpositōꝛ merdifer. a. ū. pr. coꝛ. i. mer
Merēda. dr. dr cib⁹ q̄ i nona suit. dā ferēs Jdē ⁊ antecenia ⁊ dr a mer⁹ ⁊ edēd⁹ q̄si mere edēda qꝛ tūc pur⁹ pais dat dr ꝓsuetudie Uel dr a meridies ⁊ edēda. q̄si post meridiem edenda Jñ hec merendula. le. di.
Meretricula. le. dimi. i. parua meretrix.
Meretrix. tricꝫ. f. g. i. scoꝛtum. ⁊ dr a merces ⁊ trico. cas. q̄si p mercede hoiez tricās. i. ipediēs vel recipiēs Ul dr a mercoꝛ arꝫ. qꝛ mercat⁹ pcium libidis Jñ meretrici⁹. cia. ciū. Et hoc meretriciū. cij. dom⁹ meretricū. vl turpꝫ act⁹ eaꝝ vel
Merga ge. f. g. i. furca cū q̄ segetes officiuꝫ vl fenū supꝝ currū leuat vel cona segetꝫ portat.
Merges. tis. mas. ge. i. garba segetꝫ. s. gonon⁹ siue cona. vel manipul⁹. ⁊ dr a mergo. gꝫ. qꝛ ligatus mergitur in terra.
Mergul⁹ li. m. ge. pr. coꝛ. ē di dr merg⁹ Et est eq̄uocū ad ferrū qđ mergit i lāpade ⁊ ad tenē dū papyrū ⁊ ad auem mergū.
Merg⁹. gi. m. g. q̄dā auis. dcā sic ab assiduita
Merg⁹ goꝛꝫ. n. g. situla cū q̄ aq̄ te mergēdi dr puteo trahitur. ⁊ dr a mergo gis.
Meridies. diei. dr q̄si medidies. i. medi⁹ dies Qđ ām dr meridies. i. mer⁹ dies qꝛ tūc mer⁹ dies ē. i. p urioꝛ. etymologia ē Jñ meridian⁹. a. ū.
Meringa ge. f. p. ē pellicula i aure vbi fit audi
Meris. i. diuisio vel pars. tus.
Merisce dei sunt q̄dā heretici. qꝛ sepant scpturas ⁊ partiūt. nō credētes i oīb⁹ pphis. dicētes alys ⁊ alys spiritib⁹ pphetasse Et dicūt a meris qđ est diuisio vel ps.
Meritoriū. rij. domūcula vbi ciues res suas faciūt vl vendūt ⁊ vbicūq̄ mercionia tenērur vel tabna vl loc⁹ tenebꝛosus vbi patrāt adulteria ⁊ foznicatōes. dr meritoriū Jñ hec meritoꝛia. dr merex. sic ec caupona. tā p loco q̄ꝫ p sea. Eadē dr ⁊ meraria vl a merēdo. vl a mero i. vino. Jtē meritoꝛ⁹ ria riū. qđ meretur vl qđ dignū est merito. vel remuneratione.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Meritū.ti.n.s.est bñficioꝝ pmiū qđ quisqꝫ meret. Itē meritus.ta.tū.adiectiue.ꝛ cōponit emeritus ta.tū.ꝛ immeritus ta.tū.

Merops pis.ðr q̄daꝫ auis viridis coloris q̄ etiā epiaster ðr.qꝛ libenᵗ apes comedit. Et etiam gallus ðr merops pis. Merops ec̄ fuit p primū nomē cuiusdā hois.

Merosus sa.sum.i.vinosus.ꝛ ðr a meꝝ.merosum dicimꝰ vinū. Meracā portionem

Merotheca ce.pꝛ.pdu.s.meri.i.vini custodia vel repositoriū. Jñ hic merothecariꝰ rij.i.vini custos.l'ec̄ repositoꝛ. Jñ hec merothecaria rie.

Merulus li.ꝛ hec merula le.auis nigra.ꝛ ðr a merus ra.rū.q̄si mera volās.vel merꝰ qꝛ me re cātat. Vel merula ðr q̄si modula eo q̄ modulet. Ulñ ꝛ olim dicebatur medula. Jñ merulinus na.nū.pꝛ.pdu.

Merū n.n s.i.vinū.ꝛ ꝓpꝛie bonū ꝛ clarꝫ ꝛ a fece segregatū.ꝛ ðr a meris qđ ē diuisio vl' ps Jñ merꝰ.ra.rū.i.purꝰ.clarꝰ.manifestꝰ. Jñ meritas atꝫ.i.puritas.claritas.ſm Hugſ. Pap. vero dic. Merū vinū purū sīgt. Nā meꝝ dicimꝰ q̄cq̄d puꝝ est. sic aq̄ mera.nulli vtiqꝫ rei iniecta vel admixta.ꝛ coꝛ.me. Unde Auroza. Nā qꝫ meꝝ reddit coꝛ letū sphera figurat. Et Ouidius de reme. Nō stupeāt multo corda sepulta mero.

Merꝫ mercis.est ipa res q̄ venditur.sed ntūs nō in vsu. Ulñ apoc̄.xviij. Merces coꝝ nemo emet amplius.mercē auri ꝛ argenti.

Mespila le.arbor spinosa fructū in silitudiē maloꝝ faciēs.sed paulo breuioꝛē.ꝛ ðr a malū ꝛ pila.qꝛ pillule formā habeāt eius poma

Mesopotamia puincia est grecie dicta sic.q̄a ambiatur flumibꝰ tigride ꝛ eufrate

Messias hebrayce grece xp̄us.latīe vnctꝰ ðr.

Messicula le.dimi.i.pua messis.ꝛ coꝛ.pꝛ.

Messio onis.f.ge.ðr a meto tis. vū Job.xxix. Et ros morabitur in messione mea

Messis sis.f.g.i.seges. Sꝫ seges a serēdo dū seminat. Messis a metēdo dū matura colligit. Messis etiā ðr tps vel actꝰ metēdi

Messor oris.mas.ge.qui merit.

Messoriū.rij.i.vas escarū ꝛ ðr a mēsa q̄i mē

Messorꝰ a.ū.aptus ad metēdum. sorū

Messulus la.lū.i.maturus ad messem

Mestꝰ a.ū.i.tristis.ꝛ ðr a mereo res.ꝛ est tm̄ nomē.nō pticipiū vt q̄dā voluerūt. Et ē mestꝰ naturaliꝛ.tristis vero casu. Idē ꝛ merēs. Item mestꝰ vel merēs anio. Tristis aspectu. Jñ hec mestitia tie.ꝛ hec mestitudo dinis. Et est mestitia cordis Tristitia ꝓ vultus. Itē tristitia ipsiꝰ spūs est.ꝛ fit q̄nqꝫ ex aliq̄ accidēti dolore sed mestitia vitiū naturale ꝑpetuū est

Meta.te.f.p.i.circūitus.vel alicuiꝰ rei finis. vl' terminꝰ.meta ec̄ ðr ꝓmissio vl' confugio.i. obligatio in die nuptiaꝝ. Itē meta est ꝓpositō greca ꝛ valet tm̄ quātū trās.vel de vel iuxta

Metacismꝰ.mi.est.m.lr̄e p scā sionē collisio.et est o.scda lr̄a sic videt velle Hugſ. Itē Papi. dicit. Metacismꝰ est q̄tiēs m.lraꝫ vocal' seq̄t Sꝫ metacismꝰ ē q̄tiēs vocalis seq̄t m.vt bonorū auꝝ. Et ita vult q̄ scda lr̄a sit o.i vno loco.in alio vero loco q̄ sit e Sꝫ cōiter i donato in capitulo ð barbarismo in fine scribit p e.in scda lr̄a.vbi ðr. Sūt ec̄ male ꝓpositōes.i.cacosyntheton.q̄s nōnulli barbarismos putant in qbꝰ sunt metacismi.labdacismi ꝛ iotacismi et hoc magis placet.

Metalensis est dictio gradati pgēs ad id qđ oñdit et ab eo qđ ꝓcedit id qđ seq̄t insinuans. vt laboꝛes fructū tuoꝝ manducabis.laboꝛes em̄ posuit p his q̄ laboꝛādo acq̄rūt hoies. ſm Bedā. Uel metalēsis ē distinctio gradati pgēs ad id qđ oñdit.s.de cā venire ad causatū p multa media.vt post aliq̄t mea regna videns mirabar aristas. Hic em̄ gradatim pgit dictio vel distinctio ad id qđ oñdit qꝛ p aristas segetes.per segetes estates.p estates annos intelligere debemus.

Metallū.li.n.s.ðr a metallon qđ interꝑtatur spes.qꝛ natura eiꝰ ea est.vt vbi vna vena apparuerit ibi sit spes inueniēdi aliā. Septē aūt sunt genera metalloꝝ. Auꝝ argētū es electruꝫ plūbū.et qđ domat oīa ferꝝ. Spāliꝛ tū ħ noīe ðr qđdā metallū. Jñ metallicꝰ a.ū. Et nota q̄ q̄nqꝫ hmōi noīa ꝓplerūa.vt es ꝛ metallū sūt noīa generalia q̄nqꝫ spālia. Prout sunt generalia i vtroqꝫ nūero declinātur.qꝛ multe sūt species eris ꝛ metalloꝝ. Prout sunt spālia decliuanᵗ in singlari tm̄.vt auꝝ ꝛ ferꝝ ꝛc̄.

Metamorphosis.phosis.vl' phoseos.i.trāsmutatio.ꝛ ðr a meta qđ est trās.ꝛ morphosis qđ est mutatio.ꝛ ꝓpe substantie. Ulñ in titulo ouidiano ðr. Incipit leber metamorphoseos. Possant tm̄ ibi esse due pres p appositōem.vt Incipit liber metamorphoseos.i.de mutatōe substātie. Greci em̄ carētes ablatiuo.gtm̄ ponūt pro eo constructum cum prepositione ad modum ablatiui.

Metaphora re.est rerꝝ ꝛ vꝛbōrūqꝫ trāslatio.ꝛ ðr a meta qđ est trans vel iuxta.et phoros qđ est ferre. Hec aūt fit quatuoꝛ modis.sꝫ ab animali ad aiale.vt Thiphin aurigā celeres fecere carine. Ab inaiali ad inaiale.vt pelagꝰ tenuere rates. Ab aiali ad inaiale. vt Exiccatus est

vertet carmeli. Ab inanimali ad aiale. vt Auferã a vobis cor lapideũ.
Metaplasmus. est trãsmutatio quedã recti soliticq; sermonis in alterã speciẽ metri. ornat⁹ necessitat⁹ ve causa. ꝛ dr̃ a meta. qđ est trãs. ꝛ plasma qđ ẽ forma q̃si trãsformatio. qz lr̃a vl' syllaba. vl' ei⁹ accidẽtia ꝛ ꝓpa posicõe in aliã speciẽ trãsformãtur. Cui⁹ fm Donatũ sunt q̃tuordecim spẽs. scz prothesis. epenthesis. paragoge. aferes. syncopa. apocopa. ectasis. systole. diereſis. synereſis. l' episynallepha. clipsis. antithesis. metathesis. ꝛ q̃b⁹ vide locis suis.
Metarpus pi. m. g. i. castroꝝ metator.
Metathesis. ẽ trãslatio lr̃aꝝ in alienũ locum ꝓpe nulla tñ ex dictione sublata. vt Euãdre ꝓ Euander. ꝛ hoc fit cã necessitatis. Vñ Ouid. Agnoscẽs i me frater meleagre sororẽ. Naz si diuisset meleager nõ fuisset ỹsus.
Metator. m. g. q̃ castra ꝛsignat.
Metaxarius. rij. m. g. q̃ foro ꝑponit reb⁹ q̃ vẽdũt metã ꝑcij. Idẽ etiã licitator ꝛ taxator dr̃.
Metellus. li. mg. mercẽnarius q̃ metit.
Meticulus. la. lũ. ꝑ. cor. ꝛ meticulosus. sa. sũ
Metis itis. f. g. dr̃ q̃libet /. i. formidolosus locus ꝛ se fetorẽ emittẽs. ꝛ dr̃ a mitto. tis. Vel vt ỹt Seruius. Metis ẽ ꝓpe fetor terre qui ex aq̃s sulphureis nascit. ꝛ i siluis plurimũ abũdat ꝓ densitate arborꝝ. Vñ Persius. Sutture sulphureas lente exalente metites.
Metodica. ce. q̃daz spẽs medicine q̃ remedia sectat ꝛ carmia. ꝛ dr̃ a metodus qđ ẽ remediũ. Jñ metodici. dicũt hi q̃ nec elemtoꝝ rõez obſuãt nec tpa. nec etates. nec cãs. sz solas morbo
Methodus. di. i. via. vl' porũ subst̃tias ti⁹ final' termin⁹. ꝛ dr̃ a meta. qđ ẽ trãs. ꝛ odos qđ ẽ via. q̃ trãsitiuũ. i. breuis via. Vñ Arist. in ꝓncipio topicoꝝ dic. Propositũ q̃dẽ negocij ẽ methodũ inuenire. a quo poterim⁹ syllogisare ꝛ oĩm ꝓblematẽ ex ꝓbabilib⁹. Jñ dialectica trãsñptiue dr̃ methodus. qz ad oĩm methodoꝝ ꝓncipia viaz hz. Sola ẽm dialectica ꝓbabilit̃ disputat ꝛ ꝓncipijs oĩm artiũ.
Meteonomia ẽ veluti q̃dã trãslatio. Nu⁹ sunt multe spẽs. aut ẽm ꝓtinẽs ponit ꝑ ꝓtẽto vt Fundite hydrias. i. vinũ l' aquã q̃ ẽ in hydrijs. Aut ꝓtentũ ꝑ ꝓtinẽtẽ. vt dimittite aracã ue ꝛ aspiciet. vt hẽc. i. Regi. xi. Nõ ei arca vt ỹt Beda. sz plaustrũ q̃ ꝓtinebat arca vl' bues ire poterãt. Aut inuẽtor ꝑ inuẽto. vt Sine cerere. ꝛ bacho venus friget. Ceres fm poetas dr̃ fuisse dea ꝛ inuẽtrix frumẽti ꝛ bacchus inuẽtor vini. Per istos g̃ inuẽtores sign̄t inuẽtões siue inuẽta. Per venerẽ intelligit̃ ꝓcubitus. vt sit sensus. Sine cerere ꝛ baccho friget ven⁹. i. sine pane ꝛ vino ꝛficit voluptas, aut ecõuerso inuẽtũ ꝑ inuẽtore. vt vinũ ꝓcamur. i. bacchũ vini inuẽtorẽ. Itẽ ꝑ efficiẽte effect⁹. vt Frig⁹ pigrũ. i. efficiẽs pigritiã aut econuerso. effect⁹ ꝓ efficiẽte. vt Spumãtia frena. i. equ⁹. Fit etiã cũ materia ponit̃ ꝑ materiato vt Accinct⁹ ferro. i. gladio. Vl' ꝓns ꝓ ãnte ẽnte. vt Pallet. i. timet. Et dr̃ a meta. qđ ẽ ꝛ. et onoma. qđ ẽ noiatio. l' nom̃ q̃ ꝛnoiatio. qz vnũ ꝓ alio noiat. Vñ ꝛ hꝫ tropus. a Tullio Metreta. te. q̃dã mẽsura / vocat ꝛnoiatio ẽ liq̃doꝝ. ꝛ dr̃ a metior. tiris. vl' a metron grece. qđ ẽ mẽsũa. Et lz vrna ꝛ amphora. ꝛ q̃cq̃d pl⁹ vl' min⁹ capit. sic bñ posset dici metreta. tñ iõ hꝫ speciał'r sibi hꝫ no⁹ assũpsit. eo q̃ sit mẽsura pfecti nũi. i. denarij. Vñ Johis. ij. Capientes sing̃le metretas binas vl' ternas. Eadẽ dr̃ me/
Metric⁹. a. ũ. dr̃ a metrũ. Vñ ars me/ tron trica q̃ ẽ l' tractat ꝛ metris. l' ꝓtinẽs ad metra. Et ꝓponit̃ bimetric⁹. ca. cũ. trimetric⁹. ca. cũ. q̃drimetric⁹. a. ũ. tãbimetric⁹. a. ũ.
Metron. vl' metros grece. latine dr̃ mensura.
Metropolis. lis. citas ad c⁹ mẽsurã alie citates disponũt̃. s. vbi ẽ archiepus. ꝛ dr̃ a metros qđ ẽ mẽsura. ꝛ polis citas. Jñ metropolitan⁹. a. ũ. ꝛ hꝫ metropolitan⁹. ni. archiepus illi⁹ citatis
Metrũ. tri. n. s. qđ ꝓstat ex vno ꝑde. Vñ ille ỹsus dr̃ herameter vbi sunt sex ꝑdes. Itẽ metrũ dr̃ legittia ꝑdũ ꝓiunctio. ꝛ fm hꝫ metrũ q̃n qz dr̃ ỹsus. q̃nq; ꝓstat ex duob⁹ tãbis. Itẽ metrũ dr̃ q̃cq̃d mẽsura syllabaꝝ pficit. vt i rythmis. Et fm q̃libet ei⁹ sigñonẽ ꝓpr̃ter dr̃ a metros. qz mẽsuris ꝑdũ vl' syllabaꝝ. fit. i. mẽsurãdo syllabas lõgas ꝛ breues. vl' nũez syllabaꝝ in ꝓstructõe ei⁹. Et ꝓponit̃ metrũ bimeter. tra. trũ. trimeter. a. ũ. tetrameter. a. ũ. pentameter. tra. trũ. tãbimeter. a. ũ. herameter tra. trũ vbi st̃ duo. tria. q̃ttuor. q̃nq; l' ser metra. ꝛ cor. ꝑmã metrũ. Vñ Ambulat i tenebs errãdo clericus ois. Qui sine metroꝝ lege legenda legit.
Met⁹. tus. tui. ẽ mot⁹ aĩ interior subit⁹ fact⁹ er aliq̃ tristi recordacõe. Vl' fm iuristas. Metus ẽ instãtis l' futuri piculi mẽtis. tripidatio

Mica. ce. f. p. reliquie panis. vl' qđ cadit ex pane dũ frangit̃ ꝛ comedit̃. ꝛ dr̃ a minuo. a. ũ. q̃ minutatim cadens. Jñ micatus. a. ũ. i. ꝓtritus et in micas diminutus ꝛ ꝓfractus.
Mica etiã ꝓpr̃ie ꝑ pane modico. q̃ fit in curijs magnatoꝝ. l' i mõasterijs. ꝛ ꝑd. ꝑmã mica nomẽ. sz mica ỹbũ eã cor. vñ. Chare phebe mica.

dabit tibi cū sale mica.
Michael.elis.vl' michael idecli.interptat qs vt ꝛ. Et quoties mire stutj aliqd agit.
Michael mitti phibet. vt ex ipo actu ꝛ noie ei intelligi q nullus pt facē qd facē pualz ꝛ vt dr beat' Gregorius.
Michanemitis.tj.m.g.i michanator.vl' pn ceps michanatoꝝ.ꝛ dr a michania.
Michania.nie.i.ingeniositas Jū michanic'
Micheas.interptat ca.cū.i.ingeniosus qs hic.vl' qs iste qm minat samarie ob cām simulacroꝝ illo mō q dr ꝛ Helia. Quis est iste inuoluens sententias monib' imptj.
Micon.interptat celsum.
Microcosmus.mi.i.mior mūdus.s.hō q dr mior mūd'. Mior.qz nō ostat ex qttuor ele/ mētis integral'r. sicut maior mūd'. Mūdus so dr ppter expssam silitudinē quā hz cū ma iori mūdo.ꝛ dr a micron.qd ē mior.l'breuis.
Micrologus.gi. ꝛ cosmos.qd ē mūd'. m.g.q breuit loqt.vel q magnā rem ānullare cupiēs.qsi pua xspiciēdo narrat. Jū h micro/ logiū.gij.i.breuiloquiū.ꝛ cor.lo.
Micros vl' micron.interptat mior vl' breuis
Micropsychus.chi.m.g.i.pusillanimis.ꝛ dr a micros.i.mior.ꝛ psyche.qd ē aia.
Migale.lis.pr.cor.aial ē natū ad nocendēdum. dolosum.rapax.ingluuiosum.
Migma.atj.m.t.ē hordeū cum palea. Unde Ysaie.xxx. Et pulli asinoꝝ q operant terrā omix tū migma comedēt.sicut in area ventilatū ē Et nota q Danie'.xij. Migma ē hordeū cū pa/ lea vñ faciūt mlieres xcoctionē. forte ad nito rem faciēt. Quidā tñ dicunt ibi smigma p.s.
Milago.grece pisj dict' vide ifra smigma qz euolat sup aquā.q qties cernit tepstas sig/
Miles.itj.dr a mille.qz in vno nificat. nūo erāt oli mille.vtpote p millenariū distin/ cti. Vl' qz vir vn' dō mille erat elect' vt militā exercēt. Jū h hec militarj.ꝛ h re. Et dz miles scribi p vnū.l.pd.tñ pmā. Unde qdā. Miles pūgit equū.sz iudex iudicat equuz. Et nota q milesinsticie nr̄o tpe pt ē vna dictio ꝯposita. ꝛ tūc ptinz ad qdā officiū reddēdi iusticiā. Sz qñ st' due ptes miles iusticie. dr qcūqz ē Miletū.ti.qdā loc' ē.ex q hēt miles iust'. Actj.xx.ꝛ pdu.penl'. Unū in Aurora. Leti cuz Paulo puenimus vsqz miletū.
Miliariū.rij.l'miliare.ris.spaciū mille passu um.l'mille equitū.ꝛ dr a mille.qsi millenariū Mēsuras viaꝝ nos dicim' miliaria.sz greci stadia gallici leucas.
Militia.tie.ē officiū militj.ꝛ dr a miles Unde qñ vn' miles petit aliū ꝛ rejcit dr militiā fa cere. Et militia.dr expedicō. Et etiā qdā locus Rome sic vocat' ē vbi oli milites p militiā so
Militarj.rj.ꝛ h re. lebāt reqescē ꝛ curan. id est res militis.vl' qd ptinet ad militē.
Milito.tonis.m.g.i.miles.ꝛ dr a miles.
Miliū.lij.n.s.ē gen' semis minuti.a ml'titu/ dine fruct' dictū.qz vt dr.q vnū gnū milij se minat.postea fac mille. Jū mile'.lea.leū.ꝛ mi
Mille.g.o.plis lin'na.nū.ꝛ milician' a.ū. nūi indecli.dr a ml't'.qsi ml'te. Un pl'alit hic milia.horꝝ miliū. Et ꝯpoit duomilia.triami/ lia.qttuormilia.ꝛ sic de alys.ꝛ differt mille a milia. Nā mille copulat millenarum. Milia so pl'es millenarios copulat idetermiate. vñ recipit hec aditūcta.duomilia.triamilia. Et ers pt eē oō.ꝛ sic ostruit duo milia hoim carnū ꝛ pt eē vna dictio.ꝛ tunc sic ostruit.duomilia hoies curt.lz sit tm.n. g.iungit tñ imediate ꝛ intrā sitiue cū masculio.feminino.ꝛ neutro ge nere.vt duomilia homies.duomilia mulieres duomilia aialia Et scribit mille per dupler.l.
Millen'.a.ū.dr a mil/ milia so p vnū.l. le. Jū millenari'.a.ū.millesim'.a.ū.ꝛ h mille
Mille'.lei.m.g.i.calciamtū.ꝛ pde narū. calci'regs dr mille' ppt diuersas ei' puncto.
Millus.li.i.collare circa collū canis.
Milu'.ui.ē auis rapacissiā.ꝛ qsi sp vomesti/ cis auib' insidiat.ꝛ dr a moll'.qi moll'.qz auis mollis ē.ꝛ virib'.ꝛ volatu. Jū miluin'na.nū.
Mimilog'.gi.pr.cor.q mimos doez.l'alloqt vl' mimis loqns. Jū mimilogiū.gij.i.locutio
Mimus.mi.m.g.i.ioculator.ꝛ pde mimi rū humanaꝝ imitator.sicut olim erāt in reci tacōe comediarū.qz q ō so recitator dicebat. mimi motu corpis exprmebāt. Jū hic mima. me.i.ioculatrix.
Mina.ne.f.p.dr libra vna vl' talētū.sicut di cit Dap. Et subdit. Mna grece appellat.ꝛ hz lx.siclos q faciūt obolos mille.cc. Hugs.āt de sic. Mina in ponderib' drachma.l'due libre. et semis extimatur.
Mna alius pondus est quod appendit centū drachmis. Item minas altitudines murorū dicimus.
Minar.cis.oīs gs.i.iracūd' ꝛ feruid'. Jū mina citer adū. Et hec minacitas.tatj.
Minera.re.f.p.dr herba vl' radix.l'vena terre Jū mineralia.i.corpa in venis terre generata. vt plūbū. vl' aliud metallū.
Minerua.ue.apō grecos athena dr.i.femina Apud latinos autem vocata quasi xa ꝛ mul/ arum artium inuentrix.scilicet lanificij olive.

et fabrice. Eadē dicta ē et pallas. a pallōe insula thracie vbi nutrita fuit. l' qz pallētē gigātē
Miniator toris. q̄ minio ꝛescribit /occidit vel p̄pat minū. et ðz a minio as.
Miniographus. phi. m. g. q̄ minio scribit Jñ miniographia. phie scriptura cū minio facta.
Minister stri. i q̄i minoz in stacōe. vel qz offi ciū ꝛbitū maiꝰ exeq̄t Jñ hec mīstra. stre. ꝛ minister stra. struz. er hic et hec mīstralis. et ȳ leres minstri vel prīcēs ad minstrū.
Ministerculus la. lū. i. puus minister
Minister arches. i. p̄nceps mīstēij. et ðz a mīster. et archos qð est p̄rinceps.
Ministerū ry. i. seruitū. vel officiū ministri.
Minū nij. n. s. genus ē colozis rubei. et ðz a minuo is. eo q̄ minuaf añq̄ colozī efficiaf Jtē minius nij. ðz q̄daz fluuiꝰ galicie. Et hic et hec minia nie. quidā populus.
Minorculus la. lū. i. paꝛ minoz.
Minotaurꝰ ri. mōstrū dictū. qz er hoīe. i. pasiphe et tauro natus fuit caput taurinū p cete
Minsabilis ɔ. t. et ȳ le. /téa mēbza hō fuit qð facile mingif. vel qð cito emingimꝰ. sīc mi/mis aquosū. et paꝛ coctū. et ðz a minso. sas.
Minsatoriū rij. locus vel vas ad mingendū scz qð recipit vrinā Minsaterū idē.
Minutia tie. i. minima cuiuslibet rei portio Ū legif in passiōe bti Uincētij martiꝛ. Ga les igmbus sparsī crepitātibꝰ minutijs p mē/
Minutritio onis. i. cātilēa /bza dissiliūt minutissimaꝛ auiculaꝛ.
Minusculus la. lā. i. paꝛ minoz.
Minutal tal' n. t. i. minutū frustū. l' genꝰ cibi sic dictū a minuo is eo q̄ fiat ex piscibꝰ ꝛ micȝ et minutis oleribꝰ minutati cōcisis. Ūñ Jue nal' Hesternū solitꝰ medio fuare minutal.
Minutulus la lū. i. aliq̄ꝛtulū minutꝰ
Minutū ti. q̄dā pondꝰ. s. media ps q̄drātis Ūñ paup vidua misit duo minuta. i. q̄drātez Ūñ i alio euāge. ðz q̄ misit i corbonā vnum q̄drātē. Jtē minutꝰ ta. tū adiectīc ꝛcliatur
Mioparo ronis. ē nauicula l' schapha pirata rū ex vimie et crudo corio cōtexta. Ūñ legif i histo. Hens saxonū mioparonibꝰ nō viribus vtūtur. fuge potius q̄z bello parati Et pdu. pa Ūñ Barca celox paro dēr musculꝰ miopo.
Mirabil' lis ɔ. t. ꝛ ȳ le. ðz a miroz aris. qð idē est qð pspicere. vl' laudare l' p miro hēre. Jñ mirabiliter aduer. ꝛ mirabilitas atis.
Miraculū li. n. s. ðz a miroz aris. ꝛ lz multa nabala q̄ q̄tidie fiūt aliq̄n dicūf miracla. p̄pe tū ðz miraculū qð fit cōtra ɔsuetū. cursū nate vt grus virgis. resuscitatio mortui ꝛ consilia.
Jñ miraculosus sa. sū. i. plenus miraculis.
Mirica. c. f. p. noꝰ ē arboꝛis q̄ genestra ðz. et ðz ab amarus. qz valde amara ē. ꝛ nascif i deserto. et in saxosa humo. vñ Hiere. xvij. Quasi mirice in ꝛserto Et p. pe. vnde Ouidꝰ meta. Perpetuoq̄z virēs buxus tenuesq̄z mirice.
Miridicus ca. cū. i. mira dicēs.
Mirificus ca. cū. q̄ facit mira. Jtē mirificens entis idem Jñ hec mirificētia tie.
Myrmex htece. latine ðz formica.
Myrmica ce. i. formica. ꝛ ðz a myrmicon vel myrmex. Jñ myrmicus cea. ceū. i. formiceus. et hoc myrmicea cee. i. verruca corpis.
Myrmicites tȝ. m. g. q̄dā gēma q̄ formice re/
Myrmicoleon onis. prātȝ effigiē imitatur m. g. idē ē q̄ formicoleon Ūñ Job. iiij. Tigrȝ peryt. eo q̄ nō hēret p̄dā Ūñ fm aliā lrāz myrmicoleon. Myrmicoleō q̄ppe puū aīal ē val/ ꝛe formicis aduersū qð se in puluē absc̄dit. et formicas frumēta gestātes. inficit. infectasq̄z ɔsumit Myrmicoleon āt latie ðz l' formica. leo. l' certe exp̄ssius formica pīt ꝛ leo. Recte āt formica ꝛ leo noiaf. qz siue volatilibꝰ. siue q̄bꝰ dā aliis minutis aīalibꝰ formica ē Jp̄is āt formicis leo Has ei vt leo deuozat. ſz ab ill' q̄i for
Myrmidōes gēs greca /mica deuozaf. tolipes dicti p̄p̄ astutiā. q̄i myrmice. i. formice
Miro ronis m. g. i. miratoꝛ. ꝛ ðz a miroꝛ aris Jtē miro onis. i. vnguētarius. ſz tūc ðz a mi/ ron grece. qð latine ðz vnguentū.
Mirobalanū ni. ðz a miron. ꝛ balanū. qð est vnguentū ex balano factū q̄i redolēs balanuz qz er glande balani odozata fit.
Mirocopus pi. i. vnguētarius q̄ laborat cir ca vnguēta faciēda l' vēdēda. et ðz a miron qð ē vnguctū. ꝛ copos laboꝛ. Et idē ðz chirocopꝰ
Miron grece latie ðz vnguentum.
Miropola le. q̄ l' q̄ vēdit vnguēta. et ðz a mi ron. et pole. qð ē vendē Jñ ȳ miropolū lij. i. domus vnguētaria. vbi vēdūf vnguēta Eadē domus ðz et p̄pola le. et a p et pole. qð ē vēdē q̄i p vendē facta. Hoc etiā noie p̄t dici q̄libz domus ad vendendū aliq̄d facta. et pdu. po.
Mirotheca ce. i. vnguentoꝛ repositoriū
Mirrha rhe. f. p. arboꝛ ē q̄ grece smirma ðz eꝰ ȳgulta arabes eruñt vt meliꝰ exudēt et fructi ficent. sic ðz hist oꝛijs. Jtē mirrha ē gumi illiꝰ arboꝛis. et ðz mirrha q̄i amara Ūñ Jsidoꝛus.
Mirrha ē arboꝛ arabie altitudis q̄nq̄z cubi/ toꝛ sil'is spine. cꝰ gutta viridis ē et amara vñ et nomē accepit Et mirrha gutta eꝰ spōte ma nās p̄ciosioꝛ ē elicita coꝛticȝ vulnē vilioꝛ iudi caf. et sic pȝ q̄ murrha ðz tā aiboꝛ q̄z gutta illiꝰ

ſ ij.

Mirrhū.rhi.vnguētuz ē odorifez ex mirrha factū. Unū Judith.x. Unxit se mirrho optio.
Myrretum.ti.locus vbi myrtus crescit.
Myrteꝰ tea.teū.i.de myrrho etiñs l'ad myrtū
Myrtꝰ ti.ē q̄dā arbor q̄ i litore ma ptinēs ris abūdat.z dr a mari. Unū a grecꝫ myrene dr Uel dr myrtus.eo q̄ mire redoleat. Jñ myrtosus sa.sū.i.plenus myrtis.
Misach.interptat gaudiū vel risus. Jdez et Misael qui interpretat ppl's domini.
Miscelio onis.m.g.q̄ nouit artē miscēdi. diuersos cibos vel potus et dr a misceo ces.
Miscelaneꝰ nea.neū.z miscelanꝰ na.nū.i eo dē sensu.i.mixtus Jñ ꝫ miscelaneū.i.cōmixtū vt ebꝰ gladiatoꝝ. Ul'miscelaneū dr vas i q̄ prādia gladiatoꝝ miscebant. Unū Juuenalis Fictile sic veniūt ad miscelanea ludi.
Miscellus la.lum.dimi.parum miser. Jnde Miscellulus la.lū.sil'iter dimi.pe.cor.
Miser ra.rū.sim vocē dr a mitto tis.sz fz sig tōz ab amitto tis. Et ppe miser dr q̄ oēm felicitatē amisit. Miser etiā dr tristis. Jñ miseria rie.erūna vbi nulla est felicitas.
Misericors cordis.o.g.dr a miserū.l'pōtꝰa miserās.z cor q̄i miserū l'miserās cor hns sup aliquē afflictū cōpatiēdo. Jñ miscdia die.qr miserū l'miserās facē cor dolētis.aliēa miseria In ꝺo tū ē mia sine vlla cordis miseria. Et differt a miseratiōe. qr bñ velle mia ē z bñ facere miseratiōis. Est ei miseratio miscdie actio .qr mia tm affectꝰ cordis ē.q̄ ꝓpellimur vt miserꝫ subueniamꝰ l'cōpatiamur si succurrere nō valeamus.sz miseratio ex ope cōprobat.
Missus sa.sū.dr a mitto tis.z hic missus si.i. nūciꝰ Et hec missa.i.nūcia. Et hic i eccia dicit missa.qr pces nras ferat mittat ad deū. Sz missa ppe dr in tpe sacrificij qñ cathecumini foras mittūt clamāte leuita Si q̄s remāserit cathecumiꝰ exeat foras Et iñ missa.qr sacrāmtis altarꝫ itereē nō pñt qr nōdū regnti nosciē
Missal'lis.ɔ.t.z ꝫ le.ad missaz ptinēs z dr a missa Et ꝫ missale lis.p q̄dā libro vbi ptinet mysteriū misse.et pdu.sa.
Missaticꝰ ca.cū.pe.cor.q̄ freq̄nt mittit z dr a misso sas. Et hic missaticꝰ.i.nūciꝰ.z hec missatica.i.nūcia.z ꝫ missaticū.i.nūciū.qđ p missaticū mādamꝰ Jtē iueniē hic missaticꝰ ci.q̄ frequēter canit missam.et tūc deriuat a missa.
Missia sie.q̄dā puicia.z dr a messis.q̄i messia a messiū pucta Unū et eā vetes cereris hor reū appellabāt. Jñ missiꝰ sia.siū.et cor.si.
Missil'l'.ɔ.t.z hoc le.i.ad mittēdū habilis. Uñz qđā iaculū hoc missile dr.z cor.pe.vñ prudēti. Missile de mlt̄is q̄ frustra miserat
Missilia alias missalia dicūt dona vnuz lia l'q̄dā pstatōes q̄s nouꝰ ptor creatꝰ mittebat in vulgꝰ.vt qđ q̄sq̄ apphēderet eiꝰ fiēt.vt in coronatiōe pape vl'impatoris fieri solet.vt p hoc pressura minuat.de quo glo.i.§.hoc amplius Jnsti.de re.diui.
Missicius cia.cīū.ad mittēdū aptꝰ.vel q̄ militiā exhibet.et dr a mitto tis.
Missoriū rij.cōcha modica vbi aliq̄d liquoris mittitur.et dr a mitto tis.
Mysta ste.coīs ge.i.secretariꝰ vl'misteriꝰ auctor.et dr a mistis grece qđ latine dr misteriū
Mysteriū rij.n.s i.secretū.diuinū z figurati uū seu occultū.et dr a mystis.vel misticen Jñ mysticus ca.cum.i.sacer diuinus.occultus.figuratiuus.eo q̄ in se secretam et reconditā habeat intelligentiam.s.cū aliud dr et aliud intelligit. Et hoc mysteriū rij.i.sacramentuz sacrū vel absconditū vel pfiguratio occulta.vel occultū secretū.qr secretā z reconditā habet disputationē z intelligentiā Et differt a misteriū.qr mynisteriū in tempalibus attenditur. Sz mysteriū in spūalibus.vt fuit incarnatō Jesu xpi.z sicut ē consecratio panis et vini in altari.et sil'ia que secretā in se cōtinēt intelligētiā ꝓpa mysteria dicūtur. Unū aplūs.i.Cor. xv. Ecce misteriū vobis dico Oēs quidē resurgemus sed nō oēs immutabimur Et pduc it e.in mysteriū. Unū Horatius Pādimꝰ interdū doctis mysteria regum Uz in libro sacrificioꝝ corripiat Unū misteriū ferit pcinuisse cruci. Sz sorte hoc ppt necessitatē metri accidit.
Mistis vel misticē grece. latine dr secretum.
Mystrū stri.i.latēs odiū.et dicit a mistis.
Mitia cie.f.p.i.mansuetudo. Item mitia est plurale neutrum de mitis
Mitela.ne. quidam locus de quo habetur. Act.xxvij. Et pd.pe. Unde in Aurora. Post tantas clades nos insula que mitilena.
Mitis tis.ɔ.r.et hoc te.i.humilis.mollis bz nignus .non durus .maturus . Unde poma dicuntur mitia . matura et mollia. et produ. mi. Unde Ouidius de arte. Sed caret insidijs hominum.quia mitis hirundo. Et nota q̄ licet mitis et mansuetus.vel mititas et mansuetudo idem videntur in essentia .differūt tamen in efficacia.qr mititas attenditur in affectu. Mitis enim z vt dicit glosa sup illud Mathei quinto. Beati mites ꝛc. Mitis inquit est quem mentis asperitas.seu amaritudo nō afficit.sed simplicitas ad omnē iniuriā sustinendā patienter instruit. Mitis est quez nec

rancor nec ira afficit. sz oĩa eq̃nimit̃ sustinet
Mãsuetudo vẽo attẽdit̃ i effectu Un̄ dr Las
siodo. sup psalte. Mãsueti q̃i manusueti. i. to
lerãtes iniurias. nõ malũ pro malo reddẽtes
Mythos grece. fabula dr latie. fm Papi.
Mitra tre. f. p. pilleũ phrygiũ caput pcingẽs
q̃le ẽ ornamẽtũ capitis cuoraz feiaz. Sed
pilleũ viroz ẽ mitra feiaz. Mitra etiã ẽ epo
rũ. Et mitra funis ẽ q̃ media nauis vincitur.
Mitridates. rex põti dr fuisse. z cor. px. Un̄ i
Auroza. Antoni mare z mitridates id i aurẽ.
Mythus thi. m. g. i. fabulosus iocosus z rela
tu dulcis. et dicitur a mythos.

m ante ꝺ

Moab z ammõ filij Loth. a quibus moabi
te: ammonite dicti sunt.
Mobilis l. p. r. h̄ le. i. motioni habil̃.
Moderatus ta. tũ. i. tpatus. Et ẽ moderatus
qui nec plus nec minus facit q̃z debeat
Modernus na. nũ. i. istius tpis z dr a mod
Jñ hec modernitas tatis.
Modestus ta. tũ. i. tpat z discret nec pl q̃/
q̃z nec minus agens. nec etiã. irascẽs Jn mode
stia stie. i. mãsuetudo verecũdia Et ẽ modestia
in facto sz modus in dicto vel cõcupiscentia.
Modic ca. cũ. i. rõnal mẽsurat. moderatus.
Et modic. i. pu. sz impro pe abusiue dr. Jñ
modice aduer. Et hec modicitas tatis. Et p̃poi
tur modic. imodic ca. cũ. i. itpat. imẽsurat.
Modiol li. dimi. i. pu modi fm Hug. Dr
etiã modiolus px. cor. illud grossus lignũ i rota
per qd caput axis immittit. in quo radij i cir/
cuitu ifixi sũt. Et dr tũc modiolus a modio.
qz in modũ modij capax est concauus.
Modi dy. ẽ mẽsura libraz q̃dragĩta q̃tuor
. i. sextariorz vigintiduoz. z dr a mod qz i suo
mõ pfectus ẽ. Lui nñeri cã inde tracta ẽ qz in
pncipio re vigitiduo opa fec. nã pma die septẽ
opa fec. i. materiã iformẽ. angelos. lucẽ. supio/
res celos. trã aquaz z aerẽ. Scda die firmamẽ
tũ solũ. Tercia die q̃tuor. s. maria. semia. satõ
nes z plãtaria. Quarta die. solẽ. lunã stellas.
Quinta die tria. s. pisces et reptilia aquaz. et
volatilia Sexta ãt die q̃tuor. s. bestias pcudes
reptilia fret hoies. Et facta sũt oĩa vigintiduo
genera in diebus ser. Et vigintidue generatõ
nes sũt ab Abraã vsq ad Jacob. et cui semie
nata ẽ ois gens usil. Et vigitiduo libri sũt ve
teris testamẽti vsz ad Malter. Et vigintiduo
sunt lraz elemẽta. q̃b pstat dine legis doctrina
His igit exẽpl modi viginti duoz sextarioz
a Moyse fz sacre legis doctrinã effectus ẽ Et
q̃tuis diuerse gẽtes huic mẽsuẽ põd l adijciãt
ignorãt l extrahãt. tñ apõ hebreos pstitutiõe
dina tali rõe fuat Jtẽ modi ẽ cui arbor nauis
insistit ob sili'tudinẽ mẽsural vasis sic dictus
Modulamẽ inis. i. cãtatio dulcis z mellica.
Modulus li. dimi. i. puus modus Jtẽ h̄ mo
dulus li. i. tropus. cãtus q̃ pcipit in pncipio
misse. vel matutini vel vespaz
Modus di. m. s. i. imin finis. l mẽsura. vel
maneries l pditõ l tpamentũ. Et poit dtus z
abltus h nois. s. mõ aduerbl'r p ñc vel aliq̃
vel pauloaũ vel tñmõ Et cõponit Amodo. i.
extinceps. Tñmõ. solũmõ z postmodũ. i. po/
stea z admodũ. i. valde Jtẽ iste gtus mõi. cõpo
nit istiusmõi. illiusmodi. aliusmõi. huiusmõi
huiuscemõi. noĩa indecli. z oĩa ge.
Modus etiã ẽ accidens verbi.
Moys grece. latine dr aqua
Moyses ca. cũ. px. cor. res moysi. l ad moysen
ptinẽs. z dr a moyses. z tacet pmũ y. i pnũcia
Moyses si. i. aq̃tic. z dr a ytõe. lz scribat.
moys. qđ ẽ aqua. qz in aq̃ fuit inuent. z ex aq̃
sũpt. Un̄ moyses iterptat sũpt ex aq̃ Jnuenit
ei cũ ad ripã fluuij expositũ filia Pharaonis.
quẽ colligẽs adoptanit sibi z vocauit cũ moy
seu. qz de aqua assumpsisset eum
Mola le. f. p. dr lapis latus z rotũdus. i quo
molit z acuit ferrũ. z dr a molo lis. z mola le.
dr puls ex farina z aq̃ z sale. q̃ olivictime inter
cornua pfũdebãtur. z si pacientes erãt. bõe erãt
et si recalcitrabãt. male erãt z reiecebãt Jñ per
põs dr imolo as. i. sacrificare. quasi molã in
fundere. Itẽ mola le. dr lapis i q̃ frumẽtũ mo
lit z terit. et dr a molẽdo. Ul fm Jsi. dr mola
quasi mala. a malon. i. a rotũditate sui Mola
asinaria dr. qz cũ ea molit asinus. qz in q̃bus/
dam molẽdinis asinus voluit rotã cũ mola.
Vel mola asinaria dr grauis et põderosa. vt
asinus. qz onerat asinũ. et cor. mo.
Molaris ris p. r. et h̄ re. ad molã ptinens. et
dr a mola. Et hic molaris lapis mole. vel ma
gnus ad modũ mole Et hic molaris. dẽs mar
illaris. qz cibũ ill dẽtibus quasi mola molim
Molẽdinũ. m. n. s. domus vbi molit faria et
terit Jñ h̄ molẽdinarius. ry. et h̄ molẽdinaria rie
Moles lis. f. g. i. difficultas. magnitudo ma
gnus põdus. et pd. pma. sed molo lis. et mola
le cor. mo. Un̄. Que frumẽta molut mola. sit
moles tibi pondus. Non leuitate mole. sed aq̃
currit rota mole.
Molestus sta. stum. i. eger tristis. turbatus. et
dr a moles. quasi a mole turbationis. Et mo/
lestus etiam dicitur molestiã inferẽs. inq̃etãs

Jñ hec molestia stie. Jñ molestic sus sa. suz. i. molestiã inferens.
Molimẽ inis. n. t. i. conamen. ꝛ dr a molior. liris. Por etiã hẽre significatiões ꝛ molior
Molimẽtũ ti. n. s. i. conamẽt dr a molior
Molitor oris. m. t. artifex fabricator. ꝛ pd. li. Vñ Qui. in. x. meta. Primeqz ratis molitor Jason. et dr a molior liris.
Molestra stre. pell' ouina et dr a mollio.
Mollicia cie. et hec mollicies ei. in eodẽ sensu scz fragilitas. eneruatio. mitigatio.
Mollicul' la. lũ. i. aliquãtulũ mollis.
Moll' lis. p. t. ꝛ ꝫ le. i. fragil'. tener tpat'. blandus. iocũdus placit'. i verbis leñs. effciatus. ꝛ dr a mollio lis. qz vigorẽ sẽtus eneruati corporis ꝛdecorẽt. ꝛ qi mulier emolliat. Et cõpoit pmollis q̃mollis. Et inuenit mollis nomẽ ꝛ verbũ ꝛ vtrũq; pmã. pd. positõe. Vñ q̃dã. Tu verbis mollis me blãdis feia mollis
Moloth quoddã ydolum fuit.
Molosus si. i. magn' canis. ꝛ dr a molo lis. q̃i ad molẽdũ apt'. seu pat' Vl' molosus fuit pr' Pirrhi. Jñ dicta ẽ molosia. q̃dã tra. s. epir' vl' ps epiri. Jñ molosus sa. sũ. ꝛ molosius sia siũ. Et hic molosus. si q̃dã pes ꝓstãs ex tribus lõgis. dict' a saltatiõe molosoꝝ quã exercuerẽt armati. Et hic molosus si p cane. qz ibi optiꝫ magni abũdãt canes. Et hic molosicus ca. cũ. i. mordax l' rapax. Hic etiã videt dici hic molosius q̃dã lapis viridis ꝛ grãdis. ꝛ pd. lo.
Molucrũ cri. dr illud cum q̃ mola vertit. Et molucrũ. i. tumor ventris et dr a mola
Momen inis. n. t. i. momentũ. tamp motu q̃ p. r. spacio tpis et cor. pe. gti.
Momentũ ti. mimũ tẽp' a motu siderũ di/ etũ q̃i monimẽtũ. qz cito et i trãsitu mouetur tã breue spaciũ tpis. momẽtũ etiã dr stil' i q̃ momẽta colligũt. qz cito ad modũ momẽti inclinat Jtẽ momẽtũ statẽ. Esa. xl. dr stil' l' lin/gula in trãsuersali ligno posita. p quã dinoscit vtrũ lãces i trutina eqlit põderent. Et nota q̃ hora ẽ vicesima q̃rta ps diei natural'. Punctũ ẽ q̃rta ps hore Momẽtũ ẽ decia ps pucti. l' q̃/dragesima ps horę Jñ momẽtane' nea. neũ. ꝛ momtari' ria. riũ. ꝛ trãsitori'. cito trãsiẽs. pauc durãs Mõach' chi. grece. i. singularis latie et dr a monas. qđ ẽ singularitas eo q̃ singl'aris sit ꝛ solitarius. qz mõachi a secularibus actib' et vita segregati. quasi soli morãtur. Si g̃ soli tari' interptat vocabulũ mõachi. q̃d fac i turba q̃ sol' ẽ. Nj ãt dr monach' q̃i vni' aie cu/stos etymo. ẽ. Et sunt pl'a genera monachoꝝ. .s. cenobite q̃s i coi viuẽtes possum' appellaẽ Anachorete. Jdez ꝛ heremite. ꝛc. Et a mona/chus dr hec mõacha. che. et faẽ dtũs ꝛ ablatiuus pl'is monachab' Et hicꝛ hec mõach'. ꝛ hicꝛ hec monachilis et ꝫ le. ꝛ mõastic' a. um.
Monar. i. stult' Mõarcha chie. i. pnceps vni' citatꝫ. l' singularis pnceps. s. qz singularẽ posłidet pncipatũ. sic Alexãder apud grecos et Juli' apud romanos Jñ hec mõachia chie. i. singularis pncipatus l' potestas.
Monarsiculus li. i. stultus. iracũdus. ꝛ dr a moneo nes. ꝛ ardeo l' ardor. qz cito mouẽt ad irã Vñ Plaut'. Quid tu mõastricule pumis ꝛc. et cor. pe. Mõas mõadis. i. singularitas. pncipiũ. s. numeri q̃ dr vnus l' vnitas. i. singularitas. Jñ hic et hec mõal' ꝫ le. i. vnialis. singularis. Jñ monalitas tatis. i. singularitas. ꝛ monalit' aduer. i. vnialit' singulariter.
Monasterũ rij. n. s. hitatõ monachoꝝ. ꝛ dr a monos ꝛ sterion. qđ ẽ statio. q̃si singularis ꝛ solitaria statio. qz ibi habitãtes a secularibus segregati actib' ꝛ vita. q̃i soli morant Jñ hoc mõasterioli li. di. ꝛ ꝫ monasterial' ꝫ le.
Monedula le. f. p. ẽ auis q̃dã. ꝛ dr a moneta. q̃si monetula. qz cũ aurũ l' aliquã monetã inuenit aufert et occultat. et cor. pe.
Mõeta te. f. p. i. nomisma. ꝛ dr a moneo nes. qz monet ne q fraus i metallo l' põdẽ sit. Jñ ꝫ mõetari' rij. et moneran' ria. riũ. Et ꝫ mõeta riũ rij. loc' mõete. q̃ ec dr ꝫ mõetũ Jtẽ moneta dcã ẽ Juno. qz monuit romãos p anserẽ Vñ lucan' Numia castrẽsis misceb flãma monete
Monalis lis. f. t. pe. pd. i. monacha. Jñ hic et hec monial' et ꝫ le. et ꝓpoit scimonialis
Monibilis lis. et hoc le qđ cito monetur.
Moile lis. n. t. q̃dã ornamẽtũ pctoris mulieris. ꝛ dr a munio nis. eo q̃ munit pct' mulieris ne leccatores possint manũ mittẽ i sinũ ei' Vl' a monẽdo. qz castitatẽ monet Monet ei videtes eã abstinẽ ab ea. tãq̃ viro coniũcta. qz sola maritate olim ferebant moilia Vel dr monile a mũere. qz p munere solebat dari Vñ in xx. etymo. dicit Jsidorus. Monile ornamẽtũ ex gẽmis est qđ solet ex feiaꝝ pendere collo. dictũ a munere. Hoc etiã serpẽtũ dr. qz pstat ex amphoꝛulis q̃busdam aureis. et variis gẽmis in modũ facture serpentis. Plerũq; etiaꝫ p monile oĩa ornamẽta mulierũ signãt. et p. ni
Monumẽ inis. n. t. ꝫ monimẽtũ ti. p qđ ad aliquid monemẽ. et nobis aliquid reducitur ad memoriã. Unde hist'ie dicuntur monimenta quia preterita ammonent. et ad memoriã reducũt. Et etiã indicia amoris. s. que nobis relinquuntur in signum amoris et memo

riā monumēta dicūtur. Et dicit monumētū quasi monēs mentē. Unde Brecismus Monumentū dicas ēps monimē monimentū.
Monitorium ry.locus monēdi sicut schola vbi discipulos docemus ⁊ monemus. Inuenitur etiā monitoriū pro monimen
Monocentaurus ri.mas.g.i. monstrū caput
Monoceros rontis m.g.i. vni/ hūs bouis. cornis. ⁊ dr a monos qđ ē vnū. et ceros qđ ē cornu eo q in media frōte hēat vnū cornu. ⁊ ē idē aial qđ rhinoceros. Pōt etiā dēclinari la/tine. monocherus ri. ⁊ rhinocerus ri.
Monocolos. qđ hz vnā metri varietatē. ⁊ dr a monos. i. vnū. ⁊ colon qđ ē mēbrū.
Monocosmus mi. genus vehiculi qđ ab vno iumēto trahit. Et hoc monocosmuz. i. carrus vnū tm portans. ⁊ dr a monos ⁊ cosmus.
Monoculus li. i. qđ vnū hz oculū tm.
Monogamꝰ mi pe. cor. q vni tm vxori nup/sit. Jū monogama. vxor vnius viri.
Monopolis lis. f p. ciuitas sub se hūs ciui/tatē vnā. l'q vnicaꝫ singularꝫ cīas. s. que reli qs i aliq regiōe melior sit ⁊ liberior. ⁊ cor. po.
Monopoliū polij. ē statio vbi vna res vēdit et dr o monos qđ ē vnū. ⁊ pole qđ ē vendere.
Vl' monopoliū ē alicꝰ negociatiōis. aut officij supioris vnica exercitatio cū progatiā ⁊ singulari iūcto pacto. vbi grā. Cā negociatiōis aliq int se paciscūt ne possessio aliq pcio miori vē/dat q̄z ipi int se ꝓstituerūt Vl' vēditores pais l'ciuiscūz negociatiōis int se pacti sunt. vt rē aliquā venalē vtilē ⁊ necessariā reipublice nō exhēt p miori pcio q̄z cōuenerūt vēdere. l'ne ali qs illtruūt in arte sua nisi filios ⁊ nepotes. vt ipi soli cōmodū artis l'negociatiōis faciāt ⁊ ha/bēāt. Isti ei dicūt monopoliū exercere Et gūl sime puniēdi sūt. q̄ directe hmōi q̄uētiōes stz ꝑ pncipē. Itē monopolus ē q vult eē solꝰ i ci/tate vēditor. s. is qui impetrat q sibi soli liceat in cīate aliq spālia vēdere emere l'facere. Itez monopoli sāt qui impetrāt q ipis solis liceat hmōi facē. etiā in vēdēdis rebus certū preciū statuere contra qđ nemini licet vendere.
Monoptotus ta. tū. i. vnum casum habens.
Monos grece latie dr. vnū vl' singularis.
Monostichon. vel monostichū. neu. ge. opꝰ vnius versus et acuit in fine.
Monostrophꝰ dr oda illa q tm vnā metri va/rietatē hz.
Mōs mōtis m. g. altꝰ ire tu/mor. Et dīuidit in tria. s. radicē latꝰ ⁊ iugū. qđ ē sūmitas mōtis. Jdē et collis. Et dr a moueo nes. eo q a tra q̄ in altū moueat Vl' p ꝓtrariū dr mōs a moueo. q̄z mīme mouet de loco ad lo cū. Vl' a munio nis. q̄z munit nos. l'ab emīeo eo q emineat. Nā fm Jsido. Mōtes sunt tu mores terraz altissimi dicti. q̄z sūt eminētes. Qđ āt dr mōs q̄si moles opposita soli nascē ti etymo. ē. Jū mōtanꝰ na. nū. Vlū qdā. Pro vanis verbis mōtanis vtimur herbis.
Montanꝰ ni. m. g. etiā dictꝰ ē qdā vir ppio noīe. Itē a mōs dr a montana noz. tm i plī nu mero. i. mōtes et ppe montes magni Vlū Lu ce ꝑmo. Abyt in montana cū festinatiōe.
Montani dicti sunt quidā heretici q̄ tpe pse cutiōis in montibꝰ latuerunt. qua occasione se a catholice eccīe corpe diuiserunt.
Monticulus li. dimi. i. puus mons Jū mon ticulosus sa. sum. ⁊ mōticulositas tatis.
Montuus tua. tuū. ⁊ hic montuosus sa. suz. in eodē sensu. i. aridus. asper. macer inculꝰ. ple nus mōtibus Jū montuositas tatis.
Monstrū stri. n. s. vt ait Pap. ē qđ extrā na turā nascit. vel nimis grāde vel nimis breue. et dr a mōstruo stras. q̄z mōstrat aliq̄d futurū Et sicut dr Hug. Monstrū ꝑpe ē qđ statim monstrat quid appareat.
Monumētū ti. n. s. ē sepulcrū mortuoz. ⁊ dr a moneo nes. q̄z monet trāseūtiū mētes vt co gitēt de morte Itē monet ad memoriā defūcti
Mora re. f. p. i. impedi/ et ad sui cōtēptuz mentū tarditas. Mora āt ē q̄ impedit. tardi tas q̄ ipedit. Itē mora i re. tarditas i hoīe Jū morula le. di. Et morosus sa. sū. i. tardus. ⁊ hz morositas tatis. Et cor. p. Et a mora dr mo/ratus ta. tū. et cor ꝑmā. sz qū derivat a mos. p du. ꝑmā. Itē iueit etiā hec morꝰ ri. p qdā ar/bore. ⁊ hz morꝰ ri. ⁊ pl'aliē hec mora p fructū. q̄p du. mo. Vlū Fūt matura mora. pira plica. co
Moracia cie f. p. i. nuz du/ crana mora. ra diu fuata
Moral' lis. p. t. et hz le. qđ ptinet ad mores. vel qđ hz mores. vel q̄ tractat de moribꝰ Jū hz morale lis. p qdā libro q̄ tractat de moribꝰ Et hec moralia lium. p eodē libro. ⁊ hec moralitas tatis. Et nota q morale verbū siue imitatiuū dr verbū signās morē sui rei ꝑ mitiui. vt patrizo. i. morē patris egero.
Moratꝰ ta. tū. i. moribꝰ instructꝰ ⁊ informatꝰ ⁊ bonos hūs mores. Itē moratꝰ. i. seqūēs mo res Itē moratꝰ. i. fm mores descriptꝰ. i. fz pro petates Et pdu. ꝑmā. Vlū Moratꝰ in poetria Jnēdū speciosa iocis morataq̄z recte Itē mora tus a. ū. pt derivari a mora Est etiā principiū de moror aris. et tūc cor primā. Vlū. Mos me/moratum mora me facit eē moratum
Morbus bi. m. s. i. infirmitas. ⁊ dr a morte. eo q iferat mortē Jū morbidꝰ da. dū. i. ifirmꝰ vel insanus Et morbosus sa. suz. i. plenꝰ mor bo et assuetꝰ. l'q̄z sua corruptiōe morbū ifert.

Ũñ porci et capre. et hmõi aialia dicũt morbida. qz corrũpẽdo aerẽ morbũ inferũt Inde morbositas tatz. ¶ Mordax dacz ois ge. ōz a mordeo des. et cõpatur Jñ mordacit aduer. et hec mordacitas tatz. Et cõpoit pmordax. i. valde mordax. et pd. penul. grẽ. Et a mordax ōz mordacul⁹ la. lũ. i. aliq̃tulũ mordax.

Morbid⁹ da. dũ. i. sil'is morienti. vl' mori incipiens. hmõi ei noia i būdus dsinẽtia signt sil'itudinẽ vel aptitudinẽ. Ũñ. Dsus plena notat bundus simulat bilis aptat

Moriger a. ũ. i. obediẽs. z ōz a morigeror.

Morio onis fm Pa. i. amẽs. et ōz a morte. eo q nõ vigeat intellectu Moriões vulgo dicũtur fatui. nõ multũ a pecorib⁹ distantes. et pdu. mo. Ũñ q̃dã. Nõ ẽ vngendus. furiosus morio pu⁹ ¶ Morosus sa. sũ. i. lasciuus. fastidiosus tard⁹ supb⁹. l' nobil'. z ōz a mos Ũñ morosus poti⁹ poit in mala sigr̃õe q̃ i bona q̃i malos hñs mores. Et pdu. pmã Itẽ moro/sus pt deriuari a mora. z tũc cor. pmã. Unde. Mos memorosũ mora me facẽ morosum.

Morphea phee q̃dã infirmitas. s. qñ aliqs mutat i aliũ colorẽ. z ōz a morphe. qõ ẽ mutatio. ¶ Morphosis sis. i. mutatio. ppriẽbe. Et ponit simplicit p mutatiõe. z ōz a morphe et vsios qõ ẽ ẽba. ¶ Mors mortis f. t. dissolutio corpis z aie l' puatõ vite. Et põit p qlibet destructiõez corruptiõe. z ōz a mordeo. des. qz mors mordet Uel a morsu primi hois q̃ vetite arboris pomũ mordẽs mortẽ incurrit Ul' ōz mors quasi amaror. qz sit amara Et sũt tria genera mortis. s. acerba. imatura z merita Acerba infantiũ. imatura iuuenũ. merita. i. naturalis senũ. Itẽ aliter fm ternariũ distinguit mors Alia ẽ natural'. alia fatal'. alia casualis. Naturalis ẽ. q̃ de natura cõtingit cui vltra cẽtũ vigiti ānos nõ ẽ pcessũ. qz naturalit centũ viginti annis põt hõ viuere. Fatal' ẽ. q̃ cõtingit fato. i. cõstellatiõe Tali ei pstellatiõe pt q̃s nasci vl' dispoi q viuit pl⁹ vel min⁹ fato no nagita ānis. si tres cursus saturni exitiũ creat. nisi forte brignitas aliar stellar supat cursu Casualis. i. accidẽtalis. ẽ q̃ contigit vel cõtingere põt aliq̃ accidẽti. s. p occisiõnẽ vel sbmersionẽ. vel ruinã z hmõi ¶ Morsilis l. p. t. z hoc le. qõ ẽ aptũ ad mordendũ. Jñ morsiliter aduer. z cor. si. ¶ Morsus sus. sui. act⁹ l' passio mordẽdi l' vuln⁹ qõ fit mordẽdo l' bolus. Jñ morsell⁹ li. dimi. Itẽ morsus sa. sũ. inuenit in actia sigr̃õe. q̃ mordet z comedit. q̃i non teiun⁹ Jñ ponit imorsus sa. sũ. i. teiun⁹ q̃ nihil momordit Ũñ Horati⁹ in fmo. Flagitat imorsus refici Inuenitur etiã morsus sa. sus. in passiua significatione. a mordeo deris.

Mortal' lis. tẽ le. i. morti subiacẽs. Quecũq̃ sunt a luna inferius. sunt mortalia. i. morti et corruptioni subiacentia Jñ mortaliter aduer. Et hec mortalitas tatz. Et hicz hec mortalis substantiue. i. hõ in oi genere. Et q̃rus multa alia sint mortalia. ōz cñ hõ mortal' p excellẽtiã miseriez angustie plurib⁹ ei mortib⁹ passionib⁹. angustijs. miserijs. tribulatiõibus dolorib⁹. z infirmitatib⁹ subiacet miser hõ q̃ aliqua alia res. Ũñ cũ inuenit mortal' positum substãtie in mas. ge. vel fe g. l' in cõi g. sp dsi/gnat hoiem. Et ponit hicz hec mortal' z hoc le Jñ imortalitas tatz Et imortal' etiã ponit p deo p excellẽtiã imortalitatz z incorruptõis

Mortariũ rij. n. s. ōz a morte. eo q ibi tã seia in puluerẽ redacta et mortua condiãtur. Uel cõponitur a morte et terio ris. qz ibi q̃cq̃d teritur. moritur. Jñ hoc mortaliolũ li. dimi.

Morticin⁹ na. nũ. pe. p. i. morte cesus. z interfectus. z ōz a mors z cedo. dis. et pd. pe. Item morticinus na. nũ. ōz a mors z cado. i. morte cadens. sicut q̃ ẽ mortalitas aialiũ z tũc cor. pe. vñ De cado morticinũ. de cedo morticinũ Itẽ morticina ferro cadũt. morticina morte.

Morticina de cedo. comedũtur. Morticina de cado comedi nõ debẽt Morticinũ nõ ẽ nõmẽ nisi mortuor. Sed mortalia nomẽ ẽ vi/uentiũ corpor. Et inde h̃ morticiniũ nij. tal' mortalitas vel morticinũ. Et nota q morti/cina Esa. xxij. vbi ōz. Morticina eor cẽ. pdu pe. qz dicit glosa morticina eorum prostrata a romanis. Itẽ morticina Hieremie vij. pd. penul. Et erit morticinũ populi hui⁹ in cibũ.

Mortuariũ rij. ōz qõ q̃s relict i morte vt in c. conquerente de offi. iudi. ordi.

Mortuus tua tuũ. ẽ principiũ de mortuis rem. Et ponit semimortu⁹. tua. tuũ. i. in pte mortuus. Immortuus tua. tuũ. i. non mortu⁹ vl' valde mortuus.

Morus ri. quedaz arbor. z derivatur a greco mauron. qõ latine ōz nigrũ. eo q fructus eius sit niger. Jñ hoc morũ ri. fructus eius. Hanc arborẽ latini rubũ vel celsam appellant. quia fructus eius vel virgultum rubeat

Mos moris m. g. i. consuetudo. vt Tal' mos est in partibus nostris. i. talis consuetudo. et Iste sequitur morem patrie sue. i. consuetudinem. Sed differunt. quia mos est quod fecit mors. Unde diffinitur sic Mos est quedam longa consuetudo de moribus tracta tẽmõ. Uel sic. Mos est quedam lex viuendi. nullo vinculo astricta. siue lex siue scripta. sed tantuz vsu cui retenta. Uel mos est vetusta et pro/

bata ꝓsuētudo siue lex nō scripta. Sz ꝓsuetudo ē qđ dā ius moꝛib⁹ institutū qđ ꝑ lege suscipiē lex ꝛficit Itē mos.i.ꝛtus hoīs.sed ꝓpe in plāli hz hanc significatōez.vt iste hz bonos moꝛes ꝛ ꝓpꝛie dꝛ ꝛ bono. siē vicīū ꝛ malo.iñ moꝛosus sa.sum.ꝛ pdu.ꝑmā mos moꝛis

Moſculus . li.dimi.a mos moꝛis.i.paruus mos. Inde moſcillus li.aliud dimi.

Mot⁹ tus.dꝛ a moueo. ꝛ mot⁹ ta.tū adiectiē et vt dicit Aꝛestoteles i pdicamēt̄ sex st̄ genera mot⁹.s.generatō coꝛruptō augmētatō diminutio alteratio ſm locum mutatio. Hec ergo modis mouet̄ res.s.generādo l' coꝛrūpēdo vel augmētādo vel diminuendo vel alterādo vel ſm locū mutādo. Et nota q⁹ generatio ē exit⁹ a nō esse i esse. Coꝛruptō ē ꝓgressus ab eē ad nō esse. Augmētū ē pexistēt̄ q̄ntitat̄ additamētū Diminutio ē pexistēt̄ q̄ntitat̄ mīoꝛamtuz.alteratio ē mutatō a ꝓtraria q̄litate ad ꝓtrariam vel i mediā vt cuz. q̄s mutat̄ ab albedie i nigredinē vel i medios colꝛes Mot⁹ āt ſm locuz est mutatō ab vno loco i altez. Mot⁹ ſm locum sex sunt spēs siue dze.s.sursuz deoꝛsū añ retro ꝛxtz sinist̄z. Ad oēs ei has ptes fit mot⁹.

Mozina ne.f.p.genus est repositoꝛij . ꝛ dicit̄ a modus quasi modina.z.p d. sicut antiquissimi solebant dicere.hozie ꝓ hodie.

m ante M

Mucid⁹ da.dū.dꝛ a muc⁹.ꝛ dꝛ mucid⁹ pānis q̄ hz mufam vel mucū. vñ Juuenal'. Uix fractū solt ꝛ iam mucida frusta farine

Mucro is.i.cuiuslibz rei acumen .ꝛ dꝛ a macros qđ ē lōgū. vñ sepe ꝛ iuenit̄ ꝓ gladio. Et sūt ista sinoīma.enſ gladi⁹ mucro spata rōphea.

Mucus ci.m.g.est lanugo q̄daz vel putredo in pane ex vetustate ꝓuenīēs.dꝛ a marceo ces. quasi marc⁹. Jñ hꝰ mucoꝛ oꝛis.idē.sz ꝑpe mucus in pane.mucoꝛ in vino ꝛ aq̄.scz mufa vini Jñ mucoꝛosus sa.sū. Itē mucus ꝓt ꝛtiuari a mūgo gis.ꝛ tūc muc⁹ ē putredo q̄ ꝛ naso extrahit̄ et ꝓicit̄. Jñ muculēt⁹ ta.tū.i.soꝛdid⁹ plenus muco. Jñ hec muculēt̄ia tie.i.abūdātia et plenitudo muci.

Muſa fe.idem est qđ mucus vel mucoꝛ.

Mugil lis.q̄dā pisc̄ velocissim⁹.ꝛ dꝛ a mlt̄ū ꝛ agil'eo q⁹ sit mlt̄ū agil'i fugiēdo retia piscatoꝝ.nā vbi dispositas senserit insidias ꝓfesti reꝛsū rediēs ita trā silit rete vevolare videat̄ ꝛ

Mugit⁹ tus.tui ꝛ.p.i. vox bouū coꝛ.ꝛ.gtī stridoꝛ.uoloꝛ.

Mulcebꝛ brſ.ɔ.t.et hꝰ bre. id est suauis ꝛlectabil' mulcibilis.et dꝛ a mulceo ces. Itē hec mulcedo inis.i.suauitas.

Mucibilis lis.ꝛ hꝰ le.i.suauis ꝛlectabilis

Mulcifer.fer.i.mal.g.dꝛ a mlceo ces.ꝛ ferꝛ.ꝛ hꝰ mlcib ꝛi.l' bꝛi.dꝛ a mlceo ces.ꝛ ibꝛ ꝛ vtroq⁹ hoꝛ noīm vocat̄ vulcan⁹.ē ei fab iouis ꝛ iō dict⁹ ē mlcifer.i.mlcēs ferꝛ Idē ꝛ mlcib quia mulcz ibꝛē.i.aq̄z tpando ferꝛ l' qꝛ mlcz ferꝛ i

Mulctrale lis.ꝛ hꝰ mlctꝛ tri.ꝛ hec bze.i.aq̄ mulctra tre.vas in q̄ int⁹ mulget̄.i.lactat̄.mulctꝛ eē vel mulctra dꝛ hoza mulgendi.ꝛ hꝰ mulgariū ꝛ hoc mulctꝛ idē scz vas in q̄ mulget̄.vel

Muliebꝛia bꝛiū.plura mulcꝛ dꝛ nouū lacliter dicūtur mēstrua qꝛ mulier solū aīal menstruale ē.ꝛ dꝛ mgr̄ i hiſtoꝛijs sup illō Heū. De sierāt Sare muliebꝛia.i.menstrua quibus ꝛficientibus ꝛficit vis pariendi.

Mulier erſ.f.t.dꝛ a mollis q̄i mollier. qꝛ mollis ē ꝛ ꝛbilis respū viri. Jō ⁊t⁹ viri ē maioꝛ et mulierſ minoꝛ vt patiēs viro eēt scz ne femīnis repugnātib⁹ libido cogeret viros alias appetere vel i aliū serū ꝓuere. Dī ergo mulier ꝑz femineū serū ñ ſm coꝛruptōez integritat̄ ꝛ hoc ex sacra scriptura. Nā Eua stati fcā ꝛ latē viri nōdū ꝓtacta a viro mulier dicta ē ibi. ꝛ formauit eā i mulierē. q⁹ āt dꝛ mulier q̄i mulcēs vizz vel q̄i molliēs viz etymo.est.et pe.p.i obliq̄s. vñ Stati⁹. Si qua ꝛū soboles si qua mulieris oꝛigo. Jñ hic ꝛ hec muliebꝛ et hoc bre.res mulieris vel ad mulierē ptinēs Jñ muliebꝛtas

Mulierari⁹ rij.m.g. tatis.et muliebꝛ aduer freq̄ns mulier appetitoꝛ vel voluptati mulie

Muliercula le.di.i.pua mulier ris ꝛdit⁹.

Mulio onis.muloꝝ custos. vel sessoꝛ vel doctoꝛ.et dꝛ a mulus. Et hic mul⁹ lij.p eodē Et a mulio mulionicus ca.cum.

Mull⁹ lei.m.g.ē gen⁹ calciamētoꝝ. Et dicti sūt mullei a mullo pisce siue a coloꝛe rubꝛo qualis ē coloꝛ mulli piscis Itē adiectiē dꝛ mull⁹.lea.leū.qđ ptinet ad mullū piscē.

Mulsa se.f.p.potō q̄dā ex vino vel ex aqua et melle fcā.et dꝛ a mulceo.eadē dꝛ et hoc mulsū similit̄ a mulceo vel a melle quasi melsū Jnuenitur eē hoc mulsū ꝓ nouo vino. Neemie.viij. comedite pīguia et bibite mulsū.i. vinū nouū Vel ſm glo.mulsū est vinū melle dulcoꝛatū. Itē mulsū idē ē q⁹ medo. Pōitur eē mulsū i alia significatōe in grecismo.i.ꝓ lacte a mulgeo ges.vñ dꝛ. Jn q̄ mulgetur lac tps mulctra vocat̄ Clas ē mulctrale mulsū qđ ꝛfluit iñ Itez mulsū etz ē supinū ꝛ mulceo ces.et mulgeo ges

Mulcta te.i.vindictata pena. vñ.uij. Regū. xxiij. Imposuit mulctā tre cētū talēt̄ argēti.

Multa te.est animaduersio. vel pena pecuniaria arbitrio iudicis inflicta ad coꝛrectionem

maloꝝ moꝝ. Pena est añt certa impoſita a lege quã q̃ſqꝫ euitare põt. vt nõ. in. l. qñqꝫ. in glo. ſu p ver. vl' tercio. C. de ſer. fugi. et in. i. multa. ff. de cõdi. et demon.

Multat⁹ a. ũ. i. verberatus. punit⁹. dãnatus

Multatio onis. i. verberatio punitio dãnatio

Multiciũ cij. Et ſunt multicia veſtes ſubtiles et luciditſime facte de nobili ſerico. l' molliſſima lana vel lino. Et dicũt ſic a multitudine colorꝫ vel a mꝫltitudie cõtexionis filorꝫ. Quo em̃ veſtis eſt ſbtilior. eo plura fila i ea ꝓtexũtur. Vel dicũtur ſic qz ſua lenitate corp⁹ huis demulceãt ſuauit. vñ Juuenal'. Quid faciũt alij

Multicolor orſ. i. mꝫltocũ tu mꝫlticia ſumaſrũ colorꝫ. et dr a mult⁹ et color orſ. et ẽ g. cõis et cor. co. Jnuenit tñ aliqñ i neu. g. i pl'i numero Vñ Ezech. xvi. Et ſumpſiſti veſtimta tua mꝫticolozia. et operuiſti illa.

Multifari⁹ ria. rium. i. multa l' multuz loq̃ns et varijs mois. Jñ multifarie aduer. Et ĩeniꝫtur actus qñqꝫ aduerbialr poſit⁹ multifariã p multifarie et ẽ mꝫtifarie. i. mꝫtis mois mꝫtipli

Multifid⁹ a. ũ. i. fiſſ⁹ i mꝫtas ptes ci fm̃ôe

Multiformis. ꝯ. t. et hoc me. dr a mult⁹ a. ũ. et forma. Cũ q̃ ꝓponitur bis. tris. q̃tuor et ſeptẽ. et dr hic et hec et hoc me. triformis et hoc me. et abũcitur s de bis et tris. ibi/formis ifozmis q̃drifozmis septifozmiſ. i. dua rũ l' triũ vel q̃tuor vel septẽ vel multaz forma rũ Et hic multiformit̃ biformit̃ triformit̃ ꝛc. t multriformitas tatis. biformitas tatis. ꝛc.

Multiloquus qua. quũ. qui multa loquitur. Jñ hoc multiloquiũ. quij. i. multa locutio.

Multipedes dis. m. g. i. vermis capitis multos hñs pedes. et cor. ti.

Multiplica ce. f. g. i. veſtis multas plicàs habẽs et dr a multus et plica. et cor. pli.

Multiuol⁹ la. lũ. dr a mult⁹ et volo as. quaſi p diũſa volãs Jtẽ multiuol⁹ la. lũ. i. multa volẽs et tũc cõpõitur a mult⁹ et volo vis. et cor.

Mult⁹ ta. tũ. dr a moles. qđ ei multũ vo ſp eſt molẽ facẽ. vñ t dr mult⁹ ta. tuz. quaſi molẽ te

Mul⁹ li. a mola nens vel tuẽs. et ẽ etymo. dr. qz molẽdo tarde ducat molas i girum. Vel mul⁹ ẽ nomẽ grecum. Jnduſtria q̃ppe huma/na diuerſuz aial i coitũ coegit. ſicqꝫ adulterina pmixtiõe gen⁹ aliud repit. Jñ hec mula le. et facit dativus et ablativus pluralis mulab⁹. mulus et mula ſpecies aialiuz ab equa et aſino generãtur. nec generãt.

Mundium dij. n. g. i. dñium et dr a mundus

Mund⁹ a. ũ. i. pur⁹ integer ſine macula Et cõpar̃ mũd⁹ dior. ſim⁹. Jñ mũde dius. ſime. Et hec mũdicia. t hꝫ mũdũ. di. i. mũdicie p̃cñ vel qđ facit mũdiciã. Vñ in libro Heſter. Accipiant mundũ muliebrẽ t q̃ ad vſũ neceſſaria ſũt id eſt vnguẽta t pigmẽta. t cetera q̃bus mulieres mundiores et ornatiores habentur

Mũdus di. fm̃. Jſido. i. rnij. etymo. dr a mouẽdo. qz ſp i motu ẽ. Nulla em̃ reqes eiꝰ elemẽtis ꝓceſſa ẽ. Jdẽ in. rnij. Mũd⁹ ẽ celũ et terra et mare t q̃ i eis ſũt opa dei. mũd⁹ latine a phis dict⁹ ẽ q̃ i ſẽpiterno motu ſit. Grece ꝓ o de ornamẽto nomẽ mũdo iposuerũt. t ppter diuerſitatẽ elemẽtoꝝ et pulcritudiez ſideꝝ. Appellatur ei apd̃ illos coſmos. qđ ſignat ornamẽtũ. Nihil em̃ mũdo pulcri⁹ aſpicim⁹ ocul' carnis. Et nota q̃ mũd⁹ qñqꝫ dr vniuerſitas creaturaꝝ ſcz qđ ꝓſtat ex q̃tuor elementis totũ. qñqꝫ mũd⁹ dr archityp⁹. qñqꝫ hõ vt t microcoſm⁹ dr qñ qꝫ ſupior et dignior ps magni mũdi ſcz firma mẽtũ p excellẽtiã qz ꝑcipue ẽ in motu. et qz p/cipue puꝝ et mũdũ eſt nihil hñs frene fecis et grauitatis. Mũdi etiã noie amatores mũdi de ſignãt. vñ Johis. i. Mũdus q̃ ipm̃ fcõs eſt t mũdus eũ nõ cognouit. Jn pmo loco deſignat hunc mundũ. Jn ſcdo amatores mundi. Jnd̃ mundanus na. nũ. et hic et hec mũdialis et hꝫle. Et p ꝓpoſitõez munduag⁹ ga. gum.

Munerarius rij. q̃ mũera dat et dr a munus t mũeroſus. a. um. i. largus vel munere dign⁹.

Muniac⁹ ca. cũ. dr a muniũ. Et muniaci dicuntur regis cõſiliarij. vel qui munia. i. officia ſua adimplent. vel tributarij vel largi

Mũiceps cipis. et hic t hec mũicipal' t hꝫle. et municipari⁹ a. ũ. oĩa in codẽ ſenſu. Noc enim noie cẽſent̃ caſtellã i mũicipio nati et pmanentes et ec̃ milites ſtipẽdiarij q̃ p cuſtodiã municipij munera capiũt. Et etiã originales ciues et in loco officiũ gerẽtes dicunt̃ ſic. Et etiã qdã gen⁹ romanoꝝ ciuiũ oli dicebat ſic. Vñ Act. xxi. Paul⁹ cũ dephẽderet dixit. Ego ſuz paul⁹ tarſenſ nõ ignote ciuitatis municeps volẽs eis ſignificare q̃ ecẽt ciuis roman⁹. et ſtatim eũ dimiſerũt. Jtẽ mũicipal' le. t mũcipial' le. t municipiari⁹ l' municipari⁹ ria. rium. pt dici qđ pti

Municipiuz pij. n. s. dr net ad municipiuz a muniuz t capio. t ẽ municipium qđ manẽte ſtatu citatis ius aliqđ maioris l' minoris officij a pncipe ipetrat. t dr municipiuz a munijs. i. officijs qz tm̃ munia. i. tributa debita l' munera reddit nã lẽbales famoſiſſime cauſe t q̃ et pncipe pficiſcunt̃. ibi ñ agunt̃ Pe em̃ ad dignitatẽ ciuitatis ptinẽt Vl' municipium dr caſtruz munitiſſimuz. t ppie i cõfinio regionum vbi ſolẽt mozari ſtipendiarij milites pro cuſtodia

Un et dr municipiū. qi capiēs munia. i. mūera ppter stipendiarios milites ibi p custodia manentes et munera capientes

Municiū cij. n. s. i. obsidio. vñ. iij. Reg. xix. dr. Rex assyrioz nō igredief vrbē hāc nec cir/

Munificēs cēs. ois) cudabit eā municio. ge. et hec et hoc munifex in eodē sensu. i. munificus. Et cōpar munificēs. tior. simꝰ Jn munificēter. tiꝰ. sime. aduer. et hec mūificētia tie. i. largitas. Et nota q positiuus munificꝰ ñ est in vsu sz loco eiꝰ subit munificus. et fit compatio anomala. munificus. cētior. simus.

Mūificꝰ. ca. cū. i. largꝰ qi munera faciēs vel q munū. i. officiū qd dz adipler fm Hug. Papi. etiā dr. munificꝰ honorificꝰ largitor liball.

Munimē inis. i. dē/) largꝰ copiosꝰ abūdās sensio firmamētū auxiliū. et pdu. pe. nti.

Munimentū ti. n. s. i. firmamētū defensio au

Munitiūcula le. dimi. i. pua mūitio. ꝓlū

Munitorīū rij. locus in quo fiunt munimenta vel ipsum munimentū.

Munū nij. i. debitū. officiū. vel tributum vl' munꝰ. et dr munū. q. manu sit factū. Un de beato martino dr. munia tua quotꝰ implebo

Munus neris. n. t. i. donū. Et datur munꝰ ex merito. sz donū ꝓfertur ex gra. Un quidā. Dat meritū munꝰ sed cōfert gratia donū.

Munusculū. li. dimi. i. puū munꝰ. Jn munusculariꝰ a. ū. q. p munere fuit. vl' q munꝰ dat

Murale lis. n. t. idem est qd murus

Murena ne. f. p. dr a mus qd ē tra. et ē qdā gēma quā hūore sub tra putāt dēsarū caloze. vñ

Murena etiā est qdā pi/) et nomē assūpsit sas silis anguille. Un dicit Jsidorꝰ etymo. xij. Murenā greci vlmyrenā vocāt. eo q cōplicat sei circulos. Hāc femininī tm̄ sexus ee tradūt et ꝯcipea fpentre. Ob id a piscatoribꝰ tanq̄ a serpēte sibilo euocat et capit. Jctu āt fustꝰ diffi culter iterimit. ferula āt ptinꝰ. Aiaz hīe i cauda certū ē. nā capite pcussa vix iterimit. cauda aūt pcussa exaiat. Jn murenula le. di. Murenula ee dr qdā ornamētū mliex qd sz auri metallo i ꝗgulas latescēte qdaz fluxuosi ordis catena ꝓtexit i silitudinē munere serpētis q ad collū ornādū aptat. ꝯ interdū auri et argēti cō tentur ꝗgulis. Un Can. i. Murenulas aureas faciemꝰ tibi vermiculatas argento

Murex. cis. f. g. i. eminēs acutū et pruptū. et ex eū satū vel cacumē mōtis. vñ et murex dr frutex. vl' virgultū asperū i acutꝰ et pruptis mōtibꝰ. Et ūñ ꝯ murex dr qdā piscis. s. cochlea matis. sic dicta ab acumie et asperitate q alio noīe cochilū vel cōcha dr Vl' q circūcisa ferro la/ chrimas purpurei colorꝭ emittit ex qbꝰ purpura tingit. Un et ostrꝭ appellatū ē q ꝯ tinctura ex teste hūore elicit. Et hic murex sepe inuenit ꝓ ipa tictura sepe ꝓ ipa purpura. Et cor. pe. i obli qs. vñ Quidꝰ epi. Scz ipa geram saturatas murice vestes. Item idem dr arte. Cōsule de gēmis de tincta murice lana.

Murgissor. oris. i. callidꝰ et fallax mūkmuratoz

Muria. rie. f. p. supior fex olei et dr a murꝰ. eo q sit oleo q̄si ꝓ muro. qz naturalius retinet liq̄rem q̄z si esset sine fece.

Muricida. de. pe. p. q̄ mures interficit et cedit.

Murileg⁹. gi. m. g. et hec murilega. ge. i. cattus vel catta qz legit. i. colligit mures. Un qdaz.

Murileg⁹ bñ scit cuius genoz bada lambit.

Murin⁹. na. nū. res murꝭ vl' ad murē ptinēs.

Murifid⁹. di. m. g. hō ignau⁹ et re/ /et p. rimissus et piger ad nihil aliud vtil' nisi ad mures scindendos. i. excoziādos. et cor. sci.

Murmur murꝭ. n. g fm modernos. Jnuenit tñ i masc. ge. vñ Jo. vij. Et murmur multꝰ erat

Murtetū. ti. n. s. i. aq̄ calida) de eo in turba de terra manās. s. balneū et dr a mortuoz q̄si moritetū eo q ibi morbi morianē et peāt. Vel q̄si mortuetū. qz a mortuis. i. ab inferis tradit venire. vñ Ouidꝰ i epi. Sane murteta relict Legit ꝯ et hec murteta et ponit ꝓ balneis myrtis

Murꝰ. ri. m. s. dr a munio nis. eo q) obstet. muniat et dr murꝰ q̄si mumēs robur. et ē ety.

Jn hec murulꝰ. li. li. di. Et ꝯ et hec muralꝭ et ꝯ le. qd ptinet ad murꝰ. et muratꝰ. a. ū. i. muro ortus. Jtē hic muratoz. toris. i. faciens murꝰ.

Mus idē ē qd terra. Jn ꝯ mus. murꝭ qddam aial. qz sub terra facē suū cubile fm Hug. Papꝯ o dr. Mus terra. Mus pusillū aial. i. sozex Alij dicūt mures. qz ex hūore terre nascantur. Un dr Basilꝰ in nona omel'. hexameron.

Mures et ranas ex terra generari videmꝰ De nilo i egyptiacꝭ thebꝭ. si plurias largiores esti/uo tpe fuderit. mox infinitꝭ murib⁹ regio tota re

Musa. se. f. p. dr a moys qd ē aqua) pletur. Et fz phos sunt nouē muse. i. nouē instrūmta loquēdi. scz duo labia q̄ tuoz dētes ꝓncipales plectr ligue arteria gutturis ꝯcauitas pulmonis. Et hec instrūmta dicūt muse a moys qd ē aq̄ quia sine hūectatōe istoz nō pōt nasci vox Jtē musa dr qnqz cātilena qnqz sapia Et a musa dr musicus ca. cū. et musaycus a. um. Astrologi vero nouē musas dicunt nouē sonos q̄ celestem armoniam faciunt. Primi septem sunt septem planetar. Octauus est firmamenti. Nonū quidē assignāt terre que sz nō moueat ꝑ se. mouetur tm̄ circūactōne aliar sperarum

circa ipam Et adeo hz sonū raucū vt vix etiaz cōpuret inter alios sonos.

Musach. erat archa in q̄ reponebant donaria regū l' ꝓncipū ad reficiēda sartatecta tēpli. vñ iiij. Regz. xvi. Musach q̄z sabbati qđ edifi/ cauerat in tēplo et ingressum regis exterius cō uertit in templū dñi.

Musca sce. ē aial puñ volatile t ꝛbile. t đr a mus ꝓ tra l' ꝓ sorice q̄si murz esca. t est etymo.

Muscetū ti. t h̄ muscl'etū ti. loc⁹ vbi abūdāt muscę. Et h̄ muscarij rij. t h̄ muscl'arū rij. ꝓ eodē loco. vel multitudie muscaz vel ꝓ flabel lo quo muscas abigimus

Muscerane⁹ nei. ē aial exiguñ aranei forma t muris quod t solifuga đr. q̄z diem fugiat. Et đr muscerane⁹ q̄z ei⁹ morsu aranea iterimit.

Musceo onis. m. g. đr q̄si mustio. q̄z mustuz bibat. t đr a mustū Jdē t bibio onis.

Muscipula le. f. p. ꝛceptio ad mures capien/ dos sic mustricula. t đr a mus t capio. Et po nit generalit ꝓ q̄libz ꝛceptōe Jñ muscipl'atoz torz. i. ꝛceptor Jtē muscipl'a ponit ꝓ ꝓdica. i. laqueo quo ꝓdes ligantur

Musco. onis. i. magna musca. t đr a musca. t muscosus sa. sum. i. plen⁹ t abūdās muscis Jñ hec muscositas tatz. i. abūdātia plēitudo mu/ scaz.

Muscula le. dimi. i. ꝓua musca.

Musculosus sa. sum. i fortis. lacertosus. ple/ nus musculis. Jñ musculositas tatz. i. fortitu do. plenitudo musculoz

Musculus. li. pe. cor. i. puus mus. t muscul⁹ ec đr curuū gen⁹ nauigij. t musculi dicūt capi ta neruoz ex sanguie t nerus copulata. secz illa nodosa caro q̄ est in tibijs t brachijs. t đr mu scul⁹ a mariñ sil'itudie q̄z lateat i mēbris sicut mures sub tra. l' q̄z dispositā ē ad sil'itudiez mu ris. Jdē đr t lacert⁹. Jn hac sig̃tiōe inuenit a Palladio positū vbi dicz eligē bonos eoꝝ di cēs q̄ pulcritudo boni eq̄ i his cognoscit. Si corp⁹ ei⁹ est vastū t solidū. lat⁹ lōgissimū clu nes rotūde t marie pct⁹ late patēs. t totū cor/ pus muscl'oz dēsitate nodosū. pes sic c⁹ cornu ꝓcauñ alti⁹ calciat⁹. Jtē muscl'i sūt cochlee. ꝛ q̄z lacte ꝓcipiūt ostree Et dicūt muscl'i q̄ ma/ sculi q̄z sunt masculi ostreaz t eē balenaz. Eo/ rū em coitu ꝓcipe balene ꝓhibent. Jtē muscu lus đr bellicū machinamētū simile cuniculo q̄ murus ciuitatis ꝓfodit t dissoluit. t tunc đr a murus quasi muruscul⁹

Musc⁹ sa. q̄dā herba vel lanugo i fontibus t circa arbores crescēs. Jñ muscosus sa. sū. mu/ sco plen⁹ t coopt⁹. vñ Virgili⁹. muscosi fōtes t sono mollioz herba. Jñ muscositas tatis.

Musica ce. est vna de septez artib⁹ liberalib⁹. t đr a moys qđ est aq̄ q̄z tractat de vocib⁹ vel de ꝓportionib⁹ vocū t sine humoz bñficio nul/ la cātilene vel vocz stat l' sbsistit ꝛlectatio. Jñ music⁹ ci. q̄ tractat de musica. vl' q̄ docet eam. et musicus ca. cū. t h̄ t hec musical' t h̄ le. in eodē sensu Jtē musica. i. sapia. t tūc ꝛtuak a musis q̄ sūt cā sapie l' instrumēta sapie et eloquētie

Muscino vocaꝭ aial qđ ex capra et ariete na/ scit. Est añ dur gregis. muscino monstrū simi le simie ꝑm Pap.

Musio onis. đr a mus eo q⁹ murib⁹ infest⁹ sit Hunc vulg⁹ cattū a capta vocat. Alij dicūt q⁹ captat. i. videt. nā tāto acute cernit vt fulgore luis noctz tenebras supet. vl' musio đr fatuus

Musiū sij. i. nidus muris. et đr a mus.

Mustaciū. ci. n. s. pot⁹ q̄ ex musto fit et alijs potōibus. vñ Juuenalis. Causa nec est quare cenam et mustatia perdas.

Mustela le. q̄ddā aial et đr a m⁹ et telō qđ est lōgū q̄si long⁹ mus. Et sūt duo genera muste/ laz. Unū ē siluestre. distās magnitudie. alteꝝ i domib⁹ oberrās. hec ingenio sbdola i domib⁹ vbi nutrit catulos suos trasfert. mutatq̄z sedē. ꝓpētes etiā et mures ꝓsequit. Falso āt opinaī q̄ dicūt mustelā ore ꝓcipe. aure ptū effundere. in mustelin⁹ a. ū. pe. p. i. prīcēs ad mustelā vel ꝛ mustela ecñs. Et h̄ mustelarū rij. fouea muste le. que et mustelium dicitur.

Mustricula le. instrumētū ad mures capien/ dos. dicta sic q̄z stringit mures.

Mustū sti. est vinū nouū ex plo stati sublatū. et đr a m⁹ qđ ē tra. eo q⁹ credit in se hre terrā et limū mixtū. Jñ mustus a. ū. i. nouū. vl' ꝓt ꝛtuari mustū a mulceo ces. eo q⁹ mulsuz sit. i. sua ue ad bibendum

Mutatoriū. rij. vestis ꝓciosa ꝓ q̄ sumēdaꝫ alia mutaī et đr a muto tas. Unū legit. iiij. Regz. v de Naamā. qui cū tulisset ꝛcē mutatoria vesti mētoꝝ ꝛtulit litteras ad regē israhel.

Mutilus la. lū. i. munit⁹ trūcat⁹. sine cornib⁹ vel alia pte. Et a mutil⁹ dicti sunt mutili q̄dā guli q̄ min⁹ hūt Et mutili dicūt capita trabiū q̄z mutilata sunt. et cor. pe. Unū Ouidi⁹. Tur pe pecus mutilū turpis sine gramie cāpus

Mut⁹ ta. tum. đr a mugio gis. eo q⁹ mugiat t nō loquatur. vox em eius nō est sermo nisi mu gitus. Uocalem enim spiritum per nares qua si mugiens emittit.

Mutuus. tua. tuū. i. mutuo datus vl' accept⁹ et a muto tas. Jnde hoc mutuū. q̄z mutuo da tur et accipitur. Qđ autem dicitur mutuum quasi meum tuum. quia id quod a me tibi da tur ex meo tuum fit. etymologia est.

N ante A

Abal stult⁹ iterp̄tat vl' isipiēs. Habilis.lis.g.t.t h̄ le.pe.cor.i.ad nādū habilis.t dr a no as. Et nabūdus da.dū. i.facilis ad nādum.vel similis nanti.

Nablum li.habraice grece psalteriū latine or/ganū dr fm Pap. Pōit tm differētia int psalteriū t nabluz.qr psalteriū est canora cithara cū chordis coaptata q̄ pcutitur cum plectro

Nablū vo duodecim sonos hns digit⁹ tāgit.

Nabuluz.li.i.merces nautica.t dr a no as.eo q⁹ natare videat cū p mare trāsfertur

Nact⁹ a.ū.i.inueniēs.acq̄sit⁹.adept⁹.psecutus. Unū.ij.Mach.xuij. Lep⁹ aūt opportunū xme

Naides sunt xe aq̄e vel nym/ tie siue nact⁹ phaē vel nymphe.pluuiaē t fontium.

Nanca nec.me.pduc. dicitur xa fortune.vel dicitur diana.x qua.ij.Mach.h.pmo.

Naos grece latine dicitur remplum.

Naophilax grece custos templi dicitur

Napea est xa florum.

Napocaul'.lis.m.g.gen⁹ olex q̄ cū sit saporis silis napo ñ in radice sz i tirsū pdescēdit vt cau

Napta.te.f.p.vt i Daniele legit gen⁹ est lis fomitis apd psas q̄ marie nutrintur incendia

alij ossa oliuaē q̄ pyraūtur cū amurca arefacta

naptā eē dicūt fm Hug. Napta eē fm Pap. dr purgamētū lini vel cuiuslibz rei. Plin⁹ āt

dic naptā circa babiloniā mō liq̄di bitumis pfluere t nutriēdis ignib⁹ amicā eē. vt eē lōge admota ignē pcipiat. Unū. Ignez napta fouet manatq̄z bitumis instar Ossa p hāc olei repta

Nap⁹ pi.dr a rapa q̄i rap⁹ t vocat amurca dr sic ad filitudiez rape. nisi q⁹ folijs ē latior t radicē gustu sacrior Nois āt affinitas ē in q⁹ vtriusq̄z semē i altez vicissim mutat.nā rapa i alio solo vt dr p bniū mutat i napū i alio ve

Nar arē q̄dā fluui⁹ ro solo nap⁹ trāsit i rapā q̄ hz duos meat⁹ ad modū nariū vel qr p na/res erei tauri exit Jū narinus na.nū.pe.pdu.

Narcissus gen⁹ herbe odorifere purpuree fabulose dicta a puero eiusdē nois.cuius mēbra dicunt in hunc florem trāsisse.

Nard⁹ di.f.g.herba ē spicosa t aromatica fragili radice sz nigra t folijs dēsa.q̄z sūmitates psurgāt i spicas Jū h̄ nardū di.dr vnguētuz vel pfectio ex ea facta nardū pistice dr.i.fidele puē sine oi ipositura t pmixtura pposituū non adulteratū alijs herb⁹ Pist⁹ cū grece latine dr fides.nauduspicatū dr qr spes nardi in eo sit. vel qr spicis t folijs nardi est pfectum

Naricia cie.q̄dā regio. Jū naricius.a.ū.

Naricus ci.i.bzucus cuius nares sp stillant.

Naris ris.f.g.dr a narus.ra.rū.t dicūt nares q̄i gnares qr p eas cognoscum⁹ t scim⁹ aliquid odorare. Uel nares dicūt a mano as.qr p eas manat odor t spūs. Et sunt in eis tria officia. vnū ducēdi spm.aliud capiendi odorē.terciū ducēdi purgamētū cerebri.t p.pmā. vñ Ouid⁹ xe arte. Ferre noue nares tauroē terga recu

Narratio onis.f.g.dr a narro as.et est sant. fm Tullū narratio rez gestaē aut q̄i gestarū expositio. Aliqñ em res gestas exponim⁹ aliqñ nō gestas.q̄ tm sunt ad narrationis officiū q̄ si geste. Debz āt narratio esse breuis.lucida et

Nar⁹ilis Breuis ē qñ nō nisi necessaria pp̄hē dit habito respectu ad materie q̄ntitatē. Lucida esse dz.i.itelligibil' t apta fm capacitatē ingenij auditoē.nihil hns ābiguū nihil torti nihil curuū.ñ sumēs pncipiū a remotis nec nimis lōge materiā pseqns d his āt q̄ ptinēt pncipalit nihil omittēs. Uerisil'is ē narratō si reb⁹ t psonis xbitas circūstātias assignem⁹ narrātes vt mos t opio t mafia videbit postulare

Narratiuncula le.dimi.i.pua narratio

Narus a.um.i.sciens gnarus scz qui ex arte scit qualiter aliquid fiat.vel sit ad faciendum vel fieri xbeat.siue illud faciat siue nō. Et aliq̄n g. apponit p ptheſim et dr gnarus

Nasilis lis.g.t.et hoc le.ad nasum ptinens et pdu.pe. Et hoc nasile lis.qd nasum ptegat

Naso onis. Dictus est Ouidius qr magnum habuit nasum. vñ Cato. Nasonē petito.

Nasse se.quoddā instrumentum ex viminib⁹ tanq̄z rete cōtextum ad capiendos pisces

Nastale lis.n.t.i.cingulū vel fibula qd restringit palliū circa collum

Nasturcium lij.quedaz herba que acrimonia sui nasum torquet.t dr a nasus t torqueo.

Nasus si.m.g.ē id p qd odor intrat et exit t est ps faciei.t dr a nar⁹ a.ū.q̄si narus qr sapiens ē i discernēdo res odore.l' dr a nādo qr sp nati.flunt putrediez. Ull' nasus dr elatō.et a nasus dr h̄ nassell⁹ li.t nasicul⁹ li.et nasitellus li.oia di. Et nasosus sa.sū.et nasut⁹ ta.tū.i eodē sen

Natale lis.n.t.t hic su.i.magnū hns nasū. natal' lis.in eodē sensu.i.natitas.vñ Ouid⁹. xe arte. Parcite natales tidi nūerare xoē. Cesarib⁹ virt⁹ otigit añ diez. In kalēdario tm vt dic Hugt. differūt natale lis.et natitas qr ibi natitas appellat a mīe i fra.vt natitas xpi.scē marie.sci iohānis baptiste. Et nota q⁹ btā virgo et scūs iohannes baptista in vtero in nouo testamento sanctificati sunt. Inde est q⁹ eoruz natiuitatem ex vtero pre alijs sanctis ecclesia celebrat. Sed natale vel natalis dicit obitus vel dies obitus scōē. quia eoē obitus in terra

fuit natiuitas ī celo. Tūc em̄ dr non esse ad esse dr morte ad vitā. dr tenebris ad lucē. de exilio ad regnum transierunt

Natalicius cia.ciū.i.natal'. vel ad natalē siue natiuitatem ptinens et dr a natalis. z hoc natalicū cij.i.natiuitas

Natatoriū rij.i.loc' ī aq̄ vbi freq̄nter natar et dr a nato as. Dī ec hec natatoria rie. Un̄ i hi/storia sup illo Jo.ix. Vade laua in natatoria siloe zc. dr siloe fons ē ad radicē mōtis sion q̄ nō ingib' aquis sz i certz horis ebulit cui' aq̄ vt exciperēt q̄ stagnū nō lōge a fonte cōstructu erat quā collectionē mō natatoriā. mō piscinā scriptura vocat. Uel fm q̄sdā dr natatoria a nato as p antifrasim. qz ibi nullus natabat sī cut et piscina quia piscibus caret

Nates tis. f.g. dr illa ps inferior mollis circa posteriora. scz clunis. et dr a nitēdo qz in nati bus nitimur dū sedem'. Un̄ z pglobata est in eis caro. ne pmentis corpis mole vel fasce ossa volerēt. Raro tn̄ inuenit i singl'ari. Et pducit pmā. sz nato as. cā corripit. Un̄ q̄dam. Quā/uis arte nates tn̄ apparent tibi nates.

Nathan interptatur dedit siue dantis

Nathanael interpretatur donū dei. qz volus. i. simulatio dono dei in eo. nō fuit

Nathinei hebraice hypodiacōi grece subdia/coni latine dicuntur. Et dicuntur nathinei id est in humilitate deo seruientes

Natica ce. i. nates. Jn̄ naticosus sa. sum. ma/gnas habens nates.

Naticula le. dimi. i. parua nates.

Natio onis. f.g. i. ppr̄ietas nascēdi. scz actus vel passio nascēdi. Propie natio dr gens fm ppr̄iā cognationē z collectionē ab alia distin cta. vt greci. italici. frāci Et natio puincia eor est. Et natio q̄libz regio vel terra parū vl' nihil habitata dicitur

Natiuncula le. dimi. i. parua natio

Natiuus ua. uū. i. naturalis vel genitiuus

Natrix tricis. f. ge. mulier q̄ natat. Jtē hic na/trix dr q̄dā spēs q̄ veneno suo inficit aquas i q̄bus fuerit. Un̄ Lucan'. Est natrix violator aq̄ iaculiq̄ volucres. Ul' fm q̄sdā ē g. f. sz Lu canus mas. ge. scz violator retulit ad spentem Legitur in q̄busdā libris rinatrix.

Natura re. f. g. dr a nascor. z idē ē qđ natiui/tas. Et natura dr dei qz oia creauit et nasci fecit Et natura dr q̄libz creatura. Et natura dr cō/plexio. Et natura dr q̄dā vis naturalit' reb' in sita. dr sil'ib' sil'ia pcreās Nata ec dr q̄dā signi ficatio vocabuli. z cā ē q̄re vocabulū nascat'. i ponat'. Natura etiā dr ipositio l' iuētio vocabu li. qz vocabulū nasci nihil aliud ē q̄ fer' natu alis ex̄ ppo bn̄placito ipm inueniri vel impōi.

Natural'. lis. z h̄ le. i. ad naturā ptinēs l' dr na/tura pcedēs. vn̄ naturales dicūt filij pcubiaz q̄s sola nata genuit n̄ honestas piugij. z p. ra.

Natus tus. tui. i. natitas. z dr a nascor. cers. et nat'. ta. tū. Et h̄ nat'. ti. i. fili'. et hec nata. i. fi/lia. et sepe solēt inueniri p g. p ptheśim. i. posi/tiōez. vt gnata gnate gnat' l' sine g. Est ei dr na turali integritate istaz dictōnū qz dr gnat' q̄i generatus. z gnata quasi generata.

Naualis. lis. ɔ. t. z h̄ le. i. ad nauē ptinēs. Un̄ Arestoteles. Necesse ē nauale bellū fore vel nō fore. Jtē hoc nouale lis. loc' vbi naues stāt sez portus vel locus vbi fabricatur. Hoc z textri/nū vocatur. et pdu. va.

Nauarchus chi. i. princeps nauis

Nauargus gi. i. magister nauis. z dicitur a na uis z argus. fm Papiam.

Nauci indecli. n. g. i. putamē nucis vl' exterior corter nucis. vl' id qđ ē intra nucleū nucis q̄i i medio qđ est nigz q̄ nuz dr siccatur. vel illud in quo vuluitur nucleus. qđ q̄dē nihil valet. Et ideo nauci ponitur pro nihilo

Nauclerus ri. vel nauclerius rij. qui nauem in sorte z ptāte habet z dr a nauis et cler'. Et p. cle. Unde Act'. xxvij. Ceturio aūt magis credebat gubnatori et nauclero /gū gi. dicitur

Naufragiū. gij. n. s. i. nauis fracto qđ z naufra

Naufragus ga. gū. i. nauē frāgēs vel qui pa/tur naufragiū. periclitatus.

Nauicula. le. dimi. i. parua nauis. Jtē nauicula. le. aliud dimi. idem.

Nauicularius. rij. i. nauis custos vl' nauifer.

Nauigabil'. ɔ. t. z h̄ le. qđ aptū natū ē ad na uigādū. i. vt nauigz sic hō l' vt nauigef sic maē

Nauigiū. gij. i. actio nauis. scz nauigato vel nauis vel multitudo nauium.

Nauis nauis. f. ḡ. Greci dicūt nays. ide nos dicim' nauis inpposita. u. ɔsonāre vl' dr a no nas vl' nauis dr qz gnaz. i. pitū rcōrē querat. Et fit actūs pl'alis i es vl' i is vt has naues. vel nauis Et actūs singularis i em. vl' i im vt hāc nauē vel nauiz z ablatūs i e vel in. i.

Naulum li. n. s. dicit pcūm p trāsmeatōe da tum siue quod datur p his q̄ portātur in na ui. et dicitur naulū. q̄si nauis lucrum

Naū interpt'at germē siue ɔsolator orbis Jn crepat em̄ ciuitatē sāguinū z post euersionem illi' cōsolat' sio dicēs. Ecce sup mōtem pedes euāgelizāt' z annūciantis pacē z acuit' in fine.

Naumachia. chie. i. naualis pugna z dr a na/uis et machia qđ est pugna.

Naupicus ci. nauis pater. i. dns vel factor et dicitur a nauis et pater. et cor. pi.

Naupl⁹ pr̄ fuit palamedis. a q̄ nauplia dict⁹ est q̄dā lud⁹ ab eo inuent⁹. l' in hōr̄ illi⁹ p̄mo celebrat⁹ circa e⁹ sepultur̄ Et fit r̄ q̄ttuor pomis duob⁹ in aer̄ missis. vñ Ouid. r̄ arte. Disce ez̄ duplici gēitalia nauplia palma Uer tere

Nausea see. i. vomit⁹ ī naui ex turbatōe cere/bri. ppt aquā l' fetor̄. Ull' poti⁹ nausea ē volūtas vomēdi sine affectu. t ppe in naui. Inde nauseola le. dimi.

Naustrologus gi. nauis dispensator. vel allocutor vel exhortator. t cor. pr̄.

Nauta te. m. g. q̄cū q; ducit na uē vel naui gando laborat. vel maior in naui. Jñ h nauta te. p eodē. Hoc frequenti⁹ vtebāt antiq̄ q; nos.

Nautea tee. aq̄ fetida in q̄ coria macerant

Nautic⁹ ca cū dr̄ a nauta. sicut nautic⁹ ca cū. a nauta. i. nauali. t cor. ti.

Nauus ua uū. i. doct⁹ sapiēs studiosus ingeniās strēnu⁹ agil' ipiger. Jñ naue l' nauiq̄ adū. Et h nauia uie. i. sapia strēnuitas. ingeniātia.

Et aliq̄n appoiq̄ g. p. ptheliz. t dr̄ gnau⁹. a. ū.

Nazareth q̄dā vic⁹ ē l' ciuitas in q̄ dñs nr̄ Jhs ep̄s 9cept⁹ ē t nutrit⁹. Et ikp̄tat flos siue germē siue mūd⁹. Jñ nazaren⁹ na nū. t nazare⁹. rea reū. Et hic q̄dā hēretici dicti sūt nazarei. q̄ cū rp̄m q̄ a loco dict⁹ ē nazaren⁹ filiū rei 9fite anq̄. oia tñ veter̄ legē custodiūt mādata

Nazare⁹ etiā dr̄ sāct⁹ l' mūd⁹ a merito. Nazare⁹ oli dicebat q̄ sanctimoniā nutriebat. t nil' 9taminatū accipiebat abstinēs se a vino. t oi sicera q̄ mentē ab integ̃ sanitate puertit. Etiā nazare⁹ ikp̄tat scūs rei f'm Hugē. Jt̄ nota q̄ dicebāt nazarei q̄dā q̄ ex voto se obligabāt sācimoie. vsz ad r̄minatū ep̄s l' ungit. vt Samuel. t 9secrabāt se dño. t q̄si sepabāt se a cōi vita hoīm. sicut q̄s mō p vnū annū vel duos fuit in hospitali hierl'm.

Nea greci dicūt nouē

Neapolis lis q̄dā ciuitas. t dr̄ a nea q̄ē est nouē. t polis ciuitas. q̄si bñs sub se nouē ciuitates. Uel dr̄ a neos q̄ē nouñ. t polis ciuitas q̄si nona ciuitas. Jñ neapolitan⁹ na nū. Et h neapolitan⁹ ni. dñs vel ep̄s illi⁹ ciuitat̄.

Nebel interptatur vter

Nebrida r̄. f. p. i. plāeta q̄ iduebat tpe sacrificij

Nebris brīdis. f. g. ē pellis lyncis vl' cerui.

Nebula le dr̄ a nubes. Exalāt em̄ valles būi r̄ nebulas q̄ sursū ascēdēres nubes fiūt Sūt em̄ p̄pe nubes celi nebule terre. t circa terram

Uel dr̄ nebula a nubō bis p tegē. q̄ tegit trā

Jñ nebulosus sa sū. i. obscur⁹. q̄si nebula plē⁹

Jt̄ in Hrecis. dr̄. Terē nubes nebule r̄ finie surgūt. Ac panis nebula tibi sbtilissim⁹ extat

Nebulo lonis. i. leccator. t dr̄ a nebula q̄ vanus est vt nebula t cito vanescit

Necesse. n. g. indecli. i. ineuitabile q̄d al'r esse nō pt. t dr̄ a necto tis. q̄ nexum est t firmū. nec dissolui pt. Jt̄ necesse. i. vtile. vt necesse ē orare r̄ū. Q̄z añ dr̄ necesse q̄si non cessans esse. ethymologia ē. t cor. p̄mā. vñ Ouid. epi. Ut culpent alij tibi me laudare necesse ē. Jñ necessarij⁹. i. amic⁹ domestic⁹ q̄rtidian⁹ q̄si a q̄ nō ē cessandū. Et 9ponit pnecessarij⁹ q̄ necārij⁹ amb⁹ p valde necārius. Inuenit etiā h necārius p ineuitabili vel vtili positū substātiue Et ponit necārio t necesse p necessarie aduerbialit̄.

Necessitas tatis. f. t. t necessitudo dinis. dr̄ñt q̄ necessitas aliq̄d fieri cogit. siz necessitudo. i. amicitia dilectio affect⁹ affinitas ppinq̄tas l' vinculū ppinq̄tatis. vt vxor l' fili⁹. Hz hec p̄petas sepe 9fundit. Et hinc necessitudinarij⁹ ria riū. Et nota q̄ tripler ē necessitas. s. absoluta. sicut necārium est r̄ū esse. vel r̄iangulū h̄e tres angulos. Alia necessitas ē ex causa efficiēte. q̄ dr̄ necessitas coactōis. Tercia est necessitas ex suppōe finis. Et hec ē dupler. q̄ vno⁹ dr̄ necessarius sine q̄ aliq̄d nō p̄t 9seruari in eē sicut nutrimentū alicui Alio⁹ sine q̄ nō p̄t hīi q̄d ptinet ad bñ esse. sicut equus dr̄ necārius ambulare volenti. t medicina ad hoc q̄ homo sane viuat

Necromātia tie. diuinatio mortuor̄. vl' q̄ fit p mortuū. t dr̄ a necros q̄d ē mortu⁹. t mātia q̄d ē diuinatio. q̄ q̄busdā incantatōib⁹ videtur mortui resuscitati diuinare. t ad infrogata rūdere. ad q̄s suscitādos hūani cadaueris sāguis addit̄ Nā amare sanguinē dñr womōes Jōq; q̄tiēs necromātia fit. cruor aq̄ misceat vt coloze sanguis facili⁹ puocent. Jñ necromāticus ca cū. t necromārius tia tiū

Necros grece dr̄ mortu⁹ latine

Nectar tar̄. n. g. i. dulcis liq̄r. vinū pigmēta tū. t cor. p. gti. vñ. Lucan⁹. Stipāt t dulci distēdāt nectare cellas. Jñ nectare⁹ rea reū

Necula le. i. pua nex. i. mors. t est dimi. r̄ nex licet nex nō sit in vsu.

Neemias 9solator sicut Hesdras interptatur aduitor. Quodā em̄ pāgio futuri ista nomia 9sortiti sūt. Fuerūt em̄ ad aduitoriū t 9solatōz oi illo pplo redeūti ad patriā Nā t tēplū dñi reedificauerūt. t murop t turriū op⁹ ipsū

restaurauerunt
Nephandus da dñ.qđ ąs nō debet fari
Nefarius ria riū.i.nō dign⁹ farre. ꝛ dr a ne et far.q̄ cibi genere vita hoim p̄mo sustentabat.
Uel nefari⁹.i.nefand⁹ nec dicēdus a ne ꝛ for farſ. Uel nefari⁹.i.celestus a nefas
Nefas.n.g.mdecli.q̄si nō fas.i.illicitū. Uñ ꝛ q̄nq; ponit p̄ scelere.qr illicitū est. Jñ nefari⁹ ria riū.i.sceleſtus
Nefasti dies erāt in ąbus nō licebat ius fari
Nephrend⁹ di.m.i.porcus domestic⁹ carēs testicul'. ꝛ dr a nephrē qđ dicūt greci renes Ul' dr a frēdeo des.qr nō frēdet dentib⁹ Hic alio noīe dr marialis ą ꝛ citurſ dr.nat⁹ ex apro silvestri ꝛ domestica porca. ꝛ hinc dr ḣ ꝛ hec nephrēdis dis.porcul⁹ l' porcula adhuc lactēs eo q̄ nihil frēdeat.i.nihil dentib⁹ p̄cutiat ꝛ cō minuat Et eadē rōe nephrēdis dr infans q̄si nō dentib⁹ frēdēs.i.p̄cutiēs aliąd l' p̄minuēs dentib⁹. Et a nephrēd⁹ vl' nephrēdis dr nephrēdin⁹ na nū. ꝛ nephrēditi⁹ ria tiū. vt nephrēdina caro. nephrēdinū ferculuz. Et inde ḣ nephrēdiciū dicij.i.annuale tributū qđ rustici suis dñis circa natiuitatē l' alio tpe anni solēt afferre. Et etiā qđ pui discipuli suis doctorib⁹ apportāt dūtaxat sit carneū. scz porcellus vel huiusmodi
Nephresis.f.g ądā morb⁹. scz dolor renū. et dr a nephrē qđ greci dicūt renes. Jñ nephreticus ca cū.pe.cor.q̄ talē dolorē patit. Et cor. pe. vñ Macer de virib⁹ herbaz. Idē nephreticis elixum sumere iussit
Negatio onis.est enūciatio alicui⁹ ab aliquo vt homo nō est lapis.
Negatiūcula le.dim.i.pua negatio
Negligētia tie.ē ei⁹ qđ fieri dz. vel p̄t omissio
Negocia te.p̄.g.pe.pd.i.negociator institor. opifex mercennari⁹
Negociū cij.n.s.i.mercat⁹ vel actus alicuius rei. cui p̄riū est ociū. ꝛ dr a nego as. ꝛ ociū q̄si negās ociū ꝛ sine ocio Nō etiā negociū fit actōem p̄ modū cause. qđ est iurgiū litiſ Est ḡ negociū in causis. Negociatio in p̄mertys. vbi aliąd dat. vt maiora ąs lucret. Jñ negociolū li.dim. Et negotiosus sa sū.i.vtil' vl' plenus negocio. ꝛ rebus agēdis intent⁹
Nemāceps cipis.i.emāceps. ꝛ dr a ne ꝛ manceps. q̄si ą iā nō ē māceps. Jtē a māceps ne māceps ꝛ dr māncipi ꝛ nemāncipi. noīa indeclio.g. Uel p̄m Prisciānū. potⁱ⁹ stⁱ dū p̄dictor noīm figuratiue p̄iūcti cū q̄libet genere ꝛ cū q̄libet nūo. ꝛ cū q̄libet casu intrā sitiue. Uel māncipi est p̄positū a manu ꝛ capio. qđ vlteri⁹ p̄ponitur cū ne. ꝛ dr nemāncipi. ꝛ stⁱ noīa indeclī. ꝛ o.g. Res māncipi dr.q̄ cū alienat.i.q̄ cū ptā te vendētis trāsit in ptātem ementis. qđ manu capi potest vt equus.
Sz res nemāncipi. dr q̄ cū p̄missio mō aliena tur manu capi nō potest vt ager
Nemo siue sit ex nō ꝛ hō p̄positū. vt ąbusdā videt sū ñ. p̄.g.ē. ꝛ o mutata in.i.ꝛ addita nis fit gtūs nemis. ꝛ dr nō solum de hoib⁹. sz etiā de dijs.
Nemus oris.n.g.i.silua. ꝛ dr a numē. q̄si munus a numinib⁹ ibi sacrificatⁱ ꝛ cultis. Jñ nemorosus a ū. ꝛ hinc nemorose aduer. ꝛ hec nemorositas tatⁱ. ꝛ cor.ne.vñ. Donat ligna nemus q̄ corde numine nemus
Nenia nie.est funebris cātus.ſ.cātilena q̄ fit sup mortuū Et ponit q̄nq; p̄ cātilena puerorū qr puerorū est flere ꝛ facile mouent ad fletū Jtē nenie dicunt viles ꝛ vane fabule. vñ Hyeronim⁹ in plogo p̄fatuci. Et hiberas nenias libris autēticis p̄ferūt. Hiberās nenias appellat fabulas ab hiberis.i.hyspanis inuētas vl' apud eos vulgatas. Jtē vt q̄dā dicunt nenia dr cātilena q̄ fit sup mortuo. l' sup cunis puerorū vt dormiāt. Jtē nenie fabule viles. Jtē nenie.i.nuge. vñ Nenia nutricⁱ dictus q̄si cātus inanis Quē canit infanti somnū siē repat illi. Jtē in Grecis. dr Nenia stⁱ nuge funebria carmina nene. dr nene qr nenie nō potuit p̄ſu poni. Et ē nenia nomē onomatopeiū. vl' ficticiū q̄si fictū a sono. vt ne.ne.ne. ꝛ maxie q̄tū ad cātilenā q̄ fit sup cunis puerorū.
Neomenia nie.qđā festū iudeorū qđ faciūt in nouilunio. ꝛ dr a neos qđ est nouū. ꝛ mene qđ est luna. q̄si noua luna vel nouiluniū. Uñ neomenia sonat innouatio lune. ꝛ qr iudei in legittimis suis lunatōes p̄ mensib⁹ habebāt. ex lege. iō diē noue lune vocabāt kalēdas legales. ꝛ erat dies solēnis apd eos Et nota q̄ septē solēnitates legales erāt. sabbatū neomenia. phase. pēthecostes. festū clāgoris. festū p̄piciatōis. scenophegia. Alias festiuitates ad iecerūt hijs hebrei. p̄pter varios euent⁹. sicut encenia. ꝛ phurim. i. festū Hester. sed nō dūr legales. i. lege institute
Neophitus ci. grece. i. nouell⁹ nouitⁱ⁹. rudis. fidei vel nup renat⁹. ꝛ dr a neos qđ est nouū ꝛ phitos qđ est fides Uel a neos ꝛ phito qđ est quero. q̄si nouus q̄sitor. Qui ēm ad fidē nuper p̄uersus est. de fide q̄rere solet.
Neos grece nouū dr latine.
Neoteric⁹ ca cū.pe.cor. dr a neos. Et stⁱ neoterici hoies huiⁱ⁹ tpis nouicij recētes. vel cōes

Nepa.pe.f.g. quidã serpẽs qui natos suos ꝙsumit. excepto eo q̃ in dorso eius insederit vel in herẽt. postea ipe qui seruat⁹ est ꝙsumit prẽm. Et dr nepa q̃si necãs ptus. i. necãs filios vl ne pa. quasi necãs partus. i. filius. qr necat prẽm Et hic tractus ẽ q⁹ hoĩes q̃ bona parẽtus p luxuriaz ꝙsumũt nepotes dicũtur. i. luxuriosi p ꝓdi

Nephi. i. purificatio. gi.

Nepos. potis. m. g. i. filius filij. vel filie. t dr a nascor. eris. q̃si nat⁹. p⁹. s. p⁹. filiũ vel filiaz. Jñ nepotulus. li. di. Etiã nepos capit. p filio fratris. c. ij. de arbi. c. fundamẽta de elect. li. vi. Et nepos potẽ. puũ virgultũ qr dr pomo q̃si de filio nascitur. Itẽ nepos ꝙponit hic pnepos. filius nepotis q̃si. ppe nepotẽ. Hic abnepos fili⁹ pnepotis. qr abiũgitur ab nepote. Hic atnepos filius abnepotis. Trinepos fili⁹ atnepotis q̃si terrãepos. i. q̃rtus p⁹ nepotẽ. Itẽ nepos dr luxuriosus ꝙsumptor. dictus a nepa q̃daz genere scorpionũ. qđ natos suos ꝙsuit. vt supꝝ dcm est in nepa. t tũc ẽ. g. ꝙ Jñ nepotatõ. oĩs. i. luxuria

Neptaliz latitudo vel dilatatio vel ꝙpatõ in

Neptis. tis. f. g. dr filia filij vel fi terptatur. lie. Jñ nepticula. li. di. Et ꝙponit pneptis abneptis. atneptis. trineptis.

Neptun⁹. m. ꝛus maris vel ipm mare. t dr a nein. i. mare t ptam. volare. q̃si volãs mare Vl dr a nubes t tono. as. q̃si nubẽ tonãs. Mare ei vaporal⁹ erectũ nubes facit t ẽrio ventoz pulsu tonitrua creat. Vel dr a nubo. bis qr nubit et tegit terrã. Jñ neptum⁹. a. ũ. t p. pe.

Nequã oĩs. g. t indecli. i. mal⁹. sz malus vt dicũt natural⁹. Nequã ꝛo q̃ neq̃d se ꝓtinere a scelerib⁹. Itẽ nequã dr luxuriosus qr incõtinens est. Itẽ neq̃cia. cie. i. malicia t luxuria. Vñ qui dã. Neq̃cia est q̃ te nõ sinut eẽ senẽ. Jñ neq̃cio/ Neq̃s. nequa. neqđ. vel neq̃d la. le. dimi. dr a ne t q̃s quasi nõ aliquis.

Nereus. rei. m. g. dr ꝛus marꝭ. Et ponit p ipo mari. t interptat motus qr mare sp est i motu. Jñ hec nereis. nereidis. nympha marina. quasi nerei filia Et hoc nerina. ne t nermis. nis dr Nero. onis. ppuz nomẽ cuiusdã filia nerei. tyrãni psecutoris eccie. Itẽ nerones rhomani impatores post Augustũ dicti sunt.

Neruice⁹. a. ũ. i. de neruo exñs. Vñ Judic. xvi. Si septẽ neruiceis funibus ligat⁹ fuero. Vel fm aliã lram neruicis. t tũc est abltũs plis de neruicus. ca. cũ. qđ idez est qđ neruiceus.

Neruus. vi. est vincula mẽbroz dict⁹. a greco. Greci ei neruos neura vocãt. Alij latine vocari neruos putãt eo q⁹ artuũ ꝙiũctiones sibiinuicez inhereãt. Vñ dicũtur ab inhereẽdo. Jñ neruulus. li. di. Et neruosus. sa. sum. i. plenus neruis. vel fortꝭ. robustus firm⁹. Et q̃nq̃z sic dr lupbus. Jñ neruositas. atiꝭ. Et neruatus. ta. tuz. Et neruiosus. sa. suz. idez qđ neruosus. Item nernus ponit p cippo q̃daz pductus tormẽto Vñ Job. xiii. Posuisti in neruo. pedez meũ.

Nestoriani q̃dã heretici a Nestorio ꝙstantinopolitano epõ nuncupati q̃ tractaz Mariaz virginez nõ dei sz hois tm̃mõ genitricez asseruit. vt aliaz pson̄a carnis. aliã faceret deitatis. nec vnũ christũ in ẽbo dei t carne credidit. sz separatiatq̃z seiũctialtez filiũ dei. altez filiũ hois

Netus. a. ũ. i. filat⁹. t dr a neo. nes pdicauit et hic netus. us. ui. i. filamẽ. Vñ Marcialis. capel. Et candẽtis byssi netibus indebat.

Neuma. tis. n. t. t hec neuma. me. i. vocũ emissio. modulatio. Jñ neumatic⁹. ca. cũ. i. modulator dulcis t suauis ꝙsonãs. Et cor. pe. in tercia declina. Vñ in Aurora. Christus mons vite cuz sancti neumatis igne.

Neuter. tra. truz. gtõ neutri⁹. i. nec iste. nec ille. nullus. Et nota q⁹ antiq̃ dicebãt neuter. tra. trũ gtõ neutri. tre. tri. dtõ neutro. tre. tro. Unde adhuc dicim⁹ Cuius generis neutri. Est ei neutri

Neutrobi. i. in neutra pte. s. in neu gti casus. tro loco. qđ etiaz dr neutrobiq̃z. vñ. Plautus.

Neutrobiq̃z hẽo stabile stabuluz.

Neuus. ui. m. g. i. macula q̃ nascit in corpe homis. Et ponit q̃nq̃z p culpa vel offensa. Jñ neuul⁹. li. di. i. puus neuus. t neuosus. sa. suz. i. plen⁹ neuis. Jñ neuose. aduer. t hec neuositas. atis. Vñ Bernar. in Canti. smõe. lxxi. di. Si in ꝙscia neuus fuerit. nec qđ ex ea pdierit care

Nex. cis. i. mors. vel suppliciñ. t bit neuo. dr a neco. as. sz ntũs ñ est i vsu. quẽ tñ Ambro sup Egesip. posuit di. Et erit nex mortuoz pli

Nexibilis. lis. ꝙ. t. t ẽ le. qđ t hic t hec ma nexilis t ẽ le. inuenit. Et est nexibil⁹ vel nexilis qđ põt necti. vl qđ m̃tꝭ nexib⁹ ẽ nexũ. vt rete.

Nexus. a. ũ. i. ligat⁹. coniũctus. t dr a necto. tꝭ Et nexus. xus. cuiusl libz rei ligatura. Inde nexuosus. sa. suz. i. nexib⁹ plenus.

N ante I

Nibatus. ta. tũ. i. splendidus. t dr a niue. t hec nibata. te. aqua ex nubibus vl ex nimbis.

Nice vel nicos grece. latie dr victoria vl vict⁹.

Nicea. cee. queda ciuitas. t dr a nice q̃si victoria⁹. quã Alexãder ꝙdidit i India⁹ victoriã

Nicepolis. pol⁹. pe. cor. q̃daz ciuitas. Hãc Augustus fecit. t a victoria sic appellauit postq̃z deuicit Antoniuz.

Nicereriũ. rij. dr a nice vel nicos. Et dicuntur

nicetería philateria que gestabāt athelte facta
de sumitatibus armoꝝ que a victꝛ acceperāt. et
ea collo suo suspēsa gerebāt. quotiens victores
exiterāt q̄si signa victorie
Nichanor. oris ꝓpriū nomē. de q̄ dr in aurora
Ense metūt extrā liguāq; Nichanorꝛ hostes.
Nicodem⁹. mi. pd. pd. ꝓpriū nomē cuiusdā vi
Nicolaite. dicti sunt q̄dā heretici a q̄dā ri ē.
Nicolao diacono eccle hierosolimarū. q̄ cum
Stephano ⁊ ceterꝛ ꝓstitut⁹ est a Petro. q̄ ppt
pulcritudinē relinq̄s vxorē dixit. vt quicūq;
vellet vterer ea. post ea fīa est in stupꝝ tal' con
suetudo vt inuicē ꝓiugia coīcarent.
Nicola⁹. lai. ꝓpriū nomē. ⁊ interptat victoria
ppli. i. vitioꝝ q̄ sunt ppl'aria ⁊ vilia. ⁊ dr a ni/
ce qđ est victoria ⁊ laos ppl's Vñ grecism⁹ Q̄
laos est populus mōstrat vere. Nicolaus.
Nyctages heretici a sumno nūcupati. q̄ vigili
as noctis respuāt supstitiōnes esse dicētes iura
temerari dīna q̄ nocte ad reḡes tribuit.
Nyctalin⁹. ni. i. q̄daz passio qua p diez visus d
negat patētibus oculꝰ. ⁊ nocturnis irruētibus
tenebris reddit. Vel ecōuerso die reddit nocte
renegat. ⁊ dr a nyctos qđ est nox. Jñ nyctalini
cus. ca. cuz. q̄ talē morbū patit.
Nyctamē. inis. n. ti. vigilamē
Nycticorax. acis. a q̄busdam noctua q̄ ⁊ bubo
appellat. Quidā aūt dicūt esse orientalē auē q̄
nocturnus corꝛuus dr. ⁊ dr a nyctos qđ est nox
et corax qđ est corꝛu⁹ quasi corꝛuus noctis q; de
nocte volat. vel q; de nocte vigilat.
Nyctilius. a. ū. i. nocturn⁹. ⁊ dr a nyctos qđ est
nox. ⁊ h̄ nyctilius. li. i. bacch⁹ q; de nocte ei sa/
crificabāt. vl' de nocte potacōi vacabāt ⁊ iebrie
Nyctimene. nictimenes. f. g. i. noctua. bank.
Nyx. huius nyctos grece. latīe dr nox.
Nyct⁹. us. i. vigilamē vel motus palpebrarū
Nidor. doris. m. g. i. odor. ⁊ ppꝛie assatoꝝ.
Nidulus. li. pe. cor. i. puus nidus. vñ Job. xxx.
In nidulo meo moriar.
Nidus. di. ppe habitatio volucrū ex diuersis
Nigellus. a. ū. i. aliq̄tulū virgultꝛ ꝓtexta.
niger. Jñ nigellulus. a. ū. aliud dimi.
Niger. gra. grum. dr q̄si nubiger. i. nubē ⁊ obscuri
tatē gerēs. vñ ⁊ nubes dr. q; nō est ceren⁹ ſz fus
co coꝛptus. ⁊ videt esse ꝓpō. Itē niger ꝓponitur
subniger. i. aliq̄tulū niger. ⁊ cor. ni.
Nihilū. li. n. g. inuenitur ⁊ p acopopā dr h̄ nihil
indecli. A q̄ p syncopaz h̄ nil indecli. Et dr ni/
hilū q̄si nō hilū. i. nō aliq̄d Naz h̄ hylus vel h̄
hiluz dr illud tenue qđ est in pēna qđ nullius
valoris est. Itez īuenit h̄ ⁊ hec ⁊ h̄ nihili inde
cli. vel potⁿ fm Dug̃ est gtūs ⁊ figuratie con/
struit cuz q̄libet casu ⁊ genere. ⁊ cuz vtroq; nūe
ro ītrā sitiue vt nihili hō. nihili hois. nihili ho
mini tē. i. nullius vtilitatis vel pcij vel valoꝛ
hō. Et dñt pdicta scribi p h ⁊ sine c.
Nilia cus. ca. cū. ptinēs ad nilū vel egiptiacus
et dr a nilus. Et niloticus. a. ū. in eodez sensu.
Vñ Lucanus ī. ix. Rege sub impuro niloticā
Nilígena. ne. cō. pe. coꝛ. genit⁹ regna tenēte.
a nilo vel in egipto
Nilotis. tidis. egyptiacus. ⁊ dr a nilus.
Nilus. li. m. g. i. fluui⁹ egypti. sic dictus. q̄si ni/
lion. i. limū trahēs qui fecūditatē efficit.
Nimbus. bi. m. g. i. dēsitas nubi in tēpestate ob
scura. ⁊ dr a nubes. ⁊ sunt nimbi repentine plu
uie Sz pluuias vocamus lētas ⁊ iuges. quasi
fluuias vel q̄si fluētes. Jñ nimbosus. sa. suz. i.
tēpestuosus. nubilosus. Et hīc nimbus vētus
aque mixtus. Jtez nimbus est fasciola trāsuer
sa ex auro insuta in lītheo. qđ est i frōte sciaruz.
Jñ nimbosus. a. ū. vl' nibat⁹. a. ū. i. nibo orāt⁹
Nimmar⁹. i. marit⁹ c⁹ vxoꝛ mechat ⁊ ipe tacet.
Nympha. phe. f. g. est dea aquarū. ⁊ spēaliter fō
tiū. ⁊ dr a nubes. q; a nubibus aq̄ veniūt ⁊ ha
bēt originē ⁊ dicūtur nymphe eedez que ⁊ mn
se. nec imerito. Nā aquemotus musam efficit.
Itē nympha dr ipsa aqua. vñ nympha dr spō
sa in nuptiis. sic dicta. p officio lauatōis. qđ eē
ad nomē nubētis alludit. Vñ Oui. epi. Bra
ta ferūt nymphis p saluis dona maritꝛ. Et cō
poitur cū para qđ est iuxt. ⁊ dr paranympha.
Ningidus. a. ū. i. niue⁹ cādidus. ⁊ coꝛ. gi.
Nisus. sus. sui. i. conamē. ⁊ dr a nitoꝛ. eris. Et
nisus. sa. suz. pticipiū. Itē h̄ nisus nisi p q̄daz
aue. que alio noīe dr alietus. ⁊ dr a Niso rege
magarēsiuz. q̄ in illaz auē fm fabulas poetarū
mutatus fuit ⁊ pd. pmaz Item nisi est coniun
ctio. ⁊ tūc coꝛ. pmaz. Vñ quidaz Non sunt ḡn
q; nisi dño dare vulnera nisi. Non est tuta nisi
sine niso filia nisi.
Nitedula. le. pe. coꝛ. qđdaz aīal q̄si ignis in no
cte lucēs. ⁊ dr a niteo nites.
Nitella. le. f. g. i. puus nitoꝛ
Nitēs. entis. omis. g. pticipiū de niteo. tes. i. lu
cens. micās. splendēs. ⁊ coꝛ. pmaz. Itē nitēs p
ticipiū de nitoꝛ. teris. i. incumbēs. laboꝛans. ⁊
tunc pd. pmā. Vñ enitēs. renitēs. ⁊ ꝓsilia pñt
pe. coꝛ. ⁊ pd. diuersis respectib⁹. Vñ Rex byssо
renitēs asinus sit clune renitēs. Jes. Est virgo
renitens ad amantū verba renitens.
Nitidus. da. dū. i. splendidus. clarus. ornat⁹.
cultus. pbus. ⁊ dr a niteo. tes. quasi nitoꝛi da/
tus. Jñ nitiditas. tatis.
Nitoꝛ. oris. m. g. i. splendoꝛ candoꝛ. ⁊ dr a ni/

teo.tes.ꝛ cor.ꝑmã. ſz ꝓd.ꝑ.gtĩ.ſz nitor.teris verbũ eã ꝓdu. Vñ Res ẽ pulcra nitor.in quẽ ſup oĩa nitor.

Nitrũ.tri.n.s.q̃dã ſpẽs terre ſil'is minuto ſa/bulo.cui ſi aqua infundi᷑ fumigat ex q̃ medi/cine fiunt ꝛ ſordes veſtiũ ꝛ corporũ lauã᷑.vñ et dr̃ a niteo.vl' a nitẽdo. qz res nitidas facit. Vl' dr̃ a nitria regiõe vl' oppido vbi naſcitur natura ei⁹ nõ multũ diſtat a ſale. Hz cũ ꝯtu/tẽ ſalis.ꝛ ſil'r orit in litorib⁹ caneſcẽtib⁹ ſicca/tate ſm Hugt. Pap. ẏo dr̃. Nitrũ ſpẽs ſalis ex aqua ꝛ ſra factũ inuenit in egypto. Nitrum dr̃ aq̃ fit ex nimio ſolis caloꝛ in paleſtina. Vñ pueꝛb.xxv. Acetũ in nitro. Itẽ Iere.ij°. Si laueris te nitro.ꝛc.

Niuoſus.ſa.ſũ.i.niue plenus.ꝛ dr̃ a nix.

Nix nuis.f.g. dr̃ a nubes.qz a nube veit. Inde nuceus.a.ũ.i.cãdid⁹.ꝛ hꝫ ꝛ hec niualis ꝛ hꝫ le.ꝛ cor.m.nix.uis.ꝛ ab eo veniẽtia.

Nixus.xus.xui.i.pt⁹ vl' conat⁹.ꝛ dr̃ a nitor.teris. Itẽ dr̃ mobil'r nixus.a.ũ.ꝓcipiũ.

Nobilis.lis.ꝺ.t.ꝛ hꝫ le.i.ingenu⁹.generoſus ꝑ clar⁹.veſtu⁹.venuſt⁹.ꝛ dr̃ nobil'. q̃ſi notabil'. eo q̃ facile notaꝺ.ſ.cui⁹ nomẽ ꝛ gen⁹ cognoſcit.

Nocticorax.cis.vl' nycticorax ipa ẽ ꝛ noctua. qz noctẽ amat. Eſt em̃ lucifuga ꝛ ſolẽ vidẽ nõ patit᷑.ꝛ cor.co.

Noctícula.le.ꝑ.cor.dimi.de nox.i. parua nox Itẽ noctícula.i.luna.

Noctiluca.ce.q̃daz vermis nocte lucens.ꝛ dr̃ a luceo.ces.vl' a lux.ꝛ ꝓdu.lu.

Noctipugn⁹.a.ũ.i.obſcur⁹.ꝛ dr̃ a nox ꝛ pug/no.qz q̃ſi noctib⁹ cõpugnaꝺ vl' ꝯpugnat.

Noctiũ.ctij.dixerũt antiq̃.a q̃ ꝯpoſi᷑ trinoctiũ q̃drinoctiũ q̃nq̃noctiũ equinoctiũ. Itẽ ſm q̃ſ/dã noctũ ẽ gtũs pl'is de nox.

Noctua.tue.hec ꝛ nyctimene dr̃.ꝛ dr̃ a nox ꝓ eo q̃ de nocte circũuolat.ꝛ ꝑ diẽ nõ poſſit vidẽ nã et orto ſplẽdoꝺ ſol' viſus illi⁹ hebetaꝺ. Hãc ãt ſola inſula cretẽſis nõ hz. et ſi veiat aliũde ſtatim moriꝺ. Noctua ãt nõ eſt bubo.nã bubo maior eſt.

Nocturn⁹.na.nũ.ꝛ hic ꝛ hec nocturnalis.ꝛ hꝫ le.res noctẽ.vl' ꝑtinẽs ad noctẽ.

Nocu⁹.a.ũ.i.nocens.vl' cui nocet᷑. Et cõponi᷑ Innocuus /nodus

Nodellus.li.ꝛ nodulus.li. ãbo diminu.i.pu⁹

Nodus.di m.g.i.ligatura.inuolucõ.ꝛ dr̃ no/dus in exercitu denſa ꝑditũ multitudo ꝓ difficultate dict⁹.qz vix poſſit ſolui Jñ nodoſus.ſa ſum.i.plen⁹ nodis. ꝛ cõponi᷑ Enodis.trino/dis.q̃drinodis. Et hic trinodiũ.q̃rinodiũz.et ꝓdu.no. Vñ Ouidi⁹ epi. Oſſa mei fris claua ꝑfracta trinodi. Idẽ Ouidi⁹ in meta. Mol/lia nodoſus facit internodia poplex.

Noe interꝑtaꝺ reqes. qz ſub illo oĩa veꝛa opa q̃euerũt ꝓ diluuiũ. Vñ ꝛ cũ pr̃ ei⁹ vocaret no/mẽ ei⁹ Noe dixit. Iſte reqeſcẽ nos faciet ab oĩ/bus op⁹ nr̃is.

Noemi interꝑtaꝺ ꝰſolata.qz marito et liberis peregre mortuis Ruth moabitidẽ in ꝰſolacõe Noetiani heretici a q̃dã Noe ſua tenuit. to vocati.q̃ dicebãt ꝑm eũdẽ eẽ ꝛ patrẽ ꝛ ſpi/ritũ ſanctũ.ipamq; trinitatẽ in officio⁹ nomi nib⁹ nõ ꝓſonis accipiunt. Vñ ꝛ patripaſſiani vocãtur.qz patrẽ paſſum dicũt.

Noys.i.mẽs.vl' rõ.ſũma ps aĩe. Itẽ noys vo lũtas dei vl' mẽs q̃ ꝓuidẽtia dr̃.

Nola.le.f.g.q̃dã citas cãpanie. Itez hec nola. le.illud tintinnabulũ qđ appẽdi᷑ collis canuz vl' ꝑdib⁹ auiũ. vl' aliud qđ appendi᷑ frenis ꝛ ꝑctoꝛib⁹ eq̃z. vt cũ q̃dã ſonitu incedãt equi. et dr̃ a nola ciuitate.qz ibi ꝓmũ fuit factuz et inuentũ tale inſtrumẽtũ. ꝛ ampliato noĩe in/uenit᷑ nola ꝑ qualibz ꝑua cãpana. vl' ꝑ q̃libet cãpanella refectoꝛij.ꝛ coꝛ.no. Vñ nolis pl'a/lis nũ caſus ablati coꝛ.no. ſz nolis ẏbũ ꝓdu. no. Vñ q̃dã. L⁹ colla nol' reſonãt hꝫ tãgẽ nol'.

Noma forte apud grecos nõ ẽ in vſu.ſz appo nit᷑ o et dr̃ onoma.idẽ qđ nomẽ.ꝛ dr̃ a nomin ẏbo greco qđ ẽ tribuẽ.quaſi tribuẽs.qz tribuit vnicuiq; rei q̃litatẽ. Et ꝯponi᷑ cũ dis.et tris. et tetras.et dr̃ hꝫ dionymũ.trionymũ. tetrao/nymũ. Itẽ cũ polys et dr̃ polyonymũ.diony/ma trionyma tetraonyma polyonyma.ſũt duo vl' tria vl' q̃ttuoꝛ vl' pl'a noĩa idẽ ſignificantia et appellatia. Jñ dionym⁹. ma.mũ.trionym⁹. ma.mũ.tetraonymus.ma.mũ.poylonym⁹.ma mũ.in eodẽ ſenſu.ſ.ille q̃ hz duo vl' tria vl' q̃t tuoꝛ vl' pl'a noĩa.

Nomẽ inis.dr̃ a onoma greco. qđ idẽ ẽ quod nomẽ.ſic di. Priſcia. Vl' vt alij dicunt a nota mine q̃ſi notamẽ.qz ꝑ ipaz ſubaz et q̃litatẽ ali cui⁹ notam⁹. Nomẽ etiã dr̃ fama l' opinio. Jñ noioſus.ſa.ſũ.i.famoſus. Itez a nomẽ ꝯponi᷑ hoc binomen.inis.i.duo noĩa.hoc trinomen. inis.q̃drinomẽ.inis.i.tria vl' q̃ttuoꝛ noĩa. iñ hꝫ et hec binomis.et hꝫ me.trinomis.et hꝫ me.q̃ drinomis.et hoc me.et binomius.a.ũ.et trino mius.a.ũ.q̃drinomi⁹.a.ũ.q̃ duo vl' tria vl' q̃t tuoꝛ noĩa hz. Et vt dr̃ Priſcia.ꝓpriũ nois eſt ſigr̃e ſubam et q̃litatẽ. Nominũ aliud ꝓpriũ aliud appellatiũ. Propriũ nomẽ eſt illud qđ priuatã ſubſtãtiã ꝛ ꝑuatã q̃litatez ſigt.vt Joannes. Appellatiũ nomen eſt illud qđ na/

tura l'r cõe est multoz. ꝗs eadẽ suba vl' ql̃tas general' vl' speciał' ĩgit. general' vt aial. spẽalis vt hõ. Spés ꝓpoz noim tm̃ st̃ q̃ttuoz. s. nomẽ prenomẽ cognomẽ ⁊ agnomẽ. Nomen vt ꝓpe ꝓpuz qđ ipoñ alicui nõ hñti nomen. vt Socrates. Prenomẽ qđ ipoñ alicui cã dñe. vt Lucꝰ catilina. Cognomẽ ẽ cõe potꝰ cognacõis nomẽ. vt Scipio. Agnomẽ qđ imponit aliꝗ euẽtu. vt ab africa dictꝰ ẽ. Scipio africanus. qz vicit africã.

Nomia vl' nomos grece. i. lex

Nomisma. atis. n. t. i. figura l' imago q̃ fit ĩ numis. vl' etiã idẽ qđ numꝰ. ⁊ coz. pmã. vñ Oratius in epi. Retulit acceptos regale nomisma

Nomius. añ. i. legalis. ⁊ dr̃ a no philippos mos vl' nomia. Itẽ h̃ nomiꝰ. i. pastoz. a nomeos. i. a pascuis sic dictꝰ. Jñ nomiꝰ. mia. miũ. i. a pastoral'. Vl̃ apollo dictꝰ ẽ nomiꝰ. i. pastoralis vl' legal' a lege chordax.

Nomos grece dr̃ pastoz latie.

Nonagita dr̃ a nouẽ ⁊ gẽto qđ ẽ dcẽ. q̃si nouies dcez. Jñ nonagenꝰ. a. ũ. ⁊ nonagenariꝰ. ria. riũ. ⁊ nonagesimꝰ. a. ũ.

Nonaria. rie. i. meretrix. ⁊ dr̃ a nona. qz añ nonã nõ licebat ei exire de pstibulo. Cõsuetudo eĩ olĩ erat apd rhomanos vt vsqz ad nonã hozã de cõmodo reipublice disputarẽt. neqz alicui de lectacõi añ nonã vacarẽt. Vl̃ mẽtrices dcẽ st̃ nonarie. qz ad hozã nonã ⁊ nõ añ de pstibulis exibãt. ne si pus egrederẽt inuenies impedirẽt.

Nonariꝰ. a. ũ. dr̃ a nouẽ. ⁊ nouenꝰ. a. ũ. ⁊ nouenus. ni. ⁊ nouenariꝰ. rij.

None. arꝝ. q̃dã dies mẽsis. s. q̃ntꝰ vl' septimꝰ. qz tũc incipiebãt nundine. Jñ h̃ ⁊ hec nonal'. et hoc le.

Nongẽti. te. ta. i. nonies centuz. ⁊ dr̃ a nouẽ et centũ. ⁊ mutat. c. in. g. añcedẽte. n. sic̃ et st̃ i q̃dringẽti. q̃ngẽti septingẽti octingẽti. In aliis añt noibꝰ retinẽt. c. vt trecẽti ducẽti sescẽti l' sexcẽti

Nonus. na. nũ. dr̃ a nouẽ. Et hec nona. ne. p q̃dã hoza diei.

Noxis. f. g. q̃dã cĩtas ẽ. Jñ noxius. ca. cũ. vt

Noxius ensis. qz ibi optimi fiũt enses.

Norma grece. i. regula ltie. Et ĩ dr̃ norma cemẽtarioꝝ. ad quã oz rñdẽ structurã parietũ eꝝ quã nihil rectũ fieri põt. Itẽ a norma ꝓponit abnormis dnormis enormis innormis. oĩa ĩ eodẽ sẽsu. s. dformis turpis inanis ⁊ grãdis. irregularis illiterat⁹ crassus. Jñ hec abnormitas dnormitas enormitas innormitas. Vl̃ Rusticus abnormis sapiẽs crassaqz minerua.

Nota. te. f. g. i. macula l' culpa l' signũ qđ aliq̃d notat. vt litẽ vl' repẽsionẽ. Jñ hec notula le. et hec notella. le. ambo di. Et est notula breuis lucida ⁊ apta tradicõ eoꝝ q̃ sunt alibi diffusꝰ ptractata. Itẽ a nota dr̃ hic notariꝰ. rij. qui notas facit vt in cartis publicis. Et adiectie notariꝰ. a. ũ. qđ ad notariũ vl' ad notas ptinet. Vñ et ars notoria dcã ẽ q̃ olim ꝓsistebat in sol' notulis. Itẽ note dicũt argumẽta sig̃ rões iudicia testimonia ꝓiecture suspitacões. ⁊ coz. primã. s. notꝰ. a. ũ. eã pdu. Vñ Est in fronte nota. furti. p crimĩe nota.

Nothus. thi. m. g. ⁊ hec notha. the. q̃ vl' q̃ natus l' nata ẽ de nobili pre. ⁊ ignobili mre. sicut de cõcubina. Et dr̃ nothus qz natꝰ sit de nota. id est de infamia ⁊ culpa. huic ꝓtrariꝰ ẽ spuriꝰ. q̃ scz natꝰ ẽ de nobili mre ⁊ ignobili pre. Jñ nothus. a. ũ. adiectiue. Vl̃ noia a grecis in pte de torta dicũt notha. qz nobilẽ hñt pzem. i. pncipiũ scz grecismũ. ⁊ ignobilẽ mrem i. finẽ. scz latinitatẽ. Sũt ergo latia noia q̃ pncipiũ ⁊ finẽ hñt latinũ. vt albꝰ Greca sũt q̃ grecũ hñt pncipiũ ⁊ finẽ. vt agios. Notha ꝯo sũt q̃ grecũ habẽt pnꝝ. scz latinũ finẽ. vt pr̃. Et affinitate tñ pncipij notha dicũt q̃nqz greca. scz ex affinitate finis q̃nqz dicũt latina ꝑm Hugo.

Notozius. a. ũ. i. manifestꝰ. Et ꝑm iuristas notoziũ mltipl'r dr̃ vl' distinguit. Nã aliꝺ ẽ notoziũ iuris. aliꝺ facti. Notoziũ iuris ẽ. de q̃ ꝗs ẽ canonice ꝓdẽnatꝰ vl' in iure ꝓfessus. vl' plegitias. pbacões ꝓiictꝰ. Notoziũ ꝯo facti ẽ cuius testis ẽ pop'l's. ⁊ dissimulacõi siue iustificacõi nõ ẽ locꝰ. Et intelligit popl'us cẽ testis. siue sit crimẽ oĩbus notũ q̃ st̃ in loco illo siue maiori pti. Itẽ in notozio iuris exigit q̃nqz pbacõ ꝺ negantẽ. In notozio ꝯo facti nõ requirit ordo iuris ẽ q̃ est alias regl'ariter obseruãdus. Euidentia em̃ ppetrati sceleris clamoze nõ indiget accusacõis. Et si forte iudex velit talit dclinquẽtẽ ꝑm q̃ ius postulat cozrigẽvl' punire. ⁊ ille appellat nõ est appellacõi hmõi dferendũ. Item notoziũ facti subdividit. qz aliud est notoziuz facti pmanẽtis actu. vt cũ ꝗs publice ⁊ adulterã vl' cõcubinã in domo. Aliud est notozium facti trãseuntis actu. vt si aliꝗs in publico interficit homiez vl' fecit sacrilegiũ. vl' aliꝗd sile. Aliꝺ ẽ notoziũ facti ꝑsumpti. vt si aliꝗs publice habitꝰ ẽ ꝑ filio ꝓsanguineo vl' affini alicuiꝰ. Et h̃ a q̃busdã dr̃ notoziũ ꝑsumptũ. Dicũt ãt q̃ est notoziũ iuris. notoziũ facti. ⁊ notoziũ ꝑsũptũ. Et ẽ notoziũ ꝑsũptũ vt si aliꝗs publice hitus ẽ ꝓ filio alicuiꝰ vbi nõ seqtur alia pbacõ neqz requirit. Qm̃ em̃ aliꝗs sit filius istius non potest vere pbari. Idem dicunt in fornicacõe. Si ei clericꝰ nuncis ⁊ cupidꝰ secum

haleat euidenť in vomo iuuēculā suspectā. nō
ē notoria fornicatio sz psumpta. Nā vt dicit
Ouid. epi. Ai iuuene t cupido credatur reddita
Notria trie. f. g. i. pinna ℣go
Notꝰ ti. quidā ventꝰ. s. auster. t cor. primā. sed
notus a ū. p cognitꝰ pdu. pmam. Ūñ quidam
Perflat sūma notus crebro mihi flāmie notꝰ.
Notꝰta tū. i. cognitus t dī a nosco cis
Nouacula le. f. g. i. rasoriū t dicťa nouo uas
qz nouat hoiez. Ūñ Judicū. xiij. Nouacula ñ
ascēdet sup caput eius. Et ps. Quasi nouacu/
la acuta fecisti dolū. Nouacula etiā dī ferreuz
instrm q solet radi t parari pgamenū
Nouale lis. n. g. t hec noualis lis in eodez sen
su. i. ager q singulis ānis renouaťarādo. vel q
pmuz nouꝰ pscindiť t arať. vel q alternis an/
nis vacat nouādarū sibi viriuz cā. t dī a nouo
as. Ūñ Virgi. in buco. Impius hec tam culta
nualia miles habebit. Ecce in neu. ge posuit
Idē in Geor. Alterius si tu tonsas patiare no
uales. ecce i. f. g. Et ȳ t ȳ nualis ūenieť in eo/
dē sensu fm Hugū. Papias ℣o dicit. Noua/
les dicmūs siluas vel cāpos nup satos
Nouatiani heretici a Nouatio rome vrbis p/
sbitero exorti q aduersus Cornelīū cathedraz
sacerdotalē conatus iuadere hereziz īstituit no/
luit apostotas suscipe t rebaptizās baptizatos
Nouatio est pozis vbiti a pozis obligationis
ptibus ȳ volētibꝰ exp̄sse in aliā obligationem
trāsfusio vel trāsactio. ℣bi gra. Debui tibi cen
tū aureos sub cōditiōe. si nauis venerit ex asia
placuit inť nos nouare obligatiōez. vt illō qō
vbui tibi snb ȝditiōe pure t sine ȝditiōe vtrā
Nouellꝰ la lū dī a nouus. Itē nouella le dicť
ramꝰ arboris tener t nouus. Ūñ ps. Filij tui
sicut nouelle oliuarū
Nouē nomē numerale pluralis nu. oīs ge. in/
decli. t dī a nea greco qō est nouē
Nouēber mēsis quidā dicťꝰ a nouē t imber qz
nouus a martio pmo mēse. t tūc ibres habun
Nouēnis nis. cō. t. t ȳ ne. i. nouē an/ ℣dāt
noz t dī a nouē t annus. Jñ hoc nouēniū nij
spaciū nouē annoz
Nouēsiles plu. nu. cō. g. q̄dā dij sic dicti a no/
uē t salio qz nouē insultib⁹ nauē infestant.
Ūñ dicunt q si euaserit nauis vecimū insultū
nō vinceps timet. Ūñ Luca. in. v. Hoc fatuz
vcamus ductu mirabile fluctꝰ. Jnualida tūc
puppe leuat. Pa. ēt di. Nouēsiles. i. saltatozes
Nouerca ce. f. g. p. pīis vroz scōa dcā Jouis
ab eo q noua supducať. t cor. pmā. Ūñ q̄dam
Gaudet in afflictos seuire nouerce ptās. Inde
nouercalis cō. t. t ȳ le. i. ad nouercā ptinēs. vl
malꝰ vl pessiꝰ qz nouerca solet ēe mala puignis
Nouiciꝰ a ū. i. nouiť ȝuersus. t dī a nouus q̄si
ad noua paratus. Et cor. i. aū. c. Juuenalis tū
necessitate cōpulsus eā pdu. di. Jā sedet in n/
pa tetrūq nouicius horzet.
Nouilunīū nij. tēpus qñ luna noua ē. i. cū īci
Nouꝰ a ū. i. recēs nō ℣pit illuiari a sole
vetusť. s. in pncipio sui. t dī a neos vel neon
qō ē nouū. Et nota q nouꝰ dī qñq inusitatus
qñq magnus. Itē nouissimus ē suplatiuꝰ de
nouꝰ t tū mutat ei⁹ sigtionē. Dī enī nouissimꝰ
. i. vltimus. Et raro inueniť in ea sigtione quā
dz habere suplatiuꝰ istius positiui nouus a um
Ūñ Math. xx. Sic erūt nouissimi pmi t pri
mi nouissimi. i. vltimi
Nox noctis qō grece dī nyx nyctos. ēsolis ab
sentia q̄diu ab occasu vsq ad oztū rursus ascē
dat. Jnde hec nocticula le dimi. Noctz partes
sūt septē. f. vesp̄e. crepusculū tē. vides ē. cre/
Nota te. f. g. p. i. clīpa. t dī a noceo. ℣puscłz
Notꝰ ria riū. i. nocuꝰ culpabilis malꝰ. t dicť
a nota. Jñ ȳ t ȳ notialis t ȳ le. idē ē qō notiꝰ

Nubes bis. f. g. fm Jsidoz in. xiij. etymo. dī a
nubo bis. i. tego. qz nubit. i. tegit celuz. Jnde et
nupte qz vultus suos velēt. t neptunꝰ eo q nu
bat. i. mare t terrā tegat.
Nubes autē aeris ēnsitas facit. Uenti enī ae
rē conglobāt nubēq faciunt. Jnde nubecula le
dimi. i. pua nubes t pdu. nu
Nubidus da dum. i. obscurus. t dī a nubes
q̄si nubi datus. t cor. bi
Nubilis lis. cō. t. t ȳ le. i. ad nubendū habilis
Nubifer ra rū. i. ferēs nubē. t cor. pe.
Nubiger ra rū pe. cor. gerēs nubē
Nubilū li. i. nubes vel obscuritas. t dī a nubes
Jnde nubilus la luz. i. obscurꝰ spissus. Unde
Ouidius tristiū. Cū fueris felix multos nu/
merabis amicos. Tēpora si fuerint nubila so/
lus eris. Jnde nubilosus sa sū.
Nucicula le dimi. i. pua nux
Nucilla le. i. amigdola. s. minor nux
Nuclearius rij. f. g. arbor que fert nuces. t dī a
nux. Jñ nuclearīū rij idē. l locꝰ vbi nuces crez/
Nucleꝰ clei. i. qō latet intra testā ℣cūt
nucis. t dī a nux. vel nucleꝰ dicťa nubo is. eo
q duro cozio sit nuptꝰ. i. tectꝰ Jñ nucleol⁹ li di.
Nucula le di. i. pua nux
Nudipes dis. f. t. i. nudis pedibꝰ. Jnde hec nu
dipedalia lie. i. nuditas. t ppie pedū
Nudulus la lū pe. cor. i. ex toto nudus.

Nudus da dñ. i. expoliat⁹. siue vestib⁹ exutus
Inde hec nuditas tatis
Nuga ge. f. p. i. besa ⁊risio mẽdacium turpitu
do macula. ⁊ dr a nugor aris. Jñ h nugula le ⁊
hec nugella le ãbo di. ⁊ nugosus sa suz. i. plen⁹
nugꝫ. Inde nugositas tatis. Jtez hic ⁊ hec ⁊ h
nugax gacis. i. van⁹ fatuus q̃ assidue nugis in
tendit. Inde nugacitas
Nugaculus la lũ. i. alq̃tulũ nugax
Nugican⁹ na nũ pe. cor. i. canẽs nugas
Nugidic⁹ ca cum pe. cor. i. nugas dicẽs.
Nugiger ra rũ. i. nugas gerẽs
Nugigerulus la lũ pe. cor. i. nugarũ portitor et
turpis nũcius
Nugipar⁹ ra rũ pe. cor. i. nugas pariẽs
Nugas oĩs ge. idecli. in singl'i ⁊ in pl'i idez ẽ q̃
nugar. Et vt dicũt nomen ẽ hebreũ. Vñ So
phonie. iij. Nugas q⁊ lege recesserãt cõgregabo
Nugas. i. vanos vel q̃ ad nullã vtilitatẽ pertinẽt. Dicit q̃dã exp̃o. vt nosse possum⁹ hebraicã
linguã oĩuz linguarũ esse matrẽ
Nullaten⁹ vel ẽ dictio cõposita vel poti⁹ q̃daz
irregularꝫ vocũ ꝯgeries loco vni⁹ dictiõis po/
Null⁹ la lũ dr a nõ ⁊ vllus ⁊ sita
facit gtũs nulli⁹ fm modernos. ⁊ dtũs nulli.
Tñ anti q̃ dixerunt gtõ nulli nulle nulli. dtõ
nullo nulle nullo. Vñ Piere. xiij. Lubare qđ
nullo vsui aptũ est
Numa rex romanor̃ q̃ post Rhomulũ scdus
regnauit. h p̃m⁹ romanis sacra institut ⁊orũ
Numari⁹ rij. m. g. dr a mun⁹. Et dicebant nu
marij q̃dã ciues q̃ publicũ numũ erario infe/
rebãt. Jtẽ a num⁹ dr h numaria rie lex de nũis
Numatus a ũ. i. plen⁹ numis. vñ Ora. in epi.
Ac bñ numatũ ⁊corat suadela venusq̃
Numella le q̃dã gen⁹ cathenar̃ q̃ q̃drupedes
liganꝫ in nũeris maculis ꝯtextũ. Inde numel
lat⁹ ta tũ. i. numella ligat⁹
Numẽ. n. g. i. diuitas vl' ipe de⁹ vl' dei ptãs vel
maiestas. ⁊ cor. pe. ge. in nullos⁹ sa suz. i. plenus
Numeraria rie. f. g. ⁊a nũeri. numib⁹
Numer⁹ ri. m. g. dr a Numa iperatore romano
q̃ p⁹ numer⁹ inuenit apud romanos. Et ẽ nu/
mer⁹ collectio vnitatũ siue acerv⁹ ex vnitate p
fusus. Et fm hoc tm pluralitas dr nũer⁹. s. bi/
nari⁹ vel ternari⁹ vel maior nũer⁹. Jtẽ nume/
rus dr q̃nq̃ singularitas. i. vnitas. Numerus
etiã dr accns ptiũ oĩonis. s. q̃dã mod⁹ ⁊signi/
di q̃ dictiõi iest. eo q⁹ p ipsũ fit sermo. vl' tãq̃ d
vno vl' tãq̃ de plurib⁹ qđ p ⁊iminationẽ di/
scernit vel ostructionẽ ei⁹. Jñ nũerosus sa sum
. i. mult⁹ nũero habũdãs. Et nũerositas ta tis
. i. multitudo. Et nũerarius ria riũ
Nũida de lingua nũidarũ vage ⁊ ĩcerte sedes
dicũt. Jñ h ⁊ h nũida de. p⁊. cor. i. vagãs ĩcer
tus ĩcostãs ifidel'. ⁊ q⁊ oli nũide vagabãt hue
⁊ illuc nõ hñtes certã mãsionẽ. iõ dci sũt nũ/
de. Jñ h nũidia die. tra eor̃ ⁊ hinc mõ sumit h
⁊ hec numida de. q̃ est de terra illa siue sit insta
bilis siue nõ. ⁊ numidicus ca cũ idẽ
Numillus li di. i. puus numus
Numisma atꝫ. n. t. idẽ q⁹ num⁹ ⁊ nũisma. i. nũi
cussura figura imago q̃ ĩ numis fit. Idẽ ⁊ de
nari⁹ dr. vñ dr nũisma q̃i nũi imago. vñ Ma.
xij. Ondite mihi nũisma cẽsus. at illi ⁊c.
Numosus sa sũ. i. numis plen⁹. iñ h nõsitas
Numulari⁹ rij. i. monetari⁹ mẽsarius tatꝫ
cãpsor negociator. vñ Math. xxv. Oportuit
ẽ te ꝯmittere pecunias meas numulariis
Numul⁹ li ⁊ numull⁹ li ãbo di. i. pu⁹ numus
Num⁹ mi. i. denarius. ⁊ dr q̃si nom⁹ a noĩe q⁊
noĩak. vl' q⁊ noib⁹ ꝑncipũ numi effigiãt. q⁹ ꝯ
q̃dã dicũt q⁹ a numa põpilio. vel a nũero dica
tur. nõ ꝓcedit cũ num⁹ ꝑmã lõgã hẽat. ⁊ numa
vl' nũer⁹ ꝑmã breuẽ. aliꝫ necessa⁹ eẽt q⁹ numus
p duplex m scriberet. qđ tñ antiquruz auctati et
vsui repugnat. vñ Juuenal'. Crescit amor nu/
mi q̃ntũ pecunias crescit. Item Ora. in epi. Et
bñ numatũ ⁊corat suadela venusq̃. Jtẽ Cato
Dines hz numũ ꝛz num⁹ nõ hz ipz. Et oli nu
mus dicebat argyr⁹. q⁊ fiebãt numi p⁹ de argẽ
to qđ grece agyros dr. Et tria req̃runt ĩ nomo
. s. metallũ figura ⁊ põd⁹. ⁊ si aliqđ istor ⁊fue
Nuncius cij. m. g. ⁊ h rit nunc⁹ non erit
nũcia cie q̃ vel q̃ nũciat. ⁊ h nũciũ cij qđ nun/
ciak. ꝯfidik tñ hec ꝓꝓrietas. Jñ nũciolus li ⁊
hec nũciola le. ⁊ h nũciolũ li di. ⁊ cor. o
Nũdine arũ plu. nu. ĩ singl'i autẽ raro ĩuenik.
⁊ fũr nũdine mercãtiũ public⁹ ꝯuent⁹ ad mer/
Nũãs ꝯpik ex ces emẽdas vel vẽdẽdas
nũ ⁊ ãs. ⁊ mutak m ĩ n seq̃nte q. cũ q̃ aũt nũq̃
Nuper⁹ a ũ dicebãt ãtiq̃. i. no cõpoik nu
uus nouicꝫ a nup adũ. ꝛz nuper⁹ dr q̃li nup ve
niens. ꝛz nouicꝫ q̃si ad noua parat⁹. vñ Plau.
Postulasti hoiez nupex atq̃ nouicũ. iñ nupe
Nuptie arꝫ. viri adũ. ⁊ hec nupcias tatꝫ
⁊ mulierꝫ legitia ꝯiũct⁹ idiuiduã vite ꝯsuetu/
dinẽ ꝯtinẽs. ⁊ dicũk a nubo is eo q⁹ nubẽtum
capita ĩ solẽni bñdictiõe velabãk ⁊ q̃si nubẽ eo
opiebank. Jñ he nuptiole arũ. i. que nuptie. et
Nuptie sedẽ dicũk h ⁊ hec nuptial' ⁊ h le
ões q̃ seq̃nk pmas. ꝛz sint ptie q̃rte vl' q̃nte ⁊c.
vt si aliqs nubit p⁹ pmas nuptias. L. e. ti. si qs
Nuptoriũ rij. vel nuptatoriũ rij do §. tale
mus vl' loc⁹ vbi fiũt nuptie. vel vbi nubãt.
Nupt⁹ ti. i. marit⁹. ⁊ hec nupta te. i. vxor. ⁊ di
cunk a nubo bis. i. tego. eo q⁹ vult⁹ suos nubãt
vel velẽt. i. tegant. Jñ nuptus ta tũ

Nurus us.ui.f.g.ē vroꝛ filij sic dicta a nouꝰ
na.uū.qꝛ nouella ꝛ iuuēcula ē.vñ ꝛ p iuuen/
cula sepe pōit.ꝛ coꝛ.nu. Vñ. Ac vroꝛ nati dꝛ
ē nurus. Et ꝓpoit cū p.et dꝛ pnurus.rus.i.
vroꝛ filij filij.i.nepotꝭ ꝛ dꝛ pnurꝰ qi ppe nuꝛ.
Nus.i.sensus. Jn cōponit anꝰ qi sine nus i.
sine sensu.idē qđ vetula.
Nutabūdus da.dū.i.dubius ꝛ incertus.nu/
tanti sil'is.et dꝛ a nuto as.
Nutio onis f.g.i consensio ꝓmissio
Nutricius cia.ciū.q̄ nutrit vl' nutrit̄ur.et dꝛ a
nutrio tris. Et ꝯ nutritius cū.q̄ nutrit vl' nu
trit. Et hec nutricia cie.in eodē sensu.
Nutricula le.dimi.i.pua nutrix
Nutritoꝛ oꝛꝭ.m.g. dꝛ q̄i nutu eruditoꝛ.ꝛ pd.
pt.tā i ntō q̄z i gtō.ꝭ ꝓmā ꝯ cōez i versu. Jñ
nutrix cis.f.g.dꝛ cā euphonie. Deberet ei dici
ꝑ formatōnē hec nutritꝛ cꝭ.ꝭ cā euphoie sine
alternitat̄ mediā syllabā ꝯcidit ꝛ pdu.pt.gti.
Nutritozius a.ū.q̄ nutrit vel nutritur
Nutus us.ui.i.volūtas cōsensus vel gestus.
vel signū et ppie oculoꝝ.
Nux nucꝭ f.g.ablto nuce e.i ū.fit nucuꝫ gtūs
plis.et dꝛ a noceo ces. eo qꝛ vmbra l' stillicidi
um foliorꝝ e' ꝓmis arboꝛibus noceat. Hāc
alio noie uglāt̄ vocāt.q̄i iouis glandē. Fuit
ei hec arboꝛ ꝑm poetas ꝓsecrata Jouī.ꝛ dicūt
nuces generaliter oīa poma tecta coꝛio duꝛio
re.vt pince.nuces.castanee.auellane.glandes.
amygdali.hinc ꝛ nuclei dicti sunt.qꝛ sūt duro
coꝛio nupti.i.tecti. Et ꝯtra oīa poma exteri
mollia.i.molle coꝛticē hñtia dicūtur ppe po/
ma vel mala.ꝭ cū adiectōne terraꝝ in q̄bꝰ an
tea nata sūt.vt plica.punica.maciana.cidonia
ꝛc.ꝛ coꝛ ꝓmā nux in gtō. Vñ Auroza. Arida
virga nuces integra virgo ꝛcum.

D ante B

O Nomē est littere.ꝛ ē g.neu. inde
di. Et vt di. Prisciā. o pla sigt.
vñ. O stupet o dubitat.vocat i
dignat̄ adoptat. Clamitat.conq̄
ritur velut exēplis repitur. vl' sic
O dolet o clamitat.vocitat mirat ꝛ optat
O tedignatur se noīat vt ꝓhibetur.
Obab interpretatur spes.
Obba be.genus est calicis.
Obductus cta.ctū.i.secretus vel obuelatus
vel optꝰ.ꝛ dꝛ ab obduco cis. Vñ ꝛ cicatrix dꝛ
obducta.qñ ex optiōe labioꝝ vulneris sibi ad
hērētium apparet caro integra. Sil'r cicatrix
parietis obducta dꝛ qñ scissura vel rimule ope
riūtur. Jñ hec obductō onis.i. obducta actio
optio.ꝛletio.obuelatō. Et obductꝰ us.in ea/
dē sigtōe. Obductō etiā dꝛ mors.qꝛ i morte
palpebre obducūtur.i.cōtra se ducūt̄ in clau/
siōe oculoꝝ.et sil'iter labia in clausiōe oris
Obeditio onis f.t.i.obediētia. Vñ Rhema.
vi. Sine obeditiōis ad iustitiā.
Obelus li.pt.pdu.dꝛ q̄dā virgula iacens sic
facta q̄ apponit̄ in ꝓbis vel snīs supflue
iteratis.vel i his locis vbi lectō aliq̄ fallacia
vel falsitate notata est.vt q̄i sagitta iugulet su
pflua et falsa confodiet.
Obelos eni sagitta dꝛ. Asteriscꝰ ē alia vir gla
sic facta et ponit̄ in his ꝛ quibus dubitat̄
an tolli ꝛ dēāt vel apponi.
Oberatus ta.tū.i.ere cōductꝰ Vñ in vita bti
Martini Oberatos hꝫ meos scriptoꝛes.
Obesus sa.sū.pt.pd.i.piguis.imo plusq̄ pin
guis.ppe q̄dē obesus piguis ꝛ rotūdꝰ vndiq̄z
q̄i circūq̄q̄z ecēt esus. Et ē obesꝰ forīcet̄ Crassus
intrisecꝰ Vñ Gene.xli. Obesis carnibus.
Obex bicis.m.t.i. obstaculum qđ obijcitur.
Jnuenit̄ etiam in f.g.apud autoꝛes.
Obitus tus.i.moꝛs.trāsitꝰ.et dꝛ ab obeo is.
Et dꝛt a morte qꝛ obitus ptinet ad bonos ho
mines.moꝛs tūis ꝛ malꝝ.ꝛ etiā trāsitꝰ conuenit.
Oblatiūcula le.di.pua oblatio.
Obligatio ē iurꝭ vinculū q̄ necessitate astrīgi/
mur mutuo ꝓtrahētes.vt Justi.de obli.i ꝓn.
Et ē duplex.ꝭ.ciuil'ꝛ ꝓtoria. Ciuil' qui aut le/
gibus cōstituta.aut certo iure ciuili ꝓbata
c. Sꝫ ꝓtoria ē quā ꝓtoꝛ ex sua iurisdictiōe cō
stituit.q̄ etiā oneraria vocat̄
Oblitus ta.tū.ē ꝑticipiū ꝛ obliuiscoꝛ.ceris
et tūc pd.pt. Jtē ē ꝑticipiū ꝛ oblinoꝛ neris.
et tūc coꝛ.pt. Vñ. Immēoꝛ oblitus manet ob
litus arꝫ limitus. Vel ꝑm Grecis. Immemoꝛ
oblitus notat oblitꝰ immaculatꝰ. Hinc obli
uiscoꝛ ē illiꝰ oblitio caput.
Oblōgus a.ū.dꝛ ab obꝛ longus. Et illō dꝛ
oblongū qđ in medio dilatat̄.ꝭ i capitibꝰ re
strīgitur.vt nauis et ouum.
Obnixus xa.xū.i. ꝫ conatꝰ l' subiectꝰ hūilis.
Obnoxiꝰ xia.xiū.i.subditꝰ.et dꝛ ab obꝛ noxiꝰ
Vel obnoxiꝰ dꝛ ab obꝛ noxa. Proꝛe q̄dē ob
noxiꝰ alicui dꝛ q̄ ppī noxā.i. culpā l' ꝓpter of
fensam aliquā illi ē suppositꝰ.ꝛbitꝰ l' obligatꝰ
et ponit̄ur ꝑ subiecto l' suppposito q̄cūq̄z mō.
Obulus li.pt.coꝛ i.dimidius scrupulus qui
pensat siliq̄s tres hñs ceratas duos chalcos
quatuoꝛ.et fiebat olim ex ere adinstar sagitte
Vñ etiā a grecis nomē hꝫ. Dī eni ab obelus
qđ est sagitta Obolꝰ etiā dꝛ medalia siue me/
Obrizū rizi.i.aurꝫ dcm dictas ꝛnarij

sic q2 obradiet splēdore. Est ei colozis opti/
mi qđ hebzei offon. greci chiron vocāt. Vl' ob
rizū đz q̄si obzude aurū z ē ery. Et pd' pr. posi/
tione q2. z. est duplex consonans.

Obscen⁹na nū. đz ab ob z cenū Vl' ab ob et
cena q̄i ꝓtra cenā Nā obscina sūt cene ꝓtrariaz
inspoīs. Nā vt dic' Prisciaⁿ i ij. maio. Ob
q̄q; ē q̄n assūit. s. cū ꝓpoīc cū dictōe icipiēte a
c. vt obscur⁹ obscen⁹ Vl' obscen⁹ pōr ꝓponi ab
obs z canēdo Un dicit Prisc. in. ix. li. Inue/
nīc obs a quo ꝓpoīc obscen⁹ Obscen⁹ enī ꝑpe
đz re voce. Vlor ei obscena đz. i. dura z turpis
licz re alia re imūda z turpi dicatur.

Obscur⁹. ra. rū. pe. p. p. đz ab ob z cura z ini/
ponīc. s. z ē ꝑpe obcur⁹ q̄ ē obs curā. i. cōtra cu
ra hoim. i. re quo nō curāt hoies. Itē obscuz
i. obuelatū tectū tēbzosū Itē obscura dicebāt
sacrificia q̄ re nocte fiebāt p ꝟpine vl' alij in lo
co obscuro. Jn̄ obscure aduer. z hec obscuritas
atis. Obses idis. cō. t. i. vas vadis z cor. pe. gti. et
đz ab obsideoes. z dicūt ꝑpe obsides q̄ ab ob
sessis dāt. l' q̄ dari solēt. z cū honoze custodiri
Obsoniū nij. n. s. i. pu⁹ cib⁹. et delicat⁹ q̄ post
cenā ꝯ somnū suiē. Itē q̄libet modic⁹ z delica
t⁹ cib⁹ iter alios. sumpt⁹ đz obsoniū qđ vulgo
ꝓpanaticū đz. Jn̄ obsonat⁹ act⁹ obsonādi. vl'
ipsa cena l' obsoniū l' sūpt⁹ q̄ expēdiē i cena siue
Ostetrix tricis. f. t. me. cor. i. feia q̄ obsonio.
sterā tractat. s. q̄ colligit puerū re vētre ꝓcedē
tē. z đz ab ob z stera. l' ab obsto as. q2 obstat p
Obstinat⁹ a. ū. i. i malo indurat⁹ turiēti.
offirmatus l' intētus Jnueniē etiā obstinatus
i bona pte. i. i bono ꝓposito firm⁹ z stabil'. Un
Ruth p. Videns q̄ obstinato eēt aio.

Obstipus a. ū. i. inclinat⁹. z đz ab ob z stipus
q2 q̄ petit stipē z accipit. caput iclinat. vl' ꝓpo
nīc ab ob z stipes. q̄i ꝯ stipē inclinatus.

Obstrīgill⁹ li. m. g qđā gen⁹ calciamēti. z đz
ab obstrīgo et is. z st obstrīgilli q̄ p plātas cō
suti sūt. z ex supiozi pte corrigia ꝯhūc et strīgā
tur. vñ z noiant. Obstruct⁹ a. ū. i. pclus⁹ op
Obstrusus a. ū. i. iclusus abscōdit⁹ pilat⁹
Obrētus us. ni: i. impetratio. acquisitio
Obrectatō is. i. detractō. īuidia. liuoz emlatō
Obtusus a. ū. i. stolidus hebes stultus.
Obtutus tus. i. intuitus visus aspectus faci
es īmobilis, itētio oculoz.

D ante L

Occa ce. qđā instrm ad terrā scindēdā sicut
Occator oris. i. insitor arboz l' sub rastrū
rūcinator. sator. vel actor arator. Nos omes
agricole pagani deos habuerūt
Occasio onis. f. t. i. facultas. copia ptās. ꝯdi/
tō tps loc⁹ casus fortūa. et etiā ponīc p cā.
Occas⁹ us. ui. i. occidēs. ab occidēte ibi sole
vñ pphā. Al sol' ortu vsq; ad occasū. Itē occa
sus đz obitus euersio occisio l' dies supma. et
Oceanus ni. đz ab ocys đz ab occido. is.
. i. velox. q2 velox ē. l' oceanus đz a celo vt ꝛn
uatō sumak a media syllaba. q2 oceanū. i. mare
magnā sil'itudinē hz cū celo i colore. Jn̄ ocea
n⁹ a. ū. z hec oceanides ꝛc. i. fili⁹ l' nepos oceani
Jn̄ h̄ oceanis idis. filia l' neptis oceani. fz Hu
l' fm Pap. Oceanū greci z lati ī noiant. q2 i
circuli mō ambiat orbē. siue a celeritate q̄ ocy
us currat z cor pe. vñ theodo. Sol petit occe/
nū frig⁹ succedit opacū. Et nota q̄ oia maria
cōtinuāt ad oceanū. et fm descptionē factā ꝑ
Julio cesare mar iameditrranea toto orbe ha
bitabili sūt xxx. Occidēs tis. m t. vbi sol occi
dit. Jn̄ h̄ z hec occidēta l' et h̄ le. res occidēs
l' ptinēs ad occidētē fm Hu. Pa. vo di. Occi
dēs dic⁹ q2 diē facit occidere Abscōdit ei lu
mē mundoz tenebras supinduc. Occiput
tis postēioz ps capitis. vñ grecis. Sinciput an
terioz ps capitis đz eē Occipit ac ptē dsigāt po
sterioz ē. Jn̄ h̄ occipitiū tij. idē qđ occiput
Occult⁹ a. ū. i. absconsus. tect⁹ clausus. z pd
ꝑmā positiōe. vñ Ouati. i ꝑma epi. Occultuz
visus decurrit pisis ad hamū Occupatō est
color rhetoricus z fit q̄n dici⁹ nos pterire. aut
nescire aut nolle dicere hec q̄ marie dici⁹ h̄ mō
q̄d referā quātus tua sit mac'ata iuuētus flagi
tijs Et grecis. di. Occupat hic color cū q̄d trā
sire pabat. nec trāsit. Prętēo sedes patria fur
ta rapias Tedia forte darē si verba ista referrē
Ocell⁹ li. di. i. pu⁹ oculus. et cor ꝑ. vñ Auro.
Spōsa colūbinis sine felle potīc ocell'. Ocy
ma. e. đz vehiculū velox. et đz ab ocys. et p cy.
Ocys grece đz velox latine. z ꝓpāc ocyor sim⁹.
Et nota q̄ vt di. Hu. antiq̄ dicebāt oc⁹ a. ū. i.
velox ab ocys greco Et iū ocyor ssim⁹. sz ocus
mō nō ē i vsu īō ocys grecū subit loco positi.
et đz ocys or. si⁹. Jn̄ ocy⁹ sime aduer. Octa
bulū li. qđā pōd⁹ ē hūs dragmas. xvi. scru/
pulos xlv. Ociū cij. n. s. i. q̄es securitas. sed
ociū corpis ē q̄es aī. Jn̄ ociosus a. ū. i. q̄tus
secur⁹. ocō vacās. oceo plen⁹ nil opans inutil'
Un verbū đz ociosū qđ sine vtilitate z cā p/
ferē. iū ociositas tatis. Itē ociū philozophicuz
ē studiū q2 pḥs ociāt q̄n studet. sz ociū vulga
re q̄n vacāt ab ope seruili. Et nota q̄ triplex ē
ociū. s. restitutoziū qđ ē ribaldoz q̄ apđ athe
nas suspēdebāt. et re h̄ đr q̄ ociositas z volup
tas arma sūt hostis antiq̄ ad miseras aias capi
endas. re renū. nisi cū pđē. §. vez si ꝑpter Se
cūdū ē restitutoziū q̄n q̄s cessauit a labore et
iterū accedit ad opus. Tertiū retributoziuꝫ
qđ datur emeritis z senibus. Jndē ociolū li.

id ẽ paruũ ociũ. Itẽ ociabũdus da.dũ.i.ociosus.vel similis ocianti.et ꝓducit o ante c.

Ocrea ocree.dr a crus. Et sunt ocree tibialia calciamẽta q̃ suras tegũt.sic dẽ qr crura tegãt Jñ ocreat⁹ ta.tũ.q̃ ocreas hz.t sunt ocree.siue Octau⁹ a.ũ.dr ab) æ ferro siue æ corio sint. octo Jñ hec octaua ue.i.octau⁹ dies alic⁹ festi tatẽ.et octen⁹ a.ũ.t octonari⁹ ria.riũ.t ẽ octo Octigẽti te.ta.i.octies cẽtũ.t dr) nari⁹ riũ. ab octo t cẽtũ et mutatur c.in g.añcedẽte n.

Octo nomen numerale indeclinabile.

Octoginta ois g.nũeri plis.i.octies æcem

Octuber.octubs.q̃dã mensis ab octo t imber dẽs. Est ei octau⁹ a martio q̃ est ꝓncipiũ anni Jñ hic t hec octobrẽ.t ẽ bre.t vt dicũt q̃dam dr scribi p o.i scda syllaba.qr ꝓponit ab octo Alij dicũt q⁹ dr scribi p u.qr mutat o i u in cõ

Octussis sis.m.g.i.octo) positõe cã euphoie asses vel pciũ octo assiũ. Vñ orati⁹ in sermo. Quãto eteni puo.q̃ti ergo octussib⁹ heu.

Oculat⁹ta.tã.t occulosus sa.suz.t ocule⁹a.ũ in eodẽ sensu.s.plen⁹ ocul'. et ꝓpat oculosus st or.sim⁹ Itẽ inuenit oculissim⁹ma.mũ.q̃ plen⁹ est ocul' vl' qd̃ frequẽt inspicit ab ocul'sic dicũt q̃dã. Ostiũ amice tue oculissimũ ẽ.eo q⁹ oculi tui sp aspiciũt i illd̃.vñ Plaut⁹. Hic primũ illd̃ ostiũ oculissimũ salue. Itẽ ocl'at⁹ inuenit i alio sensu.s.maifest⁹.apt⁹ acut⁹ vt Fides ocl'ata.i.mãifesta t apta.s.q̃ ocul' hẽt ¶ Oculꝰ li. m.g. videt dici ab occ'o lis.qd̃ ẽ absco̅do.vñ dr Jsido.xi.etymo. Oculi dicti st̃ qr eos cili/or tegmia occultãt.ne q̃ incidẽt̃ iurie offensione ledãt siue qr occultũ lumẽ hñt.i.secretũ vl' int⁹ repositũ. Hi inter oẽs sensus vicinores aie exstũt. Jn ocul'.n.oẽ mẽt̃ iudiciũ est l'aĩ perturbatio. vel hilaritas i ocul' apparz.t cor.p/mã. et ab eo æruata. Vñ ouidi⁹ epi. Jnuitis oculis hec mea ꝛba leges.

Oda grece latine dr laus t oda dr cãt⁹ t oda finis. Et odos via. Hic q̃dã lib odarij intitulat lib odar.i.cãtuñ.l' laudũ.qr ibi landare i tẽdit Et q̃libz ei⁹ distictio dr oda q̃si laus vl' Odenta dicatur æns. /cantus

Odeporic⁹ ca.cũ.i.itinerari⁹ l' viatoriu⁹.ſz ode

Odibilis lis.ꝛ.t.) porij dr laus.cãtilena et ẽ le.i.odio hit⁹ vel habilis. ¶ Odiũ dij.i. inueterata inimicicia æ vltõe cogitãs. Jñ odio sus sa.sum.i.odio plen⁹ odio hitus.t q̃libz dr sic odio hñs. Et i eodẽ sensu odiosic⁹ca.cũ.

Odiolũ li.dimi.i.puũ odium.

Odolla le.quidam locus est.

Odor vel odos.m.g.dr ab aere.qr tractu aer̃ sentit.t dr odor ꝓpe æ bono. Jñ odor⁹ ra.rũ. .i.odore plen⁹.s.qd̃ ex se mittit odorẽ. vt flos. thus.pomũ. Jñ odore aduer. Et ꝓponit odor odorifer ra.rũ.qd̃ odorẽ fert Et odoriseqn⁹ q̃ quñ.pe.cor.q̃ odorẽ seq̃t vt cais.t lz hec noia odor odorifer odoratũ t odorisequ⁹ ita di/stiguãt.vt odor dicat qd̃ ex se emittit odorẽ. vt flos. Idẽ t odorifer.odoratũ qd̃ odore receptũ ẽ. vl' qd̃ odorẽ pcipit.l' odorẽ aliũde accipit. Et odorisequũ qd̃ odorẽ seq̃t vt cais.cõ fundũtur tñ hec vocabula apd̃ autores.t sepe p seiuicẽ posita iueniũt Et nota q⁹ sunt q̃tuor noia q̃ faciũt ntiñ in or l'in os. Vñ Bis duo sũt or t os casus retinẽtia rẽs Arbor odorq; labor his sociat honor. ¶ Odorabil'lis.t ẽ le.qd̃ aptũ ẽ ad odorãdũ. ¶ Odorcul⁹ li.di. .i.pu⁹ odor. ¶ Odoria rie.dea q̃ odorib⁹ putabat̃ pesse.t p ipo odore iuenit. vñ Plaut⁹ in amphitriõe.odoria afficit plures filios

Oestꝛ ri.n.g.qd̃ã gen⁹ muscar̃.s.asil⁹ l' caban⁹. Et dr grece a sono.quẽ fac̃.t ita oestꝛ nom̃ grecũ ẽ t ficticiũ.oestꝛ ponitur q̃ñqz p sapia vl' spũ poetico.qr sic̃ oestꝛ aialia mouet t pũgit. ita t spũs poetã. vñ Stati⁹ thebaidos. Tẽp⁹ erit cũ laurigero tua fortior oestro facta canaz

Offella le.dimi.æ offa.i.pua offa t subtrahit̃ ab offella vnũ f q̃ñqz i metro.vt possit prĩa breuiari.sicut dr Hug⁹ t sic videtur velle Hugs. q⁹ offula ætrat scribi p gẽinũ f.lz vnũ aliqñ sbtrahatur cã metri. Itẽ dr Pap. Offa geiat f.facit tñ dimi.nõ geiata f.ofella. qr in diminutione ml'ta mutãtur.vñ q̃dã. Hec ẽ excepta quã gusto libẽter ofella. ¶ Offa fe.frustũ pais hit mectati.t dr ab ob t fãs q̃i obfans.i.ꝯ fãtẽ eo q⁹ noceat fãti.qr os.iplet.vñ Daniel'.xiij. Ofa picz.vñ. Offa nocet fanti sz pdest esurienti.

Jñ hic offari⁹ rij.i.coqu⁹.t offati.i.pticl'atim Et offat⁹ ta.tũ.i.pticulat⁹ ꝓminut⁹. Et vt dicũt dza ẽ int̃ offã t vipã.vipa.n.ppe fit i vino vñ vipa dr q̃i pais in vino.offa in alijs liq̃rĩ

Offendix cis.m.g.i.nodus t ppe q̃ re) bus stringitur t remittitur vel q̃ liber agatur

Offensa se.i.culpa forefactũ ¶ Offẽsaculũ li. i.scãdalũ.vel ira l'ipedimẽtũ et dr ab offẽso sas

Offẽdiculũ li.i.culpa.vl'id ad qd̃ pdẽ offendimus vel ober vel ipedimẽtũ ¶ Offẽsio onis f.g.i.culpa forefactñ ¶ Offẽsiũcula le.dimi.i. parua offensio. ¶ Offensus sa.sũ.i.lesus l'cõmotus ad irã ¶ Offerẽda de.i.antiphõa que canitur cũ oblatõ dr celebrari et dr ab offero fers. Itẽ offerẽd⁹ da.dũ.i.dign⁹ offerri ¶ Offertoriũ rij.i.oblatõ q̃i pfectũ.qr p⁹ loco fit oblatõ t postea sacrificiũ et offertoriũ dr loc⁹ vbi ꝛpoñt̃ l' vbi fiũt oblatõs dr ab ob t fertũ q⁹ ẽ

oblatio quedã. Uel ꝑt ꝛriuari ab offero.
Officina ne.f.p.ꝺr loc⁹ vbi fiũt officia ⁊ ꝓdu.
ci. Uel officina eſt q̃i tuguriũ. vel tegmẽ q̃n vi
delicꝫ pale.i.ſtramia ponũt ſuꝑ arbores vt pa
ſtores ſubt⁹ exiſtẽtes ab imbrib⁹ ꝓtegantur
Officiũ cij.ꝺr multꝫ modis. ꝓmo miſteriũ. ſe
cũdo obſequm. tcio act⁹ ꝓſone cozrigẽtis. xxi.q
i. monach⁹. q̃rto plebania. ꝛc ſta. mõachꝫ. qñ ꝛci
Itẽ aliq̃n ſumit ꝑ dignitate vl' ꝓſonatu. ꝛc ꝑ
ben. ad hec ꝛc cle. nõ reſt. qz ꝛc ꝓceſ. ꝓbr. c. ij. ℣. i.
Aliq̃n ꝑ litigio. xxi. q. i. ꝛc pñtiũ. i fi. vbi litigã
tes dicũt officiũ exercere. Itẽ is cui ꝓmiſſa eſt
diſpẽſatio hꝫ officiũ. Itẽ is q̃ hꝫ ptãtẽ ſcl'arem
⁊ tabellionatũ. Itẽ ꝺr ꝓpoſitura. ſꝫ ꝓprie ẽ ali
ud a dignitate ⁊ ꝓſonatu. ⁊ ꝺr ſimplex officiũ.
qñ q̃s hꝫ admiſtratõez aliq̃ꝫ rez̃ ſine aliq̃ ꝑ
rogatia i choro l' capitulo vltra alios ſui ordi
nis rõe hmõi officij ⁊ ſic hꝫ on⁹ annexũ ſine ho
nore vl' ꝓrogatia honorꝫ. vt ſyndici. ꝓcurato
res. gaſtaldi. i. q. iij. ſaluator. ℣. in noie. Itẽ vi
cedñs q̃ hꝫ epatũ diſponere ꝺr hñc officiũ. ꝛc.
diſ. ℣. officiũ. i. q. i. ſi q̃s epꝰ. i. rñſo. Itẽ officiũ
ꝑm cardiale ẽ ptãs exiſtẽs i iudice exercẽdi oĩa
ea q̃ ptinẽt ad ei⁹ iuriſdictõez ⁊ capit hic iuriſ
dictio generaliꝫ vt icludat oĩa ptinẽtia ad mer̃
et mixtũ ipiũ. Itẽ officiũ ꝓpe ꝺr qꝺ hõ ꝺꝫ ho
mi ex natura. vt in. c. cũ in officijs. ꝛc teſta.
Officiũ iudicꝫ ꝑm Hoff. eſt ptãs iudicꝫ a iure
aſſũpta. Et hꝫ locũ tã in his q̃ añ iudiciũ fiũt
q̃ꝫ i his q̃ in iudicio occurrũt facienda. Et iplo
rat loco ꝓncipal' actõis cũ alia ordiaria actio
ꝛcficit. vt i. c. fi. ꝛc offi. iuꝺ. ⁊ ẽ duplex. ſ. nobile
⁊ mercẽnariũ. nobile iõ appellat qz a ſcipo int
ponit. nec iure actõis ſeu obligatõis. vtputa ſi
minor ꝑtit ſe reſtitui in integꝝ hoc nõ ꝓꝑtit
iure obligatõis qz iudex ñ fuit obligat⁹. nec iu
re actõis ſꝫ iudicꝫ officiũ miſericordie implo
ret ⁊ẽ Mercẽnariũ iudicꝫ officiũ ẽ ſeu ſic appel
lat qz ꝛcfuit actõi intẽtate. Puta ꝓto a te vi
giti actõe mutui. iudicꝫ officiũ ꝛcfuit mihi hac
actõe. qz ꝓdẽnat te vt reſtituas mihi viginti.
Officioſus ſa. ſum. i. ſedul⁹ officio intẽt⁹. Jñ
hec officioſitas tatis. Itẽ officioſa dicũt q̃ ꝓti
nẽt pietatẽ q̃ nulli obſũt ⁊ alicui pſũt. ſic a cõ
trario teſtm ꝺr inofficioſũ qꝺ ẽ ꝺ officiũ picta
tis. di. ix. ſi ad ſcripturas. in glo. i.
Offula le. dimi. i. pua offa.
Ophimach⁹ chi. ꝛc. coz. eſt qꝺꝺã aial q̃ꝺ pu
gnat ꝓtra ſerpentẽ. ꝛc q̃ hꝫ Leuitꝫ. xi. Et ꝺr ab
ophis qꝺ eſt ꝑpens ⁊ machia qꝺ eſt pugna
Ophiophagite ꝑs ethiopũ dicta q⁹ ꝑtes cõ
edat. Ophis em̃ grece ꝑpẽs phagin comedere
ꝑm Pap. et ꝓdu. gi.
Ophis vl' ophi grece latine ꝺr ſerpens.
Ophite q̃ꝺã heretici a colubro noiati dicẽtes
ipꝫ colubꝝ i paꝺiſũ iꝺuriſſe ꝑtatꝫ ꝛgnitionẽ
Ophites. tis q̃ꝺã pu⁹ ꝑpẽs m'tas ⁊ puasha
bẽs maculas Et vt dicũt ſtellio ẽ. vñ Lucã⁹
Quã puis pict⁹ macul' theban⁹ ophites Uñ
⁊ q̃ꝺã lapꝫ ꝑpentũ macul' ſil'is ꝺẽs ẽ ophites.
Ophiuc⁹ ci. i. ꝑpẽtin⁹ ⁊ ꝺr ab ophi qꝺ ẽ ꝑpẽs
ſic ꝺẽs ẽ eſculapi⁹ q̃ in ſpẽ ꝑpẽtꝫ colebat apud
romanos ⁊ cinct⁹ ꝑpẽte trãllat⁹ fuit i celũ vñ
ꝺr ozphiuc⁹ q̃i ꝑpẽtꝫ cuſtos l' ophiuc⁹ ꝺr q̃i
ſerpẽs loquẽs. Legit em̃ in fabul' poetaꝝ q⁹ q̃
dam ſerpẽs locutus ẽ cũ Oꝛe vxore Satni ⁊
eã docuit vſuꝫ ſciandi. Et p hũc volũt q̃ꝺã in
telligere ſerpentẽ q̃ Euã ꝛcepit qz poſtq̃ ꝓcca
uit ſine agricultura viuere non potuit.
Ozphix grece latine dicitur aurũ
Ofmi interꝓtatur diſcalciatus. Fuit em̃ filius
Heli electus in miniſteriũ ſacerdotij c⁹ amiſ
ſionem ſuo exꝓſſit vocabulo.

O añ G vel L

Og. interꝓtat ꝓclusio rex baſan fuit.
Ogdo dicũt greci octo Jñ hec ogdoas ogdoa
dis. i. octo vel octonari⁹ ⁊ apud nos hi ⁊ he. ⁊
hec octo indecli. ⁊ poſitis ꝑ gd.
Olax. acꝫ. oĩs. g. i. olid⁹ q̃ aſſidue olet. ⁊ ꝓpat
olax cioz. ſim⁹ Jñ olacit cius ſime adũ: et hec
olacitas tatis. Olda interꝓtat diſtictõ ſiue
diuerticulũ. Olea lee. ꝺr fruct⁹ oliue. vl' ipa
arbor oliue. Ul' ꝑm yſido. Olea ipa arbor eſt.
fruct⁹ oliua ſuccus oleũ. Oleagin⁹ na. nũ. i
ꝛc olea exñs vl' ad oleã ptinens et cor. gi.
Olearũ. rij. i. vas vbi oleũ reponitur
Oleaſter ſtri. m. g. i. ſilueſtris oliua vl' olea. et
vt ꝺr Jſido. Oleaſter ꝺr. qz ſit foliꝰ oliue ſi
milis. ſꝫ latioꝝib⁹ arbor ĩculta ⁊ ſilueſtꝫ ama
ra atq̃ infructuoſa cui inſtus olueram⁹. vim
mutat radicis ⁊ vertit in ꝓpriã qualitatẽ.
Oleomella. le. q̃ꝺã arbor ⁊ ꝺr ab olea ⁊ mel. co
q⁹ ex eius trũco oleũ ꝛcfluat increaſſitudie mell'
ſapore ſuauꝫ Olerin⁹. na. nũ. ꝓ. p. i. ol⁹ vl' ꝛc
olere exñs. Oleũ. ti. i. feroz vl' loc⁹ vbi freq̃ẽt migit q̃ ġuit feret. ⁊ ꝺr ab oleo les. Poit
etiã ꝑ q̃libꝫ re fetida. Inuenit eũ olet⁹ ta. tũ. i.
fetid⁹. Et ꝓponit exolet⁹ ta. tũ Oleũ vl' oli
uũ hꝫ Hug. ꝑ eodẽ accipit. i. ꝑ liq̃re oliue Et
vt dicũt. Oleũ si q̃s iter aq̃s merſ⁹. et ore emi
ſerit clariora facit ea que pfũdi tegũt occulto.
Nã ei⁹ natura hꝫ vt cibos ꝓdiat ſibi fomẽtũ ꝑ
beat. ⁊ laſſuꝫ lõgo itinere coꝛp⁹ dũ eo vnctuꝫ
fuerit ꝑſtie ſanitati reſtituat. Olfatoriũ ry
ꝺr ab olfacio cis. Jñ hꝫ olfatoriolum li. dimi.

vas vnguētariū muliebre i q̄ odora aīta gestāt
Olfatus.ta.tū.i.odorat⁹.ta.tū.z dr ab ol fa
cio cis. Et ħ olfatus tus.tui.p.odoratu.
Olidus.da.dū.i.fetid⁹.et dr ab oleo les.
Oliban⁹.pr.cor.i.albū incensum.et cor.pe.
Olympias.adis et hec olympica ce.i eodē sē
su.festū vl' solēnis lud⁹ qđ vl' q̄ fiebat ad ho/
norē Jouis sel' p q̄nquēniū ne si vlteri⁹ ptēde
ret in negligētiā.z obliuionē corrueret vl' si ci/
tra p quinquennium celebrarel'. expēse nimietas.
eos grauaret. In ipsa celebratione lex tal' erat.
q̄ q̄cūq̄ victor existeret ibi in aliq̄ ludo hēret
qđcūq̄ mun⁹ vellet requirere. Vñ inuenitur in
rhetorica. vt q̄cūq̄ tyrannū interficeret olym
picarū pmiū acciperet. Jñ olympic⁹.ca.cū.z oli/
piacus ca.cū.pe.cor.
Olymp⁹.pi.q̄dā mōs macedonie.tāte altitu
dinis.vt in eius cacumīe.nec vētus sentiatur
nec nubes se colligāt.qr excedit istū aerē hūi/
dū in q̄ aues celi volitāt.qđ ab eis pditū ē q̄
solebāt nescio. q̄r sacrificior cā mēorandū mō/
tē ascendē z alīq̄s notas i puluē scribebāt.q̄s
p alio āno integras inueniebāt.qđ fieri ñ possz si
loc⁹ ille vētis aut pluuia patere. Deinde tāta
ē tenuitas illi⁹ aer̄ vt nō suspirare durarent.
Illuc ei ire ñ poterāt.nisi spōgias hūectatas na
rib⁹ applicarēt.vñ crassiore z psuetū spm̄ du
cerēt Hi ergo indicauerūt ec̄ nullā auē in loco
illo aliq̄ vidisse. Et dr ab holon.qđ ē totū et
phos qđ ē lux.q̄si tot⁹ luces qr ē q̄si celū alti/
tudine sua vñ z sepe ponit⁹ p celo. Jñ olymp⁹
pia.piū.z olympic⁹ ca.cū.et hoc olympū.pi.i.
mōs.vl' oppidū. Jñ hec olympica.ce.
Oligopomenō ē sub pauc⁹ ꝓbis multor⁹ ꝓ/
hēsio vt ħ. Urit amor Paridē nuptā rapit.ar
mat atridē.vltro pugnat.fit machina. troya
Olitor.toris.i.or tolan⁹.s.custos. /cremat
oler.z dr ab olus. Olitor etiā dr fimarius q̄
portat fimū.et cor.li.
Oliua.ue.dr ab oleon.qđ greci dicūt oliuaz.
Jñ hec olea lee.z ab istis.ħ oliū l'oleū. oly
ua arbor.olea fructus.oleū vl' oliū liq̄r.bac/
ca fruct⁹. Sz hec ꝓpetas ꝓfūdit sepe Quidaz
dicūt olea vl' oliua arbor Ab oliua dr ħ oli/
uetū ti.z hoc oliuarīū rij.loc⁹ vbi oliue crescūt
Et ħ z hec oliuar̄.z ħ re.ad oliuā ptinēs.z.p
Oliuifer.ra.rū.pr.cor.i.ferēs oliuas. li.oliua
Olla.le.f.p.vas ad coquēdū aptū.z dr a bul
lio.lis.q̄i bolla eo q̄ bulliat in ea.aq̄ igne sup
posito. Vl' dr ab oleo.les.eo q̄ diu fuet imis/
sum odorē. Jñ hic ollarius.rij.q̄ facit ollas.
Olliser.a.ū.q̄ fert ollas vel portat.
Olliula.le.dimi.i.pua olla.

Olor olor⁹.auis quēdā.s.cygn⁹ Vñ oui.epi.
Ad vada menādri ꝓcinit alb⁹ olor. Jñ olori/
nus na.nū. Jtē inuenit hic olor oris.i.fetor.
z tunc deriuatur ab oleo les.
Olus ler⁹.q̄dā herba ortolana.z dr ab alēdo
qr pmū hoies alebāt dolere añq̄z fruges l'car
nes ederēt Ol' et⁹ dr cib⁹ mō fcūs z sūmitas
Olusculū.li.dimi.i.puū olus. herbaz.

O ante R

Omas⁹.si.m.g.i.tripa vl' vētricul⁹.q̄ ptinz a/
lia viscere.z dr ab omē.qr i ipo rex cuēt⁹ ispi
ciebāt.z p.ma. Orati⁹ i epi. Patias cenabāt
omasi. Jtē ali⁹ Noscit p nasū mlier q̄ vendit
Omega dr ab o qđ ē apd grecos no omalus
mē isti⁹ elemēti.o.z mega vl' megalon.qđ est
magnū.q̄ noie vocāt ħ elementū o.cū pducit
Cū vero breuiatur vocāt istud elemētū.z illi⁹
repsentatiuā figurā omicrō q̄si breuis vl'mi/
nor.o. amicros qđ ē breuis siue minor.
Omelia.lie.grece.latine dr fmo.vl' colloq̄z
et dr ab omelein.i.colloq̄.vl' omelia dr ppla/
ris fmo.vl' cāt⁹ ppl'ar⁹.vl' dulc⁹ cāt⁹.i.tract⁹.
Omē.is.i.augurīū vl' auspiciū.z dr ab ore q̄
si orimē.qr fit ore augurū. Jñ ominos⁹ sa.sū.
i.plen⁹ augurio.vl' fortunat⁹. Vñ quītilian⁹.
de causs. Senex ominos⁹ morte filij mei vino
Jñ omiose adū.i.fortūate z cor.pe.gti omen.
Vñ.iij.regū.xx. Qđ acceperūt viri p omine.
Omētū.ti.n.s.mapa vētr̄.s.mēbrana q̄ pti
net maiorē ptē itestior et dr ab omē.qñz di
cūt omēta intestia. Obonū.boni.ppñ no
me.m.g.ē qr q̄litas voc⁹ eēntiā rei ñ mutat.et
inde lz obonū ꝓoat ex duob⁹ rect⁹ ñ rectis
tñ ex vtraq̄ pte recti.lz tm̄ in fine vt obonū
Oimorbia.bie.q̄dā herba sic dcā. Vobo
eo q̄ ml'tz morb⁹ subueiat. Oipotēs.tis.m.g
q̄ oia pt.s.tē. Vere ei tē oipotēs ē.qr pōt q̄c
q̄d vult fieri.l'qr pōt q̄cq̄d posse ē ponē. Ex q̄
pz q̄ tē ñ pt pcāre.mētiri.vici vl' mori.qr p/
dicta z ꝓsil'ia posse ñ ē ponē.lz tefect⁹ z ipo nē.
Jtē oipotēs pt tecliari adiectiē ħ z hec z ħ oi
potēs. Jñ ħ oipotēta. Ois.ꝓ.t.z ħ oc ē nom
distributiū z fac actm̄ pl'alē i es.l'i is vt oēs
vl' ois. Et differt a totū.qr oe ptinz ad multi
tudinē. Totū ad magnitudinē. Oē singl'aria
ptēta sub noie ꝓphēdit cui adiūgit distribuē
do. Sz totū ptes singl'ares ptētas sb noie cui
adiūgit ꝓphēdit.vt tot⁹ hō.i.total'r accept⁹.s.
cū oibus suis ptibus.s.hō et q̄libet ps hois.
Omnitenēs.tis.m.g.i.deus qui oia tenz Jtē
pōt de clinari adiectiue hic et hec z hoc omni
tenens.entis. Jndē hec omnitenentia.

D ante N

On grece dr ens Et hinc etiã xtus dict⁹ ē on quia sup omnia est et in oibus est.

Onager gri.m.g.pe.cor.i.siluestris ꝛ fer⁹ asi/nus ꝛ dr ab onos qđ est asin⁹.ꝛ ager vel agri/os.qđ est ferũ vel agreste.

Onesimus mi.pe.cor.ppriũ nomẽ viri est.

Onesiphorus pe.cor.ppriũ nomẽ viri.

Onias onie.ppriũ nomẽ viri. et acuit penl'.

Onyca.herba aromatica ē ꝑm Pap. Uel vt dicit in historiis. Onyca dr ostreola pua sua ue redolens magnitudine hũani vnguis. Jñ ꝛ onyca.qz onyx grece vngues latie dr. Ostre ola añt est qđã piscis. Jtẽ Alexãder negz dicit Ungula dat nobis qđ ꝛ onyca sigt ꝛ onyx.

Onycin⁹.m.g.pe.cor.gen⁹ ē lapidis.vl' me/talli ꝑm Pap. Et est appositiua ꝯstructio cuz dr.lapis onycin⁹. Põt etiã declinari mobil'r. onycin⁹ na.nũ.possessiuũ x onyx.ꝛ tũc.p. pe.

Onyculus.li.pe.cor.idẽ lapis q ꝛ onyx.

Onyx onycis.qđẽ gẽma appellat dcã sic eoꝙ hẽat in se pmixtũ cãdorẽ in sil'itudinẽ vnguis hũani. Onyca.n.greci vnguẽ dicer. Jñ ꝫ ony cus vl' onycul⁹ ꝑ eodẽ lapide.ꝛ cor.pe.gti cis.

Onocẽtaur⁹.ri.m.s.hõ mixt⁹ asino nata agre stis.ꝛ dr ab onos.qđ ē asin⁹ ꝛ cẽtaur⁹.eo ꝙ su pior ps sit silis ꝫi posterior ꝫo asino.vt dic Onocrocal⁹.li.vl' onocrocalon.qđã. ¶ Pap auius.ꝛ dr ab onos qđ ē asin⁹.eo ꝙ facie gerat asini. Nã sic dr sculpa facies et obducta. Uel onocrocalos grece.latine longũ rostr dr.et est auis silis cygno ꝛ cor.pe. Un in auroza dicit Par onocrocalus cygno sonitũ dat in vndis

Onoma grece.latine dicitur nomen.

Onomatopeia.peie.i.ꝯfirmatõ l' ꝯfictõ nois vt in noie ficticõ.ꝛ dr ab onoma.qđ ē nomẽ ꝛ peio.qđ ē fingo Onomatopeia tñ qñqz ita lar ge sumit ꝙ ec ꝯphẽdit ꝫbi ꝯfirmacõs. Jñ ono matopei⁹a.ũ.ad onomatopeiã ptinẽs. vel pla tũ vl' fictũ ꝑ onomatopeiã ꝑm Hugz. Dona/tus ãt in tractatu x tropis sic dic. Onomato/peion ē nomẽ fictũ a sono vt tinit⁹ erz.clãgorqz tubarr. Beda ꝫo dic Onomatopeion ē nomẽ x sono factũ.vt cymbalũ tinnies clãgor tuba rũ. Et sil'r ꝓpetas aialiũ.vt rugit⁹ leois.bala/t⁹ onis.rudit⁹ asinor.sibil⁹ ꝓpriũ.latrat⁹ canuz ceteroz qz voces ꝯfuse aiantiũ.q ĩ scptur scis se x repiũt vt i Job.xxx. Rugit⁹ leois ꝛ vox lee ne. Et feruẽs ꝛ frendẽs sorbet terrã.

Onos grece.latine dicitur asinus.

Onr.erz.n.t.i.sarcina.põd⁹.ꝛ cor.pe gti. Jnde hoc onuscul⁹.li. Et onustus.sta.stũ.i. sarcina ns. Et onerosus.sa.sum.i. ponderosus.

D ante P

Opacus ca.cũ.pe.pdu.i.obscurus.vel viri/ditate ꝺdensus. Jnde hec opacitas tatis.

Opalia sunt opis dee festa.q ꝛ fautia dr qz fa uet frugibus ꝛ faria ecz vocat.qz tunc puer fa ri ꝑmũ ꝛ loqui incipit cũ eã attingit.

Opella le.f.g.dimi.i.pua opa.vl' domũcula. vbi opes vendunt.vel vbi offi cia agũt i foro

Opa.re.f.g.dr in reb⁹ agẽdis sedulitas vl' stu diũ intẽtio.vl' labor.l'auriliũ. Opẽciũ.pẽcj i.vtilitas.vl' necessitas ꝑm Hug.vl' ꝑm pap.

Opẽciũ ē necessariũ.vtile.vl' magne ope.

Opimen.inis.n.g.i.tegimẽ.ꝛ pdu.ri.

Oposus sa.sũ.i.laboriosꝰ.intẽt⁹.studiosus.ꝛ dr ab opa. Ul' oposus dr ab ope.i.vtil.l' opi/

Opic⁹ ca.cũ.i.corrodẽs ꝛ dr ab bus plen⁹ opico cas. Un Juuenal'. Et dinia opici rode/bant carmia mures. Et hic opici dicũt balbu cietes ꝛ verba qđãmõ diminuẽtes.

Opic⁹ etiã dr ꝙ alteri⁹ lingue gen⁹ corrũpit.

Opifer a.ũ.i.opẽ ferẽs.ꝛ dr ab opis et fero.

Opifex ficz.pe.cor.cõis g.i.opẽ faciẽs.l' ferẽs. ꝛ dr ab opis.ꝛ facio vl' fero. Jtẽ opifex.cz.i.ar tifex.pit⁹.s.op⁹ faciẽs. ¶ Opilio.onis.custos vel pastor ouiũ.ꝛ dr ab oue.q ꝫsi ouilio.ꝛ ẽ idẽ qđ ouilio. Nota ꝫsus dziales x grecis. Man go caballoz sit porcorũqz subulc⁹ Ast asini pa stor agaso.boũqz bubulc⁹ Mulio muloz.du xennoicusqz capraz. Nã cap ē cnos.ouiũqz sit opilio dux. Et ꝑ.o.opilio Un virgili⁹ i bucol' Uenit ꝛ opilio tarde venere bubulci Alexãder ꝫo dr. Dux ē opilio cui nomẽ oulem mistrat.

Opinat⁹ ta.tũ.i.opulẽt⁹.fecũdat ꝛ dr ab opi mo mas. Et ꝓpak opimat⁹ tior.tissim⁹ vñ Ju dith.ix. Ciuitatẽ opimatissimã.i.opulentissi/mã qđã tñ legũt ibi opiatissiaz.i.famosissiaz.

Opimus.ma.mũ.i.opulẽt⁹ diues abũdans pinguis.pfluẽs.fertil'.cãpestr ꝛ pdu.pe. Un ora epi. Jnuid⁹ alteri⁹ marcescit reb⁹ opimis

Opinat⁹.ta.tũ.i.opione pcept⁹.vl' maifestus Et ꝓpak opinat⁹.tior.tissim⁹. Jñ opinate.ti⁹. sime aduer. Opinax.nacz.cõ.g.i.freqnt opia tus.vl' manifestus.sic dicim⁹ ꝓleccatorẽ opina cẽ cẽ.i.maifestũ oib⁹. ¶ Opio onis f.t.i.puta mẽ vl' suspicio.vl' fama.ꝛ ppie dr dubia. Et ē opinio qđã extranea positio vt vl' aresto.i.ij topicoz. Pap. ꝫo dr. Opio rumor.fama. no/mẽ aure pllarz. ¶ Opinos⁹.sa.suz.i.opinilã plen⁹ pcept⁹ vl' pcipiẽs Opipar⁹.a.ũ.i.elegãs vl' abũdãs. Jñ opipare aduer.i.elegãt vl' abũ dant ꝛ cor.pa. Opic.rz l' opiterz.i.impik.qi opi

pater.i. auxiliꝰ. vel illiꝰ ꝛre.ſ.terre. vel opumi
pr̃.ꝛ tũc ꝓpoĩt ab opis ꝛ pr̃. l'opit ꝺr q̃ſi obiẽt
i.puer q̃ nat⁹ ẽ poſt obitũ pr̃is. Jdẽ ꝛ poſthu
mꝰ. Vl' ꝺr opit puer cui auo viuo pr̃ eſt mor
tuꝰ. antequ̾ ille puer naſcereť Et ꝺr opit q̃ſi ob
pr̃.qr auꝰ in loco eſt pr̃is
Opobalſamũ mi.i.iciſio l' caũna l' cozter bal
ſami. l'liq̃r manãs ꝺ ꝓciſiõe cozticȝ balſami p
caũnas Cozter ꝺo illiꝰ ligni pcuſſus ſ̃gul' fer
reis p caũnas erimũ odozis diſtillat guttas
Oportunꝰna nũ.i. vtil' ꝓuen iẽs l' neceſſariꝰ Jñ
oꝑtunitas tatȝ.i. facultas copia vtilitas.
Opos ꝺr inciſio l' caũna l' cozter.
Oppidanꝰna nũ.i. caſtellãꝰ i oppido manẽs
Oppidulũ li.di.i.puũ oppidñ /ꝛ p.da.
Oppidũ di.ꝺr q̃libet cĩtas p̃ rhomã.ꝛ oppi
dũ ꝺr caſtr̃.ꝛ ꝑpe mgm caſtr̃. Et p.ꝑmã. vñ
Luca.i.iuꝫ Eruerẽt nll'i vallarẽt oppida mũi
Oppbriũ briꝫ.n.s.i. vitupiũ. ꝛdec⁹ ꝛriſio.
Jñ ħ oppꝛobꝛiolũ li.dimi.
Ops opis.f.g.ꝛ pl'r he opes opũ. ſz ntũs ſin
gularꝫ ꝛficit ſm vſũ. Et ẽ noꝰ diũſiciniũ .i.
aliud ſt in ſingulari ꝛ aliud in pl'i
Opis opi opẽ ope.i. auxiliũ tutela ſtudiũ. ni
ſus. Sz opes in pl'i.i. diuicie. Jnuenit̃ q̃ñ
qȝ in ſingulari ꝑ diuicijs ꝛ in pl'i ꝑ auxilio Et
hic ħ opis opis. q̃dã ꝛa q̃ putabať opib⁹ pel
ſe.ꝛ cor.o. vñ Quẽit paup opẽ. q̃rit auar⁹ opes
Et nota q̃ ops ꝑ ꝛra hȝ ntm in vſu.ꝛ iterpoſi
ta.i. facit gtm opis.ꝛ ẽ ꝑmitiuũ Et ꝺr ops ter
ra eo q̃ opẽ ferat frugib⁹. q̃ alio noie ꝺr cybele.
Jtẽ ops antiq̃⁹ dicebať i oi genẽ.i. diues fe
cũd⁹ opulẽt⁹. Et ide ꝑt ꝓpoĩ iops.i. paup.
Optati⁹ tia tiũ.ꝛ iterpoſita v. ꝛſonãte freq̃n
tꝰ ꝺr optatiuꝰ ua uñ.i. ꝛſideratiuꝰ. Jñ ħ op
tatiuꝰ tiui.q̃dã modꝰ ſ̃bi.qr ꝛſig̃t optatoꝛ
Optimas matȝ. ꝓ.g.ꝺr ab optimꝰ. Et ſſ̃ op
tiates optimi ꝛ maioẽs ꝛ hõrabiliores i ppl'o
Et cꝫ milites elci dñr optiates.ꝛ p.ma
Optatõ onis.f.g. ꝛ p ſyncopã ħ optio ois.i.
ꝛſidenũ l' electio Et optões etiã dicti ſtȝ q̃dã
milites.qr ſunt electi.
Opulẽt⁹ ta tũ.ꝛ ħ.ꝛ ħ ꝛ ƀ opulẽs tȝ i eodẽ ſẽ
ſu.i. diues. vl' opib⁹ abũdãs ꝛ plen⁹.ꝛ vtr̃q
ꝓpatur
Opꝰ ꝛrȝ.n.t.ꝺr ab ops opis q̃ ẽ fra.ꝛ ẽ id.
q̃ fit. ſz opatõ ipa rei actõ eſt. Et ab opꝰ ꝺr ħ
opuſculũ li.i.puũ opꝰ Et opanꝰria riũ ad opꝰ
ptinẽs. l' q̃ facit opꝰ. Et ħ oparicꝰrij ꝑ eodẽ Et
opoſus ſa ſũ.i. vtil' l' opib⁹ plenꝰ

O ante R

Ora re. ſine aſpiratõe ſt finẽ l' extremitatẽ rei
ꝑapue regionũ l' veſtiũ. vñ.i. Reg. xxiiij. Da
uid ora ꝑſcidit clamidis ſaul'. Q̃nȝ pl'is nũi
ꝺ os orſ.ꝛ ſic etȝ ñ aſpirat. ſz q̃n ſt tps aſpirat
Oraculũ li.i. diuinũ rñſũ.ꝛ ꝺr ab os orſ. q̃a
ore ꝓtit ꝛ ore dat. Et oraculũ ẽ locꝰ. vbi dat
rñſuȝ.ꝛ ſic accipit oraculũ fȝ Hugꝫ. Pap. etȝ
ꝺr. Oraculũ celeſte rñſũ l' ipm ꝛelubr̃. Et fm
q̃ſdã ꝺr ab oro oras. Vñ i hyſtoriis ꝺr. Rñ
ſum diuinũ oraculũ ꝺr. qr oratibꝰ dat.
Orariũ riꝫ. ꝺr limbꝰ q̃ apponit ore.i. margi ꝛ
extreitati alicꝰ veſtimẽti cã ornatꝰ. ꝛ ꝺr ab ora
ore ꝑ extremitate veſtiũ Jtẽ orariũ ꝑt dici ab
os oris.ꝛ tũc orariũ ꝺr ꝛpliũ. ſ. infula illa q̃ i
uoluit ꝛ operit ora. i. vultꝰ Orariũ etiã ꝺr ſto
la ſacerdotȝ. eo q̃ oratões ꝛ q̃libet ſacr̃a eccẽ ſine
eo fieri nõ dñt
Oratio ois. f. g. ꝺr q̃ſi oris rõ. nã orare ẽ loq̃
et dicẽ. Eſt ãt oratõ ꝓtextꝰ ſ̃boꝛ cũ ſenſu Cõter
tꝰ ãt ſine ſenſu nõ ẽ oratõ. qr nõ ẽ oris rõ. Jtem
oratõ ꝑtitõ ẽ. qr orare idẽ ẽ qđ ꝑtẽ. ita ꝺr Pap
Jtẽ oratõ copl'ata ꝛ ligata ẽ i metrȝ. abſoluta in
ꝓſa. allocutiua i eccl'iis. diſputatiua i dyalecti
cis. relatiua i hyſtoriis. Jtẽ oratõũ alia ꝑfecta
alia ipfecta. Perfecta ẽ illa q̃ pfectũ ſenſũ geneat
i aio auditorȝ. vt hõ currit. Vl' oratõ pfectã ẽ ora
inatõ dictionũ ꝓgruã pfectãqȝ ſmam ꝛmõ
ſtrãs Jmpfecta oratõ ẽ illa q̃ ipfectũ ſenſũ generat
in aio auditoris. vt albꝰ hõ.
Oratiũcula le. dimi. pua oratõ
Orator toris. i. actor ꝛfenſor. pũonꝰ cauſidi
cus aduocatꝰ. ſm Pap.
Oratoriũ riꝫ. i. locꝰ oradi tm oratoi ꝓſecratꝰ. in
q̃ nemo aliq̃d aliud agẽ ꝺr niſi ad qđ factm eſt.
vñ ꝛ nomẽ cepit
Orbis orb. m. g. i. rotũditas circl'i ꝛ etiã cu
iuſlibet rei. ꝛ ꝺr a rota. qr q̃ſi rota ẽ Jtẽ orb ꝺr
circulꝰ ſeptiane. vñ Job. i. Cũq̃ i orbẽ trãſiſſẽt
dies ꝓuinũ Jtẽ orb ꝺr mũdꝰ l' circulꝰ ſre ꝑpẽ
rotũditatẽ Jñ ħ orbicul⁹ li. di. Et orbicul⁹ ꝺr
etiã q̃libet breuis rotella. Et ꝓpoĩt orb cũ ire
l' traꝛ ꝛ ꝺr ħ orbiſterre. l' orbiſterraꝛ. m. g. qđ
diſcit ex ſui ꝑn⁹ ſic q̃ſz. qr. ſ. orb ẽ. m. g. ꝛ q̃s
Orbita te. ꝛc. cor. i. veſtigiũ carri. l' rote. ab or
bis ꝛ rota dcã. ſ. actꝰ q̃ ꝛcꝰ agi ſolet. Et ꝺr orbi
ta q̃ſi orb iter vel via
Orbiũuei. ꝓponit ex integris diũſoꝛ geneꝛ
et nũoꝛ. Et videť mirabil' ꝓpõ Et ꝛclinaťor
biũuei. gtõ orbiũueoꝛ. dtõ orbiouei s. rẽ. Ci
uitas cm̃ eſt que vocaťorbiũ. ꝛ vocatur vet.
ſed corrupto nomine nunc diciť orbꝛuetꝰ. Et
inde ꝑꝛie dicebãť ciues orbiti ſiue viẽtani.
Vel ꝓuẽti orbitiniẽtani q̃ diciũť orbꝛuetani

Orbus ba bñ.i.ꝑuat⁹ cec⁹. sed orb⁹ q̄ filios amisit.ſz cec⁹ q̄ oculos ꝓdidit. ſz ſepe vnū ponit ꝓ reliq̄. Et h̄ orbitas tat̄.i.amissio oc'or vl'etiā filior. Itē orb⁹ dr sine ꝓcntib⁹ fz Dugl'. Itē Brecis. ꝓit talē dr̄ām. vñ. Lec⁹ inutilit̄ gerit instr̄a videdi Luie ꝑuat⁹ violēter dr orbus. Dr orbat⁹ cecat⁹ vel viduat⁹

Orca ce. vas olei. vel spēs ap̄h ore magne. et dr ab orce qđ ē recipe. r h̄ orce⁹ cei. q̄si vrce⁹. ꝓ eodē vase. Jñ h̄ orceol⁹ li. di.

Orcas cadis qđā gen⁹ oliuar. r dr ab orce qđ ē recipe qr multū liq̄ris ꝓcipit.. Uel orce etiā dr grece rotundū Jñ orci apud grecos dicunt̄ testiculi ꝓ pī rotūditatē Et inde q̄dā oliue dicūt̄ orcades q̄si testiculares. qr i modu testiculor creſcūt. r cor. pe. orcades

Orce grece latine dr recipe. Uel orce grece dr etiā rotūdū latine.

Orcestra stre.i.pulpitū vel cathedra nobiliū et dr ab orce. qr eos ſepatim a ppl'o recipiebat Et orcestra dicebat̄ loc⁹ ſepat⁹ in cena i q̄ nobiles ſedebāt. Uñ r ſepe poīt ꝓ nobilib⁹. vñ Juuenal'. Quos reportādis posita ē orcestra

Orcule le. pe. cor. di.i. pua orca / cathedr̄.

Orc⁹ci. m.g.i.infern⁹ r dr ab orce qđ ē recipe qr ſp pat⁹ ē recipe.l'qr ml'ta recipiat. vñ Orati⁹ epi. Quid vici ꝓſunt aut horrea ſi metit orc⁹. Brādia cū puls nō exorabil'auro.

Ordinari⁹ ē q̄ de iure suo vl' ꝓncipis bñficio vl'r iurisdictōz exercē ꝑt vbilibet. Itē ē is cui vnūſitas cāz ꝯmissa ē. Uñ f̄m ſpe. officiales eꝓr ordinarij vocāt̄. Itē f̄m Hoff. Ordinari⁹ iudex ē q̄ a colligio eligit̄. r a ſupiore ꝯfirmat̄. ſortit̄ iurisdictōz. ſicut r eps i oib⁹. ꝓter ea q̄ maiorē discussionē exigūt Itē ordinari⁹ miles ē q̄ p̄ tegr ordinē militat. q̄ alio noīe dr gregari⁹. i. humil'. Ordinarij locor ſūt nō tm epi. ſz et̄ q̄cūq̄z inferiores q̄ h̄nt institutōz r destitutōz c. cū ab eccār. de offi. ordi. r. c. iij. §. in ꝓferen/dis. eo. ti. li. vi.

Ordinaria onera ſt̄z illa q̄ ex ꝓstitutōe l'ꝯsuetudine p̄stant̄. vt q̄ libet tal' fund⁹ vel dom⁹ q̄libet anno tātū debeat p̄stare dño suo l' ꝓncipi. Extraordiaria onera ſt̄ q̄ ex̄ cursū r more ex iopīato euētu l' casu seu necessitate emergēte inducūt̄. vt ſi dñs velit maritare suā filiā vel guerre imināt̄. r ro a suis ſbdit̄ exigat̄ aliq̄d

Ordinat⁹ ta tū.i.dispositus electus

Ordo inis.m.g.i.dispō vel ḡdus. r dr ab ordior diris. Jñ ordinari⁹ ria riū.i.ordie statut⁹ fact⁹ l'elect⁹. Et h̄ r h̄ ordinal' r h̄ le Itē ordo ē vnū sacrm de septē

Orea ree.i.mōs. r dr ab oros qđ ē visio. Jñ hec oreas adis.i.nympha l'dea mōtiū

Orexis xis.i.vomit⁹ exiēs ab ore. r dr ab os oris. Jñ h̄ orexia xie.i.poliphagia.i.ml'ta comestio. nimiū desiderū cōedēdi. Et ꝓtingit h̄ infirmitas cū extra naturā cōedim⁹

Organic⁹ ca cū. pe. cor. i. ad organū ptinens.

Organū ni. pe. cor. ē generale nomē oīm instrumētor vl' vasor musicor. Dr etiā ſpal'r ꝓ q̄ dā instr̄o. Organū etiā dr modulatio q̄ fit in cātulena. r ꝓpe cū talib⁹ instr̄is l'vas. Jñ h̄ r hec organista ste. q̄ l'q̄ i tali instr̄o canit

Orge grece dr ira

Orgia or pl'is nūl tm̄ sacra bacchi misteria. vel sacrificia dee a saltationib⁹

Orta rie.i.frenū qđ ori īponit. r dr ab os

Oric⁹ ca cū. pe. cor. i. loq̄r. r dr ab os oris

Ordic⁹ ca cū. pe. cor. i. ore dicēs

Oridur⁹ ra rū.i.aspe loq̄ns. vl' q̄ nō vult aperire os. r pdu. du.

Orīēs entis. m. t. p oriētali plaga mūdi. Jñ h̄ r h̄ oriētal' r h̄ le. Pōt et̄ ee. g. o. r principiū

Orificiū cij. n. s. i. foramē inferi⁹. r dr ab os oris r facio. Ponit etiā ꝓ q̄libet foramine Et vt dr Amb. Uētris duo ſt̄ orificia

Origanū ni q̄dā herba calida

Origenes ppriū no⁹ doctoris. de q̄ dr. Ubi/cūq̄z origenes bñ posuit null⁹ eo mel⁹. r vbi male null⁹ eo pius.

Origeniani heretici ab origene autore ex̄or/ti ſt̄. dicētes q̄ nō possit videre filiū ꝑ nec spūſcūs filiū. Alias q̄z in p̄n⁹ mūdi peccasse dicūt. r ꝓ diūsitate pcōr de cel' vsq̄ ad terrā diūsa corpa q̄si vincula meruisse eaq̄z cā fem esse mundū

Originarius rij. i. ꝑn aculus

Origiarij dicūt̄ assc̄ntij. s. litones sic dicti eo q̄ ita glebe sunt astricti. q̄ trā sine volūtate dñi sui n̄ p̄nt dimittē. dcti origiarij q̄ ad terrā talē ipsa origie p̄tis aui paui ad fuitutē tenēt̄. Et h̄ū fm leges fui glebe vocāt̄. q̄ f̄m vulg⁹ manētes a manēdo dicūt̄

Origo gis. f. g. i. gen⁹ stirps p̄n⁹. Jñ origie⁹. nea neū. r h̄ h̄ origial' r h̄le Jñ origial' adū. vñ origiale pcm dr q̄ ab origie ntitat̄ ꝯhit

Orīō onis. m. g. dr q̄dā astr̄ añ thauri vestigia fulgēs. Et dr orīō q̄si vrīō ab vria. i. ab undatōe aq̄r. Tpe. n. hyemis orit̄. r mare et tras aq̄s ac tēpestatib⁹ ꝯbat fm Pap. r pd. ꝓ mā sylbam r media orīō. vñ Ouid Obstant orion lacona nitentib⁹ astr̄. Itē orion inue/nit̄ ꝓ q̄dā cytharedo. r tūc ꝓdu. pe. sed ꝑmā cor. vñ Uirgili⁹ Orphe⁹ in siluis imꝰ delphi

nas orion. hic sumit̃ p citharedo Et nota q̃ hz Lucanū. orion. p. pe. in gto Ulñ dr in. p. g. En siferi nimiū fulgz lat⁹ oriois Idē in. ix. f Leste tulit celo re⁹ z victi oriois Sz Ouidi⁹ in meta. xiij. corripit dicēs. Diuersaq̃ vrbes nitidū q̃ oriois ensez Plīmū vsus seq̃tur Quidiū q̃z Lucanū. Ulñ in vocabil' in qb⁹ autores sibi ꝓriant. sp tenēda ē ꝓsuetudo loci in q̃ legitur Quādus. da. dū. nomē. i. nat⁹ vel nascēdus. z regit gtiū. Ulñ in Boetio Si remiscaris e⁹ pa Drix vt dr glo. Esaie. li. aial trie sis orīnd⁹. est imāduz nec sacrificijs aptū. Et vt dr q̃daz. Drix est aial q̃daz i heremo sil'e capre. e⁹ pili. sunt reflexi ꝓsus caput ꝓ naturā oīm aialium. Alij dicit q̃ sit mus aq̃tic⁹ q̃ cū capt⁹ est ꝓiciť in vijs siue i ꝓpitj. Alij dicit q̃ drix est aial sil'e muri q̃ nos dicim⁹ glirē. Et declinat hic drix drigis rē. de q̃ hētur Deut. xiiij. Drigez camelopdulū. Noia. n. desinētia in. x. faciūt gtiū in cis vl in gj. exceptj. nix. nox. senex. z supellex. Drica. ce. maneries ē pulmti. z vt dicit de hor Drizon zontis. m. g. media sphera apparens sup terrā. fm Papiā Drnia interp̃tať anathema. vel anathemati/ Drnix est galluna siluestris vel vt dr gallatio Pap. Drnix est gallia africa pinguissima Drnizomātia. tic. i. dei natō q̃ fit in pectore. vl in ortu. vl in gustu pullorū. z dr ab drnix q̃ interp̃tať galluna siluestrj. z mātia q̃ est dinatō Droma visio interp̃tať fm Pap̃. Dros orūtis. ppriū nomē cuiusdā mōtj. Hic videť dici h̃ Drōtes. ōtis. dux licoz qz magDrphanotrophiū. phij. i. hospitale n⁹ fuit. vel alⁱ loc⁹ venerabil' in q̃ ophani cōuersanť vel pascūtur. Jñ h̃ z hec drphanotrophita. te. qui vl que ē custos drphanotrophij. siue dñs. siue dña talis loci.

Drphan⁹. na. nū. idē est q̃ pupill⁹ Sz illud grecū nomē est. z hoc latinū Ulñ in psalmo vbi legiť. Pupillo tu eris adiutor. grec⁹ hz drphāo Drsuz. si. i. p̃ncipiū loq̃ndi vel locutō z dr ab odior. odiris.

Drsus. sa. suz. i. inceptus. z dr ab ordior. diris Et hic drsus. sus. sui. i. act⁹ ordinādi telaz vl locutio. vel p̃ricipiū locutiōis.

Drticula. le. pe. cor. i. ortalan⁹. z dr ab ort⁹. et colo. q̃si ortuz colens.

Drygia. gie q̃daz insula. s. delos.

Drigometra. tre. quedā auis. z vt dicūt est coturnix. q̃ gregē dcit. terre cā appropinq̃ntē accipiter vides rapit. fm Hug. Pap̃ ec dr Drigometra. genus auiū. i. coturnices. q̃s veteres vesci interdixerūt. Soluz ei h̃ aial sic h̃ morbū caducū hz. Et pd. penul. ab Alexādro Ulñ dic coturnices desigre drigometra.

Drtilio. onis. m. g. idē q̃d ortolanus.

Drtix. ortigj. f. g. grece latie dr coturnix.

Drtodox⁹. xi. m. g. i. vir recte glorie. s. recte credēs. z vt credit viuēs. z dr ab orthos. q̃d ē rectū. z doxa gloria Quo noie nō ꝑt vocari q̃ aliť viuit q̃ credit. Jñ hec orthodoxa. xe. i. feia recte glorie. Et hec orthodoxia. xie i. recta gloria. et pt declinari adiectiue orthodox⁹. xa. xuz. fm Hugj. Pap̃. ꝓ o dr. Orthodox⁹ grece. rite catholic⁹ hō dr. fide rect⁹. z vita pbabilis. q̃ latie vir recte glorie dr z pd. penul. positiōe

Orthogomen⁹ mna. nū. i. recte accētuat⁹ z dr ab orthos. q̃d est rectū z gomenos. q̃d est accētus quasi nō encleticatus.

Orthogon⁹. na. nū. i. recte angulat⁹. z dr ab orthos z gonos. q̃d est angul⁹. z h̃ orthogoniuz ny. i. rect⁹ angul⁹. figura plana Est ei triangularis. z hz angulū rectū. z cor. go.

Orthographia. phie. pe. acuta. i. recta scriptura litterarū z syllabaruz. z dr ab orthos q̃d est rectū. z graphia scriptura

Ortolanus. ni. i. cultor orti. z dr ab ort⁹. ti

Orthoneumen⁹. a. nū. i. recte modulat⁹ z dr ab orthos q̃d est rectū. z neuma. Ulñ quedaz ꝓnomia apd grecos. s. discretia. dicūtur orthoneumena q̃si recta modulata. i. recte accentuata. ad diam illoz q̃ sunt inclinatiua.

Orthonoycus. q̃ tm̃ emittit q̃z tū recipit z dr ab orthos. q̃d est rectū. z noyc⁹. Jñ orthonoycus. q̃ eq̃ mō recipit z emittit. z cor. pe.

Orthos grece. latie dr rectū.

Ort⁹. ta. tū. pticipiū ab orior oriris. Et h̃ ort⁹. tus. tui. i. natitas. Et h̃ ort⁹. ti. secūde decli. qz sp ibi aliq̃d oriať. z nūq̃z sunt sine fructu fm Hugj. Pap̃. vero dr Ort⁹. ta. tū. nat⁹ genitus ꝑbito visus. Ort⁹ vero. t⁹. tui. natitas geītura. subita apparitō. pcessus. Ort⁹ vero orti orto ager amen⁹ oleribz abūdās vl padisus Ort⁹ olex. ī dcs qz sp ibi aliq̃d oriať. Nā cuz alia terra semel in āno aliq̃d creet. ort⁹ nūq̃z siue fructu est. Jñ ortulus. li. di. i. puus ortus.

D ante B

Os. oris. n. g. dr ab ostiū. q̃si ostiū. qz p ipz q̃i p ostiū cibos intromittim⁹. z spm foras eycim⁹ vel qz p os egrediať verba z ingrediať cibi Et p ducit os oris. sz os ossis corripiť Ulñ Os oris loq̃ť corio vestiť os ossis. Ab os oris. dr hoc os ossis. q̃d antiqui dicebāt hoc ossuz. z hoc ossu et iñ gtiū pl'is ossuū. sz nūc dicimus. os ossis osse. ossium. g. i. in penultima syllaba genitiuz

pluralis. Et dicūtur ossa ab ore. eo q̄ pateāt in ore aptius q̄ alibi. imo in alia ptē corpis nō patēt. Naz vbiq̄ cute z viscerib⁹ obtecta celant Vel dicūtur ossa ab oris. q̄si vsta. q̄z olim cremabantur.

Osa. se. f g. qō daz genus calciamēti. z ōr ab os ossis q̄z primo de corijs boū ose facte sunt. z q̄ uis nunc ex alio genere fiāt. pstinū tm nomē retinent. Jn osa[illegible].ta. tū. i. osas habēs.

Osanna hebrea est. z accētuat in fine. z vt dic Hieronim⁹ in. cxvij. psalmo. qui manifeste de aduentu saluatoris script⁹ est. p eo q̄ in septuaginta habet interptibus. O dne saluū me fac. In hebreo legim⁹. Osanna adonai. osanna qō māifest⁹ Symmach⁹ interptat⁹ est dicēs Obsecro dne saluū me fac. obsecro. Nemo ḡ putet ex duobus verb. greco videlicz z hebreo fmone osanna esse ꝓpositū. sz totuz hebraicū. z significare q̄ aduētus christi sal⁹ mūdi sit. nec nō per h̄ q̄ subiūgitur. Osanna. i. salus in excelsis. pspicue ostēditur. q̄ aduētus christi nō tm hominū salus sed toci⁹ mūdi sit terrena iungēs celestibus vt oē genu ei flectat. celestiū. terrestiū. z infernoz. Est aūt vt ōr Remigius Osanna cōposituz ex integro z corrupto. Osi. n. latine ōr salua siue saluifica. Anna ꝓ apud illos interiectio obsecrātis. Nā apud illos ab obsecrante ōr anna. sicut apud nos latinos a volente dicit heu. Et fm hoc deberet dici integre osianna sed corrupte dicit osanna dempta. i. vocali. z interpretat osanna salua vl saluifica. obsecro. q̄z sic dictū est osi interptat salua vel saluifica. anna est interiectio obsecrātis apud hebreas Et subaudit. Populuz tuū vel totū mūduz. hoies et angelos ipsoz ruinā ex hoibus repādo Quidā dicūt q̄ osanna interptat salus q̄si dicat. Dne tibi debet salus mūdi. Augustin⁹ vero ōr q̄ osāna est vox obsecrātis. magis affectū indicās q̄z rem aliquā signs. sicut sunt in lingua latina interiectiōes. Et iō osanna in aliā linguā trāsferri nō potuit. sicut nec racha.

Osaureū. rei. dict⁹ est Chrysostom⁹. z declinat tm in fine. licz ꝓponat ex duobus rectis. sicut z omne bonū.

Oscen. oscinis. m. g. q̄ ore canit. vel foliis vel alio mō vt decipiat aues. z ōr ab os z cano. Dicūtur etiā oscines q̄libet aues ore canētes. i. cātu auguriū faciētes fm Hugz. Et Pap. etz ōr.

Oscines ore canētes. aues dicūtur q̄ruz auguriuz voce capit. vt corui. z cor. pr. oscines.

Oscillū. li. quoddā gen⁹ ludi scz cū funis suspendit de trabe. in q̄ pueri z puelle sedētes ipelluntur huc z illuc. z ōr ab os oris z cilleo eo q̄ ibi ora cilleātur. i. moueātur. huc z illuc Jtē oscillū. li. i. paruū osculuz z tm est dimi. de osculū et est simplex.

Osculuz. li. formak ab os. addita culuz. sicut a mas masculꝰ. z a flos flosculus. z a mus musculus. Et est osculū dimi. ō os oris q̄tū ad vocem. Et q̄z aliā habuit sigtiōem a suo ꝓmitio ideo os fecit aliud dimi. ex se. s. oscillū. i. paruū os. vt dic Prisc. Et differt osculū a basio. q̄a osculū est religiōis. Un dicit Recepit eū in osculuz pacis. Basiū vero est amoz. Suauiū luxurie z libidinis. Un Basia cōiugib⁹. sz oscula dātur amicis Suauia lasciuis miscētur grata puellis. Jtē osculū filijs. pacē amicis Basiuz vxorib⁹. Suauiū scortis. Jtez Osculū charitatz. Basiū blādicie. Suauiū voluptatis.

Osor. oris. m. g. i. oditor. z ōr ab odi odisti Un Plautus. in amphitrione Scito illū madidū et incōtinentē atq̄z osorez vxoris sue. fm Hugui. Pap. aūt ōr. Osor. oris. ab odio. dis. dictus. i. inimicus. q̄ aliū odio hz.

Osse⁹. sea. seū. pr. cor. i. de ossib⁹ crīs vel factus vel ad ossa ptinēs. vel ossib⁹ plenus. Jnuenit etiā hoc osseū. sei. ꝓ bursa intestinoz. Un Auicenna. Cū intestina descendūt in oseū te. z tūc pd. pr. z scribit p vnuz. s.

Ossiculū. li. dimi. paruū os.

Ossifragiū. gij. i. officiū fractō. sic dicimus aliquē fecisse ossifragiū q̄z ossa alicuius fregit.

Ossifragus. ga. gū. i. ossa frāgēs. z cor. fra.

Ossillū. li. dimi. i. paruū os.

Ossosus. sa. suz. i. ossibus plenus.

Ossulū. li. dimi. i. pnuz os.

Ostentū. ti. ōr mōstrū siue res admiratiōz faciens. q̄z ꝓposita ad oculuz pt ostendi.

Ostent⁹. tas. tui. ōr irrisio. z maxime q̄ fit cuz aliq̄ signo notabili. q̄ irrisus ostēdit Un Deb vi. Crucifigētes filiū dei z ostentui hntes.

Ostentaculū. li. dimi. i. demōstratio

Ostia. ostie. est quedā ciuitas. Jū ostiensis vt eps ostiēsis.

Ostra grece. latine ōr testa. Jnde hec ostra. stre testa cuiusdā piscis. Et hinc hoc ostreū ostrei z hec ostrea ostree. q̄daz piscis q̄ in ostra latitat. Sed ostrea. oz. p ipsis piscibus ōr in neu. ge Sz ostrie. az. in. f. g. sunt carnes eoz. Jū hic ostrearius. rij. q̄ piscē illum vēdit vel capit. Et hoc ostz. ostri. i. purpura. q̄z ostroz sanguine tingit. Jnde ostre⁹. trea. treū. i. purpure⁹. Et ostreatus. ta. tū. i. purpurat⁹. Et hic ostrear⁹. rij. qui in purpura opatur. vel q̄ eā facit vel tingit. fm Hugz. Papias ōr. Ostrea aialia marina dicta a testa. q̄z molliciez carnis iterioz mutat

vel minuit. Grece enī testa ostra dr̄
Ostratites tis. m. g. q̄dā lapis q̄ sil'itudinē te
Ostrat⁹ ti. m. g. i. pa ste hz z vs⁹ ē p punice
uimētū testaceū dictū ab ostra. qz q̄busdā mi/
nutis z fractis testis vl' lapidib⁹ calce admixto fiat
Jñ h ostratari⁹ rij. q̄ ostratū fac. z ostratari⁹ a ū
Os⁹ a ū. i. odies z dr̄ ab odi /ad ostra⁹ ptinēs
usti z hz vi principij. vñ ostruit cū actō sic̄ pri⁹

O ante T vel V

Ota grece latie dr̄ auris Jñ h otagia gie. tolor
Ouale lis n. t. corona q̄ ppter /auricula p
pugnā dat victorib⁹. z dr̄ ab ouo uas
Ouatio onis. i. letitia vel exultatio victor. s.
q̄ exhibet q̄si triū ph⁹ victorib⁹
Ouicula le dimi. i. pua ouis
Ouile lis. n. t. i. caula ouiū. z pdu. pe. Uñ q̄/
dā. Dux ē opilio cui nomē ouile mīstrat
Oulio onis. i. opilio. z dr̄ ab ouc
Ouilla le. dimi. i. pua ouis
Ouin⁹ a ū. pe pō. i. ires ouis vel de oue exīs.
Ouis uis. f. g. dr̄ q̄si obla /vt carnes ouine
uis ab oblatiōe: eo q̄ antiq̄t⁹ i initio nō tauri
sz oues sacrificarēt seu i sacrificio mactarentur
Priſ. tho dt. q̄ descēdit a greco. Greci enī dicūt
oyos z nos cā vitādi hiatū ouis dicimus. Et
his. s. ouib⁹ q̄dā dicūt bidētes. qz int̄ dētes su
os duos altiores hñt cū q̄bus dicūt nasci q̄s
gētiles maxime i sacrificijs offerebāt. z cor. p/
mā ouis. sed ouū ui pdu. vñ. Que male fetet
ouis nō ē melior trib⁹ ouis. Jtē ñ ē vilis ouis
cētū mihi charior ouis /cor spi
Ouispex c/cō. g. q̄ vel q̄ viscera ouiū ispicit z/
Ouū ui dicūt greci ouz z iterposita u sonāte
in nos dicim⁹ h ouū ui. Uel dr̄ ouū q̄ivuū ab
vua. eo q̄ sit humidū sic vua. qz sicut vua exte
n⁹ sicca ē z iteri⁹ vuida z humida. sic ouū exte
ri⁹ siccū ē z iteri⁹ humidū. Jñ h ouulū li di. t
h ouiculū li. silr di. Fm Hu. z pō. p. sz ouo as
eā cor. vñ Prudēs fr̄ ouā cū dāt tibi sepi⁹ oua
Pa. tho di. Oua dicta qz sūt vuida ab eo q̄ in
trisec⁹ hñore sint plena. Nā humidū ē qđ exte
rius humorē hz. vuidū qđ interi⁹

O ante X

Orea oree. vel oxia ē acut⁹ morb⁹ vel velox. et
dr̄ ab oxi qđ ē acutū vel velox. qz cito trāsit vl'
necat vt frenesis. Et h orea vl' oxia acut⁹ accēt⁹
Sūt ei. r. figure accētuū q̄ a grecis pūbiox di/
Oxi apd grecos z acutū /stictiōib⁹ apponūt
z velocē ft. Jñ ox⁹ a ū. i. acut⁹ vel velox. Uñ et
qđā gen⁹ teli acuti dr̄ h ox⁹ xi. Et morbox q̄/
dā dicūt oxi q̄dā chronici. Oxi sūt q̄ cito int/
ficiūt vel trāseūt. Chronici autē sūt q̄ diu lan/
guere faciūt: Jtē ab oxi qđ ē acutū dr̄ apd gre/
cos acetum oxi. eo q̄ sit acutum ¶ Jem ab oxi
quod est acutum. vel velox dicitur oxi que/
Oxiphal⁹ li gen⁹ ē mēsure. s. aci /dā medicia
tabulū vel ocitabulū z pōe ad acetū ferendū
vñ z dr̄ oxiphal⁹ q̄i oxiphox⁹. vel dr̄ a phalon
qđ ē lignū eo q̄ ligneus sit. z cor. pha.
Oxigaros. m. g. vl' h oxigar⁹ ri. i. acetū cū liq̄:
Oxigoniū nij. in q̄ tres anguli sūt /mine
acuti. z dr̄ ab oxi qđ ē acutū z gonos qđ ē an/
gul⁹. z oxigon⁹ a ū. i. hñs tres angulos acutos
Oximel. n. g. vel oximellū li ē aceti z mellis p
mixtio. i. duas ptes hñs aceti z tertiaz mellis
vñ talis ꝯfectio dulcedinē retinet z acorē
Oximentū ti. acetū cū vino mixtū

O ante Z

Oza ze. ppriū no⁹ cuiusdā viri. de q̄ hr̄. ij. Re
gū. vi. Irat⁹ ē dñs indignatiōe ꝫ Ozā. z infra
Et vocatū ē no⁹ loci illi⁹ percussio oze. Et nō dz
accētuari in fine cū sit decli. Et iterptat oza ro/
bur vel visio siue videns vel robust⁹
Ozias. oza vel ozi iterptat robur. vñ Ozias
dict⁹ ē. qz iterptat fortitudo dñi. Ipe ē qui z
azarias duplici noie. Iste ē q̄ illicitū sibi sacer
dotiū vēdicare conat⁹ ē lep i frōte percuss⁹ ē. vt
dr̄. ij. Paral'. xxvi. Jtē. iiij. Regū. xv.
Ozimū mi. dr̄ ab oza vel ozi qđ interptat ro/
bur. Et ozima intestina bon dicūt. s. tripe. qz i
eis cōsistit fortitudo. Uñ Persi⁹. Cum bñ di
stincto cātauerit ozima nervo

P ante A

Alittera apud hebreos ñ habet nec
vllū no⁹ ē apud eos qđ h elemētuz
sonet. Abusiue igit accipiēda sunt
noīa hebrea q̄ñ p p inueniūt apud
Pabulū li a pascēdo dr̄. s. pas⁹ /nos scripta
vl' pascua. Jñ pabulosus a ū. i. pabulis plen⁹
Pacalis lis cō. t. z h le. i. pacē designās vel ad
pacē ptinēs. Uñ Oui. in. vi. meta. Circūit ex
tremas oleis pacalib⁹ horas
Pacatus a ū. i. pacificat⁹: z dr̄ a paco cas. q̄si
pacē tenēs. z cōparatiue q̄ ē nomē pacatus tior
simus. Uñ ad Heb. xij. Fructū pacatissimuz
exercitatis p eā reddet iusticie
Pacifica dicebat oblatio q̄ fiebat p pace ad
deū vel ad hoies. vel qz ad bonū pacis fiebat si
cut salutaria sacrificia p salute data vel dāda
vel reseruāda offerebāt. sic dr̄ in historijs
Pactio onis. f. t. cōuentio conditio pmissio
Pactorius a ū. i. ad pactuz ptinēs. z dr̄ a pa/

etū. t hoc pactoriū rij. idē quod pactū vel lo/cus vbi fit pactū

Pactū ti. ē inī ptes ex pace ꝓuenīēs scriptura legib⁹ ac moꝛib⁹ cōprobata. ꝛ ff. vb. sig. c. pactū

Pactū ē cōsensus duoꝝ vel plurīū in idē placitū. s. ad dādū vel faciēduz aliq̄d alteri ab altero eoꝝ. ff. ꝛ pactꝫ. l. i. §. i. t dī a paciscoꝛ sceris q̄si ꝛ pace factū vel pactꝫ actū. Jtē fm q̄s/dā pactū ē ꝓtus qꝛ paciscēdo diuīsas in idē ꝓhim⁹ volūtates. Et capit q̄nq̄z late p eo qđ nō trāsit in ꝓctū noīatū vt venditio ꝛc. Et sic oē pactū pōt dici ꝓtractus noīatus vt trāsa/ctio do vt des ꝛc. Q̄nq̄z stricte p simplici pa/cto gratꝫ facto. vt pmitto tibi ꝛcez ꝛc. Et sic a trāsactiōe t pollicitatōe differt. qꝛ pollicitatio ē solius offerentꝫ. Et assigk dr̄ia inī pactum et transactionē qꝛ pactū ē ꝛ re certa t nō litigio/sa t gtuita. Trāsactio ꝙo ꝛ re ī certa t litigio/sa t nō gratuita

Pactū ꝓuentuz dī qđ sub certis verbis t sub forma certa factuz exp̄ssum t redactum ē

Pactū tacitū dī qđ in veritate nō ē exp̄sse fa/ctū sz ex aliq̄ lege spāli ac si fieret statutū ex ca su hīe inꝛk. vbi gra. Cōduxi domū a Seio et res meas ituli. in h̄ casu res mee illate p merce ꝛ dom⁹ ꝛtenk Seio iure h̄ statuēte vel iuben te lege pigneri ita eē obligate. ac si spāliē t exp̄s se inī nos ꝓcordatū eēt t ꝓuētū. Dato tū q̄ nō cōueniemus t sup hoc dixerimus

Pactū adiectiōis in diē tale ē. vt vēdo tibi do mū t si potero hīe maius p̄ciū vsq̄ ad mēsem

Pactū legꝫ cōmissa/ ego rexto ipaz domū rie ē. vt vēdo tibi domū t si ñ soluerꝫ ifra mēsē volo q̄ sit inēpta. vt. C. ꝛ pac. inī emp. t ven.

Pactum psonale ē qđ nō generalik fit sz tm̄ p vna psona vl' duab⁹. Et dī p tanto psonale qꝛ fit psone soli sic q̄ tali t nō alteri pdesse possit vt si paciscoꝛ pcuniā a te mihi ꝛbitā non p̄ti turū a te sz a tuo herede. tūc illud pactū tm̄ p/sonā tuā tuek t nō heredē tuum

Pactū reale vel in rē est generale t nō cōtinet spāliē vnā duas vel plures psonas. sz generali ter cōplectik oēs ad q̄s res illa ptinet vel pti/nere pōt. vt cū ꝛbitū meū oīno remitto tā ti/bi q̄z heredib⁹ tuis. ita vt oēs liberemini tu et heredes t fideiussoꝛes. t nullus mihi reseruek regressus ad pcuniā vel ad rē ꝛtendā

Pactū nudū dici pōt qđ ab oīb⁹ iurꝫ solēni/tatibus ē ꝛstitutū. i. iuris solēnitatibus eget. scz q̄ nec chirographum nec instrm̄ inuenit q̄ pactū cōfirmek vel roboꝛek. Et dī nudū a cā q̄ sufficere pōt ad pfectā obligationē. vt do vt facias. facio vt des ꝛc. Cuiusmodi cōuentiōes dicunk cōtractus inoīati. Jtē dī nudū a ꝙo negociꝫ vt q̄ negociū nō incidit in certuz no⁹ cōtractus. vt in noie emptiōis vēditiōis loca tiōis t siliū. Jtē nudū dī a rei iteruētu. vt ta/li nō intercedat res q̄ posset suo interuentu ꝑse ctā reddere cām obligatiōis sicut in mutui da tione. Jtē dī nudū a cōtinētia q̄m si incōtinen ti p⁹ ꝓctū adꝫctak pactū ex ꝓcedenti obligatio ne vires ꝓhit. vt videak ineſſe ꝓctū. t cām ve/stire vt pactū q̄ semel factū ē. t post traditio/nē intercedit res si vestik interuētu rei

Pactū vestituz dī sex modis fm q sex modis vestik. s. re verbis lr̄is cōsensu ꝓtractu coheren tia t rei interuētu fm Goff. Jnsti. ꝛ ver. obli.

Padus di. fluui⁹ lombardie. sic dict⁹ ab vno triū fontiū ex quib⁹ hz originē q̄ padus dicik. Jtē fluui⁹ padus dict⁹ est eridan⁹ a phetonte in eo submerso qui eridanus dicebak. Jñ pa/danus na nū ꝑ. produ.

Paganismus mi. ritus t mos paganoꝝ

Paganus a um. i. villan⁹ vel incultus. t dī a pagus qđ est villa. Et q̄ cūq̄z habitat in villa dr̄ paganus. Preterea quicūq̄z est eꝛ ciuitatez ꝛci. i ecclīaz dr̄ pagan⁹ q̄si villanus. t nō habi tās in ciuitate ꝛci. i. ecclīam sz longe ē in pago. fm Hugꝫ. Scdm Jsido. autē pagani dicūk a pagis athenīensiū vbi orti sūt. Jbi enī in locꝫ agrestib⁹ t pagis gentiles lucos t idola statue runt. t a tali inicio pagani vocabulum sortiti sunt. Jñ paganicus ca cū. t hec paganitas ta tis. i. multitudo t collectio paganoꝝ vel pro/prietas qua pagani dicunk. vel terra eoꝝ

Paganicū aduenticium ē pculiū qđ ex pro/spera fortuna aduenit veluti ex testamento co gnatoꝝ vel etiā agnatoꝝ

Pagella le dimi. i. parua pagina. Ulñ Piere. xxvi. Cunq̄z legisset tres pagellas vel q̄tuoꝛ scidit illud scalpello scribe

Pagina ne. f. p. i. ps folioꝝ libroꝝ. t dī a pan go gis p iūgere vel ipellere. qꝛ pagine sibi in/uicē cōpinguntk. vel qꝛ folia ibi iūguntk. Pagi na etiā dr̄ q̄nq̄z charta q̄nq̄z lib q̄nq̄z scriptura vñ ꝙsueuit dici. Hoc inuenik in diuina pagia Jñ hec paginula le. dimi. i. pua pagina

Pagulus li. i. puus pagus

Pagus gi: i. villa. t dī a pige qđ apud grecos sonat fons. qꝛ iurta fontes ville solēt edifica/ri. t producit p̄mā

Pala le. est instrumētū q̄ ventilak frumentum vt a palea purgek. vide infra in pale

Palefredus di. ꝑ. pđ. ē gen⁹ eq̄ q̄ alio noie dr̄ mānus t gdarius. t dī a passu t lem t freno t ducēdo. qꝛ lenī passu p frenū ducik.

Palās ant̄ ois ge. q̄ nū q̄ in alīq̄ loco hz certā mansionē. t dr a palo as. Jñ palanc. i. manisēste vel vagane. Et palabūd⁹ a ū. i. errabundus vagabund⁹ fm Hug̃. Vñ Judi. ix. Due aūt turme palātes p cīpū adūsarios pseq̄bantur. Pap. yo dr. Palātes gaudētes palā vagātes dispsi. Palanc. i. incōposite vel dispse

Palanteū tei. n. g. qdā oppidum in palatino mōte vbi mó ē roma. Et qz palanteū altū erat palanteū dr murus altus vel fastigiū

Palata te. pe. pd̄. massa q̄ fit ex palis. Et palate sūt masse q̄ ex recētib⁹ ficub⁹ cōpingi solent qs ip̄ palas ad solē siccār. t sic sumūc. ij. Re. xv.

Palatin⁹ a ū. pe. pd̄. i. ex palatio ers. t tūc dr a palatiū. Vel palatinus na nuz. i. ptinens ad palatū. t tūc dr a palatū.

Palatinus comes dr q̄ curā gerebat p̄cipuaz vt missis notarijs suis negligentiā iudicū argueret. C. de offi. recto. l. nullam.

Palatū tij. āpla dom⁹ in q̄ multi vagari pñt Jñ palatin⁹ a ū. pe. pdu. i. ex palatio ers. vel h palans tis. rex fuit archadie. in cui⁹ honore regia aulā ipsi⁹ noie ꝺ ditā palatiū vocauerat. Sic g appellauerūt a palante h palatium. Et cor. pa. Vñ Lucanus in. iij. Vix odisse vacat phebea palatia cōplet

Palatū ti. dr a palatū. eo q magnū sit t amplū. vl qz q̄ palatiū orz vel lingue. vel dr a palo as. qz ibi lingua vagef. vl palatū dr q̄ pole tū a polo. qz ibi p sui cōcauitate celi hz sitū/dinez. vñ t greci palatū vranon vocāt. Jñ palatinus na nū. i. ad palatiū pertinēs

Palea az. f. g. pl is nūi. dz si cetera leuaq̄ eminētia mēbra. t dicūc a palin qd ē mot⁹ vel luc̄ta. qz in luctando eas p̄mim⁹. qd̄. s. luctari vel luctā greci dicūt palin. Jnueic etiā i singl i sz i alio sensu qz. s. pala dr vētilabz t latū instrumentū ferreū ad op⁹ ignis. Pala etiā dr ille cōcauus loc⁹ in anulo in q̄ ponic lapis p̄ciosus

Palea lee. sicut dr Jsidor⁹. in. xvij. etymo. dr a pala. eo q pala ventilef vt frumēta purgēf. vl a pale frugū inuētrice quā gētiles cererē ee volūt. De q̄ Virgi. Te q̄z magna pales t te memorāda canem⁹. Vel dr a pabulo eo q palea sola pascēdis aīalib⁹ p̄mū p̄bebat. Cui⁹ natura ex ꝺrio frigida ē intīm vt obrutas niues fluere non sinat. Adeo calida vt matureſcere poma compellat. vt dicit Aug⁹ de ciui. dei. t cor. pa. Vñ in Auroza. Nō vult nudari paleis donec sit adusta. Jñ hec paleola dimi.

Palearef. n. t. t h palearū rij: locꝰ vbi palee reponunc. t dr a palea. Et etiā sic dr pellis que sb collo bouis finitat huc t illuc ad modū palee. Jñ h t hec palearf ris t h re. Vel a pelle dr riuat h palearis vel palearius rij. pellicula q̄ pēdet an pectus bouis q̄ pellearū. Vel sic dr a palo as. qz vagat huc t illuc t fluitat. Jñ palearia dicunt q̄dā ptes iugi q̄ sb illa pelle colligant. t cor. pa. Vñ Ouidi⁹ meta. xi. Collatori extant aruis palearia pēdent.

Pales. f. t. indecli. vel pales lis ē dea pabulorz Jñ h palatualis ci⁹ sacerdos. Et p̄r hec palilia horz palilij vel palilioz. illi⁹ dee festa. Vñ Persi⁹. Fumosa palilio feno. Et palilios us a ū. i. fumosus a festo palis. i q̄ fenū comburebat

Palestina a philistym vrbe ois regio circa eā dicta ē palestina. Jñ palestin⁹ a ū. gentile

Palestra stre. dr lucta vel loc⁹ luctatiōis. t dr a palin qd ē lucta vel mot⁹. qz ibi frequent se moueāt. Vel dr a pale dea pastorz: i cui⁹ honorē p⁹ fuit celebrata. vel a palude. q̄ vngebanc luctaturi añq̄ haberēt oleū. Jñ palestric⁹ ca cū. t hec palestrica ce. q̄ in palestra luctaf. t qz ad palestrā fortes vocabanc tō palestrica q̄q̄ p fortī ponic fm Hu. Pap. yo dr. Palestra grece lucta vbi athlete exercēt se. Luctatio q̄ fit in gymnasio. t cor. p. Vñ Oui. in. xvi. epi. Aut fera nos retinēt aut vncta dona palestre.

Palimbachi⁹ chij. idē ē qd̄ antibachius. s. pes ꝺrius bachio. Cōstat enī ex p̄mis duab⁹ longis t tertia breui: vide ē. in antibachi.

Palin. i. itez. Itē palin. i. mot⁹ vel mobilitas Itē palin. i. lucta.

Palinodiū dij. dr a palin qd ē itez. t oda qd̄ est cantus vel laus. Et palinodia dicūf laudes iterate vel cant⁹ iterati. Jñ palinodi⁹ a um. i. itez cantat⁹ vel laudatus. t hic palinodic⁹ ci. qui palinodia facit vel dicit

Paliscus ci. dr a palin. i. itez q̄ si itez venīes vel q̄si itez natus. Vñ paliſci dicti sūt duo filij Jouis t etne. q̄si bis editi. qz sel de mre. t postea itez de terra fm poetas. vñ Oui. in. v. meta. Stagna paliſcoz rupta feruētia terra

Palisma atis. locus lucte. t dr a palestra

Paliurus ri. carduus ē spinosus t asprimus. de q̄ habef Jsa. xxxiij. Pap. etiā dr. Paliurus herba asprima t spinosa. t pdu. pe. Vñ Virgi. i bucol. Cardu⁹ t spinis surgit paliur⁹ acutz

Palla le. f. p. i. q̄drū pallū mulierū ꝺducrum vsqz ad vestigia affixis in ordine gēmis. dicta sic a palin. i. a mobilitate q̄ circa finē est huius indumenti. vel qz virgis vibrantibus sinua/ta ctispetur. Vel dr pannus quadrus quo tegif t ornaf altare

Pallas dis. f. t. dea belli est. t dr a palin. i. motu t excussione haste. Vel dr pallas a pallone

insula thracie vbi nutrita fuit. Uel qz pallan
tē gigantē occidit. q̄ t minerua dr̄ q̄si mortal'.
q̄si minus variarū artiū. qz fuit iuentrix mul/
toz ingenioz vt dicūt. Et a pallas hꝫ palla/
diū dij. imago vel simulacrū palladis. Et pal
ladius dia diū. ad palladem ptinens
Pallex cis. cō. g. adulter vel iuuenis.
Pallidus da dū. q̄ hz pallorē ꝛformatus ab
fect⁹ vultu diuersi coloris. t dicit a palleo les
Inde hec palliditas tatis. Et est signū amoꝛ
palliditas. Uñ quidam. Pallida furtiuū fa/
cies manifestat amorem
Palliū lij. dr̄ a palla qd̄ est palliū. t ē palliū
q̄ mistrantiū scapule tegunt. t vt dū mistrant
expedite discurrāt. Uñ Plaut⁹. Si q̄d factu/
rus es appēde in humeris palliū. t pgas q̄tū
valet tuoꝛ pēdū ꝓmptitas. Uel dr̄ pallium a
pellibus vñ fiebat ꝑmū. Sed mō dr̄ pallium
quoddā gen⁹ pānī ex serico. Et quilibet man/
tellus. Jñ palliolū li. dī. i. puū palliū. Et pal/
liat⁹ a ū. i. palliuꝫ hñs vel pallio indut⁹. Pōt
etiā palliat⁹ ꝛiuari a pallio as. t tūc palliat⁹
. i. pallio tect⁹ vel occult⁹ coopertus. vt Jste hz
ꝛba palliata. i. occulta coopta. t pd̄. ꝑ. palliuꝫ
Uñ Auia⁹. Exiguo pu⁹ circūdās pallia collo.
Pallor oris. m. t. i. ꝛformitas timoꝛ
Palma me dr̄ a pando dis. q̄si pāsa t extensa.
Est eni palma manus extēsa. s. extensis siue ex
pansis digitis t explicatis. Cui ꝛrius est pu/
gnus. s. manus digitis ꝓtractis t clausis. Est
ꝙ palma extēsa. pugnus ꝙ clausus. Jtē a pal
ma manu dr̄ hec palma me. q̄daz arboꝛ. qz ad
man⁹ victoris ornata est. vel qz oppassis ē ra/
mis in modū palme hoīs. Est eni arboꝛ in si/
gnis victorie ꝓcero ꝛecoroq; virgulto diuturni/
tis etiā vestita frondibus t folia sua sine vila
succesſiōe ꝓseruās. Hāc greci phenicē appel/
lant. qz diu durat. ex noīe auis illi⁹ arabie que
multis ānis viuere phibet. Que dū in mult;
locis nascat. nō tñ in oībus fructus pficit ma
turitatē. Frequent aūt in egypto t syria. So/
la hec arboꝛ vulgo fulminari mūme credit. Fru
ctus aūt ei⁹ dactili dicunt ad digitoꝛ sil'itudi
nē. Jtē palma dr̄ victoria. qz palma arboꝛe vi
ctores coronabāt. Jñ hꝫ t hec palmalis t hoc
le. t palmosus sa sum. i. victoriosus triūpha/
lis aiosus. Et hꝫ palmarū rij. palme premiū. t
dr̄ palma q̄si pacis alma. qz a victoꝛib⁹ fereba
tur. t est etymo. Uñ palma manus. palma est
arboꝛ victoria palma. Palma notat laudē ꝛel
li victoria finem.
Palmes mitis. m. t. dr̄ ramus vitis vbi vua
nascit. t dr̄ a palma ꝓpt fecunditatē. t coꝛ.
mi in oblīq;
Palmetum ti. locus vbi palme abundant. t
Palmula le dimi. ē a palma. t pal) crescūt
mula etiā est extrema latitudo remi. qz extensa
est ad modū palme. Et palmula est instrumē
tū rusticoꝛ i aures cū trib⁹ vel q̄tuoꝛ vel etiā
plurib⁹ ramis. eo q̄ habeat ramos extenſos. si/
cut palma digitos ſm Hugī. Pap. dic. Pal/
mula extrema latitudo remi q̄ mare imꝑcit.
Palmula gubernaculi ps ima
Palmus mi. m. g. quedaz mensura. s. palme. t
dr̄ a palma ꝑ manu. Et est palmus a pollice
vsq; ad minimū digitū extensa man⁹. Pugil/
lus ꝙ ē ꝛctis digitis pugn⁹. sicut dicit q̄daz
glo. Jsa. xiij. Jñ palmulus li: m. g. di. i. puus
Palpebra bre. f. g. i. sinus oculoꝛ. t) palm⁹
dr̄ a palpo pas. qz palpebre ſp mouent pilis i
oꝛdine astantibus ad coꝛ munitionem. Et cō
currūt tō inuicē. vt assiduo motu reficiāt in/
tuitū. Jñ palpebrosus sa sum. i. magnas hñs
palpebras. t coꝛ. pe.
Palpo onis. q̄ palpat vt cecus. vel palpō dici
tur adulatoꝛ. Uñ. Palpo manu tractās t pal
po vocat adulans.
Paludamentū ti. n. s. q̄dā vestis regū t impa
toꝛ q̄ vtebat rex vel impatoꝛ ad ostendenduꝫ
bellū in ꝓximo esse futuruꝫ. t dr̄ a palam. qz
tūc oībus fiebat etiā palam t manifestū bellū
in ꝓximo esse futurū. Jñ paludatus ta tum
t paludamētatus ta tū. i. paludamēto indut⁹
vel paludamentū hñs
Palūbes bis. m. g. i. silueſtris colūba q̄ in arb
ribus nidificat. Sed colūba que in domibus
Et dicunt palūbes a pabulū. qz sūt fortes pa/
bulo. Q̄ſ autē dicunt palumbes. q̄si parentes
lūbis. sicut colūbe colētes lūbos. etymo. ē. Jn/
uenit etiā hꝫ palūbus bi. ꝑ pullo palūbis. vñ
Persius. Aut cur nō potius teneroq; palūbo
Jñ palūbinus na nū ſm Hugī.
Palus paludis. f. g. dr̄ a pales ꝛea pabuli. qz
palea. i. pabulū nutriat iumentoꝛ. Jñ palu/
dosus sa suꝫ. t hic t hec palustris t hꝫ stre. silis
paludi vel in palude exns vel crescēs. t palu/
danus a ū. paludi imixtus. vel in palude mo
rans. t ꝑdu. lu. Uñ Lucanus. Tuta frugetri
conos addit nil lesa palude
Palus li dr̄ sudes vel lignū quod terre infigi
tur in vineis. t dr̄ a palam qz in aperto figit.
Jñ parillus li dimi. puus palus vinearum
Pamphilus li. interpretatur totus amoꝛ. Et
coꝛ. pnul. vnde. Pamphile tolle man⁹ male
nūc offendis amicā. Jā qz redit anus pamphi
le tolle manūs.

Pampinus ni.foliuz vitis. ꝛ dr̄ a palmes eo
q̄ a palmite ꝛpendeat. Jn̄ pāpineus a um. qd̄
totū est ꝛ pampinis. Et pampinosus sa sum.
qd̄ est plenū pampinis. ꝛ coz. pi. Un̄ Quidi⁹
Nō hic pāpineis amittit vitibus vlnus
Pan grece latine dr̄ omne. Jn̄ hic pan panos
dictus est quidam ꝛus pastoz quē in sil'itu/
dinem nature formauerūt qz volūt eum rerū
ꝛ totius nature deū esse. vn̄ pan. q̄si oia dicūt.
Panātes herba ē ex q̄ pfluit succus qui ex pā/
natus dicit
Pancelnos dr̄ a pan quod est oē ꝛ celenos qd̄
est lucēs. ꝛ dr̄ pācelenos q̄ noie dr̄ luna in ple
nitudine q̄si tota lucēs
Pancratiuz rij.n.s.gen⁹ est spectaculi vt fieri
solet ab his q̄ cū bestijs congrediunt ferocissi/
mis. ꝛ dr̄ a pancratioz aris
Pancra cre.i.rapina
Pancraciū cij.i.tormētū vel flagellū vel q̄dā
ludus q̄ fit sbtrahendo aliq̄d ꝛ manu in ma/
nū. Uel pancraciū ē colluctatio cū fustub⁹ vl
loc⁹ lignis circūdatus. in q̄ certo ordine stant
pugnantes vt in pugilibus videm⁹. Glo. ē in
.l.q̄ actiōe. §. si q̄s in colluctatiōe. ff. ad. l. aq̄.
Pancrus cri. lapis varius pene ex oībus colo
ribus cōstans. ꝛ dr̄ a pan qd̄ est oē
Pandecta te.f.p. liber oia ferēs ꝛ continens si/
cut totū corpus legis vel vetus ꝛ nouū testa/
mentū fm Hugt. Pap. videt dicere pādecter
Pandiculari⁹ rij.m.g. hō hians ꝛ toto corpo
re oscitans. ꝛ dr̄ a pando dis.
Pandeona ne. quedā porta apud Romam q̄
semp pandebat. ꝛ dr̄ a pando dis.
Pandor cis. i. ebriosus vel gulosus leccator q̄
sp pandit oza ꝓpter escas. ꝛ dr̄ a pādo is. Jn
pandaciū cij.t. leccacitas vel ebriositas tabna
Pāduca ce.f.p.gen⁹ ē organi vel caupona
Pandus da dū. i. coru⁹. ꝛ dr̄ a pando dis. sed
pandū ꝓprie ē qd̄ dirigit capita i iferiorē ptē
curuū qd̄ in supiorē. Dē tn̄ curuū pōt cē pā
dū ꝛ ecōtra diūsis respectib⁹. Jn̄ pandul⁹ la lū
.i. aliq̄tulū curu⁹. Et cōpoit. repādul⁹ a um.
Panegyrista cō. t. i. laudis ꝛcantator
Panegyric⁹ ca cū. i. laudando ꝛcantatus. Jn̄
panegyrice. i. laudanē laudabiliē ꝛ h̄ panegy/
ricū ci. s. licentiosū ꝛ lasciuiosum genus dicen
di laudib⁹ alicuius. In cui⁹ specie ꝛ cōpositio
ne hoies multis mēdacijs adulant
Paneta te. cō. p. q̄ vel que facit panē
Panphagus a um. dr̄ q̄i oia comedēs. ꝛ dr̄ a
pan qd̄ ē oē ꝛ phagin qd̄ ē comedere Unde ꝛ
panphagi dicti sūt quidā hoies i ethiopia. q̄/
b⁹ ē ab⁹ oē qd̄ mādi pt ꝛ oia foztuitu gignēti.
Pangitoriū rij.n.s. locus vbi multi simul ca
nūt. s. chozus
Panice⁹ cei. m.g. ꝛ h̄ panicea cee. q̄ vel q̄ facit
panē: ꝛ dicitur a panis. ꝛ panice⁹ a ū. ad panē
ptinēs vel ꝛ pane exīs. sic dicimus paniceas
mēsas q̄ ad panē comedēdū parāt. vel q̄ fiunt
Panitiū tij. qd̄dā genus ānone) ꝛ pane
ꝛ dr̄ a panis. qz in q̄busdā locis eo hoies sustē
tant vice panis. vn̄ ꝛ dr̄ paniciū q̄si panis vi/
ciū. qz vice panis fungit fm quosdam
Paniculus li. di. i. puus panis
Panifex cis. cō. g. q̄ vel q̄ facit panē. Jdē ꝛ pa
nific⁹ ca cū. vn̄. i. Regū. viij. Filias q̄q̄z vias
facit sibi vnguētarias ꝛ focarias ꝛ panificas
Panificiū cij. locus vbi panis fit vl' factio pa
nis vel artificiū pistoris. ꝛ dr̄ a panifico
Panificina ne. sil'r dr̄ loc⁹ vbi fit panis
Panis nis. m g. dr̄ a pan qd̄ est oē qz cū oi ci
bo apponit vel qz oē aial eū appetit. Jtē vt di/
cit i historiis sup Exo. Panes ꝓpositiōis vo
cant duodeci panes azimi ꝛ sinula mūdi val
ꝛ q̄ ponebant sup mensā leni altrisecus ꝛ con/
stabāt singuli ꝛ duab⁹ ꝛcimis ephi. ꝛ singu/
lis supponebat patena aurea ꝛ sup patenam
pugillus thuris. Josephus dicit. Phialas au
reas suppositas plenas thure Jn diluculo sab
bati recētes ꝛ calidi panes iponebant mēse. et
erāt ibi imoti vsq̄z ad sabbatū sequēs. Tūc il/
lis sublatis ꝛ thure incenso sup altare noui cū
alio thure substituebant. Sublatos ꝯo soli sa
cerdotes comedebāt vn̄ sacerdotales dicebā
tur. Uel etiā iō. qz vt ait Josephus. Dñs pre
cepat q̄ soli sacerdotes panes illos formarent
ꝛ coquerēt ꝛ ponerēt in mēsa. ꝛ tollerent. Dice
bant etiam panes ꝓpositionis. qz ꝓpositi erāt
coz̄ dño i memoriā sempiternā. rij. tribuū fi/
lioz isrl'. vel pozro ꝓpositi. i. a longo tpe positi
qz per totā hebdomadā vel in eternū p succes/
sionē ponendi
Pannosus sa sū. i. cincinnosus vilib⁹ pānis
indutus. Jtē pannosus pōt dici plen⁹ ꝛ abun
dās pannis. Jnde hec pānositas tatis.
Pānucius a ū. i. pānosus vilibus pānis in/
dut⁹. ꝛ dr̄ a pann⁹. Et hec pannucia cie. dr̄ que
dā vestis qz sit ꝛ diuersis pānis abscissa
Pann⁹ ni. m. g. dr̄ a pan qd̄ est oē. qz ab hoiē
appetit. Jn̄ pāniculus li. dimi. i. pu⁹ pannus.
Pannocins a ū dr̄ a pan qd̄ ē omne ꝛ ota vel
ori qd̄ est aurū. Et sunt pannocij fm quosdam
apud schytas q̄dā hoies monstruosi cū diffu/
sa magnitudine auriū. vt corp⁹ ex eis ꝛtegant
Paufelenos. i. tota lux noctis. scilicz luna ple
na vel pleniluniū. ꝛ dr̄ a pan quod est totum.

ꝛ scelenos qđ dicit lux noctis
Pansus sa sū. i. apertus extensus diffusus. s. q̄ ambulat nudis ped. bus
Pantapoles grece dr negociator q̄ multa vēdit qui latine seplastarius dr
Panther therꝭ actō pantherē vel ra. ꝛ hec pā thera re. pr. pdu. genꝰ lupi. ꝛ dicit a pan qđ est oē. eo q̄ oim aialiū sit amicus nisi draconis. vel qz in sui generꝭ societate gaudeat. ꝛ ad eandem sil'itudinē quicq̄d accipit reddit
Panthe⁹ thei. rꝰ in se oia repnās. ꝛ dr a pan qđ est oē ꝛ theos grus q̄si oim grus. Idez qui ꝛ pan. Et h̄ pantheuz vel pantheon templum illius dei vel tēplū oibus dijs cōsecratū sicut est tēplū oim sctōz. Et vt ferē romani cū vniuerso orbi dñarent quoddā tēplū maximū cōstruxerūt i ce medio suū idolū collocātes oim puinciaz simulacra p circuitū statuerūt respicientia rectis vultib⁹ idolū romanorū. Si q̄n autē aliq̄ puincia rebellaret cōtinuo arte diabolica illi⁹ puincie simulacrū idolo romanorū posterioza voluebat. tāq̄z inuēs q̄ ab ei⁹ dominio recessisset. Cōcitati g̃ romani ad ipsam puinciā copiosū exercitū grāstinabāt ꝛ ipsā suo dominio subiugabāt. Nec nō suffecit romanis q̄ oim puinciarū simulacra in vrbe sua haberent. q̄n poti⁹ fere singulis dijs templa singula ꝛstruxerūt. tāq̄z q̄ eos oim puinciarū victores ꝛ dños effecissent. fz qz oia idola tēplū ibi hre nō poterāt. ad maiorē sue vel amie ostentationē vnū tēplū ceterꝭ mirabili⁹ ꝛ sblimi⁹ in honorē grez oim erexerūt. ꝛ pantheon qđ sonat oi dei nūcupauerūt. Pōtifices enī idolorz ad maiorē pplī receptōez finxerē q̄ sibi a Cybele quā oim grez matrē appellabāt fuit impatū. vt si gr oib⁹ gentib⁹ vellēt victoriā obtinere filijs suis tēplū magnificū fabricarent
Pantominus. i. p oia ioculator. ꝛ dr a pan vl' panton. i. omne ꝛ min⁹
Panus ni. m. g. virgula illa circa quā trama inuoluit. ꝛ dr a pānus. qz eo pann⁹ texit. Idē et cānellus dr. qz gr cānis fit in q̄busdaz locꝭ. vñ Lucilius. Intentus mōstret rect⁹ sub tegmine panus. Jn hec panucula le dimi. nauicula textricū. qz eius discursu panni texunt
Papa pe. i. admirabilis maior pat ꝛ custos. ꝛ dr a pape qđ est interiectio admirātis. qz vices dei gerit in terris. Et vicari⁹ illius est cuius est terra ꝛ plenitudo eius. c. tua. gr dei. ꝛ. ix. q. iij. cūcta p mundū. Q̄ autem dr papa q̄si pr patrū etymo. est. Jn h̄ ꝛ hec papalis ꝛ h̄ papale lis. Et hic papatus tus tui.
Papas autꝭ. i. gnartis. qz circa culinas papādo incedit. Vel papas dr pedagog⁹ cui infantis disciplina cōmittit. Vñ Juuenalis. Timid⁹ pgustat pocula papas. ꝭz h̄ papas atꝭ. dr grece qđā genꝰ limi cādidissimi ꝛ mollissimi
Papauer ris. n. g. herba ē somnifera gr q̄ dicit Virgi. Letheo pfusa papauera somno. Sopozē ei languentib⁹ facit Et alia ē vsualis alia agrestus. ex q̄ fluit succus q̄ apion appellat. et Pap. addit. Papauer siluaticū. i. agreste cum aceto tritū ꝛ fronti ipositū sedat dolorē. Succus ꝛo eius si frontē ex eo pungas ei q̄ vigilias patit somnū cum sopore adducit
Paphus. f. g. insula ē veneri ꝛsecrata. Jn paphius a ū. qđ sepe inuenit p venereus rea rē ꝛ inde q̄dā oliue dicunt paphie
Papia. f. g admiraalis ciuitas. ꝛ dicit a pape Jn hic ꝛ hec papiensis ꝛ h̄ se. Et dr papia q̄si paupib⁹ pia. Nec enī oli dicebat ticinum
Papias pie. nomē cuiusdā autoris ꝛ sequēter libri sui siue voluminis
Papilio onis. f. g. auicula q̄dā que in suo aduentu merek admirationē. De q̄ dr Jsido. c. ij. etymo. Papiliones auicule sūt q̄ marie abundāt florentib⁹ maluis ꝛ faciūt nasci vermiculos gr stercore suo. q̄ sili noie nūcupāt. ꝛ addit
Papō. Nec auicule luie accēso q̄uenūt ꝛ circū volātes ab igne prio interire cogunt. Jn papiliones dicūt tēporis ad sil'itudinē illi⁹ auis vo
Papilla le. f. g. est caput māmille)lantꝭ ꝛ dr a papo as. qz pueri eā q̄si papāt dū lactēt Māmilla enī est ois eminētia vberꝭ. sed papilla ē illud breue vñ lac trahit. ꝛ cor. pa. vñ Virgili⁹. Hasta sberertā donet plata papillā
Papirio onis. est loc⁹ in qno crescūt papiri
Papirus ri. f. g. pr. pd. q̄dā herba vel genꝰ iūci vt dicūt. Et dr papir⁹ q̄si parās pir. i. ignez eo q̄ in cereis ꝛ lāpadib⁹ ponit ad ardendum. Dr etiā hec papir⁹ charta bōbicinata siue bōbicina. Jn papir⁹ a ū. ad papirum ptinēs vel gr papiro exns. Dr etiā papin⁹ a ū. p eodem. vñ Jsa. xviij. Que mittit i mare legatos ꝛ i vasis papiryis vl' papiri sup aq̄s. Jn vasis papiryis. i. in nauib⁹ gr papiryis. i. ūcꝭ q̄ papiri tāte sūt magnitudinis fm historiā Alexādri vt naues fiāt ex eis. Vel in vasis papiryis. i. in chartis gr papiris factꝭ q̄s egyptij p legatos mittebāt duob⁹ tribub⁹ eūtes sup aq̄s. Vel in vasis papiryis. i. piridib⁹ gr papiro factis. in q̄bus continebant vel gferebāt epla misse ab egyptijs p legatos ad exhortandū ꝛ animandū duarū tribuū iudeos.
Papule le. sic dicit Jsido. ē puissima cutꝭ erectio circūdata rubore. ꝛ iō papula dicta est q̄si

papilla. Hugt. añt'dt. Papula ē carbūculus sunt enī papule minutissima vlcera q̄ naīcunt alicui i cute. t volozē afferūt t scabiē t ardozez Ūñ Turgi. i geoz. Ardētas papule' atq; imū/dis olētia sudoz. Mēbza seq̄t ꝛc. Jñ papulo sas sa sū. i. papulis plen⁹. Jñ papulositas .i. plenitudo t abūdantia papulaz. Et papulen tus ta tū. in eodē sensu. Jñ hec papulentia tie. idem qđ papulositas

Par arſ. ꝛeruak a paro as. q̄tū ad vocē. sz q̄/tū ad'significatiouē a cōparo as. Prope ei pa res sūt q̄ inť se cōpari pñt. Jñ parť adū. t hec paritas ;atſ. Et cōpoiť par. Cōpar parſ. i. coeq̄l' cōsil'is. Dispar ris. i. dissil'is. Impar ris .i. nō sil'is nō par. Separ rſ. seozsuz a pari. i. dissil'is Suppar ris. i. subiectus pari. Jñ disparitas cōparitas iparitas separitas supparitas. Et ē par ois ge. cuz suis cōpositis. t coz. pa. Unde Ouidi⁹ epi. Si q̄ voles apte nubere nube pa ri. Jnueniť etiam hoc par ris. tis in neu. ge. vt vnū par bōn. duo paria caligaz

Para prepositio greca ē. i. iuxta vel apud. vel re vel pret vel trans.

Parabola sicut dicit bonat⁹ est rez genere dis sil'ium cōpatio. t dī a para qđ ē iuxť. t bole qđ est snia. q̄si sil'itudo siue cōpatio ex dissil'ibus sumpta iuxť sniam. vt cū semē ponit, p' euange/lio. leo p xp̄o. Semē est verbuz dei. Uicit leo de tribu Juda ꝛc. Jñ parabolic⁹ ca cū. i. sil'itu/dinarius vel parabolis vtēs. Itē dicit Pap. Parabole grece latine puerbia vocanť. eo q̄ in ipsis sub compatiua sil'itudine verboz t ima/gines veritatis ostendunt

Parabolani sūt medici q̄ ad curandū egra mē bza vel coꝛpoza ꝛebiliū ꝛeputanť. dicti parabo lani a parabola. qz plura pmittūt hoīb⁹ q̄z fa/ciant. t qz sepe vtunť parabolis: vt. C. de epi. t cleri. l. parabolani. vbi ter. parabolani q̄ ꝛc.

Paracleſis grece latīe dī aduocatio vl ꝛsola⁹

Paracletus ti. m. g. i. ꝛsolatoz. t dī a paracle/sis qđ est ꝛsolatio. Et ſm h̄ spūssanct⁹ dī pa/racletⁿ. i. ꝛsolatoz. qz ꝛsolať nos in oībus an/gustijs nr̄is. Itez paracletⁿ. i. aduocat⁹. t dī a paracleſis qđ ē aduocatio. Et ſm h̄ ꝛsueuit filio qz ipe p nobis intꝛpellat apud patrē. Pōt etiā spūssanct⁹ ꝛgrue dici paracletus. i. aduocatus t ꝛsolatoz qz p nobis aduocat t nos ꝛsolať

Paradigma ē ꝛpositio vel enarratio exempli hortāt;z aut ꝛterentz. Hortātis vt Helias hō erat sil'is nob passibilis. t oꝛone oꝛauit vt nō plueret sup terrā t nō pluit. Deterrentis. vt in illa hoꝛa q̄ fuerit in tecto t vasa ei⁹ in domo ñ descēdat tollere illa ꝛc. t dī a para qđ est iuxta t digna qđ est dignitas vel nomen vele ꝛeus laus t gloꝛia

Paradisus si. m. g. ē locus in oriētis ptib⁹ cō/stitut⁹ cui⁹ vocabulū ex greco in lati[n] ſtit hoꝛ tus. Pozro hebraice eden dī qđ in nr̄a lingua ꝛelicie interptať. qđ virūq; iūctū facit hoꝛtuz ꝛeliciarū. Est enī oī genere ligni t pomiferarū aꝛboꝛ cōsitus hīs etiā lignū vite nō ibi frig⁹ nō estus sz ꝛpetua aeris tēperies. ex cui⁹ medio fons, pr̄ūpes totū nem⁹ irrigat. diuidit in q̄/tuoꝛ nascētia flumina. Cuius loci aditus post peccatū hoīs intercluſus est

Paradoxis gr. i. admirabil'. t dī a paro as. vel para ꝓpositiōe greca qđ ē ad vl iuxť. t doxa gl'ia q̄i paratus ad vanā gloziā hui⁹ mūdi. Jñ hec paradoxa ge. mulier talis. Et adiectiue pōt de/clinari paradox⁹ xa xū. Ūñ quidā liber Tullij intitulať Tullius de paradoxis. q̄z in eo tra/ctať de paradoxis. Et dicunť ibi paradoxa di/cta vel snīe ad mundanā gloziaz ptinentes q̄si laudes glozioſe vel parate. Jñ hec paradoxia rie. talis gloꝛia vel laus

Parafernalia bona vel res parafernales dicūť res q̄s mulieres iuxť dotē inferūt, in domū viri a para qđ ē iuxť t ferna qđ est dos vel j donatio. Jñ parafernale dī q̄cq̄d mulier hz vltra dotē vndecūq;z. Et si est ꝛsuetudo pōt talia retinere p se. nec marit⁹ dz se de his intromittere mu/liere; iuita. ſm Hosti. de do. t bona ꝓpi nup.

Paraphraſtes tis. m. g. i. loq̄r. t dī a para qđ ē iuxť. vel a paro as. t phrasis q̄si iuxť loq̄lā vel locutionē. vel parat⁹. i. pmptus ad loquēduz Uel paraphraſtes dī ꝓprie nō diſertoꝛ nō bo nus sz mal⁹ interpꝛes. Uel ſm q̄sdā dī q̄ mi/nus bñ interptať. q̄. s. nō trāſſert lr̄am ex lr̄a. sz sensuz ex sensu. Ūñ paraphraſtes locutoꝛ; iuxť sensum sz nō iuxť lr̄am. Ūñ Jero⁹. in plogo re/gū. Uel interptem me existimato si gratus es. vel paraphraſtem si ingratus. q̄z mihi oīno cōscius nō sim mutasse me quippiā de hebrai/ca veritate

Paragoge. est appositio quedā in fine dictio/nis ; ittere vel sillabe. vt magis ꝓ magi. t pote/stur ; potest. t amariter ꝓ amari. Hanc alij pro paraleſim appellant.

Paraganda oꝛnamentū pallij vel vestis ſq̄dā

Paragoꝛia rie. i. mutigatio. Et paragoꝛia dī q̄ dā medicina qz lenit.

Paragraphus ; phi. vel h̄ paragraphū phi. no ta sic facta. ℔. q̄ apponit ad sepandas res a re/bus q̄ in cōnexu occurrūt ; t coꝛ. gra.

Paragus gi. auis mali ominis. vt dicūt

Parakimenon. dī a para qđ ē ad. t kimenon

qđ ẽ iacẽs. ꝛ dr parakímenon. i. adiacẽs. q̃ no
mine vocaꝫ apud grecos ꝓteritū ipfectū. qđ ꝛ
ſigt rẽ paulo añ pfectā. q̃ſi adiacẽs tps. vel po
teſt dici paraquimenon

Paralella le. dr a para qđ eſt iuxt. ꝛ ſūt paralel
le linee eq̃ diſtātes. q̃ q̃uis in infinitū ducāt.
nūq̃ cōcurrūt. qđ nō fieret ſi vna linearuꝫ ad
aliā plus ervna ꝓte q̃ ex alia accederet. Et hic
paralellus li. ꝛ ꝫ paralellū li. circulus eque di
ſtās ab alio. Et ſūt circuli illi q̃nq̃ in ſphera q̃
paralelli vocāt q̃ſi eq̃ diſtantes. non qꝛ eq̃lis
ſit diſtātia int q̃ſlibet ſibi ꝓximos. ſz qꝛ q̃libet
paralellus a ſibi ꝓxio ſm oēs ſuas ꝓtes eq̃lit

Paralipomenon grece dr qđ nos) diſtat.
ꝛelictoꝫ vel ꝓtermiſſoꝫ dicere poſſum⁹. q̃dā
libꝛ ẽ veterſ teſtamēti. ſic dictus. eo q⁹ ea q̃ i le
ge vel libꝛis regū ꝓtermiſſa vel nō plene rela
ta ſunt. in ipſo ſūmati ꝛ bꝛeuit explicāt. Et dr
a para qđ ẽ ꝛ vl preꝺ. ꝛ lipomenon. i. relictū. ꝛ
acuit ꝛ. Unꝺ Jero. ad Pauli. vꝫ. Paralipome
non lib inſtr veterſ epitome talis actātus eſt
vt abſq̃ illo ſi q̃s ſciam ſcripturarū ſibi volue
rit arrogare ſeipſuꝫ irrideat. Per ſingula q̃ppe
noīa iūcturaſq̃ ꝶboꝫ ꝛ ꝓtermiſſe i libꝛis reguꝫ
tangūt hiſtoꝛie. ꝛ inumerabiles explicāt euā

Paralyſis ſis. f. g. i. reſolutio. ſ.) gelꝫ q̃es
moꝛbus q̃ mẽbꝛa diſſoluūt. ꝛ dr a para qđ eſt
re. ꝛ lyſis ſolutio. Jn paralyticus ca cū. q̃ patit
talẽ infirmitatem

Paralogiſmus mi. m. g. i. ſophiſta argumēta
tio. ꝛ dr a para qđ ẽ iuxt ꝛ logos rō. q̃ſi iuxt rōeꝫ
vel diffinitiōeꝫ ſyllogiſmi. Jn paralogiſticus

Paranymꝑha phe. i. ꝑnuba q̃ viro) ca cum
nymꝑhā iūgit. ꝛ dr a para qđ ẽ iuxt ꝛ nympha
ſpōſa. Et hinc ꝑanymꝑhꝰ phi. i. iternūciꝰ i
ter ſpōſū ꝛ ſpōſā. ſ. q̃ viro nymꝑhā ꝺiūgit

Paranomaſia eſt q̃tienſcūq̃ ꝛ nomine efficit
aliud nomen veluti quedā ꝛenoīatio. vt Te
renttus in comedia. Nō inceptio eſt amantiū
ſed amentiū ſm donatū.

Paranomeon ẽ cū ab eiſdem lr̃is multa ſicho
ant verba vel finiunt. vt O Tite tu ne tāte ti
bi tāta tyrānice tuliſti vt talis ſit ordo. O Ti
te tyranne tuliſti tu te. i. tuipſe tāta tibi.

Parapſis idis. f. g. i. diſcꝰ. ꝛ dr a par ꝛ abſida
qđ eſt latus. ꝛ mutaꝫ b in p. ꝛ ſcribiꝫ ꝑ ps. vñ
Juuena. Qui mlta magnaq̃ parapſide cenat
Et dr a parapſis vas q̃drangulū ꝛ quadrila
triū quaſi paribꝰ abſidis. i. lateribus

Paraſceue ues. n. g. i. ꝓparatio cene. Hoc noīe
dicebaꝫ ferſ. vi. ſabbi i q̃ ꝓpabāt neceſſaria ſab
bati ſm Hugſ. Jn hiſtoꝛijs añ dr. Paraſce
ue grece latīe prepatio. Sic dicebāt feriā ſextā
qꝛ in eo prepabanꝫ neceſſaria ſabbo. ſicut ꝛ in
deſerto duplex colligebaꝫ māna. Greſ. enī ad
mixti indei. ꝛ greci contebanꝫ vocabulis

Paraſitus ti. dr a parapſis ꝛ ſit⁹: q̃ſi in para
ꝑſide ſit⁹. i. leccatoꝛ. Vel paraſit⁹ cōponiꝫ a pa
ro as. ꝛ ſitus tus. q̃ſi parās. i. repñtās ſitus. i.
ꝓpōes ꝛ geſtus diuſoꝝ. i. ioculatoꝛ vel lecca
toꝛ q̃ ſcit ſuo geſtu repñtare geſt⁹ ꝛ ꝓpōes mul
toꝝ. Vel dr a para. i. iuxt ꝛ ſitus veni q̃ſi iuxta
ventrē. Vel a para. i. iuxt vel apud ſitos. i. fru
mentū. q̃ſi ad aliquē fermentat⁹. i. nutritus ꝛ
paſtus. Unꝺ ſitoꝛiū dr vas vbi cibus ꝛ frumẽ
to ſolet poni. Et a paraſitus ꝫ paraſitulus
li. dimi. Et hic paraſitaſter tri. Et ꝫ ꝛ hec pa
raſita te. Et paraſitula le. dimi.

Paraſtata te. dr a par ꝛ ſto ſtas. ꝛ ſunt paraſta
te ſupites pares ſtātes q̃bus arboꝝ nauis ſuſti

Parca ce. f. g. i. furia infernalis. Et di) net
cunt parce a parcēdo ꝓ ꝝū. qꝛ mime parcunt
q̃s tres eſſe voluerūt. Una q̃ vitā ꝶoib⁹ ordi
net. Altera q̃ cōtexat. Tertia q̃ rūpat. Incipi
mus enī dū naſcimur. Sum⁹ cū viuim⁹. De
ſinim⁹ cū interim⁹. Jn ꝫ ꝛ hec parcalis ꝛ ꝫ le.
ſm Hugſ. Pap. ꝶo dr. Parce fata dicta ſūt a
paganis. q̃ qđē tria eſſe dicūt clotho. locheſis.
atropos. dctā catha antiphraſim qꝛ nemi par
cunt. Unꝺ. Cloto colū bainlat. lacheſis trahit

Parcopoller cſ. i. tramellū) atropos occat
ꝛ dr a parco cis. ꝛ poller. qꝛ parcit pollici

Parcus ca cū. dr a parco cis. ꝛ q̃nq̃ ꝛeſigt ava
rū. q̃nq̃ int auarū ꝛ ꝓdigum. plus tñ accedit
auaro q̃ ꝓdigo ſicut ecōtrario. largꝰ plus acce
dit ꝓdigo q̃ auaro. Unꝺ quidaꝫ. Prodigus ẽ
aī vitio retinēda ꝓfundēs. Largus q̃ ſumptꝰ
facit ex rōne libent. Parcus q̃ retinet q̃cq̃d non
poſtulat vſus. Nā retinet cupide qđ res ꝛpo
ſcit auarus. Et cōpaꝫ parcus ciꝝ ſim⁹. Jn pe
cius ſime adū. Et cōponiꝫ. q̃ parcus ꝓparcus
. i. valde parcus ſm Hugſ. Pap. ꝶo dr. Par
ce honeſte moderate nō nimiū

Parcus. i. frugi qđ ẽ moderatoꝛ ꝶuatoꝛ ꝛ ab
ſtinēs alieno ſuo ꝓtent⁹. Parcus nimis tenax

Pardus di. ꝛeſtia varia eſt ꝛ ve) ſordidus
lociſſima. Jn cōponiꝫ leopardus di.

Pareneticus ca cū. i. monitoꝛius. Unꝺ quedā
ode Oratij intitulāt parenetice. i. monitoꝛie.

Parens entis. duū generū. i. paꝛ ꝛ mꝛ. Et ſa
cit gtūs pluralis parentū. Jnueniꝫ etiam pa
rentiū. qđ ꝓbaꝫ p a ccm pluralē q̃ ꝛeſinit in es
vel in is. q̃ ꝓpꝛius ẽ in ium terminātiū gtīs
Et dicunt pater ꝛ mater parentes. a pariendo
ꝛ nō a parendo. quod pater. qꝛ pareo primam
ꝓducit. ſed parens in predicta ſignificatiōe

primā cor. Parēs etiā accipitur p ꝓsanguineo. vel affine. Jñ hec parētela. le. i. cognatio. ꝓsanguitas. ꝙgermanitas. ꝓtribulitas. Et hꝫ. a. um hec pntalis. a. hoc le. Jñ parētal'r aduer. Et hec parentalitas tis. i. ꝓsanguinitas. Jnueniť ēc parens tis. o. ge. i. obediēs. a pareo. res. a. tūc p. du. primā. Unde. Nō sine ꝓle parēs. nō sum nisi pareo parens.

Parētalis. ꝭ. t. a. hoc le. dr a parēs. Et hec pētalia. liū. vl' lioꝝ dies festus paganoꝝ cū sacrificabant aiab' pntū. fm Hug. papi. ꝙo dr. Parētalia di. ē festi paganoꝝ ꝓpinqtas.

Parēthesis. ē interposita rōcinatio diūse snie. vt Eneas. neqꝫ em patri' ꝓsistere mētē pss'. amor rapidū ad naues p̄mittit Achatē. fꝫ donatū q̄ens sn̄ia inchoať eiqꝫ interponit q̄libꝫ rōcinatio pnthesis est. vt in pdicto exēplo. Debuit em dicere. Eneas rapidū. Achatē p̄mittit ad naues. Et sic demū subiūgere. Neqꝫ em patrius amor passus ē ꝓsistere mentē. Ul' parēthesis est snie interpositio q̄ ex medio remota. integer fmo pdurat. vt Duꝫ ceptis (nā nos mutastis et illas) Aspirate meis

Parēticida. de. pe. pd. q̄ vel q̄ pntē occidit. et dr a pns. a. cedo dis. Jñ hic et hec pnticidal'. a. hoc le. Et hoc pnticidiū dꝫ. i. occisio pntū.

Paries etis. m. g. dr a par. qr ſp sunt duo pietes. vel a latere vl' a frōte q̄ ꝓspiciūt se. al'r structura deformis ecť. a. cor pe. in ntō et gtō.

Parietina. ne. pe. pd. ē pietū ruina. ſ. vbi pietes stāt sine tecto. a. hitantib' Unde Ezec. xxxvi. Mōtib' et collib' vallibusqꝫ a. deſertis parietinis. Parietulus. li. di i. pnus paries.

Parilis. lis ꝭ. t. a. hoc le. i. equalis. Jñ parilitas. tis. i. equalitas. similitudo.

Paris. paris vel paridis fuit filius Priami q̄ helenā rapuit Et cor. pe. paridis.

Pariscus. ſci. m. g. questor q̄ clamat in foro et dr a paro. ras.

Paritonus. ni. penul. cor. i. cātor q̄ parit tonos. et dr a pario. et tonus.

Pari' rij. dr a paros insula. Et qr in illa insula marmor abūdat iō qñqꝫ pari' ponit p marmore'. Qñqꝫ etiā pari' plan' vl' alb' ad modū marmoꝛ dr. Unde inueniť. i. palipo. xxix. Marmor pariū. Et hester. i. Pario stratū lapide

Parma. me. f. g. leue scutū. rotūdū ornamentū militare. a. dr a puus. q̄si pua Et q̄libꝫ levia arma pñt dici parme. q̄si parue. Jtē parma ꝺcs est q̄dam fluui' a paruitate. A q̄ ciuitas adiacens dr hec parma me. Et est p fluuio. m. g. sꝫ p ciuitate. g. f. Jñ hic et hec parmēs. et hoc se. Parmē'. mei. i. partus meās.

Parnass'. si. m. g. q̄dā mons thessalie cu' duo sunt iuga. Circa a. Nisa. in q̄b' singl'is Apollo a. Liber collebāt. Hec iuga a duob' fratribus Citheronе. a. Elicone appellantur.

Paro. onis. m. g. i. nauis piratax.

Parochia chie. i. adiacēs dom' rei vl' incolat' vel diocesis. Uel parochia ē locus in quo degit ppl's alic' ecclie reputatus fm Hoff. in sū. e. ti. Et prochiax diuisio incepit a Dyonisio. rij. q. i. c. i. Cōstitit ātius prochiale in hoc fm Hoff. in sū. e. ti. q ocs prochiani in dieb' dñicis et festiuis missam audiāt in eccl'ijs in q̄ruꝫ prochijs habitant. vt. c. i. e. ti. de ꝓse. dis. i. si q̄s Etiā ꝓsistit in xcimis psonalibus q̄ eccl'ie parochiali xbenť. xvi. q. i. si q̄s laic'. Et in oblationib' q̄ dāde sunt sacerdoti parochiali q̄ p populo orať dꝫ. x. q. i. qr sacerdotes Et a prochia dr prochian' na nū. i. de prochia exñs. Parochiani ec et parochij olim dicebāť q̄ legatꝭ rei publice interfaciētibus necessaria p̄bebant.

Paroemia. ē accōmodatū reb' tpibusqꝫ puerbiū. Reb' vt adūsus stimulū calcitra. i. supb' resiste. Tpib' vt lup' ē in fabl'a. i. tace. Ferē q̄ꝫ q̄ hō sl a lupo p' videať. amittit loq̄lā. Unde lupus ē i fabl'a dr cū aliqs i media locutōe tacꝫ Et vt dicūt aliq̄ naturales. Lup' ē aīal venenosū. a. ificit aerē: aer ꝙo ifect' veniēs ad hoiesꝫ ipi' arterias ingredit vñ loq̄lā aufert. Sed sl hō p' videt lupū natural'r ꝓfortať. a. iō nō infi

Parophoista. te. i. cātator. et dr a pa/citurro. as. a. honos. qđ ē son' q̄i parās. i. icipiēs cā

Parotida. de glob' q̄ nascit in aure et /tus. dr a para. i. iuxta. a. ota. qđ est auris. Jñ parotidus. a. um. q̄ globos habet in aure. a. cor. ti.

Paroxismū. i. ꝓmotio febrꝫ vl' etiā alteri' rei.

Parricida. de. dr. a parēticida. a. abȳciūť. e. a. n. a. mutať t. i. r. vl' dr a pre. l' a pari. vl' a patria. q̄ occidit prēz vl' parē. vl' patrā. pdit. Jñ hic et hec parricidal'. et hoc le. a. hoc parricidiū. et hec parricidia. die. lex de parricidio q̄ a. parēticidia dr fm Hug. Et vt dr Prisciani parricida siue a pari. siue a prē. siue a parēte ꝙponať dicendū est parricida p geminū. r. Et Pap. dicit. Parricida ꝓprie dr q̄ parētē occidit. quēdā dē veteres parēticidā dixerūt q̄m parricidiū i ſcūqꝫ intelligi possit cū sint hoies hoib' pares. Et nota q̄ antiq̄ dixerūt patricida. de. q̄ patrem occidit. Unde. i. Timot. i. inueniť. Patricidis a. matricidis. Pap. etꝭ dr. Patricida a. parricida qui parentes occidit. Et hoc est vez fm antiquos. Nam fm Prisciani a. modernos. dicendum est parricida. siue a pari siue a patre siue a parente cōponatur.

Pars.ptis.f.g.ðr a ptior.tiris. Ūñ. Si fuēis q̄z diuisor pticulaz. Hāc discas artē maiorē suscipe ptē. Jñ ptim aduer. Et a ps hic ⁊ hec ptalis ⁊ hoc le. Jñ ptialitas tatis. ⁊ ptial'r aduer. Et ꝑponit ps. Compstis. Expres tis. Impers tis. oīa. oīs. g.

Parsimonia.nie.f.g.i.abstinētia.s.mēsurā refectōnis nō excedēs. Et est virt' ſm Aug. Papi. ſō ðr. Parsimonia frugalitas. tpantia. pcitas. pietas. modica ꝓtinētia.

Partha.the.ē quedā ꝓuincia. Jñ pthus. thathū. ⁊ pthicus ca.cū. vñ Act.ij. Parthi. ⁊ medi et elamite.

Particeps.cipis.o.g.i.capiēs ptē ꝓsors ꝺsci' aduitor socius. Ūñ ppha. Particeps ego suz dim timentiū te ⁊ cor. penul.tā in ntō q̄z in gtō Participiū. pij. n. s. ðr a ꝑticeps. q̄si pticapiū q̄z ptē suoz accidentiū capit a verbo ⁊ ptez a noīe. Jnde hic et hec pticipalis ⁊ hoc le. Et ðr nomē pticipale illud qð a pticipio ꝺscēdit. vt amans. amator. trix. et amatus. Jnde amacio ſm Prisianū.

Particula.le.dimi.i.pua ps. Jñ hic et hec particularis. et hoc re. Jnde particulariter. aduer. ⁊ h̄ particularitas tatis.

Particus.ci.m.g.i.negociator particulas vendens. et dicitur a pars.

Partus.tus.tui.i.actus vel passio pariēdi. et id qð parit.i.puer. fetus. soboles. pgenies. Et ꝺsinit dnūs ⁊ ablt̄us pl'is in ub' ad dīaz ðti et ablti ꝺ ps ptis ptib'. Jtē pt'. ta. tū. adiectiue. i. acquisitus. Ūñ. Quidi'. Nō mior ē virtus q̄z querere pta tueri.

Parūculus.li.i.pua nauicula piratar.et ē dimi. ꝺ paro. ronis.

Paruus ua.uū.i.exigu' modic' inualid'. Et ꝓpatur puus mior mim'. irregularit. vl'puus puior puissim'. regulariter. Jñ pue. aduer. Et hec puitas. tatis. Et puul' la.lū. Et ðr puus q̄si parū valens. et est etymo.

Pasca.ce. hebreū est. ⁊ interptat trāsit' et ðr a phase q̄si phasca. Tūe em dñs nr̄a morte trāsiuit ad vitā ꝺ mūdo ad patrē. Pascaem fuit qñ iudei egyptū exeūtes mare rubz transierūt ⁊ post trāsitū leticie canticū cecinerūt. Et pasca tūc ꝑmū celebratū est. Jñ hic et hec pascal' ⁊ h̄ le. Et nota q̄ pasca ꝺclinat irregularit ſm genus vl' ſm ꝺclinatōz. Cū em sit ꝑme ꝺclinationis in a. ꝺsinēs nō ꝺberet eē. n. g. Jtē cū sit n. g. nō ꝺberet esse ꝑme ꝺclinatōnis cū ꝺsinat in a. g' ꝺberet regularit ꝺclinari. hoc pasca pascatis. vl' h̄ pasca ce. ſz mō ꝺclinat ꝺtra regulā hoc pasca. ce. Vl' forte hebrea ē declinatō Jtē pasca ſm alīq̄s scribit. p. ch. p oēs casus. Haz apud grecos p chi. lr̄am scribitur. ꝙ loco nos vtimur. ch. Sēm ſō hebreos sine. h: videt scribi. cū a phase q̄ ē trāsitus latine nomen h̄ esse videatur. vt dictum est.

Pascilis.lis.m.g.aīal l' auis que in manu pascitur et cor. ci.

Pascua.cue. in singulari est ge. femi. Ūñ i ps. Jn loco pascue ibi me collocauit. Sz in pl'ē g. n. s. pascua cuoz. Ūñ Ezech. xxxiij. Nōne satz erat vobis pascua bona ꝺpasci. Jnuenit etiā in. f. g. he. pascue haz. Ūñ idē ppha in eodē capl'o. Jnsup et reliquias pascuaz vr̄az cōculcastis pedibus vestris. Idē in eodē capl'o: Jn mōtibus excelsis israel erūt pascue eaz.

Pasiphe. fingitur a poetz fuisse quedā sol' filia q̄ cū tauri amore fureret. Dedalo opam dāte lignea vacca inclusa. ad nefariū iuitata ē et

Passerserz: auis q̄dā mi q̄ nat' ē mior tatur' nuta. ⁊ ðr a pu' qz pu' ē. Jñ h̄ passerul' li. di. Et passerin'. na. nū. Et hic passerin' ni. p filio passeris. Vel ðr a passer a patiendo libidinē. qz petulcū. i. luxuriosum aīal est.

Passio.nis.f.g.ðr infirmitas. sicut dicim' extasis ē passio. i. infirmitas. Vel ðr q̄litas nata imutare sensuz cito recedēs. vt ira. et sic capit i p̄dicamēto q̄litatz cū ðr. Tercia spēs ē passio vl' passibilis q̄litas. Vel ðr motꝰ in ꝙpo passo sicut dicim' calefactio ē passio calefacti. Vl' ðr ꝓprietas vt risibile est passio hois.

Passionariū.rij. liber ꝺtinens passiones scōz vel passiones. i. morbos.

Passiūcula.le.dimi.i.pua passio.

Passus.sa.sum.i.sparsus. diffusus. patēs. et/

Passus.sus.sui.spaciū seu longitudo tēi' quicz pedū. Et hercules inuenit pass'. et ðr a pateo tes. q̄z ps in itinere. Jñ passut' ta.tū. i. hñs magnos pass'. Past' t'. ðr a pasco cs. Et hec pasta te. Jñ pastill' li. di. q̄dā pu' pa/st' ex pasta vbi pisc' vl' caro vel ali' cib' includit. vñ Oza. Pastill' rufill' olet gorgoni' hir

Pastinaca.ce. f. g. q̄dā herba c' radix fit cū. pcipu' past' hois. ⁊ ðr a pasco cs. Jñ pastiace'

Pastophorū rij. grece. cellula latie cea. cēt thalam' ðr. vl' atriū tēpli vl' gazophilatiū l' puū sacriū añ tēplū. Et vr̄ dici pastophoriū q̄i forz sit positū Glosa āt sup. i. Mat. iij. ðr Pastophoria grece latie dicūt thalami l' cubilia i q̄b' leuite excusabāt i atriis dom' dñi. q̄z cōmemoratō fit i vltia visiōe. Daniel' ppha In hist'oriis āt sup. ij. Re. ix. ðr In porticib' late rū erāt pastophoria. i. loca sepata ad ꝺmedēdū in q̄bus sacrificantes ꝺ ptib' sacrificiorū que

tos ꝓtingebāt. vescebanꝫ corā dño. Itē pasto phoria Amos.i. dicuntur loca pastoꝝ pascen dis animalibus apta.

Pastor storis.i. magister pecoris. custos. ꝛ dr a pasco cis. Jñ pastorculus.li. dimi.i. puꝰ pa/ stor. Et pastoꝛiꝰ ria riū. Et pastoꝛieꝰ/ca.cū. Et hic et hec pastoꝛalis. et hoc le. in eodē sensu.

Pastos grece.i. spaciū.

Paragiū.gij.i. gula. ad summū tunice vl̄ mā/ telli assura. ꝛ dr a pateo tes. Uel palliū auro. vel argento purpuraqꝫ variatū.

Patena.ne.i. opculū calicis. ꝛ dr a pateo tes. eo q̄ sit patēs et diffusa. Et videtur q̄ debeꝛet pferri pe.coꝛ. sed vsus hoc nō recipit sꝫ omni/ no repugnat. vnde eam ꝓducas.

Patenula.le. dimi.i. pua patena.

Pater trꝫ. dicūt patir inde nos dicimꝰ pater. i genitoꝛ. Qđ añt dicit pī. q̄si panthotir. i. ser/ uans oia. a pan. qđ ē omē. ꝛ thotir. qđ ē fuās etymologia est. Et dr pater multis modis Dicit em pater natura. Itē filitudine cure Itē pater formalis vel doctrinalis. Itē pī etate. Itē pater reuerētia et dignitate. Pater natura lis dr q̄ generat. Pat filitudie cure dr q̄ qualē curā pater gerit filij. talē ille gerit alteri. ꝛ q̄lē curā pater impēdit filio. talē impēdit ille alte ri. Pater formalis vl̄ doctrinalis dr magister. q̄ informat discipulū boīs moꝛibꝰ et disciplī/ nis. Pater etate senex. Tales em pres appella re solemꝰ. Pat reuerētia vel dignitate dr quē reueremur. Nā cui honoꝛē et reuerētiā impē/ dimꝰ sepe patrē vocare solemꝰ. Jñ paterculus li. di. i. puꝰ pater. Et patnꝰ na nū. Et ħ ꝛ ħ pa ternal. ꝛ hoc le. Jñ paternitas. tatis Et hec pa ternalitas atꝫ. Uel dic q̄ pater in sacra scrip/ tura. q̄nq; modis dr. s. natura. imitatōe adop/ tione. doctrina et etiā p honoꝛe reuerētia ꝛ eta te. Natura. vt Abrahā fuit pater Jsaac. Jmi/ tatione vt in euāgelio dñs dicit. Si filij A/ brae essetis opa abrae faceretis. imitādo. s. fidē eius. Itē Uos ex patre diabolo estis et ꝛsidē ria patris vr̄i vl̄tis facē. s. imitādo eiꝰ malicia Adoptōne. sicut cū aliq̄s humana ꝓsuetudie adoptat aliquē in filiū. Et sic nos ꝛco. nō na/ tura. sꝫ adoptōe dicimꝰ Pater noster q̄ es i cel̄ Doctrina. sicut aplus ad Gal̄. ait. Filioli mei quos iterꝫ parturio donec formet̄ rps in vobis Itē p honoꝛe reuerētia. et etate sicut. iij. Re. gū. v. Serui ad Naamā dixerūt. Pater ꝛ si rē grandē dixisset tibi ppħa. certe facere debue/ ras. Uñ grecism. Est pater hic cura. pī ē alt genitura. Hic pater etate. pī illevocat honoꝛe Ac summā regē vocat ipa cratio patrē. Et no ta q̄ qñ latinū est p:sus eiusdē significatōnis cū greco noīe vel hebꝛeo. nulla ē ibi deriuatio sꝫ solūmodo quedā ꝛtoꝛsio vniꝰ lingue ad al teꝛā. vt Jacob inde Jacobꝰ. Jō ꝓpꝛie loq̄ndo deꝰ nō ꝛriuat a theos. nec pr̄ a patir. nec mat a metir qꝛ idē sunt. nec differūt in sig̃tione. nec i mō significādi. Itē pater ꝓponit cū ħ gtō gre co familias. ꝛ acuit in fine: hic paterfamilias. huiꝰ patrisfamilias. Et dr paterfamilias. is q̄ est sui iuris ꝛ ptātis ꝓpꝛie cuiuscūq; sit etatis Uel dr paterfamilias. qꝛ oībus in familia suā posītis. tā seruis q̄ filijs pī pari deuotōe ꝓsu/ lit. Sed q̄cūq; dnatur seruis. hoc noīe nō de/ bet appellari. Et in eodē sensu inuenit pīfami liaꝝ. vl̄ paterfamilie ꝑm Hug. Et nota q̄ ꝓpꝛe paterfamilias qñ ē vna dictio sig̃t illū q̄ ē do minus hereditatꝫ ꝛ iure etiā si nō esset natꝰ dū mō esset viuꝰ in vtero matris Sꝫ qñ sunt due ꝓres sig̃t illū cuiꝰ ꝓles iā est vna familia.

Patres ꝓscripti dicebanꝫ. quoꝝ noīa in tabu lis aureis scribebantur.

Patera tere. f. g. i. magnꝰ ꝛ patēs cyphus ꝛ dr a pateo es. fꝫ Hug. Pap. ẏo dic. Patere phia le sunt dicte. qꝛ in ipis potare solemꝰ vel quia patētes sint. dispassiq; labꝛis. Et coꝛ. pe. Uñ quidaꝫ. Jn fundo patere scio turpia multa pa tere.

Paterniani q̄dā heretici a Paterno sunt eoꝛ ti qui inferioꝛes coꝛpis ptes a diabolo factas opinantur.

Patibulū. li. toꝛmētū ꝛ ꝓpꝛie furca. ꝛ dr a pa tioꝛ. Et ē patibuli minoꝛ pena q̄ crucis qꝛ pa tibulū stati exanimat appensum: sed cruꝫ affiꝛ os diu cruciat et coꝛ. bu.

Pathicus. ca. cū. i. sodomita. inhonesta. ꝛ tur pia patiēs. ꝛ dr a patioꝛ. erꝫ. fꝫ Hug. Pap. ẏo dicit: Pathici pacientes libidinē. Nā pathos grece passio dr. et coꝛ. thi.

Patiēs. entis. o. ge. ē pticipiū de patioꝛ. teris. Et pt ē nomē. ꝛ fm ħ ꝓpaꝛ patiēs. tioꝛ. simꝰ. Jñ pacienter. tiꝰ. sime. aduer. Et hec patiēcia. tie Et ē pacia aī vigoꝛ aduersitates foꝛtune ꝛver boꝝ aspitates eq̄nimiter poꝛtās Ꝓpꝛie tñ pa cientia coꝛpis est. Tolerantia vero animi.

Patina ne. f. g. sartagoꝛ vl̄ scutella. ꝛ dr a pateo tes. qꝛ sit patens Jñ hec patella. le. dimi. ꝛ coꝛ penul. patina. Uñ Persiꝰ Sꝫ grādes patine.

Patinariꝰ ria. riū. ad patinā ptinēs vl̄ i patia coctꝰ. ꝛ dr a patina. Et patinariꝰ riꝰ. q̄ facit pa

Patinula. le. di. pua patia. i. patella

Pathos grece. latine dr ꝛfectꝰ. vel passio.

Patratio. onis. f. g. est opis venerei cōsumatō et dr a patro tras.

Patreus trei.i. vltricus. z dr̄ a pater. Et hꝫ patrinus z hic patriaster pro eodē

Patri⁹ tria triū. dr̄ a pr̄. Et hec patria trie ē locus in q̄ q̄s nat⁹ est. Et ē ꝓprie patria ciuitas vl̄ ville. hꝫ q̄nq; pōat ꝑ regiōe vel ꝓuicia. Vñ

Patri⁹ honor. i. honor prīs vel honor patrie Itē nomen patriū est qđ a ꝑ pro noīe loci dr̄iuat. vt a Basilea basiliēsis

Patria prīas ſm Ala. in ſñ. C. e. ti. est ius qđ dā qđ hñt hi q̄ sūt dēſi impio romano ſi libros naturales z legitimos. qđ ius alīj non hñt. vt Insti. de pa. potes.

Patriarcha che. i. sūm⁹ z p̄nceps patrū. z dr̄ a pr̄ z archos qđ est p̄nceps. qz p̄mū hꝫ est apostolicū retinet locū sicut roman⁹ anthiochen⁹ alexandrin⁹. Jñ hoc patriarchat⁹ tus tui. eius dignitas vel ei⁹ districtus. Et hic z hec pr̄iarchalis z hꝫ le. ſm Hug. Pap. autē dr̄. Pr̄iarcha grece sūm⁹ patrū pr̄ interptat qz p̄mū. i. apl'icū tenet locū sicut roman⁹ anthiochen⁹ et alexādrin⁹. Sūt ei auctace. b. Petri apl'i instituti. Prīa q̄dē Petri apl'i sedes romana. Secūda apd alexādriā bti Petri noīe a Marco ei⁹ discipulo z euāgelista ꝓsecrata. Tertia apd anthiochiā btissimi Pe. hꝫ honorabilis. eo q̄ illic p̄uscꝫ romā venisset fuit z illic p̄m nomen christianoz nouelle gentis exortū est. Quāuis aūt p orbē diffuse eccl'ie catholice ev⁹ thalam⁹ xps sit. scā tñ romana eccl'ia nullis iudicib⁹ cōstitutis ceteris eccleſijs p̄lata est. Alīj sumunt q̄dā nomē patriarche. z dicūt q̄ pr̄iarche sunt minores papa. maiores autē metropolitanis Et dicūt q̄ hec nomina patriarcha prīas pro eodem supponūt. Nā int patriarchā z p̄matē nō ē realis dr̄ia sꝫ vocalis. Uel ꝑpe dicūt patriarche q̄ttuor p̄ncipales. s. Cōstantinopolitan⁹ alexandrinus antiochen⁹ hierolymitan⁹ Alīj vo dicunt ꝓprie p̄mates. sicut aq̄legiēsis grādensis bituricensis. hꝫ z isti q̄nq; noient se patriarchas.

Patriciani sūt q̄dā hēretici a q̄dā patricio dicti eo q̄ sbaz hñane carnis a diabolo ꝓdītā dicūt

Patricius cia ciū. i. nobilis z de genere patruz nat⁹. Itē patrici⁹ ē is quē īpator sibi eligit in patrē. vt Insti. q. mo. tuspa. po. sol. §. filiusfamilias: z C. de ꝓsor. eius dē li. l. fi. Uel patricij dicūt qui putident reipublice siē pr̄ filio. Uel patricij sūt q̄dā nobiles de ciuitate. z olim dicebant patres p̄ncipū. s. ad ꝓsilia prestanda

Patricus ca cū. i. paternus. z dr̄ a pater

Patrimes mis. i. puer supstes defuncto patre. Uel patrimes dr̄ puer patri silis. Et cōponit a patre z imitor. q̄si patrē imitans

Patrimoniū. nij. dr̄ hereditas prīs z dr̄ a pr̄e

Patrimus mi. dr̄ ille q̄ cū sit pater hꝫ annū vnū. z ꝓducit tri.

Patrin⁹ vl' prina dr̄ filio⁹ vl' filia spūalis ꝓpatrꝫ vl' ꝓmatrꝫ matris vel patris. quē vel quā q̄s de sacro fōte leuauit vl' ad sacrꝫ ꝓfirmatōis te

Patri passiani sunt q̄dā heretici q̄ dinuit cūt deū patrē fuisse passuz. Uñ dic. btūs Aug Erubescāt sabelliani. q̄ dicūt ipꝫ prēz ee q̄ est filio⁹ ꝓfūdētes psonas. q̄ z dicti sunt pripalliani q̄ dicūt patrē fuisse passuz. z ꝓducit pe

Patrocinīū. nij. i. auxiliū. ptectio. defensio.

Patronymicū dr̄ nomē. a noīe prīs dr̄iuatū. Nā noia patronymica dicūt eo q̄ trahūt a nomibus patrꝫ ſm Isidoz vt Eneades Enee filius q̄ius etiā a matrib⁹ dicāt z ab auis

Patron⁹ ni. i. causidic⁹ aduocat⁹ vel defēsor q̄ talē affectū cliētib⁹ vel alīs exhibz. vt q̄si pr̄ illos regat Jñ hec patrona. ne. z hec patronissa. se. z hic patronatus. tus. tui

Patronus ſm canones dr̄ ille q̄ hꝫ ius p̄tandi aliquē ad bñficiū eccl'iasticū. Sꝫ hꝫ leges ē q̄ manumisit ſuū suū spōte. q̄ fu⁹ dr̄ libt⁹ eius

Patruelis. lis. ꝓ. t. z hoc le ad patruū ptinēs z dr̄ a patru⁹ Et hic z hec patruelis. hꝫ lis. filius vl' filia patrui. Filij duoz fratrꝫ sūt patrueles inter se ſm Hug. Uñ Hieremi. xxxv. Patruelis meus filius patrui mei Et ſm Isidoz etymo. viij. Patrueles sunt dicti. eo q̄ pres eorū germani fratres fuerūt inter se: Cōsobrini ꝓpo vocati q̄ aut ex sororе fratre. aut ex duabus sororib⁹ sunt nati q̄si cōsorini. Sobrini ꝓsobrinoz filij. z p pe. patruelis.

Patru⁹ trui. m. g. frater patris q̄i pat⁹ ali⁹ vñ et moriēte patre pupillū p̄or patruus suscipit. et q̄si filiū lege tuet vt dicit Isidorus.

Patul⁹. la. lū. pe. cor. i. diffusus patēs sꝫ ꝓprie patulū est q̄d semp patet vt auris. nasus narꝫ arbor z silua Sꝫ patēs q̄d ad horā pz z ad horā nō pz. sꝫ occultat vt ocul⁹ Et ꝓponit p patulus. la. lū. i. valde patulus z aptus.

Paucedo. dinis. z hec paucitudo dinis in eodem sensu. i. paucitas.

Pauc⁹. ca. cū. dr̄ respcū multi. vt multi hoies pauci hoies. Et ꝓpat pauc⁹ cior sim⁹ Jñ pauce ci⁹ sime. Et hec paucitas tis. Et paucul⁹ la. lum dimi. Et pauc⁹ ꝓponit ppauc⁹ ca cū. q̄ paucus ca. cū. i. valde paucus. Itē a paucus dicit pauciēs entis. oīs. ge. i. paucus. rarus. z noiatiuus q̄nq; ponitur aduer. p raro.

Pauia uie. vel pausia ē qđđā gen⁹ oliue quaz corrupte rustici pusiā vocāt viridi oleo z suaui sic dicta a panio eo q̄ pauiat. i. tundatur

Pauid⁹.da.dū.quē verat trepidatio mētis
Habet em̄ cordis pulsatōz. Jn̄ pauiditas tis
Et dr pauidus qui semp pauet.
Pauēs.qui ad tpus pauet ex cā. Et cor.pr.vn̄
Paphil⁹. Nō mare trāsisset pauid⁹ si nauta fu
Pauimētū.ti.n.g.i.elaborata solū ec isset.
clesie vl palatij.vl vici.et dr a pauio.uis.qđ
ē ferire.pcutē.qz sepe pede feriē vl qz lapidib⁹
minutim cesis sit facē. Jn̄ pauimētat⁹ ta.tū.
i.pauimēto ornatus Et hic t hec pauimētalis
et hoc le.ad pauimētū ptinēs.
Pauliani qđā hereticī a q̄dā Paulo exorti. q̄
dicit rpm nō sp fuisse sz a maria sūpsisse initiū
Paul⁹ la.lū.i.pu⁹ modic⁹. Jn̄ paulul⁹ la.lū.
di. Et vt dicit Prisian⁹ in.iij.li. Paul⁹ nō ge
mīat.l.in diminutiuo.nec mix.cū au dyph/
thong⁹ p se geiari ꝯsonāt ē phibeat. Facit igit
paul⁹.paulul⁹.t ex hoc pauxillus.tpauxillul⁹
Quas formas fuāt femiū t neutrum.paula
paulula pauxilla pauxillula tsil'r neutr Et po
nūt q̄nz adūbialit ista noia.paulū paululū t
Paul⁹.interp̄tat mirabil'.vl reqes.vl paulo
miles ex tribu beniamin.apl'us gentiū scd'o Jan
no p⁹ passiōz dn̄i baptisatus sub nerone rome
eodē die q̄ Petrus crucifixus est.
Pauo.onis.auis qđā ocular sz pēnis.nomē re
sono vocis habet. Qđ āt dr pauo.q̄si pauorē
vehens ore.etymologia est. Habz em̄ horribi/
lē vocē.et sepe incutit audiēti pauorē. Jtē ha/
bet pulcras pēnas et turpes pedes.et hinc est.
qđ libenter extendit et respicit caudā et alas sz
respiciendo pedes tristat. Vn̄ Ouidi⁹ d arte.
Laudatas ondit auis iunonia pēnas. Jnueni
tur etiā.h pau⁹ ui.in eodē sensu. Jn̄ hec paua.
ue.p feia. Vn̄.iij. Reg.x.dr q classis Salo/
monis referebat aur et argentū .dētes elephā
torū.simias et pauos. Et vt refert Aug.xix.dei
ui.xi. Caro pauonis tā dura est vt vix putre/
dinē sentiat.nec facile decoquitur qz māt. Cū
incredibile videt euenit vt apd cartaginē nob
apponeret cocta hec auis.re cuius pectore cul
pa q̄ntū visū ē.discretū seruari iussim⁹.quod
post diez tm̄ spaciū quantū alia caro quecūq;
cocta putresceret.platū atq; oblatū nihil no/
strū offendit olfatū. Jōq; repositū p dies am/
plus q̄ triginta. idem qđ erat.inuentum est
Idēq; post annū.nisi q aliquantulū corpule/
tie artioris fuit et ptractioris.
Pauor.oris.m.g.dr a pauio.uis.eo q mentē.
hois feriat et cedat.
Paup.ris.dr q̄si pax potēs vl pax putās l'pa
rū ipetrās.t ē etymo Jn̄ hic paupcul⁹ li.et hec
paupcula.le.di. Et paupcul⁹ la.lū Et paupus
ra.rū. Et hec pàupies.ris.i. Et hec pauptas tis.
Sz paupies ē dānū. Pauptas fm additio. et
copo nit paup.ppaup q̄ paup.i.valde paup.
Et vt dr pap paup.dr q aliqđ hz.lz pax Jn/
ops fo q nihil hz. Jtē nota q paup ē ge.cō. re
clinatōe.sz ois structōevn̄ pt dici. Paup hō
seia regnū. Sil'r et diues. Vn̄ Ouidi⁹. Addi
dit helterno marmore diues op⁹. Et h intelli
gas nisi in termiatione tem vel tes. Unde.
Tem vel tes neutr fugiūt sz cetera sumunt
Pauperies est damnū sine iniuria faciēt ipm
datū vt ab aiali qđ sensu caret factū vt si equ⁹
tuus segetē meā pauit.vl al'r mihi dānū re/
dit. Nō em̄ pt dici iniuriā fecisse cū sensu care
at. Jnsti.si q̄ pau.fe.di.§.paupies vbi dr glo.
q ē mirabilis expositio et legalis.
Pausa:se.f.g.i.requies quādo paululū inter
mittit labor.
Pauxillus.li.di.a paulul⁹. vide sup̄ in paul⁹.
Pauxillus.li.etiā nomē mēsure.est.
Pax.pacis fm Hoff.est discordie finis.vt i.c.
i.re treu.t pace in glo.i. Jtē pax ē vinculū cha
ritatis.vt in.c.nouit.§.forsan re iudi. Et sunt
ser cause ppt q̄s nō ē pax int hoies Prīs quia
nō ponūt maleficia. Scda abūdantia tpalū.
Tercia qz nō pugnam⁹ ptra demones. Quar/
ta qz nō ꝯsideram⁹ dāna lit vbi diuitias cor
pus t aiam pdim⁹. Quīta dubi⁹ euētus belli
q̄ nō ꝯsideratur. Sexta qz nō seruam⁹ pcepta
dei.nec solnim⁹ decimas et sic quod non capit
christus tollit fiscus rvij.q.vij.maiores Hec
est glo.no.d re.iudi.li.vi.ad apostolice.et pd.
pa.pax. Vn̄ Prosper. Morib⁹ in sanct pul
cra est concordia pacis.
Paxillus.li.est pnus palus vineax.vel paxil
lus genus ferramenti.et vt dicūt cultrum.

Pean.m.g.dictus est sol.a phos.quod est lux
q̄si phoan.qz luceat. Vel pean q̄si phian.a phi
tone quē interfecit. Unde t pean peanis dicit
q̄nq; laus t ppria. Apollinis. licet t p laude.
generaliter cuiuslibet inueniatur. Et pd.pe.gtī
Unde virgilius in.x.Enei. Cōclamāt socij le
tum peana secuti.
Peccator.toris.dr a pecco.cas.et antiquit⁹ hoc
nomē tm̄ flagitiosos.t libidinosos significa/
bat sed postea transiit in appellatōem oīm ini
quox et dicitur peccator.quasi pellicator.
Peccatum ti.dr a pecco.cas. Et est pctm̄ fm
Aug.spreto incōmutabili bono.bono cōmu/
tabili adherere. Vel aliter sic. Peccatum est

omne dcm vl factū vl ꝯcupitū. qđ fit ꝺtra legē dei. Uel pctm̄ ē volūtas retinēdi vl ꝯseq̄ndi qđ iusticia vetat. Et nota q̄ pctā mortalia sunt septē. q̄ in hoc ꝓsu ꝯtinēt. Luxus. gustus auet tristis furit. inuidet. ambit. Lux⁹. i. pctm̄ luxurie. Gust⁹. i. pctm̄ gule. Auet. i. pctm̄ auaricie. Tristis. i. pctm̄ tristicie. seu accidie. Furit. i. pctm̄ ire. Inuidet. i. pctm̄ inuidie. Ambit. i. peccatū superbie.

Pecten. inis m. g: instrm̄ pectēdi vl extēdi plectrū citharę. inferior pubes viri vl mlieris. rastrū. q̄dā piscis. agmē vl chorea. Ulī Pecten agit telas lendes trahit os subit os subit aures. Mulcet ⁊ est pubes pecten ⁊ ordo sil. De ꝑmo ꝺr Ouidi⁹ meta. vi. Percussi ferīūt inserti pectine dētes. De. ij. ꝺr. in. iij. eiusdē Sepe citharista deducit pectine crines. De. iij. Horatius. Pectinib⁹ patulis iactat se molle tarentū. De. iij. ꝺr in Theodolo Traiti⁹ vates cōmouit pectine manes. De. v. Iuuenal. Inguina tradūtur medicis cū pectie nigro. Pro chorea ponit in statio vbi ꝺr. Pectie amazonio q̄ ꝯcitat orbe lacenas. Pro rostro poīt Ouidi⁹ dicens. Raro pectine vertit humū.

Pectic⁹. ca. cū. i. digestibilis. et ꝺr a pect⁹.

Pectinarīū. rij. locus vbi pecten ponit.

Pectinari⁹. rij. ⁊ hec pectinaria rie. q̄ vl q̄ facit pectines.

Pectoralis: lis. ꝯ. t. ⁊ hoc le. ad pectus ptinens. Et hoc pectorale. lis. zona circa pectus equi vl mulieris. vl alteri⁹ aīalis. Ulī Hiere. ij. Fascie pectoralis sue. Et ꝓdu. ra.

Pectus. toris. ꝺr a pecto. tis. q⁊ mlieres in pectore solēt sibi pectere capillos Uel ꝺr pectus ā plecto. tis. qđ ē flecto. eo q̄ sit flexū inter eminētes māmillas ptes. Ul ꝺr a specio cs. Alia q̄dē aīalia pect⁹ hīt ad terrā oppressuz. ⁊ ab aspectu remotū ſz hoīes patēs ⁊ erectū. vtpote plenū rōe. ⁊ iō nō ꝺcebat latere. Qđ āt ꝺr pect⁹ q̄si pctī thor⁹ etymo. ē Jn pectore⁹ rea. reū ⁊ pectorosus sa. sum. magnū habēs pectus

Pectuscul⁹. li. dimi. puñ pect⁹. et cor. scu.

Pecudari⁹ rij. m. g. i. pastor. ⁊ ꝺr a pec⁹. dis. et pecudari⁹. a. ū. ad pecudes ptinēs.

Peculiū. lij. est pusilla substātia vel pecunia. sepata a rebus et rōcinys patris vl dñi data. vel pmissa filio vel seruo. ff. de pecu. l. ꝺpositi. §. peculiū ꝺr res parafernalis. ff. ꝺ iure do. l. si ego. §. do. Itē peculiū ponit ꝑ hereditate vl patrimonio. C. de epi. et cle. l. si q̄s pbyter. ff. ad trebel. l. cogi.

Peculiū castrēse est qđ miles acquirit dū militat in castris. et illud est filij pleno iure tā q̄ ad ꝓprietatē. q̄ quo ad vsufructū.

Peculiū q̄si castrēse ꝺr illud qđ aduocat⁹ acq̄rit pstando clīetul suis patrociniū in causis. Uel qđ magister grūmatic⁹ logie⁹ vl rhetoricus i scol suo lucrat exercitio. i. l. fi. C. ꝺ iof. tes.

Peculiū palatioz ꝺr etiā castrēse. s. militū palatij q̄ ꝑncipē sequūt ꝑz Accur. C. r. e. li. xij. i ru

Peculiū aduēticiū est qđ filio aduenit ab auo paterno vel materno vl ab altero. vt ex pspera fortuna. et ex testamento agnatoz. vl cognatorū ⁊ qđ sic filio aduenit. ipi⁹ ē q̄ ad ꝓprietatē patris ꝯ q̄ ad vsufructū. Et ꝺr alio noie pagani cū aduenticiū.

Peculiū puēticiū. ꝺr illud qđ de reb⁹ paternis vl dñicis pficiscit et filio vel suo daf. vt in eo negocief. Et illud ē patris q̄ ad ꝓprietatē. sed filij vel serui quo ad vsufructū et etiā alias ꝺr paganicū puecticiū.

Peculiū clericoz. ē pīmoniū clericoz. Nam peculiū patrimoniū appellaf. ff. ad trebel. l. cogi. in ꝓn. Ulī illō qđ a clerico velut ꝓprium possidetur. ei⁹ peculiū ꝺr scdo mō tū ⁊ vsualr peculiū dici solet filioz et seruoz patrimonium quod eis a dño vl patre daf. vt. ff. e. t. p to.

Peculiū clericoz. puecticiū est. qđ ꝺ bonis ecclesie. pcedit vl qđ eccl'ie ꝓtēplatōne acq̄ritur.

Peculiū aduenticiū eorūdē est qđ acquirit ex opa eoz. vel alias ꝓuenit ex intuitu pſone. ⁊ hō no. Goff. in sum. eo. ti.

Peculiarſ. ꝯ. r. et hoc re. i. ad peculiū ptinēs vl ꝓprius vel ꝓuatus. vel familiaris.

Peculator oris. reipublice ꝺfraudator ⁊ furator.

Peculatus. tus. tui. furtū ꝺ cōi pecore et generaliter ꝺ cōmuni re.

Peculari⁹. rij. i. amētari⁹ q̄ custodit pecua. vl

Pecunia nie. f. g. ꝺr a pec⁹. ad pecua ptiuēs q̄si pecudia q⁊ olim de corio pecudū numi incidebant ⁊ sigēabant. Ul q⁊ ois suba antiq̄ in pecorib⁹ vel pecudib⁹ erat. vñ ⁊ ꝓpe ꝺr q̄ cōsistit i hmōi aīalib⁹. ſz iā appellatio ist⁹ nois ā pliata ē ad alia. Jn pecuniosus sa. suz. i. pecunia plen⁹. q̄si pecudios⁹. Propie q̄dē oli sic dicebaf. qui pl imā hēbat pecuniā. i. pecora. sed mō ad alīd trālferf. Jn pecūiosus. tis. Itē a pecūia ꝺr h pecuniarius. rij. loc⁹ vbi pecunia reponit ⁊ cor. pmā. Ulī Ora. epi. Et gen⁹ ⁊ formā

Pec⁹ oris. n. g. ⁊ hec pec⁹ regia pcūia donat dis. f. g. ⁊ h pecu. ide. i singlari. ſz i pl ali h pecua pecuoz. vl pecun. ꝺr mā. a pasco cs. Et dici⁹ pecus eē aīal qđ hūana effigie caret ⁊ hūana lingua. ſz ꝓpe nomē pecoz his aīalib⁹ accōmodari solet q̄ ad vsū hoiz aliq̄ mō spectās. sic q̄ sūt ad vescēdū apta vt oues et sues. aut i vsū hoiz cōmoda. vt equi boues. Et olim pecora gnal⁹

p oibus aialib⁹ pecudes ꝺo tm̃ illa aialia que edunt q̃si vescudes Sz mō pecora dicim⁹ maiora vt boues eq̃s asinos. Pecudes ꝺo miora. vt oues capras porcos. Pecua ꝺo dicim⁹ cōia aialia z cor. p̄mā pec⁹. vñ Ouidi⁹ ꝺ arte Tur pe pec⁹ mittit ilū. turpis sine gramīe cāpus

Peda. re. ꝺr vestigiū hūanū. et ꝺr a pes.

Pedagia dicūt q̃ dāt a trāseūtib⁹ in locis cō/stitutis a p̄ncipe. Et capiēs pedagium. ꝺz dare saluū ꝺductū. z territoriū et⁹ tenere secuz ꝺo q̃ si aliq̃s spoliet tenetur ei ꝺns terre rapinaz resarcire. fm Bal. vsi. feu. de pa. iura. firma. in §. conuenticulas.

Pedagog⁹ gi. pe. p. q̃ sp puez studentē ducit. s. cui puul⁹ assignatur. z ꝺr a pes pedos .qꝺ est puer. z ago. gis. eo q⁹ agat z ducat puerū vt la/sciuiētē refrener etatē. Jn hoc pedagogiū. gij. i. magisteriū. vel officiū pedagogi circa puez. vl locus vbi puer eruditur a pedagogo. vñ ad Gal. iij. Lex pedagog⁹ noster fuit in xp̄o ihesu vt ex fide iustificemur. zc.

Pedalis. lis. ꝺ. t. et ḧ le. pe. pd. ad pedē ptinēs. Jtē pedalis. i. mēsura pedis hūs. Et in hac significatione ponit Hiere. li. vbi ꝺr. Venit finis tu⁹ pedal⁹ p̄cisiōis tue. q. ꝺ. Jta p̄cidet regnū tuū q⁹ nec passus pedis de terra remanebit tibi. Et cōponitur semipedalis. bipedalis Vñ Oratⁱ, Tor⁹ moduli bipedalis zc. pap. dicit pedalis quasi mēsura pedis.

Pedana. ne. fe. g. i. catena circa pedes. s. ꝺpes. Jtē pedana ꝺr pedules nou⁹. vel de veteri panno fact⁹ q̃ caligie veteri assuuntur.

Pedarius. ria. riū. i. nudis pedibus ambulās

Pedellus. li. i. paruus pes.

Pedes. tris. ꝺ. g. i. pedester. pedib⁹ p'eq̃ vtens. Vñ q̃dā. Et mō vadit eques q̃ solet ire pedes

Pedester. ꝺ. t. vl pedestris. z ḧ /Et cor. pe. gtis. tre. i pedib⁹ ābulās. Fz hug. pap. ꝺo ꝺr hic pedester. z hec pedestris: et ḧ stre. Et illō magis tēt

Pedica. ce. pe. cor. catena pedū vl q̃ꝺā istrm capiēdi pedes aialiū. vel laque⁹. z ꝺr a pes. et capio. q̃ capiēs pedes. vñ Job. xviij. Abscondita est i terra pedica ei⁹ Jn pedicat⁹. ta. tū. i. catenat⁹ vel pedica capt⁹. Vñ Oui. meta. xv.

Retia cū pedicis laqꝺos arteq̃z dolosas Tollite. nec volucrē viscata fallite virga.

Pediculus. li. pe. cor. ꝺr illud qꝺ sustinet fructū ad ramū. z ꝺr a pes. Et iā pediculⁱ ꝺr ꝺmissantis. eo q⁹ mimos z multos hēat pedes. Jn pediculos⁹. sa. sū. i. plen⁹ pediculi. Jn pediculose adū. Et hec pediculositas tis. i. pediculoz plenitudo z abūdātia. Pediculi ee dicūt q̃dā argētea sustētacula. a q̃b⁹ vasa vl res q̃libz velut pedibus sustentatur. Jta p̄nit in. l. pediculis argenteis. ff. de auro z argen. le.

Pedicul⁹. cula. culū. z pedoz osus. sa. sum q̃ soz/didos habz pedes. et ꝺr a pedoz. doris.

Pedisseq⁹. q. quū. q̃ seq̃t pedes dñi sui z hec pedisseq.. q. p ipa famla vl ācilla. Et ee hic pedisseq⁹ p suo vl famlo. vñ. iij. Reg. xx. ꝺr.

Per pedisseq̃s p̄ncipū. puīciaz. Et scribit vltima syllaba p. q. nō p. c. Si ei scriberet p. c. diceretur pedisseeus. q̃si secās pedes. a seco. as. z nō a sequor ris. ꝺponeretur.

Peditatus. tus tui. i. peditū multitudo vl p prietas peditādi.

Pedo. onis. i. pedes vl pediculⁱ. et ꝺr a pes: Jn hic pedūculus. li. ꝺi. Jtē hic pedo. onis. q̃ pedit vel facit bōbū. z tūc ꝺr a pedo dis.

Pedor. oris. m. g. i. pedū fetor. vl squalor. z ꝺr a pes. vñ Lucan⁹. Lōgusq̃z i carcere pedor.

Pedora. re. f. g. pl'is nūeri. i. pedū vl aurīū sor

Pes pedis grece puer latine ꝺr. /des.

Pedules. lis. m. g. ps caligaz q̃ pedē capit

Pedul⁹. li. z ḧ pedell⁹. li. ꝺi. i. pu⁹ pes.

Pedū. di. n. g. i. bacul⁹ pastoz recurv⁹. z ꝺr a pes. eo q⁹ eo coercētur pedes aialiū. vñ Virgilius in bucco. Et tu sume pedū. zc.

Pedux. cis. videt ꝺponi a pede et capio. z sūt peduces laquei q̃b⁹ pedes illaqueant.

Pegina. ne. f. g. i. bacul⁹ eū massa plūbi. i sūmitate pedētē et ꝺr pegina. q̃si ꝓpug. qꝺ antiqui dicebāt. Vñ Juuenal. Et pegina z iam ad vellaria raptos. Et vt dicit Cornut⁹. Tali baculo scenici ludebant.

Pelagaris. re. ꝺ. t. z ḧ re. z hec pelagiaris. re. i. magna nauis pelago apta. z ꝺr a pelag⁹. z p. ga.

Pelagiani. q̃dā heretici a pelagio monacho ex orti. Hi libez arbitriū ꝺine gratie aiūt ponunt dicentes sufficere volūtatē ad iplēda iussa ꝺi/

Pelagin. interp̄tatur latitudo. /uina.

Pelag⁹. gi. interp̄tat latitudo. Jn hoc pelag⁹ gi. latū z pfundū mare vl latitudo maris. sine portu et litore. Et ē. n. g. in singl'ari. sz in pl'ali ē g. m. hi pelagi. Et cor. p̄mā. Vñ i grecismo ꝺr Qꝺ penitus lateat pelag⁹. mare cū sit amarū. Jnuenit etiā pelagus gi. m. g. apud antiquos

Pelasg⁹ ga. gū. i. grec⁹. et sunt greci ꝺci pelasgi a pelago. qz p pelag⁹ p̄mo vt dicit Varro ad italiā applicuert. l sic ꝺci sūt a pelasgo Jouis z Lariſſe filio. Jn hec pelasgias. pelasgiadis. i.

Pellex cis. i. ꝺcubīa. z ꝺr a pellicio. cis.) grecia eo q⁹ pelliciat. i. recipiat. vl pellex ꝺr a pello lis qz aī vroꝛē pellex tēt z postea veniēte vroze ꝛe ꝺo⁹. pellit l pellex ꝺr illa p quā vroz ꝺ ꝺo⁹ pellit. sil a pello. lis. Qꝺ āt ꝺr pellex q̃si pelle ꝛe

cipiēs. etymo. ē fm Hugt. Quedā glo. ij. Petri. y. dicit. Pellices dicūt meretrices a pollutōne vel a pellis formositate q incautos allicit unt. Et p. pē. vñ Ouidi⁹ in. v. epi. Et mihi p dira pellice blāda fuisti Itē in sexta epi. Argoticas timui nocuit mihi barbara nelleꝫ.

Pelican⁹. ni. vt dr Isidorus etymo xij. ē auis egyptiaca hitās in solitudie nili fluis vñ t nomē sūpsit. Nā et canopos egypt⁹ dr: Fertur si verū ē eā occidere natos suos. ꝛsqꝫ p triduuꝫ lugē deinde seipm vulnerare. t aspsione sui sanguis viuificate filios suos. Augt. etiā h nar/rat t addit. qvt dr rostro occidit filios t rostro sanguinē suū sup eos fūdit et viuificat. Et est auis nimie maciei. q habitat in solitudine.

Pelliat⁹ tus tui. i. ꝛcubinat⁹. s. pctm qd cum pellice ꝛmittitur Et dr a peller. Itē pellicat⁹. ta. tū. i. luxuriosꝰ pellici dedit⁹. fm Hug. Pap vero dr. Pellicat⁹. loc⁹ ꝛcubine ꝛcubinat⁹.

Pellacia cie. i. fallacia pellis dceptio.

Pellax cis. o. ge. i. dceptor fallax. fandulent⁹. t dr a pelle. i. a vultu. Fozis ei vt fallat arridꝫ ſꝫintus neqtiā gerit vt dolosus. Qd aūt dr pellax. quasi pelle fallax. etymo. ē.

Pellicea. cee. qddā indumtū qd d pellib⁹ fit t dr a pell. Jñ pelliceat⁹. ta. tū. i. pellicea indut⁹ Itē a pell dr pellice⁹. cea. ceū. i. pellib⁹ indut⁹. vel magnā vel grossam habens pellē. Inuenit etiā pellicia. cie. t pellici⁹ cia ciū. t pelliciat⁹ ta tum. in eodē sensu.

Pelliparius rij. mascu. ge. qui parat. i. prepārat pelles. et dr a pellis. et paro. ras.

Pelliris. ris. f. g. i. galea ex cozio vel pelle.

Pellis. lis. f. g. i. cutis. t dr a pello. lis. q ex/ternas iurias cozpis tegendo pellit. Jñ hec pellicula. le. dimi. i. pua pellis.

Pelluuiū. uij. n. s. vas ad pedes ab ablūcdos t sozdes pedū recolligendas aptū seu patum. Inde pelluuianus. na. nū.

Pelta. te. f. g. scutū breuissimū in modū lune. dimidie fcm q amazones vtūt marte. Unū. ij. Regū. x. Fecit Salomō ducēta scuta de auro puro t trecētas petras de auro pbato t dr a pello lis vñ qdā A pello pelta q pellit fortit ict⁹

Peluis uis. f. g. vas vbi pedes lauant. s. concha. vel aliud vas fm Hug. Et Pap. dicit. Peluis vocat. q ibi pedes lauātur. Qd aūt dr peluis. qsi pedū lauādoꝝ vas etymo. ē. t fac actm singulare in em vl in im. Unū i euāgelio. Johānis. Posuit aquā in peluī. Et ablt̄m i. e vl in. i. Et a pelui addita. ū. fit gtus plis peluiū. Et actm pluraliter in es. vel in. is.

Peluſiū. sij. ē oppidū alexandzinū fortissimū

Pena. ne. i. supplicū. vl ē dlictoꝝ debita coercio vl satisfactio q a lege vl a mistr legis ipo/nit. et dr a pēdo dis. q: penā qi debitū pēdit⁹. i soluim⁹ t sustinem⁹ p factō. Et sunt octo genera penaꝝ in legib⁹. s. vincula verbera talio dānū. ignominia. fuitus. exiliū. t mors. Itez pena t supplicū differūt. Pena sine sanguie eē pt. Sz supplicū nō nisi cū sanguīe Ul sup plitū dr ppzie cū qs ita dānat vt ei⁹ bona cō fiscētur. et in publicū redigāt. Jñ hic t hec penalis t hoc le. Jñ penal⁹ aduer. t hec penalitas atis. Et scribitur p oe diphthongum.

Penarius. rij. i. cellari⁹ a pen⁹. Et penari⁹ ria. riū. i. ad penū ptinens.

Penates. tū. m. g. pluralis nūer. i. dom⁹ iterioꝝ ppzie vl domestici t puati dij domibus p sidentes. qs antiq in domibus colebāt. et eoꝝ imagines in dōmo habebant. Ulī t dicti sūt pātes. q si penes nos nati. t ē etymo. t pd. na.

Pēdul⁹. la. lū. pe. coꝝ. qd pēdet t ē elevatum.

Penetralis. lis. ꝛ. t. t h le. dr a penetro. as. t h penetrale lis. Et h et hec penetrabilis. et h le. Et dr penetrale qd penetrat vel aptū est penetrare. Penetrabile ꝛo qd penetrat. vl aptū est penetrari. Qñqꝫ tñ ponit vnū p alio vt Frigus penetrabile. i. aptū penetrare. Et h penetrale. lis. vel hoc penetral. lis. est secreta camera secretus interioꝝ loc⁹ in domovl i tēplovbi dabāt oracula Et ponit qñqꝫ p domo. In gre cismo tales ponūt fl⁹. Qd leuit penetrare pt penetrabile dices. Qd dom⁹ iterioꝝ capit hoc penetrale vocabis. Pap. aūt dr. Penetralia. i terioza secreta domoꝝ dicta ab eo q ē penit⁹. i pene int⁹ secreta. Et fm hoc videt q dcbeat dici in psal. In penetralib⁹ regū ipoꝝ. Et in Amos. iij. et. vi. Et Math. xxiiij. In penetralibus t nō in penetrabilib⁹. Et h marie fm modernos. Dicūt etiā qdā q penetrale sive penetral est qd penetrat. vñ dicit Pap. Penetrale qd penetrat. Penetrabile ꝛo qd penetrat. zfz hoc ꝛsueuit dici. Est penetral penetrans. penetrabile quod penetratur.

Penicillū li. et hoc peniculū. li. et hec penicilla. le. i. molle genus spōgie ad tergēdos humores. et scutellas a pendeo des.

Peniculus. li. quidā pāniculus de quo discī terguntur. et dr a pannus.

Penis. nis. f. g. cauda eqna t dr a pēdeo. des. eo q pēdeat. et suspēsa ferat. Et hic penis. nis. papus. s. virile membrū. eo q pendeat vl quia suspensus feratur. Uel penis dicit a penetro tras. qd est officiū eius circa iunctura humani generis. fm Hugt.

Pña.tie.dr̄ q̄si puntētia.eo q̄ hō in se puni/
at pnitēdo qđ male admisit. Uel pña dr̄ q̄si
pnctō.t ē etymol' Et scribit̄ p oe diphthongū
Et ē pña vera t pfecta.mala pterita cplangē
et plāgenda iterum non cōmittere.i.propoſi/
tū ꝓmittēdi nō hr̄e.

Penitudo.dinis.f.p.i.pña Uñ.i. Regū.xv.
Penitudine nō flectet̄.

Penit⁹.ta.tū.i.secret⁹. interior.intim⁹. t dr̄ a
penitus adūbio. q̄si pne int⁹. vl' port⁹ q̄si pan.
int⁹.i.tot⁹ intus.

Penna.ne.f.p.dr̄ a pendeo.des.eo q̄ pēdeat. id
est volet.qz auxilio pnnaz mouēt aues t vo/
lant. Ul' pena dr̄ a pēnū qđ ē acutum. eo q̄ sit
acuta. Jñ pēnosus.sa.sū.t pēnat⁹.ta.tū.

Pēnula.le.dimi.i.pua pēna.t dr̄ a pēna. Itē
pēnula.le.i. sūma ps auris.t tūc dr̄ a pennū.
qđ idē ē qđ acumē.

Pennū.ni.dicebāt antiqui acutū. Jndē ꝗ pen
nū dr̄ acumē. vl' extremitas ferri acuti.

Pensacões.i.pciū.exolutio.tributa.liberacões
Uñ.ij. Paralipo.xxi. Dederūqz eis pr̄s⁹ ml'ta
mūera auri t argenti t pensacões.

Pēsilis.lis.t hoc le.pr.cor.i.leuis. Reciprocā
ist̄ pensil' t leuis.i.vnū poīt̄ p alio vicissim.
Jñ pēsibl'r adū.i.leuit̄. Et ꝗ pēsilitas.tatis.i.
leuitas. Et ꝓpoīt̄ ppēsilis.le.i.valde leuis

Pensio.onis.f.t.i.liberacō.eōtio l' ponder⁹ eō/
litas. Et pensio pcij soluco vl' ipm tributū. vl'
pciū qđ dat̄ pro agro ad pēsionē ꝓducto. Jñ
pensionari⁹.ria.riū.ad pensionē ptinēs. vl' qui
pensionē reddit.

Pensitacões.publice fm Azo.in sū. C.si ppr̄
pub.pē.ven. dicūt̄ annue exactiões tributoz.
vl' vestiū auri. vl' argēti q̄ a certis psonis pstā
bāt̄ fisco. Et pensiões publice dicūt̄ q̄ ad via
rū vl' pontiū refectionē pstāda st̄z a possidēti/
b⁹ vt sic fiat oīm datoz q̄dā collatō. Et sic pen
sitatō ē q̄si pensiōis solutio.

Pensum.si.n.s.i.deliberatō.cogitatō.ꝓsiliū.t
dr̄ a pendeo.des.qz dū aliq̄d deliberam⁹. pēde
mus.i.in pēdulo t dubio sum⁹. Jtz hoc pen
sum.si.dr̄ m'liez scz lana vl' linū ad op⁹ datū
vl' filatura.t a pēdeo vl' pōd⁹. qz ad pond⁹ et
mēsurā dabat̄.

Pensus.sa.sū.i.pslut⁹. vl' suspēsus vl' pon/
derat⁹. vl' liberatus. eōtus.t dr̄ a pēdo.dis.t
fm hoc ꝓpat̄ pēsus.sioz sim⁹. Jñ pēse.si⁹.sime
adū. Uñ in epla Felicz papę. In episcopio po
siti sunt i celesti militia. q̄ pēsius pōderāda est

Pente grece.latine dr̄ q̄nqz.

Pentacōtarchus.chi.pnceps t magr̄ sup q̄n/
q̄ hoies. Uñ.i. Macha.iij. Cōstituit iudas.
duces populi centuriones t pentacōtarchos.
Ul' vt q̄dā dicūt pētacōtarch⁹ dr̄ q̄ q̄nq̄ginta
gerit. Gz pētarcha.qui q̄nqz. Uñ in grecismo
dr̄. Quinq̄gīta regēs pētacōtarcha vocat̄ Pē
tarchā dices q̄ sibi q̄nqz tz Et tūc pt ꝓponi pē
tacōtarch⁹ a pēta.qđ ē q̄nqz t coste.cecem t ar
chos pnceps.q̄si pnceps sup q̄nq̄ginta. Pen
tarcha ꝗo a pēta. qđ ē q̄nqz t archos pnceps.
q̄si pnceps sup q̄nqz.

Pētagam⁹.ma.mū.pr.cor.q̄ vl' q̄ cū q̄nqz nup
sit. Jñ hec pētagamia.mie. i.q̄nqz nuptie. vel
ꝑpetas q̄ aliās dr̄ pētagam⁹.

Pētameter.tra.trū. pr.cor.i.ꝗsus ꝓstās ex q̄n
qz pedib⁹ Uñ illō Ouidij Nil mihi rescribas
attamē ipe veni.

Pētāgulus.la.lū.i.q̄nqz angulos hns. Jndē
pentangulat⁹.ta.tū. Et substātiue ꝗ pētangu
lus.li.p tali figura.

Pētaphilon.herba a nūero foliōz dcā. Hāc
latini q̄nqz folū vocāt.

Pētapol'.lis.f.t.pr.cor. ciuitas hns sub se q̄n
qz ciuitates. vl' regio in se ꝓtinēs q̄nqz regio/
nes. Et hic specialr̄ q̄dā regio in ꝓximo arabie
et palestie sita dicta ē pētapol' a q̄nqz ciuitati/
b⁹ impioz.q̄ celesti igne ꝓsumpte sūt.i.sodoma
et gomorra.adama. zeboim.t bale.ipa ē segor
Est t alia pētapolis in libya sil'r dcā a q̄nqz ci
uitatib⁹. Eadē etiā cā regio q̄dā dcā ē tripol' a
trib⁹ ciuitatibus.

Pētaptot⁹.ta.tū.pr.cor.nomē hns q̄nqz ter/
miacões. vt dūs.t dr̄ a pēte quod est q̄nqz.t
ptotos casus.

Pētarcha.pnceps hns sub se q̄nqz.

Pentateucus.ci.liber distinctus in q̄nqz volu
minib⁹. vt st̄z q̄nqz libri Moysi.t dr̄ a pente.
q̄nqz.t teucos volumē.in pētateuc⁹.pr.pro.i.
q̄nqz volumia vl' liber distinct⁹ in quinqz vo/
luminibus.

Pentecoste.stes. vl' pntecosten indeclia. dr̄ a
pēte.qđ ē q̄nqz..t coste cec̄.q̄si q̄nq̄es cec̄.q̄a
q̄nq̄ginta dies sunt a resurrectiōe dñi vsqz ad
pntecosten vtroqz die incluso. t acut̄ in fine.
Et sonat q̄nq̄ginta. vl' est ipa q̄nq̄gena dierū
q̄bus cōpletis vltima dies dicebat̄ festū pnte
costes.i.cōpletiua q̄nq̄ginta dieruz. Et fiebat
in memoriā datę legis.q̄ in q̄nq̄gesima die ab
exitu filioz isrl' ex egypto est data. Hūc aūt in
memoriā sci spūs dati discipulis.qđ q̄nq̄gesi
ma die post resurrectionē dñi fiebat. Et sic pn
tecoste est equinoctū ad q̄nq̄genā t ad solēnita
tē septē diebus prorelatā. Uñ in actibus apo
stoloz. Dū cōplerētur dies pentecostes.i.q̄n/
q̄gesime. Illa em̄ dies erat q̄nq̄gesima a resur/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rectione. Et cū inchoarētur dies pētecostes. i. illi⁹ solēnitatis septē dieb⁹ prelāde erāt oēs discipuli in eodē loco in q̄ facta ē electio Mat. Penter⁹ grece. latine so/ thie sez ī cenaculo. cer. Pentera ꝙ socrus. Penthemimeris f.r.i. media diuisio. vl' media ps versus pnta metri. quasi semiquinaria diuisio vel ps ꝛ dr̄ a pnte. qđ est q̄nq;. ꝛ hemis. qđ ē dimidium. Itē pēthemimeris. dr̄ q̄dā spēs cesure p quaz p⁹ duos diūsos pedes in pnci⁹ tercij pedis syllaba natural'r cozrepta ꝓducit. vt ptz in exemplo. Qui petit excelsa dz vitare ruinaz. Ecce h̄ syllaba sa. ꝓducit cū sit natural'r breuis. ꝛ q̄si subleuat q̄dā ꝓductiōe. ꝛ fit ad oñdēdū q̄ licz ille due syllabe. sez sa. ꝛ re. efficiāt vnū pedē. tñ nō st̄ eiusdē dictiōis. Et dr̄ pēthemimeris. q̄i diuisio sr̄ q̄ntā syllabā. qđ respectu duoz spōdeoz pedū. qz si duo spondei pcedunt q̄tuor syllabe pcedēt. ꝛ erit diuisio sup q̄ntā syllabā. ꝛ si duo dactyli. vl' dactyl⁹ ꝛ spōde⁹ pcedāt sp ꝓ duob⁹ spondeis reputant.

Penula. le. i. palliū qđā ꝛ ꝓprie cū lōgz fimbrijs. ꝛ dr̄ a pendeo. des. vl' dr̄ a penis popul'. qz marie tali veste vtunt. ꝛ apđ q̄s initiū habuit. Vñ Iuuenal'. Et mlto stillaret penula libo. Iñ penulat⁹. ta. tū. illo pallio indut⁹. vl' illud palliū hñs fm Hugt. Vñ. ij. Timoth. iij dr̄ apl's. Penulā quā reliq̄ troade apud Carpū veniēs affer tecū ꝛ libros. Vbi sic dr̄ in cōtinuo Hec penula fm Haimonē data fuit patri Pauli in insigne a rhomanis qñ suscept⁹ ē in sociū ꝛ ciuē rhomanū. Vñ ꝛ Paul⁹ se ciuē rhemanū appellat. Penula em̄ erat vestis ꝓsularis q̄ induebāt ꝓsules rhomani ingredientes curiā. Hāc aūt penulā siue vestē Paul⁹ p⁹ mozte pris ob recordacōz sibi retinuit. Ul' penula dr̄ volumē legz. Vñ Hieronym⁹. Volumen hebreū replico. qđ Paul⁹ iuxta q̄sdā penulam vocat. ꝛ coz. nu.

Penultim⁹. ma. mū. i. pene vltim⁹. s. q̄ ē in secūdo loco añ vltimū.

Penuria. rie. f. p. i. inopia. egestas. pauptas. et ꝓpe q̄ ē in penoze. ꝛ dr̄ a pen⁹ fm Hugt. Et nota q̄ pen⁹ coz. pmā. sz penuria eā pdu. Vñ Virgili⁹ ene. vi. Extiguam cererē in penuria adegit edēdi. Et iō videt q̄busdā q̄ penuria dicat q̄i penurgia. a pena ꝛ vrgeo. vl' a pena ꝛ vro. q̄si pena vrēs vl' vrgēs. sz poti⁹ sūt etymol'.

Penus. ni. m. s. ꝛ hec pen⁹. ni. ꝛ hoc penū. ni. et h̄ pen⁹. nus. nui. ꝛ h̄ penu undecli. ꝛ h̄ penus nor. oīa in eodē sensu. i. cellariū. ꝛ dicūt a peno greco. qđ dr̄ nutrio. qz i eo reponunt ea. vñ hoīes nutriūt. Et nota q̄ penora etiā dicūtur res necessarie ad nutrimētū. vl' victū q̄tidianū fm Hugt. Et coz. ꝓmā pen⁹. ꝛ penū. Sz pen⁹ p cartaginēsi popl'i pdu. pmā. Vñ Est ppl's pen⁹. fuat edēda pen⁹. Et vt dt̄ Pap. Pen⁹. i. afer. p oe scribit. sz pen⁹ p cellario p simpl'r e. Peon medic⁹ q̄dā fuit. Et q̄ peonia herba phi dr̄ eē inuēta. Itē peon fuit q̄dā autoz. a q̄ q̄dā pes inuēt⁹ dict⁹ ē peon ꝛ ꝓstat ex q̄tuor syllab q̄libet peon. Sūt ei q̄tuor peones. ꝛ st̄ ꝓtra/ riꝫ epitrit. Peon pm⁹ ꝓstat ex ꝓma lōga ꝛ tri/ b⁹ breuib⁹. vt legitim⁹. Peon scd⁹ ex secunda lōga. ꝛ ceteris breuibus. vt amabil'. docibilis. Peon tert⁹ ꝓstat ex tercia lōga ꝛ reliq̄s breui b⁹. vt habitator. Peon q̄rt⁹ ꝓstat ex q̄rta lōga et pcedētib⁹ breuib⁹. vt habilitas. humilitas. Itē a peon dr̄ peoni⁹. nia. nū. ꝛ peonic⁹. ca. cū

Peplū. pli ē matronale palliū ex purpura significatū. cui⁹ fimbrie arei stamis sumitatere/ splēdēt. Et vt dicūt ꝓpe capitis est.

Pepo. onis. idez est qđ melo. onis fm Hugt. Et vt dt̄ Pap. Pepo grecū ē ꝛ ozigo ei⁹ latis incerta cui⁹ natūa nimiū frigida. difficile digerit. ꝛ crescit in sil'itudie cucurbite.

Pera. re. f. p. i. saccul⁹ q̄ tasca vulgo dr̄. ꝛ dr̄a pi qđ ē circū. eo q̄ lata sit et sinuosa fm Hugt. Ul' vt dt̄ Pap. Pera ē pell' a collo pēdēs pictura vsq; ad lūbos. Est aūt habit⁹ ꝓpe necessari⁹ ad opis exercitiū. Hec etiā melot; dr̄. Itez pera sportella. saccul⁹ pastoral'. i. mātica. Uel vt dr̄ i hystoriis sup. i. Regt. xvij. Pera ē vas in q̄ mulgent. vl' panis portat.

Perangaria. ē fuit⁹ ꝓsonaꝝ ꝛ rez. ꝛ dr̄ q̄si pfecta ꝛ mag angaria. Est āt angaria fuit⁹ ꝓsonarū ꝛ nō rez. Itē pangarie dicūt eractiōes. ꝛ ꝓstacōes patrimonioꝝ. sez onera q̄dā q̄ pdio incūbūt vl' iponūt. Et crāt forte eractiōes eqrū vl' vecturaꝝ ad portandū annonā militib⁹ vt colligit. L. re cursu pub. an. in rub. li. xij.

Percit⁹. ta. tū. i. valde velox.

Perculsus. sa. sū. i. aio ꝓmot⁹. pterrit⁹ turbat⁹. et dr̄ a pcello. lis.

Perditio. onis. f. t. i. amissio. vñ Aurora. Sit Perdi⁹. dia. tua pdicō nob q̄ vona parasti diū. i. iugt; ꝓtinu⁹. ꝛ dr̄ a p ꝛ diu. ꝛ coz. di.

Perdix. cis. epiceni gt. re voce nomē h̄z auis volosa atq; īmūda. nā masculꝰ in masculū īsurgit. ꝛ obliuiscit sexū libido ꝓceps. Adeo aut̄ fraudulēta ē. vt alteri pdici ova diripiēs foueat. sz fraus fructū nō h̄z. Nā cū pulli vocē ꝓpe genitricē audierint. naturali quodaz instinctu hāc q̄ fouet relinquūt. ꝛ ad candez que genuit reuertūtur. Dr̄ aūt pdix a pdo. dis. qđ ē amittere. delere. destruere. Dicit enim Huguitio. q̄ si masculus nidum sue coniugis inuenit. re/ struit ꝛ ova absorbet. Uel dicitur etiam a per/

tendo.eo q̄ amittit ouā sua.ꝛ altera foueat vel
q̄ destruat nidū. Vl' dr̄ a Perdice nepote De
dali quē fabule dicūt in illā auem mutatū fuis
se.ꝛ pdu.pr̄.gti. Et nota q̄ p aue declinat hec
pdix. Und Ouid. Garrula ramosa prosperit
Perdix cis sororis Dedali ab ilice pdix.
filij. dr̄ inuenisse serrā ꝛ circinū.
Perduellio.onis.est q̄ in suos ciues cōiuratio
Perduellis.lis.i.hostis. nem exercet.
Peredia.die. i. edēdi suppluitas. sicut bibula
bibendi.ꝛ dr̄ a p ꝛ edar. ¶ Peregrinus.na.nū
dr̄ a pegre.q̄ pgēs longi⁹. Und pegrini large
dicūt oēs q̄ a loco sui domicilij proficiscūtur.
Prope aūt dicūtur romipete apl'oꝝ ꝛ aliorum
sctōꝝ limina ꝛ oratoria visitātes.
Peregrini etiā dicūtur oēs q̄ nō sunt de epi/
scopatu ordinātis. siue sint clerici siue sint lai/
ci.fm Hoff.in.sum.de cle.pegri.
Perept⁹ta.rū.i.occisus.ꝛ dr̄ a pimo.
Perēptoriū. dr̄ a pimēdo.eo q̄ oīno pximat.
vt termin⁹ pemptori⁹. vltra quā nō dant vlte
riores dilacōes. Sil'r exceptio dr̄ pemptoria
q̄ pimit actionē. etiā citacō dr̄ pemptoria. q̄a
oēs alias citacōes abbreuiat ꝛ accelerat.
Perennis.o.t.ꝛ hoc ne.i.iugis. ꝛ dr̄ a p ꝛ ann⁹
uersa a in e. Jn̄ penniter aduer.ꝛ hec penni/
tas.ratis.i.iugitas. pretuitas. fm Hugi. Pap
vo dr̄ Perēnis q̄si pretu⁹ annus.
Perfid⁹.da.dū.i.pdens fidē.ꝛ dr̄ a p.ꝛ fides.
ꝛ cor.fi. Et ē mercatoꝝ ꝛ ppe caupoꝝ. Jn̄ hec
pfidia.die. Et pfidiosus sa.sū.i.plen⁹ pfidia.
Jrē pfid⁹.i.valde fidel'. vl' fid⁹.ꝛ tūc dr̄ a p.et
fid⁹.ꝛ pd.fi. Un̄ Perfid⁹ē nequā pfid⁹ corde
Perfuga.ge.cō.ſ.q̄ de vno exercitu fidelis.
fugit ad aliū.ꝛ dr̄ a pfugio.gis.ꝛ cor.fu.
Perfugiū.gij.i.tura latebra.loc⁹ refugij
Perfunctori⁹.ria.riū.i.ad pfungēdū apt⁹ vl'
destructori⁹.lenis. ꝛ trāsitori⁹. vl' imaginari⁹.
Un̄ in Platone inuenit.pfūctoria forma mū
di.i.destructoria ꝛ trāsitoria.ꝛ dr̄ a pfūgor.geris
Pergama mozū. sunt edificia troiana. ꝛ dr̄ a
pyr qđ ē ignis.ꝛ gamos qđ ē mulier. q̄si per ig
nē ꝛ mulierē destructa. Vl' a p ꝛ gamos. Jn̄ p/
game⁹. mea meū.i.troian⁹. Et q̄ pgama altis/
sima erat. ō oli oīa alta edificia vocabāt pga/
Pergamenū.ni.pr̄.p.i.charta.ꝛ dr̄ a ma.
pgamo ciuitate. q̄a ibi pmo excogitatuꝝ fuit ꝛ
inuentū. Jrē p̄ declinari adiectiue. pgamenus
na.nū.i.res de pgameno.
Pergamū.mi q̄dā ciuitas. Jn̄ pgame⁹. mea.
meū. Et pgamen⁹.na.nū. Et hic ꝛ hec pgamē
Pergulū.li.puū tygurū in al sis.ꝛ hoc ſe.
to positū.ꝛ dr̄ a pgo.gis. Et hec pgula.le.i.fa/
mula. q̄ ad diūsa pgat officia.ꝛ cor.gu.
Peri.i.circū. vl' de.ꝛ acut̄ in fine.
Periarchon.grece.ltīe dr̄ de p̄cipibus ꝛ p̄nci
patib⁹ Archos ei greci dicūt p̄ncepa Libri sui
Peribol⁹.li.m.s.ꝛ hoc peribolū li. sic dicti
deambulatoriū. deambulacrū. spaciatoriū. per/
ambulatoriū ꝛ dr̄ a peri ꝛ ambulo. Jrē Ezech⁹
xlij. fecit murū q̄ erat exterior ad deambulādū.
ꝛ cingebat gazop hylaciū cantoꝝ custodietiū
altare.ꝛ cor.bo.
Perichel'.lidis.f.t.ornam̄tū mulier circa bra
chia. l' poti⁹ circa crura. quo gressus earū ornat.
et dr̄ a peri qđ ē circū ꝛ chele. qđ est curuū. fm
Hug. Pap. etiā dr̄. Periscelides armille pedū
mulierū. Periscelides dicunt q̄bus nr̄ gressus
ornat. Et scribit Pap̄ Periscelides p.ſ c. sicut
antiq̄ solebant scribere. Sed moderni scri/
bunt Perichelides p ch. Jn Grecismo sic dr̄.
Atq̄ perichelides eroznāt brachia nymphis.
Periculū.li.n.s.i.experimētū. Un̄ Terentius
in eunucho. Fac periculū vt in litteris. fac i pa
lestra.ꝛ dr̄ a pio.ris. Jrē hoc piculū.li.ꝛ q̄nq̄
syncopat.ꝛ dr̄ hoc piclū.li.i. discrimē vl' dam
nū. Jn̄ periculosus.sa.sū. fm Hugi Pap. ſo
dr̄. Periculū a perio.ris. q̄ pene pire faciat. id
est. discrimen. vl' experimentū.
Periphrasis.ē descriptio vl' circūlocutio cum
vna res pl'ib⁹ verbis designat.ꝛ describit ppē
veritatē splendide pducendā vl' vitatē circū
itu euitādā. Jn̄ periphrasicus.ca.cū. vt Jste lo
q̄tur piphrasice. i. p piphrasim. Et piphrastic⁹
ca.cū. in eodē sensu. Peribermenias sunt due
ptes. Peri em̄ greca ppositiō est.ꝛ valz tm̄ q̄n/
tū de hermenias est grecus gtūs a nomie greco
heremenia. qđ latīe sonat interptatio. q̄ gtūs
hermenias ponit̄ in intitulacōe illi⁹ libri Are/
storelis vbi habet̄. Incipit liber pihermenias.
Et est sensus. Liber perihermenias. id est de in
terptacōe Greci em̄ carentes ablatiuo cōstru/
unt suas ppositiōes cum q̄tis loco ablatiuorū
Quidā tm̄ minus intelligentes vtunt̄ hoc q̄/
si nomine cōpositō. ¶ Perimentū.tri.i.linea
circūcirca mensurās.ꝛ dr̄ a peri.i. circum ꝛ me
tros. mensura.ꝛ cor.me. natural'r.
Periodica.ce.dr̄ a peri.circū.ꝛ odos via. Pe/
riodice febres sunt. q̄s q̄tidianas. tercianas.
q̄rtanas vocāt. sic dicte. eo q̄ certo tp̄is circl'o
moueātur.ꝛ nō p̄tinue affligāt.ꝛ cor.di.
Periadus.di.pr̄.cor.dr̄ quasi circūit⁹ vl' am/
bitus. vl' q̄si circa finē.ꝛ dr̄ a peri qđ est circū.
et odos qđ est via vl' finis. Vl' periodus. id est
clausura. Jrē fm Pap̄. Periodus vltima di/
stinctio que totā sententiā claudit. Cui⁹ ptes

sunt colū ꝛ coma.

¶Peripateticus.dr̄ a perí.qđ̄ est circū.ꝛ patos. qđ̄ ē calcās. vl̄ ambulās.q̄i circūcalcās l'ambulās. Ul̄ peripatetici st̄ qđā phi ab ambulacōe.q̄i circūcalcātes l'ambulātes.qz Aristt̄. autoꝛ eoꝛ deambulās disputare solitꝰ erat Ul̄ qz pambulāt de schola ad scholā disputātes ꝛ inqrētes qđ̄ melꝰ sue sm̄ posset acq̄rere.l'adiū gere.ꝛ coꝛ.ti.

¶Peripetasma.matt̄.n.t.i.velū vl̄ tentoriū.vl̄ coꝛtina vl̄ portꝰ qlibet adiectio eius in circuitu facta.ꝛ dr̄ a peri ꝛ petasma.qđ̄ ē velū.vl̄ tentoriū.vl̄ coꝛtina. Un̄ ꝓpe peripetasma dr̄ supi/oꝛ ps in coꝛtinis q̄ de picta ē. Improꝑe tamē dr̄ peripetasma qñz limbꝰ Antiqui dicebāt h̄ peripetasmatū.ti.

¶Peripetio.inscisio scp̄uraz.l'capitulū.l'sm̄ia. fm̄ Pap̄.ꝛ acuit̄ in fine.

¶Peripneumonia.nie.i. vitiū pulmonis cū doloꝛe.ꝛ dr̄ a peri.ꝛ pneumonia.

¶Peripsima.matt̄.n.t.i.purgamētū qđ̄ ejicit̄ de tritico qñ ventilat̄.l'purgamruz pomoꝝ ꝛ rasura ꝛ limatura cuiuslibet rei q̄ circūcirca res semat̄.i.diminuat̄.ꝛ dr̄ a peri qđ̄ ē circū.ꝛ simꝰ. ma.mū.qđ̄ ē curꝰ vl̄ senꝰ qđ̄ ē impfectꝰ.l'secocas.fm Hugt̄.¶Peripsima dr̄ etiā qlibet domorū q̄sq̄lia.Un̄. Qđ̄ purgas de re dic eē peripsima vere. Ut subet pomi q̄sq̄liasq̄ domi.i.purgamētuz.l'soꝛdes . Un̄ apls .i.ad Coꝛin.iiij. Olim peripsima factꝰ sum.

¶Perissologia.ē supuacua ꝛboꝝ adiectio sine vlla vi rerū.vt Ibāt quo poterāt ꝛ quo nō poterant non ibāt.

¶Peritomā.mi.i.circūcisio.ꝛ dr̄ a peri qđ̄ ē circū.ꝛ tonos.qđ̄ ē diuisio.l'inscisio.

¶Peritꝰ.a.ū.i.doctꝰ.istructꝰ.sapiēs.ꝛ dr̄ a pio. ris. Et ꝓpaꝛ pti.tioꝝ.simꝰ. Jn̄ pcite.tiꝰ sime adū. Et hec pitia.tie.i. discretio. Et pitꝰ p̄t esse ptícipiū de pereo.rt̄.ꝛ tūc coꝝ.pe.sz peritꝰ a periꝛis.pd.pe. Un̄ Oratiꝰ in epi. Uiuē si recte nescis dissce de peritis. Et q̄dā dt. Ne tendas peritū.pꝰ christū tēde pitū. Nō vadit peritū qui vult audire peritū.

¶Periurꝰ.ra.rū.pe.coꝝ.dr̄ a piuro.ras.q̄si pdēs vl̄ pdens ius Jn̄ h̄ piurū.rij.

¶Periurū ꝓpe dr̄ qñ aliqs iurat ꝓtra canonica statuta vl̄ temerarie. Et dr̄ multipl'r ꝑmo.t. falsa iuratio q̄ si ignoraāter adhita oī diligētia facta fuerit.sic nullū pctm̄ ē.xxij.q.hoies. Secūdo dr̄ trāsgressio liciti iuramti.ꝛ sic ē moꝛtale.vi.q.i.q̄cūq;. Illicitū āt scienꝰ iurās pcecat.sed nō ꝓtrauenies. Tercio dr̄ indiscretum iuramētū ꝛ ē veniale.xxvi.dis.H.crimis.i fine

Quarto dr̄ mēdaciū iuramēto firmatū.ꝛ est sp moꝛtale.xxij.q.ij.quod ait. Et ē crimē adeo magnū q̄ clericꝰ piurus ab officio ꝛ bñficio suspendi dz.c.quenit de fideius.c.inꝰ dilectos.de excess.pla.ꝛ c.q̄relā.de iureiur.

¶Perizoma.matt̄.n.r.ē q̄dā vestt̄ hoim antiq̄ssima.i.succinctoriuz femoꝛale.q̄ tm̄ genitalia ꝓtegūt. Alij dicūt qđ̄ sit tunica foliꝭ ꝑsuta q̄ le dns fecit Ade post lapsuz Jta dt Hugt̄.m Heñ.iij°. scribit. Fecit q̄z dns de Ade ꝛ vxoꝛi eiꝰ tunicas pelliceas.i.pellꝰ mortuoꝝ aialium.vt sigꝰ sue moꝛtalitat̄ secū ferret. Jn hiꝭtoꝛiꝭ āt dr̄ sic. Fecerūt sibi pizomata.i.succictoria.q̄ brachas breues. Et pd.pe.nti.sz coꝛ

¶Perlusus.sa.sū.pe.p.i.valde lesus. /pe.gti.

¶Perlitoꝛ.toꝛis.m.t.i.occisoꝛ.

¶Perna.ne.i.petaso.s.bacon° l' baffa pꝛci Un̄ Pap̄.¶Perna vulgo q̄ baffa dr̄. Un̄ q̄dā Esse vbi pna reꝯ nec foꝛsan toꝛās habeꝯ.

¶Pernicies.cies.f.q.i.moꝛs l'interitꝰ.ꝛ dr̄ a perneco cas. Jn̄ pniciosus.sa.sū.i.moꝛtifer letal. Jn̄ pniciositas.tat̄s. Jtez pnicies...velocitas pedū.ꝛ dr̄ a pnix.i.velor.

¶Pernix.cs.o.t.pe.coꝝ.i.pniciosus destructoꝛ et dr̄ a pneco as. Jn̄ hec pnecitas.tat̄s. Et hec pniciositas.i.destructio.iteritꝰ. Jtē pnix.cs.o.t. pe.p.i obliq̄s.i. pseueras i conatibꝰ.l'velox et ꝓpe i pedibꝰ.ꝛ dr̄ a pnitoꝝ.teꝛs. Jn̄ pernicitas.tat̄s.velocitas.sceleritas. Et ē pnicitas pedū. Sz sceleritas ꝛ velocitas pēnaz l'velocz. Un̄ Pro pnice citū.p pernice dico nocinuum

¶Pernoꝛ pmū.pneco dat reliquū. Qui necat ē pnix.festinat currere pnix.

¶Pernoꝛ.noctt̄.o.t.i.vigilās.ꝛ ꝓpe nocte. Un̄ de btō Dñico cāt̄. ¶Pernoꝛ cū christo ꝓpriū nō possidebat lectulū.ꝛc.

¶Pero.onis.m.t.q̄dā calciamtū rusticoꝝ amplū ꝛ altū.qđ̄ alio noie dr̄ culponeꝰ Et dr̄ a pi qđ̄ ē circū.qz p̄ nimia āplitudie circūcirca vagat̄. Jn̄ peronatꝰ.ta.tū..i.ponibꝰ calciatꝰ Un̄ Persiꝰ. Nauiū si poscat sibi ponat aratoꝛ.

¶Perpauꝰ.ca.cū.i.valde pauꝰ. Un̄ Deb.xiij Etem p pauct̄ scripsi.ꝛc.

¶Perpendiculū.li.instrumentū est cementariorū plūbatū qđ̄ alia noie dr̄ amussis.qđ̄ ipi dimittūt ad ꝓpēdēdū eq̄lirate mun. Jn̄ h ꝛ hec ꝛ ꝓpēdicularit̄.ꝛ hoc re. Illa linea dr̄ ꝓpēdicularis.q̄ surs̄ū l'deoꝛs̄ū recte dirigit̄. Jtē ꝓpēdiculū.li.dr̄ illꝺ vñ lebetes ferūt ꝛ suspēdūt Et i ista sigñōe dr̄ ꝓpēdiculū a ꝓpēdeo.des.qz in eo lebetes ꝓpēdēt ¶Pro istrumto āt cemētariorū dr̄ ꝓpēdiculū.a ꝓpēdo dis.qđ̄ ē intelligere. ꝑsiderare.aiaduerté.percipe.trutinare.

Perēssilis lis pr.cor.i. valde leuis
Perpus ra.rū.i. puersus p̄uus nō rectus. Jñ
ppre adū.i. puerse male p̄ue nō recte. p q̄ sepe
ponit̄ perperam. qđ nō dz acuī in fine. sicut nec
multifariā. nec palā. Und apl'us. i. Cor. xiij.
Nō agit perperā.
Perpes prt̄s. o.t.i. ppetu⁹ Et cor. pr. gtī
Perpessiu⁹. na. uū. q̄ freq̄nter aliq̄d patit
Perpessus sa. sū. i. valde l' diu passus. ꝛ dr̄ a p
petior. teris. vñ Marci. v. Et fuerat mlta ppes
sa a cōplurib⁹ medicis.
Perpetu⁹ tua. tuū. qđ nūq̄z hēbit finē sz habu
it p̄ncipiū. vt aīme ꝛ angeli Jñ hec ppetuitas
tat̄s. stat⁹ vite quā hz res aliq̄ ex eo qđ habuit
p̄ncipiū. sz nō sit habitura finē
Perplexus. ra. xū. i. implicit⁹ irretit⁹. inuolut⁹
colligat⁹ obscurus Jñ hec pplexitas ē ꝓstrin
gens ꝛ ineuitabilis necessitas pccādi. q̄ pue
nit ex erronea volūtate. vt. c. i. ꝛ in sū. dis. xiij.
vbi glo.
Perpropus ra. rū. i. valde ppetus
Persepolis lis. pr. cor. quedā ciuitas quā Per
sus ꝑdidit
Perseuerātia. tie. i. assiduitas circa pertinatia
Sz pseuerātia ē i b̄ne Pertinatia ꝙo in vitio
Persicus. qđā arbor. ꝛ dr̄ a Perso rege qui in
egypto p̄mo inseruit illā Jñ h̄ psicū ci. fructus
illi⁹ arboris Et hoc psicetū ri. loc⁹ vbi psici cre
scūt Itez adiectiue declinat psic⁹. ca. cū. pr. cor.
id est pseus siue pr̄ pside ernis.
Persis sidis. m. lier pr̄ pslda fm Pap.
Persolens entis. o.t.i. assiduus Jñ hec psolen
tia. tie. i. assiduitas
Persol⁹ la. lū. i. assidu⁹ ꝛ dr̄ a psoleo les. ꝛ cor.
so. Unde Plaut⁹. Ebriose ꝛ psole nugere Si āt
inueniat psol⁹ cōpositū a per ꝛ sol⁹. tūc ꝑdu. so
Persona ne. f. p. ē rōnabil' creature indiuidua
tēntia. ꝛ fm h̄ dr̄ psona. q̄si p se vna. ꝛ ē etymo
logia Et fm h̄ psona videt̄ spectare ad dignitatē.
Itē psona dr̄ hist̄orio. repsentator cōediarū.
qz diuīsis mōis personat. diuersas psonas rep
sentādo. Et hinc psona dr̄ in grāmatica ipsuz
suppositū q̄nq̄z ꝑpetas suppositi. q̄nq̄z ꝑpie
tas voc̄s q̄nq̄z vox ipa q̄nq̄z modus significādi
et q̄nq̄z psonal' ꝑpetas. Itē psona dr̄ i eccia q̄
dignitatē hz p̄ ceteris Et h̄ ab hist̄oriane sūp
tū ē. q̄ diuersas psonas repsentādo. diuersos
solet accipe ornat⁹. ꝛ fm dignitatē psone quā
hēbat repsentare. Et hinc tractū ē. vt psona di
cat̄ in eccl'ia Nā fm diuersos gradus dignita
tis psone distinguūt̄ in eccl'ia Et hic etiā tra
ctū ē vt in grāmatica vna psona dicatur p̄ma
alia sēda alia tcia qđ fit rōne dignitatis. Et pr
teret psona pr. correpta dici. sed ad dīnaz hū
ius ipatui. psona psonet. qđ corripit pr. dr̄ pr.
pdu. Un q̄dā. Paup psona nō est mea psona
reg̃. Q̄ āt dr̄ psona q̄i p se sonās. etymo. ē. in
h̄ ꝛ hec psonal'. ꝛ h̄ le. Jñ psonal'r adū. ꝛ hec p
sonalitas tat̄s. Itē a psona dr̄ psonat⁹. ta. tum
Et h̄ psonat⁹. tus. tui. dignitas vl' officiū pr
sone fm Hugo.
Perspicu⁹ cua. cuū. i. clar⁹ lucid⁹ pspicui plus
et dr̄ a pspicio cis.
Perspicax. cac̄s. o.t.i. clar⁹ subtilis vl' pfecte et
plura vidēs. ꝛ dr̄ a pspicio. cis.
Persus Persi q̄dā rex fuit q̄ q̄ndā terrā rebel
lauit. ꝛ ei⁹ noie dicta ē psia sic. ꝛ hec psis idis.
et hec psidia. dr̄. Jñ pse⁹. sea. seū. ꝛ psicus. ca. cū
Et hic ꝛ hec psa. se.
Pertesus sa. sū. pmolest⁹. odiosus fastidit⁹. vñ
Macrobi⁹ Pertel⁹ necessitat̄s dixit. ꝛ dr̄ a te
Pertinax nac̄s. pr. cor. i ntō. sz pd. i gtō. vel
o. t. i. valde l' imprudēter tenēs. diu⁹ pseuerās
impudēs ꝓstās irrenocabil' indocil' obstinat⁹
Jñ ptinacitas. tat̄s. i. assiduitas pseuerātia i
pudētia Idē ꝛ ptinatia. cie. Et fm Pap. Per
seuerātia ē in b̄ne Pertinatia ꝙo in malo
Pertusus. sa. sū. i. pfecte ꝙfract⁹ ꝛ pdu. tu Un
Aggei p⁰ Jn sāculū ptusum
Pernicax. cac̄s. i. iprob⁹ pteru⁹ malicios⁹ im
portun⁹. ꝛ dr̄ a p. ꝛ vice. qz vicē suam obtinere
vult. l' qz puertit vices rerū. qđ bonū ē iudicā
do malū. l' ecōuerso. Ull' dr̄ a p. ꝛ vitio as. eo q̄
in vitio pslstat. vl' a p ꝛ vitio. ꝛ cadēs q̄si p vi
tiū cadēs. Ull' a p. ꝛ virib⁹. ꝛ cadens q̄si p suas
vires cadēs. Ull' ꝙponit̄ a p. ꝛ vitia. quā anti
qui victoriā dicebāt. in pnicax ꝑpe dr̄ q̄ in p
posito suo ad victoriā pseuerat Jñ pernicacia
cie. Et pnicacitas. tat̄s. fm Hugo. Pap. ꝙo dr̄
Pernicar. i. pseuerās ꝛtumax obstinat⁹ durus
immobil'. Et cor. pr. ntī. ꝛ pdu. pr. gtī.
Peruigil. a valde vigilās.
Peruigiliū. lij. i. vigilatio. ꝛ dr̄ a puigil
Peruia. uia. uiū. p q̄ via ptz.
Perula le. dimi. i. pua pera. ꝛ cor. pr.
Perusiū. a ppidū in italia Jñ pusinus. na. nū.
Pes. pedis. m. t. dr̄ a pos. podis. greco. qđ idē
ē qđ pes. Et accipit̄ tripl'r. s. p mēbro cū q̄ am
bulam⁹ Ull' p metroz pede. vl' p mēsura. Pes
in metro ē syllabaz ꝛ tpm certa dimēnacō.
Pes in mēsuris agroz. digitos q̄ndecim ha
bet palmos q̄ttuor. Itē pedes dr̄ extremi angu
li velo⁹ vl' port⁹ illi duo in naui funes q̄ extre
mos velo⁹ angulos tenēt. Itē pes ꝙponit̄ ꝛ h̄
ꝛ hec ꝛ h̄ bipes. dis. tripes. dis. q̄drupes. dis. i.
h̄ns vl' aptū natū h̄ē duos vl' tres vl' quattu

or pedes. Jñ bipedi⁹ dia. diñ. ꝛ hic ꝛ hec bipe/dal'. ꝛ ḣ. le. ꝛ hec bipedalitas. tꝫ. Tripedi⁹. a. ū. ꝛ ḣ ꝛ hec tripedal'. ꝛ ḣ le. ꝛ hec tripedalitas tꝫ. Quadrupedi⁹ dia. diū. ꝛ ḣ ꝛ hec q̄drupedal'. ꝛ ḣ le. ꝛ hec q̄dtupedalitas. tatꝫ. ꝛ q̄drupedās tꝫ. o. t. q̄drupes. Jtē pes aie intelligit amor q̄ itur ad delectatōz. q̄ ē loc⁹ aie. qz amor cū p̄cau⁹ est. dr̄ cupiditas. vl' libido cū ꝺo rectus ē seu bo/nus dr̄ charitas.

Pessariū. rij. ē gen⁹ medicamis. ꝛ dr̄ a pessum. eo q̄ int⁹ mittit. vl' intromittit.

Pessulum. li. ꝛ hoc passulum. lu. id est sera lig/nea qua firmatur ostiuum. ꝛ dicitur a pello. pellis. qz pellitur ꝛ repellit. Et coz. su. Unde Ca/tiꝫ. v. Pessulū ostū mei aperui. Pap. ꝺo dicit. Pessulū. i. ostiū a pede dcm. Dz em inferioz ē cardine q̄si pedē.

Pesti grece. latie hūoz dr̄ ꝛ acuit in fine

Pesticula. le. dimi. i. pua pestis. ꝛ coz. pe.

Pesticus. ca. cū. pe. coz. i. peste plen⁹

Pestilens. tꝫ. o. t. ꝛ pestilēt⁹. ta. tū. i. plen⁹ peste Jñ pestilētia. tie. ꝛ ē idē qd̄ pestis. Dz ꝑpe pe/stis ē nomē ipi⁹ morbi. Pestilētia ꝺo ē id qd̄ er se efficit morbū. Jsidoz⁹ ꝺo dr̄. Pestilētia ē ꝓtagiū qd̄ dū vnū apphēdit. celeriter ad plu/res transit. Dignit āt er corrupto aere ꝛ viscerib⁹ penetrādo inuitit. Dr̄ aūt pestilētia q̄si pa stulētia. eo q̄ veluti incendiū ꝛpascat. dum ꝛ scēdit p totū corp⁹ Et st̄ tres modi pestilentie aut ex terra. aut ex aqua. aut ex aere fm Pap.

Pestꝫ. tꝫ. f. t. dr̄ q̄dā morb⁹. qñ sez mēbra diſ/soluñt ꝛ putrescent. ꝛ dr̄ a pesti. qd̄ ē humor. vl' dr̄ pestis. q̄ pestis. a pascēdo. qz veluti incen/diū ꝛpascit. dū ꝛscēdit p totū corp⁹. ꝛ gignit ex corrupto aere. Et ꝛdē ꝓtagiū dr̄. ꝛ ꝓtagio a ꝓtingendo. qz quē ꝓtigerit polluit. vl' qz tactu vni⁹ ꝛscēdit p oēs. Jpa ꝛ inguina. ab iguinū pcussione. Eadē ꝛ lues a late vl' luctu vl' luen/do dicta q̄ tāto est acuta. q̄ nō habeat spacium tpis in quo vl' vita sper. vl' mors. sz repentinus morbus sil' cū morte venit. ꝛ est q̄si idem qd̄ pestilētia.

Pestuosus sa. sū. i. peste plen⁹ Jñ ḣ pestuositas

Petalū. li. i. forma marmorea instar) tatis tessere q̄drata. vñ pauimēta sternebāt. Unde Jo sephus in. viij. Strauit āt pauimentū tēpli petal' aureis. Jtē petalū. ē lamia aurea i frōte vl' in pectore pōtifiꝫ q̄ illō nomē dei efficabile te/tragrāmaton q̄ttuoz lr̄is hebraice hēbat scp

Petoso. sonis. i. pna porci. s. bacon⁹ siue) tū. baffa. in ḣ petasucul⁹ li. dumi. ꝛ formal' a peta/so. o. mutato in vncul⁹ vl' in vn. ꝛ addita cul⁹.

Petasus. si. m. s. ꝛ ḣ petasū. tasi. in eodē sensu. q̄ dā calciamētū Mercurij ad volādū. ꝛ dr̄ a peto ꝙ greco. qd̄ ē volare. Unde Marcialis coqu⁹. Petaso aut a talarib⁹ cōcitat' cepit pire

Petaurus. ri. m. s. q̄dā lud⁹ qñ /Mercun⁹ hoies a taperib⁹ mittūtur in anras. ꝛ dr̄ a pe/to ꝛ aura q̄i petēs auras. Vl' dr̄ petaur⁹. q̄i pe tēs taur⁹. Jn africa em̄ st̄ q̄dā tauri. ita edo/cti. q̄ cū cornib⁹ emittūt hoies i aurā. ꝛ illesus inter cornua recipiūt. Et dicūt petauri. q̄si pe tētes tauri. Vl' petaurus dr̄ a peto greco. q̄ est volare. ꝛ aura. q̄a cū hō in tali ludo emittit vi dēt p aurā volare. vñ Juuenal'. An magi oble

Petic⁹. ca. cū. ꝛ pe) ctāt aīm iactata petauro

tici⁹. cia. ciū. q̄ petit vl' q̄ amat aliq̄d petē.

Petili⁹. lia. liū. q̄ sp petit. ꝛ dr̄ a peto tis.

Petitio. onis. f. t. i. q̄o vl' postulatio.

Petiuncula. le. i. pua petitio.

Petitor. oris. m. t. i. postulator vl' questor. ꝛ dr̄ a peto. tis. ꝛ pdu. ti.

Petit⁹ ta. tū. i. postulat⁹. ꝛ dr̄ a peto tꝫ. ꝛ ḣ peti tus. t⁹. tui. i. postulatio. ꝛ pdu. ti.

Petoricū. ci. q̄dā gen⁹ cun⁹. ꝛ dr̄ a peto. tis.

Petra. tre. grecū ē. i. lapis. ꝛ dr̄ a petros. q̄d ē durū. qz dura ē. Qꝫ āt dr̄ petra. q̄i pedib⁹ trita etymo. ē. Jñ petrin⁹ na. nū. ꝛ petrosus. sa. sum.

Petrella. le. dimi. i. pua petra.

Petro. onis. m. t. dr̄ a petra. Dūt āt petrones pticule q̄ abscindūt ex petris sic q̄sq̄las dici/mus inutilē materiaz q̄ abradit ex lignis qñ volantur.

Petros grece. ltie dr̄ durū.

Petroselinū. ni. ē q̄dā herb a sil'is apio. ꝛ dr̄a petros. ꝛ selinū. qd̄ ē apiū. eo q̄ sit sil'is apio ꝛ nascit in petris ꝛ in montib⁹ pruptis. qd̄ nos petrapiū dicē possum⁹. Selinū ei grece. apiū dr̄ latie. Et ē gen⁹ apij. Aliꝺ ē gen⁹ hysposeli/nū. Tercū oleoselinū. ꝛ pdu. li.

Petrus apl'us dict⁹ ē a petra. qz dur⁹ ꝛ firm⁹ fuit in fide. Vl' petrus dict⁹ ē a petra. i. a chri/sto. sup quē fundata ē eccl'ia fm Hug. Et inde ptat Petrus agnoscēs. vl' discalcias. Agno/scēs. qz videlicet veritatē christi agnouit cū dix it. Tu es christus filius dei viui. Discalcias vero interpratat qz pedes affectuū suoz ab om ni ope mortuo ꝛ terreno discalciauit. cū dixit. Ecce nos reliq̄mus oīa. ꝛ secuti sumus te

Petulās. lātis. o. t. i. luxuriosus. lasciuus im/portune petens plus petens. vñ ꝛ pcar dr̄. qz petulātia ꝛ pcacitas vicina sibi q̄daz mentis iungūtur insania. vt plus velit petulās teme ritate lasciuus ludo. Jñ petulātia. i. lasciuia. li bido. importunitas.

Petulcus. ca. cuz. i. importun⁹ impetendo. ꝛ dr̄ a petulor. laris Unde meretrices petulcas vo camus. Et petulcus dr̄ luxuriosus. q̄ sepe pe/

tit coitū. qđ ꝓprie de aialibus irrōnabilib⁹ dr̄
Petulus li. equus q̄ hz albos pedes
Petus ti. m. s. i. guelc⁹ strabo aliq̄tulū. s. cui⁹ oculi q̄dā velocitate cito voluunt huc t illuc. t dr̄ a peto tis. Et hec peta te. i. guelca. t a li/ quantulū straba. Et pdu. pe. sed peto tis. t pe/ ti infinitiuus cor. pe. Un̄. Vult sibi strabo pe/ ri se dicit nosse peti
Petus ta tū. i. pectinatus pectine ornatus

P ante H

Phaeton tont̄. filius solis. t dr̄ a phos. qđ ē ignis q̄si totus ardēs. Ipse eni ꝑmo vocabat Eridanus. q̄ cū male regeret curā p̄ris fulmie a Ioue extinct⁹ est t cōbustus. a q̄ cōbustione dictus ē postea phaeton. Et qz tūc cecidit i pa dū. Jn̄ postea padus dictus ē Eridan⁹ ab illo in eo sbmerso. Jn̄ phaetonteus tea teū. Et hec phaetontides de. filius vel nepos illius. Jnde hec phaetontis tidis. filia vel neptis ꝓprie. t improꝑe soror illius.
Phala le. i. lignea turr̄. t dr̄ a phalō. Un̄ Juuena. Cōsulit añ phalas vel phiorūq̄ colūnas
Phalang gis. t hec phalāga ge. lingua macedonū. dr̄ legio sive caterua. Jn̄ phalangarius ria riuz. i. legionariūs. s. de phalanga exn̄s. vel ad phalangā ptinēs. Et phalango gas. i. phalangam facere
Phalarica ce. qđā telū īgēs torno factū hns ferrū cubitale. t rotūditatē de plūbo ad modū sphere. t in ipsa sūmitate dr̄ ignē hīe affixum. Doctelo pugnat de turribus. q̄s greci phalas vocāt t mittit tormēto nō manibus. Et qz h̄ telū tormēto mittit. Jn̄ ē q̄ q̄nq̄ poss ꝑ tormē to. qđ vulgo dr̄ petraria vel māganū. Jn̄ phalarie⁹ a ū. q̄ fert tale telū vel qđ ptinet ad phalaricā. Et cor. pha. sicut t phala. Un̄ Lucan⁹ i. vi. Hūc aut tortilib⁹ vibrata phalarica ner/
Phalō grece latie lignū dr̄) uis. Obruat tē
Phanatic⁹ ca cū. i. lunatic⁹ insanus ꝓpt̄ phanū violatū. vel qz ad phanū ducebat vt libe/ rare. t dr̄ a phanū. Et phanaticū dr̄ qđ pti/ net ad phanuz. Et hinc phanatic⁹ ci. custos phani. s. sacerdos. Phanatici etiā dicunt qui futura canūt. t cor. ti.
Phantasma t phantasia spes visiōis nocturne imagines. vide supra in. f. lr̄a.
Phanū ni. i. templū. t dr̄ a phonos vel phone qđ ē son⁹ q̄si phonū. qz ibi diu rūsa dabant in voce humana. Jnuenit etiā aliq̄n phanuz in dna pte ꝑ ecclesia. t pdu. pmā
Pharao nomē est honoris apud egyptios sicut cesar apud nos. Jn latino autē exp̄mit de negās eū vtiq̄ deū sive dissipator. Ppli ei dei fuit afflictio ꝑm Pap. Hugt. ꝛo dr̄. q ꝓpharos ciuitas vel turr̄ q̄nq̄ ponit ꝑ egypto. vñ inue nit pharia riā rīn. i. egyptiacus. Et hinc oēs reges egypti dicti sūt pharaones
Phares interptat diuisio
Pharatra tre. f. p. pe. cor. vbi portant sagitte. t dr̄ a pherō qđ ē mors q̄i pherctra. i. mort̄ re/ positoriū. Quot ei fert sagittas. tot fert t mortes. Jn̄ pharetrat⁹ ta tū. i. armatus t instruct⁹ pharetra vel q̄ hz pharetraz ꝑm Hugt. Pap. ꝛo dicit. Pharetra ē techa sagittaꝝ.
Pharise⁹ sea sēū. i. diuisus. t dr̄ a phares qđ ē diuisio. Et hinc q̄daz heretici dicti sūt pharisei q̄ diuisi interptant. qz traditiones t obser/ uationes legt̄ q̄s illi ꝛteroſas vocāt iusticia ꝑ ferūt. Un̄ t diuisi vocant a ppl'o. q̄i ꝑ iusticiā dei vel qz decalogū legt̄ in mēbranulis scriben tes t cōplicātes eas t ligātes in frōte gestabāt vt religiosi iudicarent. t inde pharisei. i. diuisi a ppl'o dicti sūt. Et vt dr̄ in hist̄oriis sup eua lia. Tres erāt secte iudeoꝝ a cōi reliq̄rū vita t opīoe distātes pharisei sadducei t essei. Pharisei cultu austero t victu pauco vtebāt tradi/ tiōes suas statuētes. q̄b⁹ traditōes Moysi de terminabāt. pictacia chartarū in frōte gerebāt t in sinistro brachio circūligata. q̄b⁹ decalog⁹ inscript⁹ erat. qz dixerat dns. Hec habebis q̄ q̄d appēsum t in manu tua tē. Et hec dicebā tur phylatria a pylare qđ est seruare t thorath qđ sonat legē. Jsti et maiores fimbrias alijs referētes spinas eis alligabāt. q̄bus pūcti i de ambulatiōe memores mādatoꝝ dei fierēt
Pharma vel pharmacon lingua syroꝝ dr̄ vnguentū vel medicamentū
Pharmacenticus ca cuz. dr̄ a pharmatia. Et nota q ꝓ tria sūt genera curatiōis. Unū ē pharmacenticū a pharmacia q̄ est medicamētoꝝ curatio. Secūm ē dieticū a dieta. qđ est obserua/ tio legis t vite. Tertiū est chirurcū. a chirur/ gia que ē ferramentoꝝ incisio
Pharmacia cie. est medicamentoꝝ medicina. vel domus vnguentaria. t dr̄ a pharma. Uel dic q ꝓ pharmacia largo mō dicit oīs medicina maxime cōposita. sed stricto mō t ꝓprie phar/ macia sumit ꝓ medicina laxatiua
Pharmacopola le. i. vnguentoꝝ sive medica/ mentoꝝ venditor vel venditrix. t dr̄ a phar/ macon t pole qđ ē vēdē. Uel cōponit a pharma t copos qđ ē labor. t dr̄ pharmacopula le. i. vnguētari⁹ q̄ laborat circa vnguēta. t cor. po
Pharmac⁹ ci. i. malefic⁹. Et hec pharmaca ce Uel ꝑz grecā declinationē pharmace ces. i. mu

lier malefica vel maleficia factēs
Pharū n. vel ḣ pharos ꝛ ꝟtīk in latinū. ꝛ dr̄ ḣ pharus phari turris maxia iuxt̄ alexandriam in mari. dicta a phos qđ ē lux vel ignis. qz fiā maruz indicio longe videak. q̄si phosphoros vel q̄si phosoros. Oros visio dr̄. ꝛ iñ pharos q̄si phoros. i. visio ignis. Visus enī lumis ē ad pnūciādū nauigātib⁹ vada ꝛ portꝰ introitus vel portū ibi ēc. Hinc etiā quēlibt̄ mōtē iuxt̄ portū positū. ꝛ quālibet turri sil'r iuxta portū positā. sup quē vel sup̄ quam igne accēso posito ꝛsignabāt nauigantib⁹ ibi esse portū ꝛ introitū ad portū pharon vocabāt. Unū ꝛ q̄/dā turr̄ in italia dicta ē pharos ꝓpt̄ vtilitatē talē. Et hinc etiā in porticib⁹ machina ad plucendū fabricata pharos dicta est. Itē a pharos turri alexandrie q̄dā ciuitas in egypto dicta ē phoros. Et pharos ciuitas vel turris ponit q̄q̄z p egypto. Unū inuenit̄ phariꝰ ria riū .i. egyptiacus. Et hinc oēs reges egypti dicti sunt pharaones;
Phase. i. transitꝰ dñi. Nota q̄ q̄rtadecimā die p̄mi mēsis ad vesp̄am comedebāt iudei agnū pascalē. ꝛ nox illa dicebat Phase. i. trāsitꝰ dñi sic dr̄ in hist̄oz̄ys sup Exo. xij. qz in ea trāsiuit angelꝰ p egyptū ꝓcutiēs p̄mogēita ab hoie vsq̄ ad pecꝰ ꝛ trāsiuit sup tecta hebreoꝝ linita sanguine. ꝛ aggressus est it trāseūdi isr̄l ab egypto
Phaselꝰ li. f. s. dr̄ pua nauis habil' ad trāseū/dū huc ꝛ illuc. Phaselꝰ etz̄ dr̄ q̄dā ilsula grecie Itē ḣ phaselꝰ li. qđā genꝰ legumis. qđ pluri mū abūdat in illa insula. vel qz p̄mū inde allatū est. Iñ hic phaseolus li. dimi. Itē ḣ phaselariū larij. herba phaseli vel locꝰ vbi abun/dāt. ꝛ pdu. pr. phaselus
Phasma me. f. p. ꝛ hoc phasma matz̄. i. apparitio ꝓpr̄ie phana ꝛ incerta vt in nocte. Et hinc quedā fabula Menandri dicta est phasma. a q̄dā apparitiōe
Phasmos grece apparitio interp̄tat̄ latine
Phebe bes. i. luna. ꝛ dr̄ a phos qđ est lux vl' clarū. Itez ḣ phebꝰ bi. i. apollo vel sol. Unū dicit Pap. Phebꝰ ꝛ phebe sol ꝛ luna dicūt̄ a phos .i. a claritate. Phebꝰ. i. clarꝰ. ab eo qđ ē phos .i. lux. Hugz̄. ꝛo dr̄. A phos qđ est lux. dictus ē sol phebus. i. lucidus. ꝛ ē q̄si adiectiuū. vnde phebꝰ apollo q̄si lucidus. Vel phebꝰ grece latine interp̄tat̄ cōis. qz cōiter tpat ꝛ frigidos ꝛ calidos planetas. Iñ phebeus bea beū.
Pheleti ꝛ cereti noīa sunt indeclinabilia. Et sonat pheleti admirabiles. Cereti extermina/tores. Et scribit̄ p l pheleti. sed cereti p r.
Pheniceon grece latine dr̄ rubeū. Iñ phenicē a ñ. i. rubꝰ. Unū phenicea vestē dicūt greci quā nos coccineā dicimꝰ. Iñ puniceus cea ceuz. i. rubeus q̄i phenice. Et ḣ ꝛ ḣ phenix cis. i. hō rubꝰ. qz ḡ illi ex vicinitate sol' sūt puniciei seu phenicici dicti sunt phenices. Unū etiā qz ipsi p̄mi inuentores lr̄aꝝ fuerūt. adhuc capitales litteras rubeo colore .i. minio varmilione scribimus. vt coloze repūtemus illos fuisse inuētores lr̄arū ꝛ ab eis terra quā coluerūt dicta ē phenicia cie. Iñ hic ꝛ hec phenix cis. gēnle. s. quicūq̄z ē de terra illa siue sit rubꝰ siue non. Et phenicus cea ceū. in eodē sensu. Itē a pheni/cea dr̄ pœnus na nū. subtracta aspiratiōe. Et a pœnus mutata e in u. fit punus na nū. Iñ punicus ca cū. ꝛ hinc puniceus cea ceū. oīa in eodē sensu. Et nota q̄ pœni ꝛ puni ꝛ punici ꝛ punicei dicunt̄ tā illi de punicea q̄z cartaginēses ꝛ africani. Dido quidā q̄ fuit de tyro ꝛ sidone ciuitatibus phenicie fugiēs fratrē suū Pigmalionē venit in africā cum magna multitudine suoꝝ cū quibus cartaginē edificauit. Et hinc cartaginēses dicti sūt pœni vel puni vel punici vel puniciei. ꝛ terra cartagini adiacens dicta ē punica. Iñ postea ampliata ē appellatio ꝛ dicta est generaliter africa terra punica. ꝛ africani dicti sūt punici pœni vel puni. Unū ꝛ qđā genus maloꝝ dr̄ malū punicū. qz de illa regione fuit allatū vel qz ibi plurimū abundet vel qz grana habeat rubra.
Pheniceus cea ceū. in tribus significationib⁹ inuenit̄. Nā pheniceus. i. rubeus a phenicon Et pheniceus. i. de phenicea. Et phenicē⁹ cea ceū. qđ ptinet ad phenicē auē.
Phenix cis. cō. t. i. homo rubeus. ꝛ dr̄ a pheniceus. Itē phenix. i. homo de phenicia. ꝛ sic dicit̄ a phenicia. ꝛ sic in istis duabus significationibus ē ge. cōis. Itē phenix cis. masculini generis pr̄. pdu. est quedā auis arabie. de q̄ dicit Ambrosius in hexameron. Phenix quedā auis in locis arabie phibet̄ regere. atq̄ ea vsq̄ ad annos quingentos longeua etate procedere: qui cum sibi finem vite adesse aduerterit. facit sibi thecam de thure ꝛ mirrha ꝛ ceteris odoribus. in quam impleto vite sue tempore intrat ꝛ moritꝰ. de cuius humore carnis vermis exurgit palatimq̄z adolescit. ac processu statuti temporis induit alarum tegmina atq̄ in su prioris auis speciem formāq̄z reparatur. Isidorus autem dicit. Phenix arabie auis dicta qz colorem phenicum habet. vel qz sit in toto orbe singularis ꝛ vnica. Nam arabes singularem phenicem vocant. Hic q̄ngentos ꝛ vltra annos viuens. dum se viderit senuisse col/

lectis aromatū virgulis. Fogū sibi instruit. et uersa ad radiū solis alacr plausu volūtariuz sibi incēdiū facit. sicq; itez ō cinerib⁹ suis resur/
Phila.le.pe.coz. vas patulū ad potandū git vel ad oleū retinēdū et ōr ab hialin. qō est vi/trū. Ūñ phiala. q̄si hiala. q; olim ex vitro fie/bat. Et vt dic Pap. Phiale vasa amplitudie diffusa corda charitatis signt.
Phibulin greci dicūt. Inde nos dicim⁹ phi/bula.le. z ē illud q̄ pectus feminarū ornat. vl firmatoriū quo paliū tenet in humeris vl cingulū in lūbis. Jñ ħ phibulariuz. rij. illud qō apponit mātello. vl p quod imittūtur phibule ne dissipent mantellū.
Philadelphia. phie. ciuitas arabie:
Philantropos. herba que dicit lapa'eo q; ve/stib⁹ hoim inhereat ob sui asperitatem. et ōr a philos. qō ē amoz. et antropos. qō. ē hō. q; q̄/dā affectōne videtur vestib⁹ hoim adherere
Phylargiria. i. auaricia. amoz pecunie vel ar/genti. z ōr a phylos. et argyros.
Phylaterū. rij. ōr mēbz anula. vl bzeuicell⁹. in q̄ erat scripta lex: z Fuabat. quā referebant. añ frontē vl pect⁹. vt sic viderent religiosi Sz ħ nō fiebat nisi cā iactētie et vanitatis. vñ z se pe inuenit p vanitate. Et ōr a phylaxe. qō est seruare. et thorath qō ē lex. Ūñ Mathe. xxiij Dilatāt em philateria sua. et magnificāt fim/
Phylaxe grece. latie ōr Fuare. Jñ /brias. hec phylaxa. xe. vas vbi aliq̄d recōdit z Fuat. hoc fuit a p̄ncipio. sz postea phylaxe in vsū vini trāsierūt. Et a phylaxe trahit phylaxo. xas.
Phyle grece. latie ōr mulier. id est seruare
Phylippica. ē lib quē scp̄sit. Cicero circa phy
Philippis. vrbs macedonie. Fz pap. /lippū
Philipp⁹. pi. interp̄tat amatoz eq̄z. Philos ei grece. ōr amoz. et cōponit eū hippos. qō est equ⁹ Jñ philipp⁹. i. amatoz eq̄z Ūl philipp⁹ interp̄tat os lāpadis ppter sua luculentā pdi catōem. Dr em os manuū ppter assiduā opatōem. Philipp⁹ etiā dict⁹ ē pater Alexandri/
putatiu⁹. Jñ et phili ppi. poz dicti sunt cāpi. thessalici. in q̄b⁹ regnauit. Ūñ Lucan⁹. z mutina lentos p̄uos fecē philippos. Et byzantij in q̄b⁹ erat scripta illi⁹ imago. Ūñ Ozatius.
Retulit acceptos regale nonisma philippos.
Jñ philippēsis Ad philippēses scribit apl'us Et scribitur p vnū. l. z p gēminū. p. z coz. phi.
Philistum vrbē ꝺdiderūt allophili. que ascalon nūc ōr. Jñ philisteus. tea teū.
Philistei. ipi sunt et allophili. i. alienigene q; sp fuerūt inimici israel. et ab coz genē z socie/tate sepati. Sz philistym p duo. i. ōr. p gente.
Philophistoricus. ca. cū. pe. coz. i. amatoz hi/storiaz. z ōr a philos. qō ē amoz. z historia vñ Piero. in epla ad Paulinū. vij. Et tot⁹ mū/di philohistoricus.
Philostratos. pe. pd. ppriū nomē cuiusdā vi
Philocal⁹. li. p. coz. i. amatoz boni. et /ri. ōr a philos. qō est amoz. et calon bonū.
Philocop⁹. pi. p. coz. i. amatoz iactātie. q; vult vt laboz suus appareat ppter vanā gl'iaz z ōr a philos qō ē amoz. et copus. qō est labor
Philoge⁹. gei. m. g. p. p. q̄rt⁹ equ⁹ solis z ōr a philos. qō ē amoz. et ge. terra. q̄si amās terraz. Ūlideē em sol amare terrā cū p⁹ nonā declinat ad eā. Tūc em ad occasum tendit.
Philon grece. latine dicit foliū.
Philos grece latine dicit amoz
Philosophus. phi. i. amatoz sapīe. z ōr a philos. qō est amoz. et sophia. qō ē sapīa. Jñ philosophia. phie. amoz sapīe. Et hic philosophicus. ca. cū. Et philosophoz. aris. i. studē. vl docere phīam. vel tractare eā. vel mozē phī sequi Et pōt eē verbū mozale vl imitatīm. Et nota ph̄s ppzie ōr q̄ diuinaz et hūanaz rez sciam habet. z oēm bn viuēdi tramitē tenet. Et ferē ħ nomē p̄mū eē exortū a Pythagoza. Ilā greci veteres cū añ sophos vl sophistas. i. sapiētes. vl doctoz sapie semetipos iactāt⁹ noiarēt iste interrogatus. quid pfiteret. verecundo nomie philosophū. i. amatorē sapie se eē rndit qz sapientē pfiteri arrogantissimū videbatur. Ita cepit. postea poster⁹ placuit vt q̄s talibus de rebus ad sapiam ptinentibus doctrina quisq; vel sibi vel alijs videretur excellere non nisi ph̄s vocaretur.
Physicus. ca. cū. i. naturalis. et ōr a physis. qō est natura. Jnde physiculo. las. i. diuinare vl pnūciaē. iñ phisicl'at⁹. i. diuiat⁹ l pnūciat⁹
Physica. ce. quedā ars. q̄ ō rex naturꝫ tractat. z ōr n physis. qō est natura. q̄si scīētia de naturis. Jñ phisicus. ca. cū. qui de arte illa tractat vel qō ad artē illā ptinet. vt Physic⁹ lib. Et hic physicus ci. et hec physica. ce. qui vel que tractat artē illā. vel fm artem illam.
Phisiologus. gi. qui loquit vel tractat de naturis rez. et dicit a physis. qō est natura. z logus sermo. vel ratio. Et coz. lo.
Physis grece. latine ōr natura
Phiton. nis. mas. ge. fuit quidā serpens creatus a terra quē Apollo in pernasso monte interfecit. Et interp̄tatur phiton consulere vl dubitatio. Et dicitur a verbo greco. sez phito. qō est quero. Hinc phiton dubitatio dicit quem apollo interfecit. quia sapientis dubitationez

absoluit. Et hinc ipe apollo dictus ē phiton. vel phitus. Et hic phitia. phitior dicti sūt ludi. vel festa facta in honorē apollinis ppē victoriā quā habuit ō phitone. Et a phiton dr phitius. tia. tiū. vl phiteus tea. teū. i. apollineus. Uel a phitone serpēte pūt hec deriuari.

Phitonicus ca. cū. pr. cor. et hic phiton. onis et hec phitonissa. se. i. dinator vel incantator. plenus phitonico spū. et diuinatrix vl incāta trix phitonico spū plena. et dicūt a phitone. appolline. qr appollo autor fuit diuinatōis.

Phlebotomū. fm Isidor etymo. iiij. ab incisione vocatū est. Nā incisio grece tomū dicit.

Phlegeton. tontis. m. g. fluuius infernal totus ardens. et dr a phos. qđ ē ignis vel phlegi. qđ est inflāmans et totus. Inde phlegethonteus tea. teū.

Phlegi grece. latine dr inflammans.

Phlegma matis. est vnus de q̄ttuor p̄ncipalibus humoribus hūani corpis sic dictū. qr sit frigidū. Greci em frigorē phlegmonē dicunt. In phlegmatic ca. cū. in quo dñat phlegma. et qđ ofert et efficit t generat phlegma. t qđ pertinet ad phlegma. et qđ p̄cedit t pūcit ex phlegmate. Et phlegmatizo. zas. i. phlegmate abūdare vel phlegma eicere. multū saliuare t spuere sicut vbi abūdant crura sanguie. Itē phlegmina sunt. cū in manib et pedib calloſi sulci sūt

Phleumon. ē morbus inq̄etus. cū rubore. et dolore. t tensione et duritia. t dr a phlegi. qđ ē inflammans.

Phobos grece. latine dr timor vel metus.

Phonos grece latie dr sonus. et vertit in latinū et dr phonus. i. sonus. In phonic ca. cuz. sonās musicus q̄ docet phonos. et cor. ni.

Phoros. grece. latine dr ferre.

Phos grecū ē t ad ml'ta eq̄ocū. qr phos. id est lux vl ignis. et phos. i. vox. t phos. i. aer

Phosphoros. vel phosphorus grece. latie lucifer

Phosoros. id est visio ignis.

Phrasis. i. locutio vl interp̄tatio. vl fmo fm Pap. t dr a phrazo verbo greco. qđ idē ē qđ loquor. Et in phrasis. i. locutio. vl mod lo/quendi. Et hic phrastes. i. locutor.

Phrygia. gie. fuit filia Europe. In hec phrygia. dicta ē quedā puincia. Hec et dardania a Dardano filio Jouis. Hmōi regio troia ē q̄m er suo noie appellauit. Tros rex troianor pater ganimedis. Et sunt due phrygie maior. et minor. Maior phrigia smirnā habz Mior vero iliā In phrigi. gia. giū. Et h t hec phrygis. quo nomine sepe vocant troiani. cū volumus eos appellare timidos. Pro q̄litate etiā negocij autores dant troianis diūsa noīa. Si volunt eos appellare timidos appellant eos. phryges vl phrigeos. Si generosos. dardanidos. Si pfidos. laomedociales. Si fortes troios. Si audaces hectoreos. Itē phrygia. gie. dr q̄dā vestis. que alio nomie dr aucupi/ctā. q̄ fit i phrygia. Phi vestis artifices phrygiones dicūtur qr in phrygia ē repta. vl qr illi p̄riti sunt in tali veste faciēda.

Phrygiū. gij. n. g. i. physellū vl q̄dam mitra pontificalis. eo qđ in phrygia melius fiat. Inde phrygio as. i. phrygiū apponere: vl phrygio ornare. Itē phrigia dr h phrigi. gij. q̄dam lapis q̄ nascit in phrygia.

Phronesis. sis. f. g. i. prudētia vl sapiētia: t dr a phronos quod est prudens.

Phronitus. ta. tū i. prudēs vel sapiēs. Et cōponitur imphronit ta. tū. i. insipiēs insulsus. Uñ Eccl. xxiij. Alio irreuerenti et imphronito ne tradas me Sed ibi cōiter legit infrunito. et

Phronos grece. latie dr prudēs. pducit p̄. Et vertit in latinū. et dr phron. na. nū.

Phur. i. sors. vt habetur Hester. ix. In phurim id est sortium.

Piacularis. p. t. t hoc re. qđ piat. vl qđ ē dignū expiatōe. t dr a piaculū Et piacularis dr hostia q̄ offert p peccato pa petīm. scel dr a pio. as. eo q piādi sit. vt Eneas intulit piaculū. i. mortē. culpā. petīm. Et piaculū dicit qđ piat scz sordis ablutio. peti t culpe. piatio remediū culpe. vt Maria intulit piaculū. i. vitā t remediū culpe. In et quedā sacrificia dicuntur piacula.

Pica. ce. auis q̄dā. t dr pica q̄si poetrica. qr pice verba in discrimie vocis exp̄munt vt hō. Et si linguas i fmōe explicare nequeūt. sonū tñ hūane vocis imitant. Et pdu. pmā. scz obliqui de pir corripiūt. pi. Uñ. Sunt nigra vasa picis rostra redolētia picis. Nigror vna pice ps altera cādida pice.

Picea. cee. quedā arbor. de cuius succo pix efficitur

Picta cte. ictura. siue picta. t dr a pigo gis.

Pictatiū cij. n. g. epla breuis t modica. Itē pictatiū dr sedula d mēbrana excisa. In hec pictatiūcula le. i. mēbrānula. Itē pictatiū dr illa corij pticla q̄ solee repecitate iſuta ē. et dr a pigo gis. qr sic ptes picte distincte i panimto sūt sic apparz pictatia i calciamto In pictatus indecli. f. g. ciat. ta. tū. i. repeciat. qđ antiq̄ dicebāt. hoc pictauiū. uij. quedā civitas In h t hec pictauiensis. t hoc se. Inde hec pictauia regio adiacens. Et si inueniatur pictauiensis. nomen gentile. fit p̄ syncopam

Et nota q; penul. de pictauis inuenit; producta. Vñ q̃dam ait. Erige pictauis libera facta caput. Itē inuenit; correpta. Vñ alter ait. Pictauis inermis subigit sua rura nec vltra. In talib⁹ emulandꝰ est vsus autoꝝ

Pictura re.f.p.i. imago exp̃mēs spēm alie⁹ rei et dr a pingo gs. t dr pictura q̃si fictura. sicut pigere q̃si fingere. t ē imago ficta nō ꝛitas Jñ picturat⁹ ta tū. i. pictura variat⁹

Picus q̃dā auis a pico Saturni filio dcā q̃ ea in auspicijs vtebat

Pierus fuit p̃ nouē picaꝝ. q̃s nouē muse deuicerūt. Jñ h̄ pieris idis filia vl̃ neptis pieri. t qr eas. s. pierides muse dicerr. iō ab ill̃ muse pierides dctē st;. t cor. ri Et pierꝰ ria riū. i. musaticꝰ. vñ. Pieriꝯ tedet inseruisse stilō

Pietieꝰ ca cū. i. piꝰ ꝓ passiuꝰ. t dr a pius

Piga ge. f.p.i. sumitas natiū vl̃ natis. t dr a pige qđ ē dep̃ssuꝫ. qr dep̃ssa ē. Itē piga dr bursa t p̃ pe testiculoꝝ. vñ Horatiꝰ. Ne minu peream aut piga aut dentiꝫ fama.

Pigargus gi. m.g. q̃dā auis t dr a pige qđ est dep̃ssum. qr forte auis pua ē. Et nūaꝝ iter alia cōestibilia. Deut. xiiij. Pigargō l̃ pigargū

Pige grece dr dep̃ssū vl̃ dep̃ssio latie. Vñ pige apd̃ grecos dr fons. qr in dep̃ssis locꝫ solet ee.

Pigella le. qđā genꝰ vasis. s. artopta. t dr a pige. qr dep̃ssa est.

Piger gra gr. i. tardꝰ lētꝰ t dr a piger. eo q; sp eū pigeat. Et dr piger. q̃si pedibꝰ eger. Est em tardꝰ ad incedēdū. Jñ pigricia tie. Et h̄ pigritudo dis. i. tor; por. ſz pigritudo vigilātis. tor; por; dormiēdis

Pigmea mee. q̃dā regio ē. Jñ pigmeꝰ. a. ū. pd. Et ſz pigmei vt dr Hugꝯ. semicubitales hoies. q̃ tercio anno pfē etatꝫ st;. septio senescūt. t dñr pugnare cū gruibꝰ t armati referri ab ipsis. sicꝫ narrat Hugꝯ. Jsido. ꝯo dr. In india ē gēs staka cubitali q̃s greci a cubito pigmeos vocāt. hij mōtana indie tenēt. q̃bus ē vicinus occeanus

Pigmētū ti. ē ꝓfectio ex vino t melle t diūsis spēb⁹ suauis t odorifera. t dr a pila. qr ī pila agit. i. tūdit. vñ ij. Reg. ij. Pigmēta. i. odorameta p̃m glo. Jñ pigmētariꝰ ria riū. ad pigmētū ptinēs. Et pigmētariꝰ rij. q̃ facit vl̃ vendit pigmēta. Et pigmētatꝰ ta tū. i. pigmēto mixtus vel ꝓditus.

Pignerat⁹ ta tū. res q̃ p pignere ponit vel accipit. t dr a pignero ras. vñ Amos. ij. Et sup vestimētis pignerataꝫ accubuerūt

Pignus noris. n. ge. i. filiꝰ l̃ amor l̃ iudiciū. vl̃ signū amoris. l̃ ꝓfederatio l̃ ꝓfirmatio amoris

Itē inuenit h̄ pignꝰ neris p e. in obligās. i. vadiū qđ p aliq̃ re datr vt postea recolligatr. l̃ pm⁹ Papiā. Pignꝰ ē qđ ꝓpt rē creditā datr. cū possessionē solū ad tps ꝓfect creditoris. ſz dominiū penes debitorē ē. vñ q̃dā. Pignora natoꝝ dñr pignera reꝝ. Pignus in o. natū. sed in e. faciet vadiatū.

Pigra. q̃dā medicina ē. t interptatr amara. qa eiꝰ gustꝰ est amarꝰ. t pd. pi.

Pigrus gua grū. i. piger vel verecūdus

Pila le. i. pilocellꝰ cū q̃ ludit. t dr a pilus. eo q; sit pil̃ plena. Pila etiā dr taberna. Pila etꝫ dr pes pontis. l̃ qđ sustinet parietē. vl̃ effigies hois in ꝓpitis posita. Et pila instrm ꝓcayū ī q̃ frumētū terit. l̃ aliud. Jn hac fcatōe dr a pīdo dis. Et pila dñr tela rhomanoꝝ. Et nota q; pila p taberna. t p instro. t p telis ꝑmā. pd ſz in alys fcatōibꝰ eā cor. vñ. Est pila pes pōtis. pila ludꝰ. pila taberna. Pila terit plutes. in bellis pila ferunt. Pila p pilocello ꝓponit cū ludus. t dr pililudi⁹ a ū. t ludipulus la lū q̃ cum pila ludit fm Hugꝯ. Dicūt tn alij q; pila pro ludo t pro mensula rotūda. t pila p q̃dam ciuitate corripit ꝑmā. sed hoc pilū t hic pilus instrm terendi. t hec pila pro taberna. t pro vase pistandi. t pro pede pontis. pdu. ꝑmā. Vñ istud vitiosum est Est pila pes pontis. pila ludus. pila taberna. Hā Virgiliꝰ in vi. Enei. ita dr Barca pila cadit lōgis q̃molib⁹. añ. Corrige ꝫ pdcm ꝓsum t dicas. Pes pontꝫ pila. pila ludus. pila taberna. Et h̄ videtur veriꝰ. q. s. pila pro pede pontꝫ ꝑmā. pdu: vt patuit p Virgiliū. Itē de pila p taberna. t p ludo dr q̃dam. Ludū laudo pile. plus laudo pocula pile

Pilanus. ni. qui cum pilo. i. telo graditur armatus.

Pilasca. ce. i. vas vinariū corio piloso opt⁹

Pilata te. ꝫ. g. i. fur siue latro. Et dr a fur t lateo tes. Jñ hoc pilatulū. tale latrocinīū. qr cū pilo. i. telo lateat

Pilatus ta tū. i. pilū h̄ns. vel pilo armatus. et dr a pilo p telo.

Pilatus ti. interptatr os malleatoris. qr dux p̃m ore suo iustificat t ꝓdemnat more malleatoris vtraq; parte ferit. Et cor. pi. Vñ in Aurora dr. Mutari titulū rogat hostis atq; Pilatus. Vel vt fertur. Pilatus fuit bastardus Vñ legitur in quadaꝫ hystoria. q; fuit q̃dam rex nomine Tyrus. qui quandā puellam nomine Pilam filiā cuiusdā molendinarij noie Atus. carnaliꝫ ꝓgnouit. t filium de ea genuit. Pila aūt ex nomine suo t noie p̃ris sui. q̃ di-

cebaſ. Actus vnū nomē ꝓposuit. ⁊ nato puero imposuit nomē pilatus

¶Pilar'acis. m. ⁊. cattus murilegus. ⁊ dr a pil' eo ꝙ multus pilis abūdet. l' qr ei⁹ pil⁹ est ꝑcios sus. Vñ i vita bti Sansonis legiſ ꝙ cellari⁹ fecat venenū. ⁊ ꝓbauit ꝑ pilacē esse mortiferū.

¶Pilentū ti. n. s. qdā gen⁹ curruū. ⁊ dr a pila ꝑ instrō terēdi eo ꝙ terat terrā

¶Pililudi⁹ dia. diū. q cū pila ludit. ⁊ dr a pilo ꝑ pilocello. ⁊ ludo dis.

¶Pileus lei. m. g. ⁊ h pilleū lei. ē gen⁹ sacerdotalū vestimētoꝝ in lege q sūi poderis. ab anerh pilleū. machil. ephot. legū ꝑtalū. bathyn sirue semalia. Et ē pilleū ex bisso rotundū q̄si spera media. caput tegēs sacerdotale. ⁊ in occipitio vitta ꝓstrictū. Hoc greci ⁊ nr̄i tyarā ⁊ galeꝝ vocāt Sz mō pilleū general'r ꝑ capello sumiſ. ⁊ dr pille⁹ a pilis. qr pilos capit' tegit. l' qr ex pilis fit. Jū pilleol⁹ li. ⁊ h pilleolū li. dimi. i. pu⁹ pille⁹. vñ Horati⁹. Ut cū pilleolo soleas cōuiua tribulis. Et pilleat⁹. ta tū. pilleū habens. vel pllo indut⁹.

¶Pilosi sicut dr glo. ysaie. xxxiij. Mōstra sūt ad sil'itudinē hoīm. vel dēmones incubones l' satyri. i. siluestres hoies. q̄ꝝ forma Paṗ. ab humana effigie icipit sz bestiali extreitate terminaſ. Jsidor⁹ añt ethymo. viij. sic ait. Pilosi dr. q greci panite latine incubi appellāſ. siue innij. ab ineūdo passim cū aialib⁹. vñ ⁊ incubi dr ab incubādo. i. stuprādo. Sepe em̄ im pbi exist̄t mulierib⁹. ⁊ eaꝝ pagūt ꝓcubitū. q̄s dēmones galli dusios noiant. qr assidue hāc pagūt immūdiciā. sz quē vulg⁹ incubonē vocat. hūc rhomani faunificariū dicūt

¶Pilumēmis. dr q̄cq̄d i pila tūdiſ. l' pori⁹ qđ p̄jcit a reb⁹ l' ignis i pila tūsis. ⁊ pd. lu.

¶Pilus li. ꝑ capillo dr. ⁊ pelle q̄si pell⁹. qr a pel le ꝓcedit. Jtē pilus dr instrm cū q tūdiſ ⁊ terit in pila. Sz ꝑ instrō ṗmā. p. alr eā cor. vñ Qui terit ē pil⁹. pil⁹ ē in fronte capill⁹

¶Pilū li. n. s. qdā genus teli. ⁊ ē rhomanoꝝ. et dr a pello lis. qr pelliſ. i. emittit ⁊ torqueſ. ⁊ ꝓdu. ṗmā. vñ Lucan⁹ in ṗmo. Signa pares aq̄la ⁊ pila minātia pilis. Jtē hoc pilū li. ponit ꝑ rasorio. ⁊ ꝓdu. ṗmā. vñ Ad tactū pili. mille ruere pili

¶Pin grece. dr altum latine.

¶Pina grece fames dr

¶Pinax nacis. i. pugillaris. ephimeris. tabula manualis ex pino facta. Et pinar dr tabula i q̄ ꝑti figuras faciūt in suppposito puluere

¶Pincerna ne. m. g. dr vini disp̄sator. l' pot⁹ ꝓpiator. q̄ porrigit ex officio poculū dño suo et dr pincerna q̄si pen⁹ cernēs. i. cellariū. qr sp hz oculū ad vinū suo tpe ꝑ pinādū.

¶Pinguis'guis. ꝙ. g. ⁊ h pguc. i. crassus. ⁊ ꝓpaſ pinguis pinguior simus

¶Pinna ne. ē summitas cuiuslibet rei. sz ꝑ tē ploꝝ l' muroꝝ ⁊ dr a pin grece qđ dr altū Jtē pinna dr qđ supemiet in dorso piscis. qđ alr dr notria. Jū pinnula le. di. Jtē a pinna h pinaculū li. cuiuslibet dom⁹ l' tēpli fastigiū. Vñ Matth. iiij. Et statuit eū sup pinnaculū templi. Et sepe ꝑ cuiuslibet rei fastigio poiſ sz Hugi. Beda ꝙo dr. Pinna l' pinnaculū ē summitas tēpli q̄ dr tabulatū. ⁊ Anselm⁹ dr Mos erat in palestina ꝙ tecta essent plana. ⁊ a latere q̄dā appodiatōes. ne q̄s laberef incaut⁹. Pinaculū ꝙo tēpli erat ei⁹ tābulatoriū. qđ erat tabulatū planū in sūmitate tēpli. in q̄ p̄dicabāt sacerdotes sm glo. de q Matth. x. Qđ in aure auditis p̄dicate sup tecta.

¶Pinnirap⁹ pi. i. gladiator. ⁊ dr a pinna ⁊ rapio. eo ꝙ rapiat pinnas ⁊ sūmitates galeaꝝ ꝛuicis. q̄s colūnis in signū victorie supensas ferebāt. l' pinnirap⁹ q̄si ꝛennirap⁹. s. q plumat aues. l' q rapit ꝛennā de capite alteri⁹ Qui em̄ se de velocitate iactabāt. pēnā in capite suo ponebāt in signū velocitat'. Deniq; si q̄s iterue niret velocior rapiebat ꝛennā de capite e⁹. vn Juuenal'. Pinnirapoli cultos iuuenes iuuenesq; laniste

¶Pinnosus sa sū. alt⁹ supb⁹ l' laniosus Inde h pinositas at'. i. altitudo l' supbia l' laniositas

¶Pinnula le. di. i. pua pina. f⁹ Hugi. vñ i Leuit'. dz legi pinula illō ꝑ qđ pisc' i altū leuaſ. sz q̄dā legāt ibi pēnule. Paṗ. ꝙo dr. Pinula sūma ps aur' l' nar'. ab acumine dicta.

¶Pinnū nū. p duo. n. i. acutū vt dr Paṗ.

¶Pinsus sa sū. i. pistrit⁹. l' pinsus i. trit⁹ tūsus et dr a pindoꝝ der'. Jū h pinsa se. mai⁹ instrm pinsendi. ⁊ dr a pinso sis Vñ q̄dā. Neq; pinsis pīsui. neq; molia molui Jū h pisula le. di.

¶Pinus nus nui. vel pinus ni. q̄dam arbor. et dr a pin qđ est altū. vel dr a pinnū qđ ē acutū. q̄si ab acumie folioꝝ. pinū aliā picin. aliā greci ꝑcuē vocāt. quā nos piceā dicim⁹. qr de sudat picē. Jū pine⁹ nea neū. ⁊ hoc pinetū ti. locus vbi pini crescūt

¶Piper peris. n. g. Et inuenit in. m. g. dr a pyr. qđ ē ignis. qr calidū ē. vel qr ab igne denigratur. Et piperis arbor in india nascit. in latere mōris caucasi. folia hz ad iumperi sil'itudinē. cui⁹ siluā ꝑcntes custodiūt. sed cū maturꝝ fuerit incendunt illa loca vt fugiant ꝑcntes. vt possit colligi. Sz piperis diūsus est fructus.

Nam qđ immaturū ē piper longū vocaf. in/
corruptū ab igne pip albū dr. qđ ꝙ cute ru/
gosa ⁊ horrida fuerit ex calore ignis trahit co
lorē ⁊ ex colore trahit nomē pip. Bi leue ēve
tustū ē si gne nouellū Utrāda ē in hys merca
tor fraus Solēt em̄ vetustissimo pipi hume
cto argēti spumā ⁊ plūbū aspgere vt ponde/
rosius fiat. Jñ pipat⁹ ta tū. i. pipe ꝺditus vel
ꝺfectus. Et hec pipata te qđam ꝺfectio ex pi/
pere. Et pipri⁹ rea reū. ⁊ piperin⁹ na nū. ⁊ hic
piperin⁹ ni substātiue. qđā lapis subalbidus
cū pictis venis nigris
Pipio onis. m. g. pullus colūbaꝝ /cu.
Pipiūcul⁹ li. ⁊ h pipiūcula le. ⁊ accipit. ⁊ cor.
Piplee dicū ē muse a pipleo fonte macedonie
vel mōte. aut pplo veste
Pyr grece latine dr ignis.
Pyra re. f. g. i. rog⁹ vel ꝺgeries lignoꝝ in igne
et dr a pyr qđ ē ignis. Sꝛ rogus ē dū nō ē ac
cēsus. Pyra est ex q̄ ardet. Bustū postq̄ arse/
rit. vñ Actuñ. xxviij. Accēsa em̄ pyra reficie/
bant nos oēs ꝓpter imbrē
Pyracmon onis. faber Jouis fulminū ei⁹ fa/
bricator. ⁊ dr a pyr qđ est ignis ⁊ acmō qđ ē
inc⁹. q̄si ignea inc⁹ eo q̄ sit sp uē ignē ⁊ icudē
Pyrama atꝭ. n. g. ⁊ h pyramis idis. q̄dā alta
structura q̄ fiebat antiq⁹ sup̄ sepulchra mor
tuoꝝ talis edificatio surgit. vt a latitudine in
cipiat ⁊ in angustū finiat sicꝭ ignis. Hā apd
maiores potētes. aut sub mōtib⁹ vel in mon/
tibus sepeliebāt. unde tractum est vt sup̄ cada
uera aut pyramides fierent aut ingēres colū
ne locarent. Jtē ⁊ pyramis dr q̄dā figura q̄ i
modū ignis ab amplo in acutū ꝺsurgit
Pyrata te. pe. p. i. mariⁿ⁹ latro vispilio Jñ py
raticus ca cū. fm Hugꝭ. Paꝺ. ꝓ dr. Pyrate
sunt p̄dones marini ab incēdio nauiū vel in
sulaꝝ q̄s capiebāt dicti.
Pyratica ce. f. g. i. latrocinīū in mari.
Pyrene⁹ nei. ⁊ hic pyrene nes. mōs hyspanie
altissim⁹. dctūs a pyr vel qꝛ igene⁹ est. vel q̄a
igni. i. supiori elemēto est ꝓpinqu⁹. ⁊ p. pe.
Pyretrū tri. vel pyretron q̄dā herba q̄ hꝫra/
die incēdiosam. ⁊ dr a pyr.
Pyrgus gi. m. g. i. lignū vel tabula in alea su
p qđ conū ē illa rotūda instrumēta. sꝫ p synec
dochē q̄nq̄ ponit⁹ p ipa alea. vt cū dr iste ami
sit oia in pyrgo. Et dr a pyr. qꝛ illud lignū est
acutū in sūmitate ad modū ignis
Pyrgus grece dr turris. a pyr qđ ē ignis. q̄a
ad modū ignis ꝺscendit. Et hinc pyrg⁹ dr. eo
q̄ spēm turris habeat
Pyritus ti. m. g. q̄dā lapis aeris q̄litatē simi
lians. dict⁹ a pyr. eo q̄ plurimū ignis insit ei.
Est alius pyrit⁹ vulgaris quē viuū lapidē di
cūt. s. petrā focarē. qꝛ ferro vel lapide pcussus
scintillas emittit.
Pyramātia tie. i. diuinatō q̄ fit in igne vl̄ in
astris ⁊ in scintillatōnib⁹ ignis. ⁊ dr a pyr qđ
est ignis. ⁊ mātia qđ est diuinatio. Jñ pyra/
mātius tia tiū. ⁊ pyramātic⁹ ca cū. ⁊ acuit ti.
Pyrop⁹ pi. m. g. q̄dā spēs metallica ex trib⁹ de
narijs auri. ⁊ ex ere eris. vel q̄dā lapis flāma
tic⁹ sic dict⁹. qꝛ visionē ⁊ colorē habeat ignis.
vñ Ouiđ. Flāmas imitāte pyropo
Pyrrhikius kij q̄dā pes metric⁹ ꝺstās ex dua
b⁹ breuib⁹. vt legit sic dict⁹ a Pirrho filio A/
chillis. q̄ ad fun⁹ patris armat⁹ eo metro sal/
tauit Unū ⁊ pyrrhikia apd grecos saltatō dr
Pyrrhus rhi fili⁹ Achillis. ⁊ dr a pyr. qꝛ ig/
neos ⁊ rufos habuit capillos Jtē pyrrhus rex
epyroꝝ. ⁊ sic ē nomē ononimū. Et ponit⁹ as/
spiratio post r. fm Prīstianū
Pir⁹ ri. q̄dā arbor Jñ h piꝛ fruct⁹ illi⁹ arboꝛ
Et h piretū ti. loc⁹ vbi piri crescūt. Et h piru/
la le. extremitas a forma ipsi⁹ piri. ⁊ cor. pe. fꝫ
Hugꝭ. Paꝺ. āt dr Pirula dr extremitas nasi
Pis grece latie dr auꝝ /a formula nasi
Pisa se. qđā gen⁹ legumis. ⁊ dr a pis qđ est
auꝝ. qꝛ ea pēsabat aliq̄d auri minutū. Et pec/
cāt. q̄ dict⁹ ꝺ ipaq̄ sit plis nūi. ⁊. n. g. s. pisa soꝝ
Peccauit q̄ q̄ dixit. Hec pisa stꝫ bōa. stꝫ q̄ꝫ pi/
guia stꝫ sine lardo A pis l̄ pisa dcā ē pisa q̄dā
ciuitas grecie ab abūdātia auri l̄ illi⁹ legumi
nis. Jñ pise⁹ sea seū. ⁊ plr he pise saꝝ q̄dā ciui
tas tuscie. qꝛ illi q̄ hāc ciuitatē edificauerūt ab
illa pisa ciuitate grecie venerūt. vel pise q̄si pēse
a pēsando. i. deliberādo. cū em̄ ꝓpolleat sapia.
cū pēsatōe ⁊ ꝺsilio agit. Jñ pisan⁹ na nū
Piscēs. o. g. indecli ⁊ piscās vl̄ piscatoꝝ. Ulñ
Juuenal. Tūc piscēs acciꝑe dixit
Piscicul⁹ li. dimi. pu⁹ piscis
Piscina ne. aq̄ collecta nō hñs pisces. ⁊ dr a
pisce p ꝺriū. qꝛ nō habet pisces
Piscari⁹ rij. m. g. i. piscator. sꝫ piscatoꝝ ꝓprie
q̄ capit pisces. Piscarius q̄ vēdit.
Piscis scis. m. g. dr q̄si pascis a pascēdo eo q̄
sit pastus hoim. Jñ piscosus sa sum. i. piscib⁹
plen⁹. vel abūdās. qđ etiā piscolent⁹ ta tū dr
q̄si piscib⁹ plen⁹. Jñ hec piscolētia tie. pleitu
dr abūdātia piscīū
Piscivoꝝ ra rū. pe. cor. i. piscīū vorator
Pisantia est q̄stio cui nō pt vna voce rñderi.
vt Qua geremus bellū que auxilia nobis pa
rata erunt. quis erit qui subuenire velit cum

tā acerbe socios tractauerim⁹. Et vocat a Tullio hec figura interrogatō.

Pissagra gre. f. g. i. pix liq̄da

Pissaxera xere. i. pix q̄ dura ē & sicca

Pistacia cie. q̄dam arbor a pistis vel pisticus eo q̄ coxerē pomi ei⁹ nardi pistici odorē ferat

Pistic⁹ ca cū. i. fidelis. & dr a pistis grece. qđ latine dr fides. Vñ nardū pisticū. i. fidele purū nō adulteratū ꝯ mixtiōe aliaꝝ rex. & cor. sti

Pistillū li. n. g. & ḧ pistellū li. qđ & m. g. iueni. ḧ pistell⁹ cū q̄ pipe teritur. l' aliud i mortario

Pistus grece latine dr fides.

Pistor oris. m. g. q̄ facit panē & p. pe. gti. sz ḧ pistoris p q̄dā ciuitate. cor. pe. vñ Pistoris ē rēs pistoris est grās.

Pistoris ris. f. g. q̄dā ciuitas. q̄ a q̄busdā mō dr pisteria ab alijs pistoriū. sz ḧ fit ex ꝯsuetudine vulgariꝰ fmonis. ꝑpetū dr pistoris. vt penul. corripiat. & ntūs fit par grō in syllabis. Si ꝙo ibi inueniat pistor ꝑ ntō p̄dicti nois dōm ē ibi esse correptā Jñ pistorēsis. p. t. & hoc se. gentile

Pistric⁹ ca cū. i. mixt⁹ ex diuꝰ sicꝰ electuariū.

Pistrinū ni. loc⁹ vbi pistric. i. molēdinū l' furn⁹. & dr a pistrio stris Jñ ḧ pistrilla le. p eodē Vel pistrinū q̄si pilistrinū; a pilo qr pilo antea tudebat. & fundebat grānū. Vñ & apud veteres nō molitores dicebāt sz pistores. q̄i pinsoris a pinsendis grānis frumti. i. terēdis Molaꝝ em̄ vsus nōdū erat. sz grānū ibi pilo tūdebat & fundebat. Et hic tractū ē vt dicat pistrinū pena fuilis. qr fuit in pistrinū mittebant ligari. & ibi ad modū iumtoꝝ molā trahebāt Et fm ḧ videt pistrinū magis ꝓprie dici molendinū. q̄s furn⁹. Usus tū hz vt pistrinū vl pistrilla dicat furn⁹ ꝓri⁹ a pinsendo q̄s a pilo. Et p. pe. pistrinū. vñ Hyeronim⁹ in ꝓlogo Daniel. Cū me in lingue h⁹ pistrine reclusisse

Pistrix cis. fei. z q̄ pinsit. Et hec pistrix tricis. qđā mōstr⁹ marinū. i. balena. vt dicūt. sz pistris p s. nomē fuit cuiusdā nauis. E nec

Pitiasis vrine feruor. Vel pitiases sunt furfures q̄ fiunt in vrina.

Pitisma tis. n. g. est gen⁹ ludi q̄ mirabili arte volui & gyrari. vñ Juuenal. Qui lata ꝺmonio pitismate lubricat orbē

Pituita te est humectatio siue illa infirmitas q̄ ex abundantia fiegmatis accidit. & facit capita gallinaꝝ distorq̄ri. Vñ & ponitur p vana gloria q̄ meritum ꝺscie distorquet cuꝝ q̄s ad fauorem ppl'oꝝ & ad oculos facit Et pdu. p̄mā. vñ Persius. Sōnia pituita. q̄ purgatissima mutāt

Pius pia piū. i. religiosus misericors benignus ꝓpicius Jñ pietas tatis. i. ꝺtus p quaꝝ patrie & bēuiolis & ꝺiunctis sanguine officiū et diligēs attribuit cultus. vel q̄ sanguine cōiuncti bēuioli efficiunt

Pix cis. f. t. qđ ex pino fit Hoc a grecis dr roma. quā nos ramellā dicere possum⁹ Et inde piceus cea ceū. de pice exūs vel ad picē ptinēs vel niger vel obscurus. Et hec picea cee q̄daꝝ arbor de cui⁹ succo pix efficit. Et nota q̄ pix aliquoie apud grecos dr pissa se. Jñ fm q̄sdā dr apud nos pix

Pixis xidis. fe. ge. i. bussula. vas vbi medici reponūt suas ꝺfectōes & dr a pyxos qđ est buxus. Sil'r dr vas vbi mulieres suas lanarias ponūt. Et sic corrupte dicim⁹ buxū Sil'r fuātes eandē corruptōez. q̄dā buxis dicūt ḧ buxis rides. ꝑ pixis xidis. Et facit actūs singulariꝰ hāc pixidē vl' pixida. & actūs plis bas pixides vel bas. vñ Ouid. de reme. Pixidas inuenies & rez mille colorez

Pixos grece latine dr buxus

P ante L

Placenta te. i. libū focacia. & dr a placeo. eo q placeat. Jñ ḧ placentari⁹ ria. & hec placētaria. rie q̄ vel q̄ facit placētas qđ etiā dr ḧ placēti n⁹ & hec placētina ne. Itē a placēta hec placētia tie. q̄dā ciuitas in lōbardia eo q̄ibi optime fiāt placēte. Jñ placētin⁹ na nū nomē patrū.

Placid⁹ da dū. i. mitis mansuet⁹. q̄si placori datus. Jñ placiditas tatis. fm Hugt. Pap. ꝙo dr. Placid⁹ q̄ oībus placet ꝓpicius serē⁹ q̄etus tranq̄llus

Placit⁹ ta tū qđ placet vel placuit. & dr a placeo ces. Et hoc placitū ti. n. g. sil'r a placeo pr anthifrasim. qr displicet. sez ꝑ lite Jñ placito tas. vel placitor taris. i litigare. Et hic placitator vel placitoriꝰ ria rū. Et hoc placitoriū locus vbi fit placitū

Placor coris. m. g. i. tranq̄llitas mitigatō Et p. pla. vñ Ezech. xiij. Cōplectit placorē eius. Et pdu. co.

Plaga ge. i. vulnus tuber. q̄si flagra. qr cū q̄dā strepitu. i. flatu & flagellis plage corpis infligunt. Et nota q̄ plaga q̄nq̄ dr circul⁹. vel p̄s celi eadē & clima. Et sil'r ꝑ patria vel vico aliquo accipitur. Et plaga. i. rethe. vel potius funis rethis. Proꝑe q̄dē plage sunt funes illi q̄bus rethia tendunt & circa imā & summā pdē. sed ponunt q̄nq̄ ꝑ ipsis rethib⁹. Et plaga ꝑ vulnere pdu. p̄mā. In alijs ꝙo scatōibus.

ēm corripit. vñ. Vulnera sunt plage regio plaga sit plaga rethe. Itē nota q plage q pharaonis inflicte fuerūt sunt. x. vtz in his ꝙsib⁹ Sā guis. rana. culex. muſce. pcus. vlcera. grando Bzucus. caligo. mozs. obtinuere necādo

Plagiar⁹ ry. t hic plagiator tozis in eodem sensu. s. venditor hoim vel seductor hoim. vl' receptor. s. q seducit t sollicitat pueros t seruos alienos. vñ Apl's p̄ma Thy. i. Plagiarus mendacib⁹ piuris Ul' plagiari⁹ etiā dr q mācipiū aut pc⁹ alienū seducēdo distrahit. et dr plagiari⁹ vl' plagiator a plagio. i. obliq. qz nō recta via gradit. sed pellicēdo uolus t pollicendo. vñ Alexander. Qui pueros vendis. plagiar⁹ est tibi nomē. Itē plagiari⁹ vel plagari⁹ dr retiarius vel plagas faciēs vel inferens. vel curās vt ē medicus. q si plagā agēs sed plagari⁹ magis ē in vsu in ista ꝓcatōe. Vñ Pap. Plagari⁹ plagas curās. plagiari⁹ q seducit pueros t sollicitat ꝙuos alienos

Plagiū gij. ē plaga vel uolor q pentibus vel dms inferr pc surreptōe filioz vl' ꝙuoz ab ipsis plagiarijs.

Plagilla le. t hec plagella le. ambo dimi. i. pua plaga.

Plagiosꝰ sa sū. l' plagosus sa sū. i. plagis plen⁹

Plagioripus pi. i. acutā plagā inferēs. Hoc noie dicūt h oim vēditores. q acuta inferunt vulnera. vñ Cicero. Videte iudices quēad modū plagiorip⁹ iste me tractauit

Plagius gia giū. i. plagas faciēs vel obliqu⁹ qz plage hoiem faciūt obliqri.

Planca ce. i. tabula vel asser. t dr a plan⁹. vel platos. eo q plana sit t lata. Iñ plācula t placella. i. pua plāca. Et plācus ca cū. q pdes hz planos t latos instar plance.

Planeta te. m. g. i. errās. Sed hec planūta te. i. errorē incutiēs. Dicūt q q̄dam stelle plante. i. errātes. qz singul' dieb⁹ mouēt ortū t occasum suū. Hec t dicūt planūte. i. errorē incutiētes. qz singul' dieb⁹ ortū t occasum suū sic variādo hoibus incutiūt errorē t faciūt eos errare. vñ ꝑm Oratiū nō dñt planete dici. i. errātes. sed planūte. i. errorē incutiētes. Planete em nō errāt. imo cū dū motū t eandē mouendi legē nūc habēt quā ab inicio sue ꝺditionis habuerūt. sed errare videnť mortalib⁹ cū ita variāt ort⁹ t occasus p diuersa loca. Vñ poruo dñt dici planūte. i. errare facientes q̄z planete. i. errātes. nō em ipsi errāt. sed nos circa eoz motus errare faciūt. Itē planeta dr febris erratica Itē planeta dr q̄dā vesť laxa circa oras. qz errātib⁹ ozis euagať Et a planeta dr planetic⁹ ca cū. Et h z h planetaris t h re. Et planeta ē. g. m. p stella. In aliꝭ ꝙcatōi b⁹ ē g. f. t p. pc. Et ꝑm Pap. Planetes grece ē. g. m. vñ apud nos planeta q̄z ē. g. m. Et sť septē plāete. s. Saturn⁹. Jupit. Mars. Sol Ven⁹ Mercuri⁹. Luna. Itē planeta grece latine dr casula. qz totū tegit. t pt caritatē.

Planipes dis. o. g. i. planos hñs pdes vt Funabul⁹ vel recitator cuiusdā fabule q planipedia dicebať. Et dicebať plaipedia die tale gen⁹ fabularū. qz planis t nudis pdib⁹ ꝙtabať

Planos grece latine dr error l' vagatō

Plāta te dr planctes pdū. t dr a planus. qz plāte nō sť rotūde vt in q̄drupedib⁹. Nō em hō cū sit bipes possit stare Et sť plāte anteriores pres q̄ ex multis ossib⁹ ꝙstāt Calx ꝙo prima ꝑs plāte sic dict⁹ a callo. q terrā calcam⁹. Hinc t calcane⁹ Itē plāta dr olus qđ plātať et ram⁹ arboz q inserit Jñ h plātula le. dimi. Et hic t hec plātaris t hoc re. ad plantā pti. nens. Et hoc plātare ris. i. planta arboris. p. prie. Differūt tñ. qz plante sunt rapte de summitate arboz. Sed plantaria q̄ cū radicib⁹ t terra euellūť. t alibi plātanť Et hoc plantatoriū rū. idem qđ plantare

Plantago ginis. m. g. q̄daz herba. t dr a plāta p ramo arboris q̄ inserit. qz plāta ei⁹ adheret terre. t pdu. ta.

Planus na nū. pc. coz. i. clar⁹ cert⁹ cēlus manifest⁹ aptus. t p. pla.

Plasmator tozis. m. g. i. formator factor

Plasmatura re. t hoc plasma matz. pc. coz. gti. i. factura formatura. s. qđ ē formatū vl' forma Et qñq; poiť p qđā elemēario qđ formar vocē

Plastes stis. m. g. i. forma vel formatio. l' figulus. vñ ysa. xlv. Ipse deus formās terrā et faciens eam. ipse plastes eius Et pt dici h plastes hu⁹ plaste. Et inde plasticen. s. parietū ex gisso. vel alia effigies

Plastogphus phi. i. falsus scriptor. Jñ plastogphia. i. falsa scriptura. Et h plastogphus i. falsum scriptū. t coz. gra

Platan⁹ ni. q̄dā arbor a latitudine foliorum sic dicta. vl' qz ipsa arbor patula ē t ampla. Naz greci platos latū vocāt. Exposuit ārt scptura h arboris nomē t formā di. Eccl. xxiij. Quasi platan⁹ exaltata sum iuxta aq̄s i plateis. Et coz. pc. vñ Ouid. Et platan⁹ hyemalis atq; coloribus impar.

Platea tee. i. lata t spacōsa via t dr a plateos Jñ h z h platea. t h le. t h z h platearis t h re.

Plato tōis. q̄dā phs. t dr a platos qđ ē latitudo Vñ a latitudie arguntoz sic dict⁹ ē Jñ

platonicus ca cū. pe. cor. Et hꝛ hec platonista ste. q̄ seq̄tur platonē. vel studet in eo
*Platos grece latine dꝛ latū vel latitudo
*Plausidicꝰ ca cū. q̄ dꝛ plasum.
*Plausificꝰ ca cū. q̄ facit plausum
*Plaustꝝ stri. n. g. est vehiculū duaꝝ rotaꝝ. et dꝛ a pila ꝓ instrumēto terendi. vel a pila lu/do. q̄si plaustꝝ qꝛ voluif. Jñ plaustellū li. di mi. Et mutata au in o dꝛ plostꝝ Jñ plostellū Jtē vt dꝛ Paꝑ. *Plaustꝝ septentrio dictū est qꝛ in modū vehiculi voluif. mō tres ad summa eleuat. mō q̄ttuoꝛ inclinat
*Plaustus sta stū. i. foꝛmatꝰ. Et ꝯponif ꝑtho plaustꝰ. i. p̄mus foꝛmatus
*Plausus sus sui manuū pcussio exultatō manus repcutiendo. ꝛ dꝛ a plaudo dis. Et plausus sa sum. ꝛ hꝫ ꝛ hꝫ plausibil' ꝛ hꝫ le. fm Hugꝯ Paꝑ. etiā dꝛ. *Plausus sus leticie iudiciū. faꝛ populi. *Plausibile ꝛ plaudibile vnū est. qđ fit ad aurā populi.
*Plebs bꝛi. f. g. ꝑ ecclesia baptismali. ꝛ ꝑpꝛie in villis inter plebem. ꝛ dꝛ a plebs bis ꝑ collectōe hoim. vñ dꝛ sit a polis. qꝛ a pluralitate populi. Jñ plebanꝰ na nū. ad plebem ptinens Et hꝫ plebanat⁹ tus tui eius dignitas. vel dꝛ strictus plebani. Et dꝛ ꝑpꝛie plebs hoim sed plebs eccāꝝ. vñ. *Plebs hoim dicas sed plebs eccāꝝ. fm modernos. Antiq̄ tñ dixerunt. plebs bꝛi ꝑ ppl'o
*Plebicola le. ꝯ. g. q̄ colit ꝛ amat plebem
*Plebiscitū ti. dꝛ qđ in cōi sensu plebis statuitur ꝛ sancif. Vñ ꝛ dꝛ plebiscitū. i. scitū ꝛ statutū ppl'i. vel qꝛ sciaf a ppl'o ꝛ ꝑ. pe. Vel plebiscitū est qđ plebeio mgr̄atu. i. tribuno interrogāte an oībus placeat plebs instituit dem q̄/si statutū Oꝛta em inter plebē ꝛ maioꝛes cuitatis rhomane discoꝛdia plebs sibi leges cō/stituit. q̄ dicta sunt plebiscita vt. ff. de oꝛi. iu. l. ij. §. ijsdem *Reliquꝰ ꝯo ppl's cū senatoꝛib⁹ a patricijs ius sibi ꝯstituit. qđ dꝛ lex ppli antonomatice. i. ꝑ excellētiā fm Jsidoꝛ
*Plebs bis. dꝛ ppl's ignobil' siue vulgꝰ. ꝛ dꝛ plebs a plirate. qꝛ ples sunt ignobiles q̄z nobiles. Est em plebs collectio tm ignobiliū. sz antiq̄ dicebāt hec plebs bꝛi. vñ Lucanꝰ i iij. Potētes vulgus alūt nescit plebs ieiunia tenere Jñ hec plebecula le. dimi. Sed a plebs hꝫ plebicula le. dimi. Et plebiꝰ bꝛia bꝛiū. de plebe erñs. vel ad plebē ptinens. sc̄z rusticus. Et nota q̄ gtūs plebꝛi coꝛ. pe. qꝛ regl'a ē q̄n gti ꝛ dti q̄nte ꝛelina. hñt tres vocales ꝯtinuas ꝑdu/cñt. e. añ. i. vt dies diei. Si aūt habēt ꝯsonantez añ ei. coꝛripīt e. ante. i. vt fides fidei. spes spei. ꝛc.
*Plecta te. dꝛ q̄libet nexus ex ꝛgulis. vel papyro vel charecto factꝰ vñ cophinos faciebāt. et dꝛ a plecta cte. Jñ hꝫ plectula le. dimi. vñ Jo/sephꝰ in viij. Erant crateres ex crispānb⁹ pleculꝫ facte. *Plecta etiā dꝛ calix duas ansas habēs. Idē ꝛ crater fm Hugꝯ. Glo. āt. vij. Reg vij. sic dꝛ. Tabule q̄bus bases facte stꝫ q̄dra/te fuerāt in q̄bus rotūde erāt foꝛmule q̄ coꝛonule siue plecte appellabāf circuli q̄dā erāt.
*Plectꝝ tri. n. s. i. gubernaculū nauis. vel lingua in coꝛpoꝛe. vel potius vltima ps lingue. et pcussoꝛiū cithare. ꝛ dꝛ a plecto ctis ꝑ flectē qꝛ flectif huc ꝛ illuc. vel dꝛ a plecto ꝑ punire vel verberare. qꝛ plectꝝ verberat ꝛ pcutit. Jñ hꝫ plectellū li. dimi. i. puñ plectꝝ.
*Pleias iadis. pe. coꝛ. dꝛ signum celeste. ꝛ dꝛ a pluuia. Et sunt septē ille stelle. s. pleiades. Et dicūf sic q̄si pluuiades. q̄si pluuiā dātes. q̄a eis oꝛientib⁹ abūdat pluuia. Uel dicūf pleiades a ꝓleione ꝯiuge Atlantis. matre eaꝝ. vel a pluralitate. Hūt em septē ꝛ nō apparēt nisi sex. Sedm em fabulas poetaꝝ sex ꝯcubuere cū dijs. sz vna tm cū moꝛtali. vñ ꝑpter verecundiā apparere nō vult. Et nota q̄ pleias q̄ñq̄z dꝛ signū illd. ꝛ fm hꝫ caret pl'i nūo q̄ñq̄z vna illaꝝ stellaꝝ dꝛ pleias. ꝛ fm hꝫ hz pl'alem nūm. Et ꝑ syncopā inuenif pluas pliadis. ꝑ pleias iadis. vñ Job. xxxviij. Nūq̄d ꝯiūgere valebis micātes stellas pliades. Et coꝛ. pnl' has stellas dꝛ vulgus gallinā
*Plemina sti vlcera ꝛ sulci i manib⁹. ꝛ in ꝑdibus callosis
*Pleniluniū nij. n. s. dꝛ tps' qđ luna ē plena. Et vt dꝛ phs Noctes pleniluniꝫ sti calidioes
*Plenꝰ na nū. i. distentꝰ coꝛpulēt⁹. ꝯpletꝰ ꝛ dꝛ a pleo ples. ꝛ ꝑducit ple. vñ Oratꝰ. Dē supnacuū pleno de coꝛpe manat.
*Pleonasmos fm Donatū ē adiectio ꝛbi supnacua ad plenā ꝛcatōz. vt sic Oze locuta est. Et aurib⁹ audite sidera celi *Poterat em sufficere si dixisset sic. Locuta ē. etiā si nō addidisset oze. Oze em loq̄mur nō oculis vl' aure
*Plerꝰ. i. freq̄ns ex maioꝛi ꝑte a plib⁹ ꝛtinaf. Jñ pleriq̄z. i. aliq̄ti nōnulli mlti fm Paꝑ. Et nota q̄ pleraq̄z. f. p. acuit pe. ꝯ ppl'oꝛtiū masc. n. s. pleusq̄z ꝛ plerūq̄z. q̄ dꝛ necessitate acuūt pe.
*Pleuresis sis. f. g. est doloꝛ lateris acutus cū febꝛe ꝛ sputo sanguinoleto. ꝛ dꝛ a pleuron grece qđ dꝛ latus latine. Jñ pleureticꝰ ca cū. qui talē ifirmitatē patif. vel ad pleuresim ptinēs
*Plexꝰ xus rui. i. flexꝰ /vt pleurenca passio. vel punitio. Jñ plexuosus sa sum. i. flexuosus

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

vel punitus Et hic ꝛ hec pleribilis.ꝛ hoc le.i. habil' ad plectendū Itē adiectiue declinat plex ra.um.

Plica.ce.f.g.dr̄ a plico.cas. Et ꝓpoīt ꝫ hec et hoc simplex.cis.q̄i sine plica malicie Itē simplꝰ pla.plū.i.simplꝰ Itē duplꝰ pla plū Triplus. pla.plū. Quadruplus.pla.plū.tē.

Plorat'.tus.tui.i. fletꝰ vl' planctꝰ.ſz plorat' lachrymaꝝ ē. Planctus tm̄ vocū Fletꝰ ꝫo ad vtrūq; pti net. q̄ plerūq; poete ꝓfundūt

Plosus.sa.sū.dr̄ ꝑ plausus.i.ꝑcussus.l'clau

Pluma me.f.g.dr̄ q̄ piluma sus ꝛ ꝓiect' a pilus ꝑ capillo.qz sicut pili ſt̄ ī corpe q̄dru/ pēdū ita pluma in auib'. Jū hec plumula.le. ꝛ hec plumella.le.dimi.i.pua pluma. Et hoc plumatū.ti.cerui cal l' pluteū. Et plumat'.ta. tū.i. plumis tect' Et plumosus.sa.sū.i.plen' plumis Jū plumositas.tatis. Et ꝑd plu. Itez a pluma dr̄ plumari' ria.riū.ad plumas pti/ nēs. Jū hoc plumariū.rij.dr̄ op' in mo' plu/ me factū ꝛ ꝛpictū ſm Hugo. Jn hiſtoriis aūt sup Exo.dr̄ q̄ pluma lingua q̄dā dr̄ ac' Et iñ hic dr̄ plumari' rij.m.g.i.opari' q̄cūq; opak cū pluma.i.cū acu. Et iñ plumari' ria.riū.dr̄ op' acu pictū vl' variatū.

Plumacū cij.i.cerui cal vl' ſcīptoriū.

Plūbū bi.ē metallū fragile ꝛ molle.ꝛ dr̄ a pi la.eo q̄ ex eo p̄mū pilis factis maris altitudo tēprata ē Hui' duo sunt genera.nigrū ꝛ candi dū Jū plūbe' bea.beū.i.ꝛ plūbo exīs.

Plūbatū.ti.i.plūbo aptatū vl' tormētū vl' fla gellū ꝛ plūbo factū.

Plural'.lis.ꝛ t.ꝛ ꝫ le.dr̄ a plus. Jnd' pl'aliter adū. Et hec pl'alitas tatis.

Plurim' ma.mū.dr̄ a plus. Et ꝓponit cōplu rimus ma.mū.q̄ꝫplurimus ma.mū.

Pluris.ꝛ.t.ꝛ ꝫ re.dr̄ a pl'. Et ꝓponit q̄ꝫplu/ ris q̄ꝫplure.cōpluris cōplure.ꝑpluris re.tam/ pluris.re.ꝛ oīa ꝑ valde pluris.

Plus pluris.dr̄ a polys.qd̄ ē pl'alitas. Et est in ntō accō ꝛ vtō neu.gs̄.in singulari. Jn aliis ꝫo casib' tā in singulari q̄ꝫ in plurali ē gs̄ ois/ in vna voce l'in diuersis Ulñ cū ꝑ tres casus neutrū gen' obtineat plus. Casib' in reliquis obtinet oīe genus. Et desinit ablatiu' singu/ laris in e.vl' in i.vt plure vl' pluri. Item ntūs pl'is facit plures l' pl'a.ꝛ antiqtas pluria. Itez accs pl'is facit in es vl' in is.pl'es vl' plurs Itē plus ē ꝓpatiū ꝛ mult'. vñ dr̄ Priſc.in.iij.li bro. Plus q̄z videt ee cōptm̄ h' nois multus ſz singularis ntūs nō inuenit nisi neu.gs̄. Pl'a/ lis ꝫo inuenit etiā ois gs̄.hi ꝛ he plures.ꝛ hec plura. Antiqui tm̄ pluria dicebāt. Suplatiu' tm̄ ab hoc ipo oīm generū inuenit plurim' ma

Pluſculus.la.lū.i.parū plus.ꝛ dr̄ a /mū pl' addita culus. Et ꝓponit cōpluſcul'.la.lū.

Pluteū.tei.dr̄ a plātis q̄ ibi ſubſternūt.i.ta/ bulis ligneis a q̄b' libri ſuſtētant. Et pluteū ē ſcriptoriū ſup qd̄ ſcribit. Itē pluteū dr̄ tabu latū vl' cratz crudo corio intexta.q̄ in ope facīē do oſtio obycit ſm Hugo. Pap. ꝫo dr̄ Plute us.interior ps lecti.ſcriptoriū. Plutei sunt crates corio crudo intexte.q̄ i ope faciēdo oſtio iūgūtur.ſz magis ē ſm vsum neu.gs̄.

Pluto.tonis m' inferni dr̄. Pluto grece.latīe dis vl' dites dr̄ qz infern' oīa recipit.

Pluuia.uie.dr̄ q̄ſi fluuia.a fluo.fluis.qz fluit Naſcit ei ex terre ꝛ maris halitu q̄ cū alti' ele uata fuerit.aut solis caloze soluta.aut vi vēto rū ꝓſſa.stillat ad terrā. Et ē pluuia lenta ugz sq̄. Jū hec pluuiola.le.di.i.pua pluuia.

Pneumon grece.latīe dr̄ pulmo.vl' pneumon dr̄ ſpūs ꝑ quē mouet ꝛ agitat ꝛ aperitur pulmo vt capiat flatū.

Pneumonia.nie.dolor vl' tumor pulmonis.

Pochotrophiū.phij.loc' in q̄ pauper ꝛ infir/ mi paſcūt.ꝛ dr̄ a pochos.qd̄ ē paup.ꝛ trophos qd̄ ē ꝓuīsio. Jū ꝫ ꝛ hec pochotrophita.te.q̄ l' q̄ ē dns vl' dña tl'is loci.ꝛ ꝑdu.phi.

Poculū.li.i.potus vl' vas cū quo bibit.ꝛ dr̄ a poto.tas.q̄ſi potulū.

Podagra.gre.q̄dā infirmitas pedū.ꝛ dr̄ a pes ꝛ agros.qd̄ ē tract' vl' agnos qd̄ ē ferū agreſte. imite crudele.q̄ſi retractatio pedū.vl' ferus do/ lor pedū.nā ome quod imite ē.abusiue agreſte vocam'. Jū podager.gra.grū. Et podagricus.

Poderis.ris.f.g.veſtis ſacerdotal'. /ca.cū. linea corpi penitus astricta.ꝛ vsqz ad pedes dē/ scendēs. Ulñ ꝛ camisia ꝛ subucula dr̄. Et dr̄ a pos.podis. Jū poderis.q̄ſi pedibus herēs. Et cor.pe. Ulñ q̄dā. Talarē tunicā poderē censē/ re memento.

Poder.dicis.m.g.i.culus.eo q̄ fetet.ꝛ dr̄ a pe dor.doris. Ulñ Juuenal'. Sz podice lem.

Podiū.dij.bacul'. sup quē innitimur cū sepe terrā ferimus. Ulñ ꝛ podiū dr̄ vbicūq; inniti

Poema.matis.pe.pdu.in ntō.ꝛ cor.in /mur. gtō.ꝑpe ē op' vni'.licz generalr̄ pro ope poete accipiat. Jū poematic'.ca.cū. Sed poetis est opus multor librorū.

Poemaneus.nea.neū.i.poemate manēs.

Poesis.sis.f.g.ipa ars poetandi.vl' figmētū. et dr̄ a peo.qd̄ ē fingo. Ulpoesis.ē materia to tius carminis.in q̄ poeta versat'. Uel poesis

est opus multoꝝ librorꝝ. Hꝫ poema est pro/
prie opus vni⁹. Et pducũt e poesis ⁊ poema.
Vñ in Grecismo dr. Arte poetria fungor duz
fingo poema. Jpe poeta vocor. sit fictio dicta
Poeta.te. cois ge.i. fictor. ⁊ propꝺe /poesis.
carmis alta ꝟba loqns. ⁊ dr a peo. qđ ẽ fingo.
Jñ hec poetissa. se. vxor poete. vl' q fingit. Ea/
dẽ dr hec poetrida de. Et iñ poetrid⁹. da. dũ. i.
poetic⁹. Jtẽ a poeta poetric⁹. ca. cũ. Et hec poe/
tria trie. id est ars poetica.
Pole grece. latine dr vendere. ⁊ pdu. po.
Polemos ⁊ polementũ. i pugna siue bellũ.
Polenta. te. gen⁹ legumis vl' farina. subtil' de
fabis. vl' de tritico. vl' de hordeo. vl' q̃dã alb⁹.
inde fact⁹ dr polenta. Et dr a pollis vl' pollen.
pollinis. Et cor. pmã. Vñ Persi⁹. Jnuigilat
silicꝫ ⁊ grãdi pasta polenta. i. farina mixta aq̃
Jn histoꝛijs aũt sup Josue dr. Polẽta sũ gra
na tosta ⁊ manib⁹ ꝓfricata ad modũ grani pi/
lo tunsi. vñ dr polenta. q̃si pilẽta Quidam tñ
tradũt polentes eẽ pultes de purgatissima fa/
rina factas. ⁊ dictã polentã a pollen. qđ ẽ pur/
gatissima farina.
Polya. i. armentũ vl' grex. Et q̃libet pl'alitas l'
collectio eq̃z. vl' alioꝝ ũmtoꝝ generalr bestia
rũ dr poloya. ⁊ dr polys. qđ ẽ pl'alitas. ¶Po
lyandrũ. i. cumulus fre vl' sepulcrũ. vl' cemite/
riũ. ⁊ dr a polio. lis. ⁊ antrũ q̃si politũ antrum
qz ibi sepulcra mortuoꝝ politũ. Et polyandrũ
interptaf multitudo viroꝝ. a polys. qđ ẽ pl'ali
tas. ⁊ andros. qđ ẽ vir. Et ꝑm hoc ꝓprie dr ce/
miterũ ꝓpter mltitudinẽ hoim ibi sepultoꝝ.
Polyctor. toris. m. t. dr a polys. qđ ẽ pl'alitas
et lictor. qđ ẽ portitor cadaueꝝ. Et ꝑm Pap
Polictores sunt humatores ossiũ siue cada/
ueꝝ sepultores.
Polydames. me. vl' matʃ. m. g. i. multi cuba. ⁊
multigam⁹. q̃ pl'es vxores hꝫ. sicut fuit Nero
q̃ dict⁹ ẽ polydamas. nã dr fuisse vir oĩm mu/
lieꝝ. ⁊ ml'ier oĩm viroꝝ. vt pote. q̃ veste talari.
sepe indut⁹ ne agnoscẽt. lupanar intrauit.
Polydectes. vl' polydect⁹. i. plura cõtinẽs Et
dr a polys. qđ ẽ pl'alitas. ⁊ decres qđ ẽ ꝺtinẽs
Polyloqu⁹. pe. cor. i. ml'triloqu⁹. vaniloqu⁹.
Polymnia. dr a polys. qđ ẽ pluralitas. ⁊ mni/
mon memoria. vna ẽ musaꝝ q̃ interptaf plũa
recordans.
Polymitus. ta. tũ. i. tert⁹ vl' ornat⁹ multis co/
loꝛib⁹. ⁊ rotũdis imaginib⁹. ⁊ dr a polys qđ ẽ
pl'alitas. vl' a polus. li.
Polymita. te. q̃dã vestis sic dicta ꝓpter mul/
tos colores. ⁊ imagines rotũdas. Jn polymi/
tari⁹. i. variatos. Vñ in ꝺstructõe tabernaculi
pcipiť vt illa fiãt ope polymitario. Et hꝫ poly/
mitari⁹. i. sculptor vl' pictor in tali opere. vl' q̃
opaf tales vestes. ⁊ pdu. pe. Vñ in Juro. Oꝫ
polymita fuit oscula dãdo pedi. Pap. dr. Po/
lymita vestis mlti coloꝛis a rotũditate dr qđ
Polyonos. q̃dã herba quã la/ /est polus.
tini hei bã sanguinariã vocãt. qz missa in na/
res sanguinẽ vomit. ⁊ dr a polys.
Polyos. q̃dã herba q̃ a latinis dr omimor/
bia. eo q multis morbis subueniat.
Polypodion. dicta ẽ q̃dã herba cui⁹ radix est
hirta ⁊ crinita. vt ẽ polyp⁹. ⁊ dr a polypo pisce
Polyptoton. ẽ multitudo casuũ varietate di/
stincta. vt Litora litoꝛib⁹ ꝯria fluctib⁹ vndas
Et nota q polyptoton grece. latine dicit mul/
titudo casuũ. vbi scz multi casus ponũť. sz di
uersi. vt in pdicto exẽplo.
Polipus. m. s. i. fetor. ⁊ marie q̃ solet eẽ in ci/
uitate. ⁊ dr a polis ciuitas. ⁊ pus. qđ ẽ putre/
do. Sed ponif p q̃libet fetore. Sicut in libro
Sermo. Ozaty p fetore nasi. vt ibi. Veluti
balbinũ polipus agne. Et de licẽtia poetica p
ducif pma. Jtẽ polypus ponif pro q̃dã pisce
q̃ multos hꝫ pedes. Vnd Ouid. in. iiij. meta.
Utq; sub equoꝛib⁹ expressum polyp⁹ hostem
Et tunc ꝓponif a polis qđ est pl'alitas. ⁊ pes pe
dis. ⁊ pdu. pma. vt patuit p Ouidiũ. sz p fe/
tore cor. cã. Vñ in Grecismo. Est polipus naris.
Oscedoq; dr oris. Polipus ẽ piscis. polipus
sedatio naris.
Polis p ciuitate pma cor. sz p pluralitate casz
pdu. Vñ. Urbs ẽ dicta polis. dicũť pluraliter
polys Polys p ciuitate ꝓponif hꝫ tripol'. terra
polis. pentapolis. hexapol' neapol' decapol' vñ
capol'. i. regio in se ꝺtinẽs. vl' citas sub se hñs
tres vl' q̃tuor. vl' q̃nq;. vl' ser. vl' nouẽ. vl' decẽ
vl' vndecim ciuitates. Et a pdictis descendũt
adiectiua. scz tripolitan⁹. na. nũ. Et hic tripo/
litan⁹. ni. i. dñs vl' epus illi⁹ ciuitatis vl' pro
uintie. Et sil'r distingue ea q̃ descẽdũt ab alijs
Polysyllabus. ba. bũ. i. pluriũ syllabaꝝ. ⁊ dr
a polys quod ẽ pluralitas ⁊ syllaba. Et cor. li.
Vñ in doctrinali. Que polysyllaba sũt breues
balistaq; demes. Et in Grecismo. Est pl'ale polys.
et ab hec polysyllaba dicas. Et ponif hꝫ po. bre
ue cũ pducatur.
Polysyntheton. ẽ multꝫ annexa ꝺiunctionib⁹
dictio. vt Mater pateq; nepoſq;. Jtẽ in psal
mo. Dñs ꝺfuet eũ ⁊ viuificet eũ. ⁊ beatũ facier
eũ in tra. ⁊ nõ tradat eũ in aiaz inimicoꝝ eius
Polyssen⁹. a. ũ. i. pluriũ sensuũ. vl' significacõ
nũ. vt hꝫ ꝟbũ cano ẽ polyssenũ.
Polystria. rie. i. pluritas hystoriaruz. Unde t

quidā liber qñz Solinus cōposuit ex multis
histoziis vl cōpilacōib⁹ polystoz dictus ē q̄
si pluralitas histoziaz. ¶ Politic⁹.ca.cū.i.ci/
uilis.z dr̄ a polis qđ ē ciuitas. Jñ hec politi/
ca.ce.scia q̄ tractat de gubernacōe ciuitatū. Et
hic politicus.ci.liber vbi describit vita vrba/
na. Et politici dicūtur q̄ valēt in policia. vel
q̄ gubernāt ciuitates .z coz.ti.
*Polit⁹.ta.tū.limatus.ornatus.mūdus.pla/
nat⁹ sculpt⁹.z dr̄ a polio.lis.
*Polyxen⁹.na.nū.qđ ē pluriū sensuū l sigēo⁹
dr̄ a polys pl'alitas.z xenos sensus. Inuenit
q̄nz polyxem⁹.a.ū.in eodē sensu.sed lra coz/
rupta ē. ¶ Pollen.linis.l hic pollen⁹.ni.i.te
nuis flos farine. vl farina illa minuta q̄ volat
in molendino a mola. Jñ polline⁹.nea neū.de
polline fact⁹. vl ad pollinem ptinēs.z coz li.
*Pollex licis.m.t.grossioz digit⁹.z dr̄ a polleo
eo q̄ polleat int̄ ceteros ꝓtute z ptāte. Et coz.
li.in obliquis.
*Pollinctoz.tozis.i.sepultoz mortuoz.z dr̄ a
pollingo.gs.q̄si pollutoz vnctoz .i.cadaueruz
crematoz. Un Ezechiel.xxxix. Donec sepliāt
illud pollinctozes. Et hinc pollictoziū.riū.lo
cus vbi cadauera ponuntur. Et pollinct⁹.cta.
ctū.i.funerat⁹ sepult⁹.q̄si pallut⁹ vnct⁹.i.cada
uer crematū. ¶ Polliones.pozritozes moz/
tuoz dicūt. ¶ Pollutio.onis.dcturpacō inq̄
natio.maculacō.q̄ accidit aliq̄n.qñ q̄s coz̄pi
tur in somno.
*Pollut⁹.a.ū.maculat⁹.dcturpat⁹.inq̄nat⁹
*Pollaz lucs.q̄dā dē dr̄ q̄ bonū omen credebat
donare.z pdu.pe.gti.
*Polosus.a.ū.i.alt⁹ vl supb⁹ l'ornat⁹.
*Polubz.bzi.neu.gs.i.pluis.
*Polus.li.dr̄ a polio.lis Poli ꝑpe sūt due stel
le in capite aris. Et dicūtur a poliendo.q̄ pla
ni z rotundi sūt. Et ponitur pol⁹ qñq̄ ꝑ celo. q̄a
politū z sculptū ē varijs stellis. Jtez polus a
rotūditate dr̄. vñ ꝓ rotunditate ponit̄. z coz
ri po.vñ. Jure poli nō iure fori cōia ꝓstāt. sup
*Pomariū.riū.loc⁹ vbi poma repo /ple oia.
nūt̄ l refnāt̄. z dr̄ a pomū.mi.z hoc pomariū
mol' z liq̄d⁹ cab⁹. vl poti⁹ ex pomis factus Et
hec pomaria.dea pomoz.
*Pomellū.li.dimi.i.puū pomū.
*Pomeriū.riū.neu.gs.z ꝑ pometū.ti. ꝑ eodē.i.
loc⁹ vbi poma crescūt. z dr̄ a pomis. vl dr̄ po/
meriū loc⁹ ꝓxim⁹ muro. q̄si p⁹ meniū vl quasi
post murū. q̄ post menia vl post muros po/
situm est.
*Pomilio.onis. vl pomo onis.i. venditoz po
moz. vl pomoz custos. Pomiliones etiā di
cūtur aq̄ vl lignoz portitozes. q̄ vili p̄cio.
q̄si pomo ꝺducebāt̄ur.
*Pompa.pe.f g.i.laus magnificētia.gl'a ꝓcessio
q̄ solet esse victozib⁹ in triūpho. l obsequz
funerꝭ. Et pōpe dicūt̄ ludoziū imagines. Et dr̄
a greco pēpei.i.publice ostentari. Jñ pompa q̄
si publice ostēsa. Et victozia ꝓcedit pompam.
q̄ ituris ad certamē p̄miū z votū victozie ꝓ
mittebat̄. Jñ pomposus sa.sū.i.supb⁹ altus.
magnific⁹. Jñ pōpose adū. Et hec pōpositas.
tatꝭ. Jtē a pōpa.dr̄ pōpatic⁹.ca.cū.pe.coz.i. pō
*Pōpatoz.torꝭ.q̄ aliq̄d supbe z p/ /posus.
sumptuose agit ¶ Pōpei⁹.pei.q̄dā nobil' inter
reliq̄s p̄cellēs romanos.q̄ multotiēs pompā
duxit. sed postremo a cesare victus ē.
*Pompula.le.dimi.i.pua pōpa.
*Pōpulēt⁹.a.ū.i.pōpa plen⁹.pōposus. Jñ hec
pōpulētia.tie.i.supbia.
*Pomulū.li.dimi.i.puū pomū.
*Pom⁹.mi.arboz q̄dā. Et ꝑ pomū mi.fructus
pomi arboris. Et notā dū q̄ ois fructus dr̄ po
mū.sz ꝓpe cortice mollē hñs licet spēal' po/
ma dicūtur mala.
*Pōdo.indeclina.neu.gs.ꝑ q̄dā morbo z ꝓ pō
dere. Et dr̄ a pōdus. vñ i vita bti Nicolai tha/
tē q̄ auri pōdo triū ℔gl̄m aduexit pudorē.
*Pōd⁹.deri.neu.gs.on⁹ vl grauitas. vl qđ tru/
tinat̄ z mēsurat̄. z dr̄ a pendeo.des.q̄ in statēa
libraz pendeat. hinc z pēsum dr̄. q̄si pōsū. Sz
abusiue pōdus vna libra. vl vn⁹ as est. Jñ pō
duscul⁹.li.dimi.i.puū pōd⁹. Et pōderosus.sa
sū.z hec pōderositas.tatꝭ. Et nota qđ sūt diū/
sa noia ponderū. s. trutina q̄ z moneta dr̄. z sta
tera. cāpana. eramē. calc⁹. siliqua. ceratin. obu/
lus scrupulus. drachma. cochlear. olche. cia/
thus. ocitabulū. denari⁹. solidus. sextula. state
ra. quadrās. sichel. uncia. libra. mna. talentū.
centenariū.
*Pons.pōtꝭ.m.g.i.iter supfluuiū. scala. nauiū
edificiū vltra aquā l aliquā vallē. z dr̄ a po/
no.nis. q̄ ad trāsmeandū ponit̄.
*Pōtell⁹.illō cui aliq̄d intrit̄. z dr̄ a pons.
*Pōticul⁹.li.dimi.i.pu⁹ pons.
*Pōtifex.ficꝭ.i.epūs. vl sacerdos. z dr̄ a pōtifi/
co.cas. q̄si pontē vl iter alijs faciēs.
*Pōtificat⁹.tus.tui.dignitas vl officiū epi
*Pōti⁹ interptat̄ declinās ꝺ silū fugit vtiq̄ cō
silū indeoz. accepta ei a q̄ lauit man⁹ suas di/
cēs. Jnnocēs ego sū a sanguie iusti huius. Et
dr̄ a pōtus insula de qua oriūdus fuit Eo ꝺo
tpe q̄ xp̄s crucifixus ē. puuntie syrie p̄sidebat.
*Pōtus.ti.mas.gs.i mare. z dr̄ a ponte ꝓ otra/
riū. q̄ nō possit pōtari. siue ibi pōs fieri. Ul'

dr põt⁹. qsi pũct⁹. a pũcto. Prope ei pont⁹ dr. mare breue. qsi ad modũ pũcti Jñ hic põtul⁹ li. di. z h põt⁹ ti. qdã insula. eo q sit in põto. in põtic⁹ ca. cũ. Et h põtica. ce. p qdã gẽma.

Popa. pe. i. pinguedo. lz poit qnqz p pingui. l' craslo. l' grauí spisso. Popranũ. ni. n. g. est qdã vnguentũ. vl' medicamẽtũ ad prouocã dũ cutis candore z est crassum. vñ Juuenal' Parte tumet facies. aut piguia poprana spirat Popell⁹. li. dimi. pu⁹ popl's. Uñ Persi⁹. Zñ die blãdo cuidã lactare popello.

Popina. ne. i. coqna. z dr a popa. qz ibi tractatur pinguedo. z pd. pe. Uñ Juuenal'. Hz cuz pungiles placet instaurare popinas. Jñ popinari⁹. ria. riũ. ad popinã ptinẽs. Et hic popinari⁹. rij. i. coq⁹. z h popinaria. i. coq. vide etiã infra in propina. Popino. onis. gluto luxuriosus. ábro. uoratoz. coqu⁹. vl' leccatoz qui freqntat coqnã. Uñ Ozati⁹. Jmbecill' mersi qd vis adde popino.

Popisma. atis. n. g. idẽ est qd popranũ. Itẽ popisma ẽ extrẽa ps coit⁹. dũ pinguedo erit vl' semen qd emittit in coitu. Et hinc ponit p coitu. Uñ Juuenal'. Prelxbit vati crebr popisma roganti. Poples. plicis. m. g. i. genu vel poti⁹ curuatura sub genu. z dr poples. qz plus plicã. i. flexurã hz. z coz. pe. gti. Popularis p. t. z h re. ad populũ ptinẽs. l' familiaris. Papãt dr. Popl'aris. i. supb⁹ inflatus vẽtosus. arrogãs. imemoz. incert⁹. ábitiosus. z dr a popl's.

Populona. ne. i. Juno. z dr a popl's p vulgo qz credebat tutari popl'm.

Populonia. nic. qdã cias dicta sic ab abũdãtia popl'oz. l' qz popl'ona. i. Juno ibi colebat.

Popul⁹. li. di. dr a polis. qd ẽ cias. Est ei popl's hũane ml'itudis cet⁹ iuris p sensu. z pcoz di cõione sociat⁹. Uel popl's ẽ collectio tã nobiliũ qz ignobiliũ eiusdẽ citatis. Hz plebs est collectio tm ignobiliũ. Et dr a pluralitate qa plures sunt ignobiles qz nobiles. Ul' dicit a pleo ples. qz plebs replet. Uulg⁹ ẽ passim inhabitãs ml'itudo a volendo. qz qslqz facit qd vult. Trib⁹ tm dicũt turme z pgregacões distincte populoz. sic dicte. qz in pncipio rõani fuerũt a romulo distincti trifarie. s. in senatoes milites. z plebẽ. q tn trib⁹ multiplicate p stinũ retinẽt nomẽ. Et a popul⁹ dr populosus. sa sũ id est plen⁹ popul'. Jñ hec populositas tatis. i. populoz abũdãtia. Itẽ a populus. populat⁹ ta. tũ. i. populo habitat⁹. vl' plen⁹. Jñ hec populatio. onis. populi abũdantia. vel proprietas q aliqd dr populatũ. Itẽ inuenit hec populus. li. p qdã arboze. vel trunco. z tũc pduc pmã. hz p vulgo corripit eã. Uñ Popul⁹ ẽ arboz. populus collectio gẽtis. Populus pro arboze dr a polys. qd ẽ pl'alitas. qz et eius radice ml'itudo pollulat z crescit ac nascit. vñ Ouidi⁹. Popl'e viue pcoz. qd psita. margine ripe. Jñ populẽ⁹. lea. leũ. Et populin⁹. na. nũ. in eodem sensu. Uñ Hen. xxx. Tollẽs Jacob virgas populeas. Et hec populetũ. ti. loc⁹ vbi populi crescũt. net inter duos sulcos. z dr a porus. ri. Hz qd defossum est dr Lira. Idez z sulcus. Et dr sic. qz cũ porca sit. terra eleuat. z ita apte z manifestat. Hec z alia nomie dr crebro. bonis. qa aq crebro p ipam decurrit. Inde hec porcla. le. dimi. Itẽ porca. ce. dr sus.

Porciste tũ. ti. n. g loc⁹ vbi porci stãt. s. stabulũ porcorũ. z dr a porc⁹.

Porcitor. toris. q facit porcas. Et ppoit im/porcitor. toris. p eodẽ.

Porcula. le. dimi. i. pua porca.

Porc⁹. ci. dr a pur⁹. cata antifrasim. qz minie sit purus. vñ z porc⁹ dr. qsi puro carẽs. vel dr porc⁹. qsi spurcus z ũmũd⁹. qz ingurgitat secenno. z luto se ĩmergit. vñ z dr porc⁹ qsi pus custos. z ẽ etymo. Jñ porcul⁹ li. z porcell⁹. li. di/minu. Et hec porca. z porcula z porcella. Itez a porc⁹ porcin⁹. a. ũ. Et hic porcarius. rij. z hec portaria. rie. custos porcoz.

Porisma. matis. i. aptio. et dr a porus. ri. vñ z illumiacõ sensus dr porisma. Et etiam regule qs Geometre. supponũt ad aliqd ostendẽdũ dicũtur porismata. eo q aperiãt et illuminent mentẽ lectoris. Porisma etiam dicitur questus vellucrum.

Pormeus. mei. i. port⁹ vbi freqnter meat. vel porneus. i. nauta q p vadũ l' portũ portat homines vltra fluuiũ. z dr a portus. et meo. as. qsi portũ meãs. vñ et Charon portitor aiaz vltra paludẽ infernalẽ. dr porneus

Pornina. i. fornicatio.

Porphyrio. onis. l' porphiri⁹. rij. p q septuaginta interptes transtulerũt pelicanũ. auis est qdã. que in lege comedi phibebat. et producẽ pe. genitiui.

Porrigo. ginis. pe. pdu. ẽ infirmitas que solz porcis pringẽ. et dr a porcus. Ul' dr a porri/go. gis. qz de vno porrigit ad aliũ. Et ponitur generaliter pro morbo z vitio capitis carẽ faciẽte. s. pro scabie. Jñ porriginosus. sa. sũ. i. porrigine plen⁹. vl' scabiosus.

Porrũ. porri. neu. g. in singulari. sed in plũali hi porri. z hec porra. quedã herba. z dicit a porrigo. gis. qz in longũ porrigitur. Inde hoc

porrulū li dimi. Et porrosus sa sū. porris plenus. Et hꝫ porrariū ry. locꝰ vbi porri crescunt ꝛ abūdāt. Et hec porrata te. cibꝰ ex porr. Itē hoc porrū n. quedā infirmitas q̄ fit in manibus vel i pedib⁹ ad silitudinē porroꝝ. Et porro adū. qz ei porri plātāt ꝓsequent. s. vnū post aliud. ꝛō ñ dr porro. i. ꝓsequent adū. ordinis.

Porro etiā dr certe vel valde vel lōge vel sed

Porta te. f. p. dr q̄ aliq̄d exportat l' iportat. ꝛ ē ꝑpe vrbiū ꝛ castroꝝ. ꝛ dr a porto tas. Vel porta dr a portatione aratri. ꝛ fm hꝫ porta est ꝑpie tm vrbium. ꝛ est tractū a consuetudine antiquoꝝ. Antiquit⁹ enī qñ assignabāt muri ciuitat⁹ trahebat aratꝝ i giro ꝛ fiebat aratiūcula vbi muri erexēbāt edificari vbi añt erexebant eē porte sustollebat ꝛ portabat aratrū. vñ porta dr ab aratro portato. Jñ portarius ry. i. custos porte.

Portella le. dimi. i. pua porta

Portensis sis. m. g. i. ianitor

Portentū ti. neu. g. i. monstꝝ. ꝛ dr a portādo dis. Jñ portētuosus sa sū. i. monstruosus. Et nota q̄ portentū nō ē ꝺ naturā natū vt Cla/ro dr. Nā nihil ꝺ volūtatē rei q̄ natura ē oim rex pōt fieri. ſz ē portētū nō ꝺ naturā ſz ꝺ qđ est natura. Itē portentū ꝑdigiū mōstrū ꝛ ostētū differūt. Nā portentū dr. qz aliq̄d p⁹ ostēdit. Prodigiū qz porro dicat. i. futura p̄dicet Vel portētū i terra ꝑdigiū i celo. q̄ procul a digito. Ul' portētū qđ porro futuꝝ sigt. ꝑdigiū qđ exuastatiōez sigt. monstrū qđ stati mōstrat qđ apparet. ostentū qđ aliq̄d futuꝝ exmōstrat Et hec ꝑpetas ē. ſz abusiōe autoꝝ plerūqꝫ corrūpit. Itē dria est inf portentū ꝛ portentuosū qz portēta sunt q̄ trāsfigurant. sicut ferē in lyba mulierē pepisse ꝑpētē. Portētuosa ꝙo sūt q̄ leuē sumūt mutationē. vt nat⁹ cū sex digitꝭ.

Porticulus li. baculus pu⁹ ad portādū babilis. ꝛ dr a porto tas. Et hꝫ porticul⁹ li. vl' portusculus li. malleol⁹ i naui cum q̄ gubernator dat signū remigātib⁹ i vna vel gemina pcussiōe

Portic⁹ cus cui. f. g. i. dom⁹ illa q̄ pest foribus ꝛ dr a porta te. qz ibi trāsit⁹ fit. ꝛ nō sit ibi stan

Portio onis. f. g. i. ps l' ptitio dū q̄si porta

Portitor tor⁹. i. ianitor. ꝛ dr a porta. Itē portitor. i. portator. ꝛ tunc dicit a porto tas.

Portula le. dimi. i. pua porta

Portunus ni. m. g. q̄dā ex⁹ marin⁹ qui portubus pest fm fabulas. Et portunus na num. i.

Portuosus sa sū. i. portu ꝙetus trāq̄llus bus plen⁹ ꝛ abundās. Jñ hꝫ portuositas tat⁹.

Portus tus tui. m. g. i. statio nauiū tuta ꝛ ꝙtinua. ꝛ dr sic a exportādis cōmerciis quē locuꝫ a baiulādis cōmerciis baias vocabant antiq̄

Et est ꝑpe portus loc⁹ ab excessu vētoꝝ remotus vbi naues hyemāt. Et facit dtūs ꝛ abltūs plis i ub⁹ portubus. Vñ Judic⁹. v. Et i por/

Por⁹ pori. mimā ꝛ sbtle Ytubus morabat foramē in corpore ꝙ qđ sudor emanat. Jñ porosus sa sū. i. plenus por⁹. fm Hugt. Pap. ꝙo dicit. Porimeatus quidā trāsitus vl' vie i carne vel osse subtiliora foramina

Pos podis dicunt greci. inde nos dicim⁹ pes dis. Pos etiā inuenit ꝙ potis. Unde Caro. Hoc bibe qđ possis si tu vis viuere sanus. Et cōponit compos impos prepos. Possum autē non cōponit a pos sed a potis

Positiuus gdus dr. eo. q̄ ponat ꝑmus in compatiōis gd⁹. q̄si fūdamētū graduū vel q̄si ex positiuus. qz exponit casū. vt doct⁹ etior simus

Possessio fm Azo. C. ex acq̄. ꝛ retinē. pos. ē corpalis rei exercentio corpis ꝛ aī ꝛ iurisaminiculo ꝙcurrēte. Vel sic. Est ius qđdā q̄ aliq̄s rē corporalē vere in ptate hz. Et dr corpalis rei iō. qz sola corpalia possidēt. Incorpalia āt dicūt q̄si possideri. ꝛ q̄si tradi ꝙ patientiā ꝛ vsū. Nā ico rpalia nō pnt corpaliter appḥēdi. sicut iura ꝛ fruitutes ꝛ iō nō possident. c. cōquest⁹. ex fo. cōpe. in glo. ff. ex vsuca. l. seqt ℌ. si vina. Et tm pscribunt. ¶ Possessiones sūt agri fūdi late patētes publici ꝙuati. q̄s etiā inicio q̄sq⁹ vt potuit occupauit atq⁹ possedit. vñ ꝛ nūcupati sūt.

Possessiuncula le. dimi. i. pua possessio

Postela le. f. g. i. corrigia q̄ sb cauda eq̄ tēdit sicut antela q̄ añ tēdit. Et dr postela q̄si post sella ꝛ antela q̄si añ sellam. Et fm hꝫ pōt dici sic qđlibet ornamentū eq̄ añ vel retro vel mātica q̄ añ portat vel retro. ꝛ produ. pe.

Posteriora roꝝ. vocato eo. q̄ retro sūt ꝛ a vltu aūsa. ne dū illa purgant inq̄nemur ꝓaspectu

Posteritas tat⁹. f. g. ¶ Et sūt ꝑpe ipse pdecessores. i. gradus sbstitutiōis. s. p genies vl' ꝑpagatio filioꝝ in nepotes vel nepotū i pnepotes. Nā posteritas a nepote incipit q̄si postera etas vel posteritas sequēs generatio

Posterus ra rū. i. sequēs. Et ꝙponit p posterra rū. i. trāsūsus nō rect⁹ nō recto ordie dispositus. q̄si q̄ dz esse posterior factus ē p̄or.

Posthac q̄dāvocū irregulars ꝓgeries seu aggregatio videt eē fingēs loco vni⁹ dictiōis. i. post Vñ ad Heb. iiij. Nūq̄ ex alia loq̄rer posthac die. Vel hac est illa sillabica adiectio

Posthepthemineris ris. f. g. quedā spes cesure q̄ ꝑdu. sillaba natural' r breuis posthepthemimerim. i. ī pncipio q̄nti pedis. sicut ꝙ hepthemimerim in pncipio q̄rti vt hic. Nō pax longa remiserant arma bōa reparabāt

Posthumus mi. ꝛ hec posthuma ą vel ą na/
scit post humationē pris. i. post obitum. ꝛ cor.
pe. Un quidā. Posthum⁹ ē natus post exeąs
genitoris. Et Virgi. in. vi. Tu posthuma p/
les ꝛc. Impropꝛie autē ąlibet dr posthum⁹ ą
nascit post testm. fm Hzo. C. e. ti. Posthum⁹
etiā dr nepos ą post humationē aut natus est
ꝓpꝛio pꝛe supstire. ꝛ ille ꝓpꝛie dr neposthu/
mus ąsi nepos posthumus
Postica ce. f. g. dr latēs ingressus a pte poste/
riori. ꝛ dr a post. Et h postic ci. idē. ꝛ pdu. pe.
Un Oratus. Atria seruantē postico falle cli/
entē. ꝛ h posticū cū. ꝓ eodē. Un Dan. xij. Ir
ruerūt famuli p posticū vel p posticū. fm aliā
lram. Itē a postpostic⁹ ca cum. i. vlterior vel a
posteriori factus. Un Persius. Occipitiq; ce
to postice occurrite samne
Postis tis. m. g. i. latens ingressus a pte poste
riori. Et dicunt postes. eo ꝙ post ostiū stēt. Jn
posticulus ꝛ h postellus ꝛ hec posterula le. oia
Postliminiū nij. i. reūsio ꝛ exilio /dimi.
ad iura que amiserat. vel ius qđ ąs vendicat
sibi sup reb⁹ suis post reūsionē ꝛ exilio. Inde
postliminius nta niū. ą post captiuitatē reuer
sus iura sua ą amiserat recepit. Un Prudēti⁹
Hūc postliminio redeuntē suscipit alto
Postpridie. i. altera die post tertiā diem. fm
Pap. Uel fm Hugt. Postpridie. i. hodie
Postremus ꝛ multis dr. posterior a duobus.
ꝛ dr a post. qđ cōpar. post posterior postrem⁹.
Jn posterius postreme vl posterrime. ꝛ h po/
stremitas tatis. Et postremus qñq; in vi posi/
tiui accipit. ꝛ cōpar. postremus mior sim⁹. Jn
postreme mius sime adū. Et postremo. i. ad vl
timū aduer. tpis vel ordinis
Postridie. i. p⁹ tres dies. ꝛ dr a p⁹ ꝛ tris: ꝛ die
Postulatio ē alicuius psone ad dignitatē vl
societatē fratnā canonica facta vocatio vel p/
sone ad eligendū petitio ą eligi non pōt. Uel
sic fm Hoffre. est gratie petitio
Postulaticʒ cia ciū. ą frequēt postulat vl po
Potēs tentis. ois ge. i. reb⁹ late patēs stulat
Jn potentia rie. i. valitudo firmi corꝓris vel
Potentat⁹ tus tui. i. potēcia vel ptās /ptās
dñatoris opus prevalidū
Potestas tatis. qđ ąs pōt. ꝛ id p qđ ąs pōt. ꝛ il
le ą pōt. Jn potestatiu⁹ ua uū. i. potēs vel ą vi/
dēt dign⁹ ptāte fm Hugt. Pap. ho dr. Pote/
testas dr qđ pateat illi ąquid velit. Ptās ab
eo qđ est posse no⁹ accepit. Et vt dr in Grecis.
Si recte dicas solet eē potēcia sani. Dicq; po/
testatē digni da posse cui vis. Et nota ꝙ sicut
substantiuū recipit adiectiuum. vt bon⁹ hō. its
hoc verbū sū. vt sum bonus ꝛ sumus boni. ita
ꝙ nullū aliud substantiuū ē ibi necessariū. ꝛ h
in pma ꝛ scda psona sg nō in tertia. Un pt di/
ci. Ego ptās sum bon⁹. ita ꝙ adiectiuū recipiat
hbū tm tēne suppositi ꝓsignati. Sz in tia p
sona male dr. Ptās ē bon⁹. qz hbū tie psone
nō hz in se suppositū finitū. Ptātes est vt dr
Grego. vocāt hi angeli ą h potētius ceteris in
suo ordine receperūt vt eoꝝ ditiōi ꝛtutes adū
se sbiecte sint ąrū ptāte refrenāt ne corda hoiz
temptare pualeant quantū volūt
Potatis onis. ꝛ hec potio onis. p syncopam.
Et ē potio idē qđ potatio vl ꝓfectio ex vino ꝛ
herb⁹ vel medicina. ꝛ dr a poto tas. eo ꝙ potat
Potis tis. cō. t. ꝛ h pote. i. possibilis vl potēs
Et cōpar. potior tior sim⁹. Et h ꝓpatio ē tm fm
vocē. qz sigtio mutat. potior eni ꝛ potissimus
. i. melior ꝛ optimus. Jn potiꝛ tius sime adū.
Et potissime qñq; ponit ꝓ maxime vel pꝛeci/
pue fm Hugt. Pap. ho dr. Potior melior su/
prior altior valentior
Potomiū mij. est nauigiuz fluuiale tardum ꝛ
graue. qđ nō nisi remigio progredi pōt. Hinc
etiā traiectus dr. extentus est eni ꝛ latus

P ante R

Pragma matis neu. ge. i. cā. Jn pragmaticus
ca cū. i. cātiu⁹ vel considicus fm Hugt. Pap.
etiā dr. Pragma grece latine cā dr. Jn ꝛ pra/
gmatica dicūt negocia. Et actor causarū ꝛ ne/
gocioꝝ pragmaticus notat
Pragmatica sanctio. dr cā in ꝓsistorio ꝓnci/
pis vētilata coꝝ pceribus sacri palacij. ꝛ ē cō/
stitutio quā impator cōsilio pceꝝ statuit seu
sanxit. qñq; etiā dr ꝓfirmatio in scriptura fa/
cta ab ipatore cū cause cognitiōe sup ꝛctu pr
mutatiōis. vt in. c. i. de rex pmu. in glo. Et pra/
gmaticū sacrū est pncipis rescriptū. vt in. c. fū/
damēta. de elec. li. vi. ¶ Pragmaticarū sunt ą
scribūt pragmaticas sanctiōes. ꝛ alio mō di/
cunt scrinarij vel magistri scrinioꝝ vel scrinio
rū memoriales. eo ꝙ adeptā scripturā sanctio
nis i scrinio posita custodiebāt ad memoriam
Prandeū dei. quedā sona. ꝛ dr a prandiū
Prandiū dij. dr q̄i paratū. ab apparatu edēdi
qz pla i mane pant q̄z i sero ad comedēdū. Et
olī ꝓpe dicebant prādia oim militū. s. cib⁹ añ
pugnā q̄i cito paratū. sz nūc dr comestio i ter/
tia. Jn hoc prandiolū li. dimi. i. pnū prandiū
Pransoriū rij. n. g. domus vel loc⁹ vbi prādet
Prāsus sa suz. accipit actiue. i. ą prāder. ꝛ tūc
ꝛcēdit a prādeo ꝛes. Itē accipit passiue pran
sus. i. comest⁹ ꝓsūptus. ꝛ tūc ꝛcēdit a passiuo

istr⁹ ꝙbi qđ inuenīt i ēcīa pſōa. ſ. prādeꝫ prādebaꝫ
Praſis l' praſim grece latie dr viride. Jñ pra/
Praſ⁹ ſia ſiū. i. viridis. ⁊ ſis dr creta viridis
dīa praſis'. Et h praſ⁹ ſij. qđā lapis viridis
Pratū ti. n. g. locus vbi creſcūt gmina p nu/
trimētis aialiū domeſticor. Uel cāpus abſq;
gu labore ⁊ cultura m'ta gmina adminiſtrās. ⁊
dīa par⁹ q̄i patū. qz puñ exigit labōrē culture
Jñ h ptellū li. ⁊ h ptulū li. Et h ⁊ h ptēſis ⁊ h
ſe. Et h ptū ti qđdā caſtr. qz herba ptēſi abū
dat. vel qz in pto fuerit ꝟſtructū. Jñ hic ⁊ hec
pratenſis ⁊ hoc ſe. nomen gētile eſt
Prauicor cordis oīs ge. dr prauus corde vel
prau cordis. Uñ Eccl'. xij. Prauicor i illis
ſcandalizabīt. Hec eſt lra antiquorū ⁊ corre/
ctor librorꝫ. Raban⁹ tñ dicit prauicordius
Prauus ua uū. i. malus ⁊ pūſus. Hz malus
naturalit. prauus exercitio ⁊ vſu. ⁊ pdu. hanc
ſillabā pra. Uñ qđā. Opto placē bonis pūis
odioſ⁹ hū. Quis niſi ſit pūis nēo placere pōt.
Prebul⁹ la lū. i. añ ambulās. qđ etiā pōt ſb
Prebēda ē ius pcipiēdi puent⁹ ſtātie poni
in eccl'ia collegiata er actiōe pueniēs cōpetens
alicui tāq; vni de collegio. qđ ius ex canonica
deſcēdit. Nō dz enī canonic⁹ ſine pbēda eē. vt i
.c. reletū. e. ti. Et pcedit ex inſtitutiōe ⁊ officio
qz er h q facit qs officiū. dz pcipe pbēdā ⁊ bñ
ficiū. Jtē pbēda qñq; capit large p iure qđ ali
cui nō tñ de collegio. ſz rōe miſterij officij pau
ptatꝫ vl' vtilitatꝫ ꝟcedit. vtēdo ⁊ fruēdo in vi
ta ſua certꝫ reb⁹ eccl'ie. vt redditib⁹ qs canōici
recipiūt l' alij. Et laici marie nobiles hñt t'les
Prebēdar⁹ a ū. qđ ptz ad pbēdā. pbēdas
Prebēdari⁹ rij. q̄ pbēdā dat l' poti⁹ q̄ recipit
Prebēdula le. dimi. i. pua pbēda
Prebēdicula le. dimi. i. pua pbenda
Precari⁹ ria riū. i. pcabilis. Ul' pcariū dr qđ
pce obtinēt. q̄i precadiū. qz pce audit. ⁊ videt
port⁹ etymo. q̄z cōpoſitio. Jñ pcarie adū. i. pca
bilit vl' p pces. Et p eo ſepe inuenīt pcario. Uñ
Terēt⁹ i Eunuc. Jā vl' pcario fac tradas fm
Hugt. Pap. ſyo dr. Precariū ē cū pce creditor
rogat ⁊ pmittit rebitorē in poſſeſſionē fūdi ſi/
bi obligati demorari ⁊ fructus capere. dictū q̄ſi
pcadiū. qz pce audit
Precariū fm Alzo. i ſū. ē id qđ pcib⁹ vtēdū cō
cedit pterīti. tādiu q̄diu patit q̄ ꝟceſſit. Hz fz
Hoff. ē illud pign⁹ obligatū creditori. ⁊ a cre/
ditore ipi rebitori ꝟceſſū ⁊ vtēdū. q̄diu patit
⁊ pmittit q̄ ꝟceſſit vt ē ter. i. l. i. ff pca. ff. vbi. dr
Ulpian⁹ q h gen⁹ libtatꝫ ex iure gētiū deſcē/
dit. Et ſbdit ibidē. Differt añt pcariū a dona/
tione. qz q̄ donat ſic dat vt ñ recipiat illud qđ
dat ſed q̄ pcariū ꝟcedit. pmo ſic ꝟcedit. vt recī
piat qñcūq; placebit. Ul' pcariū ē Ꝟctus inter
dñm ⁊ colonū. ⁊ ē Ꝟctus ſtruitus ⁊ ſilis como
dato intm vt qđā dicerēt hos Ꝟctus nō differ
re niſi ꝙbis. q̄ tñ etꝫ differūt in re. Nā hz i mul
tis ꝟueniāt pcariū ⁊ cōmodatū. differt tñ pca
riū a cōmodato. nā cōmodatū fit ad certū vſū
nec pōt reuocari niſi vſu expleto. Precariū ꝙo
qñcūq; placuerit pōt reuocari. Jtē pcariū qñ/
qz dr Ꝟctus de q̄nquēnio in q̄nquēniū reuocā
dus. Et ſi q̄nquēnio elapſo ſb taciturnitate p
tereaꝫ. tūc reuocari intelligīt t'lis Ꝟct⁹. Dr añt
pcariū tō. qz ē Ꝟctus ad pces factus.
Precaria dr donatio ad pces facta vſz ad mor
tē recipient⁹. xij. q. ij. ſepe. xvi. q. iij. clerici. Et ē
Ꝟctus ille affinis emphiteoſi. Jtē pcarie dicū
tur q̄dā preſtatiōes ſeu ꝟceſſiōes vſufruct⁹ ad
pces facte i recōpēſationē eius ꝓpetatis q̄ dat
eccl'ie. cuius forma hēt. x. q. ij. pcarie.
Precator torīs. i. rogator. Jñ precatrix tricꝫ. ⁊
p du. pe. Uñ Aug⁹. Adhibe pcatores. i. rogato
Precentor toris. m. g. q̄ in eccl'ia vocū /res
pmittit in cantu. ſ. pncipalis cātor
Precētus t⁹ tui. i. dignitas vel ptās pcentorꝫ
Preceps pitis. oīs ge. q̄ cadit capite iclinato
⁊ corpore ſequēte. ⁊ cor. pe. gti. Preceps etiam
dr hō oīa ſine mō ⁊ cū periculo facīēs
Preceptor toris. q̄ pcipit vel mgr vel doctor. et
dr a pcipio pis. Et hic preceptus tus tui. Et
preceptorius ria riū. qđ precipit
Preceptū ti. n. g. i. mādatū'. ⁊ dr a pcipio pis.
Et fm Pap. pcepta ſūt q̄ an aliq̄d faciēdū ſit
an nō faciēdū docēt. Et nota q̄ decē ſūt pcepta
decalogi. q̄ ꝟtinēt i his ꝙbꝫ / Idola ſpne. dei ñ
ſit tibi no⁹ mane. Sabbata ſctifices hēas in
honore parētes. Nō occidor eris mechus fur te
ſtis iniquus. Nō alij nuptā nec rē cupias' alie
Precidaneus a ū. i. aptus ad pcidēdū /nā.
Preciniū nij. i. laus alicui⁹ rei l' laus añcedēs
Precioſus sa ſū. i. multū pciū valens. ⁊ dr a p
ciū. Uñ pcioſi lapides dicti ſūt. qz care valent
ſiue vt a vilib⁹ diſcerni pñt ſiue qz rari ſūt. hoc
enī qđ rarū eſt magnū ⁊ pcioſuz vocaī. Uñ. i.
Regū. iij. Sermo dñi erat pcioſus. i. rar⁹. Jñ
Precipicū cij. p rupta foſ/ /pcioſitas tatꝫ.
ſa vel rupes ¶ Precipu⁹ pua puū. i. maxim⁹
ꝑmus ſingularis ſenior. fm Pap.
Precliſio onis. f. g. i. añciſio. Jtē pciſio ē q̄dam
color. ⁊ ē cū dictꝫ q̄buſdā qđ ꝟceptuz ē relinq̄t
in audientiū iudicio. Uñ Grecī. Cōcipe cōce/
ptū cela pciſio fiet. Ut te nō equū certamē po
nere mecū. Nūq̄d ego recolo qđ tu feciſti ſz di
cere nolo. Uel pciſio fit cū q̄s ꝙba in aīo cōci/

pit ꝛ loquēdo interrūpit
Preciū cij.n.g.illud qđ p re aliq̄ emēda dak: dictā a prer precis qz cuz prece solet dari. Iñ preciolū li.dimi.i.puū preciū
Precluis uis.i.inclit⁹ valde gloriosus. Naz grece cleos dr latine gl̄ia fm Pap. Hugt. ño dr. A p̄cluo is. dr hic ꝛ hec precluis uis.i. celticus nobilis valde fulgens. ꝛ pdu.cli.
Preco onis.m.g. q̄ q̄da p̄conatu aliq̄d ānūciat. ꝛ dr a p̄cino nis. Uel p̄co ēt dr mercator q̄ q̄dā p̄conatu iuitat ad merces suas emendas Iñ h̄ p̄conat⁹ tus tui. talis annūciatio
Precocia cie.gen⁹ vini vel vuaz. ꝛ dr a p̄coq̄ q̄s q̄i p̄coq̄.qz añ alias sole coq̄t.ꝛ cit⁹ ad maturitatē venit. Et eadē dr p̄coq̄ que. Et h̄ precor cis. Gz a grec dr lageos. eo q velocit⁹ currat a maturitatē. vt lepus. Et pōt ꝛcliari immobilit⁹ precoquus qua quū.i.pre alijs coctū p̄/maturū pre colore solis coctū. Uñ precoqua ficus vel vna fm Hug. Pap. ño dicit. Precocie gen⁹ vuarū dicte q̄si precoque.qz añ alias matureſcūt
Preconiū nij.n.g.ꝛ hic preconatus tus tui.i. annūciatio preconis. Itē preconiū dicit laus vel annūciatio laudis. Ponit etiā q̄nq̄z simplicit pro annūciatiōe. sed ppzie in bono
Precordiū dij.n.g.qđā intestinū. ꝛ dr a pre ꝛ cor.eo q̄ p̄sit cordi. Iñ hic ꝛ hec p̄cordialis ꝛ h̄ le.qđ qđq̄z poit p ītimo secretoq̄z ꝛ familiari. fm Hugt. Isido. vero dr. Precordia sūt loco cordi vicina. quib⁹ sensus p̄cipit dicta sic. qz sit ibi p̄ncipiū cordis ꝛ cogitatiōis
Precursor soris. añcedēs preuenies
Preda re.f.g.est cū aliena violent rapiunt. Et fm Hugt. Preda ē re vicinis ꝛ confederatis. Rapina re hostib⁹. Uel preda re tota patria. Rapina re pte. Itē preda ē ex hoste. Lucrū ex negociatiōe. Compēdiū ppzie expondere
Predan⁹ na nū.i.re p̄dio exīs. ꝛ dr a prediuz Uñ Ambrosi⁹. Inꝯ puuia predanas epulas
Predestinatio est prepatio ructantē
gr̄e in p̄nti ꝛ glorie in futuro
Prediatus ti.m.g.re⁹ p̄dioz.s. Saturn⁹. vt
Prediolū li.dimi.i.puū prediū. dicunt
Predit⁹ ta tū.i.predijs dat⁹ vel p alijs dita/tus. ꝛ dr a pres p̄dis. Uel p̄dit⁹ dr a p̄do dis qđ ē p alijs dare. Et ē p̄dit⁹ fm Pap. sblimatus ornatus clarus p̄clar⁹ añ positus. ꝛ cor.di Uñ Theodol⁹. Predit⁹ ingenio re cozauit me
Prediū dij.i.possessio villa ager nia tēplo sz prope allodiū. ꝛ dr prediū a preda. qz antiq̄ agros q̄s ceperāt p̄de noīe vocabāt. Uel p̄diū dr ex oib⁹ prib⁹ prisſa familias p̄uidet.i.appa/ret. Uñ dr p̄diū q̄i preuidiū. Uel predium dr q̄si pre alijs ditās. a p̄ ꝛ dis dit̄z qđ ē dines. sz
Predo donis.m.g.i.raptor potiꝰ ē etymo. ꝛ dr a preda. Et vt dr Pap. Predo vel predā dr qui predā h̄z vel scit
Prefatio onis.f.g.fm Hug.i.plog⁹ prelocut⁹. Uñ in missa dr prefatio. qz precinit añ sacrm corpis ꝛ sanguis xp̄i. Pap. ño dr. Prefatio p̄locutio libroz q̄ añ omnē narrationē fit ad instruēdas audiētiū aures ad qđ optauit dicta p̄fatio q̄si prelocutio. i. p̄ma locutio
Prefatiuncula le.dimi.i.pua prefatio
Prefatus ta tū.i.añlocut⁹. ꝛ dr a p̄for faris. ꝛ
Prefect⁹ cti.i.alijs p̄posit⁹. dignitatē pd. fa xtigt. Iñ h̄ p̄fectura re.ei⁹ dignitas. Et p̄fectori⁹ ria riū. qđ ad p̄fectū ptinet. Et ē idē p̄fect⁹. Prefect⁹ august⁹ vl augustalis dr p qđ ptoz fect⁹ egypti. vt.ff.de off.pfec.augusta.l.vna.C. .e.ti.l.qz ipator. Nā ipator maxim⁹ August⁹ in egypto p̄mo prefecti ptātē introduxit
Prefect⁹ pretorio ab ūitio mgr eqtū creat⁹ ē cū dictatores sibi antiqt⁹ mgros militū eligēt q̄ p̄ncipali sollicitudini associati. sūmā p⁹ dictatores gerebāt ptātē. h̄ exemp⁹ p̄ncipes ad q̄s gubnaculū reipublice puenit. postea elegēt p̄fectos p̄torio qb⁹ publice disapline emēdato ꝓcessa ē. q̄rū auctas ita ē ampliata ꝛ adeo approbata. vt nec ab eoz sentētijs appellari. nec in ītegz restitu⁹ facile possz postulari. Et erāt q̄ttuoz. s. p̄fect⁹ p̄torio oriēt̄z. p̄fect⁹ p̄torio africe cui⁹ sedes ē i cartagine p̄fect⁹ p̄torio illustr̄z ꝛ prefect⁹ vrb̄. ff. de offi. p̄fec. p̄to. l.i. ꝛ ibi nota.
Prefect⁹ vigilū. idē ē qđ p̄fect⁹ noctur⁹. Horū añt offi⁹ ē de nocte facere excubias. Prefurū q̄z icendijs arcēdis. q̄ et̄z canebāt in q̄rebāt ꝛ puniebāt ē icēdiarios fures grassatores effractores. nisi relinquēs esset tā famosa p̄sona vt ad prefectū vrb̄ deberet mitti puniēda. Poterāt ēt iudicare de capsarijs q̄ i balneis vestimēta custodiēda suscipiūt si aliq̄d dolo fecerūt. vt .ff. de offi. prefec. vigil. l.ij. §. cognoscit.
Prefectus ānone dicebāt q̄ de ānona.i. de bla
Prefectus vrb̄ dicebāt da curā hēbat cui ab ipatore ꝓcessa ē vrbis administratio. q̄ ceteris magistratib⁹ ex q̄cūq̄ cā ab vrbe p̄ficientibus ꝛ recedētibus i vrbe relict⁹ ius dicebat. ꝛ oīb⁹ dignitatib⁹ i citate añcedebat sua dignitate. q̄ cū ab vrbe pgrediebāt nō habuit iurisdictionē quā prebē tū potuit i citate. Gz fm Azo. C.e.ti. ex vrbē intra cētesimū miliare habebat iurisdictionē. vide de offi. prefec. vr. p to.
Prefica ce.cō.ge.i.sacerdos q̄ incipiebat cār ꝛ preerat plangētibus
Prefulgor ra rū. dr preclarus prefulgidus.
Pregnās antz.i. ḡuida. sz pregnās ē q̄ ꝓcepit.

Grauida quã vteri grauedo prinã patrui oñ
Preiudiciũ.cij.n.s.i.cause impedimẽ) dit.
tũ ꝛ dr a preiudico q̃si supalia iudicãn.i.dãna
tio alioꝝ.vñ Germ⁹ i ꝯmẽto sup Virgiliuꝫ.
Quicq̃d fit sup naturã nõ auferẽ pudiciũ gña
litati.vñ piudiciũ.i.pcedẽs iudiciũ.i. Timo.
v. Sine piudicio nihil faciẽs.i.sine pcedenti
iudicio in alterã partẽ declinãdo.
Preudiciũ ẽ q̃si q̃dã platio vel ꝓpositio sine
plocutio vnius rei respectu alterius.
Preliares dies sunt quib⁹ fas ẽ hostẽ bello la
cessere sicut in libro Rig.legitur. Tpe quo re
ges solebant ad bella pcedere.
Prelũ.lij.neu.ge.i.bellũ vel pugna.ſz pliũ p
prie prum⁹ ꝯgressus dr vel ipse ꝯflictus. Bel
lum ẽ ipa guerra. Vñ dictũ est Romani se
pe victi sũt i plio.ſz nũq̃ i bello q̃ sepe i ꝯgres
sib⁹ vincebanẽ vl i ipis ꝯflictib⁹.ſz nũq̃ i fi.l
in guerra. Jñ pliolã.li.dimi.i.punũ prelũ
Preludiũ.dij.dr punus ludus ante maiorem
factus et dr a preludo.dis.
Prelũ.li.dr trabs q̃ vue calcãt.a pmẽdo.q̃si
pssoriũ latũ.ꝛ dr a p.ꝛ longũ.q̃ p alios ẽ val
de longũ.vñ i plogo sup pũbia dr Hieronim⁹
Gz stati ẽ plo purissime ꝯmẽdata teste suñ sa
Prelustrꝫ.cõ.t.et h̃ stre.i.pcla) porẽ fuauerit
rus nobil alt⁹.q̃ p oib⁹ lustrat ꝛ abit.ꝛ pd.lu.
Premiñ.mij.neu.ge.dr a pmo.mis.q̃ p pmi
um solẽt pmere alios. Vl dr a p.ꝛ emo q̃d est
palis emẽ. Vl a p.ꝛ munũ q̃si pmuniñ.i.pro
officio datũ. Pap.ho.dicit Premia mercedes
dona emolimẽta.palme.munera.victorie.
Prenomẽ.mis.neu.ge.i.nomẽ q̃d ponit cau
sa dñe.vl cã amicicie.ꝛ dr pnomẽ.q̃ ponit
Prepes.pꝛs.o.ge.dr a ppeto) ppo nomini
tis.q̃d ẽ p alis petere. Et ppetes dicũt quedã
aues. Auiñ em quedã dicũt oscines.q̃ ore ceã
tu auguriñ faciũ vt corui⁹ cornix.ꝛ pic⁹ Que
dã dicũt alites q̃ futura volatu ostẽdẽ videñ.
vt aq̃la.accipit q̃ si aduerse sũt inhibe dicũt q̃
inhibeant.i.vetent.si pspere ppetes. Et dicũt.
prepetes q̃ pre alis petat ad auguria.vl dicũ
tur prepetes.q̃ oẽs aues pre.i.pora petũt.vo
lãtes. Et pm h̃ quelibz auis põt dici prepes.
Jtẽ ppes dr velox.q̃ petũt ãtiora. Gz ppe
ideo dr prepes.q̃ pre pedib⁹ habz alterã ve
locitatẽ vt auis q̃ p pedib⁹ h̃z velocitatẽ.alaꝝ
et tũc dr a pre.et pes.dis.ꝛ cor.pe.gti.
Prepos.tis.ois ge.i.valde vl p alis potens.
ꝛ dr a pre.et pos potis.et cor pe.gti.
Prepositio.onis.fe.g.i.añpositio. Vñ ꝓpositõ
nis dr quedã pstrationis q̃ alis p appositõz
vel cõpositionẽ preponitur.
Prepositor.torꝫ.et h̃ ppositꝝ.ti.ppzie i eccl'ia
sed pretor in ciuitate. Jñ hec ppositura . ture
cius dignitas. Jtẽ ppositus.ta.tũ.i.añpositꝰ.
Prepositus põt dici q̃libet q̃ alis preest.vsus
tñ obtinuit vt ppositus dicatur qui quondaꝫ
priorat⁹ curã sup alios gessit.de ỹ.sig.c.q̃uis
Prepositi labaꝝ.alias labozꝝ.vl fm alis la
bioꝝ a labis dicuntur.quia forte corrigebãt
eos qui male ꝛ principe loquebantur.
Prepositi sacroꝝ scriniorꝝ erãt illi q̃ preerant
scrinijs impialib⁹.q̃ alias dicebantur primi.
eo q̃ magis pncipi approximabãt q̃z alij.
Preputiũ.tij.dr ãterior ps pellꝰ papi q̃ pputat
ꝛ pscidit iudeis. Jñ ppuptiat⁹ ta.tũ.dr hñs p
putiũ pcisũ sicut iudei q̃ dicũt pputiati. Pre
putiũ etiã q̃nq̃z dr ipse papus. Jñ ppuptiatus
dr magnũ hñs pputiñ.i.papũ. Et pputiñ ali
q̃ ponit p imppputiato.q̃ h̃z preputiũ ñ pu
tatũ sicut sunt gẽtiles ꝛ oẽs alij a iudeis q̃ p
pter h̃ a iudeis ĩmũdi reputãtur. Jtẽ prepu
tia dicunt pmi fructꝰ.q̃ ĩmundi dicebanẽ sic
prepuciati. Vñ pceptũ fuit filijs israel. Leui.
tic.cũ intrarẽt terrã pmissionis vt auferrẽt p
putia arboꝝ quas plantarent.
Prerogatiua ue.i.singl'aris excellentia vl pui
Prerogatiũ⁹.ua.uñ.i.excellens /legium.
vel ad prerogatiuã ptinens.
Preruptus.ta.tũ.dr añ ruptꝰ.vl ab anteriori
pte ruptus.et dr a prumpo pis. Jtẽ pruptus.
dr in alto positus.preceps.excelsus.et tũc dr
prerupt⁹ q̃si praptus.q̃ p alis i altũ rapitur.
Pres dis.mas.ge.i.dines.ꝛ dr a prediñ.q̃si
predies.ꝛ ppe q̃ multa h̃z pdia. Et pres dr me
dius vel mediator. Et pres.i.fideiussor vl ob
ses. Jñ p cõpositõz ꝯpdes dicũt simul fideius
sores vel obsides. Et sunt iste sigtiones tracte
er prima. Dinites em solent eẽ mediatores in
ter alios: et solent eẽ fideiussores et obsides.
Qj añt dr pres q̃i p alis dines.l ditans.ery
Presagiñ.gij.i.diuinatõ futuroꝝ pscia mo.ẽ
vl annunciatõ et dr a presagio.gis.
Presagus.ga.gum.i.prescius futuroꝝ.
Presbyter.grece.latine senior iterptatur nõ p
etate vl p decrepita senectute.sed ppter hono
rẽ et dignitatẽ quã accepit psbyter vocat⁹ Uel
iõ q̃ illo vtit officio.ꝛ si ñ etate tñ sensu ꝛ di
scretõe senior psbr dz eẽ. Jõãt psbiteri sacer
dotes vocanẽ.q̃ sacrũ dãt sicut epi q̃ lz sint sa
cerdotes.tñ pontificatus apicẽ nõ habent.q̃
nec chrismate frontem signant.nec paraclituꝫ
spm dant.quod solis debetur episco pis vnde
et apud veteres idem epi et presbyteri fuerunt.
quia illud nomẽ ẽ dignitatis etatiꝫ ꝛ officij. Jñ
psbitercul⁹.li.ꝛ psbitell⁹.li.ꝛ presbitericulus.
dimi. Et hec presbytera.re ideſt vxor presby

eri. vl' sacerdotissa. Et h̄ p̄sbitat⁹.t⁹.tui. Et h̄ p̄sbiteriū.rij.i.offm̄. l'digtas. vl' ordo p̄sbiteri
Prescius.scia.sciū.i.psagus futura sciens.
Prescriptio.onis.fe.g.ē acq̄sitio dominij sup aliquā rez.aliq̄ certo spacio tpis possidēdo Ul' p̄scriptō est exceptō rei ex tempe congruens.ab autozitate legum vim capiēs.negligentibus. pnam infligens.et finem litibus imponens. Et req̄rūtur sex ad p̄scripcōem si valē xbet sex titul⁹ possessio bona fides.res p̄scribenda psōa p̄scribens.t psona ꝺ quā p̄scribit Int q̄ possessio t bona fides sūt maxime substātialia.vt no in.c.illō dr p̄scp Et ē q̄dā p̄scriptō lōgi tēpoꝛ sex ꝓtinuata possessio int̄p̄sentes xcē annoꝝ int̄ absētes viginti. Alia ē p̄scriptō longissimi tpis sex triginta. vel q̄draginta. vl' centū ānoꝝ
Presegmen.inis.dr illō qđ p̄scindit.t dr a p̄seco.cas: fm Hugt. Pap. ꝯo dr Presegmīa p
Preses.tis.ois ge.dr q̄c/ tes corpis incise. q̄d alicui q̄nq; sensuū subiectū est.t dr a pre t sensus.q̄si p̄ sensib⁹ positū.i.añ sensus. vl' p̄sto sensib⁹.sicut oculo. vl' alicui sensui. Et dr q̄nq; presens.prosp.t benign⁹.t ppici⁹. qz q̄ nobis propicia sūt q̄si presentia sunt Et aliq; presētia q̄si fauor ē vt voꝝ Jñ h̄ presentia tie.t hic presentialitas.tatis.fm Hug. Pap. ꝯo dicit.
Presens dictū qz p̄ sensibus.i.coram oculis.
Presens tpūs dr illō instās p̄cētū qđ diuidi nō pōt. qđ ē finis p̄teriti t principiū futuri Est igit̄ terminus vtriusq; cōis. Jtē p̄sens.i.p̄stās supstans t tūc veritat a presum prees.
Presentaneus.nea.neum.i.i p̄sentia existēs. vel sepe repsentās t dicitur a presentia.
Presepiū.pij.neu.ge.t hoc p̄sepe pis.locus p̄/ septus.in quo bestie rodunt.
Preses sidis.cō.ge.q̄ presidet in aliq̄ loco fm Hug. Et Pap. dicit Presides rectores sunt prouinciaꝝ dicti qz presunt.et cor.pe.
Presidiuꝫ dij.i.auxiliū vel xfensio proprie que datur a maiori Jtē presidiū dicitur refugium subsidium locus refugij munit⁹ ad quē q̄s profugit vt se xfendat ab hostibus.
Pressoriuꝫ.rij.i.torcular vbi vue calcantur et premuntur t potius illud lignum longuꝫ quo vue premuntur. Et idem dicitur prelum.
Prestās.stātis.i.multū p̄cellēs t pre aliꝭ valens Jñ h̄ p̄stātia.tie. Et h̄ t h̄ p̄stabil t h̄ le.i. multuꝫ t pre aliꝭ valens. Pap ꝯo dicit Prestās.i.añ stans.nobil' pseuerās precipuus Jñ prestātius signātius sublimius preclarius
Prestigiū.gij.q̄dā spēs magice artis.s.hūanoꝝ sensuū illusio.t dr a prestringēdo qz acīē oculoꝝ prestringit Secūm prestigiū in credibiles rex mutatōnes vident fieri vt terre cumulus videt castꝝ t lapill⁹ talentū.seges cohors militū galeatoꝝ.vel cōponitur prestiginꝝ a pre t stige.qz quedaꝝ stigialia facta pre.i.añ faciunt Hāc spēm artis magice dr inuenisse mercurius Jñ prestigiosus.sa.suꝫ.t h̄ hec p̄stigiat et h̄ le.fm Hug. Pap. vero dicit Prestigium dolus fraus mendaciuꝫ.fallatia. maleficiunt.
Prestites.stituꝫ. masc.ge. pluralis numeri. pe. cor. qui presto erant ad peticiones hominum.
Presūptio.onis.fm sex est argumētum ad credenduꝫ vnū factū.surgēs ex pbatione alterius vt ex coexistentia vel a consecutia personaruꝫ suspectaꝝ presumit coitus.c.lr̄is.eo.ti.vbi sol⁹ cū sola nudus cum nuda in eodē lecto ex p̄sūptione violenta probant copulari carnaliter. Sz fm Hoff. diffinitur sic ē alicui⁹ facti dubiū aliq̄tiēs plena.aliq̄notiēs semiplena inuestigatio seu probatio. Jtē presūptio ē quoddā mediuꝫ intellectuale veritat eliciende ex circūstantijs insurgens. Et sūt tres spēs presūptionis. Una ē temeraria q̄ cōsurgit a malis hoib⁹ et ex causis pl'ib⁹ alias puerilib⁹ t suspicionibus leuib⁹ Et hec repellit t reprobabil.ē.ij.q. i.pmo.vi.q.i.ones.xe sen. ex inq̄sitōi. Alia ē probabil' siue verisimil.q̄ ꝓsurgit ex multis cauſ et suspitōib⁹ t hec admittit ad pbacōē semiplenā vñ adiuuat ad pbacōez si sint alia coadmicla.c.a nob q̄ mat accu.pos.ꝯ.glo.ad mittit et ad purgatōꝝ indicēdā.c.si q̄s xe pur.ca.no. ij.q.iij.p̄sbyt. Tercia ē violēta q̄ ad pnūciādū vl' ꝺdēpnādū sufficiēs reputat vt.xxij.q. i.dixit dn̄s.ff.de his q̄ sui l'alie iur.sūt.l.filiusꝰ
Presul.lis.cō.ge.q̄ vl' q̄ p t.c.lr̄is.xe p̄sūptē solicitudine vel nūc p epo ponit. Presul.p/ rector fauens'.iudex.actor t cor.pe.gti.
Presūptuosus.sa.suꝫ.q̄ presūit vel p̄sūit aꝺ/ dat ipudēs Jñ presūptuositas tatis.et p̄sūptuus.ua.uū.i.presūptuosus Et hic t hec presūptibilis t h̄ le. Jñ hec p̄sūptibilitas.tatis.
Pretexta.te.quedā vestis nobiliū romanorū et dr a pretexo.xis.qz pretexebat ei qui ea vtebatur. Et hac veste vtebantur pueri nobiles. vsqz ad q̄ndecim annos sub disciplina.postea vtebant virili toga Jñ ptextat⁹.ta.tū.i.ptexta indut⁹ vel ornat⁹ Et h̄ pretexta.te.hec pretextata.te.sez comedia xe factis nobiliū.ſz a latinis condita q̄ nulli⁹ pcij erat Uñ Horatius Uel q̄ pretextas. vl' q̄ vocuere togatas ꝑz Hug Pap. dicit;q̄ dicebat pretexta;qz pretexebatur ei latior.q̄ purpura.
Preter.tris.mas.ge.i.prepositus' Sed pre/ positus in ecclesia. Preter in ciuitate. Et di/

cuntur ptores. qz psunt z torqueat vl qz perat tormētis. a p et torqo ques. Ul dicūtur a peū do. Uel ptores di cūr. qsi ppositores. Ul pto/res qsi ꝑceptatores ciuitatis z pncipes ita q ꝑ ceptor syncopet. z dicat hic ptor qsi ꝑceptor. qz ꝑcipiat. Idē et pfecti. qz ptoria ptate psint. Idē z qstores qsi qsitores. qz p oib⁹ erūt Jn hec ptura. re. digtas ptoz. Et ptoriꝰ. ria. riū. Et hoc ptoriū ry. locꝰ vbi ptor residet ad di/scutiendū. domus iudiciaria. Et pd. pe. gti.

Pretor ē q in vrbe romana iudicio senatꝰ ad dissipandū vel disceptādū dubios actꝰ z cās ordiabat. Et erat eiꝰ officiū ānuū l ānale qz so lo āno durabat. Et añqz a pplo romano ad pn cipē trāslata fuisset ptās vl añqz romana ptās sub imperatore veniret habuit ptātē plenā faci endi ius et statuta et edicta. cuiꝰ edicta iuris onerariꝫ noīe censenť. qz hmōi honore z auto/ritate pollebāt vt. C. d offi pto. l. i. Jnsti. d iuſ. gen. na. z ciui. § ptoꝝ. &z edicta. et no. in. l. cer tū. C. vñ legit q ptor viuꝰ potiꝰ dz seq ptorez mortuū q̄z ius ciuile.

Pretor fideicōmissariꝰ dicebatur ille q̄ de fidi cōmissis relict; cogscebat. z ius dicebat z red/debat. di. ius dabo. ff. de origi. iuris. l. necessa/

Pretor pegrinꝰ dicebať ille q̄ inter pe riñ. grios q̄ i ciitate affluebāt vl affluebāt ius redde

Pretor vrbanꝰ dicebať q̄ cū cōsules ad bat. bella finitima alias vicina vocarēť ius neces/sariū in ciuitate reddebat. ff. d orī. iuſ. l. ij. pal.

Pretoriū. ē locus in quo ius ex more reddiť. Etiā locꝰ i q̄ qs pfecturā exercet cū suis officia libꝰ. z cām tractare solet. Idē est domꝰ pſidi p uincie assignata. vt locꝰ reputatꝰ iudicib⁹ ad cognoscēdū z reputādū vl ad sniandū d cauſ

Pretoriū pignꝰ dz illd qd alicui dať a iudice

Pretoriolū. li. di. i. puñ ptoriū. vl pua domꝰ i

Prevaricator. torꝭ. i. trāsgrediens. /naui. z dr a puarico. cas Et dicūtur puaricatores le gis. i. trāsgressores legꝭ. qz p alios et plusq̄z delc ant in legē varicāt. i. claudicant vel ābulant.

Preuiꝰ. uia. uiū. i. ꝓcedēs ꝓcursor añpositus.

Prex. cis. he. pces hazꝫ in via pambulās. pcū. sed ntūs singularis nō ē in vsu. i. rogatō/nes supplicationes et cor. pre.

Priamꝰ. mi. pe. cor. ppriū nomē cuiusdā. z dz a priasce. qd ē emere vel redimere. qsi emptꝰ vl redēptus. Et a gtō pami addita. des. fit pami/des huiꝰ pamide filius vl nepos pami. Et a ntō priamides remota. d syllaba. fit hec pria/mis priamidis pe. cor. filia vel neptis priami.

Priapus. pi. fuit iuuenis q̄dā de lapsata ciui tate hellespōti. vñ depulsꝰ ē propter magnitu dinē virilꝭ mēbri. z habitus p deo ē a femis. et dr deus hortoꝝ ppē fecūditatē eoꝝ qz hortꝰ nūq̄z est sine fructibus: Et pdu. p. Ulñ. Qui i libro fastoꝝ. Ac rubet hortoꝝ deus et tutela. priapus. Jtē dr deus furū z deus auiū. Et ab illo dr priapus virile mēbrū. Ul fm Hug. dr a priasce. qd ē redimere. qz generis humani ia/ctură redimit Jñ papismꝰ mi. pudēdoꝝ l tētō

Priasci grece dr emē vl redimē latie. passio

Primariꝰ. ria. riū. i. pmꝰ et dr a primꝰ.

Primas. matis. cō. ge. dicit qui primꝰ habeť in pplo. Jnde primatus tus tui. cius digni/tas: vel magistratus. Jtē primas. dicit quan dam dignitatem in ecclesia. et tunc est ge. mas. Et vt dicit Pap. Primas matis inter reliq̄s maioris dignitatis et potestatis est et pducit pnul. genitiui.

Primeuus. ua. uū. pe. pdu. i. primus in euo. vel primi eui. i. senex vel pmus. vel antiquus.

Primicerius. rij. qui primū cereū portat ante epm. vel regem de dignitate z dicitur a pmus et cereus. Jñ hec primiceria. rie eius dignitas

Primitie. arū. pluralis nūer. sunt que pmo de frugibus ꝓcipiunť. vel que deo prio offerūtur hinc ē q sacerdos. primā missam cantans di/citur celebrare primicias. Jñ pmitus. tia. tiū. idest precipuꝰ. et inter alios primus vel maior Et declinatur in plurali numero tm fm vsuz Jnueniť etiam in singulari primitia. tie. i. pri ma pars frugū dño offerenda. Hec autē debeť precepto dñi. qui Exo. xxij. ꝓcepit. Decimas z primitias nō tardabis offerre dño. Et vt di/cunt. hoc preceptum ex toto fuit cerimoniale. Sed preceptū de decimis ptim fuit cerimo/niale et partim morale. Et vt dicit Hyeroni. Qui plurimū quadragesimā partem dabant sacerdotibus q̄ minimū sexagesimā. Inter qua/dragesimā et sexagesimā licebat offerre quod/cunq̄z voluissent. et hoc in aridis et liquidis. Jn fetibus animal primogenitū dabatur.

Primipylus. li. masc. ge. et hic primipylus. lij et hic primipylaris. in eodē sensu. vexillifer. q̄ portat primū pylū. i. primū vexillū ante regez. vel in bello. Jnde hic et hec primipylaris z hoc re. et hic primipylatus. tus. tui. dignitas vl of ficiū primipyli.

Primuirgius. gij. qui primā virgam fert an/te regem.

Primogenitus. ta. tū. i. primo natus. et post quem est alius vel alij sicut Esau dicitur pri/mogenitus Jsaac. Jtē primogenitus dr ante quem nullus. nec post quē alius. et sic christus Jhesus dr primogenitus beate virginis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Priogeita. dicūt ius priogeiture. vñ sup illō Gen. xxv: Paruipēdēs q priogeita vēdidisse dr i hist'ijs. Erāt ār priogeita dīgtes q̄s habuer priogeiti i ognatōib⁹ suis vsq; ad Aaron Nēbat ei priogenit⁹ vestē spālē. q̄ induebat. tm̄ in sacrificio offerēdo. et receptur⁹ finalē bn̄ dictōz a pre. Itē i solēnitatib⁹ z ꝯuiuijs bn̄dicebat miōrib⁹. z i his duplicē ciboz portōz recipiebat. Tradūt etiā q i diuisiōe hēditat' sp duplū recipet priogenit⁹. Nota et' q priogeita mos dr supbia q̄ fuit pma cā apostasie.

Primor orz. dr maior et digior i ppl'o. vl' p/m⁹ i ordie. fm Hug. Pap. vc dic. Primo res pe. p. sūt pmarij. pmi viri electi. Vñ Orati⁹. in fmo. Priores ppl'i arripiūt populūq; tri/
Primorcul⁹. la. lū. i. aliq̄ntulū pmor butū
Primul⁹. la. lū. di. ꝛ pm⁹. Et inuenit p pm⁹. z
Princeps. pis. cōis. ge. dr. q̄si corripit. mu. pm⁹ capiēs vl' q̄si pmū capiēs. et dr a pmū. et capio. Q̄ ār dr pnceps q̄i pmū caput etymo. est Si em̄ ꝯpositū eēt a caput faceret q̄dē grām in tis. sz qz a capie ꝯponit et facit in pis. z dsignat ordinē et dignitatē pnceps. Jn h̄ principium. fm Hug. Secōm Pap. Princeps dic⁹ est. qz pm⁹ capiat subam. locū vel dignitatez.

Principatus. tus tui. i. dñatio. Et vt dr Aristoteles in. v. ethicoz. Principat⁹ virū oñdit Et etiā sic dr q̄dā ordo angeloz q̄b⁹ dē⁹ maxime pncipat vel qz alijs p̄sunt. et subditos angelos ad explendū diuinū mysteriū disponūt Primus grece. lentiscus latine. arbor dr fm Pap. Vel fm Hug. Prim⁹ arbor ē scilicz ilex vt dicūt. Et est grecum.

Prior oris q̄q; ē cōparām a pdē prior pmus Itē por q̄q; nō hz vim cōparatiui. sed simpl'r dsignat ordinē. s. sine ꝯparatione. et tūc por p pdē dr ō duobus. pm⁹ de trib⁹ vel quattuor. vl' ō pluribus. Nā dictōne dissyllaba q̄q; solet queri. por quāta. De polysyllaba pma q̄nta. Vñ De ml'z ppie prim⁹ dices. aliusue. Hz prior ac alr dic ꝯcordare duobus. Itē por q̄z dsignat dignitatē in ecclesia et tūc ē tm̄ mas. ge. sicut h̄ por prioris. Jn hec priorissa. se. mulier talē habēs dignitatē. vl' vxor prioz. Et h̄ poratus tus. eius dignitas. vel districtus. Et nota q inuenit sepe prior p melior positū z tūc sine dubio habet vim ꝯparatiui. Et pm⁹ p optim⁹ et tūc suplatiui significatōz optinet seu ꝯparationē. Vñ Virgil⁹ Et pmos iuuenū tot miserit ordo primos. Primos posuit p optimos.

Prim⁹ etiā p maxim⁹ inuenit. Vñ .i. Timo prio. dr Christus venit in hūc mūdū pecca/
tores saluos facē q̄z prim⁹ ego sū. vbi dic glo. Prim⁹. i. maxim⁹. Peior em̄ oibus sum qz p secutor quo nō erat peior.

Prim⁹ g⁹ fuit nō ordie tpis. sz magnitudine

Priorculus. li. i. pnus prior. /iniquitatis. vel in psona vel in dignitate.

Priscillianiste q̄dā heretici a Priscilliano vocati. q̄ in hispania. in errore gnosticoz z manicheoz pmixtum doma cōposuit.

Priscus. ca. cū. i. antiqu⁹. vetust⁹. vl' lōgeuus.

Pristinus. na. nū. pe. coz. i. antiquus.

Priuat⁹. ta tū. i. expoliatus. orbatus vl' alienatus ab aliq̄b⁹ reb⁹ l' hōre. vl' dignitate. Et oli priuati dicebāt ab officijs publicis extranei. Est em̄ nomē magistratū habenti ꝯtrariū. Itē priuati ppie dicūt q̄ nō sunt ꝯstituti in aliq̄ dignitate. extiij. q. i. q̄ cōtra. Itē dicunt oēs ex empti a iure cōi. siue sit collegiū. siue aliqua spēcialis psona. vij. q. i. petisti. z dist. iij. pnilegia.

Priuata psona ē psona carēs functione pub/
Priuatū ius. ē illud qđ pncipal'r ad lica. singuloz vtilitatē ptinet. vt in pactis. et ꝯuē/tione singulariū psonarū.

Priuata delicta dicūtur que ciuiliter tractant. vt si mihi furatus sis tecē. z ego vt rehabeam ago. non vt coz paliter puniaris.

Priuignus. gni ē q̄ ex por viro genitus est dictus q̄si puigen⁹. i. ex prioi viro genit⁹ vl' q̄si puat⁹ igne. i. dilectione. qz paz diligit a nouerca. vel a vitrico Vñ vulgo añ nat⁹ dr. s. añ q̄z mr̄ ꝯtraheret cū altero viro. Jn hec puigna ne. q̄ ex vxore viri nata fuit anteq̄z eēt vxor sua Et est filia vxoris ab alio viro prioi genita.

Priuilegiū. gij. ē lex puata et singular' q̄ ad vnū ptinet vel ad paucos. Et priuilegiū dr prorogatiuū. vel honor singl'aris vl' ppria psumptio. Priuilegiū et' dr qđ iure debetur. et bn̄ficiū qđ a pncipib⁹ ꝯceditur Ull' pnilegiū ē pncipis bn̄ficiū ꝯtra ius cōe indultū. Nō ei ē p/uilegiū nisi aliq̄d indulgeat spāle. c. abbatē de ẏ. sig. z. c. in his de pnile. Et dr q̄si priuās legē vel ē lex puata. i. vni⁹ añ alios honor vl' dignitas aut imunitas q̄ sibi ꝯuenit eoz q̄ alijs i cūbunt vl' q̄ de iure cōi alleganť. Jn pnilegia/tus. ta. tū. Et pnilegiari⁹. ris rūm. i. progat⁹ vel q̄ vtiť pnilegio. Et nota q pnilegiū meref admittē q̄ ꝯcessa sibi abutiť prāte. Itē vt dr Hiero. Priuilegia paucoz nō faciūt legē cōez

Priuus. ua. uū. i. priuatus. vel propri⁹.

Proastiū. stij. locus ante ciuitatē. s. suburbiū. et dr a pro. i. ante z asty. qđ ē ciuitas. fz Hug. Pap vero dicit. Proastium. viridarium prope murum arborum.

Proaulium. lij. neu. ge. i. porticus.

Probatic⁹ ca cū. i. pcualis. t dr a pbaton qđ interpraf ouis. Hinc dicta est pbatica piscina. i. pcualis. qr cadauera hostiaꝝ ibi abluebāt. vñ Joan. v. Erat āt hierosolimis pbatica piscina. q̄ ꝯnoiabaf hebraice bethsayda. i. domꝰ pcudū latine. Et saꝭ pcordat cū greco. s. pbaton vel pbatica. Et nota q tres piscine erāt hierosolimis. Una piscina ibi erat q̄ dicebaf supior. Et h erat extra ciuitatē. de q̄ ysa. vii. Dicit dñs ad ysaiā. Egredere in occursuꝫ achā. tu t q̄ relict⁹ ē iasub filiꝰ tuꝰ ad extremum aqueductꝰ piscine supioris in via agri fullōis. Alia piscina erat inferior t h erat i ciuitate ad vsum ciuiū. Tercia āt erat iuxta tēplū q̄si ad radicē mōtis syon. De q̄ piscina sic mebaf aq̄ ad sacrificia abluēda Et fiebat h piscia et ꝯgregatōe aq̄ꝝ siloe. qđ erat fons ad radicē mōtis syō. In hac piscina nathinei hostias lauabāt siue oues sacrificādas. Itē pbatic⁹. i. q̄ pbat vel pbaf. t tūc dr a pbo bas

Probaton grece latine dr ouis

Probleuma matꝭ. n. g. qđ latine dr ppositio q̄stio est difficilis hns aliq̄d qđ disputatōne soluendū sit. t cor. pe. gti. Jn̄ pbleumatic⁹ cū. gnis t difficilis vel q̄ pbleuma ꝓponit. t videt ppleuma ꝯponi a p t lema. qđ ē vocago. qr ꝓponit vt vocet t recipiat. t pdu. ble

Probꝰ ba bū modestꝰ morigeratꝰ gtꝰ ꝯmodꝰ aptus bn⁹ Jn̄ pbitas tatꝭ. t cor. pro. vñ Espbus expirat pbitas es honestꝰ honestas Labiles fortis fortia morte iacēt.

Probuscida vel pmuscida rostꝝ elefantis qr illa pabulū ori admouet. t videt declinare h p bscis dis vel pmuscis dis

Probꝝ bri. n. i. crimē turpitudo ꝯuicīū de eus. Jn̄ pbsus sa sū. i. decorosus. Jn̄ h pbitas tatꝭ.

Procastriū trij. locus foris añ castra l'castꝝ. et dr a pro t castꝝ t vel castra

Procax cacꝭ ois. g. i. petax auidꝰ petitor iportunꝰ ad ptendū. qđ marie solēt facere pci t pertinet ad meretrices. Jn̄ peacitas tatꝭ. i. ipudēcia intrantia. Et pcul⁹ la lū i. aliq̄tulū pcax.

Proceleumatic⁹ ci. vide s. in celeuma.

Procella le. f. g. i. subita vis vētorꝫ cū pluuiis et dr a pcello lis eo q pcellat t pcutiat Et est pcella ꝑe terraꝝ t celi. Tēpestas fluctuū tm. Dicit tn q̄ꝫ pcella eleuatio fluctuū. sꝫ pper vētos. Jn̄ pcellosus sa sū. i. tēpestuosus Jn̄ pcellositas tatꝭ. i. tēpestuositas

Proceres vt Dab. stꝭ pncipes ciuitatꝭ. q̄si p cedes eo q q̄n oēs hōre pcedāt. Itē capita trabiū q̄ eminēt extra parietes pceres dicunt. eo q pmo pcedāt. Hinc facta trāslatōe ad pmores t ad quosdā nobiles pceres dicūt. qr cetere multitudi peminēt. Et declinaf h pceres⁹ pceris. sꝫ raro in singulari inuenit. nisi q̄ inuenalis dixit. Agnosco pcerē. tē. Et cor. pe. pceres. vñ Lucan⁹. v. Fata vacēt pceꝝ motus h cuncta sequunt

Procer⁹ ra rū. i. lōg⁹ altus formosus t dr a pcedo dis. Jn̄ h pceritas tatꝭ. i. lōgitudo altitudo. Et p. ce. vñ Daniel iiij. Et pceritas ei⁹ ꝯtingēs celū t Deut. ii. Ppl's magn⁹ t mltus t pcere lōgitudis. t Nūi. xiij. Ppl's quez aspexim⁹ pcere stature est

Processus sus sui. i. pser euēt⁹ vl' augmētū.

Processteria orꝫ. lr'aꝝ nūi loca ex ciuitatē. sicꝭ p castria loca extra castra. Vl' pcestria dicūt loca extra ciuitatē dēgdata p q̄ mur⁹ ascendit

Procinct⁹. i. apparat⁹ belli vel pugne.

Itē pcinct⁹ cta ctū. i. expedit⁹ armat⁹

Proclit⁹ ua uū. t h t h pclinis t h ne in eodem sensu. i. pcurꝰ i anteriorē ptē q̄si pceps. Et poit q̄ꝫ p intēt⁹ sedul⁹ pmpt⁹. q̄ꝫ p facilis. Jn̄ pclinitas tatꝭ

Procōsul dr q̄ vice ꝯsul' fūgit. vñ dt Jsidor⁹ ix. ethymo. Procōsules subiecti erāt ꝯsulib⁹ t dicti pcōsules eo q vice ꝯsulis fungerent

Procōsul dr inder ordinari⁹. t ē inder a polio ꝯstitut⁹. nō a pncipe nec ab alio. sꝫ añ imperatoriā dignitatē creat⁹. cui⁹ officiū erat in puincijs dirigi. sꝫ i regno tributarijs vt p eū puinciales sua negocia expedirēt. Hic ꝙ pluries nō potuit vti falsib⁹ q̄ꝫ scripies. Nēo em̄ septio ē creat⁹ pcōsul t nisi sel' pcōsolat⁹ funge baf insignijs t i puincia t ad eā ptinebat. t ad q̄scūq; mgrat' rspicēt. ff. d offi. pcō. l. pcōsules

Procōsulegat⁹ ē cui pcōsul puinciā ingress⁹ mandat inrisdictōem.

Procor⁹ ri. pe. cor. pprīū no⁹ cuiusdā viri. vñ i Auro. Phillipp⁹ Procor⁹ Stephā⁹ pclar⁹ hōre. t addit vnū l. i philipp⁹ vt pria pducat

Procul⁹ li. pe. cor. i. filiꝰ q̄ nascit pre eūte p cul a patria. Et h pcula le. i. filia ral'. Et pcula q̄dā vestꝭ pciosa q̄ re pcul afferebaf. vñ t dr p cula quasi pcul lata.

Proc⁹ ca cū dr a pcor carꝭ. Et h pc⁹ ci. i. pti tor. t ppe mulieꝫ vel none ꝯiugis t nuptiaꝝ Vel dr a pcādo qr frequēter solet pcari t prete rea dotis eā quā vult

Procurator oris ē q̄ aliena negocia mādato sibi a dño fcō gerēda gtuite suscipit vnū l' pla ff. de nego. gest. l. iij. §. negociū.

Prodigialis lis.ꝫ.t.ꝛ hoc le.i.monstruosus
Jñ ꝫ pdigialitas tatꝭ.i.mōstruositas. Et ꝫp
digiator toris.i.pdigioꝝ interpres.
Prodigiolū li.dimi.i.puū pdigiū
Prodigiū gū.i.mōstꝝ turpe.ꝛ advastādū pa
tatū.ꝛ dr a pdigo gs. Sepe tñ simplr p mō
stro accipit. Jñ pdigiosus sa sū.i.mōstꝝ ple
n⁹.vl fm q̄sdā Prodigiū appellatū ē q̄si por
to dictū.eo q̄ porro dicat.i.porro significet.et
aliq̄d futurꝝ esse ptēdat Vl pdigiū pt dici q̄
si pcul a digito.qz pfigurat aliq̄d remotū. et
futurꝝ.
Prodigua.i. hostia multū ꝛsumēs Jñ ꝫ pdi
guitas tatꝭ. Et pdigu⁹ gua guū.i.ꝛsumēs
Prodigalitas tatꝭ.f.t.i.vastitas
Prodig⁹ ga gū.i.diffusus vltra modū larg⁹
et effundēs fm Hugꝭ. Paꝑ. ꝛo dr Prodig⁹.i.
pfusus ꝛsūptor luxuriosus sūptuosus gluto
sus. vñ Prodig⁹ excedit mēsurā larg⁹ honori
Seruit fructificat pcus auarus eget
Prodig⁹ ē q̄ neq̄ tps neq̄ finē expensaꝝ adū
tit neq̄ modū.ff. de cur.furioſ.l.i.ſz bona sua
dilapidādo ꝛ dissipādo pfundit cui inđicit
bonoꝝ admistratio a iudice p legē pij.tabulaꝝ
vellal's a lege.vt qz in.l. Juli maiest. ꝛmisit.
vt.C.l. Jul. maiest.l.fi.
Proditor ē q̄ secreta sibi ꝛmissa revelat.de pe.
dis.vi. Sacerdos
Producti l.ꝛ.t.ꝛ ꝫ le.pe.co.dr a pduco cis.
Et op⁹ illud dr pductile qđ nō ē fusile.sed p
ductū tēsio mb⁹ malleoꝝ
Prophan⁹ a ū.i.execrat⁹ sacrileg⁹.ꝛ dr a p.ꝛ
phanū q̄si pcul a phano. Prophanū etiā dr
qđ nō ē sacꝝ. Vñ pphani dicūt oēs laici et
illīrati.q̄si pcul a phano pphetie. vñ sup illō
Eze.xlviij Prophana erūt ꝟb.ꝛc.layca q̄ pas
sim pplo hītare liceat.nō q̄ imūda sint
Profect⁹ t⁹ tui.i.it⁹ ꝛ dr a pficiscor cerꝭ. Itez
pfect⁹ dr pficuū ꝛ tūc dr a pficio cꝭ. vñ q̄dā
Pro puo pfectu ē q̄s sepe pfect⁹.
Professio onis.f.g.i.scia.sz nō q̄libet.imo il
la dr ꝑpe pfessio alicu⁹ in q̄ ille a se ꝛ ab alijs
credit excellere Vñ pfessor alicu⁹ artis dr q̄ p
certis se eā scire ꝛ alij ꝫ ipm pfitent. Vel p
fessio est studēdi alicu⁹ vite vel scie q̄dā singu
laꝛ electio. Jn nro tñ vsu dr pfessio alicu⁹ se
cte vel disciplīa quā pfitent.siue in ea excellat
siue nō fm q̄ ē xp̄iane pfessionis. vñ dr Cui⁹
pfessionis es tu xp̄iane an tulliane. Et ego fe
ci pfessionē vel pfessus sum in ordine fratrū
minoꝝ.
Profest⁹ sta.stū.i.dies oio fest⁹. ꝛ dr pfest⁹ q̄
si p;ius fest⁹. Profest⁹ etiā dies dr vigilia fe
storꝝ dieꝝ.q̄si ꝑ festū añ festū. Et q̄libet dies
nō festiu⁹ dr.i.pfest⁹ q̄si lōge a festo vel p
cul. ꝓinc Macrobi⁹ de saturnalib⁹ dies oēs
aut festos aut pfestos aut incīsos vocauit
Proficuū cui.n.g.i.pfectus
Profligat⁹ ta tū fm Paꝑ.i.pject⁹ veni⁹ pū
sus afflict⁹ sceleratꝰ.interfect⁹.ꝛ p.fu.
Prophonesis ē cū aliqs exclamādo vēl leti
cā vel indignatōem exp̄mit.vt O deus in q̄
tis animꝰ ꝟsatur amātis.ꝛ dr a pros qđ ē ad
et phonos sonꝰ q̄si se hñs ad sonū.i. exclama
tōem.qz ꝫ color dr exclamatio.
Profug⁹ ga gū.pe.cor.i. pcul fugiēs fugitiu⁹
expulsus Profug⁹ ppie dr q̄ pcul a sedibus
suis vagat. q̄si porro fugat⁹.
Profūd⁹ da dū.i.pdig⁹ larg⁹ dissipator q̄ ni
mis pfundit.ꝛ dr a pfundo dis. Jñ pfundi
tas tatꝭ.i.pdigalitas Itē pfund⁹ da dū dr q̄
si pcul a fundo hns supficiē.vel q̄si pcul ha
bēs fundū.ꝛ dr a p ꝛ fund⁹. Jñ hoc pfundū.
dr mare altū.ꝛ pfunditas alicu⁹ rei fm Hu
gꝭ. Paꝑ.dr Profundū vorago altū imensuꝝ
magnū. Profusus sa sū.pe.p.qđ in vi nois
accipit in actiua significatōe. vñ Salustius
Aliena appetēs sui pfusus ardēs in cupidita
tib⁹. Profusus sui.i pfundēs sua.i.dissipans
vel dispgens Paꝑ.dicit. Profusus.i.largus
dissipator.
Progenies nei.f.g.i.ppago posterītas stirps
Et dr a pgigno nis Et nota q̄ filij ꝛ nepotes
nō dicūt pgenies.qz nō sūt pcul geniti.ſz p
nepotes ꝛ exinde sunt pgenies q̄si pcul geniti
et inde pgenies incipit a pnepotib⁹. Sz po
steritas a nepote.q̄si postera etas Et sic infer⁹
lōge editi pgenies dicūt.ita supius paut ab
aui attaui tritaui pgenitores vocant q̄si pro
cul generātes.
Progama fm quosdā dr pcedēs scriptura q̄
per plures puincias siue loca destinatur. Sz
fm Azo.in summa.C.eo.ti.est scriptura pub
lice ppōsita.vt ibi dr in.§. mutatōes. Prohe
mium est fmo generalis pambulans in pn̄cia
pijs libroꝝ ostendēs in generali q̄ postea pti
neant in sp̄ciali.interdūq̄ alia plura ꝛplec
tens.vt no. Jo an.in exordio cle.sup ꝟb.qm.
Et dr a pro vel pthos qđ est p̄mum.ꝛ hemi.
qđ est fmo vel modulatio q̄si p̄m fmo.vl p̄
ma modulatō.scz plogus
Proheres dr q̄ loco heredis fungitur aut in
stitutus aut substitut⁹ ꝛ producit he.
Prohibēsis ꝟbum perfectiuū.i.phibeas.nec đ
eo inuenit amplius. Vñ Plautus. Vñ que
so vt phibēsis.

Prelatibꝫ lis. ꝑ. t. ꝛ ꝫ le. qđ̄ ẽ aptū̄ ꝓferri

Prolepsis ẽ ꝓsūptio rez explicāda ꝫ ordīe secutaꝫ. vt Aq̄le volauerūt ꝫ ab oriẽte. illa ab occidẽte. ꝛ dr a ꝑ. qđ̄ ẽ ꝑ. ꝛ lepsis qđ̄ ẽ sūptio q̄si ꝓsumptio

Proles lis. f. g. i. ꝓgenies ꝓpago nati. l. ꝓles i. filius vel filia

Proletarꝰ rij. m. g. q̄ ad ꝓlē tm̄ gignēdā vacabāt. Erāt em̄ q̄dā apud romanos q̄ i vrbe sp morabāt cā generādoꝫ filioꝫ. ꝛ nō cogebātur ire in arma. ꝛ hij ꝓletarij dicebāt.

Prolios herba q̄ florẽ velut eādorẽ hꝫ ꝛ capillos facit

Prolixus ra rū. i. ꝓductꝰ lōgus extēsus ꝑplicatꝰ. qđ̄ no⁹ tractū est a lōgis liteꝫ passiꝫ. Jñ hec ꝑlixitas tatis.

Prologꝰ gi. i. ꝑfatio ꝓlocutio. ꝛ dr a ꝓtos qđ̄ ẽ ꝑ⁹ ꝛ logos qđ̄ ẽ ꝓmo q̄i ꝓtos logꝰ. i. pꝰ ꝓmo

Proludiū dij. ẽ imago ꝛi ludi. i. exercitū ꝑtīa

Proluuies ei. f. g. ꝛ ꝫ pluuiū uij. i. aq̄ꝫ inundatō. l. ꝛstructō ex aq̄ꝫ inūdatōe. l. sordes vel purgatō. l. ꝛcursus q̄ i cuiuslibet rei larga ꝛ indiscreta effusiōe l. ꝛuastatōe inuenit

Promethe⁹ Atlātis ff. a pagais ꝛ luto finxisse hoies dr. ꝓpt mirā ingenij excellētiā. celūq̄ ascēdisse ignē furatū hoib⁹ ꝛdisse. vñ dij ira ti ipz i caucaso mōte ferrea cathena ad sarū ligauerūt cuiusq̄ cordi aq̄lā apposuerūt. hoib⁹ ꝓ febres ꝛ mortes ꝛderūt

Promiscuū vulgꝰ dr ex vtroq̄ sexu pmixtū ꝛ reliak pmiscuꝰ cuiacuū. ꝛ dr a pmisceo es. Jtē pmiscuū genꝰ i noīe qđ̄ grece epichenū. i. sup cōe dr ẽ. qđ̄ sub vna voce ꝛ vno articulo ꝑhēdit aialia vtriusq̄ sexus.

Promontoriū rij. dr mōs q̄ procul apparet ꝓ sui eminētia

Promptuariū rij. n. g. i. cellariū. ꝛ dr a pmo. mis. q̄ ide nccāria victui pmūk. i. ꝓferūk. vñ Propha. Prōptuaria eoꝫ plena. Et ẽ pmptuariū lōgi tp⁹. sz cellariū paucoꝫ dieꝫ

Prōptꝰ ta tū. patꝰ ꝛ expeditꝰ ad aliq̄d agēdū vel dōm. ꝛ dr a pmo mis. Jñ pmptulꝰ la lū. i. aliq̄tulū pmptꝰ. Et ꝓpoik ppr̄ōptꝰ. i. valde pmptꝰ. Jtē pmptꝰ us ui. i. apitō. Et p ꝑpōez iprōptu. i. in apto. sz potiꝰ i ꝓpō adiūgik pmptu pappōem.

Promulcꝰ ci. m. g. dr funis cū q̄ nauis ducit vl scapha q̄ maiorẽ nauē ducit ꝛ regit

Promurale lis. n. g. i. murus añ muꝫ. dictū ꝛ eo q̄ ꝓ munitōe muri sit

Promuriū rij. i. añ spaciū circa muꝫ

Promꝰ mi. m. ge. i. cellariū. Et ponit q̄nq̄ꝫ ꝓ custode ipsius pmi.

Promuscida. vide. s. in ꝓboscida

Pronefas scelus ō fas. ō iusticiā. ꝛ stꝫ due ꝑtes. ꝑ. interiectio. nefas noꝰ. Nō em̄ ꝑt ibi esse ꝑa ꝓpō. q̄r iteriectio nō ꝑt ꝓponi.

Pronepos ẽ filiꝰ nepotis. sicut pneptis est filia neptis

Pronoctes. dr a ptos qđ̄ ẽ pm. ꝛ noys qđ̄ est mēs q̄si pronce. i. ꝓma noe. l. dina mēs

Pronosticū ci. n. g. i. signū futuri. ꝛ dr a ꝓnosco scis. ꝛ pnostice ca cū. q̄ ꝑcognoscit. vl añ ꝑt ꝑm Hugt. Pap. dr. Pronostica ꝓuisio egritu dinū dcā a pnoscēdo. Dz em̄ medicū ꝑterita ꝑsentia ꝛ futura ꝓuidere.

Pronosticon. liber est. ꝛ ꝑt scribi sine. g. vl ꝑt addi. g. ꝑ ꝓthesim. vt ꝓnosticon l. ꝓgnosticō.

Pronuba tr. dicta est Juno. q̄r nubentibꝰ ꝑsit q̄si ꝓnuba. Et generaliꝛ ꝓnuba dr. q̄ astat nubenti. ꝛ q̄ nubentē viro ꝓiungit. Ipsa est et paranympha. Inuenit etiā hic ꝓnubus sicut hic paranymphus. vñ Judicū. xiij dr. q̄ vxor Samsonis accepit maritū vnū ex amicis eius ꝛ ꝓnubis. i. panymphis sibi astantibus Et cor. nu. vñ q̄dam. Pronuba curtak cui ꝓnubus associatur. Et Ouid. in scđa epi. Pronuba. cte siphone thalamꝰ vlulauit in illis.

Promurus ri. i. spaciū uxta muꝫ

Pronꝰ na nū. i. in anteriorẽ ꝑtē flexus inclinatus curuꝰ subiectꝰ humilis. ꝛ dr a ꝓr no nas tracta metaphora a natante. q̄r caput in anteriorẽ ꝑtem inclinat. ꝛ posteriora eleuat. Pronus etiā dr obsequens ꝛ ꝓmptus Jñ. ꝓnitas tatis. i. ꝓmptitudo.

Propageneus nea neū. i. ad ꝓpaginē ꝑtinēs. vel ex ꝓpagine existens

Propago ginis. f. g. i. linea origo extensio flagellum vitis extensum: sub terra. ꝛ cor ꝓ. gti.

Propassio onis. f. g. dr a ꝓ ꝛ passio. Et dr ꝓpassio. qñ caro titullat vlo vulnere Sed passio. qñ ille malus affectus erumpit postea in effectum. vñ dr Hyeronimꝰ in glo. Matthꝫ. q̄nto sup illud Qui viderit mulierē ad cupiscendū eam. cē. Propassio est subitus motus animi sine ꝛliberatōne boni vel mali operis. Passio vero est affectio ꝛliberati animi si sit locus ꝑficiendi. Item nota. q̄ passio ꝓpor tat immutatōem patientis Non añ dr aliq̄d immutari simpl'r loquendo. qñ id quod ẽ ꝑncipale in ipso immutatū ꝑmanet. ꝛ ideo simpl'r loquendo qñ ratio non mutatur a sua eq̄tate vel eq̄litate. non dr passio. sed ꝓpassio q̄si ꝓmo vel incepta passio. vl ꝓpassio q̄si ꝑfecta passio Sz passio dr ꝓsūmata passio ꝓ ꝓsensū

Propatul⁹ a ū.i.valde patul⁹.in palā duct⁹.
Propatru⁹ trui.frater patui /cozā sactus.
Propēsus sa sū.i.extensus dilatat⁹. Jñ ppn sius aduer.q̄si extensius
Pro pr⁹ ra rū.i.festin⁹ z cit⁹.z dr̄ a ppe.
Propes dis.m.g.est funis q̄ pes veli alligat. q̄si ppe pedes.z coz.pe.gti
Prophet a te.q̄si pfator.a pdicēdo futura. dr̄ a pfor farī.qđ est pcul ab intetōe farī.s.aliud ꝙ̄ pferre aliud corde. Uel dr̄ a pcul z phos nos qđ ē son⁹.q̄si lōge puisa pnūcias Jñ hec pphetissa se. vates scia l'ipa scia pphetās Et pphetic⁹ ca cū. Et h̄ z hec pphetal' z h̄ le Et vt dr̄ Jsido. ethymo. vij.q̄s gētiles vates appellāt.hos nr̄i pphas vocāt.q̄si pfatores.qz pcul fant z futura pdicāt.q z i veteri testamē to vidētes appellabāt.qz videbāt ea. q̄ ceteri nō videbāt.z pspiciebāt q̄ in misterio absco/dita erant.
Prophetia tie ē pscia futuroz Jrē pphetia ē rez latētiū pteritoz l'pūtiū l'futuroz ex diui na ispiratōe maifestatō. Cui⁹ septē st̄ genera
Primū gen⁹ pphetie dr̄ extasis. qđ ē mētis excessus.sic̄ vidit Petr⁹ vas de celo sūmissuz in stupore mēt̄ cū varijs aialib⁹. Act̄.x. Se cūdū ē visio.sic̄ ysa.vi. Uidi dñm sedētē su/p soliū excelsū. Tercū gen⁹ ē somniū.sic̄ Ja/cob sbnixā in celo scalā dormiēs vidit. Gen. xxviij. Quartū ē p nubē.sic̄ ad Moysē z ad Job p⁹ plagā loq̄t dr̄s. De moyse habet.Exo. xix. Ueniā ad te i caligie nub⁹ vt audiat me po pul⁹ loq̄nt̄ē ad te. Quintū gen⁹ ē vor de celo. si cut ad Abrahā sonuit dr̄. Gñ.xxij. Ne extēdas manū tuā sr̄ puer.z ad Saulū Act̄.ix Saul le saule q̄d me pseq̄ris. Sextū gen⁹ ē accepta pabola. sic̄ apud Salomonē i pūbys.z apd Balaā.cum euocaret a Balach. Nū.xxiij. Septimū gen⁹ est repletō spūsseti. sicut pne apud'ocs pphetas
Propciatoziū rij.loc⁹ ppciādi.z dr̄ a ppi/cior arī.q̄si ppciatōis oraculū. Et sic̄ dr̄ in hystoriys sup Exo. Propciatoziū erat tabl'a aurea eiusdē lōgitudis z latitudis.c⁹ z archa vt archā tegē sufficeret. De spissitudie ꝙo ei⁹ nō legit. Hoc dicebat oraculū.qz dñs de illo rūsa dabat. Rūsū āt dr̄ oraculū dinū qz ora tib⁹ dat. Dicebat em̄ ppciatoziū.qz exide lo q̄ns dñs ppciabat pp̄lo.l'qz die ppciatōis dicebāt gl'iam dm̄ sp ibi rescēdere. Ex vtraq; ꝙo pte oracli.s.i duob⁹ angul'āteriozib⁹ posi ti st̄ duo cherubi aurei.z pductiles nō.s.fusi/les.sz tūsionib⁹ malleoz pducti. In glo.aūt ad Heb.ix.dr̄ q dicebat ppciatoziū siue ora culū.qz ibi appebat āgel⁹ dm̄ loq̄ns Moysi q̄n dns ppciatur⁹ erat pp̄lo
Propiti⁹tia tiū.i.bon⁹ benign⁹ misericors mi tis.pspr placat⁹.z dr̄ a ppe
Propiciatō onis.i.placatio mia.z dr̄ a ppici or arī. Et ppciatoziū a ū. Et ppciari a ū
Propina ne.f.g.loc⁹ iuxta balnea publica vbi p⁹ lauach̄z a fame z siti reficiūt hoies. Et dr̄ sic q̄si ppellēs famē.eo qđ h̄ locus famē pellat Et dicūt greci popina.z ide corrupte nos di/cim⁹ ppina p tali loco simplici Tū ppia mō dr̄ taberna q̄libet eo qđ famē pellat Jñ h̄ ppinu la le.di. Et ppino nas.i.vinū miscē potū ad/ministrare. Jñ ppinator torī.q potū administrat vñ Qui. Jñ ppinator nimiū q̄ vina ppinat
Propinatoziū rij.dom⁹ l'loc⁹ vñ ppinat.vel vbi ppinatur
Propinq̄ne⁹ nea neū.ppinqu⁹ z ꝯiūctus
Propinqu⁹ q̄ quū.i.ꝯiunct⁹ l'fin locū vl'f̄m sanguinē. Jñ ppinq̄tas tatī
Propinula le.di.pua ppina
Propi⁹ pia piū.i.ppinqu⁹ z ꝯiunct⁹.
Propola le.f.g.dom⁹ vbi vēdunt vnguenta. Ponit etiā p q̄libet domo vbi aliq̄d vēdit
Propōrides dr̄ illud mare p qđ trāsyt Jo.in spē bouis.l'p qđ Jupit⁹ i spē thauri vtulit eu/ropā. Idē z alio noie dr̄ bosphor⁹. Inuenit etiā p noie cuusdā stelle
Proportō onis.f.g.i. sil'itudo h̄itudo ꝙatō Jñ h̄ z h̄ pportional' z h̄ le. Jñ pportional'. adū.z h̄ pportionalitas tatī. Et dr̄ a ppor/tōe.qz pportō ē h̄itudo vni⁹ ad aliud. Sz portionalitas plurū h̄itudinū iter se ꝙatio f̄m Hugī. Et nota q⁹ loc⁹ a pportōe f̄m logicū dr̄ a loco a sil'i. qz i loco a sili accipit ꝙatio. sz sil'itudinē iherētiū vt sic̄ risibile iest hoi ita et hinnibile iest eq̄. Jñ loco āt a pportōe ñ attē dit sic sil'itudo iherētiū. sz ꝙatō h̄itudis vt sic se h̄z nauta ad nauē.sic se h̄z mgr̄ ad scolas
Propus pa pū.i.puatū suū.qđ alij nō ptinz dem̄ sic.q̄si porro puatū.i.sepatū a cōitate. vt dr̄ a ppe.qz qđ pprīū ē ppe ē. Et ꝙpat⁹ sup pletōz magī.pōus magī.pp⁹.pprissim⁹. Jñ pōe magī.pōe sime.adū. Et h̄ pōetas tatī Jn uenit tñ pōor. Ulñ ad Rho.xij. Fm vnā lit/terā. Nūc pōor ē nr̄a sal⁹ q̄z cū credidim⁹. Et nota q⁹ pprīū f̄m dyalecticū dr̄ q̄drupl'r Uno mō qđ iest alicui spēi z nō oi. vt ee grāmaticū ꝯuenit tm̄ hoi z nō oi. Secūo⁹ dr̄ ppium qđ inest omni z nō soli. vt esse bipedē ꝯuenit om ni homini. z non soli. Tercio mō dr̄ ppium quod inest omni z soli sz non semp. vt cane/scere inest oi homi z soli.sz nō sp.qz nō nisi in

senectute. Quarto mō dr ꝓpriuz qđ appellaf ꝓpe ꝓpriū. z ꝓpriū p se dictū. qđ ineſt oīi z ſoli z ſp. vt riſibile ineſt oīi hoi z ſoli z ſp. nō tñ hō dr riſibil' q actu rideat. ſz apt⁹ nat⁹ ē ad ridēdū Et hoc q̄rto mō dr ꝓpriū qđ appellaf vnū de q̄nq; p̄dicabilibus Et diffinitur ſic ab Ariſt. Propriū ē qđ ſoli ineſt. z ꝙuerſim p̄dicaf de re. i. ſpē. z nō indicat q̄d ē eē rei. vt riſibile ē ꝓpriū hois. qz ꝙuerſim p̄dicaf de ipō. nā oīs hō ē riſibil. z ome riſibile ē hō.

Propudiū. dij. p̄ſcurrilis locus

Propudioſus. ſa. ſū. i. ignominioſ⁹. iniurioſus turpis impudibūdus inuerecūds impudēs. inuerecūs infrontuoſus.

Propugnaculū. li. dr a ꝓpugno. as. Et dicūf ꝓpugnacula pinne muroꝝ ſiue ſūmeptes. q̄a er his pugnaf

Proza. re. f. g. ē anterior ps nauis

Proꝛeta. te. m. g. q̄ in proza. i. p̄ncipio nauis moraf. vt maior q̄ hortaf ſocios. l' gubernator Nā in Jona vbi Hieronym⁹ gubernatorē ſeptuaginta pretā interptati ſunt.

Proſus. a. ū. i. lōg⁹ z pduct⁹ z plix⁹. z dr a p/

Proſa. ſe. oro pducta z a lege metri ſolu/ ſonta. z dr a pſon q̄i a pluritate ſyllaꝝ. qz nō coarcaf nūo certū l' syllabaꝝ. ſz in lōgū p volūtate pducif. Vl' pſa dr q̄i p fuſa. l' q̄i prua. qz prut ſpacōſe z excurrit nullo termio ſibi p̄fixo l' p̄finito. Jn pſula. le. di. i. pua pſa. z pſaic⁹. a. ū.

Proſapia. pie. z h̄ pſapies. piei. i. pgenies. ge/neratio. z dr a pſipo. pas. qz pcul ſipaf z ſpargif vſq; in poſteros

Proſcenīū. nij. i. loc⁹ añ ſcenā vbi ludebāt vl' ſacrificabāt ſm Hugl. Pap. ꝙo dr. Proſcenia pulpita ſt; añ ſcenā vbi ludicra exercebantur. theatrales ludi.

Proſcꝛptio ē adūſus abſentē iudicial' pnūcia/tio vt in poſterū pcul agat. i. maneat ab impio Et hūs ꝺ quē fit pnūciatio tal'. z cui⁹ bona pa/lā z apte ſcribūf dr proſcꝛptus

Proſectū. cti. i. extū. z dr a pſeco. cas.

Proſelit⁹. ti. ē aduena z circūciſus q̄ miſcebaf poplo rōi. z ē grecū. Q; aūt dr pſelitus q̄ſi p/cul a ſolo ſit⁹. etymo. ē. Cōiter āt dicūf pſeliti de gēt⁹ ad ritū iudeoꝝ ꝙuerſi. z cor. pt.

Proſeneta. te. ē panymph⁹. i. media pſona per quā aliq̄s ꝺctus celebrādus aut inerūdus procuraf. z tal' pcurator in ſpōſalib⁹ dr panym/ph⁹. q̄ explorat volūtatē hoīm. q̄ z cū q̄b⁹ ve/lint ꝺbere. z q̄ ſit facultas ꝺtrahendī l' ꝺtrahē volētiū. cui⁹ remuneratio vl' merces dr proſe/neticū. z ꝙſiſtit officiū ei⁹ circa amicitias com/plendas. z circa aſſeſſores ꝙquerēdos ordinarijs iudicibus. vide. ca. i. de h̄ in glo. ij. de teſti.

Proſequtū. quij. i. fuicū. z dr a pſeq̄r li. vi.

Proſerpina. ne. filia cereſ. ſ. luna. vl' ipa ceres vl' terra. z dr a pſerpo. pis. qz circa nos ſerpit. Et ē luna vicinior nobis z inferior oīib⁹ planetis. Vñ q̄dā. Jnferior reliq̄s ē luna plane/ta planetis. Vl' pſerpina filia cereris dr semē vl' ſeges. eo q⁹ pcul ſerpat a terra creſcēdo. z cor. pt. Vñ Virgil'. eneī. vi. Hec ſibi pulcra ſuū ferri proſerpina munus

Proſeuca. ce. dr dom⁹ pauꝝ z mēdicoꝝ in q̄ elemoſynas pretūt. z dr a pſeucō grece qđ latie dr orare z ꝛepcari. Jtē pſeuca dr oro l' ꝛepcacō Jñ pſentic⁹. a. ū. i. ꝛepcatori⁹. Jñ pſeutice. i. hūiliatiue. z ꝛepcatorie. z ꝛepcatiue.

Proſici⁹. cia. ciū. z pſiciu⁹. ciua. ciuū. q̄ cāqđ ſu pfluitaſ abſcindif de q̄libet materia. qđ aliter dr ſucciſiu⁹. ua. uū. z ſuccidane⁹. a. ū. z inſciſi/uus. ua. uū. Et pōt dici ſubſtātiue h̄ pſicium. cij. vl' pſiciuū. ui. vl' ſucciſiuū. vl' inciſiuū. qđ ita ſupfluū abſcindif de aliq̄ materia.

Proſicū. ci. dr ꝑma ps extoꝝ. z dr a pſeco. as vl' poti⁹ proſicū dr a pros qđ ē ad. z icos qđ ē ſignū vl' imago. Jñ proſicū q̄ſi adimaginacō vl' ſignū.

Proſimetric⁹. ca. cū. i. ꝙſtās ex pſa z metro

Proſintū. ti. dr funis q̄ nauis alligaf in litoē ad palū. z dr a proſon qđ ē lōgū. eo q⁹ lōg⁹ ſit.

Proſocer. dr mariti au⁹. pſocr⁹ ē vxoris auia.

Proſodia. die. f. g. i. accētus. z dr a pros. qđ ē ad. z oda cāt⁹.

Proſon grece. latine dr lōgū plixū pductū. l' rectū. z acutū in fine.

Proſopon grece. pſona dr latie. q̄i ad faciē Et nota q⁹ h̄ nomē pſona ſigt ſubaz pticulare q̄ ſonat in dignitatē. Et ſil'r pſopa l' pſopon apd grecos. Et lō pſona nō ē niſi in natura intellectuali. Et ſm Boetiū ſumptū eſt nomē pſone a pſonādo. eo q⁹ in tragedijs z comedijs recitatores ſibi ponebāt quādā laruā ad repſentandū illud cui⁹ geſta narrabāt decantādo. Et iñ ē etiā q⁹ tractū ē in vſū vt q̄libet indiuiduum hois de q̄ pt tal' narracō fiēi pſona dicaf. Et ex hoc etiā dr pſopon in greco. a. p qđ eſt in. z ſopos. qđ ē facies. qz h̄moi laruas añ faciē pone

Proſopopeia fit q̄n res fingif loq̄ q̄ lo/bāt qui nō pōt. vl' q̄n ſermo dirigif ad rem que nō pcipit. z dr a proſopon qđ ē pſona. z peo qđ eſt fingo. q̄ſi fictio pſone loq̄ntis vl' fingentis loqui vl' pcipiētis. vt Terra loq̄tur fontib⁹ z maribus. Vl' ego terra calcor ab hoib⁹. vl' Audite celi que loquor.

Proſper. ra. rū. dr fauſtus. fecūdus. felix. Jn de

prosperitas.tatis.i.successus vl' felicitas.
Prostibulū.li.n.g.i.lupanar.domus meretricū.t dr̄ a psto.stas.ibi em̄ meretrices pstāt.i. p p̄cio stāt.t meretricātur. Vl' dr̄ pstibulus a psternēdo.eo q' post ludos pactos ibi meretrices psternāt. Vl' dr̄ a prostituo.is.qđ ē p precio statuere.proponē.qz meretrices pro p̄cio se statuūt.
Prostibula.le.pe.coz.i.meretrix.t dr̄ a prostituo.is. Vñ Hieron'. Inter ēginē t pstibulā
Protector oris.ē q' stat amat' cū p̄ncipe. Vñ Oliu'' t Bellisan' erāt domestici ptectores Justiniani fm Accur.
Proteruus.a.ū.i.crudel'. terribilis.t dr̄ a pro vl' pros.t toruus. Jñ pterue adū.t pterua.uie.i.crudelitas.vl' terribilitas. Et hec pterunitas.tis. Vñ in Grec'. dr̄ Improbus ē aliqs ybis factisq; pterunus.
Protheseospalange.qđā figura ē.t fit qñ vna ppositio ponit' p alia.vt Accepit euz in vlnas suas.i.inter vlnas suas. Rogitās sup pamo. id est te pamo.t dr̄ a protheseos.qđ ē ppositō et palāge qđ ē trāsmutacō. qi ppois trāsmuta
Prothesis.qđā figura.t ē appositō q̄/)tio. dā ad p̄ncipiū dictiōis lr̄e l' syllabe. vt gnato p nato.t tetulit p tulit. sic em̄ dicebāt antq̄.t dr̄ a protos t thesis.
Protocū.cij.i.renodocū.t dr̄ a ptos qđ est
Protocollū.li.ē abbreuiata scp̄tura.)pmū te aliq; p̄cta anteq̄ charta fiat.t dr̄ a ptos qđ ē pmū.t collū.qz in collis chartarū pmo loco fiebat tl'is scp̄tura.t postea hēbat pro exēplari. Eadē t sceda dr̄.
Protologia.i.subtil' locucō.qñ res singl'e minutatim pferūtur fm Pap̄.
Protomartyr.tyris.i.pm' martyr.sic Habel in veteri testamēto. t Stephan' in nouo.t dr̄ a protos qđ ē pm'.t martyr.
Protoplast'.sti.i.pm' formatus.vt Adam.t dr̄ a protos.qđ ē pm'.t plast'.vñ in hymno De parētis ptoplasti fraude factor tc.
Protos.i.pm'.t accētuat' in fine.
Pro tribunali.i.in tribunali.protheseospalāge.i.ppositō p ppositōe. Vl' p tribunali.i.ad tribunal. Vl' p tribunali.i. p iudicō dādo in tribunali.i.in sede iudiciaria.
Prot'.ta.tū.i.pm'.t dr̄ a protos.
Prouect'.ta.tū.i.pcul vl' añ vect'.pmotus sublimat' auct' cumulat'. Vñ puecta etas dr̄ annis aucta.i.cumulata.
Prouentus.tus.tui.i.abūdantia.t dr̄ a puenio.nis. Jtē puentus.casus.bonus euentus. sors fructus.psperitas.fm Pap̄.

Prouerbiū.bij.n.g.i.sil'itudo.parabola.vbi aliud dr̄.t aliō intelligit' qsi post ybū positū.vel qsi ybū p alio. Jnd hoc puerbiolū.li.dimi.i. puū puerbiū Et hz t hec puerbial'.t hz le. Pap yo dr̄. Proūbia st̄ aliō hūtia in medulla.aliō in supficie pollicētia.
Prouerbioz libz edidit Salomon. Vñ dic̄ Jsido.etymo.vi. Salomon fil' Dauid regis isr̄l'.iuxta nūez vocabuloz suoz tria volumia edidit. Hoz pm' masloth hebrei. greci parabolas.latini puerbia vocant.eo q' in ipo sub cōpata sil'itudie figuras ybz t imagines frutis oñderit. Jpaz āt frutē ad intelligēdā legētibus reseruauit.
Prouidētia.tie.f.g.fm Boetiū in.iij.de pso/latōe.ē ipa diuia rō in sūmo oīm p̄ncipe psti/tuta.q̄ cūcta dispoit hz qđ tu iustissimū t equissimū putas oia sciēti puidētie diuersum videt' q̄cq̄d citra spem videas geri. Reb' q̄dez rect' ordo est. Opinioni yo tue puersa confusio. Et in.v.li.idē dr̄. Quis postulat vt necessaria fiant q̄ a diuino lumie illustrātur.cū nec homines necessaria faciāt ee q̄ videātur. diuina prenotio naturā rez ppetatēq; non mutat.manet intemerata mortalib' arbitrij libertas. Jtē prouidētia et' sumit' p q̄dā cura t sollicitudine rū tpaliū in futuz.
Prouincia.tie.dr̄ a p vl' pcul t vict'.q̄si procul posita t deuicta. Cū em̄ rhomani olim vicēdo totū orbē in ius suū redigerēt. pcul posītas regiōes puincias appellauerūt. Prouincia etiā dr̄ regio subiugata t tributaria facta. Jde hz t hec puinciał'.t hoc le.i.tributari'. Prouincia etiā dr̄ a finiū regionū. Et puincia sigt celeriter aduerbiū. Et puincia t officiū. vt Et puincia factū ē.i.ex officio. Jtē hec puincia dr̄ regio spēal'r. vñ comes puincie dr̄. Jñ puincialis.lis.t hz le. gētile nomē.
Prouidus.da.dū.dr̄ a puideo.des.tē pui/dus q̄ puidet. puisus cui puidet. Et p copōz Improuid'.da.dū.t improuisus.sa.sū.t p/uidus cor.vi.t prouisus pdu.vi.
Proximus.ma.mū.ē suplatiū te prope. Dicit em̄ prope.propior.proxim'. Jñ prope.prop'.pxime.adū. Et hec proximitas.tatis. Jtē proxi/mus qñq; accipit pro cognato. l' propinq̄. vl' fm sanguinē. vl' fm locū.t fm hoc hz vim positiui t comparat' proximus.proximior.t caret suplatiuo. Jn tercio autē sniaz dicit'. Hic notandum est proximu dici diuersis modis.s.cōditione p̄me natiuitatis . spe conuersationis. propinquitate cognationis . ratione beneficij exhibitionis.

Prudēs.tis.ois gn̄.dr a prro ⁊ videṡ.q̄i prr/
o.i.lōge videṡ futura.prris vsu doct⁹ callid⁹
exercitatōe art⁹ instruct⁹.cōsiderat⁹ facūd⁹ q̄ fa
cile fari pt. Jn̄ hec prudētia.tie.virt⁹ cardinal⁹.
scz bonax ⁊ malax rerū vtrarūq; discretio.
Prudēticula.le.i.pua prudētia.
Pruina.ne.f.g.frig⁹ vl̄ gelu matutinū tpis.et
dr a pyr.qz vrit sicut ignis. Frig⁹ ei sicut calor
vrit. Jn̄ hic ⁊ hec pruinal⁹. ⁊ hoc le.⁊ pruino/
sus.sa.sū.⁊ pdu.pnul.
Pruna.ne.ē carbo viuus.⁊ dū ardet dr̄ pru/
na.a prēudo.vl̄ a pyr. Sz dux extincta fuerit
dr̄ carbo.eo q̄ careat flāma. Jn̄ prunal⁹.lis.⁊ h̄
le.⁊ prunosus.sa.sū. Itē prun⁹.ni.q̄dā arbor
cui⁹ fruct⁹ rubet vt ignis. Jn̄ h̄ prunū.ni.fru/
ctus ei⁹. Et hoc prunetū ti.loc⁹ vbi pruni cre/
scūt. Et prune⁹ nea.neū.⁊ pdu.pru. Vñ. Jlle
calet pruna.fert prun⁹ dulcia pruna.
Prurigo.inis.dr̄ ardor ⁊ adustio carnis.l⁹ au
riū coges ad scalpendū. Itē prurigo dr ipa sca
bies q̄ pruritū ꝓfert ⁊ ardorē. Vñ ⁊ dr̄ pruri/
go q̄si purigo.i. pustionē agēs. Jn̄ prurigino/
sus.sa.sū.i.scabiosus. Et prurid⁹.da.dū.i eo/
dē sensu.s.pruritu ⁊ scabie plenus. Et pdu.u.
ante.r.
Pruritus.us.ui.idem ē qd̄ prurigo.

P ante S

Psalma.matis.vl̄ hec psalma me.i.psalmus.⁊
ꝓnit diapsalma.
Psalmodia.die.dr̄ cātus psalmi.⁊ dr̄ a psal/
m⁹ ⁊ oda. Sz psalmodes. in vesica arene sunt
q̄ in digestione cibox nascūt.
Psalmogph⁹ phi.pe.cor.i.descriptor psalmorū
Jn̄ hec psalmogphia.phie.i.descriptio psalmo/
Psalmus.mi.dr̄ ad psalterū.qz ad psal /rū
terū cātabat. Jn̄ h̄ ⁊ hec psalmista.ste.q̄ psal
mos cātat vl̄ ꝓpit.
Psalteriū.rij.qd̄ dā instrm musicū.⁊ dr̄ a psal
lo.lis.qz eo psallebāt ⁊ cātabant psalmi. Jn̄
psalteriū dr̄ vbi psalmi ꝓtinēt. Itē psalteriux
grece hebraice nablū.latine organū dr̄.
Psaltes.psalte.dr̄ peritus in cithara vl̄ organo
Vñ.p. Paralip.xxiij. Quattuor milia iamto
res.⁊ totidē psalte cantātes dño i organis. Vl̄
sm Pap̄. Psaltes.i.psallēs. Et vt scribit in
historiis. Tradūt phi q̄ armonia letū reddat
letiorē ⁊ tristē tristiorē. ⁊ vt dicūt mathemati
ci. Multi demōes armonia ferre nō pnt ⁊ qñ/
q; nulli. Vñ eria.i. Regū.xvi. dr̄ q̄ spūs dñi
malus recedebat a Saul. qñ Dauid coram eo
psallebat in cithara.
Pseudo grece.latine dr̄ decipiēs vl̄ falsus Jn̄
pseudomen⁹.i.fallax. Et pseudolus.la.lū.i.fal
lax.falsus.decipiēs vl̄ pseudolus.dr̄ falsus ser
uus ⁊ malus.a pseudo qd̄ ē falsus ⁊ dul⁹ qd̄ ē
fuus. Et ꝓnit pseudoapl⁹us.i.falsus apl⁹us
Pseudoppha.i.falsus ppha. Vñ Hpōc.xvi.
Vidi ⁊ ore pseudoppbete exire spūs tres im/
mūdos. Et pseudochristian⁹.i falsus ⁊ decipi
ens christian⁹. Pseudogph⁹.i. falsus scptor.
Et sic in sil'ib⁹ pt ē ꝓ vl̄ appō. ⁊ ē pseudo in
decli.in vtroq; nūero. ⁊ ois gn̄. sm Hug̃.
Psycomachia.chie.ē virtutū vitiorūq; pugna
q̄ fit in aia.⁊ dr̄ a psychi.quod ē aia. ⁊ machia
pugna.q̄i pugna aie.
Psitac⁹.ci.q̄dā auis q̄ i indie litorib⁹ gignit.
colore viridi.rorquē hns puniceū circa collu
grādi lingua.⁊ ceteris auib⁹ latiore.vñ ⁊ arti/
culata ꝙba exp̄mit.ita vt si cā non videas.ho
minē loqui putes. sz ex natura salutat.⁊ dicit
chere.qd̄ ē aue.sz ceca ꝙba dr̄ instructiōe. Vñ
q̄dā sup psona psitaci dr̄. Psitac⁹ a vob aliorū
noia disco. Hoc p me didici dicē cesar aue.
Ptolomei dicunt reges egypti.sicut rhomani
impatores cesares appellātur.
Ptisana.ne.f.g.ē succus hordei vl̄ pulmētum
in factū. Vl̄ ptisane dicūt grece q̄ ꝓpe fieri so
lēt in pyla. Jn̄ hic ptisanarū.rij.vas fictile in
q̄ coquit ptisana. Et ptisanarius.ria.riuz sm
Hug̃. Pap̄. ꝙo dr̄. Ptisane ex diuersis pigmē
tis fūt ⁊ liq̄rib⁹. Has q̄dē faciūt de hordeo.
qd̄ in pyla decorticant. Et scribit sm eū p p in
ꝑma syllaba. Glo. dr̄. ij. Regū. xvij. Quasi sic
cās ptisanas. Ptisana dr hordeū siccatū py/
lo tunsum decorticatū.⁊ fit in cib⁹ apt⁹ carenti
b⁹ dentib⁹. Vñ quidā. Corrice nudato ptisa/
nas nempe hordea dicas.
Phthōgus.gi.i.son⁹. Jn̄ diphthōg⁹.i. dual⁹
Ptotos.i.casus. Jn̄ p ꝓpositōx po)sonus.
lyptoton.monoptotus.

P ante T

Puber.ꝛ.g.vl̄ pubis.vl̄ pubis.gtō h⁹ puberis
.i. puber pubē iā hns vl̄ emittēs.scz q̄ iā genēa
re pt. Dic vir incipit eē a q̄ttuordecim annis
sz femīa incipit eē viri potens ab ānis.xij. Et
ita volūt q̄dā puberē er annis dici.scz q̄ q̄ttu/
ordecim ānos expleuerit. q̄uis tardissime pu
bescat. Sz certū ē puberē eē q̄ ex habitu corpo/
ris puertatē oīndit ⁊ generare iaz possit. vñ er
puber a pube.i.a pudēdis corpis.quia hec loca
tūc ꝑmitus lanuginē ducūt.
Puberculus.li.m.⁊ hec pubercula.le.dimi.scz
adolescētulus.⁊ adolescētula.
Pubertas.atis.ē collectio pubex.l⁹ etas definī/
ta q̄ttuordecim annis.vl̄ q̄ puer pubescit.

Pubes.bis.etas pueri ia.xiiij.anorũ.t pubes id est collectõ taliũ iuuenũ ppe. Et pubes.i.p/ma barba.s.lanugo.t ppe ps inferior.s.pectẽ. Uñ dr pubes.q̃si nubes pudẽdor.

Pubeta.te.t pubeda.te.in eodẽ sensu.i.adole/scẽs puer.t dr sic.q̃si pubi dat⁹

Publican⁹.na.nũ. dr a public⁹. t publicani dicebãtur ꝫ ductores vectigaliũ fisci. vl̃ retuz publicarũ. siue q̃ vectigalia publica exigũt. vl̃ q̃ p̃ secularia t publica negocia lucra sectantur Uñ t dci sunt fm Hugt. Ul̃ fm Bedã. publi can⁹ dr q̃ amisso pudore publice peccat. l̃ q̃ ve/ctigalia.i.tributa publice exigit. Glosa ãt sup illd Matth̃.v. Nõne publicani h̃ faciunt sic di. Publicani exactores rhomanor̃ q̃s inde sic vocãt. q: de republica curã gerebãt. Dicũt etiã nomẽ traxisse a Publio rhomano rege. q̃ p̃mus eos ordinauit. Sed m ꝫo Remigius publicani dicebant̃ ministri Herodis ꝫstituti a Publio rhomano rege. ad exigẽda vectigalia. siue q̃ publica negocia exercebãt. t p fraudes t p̃iuria. iniusta lucra sibi accumulabãt

Publicata dicunt̃ ea q̃ ob aliquod delictũ sic enorme in publicũ erarũ uoluũt. t iñ dicit̃ publicatõ bonor̃

Publica iudicia sũt dcã q̃si populica. q: cuilꝫ bet de populo p̃missa ẽ eor̃ p̃secutõ.

Publicũ ius ẽ q̃d p̃cipal̃r spectat ad publi/

Public⁹.ca.cũ.i.cõis. sz ppe cã vtilitatẽ

ce ẽ q̃d ptinet ad oñs hoies eiusdẽ ciuitatis

Publicũ h̃ q̃d ad oñs general̃r. Et dr̃ publi/cus a Publio. Publi⁹ em fuit q̃dã q̃ rẽ suã p̃o loco cõsz fecit t publicã

Pudens.ent̃s.i.verecũd⁹. sz pudẽs opinionez verã t falsã metuit. sz verecũdus nõ nisi verã.

Pudẽda.i.genitalia. ab eo q̃ pudeat illoz. vl̃ a pube dicta fm Pap.

Pudicus.ca.cũ.i.cast⁹. t dr a pudor. q̃si pu/doris custos vl̃ amicus. Iñ pudicicia.cie.i.in tegritas l̃ castitas. Dr̃ñt tñ in h̃.q̃ castitas est p̃t⁹ mot⁹ libidinis romans. t ei⁹ signa abhor/rens. Sz pudicicia ẽ p̃t⁹ motum libidinis do/mãs. sz ei⁹ signa nõ abhorrẽs. Signa ãt eius st̃ gest⁹ corpis. vox blãda. accurate ornari. vñ ꝫgines castas dicim⁹. Matronas ãt pudicas Et pdu.di.pudic⁹. Uñ Ouidius epi. Ille tñ pietate mea pcibusq̃z pudicꝰ. Itẽ q̃dã. Sobrius a mẽsa. de lecto surge pudicus.

Pudor.oris.est verecũdia ex aliquo casu inna ta que non auferens memoriã linguã impedit Et est corporis sicut pudicicia mentis. Iñ pu durosus.sa.sum. Et pudorus.ra.rũ. in eodem sensu. id est pudore plenus. t cor.pu. Uñ Poz corum filiquis pudor est inhiare fauillis.

Pudorat⁹.ta.tũ. i. pudore suffusus. t dr a pu dor. Et cõponit̃ expudorat⁹. i. extra pudorẽ po sit⁹ ipudẽs. t ipudorat⁹. ta. tũ. in eodem sensu

Puer.ri. dr a pus.puris. q̃d est custodia. q: in pure. i. in custodia tenet̃. Ul̃ vt Nonio marcel lo placet. puer dr a punio.nis. q: pueri ferberibus solent puniri. t coerceri. Ul̃ puer dr a pu/ritate vl̃ a parnitate t pilor̃ t aliar̃ rerum Et notandũ q̃ tnb⁹ môis dr puer. Natiuitate. s. vt Puer natus ẽ nobis. Etate. vt nouẽnis t cennis. Obsequio. vt fidei puritate. Uñ dñs ad Hieremiam. Puer meus es tu noli timere Itẽ nota q̃ antiq̃ dicebãt h̃ puerus pueri. t h̃ et hec puer pueri. Et a puer dr̃ hec puera. i. pu/ella. Et h̃ puerulus. t hic puercul⁹. li. dimi. Et hec puerula. le. t puercula. le. dimi. st̃ sil̃r. t hic et hec puerilis. t h̃ le. pe. pdu. Iñ puerilit̃ adũ et hec puerilitas. Itẽ a puer dr̃ hic puellus. li. dimi. Iñ hic puellulus sil̃r dimi. Et hec puel la. t hic puellula. oia dimi. Itẽ a puellus dici tur hec puella. t hic t hec puellar̃. t h̃ re. t hic puellariter adũ. t hec puellaritas. tatis. Et no ta q̃ puellus t puera nõ sunt in frequenti vsu. nec puer⁹. licet ab eo dimi. sit in frequẽti vsu. sez puerulus pe. cor. Nã a puer dr̃ puercul⁹. t a puerus puerulus prope dr̃.

Puericia.cie.fe.ge. dr̃ scdã etas. t dr̃ a puer q̃si pura t nõ ad gignẽdũ apta. t durat a septimo vsq̃z q̃rtũdecimũ ãnũ. sz pubertas ẽ etas adul/ta q̃ iã gignẽ pt. t incipit a. xiiij. anno.

Puerpera.re.f.g. q̃ puerũ vl̃ puerã parit. Et p/prie puerpera dr̃ in p̃mo partu. Et iñ dr̃ h̃ pu/erperiũ. rij. part⁹ pueri vl̃ puere. t ppe ptus p̃/mus. Ul̃ puerperiũ dr̃ loc⁹ in q̃ puer cõcipit et morat in vtero mãs vsq̃z ad partũ fm Aug⁹.

Pap. ꝫo d t. Puerperiũ p̃m⁹ ptus. vl̃ puer in vtero format⁹. t cor. pe. puerpera

Pugil.gilis.m.g. q̃ certat pugnis.

Pugillator.toris.i. pugnator pugil. sz pugil ex ppria fortitudie. Pugillator ex arte. t pu/gillator.i. pancraciar⁹. sez q̃ aliq̃d de manu in manũ subtrahit.

Pugillat⁹.tus.tui.ars vl̃ actus dimicãdi seu pugillãdi. t dr a pugil vl̃ pugillator.

Pugillus.li.m.g. t hoc pugillũ li. q̃d pugno refert̃. t in q̃ scribit̃. vt liber vl̃ tabula. l̃ charta et dr a pugn⁹. Uñ Martialis capel. Pugillo assenerãte dictauerit. Et idẽ pugillar.ris. t h̃ pugillare.ris. t hic pugillaris. s̃. in eodẽ sensu sez pẽna vl̃ cornu. vl̃ tabula manualis. Unde Luce.i. Et postulãs pugillarẽ scp̃sit di. tc. Et hic t hec pugillar̃. t h̃ re. q̃d ptinz ad pugnũ

vl' qđ ꝑt replere pugnū.
*Pugillo.onis.m.g.i.cū gladio pugnās.t dr̄ a pugio.onis.
*Pugio.onis.m.gē qđdā instrūm̄tū ferreū lōgū t acutū.t dr̄ a pūgēdo.i.trāsfigēdo.vel est gladi⁹ puus bis acut⁹ lateri adherēs. Idē t clunabulū l'cluniculū.eo q religet ad clunē. Unde Nūi.xxv*Pugiōe arrepto.t pdu.px.gti.
*Pugna.ne.f.g.dr̄ a pugnus qz olim in initio vsus fuit in bello pugnis ꝯtēdere.qz olim primo bellū pugnis incipiebat. Unde t pugna etiā duoz ē.t aliqñ sine ferro.
*Pugnella le.dimi.i.pua pugna.
*Pugnax.acs.à sepe t assidue pugnat.t dicit a pugno.as.aui. Jñ pugnacul⁹.a.ū.i.aliq̄tuluz
*Pugnātū⁹.da.dū.i.pugnāti sil'is /pugnās
*Pugnula.le.dimi.i.pua pugna.
*Pugnus.ni.dr̄ man⁹ clausa cū ꝯphēsiōe digitoz.t dr̄ a pungo.gis.qz cū pūgē volum⁹.manu pugnū facim⁹ t cū eo pungim⁹. Itē pugn⁹ qñq̄ accipit pro modico.qđ q̄si ꝑt ꝯphēdi in pugno.qđ tñ ꝓpe h̄ pugillū dr̄.
*Pulcer.cra.crū. a spē cutis t pell' dr̄.s.à pulcrā hz superficiē cutis. Et nota q licz pulcer ꝓpe dicat de corpe.trāsferē tñ ad alia.t nō dz aspirari pulcer. Unde dr Apule⁹ q errāt à pulcer t sepulcrū p ch scribēda existimāt.qz in latinis dictionib⁹ p⁹ c nota aspiracōis.s.h nūq̄ repit
*Pulex licis.m.g.dr̄ a puluis.qz ex pulue nascit vl'qz magis ex pulue nutrit. Inde pulicosus.sa.sū.i.plen⁹ t abūdās pulicib⁹. Jñ hec pulicosi/tas.tatis.i.plenitudo t abūdātia pulicum. Et pulicarius.a.ū.t hoc pulicinū.t pulicetū.loc⁹ vbi pulices abūdāt.t coz.px.gti.
*Pulios'q̄dā herba.qz semē sil'e pulicib⁹ habz Unde t eā latini herbā pubicariā vocāt
*Pullus.la.lū.dr̄ a puus. vl' pup⁹. Et hic pullus.li.i.pu⁹. Unde hō pu⁹ dr̄ pull⁹. Itē nati recētes olim auiū t etiā q̄drupedū pulli dicūt quasi pupi.l'pui. Ul' pulli dicūt q̄si polluti a polluo.is.qz polluti sunt. Jñ hic pullus.la.lū.i. niger.gra.grū. qđ em nigrū ē q̄si pollutuz est. Unde Hierony.ad Nepotianū. Uestes pullas eque vita vt cādidas. Et in pullat⁹.ta.tū.i.nigris vestib⁹ indut⁹. Unde Juuenalis. Horrida mr̄ pullati pceres Itē a pullus ꝑ nato dr̄ pullulus.la.lū.duni.
*Pulmētū.ti.n.g.cib⁹ delicat⁹.t suauis.t dr̄ a pulpa.px. Jñ t hoc pulmētariū rij.ꝑ eodē Et pulmētari⁹.a.ū. Itē pulmētū vl' pulmētariū. dr̄ q̄libet cib⁹ ꝓter panē. Quidam tñ dicunt q pulmētū deriuet a puls pultis.
*Pulmo.onis.ē qđdā intestinuz aīalis quod greci pleumon vocāt.eo q cordis flabellū sit.i q̄ pneuma.i.spūs inest.ꝑ quē t agitat t mouet vñ t pulmones vocati sunt. Nam grece pneuma spūs dr̄ q flādo t agitādo aerē emittit t recipit.a q̄ mouēt pulmōes t palpitāt t aperiendo se vt flatū capiāt.t stringēdo vt eiciāt.
*Pulpa.px.caro sine pinguedie.sicut est grossa et tumida caro crurum t brachioz.t dī a palpo.as.q̄i palpa.qz palpitat t resilit sepe. Et poiſse ꝑ adulatōe t delcātōe. qz tal' caro suauis ē t delectabil' ad vescendū Jñ hec pulpa le.di.et pulposus.sa.sū.i.pulpis plen⁹. Jñ pulpositas tatis. Ul' dr̄ a pulpa a puls.qz olim cum pulte mixta comedebat.
*Pulpamētū.ti.i. pulmētū.l'delectam̄tū.t dr̄ a pulpa.
*Pulpitū.ti.n.g.analogiū. legiū.lectrū.legitoriū.t dī a public⁹.qz ibi publice legūt vt possint ꝓspici a pop'o.
*Pulpula.le.dimi.i.pua pulpa.
*Puls.tis.f.g. pulmētū simpler et farina a pellē do.s.infirmitatē t debilitatem dicta. Pultes placēte q̄ tenuissime stis dicūt fm Pap.
*Pulsus.sa.sū.eiect⁹.fugat⁹.t dī a pello
*Pulsus.sus.sui.vocat⁹ ē.qz pulsitat l'palpitz cui⁹ iudicio aut infirmitatē intelligimus.aut sanitatē.
*Puluinus.ni.mas.gs.i.cervical. t dī a pluma q̄si plumin⁹.qz de pluma fit. Ul' dī a pullus. qz de plumis pullor fit. Jñ hoc puluinar.naris idē qđ puluin⁹. Et puluinaria dicūt q̄ñq̄ ipt lectuli vl' lectisternia q̄ sternebāt in tēplis vñ ipa tēpla t festa dicūt puluinaria. Hz puluinus ꝑuati hois ē. Cervical l' puluinar regū et diuitū. Puluini etiā sunt machine q̄b⁹ nanes deducūtur t sbducūt in portū. Et pdu.px.puluin⁹ vl' puluinar. Unde Ouid. in xvi. epi. Collaqz puluino nostra ferēda vedi. Jñ puluillus li.t puluinul⁹.li.dimi.i.pu⁹ puluin⁹.
*Puluis.uis.l' puluer.dr̄ quod vi tollit venti Tollit em flatu.nec resistit nec stare nouit.vñ ꝓpha. Tāq̄ puluis quē ꝑcit vēt⁹ a facie fre Jñ puluere⁹.rea.reū.qđ ē de puluere.l' ad puluerē ptinēs. Et puluerosus.sa.sū.idē puluere plen⁹. Et puluerulētus.ta.tū.in eodē sensu.et vtrūq̄ ꝓpat. Jñ hec puluerositas.tatis.t hec puluerulēta.te.
*Pumex.icis. dr̄ lapis leuis t cauernosus.t dr̄ a spuma q̄si spumex qz spume densitate ꝓcret⁹ fit.t tantā hz refrigerādi naturā.vt i vas missus musta deferuere desinat. Jñ pumicosus sa.sum. Et pumiceus cea.ceū.
*Pumicellus.li.diminutm̄.i.pus pumex.

Puniculus.li.dimi.idem.
Punctorius.ria.riū.dr̄ a pūgo gs. Et hec pūcto riū riȝ.cū quo pungimus.
Punctus.ctꝰ.ctui.actꝰ l' passio pūgēdi.vt qđ pūgēdo facimꝰ. ⁊ dr̄ a pūgo.is. Et hec pūctus. cti.⁊ hec punctū.cti.i eodē sensu.sez qđ pūgēdo facimꝰ vl' p̄ncipiū linee. Jtē pūctū ē simplex l' indiuisibil' q̄rtitas. p̄ma in ꝓpōe linee.⁊ vltia in resolutōe. Jtē punctū dr̄ in cē poto q̄rta ps hore. Et nota q masculinū sez pūctus.cti.ias cessauit in freq̄nti vsu. qz nō vtimur nisi neutro.dicimꝰ em hoc punctū.cti. Jdē dicēdū est de stadius ⁊ stadiū.catinꝰ ⁊ catinus. qz eorum masculinū iā cessauit in frequēti vsu. Jcē punctū ē signū segregās intellectuz.⁊ spm recreās platonis. Et p̄m hoc coma. colū ⁊ periodꝰ sūt puncta.
Pumexꝰ.ca.cū.x.cor. vide s phenicēon.
Pupa.pe.dr̄ a pupꝰ. Et pupe dicūt q̄dā statuncule qs ꝑgines solent facē in modū filiaꝝ et vestibus obuolué. q̄s post q̄z ad ānos nubiles venebāt ⁊ puerilibꝰ abrenūciabāt q̄si sub potestate veneris futuri. veneri sacrificabāt. Ulñ Persiꝰ Dicite pōtifices in sacro q̄d facit aurū. Nēpe hoc qđ veneri. donare a ꝑgine pupe. Jñ pupula.le.dimi.i.pua pupa.
Pupillus.li. dr̄ q cū impubes sit. tñ sūt esse in p̄tate patris.aut morte patris.aut emācipatōne p̄is. Et sic pupillus dr̄ etiā si hēat p̄ez.l.si seruꝰ.ff.de ꝟb.sig. Pupilla sil'r dicitur infra annū pubertatſ emācipata .vl' morte p̄is tñsīnēs eē in ptāte eiꝰ.scz.xij.annoꝝ.sicut pupillus infra.xiij. Ull' pupillus l' pupilla dr̄ q l' q̄ carz p̄e vl' mr̄e.l' vtroq;.s.orphanꝰ l' orphana. Hz orphanꝰ ē grecū.pupillus ꝟo latinū.uā in psalmo vbi legit. Pupillo tu eris adiutor.grecus hz orphano.⁊ dr̄ a pupus.qz hz puā ꝟsolatōz. Jtē pupilla.le.dr̄ medietullium oculi.scz mediꝰ pūctꝰ oculi.in q̄ vis ē videndi. et dr̄ a pupus.eo q sit pua.vl' dr̄ a puella.eo q sit pura ⁊ impolluta. sicut puella. Hanc plerīq; papulam vocāt .sz falso. Et hinc pupilli dicūtur.q̄si sine oculis.i.a parētib' orbi. Sed hi ꝑe pupilli quoꝝ parētes añ tñcesserūt q̄z ab illis nomē acciperēt. Ceteri orbi vocātur. Jñ hic ⁊ hec pupillaris.⁊ hoc re.⁊ pupillarit' adū. Et hec pupillaritas.tatis. Et nota q pupillus pdu.p̄mā.licz Anticlaudianꝰ eā corripiat dicens. Sustētet regat ⁊ pascat.foueatq; pupillos. Oratiꝰ em ꝟdicit ei dicens. Pupillos q̄s duru p̄mit custodia matrū.
Pupillaris substitutio dr̄ q fit in puteri ī euētu mortis eiꝰ in etate pupillari. siue ꝟba sint expressa. siue tacite intellecta. Jnsti.eo.ti.ℌ.i.
Puppis.puppis.f.g.p geminū p est posteriꝰ ps nauis.⁊ dr̄ a post q̄si postposita Et ponitur sepe p nau. Ulñ in Grecis.dr̄. Proza ꝓrpe ē nauis altera tercia puppis. Dic latꝰ esse ratem ventrē dic esse carinā.
Puppus.pa.pū.i.puus.
Purgatorū ry.n.g.ē locꝰ vbi purgātur aie.et dr̄ a purgo.as.⁊ purgatoriꝰ.ria.riū.
Purgatio.onis.f.ē de obiecto crimīe innocentie ostēsio. Et ē duplex scz canonica q fit p iuramētū ⁊ hec approbat. Et vulgaris scz quā sibi vulgus inuenit.⁊ hec fit p ferrū candēs .per duellū p aquā frigidā siue bullientē.⁊ hec reprobat. vt eo.ti.c.ex tuaꝝ.⁊ p to.ti.⁊.ij.q.iij.me/mina.
Purpura.re.f.g.dr̄ a purus.ra.rū. eo q sit pura ⁊ mūda. Ulñ dr̄ Jsiꝺ.xix.etymo. vbi agit de coloribꝰ vestiū. Purpura apꝺ latinos a puritate luc; vocata.apꝺ grecos ꝟo porphyra cū aspiracōe. Jtē sup illud puerb.xxxi. Byssus ⁊ purpura indumentū eiꝰ. Dicit glo. Byssus ē candidi coloris. Purpureus āt coloꝝ de sanguīe aiantſ qđ purpura vocatur.sic ⁊ sanguinis habet spēm. Jtē alia glo. Cāticoꝝ vij.sup illđ Purpura regis ītexta cannalibus dicit. Cochlee marſ ferro circūcise lachrymas purpurei coloris emittūt q̄bus collectis purpurei coloris tinctura conficitur. Jnde purpurens.rea.reū.⁊ purpurinus.na.nū. ⁊ purpuratus.ta.tum.id est purpura indutus vel ornatus.
Purus.ra.rū.i.mūdꝰ. liq̄dus.sine cōmixtiōe alicuiꝰ rei.unmunis.innocēs.expers.⁊ pd.pu. Ulñ Ouiꝺ.epi. Quātū ꝟsulges radijs argentea puris. Et Juuenalſ. Pauca licet portas argenti vasicula puri.
Pus puris.f.g.i.custodia. ⁊ dr̄ a purus eo q purū custodiat ⁊ retineat. Jtez inuenit ℌ pus indecli.i.putredo.vl' q̄dā infirmitas q̄ hoiem reddit putridū.⁊ tūc dr̄ a puteo.tes.qđ ē fetere. Ulñ q̄dā. Pus p putredo nō declinabile credo. Pus declinat custodia q̄ vocat.
Pusca sce.f.p.q̄dam ꝟmixtio aque ⁊ vini vbi plus aque adhibet.q̄ pusculētis magis ꝓdest.⁊ dr̄ a pus vl' pusula.
Pusillanimis.ꝺ.r. ⁊ hoc me.⁊ pusillanimus ma.mū.in eodē sensu.i.pusillū bñs animū.et dr̄ a pusillus ⁊ animꝰ Jñ pusillanimiter adū. ⁊ hec pusillanimitas.tatſ.⁊ cor.ni.
Pusillus.la.lū.i. puulus. ⁊ dr̄ a pusio.qđ est puus puer. Jñ hec pusillitas.tatſ.i.puitas.et nota q pusillus cor.p̄mā.licet pusio eam ꝓdu cat. Hz Oratiꝰ ꝓdu.p̄mā de pusilla dicens.

Rufaz aut pusillā appellat fortiqz marito. sz dicq ibi ē ꝑpum nomē.
Pusinn⁹ na.nū.i. paruus. ꝛ dr a pusio Et fit hic pusinn⁹ ni.i. pu⁹ puer. Ūn Lucr. poeta. Crudū māduces ꝑamū ꝑamiqz pusinnos.
Pusio onis.i. puus infans. vel puer et ꝑdu. primā. Ūn Juuena. Nonne putas melius q tecū pusio dormit
Pusiūculus li.di.a pusio Et pusiūculus la.lū et pusillus la.lū. ꝛ pusiolus la.lū.di.sil'r.
Pustella le.i. pua pustula.
Pustula le.ē in supficie corꝑis turgida colle/ctio. et dr a pus qđ ē putredo vel infirmitas. Jn pistulosus sa.sū. ꝛ pustulētus ta.tū.i. vlcerosus. pustul'plenus. tali ifirmitate ifirmat⁹ Jn hec pustulositas tatis. ꝛ hec pustulētia tie.
Putamē inis.i. alicui⁹ materie ricisiōr purgatio. Itē putamē pōt dici cogitatiōr ꝓducit hāc syllabam ta.
Puteal alis.n.g.q̄dā loc⁹ vbi pecunie distri/buebātur ad vsurā. Et dicebaf puteal.q ibi sepe ꝓdebātur pecunie distribute acsi eēnt i puteū demisse l' piecte. vel q ibi hauriebaf pecunias sicut de puteo aqua. Ūn Persius. Si puteal multa tātus vibice flagellas. fm Hugui. Papi. vero dicit Puteal loc⁹ i foro vbi fenerātores dabāt ꝛ accipiebāt pecuniā
Puteolus li.m.g.i. bu⁹ pute⁹. Itē sicut dr q dā glo. sup illud Act. vltio Secūda die venimus puteolos. Puteoli loc⁹ vltra rhomā vbi Virgilius fecit balnea medicinalia singula ꝑ prius scripta titul'. vt dr ꝺ quā. s. valerēt egri/tudinē. Ūn salernitani inuidia ducti supueientes in manu forti titulos destruxerūt. ꝛ edificia multulau erūt. ꝛ cor.o.
Puteus tei. dr a poto tas. q̄ potās. Est autē ois pute⁹ fons. sz nō ecōuerso Si tū i ꝓmptu et supficie sit aq̄. fons tm̄ dr Si āt i altor ꝑ/fūdo sit. pute⁹ est. Jn hic et hec puteal ꝛ hꝫ le. fm Hugt. Vel fons ꝓpe est q aquas funditi supficie terre. Puteus aūt dicit q eas tenet in trisecus. Ūn dr Chrysо. fons dr vbicūqz aq̄ manat de terra. Sed si in supficie fons tm̄. si i pfūdo etiā pute⁹ dr Et Papi. dr Pute⁹ aqua viua in alto est Fons in supficie Ois puteus fons. sed nō cōuertitur.
Puticulus li.i. bustū. ꝛ dr a putor tor is. eo q ibi puteat cadauer. Et puticul⁹. dr qui cadauer inspicit. ꝛ cor. pe.
Putidus da.dū.i. fetidus. ꝛ dr a puteo tes. Jn putitas tatꝭ. Et putida.de.i. meretrix. eo q puteat.i. fereat.
Putio onis. ꝛ hec putatio onis.i. alic⁹ rei abscisio l' purgatio. Ūn Cant. ij. Tēpus putationis aduenit Sup q̄ loco dr Bernar. Parū ē semel putasse. sepe putandū ē. Nā et putata sepe repullulāt. Itē putatio pōt dici excogitatō
Putor ꝛ oris. m.g.i. fetor.
Putris ꝺ.t. ꝛ hꝫ tre.i. putrid⁹. marcid⁹. ꝛ dr a putreo tres. Et putris.i. solubil'. puluerulēt⁹. Et putr⁹ tra.trū. in eodē sensu. Ūn Virgili⁹. Quadrupedāte leuis putrū fert vngl'a cāpuz Jn hec putredo dinis. ꝛ putridus da.dū. Et hec putriditas tatis.
Putulētus ta.tū.i. putore plen⁹. Jn hec putulētia tie.i. fetulentia.
Put⁹ ta.tū.i. purgat⁹ ꝛ pur⁹ Ūn aurū excolatū putū dicim⁹ Et nuces expurgatas putas eē affirma⁹. ꝛ rōez purā ꝛ aptā putā foe astruim⁹

Qu ante A

Q Littera ꝑus nō erat Ūn supuacua vocata ē. q ꝑ c. veteres cuncta scꝫbēbāt Hāc ꝑter latios nulli resonāt vel habent
Quadragenari⁹ ria.riū. ꝛ q̄dragenus na.nū.i. q̄dragita annos hns. vel ad illū nūerū ptinēs. s. quadraginta.
Quadragesim⁹ mā.mū. dr a q̄dragita. vt ān⁹ q̄dragesim⁹. Et hꝫ q̄dragesima me. dr tēp⁹ teiunij. Et hic hꝫ et hec q̄dragesimal'. et hꝫ le. qđ ē q̄dragesime vel ad quadragesimā ptinēs.
Quadragita plis nu.ois g.dr a q̄ttuor l' quadr⁹. et gētes qđ ē decē. q̄i q̄ter decē.
Quadrāgul⁹ la.lū.i. q̄ttuor angulos hns Jn quadrāgulat⁹ ta.tū. Et substātiue pōt declinari. hꝫ quadrāgul⁹ li. ꝑ tali figura.
Quadrās drātis.i. q̄rta ps numi.l' libre. Jn hoc quadrāte. vel quadrātale lis. qđā vile vas pciq vni⁹ quadrantis
Quadressis sis.f.g.i. q̄ttuor obili l' ꝑciū q̄tuor annoz. Jn hoc q̄drennīū nū.i. spaciū quattuor annoz Jn hic et hec quadriēnal' et hꝫ le.
Quadrifidus da.dū. in quattuor ptes effus⁹ vel diuisus. et cor fi.
Quadriformis ꝺ.te et hꝫ me.i. q̄ttuor formaz Jnde hec quadriformitas tatis.
Quadriga ge.i. carruca a q̄ttuor eqs tractaf' ducta. Jn quadrigari⁹ ria.riū. q quadrigā ducit. et ꝑducit dri.
Quadrigam⁹ mi. q quattuor nupsit vroribꝰ.
Quadriiug⁹ ga.gū. ꝛ hic ꝛ hec q̄driiugꝭ. et hꝫ ge i eodē sēsu. i. cū quattuor iugat⁹ ad iugū. ꝛ substātiue inuenit hic quadriiug⁹. et hic et hec quadriiugꝭ. hꝫ iugꝭ. equ⁹ ad iugū cū quattuor

cõiugatus. ꝛ cor. iu.
Quadrilibris. i. q̃ttuor libraꝝ põd⁹ vl mẽsura
Quadrimat⁹ tus tui. i. quat/ /et pdu. li.
tuor annoꝝ spaciũ. et pdu. ma.
Quadrimẽstris sis. ꝫ. t. et ħ se. i. q̃ttuor mẽsiũ
qđ aliter dr hic ꝛ hec q̃drimestris ꝛ ħ stre.
Quadrimod⁹ a. ũ. ꝛ hic ꝛ hec q̃drimodis. et ħ
de. in eodẽ sensu dr a q̃ttuor l quadr⁹ ꝛ mod⁹.
Quadrim⁹ a. ũ. i. quattuor annoꝝ Vñ Ora
tius i odis. De ꝑmo quadrimũ sabino metu/
diota. Jñ quadrimulus la. lũ. dimi.
Quadrigẽti te. ta. i. q̃ter cẽtũ. et mutaꝫ c in g.
Quadrinoctiũ ctij. spaciũ quattuor noctiũ.
Quadrinodis ꝫ. t. ꝛ hoc de. i. q̃ttuor nodoꝝ.
l quattuor nodos hñs. Jñ quadrinodiũ dy.
Quadrupedãs antꝫ. oĩs g. i. quadrupes. Vñ
Virgili⁹ i viij enei. Quadrupedãte putrẽ so
nitu quatit vngula campũ.
Quadrupes pedis. i. q̃ttuor hñs pedes. ꝛ dr
a quadrus et pes. ꝛ ẽ g. cõ cõstructiõe. sz oĩs de
clinatiõe sicut ꝛ dines Et ħ quadrupes dis. i.
equ⁹. ꝛ ħ quadrupedes dis. q̃libet bestia quat
Quadrupl⁹ a. ũ. dr a quat / tuor hñs pedes
tuor et plica. quasi quattuor hñs plicas.
Quadruplator oris. ꝛ quadruplicator. ꝛ dr
vsurarius i quadruplũ sua recipiẽs
Quadruplator etiã dr senes l ꝫct⁹ q̃ duob⁹ pe
dibus ꝛ duob⁹ baculis sustẽtatus ꝑ plãtas i
cedit. ꝛ cor. dru. naturaliter.
Quadrus dra. drũ. i. q̃ttuor angulos hñs in
q̃ttuor lateribus. ꝛ dr a q̃ttuor. Jñ hec qua /
dra dre. i. q̃rta ps pais l alteri⁹ rei. Vñ Juue.
Ut bõa summa putes aliena viué quadra Et
quadro as. ꝟbũ actm Jñ ħ q̃dratura re. ꝛ cor.
Quadruuiũ uij. n. g. loc⁹ vbi q̃ttu / qua.
or vie cõueniũt ꝛ tendũt ad idẽ. Jñ q̃druuial
ꝫ. t. ꝛ ħ le. qđ ꝑtinet ad q̃druuiũ.
Qualia lie. ẽ quedã auis. ꝛ dr a qualis. vl dr
qualia a voce quã facit. s. quaquera.
Qual g. cõ. ꝛ ħ le. nomẽ relatiũ ꝛ interrogatiũ
qualitaꝫ Jñ qualiter aduer. iterrogatiũ ꝛ hec
q̃litas taꝫ Et qualificatiu⁹ a. ũ. Et ẽ qualitas
ꝑm quã quales eẽ dicimur. vt ꝑm albedinẽ al
bi eẽ dicimur. Et ẽ ꝑpũ q̃litatis. ꝑm eã sile vl
dissile dici. Et nota q relatiũ qualitatis tra /
hit gen⁹ a sequẽte dictiõe. vt Nullũ deo tale
sacrificiũ qualis ẽ zelus aiaꝝ. ꝛ pdu. qua.
Quãpaucus ca. cũ. i. valde paucus.
Quãtus ta. tũ. deriuaꝫ ab actõ quã. Jñ ꝛ hec
q̃ntitas taꝫ. ꝛ q̃ntitatiu⁹ a. ũ. ꝛ abltũs plis de
q̃ntus. s. quãtꝫ cõponiꝫ cũ ꝑ dr quãtisp. i. q̃ntũ
vt Quãtiscer vz res ista. tãtisp. Et nota q q̃
tus q̃rit de q̃ntitate ꝓtinua. ad qđ arbem⁹ rñde
re noĩa q̃ntitatiua. vt q̃nt⁹ es tu. monocubit⁹
tricubitus'. magn⁹. puus Sz q̃t q̃rit de q̃ntita
te discreta. siue nũero. ad qđ rñdenẽ noĩa nũe
ralia. vt q̃t sunt isti. duo tres. Et huic exp̃oni
ꝓcordat Papi. di. q̃nta. q̃magna. q̃ppua. Vñ
Jacob⁹ i epla sua. Ecce q̃ntus ignis q̃magnã
siluã incẽdit. i. q̃ppuus ignis q̃magnã siluã in
cendit. Quant⁹ ꝛ tãtus ad mẽsuram. q̃t ꝛ tot
ad nũerũ ptinẽt Jñ q̃ntillus la. lũ. ꝛ q̃ntulus la
lũ. ambo. dimi.
Quartan⁹ na. nũ. i. q̃rt⁹. vel qđ quarta die cõ
tingit. vel affligit. ꝛ dr a q̃rtus. Et hec quarta
na. ne. ꝑ quadã febre q quarta die verat
Quartariũ rij. q̃dã mẽsurã q quartã ptẽ sexta
rij capit qđ etiã ħ quartallũ dr Quartallũ eẽ
dr carustrũ vel cophin⁹ in q̃ mortui efferunt.
Quartaꝝ tres sũt species. Una ẽ debita vite
nature q dr bonoꝝ sbsidiũ. q hodie ẽ aucta ad
trientẽ ꝛ semissez. ꝑm nũerũ filiorum. Unde
Quattuor aut infra dãt natꝫ iura trientẽ. Se
missez vero dãt natꝫ q̃nq; vel vltra Alia ẽ tre
bellianica. Tercia falcidia de q̃bus i c. renũci.
de testa. i glo. sr verbo quartã ptez. ꝛ in c. si pat.
co. ti. li. vi. Et dr̃nt trebelliaica ꝛ falcidia i hoc
q testatoꝛ põt auferre falcidiã ꝛ generare here
dem q ipam non detrahat trebellianicã vero
non põt interdicere sibi
Quart⁹ ta. tũ. tã ordinale q̃ numerale
Quaterdenari⁹ vel q̃ttuordenari⁹ a. ũ. dr a q̃t
tuordeci. vñ Piero. i plo. Mat. Sicq; q̃ter
denario nũero triformi posito. i. ter vl triplica
to q̃terdenario posito i serie genealogie. ħ autẽ
dixit. q i genealogia illa tres q̃terdene ponũt
vna ꝑm. alia regũ. scia simpliciũ. Et sũt. xlij.
pso̅e ibi nũerate. q ter q̃ttuordeci. l tres q̃ter
Quaternari⁹ a. ũ. dr a q̃ / denę faciũt xlij.
ternus. Et hic quarernari⁹ rij. ꝑ tali nũero.
Quaternio onis. dr q̃ q̃ttuor milites hz sub
se. ꝛ dr a q̃ttuor. vñ Actꝫ. xij. Tradẽs q̃ttuor
q̃ternionib⁹ militũ ad custodiendũ eu. Qui
dã ꝑferũt quaternio ꝑ quaterno. sz falsę.
Quatern⁹ a. ũ. dr a q̃ttuor. ꝛ ħ q̃tern⁹ ni. vbi
q̃ttuor charte. s. octo folia sũt Jñ q̃ternul⁹ li.
Quatriduũ dui. n. g. i. quattuor / dimi.
diez. ꝛ dr a quattuor ꝛ dies Jñ quadriduan⁹
a. ũ i. hñs quattuor dies
Quattuor ẽ oĩs ge. ꝛ indecli. ꝛ tm plis nũeri
Et vt dicit Papi. Duobus t. scribitur.
Quattuor vigilias noctꝫ poit mgr i histoꝛijs
sup illũ ter. Mat. xiiij. Quarta ãt vigilia no
ctꝫ veit ad eos. vbi dr Quattuor vigilias fa /
ciũt excubãtes i castrꝫ. Pria dr ꝓcimiũ. in q
oẽs simul vigilant Scda vero intempestum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in q̃ adolescentes. Tercia gallicinĩ. in q̃ viri Quarta añ lucanũ in q̃ senes. Has dñs alijs nominibus nominauit. s. sero an media nocte an gallicãtu. an mane. Marci. xiij.

Quattuordeci ẽ o. g. pl'is numeri et indecli. et cõponitur a quattuor et decẽ

Quattuordenus na. num. et q̃ttuordenarius na. riũ. a q̃ttuordeci. ꝛ ꝯ q̃ttuordenar⁹ ria. riũ.

Et q̃ttuordecim⁹ ma. mũ. ꝛ q̃rtusdecim⁹ ma. mũ.

Et q̃ttuordecies. i. quattuor vicib⁹ decẽ. aduer

Quarũ vel quasquã. dr son⁹ ranarũ bium

Quendã p n. scribit i pria syllaba. qr m. in n. mutat. ꝛ dr a ꝯ. ꝛ declinat. qdaz q̃dã qdã vl' q̃ddã. Et vt dr Hugo. Cũ dicimus q̃ndã. certũ aliquẽ volum⁹ intelligẽ. si nõ exp̃serimus nom̃ q̃ dinoscit vt illo Matth. xxvi. Ite i ciuitatẽ ad q̃ndã. si ei dixisz ad quẽcũq; l' ad quẽlibz. nõ eẽt cert⁹ hõ. Sciebat ei q̃ ppe dñs ad

Quenq;. eũdẽ. cãdẽ. verũtñ scri quẽ mittet. bũt p n. mutat ei m. in n. et ita ꝛ similibus

Quercetũ ti. locus vbi querc⁹ crescũt. ꝛ abñ/ dant. ꝛ dr quercus. Et querce⁹ cea. ceũ. qđ de quercu totũ est. ꝛ pd. pe. quercetum.

Quercus cus. cui. arbor est multũ ãnosa. ꝛ dr a q̃ro ris. eo q⁹ ea soluti erãt dij gẽtiñ querẽtib⁹ rñsa pcinere. sic ait Isido. etymo. xvij. Vel dr a querẽdo. qr antiquit⁹ q̃rebãt ibi glãdes ad

Querimonia nie. i. lam̃ta⁹ et dr comedẽdũ a q̃ror ris. Jñ querimoniosus sa. sum.

Querela ẽ ius qđã rescindẽdi testam̃tũ l' donatõz vel dotẽ in totũ ceptã. ꝛ ꝓpetebat reo ex his q̃ acta sunt vl' in ptẽ. Nõ ei est ppria actõ qr nõ agit vt q̃d dct vel p̃stet. Nec est ppria accusatio. qr nõ accusat q̃s vt puniat i corpe. sz obtinet mediã viã. ꝛ aperit viaz succedẽdi fm Azo. in sum. C. de inoffi. testa.

Querela inofficiose dãnatõis inducitur adinstar inofficiosi testam̃ti. et ꝓpetit liberz vel pnti b⁹ a dño ꝛbito bonoꝝ possessorꝝ. sbsidio iniq̃ exclusõ. Et datur cõtra illos quibus datũ est in vsum fm Azo.

Querela inofficiose dotis inducit adinstar donatõis inofficiose. et cõpetit filijs cũ mre cum oia vel pene oia in filiorꝝ fraudẽ ꝛdit. p se vel p filia vel muliere alia fm Azo. eo. ti.

Querela iofficiosi testam̃ti dat oib⁹ q̃ tpe mortis iminẽti ab itestato pñt succedere exhereditis l' pteritis ꝫ scriptos hẽdes l' fidei ꝓmissarios

Quern⁹ na. nũ. i. ad q̃rcũ ptinẽs l' dñ q̃rcu exñs

Querquera re. i. febris acuta. ꝛ dr a queror ris. qr facit hoiem cõqueri.

Querul⁹ la. lũ. pe. cor. i. garrul⁹ la. lũ. l' sepe l' frequẽter querelas faciens. Jñ querulosus sa. sum. i. querela plenus.

Quesitio onis. f. g. dr a quero ris. ꝛ syncopat et dr q̃stio onis. i. inq̃sitõ. cã. l' disceptatõ. Jñ hec q̃stiũcula le. di. et q̃stionar⁹ ria. riũ. qđ ad q̃stiõz ptinz. et ꝯ q̃stionar⁹ rij. q̃ facit questiõz

Questio fm Azo. in sũ. C. e. ti. ẽ inq̃sitio veritatis p tormẽta. vel est oratio interrogatiua. vl' alia significatõe idẽ est qđ tormẽtũ. qr tormẽtis veritas inq̃rit. vt cũ seru⁹ torq̃tur p crimie fraudati cẽsus. aut lese maiestatz vt ꝛ dño dicat que nouit. ita capit p tortura in. l. si seru⁹. §. si quis añ q̃stionẽ. ff. ꝛ vsufructu Jñ questionary. et dicũtur tortores

Questio incidẽs. dr illa q̃ ante litem ceptã cõpetebat reo. ex his que acta sunt inter se et actorem. vt pac. ꝛ nõ pe. rem indi.

Questio emergens dr ea que ꝓponit ex his que emergũt in lite vt si q̃rit an iste possit testari. vel an dãda sit dilatio. vel cõsilia

Questio ppietatis ẽ i qua ꝛ sola ꝓpetate hoc est ꝛ dño vel quasi dño est q̃stio. de cau. pos. et ppie cũ dilect⁹ Et dico quasi dominio ppẽ res incorpales que ñ possidẽt. vt i spũalibus. Insti. de re. cor. et in cor. §. incorpalia.

Questio possessiõis ẽ in qua ꝛ sola possessiõe cõtrouersia vẽtilat. ꝛ or. cog. sup spo.

Questio status mouẽt. cũ q̃s vẽdicat in fruũ. C. de asser. tollen. l. vnica. in pn. et. liij. dis. frequens. Jtẽ questio dz cẽ ꝛ dubio. c. cũ in ure. de elec. c. ꝛ mliere. ꝛspon. ꝛ. l. ancille. C. de fur. Item dz esse ꝛ difficili. ff. ad carbo.

Questiuncula le. fe. ge. i. parua questio

Questor stozis. idẽ est quod quesitor. s. qui in loco iudicis exquirit ꝛ causis. et dr a quero ris. p syncopã p quesitor. Vl' dr questor. qui questionibus pest. Et questor dicebatur olim qui querebat et pcurabat tributa populi romani. Jñ hec questura re. eius dignitas. ꝛ questorius. ria. riũ. qđ ad q̃storẽ ptinet. Sil'r p syncopã dr hec questrix. idem qđ quesitrix. vel vxor questoris fm Hug. Jtẽ questor q̃ꝝ dr mercenarius qui predicat ppter sumptus.

Questores illustres sic dicti sunt. eo q⁹ pecũie publice querende p mũdñ et cõfuãde siue congregãde curã et sollicitudiem haberent et ad hẽ creati erãt. et dicebãtur questores erarij. ab ere. i. pecunia dicti. ff. ꝛ orti. iuris. l. ij. §. exactis. ꝛ inde regibus. post pn. le.

Questores sacri palatij dñr qui i palatio pncipis libris pncipalib⁹ legendis vacabãt. nõ dico sentencijs qr illustres tm̃ illas legebãt. l' dicebãt q̃ idem officiũ gerebãt i domo ipatoris

Tal' etiã candidat⁹ pncipis dicebat. et sic ca/

pitur in phe. Insti. ꝛ. ff. de offi. q̄sto. l. i. in fi. et ff. de ozi. iurs. l. ij. §. deinde

Questores patricidij dicūtur q̄ caus capitalibus pfecti vel ppositi erāt. ff. de ozi. iurs. l. ij. §. pall'. Jn̄ exquestoz. i. extra questurā positus.

Questuari' ria. rium. q̄ questu viuit. sicut mercatoz ꝛ dz a quest'. Jn̄ q̄stuarie dr̄ meretrices qz questu corpis viuunt.

Questus tus. tui. i. acq̄sitio alic' rei. ꝛ dz a q̄/ro p syncopā p' quesit'. Jn̄ questuosus sa. suz. i. q̄stib' plen' vl' lucrosus. Jtē quest' sta. stum mobiliter est pticipiū de queroz eris.

Quicūqz ꝓponit er q̄ ꝛ cū ꝛ qz. Ab hoc relatiuo q̄ trahit vim relatōis. qz req̄rit duo ꝟba sic h̄ relatiuū q̄. A ppositōe cū hz vt sit collectiuū. A ꝓiūctōe qz hz vt sit distributiuū.

Quiddā. i. aliq̄d modicum. n. g. est. quidā vero p vnū d. mas. g. est.

Quies quietis. et q̄es quiei. i eodē sensu. i. trāquillitas vel pax. ꝛ dz a quieo es. Et cōponit requies ei. et requies etis. in eodē sensu. Hz distingue simpler i vsu est fm tercā declinatōez et nō fm q̄ntā. Hz ꝓpositū fm quitā declinatōnē est in vsu et nō fm tercīā. Jtē a q̄eo vl' a q̄/es dz q̄es quetis. ge. o. i. quiet'. Et ꝓponit inq̄es etis. o. g. i. sine quiete. Et hz quies ꝛ inquietē hēant. e. coz. in nto tñ eā pdu. in obliquis

Quietus ta. tū. pticipiū a quieo quies. i. qui q̄euit. Et quiet' ta. tū. nomē. i. quiete plenus.

Quinari'. ria. riū. dz a quiqz. Et substātiue h̄ quinarius rij. p tali numero

Quincunx c̄ ps assis cōstās ex q̄nqz vncijs. et nō dz respcū tot' assis. qz nec multiplicat' nec duplicat' reddit suū totū. Insti. de here. instit. §. hereditas in glo.

Quindeci nūeri pl'is. o. g. et indecli. ꝛ cōponitur a quinqz et decem.

Quinden' na. nū. pe. pd. dz a quideci. Et quintusdecim'a. ū. et q̄ndecies aduer. i. q̄deci vici/

Quigēti. te. ta. i. q̄nquies cētū. et dz a bus· quinqz et cētū et mutat c. in g.

Quinio. nis. dz a q̄nqz. sic hic q̄ternio onis. a q̄ttuoz. Un̄ et i plogo Sophonie dr̄ Hieronim'. Hoc si vez c̄. Sophonias ppha q̄nōe (vt ita dicā) ppheticō et gliosa maioz suoz̄ stirpe generat' c̄. hec dr̄ Hiero. qz Sophonias quitus numerat' i gnatōe sua. sz qz quinio nō est i freq̄nti vsu iō dr̄ Hieronimus vt ita dicā

Quinqgenus na. num. pe. p. dz a quinq̄gita. Jtē quinquageni dr̄ qui i capite st̄ quinquagī

Quinquagesima dz a qui) ta militū cōstituti q̄ginta. et durat a dñica q̄ cātat Esto mihi et cetera. et termiatur in ipa die pasce.

Quinq̄ngulus. i. quinqz angulos habēs.

Quinq̄tres. hoz quinquatriū. et hec q̄nq̄tria. hoz triū vl' trioz. qōdā festū sic dēm a quinqz atris dieb'. Quinqz. n. dies atros. i. aduersos habuerūt romani. ab Ambali et gall' obsessiq̄bus dieb' nemo fuit aus' exire. sz postea libati ad illoz diez mēoriā fecerūt illō festū. Un̄ oratiū in epi. Ac pot' puer vt fest' quinq̄trib' olim Alij dicūt q̄ quinq̄tria dicunt a quinqz. ꝛ tribus qz quinqes fūt in trib' ānis vl' qz ter in quiqz ānis ꝛ durabat tale festū p quiqz dies.

Quinq̄triū. trij. vl' quinq̄striū. i. quiqz porticuū ambit' vl' spaciū vbi sūt quinqz porticus

Quinqz nomē indecli. o. ge. plis nūeri. Inde quiquies aduer. Et quīt' ta. tū. ꝛ quin' na nū

Quinqzfoliū. lij. herba q̄dā. quā greci vocant pentaphilon a nūero foliox.

Quiquēnis nis. ꝫ. t. ꝛ hoc ne. i. quiqz ānox. in h̄ quiquēniū. nij. spaciū quiqz ānox. Et h̄ et h̄ quinquēnal' ꝛ h̄ le. Un̄. ij. Mach. iij. Cū āt quinquēnal' agon tyro clebrarek. Et pd. na.

Jn̄ hec quiquēnalitas. tatis. i. quiquēniū vel quinquēnis tpis etas. Et nota q̄ quiquēnale tpis est. sz quiquenne etatis. Jtē quinq̄nnalē dicim' annū. sed quinquēnem puez.

Quinquessis. h' quiquessis. i. quiqz oboli vl' pciū quinqz oboloz et dz a quiqz et assis.

Quinq̄natus tus tui. i. spaciū quiqz annox.

Quiquim' ma. mū. i. quinqz ānox vl' q̄nq̄es ān'. Sic em̄ dicim' bim' duox anox. Trim' triū ānox. Quadrim' q̄ttuoz ānox Sic dicī' quiqui' q̄nqz ānox Jn̄ q̄nq̄mul' la. lū.

Quinq̄noctiū tij spaciū quiqz noctiū ꝛ di. dz a quiqz ꝛ nox. sz. l' poti' a noctiū tij. sic dicebāt antiq̄ (Quinq̄uir. viri. q̄ sb se hñt quiqz viros ꝛ dz a quiqz ꝛ vir. Et hic q̄nq̄uirat' tus tui. ei' dignitas. Et qnquiuira. re vroz q̄nq̄uiri. l' q̄nq̄uira. pe. coz. dz mlier q̄ hz quiqz vi/

Quītan' na. nū. i. quit' l' quita) ros subsedie ꝓtigēs l' affligēs. ꝛ dz a quiqz l' quit' Jnd quitana ne. dz febz q̄ q̄nto die affligit. Et hec q̄ntana l' q̄ntia. dz quita ps platee. q̄ carpētū

Quītine ec ducūt flōes malox) pgredi pōt. punicox ꝛ tūc est grecū nomen.

Quitil'. lis. q̄dā mēs. l. iuli'. ꝛ dz a quiqz l' q̄ntus. q̄si quit' a martio. Jn̄ h ꝛ hec quitil'. et h̄ le. Et nota q̄ iuli' ꝛ august' oli dicebant q̄ntil' ꝛ sextil' a nūero q̄ distabāt a ꝓncipio anni. i. a martio. Antiq̄ ei ānū incipiebāt a martio vsq̄ ad tps Nume pōpilij. q̄ addidit ianuariū ꝛ februarium ꝛ aposuit illos i ꝓncipio ānī. sz distinxit illos mēses fz lunatōes. sic ꝛ omes alij erāt distincti. Et ita ann' remānsit incoz rect' vsq̄ ad

tps Julij cesaris. q̃ cū mozarek in egypto cuz Cleopatra.annū cozrexit ꝛ distinxit ꝑm cursū sol' ad idē pūctū in fine anni redeūtz. Scōm ꝯsuetudinē antiq̃z q̃ annū icipiebāt a martio.oēs mēses dci stz a nūo q̃ distabāt a ꝓncipio anni.i.a martio vsq; iunium. vt q̃ntil' q̃nt' a martio. Dz postea ad hōrē Julij cesaris q̃ i illo mēse nat' ē.l'i co aliquā victoriā obtinuit dict' ē Julius. Sextil' ꝯo dict' ē q̃si sext' a ꝓncipio anni.i.a martio.stz postea in hoze Augusti q̃ i illo mēse nat' ē. vl'i co aliquā victoriā obtinuit dict' ē Augustꝰ. Noia ꝯo seq̃ntiū mēsium ꝓposita stz a nūo. vicz q̃ distabāt a ꝓncipio ānī.i.a martio.ꝛ ab hꝫ noie imber. vt septēber a septē.ꝛ imber.octobꝫ ab octoꝛ imber. q̃si octauꝰ ab imbze.i.a martio.i q̃ imbzes ꝛ pluuie abūdant.ꝛ sic de aliis

Quipaz ri.n.g est genꝰ herbe a greco dcm. qz habeat ꝓtutē feruētē. Et vt dicit q̃dā. Spes q̃pan dz cuculer. Et videt ꝓponi ab eq̃.ꝛ pyr. q̃ ignis.qz dz eq̃rij gni ꝓpt calorē.

Quris.lingua sabinoꝝ dz hasta. Jn hec q̃rina ne.i.hasta. Et hꝫ q̃rinꝰ ni. dict' ē Rhomulꝰ q̃ sp hastat' incedebat.l'qz hasta eiꝰ post mortē in auētino mōte fixa dz floruisse Jn hꝫ q̃ris rtz. dict' ē q̃libet ciuis rhomanꝰ. qz rhomani a rhomulo. Vel qz rhomani dci stz q̃rites. q̃si hostati ꝛ hastes. vñ ꝛ q̃nq; q̃rites dñr milites q̃ hastā secū deferūt. Et ꝓd. q̃ris pe.gti q̃ritis et circūflectit vltimā q̃ris.i ntō. sicz olī in integro fiebat.qz declinabat hꝫ q̃ritz. hꝰ q̃ritz Et desinit ntūs in us. ꝓductā q̃ris

Quis vel q̃. Quis hz sedeci ꝓpones. ꝛ syllabicas adiectōes. Cōpones em̄ stz septē.s. siqs nequis.aliqs.nunqs.ecqs.vnusq̃sq̃.q̃squis Quis ār hz q̃nq; adiectōes.s.q̃snā.q̃spiā.q̃sputas.q̃sq̃.ꝛ q̃sq̃. Hz q̃ recipit q̃ttuoꝛ adiectōes.s.q̃dā.q̃uis.q̃libet.ꝛ q̃cunq;

Quispiā deriuat' a q̃s.ꝛ ē figure simplicis.ꝛ importat purā infinitatē.sicut aliqs diūsam. q̃ piare est facere puz. vñ q̃spiā hō currit.i. pure vn'.ꝛ sic q̃ndā discretōem facit circa infinitatē. Recipit em̄ seūm piā.in accō casu. qz femina de facit imutat'.ꝛ cū nomē piā videt pati.ꝛ extra suā naturā poni.recte sumit' p accm.q̃ rē denotat patētē. Pap.dr. Quidpiā aliq̃d modicum

Quisputas spēs derivative a q̃s.ꝛ ē tibi puras syllabica adiectio ꝛ ē accēt' ꝓncipal' super q̃s.vñ Luce.pº. Quisputas puer iste erit. Et Matth.xviij. Quisputas maior ē i regno celoz. Et dz acui q̃s.ꝛ seq̃ntes due syllabe dñt guari.qz sup syllabicā adiectōe nō ē ponend' ꝓncipal' accēt'. Et nota.q̃ q̃s io recipit hꝫ ꝯbū putas.in scōa ꝑsona.qz ois interrogatō mouet.ꝛ pcipue illū ad quē ꝑmo dirigit'. ꝛ sic tal' adiectio cā cuius dā exitatōis inuēta fuit Dis ār excitatō fit ad sbam.ꝛ nō ad accōs.ꝛ io cuz alijs infinitz nō iūgit'.

Quisquilie az.stz stipule imixte surculi'. ac folijs aridis.s.q̃dā palee minutissime q̃s vocāt stipulas. Dñr etiaz q̃squilie.q̃si q̃cq̃d cadit.i. q̃cq̃d supfluitatis ex arboze vl' alio materia cadit. vt purgamēta frumēti ꝛ terraz.ꝛ modici surculi.stercoza.ꝛ silia.ꝛ sic hz Aug.a q̃d neutro.ꝛ cado ꝓponit'. Jn q̃squiliosus.sa.sū.plenus q̃squilijs. Vel dñr q̃squilie a q̃s.ꝛ curo. ras.q̃si cū cure stz ille.vl' q̃s curat de illi'.ꝓpter sui.vtilitatē.ꝛ coz.i.añ.l.

Quotēnis.ꝑ.t.ꝛ hꝫ ne.ꝛ q̃tēnꝰ.na.nū.i.q̃t annoz.ꝛ hz q̃rē de nūo annoz. Ad q̃d dñr rnderi hmōi noia.decēnis.triēnis.tc. vl' iste gtūs ānoz cū noie nūali.vt q̃tēnis es tu. Biēnis. triēnis.bimꝰ.trimꝰ. Triū l' q̃ttuoꝛ ānoz

Quot.o.g.indecli.ꝛ tm̄ pl'is nūi ē.ꝛ interrogatiuū.infinitū.relatiuū. Jn q̃tus.ta.tū.nūale.ꝛ ordinale.vt q̃tus es in bācho. ꝑmꝰ.scōs. Quotꝰ es in ordine.q̃rtus.q̃ntus.i.acholitꝰ. subdiacon'

R ante A

Rine aspiratōe ponit' i latinis dcōibꝰ. Jn grecis ꝯo i ꝓnōdcōis fuerit dz aspirari. vt rhetoꝛ. rhodꝰ.tc. Si ꝯo i media dctōe dz tūc gemari.ꝛ post geminatōez aspirari. vt Pirrhus.mirrha.ꝛ hmōi. Ita em̄ Priscian' ligue grece.ac latie doctissimo placet.

Raab meretrix fuit i hyericho.q̃ abscōdit speculatores de filijs israel.ꝛ interptat' latitudo l' fames. vl' imꝑt'.ꝛ acuit' in fine

Rabbi acuit' in fine.ꝛ interptat' mgr̃.sine domes me.aut mgr̃ meꝰ.

Rabboni idē.ꝛ acuit' in fine

Rabies biei.f.g.i.furoꝛ.insania. decursus cū ipetu. Jn rabiecula le.i.pua rabies Et rabiosꝰ sa.sum. Jn hec rabiositas tatz Jtē a rabies dz rabulꝰ.la.lū. Et rabidꝰ.da.dū. pe.coz.i.rabie plenꝰ.rabiei datꝰ.furoze plenꝰ.tratꝰ. insanus Jn rabidulꝰ.la.lū.dimi.

Rabsaces.scribit'.p.b.i interptatōibꝰ.et coz. pe.ppziū nomē vir ē.

Racemifer.ra.rū.i.racemos ferēs.ꝛ coz.mi

Racemꝰ.mi.ē botrionis ps.s.ramuscul' cum vuis.vl' vua. Et botrio grecū ē

Racha.i.inanis.ꝛ vanꝰ.quē vulgata iuria. absq; sensu.l'absq; cerebro dicere possumꝰ.ꝛ ē hebreū.ꝛ acutē in fine. Vel qđ melꝰ ē Racha est interiectio affectū indignātiū oīdēs.sicꝫ cū volemꝰ dicamꝰ heu.ꝛ cū leramur vach.ꝛ sil'r. cū indignamur dicimꝰ racha.

Rachel interptat ouis. qz p ea Jacob pauit oues Laban soceri sui. Jtē interptat visū pn̄ cipiū. vel mūda vel vidēs rē. Et p̄t eē idecl'. vel p̄t ꝛclinari hec rachel lis. Et pd.pe.gti.et fit vitā ꝓplatuā.

Radicosus.sa.sum.i.plenꝰ radicibꝰ

Radicula le.dimi.i.pua radix.

Radiꝰ dij.m.g.instrm ē terēdi.s.pcten vl' na ucula.l'lignū qđ distinguit stamia.ꝛ đr a ra/ do.is.eo q radēdo fiat. Jtē radiꝰ đr qđđā ge/ nꝰ oliuaꝝ ob lōgitudinē.qz lōge stꝫ ad sil'itu/ dinē radioꝝ Radiꝰ etꝫ đr ꝓga q̄ geometri figu ras faciūt i suppōsito pulnē Jtē raduꝰ đr splē đr stellaꝝ.ꝛ sol'.ꝛ đr sic ppt sol' lōgitudinē. qz lōge emittit ꝛ dirigit. Jtē radiꝰ đz illud re ctū ꝛ sbtile lignū qđ a modiolo rote vsq ad cā tū dirigit.ꝛ i vtroq; infigit.vñ Grecꝰ. Dicas textoris radiū radiū q̄z sol'. Utq; rote radiꝰ ti/ bi sit nō inuento plꝰ. Forte nō fuit memor ꝓ/ gule geometri. Unū dicamꝰ sic. Sitq; rote ra/ diꝰ.radiꝰ sit puluere tractꝰ

Radixꝫ.f.g.đr a radiꝰ.qz q̄si q̄busdā radijs fixa terre in pfundū rē mergit. Ul'đr a rado. dis.qz si eradat nō repullulat Jñ radicitꝰ adū i.fundituꝰ vsq; ad radicē.ꝛ pd.radix pe.gti.

Raphanꝰ ni.greci.n os radicē vocamꝰ eo q tu tus rēzsū mittit.cū reliq olera magꝫ in sūma pfiliāt. Cuꝰ scie macerato q̄sq; suas manꝰ infe cerit.fcentes impune tractabit Ex ipsiꝰ radice etiā ebur albescit

Raguel elis.ppriū noꝰ viri.rē q̄ Aurora đr. Clausit opes habuit q̄ raguelis erant.

Ralla le.f.g.vestꝫ q̄ vulgo đz rasil'.ꝛ đr a ra/ do dis.Et h̄ rallū.li.rosoriū

Rama ciuitas ē iurta gabaa. sicꝫ hēt Judicū xix. Et distat rū.miliarib'a bethleē.sicꝫ đt glo sa sup illud Matth̄ .ij. Uox in rama audita est.rē. Et interptat excelsa.vl' exaltata.seu to/ nitruū aut exaltatio. Et ē indecli.ꝛ acutē in fi ne Ul' fm Pap. Rama ē vicul' secꝰ bethleē.i q̄ sepultꝰ fuit Samuel.sꝫ nūc trāslatꝰ ē in tra ciā.ꝛ p̄t ꝛclinari hec rama me.ꝛ tūc nō accen tuat in fine

Rameſſes indecli.acutē in fine. q̄dā citas. rē q̄ đr Exođ.i. Edificauerūtq; vrbes tabnacu/ lor pharaōi.phitō ꝛ rameſſes. Jtē Hū.xlvij Jn optio solo terre rameſſes. De hac đr i Au rora. Rameſſes ex se nomē misteria pfert

Ramix cis.i.mētula l'ꝓga vilis.vñ Juuenal Jacet exigu' cū ramice neruꝰ. Jñ ramicosus. sa sum.q magnā hz mētulā.s.hernioſus

Ramꝰ mi.đr a radix.q̄si a radice meās. Jñ h̄ ramuscul' li.dimi. Ramꝰ ꝓpe ē qđ a radice l' trūco manat. sicut a ramusculo cetera. Et ra/ mosus sa sum.i.dilatatꝰ ꝛ ramis diffusus Jtē a ramus đr h̄ ꝛ hec ramal'.ꝛ h̄ le. Et h̄ ramal' lis.i.ramꝰ. Et pd.ra.vñ qđā. Papinꝰ est so/ liū vitis ramuscul' hꝰ. Jtē Persiꝰ. Ut rama, levetꝰ purgā di sb ere coctū

Ran indecli.ē ira.vl' locꝰ ire. Unī etiā eucit q efficit hō rabiosus

Rana.ne.f.g.đr a ran. qđ est tra.q̄si iracūda. Cū em Jupit oībꝰ aialibꝰ rēdisset regē.ranis rēdit qđđā lignū breuissimū ꝓ rge.qđ cū nū q̄z se mouēt.rane id spreuerūt.q̄re Jupit' irat' rē dit eis ibim.q ranas vescit ꝛ tō poze rge amus so.rane ꝯqrunt ꝛ irascūt. Ita đt Hugꝰ. Isiđ at đt. Ethymo.rū. Rane a garrilitate vocate eo q circa genitales strepūt paludes.ꝛ sonos vocꝫ ipportunis clamoribꝰ reddūt. Jtē đt mgr in hystoriis.sup Exo. Tria genera stꝫ ranaꝝ. Unū fluuiale ꝛ vocale. Aliud mimū qđ cala mitū.qđ si pticiat i os canis obtumescat Ter ciū magnū venenosuz.qđ ꝛ rubeta đr.

Ranetū ti.locꝰ vbi rane abūdant.

Rancidꝰ.da.dū.i.iracūdꝰ.vl' fetidꝰ amarꝰ et vetustate.ꝛ insipidꝰ.ꝛ đr a rācor Jñ rādiculꝰ li.dimi.i.aliq̄tulū iracūdꝰ.l'rācidꝰ.vñ Persius.i pma satira. Rācidulū qđđā balba đ na re locutꝰ. Pōt etiā rācidū dici ex vicio.eo q rā cos faciat. Et cor.pe.rācidꝰ.

Rācor coris.đr ira. indigtio. dolor. amaritu do mētis.l'fetor.ꝛ ꝓpe carnis.ex vetustate p/ uenies. Jñ rācorosus.sa.sū.i.rācore plenꝰ Et h̄ ꝛ hec rācoris.dis.i.irascēs.l'iratꝰ. Jñ rācor dit adū.i.irascibil'r. Et hec rācordia die.i.ira Jñ rancordiosus.sa.sum.iracundia l'ira ple/ nus

Ranella le.dimi.i.pua rana

Ranūculꝰ li.dimi.i.pua rana.ꝛ nō fuat genꝰ sui ꝓmitiui.qz rana est.g.f.ranunculꝰ ꝓ.o.m.g vt đt Priscianꝰ

Rapa pe.f.g.đr a rapio.pis.eo q rapiat.i.ꝓ hēdat plꝰ terre radice q̄z napꝰ. Jñ hec rapula. le.dimi.qđ ꝛ h̄ rapulū.li.inuenit. Et h̄ raparū rū.locus vbi crescunt rape.qđ hoc rapulariū đr. Et hoc rapulatū.ti.đr cibus rē rapis. Et pdu.ꝓmā

Raphael interptat curatio. vel medicina dei. Ubicunq; em curandi. vel medendi opus est

necessariū est. hic angelus a deo mittit
Rapar cis. i. auid⁹. spoliator. cupid⁹. vl' alie na violēter rapiēs
Rapid⁹ da dū. i. velox vel rapax cum impetu currens
Rapacitas tatis. i. cupiditas et spoliatio
Rapina ne. ē violēta receptio rei. vt ī. l. i. C. vi. bo. rap. Et dr a rapio pis. Et ē rapina pde raptatō et pōdere Jñ rapinula le. dimi. i. pua rapina. Et rapiosus sa sū. i. rapina plen⁹. Cō mittit ät ppe crim rapine cū p violētiā vi. et apte res alienas ds rapit vñcūq. excepto loco sacro. l're eccāstica. qr tūc ꝺmittēt sacrilegiū
Raptor oris. m. g. dr duob⁹ modis Est em raptor rei q̄ bona aliena vi rapit rapte. ff. ne ꝺs cū q̄ in ius. l. fr eximēdi. Et ē raptor hoim. et marie mulier. Et dr raptor a rapiēdo. i. corrūpēdo. q̄si corruptor. Et pt raptor ercōicari nō solū a suo epo. sz etiā ab ipso in cui⁹ epatu rapinā facit. Jtē tenegat ei pēa nisi restituat ablata. l' plenā securitatē faciat ꝺ restituēdo si tñ habeat vñ reddere possit.
Raptus t⁹ tui. dr act⁹ l' passio rapiēdi. r dr a rapio pis. Vl' rapt⁹ ppe ē illicit⁹ ꝺcubit⁹. Et dr a rapiēdo. i. corrūpēdo. Et ḧ raptū ti. innuit p eodē. fm Hugt. Jtē ppe rapina ē rei et rapt⁹ mulier. Cōmittit ät crim rapt⁹ dupl'r. vicz cū ipsa puella violēter rapit vt ī ppetuū teneat Jtē cū nō ipsa violēter rapit. sz vsus ei⁹ et phībēte violēter vsurpat. Jtē tūc demū cōmittit rapt⁹. cū ipe raptor nō despōsauerit ꝑpriam puellā. Large nō solū ꝺmittit in ꝑginē sz etiā in viduā r sīmonialē Aliqñ accipit p q̄libet illicito ꝺcubitu l' coitu. Et nota q̄ fornicatō. lz videat eē gen⁹ cuiuslibet illiciti coitꝰ. q̄ fit extra vxorē. tñ spēal'r itelligit in vsu vidua r mētricū r ꝺcubinar. Stupr ät ppe est ꝑginū illicita defloratō. Adulteriū ꝺo ē alieni thori violatō. Vñ adulteriū. dr q̄si ad alteri⁹ thor accessio Incest⁹ ē ꝺsanguinear l' affiniū abusus. vñ incestuosi dñr q̄ ꝺsanguineis l' affinib⁹ suis abutūt Rapt⁹ ꝺmittit cū puella a domo pris violēter rapit seu educit. vt corrupta in vxorē habeat. siue puelle solūmō siue parentib⁹ tm. siue vtrisq; vis illata fuerit.
Rar⁹ ra rū. i. nō spissus. r ꝺpat. Jñ rarere rius sime. aduer. Et hec raritas tatis.
Rasilis lis. ꝺ. g. r hoc le. i. res rasa. vel pilosa vt radi possit. vel apta ad radendū. r dr a rado. dis. Et ḧ rasorīū. rij. Jñ ḧ rasiolū. li. r cor. p. rasilis.
Rastr strī. n. g. r plr hūj rastri strorꝫ. īstrm rusticor. i. fossorū duplex vt dicūt. r dr sic a raritate dentiū. l' a rado dis. qr radit terrā. Rastr etiā dr aliud instrm rusticor dentatū. q̄ pa lea remouet a ḡnis. Jñ ḧ rastellū li. dimi.
Ratio onis dr a ratus ta. tū. i. firm⁹. eo q̄ firma sit. Et ē rō mētis mot⁹ in hijs q̄ dñr discernere l' ꝺnecte valēs. Vl' rō ē q̄dā mot⁹ aī visū mētis acuēs ꝑ q̄s a falsis distinguēs. Dz rō cinatō ē rōnabil' subtilisq; dispuratō. r a certis ad icerta r indagatōr nites cogitatō Jtē rō. i. diffinitō. Et cor. ꝑmā rō. vñ q̄dā. Sic volo. sic iubeo. sit p rōe voluntas
Rō p⁹ Azo. C. de eden. est scḕptura cā negociatōis mutue edite de dat⁹ r acceptis. sec⁹ si ibi cōtinet de pigne tm. vel de mādato tm. vel de cōstituta pecunia tm. Al'r sumit rō dñ dr. Rōes esse reddēdā de oib⁹. ar. de relcp. si qñ i ꝑ. rōnabilē cām. qr testis nō vz nisi rōe sui dei reddat si q̄rat ab eo. ij. q. i. in ꝑmis. tūc em rō sumit p cā Sil'r ibi. qd rōe caret extirpare necē ē. vt lr viij. di. cor. epi. Etiā plat⁹ dr esse pat⁹ rōis reddere oi poscēti. §. ecce in fi. xxxvi. di. r in. l. si q̄s §. fr interdū. ff. de relig. r sump. fu.
Ratiocinia tis rōnū redditōes. ad q̄s obligat aliq̄s ex admīstratōe reipublice l' ꝑsone q̄ gest sit. Vñ publica sicut illa q̄b⁹ obligāt officiales curie ex admīstratōe aliq̄ ad rē publicā ptinēte. vt in. l. officiales. C. de epis. r cle. Priuata ät st q̄b⁹ obligāt aliq̄ ex admīstratōe rei ptinētiū ad ꝑsonas. vt tutores. curatores. l' procuratores. rē. Vñ obligat⁹ ad rōcinia. est ad rōem reddendā alicui astrict⁹
Rōnalis lis. ꝺ. t. r hoc le. r hic hec rōnabil'. et hoc le. dñr a ratio. Et licet q̄dam ista noia i dr̄ accipiant. differunt tamen. qr rationale dr quod vtitur rōne. vt homo. Sed rōnabile est quod rōne agitur vel ducitur. r rōnabiliter viuit. Vñ multi. imo oēs hoies sunt rōnales. i. aptitudinē habēt rōcinandi. sed non oēs sunt rōnabiles. qr non oēs ducunt rōne Et hoc rōnale lis. n. g. dicebat pann⁹ in pcto re sacerdotis q̄dratus. in q̄ lapides ꝑciosi erāt inserti.
Ratis tis. f. g. dicebat ꝑmus r antiquissimus nauigū genus. erudit⁹. tignis asseribusq; cōtextum. ad cuius similitudinē facte sunt naues que ratarie dicūtur. Nunc vero ratis quelibet nauis abusiue dr Nam ratis ꝑprie dr ꝺnexio nauium. vel strues lignor. r trabium vel incastratura nauium. Vel ratis est illa pars nauis. sc̄z que est inter carinam r pram vel ꝓpim. dicta qr radit aquā. vel qr sit rata r firma. Et per synecdochen quelibet nauis dicitur ratis. qr radit aquā. vel quia rata sit r firm

ma ⁊ firmiter curat Jñ hec raticula le. di. i. p̄ na ratis. Et cor. ra. vñ q̄dā. Dic lat⁹ esse ratē. ventrē dic esse carinā. Itē ali⁹. Q̄ rata sit ratis est. q̄ cōcaua dcā carina

Ratiūcula. le. dum. i. pua ratio.

Ratus ta tū. ptcipiū est dc reor rer̄. rat⁹ sum reri. i. ertimare putare. Jñ rat⁹ sum. i. putaui. Et rat⁹ ta tū. no⁹. ⁊ tūc tantū vz q̄tū firm⁹ Jſi dor⁹ ā⁊ dr. Ratū dr qđ rōnabile ⁊ erectū est vñ ⁊ q̄ pollicet dr. Ratū esse pfiteor. h̄ est firmū atq; ꝓtuū. ⁊ Pap. dr. Ratū firmū sta/bile imutabile acceptū. Itē ratus. i. arbitrat⁹ Et cor. p̄mā. Inuenit rata in alia ſcatōne. vt Jlle ſoluat vl̄ recipiat ꝓ rata. i. ꝓ pte sibi ꝓtin gente

Raucid⁹ da. dū. i. raucus. Jñ raucidulus la. lū. i. aliq̄tulū raucus. q̄ ⁊ raucul⁹ dr.

Raucus. ca. cū. dr a rauni qđ ē raucitas: Et ꝓpt raucus cior. sim⁹. Jñ rauce cius sime ad uer. Et hec raucitas tat̄. Et hec raucedo dis. i. vocis amputatō. siue ipuritas.

Rauia uie. i. vox rauca Jñ hec rauilla le. i. cau sidic⁹. q⁹ clamādo efficit raucus

Rauiat⁹ ta tū. i. raucus. ⁊ dr a rauio as Jñ h̄ rauitio onis. i. raucitas.

Rauni. no⁹ indecli. ⁊ raucitas

Rauus ua uū. i. rapax l̄ fului color̄. ⁊ dr a ra pio pis. Vñ inuenit Lupa raua Et in vtraq; ſignificatōe ꝓuemēter dr lupa raua. nā rapax ē ⁊ fului coloris. Jñ raul⁹ la lū. ⁊ raucell⁹ la lū. ambo di. Et raua ue talis color l̄ rapacitas Et Pap. dr. Raua niger color mixt⁹ fuluo.

R ante E

Rea. ⁊ t⁹ tui. dr a re⁹ q̄si rei act⁹ Et accipit rea tus i ſcptura multipl'r ſ. p culpa. p pena ꝓ ob ligatōe. pene tpalis ⁊ eterne Si cū mortale ē obligat nos pene eterne. Si veniale. obligat nos pene tpali. vt dr mgr in. ij. ſm̄az. Tñ ſci as. q⁹ reat⁹ dr fm qđ q̄s ē re⁹ pene. ⁊ iō ꝓpe re at⁹ nihil aliud ē q̄ obligatō ad penā Et qz ob ligatō q̄dāmō ē mediū iter culpā ⁊ penā. er eo q⁹ ꝓpt culpā aliq̄s obligat ad penā. iō no⁹ me dū trāſumit ad extrema. vt interdū ipsa cul/pa vel pena reat⁹ dicat

Rebecca interp̄tat pacia. l̄ q̄ multū accepit

Rebellis lis. ꝑ. t. ⁊ h̄ le. i. inobedies resistēs ꝑ/rius. Jñ hec rebellio onis. ⁊ h̄ rebellū lij. i eo dem ſenſu. i. repulſio vl̄ reſiſtimētū. ⁊ poſt pacē factā ad bellū reūſio. belli iteratio

Recaluaſter ſtra ſtr̄. i. retro aliq̄tulū calu⁹. Et ꝓ eodē inuenit recalu⁹ ua uū

Recens entſ. o. g. i. nou⁹. ⁊ dr a reci. qđ ē iter vl̄ retro. q̄si renouat⁹. l̄ iterz nou⁹ Sz recēs na ſcit. nouū fit. Jñ recētul⁹ la lū. i. aliq̄tulū re/cēs. Et ꝓpit precēs. q̄recēs. i. valde recēs

Recēſit⁹. pe. pd. dr renouat⁹. recēs fact⁹ Sz recēſit⁹. pe. cor. ē idē qđ nūat⁹ recitat⁹ remēo/rat⁹. vñ. Vlaſa recēſita. ſz ꝓma recēſita dicas

Receptacl'z. li. n. g. loc⁹ vbi alie⁹ rei fit r̄cept̄o

Receptatores dñr q̄ aliq̄s receptāt. ⁊ vt fre/q̄nti⁹ ſonat in malū. Sūt em̄ illi q̄ fures rap tores ⁊ ceteros malefcores recipiūt. vt. C. de hijs q̄ latro. l. i. ⁊. ff. de recepta. l. i. Sñ q̄b⁹ la/tere nō p̄nt. vt in. c. ſicait de here. vbi hēticor raptores anathematizāt. Sz receptores fm Jnno. dñr aduocati. in. c. er pte. de poſtu.

Reca. i. iterz vl̄ retro grecū est

Recidiu⁹ ua uū. ⁊ rediuiu⁹ ua uū. i. renouat⁹ poſt caſū repat⁹. qđ nō p̄t ee niſi caſus p̄esſe/rit l̄ mors. Vñ recidiua arbor ſtr̄ q̄ aliis ſect̄ repullulāt Et eadē dñr rediuiua qz redeūt ad id qđ fuert q̄si denuo viua

Recidu⁹ dua duū. i. retro l̄ iterz cadēs.

Recinū ni. vl̄ h̄ recinū nij. matronale opim tū. q̄dā. ſ. veſt̄ l̄ palluū. ⁊ dr ſic q̄i reincinū. qz dimidia ps e⁹ retro abijcit Idē a grec̄ ſtola dr

Reciproc⁹ ca cū. i. iterz ꝓūſiu⁹ repetitiu⁹. Vñ recipr̄oca dr ꝓſtructio. in q̄ eadē p̄ſona iterz re petit. vel in q̄ eadē p̄ſona videt agere ⁊ pati. vt ego diligo me. Tu diligis te. Petrus dili git ſe. Et cor. p.

Recōſus ſa ſū. i. recōdit⁹. ⁊ dr a recōdo is

Recōuētio onis. f. g. ē actio rei ꝑ actorē.

Recta linea aſcēdēs ſt̄ p̄. au⁹. pau⁹. abau⁹. attau⁹ tritau⁹. ſicut in feis lineā dicim⁹ matrē auiā. pauiā. abauiā.

Recta linea dcſcēdēs ſt̄ fili⁹. filia. nepos nep tis. pnepos. pneptis. abnepos

Rector oris. m. g. dr regēs aliq̄d p ſuū officiū et dr a rego gis. A q̄ etiā rect⁹ cta ctū. Jñ recti tudo dis. i. iuſticia eq̄tas.

Recuſatio fm ſpe. e. ti. ē iuriſdcōis. l'audictie cā ſuſpitōis ꝓpoſita dcliatō. vt. C. d iud. l. ap tiſſimi. ⁊ fit vſq; ad. xx. dies fm leges. h̄m cano nes dūtaxat p tcē

Recutic⁹. ca. cū. idē ē qđ cutic⁹. l'recutic⁹. q̄ re troūſaz hz pellē virīl' mēbri. Vñ recutici ꝓpe dñr iudei q̄si retro h̄ntes cutē. i. circūciſi. La rēt em̄ anteriori pelle virīl' mēbri. vñ Perſi⁹. Recuticaq; ſabbata pelles. Et vocabāt ſab/bata recutica. ꝓpt̄ r̄cuticos. q⁹ ad eos ptinēt ⁊

Reddit⁹ a. ū. dr a r̄ddo ea celebrāt. ⁊ pd. ti dis. vñ Ouid. epi. Si iuuene ⁊ cupido credat r̄ddita ſæpe ego. Itē reddit⁹ t⁹ tui. i. lucr̄ merces.

fructus. vectigal ꝑstatio census
Redibitio onis. est emptiõis resolutõ. vt. ff. de acq. possess. l. pomponi⁹. §. ꝓterea in fi.
Redimiculũ li. n. g. monile vel coronaꝝl' vitta. q̃ mitra in capite feiaꝫ alligaf. ꝛ dr a redimio mis. Vl' redimiculũ succinctoriũ vl' bracchiale. qđ ꝑ cerui cẽ descẽdẽs ꝛ a lafib⁹ colli dimsum. vtrarũq; alaꝫ sin⁹ ābit. ꝛ hĩcinde succingit. vt ꝓstringẽs latitudinẽ vestĩ ad corꝑ⁹ ꝑhat. ꝛ iũgẽdo ꝓponat. Hoc vulgo brachile dr. q̃si brachiale. q̃uis nõ brachioꝝ. sz renũ fit singulum
Redimit⁹ ta tũ. i. ornat⁹ coronat⁹
Reditus tus tui. pe. cor. dr a redeo dis Et fit duo. Redit⁹ em̃ dr qđ redit. qz singl' annis redeat. vñ Qui. de fine titulo. Turpi thoni redditu cẽsus augẽ ꝓnos Itẽ redit⁹. i. reũsio. vñ Qui. epi. Vela q̃roꝝ reditu ꝙbi carere fide
Redux cis. o. g q̃ redit. ꝛ dr a re. ꝛ dux cs. vl' a reduco cs. ꝛ cor. du. qz tz naturã h⁹ ꝑtiti duxi
Refectoriũ rij. loc⁹ vbi reficiũt famelici Itẽ refectoriũ dr loc⁹ vbi isil' cõedũt frẽs l' mõachi
Refect⁹ ta tũ. i. replet⁹ recreat⁹ renouat⁹
Refert⁹ ta tũ. i. replet⁹. Et dr a refertio tis. ꝑm Hugt. Pap. ꝙ dt Referta plena. bñ ferta obesa crassa. ꝛc.
Refrigeriũ rij. n. g. i. subsidiũ opitulamẽ auxiliũ solatiũ lauamẽ reges
Refugiũ gij. i. auxiliũ tutela securitas adiutoriũ. ꝛ dr a refugio gis.
Refugus gi. pe cor. q̃ fugit ꝓpriã patriã. ꝛ ꝑ/ꝑe apostata. q̃si refugiũ q̃rẽs.
Regillũ li. ẽ vestimẽtũ regiũ. ꝛ ꝓꝑe dr regine latũ vestimẽtũ. vel ꝓplũ sericũ.
Regionis. f. g. patria regi subiecta. ꝛ dr a rex. regis. Jñ regionari⁹ ria riũ. ad regionẽ ꝓtinẽs vel de regione existens
Regia gie. dr dom⁹ regis dicta a rege
Registr̃ stri. n. g. q̃dã liber de regimine eccẽ. s. et cui⁹ dictis eccã regit ꝑm Hugt. Pap. ꝙ dt
Registr̃ liber ẽ q̃ rex gestaꝫ memoriã ꝓtinet Vñ ꝛ dr rei geste statio
Regũcula le. dimi. i. pua regio.
Regi⁹ gia gũ. i. regalis
Regula le. f. g. i. norma viuẽdi. ꝛ dr a rego gis qr rectã viã viuẽdi ꝓtet. vl' qr ad recte viuendũ regat. ꝛ declinare nõ ꝑmittat. vel qz qđ ꝑ/uũ est ꝛ distortũ corrigat. ꝛ ad rectã viã ducat
Regula etiã dr instrm edificioꝝ. q̃si rectula. qr sit rectã ꝛ ipedimẽtũ nõ hẽat. vñ. Regula ꝑceptũ dat. norma regula lignũ. Jñ regulars rs ꝙ. ꝛ ꝓ re. ꝛ hec regularitas tatis
Regula ꝑm Azo. est plurũ rerũ narratõe facta ꝙpendiosa traditio. Vl' ẽ ꝙpendiosa diffinitio rerũ vniũsitatẽ ꝙplectẽs Itẽ regula q̃ñz dr speciał' norma. vel mod⁹ viuẽdi monachoꝝ. vel canonicoꝝ. qr tal' normã recte viuẽdi ꝓtet. de sta. mona. ꝓto. Et inde regularis Itẽ q̃ñz regula dr ꝙstitutio canonica. xi. dis. hoc vẽe indicim⁹ charitati. Itẽ regula ꝑm Hoff. ꝛ legistas ẽ q̃ rẽ q̃ ẽ breuit enarrat. nõ vt ex ea ius sumaf. sz ex iuẽ qđ ẽ rgł'aẽ fiat regł'a. nã ex rgł'a ñ fit ius sz ex iure qđ ẽ regulare fit regula. alias em̃ retret dici ius regulariũ. ꝛ nõ regula iuris. Et dr regula ideo. qr recte ducit. nec aliorsuz trahit q̃si a rego. eo q̃ recte regat. Et ꝛeteret regula fieri signo vniũsali vel indiffinito. Al'r in grammatica regula est multoꝝ sil'ium collectio vel ꝙiunctio.
Regulares ꝑm Hoff. st̃ q̃ ad viuẽdũ se regł'a/riter astringũt. siue sint monachi q̃ dñi vacare dñis. siue sint canonici regulares. Nã idẽ est indicaũ de ãbob⁹. vt i. c. ex pte. de postu. ꝛ. c. nõ mag. ne cle. l' mona. Et h̃ ẽ ver⁹ q̃ ad rẽ. ñ q̃ ad regulã latiorẽ. vt i ti. de sta. mona.
Regul⁹ li. m. g. i. pu⁹ rex etate. l' regno l' dignitate. Et ꝙpoñ surregul⁹ li. i. pu⁹ regul⁹. Itẽ regul⁹ dr q̃dã pua auis. sic dcã a puritate sui Itẽ rgul⁹ dr q̃dã ꝑpes. s. basiliscus rex ꝑpetũ Jdẽ ꝛ sibil⁹ dr. qz sibilo occidit añq; mordeat ꝛ exurat. vñ Regul⁹ ẽ ꝑpes auis ꝛ rex ꝓul⁹ ois
Relatio onis. f. g. est rei p⁹ ꝙgnite iterata cognitõ. Vl' relatõ ẽ añ late rei scda repñtatõ
Relatõ ꝑm spe. L. e. ti. est iudicis dubitãtis de iure ad ꝓncipẽ missa ꝙsultatio.
Relatiu⁹ ua uũ. qđ ad aliq̃d refert Vel pot⁹ qđ itez fert aliq̃d ad memoriã. q̃si itez portatuũ. Cũ em̃ dico sortes legit. p h̃ no⁹ sortes. sortẽ ꝙgnitõi sbijcio. Cũ ãt postea subiũgo. et ipse disputat. p illud pno⁹ ipse sortes refert. et itez fert ad ꝙgnitõem. Vñ ꝛ illud pno⁹ ipse dr relatiuũ. eo q̃ sic aliq̃d referat
Relat⁹ ta tũ. dr a refero fers Et vt dr Pa. Relatũ. pe. pd. i. reportatũ l' ad aliq̃d datũ l' dem̃
Relegatõ nis. f. g. qđ dã gen⁹ dãnatõis. cum aliqs ꝑ aliq̃ ꝓmisso ĩterdicebat a pria. ꝛ pua/ti videbat recedẽ. ꝛ sua nõ amittebat. ꝛ spẽ hẽbat reuertẽdi. Et dr a reportatõe. qr relegatio fit ad tps. sz reportatio i ꝑpetuũ Jñ relegat⁹ ta tũ sic dãnatus
Religio nis. ẽ vt⁹ q̃ supiori nature quã dinã vocãt cultũ cerimoniaq; ꝙfert. ꝛ dr a rligo as eo q̃ nos religet ad dei fruitiũ l' cultũ. Vl' dr a relego gis. qz religiosi relegũt ꝛ tractãt q̃ dei st̃
Vel dr a rigeo ges. eo q̃ rigida sit. Jñ religio/sus sa sum. ꝛ ꝙpar. Et ꝙponit irreligiosus sa.

sum.i.nō religiosus.ꝛ sil'r ꝯpak. Et vt dr Papias Religio est appellata.qz per eā religem⁹ vni deo aias nras ad cultū dinū vinclo fuiē diTna sꝭ āt sicut ait Isido.in.viij.ethymo. q̄ in religionis cultu ad colendū dēū in hoib⁹ pārunt.s.fides spes charitas. In fide q̄d credendū. In spe q̄d speрādū In caritate q̄d amā dū. Et assigt Pap.drām iter religionē ꝛ supstitiōz di.q religio ē in ꝑtute.supstitio ꝑ ivitio.i.in cultu illicito

Religiosi sunt q̄ vitā regularē ꝓfessi sunt. Et large dr religiosi q̄ in ꝓpꝛijs domib⁹ religose viuūt. q̄uis nō sint ꝓfessi. Un tria substātialia vite regularꝭ ꝓfiteri dz religiosus.s.obedientiā.castitatꝭ custodiā.ꝛ ꝑpetuis abdicatōnē.vt.xij.q.i.nō dicatꝭ.xix.q.iij.qz ingrediē/tib⁹ Nec i his dispēsandū ē.vt in.c.cū ad monasteriū.de sta.monach.in fi. Nā ꝓfessio ē solēnis ꝓmissio religiōis.i q̄ ꝑdcā tria ꝯcurrūt Et religiosi sicut ꝛ alij ꝓlati philicā ꝛ leges ñ legāt neq; audiāt. Et si ꝯ fecerint ipso iure sꝭ excōicati.vt.c.nō mag.ꝛ.c.sup specula.ne cle. vel mona.

Reliqe quiaz dñr ptes residue. Itē reliqe dicunt ossaz vestimta scōz.q̄ nobis relinquūt vt eoz merita recolētes eos digne venémur. et eoz vitā imitemur. Et hz ꝑmā breuē.fm Donatū.vñ p vnū.l.scribi dz.lz aliqñ necitate metri addat vnū.l.vt ꝑma ꝓducat. Un Virgil⁹ i ꝓ. Enei. Troyas relliqas danauñ atq; imitꝭ achillū. Et est ibi epēthesis

Reliquū q̄.ē qđ restat l'supat fm Pap.

Relisus sa sū.pe.pd.t.retro l'itez lesus

Reluctās tātꝭ.i.ꝯ luctās resistēs repugnās i certs hesitās pēdēs ꝛ dz a reluctor tarꝭ

Rematopeia pie.f.p.i.ꝶbi ꝯfirmatō. vt in ꝶbis fictieys.q̄ sꝭ platar inuēta p rematopeiā vt Tinnit Iñ rematopei⁹ peia piū.i.ad rematopeiā ptinēs.l'platū l'fictū p rematopeiā

Remediū dij.n.g.i.medicina.q̄ post lapsum succurrit.ꝛ dz a remedeor deꝭ. Iñ h remedio lū.li.dimi.i.puñ remediū

Remex remigꝭ.m.g.nauigator q̄ remū agit ꝛ dz a remigo as. Qꝭ āt dz remex q̄si remi actor ethymo.est. Et formak gtūs a nō e. mutata i i.ꝛ ablata x.ꝛ addita gꝭ.vñ dr Prisscia.in vi. In x. desinentia.si a verbis sint in go. desinentib⁹.ablata x.ꝛ addita gis.faciūt gtm.vt grex gregis

Remigiū gij.act⁹ vl' officiū remigꝭ. Quidaz tñ dicūt q̄ remigiū ē remoz collectio.vñ dz i Grecꝭ. Est remer ducēs.ē remer duct⁹ i amne At vbi remoz collectō remigiū sit

Rhemis indecli.q̄dā ciuitas frācie. Iñ h et hec rhemēsis.ꝛ h se.patriū.

Remissio est cause ꝯmisse ad ꝯmittentē facta missio Itē q̄nq; ꝶt idē qđ indulgētia fm spe. Et sic sumik in ti.de pe.ꝛ re.

Remissus sa sū.qđ retromittik. vel qđ nō ex toto intēdik.sz parū p lenik. Uñ ꝛ qđdā adū. dz remissiuū.qđ desigt remissionē alic⁹ rei fm Hugꝭ. Pap.ꝛo dr. Remissus sessus benign⁹ simplex indulgēs dimissus dissolut⁹ leuis negligēs tractabilis ꝯdonat⁹

Remora re.i.mora ipedimētū.vñ Liu⁹ Qꝭ nā nor gressui meo remorā facit.

Remoramē inis.n.ge.i.mora l'ipedimētū.ꝛ ꝑpe gressuū.ꝛ dz a remoz or Et pd.ra.vñ Ouid.meta.iij. Remoramina q̄ ipaz nocebāt.

Remultū ti.n.g.funis q̄ nauis ōligata trahitur vice remi. Iñ remulto tas.i.remultō nauē trahere.vel nauē remulto ad lit⁹ ducere

Remus mi.m.g.dz a remoueo es.eo q̄ remoueat ꝛ ꝯcutiat fluct⁹. Iñ h remul⁹ li.di. Et remill⁹ li.idē Hz palmula est extrema latitudo remi a palma dcā.q̄ mare ipellik. Itē rem⁹ cōponik biremis.ꝛ ē nauis q̄ hz ordines duoz remoz. Et h triremis q̄driremis q̄nq̄remis l' ꝑtiremis hexaremis.a pēthe qđ ē q̄nq;.ꝛ hec qđ ē septem.ꝛ rem⁹.s.nauis q̄ hz tres l'q̄ttuor.vl' q̄nz l'sex ordines rōz. Inueniūt āt oia h adiectie ꝛ mobil'r dcliata.s.h ꝛ h biremis ꝛ h me.

Ren renis.m.g.f.m. Clarronē dz a ru⁹.qz a renib⁹ riui obsceni ꝛ cenosi humorꝭ dcriuāt Nā vene ꝛ medulle tenuit liq̄rē dcsudāt i renib⁹ q̄ liq̄r rursus a renib⁹ calore venereo resolut⁹ dc/currit ad genitalia. Et a ren dz h rien rienis. idē qđ ren vel ꝑcell⁹. Uel rien dz qđdā intestinū.ꝛ interp̄tak fluēs.ꝛ tūc dcriuak a ꝶbo greco.s.reo qđ est fluo

Renalelis.n.g.est ꝛona circa renes.ꝛ dz a rē. Et h ꝛ hec renalis.ꝛ h le ad renes ptinēs

Renitēs tentꝭ.vide.s.in nitēs

Renūcul⁹ li.dimi.pu⁹ ren. Uel renūculi dr intestina q̄dā remb⁹ adherētia.ꝛ sꝭ rotūda ad modū testiculoz.ꝛ sꝭ cōestibilia.vñ Grecista Intestinoz ps ē renūcul⁹ aut sꝭ. Renes lurie sedes nec nō alimēta.

Renūciatio ꝑpe ē rei vel iuris spōtanea refutatio Et p̄t fieri p illū ad quē ptinet illud cui renūciak.alias general'r renūciatio p̄t fieri per quēlibet de sua vl' iure suo ꝑpo.vt vij.q.i.q̄ piculosū. C.de pac.l.si q̄s in scriptis.

Repagulū li.n.g.i. obex qđ ad ipedimētū opponik.ꝛ dz a repādo dis.eo q̄ claudat ꝛ pandat iter.vt sera.ꝛ coz.gu.

Repandus da.dū.i. recuruus. quod acutū ē cū illud retūdit repādū ē ſm Hugt. Pa. véo dr Repandū recuruū. paratum. repanſum.

Repēs entſ nomē. i. ſubitus. Jñ repente adū. Uñ Ouidius in li. faſtoꝝ. Bina repēs oculis obtulit ora meis. Et inde repētinꝰ na. nū. ſubitꝰ improuiſus.

Reptor toris. i. autor. ſm Papi.

Repetitio ē color rhetoricus ꝛ fit ex eo q̄ eadē dictio in ꝓncipio pluriū clauſulaꝝ repetit. vt Laudate dñm de celis laudate eū in excelſis.

Repetitio capit in iure p re acceptiõe in teſtō vel ſubſtitutiõe hēdū vt dū queritꝝ de repetitō ne emolimēti oneꝛ. ꝯditiõis. modi vel alterius q̄litatis. ꝛ ſig̃tur eodē mō q̄pbabilr ſig̃ri ꝯcludit. ꝟbi gr̃a. Teſtator heredē inſtituit q̄ legata ab eo relict ꝛ vulgariter ei ſubſtituit. ibi repetitiosa facta cenſet a ſubſtituto. vt in l. iz ff. de le. i. et ratio ſumit ex volūtate in ſubſtitutiõe

Repetendus da.dū. ſm modernos. ꝛ fz antiq̄s repetūdꝰ da.dū. dr a repeto tis. Uñ repetū de daꝝ. dicūt pecunie repetite Siquidē mos erat rhome. q̄ ſi q̄s depoſuiſſet pecuniā alicui nec poſſet eā rehabē. veiebat ad ꝓtorez. ꝓtor vero mādabat debitori. ꝛ ꝓſtituēs iminū q̄n dā ꝓcipiebat vt ifra iminū illū pecuniā ꝓfitet ur ꝛ reddet. ꝛ tūc poterāt dici petūde daꝝ Si véo debitor i termio ñ ꝓfiteret. iterū depoſitor veniēs ad ꝓtorē pecuniā repetebat. ꝛ tūc dicebant repetūde daꝝ Tunc vero debitor clamāte ꝓtore reꝰ erat repetūdaꝝ Uñ Saluſtiꝰ pꝰ paulo Catilina pecuniaꝝ repetūdarū reꝰ Jtē ꝯſuetudo erat antiq̄tꝰ rhōe q̄ legatꝰ reipublice accipet p ſet p ſuis victualia de coī vbicūq̄ eſſet ſed nō vltra q̄z deberet Finito poſtea imino illius cū alius ligatꝰ eadē deberet fūgi ligatiõe. ſecū ducebat legatū ꝓteriti anni. ꝛ licebat cuilibet infra q̄dragīta dies q̄rimoniā facē de eo q̄ pecuniā vltra q̄z dēret accepiſſz. ꝛ pecuniaz repetē ſupflue acceptā. ꝛ tal pecunia ſic repetita dicebat repetūde daꝝ ꝛ tūc ſi ille ñ poſſz ſe excuſare reus erat repetūdaꝝ ꝛ cogebat eas red

Repoſolicā lij. ē id q̄ tegit ignē in) dere nocte vel q̄ retro ponit q̄ſi ciliū foci ſup q̄ a poſteriori parte foci ligna ponūt. q̄ vulgo lar dr. et dr a repono. ꝛ focus ꝛ ciliū.

Replicatio ſm ſpe e. ti. de excep. §. multū. eſt exceptiõis facte excluſio Et ſic ē q̄dā exceptō cōpetēs actori ꝯ exceptionē rei ꝛ iſtā ſp oppoit actor Et cōtra replicationē actoris dat duplicatio reo Et itez cōtra duplicationē rei dat actori triplicatio ꝛ ſic in infinitū extēdi ꝛ iſti.

Repſſalie. ē ptās pignoꝛādi ꝯtra) e. ti. i pri. quēlibet de terra debitoꝝ data creditori p ſuū rys ꝛ dāſ De his repſſaliis dr de iur. ꝛ dā. da c. ꝛ ſi pignēatiões li. vi. vbi phibēt extēdi ꝯtra pſonas eccleſticas ſub pena excoicatiõis vel interdicti Uñ breuit repſſalie dicunt q̄ aliq̄s oriūdus de vna terra ſpoliat l dānifica tur ab alio oriūdo ab alia terra. vl etiā ſi debitū nō ſoluerit ei. tūc eni dat ptās iſti ſpoliato q̄ ei ſatisfaciat ꝯtra quēlibet in terra illa vñ ē ſpoliatoꝝ vel debitor.

Repromiſſio. ē pmiſſiõis iā facte cōfirmatio et differt a pmiſſione. qz pmittēdo negociū inchoamus iz repromittēdo ad implerū ꝯſoli/dam. Et ē repromiſſio. q̄i iterata pmiſſio. vt res magis ſit in ſecuro.

Reptilis l. ꝯ. t. ꝛ h̄ le. dr a repo pis. ꝛ coꝛ. pe Uñ in Auroꝛa Reptile ſubycit cū preſtas ei famulatū Et nota q̄ reptiliū q̄dā genera ſunt terreſtria. quedā aq̄tica. dr ei reptile q̄ ſe rapit. Hoc ät cōtigit multiplicit Quoddā ei rapit ſe virtute coſtaꝝ. vt ꝓpētes q̄dā vi anulo rū vt aīal anuloſū. q̄dā vi oris. vt q̄dā ꝟmes q̄ oꝛe tenet affixo totū coꝛpꝰ pꝰ ſe trahūt. q̄ddā vero ē q̄ in vi pinnulaꝝ quarūdā ſe mouet. vt piſcis Et vniuerſaliter oē aīal videt reptile dici cꝰ coꝛpꝰ a terre nō mltū elevat p iſtra motus Et vt dicūt q̄dā Reptilia ꝓpe ſūt aquaꝝ Reptentia vero terre Jſta tñ ꝓpetas nō ſemp obſeruatur.

Repudiū dij. dr repulſio l ſcriptū repulſiõis q̄ ſub teſtionio teſtiū pñti vel abſenti mittitur. ꝛ dr a ret podiū. q̄ ē baculꝰ ſup quē innitimur. Podiū etiā dr vbicūz innitimur. Uir aūt ē podiū ſine ſuſtamentū mulieris. Jñ re/pudiū dr diſcidiū. diuoꝛtiū. vel repulſio mulieris a viro. Uel cōponit a ret pes pedis ut repudiū q̄i repudiū. Cū eni repudiat mulier tūc repedat. i. fuerit ad ſuos Uel cōpoit a pello lis et edes. q̄ ē domꝰ. uñ repudiū dr q̄ſi repelledū. i. repulſio ab ede.

Repulſus ſa. ſū. i. retropulſus. fugatus. electꝰ et dr a repello lis Et hec repulſa ſe. i. repulſio iniuria q̄ repellūtur hoies ab honoꝛ petitõe

Reputatio ſm Pla. ē ꝯpūtatio vt i. ff. de ſolu

Reqes. i. refrigerū. ſolatiū. pauſa.

Res rei. a reoꝛ reris. dr fz Hug. Proprie que dē res ſunt q̄s ſola extiatione et intellectu cōpēdim. vt incoꝛporee Alia vero appellātur coꝛpea Uñ dr Priſcianꝰ Coꝛpoꝝ ſeu rerum.

Res etiā dr q̄libz Eſt eni res vnū detraſcēdētibꝰ Hā q̄ttuoꝛ ſūt trāſcēdētia. Res ens vnū et aliq̄d. Et etiā fz leges res ſunt que i nro iure cōſiſtūt a recto habendo Unde dicit Jſido.

rus ī v.etymo. vbi agit dꝛ rebꝰ. Res ſt q̄ ī nr̄o iure ꝓſiſtūt Jura āt ſūt. q̄ a nob iure poſſidēť. nec aliena ſūt. Dicta aūt res a recte habēdo. Jus āt a iuſte poſſidēdo. Hoc enī iuſte poſſidēť qđ bñ. Qđ āt male poſſidēť alienū ē Nolle āt poſſidere q̄ malꝫ ſuis vtiť lꝫ aliena p̄ſumit. Poſſidz āt iuſte q̄ nō irritať cupiditate Qui aūt cupiditate tenēť poſſeſſus eſt nō poſſeſſoꝛ Verba ſunt Jſidoꝛi. Jtē a res dꝛ hꝛ hec realꝫ et hꝫ le. Jñ realꝫ adū. ꝛ hec ꝛalitas tatꝫ Et ꝓpoñť res cū publica ꝛ dꝛ reſpublica. gtō huiꝰ rei publice. Sed p̄t q̄ri. an ſicut fit iſta cōpoſitio reſpublica poſſit fieri hec ꝓpoſitio mulieral / ba Rñdeť q̄ oīs ꝓpoſitō imutat. ꝛ ꝓmodita tē hꝫ. alioq̄n ē iutilꝫ. ꝛ ñ tenēda. Reſpublica ḡ qꝛ aliq̄d imutat. ē vna ꝓpoſitō. Nā q̄ñ reſpublica ſt due ptes. idē ē reſpublica qđ res notoria ꝛ maifeſta. Cū āt ē vna dictio ꝓpoſita idē ē reſpublica qđ coē. Nec āt mutatio nō cōtingét in mulieralba. qꝛ ſiue eſſet vna dicto. ſiue due ſēp fieret ſuppoſitio p̄ muliere alba. ꝛ ſic nulla eēt vtilitas ī tlī ꝓpoſitiōe. vñ ñ ē faciēda Res iudicata fꝫ Azo e. ti. dꝛ ſnīa q̄ finē ꝓtroū ſiaꝝ pnūciatōne iudicꝫ accipit. vt ff. eo. ti. l. i. Vel ē qđ cōdēnatiōe vel abſolutiōe cōtigit. Jtē res iudicata ē a iudice et in iudicio eiꝰ qđ ꝺeductū ē rōne p̄ euꝫ adiudicatio. vt dicta l. i. cū ibi nota. Nā ibi notaťq̄ res iudicata nō eſt ſnīa. ſꝫ id qđ ē ꝺeciſū pnūciatiōe iudicꝫ. Snīa vero ē diſpoſitio vl̄ pnūciatio iudicis legalit ꝺeclarata Ex q̄ ſeq̄tur q̄ interlocutoꝛia ñ p̄t appellari res iudicata. qꝛ nō capit finē cōtrouerſiaꝝ. lꝫ q̄nꝫ ex interlocutoꝛia cā diffiniať. Nec ſnīe arbitroꝝ dicūť res iudicate. qꝛ nō ꝺiponūt finē. nā p̄ ſolutionē pene p̄nt reſiliri.

Res cōes naťali iure dicūť q̄ꝝ vſus oībꝰ aīalibus eſt coīs. vt aer aq̄ pfluens ꝛ mare. ꝛ eius litoꝛa. ſm Azo. et inſti. ꝺe re. diui. §. fluia aūt et ff. ꝺe acq̄. re. do. li. i.

Reſpublice dicūť. q̄ ſt oīm ppl'oꝝ et hoīm tm̄ vt ſunt fluminaꝛ portus. ꝛ q̄ ſūt ꝺedicata vſibus ppli. vt foꝝ ſtadiū

Res ſancte dicūť. que ab oī leſiōe mūite ſunt. vt muriꝛ poꝛte citatis. q̄ iō ſancte dicunť. qꝛ pena ſāguinis cōſtituta ē ℈ eos q̄ aliq̄d in his ꝺelinquūt violādo vel aliud cōmittendo vel tales res tranſcendēdo ſcaꝫ admotis vel etiaꝝ aliq̄d in eoꝝ leſionē. auferēdo vl̄ q̄libet alia rōne occupādo. vt inſti. ꝺe re. diui. §. ſi q̄s vero. Nā cues rhomanos alias q̄ꝫ p̄ portas egredi nō ꝺeceť. cū iſtud hoſtile et abominādū ſit Nā et Rhemꝰ frater Rhomuli occiſus tradiť ob id q̄ murū tcāſcēdere voluit Vñ Lucanꝰ Fraterno p̄mi maduerūt ſanguine muri.

Res ſacre dicūtur. q̄ rite ꝺeo p̄ pōtifices ꝓſecrate ſt. vt Edes ſacre ꝛ alia dōa pia q̄ ad ꝺiuina miniſteria cōſeruāda ꝺedicata ſunt. vt Cruces et thuribula que etiā alienari p̄hibenť. exceptа cā redēptioīs captiuoꝝ. vt C. ꝺe poſtli. re. l. ab hoſtibus et l. fi.

Res religioſe ſepulcra ſunt ī quibꝰ hoīes ſepeliūtur. vt inſti. ꝺe re. diui. §. religioſum

Res ſolī e res īmobilis. vt ff. ꝺe diuer. ꝛ temp. p̄ſcrip. l. quibuſdam.

Res emphyteotica. ē res emphyteotice ꝺiti/oni ſubiecta. ſ. illa quā eccia vel aliq̄s dñs dominio et p̄p̄etate retenta cōceſſit emphyteote quātū ad ſolā poſſeſſionē vñ ſi h emphyteota rē illā in aliā p̄ſonā trāſponere velit. nō p̄t tranſꝺere eā. i. dominiū trāſferre. eo q̄ ipe nec hꝫ. nec habuit illud. ꝛ iō alteri dare nō p̄ot. qꝛ nēo i aliū plus iuris tranſferre p̄t q̄ꝫ ipe habeat. vt i regula. Nēo plus tē ꝺe regl iuř. li. vi.

Reſcriptū ſm Boſſ. eſt mandatū p̄ncipis qđ ad inſtātiā alicuiꝰ vel aliq̄ꝝ ſiue p̄ꝺo motu lꝫ ex relationibꝰ abſentiū vel ex ſuggeſtionibus p̄ſentiū. vel ad alicuiꝰ cōſultationē facit. lꝫ cū alicui vel aliq̄bus. corpi. collegij. vniuerſitati lꝫ citati aliq̄d mādaťvel indulgeť. talia ci ius faciūt nō generale ſed ſpeciale ī negocijs ꝛ inter p̄ſonas in quibꝰ. et iter quas p̄mulgata ſt vt C. ꝺe l. et conſti. l. ij.

Reſes ſidis. con. ꝛ i. piger et quaſi retro mo/rans. et coꝛ. ſi.

Reſina ne. p̄. pdu. dꝛ lachꝛyma ſudoꝛe liq̄ſcꝫ exaltata lignoꝝ. vt ceraſi. lētiſci. balſami ꝛ alia rū arboꝝ virgultoꝝ que ſudoꝛe p̄bantur.

Reſolutoꝛicinīū. nꝝ. i. ac̄ pectoꝛaľ. ſ. firmacū lū q̄ camiſia ſup̄ pectꝰ firmaťlꝫ quo palliū aſtringiť. et dꝛ ereſoluo uis. Ul'ē inſtrm quo crines diſcernūtur. ꝛ tē dꝛ a reſoluo et cicimꝰ qđ eſt pilꝰ. Vñ Martialꝫ Reſolutoꝛicinioꝝ flāmarū iſtar. Quidā tm̄ legūt p̄ duabꝰ dictiōibus ſcꝫ reſoluto ꝛ ricinio. Et ē ricinio idē qđ diciť ēe reſoluto ricinio. qđ q̄uis verū ſit. tm̄ p̄ vna pte melius legiť reſolutoꝛicinio. ſi q̄s cōſideret copulationis vim ꝛ ordinem

Rñſuꝝ ſi. n. s. dꝛ a rñſo ſas. qđ ē frequētatiuū ꝺe reſpondeo. et hoc reſponſoꝛiū rij. Sed reſponſū quod datuꝝ Reſpōſoꝛiū verbū lꝫ verſus qui ſepe iteraťť. Et dꝛ ſic. qꝛ vno ꝺefinente id alter reſpondeat.

Reſticula le. eſt dimi. a reſtis. i parua reſtꝫ Jñ reſticularius ria. riū. qui facit reſticulas vl̄ ad eas p̄tinens Reſticule etiā ſunt quas ſuccincto ria. vel redimiculā. et p̄p̄e brachiatoꝛia appel

lare possumus.
Restis tis.f.t.i.funis .vel qđ fit ex funib⁹ ad aliq̄d attrahēdū Et dicūt restes.q̄ his retia tendūtur.vel quia rates contineant
Retetis.n.t.dr a retineo nes.eo q⁹ retineat pisces vel aues. Et hz hi tm̄ in ablatio.licet oliz faciebat e. Vñ Ouidi⁹ in v.fastoz. Cur tibip libitis claudūtur rete leones Rete dixit p reti Et dicūt retia q̄si retinentia.et nō aspirat
Retiaculū li.dr a retico nes. Et dicunt retia cula in modū retis facta. Et ē retiaculū . sicut et reticulū dimi.a rete retis-s.puū rete. Et reticulū etiā dr puū intestinū tenue. vel quasi reticularum qđ operit vitalia
Retiarius ria.riū.i.ad rete pertinēs vel recipiens vel qui retia facit
Reticula le.dimi.i.puū rete vel mitra virgia/lis capitis.
Retiolū li.n.s.dr illud qđ colligit comas r dr a rete.q⁹ puū rete ē. vel quia retiet crines ne effundantur
Retinaculū li.i.habēa.dctm̄ a retinēdo q⁹ eo retinet impet⁹ eq̄z. vel idē est qđ reticulū
Retort⁹ ta.tū. vel retorsus sa.sū.qđ ē idē.i.iterū cruciat⁹. vel retro vel iterū flex⁹ vl iterū volut⁹ sicut filū bis filatū Vel retort⁹ id est iterū missus.sicut iaculū qđ iterz mittit i hostes et dr a retorqueo ques.qđ significat cruciare. flectere voluere mittere iaculari.
Retrimētū ti.dr q⁹ retinimētū. Et sūt retrimēta ea loca in quib⁹ digerūtur stercora .vel que retinēt capita venaz.q̄b⁹ laxantur vincula.q̄ b⁹ retumēta vsq̄z ad digestiōis opportunitatem cōtinebāt.r iterū masculi q̄bus nascebūtur retrimentoz meatus.
Retrograd⁹ da.dū..i.retroiēs l retrogradiēs vt Cācer dr retrograd⁹. Et planeta ē q̄nq̄z retrogradus.q̄nz ē pcessiu⁹ q̄nq̄z stationarius. Et mulus vitiosus sil⁹ q̄nz est retrograd⁹.q̄nz pcessiuus.q̄nq̄z stationarius.
Reu.i.radix. Et cōponit cū barbarū l pōtus et dr reubarbaz.siue hoc reuponticū.illud qđ est trās danabiū in solo barbaro .r hz circa pōtū colligitur.sic dictū.quasi radix barbara.vl quasi radix pontica.
Reuerēs entis.o.t.i. valdeverēs.l honorās.r dr a reuereor reris. Et pt ē nomē l pticipium Jñ hz reuerētia tie.r ē honor q̄ cū pauore exhi
Reuma matis.n.t.i.tēpestuosa matis /bet. inūdatio.vel ille feruor aque qui fit ex remoz agitatione Reuma etiā ē eruptio l feruor hūoꝝ.qđ dr vel a capite l ab alio mēbro Jñ hoc reumatisma matis.i.fluxus abundātis aque. vel humoris.
Reuolutil.p.t.r hz le.pr.cor.et hz hec reuolubil.r hoc le.i eođ fsu.a reuoluo.uis. Vñ augs. de ciui.dei Mūdi ruolutil ort⁹ eiusdē circūiti/
Re⁹rea.reū.dr a re q̄ petit q̄ q̄z uis /b⁹ iserite sceler⁹ pisci⁹ nō sit.re⁹ tm̄ dr q̄diu ius i iudicio p re aliq̄ petit Et re⁹ fideiussor dr a re de q̄ est obnoxi⁹ Jñ hz reat⁹ Itē re⁹ maiestat⁹ p⁹ dict⁹ q⁹ aduers⁹ rēpublicā aliq̄d egiss⁹. Et q̄cūz hostib⁹ cōsensiss⁹.dict⁹ ē re⁹ maiestat⁹ q⁹ mai⁹ est ledere patriā.q̄z ciuē vnū. Postea etiā ille qui aduersus maiestatē pncipis egisse videt .l q̄ leges reipublice retulerat.l vtiles abroganēt fz
Rex regs dict⁹.eo q⁹ regē dēat rē /Papi pplī r salutē . Inter regēz tirannū pus nulla erat dr̄ña.nūc in vsu accidit reges vocare modestos et tpatos. Tyrānos vero impios . Et rex a recte regēdo dr. Nō āt regit q̄ nō corrigit Recte agit faciēdo regs nomē tenet.peccando emittit. Et pdu.re.sz rego gs.cor.eā. Vñ. Si bñ regna regs.es dignus noie regis.

R ante H

Rhānus ni.genus est spinaz.vt dicūt .spina alba.vel ram⁹ ei⁹. Papi.etiā dr . Rhānus est spina alba.vel lignū spinosū Rhān⁹ gen⁹ spinaz tensissimū q̄ in herba ē moll r pulera.ibi sūt tm̄ spine postea. Vñ i ps-pusq̄ intelligerēt spine vestre rhannū rc.
Rhea pp⁹ nomē mris Rhomuli r Rhemi q̄ r Ilia dr Vel Rhea dr dea terre q̄ r ops vl ceres dr Vel fm aliq̄s fuit vxor saturni .
Rheda de.gen⁹ ē vehiculi ad eundū r redeundū habilis.et ē quattuoz rotaz.
Rheno nouis vestis ē de pellib⁹ Sūt ei rhenones fm Jsidoz.velamia hūeroz r pectoz de pellib⁹ vilosis vsq̄z ad vmbilicū.et nō dicitur a renib⁹.sz a rheno germanie fluuio vbi his maxie vtūtur Rhenones etiā vulgo dicūtur repti.q⁹ lōgitudine villoz q̄i reptāt
Rhenus ni.est q̄dā fluuius diuidēs germaniam et galliam
Rhesis interptat locutio Jñ hec rhetorica ce q̄i a copia locutionis dicta Vel rhethoref dr copia dicēdi vel loquēdi a rhesis Jñ rhetorica ars illa. Jñ rhetor oris.r rhetoric⁹ ca.cū.de arte illa tractās.l ad illā artē ptinēs Et hz rhetorica ce.r pl aliter rhetorica coz.r rhetorici. coz liber in q̄ docet ars illa. Et cor.pe.gti rhetor toris. Vñ Juuenal. Cedūt grāmatici vincuntur rhetores omnes.
Rhinoceros ceroz.idē aīal quod ē egoceros fm quosdā.vel p alio aīali.r dr a rhinos qđ ē

naris ꝛ ceros. qđ ē cornu Dicit q3 rhinoceros p virili mēbro. eo q rigeat. vl' q3 sit vnicorne instar rhinocerōt3 Vñ Iuuenal' Et magno cū rhinocerōte lauari. Predictū etiā aial dr monoceros. i. vnicornis. eo q vnū cornu i media fronte habeat. Et nota q ineik hic rhinoceros ꝛ tūc facit gtūs rhinocerotis. interposita ti. pe. pd. vt sacerdos. dot3. ꝛ actūs singlaris desinit in em· vel in a. vt rhinocerotē. l'ta. Itē inuenitur rhinoceron. et tūc facit gtūs rontis. ꝛ for/mak gtūs a ntō. addita t3. ꝛ actūs desinit i em vel i a. vt rhinocerōtē. vel ta Pōt etiā dici hic rhinocer9 ri. pe. cor. ꝛ tūc ē ntūs latinus Item Grego. exponēs illud Job xxxix. Nūqđ volz rhinocerus seruire tibi. ita dr. Rhinoceros i domite oino nature ē. ita vt si qñ capt9 fuerit. teneri nullaten9 possit Impatiēs q̄ppe vt ferē ilico morik. Et9 vero nomē i latina lingua int̄ ptatū. sonat i nare cornu. Et q̄d aliud in nare nisi fatuitas. quid in cornu nisi elatio designatur Rhinoceros iste q̄ etiā monoceros grecis erē plarib9 noīak. tante fortitudinis dr. vt nulla venātiū virtute capiak. Q3 sicut hi asserūt q̄ i scribēdis nakis aialiū laboriosa inuestigatio/ ne sudauerūt virgo ei puella p̄ponik. q̄ veniēti sinū apit in quo ille oī ferocitat3 postposita caput deponit. Sicq3 ab eis a q̄bus capi querik sopozat9 velut inermis inuenik Buxei color3 quoq3 ee describik. q̄ etiā cū elephātis qū certa mē agredik. eo cornu qđ in nare singulariter gestat. ventrē aduersantiū feriri phibek. vt cū ea que meliora sunt vulnerat ipugnātē se facile sternat hec Grego. Solin9 añt dr - Rhinoceros ē monstrū qđā. rugitu horrido. corpe re equino. capite ceruino. ex eius fronte media cornu ptēdik. splēdore mirifico. ad magnitudinē q̄ttuor pedū. ita acutū. vt quicq̄d ipetierit. facili ictu pforet. nature indomite q̄ si captus teneak. cito morik.

Rhinos interpretak auris vel naris.

Rhodus insula ē que añ ophicus dicebatur Et corripit primam.

Rhody. dicti sunt quidā qui venerunt iuxta rhodanū. ꝛ edificauerūt qđā oppidū qđ rhodū vocauerūt

Rhodan9 dani. quidā fluui9 gallie ꝛ dr a rhodanizo zas. qđ latine dr torqueo. q3 torq̄t lapides ꝛ arbores euellit ipetu sno. ꝛ cor. da.

Rhoma me. dr a rhem9. q3 ille fuit pm9 fūdator illi9 ciuitatis. Et nō dr a rhomul9. Tunc ei deberet dici rhomula le. ꝛ nō rhoma Jñ rhoman9 na. nū. Et vt dr Priscian9. Sūt quedā gētilia sil'em possessiuis hūtia formā. vt rho/ manus ciuis. et rhomanus ager.

Rhomphea grece latine dr gladius. Nā vbi Hesy iij. dr. Gladi9 flāme9 ꝛ versatil' in greco rhomphea hētur Itē rhomphea ē gladius ex vtraq3 pte acutus quē vulgo spatā dicūt Ipē est et framea. Fm Papi.

Rhomulus li. fuit frater rhemi. Jñ rhomulus lea. leū. Et rhomulides. dr. fili9 vel nepos rhomuli. Rhomulide etiā dicūtur rhomāi q̄ fuerūt dr pgeie illi9. Jñ hec rhomul'lidis. i. filia vel neptis illi9. vel rhomana.

R ante J

Riciniū nū. idē ē qđ resolutor iciniū q3 Hu. Papi. dicit Riciniū ē matronale opimentuz latine dictū q̄ dimidia ei9 ps retro abijcik qđ vulgo mauortē dicūt.

Riciniū ac9 siue spinula. quo virgunei crines discriminātur

Ricin9 ni. ꝑmis canin9. ꝛ dr a rhinos qđ ē aut ris ꝛ cynos qđ ē canis. eo q̄ iheret auribus canū

Rict9 ct9. i. ferax ozis aptio. ꝛ dr a ringo gis. Vel qđ dr risus in hoīe. dr rict9 in bestia

Ridiculus la. lū. de quo pt haberi derisio l'qui aliū derider. l'q̄ in reb9 turpib9 ridet. ꝛ dr a rideo des. Et h ridiculū li. i. derisio Jñ ridiculo/ sus sa. sū. et hic et hec ridicularis. et hoc re.

Rien rienis. vide supra in ren.

Rigid9 da. dū. i. dur9 resistēs. valid9. seuerus. imobil'. et dr a rigeo ges Jñ hec rigiditas tat3

Riguus gua. guū. i. madidus vel fertil' vel secūdus. et dr a rigo gas.

Rigor goris m. t. i. duricies rigiditas.

Rima me. i. fissura. Jñ hec rimula le. ꝛ hec rimella le. ambo dimi. i. pua rima. Et rimos9 sa. sum. i. rimis plenus

Rinatrix trič. ē ꝑpēs aquā veneno inficiens De quo Lucan9 Rinatrix violator aq̄ Legik ibi ꝛ natr̄ violator. vt supꝰ dictū est in natrix. Papi. vero dr. Riuatr̄ ꝑpēs aquā veneno inficiēs. i. q̄cūz ei fōte fūdit. suū ibi imiscz venenū

Ripa pe. loc9 prim9 fluīb9. a rapiēdo dicta. q3 ab aq̄ quotidie dissoluik Nā ripe ꝓpe sī fluuio rū sic litora mar3 Jñ hec ripula le. dimi. i. pua ripa. Et ripat9 ta. tū. i. ripā hūs Et h ripatī. ti. tributū qđ accipik in ripis Et ripati. i. p ripas vel de ripa i ripā. et designāt locū ripaz. sicut ostiati ostioz Et pducit pmā ripa Vñ lucan9 in iij. Me nō lectee cōīnt oblitio ripe. Ripa etiā dr puus fluui9 venies a magno.

Riphe interpretak impetus Jñ ripheus. pheapheū. i. ipetuosus Vñ q̄dam mōtes dicti sūt riphei. ab impetu grādinū et ventoz.

Riscus sci.m.g.i.fissura vel fenestra patēs in pariete. Ūñ Terēti. Jn risco vel odiosa sita ē sm Hugl. Pa. vero dicit Riscus fenestra patens. vas ex juncis et viminibus

Rythinus mi.pe.cor. dr psa cōsonātias reti / nēs in fine clausulaz. z dr a rhymos grece. qđ dr nūer⁹ latie. qz ꝓstat ex certo nūero syll'baz

Ritus tus.tui.i. cōsuetudo a moribꝰ tracta. z pties ad iusticiā. z dr a ratus ra.tū. qđ ē firmꝰ Ūñ ritus dr rat⁹. qz q̄ rata sūt et firma ritui vel dēt tradi. Ul'ritꝰ dr q̄i rectꝰ a rego gs. ex quo equū piū. et scm̄ pspicimꝰ. Et ē ritꝰ i re. mos i sermone. Vel ritus ē mos vetustior z firmior sm Hugl. Et dicit Priscianus. A ritu etiaz rite p recte dr. qz nihil tradit ritibꝰ nisi qđ re / ctū credit ee. Papi. vero dicit. Rite recte iuxta morē legitime pbe. Ritus mos institutū. seq la exemplū et pdu. ri.

Rivalis lis. cō. t. et h̄ le. ad riuū ptinēs. l' cum alio potās eundē riuū z dr a riuus. Ūñ z per silitudinē rivales dicūt illi qui eādē h̄nt ami cā cōz. qz q̄i z vno riuo. i. z vno amore bi / būt. Et p cōpositionē. h̄ corrivalis z h̄ le. i eo / dē sensu. et pdu. hāc syllabā va.

Rivus rivi dr a ruo. ruis. eo q̄ cito ruat. l' dr a rigo gas. qz ducit ad irrigādū terrā. Et sicut dicit Jsido. etymo. rij. Rivus fons torrens fluuius et amnis ita distinguūtur Riuꝰ sbito fit z celeriter decurrit z deficit. Fōs vero ē caput et decursus aq̄. q̄ naturaliter manat. Torrēs aūt ē ex repētinis imbribꝰ factꝰ. magnū ipetū hns sed aduenīte estate. calore solis torrescit. vñ z nomē habuit. Fluuiꝰ ē pennis aq̄z decursus. Flumē est aq̄ decurrens. Amnis ē fluuiꝰ neo re ac frōdibꝰ redimitꝰ Jtē a riuꝰ dr riuulꝰ li. di .i. puꝰ riuꝰ. Et rivosus sa.sū. Et pdu. ri. Unde Virgiliꝰ Claudite iā rivos pueri sat prata bi berunt Jtē aliꝰ riuꝰ messꝰ agro messe, pbaf aḡ.

Rixa re. sicut dicit Pa. dr lis q̄ iter ml'tos cō mittit. z iniuria ꝓstat. z dr a ringo gs Jñ rixa. la le. di. i. pua rixa. Et rixosus sa.sū. et rixuosꝰ sa.sū. i. rixa plenus z vtrūq; cōpatur Jñ rixose vel ꝓse adū. Et rixositas l' rixuositas tatis.

R ante O

Roboam interptaf latitudo ppli Et h̄ p anti fras̄im. qz decē tribubus ab eo sepatis due tm̄ tribꝰ ei relicte fuerant.

Robur borris. m. t. i. fortitudo valitudo ꝓstā tia firmitas. Jtē robur generaliter dr ex oi ma teria q̄cq̄d ē firmissimū. Jñ etiā qđdā genꝰ ar boz dr robur qz valde firmū ē. Et ec q̄libz ar / bor l' lignū dr robur Jñ robustꝰ sta. stū. i. fortis validus z firmus

Roda dr. grece. latine dr rosa.

Rodomellū li. n. s. dr vinū vel ꝓfectio ex suco rose z melle. z dr a roda greco. qđ dr rosa z mel

Rogatiūcula le. dimi. i. pua rogatio. /lis

Roga ge. f. i. elemosyna

Rogꝰ gi. m. s. i. ignis p mortuo accēsus. z dr a rogo gas. Jtē rogus ppe ē cōpositio lignoꝝ Pyra q̄n corpꝰ cōpositū ē z ardet Funꝰ mor / tui apparatꝰ Bustū corpꝰ cōcrematū. Sepul crū vbi ossa ꝺduntur. Tumulꝰ ꝺgestio tre i re / gione scā q̄ et sine ossibꝰ pt ee. Monumētū ve ro ē cuiuslibet rei memoria que monet mentē

Ros roris dr a rar⁹. eo q̄ sit rarus z nō spissus vt pluuia. Vel doroso: dicūt greci. et ide nos dicimus ros roris. Vel ros dr a ruo. ruis. qz ab aere ruit ad terrā. Jñ roscidꝰ da. dū. i. rore plenꝰ Et hinc roscidolus la. lū dimi.

Rosa se. est genus floris. z dr a roda greco qđ apud nos rosa dr. Ul'rosa dr a rubeo bes. eo q̄ eiꝰ color rubeat Jñ hec rosula le. z hec rosella. le. ambo dimi. Et h̄ rosarū rij collectio rosar. vel locus vbi rose reponūtur vel abūdāt Jtez a rosa dr hoc rosetū. ti. locus vbi rose crescunt Et rosaceꝰ cea. ceū. z roseus sea. seū. Jñ roseolꝰ la. lū. Roseus dr a colore Rosaceꝰ ex materia Roseū rubor facit Rosaceū ex materia. Et ita color roseus erit. Rasacea corona.

Rosata te. quedā vestis. quā greci phenicea m vocant nos coccinum.

Rosella le. dimi. i. parua rosa

Rosorius ria riū. i. corrosorius. vel reprehenso rius. et dr a rosor oris. Et hoc rosoriū ry. locꝰ vbi aliquid roditur.

Rostrū stri. n. s. dr os auiū. Et gra silitudiꝝ dr nauiū Et rostrū dr e tiā forꝝ. vbi tractaban tur cause rome. qz victꝝ Antonio z cleopa / tra. Augustus ex rostris nauiū illoꝝ fecit fieri sedes in foro cāꝝ Jñ h̄ rostellū li. dimi. Et cō posit. h̄ prostrū. i. rostrū. qz i antēiori pte ē Jtē a rostrū dr rostratus ta. tū. i. rostro armatus.

Rota te dr a ruo ruis. eo q̄ ruat Jñ hec rotula le. dimi. Al q̄ hec rotella le. aliud dimi. Et hic rotulus li Et hec rotula le. dicit illud rotūdū ex charta aliq̄. Jtē a rota. dr roto tas. Jñ hoc rotabulū li. i. furca. vel illud lignū cū q̄ ignis mouet in fornace gra coquēdi. et dr sic. qz ro / tat et pruit ignē furni gra coquēdi. vel sterco ra gratia purgandi.

R ante W

Ruber bra. brū. i. rubeus Jñ rubereullꝰ a. lū et rubellꝰ la. lū. ātho dimi. i. aliq̄tulū rubꝰ Et

hoc rubellū li. substātiuū genꝰ ruberrimi vini.
Rubeta te. i. rana. in rubis manēs. ꝛ dr a rubꝰ
Vñ Juuen. Porrectura viro miscz sitiēte rubeta. Sz ħ rubetū ti. dr locꝰ vbi rubi crescūt.
Rubia bie. f. s. q̄dā herba ꝛ dr a rubeo bes. eo q̄ radix eiꝰ sit rubea. vñ ꝛ corolare lanas phibetur. Jñ rubeat ta. tū. i. rubia tinctus.
Rubicūdus da. dū. i. silis rubēti vel rubeus. Jñ rubicundulꝰ la. lum. i. aliquātulū rubeus
Rubigo ginis. f. r. ē vitiū ferri ꝛ segetuz ꝛ dr a rodo. dis. q̄i rodigo. eo q̄ rodat vel a rubeo bes q̄ facit aliq̄d rubere Jñ rubinginē nea. neū. id est ꝛ rubigine eēns. Et rubiginosus sa. sū. id est rubigine plenus.
Rubiliana ne. f. p. dr vitis vel vua. dicta a rubeo bes. q̄ eius materia rubet.
Rubos indeclinabile. quoddā oppidū. ex abūdantia ruboz dictū. Jñ rubeꝰ bea. beū. nomē patriū prima pducta.
Rubeꝰ bea. beū. etiā pōt ꝛminari a rubeo bes et idē est q̄d rubicundus.
Rubrica ce. f. p. regula vel filū rubro tinctuz q̄ aliq̄d dirigit. et dr a ruber bra. brū. Et rubrica. ca. ce. ipsa tinctio. vel terra illa rubra. vel q̄d fit ꝛ illa tinctura Vñ Persius. Nō ccc aci oculo rubrica dirigat vno.
Rubrica etiā dr q̄dā color rubeꝰ Vñ Jsido. etymo. xix. Rubrica vocata. eo q̄ sit rubra et sanguineo prima. hec loq̄ plīmis gignitur. sz optima ponto vñ et pontica dr.
Rubus bi. m. s. est genꝰ ligni spiosi ꝛ q̄ dicit Jsidorus etymo. xvij. Rubū latini appellāt eo q̄ fructus vel virgula eiꝰ rubeat. Hec arbor a grecꝰ morꝰ dr Jñ ħ rubetū ti. locꝰ vbi crescit rubus. Vñ dicit Ouidiꝰ in pmo meta. ꝛ pmi tuis hoibꝰ. Cōtētiqz cibis nullo cogēte crea tꝰ Arboreos fetꝰ mōtanaqz fraga legebāt Cornaqz ꝛ in duris herentia mora rubetis.
Ruceus cea. ceū. i. sordidus. et dr a rus.
Ructa cte. ē eminās ps gutturis vide infra ī rumē. Jñ ructꝰ ctus. ctui. ē cū sapor cibi ad rumē reducit. Jñ ructi aduer. et ructatim. ꝛ ructāter. Et ructuosus sa. sū. i. plenꝰ ructibꝰ Jñ hec ructuositas tatis.
Rudēs dētis. dr chorda rudis Vñ dr Jsido etymo. xix. Rudētes sūt funes q̄bꝰ velū sursū trahit. ꝛ dicūtur sic ex nimio stridore quē faciunt. Vñ ỹ. Petri. ỹ. dr. Sed rudētibꝰ iferni ꝛtractos in tartarū tradidit cruciādos.
Rudit⁹ tus. tui. clamor asini. vel alteriꝰ aial. et dr a rudio dis.
Rudis dis ꝛ. t. ꝛ ħ ꝛ. i. nouꝰ indoctꝰ vel noui ter instructꝰ. q̄ q̄i adhuc rudit ꝛ dr a rudio dis Jñ ruditer aduer. Et ħ rudītas tatis. i. nouitas vel noua īstructō. vel idiotatio. in sipiētia Jn uenit etiā rudis dis. i. ẏga ptoris. q̄ serui tacti efficiebātur liberi Vel rudis erat q̄ dabatur emeritis in signū sue emeritiōis Et sepe ponit p libertate. Vñ Brecis. Virga rudis. rudis ē icuriꝰ ꝛ sine laude Et rudis qnz nouū. q̄d sepe Rudimētū ti. i. nouū initiuz. /reptū est. neua instructio. ꝛ dr a rudio dis.
Rudista ste ꝛ. p. q̄ l' q̄ rudera ꝛ humo ejicit
Rudꝰ rudi dr a rus. Et rudi dicūt lapides cōtūsi. ꝛ rotūdi. ꝛ calce admixti q̄ ī pauimtis faciē dis supfūdūt ꝛ dicunt sic a rure q̄ in terra ponūt ꝛ dicūt sic a duritia vt ꝛtinuatio sumatur abvltia lra rudi q̄i duri q̄ duri sunt Jñ hic ruder l' rudus ħ ꝛ ruderis. stercus bꝛutoz aialiū ꝛ coz. pe. gri. Rudi etiā duri sūt ꝛ rotūdi ꝛ īm dicūtur rudera stercora bꝛutoz aialiū Rudera illa pp̄e q̄ ita facta sūt vt rudi. vt stercora caprz asinoz ouiū. Rudꝰ vel ruder ēc dr oē illd q̄d ejicit ꝛ extrahit ꝛ terra effossa Vñ Beda ier/ positiōe sup pabolas. Qui thesauros effodit ejcit rudꝰ terrestre Et etiā ruie macerieꝛ l'ipe macerie rudera dicūt Vñ Prudēti ī li. hym noz. Aurū q̄d sat effossa gignūt rudera
Rufus fa. fū. i. rubeꝰ ꝛ dr a rubeo Jñ rufatꝰ ta. tū. i. sanguīe cruētatus Et cōponit cū subꝛ dr subrufus fa. fū. Et pdu. ru. Vñ in Auroza De vitula rufa victia grata deo. Et scribit p vnū l
Ruga ge. f. p. collectio l' plicatio cuiuslibz rei ī vnū. Jñ rugula le. di. i. pua ruga. Et rugatꝰ ta. tū. i. Actꝰ rugz collectꝰ Et rugosꝰ sa. sū. i. ple
Rugitꝰ tus. tui. pe. pd. i. clamor /nꝰ rugleonis. et dr a rugio gis.
Ruia ne. i. interius casus. incēdiū. ꝛ dr a ruo ruis. Jñ ruinosus sa. sum. i. ruina plenus.
Ruma me. ē eminēs ps gutturis. vide infra ī rumē. Itē ruma. f. māna vel papilla que rumiat a puero. vide in rumes.
Rumē inis ꝛ hec ruma me. dr eminēs ps gutturis pria gurguliōi. q̄ cibꝰ ꝛ porꝰ ꝛueniat. ꝛ vbi sapor cibi discernit Eadē dr frumꝛ ructa Sz frumē vel ructa ī hoie Ruma vel rumē i bestys
Rumiare dicūt aialia. ꝛ ructare hoies. ꝛ dr sic a ruo. ruis. q̄ īm cibꝰ ruit ꝛ ōmittitur i stōachū
Rumes mis. vel ruma me. i. māma l' papilla q̄ ruminat a puero Jñ hec ruminal lis. i. ficus q̄ sub ipsa Rhemū ꝛ Rhomulū lupa aluit. vel q̄ sepe ruminatur ꝓpter fructum
Rumigerulus la. lū. p. coz. i. gerens rumores
Rumor moris. i. murmur vel quod vulgo dr nouuz. et dr a ruo. ruis. eo q̄ celeriter ruat. Jñ hic rumor calus li. ꝛ rumurculus li. ābo dimi.

Runcina ponit p qdā ꝛa. Itē runcina ne. ē quoddā artificiū lignarū graciles recuruū. q̄ cauātur tabule dom⁹. vt vna alteri cōnectat De q̄ Esa. xliij. Artifex lignari⁹ extēdit nor/ mā. formauit illud i rūcia. Et vt q̄dā dicunt pducit pe. q̄ fz eos deriuat a rūco cas. q̄ rū cina auferꝛ auellit interiora ligni cauādo ipz Vel dr rūcana. a rūcone. q̄ curua ē ad moduz rūconis. Uñ Alexāder nequā dicit. Rūcina ꝛ rūco lector generare memēto. Itē ali⁹ Util rūcia fabro. sed rūcina nulli. q̄ nihil sigt fm istos dū pe. cor. Itē alius dicit Rūco runci/ nā parit vt medeor medicinā Alij dicūt q̄ rū cina cor. pe. p instrumēto fabrili. ꝛ ē ꝑmitiuū Uñ quidā Nil runcina fabro cōfert sed rūcia multū. Itē vt dr Aug⁹ in iij. li. de ciuita. xi. Rūcinam dixerūt antiq̄ deā illā que. p̄sidz segetibus cū runcank. i. a terra auferūtur Nā rūco cas dicitur herbas a terra euellē. Et pdu cit p. sine opinione. Itē inuenik runcina pro quodam animali

Runco conis q̄ herbas euellit. vel instrz quo herbe euellūtur ꝛ vepres secank

Rupes pis f. p. i. rupta ps mōtis. ꝛ dr a rūpo pis. eo q̄ ibi sit rupta. vel p cōtrariū. q̄ nō fa cile rūpitur. ꝛ pdu. ru.

Ruricula le. cō. p. pe. cor. i. colēs rus.

Rurigena ne. cō. p. i. in rure. vel in villa nat⁹.

Rus rurz villo terra ager. ꝛ dr a ruo ruis Hz rura. ppa inculti agri. vt silue pascua q̄si rudia Ager vero q̄ colit Jn hoc ruscul̄ li. i. puū r⁹.

Rusc⁹ sci. m. s. q̄dā gen⁹ spinosū fruticz. ꝛ dr a rus. Jn ruscul̄ li. di. Et hinc ruscū vl ru/ sculū. dr q̄ colligit ꝛ ꝓgregat imūdū i terra. l ad dandū pull. vel igni. Jn ruscosus sa. sū. i. spinosus immūdus ruscō plenus

Rustic⁹ ci. m. s. et hec rustica ce. ꝛ rustic⁹ ca. cū adiectiē pōt dici a rure. s. opari⁹ q̄ in rure mo rat ꝛ colit rus Iterū āt dr rustic⁹. q̄i rurz custos vel rus colens etymo. est Uel rusticus dr ior dinatus ꝛ deformis in moribus Et fm hoc ꝓ patur rusticior. sim⁹. Jn rustice aduer. Et hec rusticitas tatz. et hec rusticatio onis Hz rusti catas ē mor. Rusticatō vero opis Uñ rustica tio dr op⁹ l opa rustici. vt cultura terre. q̄i ru/ stici actio. ꝛ est etymo. Uñ eccl̄ vij. Nō oderis laboriosa opa. ꝛ rusticationē ab altissimo crea tā. i. hoi ipositā in penā ꝑmi pcti Itē a rustic⁹ dr rustican⁹ na. nū. i. rustic⁹ vel rustican⁹ pa/ terfamilias. Uñ in grecismo dicit. Rustic⁹ a rure q̄m rus ē sibi cure Villicus a villa q̄ res disponit in illa.

Ruta te. ē herba q̄dā dicta sic. eo q̄ sit feruen/ tissima hanc venenis repugnare muskele docēt q̄ dū cū ꝑcte; dimicauerint cibo ei⁹ armantur vt dicit Jsidor⁹ etymo. xij. in fine. Et ē calida et sicca in tercio gradu. Uñ Macer dr. A me dicis rute vis calida dr esse Siccaq̄ fert i his gradus ille tertius esse.

Rutellus m. s. i. fornicator

Ruten⁹ ni. q̄dā ppl'us. vt dicūt flādrenses. et dr a rubeo colore. ꝛ pdu. ru.

Ruth interꝑtat festinās Alienigena enī erat scz ex ppl'o gētili. q̄ relicta patria festinauit trās ire in terrā isrl'. dicēs socrui sue. quocūq̄ prexe/ ris pergam

Rutil⁹ la. lū. i. splēdid⁹. vel crisp⁹ vel tremul⁹

Rutili dicti sūt q̄dam ppli apulie a rutilo co lore. Jn hec rutilia lie. ꝛra cor. vel rurilia a ru tilo rege. Jn rutil⁹ la. lū. gēt. ler cor. ti.

Rutrū tri. fossorū vel antrū: vñ arene mouē tur vbi sal efficitur.

B ante A

Saba. sicut dicit glo. Esai. xliij. ciui tas est in finib⁹ ethiopie sita Sed fm Pap. saba est arabia regio. in q̄ nūc sabei habitāt dicta a filio Ch⁹ qui nuncupat⁹ est Saba Alij dicūt q̄ saba ē fluui⁹ a quo tota regio nuncupatur.

Sabanū ni. pr. cor. grecū est idē q̄d mapa vel facitergium.

Sabaoth vnū ē de decē noibus q̄bus deus no minat apud hebreos. ꝛ iterꝑtat exercituū siue virtutū Et nota q̄ decē sūt noia dei apud hebre os. Primū est El. q̄d alij deū. alij etymologiā ei⁹ ponētes Ischyros. i. fortē iterꝑtati sūt Se cūdū ē Eloi. Tertiū Eloe. q̄d vtrūq̄ in latino dis dr Est aūt nomē latinū ex greca appellatō ne trāslatū. Nā de⁹ grece theophobos dr. id ē tior colētib⁹ eū. Quartū nomē dr Sabaoth q̄d cōuertit i latinū. exercituū siue fortiū Quī tū est Elion. q̄d interꝑtat i latinū excels⁹ dns Sextū nomē est Elei. i. q̄i est. de⁹ eni sol⁹ etern⁹ est. i. qui exordiū nō hz. eēntie vero nomē tenet in ꝓpatiōe enī eius q̄ vere ē. q̄ incōmutabil' ē que mutabilia sūt. sunt q̄i nō sint Septimū ē Adonai q̄d interꝑtat general'r dns. eo q̄ dns ek cūcte creature. Octauū ē Ja. q̄d in deū tm po nit. q̄d etā in all'a in nouissima syllaba sonat. Nonū ē Tetragrāmatō. i. q̄ttuor lrar. q̄d ꝑpe apud hebreos in deo ponit Joth. he. vau. he. i. duab⁹ ia. q̄ duplicata i ueficabile illud ꝛ glo/ riosū dei nomē efficiūt Dr āt ineffabilis. nō q̄ dici non pōt. sed q̄ finiri sensu vel intellectu hūano nō potest. et ideo quia nihil digne dici

ꝛc eo ꝓt ineffabile ē Decimū ē Sadai.i. ops. qz oia pōt. et oia ipsius sunt.

Sabath ðz febzuariꝰ. ñ ianuariꝰ sicut scribiꝫ i Papia. Sz forte vitio scriptoꝝ sic erratū ē. Sic et hodie multi errāt legētes sabbato ꝓ sabath Zacharie. i. vbi vera lra ē. Hec i die vicesimaq̄rta vndecim mēſ sabath. vbi ðt glosa Sabath interp̄tat virga. Illō idē ꝓbat ꝓ tertū q̄ ðt vndecimi mēſ Sabath ei. i. febzuariꝰ vndecimꝰ est apud hebreos. sicut oñsuz ē supza. vbi exponitur adar.

Sabbati iter. dicūtur mille passus vltra q̄s nō licebat iudeis ire die sabbati Act. i. Et mille passus faciūt octo stadia.

Sabbatū ðz a sabbe. qđ ē septē ſm hebreos. Uel a saba qui lingua syroꝝ ðz septē. ꝛ ē septima dies septimane. Et ipsa septiana ðz q̄nq̄z sabbatū. Uñ Lu. xviij. Jeiuno bis in sabbato. i. in septimana. s. q̄rta ꝛ sexta feriꝭs. Ul' sabbatū interp̄tat reqes Jñ sabbatizo zas. i. reqescere. vel sabbatū obseruare. Jñ ḣ sabbatismi. i. reqes Et ꝑz ḣ sabbatū ðz ꝓpzie septimꝰ dies septimane. qz. tūc actoz oiz reqeuit ab oi ope qđ patrarat Gene. ij. Et p synecdochē sabbatū ðz ipa septiana. Sabbatū etiā inuenit ꝓ q̄libet die septiane. cū tali adiūcto ꝓma sabbati. secūda sabbati ꝛc. sed septimꝰ dies simpliciter ðz sabbatū. vel sabbatū sabbatoꝝ p excellentiā. Uñ in euāge. legit Uespe aūt sabbati. q̄ luceſcit in ꝓma sabbati Et est sensus. ꝓma sabbati. i. pzima dies septimane. vel ꝓma dies q̄ ē sabbatū l' ꝓma dies a sabbato l' pꝰ sabbatū. Scōm ergo hebreos noiandi sūt dies sic pzima dies sabbati ꝛc. Sed septima dies simpliciter ðz sabbatū vel sabbatū sabbatoꝝ p excellentiā Scōz vero ꝟsuetudinē christianoꝝ sic noiandi dies sūt Dies dominicꝰ. vl' dñica vl' ꝓma feria. scōa feria. tercia feria. q̄rta feria. q̄nta feria. sexta feria. septima seria Dies dñicꝰ dictꝰ ē quia tali die dñs noster surrexit

Sabbura re. i. arena litoris. vel lapis. l' multitudo lapidū. vel inutilis sarcina nauis. q̄ solet eē ex lapidibꝰ ꝛ arene. Et geminaſ ibi b i r. vñ ꝓma pducit positiōe. sz q̄nz in metro subtrahit vnū b. ꝛ coz ꝓmā cā metri Unde Virgi. in geoz. Ut tumbe ſtabiles fluctu tactāte saburrā Tollunt ꝛc.

Sabelliāi. q̄dā heretici vocati ſ' a Sabellio Hyvnā pſonā p̄r ꝛ filij ꝛ spūſſci asſerꝛ astruSaber bza. bzū. i. asp̄ vel modosus. /unt

Sabulū li. est terra leuis ꝛ arenosa.

Sabeus bea. beū. i. arabs

Saccꝰ cl. i. marsupiū vel fiscꝰ. q̄ necessaria cōdunt. ꝛ ðz a sagū gi. qz eo ꝟsuto efficit q̄ sagū Jñ saccellꝰ li. ꝛ saculꝰ li.. ābo dimi. i. puꝰ saccꝰ

Saccatū ti. ē liquoz aque feci vim admixtus et sacco expzessus. et ðz a saccus.

Sacculariį dicūtur q̄ veritas artes exercētes ex sęculo partim subducūt. ꝛ ptim subtrahūt vel distrahūt vt ff. de extraoz-cri. in. rub.

Sacer cra crū. ðz a sancio cis. vel a sanctū cti q̄ sanctū vel sanctiū Et nota q̄ sacer ponit ſpe p execrabili. de veteri cōsuetudie numāriozꝝ Numātini em̄ quēdā paupem p totū annū delicatꝰ cibꝫ pascebāt. ꝛ optimis vestibꝰ iduebāt Jn fine aūt anni. cū lapidibꝰ obruebāt. ꝛ de alto mōte p̄cipitabāt. ꝛ sic quē pꝰ hēbāt ꝓ sacro et sancto. postea hēbāt ꝓ execrabili.

Sacerdos dotis ꝑ. t. ðz sacra dās Jñ hec sacerdotissa se. vroz sacerdotis Et hic hec sacer dotal ꝛ ḣ le. Et ðz a sacer. a. um. ꝛ das. q̄si sacra dās qz largꝰ ðz eē. Hi apud gētiles flamines dicebaſ Initiū aūt sacerdotij ꝓmus Aaron fuit Dic em̄ in lege. sacerdotale nomē priꝰ accepit q̄ iubēte dño. victimas obtulit. Jn nouo aūt testamēto sacerdotalis ordo post xp̄z a petro cepit. ipsi enim primum datus est pontificatus. in christi ecclesia.

Sacerdotulus li. dimi. filius sacerdotis. Jn de hec sacerdotula le fil'r dimi. nata vel filia sacerdotis. ꝛ coz. tu.

Sacernus ni. i. sacir animus vel excellentioꝝ ps anime. ꝛ videtur componi a sacer ꝛ animꝰ

Sacra sanctaꝝ sanctaſsanctoꝝ. ita distinguūtur ab Jsidoro xv. etymo. vbi agit de sacris edificijs. Sacra sunt loca diuinis cultibus instituta. vtpote ea in quibꝰ altaria litantibus de more pontificibus ꝟsecrātur, Sācta iurta veteres exteriora tēpli sūt. Sanctaſsanctoꝝ locus templi secretior. ad quē nulli erat accessus. nisi tm̄ sacerdoti. dicta aūt sanctaſcōz. qz interioza oracula sāctioza sunt vel quia sāctorum compatione sanctioza sunt. sicut cāticacāticoꝝ. qz cātica vniuersa p̄cellūt. Scm̄ aūt a sanguie hostie nūcupaſ. Nihil em̄ scm̄ apud veteres dicebaſ nisi qđ sanguie eēt hostie ꝟse cratū aut ꝟspſū Pap. vero ðt q̄ sacra dicūſ sacrificia solēnia. Sancta religiones. cerimoniare. foci. delubra templa.

Sacramentū ti. neu. s. est inuisibilis gratie. visibilis forma. ita vt eius similitudinē gerat et causa existat. Q̄ſ aūt ðz sacramentum q̄i sacre rei signum. vel sacrans mentem. vel sacruz secretū etymo ē. Jtē sicut aut Pa. Sacramen

tū est pign⁹ spōsionis. sicut est iusiurādū ⁊ dz a facer qz custodiri dz q̄i sacrosanctū. qz viola re qđ q̄s ꝓmittit pfidie ē. Itē sacramētū ē cū celebratione cū res gesta sit. ita vt signare cre/dak vt baptism⁹ chr̄isma corpus sanguis. q̄ sa cramēta dicūtur ideo. qz sub tegumēto corpa liū rez. virt⁹ dei secretius ⁊ latēter eoz sacra/mētoz opak effectū. Vñ a sacris vel a secretis virtutib⁹ sacramenta dicūk. q̄ ⁊ grece misteria dicūk. qz secretā ⁊ recōditā hnt dispensatōem. Jñ sacramētarius ria. riū. Et hic ⁊ hec sacra/mētalis et hoc le. Et nota q̄ sacramēta noue le gis siue ecclesiastica sunt septē. et ꝺtinētur in h̄ ꝼsu. Abluo firmo cibo dolet vngik ordino tū. Sacra ānotatio dz rescriptū qđ impa gotor ꝓprio mēris motu alicui indulget ꝺstitu/ens ꝼm p̄ces illius aliq̄d fiere vel nō fieri. Sacrariū rij. n. g. ꝓprie loc⁹ templi in q̄ sacra reponūtur. sicut vnariū in quo collocātur ob lata. ⁊ sicut lectisternia dicunk. vbi hoies sede re vel iacere cōsueuerūt.

Sacrificiū cij. dz q̄i sacr̄ factū. qz p̄ce mistica cōsecrak. p nob⁹ in memoriā dñice passionis. i. q. i. c. multi Sz generalius accepit Jsidorus sacrificiū cū dicit. Sacrificiū est victima et q̄ cūq̄ in ara cremātur seu ponunk. Vñ dicit p/pheta. Sacrificiū deo spūs cōtribulatus

Sacrificulus la lū. i. sacrificiū facies ⁊ dz a sa crifico cas. Vñ Macrobius de saturnalibus. Pontifex lune obseruabat aspectū insaniq̄ re/gi sacrificulo nunciabat.

Sacrilegus ga. gā. pe. coz/q̄ legit ⁊ furak sacrū de sacro. vel nō sacr̄ de sacro. Jñ hoc sacrilegiū gij. sacre rei furtū. sic sacrilegus sacre rei fur. Jn uenik etiā sacrilegus p scelerato vel flagitioso Et sacrilegiū etiā inuenik p scelere vel enormi facto. vel p sacrificio demonib⁹ facto Vñ di/cit Pap. Sacrileg⁹ q̄ sacra legit. i. furak. l' cul tū dei veri furak idolis tribuēdo. Et dz ꝼm q̄s dā sacrilegiū q̄i sacrilediū. qz sacr̄ ledit sz po/tius ē etymo. Et p̄t sic describi. Sacrilegiuz est sacre rei violatio. vel eiusdē vsurpatio. Cō mittitur āt sacrilegiū q̄nq̄z rōe p̄sone. vt cū q̄s verberat clericū vel p̄sonā religiosam. rōne lo/ci cū ecclesie vel cemiterij emunitas violatur. ratōe rei cū res sacrata vel sacro vsui deputata vsurpak. Circa āt hoc vltimū mēbr̄ sic distin guik. Sacrilegiū cōmittik auferēdo sacr̄ de sa cro. vel nō sacrū de sacro. vel sacrū de nō sacro.

Sacrista ste. vel sacristari⁹. i. sacroz custos

Sacrū cri. i. tēplum vel loc⁹ diuinis cultibus institut⁹. Jñ sacellū li. dimi. i. puū templum. Vñ Virgilius. Nimphe risere sacello

Sadai. nomē dei. i. oipotens. q̄i potēs oia. s. a faciendo qđ vult. qz si ei accideret nō esset oi potēs. Facit em̄ q̄cq̄d vult. Et inde oipotens est. qz ei⁹ sunt oia. que vbicūq̄z sunt. Sol⁹ em̄ totius mūdi hz impium.

Sadoch interp̄tatur iustus siue iustificans

Saducei. q̄dā heretici. iusti interp̄tātur. ven/dicabāt sibi qđ nō sunt. corpoz resurrectionē negāt. et aiam cū corpe interire dicūt. quinq̄z tm̄ libros moysi recipiūt. pphetaz vaticinia respuunt. vñ Actz. xxiij. Saducei dicunt non esse resurrectionē mortuoz̄. neq̄z angelū neq̄z spiritū. Pharisei āt vtrūq̄z cōfitenk. ⁊ acuit pe nul. Beda etiā dt Saducei dicunk qz sadn/ceū quēdam mgrm legis sequētes. neq̄z resur/rectionē credētes neq̄z angelos neq̄z spūs esse Hi tātū q̄nq̄z libros moysi recipiētes oracla pphetarū respuebāt. Pharisei ecōtra q̄ diuisi interp̄tātur. eo q̄ a ceteris i quibusdā obserua tōib⁹ se seperāt. ⁊ resurrectionē credebāt corpo rū. et angelos et spūs esse fatebātur. et nō solū q̄nq̄z libros moysi. sed etiam oracula pphetarum recipiebant

Saphon phonis. est funis i prora nauis positus. vñ Lecilius. Venereo curiu veni proba to pede vsq̄z ad saphonem.

Saphoriū rij. id est atriū templi.

Saga ge. i. ingeniosa incātatrix. diuinatrix. et dz a sagio gis. Vñ Orati⁹ in epi. Sūma terrores magicon miracula sagas. Itē saga dz gē ma purissimi coloris. Inuenik hoc sagū p'la'r hec saga gorū. p veste. ⁊ tūc coz. primā. Unde q̄dā Feia saga malis me fallit. sunt saga vestis

Sagana. ne. f. g. i. ingeniosa incantatrix. diui/natrix. Sagana etiā fuit ꝓprium nomē cuiusdā incantatricis. Sagana genus gumi vel vestis dz ⁊ coz. ga. Vñ grecism⁹. Sagana gumi. sa/gana vestis. sagana vates.

Sagax gacis. ge. ois. i. ingeniosus. vel inuesti gatoz. vel diuinus. vl' velox. astutus ꝓuidus. pscius futuroz̄ Et cōpak. Jnde sagacik aduer bium. Et hec sagacitas tatis. Et sagaculus la. lum. aliq̄tulum sagax. et coz. p̄mā

Sagena ne. ē gen⁹ retis piscatorij. ⁊ dz a saguz gi. ꝓpter sui raritatē. Jñ saginari⁹ rij. i. retiari⁹ Et saginari⁹ ria. riuz. ad sagenā ptinēs. ⁊ pd. pe sagena. vñ in Aurora. Agri thesaurus in/uentaq̄z gemma sagena

Sagina ne. f. g. id est pinguedo qđ et hoc sagi men dz. Jñ saginat⁹ ta. tum. i. pinguis vel ad saginā ptinens. incrassatus. obesus. Et pd. gi. Unde Juuenalis Jsta dies prospera stoma/chum laxare saginis. Itē alius Ventre sagina to veneris suspirat ad vsum.

Saginula le. dimi. i. parua sagina

Sagitta te.f.g.dr a sagio gis.eo q sagaci.i.ingenioso.vel veloci iactu mittit. pēnis ferē q̄si auis vt mors celeriter pcurrat ad hoiez Et hic rustici sagittā vocāt nouissimā ptē surculi i sarmēto.vl' qđ longi⁹ a matre ex q̄ pfilyt recessit. vel qr acumis tenuitate teli spēm p̄ferat.summitates viciū et fruticū flagella dnr eo q flatu agitent. Jñ sagittula le.dimi. Et sagittari⁹ ria.riū. Et sagittari⁹ ria.riū.et cor. primaz sagitta q̄uis sagio eā pducit et scribitur p duplex t.

Sagittifer ra.rū.qui fert sagittas

Sagma me.f.g.q̄ corrupte vulgo dr sauma. vel salma.i.sella vl' pōdus vel sarcina q̄ super sellā ponit. Et dr a stractu sagox.i.sellax.l' qr selle sago solēt sterni. Jñ sagmarius.i.caball⁹. Et hec sagmaria.i.equa vel mula vl' vt generaliter dicat qđlibz iumētū p̄t dici sagmari⁹ l' sagmaria p diuersitate sexuū.

Sagmula le.dimi.i.parua sagma

Sagū gi.n.g.ē qđā gen⁹ pāni vel vestis tenuis et abrasa.et dr a sagio gis.t cor.p̄mā q̄z/uis sagio eā pducat. Ulñ Juuenalis. An saga vendēti nubat caupone relicto. Jñ h̄ sagulum li.idem. Jn historijs āt sup Exo.sic dicit. Secundū optimētū erat saga cilicina q̄ et vela ca p̄laria l' capillaria q̄nq̄z vocant.q̄ facta erāt de pilis capraz q̄s capillos q̄nq̄z dicimus ad differētiā lane ouiū.de qb⁹ cilicia fiūt.vñ t illa saga cilicina dicta sunt q̄ p aspritate saga dicebant. Ulñ t q̄sdā pānos aspros sagias dicimus.vl' forte ex q̄dratura saga dicta Ulñ t militare palliū a gallis inuētū.qr q̄dz erat sagū dictū est.qđ tñ qr ex aspero fiebat panno ꝓtra aeris intēperiem potuit ec dici sagū. Pap. ꝛo dicit Sagū vestimētū cilicinū.sagū saccū diplois palliū virgatū. Potest etiā dici sagū vestis mortuoz vt ciliciū. Ulñ q̄dam. Mortis cerne sagū.tu vita mobile sagum

Sal salis m.g.qđ antiq̄ dicebāt h̄ sal salis.n.g. Ulñ Accipe salē sapie. Et Mar.ix. Bonus est sal. Et dr a salio salis.eo q salias i igne. Fugit em̄ ignē cū sit aque⁹ t naturā aque sequat qr ignis t aqua inter se inimica sunt. Uel sal dr a salo t sole.qr de aq̄ maris fit t sole siccat. Ulñ dicit Jsidor⁹.xvi.etymo. Sal aq̄s marī spōte gignit.spuma in extremis litorib⁹ vl' scopulis relicta et sole decocta sunt t lacus t flumia et putei ex qb⁹ hauriť de hinc in salinas ingesta siccat. Jtē in Decisimo dr.

Sal.n.g.ꝺimētū notat ozis. Hic sal si dicas id qđ sapia signat. Cui⁹ plē reprehensio dr esse. Uerbaq̄ cū salibus asperiora dicit

Salamādra vel salamādria qđā aial tm̄ in igne viuēs.qr sola inter aīalia incēdia sustiñere valeat.q̄si sola amās pyr.i.ignē. Siquidē in medijs flāmis existit.et nō solū nō vritur.sz etiā incendiū extinguit Et isti⁹ ē maria vis interoia venenata. Cetera vero singulos feriunt hec plūmos parit interimit q̄ t si arbori irrepserit.vel in puteū ceciderit poma t aquā veneno inficit.et oēs comedētes et bibētes interficit. Et ē vnū de quattuor aialib⁹ illis.q̄ singula. ex singul' purs viuū elemētis. Ulñ Talpe terra cibus.chamelon in aere viuit. Allec vnda fouet flāme pascunt salamandrā.

Salamina.mine.et hec salamen inis. ciuitas quedā. Jñ salamin⁹.na.nū. Et hic t hec salamin⁹.na.nū. Et hic et hec salaminēsis. et h̄ se. Et salaminatus.ta.tū. Et pdu.mi. Ulñ in auroza. Ad cyprū tendūt post intrātes salaminā

Salaria.rie.vnda vel estuatio maris que ad mare redit.sic venalia dr que ad litus venit.

Salariū.rij.n.g.i.stipendiū.redditus t ꝓpe cōis.diaz quotidianū.cibariū victus. Unde legit.q olim poete viuebāt de cōi salario.i.sti

Salathiel.interptat petitio mea de⁹ pēdio

Salax cis.o.ge.i.luxuriosus.t dr a sal.qr luxuria salsa est et amara. Ulñ Ouidius. Lauda qz salacē Uel dr a salio qr frequēter salit.sic facit priapus ex luxuria.

Salebza.bze.f.g.i.fractura et asperitas viaz t dr a sal.qr sal asper et amarus ē. Uel salebza locus lutos⁹.vl' molle lutū in via.t tūc dr a salio.eo q facile saliat. Ulñ Ozati⁹. Qui sequit salebzas. Jñ salebzosus.sa.sum.i.asper. dur⁹. amarus et lutosus. Salē acuit in fine. Et i terptatur par. Et olim dicebatur hierusalē salē. Salentinū q̄dā mons vel oppidū italie. Inde salentinus.na.nū.patriū.et pd.ti.

Sales pl'alis numeri de sal.qđ in singl'ari accipitur p ꝺdimēto vel sapia.sz i pl'ali hi sales p verbis amaris. Ulñ Auian⁹. Uerbaq̄ cū salibus asperiora dedit. Jtē sales dicūt verba iocosa et facete inuēta vel dcā. Jñ h̄ et hec salar⁹ et hoc re.sicut dicim⁹ salares ludos.vbi verba iocose vel amare intermiscent.et dicūt sales a salio. Jtē a silio.l'.h̄ sali⁹ salij⁹ pl'alit.hi salijsa lioz.hi sales salū. Et dicūt salij vel sales sacerdotes mart⁹.qr saltādo ei sacrificabāt. Ulñ Luca. Et sali⁹ leto portās ācilia collo. Jtē idē Nō soluti lusere sales. Hic tñ sales pñt dici io

Salgamū.mi.i.culcitra.et dr a culatores. salio .vel saluo.et gamos.et cor.ga.

Salinator.toris q̄ facit sal fm Pap.

Salina.ne.dr locus vbi sal efficit vl' invenit vel vbi vēdit. Jñ salinarius ria riū ad salinā. ptinēs. Et h̄ salinarius rij.q̄ fac vl' vēdit sal.

Salinū ni.n.g.i.vas vbi reponitur sal ⁊ po/nitur ꝓ tota suppellectili. qz sal ē ꝺdimtū oim ciboz. vñ Persius i illa satyra. Nēpe assidue ⁊c. Est tibi far modicū puz ⁊ sine labe salinuz

Salisator torꝛis. ꝺz a salio lis. ⁊ dicūtur sali satores diuini q̄dā q̄ dū eis mēbroz q̄cūq; p tes salierint. aliq̄d sibi inde pspez l' triste sig/ Saluia ue. est hūdū in oze)ficari p̄dicūt scz sputū. et ꝺz a sal eo q̄ salsa sit et sal' hz sapo rem vl' a salio lis. eo q̄ saliat ꝛ oze. vel a sal/uo saluas. eo q̄ saluat nos Jñ saliuosus sa.sū. Et nota q̄ ieiuni hoīs saliuā si ꝑpēs gustaue/ Saliūca ce. q̄dā herba spinosa. et)rit morit ꝺz a salio lis. qz eam calcātes facit salire. vñ et vulgo calcacrepa ꝺz. qz calcātes facit crepare. Vñ Virgil⁹. Puniceis q̄ntū cedit saliūca ro setis Esa. ät. lv. sup illud. Pro saliūca ascēdit abies. glo. ꝺt. Saliunca aculeis et ꝓpunctōi/b⁹ plēa. abies alta. ꝓcera. fabricandis domib⁹ apta. Pro saliunca ergo ascēdit abies. i. ꝓ vi/cys virtutes ꝓ vitioꝝ ⁊ spioꝝ virtutib⁹ exalta

Saliuncla le. herba medicīalis hñs spi)ti cas miri odoris. crescit i mōtib⁹. scz saliuncula Sali⁹. liij. vide i sales)herba salsa fz Pap

Salix cis. f.g. arboz q̄dā ⁊ ꝺz a salio. eo q̄ cito saliat. i. excrescat. Arboz lenta vtilib⁹ habilis vinciēdis. cui⁹ semē hui⁹ dicūt eē nature. vt si q̄s illud i poculo hauserit liberis careat et se mias ifecundas efficit. et coz. pe. gti. vñ ꝓpha Jn saligin⁹ in medio ei⁹ suspēdim⁹ organa nr̄a Jñ saligin⁹ gina. ginū. ad salices ptinens. vel ex salice fact⁹. Et saliceus cea. ceū. et salicinus na. nū. et hꝫ salicetuz ti. loc⁹ vbi salices crescūt.

Salmētum ti. vel hoc salsamentū ti. in eodē sensu. a salio lis. vel a sale. vel a salso. Vel sal/mētū ꝓprie ꝺz pisc; ꝓfectio. ⁊ tūc ꝺz a salmo. onis. pisce q̄ sic ꝺz a sale. qz iñ fit salsamētū vl' qz hēat sapozē salis. Sz salsamētū omis res salsa. vt piscis ⁊ hmōi. Et iñ hꝫ salsum si.

Salmo onis. quidam piscis

Salomō interptat pacific⁹. qz i regno ei⁹ fuit par Jdē dict⁹ ē ⁊ Jditha qz fuit dilect⁹ ⁊ ama bilis dño. Jdē ⁊ celeth qꝺ grece ꝺz ecclesiastes. latine ꝺcionator eo q̄ ad populū loq̄ret

Salona ne. vel he salone nauz. insula. ⁊ quedā ciuitas dalmatie iuxta mare. Jñ salonin⁹ na. nū. Et salonin⁹ dictus ē filius pollionis qui natus est in eo āno q̄ pater suus ꝛcidit illā ci/uitatē. Et pd. pe. salona.

Salpiga ge. q̄dā ꝑpens q̄ hītat in ꝛēpīssis lo/cis. ⁊ ꝺz a salin qꝺ ē loc⁹ et pige qꝺ ē ꝛēpssum. Hec eadē ꝺz et cecula. qz pua ē ⁊ oculos ñ hz

Salsicia cie. q̄ddā gen⁹ cibi. et vt dicūt luca/nica et ꝺz a salius eo q̄ salsa sit.

Salsugo ginis. f.g.i. liq̄r salis. vel res q̄ salsū facit. et ꝺz a salsus. Itē salsugo ꝺz amar⁹ et sal sus humoz terre. Jñ salsugino sus sa. sum. Et salsugineus nea. neū.

Salius sa. sum. ꝓcipiū a sallo lis. Pōt etiā esse nomē et tūc ꝛciuat' a sale. et ꝺz salsus q̄si sale aspersus et conditus.

Saltia. tie. dicitur a salsus qz salsa.

Saltria trie. f.g. i. ioculatrix mulier. vñ Juue nalis. Nouerūt mauri atq; indi q̄ saltria panē Vel est ibi psalteria a psallo lis.

Saltrix tricz. mulier saliēs vel saltū faciens. ⁊ ꝺz a salio lis. Jñ saltricula le. ꝺi. i. pua saltrix

Saltus tus. tui. act⁹ vel passus saliēdi ⁊ dici tur a salio lis. Itē saltus ꝺz locus siluestris ⁊ vastus vbi arbozes exiliūt in altū plusq; i aliꝯ locis. Vel saltus ꝺz silua rara vbi ꝛēstie int' ar bozes facile pñt salire. Vñ extremitas siluarū ꝺz saltus. qz arbozes ibi tā rarescūt. Jñ saltuo sus sa. sum. i. saltibus plen⁹. Vñ q̄dā. Esse ne mus saltus saliendi dicit actus.

Saluber. ꝓ. t. vel salubris et hoc bre. ꝑm an/tiquos. Secōm āt modernos hꝫ saluber hec sa lubris. et hꝫ bre. i. sanus. vtilis salutē ꝓferens. Jñ hec salubritas tatꝫ. Et ē sal⁹ itegritas coz pis. Salubritas saluti ꝓuemēs cā ꝓ quā sa/nitas vel fuat' vel restaurat'. et ꝓ. lu. ꝑm Psp.

Salub ad locū refertur vel cibuz salutarꝫ ad

Saluia uie. est herba q̄dā salubs et cōciliū dicitur a salus quasi salutis via.

Salū li. n.g.i. mare et ꝺz a sal qz salsum est et amaz. vñ Hiero. ad paulinū. viij. Et herentꝫ in salo nauicule funem magꝫ p̄cide q̄ꝫ solue

Salus lutis. f.g. ꝺz a sal. qz sicut sal est ꝺdimt tū oim ciboz. sic sal⁹ est cōdimentū oim mem broz. et est salus itegritas coꝛpis. salubtas sa/lutis cōferens cā ꝓ quā sanitas fuatur vel re stauratur. et coz. ꝑmā sal⁹. vñ Prosp. Cur du biū expectat cras hodierna salus.

Salutatio onis. f.g. ꝺz q̄i salutis optatō. Il/lum' eū salutamus cuius salutē ꝛsiꝺamus. o est salutatō ꝑma ps epl'e. Et ꝑm hoc salutati ⁊ est limē epl'e ꝛbita ordiatōe tā noia q̄ꝫ merita psonaz connectens. et affectionem ꝛclarans Et nota q̄ illud qꝺ est ꝓpriū narrationū sa/lutatōe nō ꝺz claudi. Vñ viciosa est illa sa/lutatio. Joanni patri reuerendo. p. eius filius hūilis Bononie leges audiēs. vel ꝛcreta cū subiectōe salutē. Nā eadem ratione possit dici Bononie comedens vel scribens codicez vel digestum. Sufficit ergo dicere Bonome sco laris. Si autem dicat. Bononie deditus scolasticis disciplinis. vel studio litterarum. dicimus q̄ studiū est attributū persone. Undē

cõmode ꝑt dici. At si attributũ solius negocij esset. non esset dicẽdũ. vt Bononie legẽs litteras. vel leges audiens. vel recreta.

Salutatoriũ rij. locus in quo aduenientes ad salutãdũ excipiebantur

Salutifer ra. rũ. qui salutes fert

Salutiger. ra. rũ. et salutigerulus la. lũ. q̃ fert vel gerit salutẽ verbis vel opere

Samaria rie. est quedã regalis ciuitas Jñ samarita vel samaritan⁹ na. nũ. i. custos. Hi nõ cõicant iudeis. imo vitant eos in cibis ⁊ i vasis eor. Et vt dicit ꝓp̃. Samaritani vel samarite interp̃tãtur custodes. eo q̃ a babilonijs illic in custodiã collocati sũt iudeor. Ideo hic nota q̃ samaritani erãt illi q̃ missi fuerãt ad inhabitãdũ terrã illã rece tribu⁹ captiuitatis. et dicti sunt samaritani ꝓpter locũ. et isti recipiebãt quinq; libros moysi et nõ ꝓphetas. et vocabãtur a iudeis duaꝝ tribuũ iacobite. q̃a videlicet supplãtauerãt iudeos rece tribuũ de terra sua. ⁊ iõ hos samaritanos abhoiabãt iudei. Et ab illa ciuitate ois regio circa illã dcã

Sambuca ce. vel hic sambuc⁹ est samaria ci. pe. pd. dr q̃dã ꝓua arbor ⁊ mollis. Jñ sambuce⁹ cea. ceũ. et sambucin⁹ na. nũ. de sambuca exñs. Et hoc sambucetũ ti. locus vbi ille arbores crescũt. Jte hec sambuca ce. q̃dam genus symphonie musicũ q̃ fit de illa arbore. Unde Persius. Sãbucã citius caloni aptaueris alto. Jñ sambucinarius rij. q̃ canit cũ sambuca Et hec sambustria. strie. mulier q̃ canit cũ tali instrumẽto. Et ḣ sambucul⁹ li. i. saltator ad vocem sambuce

Samia dicuntur vasa fictilia a samos insula vbi figuloꝝ ars primo inuẽta est. Sap̃. ꝙ dicit samia terra a samio dicta glutinosa ⁊ cãdida medicamentis ⁊ vasciculis necessaria. Uñ Esa. xlv. dr Testa de samijs terre

Samna ne. est truncatio naris vel os distortum cũ vultu. Jñ samnones dicunt qui rectũ vultũ nõ hñt. Et q̃ cũ ridemus et os solem⁹ distorquere ⁊ nasum truncare. iõ samna dr derisio. Uñ Persius. Occipiti ceto postice occurrite sãne.

Samnis ciuitas ẽ in apulia

Samnũ est beneuentũ ꝑm Sap̃.

Samnula le. dimi. id est parua samna

Samothracia cie. q̃dã insula cui⁹ incole commixti sunt et ex thracis et samnis. et dr a samnos q̃dã insula et thracia alia insula Jñ hic ⁊ hec samothrax thracis. ⁊ ḣ et hec samothracensis et hoc se. Et samothraceus cea. ceũ. et ab illo loco dict⁹ est samothrates. aureus anulus. sed capulo ferreo q̃ ibi ꝓmũ factus est

Samuel indecli. ꝓpriũ nomẽ viri. vel etiã ꝑt declinari hic Samuel elis. Unde in Aurora. Cũ Samuele loq̃ns facta futura dabat.

Sanctimonia. nie. i. sanctitas. ⁊ dr a sancio cis Uñ Heb. xij. Pacem seq̃mi cũ oib⁹ ⁊ sanctimoniã. Jñ sanctimonialis. femina sanctitati. dedita. Uel cõponit a sanctus. cta. ctũ. et monialis qd est monacha. Jñ scimonialis q̃si scã et cõsecrata monialis. Jñ hic ⁊ hec scimonialis et hoc le. i. sanctũ vel ad scimoniã. vl ad sã

Sanctio dr ꝓprie illa ctimoniales ptiñs cõstitutio vel lex ꝓtra quã si factũ fuerit pena irrogat et iponit. vt no. ij. dis. in sum. Et capit q̃nq; late. vt in pphe. cle. no. Jo. an. in uer. san

Sãctio imperatoris. ẽ cui pena sangui ctionis additur.

Sanctio q̃nq; dr q̃libet imperial⁹ cõstitutio. vl institutio. q̃nq; dr tot⁹ iuris collectio. Et sumit etiã stricte pro cõstitutõne penali. vt no in dis. in sum.

Sanctiones. leges. purificatõnes. ꝑm Sap̃.

Sanctuariũ. rij. res sancta. vl locus. vl cubiculũ vbi sancte res gerunt. vel vbi res sancte reponuntur vel conduntur.

Sanctitas tat. i. castitas. religio. integritas.

Sanctũ dr qd̃ refẽsum et munitũ ẽ ab iniuria hoim. vt. ff. de re. diui. l. sacrum.

Sãct⁹. cta. ctũ i. mũd⁹. firm⁹. sine terra. q̃ sã nihil hñt terrene fecis. ⁊ dr a sancio. cis. id est cõsecro vel firmũ facio. Uñ et leges sancte sũt et mores sci dicũt ꝑm Hug.

Sãcta sanctor ꝰpra exponit vbi Sacra.

Sãdaliũ lij. q̃dã pãn⁹ q̃ cẽ nobiliũ solẽt opiri. vt papæ et cardinaliũ. ⁊ dr a sandix dicis

Sãdalia ec dñr subtalares q̃b⁹ papa aut epi solẽt missas celebrare q̃les btus Bartholomeus referebat

Sãdaliũ et dr pãn⁹ q̃ opiebant vulnera vl corpa mortuor ꝑm Hug. Jtẽ sup illũ tertũ Math. vi. Sz calciatos sandalijs ⁊c. dr Beda. Ut pes nec tect⁹ sit. nec nud⁹ ad terrã. Et i hist̃ys dr. Jussit eos vti soleis. i.

Sãdapila le. i. scur sandalijs et peromb⁹ra. et dr a samna. qd̃ ẽ derisio Jtẽ hec sandapila feretr̃ i q̃ mortui portãt et marie plectri gladiatores. Et tũc deriuat a sandaliũ. qd̃ ẽ pãn⁹ quo opiebãt vulnera l corpa mortuor. vnde Juuenal. Inter carnifices et fabros sandapilas

Sandix dicis. f. g. gen⁹ rubre lap. et cor. piherbe de q̃ fit q̃dã tictura. Jñ sandic⁹ ca. cũ. Et sandici⁹ cia. ciũ. tali colore insert⁹. et sandicin⁹ na. nũ. i. eodẽ sensu. Et hec sandarica rice. gen⁹ coloris. colore cinabario odore sulphureo Et pd. pe. gti. sandix dicis.

Sanguinarius ria. riũ. id est sicarius homicida percussor. vel sanguine abundans. vel flu/

ꝝ sanguinis patiẽs. ⁊ dr a sanguis. Inuenit etiã hic ⁊ hec sanguinaris ⁊ hoc re. Vñ Eccle. xlij. Latus sanguiare. Itẽ inuenit ꝯ sanguinarius rij. p q̃dã arborẽ. Et hec sanguinaria q̃dã hẽba sic dcã qz missa i narib⁹ sãguinẽ mouebat Sãguin⁹ ni. q̃dã pua arbor. ⁊ dr a sanguis qz fruct⁹ ⁊ corter ei⁹ sit sanguinei coloris Jñ hoc sanguinetã ti. loc⁹ vbi abũdãt sanguini. ⁊ cor. Sãguis inis. m. g. latie vocat⁹. eo q̃ sit) gui. suauis Vñ hoies q̃b⁹ dñat sanguis dulces ⁊ blãdi sunt. vel dr a salio lis. eo q̃ saliat. Et vt dic̃ Prisc. caret pluralitate. Inuenit tñ i diuina pagina. Qui ñ ex sanguinib⁹. Et alibi. Eli sanguinũ ⁊ dolosi tc Itẽ libera me tc sanguinib⁹. Ad hoc pt dici q̃ p pctis pt inueniri in pl̃i Vel dic q̃ q̃uis alicubi inueniat in pl̃i nõ idcirco ẽ in vsu Et Prisc. dicit q̃ deficit i pl̃i solo vsu. sz illud dr ẽ in vsu. qđ cõit est apd oẽs Vñ scias q̃ oplexiua q̃ magis vim vnitiuam hñt ppie dñt in singulari numero ꝛclinari. vt puluis. sanguis. lutũ. Hec em̃ vehementẽ hñc aggregatõem. Itẽ a sanguis dr sanguinosus sa. sum. i. sanguie plen⁹ ⁊ abũdãs. Et sanguine⁹ nea. neũ. Et est sanguis calidus ⁊ humidus. et cõuenit cũ aere ⁊ vere. Et cõponitur hic et hec exanguis ⁊ hoc gue. i. sine sanguine. Itẽ sanguis pl̃a signat. Vñ. Sanguis proge nies. sanguis q̃z dr humor. Sit tibi peccatũ sanguis. sanguis q̃z vita.

Sanguisuga ge. ẽ vermis aquatilis. scz hirudo. ceno alic̃. potãtib⁹ insidiat. cũq̃ illabitur faucib⁹. vel vbi vspiã adheserit sanguinẽ hauriet. et cũ nimio cruore maduerit euomit quod hausit vt recẽtior ꝛcnuo sugat. Et vt dicũt q̃dã. licz ꝯponatur a sanguis ⁊ sugo. qđ primã pd. tñ sanguisuga pe. cor. Alij dicũt q̃ sanguisuga pe. pd. qđ ꝯponitur a sugo gis. cui⁹ prima pducitur. Nec inuenitur i aliq̃ bono autore q̃ sit pe. brenis. Vñ puer. iij. Sanguisuge due sunt filie. dicẽtes affer affer. Penultia siue sub. trahz pduci. ⁊ dr scribi p vnũ s. De quo dicit Horatius in poetria. Nõ missura cutẽ nisi ple Sanies nici. f. g. i. putre) na cruoris hirudo. dr a sanguis. Vñ Jsido. iij. etymo. vbi agit ꝛc morbis in superficie sic ait. Sanies dicta q̃ ex sanguie nascitur. Excitatio em̃ calore vulneris. sanguis i samẽ ꝟtitur Nã sanies nõ fit in quocũq̃ loco nisi sanguis aduenerit. qz oẽ qđ putrescit. nisi calidũ et hũidũ fuerit. qđ est sanguis putrefieri nõ pt. Et differt sanies a tabe. qz fluere sanie viuor est. tabe mortuorũ. Itẽ sanies ẽ q̃ fluit. tabes q̃ stat q̃i stabes.

Sanat iterptat lucerna ⁊ signat nocturnã auẽ Sanson interpta tur sol eor. vl̃ solis fortitudo. Fuit ei virtute clar⁹ ⁊ liberauit isrl̃ tc ho/ Santonic⁹ ci. m. g color fuscus ⁊ vi) stib⁹ lissim⁹ quo inficiebãt se q̃ nolebãt agnosci

Sanus na. nũ. dr a sanguis. sanus vero sine pallore est ⁊ sanguis sanitat̃ cõseruatiuus est Jñ hec sanitas tatis. i. integritas corpis. ⁊ tẽperãtia nature ex calido ⁊ humido qđ est sanguis. vñ et dr sanitas q̃i sanguis stat⁹. Itẽ sanus q̃ñq̃z ponitur p valid⁹. Itẽ san⁹ ꝯponitur cũ male et dr malesan⁹ na. nũ. i. leprosus. Hz q̃ñ male san⁹ sunt due dictiones signat illũ q̃ hz sanitatẽ impfectã

Sapa pe. f. g. dulce acetũ vel dulce acidũ vinũ et dr a sapio pis. quasi sapozis paz hñs

Saphira re. nomẽ cuiusdã mulieris. ⁊ cor. pe. Vñ in Auroza dr. Coniuge cũ saphira fallente cupidine victus.

Sapphyrus ri. m. g. lapis ẽ pciosus. Et vt dr in glo. Apocs. vltc. Sapphyr⁹ silis est sereno celo q̃ pcussus radijs solis ardẽtẽ emittit ful/

Sapidus. da. dũ. i. sapozẽ) gozẽ. et pd. pnl̃ hñs sapozi datus. Inde sapiditas. tatis.

Sapiẽtia. tie. f. g. ẽ rez diuinarz et hũanarz cognitio Et dr sapiẽtia q̃i sapida scia. et ẽ etymo Vñ Eccs. vi. Sapiẽtia em̃ doctrine fm nomẽ

Sapiẽs entis ois. g. participiũ ⁊) eius est nomẽ tñc cõpar. Et sapiẽs diuina et hũana rimatur Hz prudẽs ea q̃ sensib⁹ corporeis experiũt Vel sapiẽs i diuinis. Prudens i hũanis

Sapo ponis. m. g. q̃dã confectio mulebris. ⁊ dr a sapio. pis.

Sapor. poris. dr a sapio pis. Jñ saporus ra. rũ. Et cor. sa. Vñ Virgil⁹. Corpora curam⁹ fessus sapor irrogat artus.

Saporifer. ra. rũ. pe. cor. i. saporẽ ferens

Sara re fuit vxor Abraã. vide in Sarai

Saraballũ. li. ⁊ saraballa. lorz. lingua chaldaica vocãtur crura hoim. vl̃ tibie. Vñ et brache q̃b⁹ hec tegũt dicũtur pluralit hec saraballa. q̃ si tibiales et crurales Vñ Daniel. iij. dr q̃ saraballa corũ non fuisset imutata Saraballa ei⁹ dixerũt ibi. Aquila ⁊ theodotion. ñ vt corrupte q̃dã legũt sarabara. Et sunt sarabara laxa et sinuosa vestimẽta vl̃ capituz tegimia q̃lia videm⁹ i capitib⁹ magorum picta Et sic sarabare p pe parthorum Et ẽ nomẽ tractũ a saraball̃ q̃ laxa ⁊ sinuosa sunt vl̃ a sare qđ ẽ laxare. Jñ saritus ta tuz. i. laxat⁹ vel destruct⁹ Et pd. sarabal/

Saraceni dicti sunt vel qz) la pe. positione ex sara se gẽtos phibet cũ ñ sit verũ. ⁊ ita dicũt saraceni q̃si saragei. i. ex sara geiti. ⁊ est etymo Vel sic gẽtiles aiunt. qz ex origie syrorum sint

q̃i syriceni. Ipsi sunt ⁊ hismaelite.q᷑ ip̃i sunt ex hismaele. Ipsi cedar a filio hismaelis. Ipsi agareni ab agar.q᷑ vt dicim⁹ puerso noie sara ceni vocãtur.q᷑ ex sara se esse genitos glozianẽ q̃uis ex ancilla sint Vñ dic̃ glo.sup illõ Esa. xxi. Onus in arabia. Arabes inq̃t sunt saracẽ ni ab hismaele et cedar filio ei⁹ q̃ meli⁹a matre sua agareni.sz maluerũt vocari saraceni q̃si sa re libere.nõ agar ãcille sint filij. Jñ saracenic⁹. ca.cũ.⁊ saracenus na.nũ. Et saracenizo zas.i. moze saracenoz se hze.⁊ saracenia nie.i.multi tudo et societas saracenoz vel rit⁹ eoz vel rc/ Sarai interp̃tat p̃nceps mea. Cũ gio ip̃oz eẽt tantũ vni⁹ dom⁹ ma terfamilias postea cã nois imutata.ablata ꝛc fine nois i lr̃a dz sara. id est p̃nceps. Nim q̃ppe gẽtiũ futura erat p̃n ceps.sic ⁊ dñs pollicit⁹ fuerat Abraam Ben. xvij. Dixit q̃z ꝛc⁹ ad abraã.sarai vrozẽ tuã nõ vocabis sarai.sz sarã.⁊ bñdicã ei ꝛc.

Sarcina ne.i.on⁹ vel põdus ppzie q̃ ex car ne fit.et dz a sarcos q̃ est caro. Caro vero põ/ dus facit. Et hinc q̃libz pondus dz sarcina.l⁹ a sarciendis reb⁹ insimul. Jñ hec sarcinula.et hec sarciuncula.le.ambo dimi.i.parua sarcina et coz.ci. Vñ Sarcina ꝛdecozis damno ppõ derat omnis.ꝛc.

Sarcitect⁹ cti.et hic sarcitector.oris.q̃ tecta facit.⁊ dz a sarcio.⁊ tectũ.q᷑ ex multz hicinde cõiunctz tabellis vnũ recti faciũt corp⁹ Idẽ ⁊ tignari⁹ q᷑ tectoria tignis inducit. Et h̃ sarta tectũ.i.restauratio tec oz vel tẽploz.vl⁹ tribu tum q̃ recolligitur ad restaurãdũ tecta tẽplo/ rũ.vñ.iij. Reg.xij.legitur. Et ĩstaurẽt sartate cta tẽpli Et nota q⁹ Pap̃.⁊ Hug.scribũt p ci. sarcitector a sartio et tectũ.sz cõiter hẽtur i li⁹ reguz sartatectuz.⁊ tunc ꝓpoĩtur a sartio tz.sar tum et tectum.et tenet naturã h⁹ supini sartuz et f̃m hoc sartatector a sarti possz dici.p t.

Sarcoph⁹ vt ait Hug.dz lapis i quo moz tuoz corpa ꝓduntur.⁊ dz a sarcos q̃ ẽ caro ⁊ phagin q̃ ẽ comedẽ.q᷑ corpa i eo ꝓdita absu muntur. Vñ et q̃libz sepulcz⁹ l⁹ arca i q̃ pon tur mortu⁹ dz sarcoph⁹.q᷑ ibi carnes cõsu/ muntur.f̃m Pap̃.et Jsido. videtur q⁹ dz dici hoc sarcophagum. Sarcoph⁹ eni lapis in troade silua nascitur.et corpa mortuoz cõdi/ ta i eo infra.xl. dies absumi dñr.exceptz dẽti/ bus.vñ et nuncupatur Idẽ dz sozophagus a sozos q̃d ẽ arca vel sepulcz.et phagin.

Sarcos vel sarcian grece latine dicitur caro. Jñ dicitur sarcia.i.superfluum carnis incremẽ/ tum q̃ vltra modum corpa saginãtur.

Sarcomiscus ca.cum.i.irrisoz⁹ vel hostilis. vel amarus.et dicitur a sarcosmus.

Sarcosmos ẽ plena odio vel hostilis irrisio auxiliãte mõ dicẽdi signata.vt. Alios saluos fecit seip̃m nõ p̃t saluum facere.si rex isr̃l est de scẽdat nunc ꝛ de cruce et credim⁹ ei. Itẽ Oẽs q̃s gladio pcussisti mortui sunt.cum hoc dicitur alicui q̃ neminẽ gladio pcussit.

Sarculũ li.n.g. vl⁹ hic sarculus li.est ferramẽ tũ cũ manubrio ad culturas agroz neccssari/ um.vel fossoriũ duos dẽtes hns Et f̃m Qui diũ sarculã ẽ.ge.n. Vñ dic̃.xi.meta. Sarcu/ laq̃ rastriq̃ graues longiq̃ ligones. Item sar culum idem est quod sarpa

Sarda ꝛ.⁊ hec sardina ne.q̃dã gen⁹ piscicu loz.a sarra q̃ lingua tyria dz q̃daz pisc̃. Jñ hec sardinia nie.q̃dã insula iuxta quã multz habũdãt sardine pisciculi.vl⁹ q᷑ sardus ꝛ her cule.pereatus cũ magna multitudie a libia p/ fectus sardiniã occupauit.et ex suo noie insule nomẽ imposuit. Et in̄ sardini⁹ nia.niũ. Et hic et hec sardiniensis ⁊ hoc se. Et sardus da.dũ. ꝛ sardinia exist̃es

Sardinia et tozsia insule.puo freto.i.ꝛcẽ mi liaribus diuidũtur. Jñ sardinẽsis se.

Sardis dis.f.g.q̃dã ciuitas vel insula ⁊ dz a sarda pisce. vñ Ozati⁹ i epi. Q̃ cresi regia sar dis. Etiã iuenit plr̃ he sardes.diũ.dib⁹.sar dis in actõ p eodẽ loco. Jñ sardic⁹ ca.cum. Et sardo.das.i.intelligere.q᷑ hoies isti⁹ loci sub tiles sunt ad intelligendum

Sardi⁹ dij.q̃dã lapis pciosus.⁊ rubeus ꝑmar moz ib⁹ p̃stãs.et inter gẽmas vilissim⁹.⁊ dict a sardinia insula.eo q⁹ primũ a sadis sit reptus

Sardona ne.q̃dã herba amarissima ꝛc⁹ flo/ re fit mel amarissimũ. Et cẽ silis apiastro q̃ ora hoim sic ꝛdere ⁊ amaroze ꝛtrahit.vt q̃i ridẽ/ tes intereãt.⁊ dz a sardinia.q᷑ i illa isula abũ dat. Jñ sardoni⁹ nia.niũ. Et sardon⁹ na.nuz. vñ Virgil⁹. Jmo ego sardoniis videoz rbi

Sardonyx nycs.q̃dã gẽ/ amarioz herbis. ma.⁊ dz a sardius.et onyx.eo q⁹ habeat colorẽ vtriusq̃ illaz gẽmaz. Vñ Pers⁹. Et natali/ tia tandẽ cũ sardonyce alb⁹. Jñ sardonic⁹ ca. cũ.pe.coz.i.ad sardonicẽ pt̃inẽs.vl⁹ ꝛ sardoni ce ecñs. Jnuenit eẽ Job.xxviij.hic sardonic⁹ sbstãtie.vbi dz. Nũ ꝓferek tunc⁹ indie colozi/ bus ñ lapide sardonico pciosissimo l⁹ sapphiro Itẽ glo.sup illõ. Quit⁹ sardonyx ꝛc.dt. Sar donix iferi⁹ niger.i medio cãdid⁹.supi⁹ rub⁹.

Sarepta te.erat vrbs modica inf tyz ⁊ sydo/ nem. Et etiã silua iuxta vrbẽ illã sarepta dice batur.sicut dz i histoziis Jñ sareptan⁹ na.nũ. ad sareptã pt̃inẽs.vel ꝛ sarepta exist̃ens.

Saricus ca.cū. vide supra in saraballa.
Sarmata te.q̄dā ppl's .t dr ab arma quia sar
mate patētibus campis armati equitabāt pri
uſq̄ eos. Lentalus danubius phiberet. Et iō
ob studiū armoꝝ sarmate dicte sunt q̄ semper
arma tenētes vl' q̄ sciētes arma tenere Et cor.
pr̄ vñ Lucan⁹ in pr̄io. Et q̄ te laris imitātur
sarmata brachijs. Jñ sarmatic⁹ ca.cū.
Sarmētū ti.n.g.dr a sario ris . vl' sarpo pis.
q̄ sarimētū q̄ purgat .t pscidit. Vel sarmētū
dr a sero ris.q̄ serimētū.q̄ serit. Jñ sarmtin⁹
na.nū. Et sarmētosus sa.suz.fm Hug. Pap.
sic dicit Sarmēta purgamēta.arboꝝ putami
na Unde q̄dā Papin⁹ est foliū virg ramuscu
lus hui⁹. palmes sarmētū ramus p̄cisus ab ea
Sarpa pe.f.g.idē est qđ sarculū.quod et sir/
pa.pe.inuenitur.
Sartago ginis.pe.pdu.i.patella.olla enea.t
dr a sarcos.qđ est caro et ago.gis.q̄ in ea caro
agitat. Ul' sartago dr a strepitu soni q̄n ardet
in ea oleū.t ponit p garrulitate tracta meta/
phora a strepitu ei⁹ ad multiloquiū garruli/
tatē. Jtē q̄nq̄ ponit p ariditate.q̄ sartago ari
da est .t ea arescūt oia. Sic t loquela q̄rūdā
arida est .t sine suco et hūore sapie. Unde per/
sius. Uñ hec sartago loq̄ndi venerat i linguas
Et inde satagineus nea.neū.dr sartagie erūs.
vel ad eā ptinēs.vel in ea coctus. Et sartagi/
nosus sa.sum.idem. vel sartaginibus plenus.
vel a būdans.
Sartatectū cti.dr repatio rectoꝝ vel templo
rum. vel tributū qđ colligit ad restaurāda te/
cta temploꝝ. vide in sarcitector.
Sartor tozis.dr sutor vel vestiū repator. Jñ
sartrix cis.i.sutrix vel mulier q̄ sartit. Sarto/
riū rij.loc⁹ vbi vestes sarciūt.q̄ h̄ .t sarcinū dr
Jñ h̄ sartoriꝰ q̄ vestes sartit.t sartoriꝰ ria.riū.
Satelles litis.m.ge.minister crudelitatis et
sceleꝝ.t miles tyrānī et malefactoꝝ socius la
tronū domesticus siue fautor nō boni⁹ ad satil
faciēdū.et tūc satelles dr q̄i satis ledēs vl' de
struēs.t ē etymo. Jtē satelles etiā dr q̄ adhe/
ret alteri ad ei⁹ custodiā.t tūc dr ab alter .t la/
tus lateris.q̄ adheret alteri iuxta lat⁹ ad eius
custodiā.t tūc dr satelles q̄i satis tuēs latus.
q̄ tuet et defendit illū cui assistit. Quilibz tñ
miles pt dici satelles.et cor.pr̄.gti.sz pe.nti po
sitōe pducit. Uñ Horatiꝰ in.x.epi. Interea pa
truis vultu merente satelles.
Satellitiū tij.n.g.officiū vel exercitū vl' sti/
pendiū satellitis. Jñ etiā cuuslibz artis .t cu
iuslibet officij. suū est satellitiū. nō tm̄ militie.
Sathan vel sathanas.sonat aduersarius vel
ptrariꝰ siue trāsgressor.t sunt noīa diaboli. vñ
Est sathan aduersariꝰ. Et alq̄ apostata signat
Est q̄z leuiathan tibi tanq̄z pace siniſter Dici
tur esse tēmō.q̄ pluria nouerit vsu. Jñ diabo
lus est q̄ duplex est dolus eiꝰ.
Satietas tatis.dr a satis vel satio tias. t satie
tas diuerso t vario genere spectaculoꝝ ptigit
Saturitas p̄o ciboꝝ tm̄. Jtē sacietas ex vno
cibo dici pt.q̄ satis sit.sed saturitas ex vario
alimētoꝝ apparatu.
Satio onis.f.g.dr q̄i semis actio. vel q̄i sato
rū actio fm Pap. Uñ Eccl.xlij. Gratiā t spe/
cie desiderabit oculus.i.gratiosam spēm artifi
cialiū.t sup h̄ virides satiōes.i.sata virētia.q̄
si dicerg. Pulcriora sunt opa nature q̄z artis
Satyra re.f.g.ē carmē reprehēsoriū vl' reprehēsio
correctoria.q̄ ad hoc reprehēdit vt corrigat. et
dr a satura.qđ est lanx.q̄ sic satura erat reple
ta diuersis generibus fercloꝝ. sic t satira ple
na ē diuīsis generib⁹ vitioꝝ. Ul' satyra dr a sa
tiris dis nemoꝝ. ppt q̄sdā pprietates tā satyre
q̄z satirg. Sunt p̄o satyri leues ludi/
ficātes deisores saltatores. Sil'r et satyra. Et
hic ē q⁹ satyri q̄nq̄z ponūt p satyra. q̄nq̄z p sa/
tyricis. Et a satyra dr satyrie⁹ ca.cū.i.satyraꝝ de
scriptor vel reprehensor.
Satirus ri.m.g.pr̄.cor.dr a satur Et satiri sūt
homūtiones dicti ab vncis naribꝰ. h̄ntes cor/
nua in frōtibꝰ t capraꝝ pedes sil'es qualē i so
litudie scūs Antoniꝰ vidit q̄ et̄g interrogatus a
dei seruo rūdisse fert dicēs (Mortal' ego sum
vnꝰ ex accolis heremi. Quos vario delusa er/
rore gētilitas. faunos satirosq̄ colit. Dicūt q̄
dē t siluestres hoies q⁹ nōnūll faunos satiros
q̄z vocāt sic dicit Jsido.etimo.xi. Et dicūt sa/
tiri a saturitate q̄ lasciui t luxuriosi ferunt
Satiriasis.iuge desiderū veneris
Satirion herba dicta a satiris ppt incēdiū li
Satisdatio.onis.est cautio fidei iuſ bidis.
soria vl' ec iuratoria si fideiussoriā q⁹ dare nō
Satisfactio onis.f.g.dr a satis et fa possit.
cio. Et ē satisfactio pe pnie. Nā ptes tres sunt
pnie s.ptritio pfessio satisfactio. Cōsistit autē
satisfactio in tribus.s.in oroē.ieiunio et elemosi
na. vt iste ternari⁹ cōtra illum nefarium diabo
li trinariū epponat. Oratio ptra superbiam.
Jeiunium ptra carnis cōcupiscētiā. Elemosina
contra auariciam.
Sator toris.dr semīator q̄ spgit sata.i.semia
Satrapx dicūt sapiētes iudices vel reges vel
duces et pfecti plax. Et dicūt satrapx quasi sa
tis sapiētes l' potētes. Unde.i. Reg.xix. Sa/
trapis non places. Et declinat hic satrapa pe.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Satū ti.genus est mēsure.i.iurta morē puincie palestine.vnū dimidiū modiū capiēs cui⁹ nomen et hebreo sermōe tractū est. Satū eni apud eos noiat sumptio vel elevatio eo q qui meritur cādē mēsurā sumat vel leuet. Et ē aliud satū mensura sextariox.xvij.capax q̄si modius Unū Heñ.xviij.dr. Accelera tria sata silē cōmisce.et fac subcinericios panes. Itē satum etiā ē supinū a sero.ris. Et a satu addita s.fit satus ta.tū.i.semiat⁹. Unū Mathe.xij. Abiit Jhesus sabbato p sata.r Mar.ij. Cum sabbatis ambularet p sata.i.seminata

Satur ra.rū.i.saturat⁹.cibo plen⁹.vel replet⁹ Unū Lucan⁹. Saturum cū obsidet hostē.

Satura re.f.g.q̄dā discus vel lanx q̄ i sacrificijs oz diuer⁹ ferculis referta sup altare ponebat vñ sacerdotes saturabantur.

Saturcia.cie.q̄dā herba calida.et ppzie ignita vñ r sic dr eo q pnos faciat in libidinē.

Saturnalia liox.vel lū.vl festa saturni que ab antiq⁹ colebāt. Et nota q sic dic Prisciа. tractās a dtō r ablō scde declinatōis Festox noia diex in a.esinētia sp pluralia.gtm q̄dez fm forma secundaq tercie pferūt. datiuū ko et ablm fm terciā. vt hec saturnalia.hox saturnaliox vel saturnaliū.his et ab his saturnalib⁹. Sil⁹ vulcanalia.floralia rc.

Satu.n⁹ ni.q̄dā n⁹.origo nox.et dr a satur et ann⁹ q̄i satur ann⁹ Est eni tps qđ q̄i annis saturat.vñ r greci eū chronon vocāt.i.temp⁹. Vel saturn⁹ dr a satur.qz ad ipm satio ptinet olim rex. Jñ saturnin⁹ na.nū.r saturnius nia.niū.vñ Varro. Jā redit et virgo.redeunt et saturnia regna. Et dicūtur saturnia regna aureū seculā qđ sub saturno rege p̄mū fuisse fingūt

Sauciatus ta.tū.vel saucius cia.ciū.p syncopā.vulneratus.pcussus sz saucius semel.sauciatus sepius. Vel fm q̄sdā saucius vulneratus vel etate cōsumptus q̄i sanguīe hauſt⁹

Saul indecli.vel pōt declinari.hic saul.hui⁹ saulis.pprū nomen p̄mi regis israel. Et interpretat⁹ petitio.qz popul⁹ israel petiuit eū regez et accepit eū nō fm a.sed fm volūtatē suaz Et est trisyllabum saulis.et pd.pe. Unū in Aurora dr. Regis cui vitā pcessit mucro saulis.

Saulus habraice tēptatio vel angustia latie dr.eo q prius in temptatione ecclesie sit versatus. Persequebatur eni xpianos.et inde habuit hoc nomen. Postea mutato nomie a saulo factus est Paulus.qđ interptatur mirabilis siue electus. Latino at fmone Paul⁹ a modico dict⁹ est.qz būilis fuit et modicus. Und r ipse ad Gal.dicit. Ego sum minim⁹ apl⁹oz.

Sauma me.dr onus fm quosdam.

Saurex antiquitus.nunc sorex dicitur.

Saxifraga ge.est q̄dā herba.r dr a saxū r frāgo.qz semē ei⁹ petras frāgit r cōminuit.et cor.

Saxon onis.p.g.dr a saxū.eo q sit dū fracū et validissimū gen⁹ hoim. Jñ hec saxonia.nie.regio eox. Jñ hic et hec saxonis gētile. Et saxones na.nū.et cor.pe.saxones.

Saxum xi.i.lapis vel petra. Et sunt saxa durissima.sed lapis mollis.et petra dura. Et dicuntur saxa a scindo dis.qz cū difficultate scidunf et secātur. Vel saxa ppzie scissa r prupta sunt.sicut in mōtib⁹. Jñ saxe⁹ rea.reū. Et saxosus.sa.sum.vt Hec res est saxea.i.de saxo.vel p tinens ad saxum Et iste locus est saxeus.id est plenus saxis.

B ante L

Scabellu li.dr illud qđ paruulis lectulis apponit. Scamnū vero qđ altioribus. Jñ hoc scabellū li.dimi.r dr q̄i scamellū mutata mi b

Scabies biei.et lepra vtraq passio dr a asperitate cutis cū pruritu et squamatione.sed scabies tenuis asperitas r squamarō.vñ r dr scabies.q̄i squamies.r ē etymo. Lepra vero ē spissa. Jñ scabiosus sa.suz.i.scabie plen⁹. Itē a scabies scabiecla le.et scabiola le.dimi.i.parua scabies.

Scaber bra.brū et scabiosus sa.sum.et scabidus da.dū.in eodē sensu.i.asp vitiosus Jñ scabidolus la.lum.i.aliquātul⁹ū scabid⁹. Itez scaber bris fm quosdā est illō instrumētum q̄ purgatur pes equi.vl ferz quo pscindūtur vngule eq̄rum.et dr a scabo bis.i.supfluā cutē removeo.et tūc est substātiuū.vñ. Est scaber ferrum q̄ pes purgatur eq̄nus. Ac hoiem scabrus dic quem cernis scabiosum.

Scabreus brea.breū.i.asper vel vetustus.et etate plen⁹ et decrepitus. Jnde scabreolus.la.lū. Et scabritudo dinis.i.aspitas corpis

Scabiosa se.est queda herba.

Scabro bronis.fm quosdā dr a scaber bra.brū. Et sunt scabrones vesp lōgiora cruza habentes.fm Pap. Itē inuenit cabro bronis.r tunc derivatur a cabo.vide supra in cabro

Scalaria rie.f.ge.nauis piratica.r dr a scala.qz ibi st⁹ trāstra dispositra ad modum scalarium

Scala le.volunt tn q̄dā dicē scale i scalax.siue sit vna siue plures. Inuenit tn in singulari numero Heñ.xxviij. Vidit iacob i somnis scalā. Et ē scala instm cum gradib⁹ aptus ad ascēdēdū.r dr a scādo dis.qz p eā scāditur vñ Virgi.enei.viij. Rescidit vallū r scalā in

menia poscit. Jñ hꝛ hec scalaris ꝛ hꝭ re. Et hoc scalare ris. lignū ex trāsuerso i scala positū. qđ et hꝭ interscalare ris. dꝛ Jtē scala ē poculoꝝ genus ex ligno factū. ꝛ dꝛ a calon. Unde dꝛ Jsidorus etymo. xx. vbi ait de vasis potatoꝛijs. Calices et calathi ꝛ scale poculoꝝ genera sūt. antea ex ligno facta vñ vocata. greci em oē lignū calon dicebant.

Scalenos grece. latine dicitur gradatio.

Scalin⁹. ni. nauis l' illud ad qđ nauis ſligat

Scalprū pri. n. s. ꝛ hꝭ scalpr⁹. ē ferrū cū q̄ corriū aptat. vel cadit. vel cultell⁹. l' capul⁹ scriptoꝛ. Jtē scalprū vel scalprus dꝛ qđā ferreus instrumentū. qđ alio noie dꝛ celtes Jñ hꝭ scalpellū li. ꝛ hꝭ scalpellus li. di. Unde Hiere. xxxvi.

Scidit illud scalpello scribe

Scamnellū li. dimi. a scānū Et p subtractōnē ei inuenit hꝭ scamellū li. sil' dimi. Jnde hec scamellulū li. aliud dimi.

Scamnū ni. n. s. qđ altioꝛib⁹ lectul' apponit sed scabellū qđ puul' lectulis apponit Jdē dꝛ suppedane⁹ ꝛ hypodeon a grecꝭ Et ē m. ꝛ vltima syllaba in scamnū.

Scandalū li. n. s. ē dictū vel factū min⁹ rectū pbens alīs occasionē ruine Uel sic Scādalū est dictū vel factū l' signū occasione cui⁹ trahitur q̄s in ꝛsensū pcti mortal'. et dꝛ a scandalō grece qđ nos offēsionē vel offēdiculū l' ruinaz vel ipactiōem pedis dicere possumus.

Scādula le. f. p. qđā gen⁹ ānone. qđꝛ scādella dꝛ. Et dꝛ scādula q̄ scindula eo q̄ scindat ꝛ dindat Scādula etiā pōt dici idē qđ scidula

Scāsil' ꝭ. r. ꝛ hꝭ le. pe. coꝛ. dꝛ a scādo dis. Et hꝭ scāsile lis. ferrū p qđ equū ascendim⁹. Scāsilia etiā sūt grad⁹. vbi honorati in sedib⁹ sedēt

Scapha phe. ē modica nauis. ꝛ dꝛ a scaphon grece. qđ ē speculū. qꝛ hmōi nauicul' vtunt pirate ad speculandū. et explorandū. Et referūt hmōi nauicule vel scaphe in nauib⁹. ꝛ piculo imīnēte exponūt in mare ad subueniēdū nauib⁹. qꝛ his nauis accingit. ꝛ pcinctu ipsi⁹ armat Unde Act. xxvij Jn insulā aūt decurrētes q̄ vocat cauda potuim⁹ vix obtinere scapham

Scaphiū phij. n. s. locus vbi arma reponūt vel gen⁹ vasis. ad turpes vsus aptū. s. ad recipienda nature. s. vas ad mingēdū ꝛ egerendū. et dꝛ a scando dis.

Scaphus phi. m. s. certus numerus

Scapula le. dꝛ spatula l' humer⁹ ꝛ dꝛ scaph⁹. Jñ scapulosus sa. sū. i. scapul' dilatat⁹ Et hꝭ et hec scapularꝭ ꝛ hꝭ re. ad scapulā ptinēs. Et hoc scapulare rꝭ. quedā vestꝭ scapulas tm tegēs Et cōponit interscapulū li. Et coꝛ. pe. Unde ꝓphā

Scapulis suis. obū brabit tibi

Scap⁹ pi. m. s. i. sūmitas. vel cacumē vel humer⁹ Unde Aug⁹ de ciui. dei. Sup pria pi scapū noua nupta sedere videbatur.

Scaria arboꝛ ē spinosa. et facit fructū rubeuz.

Scarioth q̄dā vic⁹ ē. Jñ hic ꝛ hec scariothis et hoc thē. Hic Judas dict⁹ est scariothꝭ. Johannis xiij. Ut traderet eū Judas.

Simonis scariothis. i. Judas. Simonis filius s. scariothis sic a loco illo noiatus. Pōt ec declinari hic scariothes. hui⁹ scariothe. sic thebites hui⁹ thesbite. ꝛ coꝛ. pe.

Scarus ri. genus piscis qđ solū inter pisces rumiare phibet.

Scatebra bre. aque eruptō l' ebullitio que fit cū aq̄ fluit p aliq̄s rimas. l' inter saxa l' cū erūpit in loco humido. ꝛ in balnea Jñ scatebrosa. sum. i. scatebris plen⁹ Jñ scatebrositas tatꝭ Et coꝛ. te. naturaliter. Unde Virgil⁹. Scatebrisq̄ arentia tempat arua.

Scaturigo ginis. est aq̄ ebullitio vel eruptō Unde Aug⁹. de ciui. dei Jn occidētꝭ plagis scaturigines et pluuiones dicit strages dedisse. Et Martialis capel. Hi vero ꝛcepta ex ipi⁹ scaturiginis vena Profluxerit ꝓpius scrutatoꝛ inqrit Et ponit i loco hꝭ trāslatie ꝓ scia. Nā a q̄ tres hꝭ ꝓpetates. Ablnit soꝛdes. ꝛ seq̄tur decliuia. et reficit sitientes Dicit scia purgat ignorantiā de magistro trāsit ad discipulū faciens declinia. qꝛ ois imitatio citra pfectionē ē. nec par erit imitatoꝛ autoꝛi. fficit hausto sui ardore cognoscendi vera flagrantes.

Scaullū li. preda dꝛ.

Scaur⁹ ri. dꝛ q̄ aliquātnlū bulbunt vel q̄ hꝭ talos extētos. vel excedētes Uel scaur⁹ grece latine dꝛ calix Jñ scaur⁹ ra. rū. i. asp ra. rū.

Scazon dꝛ claudū. l' claudico siue inequalitas et ē grecū. et ē vitiū metri. Tunc metrū dꝛ hꝭe scazon. i. tūc dꝛ claudicare q̄ syllaba coꝛrepta ꝓducit. et ꝓducta coꝛripit.

Sceda de grecū ē. i. charta scripta. vel scriptuz qđ adhuc nō ē emendatū nec in libꝝ redactū Propꝫe q̄dē sceda ē abbreuiata scriptura de aliq̄ cōtracta añq̄z charta sit. Eadē dꝛ pthocollū Jñ sceda le. di. i. pua sceda. Et scedar⁹ ria. riū Et a scedula scedulari⁹. ria. riū. i. ad scedā l' ad scedulā ptinēs ſm Aug. Pap. vero dꝛ. Scedula pagina. epla.

Scel⁹ leꝛis. n. r. i. facin⁹. flagitiū. Jñ sceleꝛ⁹ stus. i. facioꝛosus. pteru⁹. Dꝛ etiā hꝭ hec celestꝭ ꝛ hꝭ ste. in eodē ꝛsu. Jnuenit celestꝭ a celo siue s Unde q̄dā Regi celesti nūq̄z placuē sceleri Utsis celestꝭ nō assil'are sceleꝛi. Jtē a scelus dicit

sceleros⁹ sa.sñ.i.plen⁹ scelere. Hñ sceleros⁹tas tatis. Hcē a scel⁹ dr scelero ras.z iñ sceleror.ra ris. Hñ sceleratus ta.tū.in q̄ ē scelas. Hz scele stus sta.stū p quē fit. Sceleros⁹ vero q̄ facit. Et est sceleros⁹ plusq̄z sceleratus.

Scema matz.n.t.i.imago.vel figura.vel mo das lōquēdi.s.solecismus figura. Et fit schema ꝓpe solū ornatus cā. Metaplasm⁹ vero cā ne cessitatis fit vl' ornat⁹ i metro. Trop⁹ cā vtri/ usq̄z tā i metro q̄z in prosa. Fm Hugz.

Scematismenos.i.defect⁹ mōi loquēdi.z dr a scema q̄ ē mod⁹ loquēdi.z meen q̄ est defe ct⁹. Hcē scema dr ornat⁹ vel figura. Unū i do/ nato dr Schēata lexeos kedianeas.i.figure dictiōis et snie. Hic ei hō varijs vestib⁹ deco rat.ita orō latinat⁹ tā soluta q̄z ligata schēati b⁹ adornat. Et sic dr schēatismenos .i. defect⁹ ornat⁹z figure.q̄ fit ex carentia debite intelligē tie.vel dr snia figuratiua et defectiua. Sigtio ergo dictiōis ē q̄ ornat⁹z figura ipsius vnde q̄n deficit a ꝓpa significatioe ē ibi defect⁹ or/ nat⁹ et figure.i.forme dictiōis q̄ ē significatō et cor.me.z acutī i fi. Unū Hiero.i plo. Job Et greci rhetores vocant schematismenos.

Scena ne.f.p.i.vmbra.z dr a scenos q̄ est vm bra. Et scena.i.vmbraculū loc⁹ obūbratus in theatro z cortinis cooptus sil'is tabernis mer cēnarioz q̄ sunt asserib⁹ z cortinis coopte. Et fm h scena pōt dici a scenos q̄ ē domus.qz i modū dom⁹ erat cōstructa. In illo vmbracl'o latebāt psone laruate q̄ advocē recitatoris exi bāt ad gestus faciēdos. Et hic scena dr q̄nq̄z totū theatrū.q̄nq̄z recitatio scripture.q̄nz ipa scriptura.q̄nq̄z allocutio diuersaz psonaz vl' distinctio scripture q̄ ibi recitabat. vt in Terē tio. Hñ scenic⁹ ca.cū.pe.cor.i.vmbratil'.l'thea tralis.vel q̄ faciebat ludos z gestus in theatro vel qui recitabat ibi scripturas.

Scenobates tis.i.funābulus q̄ gradit sup su nē. Et cor.ba. Unū Juuenalis. Augur scenoba tes medicus magus oīa nouit.

Scenobiū bij.vide supra in cenobium.

Scenofactoria ars de q̄ fit mētio Actz xviij. dr ars faciēdi tabernacl'a l' vmbracula vel fu nes. Scenos enī grece.dr vmbra vel funis. A scenos.q̄ ē vmbra.dr grece dom⁹ scenos. ab vmbratione. Hic et sil'r grece dr tabernaculū scenos. Tabernaculū enī ad sil'itudinē domici lij factū ē. Scenos ergo siue ꝓ vmbra siue ꝓ tabernaculo siue ꝓ fune pōt cōpōi cū facio.vt dicat scenofacio cis.i.vmbraculū.vel taberna culū vel funes facē. Hñ hic scenofactor dr arti fex faciēs tabernacula.vmbras vel funes. Et scenofactoria.rtū.ad scenofactionē.vel ad scenofaciendū ptinens.

Scenophegia gie.f.p.q̄ dā festū indeoz. scz fixio vel dedicatio tabernaculi.z dr a scenos q̄ est vmbra.z phagin q̄ ē comedē.qz tūc i vm braculis salicū comedebāt. Uel ē cōpositum a scenos.q̄ ē tabernaculū sic factū ad sil'itudi nē domicilij.q̄ grece scenō dr ab obūbratiōe. Hñ hec scenophegia gie.festū ꝓdictū.s.dedicatō tabernaculi.vt qua vt dictum est comedebāt sub vmbris salicū. Et celebrat a iudeis i me/ moriā expeditiōis.q̄n ab egypto ꝓmoti in ta bernaculis degebāt. Unū Joannis vij. Dies fe stus iudeoz scenophegia. Qd.s.festū iudei sin gulis annis faciebāt i mēoriam bñficioz.que eis dñs ꝓtuleat in deserto.q̄n in tabernaculis habitabāt. De hoc festo hēt Leui.xxiij. A qnin/ todecimo die mēs septimi erūt ferie taberna/ culoz septē dieb⁹ dño. Et vt vult Hugz. in h noie scenophegia licet corripe z ꝓducere pnl'. ꝓ volūtate legētis. Est ꝓ nomē mothū.qz ḡ a greco descēdit pt pen.pdu. Apud grecos ei in multis.vocal' aī vocalē ꝓducit.sz qz ad for/ mā latinitatis reductū ē.pōt etiā corripi in le gendo. Apud latinos enī vocal' aī vocalē nō ꝓducitur nisi in paucis. Hn scansione tñ sine dubio illa pe.breuis est.

Scenos.i.funis. Et scenos vel scenō grece di citur vmbra latine.

Scenotaphiū phij.n.s.i.vacuuz sepulcrū.i. imaginaria sepultura q̄ fit cū corp⁹ deest.z dr scenos.et taphas.quod est sepulcrū.

Sceptriger ra.rū.pe.cor qui gerit sceptrū z di citur a sceptrū z gero.

Sceptz tri.n.s.ẏga ptātis z dr a cepi ptēto de capio. Fm Hug. Pap. ẏo dr. Sceptrū vel sceptron dr regimē vel virga regalis z ē grecuz.

Scesion omaton fm Bedā ē multitudo no/ minū cōiūctoz.diuerso sono vnā rē significā tiū vt i Esa. Ue gēti peccatrici ppl'o grauī ini q̄tate.semi ne ẏ.filijs sceleratis. Et in psalmo. Peccauim⁹ cuz patribus nostris .iniuste egi/ m⁹ iniq̄tatē fecim⁹.l' fm alios.si dicā. Nebla nir grādo.pcella.flumina venti.

Sceu⁹ ua.uū.i.sinister mal⁹.pnersus iimic⁹.

Scibilis lis.p.t.z h le.ad sciendū habilis.

Sciens entis.est ptitus scia et rebus.

Sciolus vēo simulator scie ac ptite q̄ appetit videri z scire quicq̄d alius sciat.aut se scire.pfi tet oīa.aut etiā futura pōtcere.

Scia tie.fm Arz.est habitus ꝓclusionis p de monstrationē adquisitus.

Scientificus ca.cū.i.sapiēs sciens.

Scylla le.nomē est herbe.ꝛ scylla grece latine dr herba siue pda. Et scylla ppriū nomē puelle. Et fuerūt due scylle fm fabulas.s.filia Nisi q̄ fuit mutata i alaudā.et filia ph orcy. q̄ fuit mutata in monstrū marinū. Un scylla sepe dr illud monstrū vel locꝰ piculosus maris in q̄ ē illud monstrū Jn scyllēꝰ lea.leñ.fm Hug. Jsi dorꝰ vero dr in xiij.etymo. Scyllā a colle saxū eminens appellāt sile celate forme,pculviden tibꝰ Un̄ ꝛ mōstruosā faciez fabule illi xderūt q̄ formā hois succictā capitibꝰ caninis ꝛ collisi illic fluctus latratus videt exprimere carybdis dicta.q̄ gurgitibꝰ occultis naues absorbeat Papi.vero dicit Scylle saxa latentia in mari.

Scandula le.latꝰ asser.quo domꝰ opiuntur.

Scyniphes quidā scribūt p s.in prima sylla ba.vide supra in cyniphes.

Scinodenta dr ab odenta q̄d ē xens. Et vocamus scinodentas quibus voces cū gemitu pcedunt et duplices habet xentes.

Scintilla le.f.p. dr a scido dis.eo q̄ psilit ab igne. Et ē scitilla dū ardet Fauilla dū extincta ē Jn hec scitillula l e.di. Et scintillosus sa.sum Sciolus la.lū.i.aliquātulū sciens.

Sciopodas sicut dr Augꝰ.in vi.xx ciuita.xci. serunt eē gentem vbi singula crura in pedibus hñt.nec poplicē flectūt.et sunt mirabilis celeritatis.q̄s sciopodas vocant.eo q̄ p estū in terra iacētes resupini pedū vmbra se pregāt. Jsidorus etiā i xi.etymo.dicit. Sciopodū gēs ferē eē i ethiopia.a singulis crurib⁹ ꝛ celeritate mirabili.q̄s ide sciopodas greci vocāt q̄ p estū in terra resupini iacētes.pedū suoꝝ magnitudine adumbātur

Scyphus phi.calix maior.poculū q̄ bibimꝰ fm Hugf. Uel fm Pap. Scyphꝰ calix regiꝰ q̄ et patera vocat vl phiala. Et est s. prialia fm Hug.et in Papia.nec dz s.in pnūciatōe oino taceri.nec oino pferri.sed q̄i medio mō q̄ s.ibi quātū ad sonuz liquescit aliqualiter. Alij āt scribūt sine s.cyphus.

Scipio onis.virga cōsulū. vel baculus ad capiendū aptus .et dr a cepi pterito Un̄ et q̄dā romanꝰ dictus est. Scipio q̄ baculꝰ ꝛ sustēta mētū reipublice fuit.vel pntū suoꝝ Et fuerūt duo scipiones anus ꝛ nepos.

Scaroma sara dicūtur. Jn hec scarosis duri/ta in sensibus sine dolore.

Scirpꝰ pi.genus iunci ē. ꝛ ē planꝰ sine nodo Jn scirpeus pea.peum.i ꝛe scirpo exis Unde Erodi ij. Fiscellam scirpeam.

Scisma matꝛ n.t. dr discordia divisio. Un̄ Jsidorus etymo. viij. Scisma dr q̄i a scissura aioꝝ. Eodē enī cultu in eodē ꝙ ritu credit scismaticꝰ vt ceteri solo ꝙgregatiōes xlectak discidio. Jn scismaticꝰa.ū.i.divisus Et diffinit sic ꝟz Hoff. Scisma ē illicita dissēsio divisio l'discessio ecclie in q̄s vnitas eē dicet. Uel sic. Est illicitus ab vnitate eccie. vel ab vniūsitate dissensus. Differt āt scisma ab heresi .qz heresis i pncipio sui hz puersū dogma.ꝟz scisma in fine fingit aliquā heresim vt recte ab eccia videak recessisse.vt dr Piero.xxiij.q.iij. heresis ꝛ scisma dint sicut genus et spes. qz oīs hereticus est scismaticus.et nō ecōuerso nisi duraverit.

Scissura re.i.divisio sepatior dr a scido dis.

Scital'lis.q̄dā fpes q̄ solꝰ cū oēs fpetes xl lē suā xponūt i estate ipse deponit suā i hyeme. Un̄ ꝛ sic dicta ē qz scientior ē aliis xponēdo pellē. cū eā depoit i hyeme sine lesiōe Ul' dr scital'.a scile vel a scele.q̄d ē lux Jn scital'q̄i lucēs.qz lucēs ꝛ nova efficit xposita pelle.l'qz tanta pfulget varietate tergi sui. vt notaꝝ gra aspicientes retardat. Et qz reptādo pigra ē. q̄s assequi nō valet.miraculo sui stupentes capit Un̄ Lucanus in ix. Ex scitalis sparsis etiam nunc sola pruinis. Et cor.pe.

Scythe dicti sūt a q̄dā milite psico.q̄ scythas ab eis divisit.scytha ꝙnoiato Jn hec schytha thie.eoꝝ regio. Jn hic et hec scytha the.gētile Et scythicus ca.cū.

Scythopolis.oppidū est quoddā scythie

Scytus tus tui.i.scīa vel ꝙnitio. et dr a scio scis. Et hꝫ scītū tui.xcretū.statutū vl' indictū. Et cōpoīt hꝫ plebiscitū Et scitus ta.tū.i.sapiēs Jn scite adū.i.sapienter Et p ꝙpositiōez.pscitus ta.tū.pfecte scitꝰ. Et inscitꝰ ta.tū.i.isipiēs Jn hec inscitia tie.i.insipiētia .vel ignorātia Sciꝰ scia.sciū.i sapiēs.et dr a scio scis. Et p cōpositionē inscius inscia.inscium.i.nesciens. Scobs bis.f.t.ferrum quo ligna planant vl' purgamētū domꝰ Un̄ quidā. Ulia scoba leuat scobs scobis aspera tollit.

Schola grece.latine dr vacatio.qz ibi studio vacam⁹ Et in singnlari cū dicimus Magnā scholā hēo.de loco itelligitur Cū ꝙ dr i plāli Magnas scholas.ꝛ scholarib⁹ itelligit.q̄i multos scholares hēo. Jn scholasticꝰ ca.cū.i. ad scholas vel ad scholares ptinēs. l'assiduꝰ vel freq̄ns in schola Et hicꝛ hꝫ scholaris. et hꝫ re ad scholā vel ad scholas ptinēs Et substantiue sepe ponit tm̄ in coī genere.p scholaribus Scholarꝫ est psona vacās ab humanis negocijs.scholasticis xdita disciplinis.ꝛ dr a scholi grece qđ est vacatio latine.ꝛ acris qđ ē virtus

quasi virtutibus vacans.
Scopa pe.f.p.quedā arbustula Et scopa re.eē dr illud cū quo dom⁹ purgaf. ꝛ fit sepe ex scopa arbore. Vñ in euā. Inuenit eā scopes mūda/ tam ꝛ ornatam ¶ Jñ hec scopula.dimi.i. pua scopa. Jñ scopulosus sa.sū.i.scopul' plen⁹.qđ et scop osus sa.sum.dicitur.
Scopetū ti.pe.pdu.locus vbi abūdāt scopę
Scopeus pea.peū.i.de scopis eiūs.
Scopin grece.latīe dr intendere.vel specl'ari.
Scopulus li.pe.cor.i.arduū sarū. ardua et p rupta rupes.apta ad speculādū.et dr a scopin vel qr facile inde possumus speculari.vl' qr a lōge videf tal' locus. Jñ scopulosus sa. sū.i. plenus ꝛ abundans scopulis
Scoria rie f.p.purgamentū ꝛ sordes metallorum.et dr scoria ab excoquēdo.vel excutiēdo qr qñ excoquūtur metalla tunc sordes cadūt et excutiūf. Vñ Esa.i. Argentū tuū versū est in scoriā ¶ Jtē scoria rie ē suffocatio vesice. ita vt vrina denegef.vel vētris officiū.ꝛ tumor i pectore repiatur
Scorio onis m.t.dr stultus.stolidus fatuus et dr a scoria.
Scorpio onis m.t.vl' scorpi⁹ pij.qđ idē ē dr qđdā aial venēosū.ꝛ dr scorpio q̄i scorte pio qr ab anteriori pte fingit blādicies.sed a posteriori pūgit Capite ei blādit.sz cauda pūgit Vel dr scorpi⁹ ab arcu.vel ab arpe.qđ ē icuruat⁹ gladi⁹ eo q caudā figat.vel arcuata venena diffūdat Jtē scorpio dr q̀dam piscis l' vermis q̀ ledit dū manu tollit. Scorpio etiā dr sagitta venenata.arcu l' tormētis excussa.que dū ad hoiem puenit.vir⁹ qđ hz infūdit Jtez scorpio ē gen⁹ duplicis flagelli .vel magni fustes ¶ Jtē scorpio est qđdā signū i celo.in qđ hz ꝓeras scorpio aial fuit trāslatū.vel qr cū sol est in scorpione.primos sentimus frigoꝛ aculeos.sm Hu. Vñ Scorpi⁹ ē signū .vermisq; sagitta flagellū. Magister āt in historijs super illud iij. Re.xij. Pater me⁹ cecidit vos flagellis rē.sic dicit. Scorpio est rub⁹ aculeat⁹ vel flagellū virgaꝝ nodosū vel scutica.hns in sūmitate.glādes plumbeas.
Scorpitis.hui⁹ scorpitis.q̄dā gēma scorpionē.et coloꝛe.et effigie referens.
Scorte grece latine dr dulce.
Scortes tis.f.t pellis arietis
Scortū ti.n.s.i.meretrix.q̄ apud grecos scyta vocaf.ꝛ dr a scortes pelle arietis qr defri/ caf pelles q̀bus corruptela fit Vel dr a scorte qđ ē dulce.qr scortatoribus dulce ē Vñ Job xxxi. Scortū alteri⁹ sit vxoꝛ mea.
Stotomia mie.quedam infirmitas.ꝛ āccepit nomē accidenti.eo q repētinas tenebras igerat oculis cū vertigine capitis ¶ Jñ scotomie⁹ ca.cū.talē infirmitatē patiēs.
Screa scree.f.p.pituita stercus.spurcitia que per os p̄ūcitur.
Scriba be nomē est officij.i.cācellari⁹ Jñ scribatus tus.i.scribe officiū vel dignitas ¶ Sed scriptor dr qui frequenter vel assidue scribit.l' pitiam habet scribendi
Scribe tabularij fm quo sdā olim creabāf ab tpus triennij ad scribēdus publica ratiocinia puinciaꝝ seu citatū.fm Accurs. C.e.ti.i rub. li.x. Et ꝓpe sunt illi q̀ scribūt noiatos ad mūera.et honores et tributa soluta.et sūt tabl'arij. qr publicis instrīs p̄sunt in singulis ciuitatib⁹. Et hi appellātur libellarij. v.ff.de re.indi.l. libellarius. Et tabelliōes.vt in Autʒ. de tabellis Col.ij. Al's scribe dicūf. qui circa p̄ncipes vel alios magnos iudices sunt reputati p actʒ et gestis cōficiendis Vi q̄z vocāf scriptoēs notarij.libellēses.pragmaticales.epl'ares.erquestores vt C.de appel.l.p̄cipim⁹ ꝛ l.i offerēdis.
Scribe logographi fm Accurs dicūf q̀ publicis rōib⁹ scribēdis reputati sunt. Vñ logos grece.rōes publicas dicam⁹ latīe.et graphos scriptura. Vi etiā numerarij appellanf vt C. de suscepto.p̄do.et archa.l.duos li.x.
Scribe cēsuales sūt q̀ scribūt cēsū C.de tabu. in rub.li.xij.
Scriniū n.s.dr q̄i secretoꝛ l' scriptoꝛ publicoꝛ recōditio.s.locus vbi secreta reponūtur
Scriniarij et scriniorꝛ memoriales idē sūt et mgri scriniorꝛ. Etiā scrinarij appellāf ta belliones vt c.ad audientiā.de p̄scrip.in glo.
Scrobs bs.f.t.i.fossa marīe illa quaz scrophe
Scropha phe.f.p.i. porca.ꝛ ē nomē) facit ficticiū.s.de ꝓpetate soni sūptū Jñ h scrophl'a le.ꝛ scrophella.le.āto di ¶ Scrophule eē dicūtur quedā apostēata.que solēt nasci puer circa collū ¶ Jñ scrophulosus a.ū.i.scrophular⁹ tatū.i.plen⁹ ꝛ abūdās scrophul'.ꝛ cor.ꝛ.phu.
Scrophina ne.f.p.qđdā instrm carpētarij. et dr a scrobs.qr hērēdo scrobē facit.
Scrup⁹ pi.m.s.lapis pu⁹ ꝛ asp q̀ sepeſb talo iacēs in calciamēto mlt'ū leditꝛ offēdit.ꝛ dr a scrutor ars.qr qñ latet i calciamēto.ledit nos ꝛ cogimur ipm scrutari Cui Jri⁹ ē calcul⁹ Et inh scrupul⁹ li.di.x.cor. Et hic scrup⁹ l'.scrupulus dr qđdā pōd⁹ ser siliqꝝ pōdē ꝓstās. Et q̄ sil'itudinē scrupus vel scrupul⁹ dicit molestia sollicitudo anxietas.ꝛ dubietas ai.remorꝭ cōscientie. Unde.i. Regʒ xxv. Non erit tibi hoc

i singultū et i scrupulū cordis. Itē difficultas subtilis questio Hic enī scrup⁹ puu⁹ ē. sic subtilis questio pua est ad videndū. Et sicut ille multū ledit ita ⁊ subtilis questio multū ledit eñ q̄ nō ē ꝑmpt⁹ i discernēdo Inq̄sitio enī et questio rerū subtiliū. multū solēt ledere Itē a scrupus dr scrupe⁹ pea. peū. Et scruposus sa. sū. i. scrupis plenus ⁊ abūdās. et asp̄ anxius. durus. difficilis. nodosus. obscurus. Jñ hec scrupositas tatis. Uñ scrupea vel scruposa sa. ꝛa. dicūt aspa. Itē a scrupul⁹ dr scrupulosus. sa. sū. i. scrupulis plenus. et abūdans vel asp̄ anxi⁹ dubi⁹. difficilis. nodosus obscur⁹. Jñ hꝫ scrupulositas tatꝫ. i. anxietas difficultas.

Scrutiniū nij. i. scrutatio. vel q̄cq̄d q̄s scrutatur interius ꝛ aliqua rc. Uñ ꝓphā. Defecerūt scrutantes scrutinio.

Scrutū ti. n. s. dr vestimētū paupm lacerata et ꝛcrita. ⁊ dr a scrutor arīs Itē scruta dicūt exta. s. tripe. q̄ i extꝫ scrutabāt futura. vl' sordes purgātur. Uñ Oratⁱ epi. Utilia vendente tunicato scruta popello

Scurra re. m. s. i. leccator. vaniloqu⁹ Prope scurra dr. q̄ seq̄t curiā grā cibi. Uñ ij. Regꝫ. vi. Et nudat⁹ ē q̄i si nudet vn⁹ ꝛc scurris. Jñ hr hec scurril'. ⁊ hꝫ le. pe. pdu. ⁊ p geminum r. Jñ scurriliter adū. Et hec scurrilitas tatꝫ. i. leccacitas. turpitudo. turpis ludus. iocⁱ aritas q̄ a stultis dr curialitas Uñ ad Ephe. v. Scurrilitas que ad rem non ptinet.

Scus n. s. indecli. i. rotūdū vel rotunditas.

Scutella le. dr a scus vel scuta. q. rotūda est. Jñ scutellula le. dimi. Et scutellarius ria. riū. Et hic scutellari⁹ rij. q̄ facit vel vēdit scutellas Et hoc scutellariū rij. locus vel vas vbi reponuntur scutelle.

Scutica ce. pe. cor. i. lorū. cū q̄ verberāt pueri ancille serui. ⁊ dr a scuta q̄ ē forma rotunda ꝓpter rotūditatē corrigiaꝝ

Scutiger ra. rū. ꝓ. cor. i. gerēs scutū. Et inuenitur substantiue in quolibet genere.

Scutra tre. vas q̄dā ē. ⁊ dr a scus vel scuta Et enūerāt scutre iij Reg. vij. inter vtensilia tēpli altaris vasa. s. equalis amplitudinis in ore ⁊ in pfundo ad calefaciendū.

Scutula le. f. p. monile rotunduz ex auro vel argēto. ⁊ dr a scuta. q̄ ē forma rotūda Uñ i. Macha. iij. Ornauerūt faciē tēpli coronis aureis ⁊ scutul' Et cor. tu. Jñ scutulat⁹ ta. tū. i. scutula. ornat⁹ vel scutulā possidēs. vl' q̄ hꝫ i se orbes in silitudinē scutularū. sic q̄dā vestes et quedā aīalia Uñ et scutulat⁹ dr equ⁹ ꝓpter orbes q̄s hꝫ cādidos inter purpureos. Item hec scutulata te. vel hꝫ scutulatū ti. dr indumētū q̄dā ꝓciosū. ⁊ ē ꝓpe vestis que hꝫ i se q̄sdā orbes vel circulos. sicut ptꝫ i quibusdā pānis sericꝫ Uñ Eze. xxvij. Hēmaz purpuraz et scutulata ꝓposuerūt in mercatu tuo Itē inuenitur hꝫ scupulū. plural' hꝫ scutl'a dr. i. puū scutū

Scutū ti. n. s. dr a scuta te. que ē forma rotūda eo q̄ antiq⁹ scuta fiebāt rotūda Ul' dr ab excutio onis. eo q̄ a se excutiat ⁊ ejciat ictū te lor. Jñ hꝫ scutulū li. dimi. Et scutat⁹ ta. tuz. i. scutū hūs. vl' scuto armat⁹. l' istruct⁹ Et scutari⁹ rij. qui facit vel vendit scuta.

Gante e

Sebastus sti. i. august⁹ mēsis Grece ei fmōe sebast⁹ tātū valet q̄tū augustus. Jñ sebastia dicitur quedam ciuitas. que olim dicebatur augusta ab Augusto.

Sebū bi. dr a sus q̄ mō dr vulgo. sepū pi. i. adeps pīguedo arūgia. Et dr sic a sue. q̄i sue/nū. q̄ pl⁹ pinguedis hꝫ illud aīal q̄s aliud

Secenti te ta. dr a sex. ⁊ centū. ⁊ abyciē p. ⁊ dr secēti te. ta. vel mutat in s. fꝫ q̄sdā ⁊ dr sescēti te. ta. Sed vsus fere oīuz scribit p x. Nec valz rō i ꝑiū nō dr tres cōsonātes cū sil' posse ꝓiūgi. q̄d alij dicūt fieri si p x. scribat cuz p viz duplicē ꝓsonātꝫ hēat Patet error eoꝝ. q̄ non intelligūt regula illa nisi cū vna ⁊ eadē cōsonans duplicat imediate ad aliā consonātē.

Secessus sus. sui. locus secret⁹. ⁊ dr a secedo dis. quasi sine accessu.

Secius. i. aliter. a secus ꝓpatīm. fm Papi.

Secmētū. ē fascia q̄ matrōa fasciat caput. vñ Juuenalis in satyra que incipit q̄dringēta rc.

Secmētat longos hītus et tāmam sumpsit.

Secors dis. o. r. i. ignauus. stultus. ⁊ dr a se et cor. q̄i seorsum a corde Jñ hec secordia. die id est ignauia.

Secretus ta. tū. dr a secerno nis. Et hꝫ secretū ti. i. arcanū occultū. optū mysticū Jñ secretarius rij. Et hoc secretariū rij. locus vbi dantur vel conseruantur secreta.

Secta cte. f. p. dr ꝓpositū i malo circa aliquā disciplinā. et dr a seco cas Uñ secta hereticoꝝ q̄ sunt secti ⁊ diuisi ab vnitate eccie vel fidei Secta etiā accipit i bona. vt secta phōz. ⁊tūc dr a sequor. q̄ tūc sequēda. i. tenēda est. vt secta apl'oz. secta ꝓphaz. Quidā tū dicūt sectā etiā in malo. a sequēdo Et ē secta hītus aioz et institutū vel ꝓpositū in malo circa aliquā disciplinā. quā tenēdo sequūtur lōge alia i religionis cultu opinantes q̄s ceteri.

Seculū li. ē spaciū centū ꝛcem annoz. et dr

a sequor queris. qz vnum sequit aliud. Jñ hꝫ
seclũ cli. p syncopã. Jtẽ seculũ qñz ponit p vi
ta. vel p quolibet spacio tpis aliqztulũ longo
Ulñ dr Papi. Seculũ dr etas. eun tpis spa /
ciũ. interuallũ vite cursus. Jñ hic hec scl'aꝛ
et hꝫ re. i. res scl'i. vel ad seculũ ptinens. Jñ hec
secularitas tatis. et secularit aduer.
Secũdus da. dñ. nomẽ ordinale. r dr a seq̃r
queris. qz statim seq̃tur p' pmũ. Et secũd' da
dñ. i. pspe et bon' a sequẽdo. qz q̃ scda sunt re
ppe sequunt. Ulñ r secũda dr fortuna. pspa. qz
ppe nos sequit. et iuxta nos ẽ sicut aduersa op
posita est. et recedens. Jtẽ hꝫ nomẽ scdm ponit
loco adubij loci vel q̃litatis vel port' sil'itudis
cũ dr fm Ancã vbi greci dicũt cata. Lucam.
Jtẽ secũda re. dr folliculus in quo pner iuol /
uitur in ventre matris. et q̃ sil' cũ infãte nascit
et sequit eũ. et egredit. Jtẽ secũda re. dr quidaꝫ
vicus in hierusalẽ. De q̃ hẽtur y. Regꝫ. Qui
habitat in hierusalẽ in secũda. Pap. ho dicit.
Scda pspa. abũdãs felix bta. Secũde dicũt
folliculi q̃ sil' cũ infante nascũtur. dicte sic. qz
cũ infans egredit eũ sequũtur. Macer etiam
re virib' herbaꝫ dr. Istas pelliculas medici
dixere secũdas. Deut. añt xxviij. dr. Et illuuie
secũdaꝫ. Jnuenit etiã ibi. secũdinaꝫ. sed me /
lius dicit secũdaꝫ. Pot tñ rerivari a secũda re
secũdin' na nũ. i. ptinẽs ad secũdã. l'res secũ
de. et pdu. di. Ulñ. Bernar. Tunica tua fuit
pellis secũdina.
Securꝫ ris. f. t. dr a seco cas. qz secat. Vel secu
ris. dr q̃ succuris. qz ea arbores succindat. l'se
curꝫ. q̃ semicuris. Ex vna enĩ pte acuta ẽ. et ex
altera fossoria. Jñ hec securicula le. dimi. Et iñ
securicularius. q̃ securĩ refert. Et cor. prima se /
curis. sed secur' eã pdu. Ulñ quidã. Rebus se
curis est sepe minata securis
Securus ra. rũ. dr q̃ seorsũ a cura. r dr a ppo
sitõe ser cura. Jñ securitas tatꝫ. fm Hug. Pa
pi. vero dicit. Secur' nõ dubitãs. firm' mu
nit'. Secur' dr q̃ sñ cura. i. frigid'. p qd̃ iuri
le accipit. Et ponit dra inter securũ r tutum.
Ulñ in grecismo dr. Est hõ securus a cura qua
qz remotus. Sed vir in agminib' pfidẽs est
hõ tut'. Et vide qz q̃dã voluerũt dicere secu
riter p secure. sed impropꝛie. Ulñ. Assere secu /
re securiter penitus vre
Secutus ta tu. pticipũ re sequor. r scribit p
c. qznis sequor scribat p q. Nãvt dicit Prisciа
nus in r. Verba resinẽtia in quor mutãt eã in
cu. vt sumẽtia. tũ faciũt supinũ. vel loqr locu /
tum. sequor secutum.
Sedatus ta. tũ. placidus. lenis. tempatus.
Sedes dis. f. t. dr a sedeo des. r pd. se. liez se
ro res. eã corripit. Ulñ. Dũ sup alta sedes. ca
sũ pter trbi sedes. Sedes ñ ẽ vni' tm sꝫ mul
tor. sed solũt thron' vni' tm. Jtẽ sedes i sin
gulari numero ppe ẽ regni. qd̃ grece thronos
dr. Et idẽ nos dicim' solũ. Subsellia ho re
terorꝫ q̃ subsedia Cathedre doctorꝫ. Jtẽ a se /
res dr hec sedecula le. dimi. r hꝫ sedile. lis.
Sedecim cõponit a ser. r decem. r dr sedecim
vel sesdecim. vt x. abijciat. vel mutet in s. Jñ
sedenari' ria. riũ.
Seditõ onis f. t. i. dissẽsio ciuiũ. r dr a sedeo
des. p cõtrariũ. qz seorsũ alij eũt ab alijs. l'qz
sedendo solet machinari. Alij dicũt q̃ seditio
ẽ discordia r dissẽsio aliorꝫ. quã greci diastasiꝫ
vocãt. Jñ seditiosus sa. sũ. q̃ seditionẽ facit. r
discordiã gignit. Et cor. di. Ulñ in Auro. De
reditu species seditionis erat.
Sedile lis. re. pd. dr a sedeo des Et sũt sedilia
loca in q̃bus quis sedere possit Ulñ iij. Re. x.
Et due manus hinc atꝫ inde tenentes sedile
Sedul' la. lũ. i. assidu' intẽtus. bon' studio /
sus firmus. frequẽs. Et dr sedul' q̃ sine dolo
qz ex aio r tota volũtate facit Jñ sedule aduer
Et hec sedulitas tatꝫ. i. assiduitas r cor. du.
Seges getis. f. t. dr a seco cas. r fm hꝫ ppe dr
seges. matura. i. messis. Vel seges dr a serorꝫ.
et fm hoc seges dr semẽ qz serit. Et illo i q̃ se
rit. i. terra. Sed trãslatiue semẽ etiã dr verbũ
dei. Ulñ Luce. viij. Semẽ ẽ verbũ dei Et cor.
ambas syllabas seges.
Segmentũ ti. n. s. dr vestis mulieb̃is r lon
ga cui' necesse ẽ ptẽ secare. et ea solẽt vti nubẽ
tes. Et ppꝛie est lumbus siue fasciola. q̃ mlieri
bus indumẽtis in extrẽa pte cã ornatus assui
tur. Ulñ Juuenalis Segmẽta et lõgos habi
tus vt flãmea sumpsit Aliqñ ãt inuenit' p
culis vestimẽtoꝝ. et dicũt segmẽta. q̃i secamẽ
ta. Jñ segmentatus ta. tũ. tali veste iudue'. vl
ornat'. segmentis. Ulñ et segmẽtata dr vestis
q̃ ẽ quibusdã zonis. vel q̃ pcisis segmẽtis or /
nata. Nã pticulas cuiusq̃ materie abscisas. p
segmẽta vocam' fꝫ Hug. Papi. ho dr Segmẽ
ta sunt fascie quibus fasciat caput Jtẽ segmen
tũ dr monile a collo in pect' rendens.
Segnis cõ. t. r hocne. i. piger et dicitur a se r
ignis. q̃i sine ign e. ingenio carẽs. frigid' ocio
sus. p qd̃ inutilẽ accipim'. Ulñ Heb. vi. Ut nñ
segnes effitiamini. Jñ segniter aduer. Et hec se
gnicies cie. Et hec segnicia cie. i. pigritia
Segor quidam locus est. et acuit in fine. et
interpretatur loquela inutilis
Segrex gis. o. t. i. nobilis. et dicitur a ser grex

q̄ seorsum a grege alioꝝ.et cor.gre.
Seir.dictus ē quidā. qz fuit hispidus ꝛ pilosus.qñ enī natus ē.totus sicut pellis pilosus erat. Et idē dictus est Esau.i. rusus.ob coctōnē.s.rufe lētis.cuiꝰ edulio pximogeita pdidit Jdēꝛ edom.ob ruborē corpis dictus.qđ latine sanguineꝰ dr.
Seiuga ge.maximꝰ currus Jouis.vide supra in biga.
Seiunx gis.dicūtur iuncs nōdū iugo cōiuncti q̄si seorsum a iugo.et dr a sez iugum
Selectus cta.ctū.i.ab aliis electus.
Selenos dr lux noctis.s.luna.ꝛ dr a selevel sile.qđ est luxꝛ nox. Eadem et silenos dr.ꝛ acuitur in fine.
Seleucus ci.pnuz nomē viri.triuz syllabaꝝ. Et ibi ē diphthongꝰ eu.vñ e.et u eiusdē syllabe sunt. Vñ in Aurora. Tunc a rhomana demetriꝰ vrbe seleuci.
Selinū dr apiū a quo cōponīt petroselinuz hyposelinū.oleoselinū.
Sella le.dr a sedeo des.q̄ si seda.qz ibi suplemus. Jñ h̄ sellariꝰ ria.q̄ facit sellas. Et sellariꝰ ria.riū.ad sellā ptinēs. Et sellarius.q̄ sessurus portat sellā. Itē inuenitur hec sella p quadaz mulere in i. Regū.
Sellio onis.i.caballus.ꝛ dr a sella.
Sellula le.dimi.i.pua sella
Sellū fuit quidā vir q̄ fuit custos vestiū sacerdotūꝛ acuit in fine.
Sem filius Noe dictus est.et ex presagio posteritatis nomē accepit Ex ipso enī patriarche et pphete.et apli.et apls dei pgressi sunt. Ex eius q̄z stirpe ē christꝰ cuiꝰ ab ortu solꝰ vsqz ad occasū magnū est nomen in gentibus.
Semē inis n.t.ē qđ in agro spargit ad gignē dū fructū Item semen est aialium qđ spargit ad gignendum fetum
Sementis tis.f.t.est semē frugū. vel tēpꝰ seminandi.vel ars sementis.vel ipse actus seminandi. Jñ sementinus na.nū.
Semesus sa.sū.i.in media pte corrosus ꝛ consumptꝰ.semicomestꝰ.u dr a semi.qđ est dimidiū et esus Et pdu.pe. Vñ Virgi.in iij.enei. Semesam pdam et vestigia feda relinquūt.
Semianimus.ma.mū.et hic et hec semianimis et hec me.i.semiuiuus
Sembos bouis.p.t.i.i media pte bos vt monotaurꝰ. Et cor.pe.tā nti q̄z gti Vñ Ouidius
Semiutrūq̄z bouē semibouēq̄z vtrūq̄z.
Semicecꝰ ca.cū.q̄ in pte ē cecꝰ et in pte vidz vel q̄ nō clare videt.et dr a semis ꝛ cecus
Semicinctiū.ctij.ē zona minus lata.sicut cingulꝰ ciuſa lata ꝛ dr a semis ꝛ cinctꝰ.q̄ dimidius cictꝰ.iñ semicinctiū dr eo q̄ dimidiū cingat. In glo.āt Act.xix.dicūt semicinctia vestes ex vno latē pēdētes. vel zone siue vestes nocte vel genꝰ sudarij q̄ hebrei vtūt i capite.
Semicinctū cti.i.zone minꝰ lata.qz dimidiū
Semicorꝝ dis.o.t.i.dimidiū cor /cingit habens.et dr a semis et cor.
Semideꝰ dei.pe.cor.i.dimidiꝰ deus vel q̄ semꝰ .i.impfectus et plenus deus.
Semiermis mis.p.t.ꝛ h̄ me.i.ex pte armatꝰ.
Semifer ra.rū.i.i media parte fera.vt cētaurꝰ et cor.mi.
Semihiulcus ca.cū.i.aliq̄ztulū hians. aptꝰ ex pte.ꝛ dr a semis ꝛ hiulcus.
Semilacer ra.rū.i.ex pte laceratus
Semilōgus ga.gū.q̄ mediomō longus
Semiluniū nij.i.media luna.
Semimarꝯ.s.i.semimasculꝰ.vl ipfectꝰ mas sez castratꝰ q̄ minꝰ hns q̄z mas ꝛ cor.ma.
Seminariū rij.n.s.i.semē.vl cuiuslibet rei exordiū. vel vas in q̄ ponīt semē ꝛ dr a semē Et seminariꝰ ria.riū.i.ad semē l seminatū ptinēs vel exordialis vel initialis. Et hic ꝛ hec seiāl et hoc seminale.
Seminecꝯ cō.t.ꝛ h̄ ce.i.semimortuꝰ.vl neca/tus.exanimis.inter mortuos ꝛ viuos.
Seminiūbius bij.m.s.i.seminatoꝝ verboꝝ. Jñ hec seminiuerbia bie.i. ꝓboꝝ seminatriꝝ. Vñ Act.xvij. Quid vul semiuerbiꝰ h̄ dicere Hugꝯ.aūt videt dicere Semiuerbius ꝛ semiuerbia.ꝛ tūc tenet naturā de semē.sz seminiuerbius naturā tenet de semini. Papi.dr.Semiuerbius.i.seminans verba.
Seminiū nij.i.semē cuiuslibet rei exordium vel lucrum de semine.
Seminudus da.dū.i. nō totꝰ optus.ꝛ dr a semis.et nudus.ꝛ pdu.nu.
Semipaganꝰ na.nū.i.nō ex toto vbanꝰ.nec ex toto villanꝰ.vel nec ex toto facetꝰ.nec ex toto rusticus.
Sepes dis.m t.dimidius pes.ꝛ cor.pe.gti.
Jñ hic ꝛ hec semipedal.ꝛ h̄ dale.pe.pd. mēsura dimidij pedis Et hec semipedalitas tatis.
Semiplagiū gij.i.minꝰ rete.vel adiuncte retibus linee testes plage dicuntur.
Semiplenꝰ na.nū.pe.pdu.i.dimidius.
Semipondius dij.i.dimidiū pondus.
Semiputatus ta.tū.i.ex pte putatus.et ī pte nō. Vñ Virgiliꝰ in bucol. Semiputata tibi frondosa vitis in vlmo.
Semirutus ta.tū.pe.cor q̄ ex pte corruit.
Semis o.ge.indeclinabile.i.dimidius. dia.

diū.et dr ab hemis.qđ ē dimidiuz.subtracta aspiratōne.et p ea posita s. Ūn quidā Uas tribus ꝛ semis sodidis ego pdigꝰ emi. Jtē semis pōt cōponi.a semis ꝛ as assis.et dr ḥ semis semissis.ꝛ sic ē ꝛcli.ꝛ poiēt p quadā mēsura Ponit etiā p quodā pōdē. qđ cōstat ex sex vncijs q̄ semis as. Ās'ei ꝓstat ex xij. vncijs

Semispatiū tij.gladius a media longitudie spate dictus.

Semita te.i.dimidiū iter.q̄ semis iter. Et ē semita duoꝝ pedū.s.via adeo stricta.vt alteri trāsitu trāsire nō possit Et ē.pp̄e semita hoim callis ferarū et pecudū.a calcando vel a callo Et est callis .pp̄e semita stricta et tenuis callo pecoꝝ perdurata. Tramites vero transuersa sunt in agris itinera.

Semitonus ni. m.s .et hoc semitonū nij. i. non plenus sonus cor.to.

Semiuir uiri.i.impfectus vir. vel castratꝰ et dr a semus.qđ est ipfecꝰ.ꝛ vir pōt etiam semiuir cōponi.a semis.qđ ē dimidiū.et vir q̄i dimidius vir.sicut fuerunt centaurus .ꝛ monotaurus et cor.pe.

Semiuiuus ua.uū.pe pd.i.ex parte viuus.i. non totus mortuus.

Semuocal' cō.t.ꝛ ḥ le.dr a semis.ꝛ vocalis. Et semiuocales dicūt quedā lr̄e. q̄i impfecte vocales.qz nō hnt ita bonā sonoritatem.sicut et vocales Jū semiuocaliter aduer Et hec semiuocalitas tatis Dr etiā hec semiuocalis lis.sb stantiue.littera que cū vocali facit vocē q̄ū sema et impfecta vocalis

Semiustus sta.stū.ꝛ semustus sta.stū.i ex pte vstꝰ.et dr a semis et vstꝰ.et ponit semustus p semiustus.

Semo monis m.t. semiḥō siue ex pte hō.ꝛ dr a semis.et homo homonis qđ dixerūt antiq. Et hoc fuit ad dram gtis semis. Ūn Martialis capella Quosq3 ḥemicheos quosq3 latine semones dicunt.

Sempiternus na.nū.i.semp cum tpe durās vt mundus quasi semper eternus Jnde hec sēpiternitas tatis.

Semūculus li. vel semiunculus li.dimi.ꝛ semo monis.sed melius dicit semuncul' qz formatur a semo o.in um.cōuersa.ꝛ addita.cul'. ffm regulas Prisciani

Semꝰ ma.mū.i.impfectꝰ.nō plenarꝰ nō plenus. Profecto illud semū ē qđ vltra medietatē citra pfectionem Jū semitas tatis.

Senaculū li.locus vbi senatus cōgregat vel domus illa.

Senatus tus.tui.dr a senex ꝛ natus.q̄i senex natus vel natu qz i illa dignitate eligebātur senes saltē prudētia Vel senatꝰ dr a sinēdo.qz senatores facultatē agēdi dabāt Nō ei sine eo rū licētia vlli magistratui licebat aliqđ agere. Et dr senatus etiā ipse locꝰ in q̄ cōueniūt senatores. Jū ḥ senator toris.q̄ ḥz illā dignitatē Jū senatoriꝰ ria.riū Et nota q̄ senatusdecretū ẽ tm ad imediatā cōpositionē ꝓpoit ex noibꝰ.s.ex gtō senatꝰ ꝛ noīe qđ ē ꝛcretū ti. sed ẽ tum ad mediatam cōpositionē cōpoit a principiū.qz senatusdecretū ē illud ius qđ ē a senatu ꝛcretū Jtē i pdcā ꝓpositiōe pncipiū dat ei qđ est dignꝰ.et hac rōne dicimꝰ. senatusdecretū et magistermilitū.qz senatꝰ est dignior suo decreto cū possit illud cōdere ꝛ destruere.ꝛ decliat ꝛcretū.sed senatꝰ gtūs remanet indeclinabil'.vt hic senatusdecretū senatusdecreti.ꝛc Et idē dicas de senatusconsulto.

Senatores dicunt magistratꝰ ppl'i q̄i senioēs Nā fm Azo .leges pus fiebāt a ppl'o eiusq3 iteruētu.sz qz aucto ppl'o cepit difficile ꝓcire in lege ꝓdēdo.tō elegit ppl's cētū senatoēs .vt C.de px.here. l.vlti. vt ipi vice ppl'i ꝓsulerēt et quicquid statuerent lex eēt Senatores āt sūt q̄ a pncipibus ꝛ consulibꝰ vsq3 ad viros illustres ꝛscenderūt Et hi soli solebāt dicere sententiā in senatu.quare etiā cōsulē rhomanū vocamus senatorē magistratꝰ.vt ff.de sena.l.vlt. et Jnsti.de iu.na.gen.ꝛ ciui.ḥ.lex est. Senatores etiā dici dnt senatoꝝ filij ꝛ nepotes ex filiis nati.ñ āt nati ex filiabꝰ vt li.ff.de sena.

Senatus.est cetus iste honestissimꝰ senatoꝝ q̄ centū erant nūeroꝝ.vt dicit Azo C.de sena.ꝓ.ꝛ nomē cōsul' pariticat senatu pncipis. vtputa cū hēatur vice ppl'i.et aī imperatorē pplm. et post imperatorē per pncipem ꝓstitutus fuit senatus vt ff.de ozi.iurisd.l.y.

Senatusconsultū.est qđ tm̄mō senatores habito consilio ppl'is consulendo ꝛcreuerūt. fz Jsido.li.v.

Senatusꝰsultū rhomanū.alias sēpnianū oībus ciuitatibꝰ fideicōmissariā hereditatē ubz restituī.et in eā et ad eā oēs actiones trāsferri.

Senatusꝰsultū artificianū. alias artificiliānū.q̄ cauet vt pōsides puiciaꝝ cognoscāt i puicijs ꝛ libertate.licet heres nō sit illiꝰ puincie

Senatusconsultū claudianū tollēdū statuēat q̄ mulier libera fuili amore capta si ei nūcia ta cēt a dño ne ꝓmisceretur seruo suo.ꝛ iudex super ea cā ammonuisset nec ipsa acq̄esceret.sb stantiā suam et libertatē amittebat et fiebat fua l'ancilla dñi nūciantis .qđ qz visum ē miserabile et indignum sublatum est.

Senatusconsultū velleianū eū coerceat qui ob instruendā actionem vl' testamētū. publicā pecuniā accepit. pactusue fuerit Item qui pfecto testamento legatum sibi ascribit Item heredem qui ex hereditatione aut in alicuius condēnationem legatū ascribit.

Senatusconsultū macedōianū hz locū qñ aliquis filiofamilias in potestate patris existenti mutuo pecuniā tradidit. qz hoc senatusconsultū phibuit mutuā pecuniā dari filiifamiliās. ne onere debitoz pgrauati. cēnt occasio machinādi mortem patri. si aūt contra senatusconsultū illud quis filiofamilias numos tradident. traditos amittat nisi ipse filiusfamilias habeat castrense peculium. vel q̄i castrense Eo em vtit. vt paterfamilias

Senatusconsultū orphitianū ad successionem matris intestare filias vel filios legitimos sive vulgo q̄sitos vocat. nisi mater sit illustris. cui' filiū noiare spuriū satis acerbū ē vocatq; ex testamēto nepotes z neptes. q̄ omnino pferunt sanguineis z cognatis sive agnatis

Senatusconsultū pagacianū statuit vt qñ scriptus heres rogat' ē totā hereditatē vl' plusq; dotātem restituere alicui liceat scripto heredi tori' hereditatis q̄rtā ptē retinere. q̄ casu onera hereditaria sustineat inter se z illū cui hereditas restituit. inter quē z ipm cui hereditatē restituit stipulationes solebant interponi vt cōmunicent pro rata ptelucz z damnū.

Senatusconsultū pisonianū vt si pene ebnoxius sive seruus veniisset qñ aīaduersum sit i eoz preciū venditoz prestet emptori.

Senatusconsultū plautianū de liberis agnoscendis loquit qui post duoz trīū educanť p hoc p mittit mulieri si putet se pregnātem renūciare marito suo infra. xxv. dies vel. xxx. post duoz trīū. ita q̄ nisi maritus custodes miserit. aut cōtrariū nūciauerit ex se eā nō esse pregnatā. cogat ptū agnoscē tanq̄s suū. si ño vi ipa oppressa fuerit. nullū hoc partu generat pīudiciū

Senatusconsultū iulianū dz quo directā sibi serui accipiūt libertatē cū illi a quib' liberta tes erant relicte a pretore vocati nolunt adesse

Senatusconsultū syllcianū z claudianū punit seruos capite q̄ dñis suis cū vocarenť omnimodā opem vl' auxiliū ingrtū potuerť nō tulerūt vel ipenderūt cū ipi ħ viderēt z audirent

Senatusconsultū tertullianū quo cauetť matri nō aufe de testa. successione deferēda. vt mater ingenua trīū liberoz ius habens. si libertina quarto filio succedit defuncto nō existentibus vltimis liberis vel emancipatis. nec a patre nec a matre defuncti sed nouo iure. et si solum vnum peperisset. sive sit ingenua sive libertina idem ius versatur. Vel senatusconsultum tertullianū dicitť cū matres vocanť ad hereditates filiorum senatusconsul. tertu. vt Institu. de testa. pr to.

Senatusconsultū traianū. alia caruianū statuit si inter plures heredes infans sit q̄ fari non possit z ipsi rogēť puū manumittere. non ideo libertas intercidat qz fari nō pt infans. nec seruū pt vendere. sz extimatis ptibus seruū manumittāt salua portiōe infantis.

Senatusconsultum damasianū dz quo cautum est si abest illi iusta causa q̄ libertatē debet. et ħ pnunciatū sit q̄ pinde libertas ei cōpetit. vt si ab ipo directe data esset.

Senatusconsultū trebell'. a nouo iure incremētū z formā hāc accepit vt excluso senatusconsulto pagaciano liceat hereditatē restituēre q̄rtaz ptem retinere inter ipm z fideicōmissariū p rata portione. dimissis actionibus cōtra cōmunem stipulationē. z si totā hereditatem volēs restituere. it. ad eum z in eum omēs transfert stipulationes.

Senatusconsultum turpilianū. in quo statuit ne quis publici iudicij crimen intentās ab accusatione publici crimis causa ordinata. i. post inscriptionem z fideiussionem datam desistat abolitione non impetrata.

Senatusconsultū velleianū inductum est in fauorē mulierū scz illaz que leuitate sua. z sexus fragilitate se z sua obligāt p alijs fideiubendo vel obligationem in se recipiendo q̄ hoc in senatusconsultū eis subueniť. z concediť vt ipse indēnes seruēť. z si ꝺuēniāť p tali obligatiōe pñt opponē exceptionē senatusconsulti velleiani. Cessat āt hoc senatusconsultū cū mulier renūciauit vellei. z. omni auxilio. ff. eo. ti. l. vltī.

Senatusconsultū volusianū statuit q̄ q̄ ipro be in litē coeñt. aut q̄cq̄d ex ꝺdēnatōe in rē ipius redditū sive relatū sit. l. iulia de ꝑuata vi te

Senatusconsultū fauianū i disuetudiē net abūt iuroducēs adoptōez fieri p tres mares adoptātes z tres itercedětes emāncipatōez.

Senatusconsultum largitianum merito abrogatū est. latinā inducens libertatem qua quis morte sua recipiebať extra libertatem

Seneca ce. pe. cor. ꝑpium nomen vizi

Senecta cie. f. g. dz pilatura labiorum vel labium vel ħbum senis. et dicit a senecio qd est aliquantulum senex. Vel senetia est illud ziborum quod est sub auze piscis pr quod discernit an sit recens an non sit recens Alij dicūt

q̄ senetie dicunt̄ saliue defluentes per genas senis q̄s p̄ senecture retinē nō pōt. ⁊ eas emittit p molares dentes q̄ canini. i. detractores dicūt qđ ogrunt inuidis. de quorum molaribus frequens immundicia detractionis emittit̄. Vñ Ieron. in prologo Ezech. sed vereor ne illud eis eueniat. qđ grece signātius dr. vt vocent̄ fagolidozos. hoc est. mādūcātes senecias Item f̄m Pap. senetie herbe sunt cito arescentes. q̄ p macerias nascunt̄.

Senetio onis. i. aliq̄s tulum senex.

Senecta cte. ⁊ hec senect⁹ tutis. in eodē sensu Et est senect⁹ sexta etas. q̄ nullo annoz̄ numero finit̄. sz post q̄nq̄ etates q̄s tūcūq̄ vite ē. se/

Senium vero est vltima pars necnti deputat̄. senectutis. ⁊ dr a senus na. nū. eo q̄ sit termi/nus sexte etatis. vel dr a senex. Vñ Psalmista Vsq̄ in senectā et senīū de ne derelinquas me Item senectū ē supinus de seneo f̄m antiq̄s. Et vt dr sapie. iiij. senect⁹ em̄ venerabilis est nō diuturna. neq̄ annoz̄ numero computata. Cani ām sunt sensus hois. ⁊ etas senectutis vita imaculata q̄ videlicz in moribus senectus quedā honestas est.

Senex nis. m. g. dr a sensus q̄ in senib⁹ solēt sensus abūdare. q̄ in antiq̄s ē sapia. ⁊ i multo tpe prudētia. vt dr in Job. Vel p ꝓtrariū. q̄ i eis sensus diminuūt̄ vñ dr senex q̄i sene/scēs. delirat em̄ ppt̄ nimiā etatē. ⁊ est etymo. Jn̄ h senior. m. g. sicut ⁊ senex eius positiu⁹ q̄s quis antiq̄ dicer̄t hic ⁊ hec senex. ⁊ hic ⁊ hec se/nior. et hoc senius. s. ⁊ i suplatiuo senissim⁹ mamū. sed nūc caret suplatiuo. Et cor. pmā senex sz senus na. nū. eā pd. Vñ q̄dā. Facta notāda senis volo ꝑsibus edere senis. Et a senex dr h ⁊ hec senilis et hoc le. px. pd. i. res senis vel ad senē ptinens. ⁊ hec senilitas tatis. ⁊ hec senitudo dinis. Et cōponit̄. q̄senex. i. valde senex

Sennaar. vallis latissima in qua turris a superbientib⁹ edificari ceperat. f̄m Hug. Et Papias dicit. sennaar locus est babylonis. i quo fuit cāpus dunan. et turris quā vsq̄ in celum leuari conati sunt. et acuit̄ in fine.

Senones. Gallor̄ q̄dā q̄ romā inuaserunt ⁊ cor. no. Et nota q̄ galli senōes sunt frāci. Galli germani sunt teutunici.

Senos vel potius synos. interp̄tat̄ sensus

Sensibilis. e. ⁊. et hoc le. i. sensu pceptibile. s. aptū sentire. vel aptē sentiri. Jn̄ hic ⁊ hec sensibilis. et hoc le. px. cor. p syncopā in eodem sensu. Item sensibilis etiā f̄m aliā significationem sui ꝓbi dr intelligibilis. Quidā ponunt differentiā inter sensibilis ⁊ sensilis Vñ Qđ sentire p̄t et sentiri tibi sit res: Sensibilis. sentire potens est sensile tm̄.

Sens⁹. sus. sui. ē q̄dā vis aie q̄ recipit formas in p̄ti materia. vl̄ q̄ hō audit vel videt. vl̄ tāgit vel gustat. vel olfacit. et dr a sentio. tis. vl̄ sensus dr intellectus f̄m aliā significatōnē sui verbi. Et sic sumit̄. i. Jo. vl. vbi dr. Et scimus q̄m filius dei venit et dedit nobis sensum vt cognoscam⁹ deū vez̄ ⁊c. In qua significatōne inuenit̄. et hoc sensum. sed sensum ꝑprie attribuitur vocibus. Sensus vero alys reb⁹. Et hinc sensuosus. sa. sū. i. sensu plenus. Item a sensu dr hic et hec sensualis. ⁊ hoc le. i. ad sensū p/tinens. vel sensui. vel corpi dditus vel sensu p/cipiens. Jn̄ hec sensualitas. tatis. Item a sensus dr sensatus ta. tū. Et nota q̄ sunt q̄nq̄ sensus sz auditus visus gustus odoratus. et tactus. Tres aperiunt̄ ⁊ claudūtur duo semp patentes sunt. Item sens⁹ dr q̄nq̄ aīa. q̄ sentit. q̄s c⁹ libet rei adinuentio. Sed memoria rei inuen

Snia tie. f̄m Hug. ē iudici/te recordatio. um vl̄ litis decisio. vel firma et indubitata re/spōsio. vel oīaduersatio. vel sensus siue intellectus. et dr a sentio tis. Item sententia quidā color rhetoricus dr. sz breuis oratio aliq̄d moralitatis generaliter cōprehendēs vt Obsequium amicos veritas odiū parit. Jn̄ sentētios⁹. sa. sum. i. sn̄ys plen⁹. Item f̄m Jsidoz snia est determinata acceptio alterius ptis ꝓtradictōis

Sententia f̄m azo. in sū. C. quo et q̄n̄ iudex sē. pfer. debet quandoq̄ pōt dici cuiuscūq̄ oratōnis sig̃tio. q̄nq̄ ponit̄ p opinione magistrorū. q̄nq̄ dr quicq̄d alicui dr de aliqua placet q̄nq̄ est deportatio q̄nq̄ excōicatio vel interdictum sed improprie q̄ excōicatio vel interdictū potius punit quā finē cause imponit. ideo potⁱ pōt pena dici q̄s snia vel diffinitio. Q̄nq̄ sententia dr qđcūq̄ iudicantis p̄ceptū. nō nature. nō iuri. nō bois moribⁿ ꝓtrariū. Et f̄m hāc significationē distinguit̄. Quia snia⁹ alia est diffinitiua. alia interlocutoria. alia quēnonal' alia que dr p̄ceptū. alia multa. alia dispensatō

Snia diffinitia ē diffinitō iudicial/nis. cōtrouersie finē imponens ex pnūciatione iudicis damnatōz vel absolutionem ꝓtinēs. Et hec principalē diffinit questionē vt q̄n̄ audi/tis vtriusq̄ ptis allegationibus cā termin at. et finis pncipali negocio imponitur. quā seml' latam iudex reuocare non potest.

Sententia interlocutoria. est sententia semiplena. q̄ pfertur inter principiū et finem cause non super principali. sed emergentibus ⁊ incidentibus questionibus. puta sup libello offe/

rendo vel cōcipiendo. vel danda dilatiōe. aut ꝛneganda. ꝛ similibus. ꝑncipali causa duzante. vt qñ iudex nō ꝛesidēs ꝓ tribunali interloquēdo interꝓtes. sine solēnitate scripture aliqd ꝓnūciat ꝛ plano. vel sup aliquo incidenti vel emergenti. extra primū intentū ꝑncipale. Et hāc ꝑt revocare iudex siue sit ordinarius siue ꝛlegat⁹. siue arbiter. dz tn cū cāe cognitōe ferri. et iudice cōcedēte nō ꝓcedēte. iij. q iij. §. spaciū fm Host.

Sententia cōuentionalis est amicabilis compositio vt qñ iudex cōuenit aliqnē ꝛ cōmouet cum ne faciat contra cōuentionem

Sententia ꝑ errorē lata. a q̄ nō ē appellatū revocat si error ꝓbabilis postea ꝛtegat. vt in. c. fraternitatis. ꝛ frigi. ꝛ male.

Sentiuncula le. id est pua sententia

Sentes tis. i. spina vel arbor spinosa. q̄ ꝛ sentix. ticis. dr. et dr a sentio. qr grauit sentit cum pungit. Vel sentes dr a situ. qd est terra inculta in q̄ sentes ꝛ spine nascūt. vñ Job. xij. Esse sub sentib⁹ ꝛelicias cōputabāt Jñ sent⁹ ta. tñ. Et senticosus sa. sum. in eodē sensu. s. horrid⁹. asper. ꝛ sentib⁹ plenus. spinosus. Vñ Terentius in eunucho. Video sentū ꝛ squalidū. Et sentosus sa. sum. ꝛ sentarius ria. riū. Et ꝛsinit gūs pluralis in ū ꝛ sentes. ꝛ ē magis in vsu i Sentina ne. pe. pd. est pli q̄ in singulari. locus in naui ad quē vndiqz ꝓfluūt aque ꝛ dr a sentio tis qr grauis fetor ibi sentit

Separ paris. oris ge. i. seorsum a pari. i. dissimilis. Jñ hec separitas tatis. ꝛ cor. pa.

Sepes pis. f. p. i. munitio ꝛ spinis vel lignis q̄ fit circa segetes. ad arcenda pecora. fiūt etiaz sepes in obsidionib⁹ vbi muri nō sufficiūt. ad arcēdos hostes. Et pd se. Vñ Virgili⁹. Religio vetuit segeti prendere sepem. Jñ hec sepecula le. et sepicula le. ambo dimi. i. pua sepes.

Sephora re. ppriū nomē mulieris. Et cor. pr. Vñ in Aurora. Matrib⁹ astantes grauidis pbua sephora morti.

Sepia pie. q̄dā piscis dicta a seps. qr q̄busdā sepib⁹ est intercluſa. ꝛ hz i se q̄ndā strumā nigerrimi ꝛ amarissimi succi plenā. ꝛ quo fit optimū incaustū. Vñ sepia ꝑ incaustō vl attramento ponit.

Sepiola le. dimi. i. pua sepes mēto ponit.

Seps. indeclinabile. vel seps sepis q̄dā exiguus serpens. q̄ nō solū corp⁹ verū etiā ossa veneno ꝓsumit. Iste siq̄dem ꝑpēs qñ pūgit aliquē facit carnē ꝛ ossa ei⁹ effluere. ita q̄ ad minimū puluerē redigūt. vñ dict⁹ ē seps a sepio. pis. qđ ē claudo vl ligo. ꝑ ꝓtrariū qr apit ꝛ dissoluit ossa ꝛ carnes vulneratas ab eo. vñ Lucan⁹ in. ix. Ossa dissoluēs cū corpe tabificus

Septenari⁹ ria. riū. dr a septē. Et si signat septenari⁹ summā vniuersitatis. qr omne tempus septē diebus cōsummat.

Septēnis. ꝑ. t. ꝛ hoc ne. i. septē annor. Jñ hꝫ septēniū id est spaciū septē annor.

Septētrio trionis. dr qđā signū a septē stellis notabilioribus q̄ alie. hz ei plēs q̄ septē. dicit ergo septentrio a septē stellis. q̄s vocāt triones. qr q̄ bues aratorꝫ sp terūt areā nr̄i celi. Et cō ponit a septē ꝛ trio. trionis. qđ ē bos. q̄i terio. qr terrā terit. Vel qr i q̄busdā regionib⁹ cū bob⁹ solēt triturare frumētū. vñ ꝛ q̄dā stelle dicūt triones. q̄i teriones. qr sp nobis apparēt ꝛ terūt areā nr̄i celi. Vel trio grece latie dr stella. qđ ꝓponit cū septē. ꝛ dr septētrio a numero septē stellar. q̄i septē stelle. qr illđ signuz septē stellis est ꝛpictū. Et nota q̄ duo sūt septētriones. s. maior ꝛ minor. Maior vt dr Aresto. vigiliq̄ttuor stellas hz. Minor ꝓ nō nisi septē. ꝛ gratia illi⁹ alterꝫ signū dr septentrio. vel a septē stellis notabilioribus. Jtē vlq̄z dr plaustrꝫ siue currus siue carrū. ꝓpt dispositōez stellarꝫ. sz hoc magis illud min⁹. Jtē vterqz fz fabulas dr vrsa vel arctos qđ grece dr vrsa. sz hec maior illa minor. Item maior dr helice ꝛ casma Minor dr cynosura et arctophilax. Et hic tota ista plaga mundi dr septētrio. Et etiā ventus ꝑncipalis ab illa plaga mundi veniens sil̄r dr septētrio. Jñ hic ꝛ hec septētrionalis. ꝛ hoc le. ptinēs ad septētrionē vel ꝛ septētrione exns. Et hꝫ septentrionalis ꝑ quodā paralello. qr illđ signū. s. septētrionē includit Ea dē causa dr arcticus. Jtē nota q̄ trio. idē ē q̄ ter

Septē nomē numerale indeclina. oīs nio. ge. Jtē septim⁹ ma. mū. Et septen⁹ na. nū. Et septenari⁹ ria. riū. Et septenarius rij.

Septen⁹ na. nū. dr a septē. vñ Heñ. vij. Et oībus aiantib⁹ mūdis tolle septena ꝛ septena. et pdu. pr. Vñ in Aurora dr. Septena nolunt luce quiete frui.

Septimana ne. fm quosdā dr a numero dierū. videlicz a septē. ꝛ mane. qđ ē lux. qr septez luces vel dies in se cōtinet. sicut fm eos heb/domada dr ab hepta. qđ ē septē ꝛ das qđ est dies qr ꝓtinet i se septē dies. Jñ septimanari⁹. i. hebdomadari⁹. Et septimanari⁹ ria. riū.

Septīgēti te. ta. i. septies centū. et dicit a septem et centū. ꝛ mutat c in g.

Septuagesim⁹ ma. mū. dicit a septuagīta. Et hec septuagesima me. ꝑ illa dñica i qua alleluia intermittit. et cōplectit septuagīta dies. vñ merito septuagesima dicitur.

Septuagenus na.nũ.dr a septuaginta. Inde septuagenarius ria.riũ.

Septuaginta.numeri pl'alis oĩs ge.t indeclinabile.septies xcẽ.et ꝓponit a septẽ.t gentos

Septũ.ti.n.g.dr loc' circũclusus qđ ẽ xcẽ vt stabulũ pecudũ.l'ambit'.t dr a sepio pis.

Ulñ Intra septũ tẽpli.i.intra ambitũ vl' clau

Septuns.vncis.i.septẽ vncie surã

Septussis.f.g.i.septem asses vl' pcũ septem

Sepulcrũ cri.est loc' vel tumulus. assium. in quo xtunct' vel mortuus cõdnck.et dr a sepelio lis. Sed monumentũ dr idem loc' sine corpe. Jñ hic.t hec sepulcralis.t hoc le.pt.pd Et vt dicit Apuleius. Ultium facit q̃ post.c. ponit aspiratõz in latinis dictionib'. Unde viciose aspirat sepulcrũ.t pulcrũ.

Sepulcrulũ li.dimi.i.parũ sepulcr

Sepultura ſm Hoff.qñq dr officiũ qđ impendit sepeliendis.qñq ipa terra ad vsum sepulture deputata.qñq tumba marmorea vel lapidea.vel locus cõcauus in ecclesiastico cemiterio factus in quo corpus catholici requiescit Jtẽ sepultura est ius funerãdi in ecclesie cemiterio.puenies ecclesijs ex cõcessiõe pontificis. Et nota q in tredecim casib' ꝓhibet ecclesiastica sepultura Primo in pctõ mortali publice xcedẽti.xiij.q.y.nõ estimemus. Secdo latroni.t fur.c.fures.dc fur. Tercio in adulterio occiso.xxiij.q.v.placuit Quarto in torneamẽto occiso.dc tornea.c.prio. Quinto raptori occiso.c.super eo. Sexto hereticõ.xxiiij.q.j.sane profertur.et.c.sacris.dc sepultu. Septimo seipm interficiẽti.c.placuit.pall'. Octauo excõicato.etiã mioꝛi.de sen.excõ.a nobis.t.c.sacrz. pall'. Nono interdicto.dc pe.t re.qđ in re. Decimo publico vsurario.dc vsur.qz in oĩb'. Undecio ꝓtẽnenti cõfiteri.t excõicare.c.oẽs.dc pe.t re. Duodecimo in taberna occiso.xxiij.q.v. placuit. Decimotercio ꝓprietario monacho.l' regulari.c.mona.dc sta.mona.t.c.ad mõasteriũ.cũ similib'.eodem ti.

Sequar cis.oĩs ge.i.diligens secutoꝛ.q̃ et secutarius dr. Jñ sequaculus la.lũ.i.aliq̃tuluz

Sequela le.pt.pd.i.mos.cõsuetu/ /sequax do exemplũ.ritus.et dr a sequoꝛ eris.

Sequester stri.qđ et tertie declinatõis inuenitur sed regulariter est scde. Et dr sequester recõciliatoꝛ q̃ discordes pacificat.et q̃ certantibus medi' interuenit.qui apud grecos amesos dicitur.apud quẽ pignora xponi solẽt.t dr a sequẽdo vel sequoꝛ.eo q' ei' q̃ elect' ẽ vtraq; ps sequat fidẽ. Ulñ Deu'.v. Ego sequester t medius fui inter xuz et vos. Jñ hec sequestra stre. id est recõciliatriꝛ.t ꝓprie certãtes pacificans Itẽ sequester est is apd quẽ res litigiosa xponit a plurib' et sequestrat vt ei q̃ ĩ causa vicerit

Sequestr dr illud scriptũ qđ xse reddat q̃stratõe cõficit.t si sit ex cã volũtaria tranfert possessionem in sequestrum

Sequestratio est rei xqua agit sepatio.vl' dispositio vel possessiõis interitio. Interim ei q̃ res apd seq̃str est.nec actoꝛ nec reꝰ possidet vt ff.dc sta.ho.l.libertus.

Sera re.f.g.dr firmatura ostij.et ꝓprie lignũ qđ ex trãsuerso obijcit et apponit ostio. Inde hoc sero indeclina.vel potius aduer.licet qñq ponat noialit.sicut t mane.vt cũ dr obscurus sero.pulcrũ mane. Uel dr a sero ras. Claudit em̃ sero celum.sicut mane aperitur.vñ et nocte dr celũ clausum.et die aptũ.t ita sero ẽ.q̃i sera celi. Et hic serus ra.rũ.i.tard'.extremus. Jñ hec seritas tatis.i.tarditas. Itẽ a sera dr ꝯ serum ri.liquoꝛ q̃ fluit xrecẽti caseo dũ premit Et nota q' seres ꝓpriũ nomẽ ppli cuiusdã est. Et serus ra.rũ.et sero aduer.pd.se.sz sero ris. futuro serã.res.et hec sera re.et hoc serum ri.pliquoꝛe casei.et sero ras.coꝛ.se. Ulñ Ouidius xreme. Principijs obsta sero medicina paratur. Cũ mala p lõgas cõualuere moras. Item alij ꝯsus. Si far vere sero crescũt mea semia sero. Fur obstãte sera non furta facit nisi sera.

Spernere pingue serũ nõ me facies nisi serũ. Illis siqua seres dabit et bissum tibi seres.

Seraph phis.dr q̃libet xordine angeloꝛ illoꝛ q̃ dicunt seraphin. Et nota q' seraphim p m.et seraphin p n.ita distinguũt sicut et cherubim et cherubin.vide supra in cherub.

Serenus na.nũ.i.letus.hilaris.lucid'.clar' trãquillus.sed serenũ ad celũ refert.trãquillũ ad mare. Ulñ q̃dã. Dic mare tranquillũ.celuz dic esse serenũ Jñ hec serenitas tatis.

Seria rie.i.olla.et dr a syria.qz in syria ꝓio facta est.l' dr a serijs.qz vtilis est t necessaria l' a serie.qz ordie fit. Ulñ. Releui oĩa volia mea et oẽs serias meas. Jñ hec seriola le.dimi.id est pua seria. Ulñ Persius.seriole veteꝛ metuens eradere limum.

Serpes pis.ẽ q̃dã ppl's a q̃ dr hoc serpẽ ci.qđ vulgo dr serpa qz apd eos abũdãt vermes q̃ serpẽ egerũt.s.bombices a q̃b' hec fila circũ arboꝛes ducunt. Et hic serpic' ca.cũ.t hec serpica.ce.q̃dã vestis d serico. Et serpicatus ta.tũ.i.serico ornatus vel intextus.

Serpes rpei.i.ordo.tenoꝛ.t dr a serpo.pis.

Serpus ria.riũ.i.vtilis et necessarius. Unde Theodol'. Ut tua iã nro postponas seria lu

ū. Et dr a serus. qz scrij series necessaria ꝛ vtilia tractare solent. Jñ serie aduer. i. vtilit. vl' intente sedulo studiose ex aio. Jnuenit etiã serio ablatiuus positus p illo aduerbio serie.

Sermo onis. sic dr Pap. ē duoꝝ vel plurium collatio. quē greci dialogū dicũt. Uel fmo est oratio hũili stilo ꝓposita hũane locutõi finitina. Uel fmo est collocutio vn' psone ad aliã. Jñ sermũculus li. dimi. i. puus sermo

Seron sepulcrũ vel idolum dr

Seros grece oppidũ ē. ꝛ dr latie serꝝ Jñ hic seres ris. quidam populus

Serotin' na. nũ. i. tard' vel tarde veniẽs vel vespertin'. ꝛ dr a serus. Uñ Señ. iij. Factaq; sunt ea q̃ erãt serotina Laban. ꝛ que p̃mi tpis Jacob. Et nota q' tẽporane' imber dr in autũno vel in hyeme iactis semib' nutriẽdis. Serotin' ad incremẽtũ i vere vl' i estate. ꝛ cor. pe. Serpedo dinis. i. rubor cutis cũ mẽbroꝝ extãtia dict' a serpẽdo. eo q' serpat p mẽbra. ꝛ p

Serpens tis. dr a serpo pis. eo q') duct. pe. multis et minutis squamaꝝ nisib' serpat ꝛ repat. Illa añt q̃ q̃tuor pedib' nitũtur. sicut lacerte ꝛ stelliões nõ fpentes sz reptilia dicũtur

Serpẽtes ãt illa reptilia sunt q̃ ventre ꝛ corpore reptãt. quorum tot venena quot genera tot pernicies quot species. tot dolores quot colores hñt. Jñ serpẽtin' na. nũ. Et nota q' serpens hz quatuor naturas. Prima est q' cũ senuerit caligãt oculi ei'. et si voluerit fieri nou' abstinet se a cibo donec pellis relaxetur. et iñ coartat se vt senectutẽ suã deponat. Secũda est cũ venerit aquã bibere in cubiculo suo venenũ deponit et sic aquã institiẽter bibit. Tercia fm est si viderit hoiem nudñ timet. si viderit vestitũ insilit i eũ. Quarta q̃ñ aliqs voluerit eũ occidẽ totũ corpus tradit ad penã caput suũ custodit. Uñ Plini' dr. q' si fpẽtis caput cũ duob' euaserit digitꝫ nihilomin' viuit. vñ totum corp' obijcit p capite defendẽdo. Et ẽ serpens ge. incerti. vel vt q̃dã volũt cõis. sicut bidens.

Serpẽtigena ne. ge. ꝫ. pe. cor. i. a fpẽte genit'.

Serpentulus la. lũ. dimi. i. puus serpens.

Serpillũ li. q̃dã herba q̃ et trifoliũ et pliolũ dr. Uñ Virgilius in bucol'. Alia serpillũ contundit olentes ꝫ herbas.

Serra re. f. p. ẽ ptenuis ferri lamina dentium mordacitate resecãs q̃ attingit fm Pap. Et sicut dicit Jsido. xiij. etymo. Serre nomẽ dr sono factũ ẽ. i. a stridore. q̃ diceret Fictici nom est a sono. Uel dr a seco cas. Jñ serrat' a. ũ. ser

Serrula le. dimi. i. parua serra) ra sect'.

Sertũ. ti. neu. g. i. corona de floribus insertis ꝛ cõiũctis facta. Jñ sertatus. ta. tũ. i. serto or/natus vel coronatus. Et sertulũ li. dimi. id ẽ paruum sertum.

Seruitus tus. tui. ẽ cõditio seruiẽdi. ꝛ dr a f/uus. Seruitiũ vero ius vel actus seruientiñ vel mun'. Et fm Jsido. v. etymo. Seruitus ẽ maloꝝ hoim postrema pena q̃ liberis omi supplitio grauior ẽ. Nã vbi libertas perit vna ibi pereũt et oĩa Uñ q̃dã. Nõ bñ p toto libertas vẽdit auro Hoc celeste bonũ pterit orbis opes Et accipit duob' modis seruitus sz p latria et pro dulia grece. hoc est quod deo ꝛ hoibus cõpetit. et cor. vi.

Seruitus fm leges ẽ cõstitutio iuris gentiuꝫ q̃ q̃s cõtra ius naturale alieno subijcitur dñio

Seruit' pdial' ẽ q̃dã cõstitutio q̃ pdiũ predio subiugatur. Et seruitutes pdiales. lex reales appllat q̃ sequũtur pdia et eaꝝ cõstitutio eatenus tenet. q̃ten' expedit pdijs. i. ad fruct' corũ pcipiẽdos Seruitutes rustice sũt q̃ predijs rusticis debẽtur veluti iter. actꝰ. via aqeduct'. aq̃ haustus pecoꝝ applausus ad aquã ius pascẽdi calcis coquẽdi. arene fodiende. q̃ tria vltia possunt dici nominate seruitutes rustice. sz superiora ꝓprijs noib' carẽt Nam iter est ius quo ex ede mea p agros tuos possuꝫ in vicos publicos exire vel intrare. Sed aque haustus est. vt aquã haurire possim de puteo tuo.

Seruitutes vrbãe sũt q̃ predijs vrbanis debẽtur sz intuitu alicui' edificij' Nã edificijs inherẽt. veluti alti' tollẽdi aut non tollendi. ne deficiat lumibus vl' pspectu dom' vicini. Jtez stillicidiũ aduertẽdi vel non aduerendi in tectũ vel in aeraz vicini. vt stillicidiñ tecti mei cadat in areaz vl' fũdũ ei'. Jtẽ vt liceat immittere vel pjicere tignũ in parietẽ vicini.

Serula. le. dimi. i. parua sera.

Seruus. ui. mas. ge. dicitur a seruando qz eliz in bello capti. cũ iure possent occidi seruabant. et fiebant serui. Et ideo seruus dicitur a seruando propter antiquaz consuetudinẽ. Licet etiaz quidam dicantur modo serui. qui sic fuati nõ fuerunt. Seruus ergo ex conditione seruitutis dicitur. Jtem seruus in bello captus et seruatur. Famulus ex propria familia suorum ortus. Mancipium ex hostibus. quasi mancipatum vel quasi manucaptum. Idem est seruus empticius qui precio emitur. Item verna siue vernaculus in domo nutrit'. quia vernat id est claret in domo. Et a seruus dicitur hec serua ue. Et seruus. ua. uum. Et hic et hec seruilis et hoc le. penulti. producta. Jnde hec seruilitas tatis. Et seruiliter aduerbiũ Et hoc

seruitū. Jñ seruitiosus sa.sum.i.seruitio ple/nus. Jtē seruus ꝓponit. cōseruus.i.cū alio sil
Seruus ē qui de iure gētium vl' ciui/) seruꝰ li dominio alieno subijcit Jn hac pte et ius gē tiū et ius ciuile detraxerūt iuri naturali. Et dicunt serui nō a seruiendo sed a seruādo. Jmpator em vel princeps captos ab hostibus q̄ serui sunt capientiū vendere iubet. t p hꝫ saluare et nō occidere. Hostibꝰ em captis t sic in seruitutē redactis. hoc seruādū ē qđ vtile ē et benignius visum. scz eos oēs seruari t nō occidi Hoc em benignitatis ē. sz occidi crudelitatis. Jdeo etiā dicta sunt mācipia. qz ab hostibus manucapiunt. vt Jnsti. de iur. pso. et. ff. de stato. l. libertus. Sunt etiā serui verne q̄ sunt et ancillis mānētibus i domo. l. titie. textores. ff. dele. i. Alij sunt serui lecticarij q̄ faciūt lecticas
Seruus ordinariꝰ dr q̄ alijs seruis est e.ti. ꝓpositus scz q̄ hz alios seruos sub se q̄bus pre est et precipit eis quid vult.
Seruus vicarius est qui seruo ordinario sub Seruꝰ mediastinꝰ vel medianꝰ) ministrat. est qui mediū gerit actū. scz q̄ nec est ordinariꝰ nec vicariꝰ. sz mediꝰ inf hos t illos ꝓnūciādꝰ.
Seruus libraniꝰ a libra dictꝰ est. scz q̄ ponderibus ꝑest et libre numoꝝ et permutatorū custodiā hz in domo dñi sui.
Serui insulani al's insularij sunt q̄ retinētur in insula. i. in domo. nec mittūtur i agros nec in villā. Domus aūt dr insula. eo ꝙ insunt ei habitatores. licet insula qñq; dicat in solo. i.
Serui villici st̄ q̄ ad villā mittūt) mari sita
Serui victores sunt quos quis victos habet preparandi causa
Serui cubicularij dicūtur q̄ lectū t cubiculū dñi sui. pcurāt. q̄ vulgo camerarij vocāt a ca/
Serui dediticij dicūtur q̄ in morte /mera liberi t in vita sua fui sunt. quoꝝ libertas sublata ē. vt Jnsti. de liberti. §. de libertinoꝝ
Serui latini sunt qui a dñis erāt manumissi vt in vita essent liberi t in morte serui. et corū bona tanq̄ seruoꝝ ad dños deuoluebantur. vt in. §. pāll. Jnsti. de liberti.
Serui atriarij vel atrienses sunt illi qui atrij custodiā faciunt
Seruus corruptus dr seruus q̄ p alicuꝰ iductionem factus est de bono malus. vel de malo deteriꝰ. scz in aīa et corpore.
Seruus publicꝰ dicitur tabellio. non quia seruus sed quia publicum exercet officiū. ff. de ad/op. l. non aliter.
Sessibilis lis. p. t. t hoc le. qđ aptū ē ad sedēdū vl' vt q̄s sedeat sup illud. t per syncopā sessilis. le. idē t cor. penul. Un̄ Persius. Exalet vapida lesum pice sessilis obba. Et dr sessilis q̄ apta est sedere. habet em fundū amplū t latum et ita melius sedet.
Sessillus. la. lū. i. paruus statura. qz nō videtur stare. sed sedere. t dr a sedeo. des.
Sessis. i. sex oboli vel p̄cium sex oboloꝝ. t dr a sex et as assis.
Seta. te. f. g. dr a sus quia a sue pcedit in pte. vl' a suo suis coq̄ valeat ad suendū. Jñ setosus sa. sum. i plenꝰ et abūdans seta Jñ setositas ta
Setarius ria riū t hoc setariū rij. qđ) tis. et setarium dicitur. instrumentum purgandi farinam.
Seth filius Ade. t interp̄tatur resurrectio eo ꝙ post fratris resurrectionē natus sit. q̄si resurrectionē fratris ex mortuis suscitaret. Jdē ꝓpositio qz deus eū p̄o Abel posuit.
Sethiniani q̄dā heretici dicti a Seth filio Ade dicētes eum esse christum.
Sethin genꝰ spinaꝝ ē i heremo. ex q̄bꝰ fit lignū ꝑputrescibile. fm Hug. Et vt dr i Papia.
Sethin ligna quāto accēdūf. tāto durioza efficiunf. Jn hystoriis āt sup Exo. dr. Sethin nomē ē mōtis regionis et arboris que sil'is ē albe spine in folijs t ē leuissimū lignū increabile et imputribile. et acuitur in fine.
Setula le. dimi. i. parua seta.
Seuerus ra rū. i. austerus districtus. rigidus vel purꝰ t dr a satis t verus q̄si satis verꝰ. tenet em sine pietate iusticiā. Cōtra illud Eccl. vij. Noli esse iustus multū vbi dicit glo. Hū mū ius summa iniuria est. Jtē sup illud Esaie ly. Nec ē via ābulate i ea. neq; ad dextraz neq; ad sinistrā declinabitf. dicit glo. Jn vtraq; pte q̄cq̄d sup modū ē in vitio ē. Q̄ āt dr seuerꝰ q̄si sequēs vera etymo ē. Jñ hec seueritas. tatis i. austeritas rigor vel integritas iudicij vl' ve/
Seueriani. q̄dā heretici a) hementia vtōis seuero exorti. vinū nō bibūt. verꝰ testamētum et resurrectionē non recipiunt.
Seuus. ua. uū. i. crudelis. Sz seuꝰ in ira Crudelis in sanguie. Jñ hec seuitia. cie. et hec seuicies ciei. i. crudelitas. Et seuꝰ cōponitur tam/
seuus q̄seuus. i. valde seuꝰ et pdu. se.
Sex ab hex. subtracta. h. et p ea posita. s. dicitur apd latios. hi t he t hec sex. o is ge. indecli.
Jñ senꝰ. na. nū. t senariꝰ. ria riū. t hec senarius tatis. Et hic senariꝰ rij. p illo numero. t pdu.
Sexagesimꝰ. ma. mū. dr a sexagin) se. senꝰ. ta. Et hec sexagesima me. dominica q̄ post septuagesimā. Et incohatur a dominica q̄ cantatur Exurge domine et terminatur in quarta feria.

post pasca sez. Venite benedicti ⁊c. cõplectẽs octo hebdomadas ⁊ q̃ttuor dies. ⁊ hz seragin
Seraginta. ois ge. plalis numeri ta dies indeclinabile. i. sexies xxcem. ⁊ dr a sex et gẽtos quod est xxcem. Jñ sexagenus na. nũ. et sexage narius ria. rium.
Serangulos la. lũ. i. sex angulos habẽs Jñ sexangulatus ta. tũ. Et substãtiue dr hic sexangulus li. pro tali figura.
Serennis. 2. r. ⁊ hoc ne. i. sex annoz ⁊ dr a sex et annus. Jñ h̃ sexennũ nij. t. spaciũ sex annoz
Serqui. i. totũ. Jñ p cõpositõez. hic sexq̃pes. dis. i. totus pes. sez mensura vnius pedis Jñ hic ⁊ hec sexq̃pedalis et hoc le. pẽl'. pd. i. q̃ pti ner mensurã totius vnius pedis. Vñ Horatius Proiecit ampullas ⁊ sexq̃pedalia verba. i. totũ pedẽ obtinẽtia Jñ hec sexq̃pedalitas tatis.
Item sexqui cõponit cũ alter. ⁊ fit sexquialter ra. rũ. i. cõtinẽs totũ ⁊ totius medietatem. vñ ternarius est sexquialter binarij vel ad binarium. qz continet ipm totũ et eius pt̃e siue medietatẽ. sez vnũ. Et 2ponit subsexquialter. ra. rũ. q̃ ab alio 2tinet totus et eius altera ps. vñ binarius est subsexq̃alter ternarij vel ad ternariũ.
Jt̃ sexqui cõponit sexquiter. ti. tia. tiũ. ⁊ sexq̃ octauus ua. uũ. continens aliud totũ et eius terciam partẽ. vt quaternarius ternariũ. vel continens aliud totũ et vnus octauã pt̃e. vt nouenarius cõtinet octonariũ Et p cõpositõez subsexquitertius. tia. tiũ. ⁊ subsexquioctauus ua. uũ id est q̃ ita cõtinet ab alio. Et siml'r pt̃ dici per 2positionẽ sexq̃quartus ta. tũ. ⁊ sexquiquintus ta. tũ. ⁊ sexq̃sextus ta. tũ. sic de silibus.
Sextarius rij. duaz librazz est. q̃ bis assumptus dr bilibris. assumptus quater fit greco nomine tetr. quinq̃es cõplicat quinarcm siue gomor facit. Adjice sextum reddit cõgium. Naz congius sex metit sextarijs. ⁊ hinc sextarij nomen tractũ est. Et cõstruit cũ gtõ. vt sextarius vini. Et nota q sextarius siue dicit mensuratam siue mẽsura siue quãtitas illi mẽsure adiacens. siue aliq̃d aliud sp est m. g. ⁊ nõ neu.
Sextertiũ tij. q̃ dã põdus duaz librazz ⁊ semis. q̃i semistertiũ Jñ sextertiarius ria. riũ. q̃ erogat sextertiũ vel ad sextertiũ ptinẽs
Sextilis. vide supra in quintilis.
Sextipes dis. m. ge. i. pediculus. ⁊ dr a sex et pes. eo q hz sex pedes Jñ sextupedosus sa. suz. id est sextupedibus plenus
Sextuplus pla. plũ. dr quasi sexquiplus id ẽ cõtinẽs totũ et plicã totiis. i. medietatẽ. et dr a sex et plica Jnde hec sextupla ple. i. totum ⁊ dimidium. f. summa capitalis et dumidiũ
Sextus ta. tũ. nomen numerale ordinale.

Siban dicitur tertius mensis a martio. scilicet maius. et acuitur in fine.
Sibylla le. interpr̃at mens siue consiliũ dei. ⁊ dr a sios q̃ eolico sermone dr deus vel sancti ⁊ bule cõsiliũ siue sñia q̃si diuina sententia vel dei mens. Et est nomẽ appellatiuũ sibylla q̃si pphetissa. sicut cũ oẽs viros pphetãtes prophetas vel vates dicim⁹. ita ois femina prophetans sibylla vocat. Decẽ aũt sibyllas apertissimis autoritatib⁹ fuisse tradunt. Quaz p ma chaldea vel persica fuit cui⁹ erat nomẽ p/priũ samethe. Secũa libya. Tertia delphica. in templo delphici apollinis nata que troiana bella vaticinata est. Quarta italica. Quita erithrea noie Herophila in babilonia orta que grecis ilion perentibus vaticinata est periturã troiam. et Homerũ mendacia scriptuz. Sexta samia a samos insula que dicitur Pheto. Septima cumana ab vrbe cumana q̃ ⁊ dicitur amalthea et tharaxandra et deiphobe fm Virgiliũ. cuius sepulcz adhuc in sicelia mõstratur. Octaua hellespontia. in agro troiano nata. que solonis et cyri tpibus fuisse memorat̃ur Nona phrigia. Decima tiburtina vel potius egyptia nomine Albunea. Quarum omniũ carmina offerunt in quib⁹ de deo ⁊ christo et gentibus scripsisse vaticinãdo manifestissime cõprobat. Celebratior aũt inter ceteras erythrea phibet quã eo tempore vaticinatã nonnulli ferunt. quo roma condita est. ⁊ in iudea rex erat Achaz. vel sicalij dicũt. qui ei successit Ezechias Hec sane de christo quedã manifesta cõscripsit. Cuius carmina in quodaz greco codice inueniunt ita in capite habentia

q̃ est latine Jesus christus filius dei saluator

Sica ce. f. g. dr gladius breuis vel cultell⁹ ex vtraq; pte scindens et acut⁹ q̃ maxime vtunt qui apud italos latrocinia exercẽt. Et vt dr telum est i baculo absconditũ. Jñ sicarius rij. q̃ sicam defert. vel homicida. ⁊ pd. primã Vnde Horatius in libro primo. Si mechus fozet aut sicarius aut alioquin. Jtẽ Actz. xxi. Eduxisti i desertũ q̃ttuor milia virorũ sicariorũ. et scribit̃ per vnũ c. Pap. dict. Sicarius dictus. qz ad perpetrãdũ scelus sit telis armatus.
Sicera re. f. ge. est omnis potio que extra vinum inebriare potest. Cuius licet nomen hebreũ sit tamen latinum sonat. pro eo q ex suco

frumenti vl' pomoꝝ efficiaꝫ aut palmaꝝ fructus in liquorē exp̄mantur. coctiſq; frugibꝰ aq̄ pinguioꝝ quaſi ſucus colatur ⁊ ipſa coctio ſicera nūcupatur. Un̄ Luce primo. Unū et ſiceram non bibet.

Sicima me. dicta eſt ſichen. ſed nunc neapolis dr. et coꝝ. ci. Un̄ i Auroza. Poſt Eſau pacem Jacob ſicimis manet ecit

Sichen filius fuit Emoꝝ q̄. quādā vrbē edificauit quam ſuo noīe appellauit ſichen. ꝫ hebraice latie dr ſicima me. Et eſt ciuitas ſamarie. Ipſa eſt nūc neapolis ciuitas ſamaritānoꝝ.

Sicophanata te. i. falſus calumniatoꝝ vel viliū reꝝ appetitoꝝ. Fertur tñ ſicophanta apud grecos dici ficus comedēs. a ſicos qđ eſt ficus ⁊ phagin qđ eſt comedere. ſz hac rōne dr ſic falſus calūniatoꝝ. Cuidā dño apud grecos miſſe ſunt ficus. q̄s latēter q̄dā ſuus famulꝰ comedit. ⁊ cepit calūniari aliū ⁊ accuſare q̄ ipe eas comediſſet. Tūc dñs p̄cepit aquā calidā bibi ab eo q̄ comederat ficꝰ. qua bibita. ſtatim euomit ficus. vñ poſtea ſp dictꝰ eſt ſicophāta. i. ficus comedēs. ⁊ qꝝ falſe fuit calūniatus ſocius comediſſe eas ideo inoleuit cōſuetudo. vt falſus calūniatoꝝ diceretur ſicophanta

Sycos grece. ficus dicitur latine

Siclus genus eſt ponderis. De quo Jſidoꝝ etymo. xvi. ſiche! qui latino ſermōe ſiclus coꝝ rupte appellaꝫ hebreum nomē eſt. habēs apd̄ eos vncie pondus. Apud latinos autē et grecos. quarta pars vncie. et ſtateris medietas et drachmas appendens duas Un̄ cū in lr̄is diuinis legiſ ſiclus vncia ē. Cū vero apud gentiles. tunc quarta pars vncie eſt

Sicomozus ri. arboꝝ q̄dā eſt i folijs ſil'is moro. in alijs ficui. vñ et ficus fatua dr. Hanc arborē latini celſaz vocāt ab altitudie. qz nō eſt breuis vt morus Jñ hoc ſicomoꝝ ri. ⁊ hoc celſum pro fructu illi'. ⁊ pd. mo. Un̄ q̄dā. Cū cōcauo morus moriq; ſoꝝ ſicomorus. Et facit gtūs pl'is ſicomoroꝝ Jnuēiſ tñ ſicomoꝝ p ſincopam pro ſicomoroꝝ ſicut virū pro virorus Un̄. ij. Paralipo. ix. Tantāq; copiaz prebuit argenti in hieruſalem q̄ſi lapidum. et cedroꝝ tantā multitudinē velut ſicomoꝝ q̄ gignūtur in campeſtribus.

Siculus li. rer fuit ſicelie. vñ illa terra dicta ē ſicelia. ſicut eadē dicta eſt ſicana a ſicano rege. Jtē a ſicelia dr ſiculꝰ la. lū. px. coꝝ. patriū. Un̄ Horatius Jnuidia ſiculi nō inuenere tiranni. Tormentū maius ꝛc. Et hic ⁊ hec ſiceliēſis. et hoc ſe. et hic ſicelides ꝛc. Jñ hec ſicelis. dis. id eſt ſiceliēſis. ⁊ declinaſ patronomice. Un̄ Virgilius. Sicelides muſe paulo maiora ca/namus.

Sidon fuit filius primogenitꝰ Chanaan. A quo dicti ſunt ſydones. Et hinc ciuitas coꝝ in phenitia ſidon dicta ē. Jñ hic ⁊ hec ſidon. onis patriū. Et ſidonia nia. pro/uintia adiacens. Jñ ſidoniꝰ nia. niū. Sidonij interpretantur venundantes Ual lingua phenicū piſcis dr ſidon. vñ a copia piſciū ſidon p̄ dicta ciuitas ē dicta. Et inſpretaſ venatoꝝ vl' venatrix Un̄ Geñ. xlix. Pertingēs vſq; ad ſidonem et pdu. do.

Sidrach lingua chaldea interp̄taſ xeoꝝ meꝰ Sidus. eris. n. g. i. ſtella vel collectio ſtellaꝝ in aliquo ſigno et dr ſic a ſimul ſedendo. Jñ ſi xereus rea. reū. i. res ſideris vl' p̄tinēs ad ſidꝰ

Syenes ciuitas quedam egypti.

Siphon. phonis. m. g. i. tuba vel potius concha ſiue vas in quo mingebant in quo cū vrina cadit facit ſibilatū ⁊ ideo ponit̄ p ſibilatu vrine vel p bombo. Un̄ Juuenal'. Effigiemq; xe longis ſiphonibus implent. Uel poteſt ꝫ teneri in p̄po ſenſu. Nā huiuſmōi vaſa ſuppenxebant mulieres ad ſimulacrū pudicitie facientes queq; turpia in tēplo eius. Siphon etiaz vas dr quo vtuntur in oriente ad extinguendū. li. p. coꝝ. q̄daz annona vñ fit peſſimꝰ panis pro q̄ q̄dā minꝰ intelligentes ſolent pferre ſiliginē et dr a ſige qđ ē ſilentiū vel ſilere qz videſ ſilere et tacere inter alias ppter ſui vilitatē vel p̄ot dici a ſiligo Jñ ſigalinus. na. nū. pe. pd. Et ſigilaceus cea ceū. Et ſigaleus lea. leū. ⁊ ſigalonius nia niū. Un̄ illa q̄ tali annona abūdat dicta ē ſigalonia. lo

Siga dr ſilentiū vel ſilere Jñ hoc ſigeū gei. pmōtorium iuxta troiam Jñ ſigeus. gea geuz. qđ q̄nq; tātuz valz q̄tuz troianus.

Sigena ne dicatur genus piſcis.

Sigilluz li. n. g. dimi. a ſiguz dr ſignuz anuli illō qđ fit in ceza litteraꝝ ſignuz eſt ſigilluz

Signifer. ra. ruz. pe. coꝝ. i. ferens ſignum.

Signū. ni. n. g. i. nota oſtentū vexillū. Sig dicūt minoza oſtenta vero maioza. Item ſm Pap. ſigna dicunt argumenta rōnis indicia note cōiecture veſtigia. taſtimoia. Item q̄dam ſtelle dicunt ſigna qz eas naute obſeruāt in gubernandis remigijs Jtez ſignū ponit q̄nq; p/cuſtodia Un̄ Eccl. xliij. Sup mulierez nequā bonum eſt ſignum. i. ſigta cuſtodia

Syllepſis eſt diſſimiliū clauſulaꝝ per vnum verbuz cōglutinata cōceptio ⁊ dr a ſyn qđ eſt cō ⁊ lepſis qđ eſt ſumptio vl' captio

Silentiū. tij. n. g. vt dicūt nihil ē ſz vbi vor. nulla eſt dr eſſe ſilentiū Similit̄ tenebre nihil

sunt. sed vbi lux nō est tenebre esse dicūtur.
Silēnarius. rij. q̄ in pallatio vl' alibi silentiū indicit. t ē nomē dignitatis.
Silētarij. idē sunt qđ ꝯsiliarij l' secretarij p̄n cipis q̄ silere ꝛbēt t occultare p̄ncipis ꝯsilia. vt. ff. de mino. l. vex. glo. rij. l. illud. C. de coll'. Silex. licis. incerti ge. dr durissim⁹ lapis q̄ ictu fern ignē emittit. qui t vocarius dr. Et cor. si. Vñ Virgil'. in. vij. enei. Stabat acuta silex p̄ saxis vndiq̄ saxis. Itē cor. pe. gti. Jñ silicin⁹ na. nū. pe. pdu. i. petrosus. Et siliceus. cea. ceū. id est res silicis vl' de silice exñs.
Silicernus. ni. qđ t h̄ silicern⁹. nij. dr. i. mo/ribūdus. i. sil'is mortuo. q̄si silices cernēs. i. se pulcrū. Vl' dr silicernus. senex. vetus. incuru⁹. ꝓpter senectutē. vicinus morti. t dr a silex t cer no. eo q̄ ꝯsideret t cernat terrā t silices. vel qz ꝓpter curuitatē cernat terrā t silices. Itē sili/cernus poēt q̄nq̄z p firmo t duro vt silex. vt in Physiologo. Denuo si ꝓceas silicernus extas
Siligo. ginis. f. t ē qđdā gen⁹ tritici. t dr a se/ligo. gis. eo q̄ sit selectū ab alio. Nam in pane ei⁹ spēs ē p̄cipua. Vñ q̄nq̄z tenuissim⁹ et puris/simus flos farine dr siligo. vñ fit nobilissim⁹ panis. Et pdu. li. Vñ Juuenal'. Sed tener et iuuens molliq̄z siligine fact⁹ Jñ siligine⁹. nea. neū. ad siligine p̄tinēs. vl' de siligine fact⁹ Si liq̄. sicut dr Hugl'. gen⁹ ē legumis qđ porci in africa comedūt. Itē siliqua dr folliculus cuius liber leguminis t purgamēti ei⁹. t cor. li. Vñ Virgil'. in p⁹. geor. Vñ pri⁹ letū siliqua quas/sante legumē. Aut tenuis fetus vicie tristisq̄ lupini. Sustulerit tc. Itē siliq̄ dr qđā arbor. Vñ dt Jsidorus etymo. xvij. Silicō quā la/tini corrupte siliquā vocāt. ō a grecis tale no/mē accepit. eo q̄ ligni eius fructus sit dulcis Xylon quippe dicūt lignū glicon dulce Jnde hec siliqua dr fructus eius q̄ colligit ad opus porcor. Et siliqua est vicesimaq̄rta ps solidi. vl' quarta pars assis. In hystoria sup Lucam xv. dr sic. Siliquas cibū porcor dixit. Et est ꝼm quosdā siliqua fructus arboris sonū facie/tis dū comedit. est autē genus leguminis so/noris folliculis t vacuis. qđ magis ventrem onerat q̄z reficiat.
Syllaba. be. f. p. i. ꝯpheſio litteraꝝ. t dr a syl/labin grece qđ dr ꝯphēdere. Jñ syllabicus ca. cū. Itē syllaba ꝯponit cū monos t dr mono/syllab⁹. ba. bū. i. vni⁹ syllabe. Itē cum dis. bis. tris. t dr dissyllab⁹. ba. bū. t bissyllab⁹ ba. bū. id est duaꝝ syllabaꝝ. Trisyllabus. ba. bū. i. tri um syllabaꝝ. t scribūtur p geminū s. Itē a syl laba ꝯpoēt tetrasyllab⁹. ba. bū. i. q̄tuor sylla/baꝝ. Pētasyllab⁹. ba. bū. i. q̄nq̄z syllabarum. Exasyllab⁹. ba. bū. i. sex syllabaꝝ. Decasylla/b⁹. ba. bū. i. decē syllabaꝝ. Polysyllab⁹ ba. bū. id est pluriū syllabaꝝ. Et iñ monosyllabicus. ca. cū. tē. Et hinc monasyllabice. adū. t sic de Syllogissimus. mi. dr a syn. qđ alīs p̄dict⁹. ē con. t logos ꝼmo. q̄si collectio t ꝯiūctio ser/monū. Jñ syllogistic⁹. ca. cū. Est āt sylogism⁹ oro. in q̄ q̄busdā positis. necesse ē aliud accidē p ea q̄ posita sūt. vt Oīe aial ē suba. oīs hō ē aial. ḡ oīs hō ē suba. Hoc totū ē oro q̄dā. in q̄ q̄busdā positis. i. p̄missis duab⁹ ꝓpositōibus necesse est p ea aliud seq̄. i. ꝯclusionē. Dis ḡ sy/logismus ꝯstat ex trib⁹ terminis. t duab⁹ ꝓpo sitionib⁹. q̄rū ꝑma vocat maior. secunda vero minor.
Siloa vl' siloe. fons est ad radicē mōtis syon. q̄ nō ingib⁹ aquis. sed in certis horis ebullit. t p terrā concauā. t antra saxi durissimi cū mag/no venit sonitu.
Silua. ue. ē spissum nemus t breue. t dr a si/lē qđ ē vastitas vl' silentiū. qz silua ē vbi loca vasta sunt t deserta t silentio plena. Silua etʒ interdū dr t fructuose arbores. t infructuose. Jñ siluosus. sa. sū. i. silus plen⁹. Silua p̄t etʒ dici a xylon. qđ ē lignū. q̄si xylua. eo q̄ ibi lig/na cedātur. t sic ꝼm aliq̄s scribit p y grecū.
Silua cedua. ē q̄ ad hoc vt cedat ꝛputata est et dr apta cedi. qz facile succrescit.
Silua pascua dr q̄ pascuis p̄cudū ē assignata
Silua palaris. ē ex q̄ pali ad ꝓdimēta sumū
Siluestris. ꝯ. t. t h̄ stre. i. res siluestris tur. vl' ad siluā p̄tinēs
Silūnus. nij. fili⁹ fuit Enee. t dr a silua qz na tus fuit in siluis.
Silurus. ri. puus t minutus piscis. Vñ Ju uenal'. Facta de merce siluros
Siluula. le. dimi. i. pua silua.
Sima interp̄tat curuū. Vñ hec figūa. 6. vo/cat apd̄ grecos sima. q̄si simū. t repsentat apd̄ nos h̄ elemētū. s. Jñ. sim⁹. ma. mū. i. curu⁹. Et ꝓpe sim⁹ ē q̄ nasum h̄z recurui sursum. Jnde hec simia. mie. qđdā aial. qz nasū h̄z recuruz Jñ simi⁹mia. miuz. i. ad simiā p̄tinēs. vl' sil'is Symmach⁹ chi. pe. cor. i. ꝯpugnās. simie t dr a syn. qđ ē con. t machia. qđ ē pugna. Jñ hec symmachia. chie. i. ꝯpūgnatio.
Symbolū. li. ē collectio sermonū. vt in ꝯsilio. vl' pecuniaꝝ. Vñ Prouerb. xxiij. Dātes sym/bola ꝯsumēt. t dr a syn. qđ ē cō. t bol⁹ morsell⁹ qz q̄libet ponit ibi morsellū suum. i. priculam Papias vero dicit. Symbola ꝓprie dicūtur quando a diuersis p̄cū cōficit in vnū. vt et cō

uiuiū iñ pare. Hic nota q̄ fm theologos nomē symboli sil'itudinem ⁊ collectōz importat. Uñ a q̄ttuor collectionibus nomē symboli i/ponit. ꝓmo a collectione multorū hoīm i vnā fidē. Secūdo a collectōe p̄dicātiū fidē. q̄ omnes apl'i collecti hāc regulaz fidei ediderūt. ita q̄ vnusquisq; qđ suū erat apposuit. Uñ vt tactū ē symbolū dr a syn. ⁊ bolus. q̄ libet posuit ibi bolū suū. i. pticulā. Tercio q̄ ex diuersis locis sacre scripture colligūtur ea q̄ credēda sūt. vt in ꝓmptu habeātur Quarto q̄ oia bñficia nobis diuinit⁹ collata ibi colligūt. Scias etiā q̄ q̄ttuor sūt symbola. scz apl'oz. qđ secreto dr in matutinis. in ꝓma ⁊ in cōpletorio. scz Credo in deū pīez cē. Itē Nicenum qđ dr dñicis diebus alta voce p⁹ euāgelū. qđ incipit Credo in vnū deū. Itez Athanasy. qđ dr in ꝓma in dñicis dieb⁹ alta voce. qđ incipit. Quicū/q; vult salu⁹ esse. Quartū symbolū est iurs scz ꝑm⁹ titulus de sū. tri. ⁊ fi. catho. vt ait Isido. vij. li. etymol'. c. vij. in q̄ id qđ de fide catholica ⁊ sūma trinita in p̄dictis symbolis ꝓtinet ꝓfirmatur ⁊ repetit.

Simia. mie. vide s in sima.

Simila le. ē flos farine tenuissima. q̄ ⁊ similago dr. ⁊ pollen vl' pollis. ⁊ coz. mi. Uñ in Auroza. Siz similā spargat oleo sartagie fritā.

Similago. ginis. f. t. i. qđ simila. vl' similago dr gen⁹ frugis. ⁊ pdu. la. Iñ similagine⁹. nea. neū. de similagie exñs. vl' ad similaginē ptinēs Uñ Eccl'. xxxix. Panis similagine⁹.

Sil'is. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. i. eq̄lis. talis q̄lis ille q̄si sil' ille. Et nota q̄ dr sil'is illi refert ad vultū. sed sil'is illi⁹ refert ad mozes. Uñ ꝓpha. Quis similis tui in dijs dñe.

Sil'itudo ē cū fm aliquā spēciē visam imago exꝑmitur. vl' pingit. vl' formak Figura ꝯo est cū impssione forme alicui⁹ imago exꝑmitur veluti si cera ex annulo effigiē sumat Ita dicit Pap. Ul' sil'itudo est rerū differentiū cōparatio fm Boetiū.

Sil'itudinari⁹ria. riū. p sil'itudinē loquēs. vl' ad sil'itudinē ptinēs.

Symma. me. p duo m. i. camera. Uñ in vita beati Siluestri. Tarq̄nio in symma p̄randente. vltio diuina manifestata ē vbi q̄dā corrupte legūt sima.

Symmista ste i. camerari⁹. ⁊ dr a symma. vñ inuenit Dauid symmista dñi. Uel symmista ꝓponit a syn. qđ est con. ⁊ mysta. ste. qđ ē secretari⁹. vl' mysteriū actor Iñ symmista. i. ꝓsecrari⁹ mysteriū ꝓscius.

Simo. onis. fuit ꝓpriū nomē cuiusdā rustici a Terētio introducti. ⁊ interptat ꝓpugnās. et pdu. o. iii obligās. ad drāz nos apl'i. qđ corripit i obligās Itē Simo vl' Simon dict⁹ ē q̄dā mag⁹ q̄i ꝓpugnās. q̄ cū apl'is dei pugnabat Simon. onis. p. coz. nomē ē Petri apl'i. ⁊ interptat audiēs. l' obēdiēs. Et eadē cā ali⁹ apl's dictus ē Simon. sz ad distinctōz Simonis Petri. dict⁹ ē Simon canane⁹. de vico galilee cana. vbi dñs aquā mutauit in vinū. Ipe em est q̄ in alio euāgelista dictus ē zelotes. Cana q̄ ꝓpe zel⁹ iterptat. iñ zelotes. i. emulator Infp/tat etiā simon ponens tristiciā Predicta bne ꝓuenīt vtriq; simoni Petro. videlicz ⁊ simoni cananeo fratri Jude ⁊ Jacobi minoris. q̄ vteraq; eoz habuit obedientiā ꝓceptoz p executionē. tristiciā afflictoz p passionē. zelū aiarū p ostantē feruorē.

Simonia. est studiosa cupiditas vl' voluntas emēdi vl' vēdendi aliq̄d spūale vl' spūali annexū qđ spūale censet. ⁊ dr a simone mago qui fuit ꝑm⁹ in nouo testamēto hui⁹ sceleris inuentoz. q̄ voluit emē grām spūssancti a scō Petro Sicut ⁊ Giezi in veteri testamēto voluit vēdere grām sanitatis. s. sanitatē gratis datā Naaman syro. Uñ ꝓpe vēditoz spūaliū dr giezita a Giezi. Emptoz ꝯo simoniacus a simōe. vsitū vteraq; dr simoniac⁹. Cōmittit aūt simonia trib⁹ modis. scz p munera maon. ab obsequio a lingua. Primū ē pecunia. Scōm fuit⁹ inde/bita impssa. Terciū ē fauoz

Simoniac⁹. ca. cū. q̄ facit simoniā. ⁊ dr a simonia. Et simonic⁹ ca. cū. i eodē sēsu. qđ magis verum ak a simo. onis Itē a simone dicti sunt q̄dā heretici Hi dicūt creaturā a deo nō ee. sed a ꝑtute q̄dā supna creatā.

Simonides. dis. pe. coz. poeta q̄dā fuit lyricus. vñ simonida merra. Dauid etiā dict⁹ ē simonides Uñ dr Hierony. in epl'a ad Pauli nū. vij. Dauid simonides nr. qz. s. lyrice scripsit apd hebreos sicut simonides apd grecos.

Symphonia. nie. i. ꝓsonātia vl' ꝓcordia sonorum. vl' vocū. ⁊ dr a syn. qđ est con. ⁊ phonos. qđ est sonus Itē symphonia dr qđā instrumentū ꝓpter ꝓsonātiā vocū Iñ symphonia/cus ca cū. Et h̄ ⁊ hec symphonista. ste. canens cū symphonia. Ul' vt dr Pap. Symphonia. vulgo appellak lignū ꝓcauū ex vteraq; pte pelle extensa quā ꝯgulis hinc inde musici ferūt. fitq; in ea grauis ⁊ acuti ex ꝓcordātia suauissimus cantus Idē sup illud Luc. xv. Audiunt symphoniā ⁊ choz dr glo. Symphonia. ē diuersaz etatum ⁊ virtutū. velut variarū chor/darum indiscreta concordia.

Symphonides.dis.pr.cor.dict⁹ ē Dauid.a musico instrumēto qđ est symphonia Un̄ dic Hieronymus ī epla ad Paulinū. vij. Dauid symphonides nr. Hic etiā dictus est simonides.vt supra patuit.

Simplex.plicis.oīs.t.dr a sine ⁊ plica.q̄si sine plica vel partiū varietate.⁊ cor.pli. Jn̄ simplicitas.tatis. Itē simplex aliq̄n sumit ī bona pte.i.sine plica malicie sine duplicitate purus Un̄ de Job dr. Erat vir simplex ⁊ rectus.simplex in effectu.rectus ī intellectu. Aliq̄n ī mala pte.p idiota vel fatuo. Et differt simplex a simplo.qr simplex est qđ caret pte. Sz simplū est qđ habet oēs ptes eiusdē generis ⁊ eiusdez speciei ⁊ nature.vel elementū ignis simplū est qr quelibet ps eius ignis est. Et q̄cq̄d ꝯstat ex pribus eiusdez generis cū toto simplū dr. Itz simplū q̄si tantūdez.i.nō duplū vel triplū ⁊c vt cū dr ẖ est duplū illi⁹ l triplū.⁊ ẖ ē simplū

Simpsalma.atis.n.t.vel hec symplasme.me. id ē ꝯsonātia psalmi.vel vocis copulacō in cātando.⁊ dr a syn qđ est cō.⁊ psalmus.

Simulacrū.cri.pr.cor.i.imago.effigies.⁊ dr a simulo.las.q̄i simulās aliud q̄z sit.

Simultas.tatis.f.t.i.discordia.lis inimicitie contētio.dolus.⁊ ppzie latēs odiū. Un̄ Leo papa.Cessent odia.dficiāt simultates.oia p̄ membra conueniūt.

Simultū.ti.quidā vermis in cornib⁹ arietū qui facit eos cornupetare.

Syn grece latine dr con.vel sil'sigt. Itē sin cōiunctō cālis vel cōfirmatiua. Itē sin q̄daz locus est in deserto qui ⁊ sina dr.⁊ interptat sina mādatuz.qr legē ibi suscepērūt filij isr'.

Synagoga interptatur ꝯgregacō.⁊ ē ppzie in nor.⁊ dr a syn qđ est cō.⁊ goge qđ est cōgregatio. Sed nostra eccl'ia.i.cōgregatio.conuocatio interpretatur.

Synallepha est abiectio vocalis ī scansione metri de fine dictōis.cuz sequēs dictio incipit a vocali.vt apud Juuenalē. Sp ego auditor tñ nunq̄z vereponā. O em̄ abijcit de ego.⁊ ẖ ꝓpter elegantiā vt tollatur hyatus.⁊ sic induc it ornatū. Itē synallepha aliq̄n in psa obseruatur.vt sumo pere.magnope.

Sinapis.pis.herba quedā.⁊ dr a sil'is ⁊ napus.eo q̄ foliis sit napo sil'is. Jn̄ sinapi indeclinabile.p semine illius herbe ⁊ cōfectione illius herbe q̄ fit ex illo.et inde sinapicus.ca.cū.pe nul.cor.⁊ pd.na.sinapis. Un̄ q̄dā. Sinapis cerebrū sz purgat pectus isopus.

Synaxis grece solēnitas.latine cōuentus dr. a syn qđ est con.⁊ axis qđ est psalmus. q̄i psalmor⁹ concursus.

Syncategorema.matis.i.cōsignificatiū.⁊ p du.pr.nti.sz cor.pr.gti. Un̄ partes orōis alie a noīe ⁊ verbo dicūtur syncategoremata.i.cōsignificatiua fm dialecticos.

Sincerus.ra.rū.⁊ ẖ ⁊ hec sinceris.⁊ ẖ re.ī eodem sensu.i.sine cera.sine mollicie.sine flexibilitate.s.pur⁹.ꝯstās.firmus.mūdus.sine vicijs. Et pd.pr. Un̄ Horatius ī fine scōde epl'e. Sincerū nisi vas quodcūq̄z infundis acescit. Itez Virgilius ī moreto Subsedit sincere fora minibusq̄z liquat Et mūdata ceres. Jn̄ sincēritas tatis.i.puritas sine fermēto malicie ⁊ nequicie.

Sinciput.pitis.anterior ps capitis. Unde. Sinciput anterior capitis ps dr esse.

Syncopa est ablatio de media dictōe lr̄e aut syllabe cōtraria epenthesi.vt Audacter ꝓ audaciter.⁊ cōmorit ꝓ cōmouerit.

Synchrysis est hyperbaton er oī parte ꝓfusus vt. Tris nor⁹ arreptas ī saxa latentia torquet Saxa vocāt itali medijsq̄z in fluctibus aras. Est em̄ ordo. Tris sz naues arreptas notus. id est ventus in saxa torquet q̄ saxa in medijs fluctib⁹ latētia. itali vocāt aras.fm Donatū.

Synchronon.i.vni⁹ tpis.⁊ dr a syn qđ ē cō. vel sil'.⁊ chronon qđ est tps.q̄i vni⁹ tpis. vel sil'in eodē tpe Un̄ Hieroni.ī plogo Osee. Et Osee synchronō Esaie.i.ꝑtēporane⁹.qr eisdē tēporib⁹ pphetauerūt.

Synderesis dr supior ps rōis.

Syndiasmos ē cadē figura cū antitheta.

Syndicus est ꝓcurator vniuersitatis vel collegij ꝓ certo salario ad indicia constitut⁹ sz q̄ causaz vniuersitatis agit vel defendit.⁊ dr q̄si singuloz causaz dicēs. Est em̄ syndic⁹ grec⁹ defensor latine. Hā officiū e⁹ est agere l' defendere noīe vniuersitatis causas p̄ntes vl' emergētes. vt.ff.qđ q̄sq̄z iuris.in rub.in glo.

Syndon.donis.f.t.dr lineū amictoriū muliebrū q̄ humeri operiūtur.jr q̄nq̄z simpl'r dr ꝓ lineo pāno. Un̄ Matth.xxvij. Et accepto corpore Joseph inuoluit illud in syndone mūda ⁊ cor.pr.gti. Un̄ in Aurora. Qua vestit⁹ erat syndone nudus abit.

Sinedra ē idē qđ ꝓcessus.vt hēc ī hystorijs

Synthesis fm doctriale fit dupl'r. Uno mō est accidētis mutatio p̄cipue numeri ī numerz vt Unica facta fuit mulier q̄ sunt mō multe. Sz iste modus nō est multū in vsu. Alio⁹ est mutatio de scōa psona ad terciā. vt Nobis pace deus nostros lauet ille reatus. Un̄ Dicit ex hinc spes hec synthesis esse.

Syngraphus.phi.dr cōscripti.i. duoz in sil'

scriptio. vide sup̄ in chirographus.
Singultus.tus.tui.est ptractio anhelit⁹ cū difficultate. Uel ſm medicos. singultus ē sonus violēte cōmotōis oris stomachi ex fumosa e⁹ dispositōne prueniēs. Jñ singultosus.sa.suz.i. singultibus plenus. ¶ Et singulti aduer. Papi.ſo dicit. Singult⁹ suspirū.viscex pulsus.plozatio.gemit⁹.tristicia.planct⁹. Et subdit. Singult⁹ ex stomocho fit.aut ex frigoze. aut ex frigido bilēdo.aut ex multo cibo vel potu.aut ex puo.
Singulus.la.lū.i. vn⁹ vel vnicus. Szi plurali accipit distributiue. Uñ singuli comedūt id ē separim q̄libet p se.vn⁹ z vnus p se. Jtez a singulus dr h z hec singularſ.z h̄ re. Jñ singulariter.z hec singularitas.tatis.
Sinistra.stre.dr a sino.nis.qz rē fieri sinat. q̄ āt dr sinistra q̄si sine dextra.etymo.est. Jñ sinister.stra.strū. z sinister.stera.sterū.i.a pte illa.l' malus.cōtrarius.nociu⁹. Et cōpar sinisterioz sinistim⁹ qđ regulariter dxeret eē sinisterrim⁹. Jtē a sinister dr sinisteri⁹.ria.rū.i. p sintstraz duct⁹.vl' q̄ sinistra vtit̄ p dextera.l' ecōuerso
Syniug⁹.ga.gū.i. eiusdē iugi vl' sb eodē iugo positus.vide sup̄ in cōiugus.
Synecdoche ē sig̃tio pleni intellect⁹ capax cū plus min⁹ ve pnūciat. aut em̄ totū a pte oñt. vt Uerbū caro factū est. ¶ Et Eramus in naui vniuerse aie.centū septuagintaser. ¶ Hinc emz minus dicēs plus fit. Aut ecōtra.a toto ptem vt ppter paraſceuē iudeoz. qz iuxta erat.i monumentū posuerūt illū. Et tulerūt dñm meū et nescio vbi posuerūt eū dñm dicit.cū solū domum cor⁹ q̄rez. Plus ei dicēs min⁹ fit. Hugui.ſo dicit q̄ synecdoche est q̄daz figura cum qđ ptis ē attribuit toti.z ecōuerso. Et est etiā quidā color rhetoric⁹ z appellat apud latinos intellectio. Est ei intellectio toti⁹ p partē.vel p tis p totū.l' vni⁹ p pla.l' pluriū p vnū cognō
Synodus.di.f.s.pe.cor.i.cetus.cuēt⁹.comitatus.congregatio.z ppe senū vel p̄biteroz qđ solent facere epi.
Sinon fuit qdaz pditor. vide.s.in excedra.
Synonymus ma.mū.vni⁹ nois cū alio.z dr a syn qđ est cō.vel sil'. z onoma qđ est nomen. Synonomū nomē est illud qđ idē cū alio nomine fit. Sūt autē synonoma q̄ z multinoca et vninoca dicūtur noia.i.diūsa noia p̄cipaliter idē significātia z appellātia. ¶ Jñ synonymia.mie.i.vninocatio. Hz q̄nqz ponit̄ p ononymia hac sil'itudie qz sic synonyma ē qñ idē sub diuersis vocib⁹ signat.ita ononyma ē qñ vna voce diuersa signāt. Et describit̄ sic synonymū. Synonyma sunt plura noia idez signtia tā in ppriis q̄z in appellatiis. ¶ Jn ppriis vt publius Cornelius. Affrican⁹. Scipio. ¶ Jn appellatiuis latinis. vt mucro. gladi⁹.spata.ensis.
Synopis.pidis.color q̄daz rubē⁹.z pōt dici synopis.q̄i sanguis nobil'.qz sanguineū hz colorē. Et vt dic Jsidor⁹ in.xix.etymo.vbi agit ex coloribus. Synopis inuēta est primū in pōto insula vñ a synope vrbe ponti nomē accepit Species ei⁹ sunt tres rubra.z minus rubens z inter has media. Uñ Hieremie.xxij. Et facit laq̄aria cedrina.pingitq̄z synopide.z cor.pi.
Syntagma grecū est.i. dogma.structura.ordinatio. Uñ Hieroni.in plogo Gen̄. Quepro priñ syntagma cōsiderāt.
Syntasis.tasis.vel taseos.i. cōstructio.z dr a syn qđ est con.z stasis qđ est stās vl' status. q̄si constās.ppie illa structio vbi voces sil'stāt et congruūt cū intellectib⁹ vel ecōuerso ſm Hugui. Pap.ſo dicit Syntasin greci dicūt ordinatōez siue cōstructōez dictionū.
Syntheton est quedā figura qñ sez due orationes iungūtur in vnā.
Syntoma pe.pd. Syntomata.i. accidēna febriū sunt.vt dolor capitis.fluor nariū.vomitus.impetus z sil'ia.
Syntonomia vl' syntomia.i.cōscio.z dr a syn qđ est con.z tomos qđ est diuisio vel sectio vl' cesio.
Syntonus.ni.pe.cor.dr a syn z tonus. q̄i totus sonus vel duplex son⁹.
Sin⁹.n⁹.nui.m.s.i.gremiū.collectio vestis.et sinus palpebra. ¶ Et sinus receptaculū marſ.s. naturalis portus vl' litus ereſuz fluctib⁹. Uñ Actſ.xxvij. Sinū ſo quēdaz cōsiderābāt habentē litus.in quē cogitabant si possent ejicere nauē. Jtē maiores recessus maris dicūtur sin⁹ Jtē sinus altaris dicebāt in q̄ cōsumebantur igne q̄ ponebātur sup altare. Et i ista sig̃tione accipit Ezech.xliij. Et a sin⁹ dr sinosus sa.suz id ē sinibus plen⁹. vel āplus.dilatat⁹. vel curuatus. Jñ sinuositas.tatſ. ¶ Jtē a sin⁹ dr h sinū ni.vas i q̄ mulgēt lac.pria pdu.q̄ in sinus cor ripit. Uñ Uirgil⁹. Sinū lactis z hec celiba pax quot annis.
Sinus Abrae sicut dicit mgr̄ in hist̄oriis locus est in superiori margine inferni. aliq̄tuz habens lucē sine omi pena materiali.in q̄ erāt aie p̄destinatoz vsq̄z ad descensuz xp̄i ad inferos. q̄ locus ppē sui tranq̄llitatē sin⁹ Abrae dr. vt sinū marſ dicim⁹. Et dr Abrae.qz ipē fuit prima via credendi. Jpē em̄ primo⁹ publice pdicauit vnū deū tm̄ esse Hūc tm̄ locū vocauit Job

tenebras pro tedio expectãdi dicẽs. Straui lectũ meũ in tenebris.

Synzygus.ga.gũ.i. ꝯiũctus vl' ꝯiugatus vñ et pnoia dicũtur synzyga vel syniuga latine a syn qđ ẽ con.t sygũ. Jn hec synzygia.gie.i.cõiugatio.vñ t proportional' ꝯiunctio elementorũ vl' numerorũ dr synzygia. Et ẽ qđã plana q dã cubica.i.solida figura. sz h̃ ad aliam sciam spectat. Synzigia etiã dr si pes extẽdat vltra numer.q̃ttuor syllabar. Vñ synzygie dicunt pentasyllabi t hexasyllabi pedes. Di nõ sunt pedes.sz appellãt pentasyllabi. t hexasyllabi. qr vltra q̃nq; vl' sex syllabas nõ pcedũt. Sed apd grecos dicũt synzygie.q̃si qdã ꝯiũctiões vl' ꝛcliacões.qr ex q̃ mesuratio dictiõis q pes est extẽdit vltra numerũ q̃ttuor syllabar non dr pes.sz synzygia. Pap.ꝙ dr Synzygia cõiuga syllaba vt mei tui sui vl' sapiẽs.sapiẽter. sapia.

Sion.mons ẽ in hirl'm.t sepe ponit pro ipsa ciuitate. Sion hebraice. latine interpat speculũ.vl' speculatio. qr in sublimi ꝯstructa ẽ t de lõge venẽtia ꝯtẽplat vl' speculat. Hec sepe ecclesiã militantẽ sigt. in q̃ deũ p speculũ t enigmate speculamur. Dr etiã aliq̃ sion mr hirl; qr sion tanq; mater.filiã hirl'm pregebat t defendebat.

Siparum.genus veli vnuz pdẽ hñs.q̃ iuuat re nauigia solent q̃tiens vis veli lãguescit.qđ ex sepatõe extimat dictũ fm Pap.

Siparũ.ri.dr cibus vl' pcũ cantoris.t q̃cq̃d añ cantantẽ p pcio suspẽdit.

Siq̃s.siqui.siqđ.l' siq̃d.i.aliq̃s.q hz grauem accentũ.sicut neq̃s.

Syracusa.se.ciuitas sicilie. Jñ siracusan' nanũ. Vñ Actuñ.xxviij. Et cũ venissem' syracusam.t pdu.cu.

Syrasirim.lib q dr canticacanticoz. vt dicit Hieronym' in plogo puerbioz. Syrasirum. qđ in lingua nra frit canticũcanticoz.

Syren.i.tractus.t acuit in fine. Itẽ syren.nis et tũc acuit sy.t pdu.pr.gti. vide in syrena

Syrena.ne.t hec syren.renis.t facit actm syrenẽ.vl' syrena.ẽ monstrũ marinũ.qđ dulcedine sui cantus. nautas ad se trahit.t submergi facit. Jñ syrenicus.ca.cũ.i.dulcis t delectabil' et affectiu' seu attractiu' cantus t piculosus. Itẽ syrene dicũt serpẽtes cũ alis q plus currũt q̃z equi sz etiã volare dicũt.q̃rũ tm virus ẽ vt p' morsuz añ mors seq̃t q̃z dolor sentiatur fm Hugt. Jn glo.añt Esa.xiij.sup illõ Et syrene in delubris voluptat' dr sic. Syrene sũt aialia vl' serpentes cristati t alati. Vl' vt alij dicunt pisces marini in specie mulieb'is. Jsidor' ãt.xi. etymo.vbi agit de portẽtis.sic dicit Syrenes tres fingũt fuisse.ex pte ꝙgines.t ex pte volucres hñtes alas t vngulas. q̃z vna voce.altera tibijs.tercia lyra canebat.q̃ illectos nauigãtes suo cãtu in naufragia trahebãt. Secõm ãt ysitatẽ meretrices fuerũt. q̃ q̃nq; trãseũtes decebãt ad egestatẽ Has ficte ferũt inferre naufragia. Alas ãt habuisse t vngulas dicuntur qr amor t volat t vulnerat.q̃ iõ in fluctib' cõmorasse dicũtur.qr fluct'.i. venerẽ creauerũt. et pdu.hãc syllabã re.

Syria rie.qdã puinta dicta a quodã indigẽa vl' vt dicũt q̃dã. Syrin fuit nepos Abrae et Lethure.a cui' noie syria dicta ẽ. Et antiq̃ assyrios vocabãt.quos nũc syros vocamus Jñ syrius.ria.riũ.t syr'.ra.rũ. Vñ t syrius lapis dr q in syria repit. Et syriacus.ca.cuz.de syria exñs. Vñ t syriaca dr vitis vl' vua.vl' qr de syria allata ẽ.vl' qr nigra ẽ. Jnuenit etiã Syr' pro ppo noie.

Syrina.syrinatis.i.cauda vestis feiaz.

Syrina etiã dr series longa orois. tenorẽ suũ vsq; ad vltimũ seruãs. Syrina etiã dr liber.l' reuolutõ chartaz.qr in libro sũt multe reuolutões t plicature sicut in cauda vestis mlieb'.

Syramotes.tis.m.t.i.gladius.

Syromaste.tes.t.fortitudo.

Syrophenissa.dicta ẽ mulier chananea gẽtilis Chananei em quondã iudeã incoluerũt.sed p' dispsi sunt. Ex hac dispsiõe erat mulier ista ex syrijs t phenicib' orta. Vñ Marci.vij. Erat ãt mlier gẽtil'.syrophenissa gen'. Itez inuenit syrophenix.cis. Vñ Juuenal. Terret idumee syrophenix incola porte.

Syrpa.pe.idẽ est qđ sarpa.

Syrtus.tj.f.t.dr a syren qđ ẽ tract'. Et sunt syrtes loca piculosa in mari dicta ab attractione arene in cumulos. Est ꝙ ibi inequalitas maris t terre.t in vno loco ẽ aqua pfundissima. in alio vadosa.vñ piculñ ẽ illa trãsire fm Hug. Pap.ꝙ dr. Syrtes tract' aq̃z rapaces.sco/puli supra mare.loca arenosa vl' arida.accedũt t recedũt.

Syrt'.ta.tũ.i.attractu' t spinosus.t dr a syren qđ ẽ tract'. Et hoc syrtũ.ti.i.spinetũ.

Sisara interpat futurũ iudiciũ.vl' gaudij exclusio.vl' equi missio.ppriũ nomẽ cuiusdã viri libro Judicũ.t cor.pr. Vñ in Aurora.Curũ deseruit Sisara terga dedit.

Sistartia.cie.vas ẽ repositoriũ. sicut saccus vl' pera Et sunt sistarcie nautaz dicte q̃ sint ite l' vascula in q̃bus portant cibi Vñ.i. Regũ.

ix. Panis deficit in sistarciis nris. Et ista lit/tera pter hētur in biblijs correctis. Quidam ꝙ dicūt cistarca. vñ fm eos dz dici in cistar/cis nris. a cista t arca. Alij dicūt q a suo suis dr hec sistarcia. cie. i. suba. t ppe nautaꝝ. eo q suta sit. vl qz sit sita. i. collocata. Hoc videtur sentire Huguitio.

Gystole les. t systola. le. ē correptō syllabe na/tural' lōge ptraria extasi. qz sicut extasis pduc it breuē syllabā. ita sistole corripit longaz. vt Aḡs'ozion cū ozion pducte dici debeat in pe. et apud Latonē Hoc vide ne rursus leuitatis crimine damnes. Ultima em huius verbi vide corripit. cū sit secūde coniugacōis t pduci de beat.

Gistrū stri. n. s. i. tuba. t dr a sisto. stis. vl' dicit sic ab inuētrice. Ul' sistrū lingua egyptiaca dr tuba cū q Isis describit. Nā in hmōi sacrificijs ea vtunt. Unde. i. Regū. xviij. legit. In tympanis leticie t i sistris. t pcinebat ml'ieres Gitis. tis. f. t. desideriū bibendi. Jñ siticula le. dimi. i. pua sitis. Et siticulosus. sa. sū. q assidue sitit vl' aliq̄ntulū sitiens.

Gytropodes. stis coquēdi cā vasa fictilia cum trib⁹ pedib⁹ fm Pap. Et videt ꝙponi a syn. qd ē con. t tris t pes. q̄si cū trib⁹ pedib⁹ vas. Quidā ā dicunt citropodes a citra t pes. qz pedes hz citra supiozē fabricā.

Gitula. le. pe. coz. restis. ē q aqua trahit. vl' poti⁹ ipm vas. t dr a sitio. qz apta ē sitientib⁹ ad bibendū. qd vas greci cadū vocant. Jtē situla le. ē qdā gen⁹ serpentis. Jñ sitella. le. dimi. i. pua situla.

Gitus. tus. tui. i. repausatio. vl' ordinatio vl' repositio. vl' modus. vl' natura. vl' vetustas vl' humoz vl' lōgitudo tpis vl' negligētia. Nam negligētia ex vetustate seqtur. t dr a sino. nis. Et situs ta. tū. nomē. i. positus. t voluerūt qui dā q' in hac sigtōe situs deriuet a pono. nis. per auferesim. quasi positus. sed auferesis non fit nisi in cōposita dictione fm Hug.

G ante M

Gmaragdus. di. lapis preciosus. viridē hns colorē. cui nihil viridius ꝙpar. Nā herbas q̄z virentes. frondesq̄z exuperat. Solo em intuitu implet oculos intuentiū. nec saciat. Sculpentib⁹ q̄z gēmas. nulla gratioz ocloz refectio reficiēs circa se viriditate repercussū aerē. Jñ smaragdin⁹. na. nū. nomē possessiuū pe. pdu. Uñ in Auroza. Seqz smaragdinis miscet vbiqz coloz. Inuenit etiā smaragdo. dinis. idem qd smaragd⁹. z coz. pe. gti. uñ smaragdine⁹ nea. neū Ulū Apoc. iiij. hñt qdā biblie. Et iris erat in circuitu sedis silis visioni smaragdinis. Alie hñt smaragdine. t tūc ē nomē possessiuū.

Gmigma. matis. n. t. ē qdā vnguentū vl' ꝙfectio vnguēti vl' saporis. vl' aliq̄z aliarū rerum boni odoris. Unde Daniel'. xiij. Afferte mihi oleū t smigmata vt lauer. Jnuenit etiā migma sz aliud sign. vide s.

Gmirna. ne. f. p. asie minoris ꝓuincia. t inter ptas canticū eoz.

G ante N

Gobna. ne. ppriū nomē cuiusdā viri. de q habetur Esa. xxxvi. Et sobna scriba. t interptat sedens. vl' sedes. seu diuertens.

Goboles. lis. i. pgenies. s. filij vl' filia. t dr a suboleo. les. eo q subboleat. i. succrescat.

Gobrin⁹. ni. m. s. i. filij sororis. t dr a soror. q̄si sororin⁹. Jñ hec sobrina. ne. filia sororis. q̄ si sororina. Et p ꝙpōez h ꝙsobrin⁹. ni. i. cognatus. Ul' ꝙsobrini dicūtur filij duaꝝ sororum vl' frīs t sororis. q̄si ꝙsorini. Jñ hec ꝙsobria. Gobri⁹. bria. briū. i. abstinēs. t ne. coz. pe. dr a se. t bria. qd ē mēsura. q̄si febri⁹. i. secū habēs briā. Jñ hec sobrietas. atis. Et differt a pudic⁹. Uñ q̄dā. Gobri⁹ a mensa. de lecto surge pudic⁹. Jñ sobriol⁹. la. lū. i. aliq̄ntulū sobrius

Goccus. ci. m. s. ē qdā calciamētū comedorū. t dr a saccus. eo qd saccū habeat in quo ps plāte immittit. t p metonomiā dr q̄nz comedus. Jñ succellus. li. dimi. i. pu⁹ soccus. Et soccat⁹. ta. tū. i. soccis indut⁹. vl' soccos hns

Gocer. cri. m. s. dr pter vxoris. vl' mariti. et dr a socio. as. qz sociat genero vl' nurui. t ipse ei. Jñ socerin⁹. na. nū. Et hec socrus. hui⁹ socr⁹ mater vxoris vl' mariti. Et p ꝙpositōz h p socer. ri. pater soceri vl' socrus. q̄si scdus socer. Et h ꝙsocr⁹. mi socr⁹ l' soceri. Et coz. so. Unde in Grecismo. Est socer vxoris genitor socrus genitrixq̄z.

Gocius ppie est in piculo. Collega i officio Comes in itiné. Consors in pmio. Godalis in mensa. vl' in sede. q̄si sedalis Isidor⁹ etymo. x. dicit q socij dicūtur ppter periculi aut opis societatē. q̄si in vna caliga vl' socco. vl' in vno vestigio manētes. t tūc soci⁹ dr a soccus. qd ē calciamētū comedor. vl' dr a seq̄r. q̄ris. Unde socia. cie. Inuenit etiā soci⁹. cia. ciū. Et corripit pmā. Uñ Ouid. de arte. Nō bñ cū socijs regna venusq̄z manet. Jñ societas. tatis. dr pax fedus. t socioꝝ vnitas.

Godalis. p. t. t h le. i. socius in mēsa. vl' scu/tella. vl' in symbolis. Jñ hec sodalitas. tātis. i.

societas.amicicia. Et hoc sodaliciū.cū.pro eo/
dē. Vñ Ouidi⁹. Jure sodalicij q̄ mihi iūctus
erat Et sodalis p amico dr̄. ꝛ ꝺpaſ. vñ inuenit
tur sodaliū⁹.i.amicabili⁹. Et pdu.pr.
Sol.solis.m. t. dr̄ a solus. eo q⁹ solus luceat
obscuratis cunctis alijs siderib⁹ suo splēdore.
Jñ h̄ ꝛ hec solaris ꝛ hoc re.i. res solis. l'ad so/
lē ptinēs. Et solan⁹ na.nū.pr. pdu. possessiuū
Et quo subsolan⁹ Et dr̄ a sol q̄si solus lucens
Solaciū.cij. oblectam̄tū leuamē refrigeriū cō
solamē. Solamē.inis.idē.
Solariū rij. dr̄ a sol.q̄i solauriū.q⁹ soli ꝛ aeri
vl' auris pateat.
Solar lacis.ē pecus multū depascēs.
Solea lee.f.p.dr̄ a solū.eo q⁹ solū pedes tegat.
vl' q⁹ solo terre adheret. Jñ soleola.le.dimi.i.
pua solea
Solēnis.ꝺ.t.ꝛ h̄ ne.i.celebris festiu⁹ Jñ solē
nitas.tatis. Et h̄ solēne.nis. p eodē. Et ꝺpoīt
a soleo ꝛ ann⁹. q⁹ solet eē singul'ā nis. vl' a soli
do.das.i.firmo. q⁹ solidū p̄pter religionē mu
tari nō debeat. Et p̄dicta vocabl'a scribēdi sunt
p vnū l. ꝛ duo n. ꝛ nūq̄ p m ꝛ p.
Solers.lertis.o.t.i.sapiens ingeniosus sagax.
cautus. ꝛ dr̄ a solon. qđ ē totū vl' multū. ꝛ ars.
q̄si totus vl' multus in arte. Et fm hoc p̄t scribi
p vnū l. Vl' cōponit a sollicit⁹.ta.tū. ꝛ ars. q̄si
sollicit⁹ in arte ꝛ vtil'. ꝛ fm h̄ scribit p duplē l.
Jñ hec sollertia.tie.i.sollicitudo vigilātia astu
tia sagacitas industria. ꝛ pdu.so. Vñ q̄dam.
Exiguo pulcrā ducit solertia vitam.i. sapiēs ꝛ
cautus homo.
Sollicit⁹.ta.tū.i.curiosus anxius ꝛ cōmotus
Jñ sollicitudo.dinis. curiositas. anxietas.
Solidus.da.dū.i.integer firmus. ꝛ dr̄ a soli
do.das. qđ ē firmare integrare. ꝛ q̄nq̄ syncopo
tur. ꝛ dr̄ sold⁹ .da.dū. Jtē h̄ solid⁹ di.ē qđdā
pōdus. ꝛ dr̄ solid⁹. q⁹ nihil illi deesse videtur.
Solidū ꝙo integrū ꝛ totū veteres dicebant.
Jpm. vl' ipe q̄nq̄ numisma a numa vocat. l'no
misma q⁹ noib⁹ p̄incipū ꝛ effigie signetur. Ab
initio ꝙo vnū numisma vn⁹ argēte⁹ erat solid⁹
Apd latinos alio noīe sertula dī. q⁹ vncia cō/
pleat ser solidis. Hūc vulg⁹ aureū solidū vo/
cat. cui⁹ terciā ptē dixerūt tremissem. q⁹ solidū
faciat tremissis. Et nota q⁹ p illo pōdere dicen
dū ē solid⁹. ꝛ nō sold⁹. nisi syncopē in syllaba.
Jñ solidari⁹.ria.riū.ad solidū ptinēs. vl' scz so
lidos accipiēs. l' p solidis seruiēs
Solifuga.ge.coꝛ. qđdā aīal. eo q⁹ fugiat diez
vt dicūt muserane⁹. q̄ ē aranie forma.
Soliloquiū quij.n. s.i. solitariū eloquiū scz
cū nosipi nobis ad interrogata rñdem⁹ Unde
q̄dam liber Augustini dict⁹ ē soliloquiū
Solyma.hierosolyma dicta ē corrupte a poe/
tis solyma. Jñ solym⁹.ma.mū. Vñ Juuenal'.
Interpres legū solymoꝛ ꝛ magn⁹ sacerdos
Soliſequiū vl' solſequiū. q̄dā herba. scz he/
liotropiū q⁹ se ꝺ ūtēdo seq̄t solē. Nā sole oriē/
te ꝛ occidēte flores aperit ꝛ claudit.
Solitari⁹.ria.riū.i. ꝺsuetus. ꝛ dr̄ a solit⁹. Et
hec solitudo.i. ꝺsuetudo. Jtē solitari⁹ p̄t ueri/
fari a solus. vide in solus.
Solitudinari⁹.ria.riū.i. ꝺsuet⁹. ꝛ dr̄ a solit⁹.
Jtē solitudinari⁹.i. solitari⁹ vl' in solitudie cō
morās vl' ad solitudinē ptinēs. ꝛ tūc dicit a
solus.
Solitudo.dinis.i.singularitas deserti. solita
ria mansio. siue locus carēs freq̄ntia hoīm. et
dr̄ a solus.
Solit⁹.ta.tū.i.freq̄ns assuet⁹ assidu⁹ visitat⁹.
Et ꝺponit insolit⁹.ta.tū.i.incōsuet⁹
Soluag⁹.ga.gū.pr.coꝛ. q̄ sol⁹ vagat
Solū lij.n.s. regia sedes. ꝛ dr̄ a sedeo q̄si se/
diū a sedendo. vl' solū dr̄ q̄si solidū. q⁹ de soli
dis lignis fiat. vl' dr̄ a sol⁹. q̄i solu⁹ sedes.
Soloc.q̄dā ciuitas inter greciā ꝛ barbariam
Solecism⁹ dr̄ a soloe ciuitate. vl' a poplo illi⁹
ciuitatis q̄ erat vrbe soloe p̄fecti. cū apd athenē
ses ꝺmorarēt vt illoꝛ linguā discē vellēt. sua
parit ꝛ illoꝛ linguā coꝛrumpebāt. vñ ꝛ libuit
athenīēsib⁹ vt illd vitiū solecism⁹ vocaret. vl'
a soloe ciuitate dr̄ solensis se. ꝛ h̄ ꝛ hec solecen
sis. ꝛ h̄ se. ꝛ ꝺponit cū mos moꝛis. ꝛ dr̄ h̄ sole/
cism⁹. mi. q̄si mos ꝛ ꝺsuetudo solecensiū. Cuꝛ
em̄ solecenses in confinio grecie ꝛ barbarie siti
essent. partim barbaroꝝ moꝛe. partim greco rū
loq̄ntes linguā habebant ꝺfusam. Cū ei vtrā/
q⁹ vellēt defendē vtrāq⁹ coꝛrumpebāt. Hi cuꝛ
rhomam venyent vt linguā latinā addisce/
rent. eā marie coꝛrūpebāt. vñ inolemt ꝺsuetu/
do vt q̄libet vitiū in oratōe diceret solecism⁹
q̄si mos ꝛ ꝺsuetudo solecensiū. Et ē solecism⁹
figura vl' vitiū qđ ꝺsistit in incōperēti iunctu/
ra dictionū. Et vt Donat⁹ dr̄. Solecismus ē
vitiū in contextu ptiū oraconis cōtra regulas
artis grāmatice factū. Jnter barismū aūt ꝛ so
lecismū hoc inter est q⁹ solecism⁹ discrepantes
aut incōsequntes inter se dictiones h̄z. Barba
rism⁹ āt in singulis vbis fit. aūt scriptis aut p
nūciat. Vñ barbarismus fit in dictione So
lecismus in oratōe ¶ Vñ q̄dā Est barbarismus
cū dico dña dñs. Est solecismus vir mea spō
sa meus.
Solon.interp̄tat totū vl' multū.
Solstitiū.tij. id est statio solis. Jñ hic ꝛ hec

solstitial'.ꝛ hoc le.res solsticij vl' ptinēs ad sol
stitiū Solstitiū ē maxia dies artificial'ꝛ no/
ctis ineq̄litas.siue ingressus sol' in capcornū.
vl' in cancruz Et sūt duo solstitia.scz estiuale ꝛ
hyemale. Estiuale circa festū sci Johis bapti/
ste. Hyemale circa festū natal' dñi.

Solū.li.i.terra.ꝛ dr̄ a sol.qz soli pateat Jñ h̄
solū li.inferior ps pdis.quia eo terre vestigia
impmim⁹ Et qz terra firma est ad sustinendū
ō dr̄ solū q̄d̄ q̄d sustinet aliq̄d.vt Aqua ē solū
nauis ꝛ piscū. Aer ē solū auiū. Celū est solum
droz ꝛ stellaruz. Et iñ solum dicitur pdis.qz
totum molem corporis portat Et corripit so.
Unde Auianus. Astu vincit hō cūcta creata so
lo. Hz solus.la.lū.pmā pdu. Unde Fixū pone
solū breue longū mobile solū

Solus.la.lū.i.sine alio singularis. Jñ solita
rius.ria.riū.i.singularis. Unde Heremite dicūt
solitarij.qz soli in heremitorio ꝑmorantur. Et
pdu.so. Unde q̄dā. Nō facias scelus quod fugit
Soluor.tors.ē ille q̄ soluit.ꝛ dr̄ a vois hō
soluo. Soma.i.corpus. Jñ somatopeia.

Sōnū.nij.n.g.id qđ videt in sōno Et nota
q⁹ somniū qñz large accipit.ita q⁹ sit gen⁹ oim
somnioz Aliqñ ꝑo accipitur ꝑ specie somnij.
Sūt em̄ q̄ndā spēs vl' modi somniādi.quarū
due nihil signt.scz fantasma siue visū ꝛ i somn/
niū. Hz tres aliq̄d signt.scz oraculū.visio.et
somniū. Et ē insomniū ḡtiens ex aliq̄ cogita/
tōe ꝛ cū cura p̄cedēte nascit aliq̄d somnium.ꝛ
dr̄ ab im.ꝛ somnus.qz tm̄ est in somno ꝛ piter
euolat ꝛ euanescit cū somno Sed cetera q̄ ali
q̄d signēt etiā p⁹ somniū subsistūt in sua sig/
nificatōe aut a sua sigtōe Fantasma siue visū
ē cū aliq̄s in p̄ncipio somnij videt formas di
uersas ꝛ varias ꝛ alienas a natura rerū. Jn h̄
genē ꝓtinet ephialtes.

Somnolēt⁹.ta.tū.i.piger. l' somno plen⁹. Jñ
somnolēter adū. Et hec somnolētia.tie.in eo
dē sensu. Et in cadē sigtōe vl' ꝓpositōe dr̄ som
nolens.entis.oris g.

Somnus ni.m.g.ipa quies in dormiendo.ꝛ
describit sic. Somnus ē quies aialiū virtutū
cū intentōe naturaliū. Aiales ꝧtutes dicūtur
h̄ q̄nq̄ sensus ꝛ ratio ꝛ intellectus. Sed na/
turales ꝧtutes dicūtur appetitiua. retentiua.
digestiua expulsiua. Sed in somno quiescunt
aiales ꝧtutes. Cum em̄ dormit hō.nec videt.
nec audit.nec discernit.nec intelligit. Hz na/
turales ꝧtutes tunc intendūtur. nam in som/
no melior fit digestio ꝛ melius mutat cibus.
ꝛ er hoc seq̄t q⁹ melius appetit Itē a somnus
hic somnulus.li.ꝛ somnellus.li.ꝛ somniculꝰ
li.oīa dimi. Jnđ somniculosus.sa.sū.i.somno
plen⁹. Et hec somniculositas.tatis. Et vt dr̄
Pap. Somnus ē qđ dormim⁹. Somniū ve
ro qđ dormiētes videmus.

Somatopeia. ē cū res incorporea introducit
ad loquendū. vt cuz dicimus deos ꝛ angelos
loqui.

Sonipes pdis.m. g. dr̄ dextrari⁹.qz pde so
nat terrā pcutiēdo.

Sonorus.ra.rū.i.qđ sonat.sz ꝑpe bñ vl' gra
uiter sonans Jñ sonore adū. Et hec sonoritas
tatis.i.sonātia. Et ꝑprie bona vl' grauis. Et
componitur consonorus.ra.rū.i.consonus.et
pducit no.

Sons sontis oīs g⁹.i.nocēs vl' culpabilis vi
tiosus Et ē metaphora tracta ab olla Sic ei
olla nō satis cocta l' rimosa si pcutiat mute so
nat.ꝛ per sonū vitiuz eius apparet.sic aliquis
insipiens non instructus sapia vitiosus scili/
cet si interrogat.suo sono ꝛ sua respōsione vi/
tiū suū manifestat ꝛ pdit. Jñ sonter adū. Et
h̄ sontia tie.i.nocētia. Et sontic⁹.ca.cū.i.noci
uus.ꝛ cor.tt.

Sonus.ni.m.g.est q̄cquid aure audit⁹ l' audi
tu percipit Inde sonulus.li.dimi.id est ꝑuus
sonus.

Sophar ꝑpriū nomē cuiusdā viri. Et interp
tat dissipatio.l' speculū dissipās

Sophia.phie.f.g.t.sapia.ꝛ acuit⁹ pr.

Sophisma.matis.tmo involut⁹ vbi in falsis
sentētijs ꝯnexionis ꝧitas manet.ꝛ cor.pr.gti.
Jñ sophismatic⁹.ca.cū.q̄ loq̄t ꝑ sophismaꝰ
ad sophismata ptinēs

Sophista.ste. in loq̄ndo receptor ꝧvor intrū/
cator.apparens sapiēs ꝛ nō ens Jñ sophisti
cus ca.cū.pr.cor.i.fraudulētus receptor⁹. Itē
sophista q̄nq̄ accipit ꝑ sapiente vl' sapiēter lo
quente.ꝛ pcipue apud antiquos.

Sophos grece.latine sapiēs dr̄ vl' cautus sa
piēter dictus.ꝛ ꝧsa os in vs.dr̄ h̄ sophꝰ phi.
id est sapiens.

Sophronic⁹.ca.cū.pr.cor.i.prudens vl' tpa/
tus.ꝛ dr̄ a sophrone.qđ interptat prudētia vl'
tpantia.

Sophronīū.nij.dicta ē q̄dā mlier diminuti/
ue causa adulatōis.q̄si prudentiūcula vl' tem
pratiūcula.ꝛ est g⁹ fe qz q̄litas vocis essentiā
rei nō mutat.

Sopor.poris.i.somn⁹. Sed sopor.leuis som
nus perpetua quies Itē sopor.ipa quies ꝛ sua
uitas ꝛ quietudo somni Unde sepe contingit
q⁹ in aliquo est somnus in quo non est sopor.
sz in quo cūq̄ ē sopor.ꝛ somn⁹ Jñ sopor⁹.a.ū.

tā ē q̄etus dulcis suauis. l' sopit⁹. i. dormiens et cet. ꝑmā sopor. vñ Ouid⁹ in. xij. epi. Queq; tibi ædera vina soporis erant.

Soporifer ra rū. ꝓ. cor. i. somnifer sopore ferēs

Sorbicies ei. i. sorbitio Jñ sorbiciūcula le. t sorbitiecula le. di. fm Hugt. Quidā dicūt. q sorbiciūcula ē dimi. a sorbitio. sz sorbiciecla ē dimi. de sorbicies. Et dr sorbiciūcula liq̄d⁹ cib⁹ q̄ de facili ꝛalutif. sicut solet fieri de farina vñ. ij. Reg. xiij. Tulit ḡ Thamar sorbiciūcu las q̄s fecerat

Sorb⁹ bi. q̄dā arbor. t dr a sorbeo. eo q̄ e⁹ fruct⁹ habilis sit ad sorbēdū. Jñ h̄ sorbū bi. eus/dez arboris fruct⁹. Sorbiū etiā dr ceruisia vl potus q̄ fit ex tali fructu siue offa

Sorbetū ti. loc⁹ vbi sorbi' crescūt. t dr a sor/b⁹. Et h̄ sorbariū idē ē. vel loc⁹ vbi sorba reser uāt. vel etiā ipsa arbor.

Sordes dis. f. g. i. putredo metalloꝝ scoriq; t aliaꝝ rez. Jñ sordecula le. dimi. i. pua sordes Et sordid⁹ da dū. i. imūd⁹ sordidat⁹ vñ Ouid⁹. Vestes q̄s geritis sordida lana fuit. Jñ hec sorditas tatis. Et sordidul⁹ la lū. i. aliq̄tu lū sordidus

Soreth interptat dilecta gen⁹ ē vitis optie q̄ vberes fruct⁹ facit

Soreth etiā ē nomē cuiusdā loci

Sorex cis. i. mus. t dr a serra. t rodo. q; rodit et in modū serre pscidit. Jñ soricul⁹ li. t sori/cill⁹ li. ambo di. pua sorex. Et h̄ soricetū ti. lo/c⁹ vbi sorices abūdāt

Sorica ce. f. p. q̄ libet tumul⁹ arenaꝝ. vel trās latiue cuiuslibet rei ꝯgeries. ⁊ aceru⁹

Soriscula le. vasculū aq̄. t dr a soros qđ est

Sortica ce. ars vel argumētū pḣoꝝ. t dr a sorus aceruo.

Sorophag⁹. gi. ꝓ. cor. q̄dā lapis sic dict⁹. a soros. qđ ē sepulcꝝ. t phagin cōedere. q; cor/pa defuncto ꝯdita in eo infra. xl. dies ꝯsumūt. Et ponit ꝑ sepulcro simpl'r Et ꝑ eodē intelligit sarcophag⁹. vide. s. in sarcophag⁹.

Sorop pis. dr a soros qđ ē aceru⁹. Et dñr so ropis cespites.

Soror roris. dr a semē. q̄si ab eodē sciē. Pro pe q̄dē sorores st̄ q̄ hñt eundē patrē. sz diū/sas matres. Ecōtra germane candē matrē. sed diūsos patres. q̄si ab eadē mānentes. Vl dr soror a sol⁹. q; sola cū fratrib⁹ in sorte cog natōis habeat.

Sorocula le. dimi. i. pua soror

Sororiꝰ ria riū. ad sororē ptinēs t dr a soror Et binc h̄ sororiꝰ rij. filiꝰ sororis. Et sororia rie filia sororis. Et sororiꝰ maritꝰ sororis. vl frater vxoris.

Soros l' sorō. dr sepulcꝝ l' arca i q̄ mortuꝰ fer tur vl' recōdit. Jtē soros dr aceruꝰ. t acuit ꝓ.

Sors sortis. f. g. q̄nq; dr ꝓiectura. vt ista vetu la scit m'ra de sorte Q̄nq; possessio. vt Hur'm fuit in sorte Beniami. Q̄nq; successio tpis ex naturali ꝯditione vel diuina dispositione. vt ibi. Cū dies abcesserit. noctēq; sors reduxerit rē. Q̄nq; capitale. vt q̄cq̄d accipit vltra sortē vsura ē. Q̄nq; dr casus. vñ Oui. meta. ꝑmo. Prim⁹ amor phebi daphne ꝑnea quā non. Sors ignara dedit. Jtē sors dr fortuna l' euē tꝰ rez. vñ Lucā. i ꝑ. O miseri sortis q̄ nō i pu nica nati. rē. Jtē sors q̄nq; iportat electōz ḟz qđ dr. Apl's fecerī sortē. t cecidit sors sup mat thiā. vñ Sors fatū. sors augurū. sors ē ca/pitale. Sorisq; misteriū. successio tpis ē sors. Hugt. dt. q̄ sors dr euēt⁹. l' ps l' fortuna l' rō sum. vel dr aculū. q; in q̄busdā locis dabant ꝑ sortes rōsa

Sortial'lis. ꝯ. t. t h̄ le. ad sortē ptinēs

Sorticula le. dimi. i. pua sors

Sortileg⁹ ga gū. ꝓ. cor. q̄ futura legit. i. colli/git ꝑ sortes. t dr a sors t lego Vl' q̄ ꝑ creaturā aliquā diuiat. Jñ h̄ sortilegiū gij. tal' dinatō

Sortilegi vel sortilegiste st̄. q̄ sub noie ficte religionis futura ꝑdicūt ⁊ sors t video

Sortiuid⁹ a ū. ꝓ. cor. q̄ videt ꝑ sortes. t dr a

Sospes pitis. ꝯ. t. i. san⁹ salu⁹ incolumis sup/stes. t dr a se. t spes. q̄si secū hns spem. Et inue nit in. n. ge. vñ Juuenal'. Depositū tibi sospes erit. Cū declinatōe ē. ꝯ. g. tā in singulari q̄ in pl'ali. Sz hec sospita te. in singulari ē. g. f. Jñ plurali ꝯo neu. ge. hns tm ntm accm t vtm. t sic est eteroclitū. vt pl'r sospita. accō hec sospi/ta. vtō o sospita

Sostrat⁹ ti. ꝓ. cor. ꝑꝑtiū no⁹. vñ Juuenal' in xiij. li. Plaudēte t madidis q̄ cātat sostrat⁹ al' Et Machab. iiij. Sostrat⁹ aūt ꝑlatus est ci pris ⁊ vel salutaris

Soter grecū no⁹ dei est. t interptāt salutator.

Sotular laris. dr a solea Et inde ꝑ apocapā so tular laris. n. g. t cor. ꝓ. nti sicut specular. Vñ ī doctrinali. His sotular socias specular breuia bit origo. Et est sotular gen⁹ calciamētoꝝ. Di/cūt tm alij q̄ sotular vel sotularis nihil est. imo dom est subtelaris

Spaciū cij. dr distantia. vel intervallum vel intercapedo Jñ hoc spaciolum li. dimi. Et spa ciosus. sa. sum. Jnde hec spaciositas. tatis

Spadix dicis.f.g. Et hec spadica ce.l.palma Jñ h̄ z hec spadix.i.subrube⁹ fulu⁹. scz colore palme. Uñ z spadices dñr eq̄ palmati.i.equi fului.z rubicūdi colorīs sicut palma. vl' q̄ palme figurā in crurib⁹ h̄nt

Spado onis.dr eunuch⁹ castrat⁹.z dr a spadix Jtē z spadones dñr surculi vitiū fruge carētes dcī sic.eo q̄ sint steriles. Uel vt q̄dā dicūt.spado dr a spata.i.gladio.cū q̄ castrabāt.

Spargena ne.f.g.infantie inicia

Sparsoriū rij.dr id cū q̄ aliq̄d spgit.

Sparsus sa sū.i.diūsis locis posit⁹.vari⁹.diuisus. Et p̄t esse no⁹ z pticipiū.

Sparte ciuitas ē licanie. Et est eadē ciuitas. sparta vl' sparte z lacedemonia Uñ lacedemonij dñr spartani.z dr sparta l' sparte a sparto. filio Phoronei. Jñ spartan⁹ na nū. Et h̄ spartū ti.gen⁹ vestis.qđ ibi fem̄ p̄mū fuit. Et ide h̄ et spartita te.patriū ab illa citate.vl' ab alia vt dicūt. Et videt q̄ p̄ducat a sine pn̄l'. cū sit de riuatū. Jtē spartū inuenit̄ p frutice

Sparus ri.telū rusticū missile.z dr a spargo gis.eo q̄ spgat.i.mittat. Uñ z q̄dā piscis dr sparus.qz ciusdē figure sit

Spasm⁹ latine dr subita ꝯtractio partiū aut neruoꝝ cū dolore. quā passionē a corde dictā dixerūt.qz in nob⁹ p̄ncipatū vigoris h̄z Jñ spasmosus sa sū.talē infirmitatē patiēs

Spata te.f.g.gladi⁹ ē lōg⁹ ex vtraq; pte acut⁹ vel ē rhomphea a passiōe dcā. qđ patin grece dr. Jñ spatari⁹ ria riū. Et h̄ spatari⁹ rij q̄ facē spatas vel vēdit. Jtē a spata dr spatat⁹ ta tū. spatā h̄ns vel spata armat⁹

Spatula le.f.g.arm⁹ dr.z p̄pe in pcordib⁹. et dr a spata eo q̄ lata sit. Et spatule rami l' folia vel fruct⁹ palmaꝝ añq; apiant ad silitudinez spate dñr.vñ Lucr.xriij. Spatulas palmarū. Jtē spatule grece.latine delicie dñr Et a spatula dr spatulosus.z spatulat⁹ta tū.q̄ mḡnas et diffusas h̄z spatulas.vel delicios⁹ siue delicatus

Species ciei.i.pulcritudo vel forma. ſm qđ dr Spes Priami digna ē iperio. Jtē spes p̄pe forma dr.z p̄pa q̄litas q̄ dinoscit ex ꝯuentu accīdentiū z dispone ptiñ. Jtē dr spes res manentes. ſm qđ dr. Hu⁹ spei.i. hu⁹ manentei herba ē in ortu meo. Jtē spes dr sba vl' eētia. Uñ i q̄dā collecta Cōcede q̄sum⁹ vt q̄ tā te ex fide ꝯgnouim⁹ vsq; ad ꝯtēplandā spem tue celsitudis p̄ducamur. Jtē spes dr qđdā p̄dicabile i dyalectica. Et diffinit sic Spes ē qđ p̄t ō plib⁹ dr̄ñib⁹ nūo in eo qđ q̄d. Jtē spes dr accīs ptiū ortōis i grāmatica. Et describit sic marie ſm qđ nois est accīs. Spes ē originale dispō dcōis.p quā fit p̄mixtio z derivatum discretō Dr etiā spes occasio vl' cā. Jñ h̄ z hec spealis. et h̄ le.ad spem ptinēs. vl' spem designās.z singularis p̄pus vnic⁹. Jñ hec spealitas tatis Et special'r aduer.i.p spes Jtē a spes dr speciosus sa sum.i.formosus pulcer. Jñ hec speciositas. tatis

Specime ines.n.g.i.pulcritudo. vel silitudo imago signū noticia experimētū.z cor.p.tā nti q̄ gti

Specific⁹ ca cū.i.spealis diſsus l' facies spem

Speciūcula le.dimi.i.pua spes

Specula le.f.g.alt⁹ loc⁹ apt⁹ ad circūspiciēdū sicut h̄nt custodes muroꝝ z vineaꝝ.z dr a specio cis.qđ ē ꝯsiderare

Specular vl' h̄ speculare rs.loc⁹ alt⁹ vñ q̄s speculari p̄t. Uñ fenestre z vehicula de q̄b⁹ specu lamur specularia dñr. vñ Augs.i q̄dā fmone. Solis radi⁹ penetrat specular.nec cū ingredit violat, nec cū egredit dissipat.qz in ingressu z egressu ei⁹ specular integꝝ pseuerat.

Specularis rs.ꝯ.t.z h̄ re.i.illustris. l' ad speculā ptinēs. vel habil' z apt⁹ ad speculādū. z dr a specula vel speculor aris

Speculū li.n.g.dr a specio cis.qz ibi feīa spe cie sui vult⁹ ꝯsiderat. Uel dr a splēdendo.qa splendorē reddit.

Spec⁹ ci.m.g.z hec spec⁹ cus cui.z h̄ specus. oris.z h̄ specū ci.z h̄ specu.indecli. in singulari oia i eodē sensu.s.fossa fcā sub terra q̄ aspici p̄t.q̄ z antiq̄ dr.z speleū z spelūca Hz antiq̄ speleū grece.latine spelūca.s.loc⁹ cauꝰ rupes cauа. Et nota.q̄ a speleū deriuat spelūca. Et debēt specus cus.vel specu facere dtm̄ z ablatiuū plurales in ib⁹.tm̄ vsual'r faciūt in vb⁹ vt specub⁹.

Specus ē alt⁹ loc⁹ sup̄ terrā p quē ducit aq̄. ff. de riuis.l.1.§.spec⁹. Jtē ponit p fossa q̄ colligit aq̄.z ē ampla z rotūda.ff.d aq̄ plu.arcen. l.sup̄ iter

Spectacula stī q̄ fiūt in loco vbi ludebāt cōedi z tragedi.vt dicūt greci. Et habet in Aurentī.de ꝯsulib⁹

Sphera re.i.rotūditas siue corp⁹ ex oi pte rotūdū.z ē sphera manēte dyametro ꝯtinua circa ipm̄ semicirculi circūductio. Et dr sphera. q̄si circul⁹ rotūd⁹. Uñ z rotūditas mundi dr sphera mūdi.qz ei⁹ spes in rotūdū formata ē Et q̄cq̄d rotūdū z volubile ē dr sphera a volubilitate z rotūditate, vt pile q̄b⁹ ludūt ifantes. Jñ spheric⁹ ca cū.i.rotund⁹. z solidus ad modum sphere. Et vt dicit Isidor⁹. Sphe/

ra celi ē spēs q̄ dā īrotū dū formata. ē cēt̄ ira ē ex oīb⁹ ptib⁹ eq̄l⁹ clusa Sphera ista ab oriē ter occidēte sel'i diez nocte ✠nk. ⁊ tāta celēita te dr̄ currē. vt nisi adūl⁹ p̄cipitē ei⁹ cursū astra curterēt. q̄ ea remozarēt. mūdi ruinā facēt. Jñ spherula. le. di. i. pua sphera. pn⁹ circul⁹. pua rotūditas. Est et̄ ozna mītū cādela brox̄. l' po mū cādela bri in modū sphere rotundū

Spērma matʒ. i. semē ⁊ p̄pe aīalīū.

Spermilog⁹ gi. pe. coz. i. semīuerbi⁹ Et adiectiue pt̄ recliari. spermilog⁹ ga. gū

Spernax cʒ. o. g. q̄ freq̄nter alios spnit Jñ sp nacitas tatʒ. Et spnacul⁹ la. lum. pe. coz. i. alī gtulum spnax

Spes spei. f. g. dr̄ a spero as Et dr̄ spes q̄si pes eo q̄ sit pes pgrediēdi. ⁊ ē ethymo Vñ eōrio dr̄ despatō. Deest em̄ pes. nullaq̄ pgrediendi facultas ē. q⁹ dū q̄sq̄ pem̄ amat. futurā gl'am nō spat. Et caret gtō dtō ⁊ ablto pl'ib⁹ ꝑ⁹ vsū Jnuenīt tū speb⁹. vñ. ij. Mach̄. v. Noli frustre extolli vanis speb⁹ Et nota q⁹ spes ē certa expectatō fute brītudis veniēs ex dei grā. et ex meritʒ p̄cedētib⁹. Sñ meritʒ. n. aliq̄d spare ñ ē spes. ſz p̄sumptō dici p̄t. Et scias q⁹ spes ꝑ⁹ q̄ ē passio nō ē ✠tus. ſz ꝑm q⁹ ē in appetitu intellectiue partis

Spica ce. f. g. dr̄ a specio cis. q⁹ ꝛ stipula p̄silit ⁊ apparet. Vl' spica dr̄ q̄si spherica. q⁹ rotūda ē. Et spica ꝛ maturʒ frugib⁹ dr̄ abusiue. nā p̄pe spica ē cū p culmi folliculū. i. extremū tumorē culmi aristē adhuc tenues i modū spiculi apparēt. Vñ ⁊ sagitte ⁊ lācee breues dīr spicula a spicaꝛ sīlitudie. Jñ spicosus sa sū. i. plen⁹ ⁊ abūdās spicʒ Jñ h̄ spicositas tatʒ. spicaꝛ pleitudo ⁊ abūdātia. Jtē a spica dr̄ spicat⁹ ta tū. i. spicā hñs. l' spicʒ ornat⁹. l' ex spicʒ cōpos⁹ Sicʒ in euāge⁹ legīt. Unguētū spicatū q̄d ex spicis aromatū fuit fcm̄

Spicula le. dimi. a spica. i. pua spica Et h̄ spiculū. li. telū. l' sagitta vl' breuis lācea. l' iaculū q⁹ ad instar spice acutī

Spiculator tozis. carnifex q̄ portat spiculuz ad occidendū. ⁊ dr̄ a spiculo

Spidromū mi. loc⁹ post domū secret⁹. sicʒ ad req̄sita nature. Idē dr̄ hypodrom⁹

Spina ne. f. g. dr̄ a spica ꝓpter acuitatē. Q⁹ ät dr̄ spina q̄si pūgēdo sanguinē trahēs. etgymo. ē Jñ spinosus sa. sū. i. spinis plen⁹ Jñ hec spinositas tatʒ Jtē a spina dr̄ h̄ spinetū ti. locus vbi spine crescūt. Et spine⁹. nea. neū. i. de spinis fact⁹. vt spinea corona Jtē spina ē iūctura dorsi. sic dcā. q⁹ habeat radiolos acutos Et pd. spi. vñ. Spinis ⁊ tribul' purgare nolīa debet. Qui serit. ⁊c.

Spinar nacʒ. f. g. tabula phoꝛ. q̄ ⁊ pinax dr̄ in q̄ phi figuras faciūt in suppōsito pulue.

Spinifer. ra. rū. pe. coz. ferēs spinas.

Spinigena ne. ꝯ. g. de spinis genit⁹.

Spinter. indecli. n. g. vl' spinter tex̄. i. phibula vel armilla. Et coz. pe. gtī

Spintercul̄. li. di. i. pun̄ spinter.

Spinula le. di. i. pua spina lēcia tie

Spinulēt⁹ ta tū. i. plen⁹ spinis. Jñ h̄ spinu/

Spin⁹. mi. f. g. arbor prunox̄. q⁹ q̄dā in masculino genere, ptulerūt

Spira re. f. g. circul⁹ nō rediens ad idē pūctū Vñ ⁊ reuolutōes ꝑpentiū ⁊ fumū i naui spire dīr Et ipsi funes nautax̄ dīr spire. qz i spiris recolligunt. Uel dīr sica sparto vñ fiūt

Spir[illegible]ū li. editus vel fozamē. vl' aliq⁹ aliud p q[illegible] spirat. Vñ ⁊ spiracula dīr oīa loca. p q̄ pt̄ ferri spūs. q̄ greci vocāt paronia vel aearothea. Et spiracula dīr loca p que terra spiramen edit.

Spirator tozis. m. g. q̄ spirat

Spiritus tus tui. i. flatus vel angelus. l' anima. ⁊ dr̄ a spiro ras. qz facit spirare. vel quia spirat in corpoze. Priscianus aūt videtur velle q⁹ a spiritus deriuetur spiro ras. Spiritus aūt multipl'r dr̄. Spiritus em̄ qñq̄ dr̄ anima. Unde Matthei. xxvij. Jhs aūt itex̄ clamans voce magna emisit spm̄. Qñq̄ dr̄ ratō Unde ad Galath̄. v. Caro concupiscit aduersus spiritū. Qñq̄ dr̄ spūalis intelligentia Unde scda Corinth̄. iij. Littera occidit. spiritus āt vinificat. Qñq̄ respirandi actio. Unde Hypocras. Hi spūs frequens sit significat dolorem. ⁊c. Et Eccs. iij. Simil'r spirant omnia. Jtem vnus spūs est omnib⁹. Qñq̄ dr̄ ventus. Unde Gen̄. viij. Adduxit spm̄ sup terrā Quandoq̄ dr̄ ira vel indignatio Unde Hō. vi. Non pmanebit spiritus meus in homine Quandoq̄ dr̄ superbia. Unde Eccs. xcimo Si spiritus potestatē habentis ascenderit super te. locum tuū non dimiseris Quandoq̄ dr̄ spūssanctus Unde Matthei. iij. Ducē⁹ est ihesus in desertum a spiritu. ⁊c. Et nota q⁹ Michee ij. sup illum tertū. Utinā nō essem vir habens spm̄ dr̄ glosa. Ubicunq̄ in nouo vel veteri testamento. spiritus sine addimento ponitur. in bona parte accipitur. Qñq̄ spiritus dr̄ homo. Vñ in psalmo de homine dr̄. Spūs vadens ⁊ nō rediens Qñq̄ idem est quod vita. Vñ Job. xvij. Spūs meus attenuabit. ⁊c. Et spūs ⁊ angelus aliqñ sumunt̄ p eodē. vñ Ps̄ Qui facit angelos suos spūs

sed tñ dr̃ñt. qz spūs dr fm ecntiã siue natu/
rã. aut assistit in pñtia dei. Sz angel⁹ inq̃tũ
mĩstrat missus ad inferiora. qz angel⁹ interp/
tat nũcius. Et fm Isidoz ois substãtia icor
porea dr spūs. siue sit bon⁹. siue mal⁹. siue an/
gel⁹ vel dyabol⁹. Itẽ a spūs dr h z hec spūal'.
et hoc le. i. ad spm ptinẽs. Et p syncopã dr h
z hec spirital'. z h le. Jñ spirital'r. Et iz videã
tur idẽ significare. tñ dr̃ñt. qz spñalia ad spm
ptinẽt general'r. siue ad bonũ siue ad malũ. sed
spiritalia sñt bona q̃ spectãt ad salutẽ z ad vitã
eternã. Nota q̃ spūsctus qñ ẽ vna dictõ dr de
tercia psona in trinitate. Sz qñ sñt due ptes
spūs scñs dr de spũ cum sublxet viri iusti
Spissus sa. sum. dr p pactõem in corpe soli/
do z ptinuo. s. ferro. lapide. vel etiã in q̃dis.
vt lacte melle incauto. Sz sensũ in corpe ra/
ror discreto. vt i luco. nemore silua. vñ. Spis
sum de toto solido dicẽt. ac illud Dẽsum dica
tur. vbi locꝰ opacꝰ habetur
Splen. nis. m. g. ẽ qõdã intestinũ q̃alis. a q̃
puenit risus. z dr a supplemẽto ex Jria pte ie
coris. ne vacua existeret. Jñ splenetic⁹. ca. cuz
i. ad splenẽ ptinẽs vl' q̃ patit in splene Ulñ in
Grecꝫ. Cor sapit. pnimo loq̃t. fel pmouet irã
Splen ridere facit. cogit amare iecur
Splẽdidul⁹ la. lũ. i. aliq̃tulũ splẽdid⁹
Splẽdific⁹. ca. cũ. pr. cor. z splẽdificẽs. tꝫ. o. g
in eodẽ sensu a splẽdeo. Jñ splẽdificẽtia. tie. i.
claritas
Splẽdona. ne. i. gladi⁹. z dr a splẽdeo des. eo
q̃ splendeat.
Spoletũ. ti. pr. p. q̃dã citas Jñ spoletan⁹ a. ũ
Spoliatorĩũ ry. n g. locꝰ spoliandi
Spoliũ lij. t. rapina Et sñt spolia p̃uatoꝝ. eru
tie ducũ z diutũ. Jñ h spoliariũ. rij. locꝰ vbi
spolia reponũt. l' exterioꝝ balneoꝝ cellula.
Spoliatõ onis. ẽ a possessione rei i mobil' vio
lenta z iniuriosa electio. vel rei mobilis ab/
latio
Spõda. de. ps lecturi l' scrinij. Jñ h z hec spõ
dalis. z h le. ad sponda ptinẽs
Sponsus. si. m. g. z hec sponsa se. dñr a spon/
deo des. Nã olim sponsores sibi inuicẽ mitte/
bãt cautões in q̃bus spondebãt seinuicẽ p̃sen
ture in ura mrimonij. z fideiussores dabãt Jñ
admissũ ẽ. vt spõsum dicam⁹ viz a spõdendo
et sponsã sil'ir. Ergo sponsus ẽ. nõ qz pmittit.
sz qz spõdet. z spõsiones dat. z vult Jñ h z h
sponsal'. z h le. ad spõsuz vl' sponsã ptinẽs Jñ
sponsalia dñr q̃ in vote dant. vel a viro vl' a fe
mina
Sspõsalia sñt futuraꝝ nuptiaꝝ p̃uẽtio z rep
missio. ff. e. ti. l. i. z xxx. q. v. nostrates.
Spõsalicia largitas. dr qõ dat spõsus spõse
sine aio tñ recõpẽsandi. sz oino gr̃t⁹ l' ecõuso. et
ista donatõ dr p̃tract⁹ iure ciuili. Et illoꝝ sñt
q̃ttuor. s. stipulatõ trãꝝ. obligatõ p̃tracti. em/
phyteotic⁹. z spõsalicia largitas. vt in. h. ius
ãt gẽtiũ. Jnsti. de iur. natu. gẽti. z ciui. in glo.
sup fi vo pone
Spõsor sozis. i. fideiussor vl' pmissor. Uñ i
epla ad Heb. v. Intantũ melioris testamẽti
spõsor fact⁹ est Jhs
Spõtane⁹. nea. neũ. i. volũtari⁹.
Sporta te. qõdã gen⁹ vasis iñceũ. l' virgeũ:
Jñ h sportula. le. z hec sportella. le. dimi. Itẽ
a sporta dr sportari⁹ rij. q̃ sportas fac Et sport
tari⁹. ria. riũ. ad sportã ptinẽs.
Sportule sñt salaria appitoꝝ. vl' fm Azo. C.
e. t. forte appitores ista nõ sibi. sz p fisco reci/
piẽbãt. z illa reponebãt i sporta l' in aliq̃ vas.
vase. vt corde. in q̃ p̃sueuerãt aliq̃ portari. z ita
sub tuta custodia fisco p̃seruabãt. z sic p̃tinẽ/
tia ponũt p̃tẽti. vt. C. de spor. z. s. l. iij. i rub.
Spuma. me. f. g. dr a spuo. spuis qz spmit z
tra. p̃icit Sordes em ẽ vndaꝝ Uñ z mustũ
et ea q̃ colligũt spuma mũdãt. Ita dr Isido.
ethymol. xiij. vbi agit de abysso Jñ spũosus.
sa. sum. i. plen⁹ spuma Et spumula. le. dimi. i.
pua spuma
Spũgia gie. f. g. dr a spuma. eo q̃ ex spuma fi
at. l' dr a fingẽ qd ẽ nitidae. qz apta ẽ ad tgen
Spurcicia cie. f. g. i. imũdicia fediras Jdñ
Spurc⁹. ca. cũ. i. turpis. fetid⁹ imund⁹. z dr a
spuo spuis. q̃si spurũ screãs l' puocãs l' q̃si spu
ere cogẽs. l' q̃si sine puritate. Ulñ spurc⁹ nõ tm
impur⁹. sz etiã seuus dr
Spurdic⁹. ca. cũ. pr. cor. i. imũda dicẽs.
Spurific⁹. ca. cũ. i. immũda faciẽs
Spuri⁹ rij. m. g. z hec spuria. rie. q̃ l' q̃ genit⁹
vl' genita de nobili mre ẽ. z ignobili pre. Jtez
spuri⁹ pre icerto. z mrevidua genit⁹ appellat. q̃
si tm spurce l' spurij fili⁹. qz muliebre natura
spuriũ veteres vocabãt Uñ z hij q̃ nõ sñt de le
gitimo mrimonio. matre poti⁹ q̃z patre sequũ
tur. Et dr spuri⁹ q̃si imũd⁹ z extra puritatẽ po
sit⁹. Jñ spuri⁹. ria. riũ. i. ignobil'. z degenerans
vñ Sap. xiij. Spuria vitulamia n̄ dabũt ra
dices altas. i. degenerãtia z nõ naturalia.
Sputũ. ti. n. g. i. salina. z dr a spuo.

Squalid⁹. da. dũ. i. asp. sordid⁹. Jñ squali/
dul⁹. la. lũ. i. aliq̃tulũ squalidus

Squalor.oris.m.g.i.asperitas.pollutio.sordidatio.t dr a squaleo.les.

Squama.me.f.g.dr a squaleo les.t est piscū serpentū.t lorice. Jñ squamatus.ta.tū.i.squamis abundās. Et hec squamata.te. lorica ferrea ex lamis ferreis vel eneis ꝯcatenata ad modū squame piscis.t ex ipō splendore squamarū t silitudine est dicta.

Squamula.le.dimi.i.pua squama.

Squarosus.sa.suz.i.asp. vel inequalis. . l' dr squarosus.squalore vel squamis corrosus.

Squarus.ri.m.g.q̄daz piscis.t dr a squama qr squamis acutus sit. vñ t e' cute lignū polit

Squilla genus est piscis delicati.quod vulgo dicitur lata.

B ante T

Stabilis.cō.t.t hȳ le.i.firmus.immobil'. Jñ hec stabilitas.tatis.i.firmitas.immobilitas.

Stabulū.li.n.g.dr q̄i statio bouz.a sto.stas. Jñ stabularius.ria.riū.ad stabulū ptinēs. Et hic stabularius.ry.stabuli custos siue ductor. vel stabulari' dr q̄ stabulū.i. domū cōmodat.

Stacten genus est ꝓciose resine vel incensum qđ ex ꝓssura manat t est indecli. Pōt etiā declinari hȳ stacte hȳ stactes.t vt dicūt q̄daz Stacten idē est qđ mirrha vel gutta mirrhe arboris. et est grecū. Prm autē Papiā Stacten est fructus cinnamomi.

Stadiū.dij.octaua ps miliarij q̄ vtunt greci in metiendis viaz spaciis. actore Hercule q̄ cū eēt fortissimus t numij roboris ferē vno anhelitu centū viginti q̄nqz cucurisse passus.t qz ibi finē currendi fecit stadiū a stādo nūcupat' est. Jñ hoc stadiolū.li.dimi.i.puū stadiū.

Stagnū ni.n.g.ē aqua stās artificialis pisces habēs.t dr stagnū ab eo q' aq̄ ibi stet. nec discurrat. Jñ stagneus.nea.neuz.t stagnosus.sa.suz.t stagnarius.ria.riū.ad stagnū ptinēs vl' in stagno operās.

Stauros interꝑtatur crux.

Stamen.inis.filū tele.s.orditura. t dr a sto.stas.qz stātes solebant texere. t tela erecta solebat disponi sursuz pendēs ex trabe Inde stamineus.nea.neū.t cor.sta.

Stannū.ni.est qđā genus metalli.t dr a q̄ dā greco.s.stānatos qđ est separās t secernēs. Mixta em̄ t adulterata inter se p ignē metalla dissociat.t ab auro t argēto . es plūbūqz secernit. Alia q̄qz metalla ab igne defendit. Inde stāneus.nea.neū.de stāno ens. et stānosus.sa.suz.i.stāno plen' t abundās. Et stanari'.ria.riū.ad stannū ptinēs,vel in stāno operās. Et hic t hec stānensis.t hȳ se. Et scribit stannuz p metallo.t oia ꝓdicta ab eodē veniēcia p geminū n. Hz stagnū p aqua scribi dz p g. Unde. Stās aq̄ dat stagnū.spēsqz metallica stānuz. B retinet primū.vult n gemiare scdm. Jtē in grecismo dr. Est eris spēs stannū.stās est aqua stagnū. N duplici scribas p̄mū. cū g qz scdm.

Stasis grece latine dr stās vel status.

Stater.teris.m.g.qđā pondus.i.medietas vncie appēdens aureos tres.t dr a sto.stas.eo q' tribus solidis stet. Jñ hec statera.re. pōdus hns drachmas q̄ttuor q̄ sunt scrupuli duodecī.t pēsat solidos tres. Jtē statera dr trutina.s. ptica ex trāsuerso in libra posita sic dicta. qz ex duab' statera lancib' t vno stilo medio pēdeat t stet. Et statera dr sepe totū instrumentū illud. Et cor.pe.gtī stater. Ulñ in Matth. debz cor. Jnuenies in ore piscis staterē. Hz statera re.pdu.pe. Ulñ quidā. Sepe min' statere.lāx cōtinet ampla statere. Et i grecismo dr Libra statera stat est qđ libraf in illa.

Statio.onis.f.g.dr locus vbi naues ad tps stāt.t dr a sto.stas. Hz port' est natural' t pertu'. Jtē statio dr vita pñs.qz hic ad tps stamus.qz fm apl'm. Nō cīn habe' hȳ manēcez ciuitatē tē. Jñ hec statiūcula.le.dimi.t stationarius.ria.riū.t statiuus.ua.uū.i eodē sensu Jtē statio dr vbi stat vn' exercit' cōgregat'. Ulñ ꝓio Re.xiiij. Veni t trāseamus ad stationē philistinoz. Ulñ Est stacō vita.stacō por Stationarij dicūf milites q̄ vt t' stadiūqz alicui teneāt stationē sunt cōstituti. Pñt etiā dici librōz vēditores.qz statōez faciūt p libz vendēdis. Jtē dicūf elemosinaz q̄stores. vt i ca.cū ex eo.de pe.t remiss. vbi phileſ talib' predicare. Et ponif ibi forma de verbo ad verbuz eoz que tales dicere dēt populo.

Statua.tue.imago.simulacrū.t dr a sto.stas eo q' repsentet statū alicuius.

Statuarius.ria.riū.ad statuā ptinēs. t dr a statua. Et hic statuarius.ry.q̄ statuas facit.et hoc statuariū cādela cū qua statua cingif t circūdaf vel crux vel altare. Ulñ Sacha.xi. Proūce illos ad statuariū.

Statura.re.i.status hoīs.s.ci' magnitudo.t statura dr p' iactū lapidis in aquā vnde circuli fiūt i aq̄ reditus ipius aq̄. Ulñ Lucan'. Et statura redit. Pōt etiā hoc eē participiū.

Status.ta.tū.participiū est de sto stas. Quidā tamē dicūt esse syncopatū.a statu' Jñ status.tus.tui.substātiue dr.

Satus est conditio hoīs in qua vt plurimū potest.vt ait Plato.

Status liber. est libertas cōcessa sub cōditione vt dicendo. Lego seruo meo libertatez si nauis ex asia venerit. l. i. ꝛc ver. obli.

Statutū. est ius ab hoie positū vel dispositio ex q̄ ius pducit Justi. ꝛc iur. na. gen. et ciui.

Stenopathia. dr astrictū corpus qđ nec in su/ Stella. le. f. g. dr a sto. stas. qui vr ꝛc relaxat ꝛc stare. Et p̄m hoc stelle dicūt ppie q̄ sunt i firmamēto. Et nota q̄ stella dr q̄libet singular/ Sidus vero pluriū stellaꝝ collectio. Altrum grandis stella vel grāde sidus. Sz hec noīa se pe pfunduntr apud autores. Jū hec stellula. le. dimi. i. pua stella. Et stelleus lea. leū. i. clarus. vel ad stellā ptinens. Et stellatus. ta. tū. i. stel/ lis circūdatus vel ad modū stellaꝝ ꝛpictus.

Stellio onis. m. g. reptile filie lacertez dr a stel la. q̄r ꝛpictus est q̄busdā maculis ad modum stellaꝝ. Unū q̄dā Stellio nocte micat sordes i Stellio etiā dr q̄ aīo incōstās ꝛ luce diei. varius est verbo vel facto. vel q̄ rem aliquā ob ligauit alicui ꝛ ꝛinde impignerat alij nō facta mentiōe ꝛ primo. Et generaliter qđ in crimi libus causis dicit volus. inciuilibus dr stellio

Stellionatus ta. tū. i. varius frau / natus dulentus. versipellis. malefactor. ꝛ dicit a stel/ lio. Et hic stellionatus. tus. tui. i. maleficium. fraudulentia. versutia.

Stema matis. n. g. i. nobilitas vel ordo. ima/ ginū nobiliū. vel honor vel dignitas. vel coro na vel ornamentū. Unū Juuenalis. Stemata quid faciunt. Stemata dicūtur ramusculi q̄s faciūt in genere cū gen⁹ cognationū partiūtur sicut ille pater. ille auus. ille patruus ꝛc.

Stemaron. tumor mollis carnis

Stemon est litus angustum.

Stephanus. phani. grece interpretat corona Sed hebraice norma. Fuit vero corona. id est pncipiū martirū in nouo testamento. sicut Ha bel in veteri. Unū ꝛ ptomartyr dicitur. Fuit em norma. i. exemplar vel regula alijs patiendi

Stera. re. f. g. dr pellicula in q̄ puer inuolui ꝛ morat. Unū Macrobius. Stere si subdit her/ ba dficcabit eā. Jū stericus ca. cū. ad sterā pti/ nens. vel i stera patiens ꝛ infirmatus.

Stercus. coris. n. g. dr a sterno nis. q̄r sternit in agris. vel q̄r extergi oportet quicqđ in ciuita te sordidū reūdat. Ut qđ verū est. Stercus dr a sterten. q̄ ꝛ stercutus dictus c. q̄r pm⁹ sterco rādi agri rōnē indurit in italia. vñ ꝛ fimus di cit. q̄r fiat mus. i. sterc⁹. Jū stercoreus. rea. reū Et stercorosus. sa. sum. i. stercore plenus et inq

Sterilis. lis. p. t. ꝛ hoc le. pe. cor. / matus. d est infructuosus. infecundus. nihil aptus gi gnere. Jū hec sterilitas tatis. id est infructuosi tas. infecunditas.

Sternax. nacis. ois ge. q̄ facile ꝛ sepe sternitur vel sternit.

Sternū nij. n. g. locus aptus ad sternendum.

Sternon. onis. dr miles ad militiam cinctus

Sternutatio onis. est cū inflatio a pectore in/ surgit. q̄ cu aptos ad emanandū poros nō iue/ nit. cerebrū tangit. ꝛ ꝛgesta p nares exiens. to tū caput. ptin⁹ ꝛcutit. Ita dicit Grego. in glo. sup illud Job. xli. Sternutatio eius splendor ignis. et dr a sterno tas. Itē a sterno. nis. dr hic sternut⁹. ti. idem quod sternutatio

Sterqlinū. linij. i. stercus vel loc⁹ plenus ster core. et videt cōpositū a stercus ꝛ limo

Stibiū bij. vnguentū vel color noīe cerusa. q̄ meretrices ꝛ solute mulieres solebāt vti. Unde uj. Reg. ix. legit Jezabel introitu eius audito ꝛpinxit oculos stibio.

Stibin⁹. na. nū. me. pdu. est color cerusseus vel habens colorem stibij vel onicini.

Stichos grece. latine dicitur versus.

Stiga. ge. dicit stimulus q̄si stigulus. i. acule⁹ cōpunctio. ꝛ incitatio. molestatio

Stygestos id est tristicia

Stigma. matis. ng. i. signū. cicatrix. character. coctura. iustio. q̄ fit calido ferro Unde ad Gal. vi. Stigmata dñi mei Jesu xpi in corpe meo porto. Juuenē ꝛ stema p e. sed aliud sigr. Unū q̄dā. Stema gen⁹ dices coctura stigma vocab Materiā thema. seruāt genus hec tria neutrū

Stigma est signū vel instrumentum quo bra chia fabricensiū figurabant. cui erat impssum nomē impatoris. facies vero cor nō figurabā tur vt. l. si q̄s. C. ꝛc pe. Et p̄m Jo. an. c. ū index laicus. ꝛc sen. excōi. li. vi.

Stilbon. bontis. m. t. i. mercurius. ꝛ dr a stil/ lans. et bonū. q̄si stillās bonū. Et ē sumptū no men a meliori pte sui. Vel stilbon dicit q̄i stel la boū. q̄r eo surgente surgūt ꝛ pastores. Et stil bon interptat velox. q̄r velox planeta est.

Stilla. le. dr gutta. ꝛ dr a stiria. c⁹ dimi. c. Dif ferūt tñ stilla ꝛ gutta. q̄r gutta est q̄ stat. stilla q̄ cadit. Jū stillula. le. dimi. i. pua stilla. Et stillo sus. sa. quod ꝛ stiriosus dicitur.

Stillicidiū. dij. n. g. dr stilla cadens vel locus vbi stille cadūt. vel a q̄ vel p quē cadunt. ꝛ dr a stilla ꝛ cado. Jū stillicidiosus. sa. sum. Unde p pheta. Sicut stillicidia stillantia sup terram.

Stilon interpretatur longum.

Stilus. li. i. graphiū. ꝛ dicit a sto stas. q̄r stat i cera. Et quicqđ longus est ꝛ erectū. dicit stilus a stando. vel a stilon. qđ est longū Jū stillatus

ta.rū.i.stilo ornat⁹.ꝛ cor.sti.vñ. Pierijs tedet inseruisse stilum

Stimicon.q̄dam pastor.q̄si stilomicon.

Stilon em̄ interp̄tat longū.micon celsū. Jñ stimicon.q̄si long⁹ ꝛ alt⁹

Stimul⁹ li.dr acule⁹.ꝑpūcto.incitatō mole staō.ꝛ dr a stiga.q̄si stigul⁹ Jñ stimulosus sa sū. Itē ħ stimula.le.dr q̄dā ꝛra stimuloꝝ

Stiop⁹.ē inflatio oris.vñ. Nec stiopo tumi/ das.intēdis rūpere buccas.vl brachas

Stipa.pe.f.g.q̄dā ꝓua arbor.vt dicūt scopa.ꝛ dr a stipo.pas.qr ex ea stipenᵭ tecta. Et ħ sepe ad fornaces ꝛ furnos calefaciēdos colligiᵭ Jñ ħ stipula.le.di. Et hic stipule dñr folia l vagi ne q̄b⁹ culm⁹ ābiᵭ.ꝛ fulciᵭ.ne pōdē frugꝫ curue tur. Et stipule ipi calami segetꝫ. Dñr ḡ stipule l a stipula ꝑpᵭ putatē.l a stipo as. qr fulciūt et circūdāt culmū.l ab vsto.q̄si vstule. qr col lecta i messe vrūᵭ.ꝑpᵭ cultrā agri. vl a palea qr iterdū ꝑ palea pscindiᵭ stipula.ꝛ cor.pu.

Stipadū dij.i.scacadiū. ꝛ dr a stipo.as. q̄a hoib⁹ ludū spectātib⁹ stipᵭ. Et stipadiū ē ge/ n⁹ mense.q̄si stipendiū

Stipatū.ti.q̄dā herba q̄ tātā ꝑtutē in radice hꝫ.vt frusta carnis i cacabo spsa coagulet

Stipat⁹.ta.tū.i.vallat⁹.circūdat⁹.fulcit⁹

Stipendiū.dij.n.g.dr lucꝝ p̄cij fruct⁹ laborꝫ Propᵉ q̄dē stipēdiū dr qđ dab militib⁹ solda rijs.ꝑ p̄cio.sic dem̄ a stipe pēdēda. Antiq̄ em̄ soluti erāt p̄cuniā appēdere magꝫ q̄ nūare. Jñ stipēdiari⁹.ria.riū.ad stipēdiū ptinēs. Et ħ sti pēdian⁹.rij.stipēdiū dās l poti⁹ recipiēs.ꝛ cor i.añ.p.

Stipes.pitꝫ.m.g.i.titio l trūc⁹ ligni.q̄ sustiet aliq̄d.q̄si stās pes.lignūfructuosū. eo q̄ solū mō stet ꝛ nō fructificet Et pd.pmā stipes.pitꝫ Hꝫ stips.pis.f.g.corripit sti. Stipes etꝫ dr psona a q̄ aliꝫ originē ducūt

Stipiū.pij.vnguētū ꝛe ꝓuecib⁹.

Stips.stipis.q̄ndā gen⁹ pōderꝫ.q̄ olim mili tib⁹ stipēdiarijs distribuebaᵭ p̄cunia. Et po/ niᵭ p obolo.qr obol⁹ sepe solet dari mēdicis in elemosynā. Jō stips q̄q̄ dr mēdicitas.q̄q̄ elemosyna vict⁹. Jñ ħ stip⁹.pi.i.mēdic⁹

Stipulatō ē firma ꝓbꝫ ꝓceptō. q̄ ꝙs aliq̄d sefactuꝫ datuꝫ ve.promittit alteri.sup ħ ipm i/ trogāti.ꝛ dr a stipulū qđ ē firmū Denoiaᵭ etꝫ a stipite. Cōstat āt stipulatō ex iterrogatōne p̄ missa.ꝛ rnsione subsequnti. quēadmodū Idcō er affirmatōe ꝛ negatōe.ħ mō. Promittꝫ l da bis mihi dꝛcē.promitto l dabo tibi Q̄q̄ dr sti pulat⁹ ille.q̄ promittit ꝑ stipulatōꝝ passiue. Vl sic. Stipulatō ē solēnis ꝓmissio fctā iterroga tōe p̄cedente.ꝛ rnsione sequnte

Stipulatō pura ē.q̄ nec fit sub ꝓditōe.nec in diē.ſz pure.vt dño. dabis ħ.dabo

Stipulatō ꝓditionalꝫ hꝫ fieri sub ꝓditōne.ħ mō. Promittꝫ mihi dare centū.si nauis ex an glia venerit.ꝛ rndes.promitto

Stipulatō in diē fit ħ mō Dabis mihi dꝛcē in kal. Julij.ꝛ rndes dabo.

Stipulatō aq̄liana ē.q̄ nouat oēm ꝓtractuꝫ vt sic. Quicq̄d mihi dare.ex q̄cūq̄ cā idē mi hi ꝓmittis.si em̄ ex mutui datōe mihi debi/ tor sis.velimq̄ acceptū ferre.i.ꝑ accepti latōꝫ remittere.nō poterit res expedire. nisi ꝑ obliga tōem q̄ in re ꝓbitur

Stip⁹.pi i.mēdic⁹ q̄ petit stipem

Stiria.rie.f.g.i.gutta fluēs ꝛ cadēs.ꝛ ꝓgela/ ta. Et dr gutta cū stat ꝛ pēdet.stiria cū cadit.ꝛ dr sic a greco. Grece.n.stiria gutta dr. Itē sti/ ria dr arbor cuⁱ⁹ fruct⁹ hꝫ ḡna gut tis sil ria.q̄ ꝛ storax acꝫ.dr.q̄si stirax. Hꝫ stirax grece storax latine. vñ Hñ.xliij. Modicū resine.ꝛ mell et stiracꝫ. Vl fm aliā lram storacꝫ.pe.pd.vbi dr glo.q̄ storacis ē spes resine.

Stiricidiū.dij.stilla cadēs. vl loc⁹ vbi stille cadūt.l loc⁹ a q̄ cadūt.ꝑ quē cadūt

Stiric⁹.ca.cū.i.stril.ꝛ dr a stiria.

Stirillū.li.n.g.i.barba capre.ꝛ dr a stiria.qr pēdet ad modū stirie.i.gutte

Stirps.pis.m.g.i.radix trūc⁹.ꝛ dr a sto stas Jñ hec stirps.pis.f.g.i.pgenies.psapies. ori go. Et stirpe⁹.pea.pū. Et stirpit⁹.adū.i.radi/ citus

Stiua.ue.f.g.dr manica aratri.s.cauda a pō/ steriori Jñ stiuari⁹.ria.riū.ad stiuā ptinēs Et stiuari⁹.rij.ꝛ hec stiuaria.rie.etiā dr.q̄ l q̄ ara/ trꝫ tenet ꝑ stiuā.vl q̄ stiuā facit.

Stiuula.le.f.g.dimi.est ꝓua stiua

Stix.stigꝫ.f.g.i pal⁹ infernal⁹.ꝛ dr a stigestos qđ ē tristicia.eo q̄ tristes faciat. vl qr tristiciā gignat.ꝛ sepe ponit ꝑ inferno Jñ stigi⁹.gia.giū Et ħ ꝛ hec stigial⁹.ꝛ ħ le

Stoa grece.latine dr portic⁹

Stoar.acis.f.g.i.ruina.ꝛ dr a stoa

Stoic⁹.ca.cū.pe.cor.dr a stoa.qđ ē portic⁹ Et stꝫ stoici q̄ in ciuitate morāᵭ. Portic⁹ em̄ fuit Athenis.in q̄ picta erāt gesta sapiētū ꝛ viroꝝ fortiū historie.i hac porticu sapiētes philoso phabāᵭ. vñ ꝛ stoici dci stꝫ Hāc sectā vt dicūt pm⁹ Zenon instituit. Vij negāt sine ꝓtute ef fici quēcūq̄ btm. Oē pcm vnifo:me esse asse rūt. Vij aiam cū corpe pire dicūt.

Stoicida.de.fēia i stoica secta valēs. Vl stoi cida dr q̄si mollis ꝛ effeiat⁹.q̄si femina.

Stoix.cis.f.g.i.ruina.t dr a sto.
Stola.le.f.g.ē matronale opimētū.qđ coopto capite t scapula.a dextro latere in leuū humez mittit.t dr a stolon vl stolos. Idē t reciniū latino nole dr.eo q dimidia ei ps retro reūciat.qđ vulgo manoztē dicūt.q̄ martē Signū ei ē marital dignitat.t ptāt.t pacis.l industrie est. Caput em̄ mulier est vir. Et ponit q̄nq; p ephot. Stola etiā vtūt dyacones Jn stolat.ta.tū.i.stola oznat. Et stolo.las.i.stola oznare.t cor.sto.
Stolia lie.i. missio.t dr a stolos.vl stolō
Stolid⁹da.dū.i.stult⁹ fatu⁹.supb⁹.insipiēs secors.t dr ab extollo.q̄s extolid⁹.qz se extollat. Jn hec stoliditas tat.
Stolon.vl stolos grece.latine dr missio
Stol⁹.li.m.g.mag classis nauiū.t dr a stolō qđ ē missio.qz p mare mittit. vñ Ambro. sup Egisippū. Ubi ē stol⁹ nauiū.q circūeat freta.
Stomach⁹.chi.m.g.i.os vētris.t dr a stomos grece.qđ os vocat latine.eo q ostiū ventris sit.t cibū recipiat.t intestina trāsmittat. Jn stomachosus.sa.sum.i.iracūd⁹. furibūd⁹ Et stomatic⁹.ca.cū.q̄ infirmitatē in stomacho patitur
Stomacula.le.f.g.i.extū intertus
Stomos grece.os latine dr.
Storar.ē spēs resine. vide in stirax.
Storiū rū dr a sterno is.eo q ere sternat Mō dū em̄ laneis stramt̄ rept̄ i his accubabāt
Storiolū.li.dimi.i.puū storiū.
Strabo.onis.m.g.q̄ hz oculos obliquos. q̄ t h strab⁹ dr. Jn hec straba.qđ vulgo dr strauba vñ Greg.nacecen⁹. Heretici mihi vident. si miles oculis strabi
Stragilis lis.pr.cor.p.g.i.miles.
Stragulū.li.vel hec stragula.le.vest̄ discolor.q̄ texta dr.t manu artific diūsa varietate distinguit.t dr a sterno.vl a stratū.qz in stratu t amictu apta sit. De q̄ dr. Prouerb.vltio Stragulatā vestē fecit sibi. Jn stragulat⁹.ta.tū.i.stragulo vl stragula oznat⁹ Pōt etiā stragula dici vestis variata.vl varietate texture. distincta.vñ dr Pap. Stragula vest̄ pciosa plumario ope facta. Jn hystoziis āt sup illud iiij. Reg.viij. Cūq; venisset dies altera. tulit stragulū.t infudit aquā.t expādit sup faciē e⁹ q̄ mortuo regnaut Azael p eo.sic dr. Stragulū ppe dr stratozin qđ lecto vl sedili sup sternit. Et dr ibi.q Azael pānū pfusum aq̄ i posuit sup Benadab ad refrigerādū. Hebre⁹ hz. Expādit sup faciē stragulū. vt nō Azael. s3 Benadab h fecisse itelligat. Etem̄ mortu⁹ ē rex.t regnit p eo Azael Quidā exponūt h de obsequio mortui. di.q Azael mortuū lauit aq̄. et expādit stragulū sup faciē mortui Joseph⁹ tñ plāe dr.q alta die ifuso laq̄o strāgulauit eū Ad hūc sensū q̄dā lra3 illā (.i. Tulit stragulū ꝛc.) refert di.q Azael vestē madefactā posuit sup faciē ei⁹ simulās refrigeratoz.s3 stati effudit aquā sup os e⁹ donec suffocaret eū. Et cor. gu. vñ Alexāder. Textē ex lino cū lana stragula vest̄. Stragulū etiā dr statio caballi.
Stramē inis.n.g.dr a sterno nis.qz añ aīs lia sternit.l sup lectulū.qđ t h stramtū dr. A stramē dr stramine⁹.a.ū. Jtē stramtū q̄nq; dr isellatura.illō.s.q equ⁹ l asin⁹ sternit.i. isellat Et sil'r illō q̄ lect⁹ sternit.i.ppat dr stramtū si ue sint vestes.siue aliq̄d aliud.
Strata te.f.g.dr via publica t munita q̄si pte dib⁹ vulgi trita.t est de lapidib⁹ strata t pata Unū t dr dilapidata
Strates.i. ptor.t dr a sterno nis.
Stratia tie.i.milicia Jn h stratilates stratilatis.dux milicie vl militū
Stratilios grece.latine dr ptor.fm Pap
Stratodes.in.g.i.miles. l ad miliciā accit⁹ q̄ t sternon dr.
Stratozes lagūcular.i.opositores.vñ Hyere.xl viij. Mittā eis ordinatores.t stratores lagūcular. Stratozes etiā a sternēdo dñr. qz custodiētes in carcere reos pdēnatos punibāt. Ul stratozes dñr esse isti.q̄ stabil vl eq̄s stātib⁹ i eis pūnt.t dr a stratozio h⁹ Azo. l. de strato.li.xij.in Rub.
Stratozin rū.i.stabulū tum̄ toz vl insellatura.vñ Joseph⁹ i p⁹ Annaliū. Rachel h audiens posuit idola in stratozio camel.i.sub. Jtē stratozia dñr lectisternia.q̄ i lectis solēt sterni
Strat⁹.ta.tū.i.subiect⁹.in terra iect⁹.
Stratū.ti.n.g.qđ t h strat⁹.e⁹.tui.dr.i.lect⁹. Ul stratū dr qsi storiatū.a storijs in qb⁹ ātiq̄ cubabāt.nōdū laneis stramētis reptis
Stratū dr general'r oē gen⁹ vest̄.l oē indumtū.ff.de ȳ.sig.s3 magis ppe vestes cubiculares. dicim⁹ stratū a sternēdo
Strena.ne.f.g.qđ vulgo dr.strenna.s.qđ p⁹ dat alicui in kal. vel in pmo die anni.l septimane.p bono omine. Jn strenosue.sa.suz.q se pte dat vl accipit strenā. Et strēnula.le.dimi. i.pua strena
Strēnuus.nua.nuū.q̄ libēter facit strenā.s3 larg⁹.clar⁹.strenis.ipiger.vtilis.cit⁹.fort̄ Jn strēnuitas tat. Et strenic⁹.ca.cū.id est strenis vel strenaz cupid⁹.
Strepta.pte.i.cauda pcntis.

Strepit⁹tus tui.i.frequēs populi sonitus vl' Stridulus la.lū.i.sonorus /tumultus.
Stridor oris.i.sonus strepitus.
Strigilis.lis.pc.cor.i. patella vl' instrm quo pueri furātur vuas ⁊ ficus. vl' instrumētū quo mundantur equi. Et instrumētū q̄ caro mundatur.⁊ sudor corpis eradit qđ ⁊ strigil dr p
Strignos.f.g.q̄dā herba.s.vua /apocopā lupia que latie salutarr dr qr dolorē capitr et stomachi incēdiū mitigat. Idē ⁊ vua lupina dr.qr semē ei⁹ vue sil'is est.
Stringitia.e.l' stāgiria e.f.g.ē ꝓstrictō vrine.
Strix strigr.f.g.i.nocturna auis.a sono vocr dicta q'ñ ei clamat stridet. Hec auis a vulgo dr ama abe amādo pueros. Unde et lac prebere fertur nascentibus.
Stroma opus varie ꝓtextū.⁊ dr a stropha
Stromacū cy.i.cingulū varie ꝓtextū cū gē/
Strophas.phadis.quedā insula. / mis.
Strophiū.phij.dr cingulū ⁊ prope aureum cū gēmis.⁊ dr a strophos qđ ē cōuersio quia a posteriori pte puertit anteriora. Unde in hymno sci Johānis baptiste Prebuit hirtū tegim camelus artubus sacris strophēū bibētes Dicit et strophiū palliū virgiale Sz tropheus aliđ ē. Unde Zonam dic strophium palmā dic esse tropheum.
Strophos grece latine dr cōuersio. Et inde componit monostrophos.distrophos. Tetrastrophos Unde inuenit Hec oda ē monostrophos hec distrophos hr tetrastrophos. Polystrophos dr oda illa q̄ tātū vnā metri varietatez hz Sz distrophos dr oda illa q̄ sp i sedo versu repetit varietatē metre. Tetrastrophos que in
Strophus phi.m.g.dr ꝛceptor. /quarto.
impostor frandator.⁊ dr a strophos. Et hr stropha.phe.retorta sīnia.argumētatio varia fraus ꝛceptiō.neqtia.calliditas ipostura. Inde strophariius.ria.riū. fraudulentus callidus.impostor versutus Itē stropha dr cōfusio simplex in cātulenis Et ꝓponit antistropha.i.cōtra cōuersionem simplicem.
Stropha ē cū fit mutatio ꝛ responsorio ad hr sum vbi est q̄dam ꝓuersio mutate melodie poris. Antistropha.ē q̄n finito versu reincipitur ipm rnsoriū. vel medietas eius. Unde cāt⁹ hymnor inuēt⁹ ē p strophā et antistrophā ad signū fumamēti notādū.⁊ planetaz q̄ ꝫ ꝓuersione celi voluūtur. vñ quidā cant⁹ solebāt i ecclesia ē quos vocabāt strophos.vñ Macrobi⁹. In ipis hymnis ꝛor p strophā et antistrophā metra canoris ꝛsibus ad hibeantur. vi p strophā rectus orbi stelliferi. motus p āti strophā diuersis vagoz ragressus p̄dicaretur.
Inde strophula le.dimi.i.pua stropha.
Struthio.onis.greco noie quoddā al'is sil'itudine auis pēnas hīe videt tñ đ terra alti⁹ nō eleuatur.ouā fouere negligit.sz piecta timmō. fotu pulueris aiant.vt vult. Isido. Et ponit i se.ge. Job.xxxix. vbi dr. Pēna struthionis sil'is est pēnis herodij er accipitris q̄ ꝛerelinqt ouā.
Strues.struis.i.ꝓpositō cōge /sua i terra ⁊ cēries collectio aceruus lignoz. Inde struecula.le.dimi.i.pua strues.
Struma me.i.gibbus i pectore.et dr a strues q̄si strues humoz. Inde strumosus.sa.sū.q̄ habet strumā. Inde hec strumositas.tatis.i.gibbosi
Structura.re.dr.a struo.uis.et hz pap. tas
Structure sunt edificia possessiones.
Strupus.pi.vel stropi.hm quosdā sūt vinacula loro vel lino facta.quib⁹ remi ad scalmos alligant. De qbus Liuius Cūq remos iussit alligare strupis.
Studiū.dij.vt dicit Aug.ē vehemēs ⁊ assidua ad aliquā rē agendā cū summa voluntate applicatio.ex q̄ volūtate labor i op⁹ ꝛferr.⁊ p dit labor tediū versū i oblectamentū. Inde studiosus.sa.sū.i.assidu⁹.pseuerās.q̄si studij curi
Studiolū.li.di.i.puū studiū. /osus.
Stultiloqu⁹ qua.quū.qui stulta loquitur.
Stultus.ta.tū.dr q̄si extultus.ab extollo.lis q⁊ se extollit. vl' etā dr stult⁹ quasi statim vlt⁹ Proprie tñ stult⁹ ē q̄ p stupore nō mouet iniuria seuitiā em pfert nec vitus est.nec vllo ig nominie cōmonetur dolore. qr stultus ē hebetior corde sicē q̄dā ait. Ego me stultū ee extimo fatuū ee nō opinor.i.obtusis quidē sensib⁹ nō tñ nullis. Inde stulticia cie.
Stupa pe.f.g.canabis est vel lini dicta sic a stipo pas.qr ex ea rime nauiū stipet. Inde stupeus pea.peū.i.de stupa existens.
Stupor poris.m.g.ē casus memorie et rōez auferens.et linguā impediēs.et dr a stupeo pes Inde stupor atus.ta.tū.i.stupefactus. Et stupo/rosus.sa.sum.
Stupr⁹ū.pri.n.g.est illicitus ꝓcubitus et est ꝓprie in virgie vl' in moniali. Unde Oui.epi. Nec pcū stupri gēmas aurūq̄ poposci.
Stupula pule.dimi.i.parua stupa.

B ante V

Suariū.ria.neu.ge.locus vbi sues stant.
Suasibilis.ꝫ.t.et hoc le.i.aptus vl' cōuenies ad suadendū. Et suadibilis.le idē. Unde i epistola beati Jacobi dr.q⁹ sapia q̄ desursū ē.ē suadibil'.i ad suadendū habilis pasiue.

Suauiū uij.i.basiū cū saliua mixtū Uel suauiū dr.eo q' sit suaue.
Suauis cō.t.t hoc ue.i.benign'.dulcis vele crabilis.iocūdus Jñ suauitas tatis.
Subact' cta.ctū.i.ductus'.pstrat'.subiectus.
Subater tra.trū.i.aliqtulū ater.i.niger.
Subbasilican' a.ñ.dr a sub et basilican' Et dicūt ppe subbasilicani q hītāt circa basilicā et sub alis eius et pdu.ca.
Subcinerici' a.ñ.i.sub cinere coctus. Et lz b mutet i c.in cōpositiōe sequēte c.tñ i sbcinericius nō mutat.ne a suc' t cinis videat cōponi.
Subdecanus ni.q sub xcano ē.t xsignat dignitatē in eccia. Jñ subdecania nie. dignitas subdecani t pdu.ca.
Subdiacon' latie.dr hypodiacon' grece.q iō sic appellāt.qr subiacēt pceptis t officijs diaconi. O blatiōes ei i tēplo dñi a fidelib' ipi suscipiūt.t diacono supponēdas altarib' referūt Vi apd hebreos nathinei vocāt.i.in hūilitate dño fuietes Et hic.h subdiaconat' tus.tui.i.officiū vel ordo subdiaconi.
Subdolus li.i.latēter dolosus. astutus. versipellis varius.
Suber beris.arbustula quedā vel cortex eius
Suberat' ta.tū. vide infra in subero.
Suberies ei.dr arbor ex q̄ cortex natatorii' extrahit.q suber dr. Et dr suberies.q̄i subrdies. qr fruct' ei' sues edāt Et sepe cadēt arbor sub dr
Subbircus ci.dr loc' sub brachijs. vbi colligit sudor t dr sic.q̄i subt' hñs hircū.i.fetorez
Subiectio onis.f.g.i.subiugatio / hirci. suppositio Jtē subiectio fm q' sumit in rhetorica.fit qñ aliqd qrim' ab aduersarijs interpōnētes rōnez.et postea qd ē rō destruit qd subijcit.vt hic. Quid fugā capiar.clamē non audiar.hostē aggrediar vincar. Uel sic. O mih qd agas.deus ē quē spernis.an ipz euitare putes ira cinisqz. Deū clā fugies.sed nil latz hūc valles ne.sz idē q fuit ēt erit.cōditiōem tenet.
Subiugalis lis.p.t.et hoc le.i.sub iugo positus q̄i domit' iugo assuet' Uñ Mat.xxiij. Inuenietis asinā t pullū filiū subiugalis .i.a sine que fuit subiugato posita.
Subiūx gis.cō.g.i.bos sub iugo positus. Uñ quidā Subqz iugo positus bos dicet tibi sub
Sublest' a.ū.i.tristis / iunxt coz pe.gti infirmus molestus Jñ hec sublestia.i.tristicia molestia infirmitas.anxietas.
Subligar ris.n.g.i.succinctoriū.s.brachārium Ul' subligar vocat qdlibz ligamē.l' ligula cali gaz.l'.fascia q̄ ligāt inguina victie.vl' panto/minoz ne soluerētur i libidie.vl' ne coirēt Et coz.li.sz pdu.ga. Et dr subligar p subligare p apocopā. Uñ Junenal'. Tirsūqz tenēt subli
Sublimis p.t.t hoc subli / gar acci.tē. me pe.pdu.i alt' Cñ ei sublimia aspicim'.oculos qdāmō distoz quem' et diminuim'
Subliguiū uij.loc' subt' linguā Ul' sublinguiū dr foliū vel alid qd ās sub lingua poit t
Sublustris cō.t.t / cātat vt aues xcipiat hec stre.i.pax lucēs.et quasi obscurus.
Subnix' ra.rū.nomē.i.subiect' suppositus' sulfultus.hūil'. Pōt etiā ee pticipiū.t tūc pōt exponi sic subnixor
Subregulus li.i.puus rex / subnixor
Subselliū lij.ē ornamētū eq̄ sub sella positū
Subselliū etiā dr sedes minoz sub pede posita.t inferius t xpressius qz maioz sedes
Subsequiū quy.i.seruitiū.t dr a subsequoris.q̄i subsequēs obsequiū.
Subsistentia tie.i.forma.t dr a subsisto.stis. qr sub se sistit fluxū materie.
Subsolanus ni.q̄dā vētus q̄ sub sole nascit.
Substātia tie f.g.dr a substo stas .qr substat accidētib' Jñ hic t hī substātial' t hī le. et sbstātialiter adū. Et ppoit cōsubstātial'.t hī le. Et cōsubstātial' aduer.i.eiusdē substātie.vt Filius dr pri cōsubstātial' Et substātia diuidit i pmā et secūdā Prima substātia dr Socrates Secūda Homo vel aial Jtē substātia diuiditur in corpoream vt Lignū. Et in incorporeaz vt Alia. Jtē substātia diuidit in materiaz .formā et cōpositū.sz hoc magis ad aliā scias ptinz
Substātiuus ua.uū.i.substātiā vl' ad modū substantie signās vel supponēs vel modo substantie xsignans.
Substitutio ē secunda cōditionalis institutio.qr institutio dr pm' grad'.t substitutō secūdus. Et licz substitutiōes in infinitū d vno in aliū pñt pcedere.tñ ois institutio q̄ fit p' pmā dr substitutio.et secūdus gradus. Sic se cūde nuptie dicūt oēs q̄ sequūt pmā. Et dicit.qr substitutionū alia ē directa alia obliq Et nota differētiā int verbū directū obliquū t cōe. Uñ directū ē.qd sigt vt ille cui relinqt vl' in quē disponit sua manu recipiat.vt ē verbū.instituo.vt ff.de here.instit Jtē illud heres esto vt ibidem Sz verbū obliquū ē.qd significat vt ille in quem disponit vel cui relinquitur de manu alter' accipiat.vt est verbū restituo.facit l.institutus ff.ad trebellis t p totū ti. Sed verbū cōe est qd vtrāqz sigtionē siue de manu sua siue de alterius recipiat.vt est verbum substitua.sicut in l.centurio ff.de vulg.sbsti.habet enī qñqz directā significationē qñz obliquam.

Substitutio directa dr cū nullo mediāte qs capit hēditatē ōficiēt. z directe efficit hēs ipi testatori q istituit eū isti. d vulg. sub §. q casu.
Substitutio vulgaris dr. qz dr vulgo z a qli bet fieri pt. dū tñ hic testamētū facere z ille ex testamento capere possit. Et hec subdiuidit. qz quedā ē vulgaris exp̄ssa z qdā tacita Substitutio vulgaris exp̄ssa ē. q fit verbis negatis hoc mō. Titꝰ heres esto. z si heres ille ñ sit l'erit. Seiꝰ heres esto. i. sit. sic enī instituo te mihi. Titiū heredē et si te noluerit. vel nō poterit ē hēs. sit heres. Seiꝰ. Substitutio vulgaris tacita fit p verba affirmatiua. veluti. Cū ego mi les puberē z impuberē heredes instituit. z eoi verbo eos sbstituit hoc mō. Sei impubes et Meui pubes heredes estote. l'simto qs vna nimiter inuicē substituo. Vel sic. z in idē redibit. Puberē seruz z impuberē. heredes facio et eos sibiꝫ nuicē substituo. q substitutiōe colligo. q si vnꝰ nō fuerit heres. vel si vnꝰ moriat alius in solidū sit. Et dr vulgaris qz fit a qli bet dr vulgo. siue sit in ptāte siue nō. Et dr tacita. qz puberē tacite vulgariter impubēi substituit. q substitutio magis erit pupillaris nisi ppter adiunctā psonā. sz in milite talis substitutō pupillaris ē. ppter priuilegiū militis q substitutio quātū ad puberē vulgaris ē. qntū ad impuberē pupillaris. qm si pubes hereditatē adeat. p pte sua euanescit substitutō pus facta. sz si impubes hereditatē adeat. p pte sua nō euanescit. cū ē sbstitutio facta pusq; expleuerit pubertatez. vñ sub exp̄ssa pupillari ptinet tacita vulgaris ff. e. ti. l. nā hoc iure.
Substitutio pupillaris ē. que soli pupillo et impuberi fit Et est etiā duplex. alia exp̄ssa alia tacita. Substitutio pupillaris exp̄ssa fit hoc mō. Iste filius meus impubes heres esto et si heres non erit. aut si heres erit. z infra pupillarem etatem decesserit. ille heres esto. Hec dicit exp̄ssa substitutio. qz in eo oīa verba exprimūtur que exp̄imi oz.
Substitutio pupillaris tacita ē hec. filiꝰ meꝰ impubes heres esto. et si iste non erit ille heres esto. Vel sic Quisquis mihi heres erit sit hēs filio meo. hec dicitur tacita. qz verba quedam nō exp̄ssa hic tacite subintelligūt que exp̄mūt i exp̄ssa substitutiōe pupillari. Nam p hāc tacite intelligit qd si filiꝰ decesserit in pupillari etate. ille qui erit heres patri. erit heres filio. Et accidentur ille pupillares substitutiones solis pupillis in ptāte parentū existentibꝰ z ab ipis parentibꝰ fiūt. p qd cuidēter ptz q nō a matre. sz a solo p̄re fiūt. cū mat filios nō hēat i ptāte Sz nūq; substitutus ex pupillari exp̄ssa. repellitur a matre pulli. z substitutus ex tacita. repellit a mre pupilli z succedit ipsi pupillo mater. Itez q est substitutus ex pupillari substitutiōe fit heres ipsi pupillo. Ille vero q est substitutꝰ ex vulgari fit heres ipi testatori. Itē pupillaris tacita intelligit esse vulgaris exp̄ssa. q mr substituitur pupillo. et hoc ppter priuilegiū mris.
Itē eodē mō qñ qs pupillo vl' alij substituit ppter adiunctam psonam
Substitutio pupillaris cōpēdiosa est que fit ꝑ vocē cōpēdio. q verbi in pupillari exp̄essa sūt plurima. et ex hoc dr cōpēdiosa. et hz fieri hoc modo. Instituo Titiū filiū meum mihi in heredē. et qñcūq; decesserit sine filijs substituo ei Seium. vl' sic Iste filius impubes heres esto et quocūq; tpe decesserit ille heres esto. q sbstitutio tm locū hz in milite. de hoc in l. peibus C. de impu. et ali. substi.
Substitutio breuiloqua siue reciproca ē que continet duas vulgares substitutiones z duas pupillares substitutiones. vt cū duo ipubes i stituti a parēte. q hz eos i ptāte inuicē substituuntur hoc mō S z T. filios meos impubes mihi instituo heredes. z eos inuicē substituo. Vñ qz cōtiet exp̄ssā pupillarē si aliqs p̄dictorū decesserit i ipuberi etate. mr impuberis decedentis oino repellit. z succedit substitutus. Et hāc substitutionē lex appellat reciprocam
Substitutio exēplaris l'exēplaria. est que fit a parentibus vtriusq; sexus filio furioso vel mentecapto Et dr exēplaris. qz fit ad exemplū pupillaris substitutionis. qz sicut pr puidz filio pupillo q testari nō pōt de herede. ita puidet filio mētecapto l'furioso Et fit ꝫ mō. T. filiū meū furiosum vel mētecaptū mihi heredē instituo. z si decesserit furiosus vel mētecapt' añq; ad sanā mētē puenerit. substituo ei talem filiū suū vel fratrem vel aliquem alienū si deficiat filius vel frater
Substitutio obliqua siue nō directa ē fidei cōmissaria. et ē illa que fit p fideicōmissū. vt hic Quicūq; vestrū sine liberis decesserit. rogo vt eius portio ad supstitē pueniat. Et qñ qs instituit heredē z eius fideicommittit. vt qcito possit eius hereditatē adeat. et eā alteri certe p sone cui et qñ testator voluerit restituat. vide licz sb tali die vl' tali cōditiōe. si decesserit sine filijs vt si forte in ea cōditiōe fuerit. q testator magis diligat eū z ex testamto eius directo nihil capere possit. puta qz directe et imediate capax nō est. q̄lis est spurius. saltē hoc mō aliqd capiat. z ꝓsequat ex hereditate l'tota ipaz he

reditatē. vt L. ad trebell'. quasi p to. ꝛ ff. e. ti. in multis. l. ꝛ in c. rainūcius.

Sbstitutus heres. vide supꝫ heres substitutꝰ

Sbregmē inis. dr filū qđ ē nauicula textor ꝛ ex trāsūso p telā discurrit. ꝛ dr a sbtergēdo l'a sbrexēdo. qz sub stamie i tela texit. ꝛ tegit. ꝛ coz

Subtel ima ps pedis medietas. /pe gti. Jn subtilis.

Subtela le. i. exceptio fraus. ꝛ dr a sub ꝛ tilia q̄i subtilia tela. Dicit etiā subtela i alio sensu secz corrigia q̄ tenditur sub cauda equi. ꝛ tunc dicitur a sub et telon longum.

Subtelarꝫ ris m. g. dr quasi subtalaris. i. calcaneus Ull' dr subtularis. quasi subtalaris. qz sub tale est. ꝛ dr a sub ꝛ talus. Sotular autez vel sotularis. nihil ē vt quidā dicūt.

Subtereꝰ cutis. oīs ge. res exñs sub cute. Et succus cutis sil'r oīs g. ꝛ in codē sensu Jn succuticus ca. cū. Et succutaneus a. ū. ꝛ subtercutaneꝰ a. ū. oīa p re q̄ existit sub cute. Et coz. pri. mā cutis Jn subtercutis pe. coz.

Subtilis ꝫ. t. ꝛ hꝫ le. re. p 2o. i. acutus ē exilis. astutus. et dr a subtel qđ ē ima ps pedis Jtez subtile. tenue inualidū leue Jtē subtilis malicios. subdolus fm Pap.

Subtriduū locus ē vbi sub terra conduntur alique species vel suuntur.

Sububerꝫ. cō. g. l' hic sububer. hec sububerꝫ et hoc re. dr qꝺ sub et vber Et dicūtur sububere infantes. q̄ adhuc sūt sub vbere. ꝛ coz. be.

Subucula le. f. g. camisia vl' sacerdotal' linea corpi peitꝰ astricta. ꝛ dr sic qz subyciť alijs pānis. Et subucula ē talaris ꝛ pedestris camisia ephot. suphñerale. Et coz. pe. Uñ q̄dā Quod tunice suppono subucula dicitur esse

Subdudꝰ a. ū. dr a sub ꝛ vdus. qđ ē madidꝰ q̄i non pfecte madidus vel pfecte humidus.

Subula le. f. g. i. brocca ferrea cū q̄ suñtur sotulares l' subturales Uñ i lege p̄cipiť vt sub'a pforeť auris fui Exo. xxi. Et coz. bu. Uñ q̄dā Est instrumentū subula sutoris acutū

Subulcus ci. i. custos suū Uñ Virgi. Ueīt in opilio. tarde venire subulci.

Suburbana sunt circūiecta vrbis edificia q̄i sub vrbe posita. fm Jsido.

Suburbiū bij. n. g. dr a sub et vrbs. Et dicūtur suburgia burgi q̄ sūt iuxta vrbē Uñ suburbium quasi locus sub vrbe positus siue burgꝰ Jtē suburbiū alio noīe dicit pastiū

Succētor toris. q̄ in eccia pꝰ p̄centorē siue p̄ncipalē cātorē ꝫ seqnť canēdo rñdet. vel q̄ facit officiū p̄ncipal'r in choro sinistro

Successor ris dr q̄ locū p̄cedētiū occupat

Successus sus. sui. i. prosper ꝛ bonꝰ euentus

Successio qñq̄ fit de capite in caput. ꝛ qñq̄ de gradu in gradū fm Azo. in sñ. de succes. edic L. et ff. e. ti. l. i.

Successio de capite in caput ē cū deficiēte primo capite liberoꝝ. oriť fm caput agnatorum et isto deficiente. succedit tertiū caput cognatorū. ꝛ cognatis deficiētibꝰ succedit q̄to ordine p vnde vir et mulier vel vxor. vt L. i ti. vñ vir et vxor. Auto. preterea.

Successio de gradu in gradū ē. qñ plures personę sunt in eodē capite. in diuersis gradibus vna por. altera posterior nā pore repulsa spel' repudiatiōe sequēs succedit. vt ff. de succes. edict. l. i. et L. co. ti. p Azo. in sñ.

Succidaneꝰ nea. neū. i. aptꝰ ad succidendū. ꝛ dr a succido. Et succisiuꝰ a. ū. in eodem sensu. Et hec succisiua oꝝ. tm plis nūeri. i. frustra illa q̄ sutor abscidit de materia. qz de solea subꝰ

Subcidaꝰ dua. duū. i. ad subꝰ abscidēdū. cadendū paratus Uñ Claudianꝰ. Succidui

Succinctor torꝫ. m. g. q̄ titubāt gressus se succingit causa ministrādi vel seruiendi

Succinctoriū rij. n. g. dr illd quo succigimur

Succōtrarius ria. riū. dr a sub ꝛ cōtrarius. ꝛ mutať b. in c. ꝛ sic debet scribi p duo c. vel fit figure de cōposite. a succōtrarior. aris qđ cōponitur a sub et ꝺrior Et dicūtur in dialectica ppositiōes succotrarie. due propositiones pticl'a/res. eiusdē subiecti ꝛ eiusdē predicati. q̄ꝝ vna est affirmatiua. ꝛ altera negatiua. vt q̄dā hō cur/rit. quidā hō nō currit.

Succuba be ꝫ. g. q̄. ꝛ q̄ succūbit l' succūbat Jtē succūba dr cōcubia a succūbendo Jtē q̄daz de mōes dicūť succubi vl' incubi. vide i pilosus

Succussaťa re. i. trotatura. Uñ illud Horatius est equus mollis incessus siue successatura innitens.

Succutaneus ꝛ succuticus. vide in subtereꝰ.

Sucidus da. dum. i. suco plenus. humidus vl' imbutus Uñ iuuenal' Qui sucida nollet lana pati. i. tincta suco alicuius coloris

Sucinus ni. quedā gēma quaz greci vocant electrū. l. fulni ꝛ cerulei coloris Ferť arboris sucus eēz ob id sucinꝰ dr. A quibusdaz vocať arpaga. ab arpe qđ ē rapere. eo q attritus paleas sicut magnes ferrū rapiat Sz hꝫ sucinn ni. dicitur pyris a suco ibi reposito Uñ Junenalis Jn cuius manibus seu pinguia sucina tricas Quidā scribūt succinus ꝛ succus p duo c.

Sucula le. i. parua sus Uñ dr Prisciaꝰ in iij. Sus coē abiecta s. assūpta cula. facit diminutiuum sucula

Succulēt⁹ a.ū.i.plen⁹ succo Jñ hec succulen
Succul⁹ li.dimi.i.puus sus Ul' /tia.tie.
pōt eē dimi.a sucus· Jñ suculus.i. puus suc⁹
sed tunc quidam geminant ibi c
Sucus ci.m.g.dr a saccus.eo q⁹ sacco exp̄mat
vt ptisana.apozima.zoma .ꝛ sūt greca ista no
mina. Uel sucus dr a sugo.gis.qz sugit. Jñ su
cosus sa.sū.i.abūdās suco. Jñ sucositas tatis
Et pdu.p̄mā sucus Ulñ in Auroza. In petra
carnes poni sucusq; iubēt⁹. Quidā tñ putāt
scribendū succus p duo c.
Sudariū rij .i.facitergiū.q̄ sudorē a facie ter
gim⁹.ꝛ dr a sudo das. Sudariū etiā dr qd̄ te
nek sup cervical. Itē sudariū dr pānus ille in
quo corpa mortuor inuūtur ad sepeliendū
et tūc dr a suo suis.
Sudates'tis.q̄ facit sudes.ꝛ dr a sudes.
Sudatus ta.tū·i.subdit⁹ armat⁹ l'ornat⁹. et
dr a sudes.vel sudat⁹.i.sud⁹. Pōt etiā sudat⁹
a sudo das deriuari.i.q̄ sudorē emittit
Sudes dis.i. palus vel partica q̄ tre infigit
acuta.ꝛ dr a sudus.qz mūdat ꝛ purificat Ulñ
Job iij. Jn sudib⁹ p̄forabit nares eius. Uel
fm q̄sdā sudes dr a suo.suis. qz sepes q̄ cōsu
ta sudib⁹ videt.eo q⁹ sudes ex trāsuerso p eam
mittāt⁹ et figāt⁹. Et cor.pri.sudes nomē.sz
sudo das.ꝛ sudes verbū.pdu.cā. Unde q̄daz
Trabes acuta sudes.sz verbū dicito sudes.
Sud⁹ da.dū.i.seren⁹.mūd⁹.pur⁹.· ꝛ dr a sub
et vdus .Pro p̄e q̄ dē illud rps serenū dr sudū
qd̄ venit p⁹ pluuiā. Ulñ ver dr sudū.i.subu/
dū qz p⁹ hyemē venit Itē sudus cōponit̄ per
sudus da.dū.i.valde sudus.ꝛ pdu.su.
Suetū vsitatū.assiduū.quotidianū
Suffibulatoriū rij.i.subligatoriuz.
Suffibulū li.i.subligaculū
Suffocatio onis.i.strāgulatio.suggillatio
Suffraganeus nea.neū.i. auxiliar⁹.ꝛ p̄p̄e in
verbis. Ulñ ep̄i dicūt⁹ suffraganei alior epo
rū.qz dñt eos iuuare.nō solū ope sed etiā ver/
bis.ꝛ si nō p̄nt ope.saltem verbis·
Suffragines.i.poplices.a sub et fragus.quia
sub fragis st̄.vel qz subtus frāgūt⁹.i.flectūt
non supra.sicut in brachys ꝛ cor.gi.
Suffragiū ē p̄p̄e patrociniū qd̄ pstat aduo/
cat⁹.aut cōsiliū vel seruitiū.xij.q·ij.suffragia.
Quz ponit̄ p salario qd̄ debet aduocato fm
Azo. L.de suffra. Quz ē cōsensus in scriptis
redactus.s.cū dr. Ego N. notio B. in prelatū
Et sic sumit̄ de elec.c.ppetuo li.vi. Est etz auxi
liū dep̄catiōis p aliq⁹ factū Et sic sūt q̄ttuor
modi suffragādi p aliq⁹.ad q̄s oēs alij redu/
cūtur.s.orō beator hoim.siue amicor iciuniū
elemosina.et sacramētū altaris Ulñ. Missa p̄
ces dona iciunia quattuor ista Absoluūt aias
quas purgans detinet ignis Itē suffragia etz
dicūt orōes scōr.quas pro nobis fundūt ad
xū.et rogationes quas pro xpianis eis fūdi
mus.s. Sancte petre ora pro nobis
Suffusoriū rij.n.g.dr vas in q̄ ē oleū qd̄ poi
tur in lucerna. Idē et infusoriū Itē suffusoriū
dr.p qd̄ p̄icit ablutio calicis. Idē infusoriū
Suffusus a·ū.i.pax l'subt⁹ fusus ꝛ fusoriū
Suggestio onis.i.psuasio.psultatio.ꝛ p̄p̄e i
malor dr a suggero ris. Suggestio etiā dr dia
bolica psuasio ꝛ consultatio
Suggest⁹ stus.stui.i.suggestio Uel suggest⁹
.i.tribunal l'sedis p̄ncipis.ꝛ dr a suggero ris
qz ibi multa replicatio vestiū ꝛ pallior ꝛ tapr
tor sub p̄ncipe gerit.i.ponit̄. Uel qz dū p̄n/
ceps ibi sedet multa ei in aurē suggerūt.
Suggrūda ē vna ps tecti vniuscuiusq; dom⁹
que incūbit extremis capitib⁹ tignor tectuali
uz.vt ff.de his q̄ p̄icc.l'effu.l.si vero §.si pre/
tor ait Et alias dr subgranida vl'subgrādia.
Suin⁹ na.nū.i.ad suē p̄tinēs. l'res suis .Jñ
suill' a.ū.i.porcinus Ulñ Esa.lxvi. Qui co/
medebāt carnē suillā.i.suis. Itē dicit Pa. q⁹
suilli sūt porci marini sic dicti. qz dū escā que
runt more suis sub aq̄s terrā fodiūt Itē suill⁹
id est parvus sus.
Sulcus ci.dr qd̄ defossum est inter duas por
cas.ꝛ dr a sol.eo q⁹ sulc⁹ solē capiat.l'dr a suo
suis.qz vomere trāsnitur. l'qz q̄i suendo fiūt
sulci. Jñ sulculus li.i.parvus sulcus .Et sulcos⁹
sa.suz. Et hic sulco conis.q̄ sulcos facit.
Sulmo monis.ē regio de cuius regionis op/
pido.s.p̄ligno nat⁹ fuit Ouidi⁹ Ulñ ipe Oui
dius dicit. Sulmo mihi patria est gelidi⁹ vber
rimis vndis. Jñ hicr hec sulmonēsis.ꝛ h̄ sulli
i⁹ citatis l'p̄tinēs ad illā ciuitatē.
Sulphur phuri.n.g fomētū ignis est qd̄ tñ
fic ignē nutrit vt grauissimū fetorē exhalet Jñ
sulphure⁹ rea.reum.i de sulphure exñs Et hoc
sulphuretū ti.locus vbi sulphur abūdat.
Sumen inis.i.munita porcor exta vel pin/
guedo q̄ est in ventre porci.vl'por⁹ porce fete
qd̄ tñ abdomē dr q̄si abditū omentū. Ponit̄
tñ p q̄libet bono fercto Ulñ Persi⁹. Caliduz
scis ponē sumē. Sumē dr etiā tenerrim⁹ arbo
ris cortex hic pubēdor ꝛ pubēdar pilos su/
mina dicim⁹.qz virt⁹ hñan. semis illos pro/
fert. Sumē etiā ponit̄ p vmbilico Ulñ dicit
Auicēna libro iij.c.de causis hydropisis. A so
litis infantes dñ sūt in ventre.mingūt ex su/
mine et orti añq̄z liget sumē eis.mingūt etiaz

ex sumſe. cū prohibetur vrina ex illo latere tē
dit ad vesicam.
Sūman⁹. ni⁹. m. g. i. pluto. deus iferni ꝛ dr a
sūm⁹ et manes. qui sūm⁹ maniū. i. infernaliū. et
Sūma me dr cōpēdiū to pdu. etiā ma.
tū quadā breuitate cōtinēs. vel capitale Jnde
sūmula le. dimi. i. parua sūma.
Sumpt⁹ tus. tui. i. dispēsa. vel expēsa l' act⁹
vel passio sumēdi Jū sūptuosus sa. sū. i. sūptu
plen⁹. s. multū sūptū exigēs vel facies Jū sūp
tuose sius. sime adū. Et hec sumptuositas tis.
Sunamitis. captiua l' despecta interpretatur.
Supellex lis. f. g. dr substātia l' facultas ꝛ oē
instrm ꝛ ornamētū dom⁹ Et ē eteroclitū gene
nā in singulari ē ge. fe. hec supellex. Jn pl' vē
neu. hec supellectilia. Et vt dr Prisciam⁹. An
tiqui dicebāt. hec supellectil' Jnuenit etiā hoc
supellectile lis. neu. ge. Et scribit p vnū p. cor.
ei pmā. Ū oratius i v. Jā dudū splendet fo
cus tibi mūda supellex.
Supabdicatiu⁹ ua. uū. i. supnegatiu⁹. Ū su
pabdicatiua dr negatio q addit negatiōi ꝛ ni
hil coopat plus q̄z pcedēs. vt in vulgari solet
dici. Ego non habeo nihil. qd nō pl⁹ valet. q̄z
si diceret ego nihil habeo.
Supadultus ta. tū. superceret⁹ dr Ū. i. Co/
rinthe. vū. appellat virgo supadulta q excre/
uit vltra etatē pubertatis
Supb⁹ ba. bū. q̄ vult videri qd nō ē. i. supra
qd sit. Qui ei vult supgredi qd ē. supbus est.
Jū supbe bi⁹. sime. adū. Et hec supbia bie. scz
amor pprie excellentie. l' supgrediēs elatio men
tis ꝛ eo q nō ē. Sed arrogantia ē inanis gl'a
ꝛ eo q quisq ē. De supbia nascit arrogātia ꝛ
nō ecōuerso. Nisi ei pcesserit occulta mēs ela/
tio non sequitur apta iactantia laudis
Supciliū lij. i. ordo pilor q ē sup oculos Po
nit etiā q̄z supciliū p supbia. q in eo maxime
apparet Jū supciliosus a. ū. i. supbus ꝛ arro/
gans Jtē supciliosus tristis. seuerus. nubilo/
sus q sp incedit expresso supcilio.
Suphūerale. vide supra inhumeralis
Supliminare ris. n. g. i. limē supius Jū hic
et hec supliminar ꝛ h re. ad suplimiare ptinēs
Supnas tis. o. g. i. supn⁹ a. ū. supna colēs. ꝛ dr
Supstes stitis. i. senex l' remanēs a super.
viuus vel vitā ducēs ꝛ cor. pe. gti
Supstitiō onis. f. g. dānū. l' vana vel superflua
religio. ꝛ obseruatio l' cultura idolor. ꝛ dr sic
a supstitibus. i. senib⁹. q̄ multis annis supstites
p etatē vidērāt. ꝛ errāt q̄dā supstitiōe. nescientes
q veterā colēr. aut q veteri ignari addulcāt. vñ
dr sica supstātibus. i. a deis. qū. s. ex reis nō ti/
mēda timemus Jū superstitiosus sa. sū. dr fal
sus vel vanus religiosus vl' idolorum cultor.
Ū dānosus vl' superstitōs⁹ dr q tota die pca
bat et immolabat vt sibi liberi supstites ēent.
Superus. ri. m. g dr celestis. ꝛ dr a sup. Et ter
superus. ra. rū. adiectiue.
Supinus na. nū. i. reuersatus.
Suppar. paris. o. ge i. sbiectus pari Jnde hec
supparitas tatis. ꝛ cor. pa.
Supparus ri. ꝛ pl'aliter suppara. supparorū
i. manica ornat⁹ causa sup aliā ducta ꝛ crispa
Et ponit sepe p velo vl' replicatōe vl' summi
tate velor ꝛ pd. primā positōe. Ū q̄dā Sup
para nudatos cingūt angusta lacertos. Jt Ju
uena. Suppara velor peritur⁹ colligit auras
Suppedane⁹ nei. i. scabellū sub pedib⁹ sic cir/
ca lectū solz esse scabelluz qd hz vsum scrinij
vel capse Ū ia ex ꝓsuetudie q̄libet scrinium
vocat suppedane⁹. Jdē ꝛ pedane⁹ ꝛ suppeda/
ne⁹ Et suppedū. i. sbsidiū auxiliū. Et fm Pap
est ge. neu. Ū dr suppedaneū. scabellū dictū
q sub pedib⁹ sit h grece hypodiō dicitur.
Suppetia tie. f. g. suffragiū subsidiū auxiliū
Suppetia. l' suppetie dicūt prope illa auxilia
q maxie ab ill' petunt vl' ill' pcipue dāt qui sb
alior detinētur ptāte Ū Aug⁹. viij. de ci. dei.
Qui hic deferunt nrās petitiones inde refert
deorum suppetias.
Supplex cis. ois ge. q supplicat l' dānat Nā q
dānat supplex est ꝛ humil'. Jū supplicit aduer
Et hec supplicitas tatis ꝛ facit gtm pluralem
supplicū ꝛ cor. pli.
Supplicatiū dicunt qui ob alid delictū enor
me in publicū deuolnūtur exariuz que deuo/
lutio dicitur bonorum publicatio
Supplicatio. onis. f. g. ē petitio venie poris
erroris l' ē q dā brēgnitat⁹ ipi⁹ supior⁹ iplorātio
Supplicū cij. i. tormētū. pena p q supplicat
Et supplicū. i. supplicatio. Moris ei erat an
tiqt⁹ vt de reb⁹ supplicū. i. dānator. donaria. i.
tepla deor ampliarētur. ꝛ iō supplicia ponunt
p supplicatōib⁹. Ū et supplicū dr ppe cum
qs ita dānatur vt bona ei⁹ ofiscētur et in pub
licū ad opus templor vel fisci rediganť
Sūm⁹ a. ū. i. sūm⁹. ꝛ dr a sup. qd cōpat sup
superior sūmus vel sūm⁹. ꝛ cor. pmā Ū in
auroza. Terga sūma rei regni dicesla sūmi.
Supus pa. pū. dr p syncopā p supinus ꝛ idē
est qd supinus.
Sue. angustia dr fm Pap.
Sura re. dr posterior ps tibie. s. musculus ti/
biarū ꝛ dr a suo suis. qr suit ꝛ unit tibiā femo
ri. Et sepe ponitur p tibia. Unde Judic. xv

Ut stupētes surā femori interponerēt Et Deu tro. xxviij. Percutiat te dñs vlcere pessimo in genubus et in suris

Surcus ci. m. g. trūcus q̄ manet p⁹ abscisiōez arboris Vel surcus. ramus q̄ ab arbore absci/ditur. ꝛ generaliter pro ramo ponitur.

Surcus etiā dictus ē Stacius quasi sursuz canēs. q̄ post virgiliū inter ceteros poetas p̄n cipatū obtinuit. Jñ surcul⁹ li. di. i. pu⁹ surcus

Surd⁹ a. ū. dr a sordes. q̄i sordid⁹ a sordib⁹ hūoz aurib⁹ acceptis Et q̄uis mltis casibus accidat. nomen tñ egri ex p̄dicto vitio retinet. Inde hec surditas tis. Et surdulus la. lū. Et surdaster ambo dimi.

Surregulus li. dimi. i. pu⁹ regulus. q̄i sub re/gulo. Et sīgt regul⁹ mlta. vide sup̄ i regulus.

Surreptio onis ē repētina et festuna alicuius falsitatis suggestio.

Surrimus mi. mas g. i. hedus. et dr a sub et rimes vel rima q̄i sub māma adhuc exñs.

Sus suis cō. g. i. porcus vel porca. et dr a suo suis. eo q̄ eius setis suatur. Vel dr sus a subi go gl. eo q̄ pascua subigat. i. terra subacta escas req̄rat. Un Prouer. xi. Circulus aure⁹ in na/ribus suis. i. porce

Susa se. m. g. quidā fluuius. Jñ hec susa se. ꝛ hec susis susis et he susa sax. q̄dā citas. q̄ im/minet suse fluuio. Un Hester p̄mo. Susa ci/tas regni ei⁹ exordiū fuit Item Hester tercio.

Statiꝰ in susis pepēdit edictū. Unde susis indecli. acuīt in fine. sed susis dtūs ꝛ suse non acuitur in fine. et ideo susis in dtō et in ablati/uo p̄t acui vel non acui

Susceptaculū li. q̄dr h̄ susceptabulū li. dr. i. dom⁹ vel locus vbi alicuius rei sit acceptio

Suspēdiū dij. n. g. dr elevatio intētiōis ad ꝛ um Un Job. Suspendiū elegit aia mea. Item suspēdiū. i. suspēsio strāgulatio laqueus

Suspitio onis. p̄m Tullīū importat opinio nē mali q̄n ex leuib⁹ iudicijs p̄cedit Et p̄tigit ex tribus. p̄mo ex h̄ q̄ alios in seipa mal⁹ ē et ex h̄ ipo q̄i p̄sci⁹ sue malitie ꝛfacili maluz de alijs opiaī. sedo mō ex h̄ q̄ alios male efficiaī ad alteꝝ q̄i ꝛ iimico ex leuib⁹ signis q̄s mala opiaī. tercio ex lōga experientia. Un p̄z pl̄m se nes sunt maxie suspicioſi. q̄ multotiens expti sunt alioꝝ defectus.

Susurro onis. m. g. i. murmurator. sententio sus. bilinguis. q̄ꝛ hic susurrus dr Un Virgi. Et leto sonā suadebit inire susurro

Susurriū rij. i. murmur latēs locutio. Unde Job iiij. Et quasi furtiue suscepit aurꝭ mea ve nas susurrij eius.

Sutilis p. t. et h̄ le. p̄. cor. q̄ cōsuta fuerit circa antiq̄s mores ſm quosdam

Sutor toris. m. g. qui suit. Jñ sutrix mulier que suit Jñ hec sutricula le. dimi. i. pua sutrix Item a sutor sutorius a. uz. Et sutim aduerb.

Sutnū ni. n. g. locꝰ ad quē ꝓueniūt ad suēdū Sutura re. dr a suo. suis. vt ista tunica hz bo nā suturā. i. bene suta est Et p̄du. tu.

T ante A

Si supiorē finit syllabā necesse est se quētē q̄z ab ea incipere vt mitto atti/net. Itē quotiēscūz t. ponit añ i. purā sequēte vocali. hz sonū. ꝛ c. vt lectō. amatō ni si p̄cedat s. vt Salusti⁹. vel x. vt mixtio. l' aspi ratio intercidat t ꝛ i. vt coꝛithios vel nisi dr impediat vt litiū.

Tabanus ni. i. oestrū asilus.

Tabella le. dimi. i. pua tabula.

Tabellio onis m. g. i. publicus scriptor a por tandis tabulis. in q̄b⁹ scribēbaī añ vsū charte Jdē et tabellari⁹. i. publicus scriba. q̄ ea tm̄ q̄ gestis publicātur scribit. Et tabellari⁹ l' tabu/lari⁹. vel tabellio dr q̄ frequēter ludit cū tabu lis. Et mobiliter inuenit ꝛclinatū tabellari⁹ ria. riū. Et hoc tabellariū rij. sedes vel aceru⁹ tabellaꝝ. vel locus vbi tabule seruantur.

Tabellarius siue tabellio ē publica p̄sona sa cramēto astricta i citate. vt rōes ꝛ acta i formā publicā redigat. a p̄ncip̄ ad hoc officiū ꝛputa tus ꝛ cōfirmatus Ul' sic. Est p̄rsona publica h̄ns officiū scribēdi instrūmta sup̄ cōtractib⁹ vel alijs rebus ad faciēdū fidē sup̄ eisdē Et ta bellionat⁹ officiū p̄ beneficiū subtractionē ap pellatiōe postposita interdici ꝛbet clericis i sa cris ordib⁹ ꝓstitutis. c. sicut Ti. ne. clc. vel mo. Et dat ibi glo. rōem. q̄ gen⁹ negociatiōis est. Et finaliꝰ tenz glo. q̄ i cā eccliastica l' spūali p̄t exercere officiū. vt c. q̄m ꝛ p̄batio. ꝛ xxvij. q. ij. multoꝝ. Itē tabellio dz eē req̄sit⁹ ꝛ rogatus. vt in spe. ꝛ instru. edi. §. ij. ſ̄ sz ponez §. iij. in p̄ima columna. vt ē glo. in verbo requisitus. i clc. rhomana. ꝛ iureiur. Itē tabellio cōpellit conficere instrumēta si rogef Sz pone māda to supiorīs n̄ vult cōficere q̄d erit. Rñdef q̄ p̄uat officio tabellionat⁹ ſm Bal. in l. puidē dū C. ꝛ postu. Et est ratio. q̄ ē seruus public⁹ hoc tm̄ limitat nisi vna cū officio notariat⁹ ha beat aliud officiū annexū. et illud per q̄nquen niū exercuerit Tūc enī inuit⁹ rogari non p̄t. Casus ē vnic⁹ et singularꝭ vt ibi notat Ange lus in l. i. C. ꝛ tabul. li. x. Sed queritur vtruz tabellio q̄cunq̄z vult possit renunciare offi/

tio tabellionatus. Rñdeť q nō. Rō qz nemo ꝑt renūciare suo officio nisi in manus superioris cōcedētis. l. legātis. ff. de offi. ꝑsi. c. admonz de renū. Itē puniť tabellio qui accipit aliquid etiā a ipōte solnēte vltra propū salariū scōm Bal. in Autz. sz hodie. C. de epis. & cle Itē scribens falsum instrm̄ imunitatz dz puniri pena/ ignis Casus est in. l. i. C. de emu. cōces. li. x. Et scribens minutū instrm̄ pdit manū. c. impialē §. scriba de phibita aliena p federicū Itē scribens instrm̄ vsurariū ē piurus & nō ꝑt āplius ꝑficē. Et ꝑt pnūciari infamis fm Hosti. in. sū de usuris in fi. §. sī ꝑ. qd de notario

Tabellula le. dimi. i. pua tabella

Taberna. ne. f. g. est prope domūcula in q̄ panis & vinū & carnes cocte vēdunť & dz a tabul' que ibi substernūť mercibus Vel taberne olim vocabantur edicule plebeoz pue & simplices i vicis aribus & tabulis clause dicte taberne eo q ex tabulis erant ꝑstructe. que nūc & si nō speciem nomen tamē pristinū retinēt. Jn hic taberna. onis. q frequētat tabernas vl q ibi vēdit necessaria. Et hec tabernaria. rie. vroz tabernarij. vel meretr. Et tabernarius ria. riū

Tabernaculū. li. n. g. est tentoriuz in expeditōe dz a taberna q est dom⁹ inaturalis. imo ad tēpus durat. s. quousqz res ibi vēdunť Et in tabernaculū dz. s. quedā māsio que nō ꝑpa & naturaľ est sicut tētoria & castra militū in expeditione qz ea relinquenť finito bello vel qz figūť mō hic mō illic. & mutātur. & cū trāsmigrante migrāt Vel tabernacula di cūtur a tabul' qz de tabulis cōstrui solēt vel qz tabuľ et lignz solēt appēdi et appēdūť fumib⁹ Et nota q tabernaculū de q fit mētio. Exo. xxvi. Erat domus deo dicata. quadrata et oblōgata trib⁹ clausa parietib⁹ aq̄lonari meridiano et occidentali.

Liber patebat introitus ab oriēte vt sole oriente radijs ei⁹ illustrareť Tabernaculū hoc in duas ptes erat distictū. Posteriorz vel iteriorz ps ad occidētez vocē cubiz ꝓtendebať. et ita q/drata erat in lōgū. s. et ī latū. et in altū xxx cubitoz Et hec ps adytū dicebať vel sanctū sancti vel scūarū scūary. vel scā sanctoz. Anteriorz ps ad orientez. viginti cubitz ꝓtendebať que cōis erat sacerdotibus Et hec dicebať sanctū vel sancta vel sanctuariū respecū hui⁹ Posteriorz dicebať sāctū sancti q̄ sanctū consecutū sācti vt dz seculū secli. vel scm̄ sācti. i. sancti⁹ scō vt dz dūs dñoz rex regū. Erat āt in interiori sāctuario arca cū his que in ea reposita erāt et cū his que erāt ei supposita Jn anteriori vero candelabrū ad austz mēsa ad aquilonē Jn medio āt velū. i. nō lōge ab adyto altare aureū tectū tabnaculi nō ꝓcameratū sz planū ad modū palestīe fuit q̄ttuor optimz apta tū sicut dz in historijs sup exodū.

Tabernula le. dimi. i. pua taberna.

Tabes. bis. f g. i. putredo sanies Sz tabes q̄ stat q̄si stabes Effluere tabe mortuoz est. Jn hec tabecula le. dimi. i. pua tabes Et tabidus da. dū. i. putridus. piger. deficiēs tabe fluens. Jn h tabitudo & hec tabiditas. Itē inuenitur etiā tabi tabo diptote forme in eodez sensu cū tabes

Tabita hebraice dorcas grece puella l' caprea. latine Ulī Matth. v. Tabita cumi qd interꝑtať puella surge fm Hieronymū Jn Marco tū dz Tabita cumi q iterꝑtať puella dico tibi surge sz dico ti bi. nō ē de inťptatōe imo est ad ditū ab euangelista ad discretōem faciēdā vt ostēdať q vocē pdidit & virtutē voci sue addit christus. Et pduci. pe. Ulī in Auroza. Extitit in ioppe deuota puella tabita.

Tabula. le. dz mēsa & dz a teneo. nes qz tenet cibaria. sz ꝓprie mēsa pauperz. tabula diminuz q̄si tenabula eo q teneat bolos carnū & varia fercula & vasa Itē tabula dz alea in q̄ luditur pyrgis calculis. & tesseris Itē tabula latū li/gnū siue latus asser. Itē tabula i. tegula. Et tabule in q̄b⁹ scribim⁹. Et in his significatōib⁹ dz a teneo nes. vel a tego gs. q̄i tegla Et a tabula tabulat⁹ ta. tū. i. tabulis ornatus. Et hic tabulatus ti. & hoc tabulatū ti. in eadē significatōe scz qd ex tabuľ ꝑstratū ē. l' paries et tabulis vel edificiū ex coaptatis tabul' factū.

Tabularij fm Accurs. sunt q faciendis publicis instrumētis publice presunt in singulis ciuitatib⁹. vide supra scribe tabellarij.

Tabule instrumti inde vocate sūt. qz añ charte vsū in tabul'. tā testamēta q̄z epistole scribebanť. q̄z portitores tabellarij vocabantur. fm Isidoz li. v. Et tabule testamēti ꝓprie sūt testamētū editū i scriptis signatū & pfectū. sed abusiue etiā illa testamēta vel tabulas appellam⁹ que falsa sunt & viciata fm Azo. in sum. C. de tabu. exhiben.

Taciturn⁹ a. ū. q facile tacet. Jn taciturnitas tatis. Et taciturnitas est q̄nqz habēda p ꝓfessione Itē tacitū est qd nullaten⁹ est exꝑssum. q̄n qz tn tacitū habeť pro exꝑsso. ff. si cer. pe. l. cū qd et. c. gratū de offi. dele.

Taddeus dei. dictus est Judas frater Jacobi minoris. et acuit pen'.

Talaris. p. t. et hoc re. ad talos pertinens. vel

ad talos ptingens ꝛ dr a talus. Uñ talaris tunica dr eo q vsq; ad talos descēdat. Et h tala/re.ris. instrumentū volādi talo alligatū. quo Mercurius vtebatur.

Talentū ti.n.g. quoddā pōdus qđ summum esse phibet in grec. Nā nihil ē calco min⁹. ni/hil est talento mai⁹. Cui⁹ pōdus varū apud diuersas gētes habet. Apud romanos em talentū est septuaginta duaꝫ libraꝫ. Et est talē tum tripler. sc; min⁹ mediū ꝛ summū. Mi/nus q̄nq̄ginta. mediū septuagita duaꝫ libraꝫ summū centū viginti est

Talio onis. m.g. est eiusdē rei recompensatio. vidicta filis delicto. vt dens p dente. oculus p oculo eruat. et ita ppie est iniurie recōpensatō lex talionis. liez q̄q; dicat būficij. vñ i Pap. dicit. Talio est cū id patit q̄sq; qđ fecit inim/rie vl būficij. Et fm h distinguit duplex lex talionis. s. vna in bono quā dictat lex naturalis de q̄ dr Math. vij. O ia quecūq; vultis vt faciāt vobis homines. ꝛ vos facite illis. Et hic talio bonus est. Altera lex taliōis est i malo. quā dictat lex Moysi. Exo. xxi. et Deut⁰. xix. Oculū p oculo. dentē p dente. supple reddet. Et h docebat lex talionis sc; qz talit recipiebat q̄lit faciebat. Et hec lex in p̄cepto erat iudicū. maxie si exigebat. sz iniuriā paciēti est pmissa. qz videlicet pmittebat ei q hāc vindictā peteret. si tñ ex libidine vidicte h faciebat mortal⁹ peccabat. Quia Leuit. xix. dr. Nō queras vltionē nec memor eris iniurie ciuiū tuoꝝ.

Talpa pe. incerti g. qđā aial ad silitudinem muris. qz sit dānata ppetua cecitate ꝛ tenebr. Est ei absq; oculis. sp terrā fodit. ꝛ humū egerit et radices subter frugib⁹ comedit. Hāc greci balphalacā vocāt.

Talus li. dr sub crurib⁹ ꝛ sub talo calcane⁹. et dr sic ppter rotūditatem.

Talus etiā dr dcius vel tesser. Jñ h taxill⁹ li. dimi. i. puus talus. Uñ. Est talus dcius. talus postrema pedis pars.

Tantalus pater fuit pelopis. Et tantal⁹ auis quā ardeā dicūt. Jñ hic tantalides de. pe. cor. filius vel nepos Tantali. Jñ hec tātalis tātalidis. filia vel neptis Tantali.

Tantus ta. tū. dr a tam. Jñ tantalus la. lū. A quo tātillus la. lū. ābo dimi. i. modicus

Tantūdem. n.g. gtō tantūdē actō tantūdez et nō amplius. vt tātūdem valet hoc q̄tū illud.

Tapetū. ti. n.g. ꝛ hic tapes pis. ꝛ h taxte t. in eodē sensu. Et sunt tapeta q̄i strapedis. eo q p mū pedib⁹ substernerēt. qđ adhuc fit. Et pd. pe. Uñ Ouidius. Regia tecta pternt. positisq; tapetib⁹ altis. Inuenit etiā h taxta te. vñ Uirgili⁹. viij. enei. Arma q; crateras siml pulcraq; Tapinosis. ē hūilitas rei magne tapetas. nō i agēte. i. signte sīa qđ demōstrat vt si mare vocet gurges. vñ. Tapinosuz facies dicat sit mare gurges. vt vult Donat⁹. Uel fm Isidorū. Uñ imēsitas diuina vilib⁹ reb⁹ oñditur. vt Ego sum pastor. ꝛ Ego sum vermis.

Taratātara. n.g. indecli. nomē ficticiū est. i. ex sono quē facit dictū. Est em taratātara instrumentū q farina colat. Et est istrumētū cui⁹ p/cussiōe granū defluit iter molas molēdini. Et est clangor tubaꝝ Uñ Enni⁹. Ac tuba terribili sonitu taratantara dicit.

Tardiusculus la. lū. i. aliq̄tulū tardus ꝛ sepe

Tarentū ti. ciuitas q̄dā ē Jñ taren tin⁹ na. nū. Uñ Hieronym⁹ in epi. ad Pauli/nū p⁰. Sicut Pithagoras mēphiticos vates sic Plato egiptū. ꝛ Architā tarētinū. i. sic Pythagoras adijt phos egipti. sic plato adijt egyptū. ꝛ architā tarētinū. i. quēdā phm q̄ dicebat Archita. ꝛ tarentin⁹ a loco. qz erat de ciuitate tarenta. quā Tarans neptuni filius cōdidit ꝛ noiauit. Et pd. pe. tarentinus.

Tarmus mi. m.g. est vermis lardi. Jñ tarmosus sa. sum. i. tarmis plenus.

Tartarus n. in singulari. m.g. sz i plurali hec tartara roꝝ. n.g. profundissim⁹ locus inferno/rum de quo neminē extraxit deus Illic est fler⁹ ꝛ stridor dentium horror tenebrarum. tremor frigoris. Inde tartareus rea. reū. et tartarinus na. num. et cor. ta.

Taurea ree. f.g. i. plaga vel flagellum ex corio

Taurinus a. ū. dr a taur⁹. Et hoc tau tauri/rinū ni. q̄dā ciuitas ab abūdātia tauroꝝ dic/ta. Jñ h ꝛ hec taurēsis et hoc se.

Taurus ri. est bos iuuenis. et ppie adhuc nō castratus. Et tauri vocant scarabei terrestres vel siluestres hirtio similes. Item taurus est etiā vnū de duodecim signis i circulo zodiaci

Tautologia est viciosa repetitio eiusdē dictionis. vt Egometipse.

Taxatio onis. vide infra in taxo pas.

Taxillus li. est dimi. de talus. fm vtrāq; signi ficatōez tali. vñ taxill⁹ puus talus. i. postrema pars pedis. ꝛ taxillus paruus dcius

Taxus xi. mas. g. quoddam animal est. Et hec taxus. quedam arbor venenata et amarissimi suci. Jñ taxe⁹ pea. reū. Et hoc toxicū ci. qđdaz gen⁹ veneni qđ ex suco illius arboris exprimit.

T ante E

Tectuz ti. neu. g. dicitur pars domus. Et sepe

ponit p ipsa womo. et ðr a tego gis. Jñ tecto/
ri⁹ ria. riū. Jtē a tego gis. ðr tect⁹ a. ū. i. coopt⁹
Techna ne. i. dolus fraus ꝛceptio. et ðr a te/
chnis qð est astutia. vel factio. Jñ technosus.
a. um. i. fraudulētus ꝛceptori⁹. dolosus.
Techtnula le. dimi. i. pua techna.
Teda ꝛ. f. g. lignū lumiarib⁹ vel luminib⁹ ap
tū. Et qr tede ⁊ faces solebāt ferri ardētes añ
nubētes. ideo teda sepe ponit p nupcijs vl' cō
iugio. inde hec tedula le. dimi. i. pua teda.
Tediū dij. n. g' i. anxietas angor fastidiū ⁊ ðr
Tediolū li. dimi. i. puñ tediū) a tedeo des.
Tediosus sa. sum. i. fastidiosus. plenus tedio.
Tegella le. dimi. i. pua tegula
Tegellaria rie. q̄ ⁊ tegularia ðr. scz venefica su
per tegulas sacrificans.
Teges getis. f. g. ðr pua wm⁹ q̄ ⁊ tuguriū di
cit. scz casula quā faciūt sibi custodes vineaꝝ.
vel pastores ad tegmē sui. q̄ tegeriū ꝑ tuguriū
Hāc rustici capanā vocāt. eo p vnū tm capiat
Tegimē inis. ⁊ hec tectura re. ⁊ hinc tegimen/
tū vel tegumētū et hoc tegimen. oia a tego gis
Tegula le. dicit a tego gis. eo p tegat edes. ea
dē ⁊ ibrex cs. dicit qr accipit imbres. Jñ tegu
lari⁹ ria. riū. ⁊ hic tegularius rij. q̄ tegulas facit
Et h̄ tegularīū rij. locus vbi fiūt. vel aceruus
vel multitudo tegulaꝝ.
Tela le. p⁹ longitudine stamiū dicta a telon
qð est longū. Jñ telari⁹ ria. riū. et hoc telariū
rij. instrumentū texendi. Jtē tela loꝝ. est plura
le ꝛ telū teli.
Tellus luris. ðr terra frugifera a tollēdo dicta
qr fruct⁹ eius tollim⁹. vel qr fructus eius nos
tollūt. i. nutriūt. vl' qr nos tollit. i. portat et su
stinet. Et ꝛclinat tell⁹ i singl'ari nūero tm ꝑm
vsuꝝ. ⁊ pd. pe. gti. Nota ꝙsus. Humor humū
reddit terrā terit vsus aratri. Estq; solum sol
dum. tellus se tollit in altum
Tellus ludis. q̄dam locus rome ꝑm Pap̄.
Tellurus ri. m. g. ꝛus telluris. ⁊ pd. pe.
Telo onis. m. g. ðr a telon greco Telonē hoꝝ
toloni vocāt lignū q̄ hauriūt aquā a longitu/
dine dictū. Hoc hispani ciconiā dicunt. eo p
imitet auē illā rostrū leuantē ⁊ ꝛponētē. h⁹
modi lignū mō sepe fit sup puteos
Telon grece latini ðr longum vel tributū.
Telonēū nei. pe. pd. i. tributū. ⁊ ðr a telō gre/
co. Et p̄pe telonēū ðr tributū ꝛ mercib⁹ mari
nis circa lit⁹ acceptū. q̄ olim litoꝝ fiscalis cō/
ductio. Uñ et telonēū ðr locus vbi recolligit
⁊ exigit. scz vbi ꝛ merce sua a nautis emolimē
ta redduñt. Jbi em vectigalis exactor sedet p
ciū reb⁹ imponitur⁹. ⁊ voce a mercatorib⁹ flagi
tās. Et tale officiū habuit btūs Mattheus.
Uñ Matth. ix. Et cū trāsiret ide Hies⁹ vidit
hoiez sedētē in teloneo noīe Mattheū. Jñ h
teloneari⁹ rij. q̄ exigit ibi tributū Et telonari⁹
Telū. li. n. g. ðr quicqd a lōge iaci.) ria. riū.
pōt vt lapis. martell⁹ et hmōi. et ðr a telō qð
est longū. Uñ tela ꝓprie dicūt q̄b⁹ hostē im/
pugnam⁹ ſz arma q̄b⁹ nos ꝛfēdim⁹ ⁊ iō recu/
piunt copulatōꝝ arma et tela. Telū etiā abusi
ue ðr gladi⁹. Et telū ðr doloꝝ later. qr corpus
doloꝛe trāsuerberat tāq̄ gladi⁹. Et pd. te. Uñ
Ouidi⁹ epi. Heu patroꝝ tel' vulnera fcā meis
Temere. i. ꝓsumptuose. fatue. stulte. sine cā si/
ne ꝓsilio. Jñ hec temeritas tat. ꝓsūptio. violē
tia fatuitas. Et temerari⁹. ria. riū. i. ꝓsumptuo
sus. audax. q̄ audet audenda et nō audenda. et
distat iter audacē ⁊ temerariū. qr temerari⁹ ē.
qui nō ꝛtimat piculū. Audax ꝙ q̄ nō timet.
Temesis est vni⁹ ꝓpositi aut simplicis ꝙbi se/
ctio. vna dictione vl' pluribus iteriect⁹ vt Se
ptē subiecta trioni. Hoc ꝓpositū nomē septē/
trioni. diuidit ⁊ interponitur vna dictio. s. ſb
iecta Jtē Masili poꝛtabāt iuuenes ad litoꝛa
tanas. h̄ simplex ꝙbū diuidit. s. masilitanas. i.
ꝛ masilia ppl'us que est vrbs gallica. diuidit
et plures dictiones interponitur. scz poꝛtabāt
iuuenes ad litoꝛa.
Temetū. ti. n. g. i. vinū et ꝓprie bonū vinū. et
ðr temetū quasi tenēs mentē et est etymologia
Et coꝝ. pe. Uñ quidā. Una falerna merū te/
metū bacchus q̄z lieus.
Temo onis. m. g. lignū longū. et extentū i ara
tro vel in carro ad qð iugū ligat. Et temo ðr
gubernaculū nauis. et ðr a telo. qð est longum
Tempe. n. g. pl'alis nūeri. indeclinabile. ⁊ tm
in ntō actō ⁊ vtō. sūt loca tpata et delectabilia
et intestalia. licet et quelibet loca ꝛlectabilia.
tempe dicañ. sicut et testa dicūtur loca aspa.
⁊ icnlea. ꝑm Hug. Pap̄. ꝙ ðr. Tempe loca ꝛ
lectabilia ꝓprie siue locus amenissimus et ne/
moroſus pluralis numeri.
Tempantia tie. f. g. est vna ꝛ virtutibus car/
dinalibus. Et est temperantia dominium rō/
nis in libidinē et in alios animi motus. vl' vir
tus animi refrenādi motus in nos impetū fa
cientes vt sic nihil cupiamus.
Tempatio onis. ðr a tempero ras. Et est tem/
peratio rer. sed tempantia animoꝝ.
Tpatus ta. tum. i. māsuetus. moderatus.
Temperies. ei. f. g. ðr a tēpero ras.
Tempestas. atis. f. g. ðr quasi tps pestis ⁊ cō/
ponitur a tps ⁊ pestis (Uñq; etſ. tēpestas ðr
tps et tūc tempestas ðr q̄si tpis status.

Tempestiu⁹ ua.uũ.i.ꝯgruus.vtilis.ꝯueniẽs in tpe suo veniens.z dr a tempestus.
Tempestus sta.stũ.i.cõgruus vtilis ꝯueniẽs in tpe suo veniens.z dr a tps.
Tẽplari⁹ria.riũ.i.ad tẽplũ ptinẽs.vl tẽpli cu Templũ pli.n.g.cõponit a tectũ z am stos plũ q̃i amplũ rectũ. De q̃ dicit Isidor⁹.xv.etymo. Templũ nomẽ est generale.p locꝫ em̃ qui buscũꝫ magnis antiq̃ tẽpla dicebãt. Et tẽpla dicta q̃i tecta ãpla.sꝫ z loc⁹ ꝛsignat⁹ ad orientẽ ad cõtẽplatõeꝫ tẽplũ dicebaf.c⁹ ptes q̃ttu/or eſãt.antica ad ortũ solis postica ad occasũ. sinistra ad septẽtriõeꝫ dextra ad meridiẽ spectãs
Tempor⁹ rea.reũ.z tpaneus nea.neũ.i.ad tẽpus ptinẽs.vel in tpe veniens.et dñr a tps.et p cõpositõem intẽpor⁹ rea.reũ.et intpaneus nea.neũ.i.nõ in tpe veniens. Inuenif etiã tẽporaneũ p prematurꝫ. Ulñ Esa.xxviij. Quasi tpaneum añ maturitatem autumni.i.fm malum prematurꝫ vel aliud hmõi.
Tempus poris.n.g.dr a tepeo · eo q̃ tepeat et tpef vicissim humore siccitate calore frigore. Et dr tẽpus multiplr.dr em̃ spacium siue mora in q̃ vnum⁹.vt ann⁹ mẽsis. Dr ec tps aer l q̃litas aeris.fm q̃ dr. Pulcꝫ tps est.vel nubilosuꝫ tps est. Dr ec tps coemptio rer.fm q̃ solet dici. Chaꝫ tps est.i.chara z difficilis ẽ rer coemptio Dr etiã tps oportunitas faciendi aliq̃d.fm q̃ dr. Tẽpus est vt legã.i.oportunum est vt legã. Dr etiã tps accidẽs ꝟbi.s.mod⁹ significãdi. Et sunt q̃nq̃ tpa ꝟboꝝ.sꝫ pñs preteritũ iperfectũ.preteritũ pfectã.preteritũ plusq̃pfectũ z futurꝫ Itẽ a tẽpus dr h z hꝫ tpalis z hꝫ le.qđ i tpe incipit z desinit eẽ Jñ tpalit ad uerbũ.z hec tpalitas tatis. Itẽ tẽp⁹ est q̃dã ps capitis ꝛ q̃ dicit Isido.etymo.xi. Tpa sunt q̃ caluarie ꝛtra leuaq̃ subiacẽt.q̃ ideo sic nũcupant.q̃ mouenf ipsaq̃ mobilitate q̃i tpa quibusdã interuallis mutanf.q̃i diceret. Temp⁹ dr a temp⁹ porꝫ. Et dicit Hug. Nota q̃ q̃daꝫ idiote p illa pte capitꝫ ꝯsueuerũt dicere timp⁹ p i qđ sine dubio nihil est Hoc etiã põt ꝓbari p textũ psalterij vbi dr Et reqem temporib⁹ meis tc.z exponit glo.p illa pte capitis diees A reqe tẽpoꝝ somnus venit ad oculos q̃ dũ dormiũt tpa grauari incipiũt.et cũ senserint sibi grauari tempora iã imminet somnus
Tempusculũ li.dimi.i.parũ tempus
Temulentus ta.tũ.i.ebrius.temeto plenus z dr a temetũ qđ est vinũ z lentos plenum
Tenia nie.f.g.dr vittaꝝ extremitas ꝛpẽdẽs diuersoꝝ coloꝝ. Uitte sunt q̃ crinib⁹ inectũf. q̃bus fluẽtes religãf capilli sic dicte.q̃ vinciãt. Itẽ vitta est q̃ corona vincif.tenia extre/ma pars vitte q̃ ꝛpendẽt corone.
Tenabulũ li.i.venabulũ.z dr a teneo es.eo q̃ retineat aprum venientem.
Tenax acꝫ.oĩs ge.i.cupidus auar⁹ stringens. dur⁹.z dr a teneo nes Jñ hec tenacitas tatis.
Et tenaculus la.lũ.i.aliq̃tulũ tenax
Tendicula le.et tenticula le.idẽ signãt.z sunt insidie q̃ tendunf auib⁹ vel leporib⁹ vel etiam alijs animalibus.
Tenebre dicũf eo q̃ teneãt vmbras.nihil añt sunt tenebre.sꝫ ipsa lucis absentia tenebre dicunf.sicut silẽtiũ nõ aliqua res est.sꝫ vbi son⁹ nõ est silentiũ dr.sic tenebre nõ aliq̃d sunt.sed vbi lux nõ est tenebre sunt.
Tener ra.rũ.i.mollis fragilis flexibilis.et dr a teneo nes.p ꝓtrariũ.qr vix se tenet. Jñ tenellus la.lũ.dimi.i.aliq̃tulũ tener.
Tenor noris.m.g.i.status pactũ cõditio · Tenor etiã dr accẽtus.q̃ in platione vna sylla/ba magis tenef q̃ alia
Tenor litteraꝝ ꝓtinẽtia est scripturaꝝ ex q̃ cũq̃ noie cẽseanf.siue fuerint aplice siue ipiales. siue ordinarij Itẽ tenor dr ipsa sententia literalis licet rethorice plurima scribanf.
Tensoriũ rij.n.g.dr a tendo dis.sum.eo q̃ tẽdaf funibus et palis.et est idem q̃ tentorium Inde tensim aduer.
Tensus sa.sum.i.porrectus.leuatus tentus.
Tentigo inis.f.g.i.extensio vel erectio virilis membri. Unde Juuenalis. Rigide tentigine vulue Inde tentiginosus sa.sum.i.luxuriosus sepe tentiginẽ patiens.
Tentoriũ rij.est tabernaculũ vel papilio.z dr a tendo dis.tũ.eo q̃ funib⁹ vel pal tendaf
Tenuis ꝛ.t.z hꝫ nue.i.gracilis subtilf.nõ spissus. Inde tenuitas tatis.
Ten⁹ nomẽ.est sũma pars sagitte. Itẽ ten⁹ est ꝓpositio ablatiuo casui seruiẽs z idẽ est qđ p ꝛ vel iuxta. Põt etiã esse aduer. Ulñ. Uult seruire tenus.tenus est pars summa sagitte
Tepor oris.m.g.i.calor paruus.
Tepedariũ rij.idem est qđ balneũ.a tepore aq̃ nomen trahens
Tepidus da.dũ.calẽs.recẽs.iners.piger.ieffi car. Jñ tepidul⁹ la.lũ.i.aliq̃tulũ tepidus.
Teraphim exponif in textu Judicꝫ.xvij.vbi dicitur. Fecit ephot atq̃ teraphim.i.vestem sacerdotalem et idola. Sed super Osee.iij.dicit Hieronimus. Teraphim dicuntur figure vel simulacra que hic intelligimus cherubin et seraphin vel quelibet alia templi ornamenta.et acuitur in fine.

Tertius tia.tiū nomē est ordinale fm priscianū.qz ordinē signat.vt pm⁹ scdus terci⁹ qrt⁹ z dz scribi per t.

Terebinth⁹ thi.nomē grecū.arbor ē generans resinā resinaz olim prestātiorem.

Terebz bri.n.g.est instrumētum pforādi qđ aliē dr taratrū.qi teretz.eo q lignū foret terēdo.Unde et dr terebz qi tere foz.vl'qsi trāsfoz Jñ hoc terebellū li.dimi.

Teredo dinis.f.g.dr ymis corrodēs lignuz et comedēs.Unde hic tem⁹ mi.et hic temes metis dr.Et pdu.pe.teredo.

Teres retis.dr lōgus z rotūdus vt hasta.Unde grecism⁹.Dr hasta teres ppie.pomū qz rotundū.Et sepe ponit simplr pro rotūdo Et est ois ge.Neutrū tn in a pli nūero nō est i vsu

Tergiuersator.toris.i.receptor.fispellis z dr a tergiuerso⁹ saris.qz aīmū qsi tergū huc z illuc vertit.ne qualis sit intelligat.Jñ hec tergiuersatio onis.i.receptio.et hic et hec tergiuersabilis z le.i.receptor⁹ et habilis ad recipiendum.

Tergiuersator dr q in vniuerso ab actōe recedit.qi tergū vertēs.vt i.c.vltis.de collu.detegē. in glo.iiij.z ibi nota.Et differūt tergiūsator puaricator et calūniator.vñ.Tergiuersator desistit.puaricator vero occultat.pcēt calūniator

Tergiuersatio qñqz est fraudis vel cal fallū liditas.q qs inducit aliū vt desistat ab ei⁹ inquisitōe.z sic capit in.c.vltis.in glo.pall'.qñqz etiā est frustratio exclusio vel colludium

Tergū gi.n.g.dr a terra.qz i eo supini iacem⁹ i terra.qđ hō solus pt.qz bruta aīalia in latere vl'in vētre iacēt z iō in eis abusiue dicunt terga.Jñ tergosus sa.sum.Jtē a tergo dr h terg⁹ oris.Et sunt terga hoīm.tergora q drupedum Jtē terga dñr corria Et inde tergoreus rea.reū. Vel pōt dici tergū a tergeo ges.

Teristrū ri.n.g.qđā gen⁹ mliebris vestis sotilis et trite.z dr a tero ris.vel dr a tego gis.qz in estu tegat corpa femiaz in vmbraculo.fm Hug.Glo.ād sup illud Beñ.xxxviij. Que depositis viduitatis vestib⁹ accepit teristz ꝛc.dicit.Teristz erat velamē q vrebant palestine mulieres Alij dicūt q teristz vestis erat tenuis sicut sunt vela q delicate mlieres portāt in capitib⁹ suis.Jn Pap.aūt dr Teristra dicta q in estate corpa tegāt feiaz subtilissime cortine

Termin⁹ni.dr a terra.qz terre mēsuras distinguit Unde dr termin⁹ qi terre meta.Jñ h et hec termīalis z le.Et plaliter hec terminalia liū vel lioz.dicūt festa Termini quē antiq deum esse putauerūt.Et termiosus sa.sū.i.plen⁹ terminis.Et termineus nea.neū.ad terminū p/

tinēs.Jtē termin⁹ dr finis Jtē īmin⁹ dr diffinitio.Et ponit intermin⁹ z ptermin⁹ Termi nos,primi aliqs trāsgredi q̄nqz mois pt.prio cū parochianū alteri⁹ ad sepulturā admittit. 2° cū alteri⁹ subditū excōicat vel interdicit.3° cū alteri⁹ parochianū ad pniam recipit.qrto cū fidei ptranū pdicat.qnto cū termios pcessiōnū cuellit.c.infra.de sepul.in glo.

Termio onis.m.g.q habz tres milites sub se. Jtē tact⁹ trūpūctoz cū recijs dr termio onis. Idem et trio trionis.

Tern⁹a.ū.dr a ter et vn⁹.qi ter vn⁹.Jñ terna ri⁹.ria.riū.Et h ternari⁹ ry.talis numerus

Terra re.f.g.dr a tero ris.eo q assidue teraf.l' a torreo es.eo q siccitate torreat terra. Qđ ām terra dr qi trita rastris etymologia ē. Jñ terreus rea.reū.de terra exis,Et terren⁹ na.nū.i eo dē sensu.scz de terra nat⁹ vel fact⁹ vel terrā inhabitās vel terremis creditus.

Terrestris.p.t.z h terrestre.i.de terra exis vel terrā inhabitans.

Terribilis p.t.z h le.i.metuēd⁹ qi troni habil' Terribulosus sa.sum.i.terroze plenus

Terribulū li.qđā tormētū.et dr a terreo res eo q reos terreat

Terrigena ne.p.g.i.de terra genit⁹.Unde ppha Quiqz terrigine filij hoīm.z cor.gi.Terrigie etiā dicti sunt gigātes qz fabulose eos parens terra sibi sil'es genuerit.Antiq tn dicebāt tri/

Territoriū rij.n.g.i.modic⁹ loc⁹ gen⁹ a.ū. vel district⁹ alicui⁹.Ul' dr territoriū qi tantū terrē.i.tritū bob⁹ et aratro.Antiq etiā sulco ducto z possessionū z fritoriox limites dicīg/

Territoriū ē vnitūsitas agroz iurta.i. bāt. intra fines cuiuscunqz ciuitatis.ab eo dcm q mgrat⁹ eiusdē loci iter eos fines terrēdi.i.amouēdi l'sbmouēdi ius hz.ff.de p.sig.l.pupill⁹.§ territoriū.Alibi ponit p dioceſi.xvi.q.ij.c.primo de cōsti.c.ij.li.vi.glo.i cle.ne romā ꝛc elec.

Terrosus sa.sum.i.plen⁹ terra.vt frumentum arenosum.qđ etiā terrulētus ta.tum.dicit

Terrula le.dimi.i.parua terra

Terrulentus ta.tū.i.terra plenus.z dr a tetra et lentos.Et h z hec et h terrulēs lētis.idem. Jñ terrulētia tie.et terrulenter.sime.aduer.

Tersus sa.sum.i.mūdus.nitidus.eruditus.

Tertullus li.ppriū nomē cuiusdā oratoris. De q habet in auroza.Inter qs Tertull⁹ erat qui verba colorat.Et gēminat l.

Tertulliamste q̄dā heretici dcī a Tertulliano psbitero africe,puicie ciuitatj carthaginēsis.q dicūt aiaz imortalē eē.sz corporeā pdicātes et aīas pctoz hoīm p⁹ mortē in rēmoes cōuerti

putãtes. Tesca sunt loca aspa et inculta ⁊ inamẽa Et hꝫ tm̃ tres casꝰ.s.ntm̃ actm̃ ⁊ vtm̃ Tescua oꝛ.dm̃r loca q̀bꝰ ꝓcoꝛa castrãt plres Tessera vel tesseron grece latine dꝛ quatuoꝛ.⁊ ꝓponit cũ ꝛcas qđ ẽ ꝛcẽ.⁊ dꝛ hec tesseredecas cadis.pẽ coꝛ.i quatuoꝛdeci. Un̄ iuenit q̃ ma theꝰ distinxit generatiões quas enũerat i ꝑn/cipio euãgelij i tres tesseredecades i.iter quat/tuoꝛ ꝛci.sunt cm̃ quadragitadue generatões Tesseredecadite stꝫ dicti q̀dã heretici.qꝛ quar tadecima luna pasca cũ iudeis obſuãdũ ꝛce/ Tessara re.f.g.i.vas vl mẽsura q̃libet. dũt Tessera etiã dꝛ bellicũ signũ vl tuba qua ho/stes ꝛnũciãt veniẽtes. Tessera ẽ accipit ꝑ si gno hospitalitatꝫ. Accipit ẽ ꝑ talo.⁊ ꝑ alea ⁊ ꝑ tarillis.similiter etiã cũ tesseris solebat nu/merus frumẽti ꝛsignari et annone. Trẽ tessere dm̃ lapides quadrati ad modũ taloꝝ vñ pa/uimẽta sternũt.⁊ tessera genꝰ frugꝫ Un̄ hec tes/sella le.dimi.⁊ a tessella hec tessellula le.sil r di mi. Et tessellarꝰ ria.riũ.⁊ tessellarius rij. Et a tessera tesserarꝰ ria.riũ.⁊ tesserarius rij.scz ꝓ/positus curie q̀ bellũ nũciat vel q̀ regꝫ tesseras poꝛtat.vel q̀cũq; cũ tesseris aliq̀d agit. Et no ta q tessere ⁊ tali a q̀busdã vocãt lepusculi.qꝛ ceriẽdo discurrũt. Itꝫ dicũt iacula a iaciẽdo ſm Hugꝫ. Quidã ꝙo dicũt q tessere stꝫ q̃dra/ti lapilli.a tetras.i.q̃ttuoꝛ dcẽ qꝛ quadrate stꝫ ꝛ oibꝰ pnbꝰ. Et scribit ſm ãtiq̀s ꝑ geminũ s Tesserinꝰ a.ũ.dꝛ a tessera Et dicũt tessera. tesserini agripẽnt q̃ ad modũ tesseraꝝ sũt q̀bꝰ Tesseron grece latie dꝛ quattuoꝛ ludimꝰ. Testa ste.dꝛ quasi tosta.qꝛ ꝑus sit mollis ꝓ/stea tosta.qꝛ ꝛsiccat dñ coq̃t. Et dꝛ testa olla, vl etiã quicq̀d ex creta vl argillosa ſra coquit. Un̄ quadã sil itudine dꝛ testa capitis.

Testabilis lis.ꝝ.t.⁊ hꝫ le.q̃ ꝑt testari.scz testi/moniũ facere vel testamẽtũ. Et ꝓponit intesta bilis bile.q̃ nõ est dignꝰ vt in testẽ recipiat vl vt testamẽtũ faciat. Testariũ cũ.n.g. multe te/ste.et dicitur a testa.

Testamẽtũ ti.dꝛ a testoꝛ vel testꝫ.qꝛ testibꝰ est ꝓscripta et ꝓfirmata volũtas. Ponit etiã qñ q̃ testamẽtũ ꝑ pacto ⁊ placito.

Testamentũ dꝛ iõ qꝛ nisi testatoꝛ mortuꝰ fue/rit ꝓfirmari non ꝑt.nec sciri q̀d i eo scriptũ sit dansum ⁊ signatũ. Et ẽ dictũ testamẽtũ quia nõ valet nisi pꝰ testatoꝛis monumẽtũ ſm Isi doꝛ li.v. Et ꝛscribit sic. Testamẽtũ ẽ volũta tis nre sentẽtia iusta ꝛ eo qꝛ q̀s pꝰ moꝛtẽ suaz fieri vult.ff.e.ti.l.i. Et addit cũ institutõe he/redis. Insti.ꝛ le.§.añ here.⁊ hꝫ ꝛ vniuerso pa trimonio.vt excludatur singl are relictũ ⁊ codi cillus. Et dꝛ testamẽtũ quasi testatio mẽtꝫ. vl vltimũ eulogiũ seu vltima volũtas.alias di/ctũ.qua q̀s ꝛ rebꝰ suis disponit legatario le/gata assignãda. Et diuiditur.qꝛ aliđ est testa/mentũ nũcupatiuũ qđ ꝓsistit i sola nũcupatõ ne testatoꝛis.nõ i solẽnitate scripture tm̃ septẽ testes necessarij sunt ⁊ heredũ noiatio Insti. e.ti.§.fi. Aliud est i scriptis ꝓditũ qđ silr exi/git nũcꝫ.subscriptões et signacula septẽ testiũ Itẽ testamenti aliã diuisionez ponit Isidoꝛ li.v.scz testamentoꝛum aliud iuris ciuilis.ali ud iuris prętoꝛij

Testamẽtũ iuris ciuilis est testamẽtum septẽ testiũ sigillo signatũ.subscriptõe firmatuz qđ apud ciues fit.⁊ inde dꝛ ciuile.

Testamẽtũ iuris ꝓtoꝛij est septẽ testiũ signis signatũ.et dꝛ sic qꝛ fit apud prętoꝛes

Testamẽtũ holographũ est manu actoris to/tum cõscriptum et sbscriptum.vñ ⁊ nomẽ ac/cepit ab holon.i.totũ et graphos scriptura vel littera quasi tota lra ſm Isidoꝛ

Testamẽtum irritũ est si ille q̀ testatus est ca pite diminutus est vel captiuitate ꝛtẽtꝰ.aut si nõ rite contra legem factum est.

Testamentum ruptum iõ vocatum est. quia nascente posthumo.neqꝫ ex heredato neqꝫ he/rede noiato disrumpitur.

Testamentum surreptũ est qđ in fraudẽ here dum seu legatarioꝝ et libꝛtoꝝ nõ palã ꝓlatũ est qđ si nõ latet tñ si ꝓdictis ꝓsonis nõ ꝓsunt detur suppꝛessum videtur.

Testamẽtum inofficiosum est qđ frustra libẽ/ris exheredatis sine officio pietatis liberalis. in ectrancas ꝑsonas redacta est ſm Isidoꝛum

Testarius ria.riũ.i.ad testas ꝑtinẽs vel q̀ fa/cit testas.et dꝛ a testa ste.

Testatus ta.tũ.qui facit testamẽtum.

Testiculus li.est dimi.a testis.testiculi etiam in viro dicũtur mẽbꝛa genitalia. qꝛ testantur hoiem marẽ eẽ. Iñ hic et hec testicl aris et hoc re. Et testiculosus sa.sum. Et testiculatꝰ ta.tũ qui habet magnos testiculos.

Testilis lis.ꝝ.t.et hꝫ le.pe.pdu.dicitur a testa vt opus testile.vel vas testile.i fragile ꝛ testa et scribitur ꝑ st. Sed textilis lis.et hꝫ le.ꝑ.coꝛ. et textibil le.et hic et hec textilis.et hoc le.in eo/dem sensu.scz qđ facile teritur.et dꝛ a texo xis. per ꝑ.vt textilis vestis vl oꝛa Un̄ Eccl.xlv. Opus textile.

Testis stis.ꝝ.g.dꝛ a testoꝛ arꝫ.qꝛ testatur l qꝛ testationi ⁊ cõfirmatõi testamẽti solet adhiberi. Inde testimonium nij. Et hinc hic ⁊ hec te stimonialis.lis.⁊ hoc le.

Testu.n.g.indecli.idē est qđ testa.t ðr a testa
Testudmetū ti.n.g.locꝰ vbi testudines abūdāt
Testudo inis.f.g est qđdā aial.t ðr a testa qz
tegimie teste sit coopta. Et sunt q̄tuor genera
testudinū.scz terrestres.marine.lutarie.i.in ce
no t paludibꝰ viuētes.fluuiales q̄ in dulci aq̄
viuūt. Tradūt qđā tardius ire nauigia testu/
dinis pdē vertrū vehentia. Itē testudo ðr ca/
mera tēpli obliq̄ t curua.qz in modū testudis
veteres temploꝝ tecta faciebāt vt celi ymagi/
nem redderēt qđ ꝓstat esse ꝓuexū. Talis curua
tura ðr etiā lacunar.qđ solebāt antiq̄ facē sub
tignis.t sup cameras et sup alia loca ꝑpt pdi/
ctā cām. Et etiā testudo ðr scutū qz in modu
testudis fit. Et testudo ðr ꝓuexio scutoꝝ cur/
uata i modū testudis. Jn testudineꝰ.nea.neū.
Testula le.dimi.t.parua testa
Tesus.sa.sum.i.odiosus.erosus.fastidiosus l'
Tet tra.trꝝ.i.niger l'ferꝰ.t coz.ꝑmā fatigatꝰ
Tetranus na.nū.i.ꝓauus.tenebrosus
Tetracolos.ðr qđ hz q̄tuor metri varietates
Tetradebucolica qđā spēs cesure q̄ attēdit in
quarto pde.q̄ maxie solēt vti scribētes bucoli
Tetragrāmaton nomē dei ðr. Hoc est Yca
quattuor litterarum. vide in sabaoth
Tetraidos ðr a tetra qđ ē quattuor t idos q
est forma q̄i formule incēsi in lōgitudinē por
recte que fiūt ex quattuor pigmētis.
Tretrameter tra.trū.vbi sunt quattuor metra
siue ꝑsus ꝓstās ex quattuor metrꝭ.i.pedibus.t
Tetraonyma. vide in noma. coz.pe.
Tetraptotus ta.tū.est nomē hns quattuor di
uersaꝝ terminationum cāsus.
Tetrarcha che.cōis g.i.ꝓnceps sup quattuor
vl' sup q̄rtā partē regni.t ðr a tetra.i.quattuor
et archos.i.ꝓnceps. Unde fm Jsidoꝝ Tetrar/
che sunt quartā ptem regni tenētes. qual' fuit
apud iudeā Philippus. Et in hec tetrarchia
Tetra grece latie ðr quattuor chie eiꝰ ptās
Jn hec tetras tradis.i.quattuor.
Tetrasyllabus ba.bū.i.quattuor syllabaꝝ
Tetrastrophos.vide supra in strophos.
Tetricus ci.quidā mōs in sabia aspꝛimꝰ.t ðr
a teter. Jn tetricus ca:cū.i.asp.austerus.obscu
rus tristꝫ fm Hugꝫ. Unde fm quosdā vrtuat a
tetrico as. Unde Alexāder negꝫ dicit. Tetricat
quotiens q̄q̄s surgendo pigrescit. Et sic vo/
lūt q Eccl.xxij.ponatur tetrices ꝑ vna dictō
ne. Alij vero dicūt q te trices sunt due partes
te ꝓnomen t trices verbum. vide infra i tri/
co cas.verbo.
Tetrido dinis.i.nigredo.feritas.
Teucos.i.volumen
Textilis.et textilis vide.supra in testilis.
Textoꝝ toris.m.g.dicit qui facit pannū. Jnd
h̄ textrix tricis.mulier q̄ texit pannū. Et dicit.
Prisianꝰ in.xi.libro. X antecedēte vnū inue
nio in tus ꝓticipiū.a textu textus. Et ex h̄ qđā
mō scribūt mistus.p.s.
Textrina.ne.f.g.locus texentū.t ðr a texo.te/
xis. Et hoc textrinū ni.idē.vl' locus vbi naues
fabricant. Et textrinꝰ na.nū. Un Tobie.ij.le/
gitur ð Anna q ibat quotidie ad textrinū opꝰ
et pdu.tri.
Textus tus.tuī.ē liber ꝓtūcs doctoris tra/
ctatum.sine littere vel snie expositione.t dicit
a texo xis. Et textus ta.tum.participium. Et
hec textura re.

T ante H

Thaboꝝ.t hermō.duo mōtes sunt. Et interp
tat thaboꝝ.venies lamē.seu adventꝰ lumis.
Thalamꝰ.mi.m.g.dicit cubiculū vel camera
vl' cōiugalis lectus sponsi et sponse.et ðr a tha
lamos grece quod latine dicitur cubiculum
vl' coniugalis lectus.vel a Thalamone du/
ce qui cum rhomulo et alijs sabinā quandam
nobilē rapuit.et responsum est oraculo.eā re/
bere ei et quia felices fuerunt ille nuptie insti/
tutū est.vt in omnibus nuptijs.thalami no/
men iteretur. Vel dicitur thalamus a thelima
greco quod latine dicitur voluptas.
Thalassum lassi.i.mare quod et thalatū dicit
Jn thalassus.sa.sum.i.marinꝰ.
Thalia est vna musaꝝ.
Thamar quedā vidua erat que interptatur a/
maritudo ꝑ viris mortuis Eadē t cōmutans
Mutauit eīm se in habitum meretricis.qñ cū
socero suo ꝓcubuit.et acuitur in fine.
Thamnus interptatur numerus.vel deficiēs
seu necans facturam.
Thanatos.i.mortale vel mors. Jnde thana
tus.ta.tū.i.mortuus. Et thanatos.insula gal
lici oceani.dicta a morte serpentū.et terra eius
quocūq̄ gentium inuecta sit ilico perimit an/
gues et acuitur tos.
Thare interptatur abactoꝝ vl' repulsoꝝ.seu ne
q̄z aut nequitia.
Tharsis acuit i fine.t fuit Tharꝭ x gñe Ja/
phet..a q̄ silices descēderūt. Un t ciuitas coꝝ
tharsis dicta est.q̄ tharsis ðr.x q̄ ciuitate fuit
Paulꝰ apl's. Tharsus tharsi.vel tharsis.etiā
vocat qđā locꝰ indie. Jn h̄ t hec tharsenꝭ et h̄
se. Et vt ðr. Hebrei putant gñaliter mare vo/
cari tharsis t interptat explozās gaudiū.
Thau.est q̄dꝫ līa hebrea quā nos.t.dicimus

Nam tau dicūt greci thetan. t a theta nos dicim⁹ t. Thau ꝺr esse aduer. admirāt⁹. Ezech. ix. signa thau sup frōtes viroꝝ gemētiū. In interpratoib⁹ āt ꝺr thau signū. vel subter vel signat⁹ l'supior. Et a thau ꝺr thauma. matis. i. admiratio vel miraculuz. t hec thaumantias. rie. ꝺr arc⁹ celestis ab admiratōe t stupore ad mirātiū dict⁹. l' thaumātias qz fuit filia thau

Theatꝝ tri. n. g. spectaculū vbicūqz) mātis fiat semicirculi figurā hns. in quo stantes oēs inspiciūt. cui⁹ forma ꝑs rotūda erat. sicut et āphitheatri. sz postea ex medio amphitheatro theatꝝ factū ē. sic dictū a spectaculo ¶ Itē theatrū ꝺr pstibulū t lupanar qz p⁹ ludos exactos mētnces pstituebātur ibi. In theatric⁹ ca. cū. t h t hec theatral' t h le. ad theatꝝ ptinens. t

Thebet. i. ianuari⁹ t acuit i fine) coꝛ. pe. nat'r

Theca ce. grece. latine positio. repositoriū qꝺ/cūqz sit. eo q ibi reponatur aliqꝺ

Thecnites. m. g. vnde errāt qui dicūt mulier thecnites. qz ꝛebet dici mulier thecnitis.

Thema matis. neu. ge. i. materia dictātis figura. norma. silitudo. forma. t coꝛ. pe. gti.

Theodocia iterpraf ꝺiligēs scrutatio ꝺboruz vel misteriū diuine scripture. t ꝺr a theoro vl'

Theodotion. fuit qꝺam trāslator) theos. diuinorum liboꝛum.

Theodor⁹ ri. ꝑpriū nomē cuiusꝺā viri t coꝛ. pe. fm cōem vsum licz iuēciaf. pdu. Un Juuenalis. Lautoꝝ pueros artē ꝛocēs theodorus

Jta ec Heliodor⁹ iuenif pe. pdu. tū fm cōem

Theodosiani t gaianite here) vsū coꝛripif. tici appellati a Theodosio t Gaiano. qꝺ tpib⁹ Justiniani ꝓncipis i alexādria ꝓuicia populi puersi electōe vna ꝺie oꝛdinati sunt epi¶ Hi errores Eutici t Dioscoꝛi sequētes calcedonē se ꝺcliū respuūt. ex duab⁹ vnā in xpo naturā asserūt. quā theodosiani coꝛruptā. gaianite in coꝛruptā cōtendūt.

Theologus ga. gū. i. ꝛe ꝺiuinis loquēs vl' tractās ¶ Jn hec theologia gie. pe. acuta. ꝺiuinitas sermo ꝛe ꝛo ¶ Jn theologic⁹ a. ū.

Theonomi⁹ nia. niū. i. maledic⁹. rephensoꝛi⁹. t ꝺr a theonō qꝺ fuit qꝺā maledicus

Theophania. vide supra in epiphania

Theophilus li. m. g. quē ꝛeus ꝺiligit Etiā est ꝑpriū nomē cuiusꝺā. Et coꝛ. pe. Un in Juuenal. Theophile scribens vir xpo mēte subact⁹.

Theoꝛema matis. n. g. i. eligās t ꝺiligens verboꝝ apta ꝛescriptio. vel regula. Un regule. geometrice ꝺicūf theoꝛemata. quasi apitiones. qz apiunt t illūinant mentē lectoꝛis ¶ Jdez theorissima. et p⁹odu. re.

Theoꝛia rie vel theoꝛica ce. sciētia q tractat ꝛe iuisibilib⁹ vel vita ꝓtēplatiua Jn theoꝛic⁹ ca. cū. i. ꝓtēplatiu⁹ qꝺ tm ꝓtemplationi vacat.

Theos grece latie ꝺr ꝛeus Theos tamē apud grecos timoꝝ ꝺr. Un ꝛeus ꝺr theos qz timoꝝ omibus colentibus eum.

Theosebia bie. i. ꝛei cult⁹ t diuina pietas t ꝺr a theos ꝛeus t sebs pietas.

Theoticus. i. diuinus t ꝺr a theos.

Theotecos ꝛei genitrix q si tota diuina.

Therme maꝝ. sūt loca calida scz balnea t ꝺr a thermon qꝺ greci caloꝛē ꝺicūt qz calesnt vl'

Thesaur⁹ri. m. g. i. auꝝ repo) dom⁹ vnctōis situ vel loc⁹ vbi auꝝ reponif t ꝺr a theca t aurum. Jn thesaurari⁹ria riū ¶ Et h thesaurius. riu. q thesauꝝ hz i sui custoꝺia. Et thesauraria. rie. eius ꝺignitas.

Thesbites iterpraf ꝓuertēs vel captiuatoꝛ siue festiu⁹ ad intelligendū. Et ꝑꝺu. bi.

Thesis grece latie ꝺr positō Unde thesis ꝺicitur. voꝛ positō. i. finis vl' ꝛepssio ¶ Jn theticus ca. cū. i. possessiu⁹ vl' positiu⁹ vt euandrius.

Thessalus li. qꝺam rex fuit. Jn thessalos qꝺā ciuitas. Thessala qꝺā regio t thessalonica q/ꝺam ciuitas ꝺicta ē. Jn thessal⁹la lū. t thessalicus ca cū. Et h thec thessalonicēs t h se.

Thestil'. f. g. ꝑpriū nomē mulieꝛ rusticū vñ Virgili⁹ Thestil' t rapido fesⁱ messoꝛib⁹ estu

Thetys tys. vl' thetyos. f. g. ꝑma ꝑdu. i. mare vel vroꝝ oceani Hec thetis thetꝛ vel thetidis. prima coꝛ. i. mater. Achillis. Un Ho terhidi bacchū caupo maritat ibi.

Thymos grece latine ꝺr mens.

Thiriathira re. iterpraf illuīata siue illuminans. t coꝛ. pe.

Thiria interpretatur timens ꝛeum.

Tholomaida iterpratur ad mēsurā ꝛeducēs

Thomas interpraf abyssus vel geminus et grece ꝺydim⁹ ꝺr qz quo pl⁹ceteꝛ ꝺubitauit eo altius veritatem resurrectionis agnouit

Thophet lata t spaciosa via gehēna pauoriſ

Thoꝛath hebꝛei latini legē ap/) interpratur pellāt. i. qnqz libꝛos moysi Un Hyeronimus i ꝓlogo regꝛ ¶ Hi sūt qnqz libꝛi Moysi quos ꝑpe thoꝛath. i. legē appellāt Et i intpratoib⁹ ꝺr thoꝛath. lex vel pentateucū.

Thoꝛax acꝛ. i. pec⁹. vl' ps illa coꝛpis āterioꝛ. q est a collo vsqz ad stomachū quā nos ꝺici/m⁹arcā qz ibi arcanū sit. i. secretū. quo cetera arceē L⁹ eminētes pulpe mamille ꝺnr inē qs illa ps ossea pect⁹ ꝺr ꝛertera t leua coste Itē et tharax ꝺr loꝛica ꝛpe illa q tm extēdif q thoracem hominis ꝛefendat ¶ Unde. Job. xli.

Subsistere non poterit, nec hasta nec thorax Et desinit actus singlaris in em. ⁊ in a. vt thoracē vel thoraca. et actus plalis in es vl in as vt thoraces vel thoracas. Un Virgilⁱ⁹ enei. Telaq; trūcata viri ⁊ bis sex thoracа petitū. Thorus ri. dr lectⁱ⁹. et ppe q̄ solet eē de herbis sicut i expeditōe. vnde et dr sic ab herbis torꝛ q̄bus fit. vel q̄ accubētū humeris supponūt. Jn h et hec thoralis. et hoc le. et hoc thoral l thorale lis. lōga mapa. Ul etiā sic dr. q̄q̄d in lecto sternit. Inuenit⁹ torus sine aspiratōe vi/ Thracia cie. q̄dā puincia.) de ifra i loco suo Jn thrax thracꝭ. Et h et hec thracensis et hoc se. et thraci⁹ cia. ciū. p q̄ sepe iuenit⁹ truci⁹ cia. ciū. hoies vel ppli illⁱ⁹ puincie.

Threna ne. i. lamētatio. Sicut em̄ hymnⁱ⁹ est cāticū leticie et laudis. ita threna est cāticū la/ mēti et funeris Jn threnus na. nū. i. lamētabi lis. Et threnosus sa. sum. i. lamētosus. et thre nicⁱ⁹ ca. cū. i. luctuosus (Itē hi threni. noꝛ. dr vt Threni Hieremie. i. lamentatōes

Thraso ppriū nomē. de quo Terētius in eu Thronⁱ⁹ ni. ppie solū regni est. q̄ nucho latie sedes regalis dr Est āt thronⁱ⁹ sedes rega lis in q̄ sedēt reges ppter tutelā sui corpis. Itē throni sunt agmia angeloꝛ q̄ latino eloq̄o se/ des dicūt. et vocati throni. qr illis ꝺditor p̄si det et p eos sua iudicia disponit.

Thucys interp̄tat⁹ fortuna. Jn q̄dā hystoricⁱ⁹ grecⁱ⁹ dictⁱ⁹ est. Thucidides q̄i fortunatus.

Thuribulū li. n. g. est vas ad thurificādū ap/ tū. et dr a thure. Qꝺ aūt dr thuribulū quasi thurꝭ bolⁱ⁹. i. morcellos cremās etymologia ē.

Thuricremulum li. i. incensarium. quia in eo crematur thus. et dr a thus et cremo mas

Thurificina ne. locus vbi thus efficit. vl etiā spargit vel sacrificatur

Thurifer ficis. dr sacerdos vel incensator

Thus thuris est arbor arabie imensa atq; ra/ mosa. leuissimi cortic⁹. ramis ad aceris q̄litatē amygdale mō succū aromaticū fūdēs albū. et apud nos appellat⁹ masculⁱ⁹. eo q̄ sit natura ro tundū ad modū testiculoꝛ. reliquū ꝺo planū et pene scabrosū minⁱ⁹ optimū. Adulterat aūt admixta resina et gumi. sꝫ dinoscit⁹ sua ppri/ tate. Nā thus igni appositū ardescit. resina fu mescit. gumi ꝺo liquescit. Et thus est g. f. p ar bore. sꝫ p fructu n. g. Hⁱ⁹ eē dr libanū a monte libano vbi colligitur Et nota q̄ ꝑm Hug. thⁱ⁹ dr a theos qđ ē deus. qr i sacrificijs deoꝛ ado/ iebat et sacrificat. ⁊ ꝑm h hꝫ aspiratōem. Ul dr a tūdo dis. qr abile est ad tūdēdū. ⁊ ꝑm hoc nō aspirat. Et a thus dr thureⁱ⁹ rea. reū. ⁊ thuridⁱ⁹ da. dū. i. de thure exñs. vel ad thus ptinēs. ve fumosus. vñ Hieronimⁱ⁹ sup Esa. Unusq̄sq; alterⁱ⁹ q̄rat auxilium faciē thuridā pallorē cr Thusculum li. dimi. i. puū thus /cōferēs

T ante J

Tiara re. i. pilleū sacerdotale Itē sic dicit glo. Exo. xxviij. Tiara cidarꝭ ⁊ mitra vocat. qr ca/ put pontificis tegebat ⁊ ornabat. Et ppdu. pe. vñ Ouidⁱ⁹ meta. xi. Tempa purpureis tēgat Tyberias adis. f. g. est ciuitas velare tiaris fcā ab herode in noīe tyberij cesaris a q̄ ⁊ lacus mare tyberiadis dr. oibⁱ⁹ iudee salubrior. Un Johis. vi. Post h abijt Jhesus trās mare ga lilee qđ est tyberiadis. Et cor. pe. Et dr mare .i. lacus vel stagnū aq̄ dulcis q̄ fuit a iordane Dr aūt stagnū hic mare. qr videlicz hebraico idiomate. aq̄ dulciū ꝯgregatio appellat⁹ ma re. Dr āt mare galilee ppt regiōez adiacentē q̄ sic dicebat. Dr ꝺo mare tyberiadis ppter ciui/ tatē illā q̄ sita erat in ripa huiⁱ⁹ stagni. Et dr h mare siue stagnū magꝭ eē tyberiadis q̄ galilee qr ciuitas magis specificat q̄ regio.

Tiberinⁱ⁹ ni. m. g. dr fluuiⁱ⁹ romanⁱ⁹ a tyberino rege albanoꝝ in eo submerso dictⁱ⁹. Nā antea a colore aque albula dicebat⁹ eo q̄ nimiⁱ⁹ albⁱ⁹ fieret. Jdē dr tyberis vel tybris. bridis. similiter a tyberino. sꝫ tyberis in quotidiano ſmōe. ty/ bris in ꝺsu dr. Jn tyberinⁱ⁹ na. nū. ⁊ pd. n.

Tibia bie. i. crus. ⁊ dr a tibin quod est tuncus ppter longitudinē. Jn hic ⁊ h tibialⁱ ⁊ hoc le. Et hoc tibiale lis. illud qꝺ a brachijs ꝛpēdz ad tibias tegēdas. Idem ⁊ alio noīe dr tubi cus. q̄i tibicⁱ⁹ eo q̄ tibias tegat. Ul dicit⁹ a ti/ bia ⁊ brachijs. qr a brachijs vsq; ad tibias p uenit. Itē tibia ē q̄ddā musicū instrumētum qr p̄mū de ceruinis ⁊ gruinis tibijs ⁊ crurib⁹ hinuloꝝ fieret. sꝫ postea abusiue vndecūq; fie ret. Jntibianⁱ⁹ a. ū. ad tibias ptinēs vel tibias

Tibicen inis. q̄ canit cū tibia facies et dicitur a tibia.

Tibicines etiā dicunt⁹ fulcra bifurcata q̄bus domus sustētat⁹. qui aliter destines dicunt⁹. vñ Math. ix. Et cū Jhesus i domū ꝓncipis ⁊ vi disset ibi tibicines. i. lugubre carmē canentes. Antiq̄tus ei tales ad exequias vocabāt⁹ vt suo carmine viuos prouocarēt ad luctum. vñ legit⁹ Hier. ix. Uocate lamētatrices. et cor. p. tibicines. sꝫ ntō tibicen. pro. pi. Un q̄dā Ti/ bicen longo. tubicen lituen bremādū.

Tibicina ne. mulier q̄ canit cum tibia

Tibin. i. scirpus vel genus vasculi in modu scrinij. ⁊ ex ꝺgulis agrestib⁹ contextum.

Tiburtus.ti. fuit q̃dã vir. ꝺe cui⁹ noĩe ciuitas sic dicta. hec tibur. huĩ⁹ tiburis Jñ hic ⁊ hec tiburs. ⁊ hoc re. Et hoc tibure huĩ⁹ tiburis. ⁊ tiburtio ōnis. ⁊ tiburtin⁹. a. ū.

Ticio. onis f. g. ẽ idẽ qꝺ̃ torris. ⁊ ꝺr̃ a torreo es. q̃ torritũ. Jñ ticionari⁹. a. ū. Et hoc ticionarũ. rij. loc⁹ ignis vbi titiones mozãt. vl' instrumẽtũ mittẽꝺi ticiones i igne. Pap. etꝫ ꝺr. Ticio vulgo ꝺr̃ peruſtũ lignum. Unꝫ Eſa. vij. Cor tuũ nõ formiꝺz a duab⁹ caudis titionum. Ticon. i. mediũ.

Tigillũ. li. ꝺimi. i. puũ tignũ.

Tignũ. ni. n. g. ꝺr̃ a tego. gis. vl' a tegula. Et ꝺicũt tigna l' ipa laq̃aria. l' ligna q̃ ipis laq̃aribus illaq̃nt. Jn tignosus. sa. sũ. i plenus tignis. Et tignat⁹. a. ũ. i. tignis parat⁹ vl' ornatus Et tignari⁹. a. ũ. ad tigna ptinens. vl' q̃ tigna in tecto ꝺisponit. Jꝺẽ ⁊ sarcitector fm Hug. Et Pap. ꝺi. Tignũ a tegẽꝺo ꝺictũ. Tectuz ei imponit vt in eo cetera supponãt. Unꝫ ligna il la q̃ sccẽꝺũt ad cacumẽ edificij ꝺirecte. ⁊ totũ tectũ supportãt tigna appellãtur.

Tigris. gris. vl' tigridis. f. g. serpẽs ꝺicta est ꝓpter velocitatẽ. Et sil'r q̃ꝺã fluui⁹ ꝺict⁹ est tigris vl' tigridis. qz ẽ velox fm Hugꝫ. De natura tigridis ꝺr̃ Jsiꝺo. xij. etymo. Tigris in/q̃t vocata ẽ ꝓpter velocẽ fugã. ita em̃ noĩant p se medi ⁊ greci sagittã. Est ei bestia varijs ꝺistincta macul'. ꝓtute ⁊ velocitate mirabil'. ex c⁹ noie flumẽ tigris appellat. q̃ is rapiꝺissimus sit oĩm fluuioz. Has magis hyrcania gignit.

Tilia. lie. q̃ꝺam leuis arboz. ⁊ ꝺr̃ a telũ eo q̃ sit vtilis ad vsum teloz. Jñ tiliat⁹. a. ũ. ⁊ tiliosus sa. sũ. i. rasibil'. l' flexibil'. vl' ad tiliã ptinẽs.

Tymalus. li. m. g. q̃ꝺã piscꝫ. ⁊ ꝺr̃ a tymos qꝺ̃ ẽ flos. qz fragrat sicut flos. Jñ tymalyn⁹. a. ũ.

Tymbreus ꝺict⁹ ẽ Apollo. a tymbra herba q̃/ꝺã q̃ abũꝺat in phrygia iuxta tẽplũ ei⁹. Alij a loco ita appellatũ putãt. sicut litus a litia. vl' ꝺelus a ꝺelo.

Tymeus. mei. liber q̃ꝺã Platonis sic ꝺictus a ꝺiscipulo q̃ꝺã ei⁹ Timeo noĩe.

Tymiama. matꝫ. n. g. q̃ꝺã herba l' spẽs valde ꝺolẽs. q̃ in q̃busꝺã locꝫ vtunt̃ loco incensi fm Hugꝫ. Jtẽ tymiama erat q̃ꝺã ofectio ꝺiuersa/rũ spẽz. quã sacerꝺos in altari cymiamatꝫ ad/olebat. De q̃ ꝺr̃ Exo. xxx. Sume tibi aroma. stactẽ. ⁊ onycam. galbanũ. ⁊ thus lucidissimũ eq̃lis põꝺerꝫ erũt oĩa. facieſq̃ tymiama. Et p/ꝺu. pz. gti. Unꝫ in Aurora. Ex q̃ spirat oꝺor et tymiama freq̃ns.

Tymiamaterijũ. rij. ⁊ thuribulũ qꝺ̃ ⁊ epitymũ ꝺr̃. ab epi. ⁊ tym⁹. vl' tymiama fm Hugꝫ. Uel vt q̃ꝺã ꝺicũt Tymiamateria ꝺicebãt vasa in quibus tymiama seruabãt. Et ꝺr̃ tymiamateria a tymiama ⁊ terion qꝺ̃ ẽ stat⁹. q̃si vas in q̃ stabat tymiama. Uel' ꝺicũt tymiamateria vasa in quib⁹ terũtur spẽs ex q̃bus ꝓficit tymiama. ⁊ tũc ꝺr̃ a tymiama. ⁊ tero. ris. Unꝫ Hiere mie. lij. Tulerũt hydrias ⁊ tymiamateria.

Timiꝺ⁹. ꝺa. ꝺũ. q̃ sp timet. Timẽs ꝓo ꝺr̃ qui ad tps formiꝺat ex cã. Sil'r ꝺistinguit Pauiꝺus ⁊ pauẽs. puiꝺus ⁊ puiꝺẽs. supb⁹ ⁊ superbiens. lãguiꝺus languẽs. furibũꝺ⁹ ⁊ furiẽs. et silia. Jñ hec tymiꝺitas. tatꝫ. Et est timiꝺitas aĩ vitiũ sempiternũ. qꝺ̃ est etiã si timoz nõ sit.

Timoz ꝓo ẽ accẽs. Atq̃ sicut Homer⁹ ꝺi. In achille fuit aliq̃n timoz. timiꝺitas nũq̃. Uel ꝺic fm Priscianũ. q̃ hmõi ꝛenoiatiua ꝛ sit ẽtia in iꝺis. ꝛemõstrãtur habere in se ea ex q̃b⁹ ꝛeriuãtur. vt Herbiꝺus q̃ hz herbã. timiꝺ⁹ q̃ hz timozẽ. rabiꝺ⁹ q̃ hz rabiẽ. ⁊c.

Tymo vl' tymos ꝺr̃ flos vl' florẽo. Jñ hoc tymũ generaliter ꝺr̃ flos. Speciali⁹ tñ q̃ꝺaz herba ꝺr̃ tymũ. l' tym⁹. qz tl'is flos valde redolet

Tymin⁹. na. nũ. i. floriꝺ⁹. l' ꝺulcꝫ ⁊ suauis Jñ hoc tyminũ ꝺr̃ mel suaue ⁊ oꝺoriferũ

Timoz. oris. m. g. ꝺr̃ a timeo. mes. ⁊ est timoz accẽs ꝺoloz mẽtis extrinsecus ex aliq̃ accideti actõe. Et ẽ timoz ꝓ tpe. sz timiꝺitas ẽ animi vitiũ sempiternũ. ⁊ a timoz ꝺr̃ timoroſus. sa. sũ. i. plen⁹ timoze. Et timorat⁹. ta. tũ. Unꝫ i actib⁹ apl'oz. Uiri timorati. ⁊c.

Timothe⁹ ꝺiscipl'us Pauli fuit.

Tympanistria. strie. f. g. q̃ canit cũ tympano q̃ ⁊ tympanotria ꝺr̃. Unꝫ Plaut⁹. Tympano/tria amat. Itẽ ꝓpha. In medio iuuẽcularuz tympanistriaz. fm Hug. Pap. ꝓo ꝺr̃. Tympanistra vel tympanistria. q̃ in tympano canit cõe ẽ sicut citharista ⁊ organista

Tympanũ. ni. qꝺ̃ instrumẽtũ musicũ scz pelis vel coriũ ligno ex vna pte ꝺextrũ ⁊ ꝺr̃ a tinnio. eo q̃ tinniat. Uel ꝺr̃ a tycon qꝺ̃ ẽ me⁹. qz mediũ ẽ. Est em̃ vna ps media symphonie in sil'itudinẽ cribri. ⁊ ꝛgula pcutiẽ vt symphonia Itẽ tympanũ ꝺr̃ meditullũ rote in q̃ radij infigũntur. vel circũferẽtia rote.

Tina ligna ꝛ q̃b⁹ Salomon grad⁹ fecit in domo ꝺñi. Incognita sunt ligna etiã pritiorib⁹ iudeoz. vt ꝺr̃ Pap. Sup illꝺ. rij. Regꝫ. x. Attulit ex ophir ligna tina. ꝺr̃ glosa. Imputribi/lia spinosa in sil'itudine albe spine tina cãdida sunt ⁊ rotũda.

Tinctor. toris. q̃ tingit. ⁊ ꝺr̃ a tingo. gis. Inꝺ tinctrix. tricis. mulier q̃ tingit.

Tinctricula. le. ꝺimi. i. pua tinctrix.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Tinea.nec.f.g. vestimentor ẽmis. ꝛ dr̃ a teneo. nes. eo q̃ teneat ꝛ insidiat q̃libꝫ corrodeat. Jñ tineosus.sa.sum.

Tinnulus.la.lũ.i.tinnitꝰ.ꝛ dr̃ a tinnio.nis. Jtẽ tinnulus.li.sonꝰ liq̃dꝰ lenis ꝛ purus ſm Pap̃. Unde Hieron. in plogo Job. Interdum q̃z rithmus dulcis ꝛ tinnulꝰ ferr̃ numeris lege lo Tintinabulũ.li.ꝛ sono vocis nomẽ lutis. accepit. sicut plausus manuũ. ꝛ stridor dentiũ et valuar̃. ꝛ cor pc. vñ in Aurora dr̃ Aurea cũ malis se tintinabula iũgunt.

Typhonicꝰ vẽtꝰ. ſm alia trãslatoꝛ dr̃ vẽtꝰ tẽ pestiuus. ꝛ dr̃ a typhos q̃ ẽ inflatio. Jdẽ dici tur euroaq̃lo. ꝛ cor. pc. typhonicꝰ.

Typhon ꝑpium nomẽ. frater Jsis fuit.

Typus.pi.ufigura vl̃ forma.. vl̃ statꝰ vel silẽ tudo. Unde.y. Regis.rij. Tradurit in typo latex id est in silẽtudie Et typꝰ dr̃ q̃dã herba q̃ i aq̃s nascit. ꝛ ab aq̃ inflat. Unde ꝛ ambitiosoꝝ hoim et sibi placẽtiũ tumor. ꝛ superbia typꝰ dr̃. Jñ etis ẽ q̃ ab illa herba frigida. febres typi dicũtur. Jñ typicꝰ.ca.cũ.i.figuratiuꝰ Jñ typice adũ.i. figuratiue. ꝛ etiã typica febris dr̃ quã q̃dã pri odicã dicũt.

Tyranicida.de.pe.pdu.q̃ occidit tyrannũ. Jñ hoc tyrãnicidiũ.i.tyrãni occisio.

Tyrannus.ni.i.fortis rex. ꝛ dr̃ a tyro q̃ ẽ fortis. Olim em̃ reges ꝛ tyrãni nullaꝫ habebant dignaꝫ vñ fortes reges tyrãni dicebãt. Sꝫ postea accidit tyrãnos vocari pessimos ꝛ iprobos reges luxuriose dñacois. cupiditatẽ ꝛ crudelissimã dñatoꝛ in populis exercẽtes. a tyro q̃ ẽ angustia. q̃ angustiãt vel cruciãt suos. Jñ tyrãnicus.ca.cũ. Et hec tyrannia.nie. ꝛ hec tyrãnis.idis.i. crudelitas ſm Hugꝰ. Et scribit ꝑ duo n. Jtẽ a tyrãnꝰ dr̃ ꝟ tyrãnulus.li.dimi.i. puus tyrannus.

Tyriace.ce.pe.pd. dr̃ antidotũ serpentũ q̃ venena pellit. vt pestis peste soluat.

Tyro grece.ltie dr̃ fortis. vel angustia Et ñ dr̃ ꝟ tyro.onis.i.nouus miles nouit electꝰ ad militiã. q̃ fortis ad ꝟ officiũ solet elegi. vl̃ q̃ ad acq̃rendã ꝑbitatẽ multũ se angustiat Jtez tyro dr̃ q̃libet ignarus ꝛ rudis cum aliq̃d incipit exercere. Et pdu. ꝑmã tyro ꝑ milite. sꝫ ꝟ tyrus ꝑ regione eã cor. Unde. Pro regione tyro. ꝑ forti milite tyro.

Tyrũculus.li.dimi.i.puus tyro.

Tyrocinĩ.nij.noua militia. officiuꝫ tyronis. rudimentũ. initiũ. nouitas militie.

Tyrrhenus.ni.ꝓprium nomẽ est. Et nota q̃ tyrrhenꝰ ꝛ Lydius erant duo frẽs q̃bꝰ cuꝫ lydia regio nõ sufficeret. piecerũt sortes q̃s eoꝝ cũ ꝑte ꝑpuli exiret. ꝛ ceciderũt sup Tyrrhenũ q̃ cũ ꝑte lydoꝝ veit in tuscia. ꝛ a suo noie dcã tuscia ẽ tyrrhenia. ꝛ tusci tyrrheni. Silr ab illo cũ eo venerũt tuscia dcã ẽ lydia. ꝛ etiã tusci lydi. Ul̃ a noie fratris. q̃ sepe nomẽ vnꝰ fratꝛ ponit ꝑ noie alterius

Tirsus.si.m.g. dr̃ general̃ oim olerũ. vl̃ herbarũ medi fruter. ꝛ dr̃ a terra. ꝛ sursuꝫ. quia a terra sursum ꝟscẽdit. Tirsus etiã dr̃ baculꝰ vl̃ ramus cũ frõtibꝰ q̃ vtũt in sacrificiis bacchi. Ul̃ tirsus genꝰ cymbali in modũ q̃drate figurẽ factũ. q̃ ab vtraq̃ ꝑte tenet. ꝛ tã apriendo q̃ clandẽdo sonat.

Tyrus q̃dã insula. ꝛ q̃dã ciuitas phenicum q̃ ꝺdita fuit a phenicibꝰ. in q̃ optia purpura tingitur q̃ tyria dr̃. Ad hãc ciuitatẽ loq̃t Esa. xxiij. Et dr̃ a tyro. q̃ ẽ fortis l̃ angustia Unde ꝛ tyrus angustia interꝑtat. Jñ tyrius.a.ũ. gẽtile l̃ patriũ. Jtẽ tyrus dr̃ q̃dã serpens. Jtẽ tyrus dicitur caseus. sꝫ tũc ẽ ꝑmitiuũ.

Tisis vl̃ ꝓtisis ẽ vlcerato in pulmõe ꝛ tumor sic dicta grece. q̃ sit ꝟsũptio corꝑis totiꝰ Jñ ptisicꝰ.a.ũ. pe. cor. tali infirmitate ꝛtẽtus.

Titan.anis.m.g. interꝑtat illuminatio. vñ dicti olim titanes sꝫ q̃dã fortissimi viri. q̃si illuminatores mũdi sꝫ sua ꝑbitate. Ul̃ fm fabulas poetaꝝ ista ab irata ꝟ deos terra ad eius vtilitatẽ creati dicũt. Unde ꝛ titanes dicti sꝫ a titan greco. i. ab vltõe. q̃ q̃i vlciscẽde mris terrecã. ꝟ deos armati exisseret. Et etiã dicti sunt gigãtes. Et ꝟ titanꝰ. ni. in codẽ sensu. Et inde titan l̃ titanus dictꝰ est sol. q̃ fuit de genẽ titanoꝝ. vl̃ q̃ illuiat mundũ. Inuenit etiã hic titan indecli. Unde Judicꝫ. xxv. Nec filij titan pcusserũt eũ. Et pdu. pe. gtĩ titanis. titana enim pdu. ta. Unde Lucanꝰ in ꝑ. Aer ꝛ longi voluẽt titana labores Greca em̃ in an crescentia i gtio pducũt. a mediam ante n. vt titanis. Et facit acc̃s in em. ꝛ in a. titanem vl̃ titana.

Titanis.auis. l̃ titaneos. q̃dã ciuitas egypti. vbi facta sunt pdigia q̃ legũt. Et dr̃ sic a titanibꝰ. q̃ eã edificauerũt titanes.

Titanꝰ.ni. est idẽ qđ titan. Jtẽ a titan dr̃ titanus na.nũ. ꝛ hec titania.nie. i. luna.

Titillicus.ca.cũ. pe. cor. i. titillatõne plenꝰ. s. q̃ incitat vl̃ incitaꝫ ad luxuriã. ꝛ dr̃ a titillo. las

Titillatõ.onis. luxurie incitamẽtũ. carnis incitatio. inflãmatio.

Titubatio ẽ cũ ego hinc inde duo ꝟia sciam. nec tñ alicui eoꝝ. q̃ dubito credulitatẽ meam applico. vñ titubare dr̃ q̃s q̃ suspitionem hꝫ sup eo de q̃ ꝺtendit. vt in. c. in nostra pñtia. de ꝓcura. i glo. iij Etiã titubare est ꝛfectuose loq̃

vl' ignoráter. Jñ titub ás p ignoráte habēd⁹ ē
L. de jdi. indebi. l. vlti. ff. de li. ho. exhi. l. iij.
§. is. q ar. c. dñs. de secū. nup. vbi. glo. pro ꝛ.
Titulus. li. dr a titan. qđ ē sol vl' illuminans
q̄si titan⁹. i. illuminās. qz illumiat libz̄. Si
cut ei sol mūdū vl' q̄q̄z obscura illūiat. ita ti
tulus libz̄. ꝛ ei⁹ seq̄ntia illūiat. Vl' titul⁹ dr a
Tito liuio q̄ primus libz̄ suū p distinctões di
uisit. ꝛ singulis titulū apposuit Vl' dr titulus
q̄si tetul⁹ a theta figura q̄ est sic facta. que
olim in frontibus dānatoz impmebaf. Sic
em̄ in illa figura reddebaf hō noscibil'. sic p ti
tulū liber ognoscit. Vñ sic diffinit. Titulus
ē breuis annotatio eoz q̄ diffusius in sequen
ti opere ptinētur. Titulus etiā dr nota q̄ cau
sa breuitatis dictionib⁹ apponit. Titul⁹ etiā
dr insepto vl' signū laudis ꝛ honoris. l' laus
qz olim in imaginib⁹ laudes nobiliū intula
Titulus q̄q̄z signū dr. q̄nz cā acq̄ren bāt
di dominij. q̄q̄z ipa eccl'ia. vt Titulus sancti
Petri q̄q̄z clericat⁹. q̄q̄z canonicat⁹ in aliq̄
eccl'ia. vñ dr q̄s intitulari. i. clericari vl' canoni
cari. Jte q̄q̄z accipit p cā in habili ad domi
nij trāslatões. vl' p locacōne. vt. c. eccl'ie sete. ij.
vt lites pendē. Item titul⁹ ē iusta cā possidēdi
qđ nim ē. ꝛ sic exigit iustus titulus in vsuca
pione. ꝛ pscp. c. si diligēti. de prescrip. ꝛ glo. sñ.
xvi. q. iij. Etiā titulus possessori cāz tribuit p
sentendi. vt. c. i. de pscrip. li. vi. Et ē vnū de pn
cipalib⁹ req̄sitis ad pscriptionē. Dicit etiā titu
lus q̄q̄z ordo eccl'iastic⁹ q̄libet dignitas vl' p
latō. ꝛ sic dr quis intitulari in aliq̄ eccl'ia. i. ordi
nari fm Her. in. c. dudū de elec. sup ẏbo in
trulatā. ꝛ ff. si cer. pe. in rub.
Titulus possessionis vl' possidēdi ē initiū pos
sessionis. ꝛ cā q̄re q̄s possideat. vt emptō ven
ditio. donatio. pmutatio. qz p emptōez ꝛ sil'ia
incipim⁹ possidere.
Titus. ti. discipl'us fuit Pauli apl'i. ꝛ interp
tat q̄rens. vl' ton⁹. seu. lutū. siue etiā lutarius.

T ante Q

Tobias. bie. q̄dā sanct⁹ vir. cui Raphael ar
changelus reddidit visum
Toda. de auis ē q̄ nō hz ossa in tibijs qz spē
Todinus. na. nū. dr ille q̄ veloci in motu
ter todet ꝛ mouef ad modū tode auis.
Todonus. ni. i. gallus. ꝛ dr toda
Tophus. phi. m. g. dr lapis asper ꝛ caūnosus.
et dr a todeo. qz ambulātes sup se todet. Jnd
tophulus. li. dimi.
Toga. ge. dr q̄i tega. a tego. gs. quia velamēto
sui corpus tegat ꝛ cooperiat. ē pallium purū et
forma rotūda etiā ꝛ fusiore ꝛ q̄si vndāte sinu.
Et erat olim cōis vestis rhomanoz. Jñ roga
tus. ta. tū. i. toga indut⁹. vl' togam hñs. Vñ ꝛ
togare dicebāf q̄dā comedie de vilib⁹ psonis a
rhomanis facte. q̄ nulli⁹ erant pcij. Et toga ve
stis erat cōis. ꝛ ideo vilis. Vñ Juuenal'. Jm
pune g̃ mihi recitauerat ille togatas
Togatos dicim⁹ aduocatos. a veste toga no
minatos. quā habebāt olim aduocati. diuersā
a ceteris. vt p hoc ognoscerētur.
Togiferiū. ry. loc⁹ vbi scholastici disputāt et
videf cōponi a toga ꝛ ferio.
Togilla. le. dimi. i. pua toga. Jt⁹ togilla. le. dr
Togripyrū. pyrij. i. pura toga. /mantile.
Togula. le. dimi. i. pua toga.
Tolerabilis. lis. e. t. ꝛ h̄ le. qđ vz vl' dz tolera
ri. Et cōponit intolerabilis qđ nō valz vl' de
bet toleraī.
Toles. lis. dr a tolus. Et toles st⁹ tumores cir
ca vuā stātes. has vulgo p diminutōez tusil
las vocāt. he in faucib⁹ solēt turgescē
Tollinū. ni. lignū puteoz q̄ haurit aq̄.
Tolus. li. m. g. sūmitas tēpli. eminēs rotūdi
tas. ppe q̄dē tolus ē velut scutū breue. qđ in
medio tecti est. in q̄ trabes coeūt.
Tomaculū. li. n. g. dr a tomos. ꝛ dicūf toma
cula intestina. ppter diuisiões ꝛ sectiões
Tomos grece. ltie dr diuisio l' sectio. l' incisio.
Jñ apd nos tom⁹. mi. dr idē. ꝛ tomos etiaz dr
liber vl' volumē. ppter mltas diuisiões ꝛ repli
catões chartaz.
Ton. dr altitudo vl' totū.
Tonabulū. li. i. son⁹ vl' tintinabulū.
Tonitrus. trus. m. g. ꝛ h̄ tonitru. indecli. i sin
gulari. Jn pl'ali hec tonitrua. truum. a tonitru
ablatō addita um. Vnd Apoc. xix. Et audiui
vocē tonitruū magnoz. Et h̄ tonitruū. trui. n.
g Vñ Job. xxvi. Quis poterit tonitruū eius
magnitudinis intueri Jdē signt. Et oponūf
illa tria noia a ton⁹. ni. qđ ē son⁹. ꝛ terreo. es.
qz hmōi son⁹ valde terret. Vñ Jsido. etymol'.
xiij. Tonitruū dictū. eo q̄ son⁹ ei⁹ terreat. Nā
tonus son⁹ dr. qz interdū tā grauif cōcutit oia.
ita vt celū discussisse videaf. qz cū procella ve
hemētissimi venti nubib⁹ se repēte immiserit.
turbine inualescēte exitūq̄z q̄rēte. nubē quā ex
cauauit impetu magno pscidit. ac sic cū horrē
do fragore referf ad aures. Q̄s mirari q̄s non
dz. cū vesicula q̄sus pua. magnū tñ sonū dis
plosa emittit. Lux āt q̄ apparz añ tonitrui in
fulgor vocaf. q̄ ió añ videf. qz claz lumen est
Tonitruū autē tardius ad aures pueit instar
securis arborē procul cedentis. cui⁹ quidē an
te cernis ictū q̄z ad aures sonitus pueniat.

Tonsa.se. dr remus. qđ ꝛ ꝯ tonsus dr. sed potius tonsa vl' tonsus dr palmula remi q̄ aquā pcutit. ꝛ dr a tondeo. des. vl'a tūdo dis. q̄si tūsa vl' q̄si tunsus. eo q' aquā tundat.

Tonsilla. le. dimi. i. pua tonsa. Tonsilla. etiaz dr forpicula. Et tōsilla dr vncus ferreus. l' ligneus. ad quē in litore funes nauiū alligantur. Unde Enni⁹ Tōsillas rapiūt ꝓfigūt lit⁹ ad vn

Tonsoriū. rij. idē est qđ tonstri /cos.. na. scz locus vbi tondet.

Tonsor. soris. q̄ radit barbas. a tondēdis capillis dict⁹ ‖ Jn tonstrix. tricis. mutata tor in strix. interposita t cā euphonie ‖ Jn hec tōstricula. le. dimi. Et hec tonstrina. ne. officina. vl' domus. vl' loc⁹ in quo tondet

Tonsula. le. dimi. i. pua tonsa

Tonus. ni. m. g. i. sonus. ꝛ dr a tono. nas.

Toparcha. che. vl' ꝯ toparchus chi. i. ꝓnceps sup totū. vl' sup aliquē locū. ꝛ dr a topos qđ ē totū. vl' loc⁹. ꝛ archos qđ ē ꝓnceps ‖ Jnde hec toparchia. chie. pe. acuta. ei⁹ ptās. vl' toparchia ꝓt dici loc⁹ ꝓncipatus. vñ tres toparchie dicūtur triū locoꝝ ꝓncipat⁹.

Topazius vl' topazion. gēma ē ex viridi genē oiq̄ colore resplendēs. inuēta ꝑ⁹ in arabie insula. in q̄ tri⁹ godite ꝑdones fame ꝛ tēpestate fessi. cū radices herbaꝝ effoderēt eā ceperūt. q̄ insula postea nebul' coopta tandē ꝛ a nauiganti bus ē inuenta. ꝛ ob hoc locus ꝛ gema nomē ex eā accepit. Nā topazim. trogoditaꝝ ligua significatōz hz q̄rētis. Unde ꝛ insula dicta ē topazius. vl' lapis dictus ē topazius Et vt dr glo. Apoc. xxi. Topazius q̄ rarior eo pstantior. Et habz duos colores ex aurea ꝛ etherea claritate maxie lucēs. cuz splēdore solis tangit supans oim gēmaꝝ claritatē. in aspectū suū singularit ꝓuocās aspicientes. Quez si polis obscuras. si nature relinq̄s clarior ē. ꝛ nihil eo charius rebus inter diuitias.

Topicus. ca. cū. i. local'. ꝛ dr a topos qđ ē loc⁹ Et hec topica. ce. Et pl'r hec topica. coꝝ. ꝑ quo dā libro in q̄ tractat de locis. Jtē topos l' ton. dr totuz ‖ Jn topic⁹. ca. cū. i. total'. Unde ꝛ pdict⁹ liber ꝓt dici topica. q̄i totalis. q' ibi de totis vl' de locis oib⁹ tractat. ꝛ cor. pi.

Topos. dr totū vl' locus.

Toragiū. gij. i. ornatus vl' munit⁹

Torcular. laris. n. g. vl' ꝯ torcularе ris. i. calcatoriū. ꝛ dr a torqueo. ques. q' ibi vue ꝛ olive calcātur ꝛ extorte exp̄munt. Dicūt tn q̄dam q' torcular ꝑpe dr prelū. q' vue calcate exp̄mūtur Et pdu. pe. tā nti q̄z gti.

Torcuma. atis. n. g. ē tornatura. l' tornatū vas vl' q̄cq̄d volat ꝛ tornat siue vas. siue lect⁹ siue alid. ꝛ dr a torno. nas. Et ē torcuma triū syllabaꝝ. ꝛ cor. ꝓmā. Unde Prudēti⁹. Fultra mero veteriq̄ torcuma rore rigātur.

Tormentū. ti. n. g. dr q̄si torq̄mentū. a torq̄o. eo q' torquēdo mentē inuehat. Jtē tormēta dicūt etiā instrumenta bellica ad diruendū oppida ꝛ ciuitates. vl' q̄ torqueāt inter⁹ resistētes. vel q̄ torqueāt lapides ꝛ etiā tela.

Torneamēta dicūt quedā nūdine vl' ferie in q̄b⁹ milites ex edicto conuenire solēt. ꝛ ad ostēsionē viriū suaꝝ ꝛ audacie temē congregari vl' congredi. vt. c. ꝓ. de torneo. Et cā ꝓhibitōis ē periculū aiaꝝ. ꝛ mors hoiz in ꝓuenies. vt ibidē notat.

Tornus. ni. m. g. qđā instrumētū cū q̄ vasa tornāt. Jn hic ꝛ hec tornatil'. ꝛ ꝯ le. pe. cor. habile ad tornādū.

Torpedo. inis. f. g. i. torpor. ꝛ dr a torpeo. pes. et pdu. pe. nti. Torpedo est ē qđā gen⁹ piscis sic dicta. q̄z corp⁹ torpescé faciat. si q̄s eā viuentē tāgat. Et narrat Plini⁹. Tanta ē vis ei⁹ vt est aura sui corpis afficit mētē ꝛ hoīs mēbra.

Torpid⁹. a. ū. i. stupid⁹. Jn torpidulus. la. lū. alīq̄tulū torpid⁹

Torpor. oris. i. stupor. pigritia. torpedo.

Torq̄tus. ta. tuz. i. torque ligat⁹. ꝛ ornat⁹. Et hinc q̄dā rhoman⁹ dict⁹ ē Torq̄t⁹. q' singulari certamie quēdā gallū ceperit. cuiq̄ torquē aureū abstulit

Torq̄s. q̄s. m. g. ꝛ hec torques. q̄s. f. g. i. ligamen torti. vl' aureus circulus circa collū. a collo vsq̄ ad pectus descendēs sic dict⁹. q' tort⁹ sit. ꝛ ē ornamētū viroꝝ. Et nota q' torq̄s masg̃. ē magis in vsu ꝑm grāmaticos. sz hec torq̄s in fe. g̃. sepe inuenit in theologia. Unde Judic. viij. Preter torq̄s aureas camelorꝝ. Nota versus differētiales. Pectoris ē spinter ꝓpe pariterq̄ monile. Ornat⁹ colli st torq̄s auris inaures. Anul⁹ ē manuū. st armille scapl'aꝝ Atz prichelides eroꝝnāt brachia nymphis.

Torres. entis. m. g. ē fluui⁹ vl' aq̄ venies cū impetu ex imbrib⁹ repētina. magnū hns incremētū. sz aduenīēte estate. calore sol' torrescit ꝛ arescit ꝛ desiccat. Unde ꝓpha. Conuerte dne captiuitatē nr̄am sicut torrēs in austro.

Torrid⁹. a. ū. i. velox vl' tostus. Unde i hymno Cui⁹ corp⁹ sanctissimū in ara crucis torridū Jn hec torriditas. tis. ꝛ cor. pe.

Torris. ris. m. g. dr lignū semiustū tractū a foco ꝛ extinctū. ꝛ dr a torreo. es ‖ Jdē ꝛ hec ticio. onis. lz sic dicat. etiā in igne duz arder. Unde Amos. iiij. Et facti estis q̄si torris rapt⁹ abuncēdio. Jsti Zacharie. iij. Nūquid nō iste torris

erutus de igne ē. Jñ torricl'us li.di.i.pu⁹ torr̄
Torsores.i.tortores. vl' cruciatores. ⁊ dicit a
torqueo.ques.
Torta.te.f.g.ē qdā gen⁹ cibi l' panis qd vul
go ita dr̄ Jñ tortula.le.i.pua torta.
Tortio.onis.ē torq̄ndi actio interior intesti/
nor̄ afflictio. Jdē ꝑcat torsio. ⁊ vtrūq; descen/
dit a torqueo.ques.
Tortores.i.torsores.
Tortuosus.sa.sū.i.flexuosus vl' iniuriosus ex
tra rōez. Jñ hec tortuositas.tatis.
Tort⁹.tus.tui.i.torsio vl' iniuria. ⁊ dī a tor/
queo.ques. Et tort⁹.ta.tū. Torus.ri.m.
g.i.reflectio ⁊ pulposa extantia carniū. sic cir/
culū ⁊ brachia. ⁊ dī sic. qr ibi viscera torta
videāt. Jñ torosus.sa.sū.i.pīguis ⁊ torr̄ ple/
nus ⁊ supbus Jñ hec torositas.tatis. Inuenit
etiā thorus ꝑ lecto. vide. s. loco. suo.
Torus.ua.uū.i.crudel' terribil'. ⁊ dī a tort⁹ ⁊
vult⁹. eo q̄ sit torto vultu ⁊ truculēto. vt Tor
va leena. Jñ hec torvitas.tatis.
Tost⁹.a.ū.i.assat⁹ pust⁹ pist⁹ siccat⁹. ⁊ dī a tor/
tor.oris g̃. pl'is nūi. ⁊ idecli. ⁊ dī Torreo.res.
a ton. vl' topos qd ē totū.
Totidē.i.eiusdē nu. ⁊ ē indeclina. ois g̃. pl'is
nūi. ⁊ ꝑponit a tot. ⁊ idē.
Tot⁹.ta.tū. dr̄ a tot. ⁊ ptinet ad magnitudiez
vt totū corp⁹ Vel oīe ad mltitudinē. vt ois
hō. Itē oīe in diuersis ptib⁹ ponit. Totū si/
ne ptib⁹ dz eē diuersis. nec a pte integrat dr̄a
tot⁹ in rē nois cui adiūgit. sed nullā ei⁹ ptē cō
phēdit. vt tot⁹ sortes. i. sortes ⁊ q̄libet eius ps.
Oīe ꝑo quālibet rem nois cui adiūgit ꝑphē/
dit. ⁊ pdu. to. Jñ q̄dā Mandē sic totum
meli⁹ q̄s pādē votū. Jñ ḣ ⁊ hec totalis. ⁊ ḣ le.
Jñ hec totalitas.tatis.
Toxicū.ci.n.g.qdā gen⁹ veneni. qd ex succo
tasi arboris exprimit

Trabilis.ꝑ.t. ⁊ ḣ le. qd ē trabis. vl' qd ad tra/
bē ptinet. ⁊ dr̄ a trabs. Et hec trabil'.i.trabs
Trabaria.rie.f.g. nauis lōga ⁊ stricta. ⁊ dicit a
trabs. Trabarie dicūt minute naues q̄ ex sin/
gulis trabib⁹ cauātur. q̄ aliter litozarie dicūt.
vl' cāduce ex vno ligno cauate ⁊ facte. ⁊ dicūt
cāduce. qr a q̄ttuor vsq; ad decē hoies capiāt.
Trabea.bee. f.g. ē gen⁹ vestis imperialis q̄ soli
impatores utebātur. ⁊ dī a trāstro. tras. qua
si trāstra. qr vltra alios bratū designabat. Jnd
trabeat⁹.ta.tū.i.trabea indutus Vñ legit q⁹ do
min⁹ nr̄ fuit indut⁹ trabea cariis. i. regia veste
carnis. Trabea dr̄ etiam vestis consularis. vt
C. de. cōsul. l. ꝑ. li. xij. Trabea etiā dr̄ portic⁹ te/
cta trabib⁹. Et pdu. ꝑ. trabeat⁹. Vñ Ouidi⁹
xij. meta. Dignior ē q̄lis trabeati forma q̄rui.
Trabs bis. f.g. dī a traho. his. qr ab vno pa/
riete trahit ad aliū. Vl' trabes dicūt a trāsuer/
so. qr in trāsuerso posite vtroscp parietes ꝓtin/
gūt ⁊ ꝓtinēt. Uetēs etī hec trabs ꝑ trabe di/
Tracon. onis. ē meat⁹ subterrane⁹. cebāt.
Vñ q̄dā Terraz tracones. alia dico draco
Vñ q̄dā putauerūt debere dici in psalmo Dra
cones ⁊ oēs abyssi. sz tracones dr̄ ꝓiter p. r.
Tractabil'.ꝑ.t. ⁊ ḣ le. qd de facili ꝑt tractari et
duci. Jñ tractabil'r. ad ū.
Tractatorij. erāt viri q̄ tractabāt ⁊ ꝓtractabāt
id est manib⁹ ꝓtigerūt ⁊ palpauerūt aialia publi/
ca et eccl̄s sacro vsui deputatos.
Tractatorie. dicūt lr̄e impetrate ꝑ licētia ve/
hēdi aialia. l' lr̄e date licētie ad tractandū ⁊ pu
nēdū crimiosos. fm Accur. C. eo. ti. in rub
Tractat⁹.us.ui.ē vm⁹ rei mltiplex exposicō. eo
q⁹ trahat sensum in multa. Et fit spēal'r ad se/
metipm. Hermo ꝑo altera eget ꝑsona Uerbū
ād ad oēs. Vñ dr̄. Uerbū fecit ad pop'm
Traditio. onis. f.g. ē hūana ꝓstitutio cōsulēs
cupiditati hoim. ⁊ dī a trado. is. Vñ in Auro
ra. Tanq̄ nota loq̄ns traditōe breui.
Traditor. oris. i. pditor. vt Judas fuit tra/
ditor. i. dator. vl' pditor.
Traductio. onis. f.g. i. vltra ductio. ppalatio
sine manifestatio. Vñ Sap̄. ij. Fact⁹ ē nob in
traductionē cogitationū nr̄az. Hlo. Cogita/
cōes nr̄as traduxit in lucē. Itē mos dz traduc
tio q̄n̄ hoies ab hac vita traducūt Vñ Sap̄
xi. Qui cū minuerētur in traductōez infantiū
occasoz. tō Itē traductō ē q̄dā color rhetorie⁹
⁊ fit cū aliq̄d nomē ꝑ suos casus variat. Et cō
uenit cū q̄dā fecmate. qd appellat poliptoton.
Vñ Grecꝰ. Misce ꝑ casus vocē traductio fi/
et. vt Si nihil in vita iocūdi⁹ ē tibi vita. In
decorē vitā peragres ꝓtute relicta. Vl' etiā fit in
ꝓsonantia. vt Cur illaz curas que multas dat
tibi curas.
Tradux. ducis. m.g.i. ꝑpago. qd etiā ꝑ origi
li petō qd Adam cōmisit inuenit. qr ab ipo in
posteros fuit trāslatū. sicut de patrib⁹ filij ꝓpa
gātur. Et cor. pe. gti. sz duco. cis. ꝑdu. ꝑ. Pap.
ꝑo dr̄ Tradux ex altero ducta ꝑpago radix vl'
origo.
Tragedia. die. f.g.i. hircina laus. vl' hircinus
cātus. vl' fetidus. ⁊ dī a tragos qd est hircus.
et oda cātus vl' laus. Est em de crudelissimis
reb⁹ sicut q̄ patrē vl' matrē interfecit. vl' cōcidit
filiū vl' econuerso ⁊ hmōi. Vñ ⁊ tragedo da/

bak hircuo.scz aīal fetidū.nō q nō hēret aliud dignū pmiū.iz ad fetoz ēt materie ꝛsignādū.ꝛ tū tragedus.da.dū. Et h traged⁹ di.pr.pdu.i. tragedie scptoz. Et hinc tragedie⁹.ca.cū. Jtē a tragedia dr tragie⁹.ca.cū. Et differūt tragedia et comedia.qz comedia puatoz hoim continet facta Tragedia regū ꝛ magnatū. Jtē comedia humili stilo describit. Tragedia alto/ Jtē comedia a tristib⁹ incipit.sz cū letis ꝛsinit. Tragedia ecōtrario. Uñ in salutatōe solem⁹ mittē et optare tragicū pncipiū ꝛ comicū finē .i. bm pncipiū ꝛ letū finē.

Tragelaph⁹.phi.pr.coz.i.hircoceruus.nomē ē cpositū a tragos qđ ē hirc⁹. ꝛ laphus qđ est ceruus.q iz eiusdē spēi sit cū ceruo.villosos tñ hz armos.vt hirci ꝛ mēta barbara.

Tragema.atz.n.g.idē ē qđ vile mun⁹.vl'mo dici valoris.

Tragiopa.pr.ē auis maioz aq̄la.

Tragos grece.latine dr hirc⁹.

Tragula.le.f.g.ē gen⁹ teli.

Tragū.gi.n.g.ē gen⁹ retis piscatorij qđ aliter verticulū a vertēdo dr

Traha.he.gen⁹ē vehiculi a trahēdo dicta. qz rotas non hz. Uñ.p.paralip.pr. Fecit sup eos tribulas ꝛ trahas. Sic etiā appellat illd instrumētū ꝛtentatū qđ equ⁹ trahit sup terram ꝛ nouo seminatā p semīe recōdēdo ꝛ glebul' ꝛte rēdis.l' illd istrumītū qđ feno colligēdo aptat

Traiectio.onis.i.vltra iactio.Et ponit p mercīū trāsportatōe/ Uñ Eccl'.xxxvj.cū negotiatoze ꝛ traiectōe.cū emptoze ꝛ venditōe tracta

Trama.me.ē filū inter stamē discurrēs.ꝛ dr a traho.is.Trama etiā dr qdā instrumītū te tricū qđ ineptle ē.

Traiecticia dr pcunia q locat vl' pmittit alicui p mare ad quēcūq locū trāsuehēda vl' ꝛportāda.

Tramaricta.cie.f.g.q̄dā arbustula.ꝛ dr a traho.is.eo q trahat cerozē. Nā in q̄busdā locis ea terre distinguūt.

Trames.itis.m.g.dr via pua ꝛ trāsuersa per agrū.ꝛ dr a traho.his.eo q trahat ꝛ publica via.l'dr a trāsmitto.tis.qz trālimittit vsq; ad aliā ptē agri.l' dr a transuerto.eo q p transuersum ducat ꝛ coz.pr.gti.

Tramis.tramis.m.g.ē extrema ps vestimēti. ꝛ dr a traho.his.

Tramosceric⁹.ca.cū.pr.coz.i.hūs tramā sericā. Jñ hec tramosērica.ce.q̄dā vest̄ lineo stamine.s.trama serica.

Trāquillus.la.lū.i.q̄etus lucidus purus.et dr tranquillū.i.trāsiens quiete.ꝛ ptinet ꝓpe ad mare.sicut serenū ad celū. Et scribit pgemnū l.ꝛ pdu.pr. Uñ Quid.epi. Nec mīs trāql/lo brachia crede mari.

Trāsactio.onis.f.ē ꝛ re dubia.ꝛ lite incerta. nōdū finita dato aliq̄ pmisso l'retēto.nō gratuita pactio.vt in.c.sup eo.ꝛ trāsac. Et ē idez q ꝓpositō inf adūsarios.

Trāsalpin⁹.na.nū.i.vltra alpes exīs. Et inō trāsalpinoz arz.i.vltra alpes ire.

Trāsfuga.ge.ꝛ.g.q̄ ꝛ vno exercitu fugit i aliū Et coz.fu. Et inuenit etiā trāsfugus.a.ū.in ca dē sigtōe.sicut ꝓfuga.ꝛ ꝓfugus ꝓfuga.ꝛ pfu/gus.ga.gū.

Trāsitio.onis.f.g.i.vltra itio. Jtz trāsitio ē q̄dā color rhetoric⁹ p quē ōtinuam⁹ dicta dicēdis.vt Audistz q̄lē se pbuit iste parēti. Nūc q̄ lis ipe fuit parens audite vicissim/ Jtē dicto ꝛ noie dicēdū ē ꝛ ꝑbo. Ul' fit.q̄n breuit ostēdit dictū.ꝛ postea q̄d sit dicendū.

Trāsit⁹.tus.tui.i.iter.via.q trāsiri pōt.ꝛ dr a trāseo.is.ꝛ trāsit⁹.a.ū.pr.coz. Uñ Deutro.xij. Transito iordane. Item Actuū.xix Transita macedonia.

Trāslatio.onis.f.g.i.vltra latio.trāsportatio. et dr a trālfero.fers. Jtz trāslatio.i. expō sniep

Trāslatio ē ꝛ sede ad sedē fa/ aliā linguā. cta cōmutatio.vt cū eps ꝛ vna sede ad aliam trālfert. Uñ qđ h dr trāslatio.alibi dr mutatio.vt.vij.q.p.mutacōes.

Trāslata legata dicūt q testator legatorio ad empto trālfert in aliū.s.auferēdo ab eo cui primo legauerat. /trālfert in aliam.

Translator.oris.m.g. q ꝛ vna lingua verba Trāslat⁹.a.ū.i.traduct⁹.siue vltra duct⁹ transportat⁹.ꝛ dr a trālfero.fers.

Trāstrū.stri.n.g.dr a trāsuerto.tis/ Et dicūt trāstra tabule vbi sedēt remiges.qz in trāsuerso nauis stz posite. Uñ Ezech.xxvij. Transtra tua fecerūt tibi exindico ebore.

Trapeta.te.f.g.ꝛ h trapetū.ti.i.mola oliuaria. sez vbi oliue terūt.vl'incus numulariox l' vas in q̄ herbe ꝓterūt.ꝛ dr a trapeta.q̄si terepeta.qz assidue petit ꝛ terat.

Trapezia.zie.l'trapezetū.ti. dr mēsa numularia/

Trapezita.te.l'trapezeta.te.in eodem /riox sensu.s.numulari⁹.vl' mēsari⁹ q pcuniā super mensam dinumerat. Uñ Gregorius in omel. epiphanie. Trapezitas multaz gentū ꝓuntie ignorāt.

Tredecim ois gz.plis nūi indecli.ꝛ dr a tres et decem.

Treden⁹.na.nū.dr a tredecim. Et tredenari⁹. ria.riū.ꝛ tredecies adū.

Tremissis.sis.m.g.ē tercia ps solidi.ꝛ dr tremissis.qr ter missus soliduz facit.vl'ē nomen vncie certi ponderis ꝛ quātitatis.

Tremulētus.ta.tū.i.tremore plen⁹.

Tremulus.la.lū.i.trepid⁹.ꝛ dr a tremo. Item tremulus.li.dr q̄dā arbor cuius folia sp tremūt

Trenar⁹.ri.m.g.ꝛ in pl̄i hec trenara orꝝ mons siue vallis vbi descēsus ē ad inferos.ꝛ sepe ponit p ipo descensu ad inferos.ꝛ p inferno. Jn trenarari⁹.a.ū. Et nota q̄ q̄dā dicūt p eodem mōre h trenari⁹.sz male.ꝛ cor.na.trenar⁹.

Tressis.sis.m.g.i.tres obuli.vl' p̄cū triū obuloꝝ.vl' triū assiū app̄ciatus

Treuga.ge.f.g.ē sc̄pcio regal'.l' securitas p̄stita psonis ꝛ reb⁹ ad tp̄s discordia nō dū finita vt dr treu.ꝛ pa.c.p. Jn hic tregarius.rij.q̄ treugas facit inter alios. Et treugari⁹.a.ū.ad treugam ptinēs.

Triābus.i.triūph⁹.vl' iudiciū tripler.

Triangulus.la.lū.i.tres angulos hns. ꝛ dr a tris.ꝛ angulus. Jn triangulat⁹.a.ū. idem. Et substātiue dr triangulus p tali figura.

Trian⁹.a.ū.dr q̄ ē sup tres ꝓstitut⁹.vl' q̄ tcio loco ꝓstituē in exercitu Jdē ꝛ portitor signoꝝ

Tribrachus.chi.ē q̄dā ps ꝓstās ex tribus breuib⁹ syllab.ꝛ dr a tris qđ ē tres.ꝛ brachos qđ ē breue. q̄si ꝓstās ex trib⁹ breuib⁹ syllabis.vt dūs. Item Pes tribrach⁹ breuib⁹ postulat ire trib⁹.

Tribul'lis.ꝓ.t.ꝛ h le.i.de eadē tribu.ꝛ pdu.bu. Un Orati⁹ in epi. Ut cuꝝ pilleolo soleas cōmuta tribul'. Et in ꝓponit cōtribulis.sz tribulo.las.cor.bu. Un q̄dā No hoies tribules q̄s tu scis ee tribules

Tribulū.li n.g.qđ ꝛ hec tribula inuenit ē instrumētū q̄ fruges terūt.ꝛ dr a tero.ris.vī.p. Paralip .xx. Fecit sup eas tribulas ꝛ trabas.

Tribulus.li.m.g.ē gen⁹ spinaꝝ. Un Ben.ij Spinas ꝛ tribulos terra germiabit tibi. Et dr tribulus q̄si tāgēres se tribulās

Tribunal'.lis.ꝓ.t.ꝛ h le.ꝛ h tribunal l' tribunale.lis.dr sedes iudicis.ꝛ dr a tribun⁹. q̄si sedes tribuni.vl' locꝰ in alto ꝓstitut⁹ vñ vniuersi audire p̄nt.ꝛ dr sic a tribuo.is. qr in a sacerdo te p̄cepta viuēdi tribuūt. Ul' dr a trib⁹. qr trib⁹ ad illā sedē ꝓuocāt.ꝛ pdu.pt.tā nti q̄z gti.

Tribunal fm Hoff.ē locꝰ maioꝝ iudicū qui hnt merū imperiuz fm Azo.in.sū. C. de iurisdi. om.iudi. Ul' ē locꝰ vbi iudex p tribunali sedz q̄ alias forus dr. de p̄. sig. forus.ꝛ ē glo.in.c.p. de re iudicata.li.vi.

Tribun⁹.ni.m.g.dr a tribuo.is.eo q̄ militib⁹ vl' plebi iura vl' opē tribuat. Jnde tribunici⁹. a.ū. Et h ꝛ hec tribunal'.ꝛ hoc le. Et h tribunatus.us.ui. dignitas vl' officiū tribuni. Jtez a tribuo.is.dr h tributū.ti. Ul' dr tributū vl' tribun⁹.a trib⁹ qr p singl'as trib⁹ tributū exigebat.sicut nūc p singl'a territoria.ꝛ cui p̄soluebatur tribun⁹ dicebat. Un q̄ legit tributū tributus etiā dr. fm Hugt. Sz in Grec. dr. At q̄ trigīta sub se tenet ille tribun⁹. Quiqz tributa legit.ille tribun⁹ erit. Jn glo.āt sup illō. p̄ma Macha.ij. Et p⁹ hec ꝓstituit Judas duces populi tribunos.ꝛ centuriones.ꝛ pentacontarchos ꝛ decuriones.vbi dr glo. Tribunos appellāt illos. q̄ mille militibus p̄erant. q̄s greci chiliarchas vocāt. Centuriones q̄ centū. penta/cōtarchos q̄ q̄nq̄gīta. Decuriones q̄ hnt decem Un Mille tribun⁹ hz. grece chiliarcha vocat Centurio centū bis q̄nqz decurio ducit. At q̄nq̄gīta p̄tacōtarchus hēbit. Et ꝓponit tribun⁹ cū gtio pleb.ꝛ dr hic tribunus plebis. hui⁹ tribuniplebis. Et nota q̄ alio ē tribunus pleb in ꝓpōe.ꝛ alio extra ꝓpōez. qr extra ꝓpōez pt venire p tribuno cuiuslibet pleb. sz in ꝓpōe tribunus pleb venit p illo solo q̄ hēbat tribunatū in plebe rhomana.

Tribunus plebis ē plebi⁹ magistrat⁹ sic dict⁹. qr pop'l⁹ rhoman⁹ olim erat diuisus in tres ptes.ꝛ ex singl'is singuli tribuni p̄creabātur.l' qr tribuni suffragio ꝓstituebāt.

Tribun⁹ q̄ritū.i.militū erat rege exacto añ dictatores. q̄ p̄buit eq̄trib⁹. postq̄z ptinet ex plebe et ptim ex patrib⁹. alias ptib⁹ iudiciū militū creati sūt tribuni ꝓsulari ptāte.

Tribus.us.ui.f.g.i.pgenies.ꝛ dr a tris. qđ ē tres. qr in p̄ncipio rhomani trifarie fuerunt a Rhomulo diſptti. Jn senatores milites plebeios. q̄ trib⁹ nūc multiplicate nomē p̄stinū retinēt. Et facit trib⁹ tribub⁹ in dtio ꝛ ablatio pl'ibus. Jn tributi.pe pd.ad ū.i.p singl'as trib⁹ l' de tribu in tribū. Un Orati⁹ in li.fmo. Pri/mores pop'li arripiūt populū q̄z tributim.

Tributū.ti.n.g.dr a tribuo.is Ul' fm Jsido. a tribu.eo q̄ antea p singl'as trib⁹ exigebatur. sicut nūc p singl'a territoria. Hic ār in tres ptes diuisum fuisse populū rhomanū ꝓstat. vt q̄ p̄rāt in singl'is ptib⁹ tribuni dicerēt. Un ꝛ sumptos q̄s dabāt pop'li tributa noīauerunt.

Tributū.ti.ē census qui p̄stat ratōe soli ppꝛij a possidētibus. Dr autē tributū iō. qr militibus tribuebat q̄ expeditōni publice vacabāt. vnde ꝛ stipendium appellatur. vt. ff. de verbo. sig. l. ager.

Tributarius.a.ū.q̄ soluit vl' dz tributū.

Tricha.che.f.g.i.ceptō Et tricha.i.meretrix

Et tricha.i.impedimentū. ⁊ tricha.i.mora. Et tricha.i.radix. Et tricha.i.involutio capillorū

Triceps.pitis. hīs tria capita.

Trichor.ri.⁊ h trichorū.rij.i.locꝰ iuxta ignē cā prādij hīs tres cameras vl'absidas.⁊ cor.

Triclinū.nij.n.g.i.domꝰ trina sessiōe ⟩chorum. uiuātiū ordinata. Solebāt etiā antiq in clinis cōedē.⁊ tres lectos vl' tres ordines lectorū disponē. In vno q̄z cōcedebāt dīus ⁊ dña. In scdo familia. ⁊ In tercō hospites. ⁊ tal' domus dicebat triclinū.

Tricolor.oris. vide s̄ in color.oris.

Tricolos.l'tricolon vide s̄ in colon.

Tricuspis idis.p.g.dr̄ a tris ⁊ cuspis.vt tricuspis lancea.q̄ hz tres cuspides. Et lz inueniat in neutro gene. vt in Ouidio. Positoq; tricuspide telo. mulcet aq̄s. Hoc tū non ē nisi p figurā fm Prisciānū.

Tridēs.entis.m.g.dr̄ a tris qđ ē tres.⁊ dens.q̄si tres hīs dētes. Et inuenit q̄nq; p creagra siue fuscinula.⁊ sic potest Nūi.iij. Itē p rustica/no instrūto sicut ē furca ferrea.l'aliqđ sile cū trib⁹ dentib⁹.⁊ sic ponit.p. Regis.xij.

Tridētal.tal'.n.g.qđā vas ⁊ dr̄ a tris.⁊ dēs q̄si tres pinnas sicut tres dentes hīs.

Triduū.dui.n.g.i.spaciū triū dier.

Triēnis.p.t.⁊ h ne.i.triū annor. Jn trienniū nij.i.spaciū triū annorū. Vñ.ij. Macha.iij. Et p⁹ triennū tp̄s misit Jason Menelaū

Triens.entis.i.tercia ps assis l'denarij.l'alicuius rei.vl' vas. Hz p vase videt poni a tris ⁊ dēs Jn triēs.i.vas tres pinas q̄ tres dētes hīs. Vñ Persi⁹. Calidū trientē excutit e manibus.

Trieris.ris.f.g. magna nauis a trib⁹ sessionib⁹.q̄ tres hīs ordines remor. quā greci dur/conē vocāt. Vñ Esa.xxxiij. Negz trieris magna trāsgredietur eū. Itē Daniel'.xi. Et veniēt super eū trieres ⁊ rhomani.⁊ cor.e. Vñ q̄dā Tripl'p remor trieres mouet ⁊ iuuat ordo.

Trifaux.cis.ois g̃.⁊ h ⁊ hec trifaucis.hoc ce.i. hīs tres fauces.⁊ tria ora.vt Cerberus ē iani tor inferni. Vñ Virgil'. Cerber⁹ hinc ingēs latratu regna trifauci. Personat.⁊c.

Trifid⁹.da.dū. vide s̄ in fidus

Trifolīū.lij.ē herba quā greci tripholon vocāt.q; sit trinis folijs p singl'as ānotatōes

Triformis.mis.p.t.⁊ hoc me.i.triū formarū

Trifurcifer.ra.rū.pr.cor.portari⁹ q̄ hz tres furcas.l'instrūtū trifurcatū ad onus gerendū

Triga.ge.f.g.i.currus Plutonis ⁊ dr̄ a tris ⁊ iugū.q; rapit hoies ⁊c trib⁹ etatib⁹

Trigam⁹.ma.mū.q̄ vl' q̄ tribus nupsit. Inde

Trigamia.mie.i.tres nuptie.vl' ꝓpetas q̄ aliqs dr̄ trigam⁹

Triginta. oia g̃.indeclt.dr̄ a tris ⁊ gētos qđ ē decē.q̄ ter dcē. Jn trigies ⁊ tricies adū.i.trigita vicib⁹. Et tricen⁹.na.nū.i.trigen⁹na.nū. Jn tricenari⁹ a.ū.⁊ trigenarius.a.ū.⁊ tricesim⁹.a.ū.⁊ trigesim⁹.a.ū. Jn h ⁊ hec tricesimal'. et hoc le.⁊ trigesimalis.⁊ hoc le.

Trigonū.ni.i triangulū.qđ in tres ducit angulos.vt ter tria.vl' ter q̄ttuor.vl' ter q̄nq̄gunta.⁊c.⁊ fm Pap.⁊ cor.pr.

Trilibris.p.t.⁊ hoc bre.i.triū librarū pōdus vl' mēsura.⁊ pdu.li.sicut libra.

Trilinguis. vide s̄ in bilinguis.

Trilix. vide s̄ bilix.

Trimat⁹.tus.tui.pr.pdu.spaciū triū annor.

Trimegist⁹.sti.m.g.i.ter maxim⁹ q̄ tres hz. scz ptātes.l'q̄ ter ē i ptāte eleuat⁹.⁊ dr̄ a tris ⁊ megist⁹ qđ ē maxim⁹. Vñ Mercun⁹ ob ꝓtutē et multar artiū sciam trimegist⁹.i.ter maximus noiatus est.

Trimēsis.p.t.⁊ hoc se.i.triū mēsiū.qđ al'r trimestris.stre dr̄. Jn trimense dr̄ qđdaz genus hordei.q; satū p⁹ tres mēses colligit. Nā vbi ꝓpter aquā l'aliā cāz matura satio omissa ē ꝑsi diū ad hoc ꝓfit q cū necessitas cogit vemo tē pore seminat ⁊ celeriter colligit.q; p⁹ tres men

Trimus.ma.mū.i.triū annor.⁊ dr̄ a ⟩ses tris ⁊ annus.q̄si trianus. Vñ Sen.ep. Sume mihi inq̄t vaccā triennē ⁊ caprā trimā.in trimulus.la.lū.fm Hugu.

Trinacria.cie.f.g.i.sicilia.a trib⁹ mōtib⁹.scz pachyno.lilibeo.⁊ peloro. Eadē dr̄ ⁊ triq̄tra.q̄ ſ triq̄dra.i.in tres q̄dras diuisa.ꝓpt tres p/dictos mōtes. Trinacria g̃ē greciz.sz triq̄tra latinū.⁊ eq̄pollēt Vñ Horati⁹ i li.fmo. Quid militib⁹ promissa triq̄tra pdia cesar. Jn trinacrius.a.ū.⁊ trinacrin⁹.a.ū.⁊ triq̄trius.a.ū.⁊ triq̄trinus.na.nū.i.siceliensis.

Trinepos.ē abnepotis filius

Trinoctiū.tij.i.spaciū triū noctiū.

Trinodis.p.t.⁊ hoc re.i.trium nodor.i.tres hīs nodos. Jn hoc trinodium dij.⁊ pdu.no. Vñ Ouid.epi. Ossa mei fratris claua pfra/cta trinodi.

Trin⁹.na.nū. dr̄ a tris.⁊ vnus.q̄si trinus⁹. Jn trinitas.tatis.q̄si triunitas.eo q̄ sit vnū totū in tribus psonis. Et trinari⁹.a.ū.

Trio.onis.i.bos.q̄si terio.

Triphon.phonis. dicitur ꝓpriū nomen viri. De quo habetur ꝑmo Machabeorū.xv. Et producit pnultimā genitiu. Vñ in Ju/roza dicitur. Contra triphonem tunc rex De

metri⁹ ibat. Jtē idē. Antiochū. Triphon hoc
tpe pdere captat. qđ multi dicūt. ⁊ tunc vltia
nti acuit. vt Salomō. Alu dicūt q⁹ pnl'. gti.
cor. ⁊ vltima ntī ḡuat vt. Triphon phonis.
sicut canon nonis. ⁊ symon monis. Uel ꝑt de
clinari sine. n. h̄ Tripho. ⁊ tūc gtūs. p. pe. Tri
phonis. symo monis. ꝓmo monis
Tripolis lis. f. g. qđā regio dcā a trib⁹ ciuita
tib⁹. eo q⁹ habeat sub se tres citates. Et cor. po.
Jn taipolitan⁹ na nū. Et h̄ tripolitan⁹. s. dūs
vl' epūs illi⁹ citatis vl' ꝓuincie siue regiōis
Tripos dis. m. g. i. mēsa l' scamnū. l' aliud in
firm tres hūs pdes. Si em̄ q̄ttuor hz pdes
ip̄ose dr tripos. Jtē fm Remigiū. Tripos
est qđā spēs lauri sic dcā. qz trifida hz folia. l'
qz trib⁹ radicib⁹ adheret terre. Et t̄ ꝑsecrata
Apollini deo dinatōis. qz suppositā capitib⁹
vomientū ꝑa facit somnia appere. vñ ⁊ sepe
ponit ꝑ imagine Apollis. vñ Priſ. in ꝓmo.
Et epigrāmata q̄ egomet legi in tripode vetu
stissimo Apollinis. Sz cū sit nom̄ arboris vi
det. q⁹ dcat esse. fe. alias ge. mas.
Triptot⁹ ta. tū. nomē hūs tres casus. vt Je
sus iesu iesum.
Tripudiū. dij. n. ge. i. plausus. ⁊ marīe ille q̄
solet fieri in triūpho pcutiēdo trā pdib⁹. vñ
et ꝑ triūpho q̄ñz dr. Et dr tripudiū q̄si terre
podiū. i. plausus l' repcussio terre. Ul' tripudiū
ꝓponit a terra ⁊ pes pdis. q̄si plausus et exul
tatō fcā pcutiēdo terrā pdib⁹. Sz ponit sim
pl'r pleticia ⁊ exultatōe gaudio l' victoria.
Triremis mis. f. g. i. nauis q̄ tres ordines re
mor hz. ⁊ pd. pe. vñ Oza. in ꝓma epl'a. Nau
sat vt locuples q̄ ducit ꝓma triremis Jtē ad
iectiue inuenit. h̄ ⁊ hec triremis ⁊ h̄ me. Ulñ
ij. Machab. iiij. Date sunt in fabricā nauiū
triremium
Tris grece. latine dr tria. Facit etiā accūs de
tres. hos ⁊ has tres. vl' tris. ⁊ hec tria.
Tristegū gi. dr loc⁹ tricamerat⁹. Ulñ in edifi
catōe arce. vbi nos dicim⁹. Cenacula ⁊ triste
ga facies in ea. hz alia trāslatio. Bicamerat
et tricamerata. Habuit em̄ q̄nq; camerae. q̄s
Augs. etiā ꝑpter sentinā dr ibi fuisse. d̄ q̄bus
in hystoriis pleni⁹ inuenit.
Tristis. ꝓ. t. ⁊ h̄ ste. i. mest⁹. amar⁹ afflict⁹. Et
dr a tero. ris. q̄si trit⁹ stās. ⁊ ē ethymo Jñ hec
tristicia cie. i. meror. lamtatio. flet⁹. plorat⁹ Et
ꝓponit trist⁹. Subtristis ste. i. aliq̄tulū trist⁹
q̄tristis. i. valde tristis
Tristison⁹ na. nū. Et tristifie⁹. ca. cū. pnl'. cor.
Tritheonite dci st⁹ q̄dā heretici. qz sicut tres
ꝑsonas in trinitate ita asserūt tres deos esse ꝓ
illud qđ scriptū est. Audi israel dūs deus tu⁹
vnus est
Triticū ci. n. ge. i. frumētū. ⁊ dr a tritura. eo q⁹
purissimū tundat. vl' qz granū eius terit ⁊ cō
molit. Jñ tritice⁹ cea ceū. vt Jste panis est tri
ticeus. i. de tritico.
Tritilis lis. ꝓ. t. ⁊ h̄ le. quod ꝑt teri vl' habile
est ad terendū
Triton. dis maris a paganis dr. l' dr gen⁹ ma
rine fere. ⁊ interptat sonās vl' terēs.
Tritura re. f. g. i. messis. ⁊ dr a tero ris. qz terit
in area
Tritus ta tū. i. ꝓminut⁹ ꝓfract⁹. Jñ hec tritō
onis. i. ꝓminutio.
Triuia uie. i. dyana. ⁊ dr a tris. ⁊ via. ꝑq̄ is
eius vias ⁊ ptātes. Est em̄ dyana in siluis. lu
na in celo. ꝓserpina in inferno
Triuiū uij. ꝓponit a tris. ⁊ via. cū q̄ etiā ꝓpo
nit bis ⁊ q̄ttuor. ⁊ dr h̄ biuiū uij. h̄ triuiū uij
h̄ q̄druuiū uij. s. locus vbi due l' tres l' q̄ttuor
vie ꝓueniūt. ⁊ tendūt ad idē. Jñ h̄ ⁊ hec biui
alis. ⁊ hoc le. ⁊ hic ⁊ hec triuial'. ⁊ hoc le. ⁊ hic
et hec q̄druial'. ⁊ hoc le. qđ ꝑtinet ad biuiū
triuiū. q̄druiū. Et biuiatī. triuiatī. q̄druia
tī. adū. i. ꝑ biuia. triuia. q̄druia. ¶ Et nota q⁹
grāmatica dyalectica ⁊ rethorica dūr triuiaz
q̄dā silitudīe. quasi triplex via ad idē. i. ad elo
q̄ntiā. Arithmetica ꝙ musica ⁊ geometria. et
astronomia dūr q̄druiū. q̄si q̄tuor vie i idē.
i. ad sapiam tēdētes. Uñ ⁊ triuiales dūr q̄ do
cēt vel q̄ studēt in triuio. sicut q̄druiales q̄ i
quadruuio
Triūphus phi. m. g. i. victoria vl' triplex letī
cia. ⁊ dr a tris. ⁊ phonos. qđ ē son⁹ q̄si trin⁹ so
n⁹. i. triplex gaudiū. qđ fiebat alicui ꝑ sbinga
tōe citatis vl' regiōis. Nā reūtēti solebat tot⁹
ppl's exire obuiā victori. cū mag̃ exultatōe. et
cū mag̃ gaudio. ⁊ h̄ erat ꝓma leticia. Alia erat
q⁹ oēs captiui seq̄bāt' l' ꝓcedebāt currū ei⁹ liga
t⁹ māib⁹ eor ꝑ terga. Tercia leticia erat. q⁹ erat
ipe idut⁹ tunica Jouis. ⁊ sedebat i curru quē
trahebāt q̄ttuor eq̄ albi. vñ Qui. Quattuor
in niueis aure⁹ ibis eq̄s. Et cū tāto hore du
cebat' ad capitoliū. Hāc tñ molestiā hēbat qz
ponebat' q̄dā fu⁹ vna in curru cū eo. ⁊ sp cola
phizabat triumphātē. ne ipse nimis superbiret
Et etiā iō. vt darent' spēs vnicuiq; (q̄tūcūq; vi
lis ꝓditōis eēt) puenīēdi ad sil'em hore. si ꝑ
bitas sua mēret'. Et dicebat ei sp. Gnotosoli
tos. i. teipm ꝓgsce. Ul' triūph⁹ dr a greco triā
bos. i. a triplici exultatōe ei⁹ cui triūph⁹ daba
tur. vt dcm̄ est. Uel triābos dr tripler iudicū
Jñ triūph⁹ q̄si a triplici iudicio. Fiebat em̄ in

exhibitõe triũphi triplex iudiciũ. ꝓus em̃ cõ sulebat exercer⁹. scõdo senat⁹. tercio ppl's. Et si assentirẽt. habitũ erat iudiciũ triplex Jtẽ triũ phus ꝓpe plena ꝛ pfecta victoria. qñ. s. ꝙs p/ fecte hostes vincit. Sicut trophẽũ qñ soluz eos fugat

Triũuir. q̃ sup tres viros hꝫ ptãtem nomẽ ẽ dignitatis

Triũuiri capitales dñr. q̃ carcer̃ habẽbãt cu/ stodiã. q̃z interuẽtu aiadũtendũ erat in q̃sq; hoies facinorosos. ꝙs etiã dicim⁹ stratores a stringẽdo. qz in carcere custodiẽdos ꝛ reos dã natos puniebãt

Troas adis. fcia ꝛ troya. ꝛ cor. pe. gtĩ

Trochea chee. rotacular. l' rota modica sup pu teũ. vl' illõ qđ appoĩt malo nauis. ꝛ dr a tro/ chos qđ ẽ rota. qz hꝫ rotulas p q̃s funes tra/ huntur.

Trocheus chei. ẽ pes ꝫstãs ex lõga ꝛ breui. vt Audit. ꝛ dr a trochos. eo ꝙ cito q̃si rota cur/ rat. et voluaẽ. Vl' dr a trocho. qz sicut troch⁹ ꝫstat ex duab⁹ ptib⁹. s. vna grossa. ꝛ altera te/ nui. ita troche⁹ ꝫstat ex duab⁹ syllabis. s. vna lõga ꝛ altera breui. Jñ trocheic⁹ ca. cũ.

Trochos grece latine dr rota.

Trochus chi. m. g. ẽ instrm̃ q̃ ludũt pueri. Et dr a trochos. qz cito ad modũ rote voluiẽ. et ad modũ rote rotũd⁹ ẽ. vñ Catho. Trocho lu ꝛe. Hic etiã al'r dr tropill⁹

Trophimi⁹ nũ. pe. cor. ppriũ no⁹ viri

Trogodite. pe. pdu. gẽs ethyopũ. iã dicti. qz adeo veloces sũt. vt feras cursu pedũ asseqũẽ.

Troya troye. q̃dã citas. ꝛ ẽ ibi. i. duplex ꝫso/ nãs. ꝛ dr a tros. Jñ troyan⁹ na nũ

Troygena. ne. ꝙ. g. natus ꝛ troya. vl' ꝛ troya no. ꝛ cor. ge.

Trophẽũ phei. spoliũ ab hoste in fugã ꝓũso. ereptũ. Et trophẽũ victoria ꝛ hoste in fugaz ꝓũso. ꝛ exultatio l' leticia siue hõr q̃ habaẽ ali cui ꝓpter hostẽ in fugã ꝓũsum. Et erat tal' ho nor. ꝙ tot⁹ ppl's exibat et obuiã. ꝛ cũ leticia i/ troducebat eũ in citatẽ. vñ q̃dã. Hostes in bel lis qñ dãt terg; tropheũ. Dr. ꝛc.

Tropos grece. latine dr ꝓuersio

Tropus pi. m. g. q̃dã cãtus in eccã a ꝓuersiõe sic dictus

Tropic⁹ ca. cũ. i. figuratiu⁹. ꝛ cor. pi.

Tropologia gie. ẽ ꝓuersio ad aliquẽ p scõam ꝓsonã. vt Dñs est salus. ꝛ sup ppl'm tuũ bñdi ctio tua. Et dr a tropos qđ ẽ ꝓuersio. ꝛ logos sm̃o. q̃si sm̃onis p⁹ habiti ꝓuersio. Et ẽ eadẽ cũ apostropha Hugt. etiã dr. ꝙ tropologia est excusatio l' sensus spũal' l' moral' ꝛ figuratiua intelligẽtia. vl' locutõ l' emẽdatio vite Jñ tro pologic⁹ ca cũ. Et tropologice adũ. Et tropolo gizo zas. ꝛ tropologico cas. i. tropologice loq̃. Pap. ãt dr. Tropologia moral' instructio ad instructiõem ꝛ correptiõem mor. siue aptis. si/ ve figuratis sm̃onib⁹ plata

Tropus pi. figura moralitat̃. mod⁹ loq̃ndi. vt cũ aliqs loq̃t methaforice vl' periphrastice vel alio tali modo sm̃ Hugt

Tros ꝛ Ilus frẽs fuerũt. ꝛ reges troyani.

Truculẽt⁹ ta. tũ. i. plen⁹ truciditate. crudelis asper ferus. ꝛ dr a trux ꝛ lẽtos.

Trucilẽtus ta tũ. idẽ.

Trudes dis. f. g. dr a trudo. dis. Et dñr tru/ des fustes ferrati. s. cõchi. eo ꝙ trudãt naues

Trulla le. f. g. i. bõbus vl' sibil⁹ ani. ꝛ dr a tru/ do. qz trudẽs emittit. Jtẽ trulla dr qđã vas fictile Jtẽ trulla ẽ qđã instrm̃ cementarioz fer reũ latũ ad ꝫplanãdũ muꝛ ꝛ ad lapides cum calce ꝫponẽdos ꝛ ꝙũgẽdos. qz trudit ꝛ retru dit ꝛ itrudit calce vl' luto lapides. vñ Amos vij. Et in manu ei⁹ trulla cementarij

Trunc⁹ ci. i. sine capite. s. statura arboris insi stẽs radici. Trũc⁹ hois ẽ media ps corpis. a collo ad iguinẽ. vñ Virgi. Caput collo vehit trũc⁹ corpis sustict. Et genub⁹ ꝛ crurib⁹. ꝛc. Jñ trũc⁹ ca cũ. i. diminut⁹ semipcisus sine capite

Truta te. q̃dã piscis. ꝛ dr a trudo. qz vim hꝫ trudẽdi. vl' qz sp morem obstrusa.

Trutãn⁹ ni. m. g. dr a trudo dis. eo qꝛbis su is trudat ad hoc ꝙ recipiat Facit em̃ credi qđ verꝫ nõ ẽ. Jñ hec trutãnia nie Et hꝫ trutãnul⁹ li. dimi. Et trutãnic⁹ ca cũ.

Trutina ne. i. statera. s. lingua libre dr a tru do dis. qz sp trudit foras. l' ptica p trãsũsum posita. qz trudat sursũ. Jñ hec trutinula le. ꝛ trutinella. le. ambo dimi. i. pua trutina

Trux cis. i. crudel' auster⁹. fer⁹ inexorabil' hor rẽd⁹. Et cor. u. añ. c. vñ Ouid. epi. Mr ens tauro senior ipe truci. Jtẽ Ora. in ꝑma epla Jre truces inimicicias ꝛ funebre bellũ

Tuba te. f. g. dr q̃si tibia. qz est silis ci. ꝛ in lõ gitudine ꝛ in spe. Vl' tuba q̃si tusa. qz tuba cõ caua ẽ. Et nota. ꝙ tuba legal'. te q̃ habeẽ Nũi r. erat vt dr Joseph⁹ fistula cãtatoria pene mg nitudine cubiti. calamo capacioz. pẽs in ꝑn cipio latitudinẽ q̃ quenichat ozi ad suscepto; spũs. q̃ hebrayce dr asoza Et sicut dr in hysto riis. Tuba habebat q̃ttuoz vsus ad vocandũ multitudinem. ad mouenda castra. ad bella.

ad festa. Qñ em̄ solēne habebāt sepulū. ꝛ dies festos. ꝛ kalēdas clāgebāt. Unū i psal. Buccinate in neomenia tuba. vñ Legalis ppl'm tuba clāgore vocabat Jn bellis castris festisq; sonora tonabat

Tuber beris. m. g. i. sung⁹. ꝛ dr a tumeo mes qz er tumore terre pdeat Un tubera q̄si tumera i. q̄si tumores terre. Et ponit sepe p tumore ꝛ p peccato generaliꝛ. vñ Terēti⁹ in adelphis Colaphis ē tuber totū caput Jñ tuberosus sa sum. i. tuberib⁹ plen⁹ inflat⁹ supb⁹ Jñ hec tuberositas tatis. i. inflatio vel supbia

Tubicanei dicebāt iudei illi. q̄ ex alienigenis ꝓuocati in auxiliū Jnde venerāt. Et dicebāt tubicanei q̄si tubis cōducti. Et pdu. ne. Hoc vult glo. ij. Macha. xij. sup illud. Et venert in caratha ad eos q̄ dr tubicanei iudei.

Tubicē cinis. m. g. q̄ canit in tuba. ꝛ cor. pnl' tam nti. q̄z gti

Tubicina ne. f. g. mulier q̄ canit cū tuba

Tucetū ti. n. g. dr cib⁹ q̄ fit ex carnū ꝓtusiōe. sic̄ salacia ē. vñ Persi⁹ Hz grādes pati ne tucetaq; crassa. Jñ h tucetari⁹ ri. q̄ cibū illū fac.

Tucus ci. gen⁹ est auis. s. cucul⁹

Tudes dis. vl' tudat⁹. i. malle⁹. Uñ tudates dicum⁹ illos q̄ hñt capita grossata ad modum mallei grossi

Tugurū ri. dr esse tectū qd reb⁹ vrbanis vl' rusticis custodiēdis ē reputatū Ul' dr oē edificiū qd magis ꝓtit rusticis q̄z vrbanis edib⁹ ꝛ dr q̄si regl'arū. eo q̄ tegat. ff. d. ꝙ fig. l. dom⁹

Tulli⁹ li. p duo l. ppriū no⁹ cuiusdā viri. vñ Lucan⁹ in. vij. Tulli⁹ eloquij cuius sub iure togaq;

Tumētū ti. n. g. dr a tumeo mes. qz in filo vl' telo tumeat. nec subtilitatē habeat. Jñ tumentosus sa sum. i. tumēto plen⁹

Tumidul⁹. la lū. i. aliq̄z tulū tumid⁹.

Tumid⁹ da dū. i. inflatus. supb⁹ iratus Jñ tumiditas tatis. Et dr̄ tumid⁹ ꝛ tumens. qz tumid⁹ est à sp tumet. Tumēs ꝙ q̄ ad tps ex aliq̄ causa tumet

Tumor oris. m. g. est inflatio vel supbia cuz motōe corpis. vel iracūdia Jñ tumorosus sa sum. i. tumorib⁹ plen⁹. Jñ tumorositas tatis

Tumultuari⁹ ria riū. dr a tumultuor aris. Et hinc tumultuarij dicebāt milites vl' pedites q̄ p solo tumultu ducebāt in pliū. vl' qz subito ꝛ cū tumultu exeūt ꝺ hostes ex impulsove mētes. Uñ ꝛ illud gen⁹ militie dr tumultus vel tumultuatōi' ꝓiuratio.

Tumult⁹ tus. i. seditio. ꝓiuratio diūsor. tum. garrit⁹ q̄si tumor multus Jñ tumultuosus sa sum. i. tumultu plenus

Tumulus li. m. g. mōs breuis. vel sepulchr. vel terra ꝓgesta sup̄ sepulchr. ꝛ dr tumul⁹ q̄si tumēs tellus Jñ tumullul⁹ li. dimi. i. puus tumulus. Et tumulosus sa sum. i. tumulis plenus. vñ. Mons brevis est tumulus. bustuz. ꝓgestaq; tellus.

Tunica ce. f. g. vestis ant⁹ q̄ssima appellata. qz in motu incedentis sonū facit. ꝛ dr a ton⁹. q̄si tonica. Primū em̄ fuerūt pellicee tunice. q̄b⁹ post eiectōem ꝛ padysi Adā ꝛ Eua induti st̄ Jñ tunicella le. dimi. i. pua tunica. Et tunicatus ta tū. i. tunica indut⁹ vl' tunicā hñs Et tunicosus sa sum. i. tunicis plen⁹

Tunicula le. dimi. i. pua tunica

Turba re. i. turbatio. ꝛ dr a turbo as. Itē turba est ppl'i multitudo Hz multitudo nūo fit

Turba tīm in loco. Pñt em̄ pauci in angusto turbā facere. Et est turba no⁹ collectiuū. ꝛ pt recipe verbū plis nūi. ꝛ adiectiuū in pli nūo. et in diūsitate generis. ꝛ hoc rōe significatōis vñ Joan. vij. Sed turba hec ꝛ q̄ nō nouit legem maledicti sunt

Turbella le. i. turbatio. ꝛ dr a turba. vñ Augst de ciui. dei Oēm motū cordis. ꝛ salū oēsq; turbellas fluitare asserit. ꝛ pd. bel.

Turbidus da dū. dr q̄si terbidus. i. terra cōmixtus. s. fece. ꝛ dr a turbo bas

Turbo bis. m. g. pe. cor. gti. dr a terra qd̄ anti q̄ dicebāt h turbē binis. Et ē turbo. l' turbē vertigo volubilitatis vētoꝝ. dicit⁹ a terra. qz q̄tiens tal' vētus ꝓsurgit terrā in circuitu mittit Jñ turbineus nea. neū. i. turbinosus sa. sum.

Turbulētus ta tū. ꝛ turbulēs tis. i. turbidus. nō lucidus. Hz turbidū ex natura Turbulē tū ꝙ fit ex accīti Jñ turbulēte l' turbulēter aduer. Et hec turbulētia tie

Turdela le q̄dā auis. q̄si maior turd⁹. ꝛ dr a turd⁹ e⁹ turdele sterc⁹ viscū gīnare dr ꝑ m̄ Hug

Turdus di. q̄dā auis. ꝛ dr a tardus. eo q̄ tarde volet. qz vel tarde se referat. s. in fine autūni. Jñ turdin⁹ na nū. pe. pd.

Turgidus da dū. i. inflatus. tumidus iratus Jñ hec turgiditas tatis. Et turgidul⁹. la. lū. i. aliq̄z tulum turgid⁹

Turgiolū li. n. g. dr vas interius grossū ꝛ turgidum. ꝛ cor. o.

Turgor oris. m. g. i. tumor turgiditas

Turma me. f. g. i. societas hoim. ꝛ ꝓpe trigīta s. ala. Hz ala ꝓtiet trigīta milites. Turma trigīta pedites Jñ turmati adū. sic a turba turbati

Turmella le. dimi. i. pua turma.

Turmula le. dimi. idem. ꝛ cor. mu.

Turonis ciuitas est. ꝛ cor. pr. sicut ligonis
Turpiloquꝰ q̄ quū. pr. cor. i. turpia loquens.
Jñ ꝫ turpiloquiū quȳ. turpis locutio
Turpilucꝰ cra. crū. turpiꝫ lucꝝ facies. Jñ ꝫ turpilucꝝ cri. turpis acq̄sitio lucri. Et cor. lu. naturaliꝫ.
Turpis pis. ꝯ. t. ꝫ ꝫ pr. i. informis. ꝫ dr a tor pco pres. co q; torpeat. Jñ turpitudo dis. i. macula. deformitas.
Turris ris. f. g. dr a teres retꝛ. qđ est longū. et rotundū. Et turres dñr q̄si teretes. qz lōge stꝛ et recte. ꝫ pcul rotūde videāt. licet q̄q; sint q̄drate vel late. Vel dñr a tuor erꝛ. qz ptent defensionē. Jñ turritꝰ ta tuz. i. turribꝰ plenꝰ. ad modū turris dispositꝰ. ꝫ pdu. pr. Et turricula le. dl. i. pua turris. Itē turris gregis dicebaꝫ fm Hyeronimū locꝰ vbi Jacob greges suos pauit. nomē loco inde derelinq̄ns. Turris ꝙo custodū dicebaꝫ. vbi custodes positi erāt. ad custodiā puinciaꝝ
Turtur turis. a sono vocis noꝝ hȝ. genꝰ auis est. Jñ turturinꝰ na nū. pr. pdu. Et declinaꝫ ꝫ turtur turturꝛ. epicheni gꝛ. pr. gti cor. ꝫ sb vno genere ꝫ vno articulo ꝯphendit aialia vtriusq; sexus. Pōt ḡ dici. Alba aq̄la ꝫ vnus turtur. tam p mare q̄ p fcia
Turturi dñr pastores q̄ fistulis canūt
Tus turis. vide. s. in rhus aspirato
Tuscia scie. q̄dā ps italie. a freq̄ntia turꝛ. ꝫ sacroꝝ dcā. Eadē ꝫ turrhenia a Turrheno fratre Lidi. Jñ tuscus ca cū. gētile
Tussis sis. f. g. ē ꝯmotio pulmonis erspirās cū sonitu. ꝫ dr a tūdo dis. qz tūdit pectꝰ. Vl dr a tono. i. ab altitudine. qz a pfundo pectoꝛ veniat.
Tutamē minis. i. tutamentū. ꝫ pd. pr. nti. sȝ cor. pr. gti.
Tutela le. f. g. i. defensio. ꝫ dr a tueor erꝛ. Et ē tutela i liberꝝ caput alicuꝰ q̄ ppꝛ etatē nec se nec sua defendē pt. Tutela dabaꝫ liberꝛ. patronꝰ seruis.
Tutela fm Azo. in sum. ē vis ꝫ ptās i capite libero ad tuēdū eū q̄ ppꝛ etatē sua spōte se tueri neq̄t. a iure ciuili data ac pmissa vt Jnstꝛ. de tute. §. ē aūt. Vlis aūt dico de fco. ꝫ ptās de iure. vt taꝫ sit tutor q̄ ꝑpa ilarcillitate nō impediaꝫ nec a iurisdcōe repellaꝫ. q̄les stꝛ pupillꝰ furiosꝰ ꝫ q̄ pretuo morbo laborāt. Illi ppꝛ cor ꝑ ilarcillitatē ꝛai tutores esse nō pnt. Sȝ femie q̄ q̄uis sciāt res admīstrare pupillares. ꝫ ad id expediēdū vires habeāt. tñ a iure institutōnū nō admittunt.
Tutela testamētaria ē. qñ pr dat filio tutorē in testamēto
Tutela datiua ē. qñ vnꝰ datꝰ ē tutor filio in testamēto. ꝫ vnꝰ extāt ꝰ ꝛ aguineis idoneis ad tutelā inder ex officio suo dat tutorē
Tutela legittima ē q̄ refertur a lege. fm quā nl lus datus est
Tutor ē q̄ pupillū vl pupillā morte pris. vl emācipatōe sui turꝛ fcm l factā tuet. Dr āt a curatoꝛ. qz tutor daꝫ ipuberi. curator ꝙo pubi vl adulto. s. furioso ꝓdigo surdo muto ꝫ filio/bꝰ. q̄ rebꝰ suis pesse nō pnt. Itē tutor q̄nq; daꝫ a iudice. q̄nq; a testatore. Daꝫ em a testatore. et ꝑfirmaꝫ decreto iudicꝛ l ꝑsidis. Etiā daꝫ in uito. sȝ curator nō nisi volēti pterq; ad litem.
Tutor fiduciariꝰ ē. q̄ pupilli emācipati ꝙ pr q̄ eū emācipauit. tutor erat legittimꝰ eo patre mortuo tutelā accipit cū mortis tpe erat i patris ptāte
Tutor legittimꝰ ē q̄ legē ꝑcipiēte pupilli nascit tutelā. q̄les stꝛ primi agnati ꝫ ꝛgnati. Regulariꝫ em traditū ē fm leges vt ad quē spectat emolimētū hēditatis aliꝰ pupilli. ad eū dem ptineat. vt onꝰ tutele eꝰ. nisi forte sit mulier q̄ bñ vocaꝫ ad hēditatē morietꝛ. nō tñ ad tutelā supstitus. qz tutrix esse nō pt
Tutor onerariꝰ ē. q̄ daꝫ pupillo. vt ipm defēdat a vexatōibꝰ alioꝝ. l daꝫ nouitatis grā. vt alios tutores instruat. c. venerabilē. de elec. in glo. sup ꝙo aduocatꝛ. Vl hōrariꝰ dr datꝰ cū hōris. nō admīstratōis. ꝫ tales nō bñt onus vt reges ꝓncipes comites barōes. q̄bꝰ dimittūꝫ filij cū hōris. ꝛō illoꝝ tutela vocatōes nō pstat. Instꝛ. de excusa. tu. l cura. §. Itē ea onera
Tutor testamētariꝰ dr q̄ ex testamēto daꝫ tutor filio a patre pupilli. s. q̄ actu i testamēto noiaꝫ et assignatur.
Tutor suspectꝰ fm Azo. in sum. C. eo. ti. dr ille q̄ moribꝰ taꝫ ē. vt suspectꝰ sit. ñ em facultas et pauptas. fraudulētia l callida ꝙsaꝰ i rebꝰ pupillarib suspectū tutorē ꝙmdāt l ꝙmittāt

Vacca ce. f. g. i. bos. ꝫ dr a vacillo as. q̄i vacilla. ꝫ dr ille respcū thauri. Vl vacca dr bos. q̄i boacca. sicꝫ a leo leena. ꝫ a draco dracena. Jñ vaccinꝰ a ū. Et ꝫ vaccanꝰ rij. ꝫ ꝫ vaccaria rie. custos vaccaꝝ. Et ꝫ vacca q̄dā citas hyspanie. ab abūdātia vaccaꝝ ita dcā. Vlacca etiā dr q̄dā citas in india. Jñ vaccus cca ccū. ꝫ ꝫ ꝫ hec vaccēsis. ꝫ ꝫ se. Et scribiꝫ p geim. c. vacca. ꝫ ab eo deriuata.
Vlaccella le. ꝫ vaccula le. ābo. di. i. pua vacca.

Vacantia tona dñr ea tona q̄ dñm nō hñt. l' q̄ fisco vel dominio alicu⁹ applicāt. Qđ ꝓtin get multis modis. Q̄nq̄z si qs intestat⁹ dece/dit. vl' q̄ testari nō ꝓt. vl' faciat. ppt qđ heres su⁹ ei succedere nō ꝓt. vel etiā vbi. alias dr cō/suetudine tona alicu⁹ dñio applicāt. nā tunc dñr vacare tona

Vaccinia nie. herba purpurei coloris

Vacuna ne. f. g. dea est vacatōis. ꝛ ocij. vñ O ra. Hec tibi dicta bā p⁹ vanū pulchre vacune

Vadiū dij. ꝛ ḧ vadimoniū nij. in eodē sensu. s. pignus vel fideiussio.

Vadulū li. dimi. i. puū vadum

Vadū di. n. g. est locus breuis ꝛ humil' ī aq̄. et dr a vado dis. eo q̄ p ipm possit vadi. i. trā bulari pedib⁹. ¶ Jñ vadosus sa sum. Et cor. va. vadū. vñ Ouiđ. epi. Ad vada menādri cōci nit albus olor.

Vafer fra frū. i. callid⁹ ꝛ ingeniosus ꝺ sipellis multiformis. ꝛ dr a valde ꝛ afer. q̄si valde a/fer. i. valde callid⁹. Nā afri valde solēt dolosi eē ꝛ fraudulēti. ¶ Vl' ꝓponit vafer a vari⁹ ꝛ ferēs q̄ varia ferēs. sic hō caut⁹ q̄ loq̄t varijs mōis

Vagabūd⁹ ē q̄ nō hz domicilū. sz hodie hz ē. cras alibi. l. uij. §. ꝓtor. ff. dr dā. infec. Hz q̄si vagabūd⁹ ē. q̄ hz domicilū sz raro morat i eo et vagat hicinde.

Vagedabr hebraice. rythm⁹ grece. nūs latine Est liber nūi. vñ Hyeronim⁹ in plogo Regū Quare⁹ inq̄t vagedabar quē nūi vocam⁹. Et acutē in fine.

Vagetra hebraice dr terci⁹ liber Moysi. scz Leuitic⁹. vñ dr Hyeronim⁹ in plogo Regū Terci⁹ vagetra. i. Leuitic⁹

Vagina ne. f. g. i. theca gladij dcā q̄si bagina q̄z in ea mucro vel gladi⁹ baiulat Jñ ḧ vagi nan⁹ rij. q̄ facit vaginas. Et p. pe. vagina. vñ Oui. meta. Pēdēti nitidū. vagia diripit en

Vagit⁹ t⁹. clamor infātiū. ꝛ dr a vagio /sez

Vagi⁹ gia giū. q̄. genub⁹ iūctis ābulat

Vagul⁹ la lū. di. i. aliq̄tulū vag⁹. ꝛ dr a va/gus. ¶ Itē vagula le. di. dr iuuēca q̄ vagat p cā pum. Et ḧ vagulus li. anulus. q̄z vagat in di gito. Et cor. gu

Vagus ga gū. i. erratic⁹ discurrēs.

Valētul⁹ la lū. dimi. i. aliq̄tulū valēs

Valetro tronis. m. g. i. gluto. ꝛ dr a valeo les. pōrium. q̄z pax valet. vel q̄z valet multū in leccacitate. ꝛ pd. pe. gti.

Valgia gie. f. g. dr a voluo vis. q̄si voluia. i. retorsio ppe labior. obtorsio ē quā facim⁹ cū aliquē deridem⁹. Jñ valgio gis. i. retorq̄re.

Valid⁹ da dū. i. fortis potēs robust⁹. Et ꝓpa tur. Jñ valide di⁹. sime. adū. Et sepe ꝓferūt p syncopā. vald⁹ dior sim⁹. p valid⁹ ꝛ validior et valde p valide. ꝛ valdi⁹ p validi⁹ Itē ava lid⁹ dr hec validitas tatis. Et p ꝓpōem inuali d⁹ da dū. i. debil' fragil' nō valid⁹. Jñ hec iua liditas tatis. Et hec inualitudo dis. i. debili/tas ibecillitas infirmitas. ꝛ cor. pmā validus vñ Lucan⁹ in vi. Adducit inualide robur fa cūdia cause.

Valitudo dis. f. g. i. fortitudo. Et nota q̄ va litudo inuenit p infirmitate. ꝛ tractū est ab il lo funebri vale. qđ dicebat mortuis. de q̄ vi/de in valeo les. ¶ Vñ q̄dā dicūt valetudo p. e. Jñ valitudinari⁹ ria riū. ꝛ valetudinari⁹ ria. riū. q̄ sepe infirmat. l' q̄ sepe ptcipat valitudie Et ḧ valetudinariū l' valitudinariū rij. dom⁹ in q̄ curāt egroti Et hz cā dē dici possz. ī vtra q̄ tñ f catōe dr ꝓpēter valitudo p. i. Et nota q̄. i. añ tudo breuiat. vt fortitudo. pter valitu do. q̄si valetudo.

Vallis lis. f. g. dr a vallo las. eo q̄ vallata sit mōtib⁹. Jñ vallosus sa sū. Et ḧ ꝛ hec valle/stris. ꝛ ḧ stre. Et p ꝓpōem hec ꝓuallis lis. mag vallis Vel valles dñr vbicūq̄z st̄ humilia lo ca cāpoꝝ ꝛ depssa q̄si vulsa Hinc ꝛ ꝓualles de pssa loca terraꝝ inter mōtes. ¶ Et nota q̄ inue/nit vallis salinaꝝ. q̄z ibi erat putei salis.

Vallus li. m. g. i. pal⁹. ꝛ dr a valid⁹. q̄si valli d⁹ Jñ ḧ vallū li. ꝓcatenatura q̄ fit de palis su p aggerē. Vel vallū est ipse ager. s. id qđ mo/le terre erigit. vt custodia ptendat. Et est val/lū inter muꝝ ꝛ fossam. ꝛ dr a vallis. i. palis q̄ bus vallis munit. vñ q̄dā. Vinetis vallus. sed vallū ꝓuenit vbi

Valor loris. m. g. i. potētia sanitas vigor

Valua ue. f. g. i. ostiū. ꝛ dr a voluo uis. Et vt dr Hugs. Value ppe st̄ q̄ reuolubilit int⁹. ꝛ st̄ duplices ꝛ replicabiles

Vanga ge. f. g. qđā gen⁹ fossoriū. ꝛ dr a vag⁹ q̄z vagādo fodit.

Vanidic⁹ ca cū. pe. cor. i. vana dicens

Vanid⁹ da dū. i. van⁹ Et ꝓponit evanid⁹ da dū. i. valde vanid⁹. vñ Oui. in. v. meta. Pec tore q̄ in tenues abrūt evanida riuos

Vaniloqu⁹ q̄ quū. i. vana loq̄ns. Jñ ḧ vani

Vān⁹ ni. instr̄z ē de vnmie /loq̄bilis q̄i. ꝛ cor. lo fcm̄ ī modū scuti cribr. s. ꝛ ē. g. f. Fm Pap.

Van⁹ na nū. i. manus falsus vacu⁹ irrit⁹ ve/nere⁹. ꝛ dr avenus. q̄z venerei p̄cipue solēt eē vani. Jñ hec vanitas tatis.

Vapidus da dū. i. insipiēs sine sapore. Jñ ḧ vapiditas tatis. i. insipiditas. ꝛ cor. va.

Vapor ris. m. g. i. calor fum⁹ ꝛ dr a vapo ro as

Uappa pe.f.g.dr vile vinū qđ de fece exprimit vel exmanitio cū aq̄.t ē fere nulli⁹ sapoꝛis
Uñ t vappa sepe dr ifipiditas. Et vappa dr ardelio. pdig⁹ lupflu⁹ siuk⁹ lenis q̄ ifipide t i discrete dispgit res suas. t nulli⁹ pbitatis est Et nota q vappa pd.a.añ p fzvapid⁹ eā coꝛ. Uñ credim⁹ q sit dom vappa p duplex p Et sic positōe pducit pma
Uarica ce.f.g.t hec varix cis. dr vena iter coꝛa nea. q̄ si ledat vel itinere l' pcussiōe reddit ho minē curuū t iflatū t ex lesiōe facit poplices t coꝛas turgescē. Jñ varicosus sa sū. i. curu⁹.
Uari⁹ ria riū. dr a via q̄si viari⁹. i. nōvi⁹ vie sed incerte t mixte sīc. t diūsus Jñ hec varie tas tatis.
Uarrus ra rū. i. curu⁹. t pd. va.
Uasallagiū fm spe. in ti. de feu. idē est qđ ho magiū. qđ em in frācia dr homagiū. in italia vocat vasallagiū.
Uasall⁹ fm Hosti. est ille q̄ tenet fuiciū fa cere dño suo occasiōe feudi. Jtē vasall⁹ est feu datari⁹ Et fm vulgare puincialiū nobiles feu datarij vasalli dñr. Plebei⁹ vo hō medi⁹ nū cupat fm spe. Et vasall⁹ nō pt vēdere feudū si ne volūtate dñi. Et dūvēdit dz rogare dñm suū q̄ ab eo recipiat. t alteꝛ emptoꝛē iuestigz qđ si dñs denegat. t cū eo rare nō pt tet emptoꝛi alia bona eq̄alētia tali feudo iuste vēdi to. de h in. c. q̄ eccā p. de pst. t i vsi. feu. p. to.
Uas vadis. m.g.t. obses l' fideiussoꝛ t dr a va do dis. q̄ dato vade lz abire t vadere. t coꝛ. a. añ. d. sed vado dis. pd. pmā. vñ q̄dā. Ob side sine vade posito pus ad tua vade
Uas vasis. n.g. t est eteroclitū no⁹ declinatōe q̄ in singulari nūo ē tercie decli. sed in pl'i est scōe. vñ Clas vasis terne dicas. sed vasa scōe Et dñr vasa q̄si vesca. a vescoꝛ scer̄ siue a ve scēdo. q̄ in eis ponunt
Uas fictile dr vas ficti ex terra qđ facile frā git. Uasa belli dñr arma. vñ. Dic belli vasa q̄ bellū postulat arma
Uasa ire st̄ oēs peccatoꝛes. vt rriij. q. iiij. Na buchodonosoꝛ
Uasa papiria dñr q̄ de papiro st̄ facta. vide. s in papirus
Uasa pastoꝛis appellat glo. Zach. xi. peram t baculū fistulā t sibulū
Uasco conis. p. g. t vacce⁹ cea ceū. dñr a vac ca. Et st̄ vascones t vaccei q̄dā popli dicti a vacca ciuitate hypanie. iuxta pireniū montē. a q̄ habuerūt pncipiū vl' quā oli possiderī Et dñr vascones q̄si vacconcs. c. mutat in s Jñ h vasconia nie. regio eoꝛ. Et hic vasconi⁹ a ū
Uasculū. li. dimi. puū vas
Uascus ca cū. i. van⁹ nugatoꝛi⁹
Uastus sta stū. i. magn⁹ ingēs pfund⁹ incult⁹ āplus deser⁹ solitari⁹. Jñ hec vastitas tat. t hec vastitudo dinis. i. magnitudo āplitudo desertū solitudo. Sed vastitas ppie coꝛpis vastitudo solitudo.
Uates tis. p. g. i. sacerdos. q̄nq̄ dr poeta. q̄n q̄ ppha din⁹. Et dicebāt vates poetas vico. vies qđ ē ligare. eo q̄ metra ligarēt pdibus t syllabis. t ꝑba modis p necterēt Uates ât di cebāt sacerdotes t dini. a vi mētis. l'a video. tes. q̄ futura videbāt. t pd. va. vñ Ouid. de reme. Parce tuū vatē sceleꝛ dānare cupido. Quidā dicūt q̄ vates dr a vas vas. t theos. q̄si vas dei. l' vas dinū. vñ sacerdos dr vates q̄ ptier deū p scimoniā. Jtē dini t pphe dñr vates. q̄ p tiné videt deū p futuroꝛ pscīam.
Uatican⁹ na nū. i. pphetic⁹. t tūc coꝛ. pe. Jtē inuenit vatican⁹ ni. p quodā mōte. vbi nutri tus dr fuisse Jupit. t pd. es
Uaticiniū nij i. diuinatio pphetatio.
Uaticin⁹ ni. m.g. dr paganoꝛ.
Uaticin⁹ na nū. i. pphetic⁹. t dr a vates
Uatidic⁹ ca cū. pe. coꝛ. i. pphetic⁹ dinatoꝛ

V ante B

Ubaldini sunt hoies certi. t signāter clerici l' canonici terre vel eccē alic⁹. de q̄bus in. l. i. C. de col. illi. vbi dr q̄ collegiū vbaldinoꝛ nō pt p stituere syndicū.
Uber beris. n.g. i. māma. t habet in totū in sin gulari t in pli. Et dñr vbera q̄si vuera. q̄ vui da st̄. t hūoꝛe lactis in modū vuaꝛ plena Et pdu. v. vñ Ouid de arte in p⁰ li. Fertiliꝛ se ges ē alienis sp in agris. Uicinūq̄ pceus grā dius vber hz Et in Cant. dr Meliora st̄ vbe ra tua vino. Jñ hoc vber ber̄. i. abūdantia fer tilitas. Et h t hec vber beris. p. g. declinatōe sed oīs structōe. Et desimit ablūs in. e. tm. li cet p autoritatē inueniat in. i. Et pt pōni cuz masculino t femino t neu. generib⁹. satis p pie. sicut t diues t paup. sed nō in omni sua terminatōe. q̄ q̄litas actiua desinentis in em et foꝛma pl'is in es. nullo mō pnt neutro ge neri adaptari. vnde nihil est. Habeo vberē pe cus. vel vberes pecoꝛa. vñ. Rem vel res neu trum fugiunt. sed cetera sumunt. Et est idem vber q̄ abūdans. vñ Luce. xij. Hominis cu iusdā diuitis uberes fructus ager attulit. Jn de vbere t vberiter aduer. i. abūdanter. copio se. Et hec vbertas tatis. id est abundantia co

stas. Et uberosus sa sum. i. abūdans. Jñ hec
uberositas tatis Jtē ab uber ðr uberᵗ ta tū. i.
fructuosus abūdans Jñ ubertim aduer. i. af-
fluenter. abunde
Ubertuosus sa suz. i. fertilis. ubertate plenᵘ. ꝛ
ðr ab uberto tas. vñ Joseph⁹. Dū placuisset
ysaac vt iret in egiptū ubertosam valde, puin
cia. Potest etiā deriuari ab uber.
Udus da dū. i. madidᵘ aliq̄tulū humidᵘ

Uecors cordis. o. g. i. demēs furiosus. q̄si ve-
hñs in corde. Jñ hec vecordia die. i. amēcia.
alienatio mētis Et vecordiᵗ adū. Jnuenit etʃ
h ꝛ hec vecordis ꝛ hoc de.
Uectatoriū rij. ðr instrm q̄ aliq̄d portat. ꝛ ðr
a veto tas.
Uecticulariᵘs a ū. i. vectes faciēs. l' ad vectes p
tinēs. Uecticˈariᵘs etʃ ðr rapiosus. sicʃ dicimᵘ
aliq̄s uecticulariā uitā agē. l' q̄ furto ꝛ rapis
Uecticulᵘ li. dimi. i. puᵘ vectis /intēdit
Uectigal gal'. n. g. pc. pd. tā nti' g̃ gti. i. tribu-
tū. Hz uectigal ðr illud tributū qđ uehit ab
illo q̄ dat ad domū recipiēt Hz tributū qđ
dat nūcijs recipiētis missis ad recipiēdū Ul'
uectigal ē tributū de rebᵘ vectʃ. l' p mare l' p ter
rā. Jñ h ꝛ hec uectigal' ꝛ h le. i. tributari⁹ q̄ sol
uit uectigal. uel q̄ dat ꝛ portat ad curiā dñi.
uel ptinens ad uectigal
Uectis tis. m. g. ðr illud ferꝝ qđ in furmatu-
ra ostij uehit huc ꝛ illuc cā serandi l' reserādi.
Ūñ pphet⁹. Uectes ferreos pfregit. Et facit
actūs plis hos uectes l' vectʃ. Jtē vectʃ appel
lat diabolᵘ metaphorice. vñ ysa. xxvij. Ser-
pentē uectē. rē. q. ðr durᵘ ē ꝛ fortis rigidᵘ ꝛ insle
xibilis ad modū uectis.
Uector oris. m. g. ē portitor q̄ uehit. Et uecto
res sūt nō solū q̄ uehūt. sz etiā q̄ uehūt in na-
ui fm Azo. in sum. C. eo. ti. ꝛ. ff. ad. l. rhodi. de
iac. Jtē uectores pñt dici siue habeāt merces.
siue nō. dū tū opas suas mgro nauis exhibeāt
ad nauigādū. Et sūt q̄nq̄ noia q̄ pstāt actū ꝛ
passionē. vñ Holpes. zelotipᵘ. pcuua. uectoꝛ.
alūn⁹. Actū sine pati sub eodē noie sigānt
Uectura re. f. g. i. naulū. s. pciū qđ dat p por-
tū. Jñ uecturariᵘs ria riū. q̄ dat aliq̄d ad ve-
curā. l' q̄ portat aliq̄d p uectura. uel ad uectu
rā ptinens
Uegetᵘs ta tū. i. fortʃ adultᵘ uiuidᵘ validᵘ fir-
mᵘ agil' uigilās ireger icorruptᵘ. ꝛ ðr a vigeo
Ueha. he. f. g. ē qđā genᵘ carri /ges.
Uehemēs tʃ. o. g. i. furiosus. ꝛ ðr a ve ꝛ mes. q
si ve hñs i mēte Ul' ðr ave qđ ē sine. ꝛ mēs tʃ
q̄si sine mēte Ul' ðr a veho his. ꝛ mēs q̄si q̄ ve
hiᵗ a mēte Jtē vehemēs q̄nz ðr fortʃ. Ūñ di
cimᵘ aliquē hīe vehemētē cām. cū hēat fortio
rē Jñ vehemēt adū. Jñ h vehemētia tie. i. aī de
mētia Ul' pt dici vehemēs q̄si ve adimēs. i.
auferēs ve. i. malū l' dolorē a mēte. ꝛ ē ethymo.
Et coꝛ. he.
Uehiculū li. n. g. ðr oē genᵘ curruᵘ. ꝛ q̄cq̄d uti
le est ad portandū. ut curruᵘ nauis vel iumētū
q̄cūq̄z qđ portare potest
Uelabꝛ brī. n. g. ē vas i q̄ oleū pꝛtūdet. l' in q̄
frumtū purgat Jtē velabꝛ ðr qđ vel träsit.
Ul' locᵘ rhome ita dictᵘ ubi obsonia vēdebāt
Ul' illd q̄ pastilli vl' hmōi cibaria velāt. Ūñ
Oza. Cū scurrʃ fartoꝛ cū velabꝛo oē macellū
Jñ velaber brī. vēditoꝛ minutaꝛ rerꝝ cōestibi
liū in tali loco. vel q̄ eas velat
Uelariū. vide infra in velū /toriū lecti
Uelamē inis. n. g. i. indumētū palluᵘ vl' coop
Uelamē ocˈloꝝ expoit mˈtʃ mōis. Hñ. xx. In
hystoꝛijs sic ðr. Hoc erit tibi i velam oculoꝝ
i. i mēoriā verecūdie. q̄ i mēdacio deph̄ēsa es
Ūñ sb dit exonēdo Et iō q̄cūq̄z preterʃ mem-
to te deph̄ēsā. l' elegās ē dersio. Hoc erit i vela
mē ocloꝝ. i. ꝑpatoꝛ funerʃ. qđ mgnis exp̄ss so
lebat fieri marie a iudeis. l' ad expla emda. vt
tegas faciē ne amerʃ. Pecuia etʃ ðr velam ocu
loꝝ. vñ Eccl'. xx. Enceniaꝛ dona execāt ocˈlos
iudicū. i. velāt p occupiscētias. Andreas āt ex
pōit sic. viꝝ tuū vocasti frēz. sicʃ solēt pudibū,
de mulieꝛ. sz h. i. h vꝛbaitas loq̄ndi fcā ē tibi
i velam vēcūdie. ꝛ sine picˈlo pt eē ad eos q̄ te
cū sūt q̄ scūt q̄ vꝛoꝛ e⁹ sis. sz nō ad alios. ꝛ ne
h ꝑsumas alijs silˈare. ꝛ q̄cūq̄z preterʃ memto
q̄ iā sis in hoc deph̄ensa.
Ueles litʃ. m. g. et dñr velites pc. coꝛ. expediti
milites l' pedites leui armatura q̄ q̄ndā apd rho
mānos plia icipiebāt. Et dñr a volādo q̄si vo
lites. l' a velocitate. l' a velū ppe celeritatē. Jñ
h ꝛ h velitarʃ. ꝛ h re. Et velitariᵘs ria riū.
Uelifer ra rū. pc. coꝛ. i. vela ferēs
Uelinolᵘs la lū. q̄ velis volat vt nauis. vl' p
qđ velis volat in mare. ꝛ coꝛ. vo
Uellᵘ lerʃ. n. g. ðr ipz corīū ouis l' arietʃ cū pi
lis. ꝛ ðr a vello lis. q. oli lane vellerēt. ꝛ ñ tō
debāt Et ipa etʃ lana floccᵘs lane ðr vellᵘ ꝛ coꝛ.
Uellerosus sa sū. i. vellē plenᵘ /le.
Velox cʃ. o. g. i. celer Jñ h velocitas tʃ. ē ꝑpeve
locitas pedū ꝛ coꝛpz l' ecvˈloꝝ. sz celeitas aīoꝝ
Velū li. n. g. ðr a volo as. q. q̄i ala volāt. ꝛ tē
dict nauē volaē fac. vñ volaēt naē rci pca sūt
. i. rci pcevnū poīt palio. q. nauis vī h ie alias

in remis ⁊ velis. ⁊ auis vidēt hīe q̄i remos. ⁊ vela in alis. Itē inuenīt ħ velū li. ꝓ eo qđ ponīt sup capita monachor. Itē velū etiā reptīt ꝓ illo qđ i eccā l'i tēplis. l'et' alijs domib' extendīt. ⁊ dr a velo las. qr obiectu suo interiora domor velet. Et pd. ꝑmā velū. ⁊ vel' plis nūi. casus ablti. sz velis ꝑbū cor. ve. vñ. Si trāsire velis maris vndas vtere velis. Itez a velū dr ħ ⁊ hec velar' ⁊ ħ re. Et velari' ria riū i. ad velū ptinēs. Et ħ velare ris Et ħ velariū rij. i. velū l'locus velo vmbrat'. Vñ ⁊ sic dicebar q̄dā loc' in theatro ad quē recipiebār pueri post ludos. qr velū añ p̄deret vt esset secretus. vñ Iuuenal'. Et regina ⁊ pueros inde ad velaria raptos

Vena ne. f. g. dr a venio nis. qr ꝓ eā sanguis venit ad cor. Vl' dr vena a via q̄si viena. qr ē via sanguis. vñ dr Isidor' Vene dē sunt eo q̄ vie sint natātis sanguis. siue riui ꝓ corp' oē diuisi. q̄b' vniūsa mēbra irrigāt Jñ venosus sa sū. i. venis plen'. Et aliq̄n ponīt ꝓ turpis. qr in macilēto vena turpit apper. Et ꝓdu. ve. vena. sz venis ꝑbū cor. ve. vñ Dic puer vñ venis q̄ pgis turgide venis.

Venabulū. n. g. dr a venor naris. qr venatui sit habile. vel qr venientē apr excipiat.

Venabilis lis. ꝺ. t. ⁊ ħ le. ad venādū habile. l' plausibile. ⁊ dr a venor aris.

Venalis lis. ꝺ. t. ⁊ ħ le. res q̄ vēdīt vl' vendi tōni exponīt. vñ Horati' in. y. li. epi. Laudat venales q̄ vult excludere merces

Venatic' ca cū. dr ꝑꝑe canis q̄ iseq̄tur feras vel etiā dr carmen siue clamor

Venatorium rij. i. ferramētū. vl' dr loc' venādi

Venator toris. m. g. q̄ bestias venat' l' inseq̄t. Inuenīt etiā ꝓ receptore

Venatō onis. l' venat' ⁊ tui act' venādi. Et ē tripler. s. oppssiua. arenaria. ⁊ saltuosa. Oppressiua ē homi. re q̄ dr Cepit nemroth esse robust' venator coram dño. i. extinctor ⁊ oppssor Et sic venator ē homi eractor ⁊ oppssor. q̄ aliquē venatu oppmit. Arenaria ē q̄ fit in arena vt cū q̄s locat opas suas vt pugnet in arena. cū aliq̄ bestia cōtrata. Hāc q̄ exercet peccat grauiter nisi eā exerceat grā virtū erpiēdar. vt. ff. de postu. l. i. §. Itē senat'. ⁊. iij. q. vij. tria. ꝑ. infames. circa ꝑn. Saltuosa ē q̄ fit in siluis ⁊ saltib' ad capiēdas feras. ⁊ hec ē licita

Venditō. ē rei ꝓmutatio atq; ꝓtract' ex ꝓuenientia veniēs. q̄si venūdatio

Venefercis. ꝺ. g. i. miscēs vel faciēs venenū. Et pd. ne. sz cor. fi Inuenīt etiā venefic' ca cū in eodē sensu. Vñ ppha. Et venefici. Vl' fm aliā lram. Et veneficis incātātis sapiēter. Jñ hoc veneficiū cij. tale maleficiū. ⁊ ꝓducūt p/dicta. e. ante. f.

Veneficina ne. f. g. dr locus vbi veneficia exercenf. ⁊ pdu. ci.

Venenat' ta tū. ⁊ venenari' ria riū. q̄ facit venenū. Venenatū ē in q̄ mixtū ē. q̄ facit venenū vt potio. Venenosū ē in q̄ natū ē vt herba ꝑnens. Venenaria mulier q̄ facit venenū

Venenū. ni. n. g. dr a vena eo q̄ ꝑ venas eat. Nō em̄ nocere pt nisi sanguinē tetigerit. Dē aūt venenū frigidū est ⁊ ideo aīa q̄ ignea ⁊ in sanguine ē fugit venenū Et dr venenū q̄si venas necās. ⁊ est ethymo. Jñ venenosus sa sū. i. veneno plenus

Veneripeta te. ꝑ. cor. ꝺ. g. i luxuriosus vel luxuriosa. ⁊ dr a ven' ⁊ peto. q̄si venerē ꝑtēs

Veneri' ria riū. ⁊ etiā .e. venere' rea reū inuenīt. i. luxuriosus

Venetus fuit q̄dā rex q̄ ꝺidit ciuitatē quaz ex noīe suo venetiā appellauit. Et pt dclinari venetia tie. vel he venete arr. Jñ venetus tatū. patriū. ꝑ. cor.

Venia nie. idē ē q̄ indulgētia si ꝑcedat pcīm. Si ꝓ nō ꝑcessit pcm. idē est qđ licētia. Vñ Horati' Scim' ⁊ hāc veniā petimusq; dam' q̄z vicissim. Itē Eccl'. xxv. Nec tes mulieri ne q̄z veniā ꝓdeūdi. i. licētiā l' libertatē. ⁊ dr a venio nis. qr veia venit a libtate dātis tē

Veniāl' lis. ꝺ. t. ⁊ ħ le. dr a veia Jñ veial' aduer. Et ħ veialitas tis. qđ facilē ꝑmēt veniā Et nō. q̄ veiale dr ēpl'r. s. veiale ex genē. vt verbū ociosū. Veiale ex cā. vt qđ ex infirmitate vl' ignātia geritur. qđ excusatoz q̄ndā hz. Veiale ex euētu. sic culpā ꝑcedētē mortalē ꝓfessio seqns veialē facit. vt dr Amb. qr reliqt frat' tpal' pme

Venialia lie. f. g. marr effluctuatō q̄ ad lit' venit. vñ Varro. Veialia ē vnda q̄ ad lit' venit

Salaria q̄ ad lit' redit.

Veniola le. dimi. i pua venia.

Vēter tris. dr a vēt'. qr vētū ꝺcipit. Quid sit vēt ⁊ i q̄ differat ab aluo vide. s. in alu'

Vētilabr bri. n. g. dr pala vētilādi. ⁊ cor. ꝑ. nasal'r. vñ Mar. iij. C' vētilabr i mānu sua tē

Vētosus sa sū. i. vēto plen' l' vēto iflat' l' iflatibil' l' ꝺbosus l' vane laudis. ⁊ gle cupid'. ⁊ dr a vēt'. Et vētosus sa sū. i eodē sensu. Jñ hr vētositas vel vēruositas tatis

Vētosa se. qđ dā vas ꝓ minuēd sāguinē aptū

Vētrale lis. n. g. i. fascia l' ligatura ventris vel ingulū circa ventrē vel zona. sicut lūbare circa lūbos. ⁊ renale circa renes. ⁊ dr a vēter. Et hr ⁊ hec ventralis ⁊ hr le

Ventriculus li. dimi. i. puus venter.
Vētriloqu⁹ a. ū. pc. coz. q̄ ex vētre l' p vētrē lo
Ventruna ne. dr bestia q̄ fert on⁹ circa quit.
ventrē. et pd. tri. Ventricosus sa. sū. z ven
trosus sa. sū. magnū z grossū hns vētrē. l' gros
Vent⁹ ti. fz Jsi. xiij. etymo. ē aer cōmo sus.
t⁹. et fortit agitat⁹. z dr a veio nis eo q̄ violē
tus sit violēter veniat. Nō ei solū arbores. sz
et celū z terrā mariaq̄ cōturbat. De vētis vid
supi i afric⁹ Jtē a vēt⁹, vētul⁹ li. i. pn⁹ ventus.
Venū. nomē indecli. o. g. i. venal'. Jtē venū ē
supinū huj⁹ ꝟbi veneo nis. vt frumtū mittit
venū. i. ad vendēdū. z sic venū ē figure excōpo
site. sz i pma acceptōe ē figure simplicis. Jtez in
uenit hoc venū ni. i. venale. vel venditio Un
Ambro. Veneor empto vinitur.
Venādipirus piri. mas. g. et hec. venūdipira
re. qui vel que vendit pira z coz. pi.
Ven⁹ neris. f. g. ꝛea amoris. vel pulcritudis.
vel ipsa pulcritudo. z sic dr a vena. i. a sāguie
q̄ sanguis pulcritudinē creat et amorē z coz.
pe. Significatiōes hui⁹ nois ven⁹ i h̄ versu
ptinēt. Diua plāeta excor ferē ven⁹ eē libido.
Venust⁹ sta. stū. i. pulcer decēs. et dr a venus.
Jn hec venustas statis. Et venustul⁹ la. lū. i.
aliquātulū venust⁹. fm Hug. Papi. vero dr.
Venust⁹. i. sapiēs. ornat⁹. modest⁹. facet⁹ for
Vepicul⁹ sci. ex gemis filijs vno abor mos⁹
to. alter q̄ legitime natus fuerit vocatur.
Vepecula le. dimi. a vepres. remotas. et addi
tacula. sicut dicit Prisc⁹anus in iij.
Vepres pris. vel hec vepris pris. sil'r inuenit
dr spina. Et dicunt spine vepres. q̄i vipr̄dē
tes. vñ a vis et prēdo. dis dr cōpon. l' ē ety
mo. Un quidā. Dicit hinc vepres. q̄z pren
dat vellera vestes.
Ver veris dr q̄rta ps āni. z dr a vireo res. q̄z
viret. vel q̄z recedēte hyeme tell⁹ vestit. vl' vi
ret herbis. z erumpit i flores Et pdu. pe. Un
Ouidius ex arte Vere p⁹ taceāt volucres esta
Veract⁹ cta. ctū. i. vere act⁹. i. ver te cicade
no tpe arat⁹. Veracul⁹ a. ū. i. aliq̄tulū verax
Veratrū tri. n. g. i. ellebor. z dr a vires eo q̄ vi
res hēat. et pd. pmā. sz pe. naturaliter coz.
Verax cis. ois ge. i. sincer⁹. simplex qui frequent
et sepe dr verū Jn hec veracitas tatis. Et est ve
rax in dictis. sz ver⁹ i fact⁹ pp̄e loquendo.
Verbale nomē ē illud qđ a verbo excēdit. vt
a colore. Jn color relecta o. z honore. in ho
nor fm Prisc⁹anū.
Verbena ne. pc. pdu. q̄dā herba cōsecrata vene
ri. et dr verbena. q̄i veneris vena.
Verberaculū li. i. flagellū. z dr a verbero

Verber ber⁹. n. g. i. pcussio. vel flagellū vel im
petus partice libzille. l' ipa⁹ libzilla. z dr a ver
bero ras. Jn ꝟberosus sa. sū. i. flagellosus. l' cu
pidus. vel impetuosus vel incisus. Jtē a ꝟbe
ro ras dr hz h̄ verbaral' et h̄ le. q̄ apt⁹ ē adver
Verbero ronis. m. g. q̄ alīū verberat berādū
vel qui dignus est verberari.
Verbigena ne. pe. coz. i. genitus ex verbis
Verbulū li. dimi. i. puū verbuz. vel vile ꝟbū
Verbū bi. n. g. i. fmo. z dr a verbero ras. q̄z ī
ei⁹ platōe verberat aer. vt ibi Verba mea auri
b⁹ pcipe dñe Jtē q̄daz psonōis p excellētiā dr
verbū. q̄z frequēti⁹ i el⁹ platōe aer verberatur
q̄z i platōe alteri⁹ gt⁹ Jtē ꝟbū poit p excptōe
Un q̄dā. Verba dat ois amās Jtē verbū. i.
dei filij⁹. vt Verbū caro factuz ē. Un Grecis.
Hoc nomē ꝟbū designat q̄ttuor ista Deceptō
ps ē et filij⁹ atz loq̄la. Jn verbosus sa. sū. i. gar
rulus nugax. Jn hec verbositas tatis.
Verculū li. pc. coz. dimi. i. puū ver.
Verecūdus da. dū. q̄ verū etiā factū erubescit
et dr a vereor reris Jn verecūdia die. Et hinc
verecundosus sa. sum.
Vered⁹ di. m. g. i. equ⁹ trahēs rhedā Jn hic
veredari⁹ ri. i. auriga. Et veredari⁹ dr nūcius
q̄z vehit nūcū. Un Hester viij. Et ep̄le mis
sep veredarios q̄ p ocs pucias discurrentes
ꝛc. Et veredus et⁹ fm quosdaz dr auriga. Et
in veredari⁹ ria. riū. ad veredū vel ad veredari
um ptinens. Et pdu. pe. veredus. Un quidā
Est veredus equ⁹ velocis rhedā siue curruz.
Verēdus da. dū. i. timēdus vel erubescend⁹.
Jn verēda dicūtur genitalia virox vel femi
nax. pp̄ter verecūdiam.
Veretrū tri. n. g. pc. coz. dr a vir. q̄z viri ē tm. l'
q̄z ex eo vir⁹ emittit. q̄z vir⁹ dr pp̄rie humor
fluēs a nāta viri. Idē z geitalia. a gignēdo et
pudēda p verecūdia et i hōestate. q̄z n̄ hnt spe
cie ex coz. sicz alia mēbra q̄ sunt i pmptu
Vergilia lie. f. g. stella l' signū qđ dr pleiades.
Et dicūtur pleiades vergilie eo q̄ vere oriā
tur. z seruent et splendeant.
Veridicus ca. cū. pe. coz. i. vera dicens
Veritas tis. f. g. ē p quā manēt imutata q̄ sūt l'
fuerūt. l' futa sūt. l' q̄ dicūt. l' q̄ dicta sūt l' que
dicētur Jtē nota q̄ ē vēitas icreata. ex q̄ dr xp̄s
i euāgelio. Joannis Ego sū via veritas z vita
Jtez est veritas creata que ē ꝟpler. s. veritas vi
te et doctrine. et iusticie. Et ex hac ꝟplici vēita
te intelligit q̄ dr Eze. in Ezech. Si ex verita
te scādalū sumit vtili⁹ pmittit nasci scādalū
q̄z q̄ veritas relinq̄t. Et dr veritas q̄i vera en
titas. et ē etymo. Et vt dr Anselm⁹. Veritas

est rectitudo sola mēte pceptibilis. Scdz vēo Augſ. Veritas ē q̄ oñdit id qđ est. Et verum. ē id qđ ē. Itē vēritas ē coequatio rei z itellect⁹. Veritus ts. tū. i. verecūdat⁹ timēs. z đr a vereor. Et facit actūs pl'al' veritos. tas. ta. Et ḣ veritas tatſ. declinat substātiue. z tūc descēdit a ver⁹. Et cor. penul. veritus z veritas sine sit adiectū. siue substātiuū. Ūñ Job xxiij. Veritus sine indicare vobis sciam meā. Inuenit Vermiculat⁹ ta. tū. i. distin etiā irreuerit⁹ ctus. z variatus. ec ē tractū a vermicul'. q̄ rodēt es ligna aratiūc'as ibi faciūt varias z distinctas et q̄si in modū linee circūducūt. Sicut z aurifabri faciūt ptractiōes varias in metall'. Ūñ Can. i. Murenulas aureas faciem⁹ tibi vermiculatas argēto. glo. i. distinctas z variatas. Alia trāslatio hz. Sil'itudines aurifabri faciem⁹ tibi cū distinctiōib⁹ argēti ꝛc. Uel a vermiculo coloze đr vermicl'at⁹. q̄ color ille tinctura variat z ab alijs distinguit. Itē vermiculatus pōt dici vermiculis exaratus.

Vermiculus li. dimi. i. puus vermis. fm qđ ponit̄ ỹ. Re. xxiij. ibi. Dauid aūt sedēs in cathedra sapiētissim⁹ pnceps int̄ tres ipe ē q̄i teneritm⁹ ligni vermicul⁹. vbi đr mgr in histo/riis. Cōpat aūt Dauid vermiculo ligni q̄ re/redo l' terebella đr. q̄ mollis duz lignū pforat vñ dū tāgit nil molli⁹ illo. dū vēo tangit ni/hil duri⁹. Sic Dō i pssuris z domi z circa subiectos māsuetior fuit ceteris in throno. z contra hostes null⁹ eo acutior. Et cōmendat hic Dauid i trib⁹. s. in sapia et hūilitate fortitudine Itē vermicul⁹ đr rubeus color. Nā grec/ci coccū nos subrū siue vermiculū dicim⁹. Est vero vermicul⁹ tinctura ex siluestrib⁹ frōdib⁹ i q̄ lana tingit̄ q̄ vermiculū appellat̄ Itē đr Papi. vermiculū tinctura ad sil'itudinē vermis.

Vermis mis m. g. ē aīal qđ plerūq̄z de carne l' ligno. vel de quacūz re terrena sine vllo pcubitu gignit̄ lz q̄nz de ouis nascat̄. vt scorpio. Et sunt vermes aut ire vt scorpio. aut aque vt sāguisuga. aut aeris. vt aranea. aut frondiuz. vt eruca. aut lignoz vt teredo aut vestimentoz. vt tinea. aut carnium. vt emigrareus. lūbric⁹ ascarie. costi. pediculus. pulices. lendes. tar/mus. carimus. vrig. cimex. Et đr vermis a verrēdo. q̄ nō vt serpēs aptſ passib⁹. lz squamaz vicib⁹ repit. q̄ nō est illi spine rigoz. lz indire ctū corpusculi sui ptes gradatim pozrigēdo p tractas ꝫhēdo pozrectas motū explicat. sicq̄z agitatus verendo plabit̄ Uel đr vermis q̄si vermis. q̄ in vere exeat.

Verna ne. famulus pulcer seruiēs. z đr a verno nas. q̄ vernat i domo militū seu diuitum pulcritudine vestrū. Et hinc vernula le. z hic et hec vernacula le. dimi. z hic vernaculus li. et hec vernacula le. i. famulus vel famula. z p prie in domo natus vel nata. vel nutrit⁹ l' nutrita fm Hugſ. Ūñ Gen. xliij. đr q̄ Abraam nūerauit expeditos vernaculos suos trecentos xcēocto. Itē verna ē puus et ancilla i domo natus. Jn vernaculus dimi. i. puus puus Uern⁹ na. nū. ad ver ptinēs. l' clar⁹ splēdid⁹. delectabil'. vt Uern⁹ dies vernū tēpus

Ūñ Eccl. Jn dieb⁹ vernis Jn hic z hec vernalis. et hoc le. in eodē sensu. et pdu. na.

Verositas tatſ. f. g. i. veritas. z đr a verosus

Verpus pi. đr terci⁹ digit⁹. q̄ alias đr medi⁹ vel impudicus Et sic đr a verrēdo podice⁹ Percussit ei de⁹ iudeos in posteriora z obprobriū sempiternū dedit ill' Nā singul'annis in cruciatione dñi emittūt sanguinē p posteriora. quē cū medio digito reponēdo verrūt eo digito po dicē. z inde dict⁹ ē verpus q̄i verrēs podicem vñ adhuc ille digit⁹ in obprobriū oñdit iudeis. quē si alicui iudeo oñderſ. min⁹ vt ferē te diliget Hinc Juuena. Mediūq̄z oñdēt vnguē. Hoc faciebat Demetri⁹ fortune. s. pōtendebat ei mediū digitū in opprobriū sicut fit iudeis. p ḣ eā cōtēptibilē ee oñdēs. Et hinc etiaz ē q̄ verp⁹ inuenit̄ p iudeo Ūñ Juue. Quesitū ad fōtē solos deducē verpos. glosandū. i. iudeos.

Verres ri. m. g. đr porcus cū testiculis. z đr a vires. eo q̄ magnas vires habeat. Jñ vern⁹ na. nū. pr. pdu. Itē verres pp̄um nomen cuiusdam viri Jñ similit̄ verrinus na. nū. Et he verrine naz. quidam liber quem Cicero fecit contra verrem.

Verriculū li. đr illud cū q̄ dom⁹ purgat̄. vel qđdā genus retis. vel nauis piscatoria.

Verruca ce. f. g. đr pustula carne supercedens q̄ etſ pozz đr. Et ponit̄ q̄nz p quodā vehiculo Jñ verrucosus sa. sū. i. verruc⁹ plenus. tuberosus. vel inequalis. incōptus.

Versiculus li. dimi. i. paus versus

Versilis lis ꝫ. t. z ḣ le pr. cor. i. facil' ad pōtēdū

Versipell' l'. ꝫ. t. z ḣ le. i. astut⁹. subdol⁹. malicios⁹. receptor. z đr a verto tis. z pll'. q̄i diuers⁹ vultūz mētē vertit. vel q̄ dū diuersis decipit modis i varias pelles se trāsuertit. Ūñ Prouer. xiij. Et pfert mēdacia versipell'

Versus sus sui. actus vel passio vertendi Ul' versus qui constat ex oratiōibus vsq̄z ad distinctionem. et ipsa distinctio. Et versus q̄ cōstat ex pedib⁹ Itē versus inuenit̄ p ordie Ūñ iij. Regum. vij. Septena versuum retiacula

Ite ꝓsus sa sum. ponit sepe p adubio q̄litatis vel loci. t ꝯstruit cū acto. vt versuz vel versus cuitatē vel illū. Hz poti⁹ est p̄positio qñ regit casū fm Donatū. t dī a vro tis. Ite versus sa sū. pōt escēdere a ygo gis t verro ris. t tūc sapit sigtiones p̄dictoꝝ verboꝝ

Uersutus ta tū. pe. pdu. i. astutus ꝓtortus ꝑ dolus receptor. t dicit a verto tis. qz ei⁹ mēs i quolibet actu ad quālibet fraudem vertit. Jñ hec versuzia tie. i. astutia torta ſnia receptio

Uertebra bre. dī a ẏto tis. Et sūt ẏtebre sū/me ossiū ptes nodis grossioꝝ⁹ cōglobate. s. ipse iūcture ossiū. qz ad iflectionē mēbroꝝ vertunt. vnde sepe cardo dī vertebra. qz vertit t

Uertex tic∫. f. g. ea ps capit∫ q̄ capilli) coꝛ. te colligūt t ad quam cesaries vertit. s. postrema vl sūma. Et nota q ẏtex sepe accipit ꝑ vertigo qđ ātiq dicebāt vortex t vortigo. Unde Sap. xij. Lignū curuū t vorticib⁹ plenū. Ite vertex aliq̄n ponit p toto capite. t coꝛ. pe. gti

Uertibulū li. pe. coꝛ. idē ē qđ vertebra vel illd instrm cū q̄ carbones vertunt in fornace. t dī

Uerticosus sa sū. i. supbus vel) a verto t∫. cuius capilli in vertice cōgirant

Uertigo ginis. i. globꝰ cōuolutio cōgiratio qñ firi terra a vēto. t i capite a morbo. Jñ vertigine a ñ. t ẏtiginosus sa sū. q̄ vertiginē capitis patit. Et inuenit aliq̄n vertex ꝑ vertigine. Ite antiq̄ dicebāt vortex t vortigo fz Hugt. Jsi⁹ aūt. iij. Etymo. dī. Uertigo est q̄tieſcūq; ventꝰ surgit t terraz in circuitu mittit. sic t in vertice hois arterie t vene vētositatē et resolu ta humectatiōe gignūt t in oculis girū faciūt vñ t nūcupata est

Uertūnꝰ ni. m. g. dī de⁹ mercatoꝝ a vertēdis merabꝰ. Et ponit sepe ꝓ foro. Unde Horatius

Uertūnū tanūq; lib∫pectare videt∫. Ite vertūnus dī de⁹ ꝓncipioꝝ vel āni vel diei vel alte/ri⁹ rei. t dī sic a ẏtēdis ānis vel diebꝰ vel aliis rebꝰ. Et sepe ponit ꝑ ipo anno vl die

Uerū. n. g. indecli. in ſngl'i. sz i pl'i hec verua hoꝝ verūm his t ab his veribꝰ irregl'arit sicut coꝛibꝰ. sz fz cōem vsū facit verubus. Et ē ve/ru instrm ferreū vel ligneū q̄ carnes assant

Ueruex c∫. m. g. i. aries. t dī a vires eo q ouibꝰ ceteris sit fortioꝛ. Uel dī sic eo q sit vir. i. mas/culus. vel qz vermē hēat in capite q̄ eū arieta/re facit. Jñ veruecinꝰ na nū. Et pdu. pe. gti ver nec. Unde in Aurora. Uictima veruece sīgt que

Uerꝰ ra rū. i. nō falsus certus) dat are equus iustus. Et pdu. ꝓnā. Unde Prosp. Ar/ta est via vere que ducit ad atria vite. Uerus amoꝛ xpi vera est custodia legis

Uerutꝰ ta tū. pe. pdu. i. veru armatus. Ite hic verutus ti. dī qđā genꝰ pili. Jñ verutulus li dimi. t verutatꝰ ta tū. i. veruto armatus

Uesanus na nū. q̄ ē sine sanitate aī. sic vecors sine coꝛde. vt. ff. de ẏ. sig. l. male. Jñ vesania nie

Uescnlētꝰ ta tū. i. vel) i. isania. t pdu. sa tys t vescis plenꝰ. t dī a vescus. Jñ hec vescu lentia tie. i. delitiaꝝ sive vescoꝝ copia

Uesc⁹ sca scum. i. comestibilis vel ad vescēdū habilis vescibilis. t dī vescor vel vesc⁹ sca scū. i. delitiosus ḡcilis. Jñ vesculꝰ la lū dimi. Uel vesca cōponit a ve qđ ē sine t esca. Jñ vesca q̄libet pua comestibilia q̄si nō esca vel q̄si velut esca vel pua esca

Uesica ce. f. g. q̄si vas aq̄ dī quoddā intestinū vbi colligit vrina. sic i vētre cib⁹. Un de Jsi⁹. Uesica dca q̄i vas aq̄. qz sic vas aq̄ ita ꝛ renꝰ bꝰ vrina collecta ꝓplet t hūore distēdit. c⁹ vl⁹ i volucribꝰ nō hēt. Ite vesica dī eleuatio t isfla tio cuiꝰ q̄ sil'r plena ē aq̄si humoris. Un de Exo. .x. Erūt i iumēt∫ t hoibꝰ vlcera t vesice turgē/tes. Et pō. pe. Un de Horatius in p̄mo p̄mo. Nā disploſa sonat q̄ntū vesica pcedit

Uesicula le. dimi. i. pua vesica. Ite vesicula dī illa tenuis pellicula vesice formam hns q̄ ē in gutture auis i q̄ cibaria ꝓgregāt. De q̄ Leui. i. Uesiculā ꝑo gutturꝰ t plumas pyciet

Uespa pe. aial ē exiguū t volatile aculeis ve/nenosū. qđ ex asinoꝝ carnibꝰ putridis nasci dī t dī a vi t peto tis vel paro ras. eo q vi petat vel vim paret. Est ḡ aial volatile valde violē tū. Jñ hoc vesparū rū: nidus vesparū

Uespelio onis. m. g. dī sepulcroꝝ violatoꝛ. s. q̄ mortuos expoliat. t dī a vestis t spolio lis. vel a violo las t sepulcrum. vel a velo his. qz violat sepulcꝝ t sepulti vestē vehit

Uesp∫. n. g. t ꝟ vesperꝰ ri. t uesp ri. t ꝟ vespe/rugo ginis. hoīa sūt vniꝰ t eiusdē stelle q̄ i no/cte pꝰ solē apparet t in mane añ solē. Un de i ma ne dī lucifer vl phosphoros. Et dicūt q̄dā q ꝟ nō pōt ee in eodē tpe q eadē stella i sero seq̄t solē t in mane p̄cedat. sz ꝟ ꝓtingit i diūsis tē/poribꝰ. Alij dicūt q mercuriꝰ t venus cū sint satellites solis. qñq; sūt ita dispositi vt venꝰ p̄cedat solē t mercurius sequat vel ecōuerso. t tūc vna eaꝝ. s. illa q̄ seq̄t solez videt in sero pꝰ solē. illa ẏo q̄ p̄cedit in mane videt añ. Hz qz ille due stelle sūt ꝑsil'es in splendoꝛe t q̄ntita te. credit q eadē stella sit t in sero post solem et in mane añ solē. Altius aūt philosophantibꝰ placuit q vna t eadē stella sit. s. venꝰ q̄ in sero sequit solem t i mane p̄cedit solē t in eodē tpe anni. ē ẏo altioꝛ sole. cum ḡ ꝓtingit q insimul

veniūt ad occasū. qz ven⁹ ẽ altioz diuti⁹ videt in sero q̄z sol. Eadẽ rõe t citius videt in mane q̄uis cẽ cito motu discurrãt. Et ad ħ oñdẽdũ sat⁹ familiare inducit exem⁹. Nã citi⁹ videm⁹ a scẽdẽtia remota q̄z ꝓpinq̄. t diuti⁹ videm⁹ de scendentia remota q̄z ꝓpinqua q̄uis eq̄ t pari motu incedãt. Dr̃ g ven⁹ i sero. hesperus t vesper⁹ t vesp t vespugo. sed in mane lucifer vel Uespa re. f. g. idẽ ẽ qđ hespa. s. phosphoros tps t hoza q̄ est int diẽ t noctẽ vel int noctẽ t diẽ. t dr̃ ab hespa sbtracta h t loco illi⁹ v ꝓsonãte posita. Et nota q gtũs hui⁹ noĩs. s. vespe ponit adũbial'r i enãgelio Matth. Uespe aũt sabbati. t ft i tpe. t ad ipsũ fit relatio p q̄ noĩa lit positũ. qđ seq̄t. q̄ illucescit in ꝑma sabbati. Hic ad ħ no⁹ romã positũ adũbial'r fit ꝓsilis relatio cũ dr̃. Istevadit romã q̄ ẽ caput mũdi t fit relatio ad no⁹ infra positũ nõ ex eo q ꝓponit adũbial'r: sz ex eo q ẽ no⁹ t quãdã vi noĩs ibi retinet. Itẽ vespa t vesper⁹ diũsiclinia sũt. Aliud ei ft in singl'i q̄z in pl'ali. Naz he vesperarũ. ft illud tps in q̄ cãtat illud offi⁹. Hi vesperi roz ipm offi⁹. Uespi siqđ cẽãtat sz vespe pulsantur. Uñ. Ri roz cãtãt re raz tympana pulsant. Quidã tñ nõ distiguũt int vespas et vespos q̄tũ ad offi⁹. Itẽ a vespa vel vesperus dr̃ ħ vesperz ri. obscuritas q̄ fit ex ipositiõe nubiũ int nos t solez t lunã q̄cũq̄ hozã diei vel noctis. t ħ vespe t ħ vesp rs. qđ ft hoza q̄ sol incipit deliare ad occasũ t duratvsz ad crepusculũ. Et vespi dtũs iuenit posit⁹ adũbial'r. sicut sozti vt dr̃ Priſ. in. xv. li⁰. Et hoc vespe indecli. ꝓ hoza pulsandi. Et lz ħ vocabula distincta sint. tñ ꝓfũdũt sepe apud autozes. t p seintice posita inueniunt.

Uespta te. dr̃ dea illi⁹ hozę q̄ ẽ it diẽ t noctẽ. t dr̃ a vespa. Uñ vesptin⁹ a ũ. t ħ vesptia ne. i. cena in sero i vespa. t pdu. pe. Itez in Hrecis. sic dr̃. Est vespta dea dicat t hesper⁹ astrũ.

Uesptilio onis epiceni. g. dr̃ auis vespe volãs auis lucifuga muri silis. De hac aue dr̃ Basili⁹ in. viij. omel. heramerom. Uesptiliones nõ min⁹ q̄ drupedes sũt q̄z pẽnate. q̄s etiã solas ex auib⁹ oib⁹ dẽtes hre ꝓstat t catulos ꝑcreare ferũt. t i aere nõ plumis sz q̄dã mẽbrana pelli/

Uespetũ ti. n. g. locus vbi vespe /cea vti ꝛc. abũdant. t dr̃ a vespa. t pdu. pe.

Uespcula le. dimi. i. pua vespa

Uesta ste. f. g. q̄dã dea paganoz. s. ſra. t dr̃ a vestio stis. eo q vestiat herb vel varijs alijs reb⁹

Uel dr̃ a vi t stando. eo q sua vi stet. Jñ ħ zħ vestalis t ħ. le. t vt dr̃ dee veste fuiebãt pgices.

Uestiari⁹ rij. q̄ pest vestib⁹. t dr̃ a vestis. Et ħ vestiariũ rij. loc⁹ vbi vestes reponũt vel vbi in duunt. Et facit vtũs vestiarie. us in e. Si aũt sit ꝑpriũ no⁹ facit vtũm i t vestiari remota ds

Uestibulũ li. pe. pđ. ẽ exteriz ps dom⁹ sic est portic⁹. t dr̃ a vesta dea. qz ẽ veste dee ꝓsecratũ vl'qz vestibulũ p⁹ fuit factũ in tẽplo dee veste. vel'qz i illa pte tẽpli solet eẽ imago ei⁹ q̄i veste sedibulũ vel q̄si veste stabuluz. vel dr̃ a vestio stis. eo q vestiat domũ. vel ꝑpe sic dicit porticus in q̄ vestimur. vl' dr̃ a ve qđ ẽ fine t sto q̄si fine statiõe. qz introeũtes nõ stãt i illa pte ne/

qz mozãt lz trãseũt in iteriozẽ ptẽ domus

Uestigiũ gij. n. g. dr̃ sig⁹ pedis ꝑma plãta er/

prestũ dictũ sic. eo q vie pcurrẽtiũ vestigijs vestiẽt. i. agnoscãt. vñ t sepe vestigiũ dr̃ signum

Uestimẽtũ ti. n. g. dr̃ oẽ illud qđ induim⁹

Uestis stis. f. g. idem

Uestimẽta iterpolata dicũt veteres vestes ite

Uestiplica ce. pt. coz. mulier q̄ ve rũ polite stes plicat. Uetell⁹ a ũ. i. vetul⁹. t dr̃ a vet⁹

Ueteranus na nũ. i. senex detritus emeritus

Ueterani fũt milites emeriti. i. ex militiã ppl sua merita positi. C. de vetera. i rub. Et i legenda sci Martini vbi dr̃ q ipator pcepit q veteranoz filij scietijs militarib⁹ implicarent

Ueterator toris. m. g. in malis inueniendis t statuendis pseueras. t dr̃ a vetero tas. eo q sit multi t veteris vsus in malicia insidiatoz cal/

Ueternũ ni. n. g. q̄dã infirmitas q̄ /lidus facit hoiem diu languere t pigrere t iuuenẽ vi deri senẽ. t dr̃ a vet⁹. Et ponit sepe p pigritia. vel etiã dr̃ sic q̄libet infirmitas quã hñt veteres ex ꝓsuetudine. sicut ẽ oblinio grauitas gñtositas. Uñ Horati⁹. Cur me funesto properãt arcere veterno. Jñ veter⁹ na nũ. t veternosus sa sũ. q talẽ morbũ patit annosus vetus. Uñ Aug⁹. in Johanne in omel. de nuptijs. Quid dicis serpẽs veternose. Itẽ Terẽti⁹ in Eunucho. Hic ẽ vietus vetus veternosus senex. Et sic distingue. Uetus est ꝓuitij quasi ꝓtẽptibilis. Veternosus ex morbo. Senex etate t est reuerẽtie. In Hrecis. aũt dicit. Qđ veteri puerꝛ sil'em facit esse veternũ: Dicas qđ patit dicatur q̄sz veternus

Veterosus sa sũ. i. vetust⁹ l' vetustate plenus.

Ueteratus ta tũ. i. antiquus.

Uetitus ta tũ. i. prohibitus. t dr̃ a veto tas. t coz. pe. Uñ Prosp. Nõ iustis vetidis absti/

nuisse sat est

Uetulus la lũ. i. alicꝛtulũ vetus.

Uetus teris. oris. g. qđ antiq̄ dicebãt veter.

nū.i.senex antiquus. t dr̄ a veto tas. qz talnz
ē phibere a ꝛelictis. Et cōponit. q̄uetus t que
tus.i. valde vetus. t cor. ve
Vetustus tatis.i. senīū antiq̄tas. Vñ Luca⁹.
i.iij. Hunc cui veter̄ custos famosa vetustas.
Vetustus sta stū.i. antiquus: t compar. vetu
stior simus. Vñ Job.xv. Multo vetustior es
q̄s pres tui. t dr̄ a vetus. Et cōponit. q̄uetust⁹
t puetustus.i. valde vetustus
Vexillifer ra rū. pr̄.cor.i. ferens vexillū
Vexillū li. dr̄ a velū quasi p diminutionē q̄si
velulū. Jñ h̄ vexillulū aliud di. Et vexillari⁹
ria riū.i. ad vexillū ptinēs vel vexillū portās

Wante i

Via vie dr̄ a veho his. qz p eā aliq̄d vehit et
portat. vel dr̄ via q̄si vehicula. Et est ꝓpe via
q̄ pōtire vehiculū. vñ t dr̄ sic ab incursu vehi
culoz. t est nouē pedū. t capit duos act⁹. vt p
3ⁱᵘ venētia iumēta transire possint. Jñ h̄ t h̄
vialis t h̄ le. Et hic viator tor̄ ¶ Itē via ē ius
ēūdi ābulādi vehēdi vehiculū. t mētū ducen
di. ita q̄ ille cui cōpetit ius vie p̄t illa facere
Viaticū ci.n.g. dr̄ victus q̄ necc⁹ ē ī via ad ex
pēdēdū t referē ī via. t dr̄ a via. vñ t viaticū
dr̄ corp⁹ dñi. qz ꝓpositum est nobis in
via. Et hinc viaticus ca cuz. in via necessarius
t ꝛelatus vel in via sustentatus
Vibicosus sa sum.i. vibicibus plenus
Vibix cis.i. fruter ī petrosa terra l' minuta virga
vel ictus. t vestigiū q̄ fit in carne ex ꝟga. Et
ponit p q̄libet ictu plōe. t pdu. pr̄. gti. Vñ Per/
sius. Si puteal mlta cautus vibice flagellas
Vicaneus neū.i. vicinus. Et cōponit. cōuica
neus nea neum. Vicanus na nū. idem
Vicari⁹ ria. ꝑm Hoff. ē q̄ vices alicui⁹ gerit siue
ī officio ꝓtio so siue nō ꝓtioso. vt. C. dē offi.
eius q̄ vi. gerit p to⁹. Et sūt q̄ttuor spēs vica/
rior. Quidā sūt pr̄tui ad prochiales eccl̄ias
ꝓstituti. vt in. c. B pr̄tuus. de fi. ĩstru. t. c. er/
turpāde. de pben. Quidā nō pr̄tui sz ad aliq̄s
actus ꝓstituti. vt tpales ¶ De q̄bus ī. c. puenit.
de app. Et isti dicūt mercēnary. vij. q. i. nihil.
Quidā tñ sūt spāles nō ad curā sz ad certū lo
cū articulū vel actū ꝓstituti. de q̄bus in. c. tut.
de of. vica. Quidā nec pr̄tui nec ad curaz nec
ad certū actū. sed generaliter dant ad oia. vt vi/
carij in curijs epor̄. De h̄ glo. optima in cle. q̄
de eccl̄ijs de offi. vi. Itē vicarij dicunt illi q̄ vt
cuiuscūq; vicem cōpleāt vel gerāt sūt ꝓstituti
Vñ vicari⁹ q̄si vicē gerens
Vicecomes ꝑm spr̄.e.ti. dr̄ ille cui dñs tpalis
cōmittit execūtionē iurisdictōis sue ī aliq̄bus
castris. t sic talem vocāt vulgariter lombardi et
aliq̄ in patrimonio beati Petri.
Vicecomitissa se.f.g. vxor vicecomitis.
Vicedominus ꝑm spe.eo.ti. ppzie ꝑm iura est
q̄ pest rebus epalibus. lxx. dis. colonus
Vicenus na nū. pr̄. pdu.i. res viginti vel pti/
nens ad viginti. vñ Judith.i. Vicenor̄ pe/
dum spacio tendebat
Vices vel vir in ntō. gtō vicis. sz ntūs vix nō
est in vsu.i. alternatiōes. t dr̄ a vinco cis.
Vicia cie.f.g. qōdā genus legumis. t dr̄ a vi
ce. qz vice panis ea vtunt in q̄busdā locis. vl
vicia dr̄ q̄si viciosa. qz mala est. vel vicia dr̄ a
victoria quā antiq̄ victā dicebāt. Jñ vicia q̄
si victorialis. qz victores oli ea solebāt coro/
nari. Jñ viciosus sa sū. Inuenit hoc vicin cij
vñ. Est vicin crimē vicia q̄z dicito semen
Vicinia nie. dr̄ a vicinus. Et ē vicinia ꝓximi
tas locor̄. vicinitas ꝟo regio vicina est.
Vicinus na nū. dr̄ a vicus. t h̄ vicin⁹ ni. t hec
vicina ne. substantiue. t hec vicinitas: atis. t
vicinulus la lū. t pdu. pr̄. vñ Ouidius de ar/
te Vicinūq; pecus grandi⁹ vber hz. Et dr̄ vi/
canus q̄si in vico natus. t est etymo.
Vicini ꝑm Bar. ī. l. si terti⁹. ff. de aq̄ plu. ar. di
cunt q̄uisq; vox hois exclamātis audiri pt. l. i.
.ℌ. eodem tecto. ff. ad syllei. t intelligit de voce
cōi. nō nimis gracili. nec nimis tubali sic vox
tauri. Etiā dū clamās medio mō sit. nec in te/
cto vel apice turris. nec in cellario.
Vicissitudo dinis. f.g. i. vicz alternatio. t di/
cit a vice. Jñ vtcissitudinarius ria riū. i. vicez
prebēs. vel vicem dñi vel alteri⁹ agens
Vicin cij. i. crimē. vide in vicia.
Victima me. dr̄ sacrificiū p hostib⁹ victis si/
cut hostia p hostib⁹ vincendis. vñ quidā. Vi
cti p victis dat hostia p supandis. Et crāt vi
ctima maiora sacrificia q̄z hostie. Jñ hic t hec
victimalis t hoc le.
Victor tor̄is. m.g. dr̄ q̄ vincit t supat hostem
Jñ victrix tricis mulier q̄ vincit. Et hec victo
ria rie. quasi vi t virtute acquisita ¶ Hoc ē ꝟo
ius gentiū vi vi repellere. Nā turpe erat dolo.
Jñ victoriosus sa sū. i. victoria plenus ¶ Inde
hic t hec victorialis t hoc le. Et nota q̄ pal/
ma notat laudē belli victoria finē.
Victoriola le. dimi. i. pua victoria
Victuarius ria riū. ad victū ptinēs. t dr̄ a vi/
ctus. Et hic t hec victualis t hoc le. idem.
Victurus ra rū. ē ptcipiū duor̄. s. ꝟborū. s. de
vivo uis. t vinco cis. t ſz hoc pōt diūsa sigre
sicut t pdicta ꝟba.
Victus tus tui. dr̄ a vivo uis. t dr̄. ꝑpe victus

qz vitā tenet ꝛ sustentat: Et victus noīe intelligīt oē illud qđ necesse est hoī ad viuendum. Itē victus pōt ꝛdinari mobiliť. vt victus cta ctū.i.supatus.ꝛ dicīť a vinco cis.

Viculus li.dimi.i.pua vicus

Vic⁹ ci.m.g.dī villa ex ciuitatē. Prope vici ꝛ castella ꝛ pagi sūt.qz nullā citatis dignitatez habēt.sz vulgari hominū ꝓuentu incolunť.ꝛ ꝓpē paruitatez suis ciuitatib⁹ attribuunť. Et dī vicus qz sit vice ciuitatis.vel qz hēat vias tm̄ sine muris. Vici etiā dicūť pue habitationes ciuitatis a via cuiusinsidēt. vt iste stat in tali vico.i.in tali loco. Ubi ꝯo sūt inť vicos ipa spacia.sed maiora ꝛ latiora sūt platee. Et produ.ꝑmā vicus.vñ Horatius in epi. Quid vici prosunt aut horrea si meti orcus. Grandia cū paruis nō exorabilis auro

Vidua due.dī qsi viridua .i. a viro iduata .i. diuisa. Hā iduo as.i.diuidere separe. Prope q̄dē vidua dī q̄ cū viro diu fuit.nec circa consortiū alteri⁹ viri post mortē ꝑmi ꝓuglꝫ adhesit. Hā q̄ alteri post mortē ꝑoris viri nupserit vidua nō erit. Et iñ viduus dua duū. Et vi/duo duas.i.viduā reddere.ꝺqđ fit cū q̄s viruz alicui⁹ occidit. Jñ viduatus ta tū.ꝛ dī mulier viduata desolata viro nudata

Vietus ta tū.i.curu⁹ ꝛ q̄i ligat⁹.ꝛ dī a vieo es Itē victus.i.vita tot⁹ cuacuat⁹. vel viet⁹ dī a via.i.debilis in via.incuruatus infract⁹ eūdo. vñ Terentius in eunucho. Hic est vietus vetus veternosus senex.

Vigil lis.cō.g.q̄ vel q̄ vigilat.ꝛ ꝓprie cā custodie.ꝛ dī a vigilo. Itē vigil cōponiť.puigil .i. valde vigil.ꝛ cor.pt. gti.

Vigilax lacis.o.g.ad vigilandū parat⁹ q̄ sepe vigilat ꝛ multū vigilare pōt

Vigiliū lij.n.g.ꝛ ꝫ vigilia lie.in eodē sensu.s. vigilatio vl ipsi vigiles.ꝛ hora vigilib⁹ distincta ad vigilādū. Vigilia etiā dī dies pfest⁹.s. ꝑm⁹ dies añ festū.qz tūc i sero vigilie vacam⁹ Poiť etc. vigilia p cura cupiditate pseuerātia

Viginti.o.g.plis nūi.ꝛ indecī.ꝛ componiť a bis ꝛ gētos qđ ē dece. Et dī viginti q̄si bigin/ti v p b posita. Jñ vices adū. ꝛ vicesim⁹ mamū. vigetuplū. Et cōponiť. vigintiun⁹ na nū.

Vigor gozis .m.g.i. viuacitas virt⁹ firmitas fortitudo.ꝛ dī a vigeo ges. Et hic vigozosus sa sū.i.plenus vigore. Jñ hec vigozositas tatꝫ

Vilis lis.cō.t.ꝛ hoc le.i.abiectus despectus.ꝛ dicīť a villa qz nulli⁹ urbanitatis est. Et componiť. q̄vilis.i.valde vilis.tāvilis:

Villa le.f.g.dī a vallis q̄si vallata.eo q̄ vallata sit solū vallatiōe vallox ꝛ nō munitōe muroz. Jñ villan⁹ na nū.

Villicus ci.m.g.ꝓprie ville gubernator ē.vñ dicīť villic⁹ quasi ville custos. Sed q̄nq̄ vilicus dicīť dispēsator vniūse dom⁹ ꝛ omniū possessionū ꝛ villaruz. Jñ hec villica ce. vroz villici.vel q̄ tale officiū exercet

Villosus sa sū.i. villis plenus.ꝛ dī a villus

Villula le.dimi.i.pua villa

Villū li dimi.a vinū.i.parū vinū vel puū vinū.vel vinū mixtū cū aq̄. Et vt dī Prisian⁹ in.ij.li⁹. Jn nus vel in na vl nū desinētia.si facit diminutiua abiecta n.duas assumūt l. vt bonus bellus.bona bella.vinū villū

Villus li.m.g.dī pilus vel floccul⁹ lane de vellere ouis.vel etiā floccus quozūlibet pilox ꝛ maxime si est longus ꝛ dependēs

Vimen inis.n.g.mollis virga ꝛ viridis.ꝛ dī a vireo res.vel sic dī eo q̄ vim habeat multam viroris. Natura ei⁹ talis.vt etꝫ si arefactum abluať vireſcat.ꝛ cor.pt. gti. Unde vimineus nea neū. Et hoc vemineū ti.loc⁹ vbi vimina crescūt. Et hic ꝛ hec viminalis ꝛ hoc le. Et ꝫ viminalis lis.q̄daz mons in romana ciuitate sic dict⁹ ab abundātia viminū

Vinaciū cij.n.g.dī posteri⁹ vinū.qđ etiā vinaciū dī.ꝛ ē q̄i fex toti⁹ vini vl illud qđ remanet post expressionē vini ꝛ ꝑicīť ex ꝑm Hugꝫ. Et Pap. dicit. Vinacia sunt que remanēt in vuis q̄n premunť a vino

Vinaliū lij.vel potius in pl̄i tm̄.hec vinalia liox vel liū.dicīť festum vini

Vinaria rie.f.g. dī cellariuz vbi vinū reponiť vel vendiť.ꝛ dī a vinū

Vinaria ꝓpe sūt torcularia seu tolia ꝛ cetera vasa vini.que etiā ad aliū vsum transferri possunt. Et tādiu vinaria dicunť q̄diu vinū habent.vt.ff.de ꝺ.sig.l. vinaria

Vinarij dicunť ebriosi. Etiā vinari⁹ est horrtus vbi crescit vinū

Vinctus cta ctū.i.ligatus vinculatus:.ꝛ dī a vincio cis. Vinctus etiaz p se sigt cōpediť⁹ vel ligat⁹ et aliq̄. Ligatus aūt nō tm̄ hoc mō.sed etiā qualitercūq̄ vinctū indicat

Vinculū li.n.g q̄ ꝛ hoc vinclū li. per synco/pā dicīť.i.ligamen

Vindemia mie.f.g.dī vuax collectio

Vindex cis.i. vindicator vel corrector

Vindicta cte.f..g.i.punitio pena ꝛ supplicii vltio.ꝛ dī a vindico cas. Itē vindicta aliq̄n dī virga pretoris.s.rudis.q̄ serui pcussi libertabāť ꝛ inde libertatē acq̄rebāt.ꝛ tūc dī a vendico q̄ si vendicta.qz vendicat libertatē. Unū Pers⁹ An dom̄ ignoras nisi quem vindicta relaxat.

Vinea nee. dr locus vbi vites plantāf. ꝛ dr a vinū. qr a vino ꝓcessū est ad vineā. Itē vinea vel vinetū. dr locus vitibus cōsutus ꝛ abundās. Itē vinea dr aliqñ q̄dā machina bellica q̄ a q̄busdā catus dr. ꝛ dr tūc vinea q̄si vimnea. qr ꝛ trabib⁹ ꝛ q̄nq; ꝛ asserib⁹ fit. ꝛ hoies intus latētes approp̄inquāt muro ciuitaſ ad effodiendū. Et in ista acceptiōe ponit Ezechꝫ. xxvi. vbi dr. Et vineas ꝛ arietes trabit ī muros tuos ꝛc. Itē Lucan⁹ in. iij. Tūc adoptata leui ꝓcedit vinea terra

Vinellū li. dimi. i. modicuꝫ vinū. vel vinum

Vinicola le. dimi. i. pua vinea aqua myrtū

Vineus nea neū. ꝛ vino exñs vel vino imbutus. qō ꝛ vinulus la lū dicitur

Vinitor toris. m. g. q̄ custodit vineas. q̄si vinēator. vel vinitor dr q̄ calcat vuas. ꝛ dicit a vinū. Et idem pōt dici q̄ custodit vinū. ꝛ cor. pe. gti vinitor. sed in gtō eā producit

Vinolentus ta tū. i. vinū ferēs. ꝛ cor. pe.

Vinolētus ta tū. i. vino plen⁹. ꝛ dr a vinū et lentos. Jñ hec vinolētia tie. i. ebrietas. Unde .i. Petri. iiij. Qui ambulauerāt in luxurijs et ꝛsideriis ꝛ vinolentijs ꝛ comesatiōibus

Vinosus sa sū. i. vino plenus ebri⁹ vel ebrio/sus. Et compar. cm⁹ superlatiuū Plautus po/nēs ait. Quid opus est verbis vinosissima ē

Vinū ni. dr a vitis. qr ꝛ vite ꝓcedit. vel dr a vena. qr et⁹ pot⁹ cito venas repleat sanguine. Q̄ aūt dicit vinū q̄si in vite natū. etymo. ē. Et ꝓdu. primā. vñ Ouidius ꝛ reme. Vina parāt aīum veneri si plurima sumas.

Viola le. f. g. q̄dā herba odorifera cuius flos silr nuncupaf. ꝛ cor. pe. vñ in Auroza. Nobilior violis ve tibi pue Joseph

Violaceꝰ cea ceū. dr a viola. vt Aqua violacea .i. a violis facta vel quasi colorē viole hñs

Violens lētis. o. g. ꝛ violentus ta tū. in codex sensu. i. crudelis malus vi plenus. Jñ hec violentia tie. i. vis illata.

Vipa re. f. g. qdā genus serpētuꝫ. a vi ꝛ pario dictū. eo ꝙ vi pariat. Nā crepat dū vent eius ad partū ingruerit. catuli nō expectātes maturā natare solutionē corrosis eius lateribus viā ꝛrūpunt cū mris iteritu. Ferē aūt q̄ masculo⁹ ore inserto vipe semē exp̄uat. Illa aūt ex voluptate libidinis ī rabiē ꝓsa. caput masculi ore receptū p̄cidit. Ita fit vt pares vterq; pereat masculo⁹ dū coit. femīa dū ꝑturit. que ferē sine vulua eē sicut masculo⁹ sine virga. Aristo. in libro ꝛ mirabilib⁹ auditiōib⁹ dr. Vipa ī coitu caput vipe secat. ꝓpē hoc ꝛ filij sic morte p̄ris nō ꝑtāsēntes ventrē mris rūpunt. Ex vipe/ra fiunt pastilli q̄ tyriaci vocāf a grecis. Inde vipereus rea reū. ꝛ viperinus na nū. pe. pdu.

Vir viri dr a virea res. qr viret in multꝫ respectu femīe. vel a vi. qr maior vis ē in virꝫ q̄z in femīs. Et dr vir multis modis. s. etate. sic ille dr vir q̄ q̄uenit ad virilē etatē. Uñ. i. Corinthꝫ. xiij. Cū aūt factꝰ sū vir euacuaui ea q̄ erāt puerili. Vir etiā discernit serū. vt cum dr. Dubiū ē an iste sit vir an femīa. Vir et⁹ ponit ꝓ ꝓtuoso. Et vir dr ꝓ marito. sed cuz adiūcto. vt vir meus vel tuus. vñ. Vir notat etatē sponsum sexum pbitatez. Et cor. pe. gti. vñ. Arma virūq; cano. Itē vir cōponit. hic duūuir ri. triumuir ri. quadrinir ri. q̄nquuir ri. sextuuir ri. septeuir ꝛc. s. q̄ duos vel tres vel q̄tuor ꝛc. viros hz sub sua ptāte. Jñ hic duūuirat⁹ tus. triumuirat⁹ ꝛc. talis dignitas vel offiū.

Virago ginis. f. g. mulier fortis q̄ agit virū. i. opa virilia ꝛ masculini vigoris est. Antiq̄tus eni fortes femīe ita vocabāt̄r. Cuꝫ tñ dicta ē virago. qr ꝛ viro acta. i. facta ꝛ assūpta est. s. de costa Ade. vñ Geñ. ij. Hec vocabit virago. qr ꝛ viro assum pta est. In historiis aūt sic dr. Virago acta a viro. ꝛ sumptū nomē eius est a viri noie. Et hec ꝛnoīatio silr ē in hebreo. Jseni vir dicitur. iñ ꝛnoīaf illa. vt a viri virago. Hoc nomē ꝓprīū illius fuit. nunc oīum ē cōe Et eius sicopatum est virgo

Virgines dicunf q̄diu sūt in integritate natiuitatis sue. fracte aūt dicunf mulieres.

Viratus ta tū. i. virilis ꝛ fortis. ꝛ dr a vir vel viratus. i. firmꝰ securus. Chrysoꝰ sup Mattheū. Mulier virata nō facile ꝛcipit. Et Eccle. xxviij. Lingua trita mulieres viratas ꝛcitat. Alia littera hz fortes ꝓ viratas.

Virbius bij. m. g. i. bis vir exñs. s. q̄ binas habuit vel hz vxores. vel etiā q̄ bis fecit facta viro digna vel q̄ resuscitatꝰ ē. vt Lazarꝰ ꝛ Hypolitꝰ

Vires riū pl'. s nūi. f. g. dicūf q̄si viri/ꝛs a vireo res. ꝛ sūt tm corporis. ꝛ pdu. vi.

Viretū ti. locꝰ viriditate plenꝰ. s. viridariū. et

Virga ge. f. g. dr a vireo res. Et di ꝓpdu. recunf virge sūmitates ramoꝝ ꝛ arboꝝ. qr virides sūt. vel qr vim hñt arguēdi. que si lenis est virga est si nodosa ꝛ aculeata scorpio recte dicit. qr acuto vulnere in corpus infigit. Jñ vir gosus sa sum. i. virgis plenus

Virgiliocētonas vide in homerocento nas.

Virgilius Publius Maro ortus fuit patre Virgilio matre ꝛo Maia fuit cuius mātuanꝰ q̄ ciuitas ē venetie. Diūsis in locꝫ litterꝫ opam ꝛdit. Nā ꝛ cremone ꝛ mediolani ꝛ neapoli studuit. Adeo aūt verecūdissimꝰ fuit. vt ex moribꝰ cognoꝰ accipꝛet. oī vita ꝓbatus. Scripsit Bucolica. Georgica ꝛ Eneiden. Ꝓterea ꝛ octo

libros hos. Cirnā Ethnā Culicē. Priapeā Catalecton Epigrammata Copā Diras Mortuꝰ ē in brūdusio cuiꝰ ossa trāslata sūt neapoli vbi z sepultꝰ est in via puteolana. cuiꝰ sepulcro additū est hꝫ qđ fecit epitaphiuz. Mātua me genuit calabri rapuere. tenet nunc Parthenope cecini pascua rura duces. Itē Ouidius Mantua Virgilio gaudet Verona Catullo Peligne gentꝫ gloria dicor ego. Jñ virgilia/ Virginale lis. n. g. z hꝫ ỹginal lis. nus a ñ. in eodē sensu. illa secreta ps vbi fit conceptio vñ Prudentius in hymnis. Crimine virginal intactū ab oi labe. z grauaf gi.

Virgo nis. a vir dr ab incorruptiõe q̄si vira/go qz ignorat femineā passiones z q̄si vir sit. z viz agat z repūtet. z ē etymo. Vel ỹgo dr a vireo qz viret etate z flore virgitatꝫ. jñ virgineꝰ nea neū. Et hꝫ z hec virginalis z hꝫ le. iñ virginalit adū. Et hec virginalitas tatꝫ. Itē a ỹgo dr hꝫ ỹgitas tatꝫ. z ē in carne corruptibili ppe/tua corruptiõis euitatio. vñ i Hrecis. dr. Virgo pudicitiā notat etatēq; puella. Et tñ ipro/prie p virgine ponе puella. Itē virgo dr sextū signū in celo dictū sic. qz cū sol ad hoc signum venerit terra nihil parit. sicut virgo. Et intelli ge. nihil parit noui generata tñ matureſcē facē

Virgula le. dimi. i. pua virga

Virgulatus a ū. i. virgulis ornatꝰ. z dr̄a ỹga

Virgultū ti. n. g. i. multitudo virgarū. vl loc⁹ vbi multe virgule abūdāt vt viridariū vl ipa virga. Hz ỹgultū ē qđ a radice pullulat. Ramꝰ q̄ ab ipo robore arboꝛ. virga ỹo q̄ de ramis

Virgūcula le. dimi. i. pua virgo

Viridariū rij. dr loc⁹ vbi sunt viridia sicut rosariū vbi rose. apiariū vbi apes. armariuz vbi arma. auiariū vbi aues. armēta vbi armēta

Viridis dis. cō. t. z hoc de. i. viroze plenus vl vi z succo. iñ hec viriditas tatꝫ.

Viridiū dij. locus viriditate plenus

Virilie arū. q̄dā ornamēta viroꝝ q̄ olī porta bāt in armis vel in collo. z dr a virilis

Virilis cō. t. z hꝫ virile de. pdu. ptinēs ad viz vel res viri. iñ virilit adū. Et hꝫ virilitas tatꝫ. Et virilis ponit p fortis. iñ virilia lioꝝ plis nūi. illa mēbra viroꝝ q̄bus mulieres carēt

Viroꝛ roꝛis. m. g. i. viriditas

Virosus sa sū. i. virib⁹ plen⁹. z dr a vires. Itē virosus sa sū. i. venenosus. z tūc dr a virus

Virtꝰ tutꝫ. f. g. dr a vir. eo q viroꝝ z pboꝝ sit Vel dr a vireo res. Et ē virtꝰ habitus aī optimus. Et sunt ỹtutes aīe. vñ q̄dam. Virtutes aīe dic vires corpis eē. iñ virtuosus sa sum. i. plenus z abūdās ỹtutib⁹. Et fm phm. virtꝰ est vltimū in rē de potētia. Itē dr phs. i. x. ethi coꝝ. Virtutis ē delectari z tristari q̄b⁹ oportz z vt oportet. Nō ita sci ei i q̄b⁹ oportz ilipiēt ē videt. Idē i eodē. virtutꝫ pmiū honoꝛ. Itē virtꝰ ē q̄ hñtē pficit z opꝰ eꝰ bonū reddit. Et dr virtꝰ q̄si viz tuēs. z ē etymo. Itez virtutes theologice sunt tres. s. fides spes z charitas.

Virtutes añt cardinales siue politice sūt q̄tuoꝛ. s. prudētia fortitudo iustitia tpantia

Virulentꝰ ta tū. i. veneno plenus. z dr a virꝰ iñ hec virulentia tie. i. veneni infectio

Virꝰ. n. g. indecli. i. venenū. z ē aptotū. Et inuenit tm̄ in ntō actō z vtō. Et ē ppe virꝰ humoꝛ fluēs a natura viri. s. semen. Vel fz q̄sdā virꝰ dr a vi. eo q coꝛ penetret. z pdu. pmā

Vis. f. g. huius vis dtō vi actō vi vtō o vis abltō a vi. Et plr actō has vis. z nō amplius Et ppe vis aī z corporis. Vires tm̄ corporis virtutes tm̄ aī. vñ. Corpꝰ hz vires animis est insita virt⁹. Itē ibidem: Vis in vtroq; viget vis rōe caret. Et ponit vis p virtute aī p fortitudine z violētia vel coactiõe. Et fm hꝫ vis sic describit. Vis est maioris rei impetus q repelli nō pōt vel cui resisti nō pt. supp. cōmode .ff. quod vi me. ve cau. l. i. z ij. Et ē multiplex Vis cōpulsiua ē p quā ꝓpellit q̄s ad faciēdū illud qđ nō facēt. si eēt liberi arbitrij. nec cōpelleret. q̄ ipoīt necessitatē p̄z volūtati spōtanee Et ex hac vi oritꝫ actio. qđ me. cau. ff. e. ti. l. i. in

Vis expulsiua qñ q̄s ejcit de possessiõe /si. sua. Et fm istā inducit interdictū. vñ vi. z est tm̄ rez imobiliū vel de his q̄ imobilib⁹ cohe/

Vis ablatiua ē rez mobiliū z hec iducit /rēt actionē vi bonoꝝ rap. i reb⁹ mobilib⁹. Est enī circa mobilia tm̄. vt. ff. de vi z vi ar. l. isti fundꝰ z. ij. z insti. vi bo rap. ij. sed nedū talia. Per illā enī alicui bona sua vel res sine violentia/

Vis turbatiua ē qñ q̄s turbat in /pinnt. possessiõe sua q̄ inducit interdictū vti possidetis in rebꝰ soli. sed in rebꝰ mobilibus inducit interdictū vtrobiq; cum duo se possidere conducūt eandem rē

Vis inq̄etatiua est que introducit interdictū qđ vi aut clā. Et dicit inq̄etatiua qz nō sinit aliuz vti re sua quiete vt arare vel aliq̄d facere vel qñ alter vult alio inuito aliq̄d edificare in suo solo vel forte tā edificauit

Vis negatiua ē qñ res alicuius inquietatur.

Vis publica est que fit cū armis ſz vis p̄uata q̄ fit sine armis. Insti. de pub. iudi. circa fi. in. ſ item lex iulia. de vi. p̄iua. Unde vis p̄inata reñ deponit ab ordine rerū. i. mutabit in ter/tia parte bonoꝝ sed deportatur cum vis arma

ta phatur vt in glo.i.c.ij.de or.cog.

Vis siue metus cadēs in ꝓstantē vir̄ē metus pene vel cruciatus siue amissionis oim bonor̄ z ista excusat. nisi postea ꝓsenserit. vt in.c.de ill' ij.de spon. Alia ē vis vl' met' nō excusans q̄ nō cadit in cōstantē vir̄. vt in.c.veniēs et.c.ꝓsul tationi.e.ti. ¶ Viscꝰ scer̄.n.g.dr̄ a visco. scis z ntūs nō ē i freq̄ntiv sū Viscera nō tm̄ intesti na vocam'. sz q̄cūq; sub corio et latēcia ¶ Viscꝰ ē intercutē et carnē Itē viscera dicūt vitalia. i circūfusa cordis loca. q̄si viscora. q; ibi vita. i. aia cōtineatur. Itē viscera. capita neruor̄ ex sāguie et neruis copulata ¶ Itē lacerti z mures. q; sic in singlis mēbris cordis loco sūt. vt cor in medio tor' corpis pre. Et appellāt a noie illūs aialiū sub fra delitescētiū. Idē et tori. q; illic viscera torta videāt. Itē inuenit̄ visc' sci. m.g. z viscū. sci. et ē ꝑmixtū. Et ē visc' vel vi scū glutē q̄ aues capiūt: Et etiā illō vñ fit. qđ colligit in arboribus. et qđ ē inter cutē et carnē. Iñ viscosus sa. sū. i. tenax visco plenus.

Visibil'. lis. ꝫ. et h̄ le. res apta videri. Iñ visibilit. adū. Et hec visibilitas atꝭ. Vispilio vel vespilio onis. i. raptor. latro. p̄do. et dr̄ a violē tia z pilo. q; pilū gēit. i. telū. et sic alijs violēti am igerit. Itē vispilio dr̄ q̄si vi spoliās. z tūc dr̄ a vi et spolio. ¶ Visus sus. sui. act'. vl' pas sio videdi. Et ē vilus spūalior q̄s audit' Et po nitur aliq̄n visus ꝑ quolibet sensu. velut cuz dam' ¶ Vide q̄o sonet. oleat. sapiat. caleat z dra video. Et h̄ visū si. i. res visa vl' phātas/ ma somniū oñsuz. Et vis' sa. sū. adiec. ¶ Vita te. f. g. dr̄ a viuo viuis. vl' dr̄ vita ꝑpt vigorē l' q; vim teneat nascēdi et crescēdi. Uñ z arbores aiam vegetatiuā vel vitā dr̄ hr̄e. q; gignūtur et crescant. Iñ hic et hec vitalis et hoc le. et in de vital' adū. Et h̄ vital' substantie ꝑ ꝓpo nūe viri. ¶ Vitalia liñ. pl'alis nūeri tm̄. i. intestina. q; ibi vita. i. aīa ꝓtinet. Itē a vita vita/ la. le. dr̄. i. qua vita ¶ Vitta. te. f. g. ifula q̄ caput sacerdor̄ ligat. Itē vitta ē que crinib' inectit. q̄ fluctes religant capilli. Itē vitta ē qua coro/ na vincit. Itē vitta dr̄. q; ea pect' vincit ista vitis ligate. Iñ vittula le. dimi. i. qua vitta. et vittatus. ta. tū. i. vitta vl' vittis ornatus vl' li gatus. Uñ Ouid. meta. Vitta coercuerat neglectos alba capillos ¶ Vitella le. quedā herba. et dr̄ a vittis. q; sicut vitis q̄cūq; primū h̄uerit. apprehēdat et corībos hz quos anulos vocāt. Vitellus li. m. g. dr̄ morsellus siue meditullīū Ouid. Inuenit̄ in pl'ali hec vitella lor̄. ¶ Vi tuligo inis. vl' vituligo. f. g. ē vi mē cū q̄ vitē li gāt z ponit̄ simpl'r ꝑ ligatura vel impedimēto

Vitis tis. f. g. dr̄ a victo cis. q; vites vīciūtur. et religant̄ inter se. vl' q; vim cito radicādi ha/ beāt interius. Et nota q; in gtō pl'ali s. virium dz ſuari. t. i suo sono. cā dr̄e h' nois vitū vitij Vitis vsum ꝑm' Noe instituit. Et ꝑdu. vi.

Vitiū tij. n. g. dr̄ peccatū dedecus. et macula. Et dr̄ a vincio cis. q; vicit hoīem. et sic debet scribi p. c. fz hug. Alij dicūt q; vitiū dicat a veto tas. siue a verādo. et sic a vitiū dr̄ vitio tias et sic dz scribi p. t. et forte melī. ¶ Itē vitia dr̄ in grāmatica q̄ in eloq̄o cauere debem'. vt vi/ tia annexa barbarismo et soleocismo ꝛc. et cor. vitiū ꝑmā. vñ Ora. Oibus ē vitiū cātor̄ib' inter amicos ꝛc. Iñ vitiolū li. dimi. i. puñ vi/ tiū. Vitric' ci. m. g. i. patrin' vl' priaster. s. q; vx or̄ ex alio viro filiū vl' filiā habentē ducit. et cor. pe. vñ Ouid' de reme. Vitricꝰ et gladijs et acuta dimicet hasta. Iñ vitrici' cia. ciū. adie Vitrum tri. n. g. dictū eo q; in sui p/ ctue. spicuitate trā fluceat. In alijs em̄ metall' q̄cq; intrinsec' ꝓtinet absc̄dit. In vitro ꝛo q̄libet liq; vl' spes q̄lis ꝓtinet interius talis exteri' declaratur atq; vt ita dixerim ois liq; in vitreo vasculo clausus patet. Iñ vitreus trea. treū.

Vitulamē. inis. n. g. dr̄ plāta illa infructuosa. q̄ nascit ad radicē vitē. vl' vbicūq; dūtaxat nō sit natural'. et dr̄ a vitē. Vel vt dicūt. quelibet talis plāta sic dr̄ a vitulo. q; nascat i terra a vi tulis aratra. vñ Sap. iij. Spuria vitulamīa non dabunt radices altas. Et ꝑdu. la.

Vitulus li. et vitula le. dicūt a vireo res. qua si a viriditate. i. ab incorruptione. sicut z virgo Vitula ergo pua est et nōdū enixa. Vā enixa uuenca est aut vacca. Vel dicit vitul' a vita. quia sit dignus vita. Iñ vitulinus na. num. Et nota q; vitula etiā dicit quedā dea. scz leti/ cie vel victorie vel festū illius dee. vel exulta/ tio victorie. Inde vitulor laris. i. letari voce. Itē vitula le. dicit quoddā instrumentū mu/ sicū. Inde vitulor laris i. cū vitula cantare

Vinariū rij. n. g. dicit indago vbi fere incluse sunt vel dicit locus vbi pisces pascuntur z im pinguātur vel seruātur vt ibi pisces viuāt ſm Jo. an. in cle. ne in agro ꝛc sta. monac.

Vinax nacis. ois. g. i. vinidus. fortis ¶ Iñ hec vinacitas tatis. Et vt dicunt. Vinax ingeniū sed vinidus est color oris.

Vinidus da. dum. i. fortis. agilis. et dicitur a viuus.

V ante L

Ulcus eris. n. g. id est postema et dr̄ ab oleo.

les. q̄si locꝰ qz fetet. Vlnus ād aīam refertur Vlcꝰ ꝯo ad corpis iniuriā Itē vulnꝰ ē corpis recēs plaga. Vlcꝰ inueteratū vulnꝰ. Itē vulnꝰ qđ ferro vl̄ fuste vel lapide fit q̄si vi. Vlcꝰ ꝯo. qđ p se nascit in cute. s. putredo ipa qz oleat vñ q̄dā Illatū vulnꝰ. inatū ðz vlcꝰ. Jñ vlcerosꝰ sa. sū. i. vlceribus plenus ¶ Ulcera cee. locus pascue. ¶ Uligo inis. f. g. natural' hūoz terre ab ea nūq̄z recedēs sed ei sp inherēs. q̄si insepabile accidēs. Jñ vliginosus sa sū. i. vligine plenꝰ z pinguis humidꝰ fecūdꝰ. vñ ager ꝑpzie ðz vliginesꝰ qz sp viget. Quid' ꝯo ðz qz aliqñ siccat. ¶ Ulysses ꝑpriā nomē cuiusdā viri. Et facit vtūs vlysses vl' vlysse. vñ Ouidius epi. Hāc tua ꝓnolope lēto tibi mittit vlysses. Itē inuenit̄ h̄ vlysseus ꝑ vlysses z vlyssei sea. seu possessiuū. Gz vlysseus possessiuū tetra sil labū est Ulysseus ꝯo. ꝑpū nomē trysillabū.

Ullus la. lū. i. aliqs z ē pnl'. gtī cōis. tñ in psa semp wbz acui vltius ¶ Ulna ne. f. g. hz q̄si dā ē ertēsio vtriusq̄z manꝰ fm alios brachium vl' cubitꝰ qđ verius ðz. vñ Lucā. vij. Accepit eū i vlnas suas. i. int' brachia sua. Grece ꝯo vl neos vel vlenos cubitꝰ ðz. Jñ hec vlna ne. Et hec vlnula le dimi. pua vlna. Et h̄ z hec vlnalis z hoc le. z vlnariꝰ ria riū. ad. vlnā ptinens. Ultoz tozis. m. g. i. punitoz vindicatoz Et vt dic̄ Pap̄. Ultoz facit ne i pune sit facta iniuria Defensoz vero curat ne fiat iniuria. Item vindicatoz differt ab vltoze qđ potest patere. in vidico cas. vide ibi. ¶ Ultrix tricꝭ. i. punitrix vidicatrix. Et ē. g. f. in ntō actō z vtō singulari Jn alijs vero casib' ē. g. o. z fac ablatiū in Ultroneꝰ nea. neū. i. spōraneus Ye vel in. i. vel vlterioz ¶ Ultus ta tū. ðz ab vlciscoz sceris Uñ ꝑpha. Et in noie dñi qz vltus sum in eos Et sepe accipit̄ in passiua significatione vt Ultus. i. vidicatus wēsus ꝯponitur inultus tatū. i. ñ vltus ¶ Ulua ue. f. g. herba ē palustrꝭ. Jñ vluosus sa sū. ¶ Ulula le. f. g. q̄dā auis nocturna q̄ flere videt. vñ dicūt eā sic dici ab oleagi. i. a fletu fletu. vñ Esa. xiij. Et respōdebit ibi vlule in edibus eius vbi ðz glo. Ulule auef magnitudinis corvine q̄ figētes rostꝝ in lutū horrēde stridēt. ¶ Ululatus tus tui. i. fletus meroz. lamentum.

Vante m

Umbilicus ci. pe. pd'. ē medius locus corpis sic dictꝰ eo q̄ sit vmbo iliorꝝ vñ z vmbo appellat̄ locꝰ i medio clypei a q̄ wpendz Et vmbilico em̄ ifans i vtero pendz z er eo etꝭ nutrit̄ Et nota ī virꝭ luxuria in lūbis z femīs i vmbilico

Uñ dicit Greg⁹. q̄ viris luxuria in lumbis sit femis in vmbilico. Testat̄ dñs q̄ de dyabolo. ad sanctū Job loquit̄ dicēs. Uirtꝰ eius i lūbꝭ eius et fortitudo eius i vmbilico vētrꝭ ei⁹. Itē scias q̄ infās in vētre mris migit p vmbilicū. vide supꝰ in sumē. ¶ Umbra bre. f. g. ðz aer carens sole. sic dicta qz fit cū sol' radijs aliq̄d obicitur. Jñ vmbratic⁹ ca. cū. pe. coz. Et hoc vmbraculū li. Et vmbrosus sa. sū. Jñ vmbrositas tatis. ¶ Umbratilis. ɔ. t. z h̄ le. ðz ab vmbra. fm Hug. Sed magis videt̄ deriuari a verbo vmbro bras. et coz pe. sicut sorbilis.

Umbrella. le. di. i. pua vmbra.

V ante N

Unanimis. ɔ. r. z h̄ me. z vnanimꝰ ma. mū. i. vniꝰ ai. Jñ vnanimit̄ aduer. Et hec vnanimitas tatꝭ. i. aī vnitas ɔcordia. ¶ Uncia ē duodecima ps assis. vt Nati er ɔcubinis i domo succedūt in duabꝰ vncijs. in duabꝰ ptibꝰ. xij. ptiū assis si alij legitimi nō supsunt.

Uncinulꝰ. li. di. i. puus uncinꝰ. ¶ Uncinus ni. pe. pd. vide in uncus. ¶ Unciola le. di. i. pua uncia. ¶ Unctus ta. tū. i. pfusꝰ vel linitus pinguibus. et ðz ab vngo gis. Jñ hec unctura re. i. unctio. Et hoc unctū cti. ¶ Uncꝰ ca. cū. i curuus. z ðz ab vnco cas. Et h̄ uncus ci. ðz instrumētū curuū ad aliq̄d capiendū. Et h̄ uncinus ni. idē. Itē amos. viij. Et ecce uncinū pomoz. Et dicūt quidā q̄ uncinꝰ ðz ab uncꝰ. Alij dicūt q̄ deriuat̄ ab unco cas. nec ē di. ɔ. uncus nisi quo ad vocē. ſz ē idē qđ uncꝰ. vñ Unco dat uncinos z eos nō pcutit uncꝰ. Q. ſ ät ðz uncinꝰ q̄si ungue cedēs. etymo. ē. Et ꝯpōit̄ ad unc⁹. ca. cū. i. recurꝰ. Jñ adūculꝰ la. lū. Obūcus. ca. cū. Subūcꝰ. ca. cū. i. aliq̄tulū curuꝰ vl' pauꝯ. ¶ Unda ɔ. f. g. supioꝝ ps aque. ſ. supioꝝ liq̄z q̄ sp i motu ē. z ðz ab eo is. Gz aq̄ ē stanua et sine motu eq̄lis. Uñ aq̄ ðz q̄si eq̄. Gzunda p se nō est aq̄. ſz aq̄ in q̄dā motu et agitatōe q̄si ab eūdo et redeūdo vnda vocata est. qz sp est in motu. Jñ undosus sa. sum. i. plenꝰ z frequens undis. Jñ hec undositas tatis.

Undecēnis nis. ɔ. r. et hoc ne. i. undeciz ānoz

Undecim pl'alis numeri. et indecli. nomē numerale ex unū et decē cōponitur.

Undenus. na. nū. ðz ab undecim. Et undenarius ria riū. Et undenarius rij. ꝓ illo numero. Et undecimꝰ ma. mū. ex ꝑdu. ɔ. undenus.

Undula le. dimi. parua unda.

Unguentū ti. n. g. fm Pap̄. ðz omne qđ ex cōi oleo ɔfectū. speciez cōmixtione augetur odoris iocūditatem sumēs et longe redolens. Itē

hoc vngue inis. idem q̄ vnguentū. Inde vn
guētarius.ria.riū.i ad vnguentū ptinēs. Et
dicūt q̄dā q vnguentū a vnguen trinent ab
vngis secūda plona de vngo t sic nō hūt.u.p
g. Alij dicūt t melius. q vnguentū et vnguen tri
nenta pma plona.s. vnguo. vis hūt.u. post.g
Unguis uis.m.g.a greco trahit originē. Ony
nyxem grece. vnguis dr latine Jn hec vngula
le. Et ē vnguis hoim et auiū. Ungula ro alio
rū aīaliū. Ul' vnguis dr ab vnguo gis. q eo
solem vngere. Jtē vngula dr genus tormēti q
effodiat. Idē et fidicula. a fides. q hac rei tor
quent in ceuleo vt fides inueniat. Jtē ab vn
gula dr vngulat⁹ ta. tū. q magnas hz vngl'as.
Ungul⁹ li.m.g. anul⁹ gēmat⁹ et dr ab vngu
la. q sic vngula carni ita gēma anulo accingit
Unicolor ris. ois. g.i. vni⁹ coloris ¶ Unicor
dia die. f. g.i. cōcordia ¶ Unicornis nis. p.
t. t h ne. i. hūs vnū cornu t dr ab vnus t cor
nu Et sbstātie h vnicornis is. aīal hūs vnu
cornu i fronte qd t monoceros t rhinocéos dr
vñ ppha. Et a corneb⁹ vnicorniū humilitatem
mea Unicors dis. o. g. i. vni⁹ cordis. s. p cors. in
vnicordiā adū. Et nota q antiq⁹ dicebat h t
hec vnicordis t h rc. ¶ Unicuba re. pr. cor. i. v
ni⁹ viri vxor. q̄si cū vno cubās ¶ Uniformis
p. t. t h vniforme. i. vni⁹ forme Jn vniformit
Et hec vniformitas atis ¶ Unigam⁹ ma mū
q̄ vni tm̄ nupsit. s. q̄ vl' q habuit vl' hz vnam
vxorē vel vnū maritū. Jn hec vnigamia. mie.
id est vne nuptie vl' ppietas q̄ aliqs dr vni
gam⁹ t cor ga. ¶ Unimāme vide s. in ama
zones. ¶ Unimod⁹ da dū. i. vni⁹ modi.
Unio onis. m. g. lapis pciosus t dr ab vnus
q tm̄ vn⁹ t nūq duo vl' tres sil' reperiūt Item
vnio inuenit et iam p stella t pro pūcto Et hec
vnio onis dr p piūctiōe vl' pgregacōe t tūc dr
ab vnio nis Jn Papia dr vniōes q̄dā marga
rite sūt ¶ Unusmoris nomē ppositū. o. g. et i
redi i. pcoris. vt isti hoies sūt vnusmoris. i. cō
cordes t vnanimes vñ in psal. Qui hitare fa
cit vnusmoris in domo ¶ Unitiu⁹ a. ū. i. piū
citiu⁹ pgregatiuus. ¶ Unūsalis. lis t h le.
dr ab vnūsus sa sū. Et differt vnūsale a pdi
cabili fz logicos. q vnūsale diffinit p ēē pdi
cabile p dicta Predicabile em̄ est qd aptū natū
est rē plib⁹ dici Unūsale ār est qd aptū natū ē
esse in plibus Predicabile etiā sine vnūsale di
uidit p gen⁹ dram spēm ppriū t accīs. rē q̄b⁹
Porphirius rc. ¶ Unuersitas fm Azo. est
plurium chororū inter se distantiū vno nomīe
spāliter eis rēputata collectio. Est etiā studium
vnūsale pulegiatū. Unuira re. pr. cor. vnius
viri vxor. vl' mulier vnū viz hūs ¶ Unuo
cus ca cū. dr ab vn⁹ t vox Et dr vnuocum qd
vna voce tm̄ vnū sigt t cor. vo. fm. Aug. Hec
cūdū po logicos ¶ Uniuoca sunt q̄z nomē est
cōe t fm illud nomē rō subē ē eadē vt nomen
aīalis est cōe hōi t bui t sil'iter diffinitio eius
fm illd nomē Dicamus em̄ hō est aīal bos est
Uns vncis. m. g. vncia a vincio cis. ¶ aīal rc.
q vnūsitatē minor pōdē sua ptute vincit.
id est pplectit Cōstat po ex drachmis octo id
est scrupul' vigitiq̄ttuor qd̄ t pinde legitimaz
pōd⁹ hētur q nūer⁹ scrupulor ei⁹ horas diei
noctisq metit vl' q librā efficit duodecies cō
putata Et in hec vncia cie Jtē vncia vl' uns.
pponit h q̄ncūs sexcūs decūs Jtē vncia cōpo
nit semiūncia. i. dimidia vncia. ¶ Unus a. ū.
dr q̄si enus ab ena grece qd latine dr vn⁹ Jn.
vnicus ca cū. i. solus singularis Un⁹ ex multis
dr. Sz vnic⁹ sol⁹ est. Jtē vn⁹ nūerat. Unicus.
po intra nūez finit. Jtē vn⁹ ad nūez ptinet.
Solus po de multis intelligit. Jn hec vnitas.
tatis ¶ Jtē iste ablatūs vna ponit adūbi. t tunc
acuit in fine vt vna. i. pariter l' insimul ¶ Et sigt
vna comitatū vt vna pficiscūt Pariter po eq̄
litatē sigt vt viā parit cū illo ducit Item t ab
vnus ponit vniformis vnicolor. t multa alia
de q̄bus vide locis suis ¶ Et nota q vn⁹ qñq
sigt vnitatē aiorum. Un Actis. iiij. Multitu
dinis āt credētiū erat cor vnū t aīa vna in do
mio Et fm h posset dici in pl'ali Jste mulieres
sunt vne. i. vnanimes Et corda vestra sūt vna
id est vnanima. Un Lucan⁹. Fecerunt nefas
in partib⁹ vnis. i. vni⁹ animi t volūtatis. Si
militer pōt in plurali declinari vnus qñ poit
cū q̄busdam noibus q̄ tm̄ in plurali declinant
vt vna arma. vne nuptie rc. Item nota q vn⁹
facit gtm̄ vnius t dtm̄ vni. fm modernos. tm̄
apud antiquos mobiliter declinat̄. vni. vne
vni dō vno vne vno ¶ Sic alij alie alij. alio.
alie alio. Et ita intelligas de alijs noibus q̄ de
clinantur fm modernos. fm modū pnoim se
cūdi modi vt vnus. totus. solus. nullus. alter.
alius. uter alteruter. neuter. uterq rc.

V ante D

Vocalis lis t hoc le. dr a vox Et hec vocalis
lis. littera. que per se vocē facit t sine quibus.
līalis vox proferri nō pōt. Et sūt q̄nq scz a. e.
i. o. u. Et nota q vocalis lis. t etiā vox vocis.
pdu. o. ante c. vt patet i hoc versu Ab cum vo
cali reliquis vult a. sociari. Unde vitiosum ē
illud. Perimit synallepha vocalem.
Vocatiuus. ua. uum. i. aptus ad vocandum.

vel vocationē designās. et dr a voco cas. Itē vtūs. dictus ē q̄dā casus. qr p eū aliquē vocamus vt O virgili. Dr etiā salutatori qr per eū salutam vt Salue o. Eua q̄ tū sp secūde psone adiūgit. Nā reliq casus noim tercie sūt psone ppie tū p figurā adiūgūtur aliqn cū p ma vel secūda psonis. vt ego Johannis scribo Tu petre. vel Petrus scribis.

Vola le. f. g. ē media ps man vel pedis. Item vola in anibus ē media ps alaz q̄rū motu pē/

Volem. mi. q̄dā gen piri. q̄ fac ne agitāt pira adeo magna. q vir in vola pñt includi vt bñ impleāt illā. Jn h volemū volemi fructus

Volitio. onis. i. voluntas. eius

Volpiscus. sci. dr vir mobilit nat

Volu/cer. m. g. hec volucris t h volucre. i. velox. et dr a volo las. Un. Viere. xij. Consumptū est aial et volucre. Et hec volucris. h volucris. i. auis Jnuenit tū q̄nq hic volucer vl volucris p a/ue in mas. g. Et cor. natural pe. Un Prudenti. Cōfidūt volucres victū et inde fore viles. Et antiq dicebāt h et hec volucer l crs. et h cre.

Volumen. inis. n. g. i. revolutio. et dr a voluo unde liber dr volumē ppter revolutiōs chartarū. et pdu. lu. Volūtas tatis. f. g. ē desiderium nōdū adepte rei. Et est volūtas tm in bonis rebus. Nā in malis et flagitiosis factis ppe cupiditas dr nō volūtas. Jn volūtarius ia. iū. et volūtatis. ua. uū. Et vt dr i. iij. de aīa. Jn rōe est volūtas. Et scribitur. p. n. et nō. p

Voluptas. tatis. f. g. p. p. ē rei adepte delectatō bñ vel male. t ppie carnalis delectatō. Jn voluptuosus sa. sū. Et voluptuari. ria. riū. i de/lectabilis. Et voluptuarie adū. i. fz voluptatē Et inuenit voluptas p delectatōe bōa l mala.

Volutabr bri. n: g. pe natural cor. i. voluptatio aprox. vl loc cenosus vbi porci voluūt. t videt ponī a voluo et aper q̄si voluptabr qr ibi apri vel porci voluūtur. Et p translatō dr volutabr quelibet cenositas vl turpitudo in qua hō inuolui. vt dr. Jn volutabro vitiorus Un. ij. Pe. ij. Cōtigit vero eis illud puerbij. Canis reuersus ad suū vomitū et sus lota in volutabro luti

Volunus. ni. m. g. q̄dā herba qr radix eius sit volubilis et rotūda. vel gen fūgox rotūdax et volubiliū.

Vomer vl vomis vomeris. dens est aratri vel ferrū qđ infigit ventali. et dr a vomo mis. eo q euomat terrā. vl qr humū eruat vl feriat. vñ Esa. ij. Et cō flabant gladios suos i vomeres Et eor pe. gti sed pdu. pmā Vamita te. f. g. i. vomit vl nausea. vl gen apostēat q̄ emittūt itestina t dr a vomo mis

Vomitiuz tij. n. g. i. vomita vel vomitus.

Vomer icis. pe. cor. i vomers sū/

Vorax cis. o. g. i. gulosus. gluto. edax mutas t dr a voro Et hec vorago inis. i. edacitas. gulositas Et dr qr gulos ē vorax oia sumit. ido vorago trā sumptiue sumit p sūptōe t destructione. Qđ em sumit et destruit. q̄si exoratum videt. vñ dr vorago ciuitatis p ruina vl destructione. Itē qr hō vorax quasi nō pōt impleri cibis. ō vorago ponit p loco profundo et insaciabili et inexplebili. sicut est baratrū.

Vorator toris. m. g. i. vorax.

Vortex icis. nodus vl eminētia globosa que ad modū tricis apparet in ligno. Un Sap. xiij. Lignū curuū et vorticib plenū Itē vorex appellatur circulars revolutio aq. sic solet fieri ex nio impetu aque. et vbi sunt magne fouee i aqua. vñ Oui. meta. Vorticibusq frequēs erat i aqua. viperin amnis. Et f m ātiquos vorex inuenit p verter. vide in verter.

Votū. ti. n. g. i. desiderū vl promissio. Jn votū. a. ū. voto plenus vel astrictus vel voto promissus. et dr a voueo. ues. a q̄ etiā votus. a. ū. i. promissus. Et ponit pro a. ū. Itē nota q votū est testificatio spōtanee promissiōis. q̄ vo et ex his q̄ dei sunt. ppe. fieri debet. Est aūt hec diffinitio pfecta. qr ponit promissionē. que ē genalit votū et tāgit volūtatē i h q dr spōtanee. que ē cā obligatōis t cōfirmationē vltimā promissionis que alias includit in h q dr testificatio. et vori terminū q̄ est act ad alterū. i h q dic qđ dz deo fieri t materiā in h q dr qđ ē ex his que dei sunt. Vl votū ē alic boni cū deliberatōe facta promissio vl vo fcā pollicitatio. xxv ij. q. i. ex viduis. ij Et dr boni qr ex malo nec etiā de re bona sine deliberatione nō procedit obligatio. Nā ex malo q̄s nō obligatur. qr in male promissis rescinde fidē t in turpi voto muta decretū. xxij. q. iij. in mal. Dr cū deliberatōe. qr votū qđ ex facilitate aīi poti qz ex arbitrio discretōis emittit. nō ē vsz q̄qz obligatoriū. vt: c. veniēs. e. ti. Et est triplex votū. Primū necessitats. qđ q̄s necio i bapte. promittit. vt abrenū ciare dyabolo et pōpis et tenere fidē. Suare decalogū. de cō. di. iij. c. pmā Secūdū ē volūtatis. qđ aliquis volūtarie. emittit sup his ad que ante votū nō tenet. vt ē votū ptinētie abstinentie rē. Tertiū est votū mixtum ex his duobus scilicet partim necessitatis et partim voluntatis. Sed votū volūtariū subdiuidit i votū solēne t simplex vñ simplex est cui nulla solēnitas adhibet. Solū autē votū ptinētie solennizatur. Et nota q vo/tū simplex impedit matrimoniū contrahendū sz nō dirimit iam ptractum Votum solē/

ne ipedit ꝺhendū. et dirimit iā ꝺtractū. Vor cis. f. g. ē aeris a lingua pcussio. q̄ p q̄sdā arteri as guttriꝫ ab aīali pferr. ꝛ ðr a voco cas. ꝛ p. o. aī. c. ſꝫ voco cas. cor. o. aī. c. Vl' ꝑꝫ q̄sdā ðr a vo as. mutata. b. in. u. ꝛ vltīa o subtracta et addita. r. Et ðr ꝑm Pap. vor. q; volūtatē aī annūciet. q; voces ſūt note caꝛ q̄ ſūt i aīa paſ ſionū. Et vor ꝺpomr. Eq̄uoc⁹. Uniuoc⁹ Vl tiuoc⁹. ca. cū. i. ſynonym⁹. Upupa. pe. f. g. auis quedā ſpurciſſima rpus extēſis galeata. ſp i ſe pulcris ꝺmozās. Hāc greci vpupā appellatq; ſtercora hūana ꝺmedar. et fetenti paſcar fimo. Et cor. pe. Vñ Aler. Cū fultis v pupis q̄ pe tunt ercella volando.

V ante R

Ur lingua caldaica ignis vl' flāma ðr vl' ꝑm Remigiū. Ur interptatur lumē vl' ignis. ſeu incēdiū vel feneſtra. Et nota q; glo. exponēs illud. Eſa. xxix. Qui redeit Abraham ð igne chaldeorū rē. dicit. Legit ꝺo chaldeos. Arā ꝛ Abraā in ignē pieciſſe. eo q; nollēt vr. i. ignē colere. Arā ibi expirauit. Abraā vero illeſus exiuit. vñ. Gen. xv. Ego dñs q̄ eduxi te ð ur. chaldeoꝝ. Uran⁹ ni. i. celū. ꝛ ðr ab ur qð ē ignis q; igneū ē. Jñ uranic⁹. ca. cū. i. celeſtꝭ. Et uranⁱ⁹. ia. iū. i eodē ſenſu. Et hec urania. nie. q̄dā muſa q̄ſi celeſtꝭ. q̄ et uranes. ðr. Uranuſcop⁹. pi. pe. cor. q̄dā piſcis. et ðr ab uran⁹ ꝛ ſcopim qð ē intēdere vl' ſpeculari eoq; hēat oculū in capite. q̄ ſemp intēdit verſus celū. Urbanus. a. ū. i. ciuis ꝺprie rhoman⁹ vl' curial'. Et ꝑm h ꝺpar. Jñ urbanitas atis. i. curialitas. et ꝺponit. Inurban⁹. a. ū. i. ruſtic⁹. Jñ h iurbanitas at'. Urbenet⁹. q̄dā ciuitas ē. ð q̄ vide. s Urbs urbis. f. g. ðr ab orbe. i. i orbeiñuei. rotūditate. q; antiq̄ ciuitates i orbe faciebāt l' ab vno pte aratri q̄ muri deſignabant. Loc⁹ eīm future ciuitatis ſulco deſignabat cū aratro. qð et taur⁹ ꝛ vacca trahebāt. Itē ſola roma per excellentiā urbs ðr. Cetera ꝺo oppida dñr cuz adūcto urbs vt urbs. Bononia urbs Baſilea. Oppidū ad habitatoēs ptiet. Ciuitas ad leges. Urbs ad vtrūq;. Et gtūs formar a ntō intēpoſita. i. vt urbs urbis. Urbana pdia' oia edificia dñr. nō. ſolū ea que ſunt i ciuitatib⁹ vl' oppidis ꝺſtituta ſed etiā i rute niſi fozte ſtabula ſint q; locus nō facit pdia urbana' ſed materia. vt. ff. de. ꝺ. ſig. l. i. Urce⁹ cei. vas aq̄ticū et ðr ab orce qð ē recipe. q̄ſi orce⁹. vñ Marci vij. Baptiſmata urceoꝝ ꝛ caliciū. Uredo inſ. f. g. ðr vet⁹ urēs vl' ardēs vl' corruptio ex urē. Et vento ꝓueniens q̄n ſtantes segetes aduſte videnr in cāpo. Et ꝓdu. pe. nti. ſed cor. pe. gti. Uria rie. f. g. ðr ꝑmis caulis. vl' pozri. ꝛ ðr ab vro ris q; vrit et cor. pe.

Urias. ꝓprīū nomē ꝛ interptar lux mea dei. Urica. ce. pe. cor. idem eſt qð vrtica. Uriel interptar ignis dei. Sicut em legim⁹ apparuiſſe ignē in rubo ſic legim⁹ etiā ignē miſſū deſup ꝛ ipleuiſſe qð ꝑceptū eſt. Urina ne. f. g. dicit ab vro ris. eo q; vrat l' qz vſta ſit. l' qz reib⁹ egreditur. q̄ vulgo lotiū vocar. qz ea lota veſtimēta mūda efficiant. Jñ hic urinaria rie. Et hoc urinariū rij. vas aptū ad recipiendū urinā. qð ꝛ h urinale lis. ðr. Et vt dicit Iſidor⁹. Judicio urine a renib⁹ egreſſe ſalus vl' egritudo futurā mōſtrat. cor. nu. Urna. ne. f. g. ðr q̄dā menſura quaz quidā q̄rtariā vocāt. Itē urna ꝓprie ē vas qð ꝓ o ꝺēdis defunctoꝝ cinerib⁹ adhiberi ſolet. De q̄ ðr. De celo tegit q̄ nō hz urnam. Jñ urnula. le. di. i. pua urna. Urſus. ſi. ferr dicit⁹ q; orſe ſuo formet fetus quaſi orſus. Nam aīāt eos informes generare ptus. et carnem. quandā q̄ſi q̄ddā fiuſt ūparé. quā mar lābēdo i mēbra ꝺponit. ſed h imaturitas ptus facit deniq; triceſimo die generat vñ euenit vt ꝑcipitata fecūditas iformis ꝓcreet. Itē urſoꝝ caput iuxta lidū eſt. vis maxia i brachijs. et lūbis vñ erecte inſiſtūt. Uel pōt dici urſus ab urgeo. geſ. q; fortiter urget. i. ſtringit quē apphendit. Jñ urſul⁹ ꝛ h urſell⁹ ꝛ urſiol⁹ ꝛ urſicl's oia di. Et hꝫ urſa ſe. ꝛ hic ſil'r urſula le. et h urſella. le. ꝛ urſiola. le. ꝛ urſicula le. Jtez ab urſus ðr urſcus. ſea. ſeū. et urſin⁹ na. nū. ꝛ urſari⁹. ria. riū. Et h urſarius rij. canis aptus ad capiendū. urſos. vel homo vel canis qui venar urſos.

Urtica ce. f. g. quedam herba dicta ab uro eo. q; tactus eius cor ꝑ⁹ adurat. Eſt vero ignee nature. et tacta purit. Et pdu. penul. Jñ hoc urticetū. ti. locus vbi abundant urtice. Et urticin⁹. na. nū. penul. pdu. Et urticari⁹. ria. riū. Et urtico cas. i. urticis inuoluere.

Urus. ri. maſ. ge. dicitur bos ſilueſtris.

Uruū. ui. pars aratri que plicatur.

V ante B

Us interptar ꝓſiliator. Eſt em quedā terra gētilīū. Unde dicit. Gregor⁹ ſup illud. Job. Ut erat in terra vs nomine. Job. Quis neſciat q; vs ſit terra gentiliū.

Uſia uſie. f. g. i. eſſentia. vñ ꝛ uſia ðr ſubſtātia ꝓprie cōpacta ex materia et forma. Itē uſia. dicitur quelibet forma. et quodlibet accidens quia quodlibet accidens vere dicit. cuz eſt in

sua nātura. ⁊ p se intellectū intelligāt inuariabile. lz variet tactu diuersoꝝ subiectoꝝ. mō intendēdo. mō diminuendo. Jñ ḣ et hec vsiat' ⁊ ḣ le ⁊ acuit pnl'. ¶ Usticiū. cij. n. g. genᵒ q̄ddaz rīcture ⁊ dr ab vro ris quia ex vsto est.

Ustrīa ne. f. g. pe. p. dr loc' vbi ꝺburāt corpora et dicitur ab vro ris.

Ustus sta stū. i. ꝺbustus et dr ab vro ris.

Ustura re. f. g. i. ꝺbustio ⁊ dr ab vro ris.

Usucadio onis ē acq̄sitio dñij vtilis directa rei aliene p ōtinuatōem possessiōis tpis lege. diffiti ⁊. p spaciū tpis a lege diffitū. ff. e. ti. l. ij.

Usufrcūariᵘˢ ē q̄ fruit ⁊ vtit reb' alienis ⁊ rei dñio salua tñ suba rez. ff. de fructu. l. in iure cōi.

Usufructᵘˢ est ius vtēdi fruēdi reb' alienis. salua suba rez vt. ff. de usufruc. l. i. Et ē ius in coꝛpe q̄ sublato ⁊ ipm tolli necē est. Destructa ei domo destruitur et usufructus q̄ habetur in ea. vt. ff. eo. ti. l. ij.

Usura re. f. g. ē incremētū pecunie mutuate ab vsu eris debita dicta. Jñ usurarᵘˢ ria riū. Et ḣ usurarius rij. ¶ Nota Hier onimus sup Ezech. sic dic. Putāt aliq̄ usuram tātuz ee i pecuia sz. intelligat usurā vocari supabūdantiā. s. q̄cq̄d est si ab eo qd debit plᵘˢ est. vt si in hyeme dem'. dece modios. vt i messe vndeci recipiam'. hoc tñ sic ē intelligēduz. si plus valeāt in messe vn decim modij p̄m cōe foꝛ q̄z in hyeme dece. alias si fiat ꝺmēsuratō dati ⁊ accepti ad valoꝛē pecunie nō erit usura. sed eāl̄is ꝺmutatō Item nota q̄ res quedā sūt q̄z usus est ipa eoꝝ ꝺsumptio. q̄ nō ḣnt usufructū p̄m iura. ¶ Et iō si talia fuerit p usurā extorta. puta denarij triticū vinū aut aliq̄d hmōi. nō tenet hō ad restituendū nisi id qd accepit. qz id qd de tali re erat acq̄situz nō est fructᵘˢ hui' rei. sz hūane industrie nisi fort p detentionē talis rei aliᵘˢ sit dānificat'. amittendo aliq̄d de suis bonis. tūc vero tenet ad rē cōpensatōem sui nocumēti. Quedā vero sunt res quaz vsᵘ nō ē eaz ꝺsūptio. ⁊ talia ḣnt usufructū. sicut domus ager p̄tū et alia hmōi. ¶ Et iō. si q̄s domū alteri' aut agrū p usurā ertoꝛsisset nō solū tenet restituere domū ac agz. sz etiā fructus ide pceptus. qz fructᵘˢ sūt rez. q̄z aliusˢ est dñs et iō ei debentur.

Usura sic cōiter dr ⁊ ē q̄cq̄d p̄ter usū sorti accidit vel accedit. p̄m Goff xuij. q. iij. pleriq̄z. et addit ipe intērōe vl̄ pacto p̄cedēte. Sola enim spe vel expectatōe vicīū usurariū ꝺtrahit. vt. c. i. ⁊. c. cōsuluit. de usuris. ⁊. xiij. q. iij. si fenerarius. Et ḣ cū p̄ncipal' hētur spes et expectatō lucri alias si ob charitatē moueat q̄s ad mutuādū ⁊ sed̄ario sperz dāliq̄ retributōe nō puta

tur vitiosū. ar. ad hec. lxxxij. di' in singl'is. ⁊. lxij di. si officia lxi. di. q̄d pdeit. fz goff. Itē usura ē vbi pl' recipit q̄z datū ē. Et diffinit p̄m azo. C. e. ti. sic. Usura ē qd ppt usū rei ꝺcesse datur dr notant ꝺcesse qd valet idē sic date vl' mutuate. vñ usura dr ab usu. et es ers q̄i usuera. i. usu eris data. s. pecūie cū noie pecūie q̄cq̄d homines habebāt cōtineat. i. q. ij. c. totū.

Usurpatio. ē interruptio usucapiōis. vt. l. ij. Et nota in rub. ff. usucapio ⁊ usur. dicit ibi rectus q̄ oratoꝛes usurpatōz freq̄nt usū vocāt.

Usurula. le. dimi. i. pua usura. ¶ Usus ē ius vtēdi reb' alienis. salua rez suba. p̄tate. et dñio ¶ Usᵘ sa sū. i. exercitat' usū alicᵘˢ rei hns ⁊ dr ab vtor. teris. Et ḣ vsᵘ hᵘ vsᵘ. i. assiduitas exercitiū. ꝺsuetudo Unde Pamphilus. Usus ⁊ ars docuit q̄ sapit oīs hō Et cōponit cū fructᵘˢ et dr usufructus. i. illud qd suscipit ex agro ad vtendū. Et nota vt dicit Orat' in poetria. Multa renascentur q̄ iā cecidē cadētq̄z. Que nūc sūt in honore vocabula si volet vsᵘ. Que penes arbitriū est et ius forma loq̄ndi.

Vante T

Utēsil'lis. ⁊ ḣ le. i. ad vtēdū apt'. vl' necessari' ⁊ dr ab vtor terz. Ul' dicūt vtēsilia i domo vsibus necessaria. s. suppellectilia et cor. si vtēsilis Uter trz. ⁊ hi vtres. vtriū. vtrib' mal. ge. vas vinariū. et dr ab vterus. qz aliq̄ intrinsec' habeat vt mēbra et viscera. sicut vter vētris. l' qz ad modū vteri ā plus sit inflat'. Et sunt vtres ppie de corio. vñ ps. Sicut vter in pruina. Uter tra trū. gtō vtri' dr ab vtor. l. teris. Et ē vtet idē q̄ q̄s. Sed vter ppie dr de duobus. Quis de plurib' q̄z de duob'. Unde vter facit interrogatōez de duob' tm̄ Diuiduevt vl' istoꝝ legit Quis ḣo d plib' q̄z de duob'. vt q̄s istoꝝ triū vel q̄ttuoꝛ legit. Pōt tñ q̄s dici de duob' lz nō ita ppie sicut vter. Sed vter nūq̄z dr nisi de duobus tm̄. Et nota q̄ qdlibz ꝺpositū ab vter dr tm̄ de duob' sic et vter. ¶ Uterin'. a. ū. pe. pdu. dr ab vter'. Et sūt vterini q̄ ex eodē vtero. ⁊ diūsis p̄rib' sūt genīti. qz vter' tm̄ mulier ē Et cōponit. Cōterin' na. nū. ¶ Uterq̄z vtraq̄z vtrūq̄z. gtō vtusq̄z. i. iste. ⁊ ille. vn' ⁊ alter. ⁊ dr ab vter. ⁊ q̄z. vl' sylabicat. Et nō q̄ vtraq̄z acuit pe. ppter ꝺsoꝛtiū. mal. et. in. q̄bus d necessitate pe. acuit. vt vtq̄z. vtrūq̄z. ¶ Uter'. teri. mas. g. dr ab vter. Et ē ppie mulier. s. loc' ꝺceptōis qz dupler sit ⁊ ī vtraq̄z pte se in duas ptes dividit qui in diuersū diffuse ac replete circūplicant. vl' dr vterus qz interi' impleatur fetu.

Utilis. lis. ꝺ. t. ⁊ ḣ le. i. profectus et dicitur ab

vtor teris. Jñ hec vtilitas tatis.
Utpossideri ē qdā interdictū cū possessor i ḡrā a nō possidēte vt iudex p ipso dat sniaz Si vn⁹ fuerit tūc pnūciare hz i singulari nūero. vt ita possideas. vt possides. si autē plures tūc debet pnūciare in pl̄i nūero. vt vti possidetis ita possideat. Hodie tñ honoris cā cū homines vni tm loquūr pl̄aliter pmōe vtūr dicētes. bñ veneritis. trālite bñ. Et cepervt isti honorabiles voces a Julio cesare. Utñ t illō dicitur nos duo turba sumus. hec Azo. in sum. C. e. ti. t vide glo. penul. in. c. licet. de proba.

u ante u

Vua vue. dr ab humeo q intrisec⁹ hñore plena ē t succo t pīguedine. Et est vua ipm totū cū racemis et acinis. Jtē ſm alīq̄s vua dicit multor granor adunatio. Racem⁹ dr vnum granū. Botr⁹ dr congregatio vuar. Glaria dr hñor racemi. Unatiū dr folliculus in q̄ glaria ponunt. Arill⁹ ē granellū qd ē i racemo qd alio nomine dr acin⁹. Vua ec dr illd carneū qd ē i ore q pendet ad modū vue. t sp ē hñida. Jñ vnula Uuapassa ē vua exiccata. le. dimi. pua vua t fit m̄ltis modis. vñ Alexāder neq̄. Dāt vuas passas cliban⁹ fumaria phebus. Succidunt reliqs petiores sol parit vuas.
Uuapcoqua l̄ precor. dr vua p̄matura. q̄t coquitur a sole. i. añ alias ad maturitatē producitur Uuid⁹ da. dū. i. hñid⁹. Hz hñidū ē qd exterius hz hñorē. vuidū qd intern⁹. t dr ab vna.
Vulcan⁹ ni. m. g. i. ignis vel de ignis dict⁹ sic a volo las. q̄i volās cādor. vl̄ q̄i volican⁹ q p aerē volet t canus videt. Jñ vulcani⁹ nia. niū Et hec vulcanalia liorum. vl̄ liū. i. festa vulcani.
Vulg⁹ gi. i. plebs. passim inhabitās multitudo t dr a volo vis. eo q vnusquisq faciat qd vult. Jñ vulgosus sa. sum. t. vulgo abūdās. et hr t hec vulgaris. t hr re. Jñ vulgarit aduer. Et hec vulgaritas. vt iste loqr vulgarit. i. sic vulgus t nō l̄raliter. Et vt dicit Prisician⁹. vulgus cā mas. q̄z neu. inuenit. vñ Job. xxiij. Et vulgū paupem spoliauerūt. Uñ apud modernos pelag⁹ et vulg⁹ in singl̄ari sunt ge. n. in pl̄i po g. mas. Et iste abltūs vulgo sepe ponit aduerbialiter. i. vbiq̄ l̄ p vulgū. et nō dz acui in fine
Vulnificus ca. cū. pe. cor. i. vulnus faciens.
Vulnus neris. neu. ge. dicit plaga corpis que ferro vel fuste vl̄ lapide fit. t dicit ab vro eo q vrat. vel dicit a vi. q̄z inferat vi. vlcus po dicitur q̄z ab interioribus procedit. vide in vlcus.
Vulpes pis. f. g. dr q̄i volupes. ē em volubil⁹ pedib⁹. t nūq̄ rect itinerib⁹. sz tort amfrac/

tib⁹ currit. vtpote aīal fraudulētū incidijs. decipiēs. Nā dū nō habuerit escā. fingit mortez sicq̄ delcēdētes q̄i ad cadauer aues rapit et devorat. sic dicit Jsidorus in. xij. etymo. Jñ hec vulpecula le. dimi. i. pua vulpes.
Vulpinus na. nū. pe. produ. i. res vulpis vel ad vulpē ptinens. t dicitur a vulpes
Vulteus tei. ppriū nomen trisyllabū est sicut Gai⁹ dissyllabū. In vtō āt vultei dissyllabus sicut gai monasyllabū. et est ibi i posnās. vnde Horatius in prima epi. Durus ait vultei mimis attentus q̄z videris.
Vultur turr. ē mas. ge. t hr vulturis. p. t hr vulturis ris. p eadē aue rapaci. vñ Enni⁹. vulturis i siluis miserū mādebat homonē De q̄ dicit Jsidor⁹. xij. etymo. vultur a volatu tardo nomināt⁹ habet. Nā p magnitudine corpis ppetes volatus nō hz. Nos q̄dā dicūt pcubitu ñ misceri. t sine copula cōcipe et generare natos q̄z eor pene vsq̄z ad centum annos pcedere.
Vultures sic aq̄le vltra marina sentiūt cadauara. Altius q̄ppe volātes multa que ex montiū obscuritate celāter ex alto illi cōspiūt
Vulturnus ni. vētus q̄dā vide supra i africo.
Vult⁹ tus. tui. Dr a volo vis. q. p cū aī volūtas oñdit. ſm em volūtatē aī i varios motus mutat. Et differt a facie. nā facies simpl̄r accipit p vniuscuiusq̄ nakali aspectu. q̄ nō leuiter mutat. vultus āt aior q̄litates sigt. q̄ i varia mutatur et iterdū affectōe aī. mō letus mō tristis apparet. vñ vultuosi dicūtur tristes vel q̄ sepe vultū mutāt. vñ Eccl. xix. Ex visu cognoscitur vir et ab occursu faciei cognoscitur sensatus de. Dicimus ec vultū celi t marr. q. pmutāt̄ur. dr ec vultuosus sa. sū. i. pulcer formosus
Vulua ue. dicitur q̄i valua. i. ianua ventris. l̄ q. semē recipiat vl̄ ex ea fetus procedat. vñ Job. x. Quare de vulua eduxisti me. vulua etiā dicitur sumēs suis. vñ Horatius in epi. Cum sit obscus nil melius turdo nil vulua pulcrius / Vululula le. dimi. i. pua vulua. ampla.

v ante r

Uror oris. f. g. dr ab vnguo gis. q̄i vnctor. antiq̄tus em nubētes puelle inūgebāt̄ crisma te et veniebāt ad limē mariti et postes añq̄ ingredēr ornabāt se lineis vittis t oleo inūgebāt. Trib⁹ āt de causs ducit vror. pma cā ē p̄l̄ Uñ Gen. i. Et bñdixit eis dicens. Crescite et multiplicami. Secūda cā adiutorij. vñ Gen. ij. Nō est bonū hoiez esse solū. faciamus ei adiutoriū simile Tercia cā innocētie. vnde dicit apl's. i. Cor. vij. Si quis est nō ptinens nu

bat in dño. Jte ab vxor dicit vxoria.rium. ad vxorem ptinens vel vxori ꝺditus ⁊ voluntati vxoris ex toto subditus.

X ante A vel E

Xlittera multis añ christi aduentū se cul' extabat nō vt plures somniāt. dicentes vsq; ad tēpus Augusti. r. i vsu non fuisse apud latinos. ⁊ digne hoc tpe quo christi nomē innotuit assūptā esse. q; in figura crucis christi scribit. Christꝰ etiā ea lra scribi maxie tanq; barbari errāt ignorātes tū i alijs tū in hac re grāmaticā. Neq; em̄ x. neq; p. neq; c. q̄ cq; ad sonū christi facit. Sz cū nō dicere/rint greca. ex q̄bus ois nīa ꝺoctrina manauit. nesciūt etiam latina Scribit em̄ apud grecos christus his litteris. q̄x ꝑma ch. secūda r. tercia s. ē. q̄i latine ita scriberet chr̄s. Illō barbari nesciētes. putauerūt p x. q̄ꝺ apꝺ grecos xi. ꝺr. scribi ꝺebere. cū tm̄ p ch. vt sic christꝰ scri Xādieꝰ. macedonū līgua ap'l' mēt)bi ꝺebeat Xeniū nȳ. ꝺr pūū munꝰ. vel q̄ꝺcūq; munꝰ q̄ꝺ mittit alicui. ⁊ ꝺr a xenos q̄ꝺ ē pegrinū. Pap. dicit Xenia ꝑmia. ꝺona. munera. beneficia

Xenocrates nomen est cuiusdā phi.

Xenodocīū cȳ. locꝰ in q̄ pauperes ⁊ peregrini suscipiūt ⁊ ꝺūsant. vt hospitale. vel ipa collectio vel susceptio pauper̄ ⁊ pegrinor̄. ⁊ ꝺr a xenos q̄ꝺ ē pegrinū. Jn̄ h̄ xenodociolū li. dimi. et h̄ xenodociarꝰ. rȳ. ⁊ h̄ xenodociaria rie. i. re

Xenophon ontis. pp̄ū nomē nodocij custos cuiusdā oratoris Platonis cōdiscipuli.

Xenos. i. pegrinū vel sensus. ⁊ accētuat̄ i fine.

Xenotrophiū phȳ. n. s. locus venerabil'. s. hospitale vbi pauper̄ ⁊ pegrini ꝺūsant. Jn̄ h̄ et hec xenotrophita te. q̄ l'q̄ custodit xēotrophiū

Xerophagꝰ ga. gū. p. x. cor. i. sicca comedēs. ⁊ ꝺr a xeros q̄ꝺ ē siccū. ⁊ phagin comedere. Jn̄ hec xerophagia gie. p. x. acuta. i. cibꝰ siccꝰ. sicca comestio. vel abstinētia ciboꝝ humētiū Vn̄ ⁊ q̄ꝺ dā genꝰ iciunioꝝ sic ꝺr q; q̄busdā sicc; esc; ho Xerolibya bye. vl' xerolibi)mies tūc vtant es brei. i. sicca libia. q̄dam regio africe est

Xerolaphꝰ phi. p. x. cor. i. siccus. ceruꝰ. sic̄ eneꝰ l' ligneus. ⁊ ꝺr a xeros q̄ꝺ ē siccꝰ ⁊ laphꝰ q̄ꝺ ē cer

Xeromyr̄ ri. n. g. i. siccū vnguentum Yuus quasi manibus confectum.

Xeron vel xeros. i. siccū. ⁊ acuit̄ in fine Vn̄ in grecismo ꝺr. Dic xerō siccū. pbat illꝺ xerophaXeropellina ne. i. pellis siue vestis vetꝰ)gia sicca ⁊ p̄cisa. ꝺtrita. ⁊ ꝺr a xeron q̄ꝺ est siccū et pellis. Jn̄ xeropellinꝰ na. nū. i. vetꝰ siccus p̄cisus. ꝺtritus vilis. vt Xeropellinas vestes ꝺonauit illi. Quidā ꝺicunt xeropellonia.

Xerostate grece latine ꝺicitur disciplina.

Xerxes. rex pſarum fuit.

X ante J

Xylobalsamū. mi. ꝺr lignū vl' cortex balsami vel liq; emanās ꝺr ligno eius trito. Nā a ꝺr balsamꝰ. lignū eiꝰ xilobalsamū ꝺr. fructꝰ siue semē carpobalsamū. succꝰ opobalsamū. q̄ꝺ ꝺo cū adiectōe sig̃f. eo q; pcussꝰ ferreis vngul' cortex ligni. p. caūnas eximij odoris guttas distil lat. Lauerna em̄ greco ꝑmone o pe ꝺr. Un̄ balsama si pura fuerint tantā vim habēt. vt si sol excanduerit. sustineri nō pñt in manu.

Xylocasia. sie. i. lignū casie. et ꝺebet scribi per vnum. s. sicut et casia casie.

Xylophagꝰ ga. gū. pe. cor. i. lignū comedēs Jn de hic xylophagus. gi. vermis ligneus.

Xylon grece. latine ꝺicitur lignū.

Xyrobalsamū. mi. i. fructus vel semē balsami. vel liquor. qui fit ex eius fructibus vel semie.

Xyrophagꝰ. gi ⁊ h̄ xirophaga. g. ⁊ mobil' r. xirophagꝰ. ga. gū. q̄ vl' q̄ vl' q̄ꝺ fructꝰ tm̄ comedit.

Xiromurrhū. rhi. i. fructus mirrhe. vel aroma seu mixtura mirrhe et aloes vñ mortuoꝝ corpora ꝺdiū ne putrescāt. Xiros. i. fructus.

D e Y

Ypsilon greca lra est̄ latie. y. flatile. vl' pux vocari pōt. Utimur añt ea in grecis tm̄ dictōnib̄. et his q̄z que ex grecitate ad latios transmigrarūt. nō tn oibus q̄z que et apꝺ grecos p y scribunt: Quā q̄dem. y psilon lram nos h̄ nō ponimꝰ fm alphabeti. versuz. sicut plerīq; ceteri. eoꝝ initio dictionis posita sp exposcit. h. aspiratōz añ se posita. Est em̄ regula grecoꝝ grāmaticoꝝ. Dē. y. psilon i p̄ncipio positū aspiratur. Quapp̄ ea q̄dē vocabula. y. initio habentia poterit quisq; in. h. aspiratione querere vbi et exposuimus.

Z ante A

Zabulon fuit filius Lie. Et interp̄tat. fluxus sanguinis. filꝰ noctis. ꝺolor̄ suquitatis. habitaculū pulcritudis. vel Zabulon. i. ꝺtrarius vel trāsgressor)fortis. Jpe ꝺo ē diabolꝰ. Jn̄ zabulinꝰ. na. nū. Et p cō positionē zabuligena. ne. i. zabulo genitus.

Zacharias iterp̄tat̄ memoria dñi siue auxiliū Septuagesimo ꝺo anno desolatōnis tēpli cōpleto Zacharia p̄dicante memoratus est dñs ppli sui. et iusso Darij reuersus ē xi ppls. ⁊ re

edificata est vrbs et templū.
Zache⁹ interp̄tat iust⁹ vl iustificat⁹. z est syrus nomē. nō hebreū.
Zelata. i. grando. Ūn zelatā gemmā dicim⁹ q instar grandinis magna est.
Zambri interp̄tat latescēs l amaricās. Pro prie ꝺo nomē ē ab amaritudine ē illi figūatū. q; peccādo amaricauerit populū.
Zama genus monstri. Et zama etiā qñq; pro fraude z pro q̄libet decepcōe ponit.
Zair. i. Aprilis mensis.

Z ante E

Zeb lupus interp̄tat. Unde zebi. hostia lupi. quā lupus suffocauit.
Zebedeꝰ interp̄tat ꝺonatꝰ siue flens. Hic fuit p̄ sctoꝝ Jacobi z Joānis euāgeliste apl'oꝝ.
Zebub interp̄tat musca. Jñ belzebub vir muscaꝝ ꝺr.
Zelosus sa. sū. i. zelo plenus
Zelotes. tis. i. emulatoꝝ. q̄ noie dictꝰ ē Simon apl's. q̄ z cananeꝰ dictus ē. a vico galilee cana. vbi aq̄s ꝺns ꝓtit in vinū. Cana ꝺo zelꝰ int̄p̄tat. z inde cananeꝰ. i. zelotes. Et nota q; zelꝰ ꝺr aliq̄n amoꝝ viri in vroꝛē. pro q̄ nō p̄t sustinere vt alij misceat. vñ vir ꝺr zelotes. Et fm hoc ꝺns ꝺr zelotes. qz nō ꝓmittit aiaz sibi de sponsatā foznicari pꝰ deos alienos.
Zelotypus. a. ū. i. zelo plenꝰ. s. inuidiosus vl suspiciosus. z accipit tā in actiua q̄ in passiua significōe. Ꝺr ꝺo zelotipꝰ de cuiꝰ fortuna inuideat sibi vl alij. Et hēc suspiciosus z zelotypus. q̄ de fortuna alteriꝰ inuidet ei vl alij. Et ē suspiciosus. Ūn ille hō ꝺr zelotypus. qui suspitionē hz de vroꝛe sua. s. q̄ cū cruciatu mētis siue castitatē p̄uat vroꝛis. z ille tūc ꝺr zelotypꝰ. Similiter z vroꝛ ꝺr zelotypa. q̄ suspitiones hz de viro. Ūn Eccl'. xxv. Doloꝝ coꝛdis z luctꝰ mulier zelotypa. Jñ hec zelotypia. pie. i. inuidia. suspicō ꝺ vroꝛē. De q̄ agit i li⁹ Hūeroꝝ. Ꝺr etiā q̄ñq; zelotypia mechia. Et zelotypꝰ mechus z Zelus. li. m. s. i. inuidia. l amoꝝ. vl coꝛ. tyferuoꝝ siue bonꝰ siue malꝰ. Sicut em zelꝰ accipit ꝑt in bono cū q̄s nititꝝ ea q̄ bona sunt imitari. sic z in malo cū q̄s voleꝛ aliū se ē meliozem Ꝺr ḡ zelus. inuidia. amoꝝ. emulatio. suspitio. siue in bono. siue in malo.
Zephyrus grece. latine ꝺr florens. qz flores z germia ciꝰ flatu viuificātur. quidā vētus est. et coꝛ. pe. Hic alio noie ꝺr fauonius.
Zeta. te. f. g. i. camera. conclauis. secessus. Ūn in passiōe bti Thome apl'i inuenit sic scriptū Zetas hyemales. z zetas estiuales. Sed zeta neu. gꝛ. indecli. nomē ē cuiusdā lre. fm Hug'. Pap. ꝺo ꝺr. Zete hyemales. i. domus hyemales q̄s calidas facit subducta flāma. Zete estiuales. q̄s frigidas facit subducta aq̄. Zete domus q̄ subtus pedes hūt aq̄s.
Zeugma. ē fcia spēs allothete. z describit sic. a Donato. Zeugma ē vni ꝯbi ꝯclusio. diūsis clausulis apte ꝯiūcta. Et hz fieri trib⁹ modis. fm Jsidoꝝ. scz a supioꝝi. qñ ꝯbuz ꝑmittit. vt Legit sortes z plato. A medio. qñ interponit vt hebrei sunt z ego. Ab inferioꝝi. qñ ꝯbū supponit. vt tu q̄d ego z popl's mecū deberet audi. Beda ꝺr. Zeugma. i. ꝯclusio. ꝺr figura qñ multa p̄cedentia aut vno ꝯbo aut vna sētia concludūtur. Uerbo vt apl'us ait. Omīs amaritudo. z ira. z indignacō. z clamoꝝ. z blasphemia. tollat a vobis Sētia vt Qui ingredit sine macla. z opat iusticiā. q̄ loq̄t ꝯitatē. ꝛc. ad vltimū ꝯcludit. Qui facit hec. nō cōmouebit in eternū. Alexander ār ꝺr. Zeugma. ē qñ idem ꝯbū vl adiectīm ad diuersa ptinet. ita q; cum vno ꝯstruit impꝛoꝑe. vt cū ꝺr. Hec illi⁹ arma hic illi⁹ currus fuit. Sil'r h̄ ē zeugma. Et apolloni⁹ scribit z ego.
Zezabel interp̄tat fluxus sanguinis. vl fluens sanguinē. scz meli⁹ vbi ē sterquilinīū.

Z ante J vel Y

Zymos vl zyma grece. latine ꝺr fermētū. Jñ
Zinzala. pua musca. s. culex. Jñ azyma. me. h̄ zinzalariū. rij. canopeū ad eas arcēdas.
Zizibet eꝛ. n. t. q̄dā spēs aromatꝭ. z coꝛ. pe. gti
Zios vl zius. ꝺr q̄dā mensis. s. Maius.
Zizaniū. nij. n. g. z hec zizania. nie. f. g. i. seges vl h̄ba puersa. s. loliū. vt dicit. Et ꝓit q̄ñq; p Zodiaci grece. ltie aialia. /soꝛde oim segetū vl signa ꝓcat. Jñ h̄ zodiacus. ci. pe. coꝛ. aialis circulus. l signifer. qz i eo stꝭ duodeci signa nominib⁹ aialiū nūcupata. qz sol intrās illa sig. ꝓpetates aialiū soꝛtit. l qz stelle in signis in figuris aialia dispositē sunt. Jnd zodiace⁹. a. ū. Jsta ār stꝭ noīa duodecim signoꝝ zodiaci Aries. taurus. gemini. cancer. leo. ꝙgo. libra. scoꝛpio. sagittari⁹. capcoꝛn⁹. aq̄ri⁹. pisces. Unde. Zodia cū signa. totū claudūt duodena.
Zona. ne. f. p. ē cingulū z ꝓpe latū. Ūn z zona ꝺr lata poꝛtio ꝛe calida l frigida l tpata ex propinq̄tate l remocōe l media. primitate sol. Jñ zonari⁹. a. ū. ad zonas ptinēs. l zonas faciens. Et pdu. zo. Ūn Esopus. Arboꝛeā zonā. stipul z vimine trūcat. Jñ zonella. le. z zonula. le. amb⁹ dimi. i. pua zona.
Zonifragiū. gij. i. fractio zone.

Zorobabel apud hebreos ex trib⁹ integris nominibus dr̄ esse ꝓpositū. 30. iste ro. magr̄. babel. ꝓpe babyloniā sonat. Et efficit nomen zorobabel. i. iste magr̄ de babylone. In babylonia em̄ ortus est. vbi t ꝑnceps gentis iudee extitit t acuit vltimā.

Zoticus. ca. cū. id est vitalis t cor. pe.

Zosimus. ma. mū. i. vuax vl' vuidus.

Finit ꝑma pars huius vocabularij.

Postquam in prima

pte est determinatū de noib⁹ quo ad eor significacões restat nunc determinare de ꝟbis. In q̄ pcessu hunc ordinez seruabo. q̄ iuxta cuiuslibet ꝟbi significatū. duas lras depingā q̄z prima ꝓiugationē ꝟbi significat altera gen⁹. Nā cuz genus t ꝓiugacō ꝟbi cognoscit facili⁹ ipi⁹ significatū. t ei⁹ inflectio p tpa repit.

A ante B

Abalieno. as. are. a. p. dr̄ ab ab t alieno. Und Esa. p°. Abalienati sunt retrorsum. i. alieni facti sunt.

Abarceo. ui. itū. a. s. i. longe iterum remoueo. ab ab. t arceo.

Abarceo. es. ere. a. s. i. phibere.

Abdico. as. aui. a. p. ē denegare. separe. remouē absentare. Un̄. ij. Lorin. iij°. Abdicam⁹ occulta dedecoris. t cor. di. Un̄ Ouid. Quē fugit. et factis abdicat ille suis. Nz ei⁹ pla alia sigta q̄ ꝓtinēt in his ꝟsib⁹. Abdicat. expellit. remouetq̄ resultat. t addit. Denegat absentat ac inhibere notat. Et dr̄ ab ab. t dico. as. qđ pla significat. s. copulare. ꝓsecrare. ꝓfirmare.

Abdo. didi. tū. a. t. i. abscōdo. occulto vl' remoueo. Un̄ abditus. i. abscōditus.

Abduco. xi. ctū. a. t. i. seduco. separo. abstēto distraho. asporto. Un̄ Heb. xij. Doctris varijs et pegrīs nolīti abduci. Un̄ abducē⁹ t abductō

Abdecet. i. nō decz. impsonale est.

Abemo. vl' abimo. a. r. emi. emptū. i. aufero.

Abeo. iui. itū. n. q. i. recedo ab ab. t eo.

Abgrego. as. aui. ac. pti. i. dissociare. segregare.

Abigo. gi. ere. a. t. i. fu / diuidē ab ab t grego gare t separe. l' a se pellē. l' crimē abigeat⁹ exercē Et dr̄nt abigē t inigē. q̄z abigē ē pc⁹ a tecto i pascua agē. Inigē ē pc⁹ a pastu in tectū agē

Abijcio. cis. eci. ctū. a. t. ē lōge iacē reycē vilipē dere. Et fm Pap. Abycē t pycē sic distinguūtur. q̄z qđ in despectiōe t neglecto ē h⁹ abicitur qđ ꝙo foris ē pcit⁹ a salute t ab aptitudie alie/

Abiecto. as. are. a. p. freq̄n / nū hoc pycatatē. i. increpare detrahere maledicere cōtumelijs afficē inuehē siue diffamare. Un̄ abiectus. id est suppler hūilis pauidus tremēs despect⁹

Abiudico. as. are. a. p. i. denegare deponē

Abiūgo. is. ere. a. t. i. disiūgo distribuo. vl' diuido. ab ab. t iūgo.

Abiuro. as. are. n. p. i. negare. ab ab. t iuro

Ablacto. aui. atū. a. p. a lacte separe et hē segregaē l' remouē. vñ Grec⁹ Allactat puerū. quē mr̄ ad vbera portat Ut lac sugat. ab his ablactat eū remouendo.

Abligurio. iui. itū. n. q. i. deglutio sorbeo lāb. ꝙsumo l' deuasto. t prope abligurio. i. p luxuriam bona mea dissipo.

Abluo. is. ere. a. t. i. dez lauare purgare sordes et lues remouē l' ꝙsumē abludo.

Abnuo is. ere. a. t. i. nego refuto recuso ꝺdico.

Abolco. les. leui. l' lui abolerū l' abolitū. a. s. i. delere deponē oblinisci. Un̄ Delet t abstergit intēdit negligit aufert. Hec abolē notat Papias sit tibi testis.

Abominor. ari⁹. d. p. i. abhorrē. aliq̄d cū execratōe reprellē execrari detestari vl' malū omē impcari. Rhoma. ij. Qui abominar⁹ idola sacrilegi

Abortio. is. ire. iui. itū. i. abortiuū / um facē. facē. Un̄ Job. xxi. Bos eor ꝙcipit t n̄ abort

Abrenūcio. as. aui. atū. a. p. i. a se nūcia / uio. remouē renuē postponē vl' despicē.

Abrogo. a p. i. destruē vl' in toto delē et toto legē subuertere t denegare. Un̄ dr̄ leg abrogata q̄n i toto ē sublata l' destructa. s. rogaē ei q̄n in pte tollit l' ei detrahit. ff. de ꝟ. sig. l. derogare.

Abscedo. is. ere. ssi. ssū. n. t. i. ab aliq̄ cedē t absentari. ab abs. t cedo.

Abscido. dis. abscidi. abscisū. pe. pd. a. t. i. incidere discidere cedēdo separe. t ꝓponit ab abs. et cedo. is. cecidi. cesum. / Und abscisus. a. ū. pr

Abscido. dr̄. abscidi. abscissū p dupl'r vnū s. s. a. t. i. ab vno i aliđ scidē. Un̄ abscissus. a. um